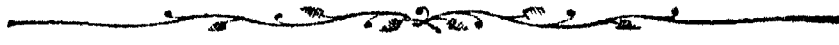
உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.



திருவேற்காட்டுப்புராணம்.



இஃது

அஷ்டாவதானம்

பூவை - கலியாணசுந்தரமுதலியாரால்

பார்வையிடப்பட்டு,



ஸ்ரீமான்

வாயலாநெல்லூர் - மிட்டா ஜமீன்தார்

நாகை - சொக்கலிங்க - திருமுடிப்பிள்ளை

அவர்களால்

சென்னை.

பண்டித மித்திர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.



சோபகிருதுஹு துலாரவி.

1903.

விலை அணா எட்டு.

திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவேற்காட்டுத்தேவாரம்.

பண் - பழநதககராகம.

திருச்சிற்றமபலம

ஒளளிதுளளககதிககாமிவனொளி வெளளியானுறைவேறகா
டுளளியாருயாநதாரிவவுலகினிற றெளளியாரவாதேவரே. (க)

ஆடறகமைசததளவிலலமோா வேடஙகொணடவனவேறகாடு
பாடியுமபணிநதாரிவவுலகினிற சேடராகியசெலவரே. (உ)

பூதமபாடபபுறஙகாடடிடையாடி வேதவித்தகனவேறகாடு
போதுஞசாநதுமபுகையுஙகொடுததவாக கேதமெயதுதலிலலையே (ங)

ஆழகடலெனககஙகைகரநதவன வீழசடை யினனவேறகாடு
தாழவுடைமனததாாபணிநதேததிடப பாழபடுமமவாபாவமே (ச)

காடடிறலுமயாததிடககாலனை வீடடினானுறைவேறகாடு
பாட்டிறறபணிநதேததிடவலலவ ரோடடினாவினையொலலையே (ரு)

தோலினாலுடைமேவவல்லானசுடா் லேலினாலுறைவேறகாடு
நூலினறபணிநதேததிடவலலவா மாலினறவினைமாயுமே. (சு)

மலலனமுமமதினமாய்தரவெய்ததோா யிலலினானுறைவேறகாடு
சொலலவலலசுருஙகாமனததவா செலலயலலவாதிககமே. (எ)

மூரலவெணமதிசூடுமுடியுடை வீரனமேவியவேறகாடு
வாரமாயவழிபாடுநினைநதவா சோவாசெயகழறிணணமே (அ)

பரககினாபடுவெணடலையிறபலி விரககினாலுறைவேறகாட்டு
ரரககனணமையடரபபடடானிறை நெருககினனைநினைமினே (கூ)

மாறிலாமலரானொடுமாலவன வேறலானுறைவேறகா
டூறிலாமொழியேமொழியாவெழில கூறினாககிலலைகுறறமே (க0)

விணடமாமபொழிலசூழதிருவேறகாடு கணடுநமபனகழலபேணிச
சண்பைஞானசமபநதனசெநதமிழ் கொணடுபாடககுணமாமே (கக)

திருச்சிறறமபலம.

சுவாமி - வேறகாட்டுநாதா. தேவி - வேறகணணியமமை.

நம்பியாண்டார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவந்தாதி.

தணடலைசூழ்திருவேறகாட்டோமனறகுகவறறா
கொணடவலலாயமவனசூதரைவெனறுமுனகொண்டபொருண
முண்டுநனனீறறனடியவாககீடபவனமூாககனெனபா
கணடலீரொணகுடநதையினமேவுநறகுதனையே.

அருணகிரிநாதசுவாமிகள் திருப்புகழ்.

தானநதா தனதான தானந்தா தனதான
தானநதா தனதான—தனதான.

ஆலமபோ லெழுநீல மேலநகாய வரிகோல
மாளமபோா செயமாய விழியாலே
ஆரமபா ருளடைசால வாருநகோ புரவார
ஆடமபாா குவிநேய முலையாலே
சாலநதாழ் வுறுமால வேலநகோா பிடியாய
வேளநகாா நடிசீப இடையாலே
சாரஞசாா விலனைய நேநநகா யமன்மீறு
காலநதா ளெழிவேவது நுவலாயோ
பாலமபான மணநாரா காலங்கே யிறிலாத
மாதமபா தருசேய வயலூரா
பாடமபாா திரிசூல நீடநகா கரவீர
பாசநதா திருமாவின மருகோனே
வேலமபாா நுறமாது மேலுமபாா தருமாதுய
வீறநகே யிருபாவு முறவீரும
வேதநசா வபிராம நாதநதா வருளபாவு
வேலநகா ளுறைசீல பெருமாளே

தாததாதன தானன தானன தாததாதன தானன தானன
தாததாதன தானன தானன—தனதானு.

காாசசாாகுழ லாாவிழி யாரயி லாாபபாலமொழி யாரிடை நூலெழு
வாாசசாரிள நீாமுலை மாதாகண மயலாலே
காமுநகாதல தாமன மேகிக வாாககாமுக ணுயுறு சாதக
மாபபாதக னுமடி யேனிநி னருளாலே
பாாடபாயலை யோவடி யாரொரொ சோபபாயலை யோவுன தாரருள
கூாபபாயலை யோவுமை யாடரு குமரேசா
பாாபபாவல ரோதுசொ லானமுநு நீாபபாரினின மீறிய கீரனை
யாாபபாயுன தாமரு ளாலொலாசொ லருளவாயே
வாாபபேரரு ளேபொழி காரண நோபபாவச காரண மாமத
வேறபாடிக ளேயழி வேயுற வறைகோனு
வாககாசிவ மாமத மேமிக வூககாநிப யோகம தேயுறு
மாததாசிவ பாலகு காவடி யவாவாழ்வே
வேறநாடவல வேடாகள மாமக ளாாககாாகநன மாமகி ணுதிரு
வேறகாடுறை வேதபு ரீசுரா தருசேயே
வேடடாாமக வானமக ளானவ ளேடடாாதிரு மாமண வாபொனி
னுடடாாபெரு வாழவென வேவரு பெருமாளே.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

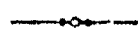


வடவேதாரணியமென்னும்

திருவேற்காட்டுப் புராணம்.



காப்பு.



வலம்புரிவிநாயகர்.

நலம்புரிவாரணந் தரித்தகரத் தனிக்கமேச்சன் வளநிலத்தானச்
சலம்புரிவாரணத் தறிகைக் கதந்திமுகாசுரனுடற்றுஞ் சமருமன்னோன் [றத்த
குலம்புரிவாரணப்படையுங் குமைத்தெழில்சேருந்துருமேறகுறுந்தாளவை
வலம்புரிவாரணக்குரிசின் மலர்ப்பதமெய்ம்மனவாக்காலவணங்குவோமே.



பாயிரம்.



சபாநாயகர்.

திருத்திரிபுலகளித்தசிவகாமசவுந்தரிவிழிகளசிறக்கநாளு
மருத்தியுடனேமபத்மோவடிவாகியதுகொடுநலலருளாறபஞ்ச
கிருத்தியமேசெயதருளிபபணிமுனியும்புலிமுனியுங்கினாவுறமேறத்த
நிருத்தமருளெமமானைபெருஞானறுமனமனறினிறுவுவாமால். (க)

திருவேற்காட்டீசுரர்.

மணிகொண்டநெடுங்கடலிறகண்டுயிலுநதணடுளபமாாபதேதானுங
கணிகொணடமறையவனுங்காணபரியசுடருருவங்காட்டிவானும
பணிகொண்டகுவலயமுமபணிநதேததசிருட்டிபரமபரையாயோங்க [ம.
வணிகொணடவேறகாட்டிலருள்பொழிவேறகாடனையாமகததுளவைபபா

சாந்தநாயகி.

முந்துபெருங்கருணையினுறபரைமுதலாஞசத்திகளாயமுறைமைததாக
வைநதுபெருநதொழினடத்திமூனறுதிறநதானமூலமகறியாள
விநதுமுதனமூனறுகிவிளங்குமுபாதானங்கணமேவிவிணணோ
வநதுபணிவேறகாட்டிலவாழ்சாநதநாயகிதாணமனததுளவைபபாம. (ந)

கலியாணசுந்தரர்.

தென்றிசையிற் செல்லவுழங் குங்குறுமுனிவன் றனக்காகச் செவ்வேலேந்திக்
கன்றுழையின் மடநோக்கிற் கவின்செய்மதர் நெடுங்கட்கன்னியோடுந்
துன்றுபனிவரையகன்று சுடர்மகுடந் தரித்தொருநந் தொடையல்சூடி
மன்றல்வளர்ந் திட்டிருந்த மணவாளசுந்தரனை வணக்கஞ்செய்வாம். (௪)

தக்ஷிணாமூர்த்தி

கட்டவாதம் பட்டவாதம் மட்டவாதமெனைக் கழித்துக் கருத்திலோர்ந்தா
திட்டார்க்கும் பொருளினுண்மையென்றே சனகாதியர் நால்வர்க்குந்
திட்டவாரணப் பொருளைமெய்யஞ்ஞான முத்திரையா லறிகப்பக்காட்டி
வட்டவாலின் கீழிருந்தயக்கற முன்னைத்த பெருமானை வணக்கஞ்செய்வாம். (௫)

விநாயகக்கடவுள்.

அண்டரிடாக் கடல்சுருக்கி யசுரரிடாக் கடல்பெருக்கி யவணிவாரி
யுண்டவனைக் கழங்கெய்யப் பவேட்டியெடுத் தெறிந்தாடி யுமையாள்கேள்வன்
றிருண்டாகளனப் பளிமுரன்றுறைந்தாட் கருணைமதஞ் சொரியானனத்தோ
கொண்டல்விளங் கெழில்காட்டுங் குஞ்சரனைச் சேவடிமுடிமேற் கொள்ளுவோமே

குமரக்கடவுள்

சதகோடியாயிரங்கண் படைத்தவனுக் குதவிநிசாசரரை வீட்ட [போ
மதகோடி வரும்பரம்பொற் கடனுஞ் சாரியுங் களிற்றுரிவை வயங்கேம்யான
னிதகோடி வரமெனினு நெடிதளிப்ப வனையளித்த நெடுவேலண்ணலை
பதகோடி நானகிலையு நாகக்கோடி வாழ்த்தவுமயாம் பணிகுவோமே. (௭)

வைரவக்கடவுள்

ஆரணனவல செருக்கொழியவவன் றலையிலொன்றதனை யங்கையேந்தி
நாரணன்செங் குருதிகடலென வாங்கியதினிரப்பி நடுமூர்க்குலத்
தோரணமாயவருடல் நாலவியாட்டயருந் தொல்லோனைக் கோனைத்
தாரணிநற் சிவபெருமாற் கணப்புள்ளமை வயிரவனருடலைமேற் கொள்வாம். (௮)

திருநந்திதேவர்.

அள்ளியெடுத் தணிநீற்றி றைவலிப்பூண் டாமிலங்க வங்கைநான்கிற்
றுள்ளிநெறித் தெழுந்திரிகோட் டிரலைமழுப் படைபிரம்புரிங்கை தாங்கிந்
தெள்ளுப்பகிரதியிலைக் ருந்தெருஞ் சடையானிரு வாயமைமெற் றுதந்திநாளும்
வெள்ளிவரைத் தலமகலா நந்திநாயகன திருத்தாளவிரும் புவோமே. (௯)

அகத்தியமுனிவர்

இருட்கோலமிடும் பொருளாயெழும் புட்டுமாகவே வாதையிலக்கணத்தை
மருக்கோலிக்கமிழ்ப் பாயினாவளர்த் துயலைமசளாரை யருவனிற்ற

பெருககோதமவுவிபுனையருளாளனைபெறறியொடுபெறுகல்யாணத்
திருககோலஙகண்டுமகிழநததியனாா சரணமலாசிரமேறகொளவாம. (க0)

திருஞானசம்பந்தமூாததிசுவாமிகள.

பனனிரண்டுதிருபபெயருமபடைததபழமபதியிலவளாபதுமம்போனற
தனனிரண்டுசீரடியாறபையகடநதிலஙகுபொயகைததலததினமேவி
முனனிரண்டுகுரவருமவநதருளுமமுதருநதியமணமூலவேரு
மெனனிரணடுவினையினதுபெருவேருஙகளைநதவனையிறைஞசிவாழவாம. ()

திருநாவுககரசுசுவாமிகள.

அள்ளனமனககுணடாிடுநாறுதிருநீறணிவோாககனறிடாமற
றுளளவிடையூறுகளுமபொருநதாவெனறுணாககவருமுறுதிகொணடே
தெளளுதமிழககடலனறிததிணாயெறியுஙகருஙகடலுநதிருநதீநதும
வளளலெயமபெருமானைததிருநாவுககரசினையாமவணஙகிவாழவாம.(கஉ)

சுநதரமூாத்திசுவாமிகள.

அடியவருககெளியனெனபதனுமானமுதலியனவலவெனறேயிப்
படியறியககாட்டுதறகாமபடிவமெடுத்தாரூரிறபரவையெனனுந [தனைக்
கொடியிடைவெணணகைசசெவவாயரகடாிழைபபெணடனககிதனுசொறறா
கடிதினிலெமமிறைவனிருகாலசேயபபபணிததவனைககருததுளவைப்பாம.

மாணிககவாசகசுவாமிகள.

கருககோவையாாகழிககககருதிடுவோரவாகளசெவிககட்படாமுன
னுருககோவையாாமனமேனமொழிதியவறறியலபையினியுருகாயாஙக
ளிருககோவையாாபலமுமபெறறனமெனறெணணியெணணியினபமாரத்
திருககோவையாாமொழிநததிருவாதவூராபதஞசிரமேறகொளவாம.(கச)

மூாககநாயனாா்.

ஆர்ககுமறிவாியபொருளடியவருககமுதூட்டலனறினறெனறு
நீாக்கடலசூழவையமதினிலவுறுமேபயிதுவெனறுநிலவககாட்டி
யாககுமசூதுகரமுரனுஞசோலைசெயிவெறகாட்டிலவைதரிதத
மூாககரெனுநாயனாாதிருவடிததாமரையுளததினமுனனுவாமால். (கரு)

சண்டேசநாயனாா.

பொனனிநதிப்புனல்பாநதமணணியினிறறிமபாலாறபூசையாறற
வனனிமணலாலயஞசெயதமமணலாலிலயமிறைவறகுருவஙகாட்டித
தனனியமநிறைவேறறிததநதைதாள்குறைமேவறறிததணடியாரேனை
மனனியமெய்பபுகழபரவிசிவனடியாாதிருவடியைவணஙகுவோமே (க௬)

மறறையதிருத்தோண்டர்களா.

வே று

புயலவளாபிடற்றான்றன்பாறபொருந்தியவூற்றத்தாலு
மயலசெயறகரியாராகவலியினைமைவருமெனறெண்ணி
யயலறியாதமோனவானந்தமருளபபெறறோ
ரியலிணைபபரவித்தொண்டினெறியிலையுமிறைஞ்சுவோமே. (கஎ)

சேககிழாா சுவாமிகளா.

வே று

தீககுணமுடையகஞசிமண்டையஞஞசீவ●ணசரிதநன்றன்று
ரோககுறுநதலோனருளுடையடியாரோறறெழுசரிதையேமேன்மை
யாககுமெனறனபாயனறனககருளியருடிருததொண்டாமாபுராணம
வாககிஞனமலாநதசேககிழாருபயமலாப்பதஞசெனனிசோததுயவாம. ()

சந்தானகுரவா.

வே று

வானநாடாவழுத்துமபரசிவ
மானவானபொருளவாழ்வைநாமார்நதிட
ஞானமாககநலமபெறநாடடுசந
தானவாரியாதாடலைமேறகொள்வாம். (ககூ)

வா ழ் த் து.

வே று.

தாரணிவேநதா வாழ்கதணபுயன்மருதுபெய்க
சீரணிசெஙகோலோஙகதிருவருள்செழிககவெண்ணீ
ருரணவேளவிபலகவருமறையோாகண்மலக
வாரணவுரியோனசைவமன்னுகவையமெல்லாம. (௨0)

அவையடக்கம்.

வே று

திடங்கொள்செழுந்தமிழ்ககடலினகரைகண்டாசுந்
தெவிட்டாதமதுரமுஞ்சித்திரமுமேவுந
தடங்கொள்புவிதழைதோஙகவுரைககினரோபாற்
றமியனுஞசொறறொடைதொடுக்கசசாராநிறற
விடஙகொளண்டம்படைததளிப்போனெனறுமுள்ளா
னிருக்குளததனறிருககுளததனெட்டான்முன்னர்

மடங்கொண்மனததனவானதெயவநதாமும்
 வரஙகொடுக்ககருதிதெழுநதவணணமைபோலும். (உக)

கலைகருறையுமுயற்கறையுஙகருதாராகிக
 கஙகையுடன்மதியமவைததுககாடடலானு
மலைகருமறிவினரேனுஞசூடநாடா
 மததமலரிதழியுடனவைததலானு
நிலைக்குமரும்பொருட்பதியினனுவுமேலா
 நிருததசபைதனிலவிளஙகிநிறறலானு
மிலககியமுமபயினறுதெளிநதறியேனனேனே
 னெழிறசரிதநதமிழுக்கவியாலிசைககினறேனே. (உஉ)

பாயிர முற்றும்

ஆகச செயயுள - உங

புராண வரலாறு.

நலம்பெருகுங்கயிலாயநாதனநதிககடவுளுக்குநவிலவையன
றலம்பெருகததவமபுரியுஞசனறகுமாரறகுதவவியாசனுககனனேனசீர்
வலமபெருகவாதராயணனசூதனுக்குரையபபவகுததியாககும
பலனபெருகவவனபுகலுமபதினெடடுபபுராணவகைபகருஙகாலே. (க)

வேறு.

பகர்பிரமமபதுமமவிண்டுசைவமபாகவதம
 பவுடிகமாக்கணடயநாரதம்பயிலாககினேய
மகிழ்பிரமகைவததமவளரிலிஙகமவாயநத
 வராகமேகாநதமவாமனஙகூாமமசச
மிகலருஙகாருடமேலாமெழில்கொளபிரமாண்ட
 மிவைபதினெணபுராணமிவறறியலபுளநறகிரநத
திகழ்தருநாலிலககமிதிறசிவகதைமுனறிலககந
 திருமாலபஙகயனிரவிதேயுவினுககிலககம (உ)

திருநதுசனறகுமரமேநரசிஙகஞசோமஞ
 சிவதருமநதுருவாசநதிகமுநாரதீயம
பெருநதகைசோநநதியுசனஙகபிலனசரிதம்
 பெட்புறுமானவமவருணமபிறஙகுமெழிற்காளி
பரிந்துயிாகளபயிலவசிட்டஞசாமபவமேசவுரம
 பராசரமாரீசமேபாாககவமீரொனபான

விரிந்தவுபபுராணமிவையோரிலக்கமெனவே
விளம்புமுன்னூலளந்தறியவிரும்புநெஞ்சத்தவர்க்கே. (௩)

வேறு

நீற்கண்டப்பெருமான்சீர்த்திசிறுவியபுராணநேமை
நூற்கண்டமனம்வாழ்சைவநுவல்பவடிகமேநுண்மை
மாற்கண்டமிலிங்கங்காந்தமவாரகமவாமனமேமம்சஞ்
கூற்கொண்டறுதிக்குங்கூர்மம்பிரமாண்டந்தொகையீரைந்தே. (௪)

வேறு

காருடன்மால்சரிதம்விண்டுகொருடநாரதமெழிற்பாகவதநான்காம்
பாருடன்கிழ்மேலுலகம்படைப்பார்க்குப்பிரமமொடுபதுமமாகும்
பேருடன்சீர்கதியளிக்கும்பிரமகைவர்த்தங்கதிரோன்பெருமைகூறு
நீருடன்பாரலம்சலநிறைந்துநுகர்தமுறகாக்கினேயமாமே. (௫)

இவணுரைத்தபுராணமீரொன்பதனிற்சிவசரிதமிலங்கிரைந்துஞ்
சிவனெனவாக்குமதிகனெனத்திருந்துபிரமாணமதாச்செப்புஞ்சீர்சால் [ப
புவனிமிசைப்பகன்றவர்களெயிமடுத்தோர்க்கின்பமிகப்புரிந்து முன்வா
பவமகற்றிமேலானபதவியினில்வீற்றிருக்கப்பண்ணுந்தானே. (௬)

கவினுறுமாயிரங்கிரணம்பரப்பியிருள்சீத்தெழுந்தகதிரிற்றாய
வவிருமொளியுமிழ்தருசெஞ்சுடராழிப்படைசுமந்தினனருள்கூர்ந்தாசில
பவனியளித்திடுமாயோன்புகழுக்காதையொருநான்கும்பண்டீகத
கவிகிளனுக்கதிகனென்றுஞ்சகந்தினுக்குப்பதியென்றுஞ்சாற்றுந்தானே.

ஊனமருவிப்பிறவியெனும்பெருங்கடலிலழுந்தாமனுறுதிநல்கு
நான்மறையும்விரித்துலகமியல்புறவேபடைத்திடுநான்முகற்குவாய்த்த
மேன்மையுரைத்திடுஞ்சரிதமோரிரண்டுமெகவானின்மேலோனென்றும்
பான்மைபெறுமரியானும்பங்கயனுஞ்சமமென்றும்பகருந்தானே. (௮)

ஒழுகொளிசெய்தெழும்பருதிவானவன்றன்புகழ்ச்சரிதமொன்றுங்காலைப்
பொழுதின்மலரயனெனவும்பொருந்துறுநண்பகல்தனிற்பூவைப்போநி
னெழில்கனிந்துகொழிக்குமரகதவண்ணனெனவுமிறுங்கந்திமாலை
விழுமியசீருருத்திரனெனவுமும்மூர்த்திகளாகவிளம்புமாதோ. (௯)

கொந்தழலின்புகழுரைக்குங்கோதில்சரித்திரமொன்றங்குலவுந்தெண்ணீ
சிந்தைகபுடுத்திடுந்தூயசெகநீசனெனவுமுரைதிகழாநின்றே [ரச
யந்திமதியணிந்தபிரான்முகுதிருமேனியதாய்போந்தவாற்றுன்
முந்துதனிக்கண்படைத்தமுன்னவனிலுருபியென்றுமொழியுந்தானே. ( )

கிளந்திடுந்தசிவகதையிறகாந்தமோரிலக்கஞ்சங்கிதையாறைமபான
களங்கமகலக்கணடமுதற்சனறகுமாரஞசூதஞசங்கரமேவிணடு
வளநதழியிறபிரமஞசூரியங்கிரநதமைமபதிறறைநதாறுமபான
விளங்கிடுமமோகாநதொருமூனறொனறிவையாயிரமடுததுவிரவுநதானே. ()

காடசிபெறுஞசனறகுமரசங்கிதையிறகாளிகாகணடநாபபண
மாடசிபெறுமருநதீததமகததுவததிறறிகழுமெனமறைகளுணரு
மாடசிபெறதகவமபுரியவருமேவதவனமாகியமாநதவாறறுற
சூடசிபெறுமமேவறகாட்டினபெருமையினைமுறறு நாலகடுதிககுமாதோ. ()

அநதமிலமெயபபொருள்விஞசனறகுமரமமேவதவனமமராபோறறு
மிநதிரஙகாஙகெயமபராசரமாழியகததியமேயிலகுஞசெவவி
முநதுபாசிராமமடிமுடிதேடலவலமபுரியேமுனிவாபூசை
பநதமகறறிடுபலனைபெறுகநதோறறலசருககமிவைபதினைகாமே. (கரு)

ஆதவனபொற்கணிவிளககுஙகவிநாலாயிரததெணணூறறறுபததொனபா
மீதுவனபபுளசகணடாயிரததோராறுநூறறினமேறறொணணூறறுழிற [ன
சீதவயறபொழிலுடுததசீகாழிவடுகேசனதிருததாளபோறறி [றேன.
வேதவனபபெருமைமிகுமவடமொழியைததமிழமொழியால விளமபலுற

புராணவரலாறு முற்றும்

ஆகச செயயுள - ௬எ

மெய்ப்பொருள்விஞ்சைச்சருக்கம்.

கமலைமாநதிருழுதருஙகாஞசிமாநகரி
னமபுயாசனனபகைபபுலனைநதையுமடககிக
கொமபனூஞபகரணஙகளகுறிபபறிநதுதவர
செமபொனமேருவிலையனையருசசனைசெயதான. (க)

தொல்லைநானமறைவிரிஞசனறிணையடிதொழுதே
யலலிமாமலாககரஙகுவிததடிகளகேளடியே
யிலவினைவாழநமைசெயதிருநதனமகநதணையியறற
வலலதோாவணமபகரெனமாதவாவருததா (உ)

கருப்பாநீநகமேவயருசசணையியறறியகாததாற
றருபமையொனறினையெடுததிறைநமபியாசசமைததுப

பொருப்பகழ்ந்திட்டவிடுத்திதன்பின்னரேபோமின்
விருப்பினிற்குமவ்வனத்திருமின்னெனவிதித்தான். (௩)

அக்கணத்தினிலருந்தவரயன்றனைவணங்கி
மிக்கவெற்றிசேரொற்றைறையாழியினுடன்விரைந்து
புக்குப்பெற்றிவிண்வீதியிற்போதருங்கதிரோன்
றெக்கணத்துதித்துலகினைமேற்சேருதன்மானும். (௪)

துய்யமாதவருஞற்றியதொல்லைநல்வினைக
ளொய்யெனத்திரண்டாலெனவுருப்பொலிநேமி
வெய்யவன்வலம்புரிதருமேருவின்றெனப்பாற்
செய்யபல்லவக்காவினுட்சென்றுநின்றதுவே. (௫)

பூமியுற்றெழீஇயனையர்கள்சூழ்தரப்போந்த
நேமிநிற்றலானிடுகுறிப்பெயரினைநீக்கி
நாம*நைமிசாரணியமென்றியல்பெறநாட்டி
யேமமாதவம்புரிந்திடமுனிவர்தொக்கிருந்தார். (௬)

வேறு

பரவுபசும்பிடிமிடைந்தபணைமீதிற்பலமூசுபாகுங்கொட்டி
நிரைநிரைசாலகஞ்செறியநெறிதழுநாகமும்விளங்கிநிற்குங்காட்சி
மரகதப்பந்தரிற்பவளமணித்தொங்கலுற்றிமாசெறிந்துமன்னுந்
தரளமணிக்கொத்துமணிபெற்றதெரிந்துகைபுனைந்ததன்மைபோலும். ()

விற்பாவும்பஞ்சரத்தினவிரிமலரும்புன்னைகவிடபமீன்ற
நற்போதுமொழுகுபசுந்தேறலிடையிடைவீழ்நலங்கொள்காட்சி
கற்பாருமவன்மாதுபுனறெளித்துமுனிவரைக்காண்பாளவேண்டிப்
பொற்பூவுமிரசிதத்தாற்புனைவிசிதரந்தூமலரும்பொழிதல்போலும். (௮)

புங்கமலர்க்காவதனுட்பொலிதடந்தண்சிறுதரங்கம்புடைப்பமேவும்
பங்கயநாண்முகைசிறையிற்பச்சைமணிக்கதிர்விரவிப்பரப்பத்தோற்றல்
கங்கையெனுமங்கைவளர்மறைதெரிபூசுரர்நயனங்களிப்பவாய்ந்த
மங்கலபூரணகும்பங்கரத்தேந்திநிற்கின்றவண்ணம்போலும். (௯)

பணிமுகைப்பசண்பகத்தின்பணைமருவிப்பல்லவமும்பலமுந்தாங்கி
நணிபுவியினவளைந்துவளைந்தெழுதருமாமிரகக்கோட்டினலங்கொடோற்றம்
மினியவனமடந்தைசுடர்விளக்கமைத்தேயிலங்குகனியெழிற்கைதாங்க
முனிவர்கடிருவடியைத்தனித்தனியேவணங்குகின்றமுறைமைபோலும்.

---

* நைமிசம் - நேமி ஓய்ந்தவிடம்.

இவ்வடவிப்புடையாவுமவெள்ளிடைகளினறிமுறியிலஙகத்தாங்கிச்
செவ்விமிகுஞசெயலைதுனணிப்பணைதொன்றொடொனறுபின ணித்திகழு
நவ்விவிழிமினாபுறவநஙகையனளோககிடையூறுநணுவணணந [ஙகாட்சி
திவ்வியசெநதழலதனுலிஞசியிழைதததிடுகினறதிறமைபோலும். (௧௧)

வேறு.

பருஞசினைபபலவினமூசிபபழுககுமுட்கனியின் பாஙகர்
சுருமபொடுஞிமிறுநதேனுஞசூழநதுபாணமிழறறுநதோற்ற
மிருமபொருளபுலைததோனவாசலிடநதனிலேகியேகித
தருநதருமெனறுநாடித்தமிடசொலுநதகைமைபோலும. (௧௨)

சுததவசசிரமாணிககசசுடாபொதிநதெனனததோற்றும்
விததமாமாதுளததினமிகுஙகனிவணஙகனமெயநறா
லுததமாமணியுளளேமெனறுளததினிலிறுமாபபோரா
ரொததகைததாயஞானறுமென்றசொறபயனையேறகும. (௧௩)

திருந்தியவணடஙகாணசசெனறிடுஞசினையகாவில்
வருமபசுமபுரவிததேரோனவரறகஞசுமாறறமோரா
திருமபுவியிலகுநதெககணுயனமெனவுமேனைப
பெருமபயனளிககுமுததராயனமெனவுமபேசும. (௧௪)

அடைசிறிதினறிபபமபியடாநதுபூத்தருகிறசோதி
விடபிநினறொளிரவோஙகிவிணணுறுமவெயினகாடசி
படுசுடரெறிககுஞசெயயபவளமாாபடிவநநதிக
கடவுளெம்பெருமானசாலககாததிடுஙகயிலைபோலும். (௧௫)

சநதனநதாழைவாழைசதாபலஞசாதியாதி
பநதமாாவனததிற்கொணமூபடிநததுபொழியாப்பண்பு
கநதமாாகனியுமபோதுஙகலநதுகாாகாலநீததுச
சுநதரப்பிரசமாரிசொரிநதெனவெளகறெறறும. (௧௬)

சூடுமாமஞறைஞகாளகண்டமஞசுகம்வாழ்காணிற்
கோட்டுமாவரிமாகைமமாகொடுவரிகூடுஙகாடசி
யேடுவாாிதழிசூடியிருபதமுனணியினபங
காட்டுவாரிடததுமிலலைபகையெனககாட்டலபோலும். (௧௭)

இனையபல்வளஞசூழ்கானதெழிறனையிருநததூய
முனிவாகண்முழுதுநோககிமுறுவலபூததளிகணமூசு
நனைமலாப்பழுவநாப்பணண்ணிவாலுணாவுநலகுந
தனிமகமுஞறறவீதுசாலவுநதககதெனறே. (௧௮)

எண்ணினாயாகசாலையியலபெறவியறறவெனறுந
தணணருமுகைவிணடுறறுநதடஞசினைத்தருககண்மனனும்
விணணகமுதலயாவுமேமவருமனததாறசெயதற
குணமையாமவிசுவகனமனறன்னையேயுளததிறகண்டாா. (௧௯)

அன்னதுமுழுதோராமுனனவன்கரமுகிழ்ததனனோகண்
முன்னாவநதொருபாணிறபமுறுவலிததிவணினமுறற
நனமகசசாலைசெயதியெனறலுஞாயிலணடத
தினமுகடுரிஞசஞாஙகரெஙகணுமபொறியியறறி. (௨0)

வாரியுமவிடுததுதூயவளமையுமெறுழுமனன
வாரியுமபொருநதரசோததிவருஙகடிபபாறறிநனணிழ
சீரியநாஞசிலபோழநததிருநிலததிடைபோககிப
பாரியவயிரததூணமேறபசுமபொனுததிரஙகளபாவ. (௨௧)

பொருததிமாணிககப்பாககறபொறபுறபபரபபிபபூவல்
விரிககுமவித்துருமஙகோட்டி மீமிசைசகொடுஙகையாரத
திருததிநீடதனிஞபபணசிகரநனகமைததுததிணகா
ழிருததியேகுடஙகாசாலவெழிறரவியறறிபபினனா. (௨௨)

அரணிகானறிடவெழுநதவஙகியஙகடவுளானறு
பரவுநிததியஙகளெலலாமபடைததுமேகலைபாறறேறறத
திரமுறுமயூபததாருததிகழதரததணடி லாதி
விரவிடவிழைததுசசிறபமெயநெறிவிதிவலாதோன. (௨௩)

ஒனறினேடொனறுறுமனுபகரணமுமேமனுளள
வென்றிகொளபொருளுமவேறுவேறெடுததமைபபமிக்க
வனறிரனமண்டபஙகளவானமுகடளாநதுமனன
வெனறுமவானவாவிருமபியிருககுமநதிரமிலஙக. (௨௪)

தெறறிசேதிமஙகடோறுநதெனறலஙகுழவிசசெலவ
னுறறுமெயயுருபபமாறறவொளிகொளசாளரமுமோஙக
விறறெனககிளததறகெட்டாவெழிறிகழனனசாலை
மறறதுநிருமிததனனோமலரடிவணஙகினனுன. (௨௫)

நனறுநனறெனவியநதுநானமறைநலனகளாயநத
துனறிருமுனிவரெல்லாநதுணணெனவெழுநதுசூழ்போயத
தனறுணையகனறயாகசாலைகணடுவநதுதாழா
இனறுநமவிரதமேமணமெய்திடுமெனவேமுறறே. (௨௬)

வேறு.

இருக்குரைவிதியிஞலிலஙகுதுமபரீ
அருககொடுகருவமுஞசோமவலலியுந
தருப்பையும்பறபலசமித்துஞசாாதர
வுருககுநெயததகுமபுநினறொளிரசசெயதனன. (௨௭)

பாஙகரினறுசுவையடியில்பாளிதந
தேஙகமழணடைககருணைதீஙகறி
யோஙகுறறதேவருமவிழையவுததமந
தாங்கியதேனுநன்கறிநதுதநததால. (௨௮)

மணியவீணையுமகரயாழகளுஞ
சின்னமுஙகாளமுஞசிறநதியமபவே
யினனமாமகததவிநுகாதறகெணணுபு
பொனனகாககிறைமுததறசேறவாபோநதனா. (௨௯)

இததிறமெஙகணுமெனறுமோபெறச
சுததமாகியமகசசூழறசாலையிற
பைதநெழுபறபலைகளபரபபியன்னவா
மெயததருமவேளவியைவேடபமேயிஞர். (௩0)

விடபுலஙகழுமுறவேததவோசைக
கட்புளபசுவிணைவேடடுநானமறை
நுடபமதுணாநதவாநோறறனமுறறியே
யொடபமுமோகையுமுளததிறகணடனா. (௩௧)

தேஙகமழகூவிளநதிருசசடாடவி
தாஙகியேநடமபுரிசைவநாயகன
பூஙகழறறுணைமனப்போதிறபோதர
வீஙகனலவேளவிசெயதிருநதயோகரில. (௩௨)

விதுவணிசடைமுடிவிமலனமெய்பபதப
பதுமமதுனனியேபாவிநாடொறுங
குதுகுலவுவாரியினமூழகிககூரிய
சதுமறைநலனபெறுஞசவுனகாதிபன. (௩௩)

அறைகழலவிளஙகுதாளவணஙகாறுலா
குறையஃதகனறிடககொணடயோததிமி
னிறைதரரதனமுததறபுதலவனேமுற
மறையுணாததமகிழவிடடமாதவன. (௩௪)

புரையிடற்கரியபொறபொருப்பைபபோனமெனத்
தரையுரைததிடவளாவிநதநதாழ்தர
வரைநெ்ாடிப்பொழுதினிலமுததியஙகையிற
குரைகடலடக்கியகுமபசம்பவன. (௩௫)

கதநதெழுகாலனைககாயநதுகாரநிகா
மதநதபூவியகரிவகொநதுபோாததுவா
ணிதநதொழவருடருநிமலனமபுயப
பதநதொழபபுலிசசரணபடைததபணணவன. (௩௬)

சீற்றமதுறறிடிறறிறங்கொள்கூற்றுவ
னூறறமுஞசிதைபடவுரப்பியோஙகலசூழ்
நாறறிசைசுவாககமுநாகலோகமும
வீற்றுவீறறுகவேவிதிக்குஙகோசிகன். (௩௭)

கனணியாதுகிலொழீஇககஙகையாடிய
வன்னிலைபோதருநெறியிலாாநதுமபா
பொனனுலகிழிதருமபூவைமாாகளாற
றனணிலைவழாசசுகததருமமாதவன. (௩௮)

தேனினுமினியசொற்சசியைததீாநதெழின
மேனகையாதியோாவெள்கிமாழகுற
வானவாககிறைபுவிமடநதைமோகமாய
நாணிலததினிலவரபபணிததநாரதன. (௩௯)

முடிபுனையெதுகுலமுதலவனபுததிர
ரடிகளேகருபபமீதாணகொலபெண்கொலோ
கடிதினிறகூறெனககருமபொறறணடுறு
மடிவிரெனறுரைததவாவாசமாதவன. (௪0)

கணணுவனருலபபியனகறகனகாசிபன
பணணமாகலைதெரிபருவதாககினி
வணமைசூழ்நதிலகுசடவாததமாதவன
றணமைமேசாகுசுறுவிநதாககியதாபதன. (௪௧)

இரசனிநாசிகேதியமதககினி
வரநிறைரஙகரனவாமதேவனவான
பரவியவசுசசிரவபபடிவனமாமகந
திரமுறசசெயயுயாததிரேயபுஙகவன. (௪௨)

இரைவதனுசசுவலாயனனிரைபபியன்
புரைதவிராணிமாணடவியன் பூமபொழிற
றரைபுகழிலிகிதன்குணியுததாலக
னுரைசெயறகரியசாண்டிலலியவுததமன. (சங)

வென்றிசேரரசிகர்ததாவிளங்கெழிற்
றுன றுபுவளாகனசசேபன்சுநதர
நின்ளுளிரபுலததியனிருமலனபத
மென றுமேததிடுஞசுனபபுசசனனபவன. (சச)

வேறு

காதாகுழைமெயமபெருமானைக்கருததிலிருத்திககமலமலாத
தாதாவறியாவொருமுதலேதமியேனகவலேதனைநீக்க
நாதாவிரஙகாயெனபபரவிநாளுகலேயினலநதோந்த
வேதாரணியமுனிவரனேயீருயினருமவேறுளரும. (சரு)

இனியசைவநதழைபபமிகுமிருள்சீத்தெழுநதவிருகோட்டுப
பணிசெய்மதியமொருமூனறுபதிநதாலனையபண்புளவாய்த
தனியதிரிபுணடரமவயங்கத்தயங்குமுளத்திற்கைததலததி
னினையவரியவஞசெழுத்துமக்கமணியுநிறைநதிலஙக. (சசா)

மெய்யின்முழுதுநீறணிந்துமேலாம்பதவிவிரைந்தளிககுந
துய்யநயனததுளிமணியுஞசூழ்நதுபடருந்துகிரவேணி
யையயனமருநதலததிலவசிததனநதஙகாலமருஞசசனைகள
செய்யவிழையுமனமவிளஙகசசெறிநதாரதிருமாமணித்தலத்தில.

அஙகண்மறைகளொருநானகோடங்கமிருமூன்றளநதமாநத
துஙகமுனிவாயாவாகளுஞ்சூடசிதுணைத்தமனத்தினராய்த
திஙகளணிநதோன்றிருவடியைசசேருநெறியைததிகழ்வாயமைம
தஙகமனததிறபலவிதமாத்தககவாறுசிநதிததே. (சஎ)

நீஙகற்கரியவவாவெனனுநெடியவிதைதீவினைநிலததி
ஞேஙகிப்பிறவிவோவீழததவோவாவிருப்புவெறுபபுலவைப
பாஙகிறசினததீவளிமூசிபபல்குமபாவப்பழமயாவுந
தாஙகிநெடியகொடுவிருககததனமைமதோறறிததழைத்துநினறே.

நறுநதார்சிலிரததலிலதாயநசசுமரத்தைநனிநோககிச
செறிநதாரிதனையிறைவனருடடிருகோடரியாநதிணபடையா
லெறிநதாருய்நதாரெனபதனையேதஙகாணுவுளததிலெணணி
யறிநதாரதனைப்பெறுமாறுகமறிவானவிருமபியாயினரால. (ருO)

வேறு

புனைக்கிடமவிலக்கியவியாசர்புகழுற்றே
யுனைத்தனவுணர்ந்துயாத்தபோதனனுள்ளத்தே
தினைப்புனலணிந்திடுமுமாபதிதிருத்தா
மனைப்பந்நினைந்துருகிமாசினையொழித்தே. (ருக)

அக்கமணிமாலைகளணிந்திலகுகின்ற
மெய்க்கணொளிவெண்பொடிபுனைந்துமிளிர்செம்பொன்
றொக்கசடைநேர்பெறவளர்ந்தனதுளங்கக்
கைக்கணொளிர்தண்டொடுகமண்டலம்வயங்க. (ருஉ)

மாயவினைநீடியமரங்கடியநின்றே
யாயுமறையோர்களவிழியம்புயமலர்ந்தே
பாயுமொளிவீசவளர்பாரிடையிழிந்தே
தூயகதிரோனைநிகர்சூதமுனிவந்தான். (ருங)

வேறு

புவிக்கிதம்புரிசூதமாமுனிவரனைப்போதக்
குவித்தகையினராயெதிர்சென்றங்குழைந்து
செவிக்கிதம்பெறத்துதித்தனர்குதித்தனர்சிறந்த
வவிக்கமைந்திடுசாலையிலுய்த்தனரம்மா. (ருச)

நுடங்குநூலணிமார்பினர்பலகலைநுணுக்க
மடங்கலும்பகுத்தறிந்தமாதவனவசித்தருள
மடங்கலுங்கியபீடிகைவைத்தடிவணங்கி
யிடங்கொள்பூமியினிற்றருக்கியமுதலெனைத்தும். (ருரு)

நற்றிறம்பெறவுதவியேநானிலம்படைத்தோன்
சொற்றவாசகங்கொண்டிவணுற்றனைதூயோ
யிற்றைஞானநூனைத்தருதலாற்றவப்பயனையாவும்
பெற்றனம்பிறப்பிதுபவித்திரமிகப்பெற்ற (ருசு)

என்றுபற்பலவிழைவுறுமுகமனுமியம்பி
யொன்றுகேட்டருணலவினையுனியிலறத்தி
னின்றுபூருவந்தவம்புரிந்தனநெடும்பொழுது
துன்றுநானமறைப்பொருள்களுஞ்சிறிலதோயந்தேம். (ருஎ)

ஓதுகின்றவிப்பொருள்களினுளுமுதுணர்ந்து
நீதிகண்டவாவாயமொழியானிரசயித்தேந்

தீதுநீங்கியதிகமபரனறிருவருணமுததிக
கேதுவெனபதைதையயனையதுவரறகெணணி. (௫௮)

சிக்கமுறறிடுசிநதையராயினேனதெளியத
தககசூடசியொனறருளுதிருமமைமுதலாய
மிககநானகுமமேவதாகமநெறியுமெயயுணாநது
திககணைததினினமறறுளபொருளகளுநதெளிநதோய. (௫௯)

என்றருநதவரியமபலுமிருகணீரிறைபபத
துனறுரோமமுஞசிலிாததிடசசடாவிடுபசுமபொன
மனறுளாடினோனமலரடிமனததினுளிருததி
யொனறுமோாநதிலனுரைபபருமபரவசமுறறுன. (௬௦)

கனியுமாதவனகருணையாறகணமலாதிறநது
முனிவாநீவிாகளனைவிருமுடிவிலாபபொருளைக
தனிவிருமபினீராதலாறறரணியினுமைமபோ
லினியமாதவமவிரதமுநிறைநதவரொவரே (௬௧)

இநதமெயபபொருளிருசடாிணைவிழியுடைய
வநதிவணணனமெயயனபொருவடிவமாயமாநத
நநதிவானவன்றிருசசெவிககுரைததனனலஙகொள்
புநதிமேவியசனறகுமரனுககளனபுகனறுன (௬௨)

தொலலையமபுவிபுரநதிடுமாயவனறாய
பலகலைபபொருளபகுத்திடபபடிமிசைபபோநது
மலலலோஙகியவாதராயணனெனவநதா
னலலணீககியவயனமகனவறகஃதளிததான. (௬௩)

பட்டமயாவருமபெறறனரனநதபானமையினோ
நிடடைமேவியேவிழையுநாிருபபவுநினைநதே
கிடடொணுபபொருளவனுதவினனகிடைககே
னெட்டையெனபதுபொருநதினாவிடுமினெனறியமப. (௬௪)

பாந்தளமபடமவிரிததிடவணிநதிடுமபரமன
வாய்நதசீாததிகணமேவியபுராணததினவயஙகுங
காநதமுனனிறசஙகிதையடுததெழிலகலபபத
தோயநதுநினறுயாசனறகுமாரததினிறசெறுனமை. (௬௫)

மருவுகாளிகாகாணடததினீடியமகிமை
பெருகுதீாததனகுளைததிடுஙகாதையிறபிறங்கு

மொருசிவத்தலததுற்றிடுமுயாபெருங்காதை
முருகுசிநதையிறசொலலுவனமுனிவிர்காளெனறான். (சுக)

உளஙகனிநதுகேடகுநாகளுமுறபவமொழிபப
விளஙகுமெயபபொருளவிஞசசருககததுளமெயமை
வளமபுகனறனமபொனனுளிபரபபிமடடியிாககுந
துளஙகொடாமனாககிறைமகனசரிதஞசாறறுதுமால். (சுஎ)

மெய்ப்பொருள்வினச்சருக்கம் முற்றிற்று.

ஆகச செயயுள - கoச.

சனற்குமாரச்சருக்கம்.

அனனவாசகமுனிவராகேட்டகமகிழ்நது
செனனிமேறகரஙகுவிததுநறசிவமறிதிறலோ
யினனவுணமையைததீாததமுககியததினிலிதமாய்
முன்னமோாதரலேதிறமெனறலுமொழிவான. (க)

ஒருபதிறறெடாறாயிரமயோசனேயாழ்நதிவ்
விருபஃதினமேலெண்பததுநானகினையிணைநது
மருவுமாயிரமயோசனேயுயாநதுமாட்சிமைகூா
தருமநகாதொடுதமணியககிரிதயஙகிடுமால். (உ)

இலககமயோசனேபரப்புளதாமெழிறகுரிய
நலததைதயீநதிடுநாவலநதீவினுபபண்
வலததைமேவியவிமயமேமுதலவளரேழ்
குலப்பருப்பதஞசூழ்தரவமமலேகுலவும. (ந)

வே று.

காமருகணஙகளெஙலாஙகவினலஙகனியநின்ற
சேமவானமணிகளசூழசசெம்பொலன்கிரியினகாட்சி
யேமமாரிமையவெறபிலிறைமணகோலஙகாணப்
பூமகளமைத்துவைததபூரணகுமபமபோலும. (ச)

காறறரும்பசியவல்லிக்கவினகொடிபடரததாவி
மேறறிசைகடநதுநினறமேருவினவிளஙகுகாட்சி
பாறகடல்கடையுமுனனம்பசியபொன்னிறஙகொண்மேனி
தோற்றவேமாயோனமார்பில்வாமைதோய்நதிருக்தல்போலும். (ரு)

கருமணிபொறிகளுஞ்சோதிககதிரடிவரையிறசூழ
மருவியதேசுவாயநதவளாபொலனகிரியினேறுறறந
திருநிலமடநதைநீஙகாசசெறியிருடபிழமபுநீஙக
விரிகதிாவிளககொனறேறததிவ்வியபபுறவைததலபோலும. (சு)

குலவுபொறகொடிகினறெஙகுஙகொடுமுடிதோறுஞசுறற
விலகுபொறகிரியினமீதிலெழினமுகிறபயிலுஙகாடசி
யலமறுமாறறனமேவுமனநதனுமனிலனுன
வலனுறுகோவுநதோளினவலிமையைபபாாததலபோலும. (எ)

வனறிறறகீழபாறறாயமநதரசயிலமன்னுந
துனறுதெறகினிலேசமபுகிரியதுசூழமேபா
ணினறிடுஙகுமுதவெறபுநிகழ்வடதிசையிலீஙகா
வெனறிகொளசிருஙகவெறபுவிளஙகுமேலிவைகளுனகில். (அ)

இதநதருஞசூதஞசெயயவிணாவிடுகோஙகுநாவற
கதமபமாலசெறிநதெஞஞானறுஙகனிபழமுதிராநிறகுஞ
சிதைநதிடுமவறறிறபோநததேனபரநதோடிததேவா
நிதமபுகழநதிடவேகீழ்பாணிறைசொரிநதியாவோடும. (கூ)

தயஙகுதென்றிசையினின்றசமபுவினகனிவாய்விண்டு
கயமபொரவீழ்நதுபாயநதுவிண்ணெலாஙகவினவாறு
யியஙகியவிடஙகடோறுமெழிறபசுமபொனனதாககி
நயஙகொளவமருஞசாமபூநதமெனநவிலநிறகும. (க0)

குடதிசையதனிறபோநதகுமுதவான்கிரியினமேவுந
திடமுறுகதமபமீதிறசெழுஙகனிவீழததேற
லிடனெலாமபரநதுநெய்பாலெழிறறயிராறுயோடிக
கடவுளாககெனறுமினபஙகாடடியேநிறகுமாதோ. (கக)

விருமபுமுத்தரத்திலோஙகிவியனுறவிளஙகாநினற
சிருஙகவெறபதனிறசோநததிகழவடதருவினமீதி
னெருஙகுசெஙகனிவழிநதுநீளவரையதனில்வீழநது
கருமபினினசுவையாறுககாலபரநதோடுநாளும. (கஉ)

வேறு.

மதமொழிததுநறகதிதருமிமமலைமருஙகிற
சதசிருஙகமெனவொருபெயராவாயநதவிததலததி
ணிதழுமவானவாதானவாசிததருநீஙகா
ரெதிரிலகினனரரிசைமுறைபிறழ்நதிடாதியமப. (கங)

அண்ணலங்கிரியதனிடையளபபருமவகையி
னண்ணுமஞசினைததருக்கள்வானளநதுநாடோறும்
விண்ணிலவாழ்பவர்தமதுளமகிழ்நதிடவிளஙகு
மெண்ணுகாவததறகிறைதிருபபெயரினையிசைபபார. (கச)

வேறு

பலவளநதிகழ்தருபழுவநாப்பணிற
பலகதிப்பருதிவானவறகுமபானமதிச
செலவவாணறகுமேமறறிகழ்சசிகாடடியே
மலகுநானமுகனபெயாநகரமவைகுமால. (கரு)

ஆங்கமலத்துறையஞ்சுதனகத்தினி
லோஙகொளிவளாசனற்குமரனென்றுரை
தாஙகியபுங்கவன்றவங்கணேறறிடப
பாஙகுளசுசிததலமபடாதனமேயினான். (கசு)

அன்னகல்லதனிவாழ்பவருமனனவன்
றன்னுடனசெனறிவண்டகையதாமென
மன்னினரவாகளிறசிலாமனமிறைவனி
லுனனினாதவமுடனயோகமாககமே. (கஎ)

தவமபுரிவாாக்குறுநதன்மையாகிய
விவாதவீராநசையினமைமீடனற்
சிவநதிடுமெவெப்பமுநதிகழுநதடபமு
முவநதிடுமனததிறற்பொறுததலாயினர். (கஅ)

தேசுறுமிடம்வரையறுததறிவ்விய
வாசனநதனைவரையறுததலனறியே
பேசுதலிடையிடுமொழிதலபினனரெவ
வாசைவாயீற்றினவாளாமைமவைததனா. (ககூ)

எண்வகையங்கமுமியறறிநரொடாறுங
கணமனங்கதுவவேகவினகொணடோஙகிய
பண்ணவன்பாங்கரிற்பலாகளேகியே
திண்மைகொணன்னெறிதெளிதனமேவினர். (உ0)

இயமமோரைந்தையுமியறறிஞாசிலா
நியமமோரைநதையுநிறுத்திஞாசிலா
நயனுறுமாசனநான்குமனறியெப
பயனுறுஞசமையமுமபகுத்துயநதார்சிலா. (உக)

வெளிநிலையிரண்டையு மதிகநிட்டாசிலர்
தெளிதொகைநிலைதனைத்தெரிந்துய்ந்தார்சில
ரளிபொறைநிலைதனையாயகின்றாசிலா
நளிர்பெறுநினைவினைநாட்டினாசிலா. (உஉ)

பொங்கியசமாதியைபபுரிகின்றார்சிலர்
அங்கமொரெட்டையுமனுட்டித்தாசில
ரிஙஙனமுறைததிடுமெட்டிறைபயன்
றஙகிடுமயோகமெநானகுஞசாத்தினா. (உங)

தனமதாசாரமநதிரநதனைததன
தினனதிதெவதையிடததிறுடடிய
முனனுறசசததிமானசமபின்முறறுறப்
பனனிரண்டஙகமுமபகுததுய்நதாசிலா. (உச)

கோதகலிலையயோகததிறகூறிய
நாதவுறபததிசெய்மாககநணணியே
வாதைதீாபரவியமானனறனனுடன
றீதகல்சிததமொனறிடடுயநதாசிலா. (உரு)

பெருகடயோகுசெய்பெறறிநாடுபு
குருவனுககிரகிததகொள்கைததாய்மிக
வரியவெணணஙகமுமனுடடிததநிலை
புரிபவரெஙகணுமபொருநதவையனுமம. (உசா)

பொனனிதழககடுகைவாழபூரணனறனைத
தனனிதயபபோதினிலிருததிததானறப்
பனனெடுநதினநதவமபயிலுஙகாலையி
லுனனருஙகொழுநதனனவாாமதமதாதினம. (உஎ)

வேறு.

முறசெயுஙகருமமெலலாமுறைவழாதரிதினமுற்றிக
கறபகசசுணணமபூசுஙகஙகையினமூழகிககையாற
றபணநதேவாமூவாமுனிவராபிதிாகடஙக
ளிறகுநனகருததிககறபவெரியினினனெறமுந்த. (உஅ)

திவவிடதிருவெணணீறறைத்திகழ்பஞசப்பிரமததாலு
மொவ்வவேங்கிததுசசாபாலுபனிடததோதுமநதர
மவ்விதமறவாதங்கியாதியேழ்மனுவினாலும
வவ்வியயதாவணத்தினவாககியமொனறினாலும. (உகூ)

வரமுறுகரத்தினமுககானமநதிரிததமைததுபபஞசப்
பிரமமநதிரததாற்பூசிப்பினனுமோததாதிபாதந
திரமுறவணிநதுசாலததிகழ்திரியமபகததா
லரனருளியமூலத்தாலாசமனமுஞசெயதப்பால. (௩௰)

அஙகனமிருநதநீற்றிலமுதினையளளியோசித
தெஙகுமுககியமதாகவினையறாமாதிரியமப
கஙகவினபெறுமூலததாறகரததினிறகுழைததசுணணந
துஙகமுறறிடுமேவனணிசுராபரமனறினேறடு. (௩௧)

எணடருமுபமனருகியிசைகுணமவருணமுமமை
திணடிறறசெகமேமயீருசசெபபியயாவுமான
புணடரநதிருநதசசாததிபபொருநதியதவஙகளெலலாங
கொணடுருவமைநதமெயயிறகுலவுமவைநதிடததும. (௩௨)

விலஙகபெறறிடததரிததுமிகுமவினையிருளைவீடடிச
சலஙகொளுகடலினினறுதருபபணஙகவினமேவா
மலஙகுளைபபசியபாய்மாவாாததிடுஙகொடிஞசிதமேதேரான
வலஙகொளவுதயஞசெயயுமாககவானறிசையைநோககி. (௩௩)

வேறு.

சீலமேமநிறையுஞசுகாசனததிருநதுதிகழ்தருநியாசமுஞசெயது
காலிருபரியவிரலினைப்பறறிககவைததிடுமீருருககவின
மூலமேமறபகருமோததமதளவுமுறறமேவாருருவுாஙகணடந
தானுமேவபுருவநடுவொடுபிரமநதனிததவோாைநதிடநதனணில. (௩௪)

கொடிநிகரிடைபிஙகலைகளினுடனேகூடியமறுகினிறபொனனின
வடிவுளதாகிநமோநதமாயுணமேலவழியமுதுகுசுழுமுனையி
முடிவுசெயயிதையமாதியைநதினிலேமுகுளமுணடகமேதாமுகததிற
படியவூஙகாரஞசொலிபபதாயிதயபஙகயமலரினினினைநதே. (௩௫)

இடதுநாசியினிறபூரகஞசெயதேயெழிலபெறசசிறநத்வூஙகாரத
துடனமனதொனறப்பவனனையெனறுமபடடெனவுசசரிததைநதாற
கடிமுகைமலரசசோடிகையதனுறகணடுருமனதினிறசலனந
தடைபடமதிததுப்பிஙகலையதனுறறகைநதிடுமருததுவைவிடுதமேதே. (௩௬)

தேசறவடககியிதயபங்கயததிறறிருநதுதாரகைநிகர்சாநத
பீசதனமயனுமபுருடனுமோஙகபபிறஙகனறசிகையினைபபிரியா
வாசனுபபுரியடடகததினினறகனறுமனனிவாழபஞசகநிலைககக
காசகலவிநதுபூததனமயனைகாஙகியேநிராமயனுக. (௩௭)

அங்கமதினினைந்தேயிதயத்தில்வாங்கியடக்கியவாயுவையெழுப்பித்
தங்கைகொள்ளச்சங்காரமுத்திரையதனாற்றங்கிடுமணுவினையெடுத்தே
யிங்கழிவிலாவின்பநற்கருவாகுகவிதையமாதிகளினொடுபோய்த்
தொகைபெறுமானமமந்திரமதனாற்றுவாதசாந்தச்சுடர்வழியில் (௩௮)

கூட்டியேயதன்பினவனிகந்தத்திற்குளிர்புனலிரசத்தினஞெகிழி
வாட்டமிலுருவத்தினிற்பரிசத்தில்வாயுவந்தரஞ்சத்தமதனில்
நாட்டமுற்றதனையொடுக்கியேமுறையினலங்கொடன்மாத்திரையைந்து
மீட்டுத்தாமதவாங்காரத்திலொடுக்கியிராசதாங்காரத்திற்கணம். (௩௯)

இந்திரியத்தையொடுக்கியேசுத்தஞானவிந்தியமனமொன்றே
டைந்தையுஞ்சாத்துவிதத்தினிலொடுக்கியடரகங்காரங்களாதி
பந்தமுற்றிடவப்புத்தியைக்குணத்திற்பதித்துயர்குணம்பிரகிருதி
சந்துசெய்திடவப்புருடனோடாகந்தயங்கிடுமவித்தையிபமூன்றை (௪0)

கலையினிலொடுக்கிக்கலையொடுநியதிவிந்தைநற்புருடனினநான்கு
நிலைபெறுமாயையிடத்தினிலொடுக்கிநீடியசுத்தவித்தையினைத்
தலைமைபெற்றிடுமீசுரத்தினிலொடுக்கித்தயங்குசாதாக்கியந்தனையி
லிலையமுற்றிடவேயாதியாஞ்சத்தியிடத்திற்சாதாக்கியமொடுக்கி. (௪௧)

சத்திதத்துவத்தைச்சிவத்தினிலொடுக்கித்தனித்திடுசிவத்தினைச்சிறந்த
சுத்தமாயையினிலொடுக்கியேயதனிற்றனித்ததுதேகத்துரிசதனைச்
சித்திசேராசானருள்வழியதனாற்றெரிந்துசோதனையதுதீத்து
நித்தியமாகிநிறைவியாபகமாயநிகழ்சுத்தமாயையாயநின்று. (௪௨)

பின்வலக்காலிற்பருவிரலதனிற்பிறங்குகாலாக்கினியதனை
நன்மதியடைவேயும்பட்டாந்திரத்தைநாவினிலுச்சரித்தெழுப்பிக்
கனமேகத்தினூரிசினைநீத்துக்காணவுச்சடந்தமூலத்தாற்
பன்னிரங்குலிமேமற்சத்தியினமுதம்பரந்துசொட்டிடுவதாயநினைந்தே (௪௩)

சுத்தமாமிதயத்தினிற்றிரிகலையாறசூழ்பிரணவத்தாலான
வித்தியர்மயமாம்பங்கயாசனத்தைவிரும்பிவைத்தத்தனகரணிகையி
னுத்தியாலுயவுப்பிரணவத்தாலொளிர்புரியட்டகவுடலை
வைத்ததன்மீதைங்கலைப்பிரணவத்தாலவகைபெறுமங்குசமதனால். (௪௪)

அனிலனைப்பூரித்தடக்கிமேலெழுப்பியடர்ந்தபின்றுவாதசாந்தத்திற்
பனிமதிப்பரமனுடனுறையணுவைப்பாங்குளசிருட்டியின்முடிவைத்
தனித்தரப்பிரித்துவைத்திளைப்பாறச்சத்திமந்திரத்தையுச்சரித்தே
யினியநல்லமுதமாட்டிமேலங்கமெழிலுறநியாசமங்கியற்றி. (௪௫)

வேறு.

அக்கரமானவந்தனமாதிரிகைசெய்வான
புக்கிமுனமூலாதாரமபொருந்தியசுவாதிட்டானந்
தக்கசீரமணிமுனனுனபூரகந்தயங்குந்தனமை
மிக்கனுகதமவிசுத்திவியனுடாக்கினையோராறில. (௪௬)

ஈரிரணடிருமூன்றீரைந்தீராறீரெட்டிரண்டு
வாரிணரிதழ்களாடுவருணமுமருவக்கணடே
சீரினங்குசனவேதாமாறறிகமூருத்திரனமகேச
ஞரியசதாசிவனருளுதியராறுவாகக்கம்மா. (௪௭)

ஓகைகூர்தரநிசசுவாசமுசசுவாசங்கடம்மை
பாகுபாடாகுசெய்துபரிந்தளித்தனனமேலாக
வாகையிறசுழுனையோடுவகுத்தனனகூறுமூனறு
மேகநீங்கியசிவானமாவீசறகுநதேசிகறகும. (௪௮)

முறைதிறமபாதுமூனறைததனித்தனிமுக்கூறுக்கி
யுறுதியங்கிசததைசசாலவுசசரித்துதவியுளளக
குறையறமானதத்தாறகோதிலானறனைபபூசிததுப
பெறுமவைவிளைநதுபினனாபபெகிருமாதிரிகைசெய்வான். (௪௯)

சிரநதனேததிரங்களசெவிததுணையாகக்கிராண
மிருககபோலங்ககளோடடமிரணடுவாயண்ணநதாலு
பிரமரநதிரமீரெட்டிறபிறங்கியவக்கரமாதி
வரமுறுபதினைருகுமககரநிசிததுமனனும. (௫0)

வலககரநதோணமுழுங்கைமருவுகைவிரலினமூலம
நலததகுமீரேகையீறறினணணியிவ்வணாயிவ்வணண
மிலககணநதிகழாநினறவைநதையுநதனககுமேறகுங
கலககமிலகடியேசானுகவினபெறுங்கணைககாலகாலின. (௫௧)

விரலடிநுதியினமீதினமேவியவனைகணமேலை
யுனாசெறுமிடந்தாட்குமுறும்வலப்பக்கந்தனிற்
பரவியவெரிநிடப்பாறபாங்குறுமிதையங்கணட
மருவியபிடரிமேனுடுவலககரமவலதுபாதம (௫௨)

இடதுகையாதியநதமிமமுறையிருதாளுபி
யுடலபடுமுதாநதனமேனுடுரமுதலாதியநதம
வடிவுறுசிரததினுதியநதமேவயங்குநதான
மடனுளவாருருதமவவிடநிலைகடனணில. (௫௩)

ககரமேயாதியாகககருதுமககரங்கடனு
ணிகரொழிநியாசஞசெயதுநினைநதிடுமபிராணயாம
மிகலொழிமுனிவனீரெட்டியறறியேயனநதாததி
லகனிவராதரவேகாயததிரியினையனபினோடும. (௫௪)

மனத்தினினுன்னியககமாலைகளணியாயபூணடே
யினததினுககினமதாகவேறறிழிபகலபபுசசங
கனததிடுமுகததினைததுககைபுனைமாலைதாஙகித
தனிததவனெடடீருகசசகததிரமுருசசெபிததே. (௫௫)

வேறு.

அன்னகாலையிற்கனலுமிழுலாகதிரோவேநத
னின்னதனமையாலவனபுகழ்ககிடுககணதிமைழநதே
மனனுமவைகிருடகுறுமபாதமவலிதொலைததிடுவா
னுனனியவெணடிரைசுருடடுமவாருதிமுகடடுதித்தான. (௫௬)

கனலிதோனறலுங்காலைசெயகடனெலாஙகழிததே
யினியயோகுசெய்வதறகிடையூறறமற்றெனைத
துணிகள்யாவையுநதுலைததிடசசுடாவிடுநதூய
பனியிளமபிறைதுளககுமஙகுசனறனைபபணிநதான. (௫௭)

பணிநதமாதவனசெங்கதிப்பருதிமண்டலத்துந்
தணிநதநெஞசினுற்றண்டிலமிலிஙகமதாதி
யணிநதுபினமலரஙகுட்டமாத்திரமாகத
துணிநதுசோதியையிதையபஙகயததினிற்றொழுதான். (௫௮)

இலங்குநான்மறைமுழுவதுமுணாநதவனினிய
வலமபுரிநதிடுமரியயோகததுளமாககப
புலனகளாய்ந்துமுனசாங்கியநதாரகமபொருவி
னலந்திகழ்தரதொளிமனததுணமையுநயநதான. (௫௯)

பினனைசுவரியமாதியெவைகளுமபிறஙகும்
பொனனெனததிகழ்மாவயிராககியப்பொருடடும
வன்னயககவாமாதிகேசரஙகளுமலர
வனனமாதவன்மருத்துவைவாஙகியேயடக்கி. (௬0)

அந்தமாருதமலர்த்தியவிதயவம்புயத்தில்
விநதுநாதனைமேதினியாவையுமவிதிக்கு
முந்திநான்முகனமாலுருததிரனுருக்காட்டிப்
பந்தநீக்கிமெய்ஞ்ஞானவாருதிதருமபரனை. (௬௧)

தேவதேவனைததிரிபுவனேசனைததிகழு
மூவருடடிருநயனனைமுமமலஙகடநதோ
ரேவாநெஞசினுமிடையறாதினிதிருபபவனை
மேவுசினமயபபொருளெனவிளஙகுமவேதியனை. (கூஉ)

முனனாவேளவியிற்றோததிரஞசெயப்படுமுதலை
யனனதனமையிலவிசெலுததிடப்படுமுறைத
பனனருமபரபபிரமனைததிகழ்பராபரனைச
சனமகததினிலவிளங்கியசததகோசரனை. (கூங)

காளகணடனைமுககுணததனைககவினெண
டோளனைததனிநூலணிமாபனைததுவனறி
வாளவிருநதிடுநீறறனைமனனுயிாககுயிரா
யாளுமறபுதவமமையாமமபிகையுடனே. (கூச)

முன்னிநெஞசகமுளரியினமுறைவழாதிருததிக்
கனமபூமியினமாயையினவாழ்ககையைக்காணான
றனையுமறநதுநிட்டைசெய்தனனவ்வாறு
நனனலமபெறவியறறிடுமெலலையோாநாளில். (கூரு)

வேறு.

கனனலங்கழனிசூழககாசியேமுதற
றொனமைசோபதிவளநதுவனறியாததிட
மனனியவுலகெலாமகிழ்வுபூததுடன
றனனைநேரியவனசாாததறகெணணினுன். (கூசா)

துதிததனாவானவாதொழுதுபோறறினா
கதிககதிபதிகளாஙகணஙகளயாவையுங
குதிததனகுணடுகடகுறடகிருததிமம
விதிககருமலாமழைவிணணமபெயததால. (கூஎ)

முழங்கினகுடமுழாமபடகநதககையுந
தழங்கினவாகுளிதிமிலிதணணமுங
கொழுங்கனிகண்டினுஙகுணஙகணமேமபட
வெழுநதனபுரிநரமபிசைகளெஙகணும. (கூஅ)

கடல்களாாந்தெனனவேகாகளஙகளு
மிடையிடையொலிததனவிவைகளயாவையு
மிடைதரவெண்குடைவிளஙகிவிணணெலா
மடைவுடனதரவெழுநதருளினனரோ. (கூகூ)

தருமசாககிரமெனுந்தனிவெள்ளேறறினமேற
திரிபுரமெரித்தவனசெலலுஞசென்னெறி
மருவியமாதவனமனததிலுனனிய
பரிவுறுநலனறனைப்பகுத்துநோககியே. (எ0)

தீஙகருமபணுககியசெலவியோடமைத
தாஙகினனுளதெனததழைவுஙகூரதர
வோஙகியகயிலையஙகிரியிலுறறனன
வாஙகுதெண்டிரையெனமறைநமுழஙகவே. (எக)

பொனமலையணஙகுடனபோநதவணணலைப
பனமுறையுறுப்பிறைபணிநதெழுநதிலன
றனனிருவிழிமலாதயஙகக்கணடிலன
மனனியவொட்டகவடிவநதோறறவே. (எஉ)

இருத்தலசெயதனனிவறகெனனவாற்றலென
றுரைபபருமவெபபமுதூரவோஙகிய
மருத்துவாமுதலியவானவாதமகெலாங
கருத்தனுநதியஙகடவுடசிறினன். (எங)

மடித்ததுசெவவிதழமணிகணசேநதன
பொடிததனவெயாமிகப்புருவஙகோடடின
விடிததுகடுஙகுரலெழுநததணறபொறி
துடிததனசெஙகரநதோடபுடைததவே. (எச)

இணையசெஞசடைசசிலாதரனறருந
தனையனுககுறறுமோரசலனமிலலனைத்
தினையளவொழுககிலாசசிவததுரோகியிற
றனைநெடுஙகழுததலாயததுவளதியெனறனன். (எரு)

வேறு.

ஆசைபெட்டுநிலைமாறுபட்டவனிகூறுபடடலரிதண்கதிர்
வீசிவடடமதிசெயகட்டழலைவீறுகொட்டவருமையெனு
மாசையுறறழிதேசொழிபபநடைமாறுபடடுறுதிமாழ்கிலா
வீசனைபபரவுநேசனததிரிமெயயெயதினனதுவெழுநதுயா. (எசு)

பொறறையுசசியினையெறறியெற்றிவருபொற்புடைப்புயலயிரப்பமே
றுறறுமறறையுலகததினிறபவரொபபினைககடிதகறறியே
கொறறமிககவயிரததபறசினைகுழைததபததிரவகததவாய்
நிறறலுற்றதருவததமுறறுநிலைநெககவுணடதிரநினறதே. (எஎ)

வேறு.

திடங்கொண்மாமறையோனானகையும்விரித்தசேவலோர்திமத்திறையனை
கடந்தனிலொருககாற்போந்தனனருட்கானகமவானகங்காட்டி [ய
முடனுசெறிபசியதெங்கினைப்பொருவிமுழங்களந்தனையசைத்து
நடந்துமுடுகிநடத்தலுமிவணினணணியதெவனகொலோவெனறான.

என்றுரையாடித்தேறுதலிலனுயிணையகலவ்வுழைபபோந்த
மனறலங்கமலமலரவனசிறந்தமத்தகந்தனிறபுதலேற
நின்றிருநானகுசிருட்டியுமபதித்துநெடுமபொழுதகத்திருனேடித்
தன்றனித்துணைவனெனவுணாந்தினையசாபமவநதுறறதுமறிநதே. (௭௧)

அய்யவோவெனறெனறரற்றிமடடியிாத்தேயணிமுறுககவிழ்த்திதழலாததுஞ
செய்யகோகநகஞசொரிமணியேயபபசிருககிடைசசெறுபுனறுளிபப
மெய்யெலாநதபனனவீழ்கதிரகத்திங்கவீழ்ததியபலலவமெதிாபப
வுய்யுமாறிலனுயநினறுநினறிரங்கியுரவினையொழிததனனமமா. (௮0)

மேயவர்குலத்தோனெண்ணரிதாகிவிரிநதிடறகமைநதவலவினையைத
தூயபேரறிவான்வயங்கினரெனினுநதுயததலைததிடறறலைபபரிதா
லேயவிவ்வினைககாயிரங்கியெனபயனகொலெனறுளததினிறதெறிவெய்தி
யாயினுமிமிலேறறண்ணலைவாழ்த்தினரிதரோவெனைததுமெனருய்நதான.

அன்னவன்மந்தாகினிப்புனலாடியருங்கடிகமழலாசசொரியும
பனனகோட்டரததபராரையங்குசததபழூவினறீசனைககுறித்தே
மனனுமைமபுலனினசெயலறவொடுககிமனத்தினைததனவசமாககி
யுனனுதறகரியபூசனைபுரிநதேயுருகியேதுதிததிடலுறறான. (௮௨)

வேறு

ஆலமதைக்கநதரத்தவெருததஙகோட்டி
யசைநதமணிககுழைககாதவமுதமபில்கும
வாலைமதிததிஞசடையபவளவாயமலாநத
செநதாமரைமுகத்தவனாமுககணண
சூலமுமொணசுடாமழுவுமுழையுமேநதித
துள்ளிவருமவெளளேறறிறறேனறுநிற்கும
கோலத்தரமறையோலமிடடுங்காணுக
குஞ்சிததததாளிணையனறிகொளகையுண்டோ. (௮௩)

சூட்டரவினமுடிசுமககுமுலகினமீதிற
பொனாமலாக்கறபகநாட்டிற்றுலங்கும்வானில்

வேட்டனந்தமுனிவராகளனந்தபேத
வேள்விசெய்துமபலயோகமவிளைத்துஙகாணுப
பாட்டளிகமேகதைநதுமுரனறணவாஙிறகும
பஙகயசசெஞசாணமனறிபபகரினமறறோா
தாட்டுணைகளடியேனுககுளதோநாதா
சரணமேகதியெனறுதாழ்நதுநினறான. (அச)

பணிநதினையமொழிதுதிபபபரமனறோறறிப்
பஙகயநீவிழைநதவரமபகாதியெனறே
தணிநதருளவவனவணஙகிததமியேனபெறறத்
சனறகுமரனசதசிருஙகசசயிலதோாபா
லணிநதுபலநறுநதளிருமபசுநதேனபிலக
வவிழ்ந்தகவிகையுமீசறககததின்முனணித
துணிநதரியயோகுபுரிநதிருநதானஙகட
டோனறல்வரவறிநதிலனுறறெழுநதனீத்தான. (அரு)

நெட்டிலையமணிசசூரற்றுங்குஙகையா
னெடிதுயிாத்துக்கடுஙகோபநெருப்பின்மூழகி
யொட்டகமாகுதியெனறுனறவத்தோாசீறற
மொருகணமுநதவிராதானுடையனுனன
வட்டமலாகொனறையநதாாதரிததநாதா
மனனுயிாகடகாரமுதேமணியேமாலோ
னெட்டரியசரணடிமைககினிவேறுணடோ
விவ்வுருவநீககியருளெநதாயெனறாா. (அசு)

அனைததுயிரினகுணமயாவுமறியுமபெமமா
னருடசைவநெறியினினறவடியாாதஙகண
மனபபெருமையுலகறியசசெய்யவெனறே
வாககுறறிகாட்டவெனறோமறையோய்கேட்டி
சினததையறவெறிநதுபுலனடைககிவாயமை
திறமபாதநமதுதொணடாகுளையெமமா
லெனைதனுமகறறுதறகரிதுபிறிதோாதோறற
மிலதுநநிவானவனபாலெய்தியெனறான. (அஎ)

பல்லுயிாக்குநதனுகரணபுவனபோகம்
படைததளிததுமழிககவலலபரமன்றனை
நல்லுறறியடியேறகெனறிறைஞசிபபோநது
நணுகுமவினைப்பழுததிலதோாளெனறேவே

னெல்லையிலாப்பொதிப்பிறொடுமவிரதமபூண்டே
யிருநிலத்திலிருநதுதவமிழைததானஙகண
கலலொடகநிலையுருகிமெலியபபனறுட
கலைமகள்குஙகுமததனநதோயகவினகொடோளன. (அஅ)

வேறு

சதுமுகனுஞறறியதவஙகணடனபொடு
கதுமெனநநதியஙகடவுட்போநதனன
றுதிபலசெயதுநினறுமுழுமபறகையனே
கதிபிறிதுணடோகமலமனறியே. (அகூ)

பிழைததனயாவையுமபொறுததுப்பேரறு
டழைததிடிலுய்க்குவன்றமியனெனறவன
கழற்றுணையிறைஞசியேகரமுகிழ்ததன
னழறபொலிகரததினனபயநலகியே. (கூ0)

தெணணிலாகொழுநதினைதிகழத்தாஙகிய
பெணணொருபாகனையிறைஞசிபபேணிய
விணணவரமுதுவனைவியநதுநோககியே
தணணமுதெனமொழிசாறறுகினறனன. (கூக)

நின்முனைநெடுஙகழுத்தெனனநீடிய
கனமவேடததினைககழிததனைநதர
மனனுமெனசீடனுயவளஙகொணமாமறை
யுனனருமபதிநிலையுணமையோகுவான. (கூஉ)

மற்றையகலைகளினஞானவண்மையுந
தெறறெனமுறறமையிறறெரிககுவானெனக
கொறறவனசெவவியகோனடாததிடுங
கறறையஞசெஞசடைககடவுடபோநதனன. (கூங)

சயமபிறம்பூதென்னுஞசலதிமுழகியே
வயஙகியகணஙகளைவருமினெனறன
னயமபுகனறனையவாநணணினுரிவ
ணியஙகியவொடடகமுருவமெயதிய. (கூச)

அநதணன்றனைசசிலாதரனளிததிடு
மைநதனவாமுழைசசெலவைததுமீளதிரென
றுயநதிடபபுகனறுதனனுலகிறபோயினன
சுநதரமுனிவராதொழவெனறேகினன. (கூரு)

வேறு.

பலகலைக்கேள்வியாய்ந்துபறபலதவங்கணீட
நலனிறைசனற்குமாரனறிறநவின்றுமிப்பாற்
றலமதிறசிறந்ததென்றேசங்கரனசாற்றசெம்பொன்
மலைமகள்விழையுமவேதவனததிறமவக்ககலுறறும். (கூகூ)

சனற்குமாரச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகச செய்யுள - உ00

வேதவனச்சருக்கம்.

நிட்டைசேர்சூதனவ்வுரைநிகழ்த்தலு
மெட்டைதீர்தரமுனமியமபுமுணமையிற
கட்டணிநதியஙகடவுளாறபெறு
மொட்டகபபுதையிணையொழிததவண்மையும். (க)

தவனருமறைபபொருட்டன்மையோர்நதுயர
சிவனருட்பெறுஙகதிதெருட்டமாடசியு
முவமையைததுரநதவாலொழுககினநதண
ரெவனெறியருளெனவியமபனமேயினன. (உ)

அஞ்சயநதாஙகியவருததசசாரலி
னஞசயநதாஙகியநாதறகனபராய்
நெஞசயநீததிடுநியதிவானவர
விஞ்சையருரகருமவீணைவல்லரும. (ந)

பறபலகணங்களும்பணிவிசும்பிலவா
ழறபுறுமுனிவருமரியயோகருஞ
சிறபரனருள்பெறுஞசிததாசாததியா
மறபடுமருததுவாவசுககளெணமரும. (ச)

குழுமிநின்றிறைஞசிடககுறித்தகணமெலாங
கழுமலசெய்தரமழுககாததிலேநதியே
விழுமியபீடிகைமீதிருநதன
னெழுமையுநதவிாததருணநதியெம்பிரான. (ரு)

அவ்வுழைமுதுமொழியணணறாணடிய
செவ்வியகணஙகளசெனறிறைஞசிசெஙகையி

னவ்விநினறெளிதருநாதவெமமனோ
கவ்வைசெய்தெழுமபவககடனினறேறவே. (௬)

அருடபொழியையநின்னலாநததாமரைக
குருகிளாபதஞசனறகுமரனபோறறிநல
லுருபபெறவும்மினனறுரைததவேதனவாய
விருப்புறுமொழியினலமேவினோமெனறா. (௭)

என்றுரைததவ்வுழிவிடுததிறைஞசபு
வன்றிறறகணநதுழாயமாபததணணறன
பொனறிகழுநதியஙகமலமபூததவன
றனதிருசசரணதொழசசாரதலுறறவே. (௮)

வேறு.

விருமபிவானவர்களபோறறுமேருவினவெருடசிதாங்கி
வருஞசனறகுமரனறனனைவளஙகெழுநநதியெனனு
மருநதவனழைததுநோக்கவவனைவததிரியினவேடங
கருமபொனிறகுளிகைசேரநதகாடசியைப்போனறதமமா. (௯)

சிகியினின்றெளிருஞசெல்வன்செப்பியசாபநீரபபச
சகியினீததிறநதமாரனறனுபபடைதெழுதலபோலு
மகியினமேனமணியேபோலுமாதிததனெளியேபோலு
மெகினமீதுறையுமணணலினறவனுதையஞசெயதான. (௧0)

வேறு.

உதிததபண்ணவனநதியஙகடவுளையுளததிற
பதிததருசசனைசெயதுபனமுறைபணிநதெழுநதே
துதிததுநினறடியேனவினையூட்டியேதுலைததாய்
கதிததமோலியாயபிழைததனபொறுததனின்கடனே (௧௧)

மைவிளஙகியகநதரவெனறனவாழமுதலே
துயவிளஙகியபடிறனெனறுளததினிறறேயிற
பொயவிளஙகியவுறபவபபுணரிநீநததியேன
கைவிளங்கியகாதவக்கடற்றனைககடபப. (௧௨)

பணித்தியெனறவனபததுணைமீடடுமேபணிநதான
மணிததிருபபிரமபேநதியவளளன்மாதவன்ற
னணித்துறநோககியேயொருதனிககரஙகுவித்தயனுங்
கணிததிடறகருமகிலவிததைதயுஙகசிநதுதவ. (௧௩)

திருவுளததினிறகணடுமுபபுரநதெறறருசெலவன்
றருமகததுவநிறைறதருபுராணமுநதமைழததுப
பெருகுமுததமநியாயமீமாஞசையுமபிறவு
மருவுசநதசுநவவியாகரணமூவகைய. (௧௪)

கணிதநூறறிகழகறபசூததிரஙகலநதெழூநத
வணமிலஙகிருககெசுருசாமமமதாவணமு
நுணுகுமாயுதவேதமுனுவறனுவேத
மணிநிரமபுகநதிருவமுமருததசாததிரமும. (௧௫)

எயததறகரிதாகியசெயகையேயெனினு
முயயுமாககமாயமுறைறமையிறறெரிநதுநனகுணாதநதா
ணயயனவாய்மலாநதருளசெயவிதியுளியறிநத
துய்யமாதவனிவறறினிறறெளிநதுசொறபுகலவான. (௧௬)

அததகேணமதிபுன்புலசசிறியனுககளிதத
விததைதமீதினின்மெயயுணாவுடையவாவிழைநது
சிததிசோதரததிகழநதுமேலவளாசிவஞான
முததிமாககமாயமொழிதரபபடடதுமாதோ. (௧௭)

நிலையிலயாக்கையினினறுமெயசசுடரதாய்நீடு
மலகிலானறனையவையவததுடனறிநதினனற
றிலதநீஙகியபசுததுவஞசிவததுவமாகு
முலகிலிததிரஞசெயவதறகுணாசசியதொழிநதோன. (௧௮)

சோதிருபமாயததுகளறததொழுருவனுகில்
வீதசோகனுயமகததுவமபெறுவனவிளளரிதாய
நாதவிநதுவாயெவறறினுநணணினனுகத
தீதறத்தெரிசிததவனறிவவியனுவான. (௧௯)

ஆகையான்மனமவாககினுலறியொணணனறி
நோககினுமபுலபபடுவதேயிலெனனநுணுகித
தேககுஞானவாருதியருளாறறெரிசிததோன
மோககவீடடினிலவசிததிடுமுத்தனுகுவனே. (௨௰)

எனறனேகமாயினனணயவீடடினுககேது
நனறுகூறினையீதலானவியுடலெடுத்தோன
றுனறுநோயைநீததினபமேதுயககுவதிலன்போல்
வெனறிசோதிருவருடபெறுனவீடுபெறிலனே. (௨௧)

எனவுமோதினையாதலாலிவையெலாமுணர
மனவுவாழருட்குரவனேவலனுநரரிதாற
கனவினுநதொழறகெளியவாயிவறறினுட்கணிததே
யுனதுதொணடாகளுய்யவொனறருளெனவுரைததான. (உஉ)

தீதெறிநதிடுமுனிவரன்றெரிததுரைசெய்ய
நாதனநதிபஙகடவுணனெறனசசிறுநகைசெய்
தோதநவேலைசூழுலகினுககிதமுரைததனையால
வேதநணபுறுகநதனெனறுரைததிடுமேலோய் (உ௩)

முககணவானவனுதியினவிதிததிடுமுறைமை
மிககபூசுராவேதவாசசிரமநாலவிதியாற
றககவோதியேபபினறுணாததுகறனககதிபா
றொககபினனவேராதியேதுடஙகுததறகுரிய. (உ௪)

சதுராமந்திரசாததிராதிகடனககுரியா
விதிதிறமபிலாவிவறறினுலவிமலமாகுவாபோன
மதிகொள்பணணவபிரமசாரியமுதலவரித்தே
யெதிகளுககுணவருததிவாழிலலறமிரண்டே. (உ௫)

வரத்தைதநாடுபுமனைவியோடகமகலவானப்
பிரத்தமூனறகப்பறறறப்பேதையுமொருவி
விரத்தனுகியேமெயவரனுணாவினையளிககும்
பரததினமோகமாயசசனனசிததிடுதனற்பாலாம். (உ௬)

வேறு

அளநதவாசசிரமிநானகினரியசனனியாசிவேதத்
துளநதனைப்பகுததுசசாலவொண்பொருளுணாநதுபினனா
வளஙகொளபூருவததிறகனமபதநதனைவகுததுநினறே
விளஙகுமுததாததிறபிரமமெயபபதமவிரிததுககூறி. (உ௭)

சுருதியேயிலிஙகம்வாககியநதொலபிரகரணநதானம
வருசமாககியமோராறுமவளருபககிரமததோடு
தெருணிறையுபசஙகாரநதிகழுமபபியாசனுசிநதித
தரியவாயறியபூாவோததரபலமருததவாதம. (உ௮)

பொஙகுறுபததியாறுமபூருவோததிரததினமீதி
லஙகமாயமுறைமைத்தாகவடுத்தமீமாஞசையததின்
றுஙகமாமபெலததையாய்நதுசொறறநிசசயததிற்சிநதை
தஙகவேசெலுததலன்ஞேன்றனககுநூல்விதியதாகும். (உ௯)

உயா பிரணவததிற்போநதவுடபொருளுணாநதுநெஞசி
னயாவறநிடடைசெயதறகமைநதிடிலமலனருேறறித
துயாறசசெயவனனனெனசொலறகருமகதானநத
மியலுறபபெறுவனவீடுமெளிதினிறகிடைககுமன்றே. (௩0)

இனனெறியொழுககமயாாக்குமெய்துவதரிதாமாறறு
னனனெறியுமைபபினமேலாநாதனவாழபதிகடயமின
மனனியேவாசஞசெய்தலவருபுலையனுககுமறறைப
புனமாஞசிதலீறுகபபொருநதுபலலுயிாககுமெனறுன. (௩௧)

தேசிகனுரைத்தமாறறநதெணடினையமுதமென்ன
வாசகனமுனிவனமாநதியையனையருளிசசெயத
நேசமாாதலததினைவாசநெடியவுமினியதேயா
லீசனமூதூரினமேனமைமெயதியதலமயாதெனறுன. (௩௨)

கஞசவாகனனசெயகூறககணாநதியாளிததுமுன்னாப்
பஞசினமெலலடியாட்காகபபகாதலமுமைபபனகேண்மோ
விஞசையாமுனிவாசிததாவேழமாமுகததுககோமா
னஞசிறைமயிலமேலவாழமாறிருபுயத்திறனும. (௩௩)

எண்ணருமுலகமபூததவிறைவியுஞசூழவெனறும
வெண்ணிலாசசொரியுநதூயவெளளியஙகிரியினமீதிற
றணமலாககொனறையநதாாதரிததசெஞசடிலநாத
னணணலமபீடநதனனிலமூககுறவீறறிருநதான. (௩௪)

இருநதபேரவையிலோாபோதேலவாாகருமெனகூநதற்
பரிநதெழிலெருததஙகோடடிபபணிமதியணிநதநாத
திருநதியமுததியேதுதிகழ்சிவஞானமெனறே
யருநதிறநூலகளகூறுமமைமதியாலகிலமீதில். (௩௫)

நசசிவண்டாற்றுஙகஞசநாண்மலாபபிரமனறி
கசசமிறவததோாயோகர்கலைதெரிபவாவேதாநத
நிாசயாதமககுமவாயததனோமையாஞானநோறறு
கிசசையிலபலகிடாதிகசெயதரிதனறேவெனனு. (௩௬)

இமகிரியளிதததூயவிளநிலாவெறிககுமூர
லுமையவள்பகரயாவுமுறுநெறியுரைபபககேளா
யமைவருதோளியாநேடரியபூரணமதாகித
தமைநிகாபரமாகாசமாகவேதயஙகநிறபேம. (௩௭)

மனபெறுபரமர்காசவாசமுககூறுநீஙக
வுனறனைககலநதேயெஙகுமுறைறதிகழொருகூறுகி
யினபுறநினறேறமேனுமிலஙகியதலததிலெனறு
மனபாபளுய்யநீஙகாதணிபெறவமாவேமனன. (௩அ)

இருசெழிறறலததினோாபாதிருபபினமுககரணததெயதுந
துரிசெலாநதவிருமெனறுனசோதிமாமலையாயநினறுன
மருவளர்கருமெனகூநதன மடமயிலனையாளைஞச
முருகியெததலததிஞதாவுறைகுவதுனாசெயயெனறுள். (௩௯)

வேறு

இருமருஙகுஙகருஙகடலசூழநதேதலயிலவஙகமணியேநதிபபோறற
வருணனமுதலிமையவாகளவணஙகுதலமபசுநதுளபமாாபததணணல
பிரமகததிதனைபபோககிபபேறளிககுநதலமதனைபபேசிஞோாககுந
தருமணிடாரினைததீாககுநதனுககோடிவளாசேறுததலமதாமே (௪0)

ஒனறுளதத்தலத்துதிததசாராசரஙகளனைததுமவிடையூாதியாகும
பொன்றிகழுமபாதனககேணியெனசசோபானமபோறபசசாடு
வென்றிநிறைதிரிசிரசினவிலஙகல்வளாதருஞசிறநதவிமலையோடு
மென்றுமரகதவணணனறிருவரங்கததிருநதுதொழுதேததுமூதூா (௪௧)

மட்டுண்டமலரேநதிமணிகொழிககுமவைகைகவரநதியினபாஙகா
கட்டுணடபுகாமுகத்துககலலானைதனககுவளாகருமபொனறீநத
தொட்டுணடவடுகளிறுமதஞசொரியசசெய்துலகநதுதிப்பககாட்டி
யெட்டுணடமதிநதலாயிலஙகியிடுமதுனைநகாககிணைவேறுணடோ. (௪௨)

கம்பமுறுமொருசிலமபிவாயநூலாறபநதரிடககணடுதூய
வம்புவனிபணிசெயயவரசளிததுததிருபபணியினருமைகாடடிப
பம்புநறுநதளிாகுழைததேயெஞஞானறுமபலமுதவிபபணைததபாணடுச
சமபுவளாநதிடவிளஙகுமானைககாததலபபெருமைசாறறலாமோ. (௪௩)

காசகனறஙஙகைநதிவழிபடுமூதூாதனிறகருததாலுனனிப
பூசைசெயிஞோரிலிஙகமபுவிதனிலீாைநதுசதமபொருநதானினற
தேசுடையசிவதலஙகளிழைததபலனுதவுமதிறறேககீபபி
ணீசனெனுமவிலஙகெனினுஙகிருமியெனுமுருததிரனுயநிலவுநதானே.

ஈரைந்துகநதனைபபெற்றிருந்தவஞோாகநதனைபபெறறிருநதோனமுனனா
காராநதுகநதனையுமபடிககருளசெயயெனககொடுபபககைககொணடே
பாரைநதுஙகடபபதனமுனகயமுகனுலமைப்பவளாபதியதாகு [கிப்
மோரைநதுபாதகமுமொழிததிடுமேகாகனனமெனனவுாைகொண்மூதூா.

தண்டரளமணிகொழித்துச் சாதியகிற் சந்தனமுந் தகைத்து வாரி
மண்டிவருங் கொள்ளிடத்தின் வடபாலிற் கொங்குயிர்த்து மலர்ந்து கூம்பாப்
புண்டரிகபுரமெனுமோர் தலமுளதத் தலத்தையொருபோதிற் கண்ணுற்
கண்டவருக் கரியமறை காணாத பொருளெளிதிற் காணலாமே (௪௬)

கொழுதியளி முரன்றணவு நறுமலர்ச் செருய்யானங் குலவப் பாங்க
ரழகியமுத்தா நதிசேர் பழமலையென் றொருதலமுண் டதனின் மீதில்
விழுமுடலங் களனைத்து மவலசஞ் செவிமேலா யிறக்கு மவினைவிட்டு மேலாஞ்
செழுமைபெறு பரபோக மளிக்குமதற் கிணையுலகிற் சிறிதுமின்றே. (௪௭)

ஆதியுகமுதனான்கிலனன மணிபொன் சிலையுருவமாகு மவெறபு
மீதுவளா நிடவிளங்கு மொருதலமுண் டதனுமப விளம்பி னோர்க்கும
வாதைபுரி முமமலமு மவலியிழக்குமெனில தனிலவசித்த தோர்க்கண் டோர்க்
கோதுபலன பிறிதுண்டோ வரனேரி வனமுத்த தருலகின மமா. (௪௮)

காஞ்சியெனு மொருதலமுண் டிறகாமக் கோட்டமவளங்கவினு நிறகும
வாஞ்சையுறி லனந்தசித்தி வழங்கிடுமுற் பவநோய்க்கு மருந்தாங்காயம
போஞ்செயலைத் தவிர்த்தழியா திருக்கவிளை ழந்திடிலொ றறியொன்றே போ
தாஞ்சிறி துந் தடையிலதாயத் திருமயிலை முத்திநெறி தழைக்குமா தோ [துங்

மையாருங் காளத்தியிடை மருதூர் கழுக்குன்ற மவயிதய நாத
மையாறு திருச்சயிலம் வானமியூருச் சயினியாலங் காடு
செய்யாறு மவடமுல்லைவலி தாயஞ் சித்தவட நிகழ்கேதார
முய்யானநிறைவிரிஞ்சை விருபாக்கம் பிரயாசமொளிசேரோத்தூர். (௫0)

ஓங்கிய மந்தரசயிலங் கடுமபணிகளிடை யருதூற்று நிறபத்
தாங்கிநிமிரிமையகிரி தணகயிலைமுதலனந்தத் தலங்கடோறு
மீங்கிவற்றின்பெருமையெலாஞ் சதுமறையே துதிசெயயு மிவற்றிற் றங்கிற்
றேங்குவளை விழிமயிலே திருவருள் பெறயிடுமென் றனசேமேனின் றான.

வித்தகனத் திறமொழியவிளை கமழ்செந் துவரிதழ்வாய் விமலிநோக்கி
யத்தலங்கடொறுமவசித் தறகாரணனே யிமையோர்க்கு மரிதேயன்றே
வித்தரணி மாணிடாக்கட கெளிதாமோ வாயினுமெவ்வுயிர்க்குங் கூட
வுத்தமமாகிய தலமொன் றுரைத்தருள் செயயெனப்பணிந் தாளுலக மீன்றாள்.

வேறு.

உரைசெயமகிழ்ந் தனகிங்கோதிய தலத்தினின் றும
பரமபுண்ணியமாங் காஞ்சிபகாதலம் தனின் மீதுங்
கருதினாக்கெளிதின் முத்திகவினுறவளிப்ப தாகி
விரவியகாஞ்சி தன்னின் மேவியமேன்மைத்தாகி. (௫௧)

பாரபுகழ்காஞ்சியேகாமபரறகுயோசனையோரமூனறு
நோபெறுமீசானததினீடுபூருவததினவாரிக
கோகொள்யோசனைமேறபாலிலெழுறறிருப்பாசூரககஙகி
யாதிசைதனிறகபாலீசசரததினுககணிலதிககில. (௫௪)

பூருவந்தன்னிலெமமாறபொருநதுறப்பபடைபயதாகிச
சீருடனறிகழுமூதூரொனறுளவதனினசெவ்வி
நேருறமுழுதுஙகூறநெடியவுமரிதேயாகு
மேரணிநலனகள்வாயப்பவினறுநீவிழைநதவாறறுன. (௫௫)

வேறு.

நிச்சயமதாய்மொழிவலெனவொருகணபபொழுதுநினறுதிகழ்நெறயிவிழி
ணிசசையறமுககிதருமூராதுதனககுமுனியறகைபெறுநாமகரணங [யா
கசசமிடுதறகரிதனுததுணையவறறிடைகணிததுறுதிசெயவலுமைமகேள
பசசைமணிவண்புரமெனறுபெயாதெனகயிலைபானுபுரியெனறுபெயரே.

மலலனிறையுமபரசிராமபுரமெனறுபெயாமாபிரளையததிலுலக
மொலகியபடைககுமலைவலலிநகரொனறுபெயரோதருமிராகவபுரஞ
செலவநிறைகுமபமுனிவாசபுரமெனறுபெயாசெயயமணவாளநகாநீ
டலலலொழிமுததிநகரொனறுபெயாதேவநகராதிபுரியெனறுபெயரே.

தாதிதழிபுண்டரிகமாநகரமெனறுபெயாசாரணரியககரிமையோா
நாதபுரமெனறுபெயாசோதிகிரியெனறுபெயாஞானநகரெனறுபெயாவே
மாதவசியறறுநகரெனறுபெயரததியனமாநகரமெனறுபெயாசீ [ளா
வேதபுரியெனறுபெயாபொனனுலகநீடுதிருவேலவனமெனறுபெயரே.

தீயவடவாவனலைனூழியலைகாலபடாதீமைபுரியாதநகரங
காயுநெடுமாவிடவுபாதிபசிநோயகளபிணிகாதுகல்செயயாதநகரம
போயரியமாதவாகளூழினுடனைமபதமாபூரைபுரிதேவநகர
மாயவிளைதீரநகரமெனறுபெயாநீடுமயுகவாசநகரெனறுபெயரே. (௫௯)

இததகுசிறபெறறிடுதலததினிமிடபபொழுகிருபபினுமவிருபபினொருகாற
சிததமதிலுனனினுமேமடுததுவமைசெயயினுமவழிபபயணமீதுசெலினு
முததாமுரைககுமளவிறபிரகியோதிடினுமொளாபுவிபரிததராசாாயப
புததிரபவுததிரகளததிரருடனபயிலவாபோதுவாபினமுததிநகரம. (௬௦)

வேறு

எனறுநாயகனிதமபெறமொழிநதுமேலிலகு
மனறலசோதருஙகுமுதவாயநயபபுறமொாநது

வென்றிமேவுமித்தலத்தினமாணலந்தனைவிரித்து
நன்றுகூறுவலகேண்மெனநவிலலுற்றனனால். (௯௧)

வண்ணவான்முகிற்கற்பகக்காவினிலவளரு
மண்ணல்சேரயிராவதமெனவிசும்பகன்று
கண்ணகன்றதெண்டிரையெறிகருங்கடன்மடுத்து
விண்ணிலவாழ்தருமிந்திரனெனமீண்ட. (௯௨)

சூழுமாமழையனனவனசுந்தரக்கரத்தில்
வாழுமாசிரமவித்திரத்தெனமின்னிடையெங்கப்
பாழியானறிருவிலலிணைப்பண்புறக்காட்டித்
தாழுறுத்தவவ்வினமணியெனவதிந்தனனே. (௯௩)

அணையவனபருப்பதத்தினீளசிறைத்தனையரிய
நிணையனனுடைபொழியமபினவீழ்காட்சியைநிகாப்ப
மனத்திணெடருநதியங்கிரித்தனைவளைந்து
புனைநலந்தருங்குளிர்சசிகொளமபினைப்பொழிந்த. (௯௪)

எழுந்துவிணடொடுநதியங்கிரித்தனிலிலகு
வழிந்துபோதுமவெள்ளருவியினவளங்கெழுகாடசி
செழுந்தவத்தினாற்கொழுஞ்சுரநதித்திருநிலத்திற
றழைந்தசெவ்வியைநோக்குறவருக்குத்தருமால (௯௫)

வேறு.

எழுமலையுருவுமவேலையேந்தியகணணீரருயச
செழுமைசேர்செய்யமேனித்திருந்தவேடகாடமாறற
லழகியபாலினீத்தமளப்பருமகிழச்சிபொங்க
முழுதுலகளிக்குமேலாமுருகனைபபோலுமாதோ. (௯௬)

வேறு

அருங்கடமுகத்தினிற்றுங்கியாகுமேற
றிருந்தவேவருதலாறறுதிக்கைசோதலாற
பருங்கிரிநினறகலபாலிமாநதி
பெருந்திறறபிரணவபபிளளைபோலுமால (௯௭)

காசிதனிறகரைகடந்தாநிறறலாற
பேசருமரங்கணமேலவிளங்குமபெறறியாற
றேசுருநதிமேவைருஞசிறப்பினை
லீசனைபபோலுமாலிலங்குமபாலியே. (௯௮)

கோவினையிரக்ஷைசெயகொளகையாறறிகழ்
காவலருடனகலநதிருக்குஙகாடசியான
மேவியவகஙகைசநதிடசமெய்மேன்மையாற
றேவியைபபோலுமேதிருநதுமபாலியே. (௬௯)

மணிசொரிகோடடினைமருவிததாமலை
யணிபெறவேநதலாலாழிமேவலாற
பணைமுககககரிசூழலபாலிமாநதி
குணமிகுமலாமகளகொழுனனபோலுமால. (௭0)

தாமரைபொருநதியதகைமையாறறிகழ
நாமகணமருவியநலத்திறைறசது
மாமுகனெனனவேவயஙகுமபாலிநீா
பூமிசையமபினினவிரைநதுபோதுமால். (௭௧)

குடிலமேபுரிநதிநெருஙறுமபாநாடடினைத
தொடுகழனமனனவனசூழறையாடியே
விடுகிலானசிறைறசெயவெவிடீடலபோற
றடமதமாககளைததளளிசசேறுமால (௭௨)

மலையெனமுறிபடிமாஙகளெனனவாண
டிலைவுறுமரககாதமுடலமெனனநீ
டலையெனமலையெனவலலதாமெனக
கொலைபுரிபாநதலைகொண்டுபோநததால. (௭௩)

மாறறருநதுபபுறழமறுபுலததினா
மேறசெலுஙகாலையவமேவநதனசேனைக
டோறறுமவவொழுககினைததுணைபபமளளாகள
விறறுவிறறுககவேகாபபுமேவினா. (௭௪)

ஆரிருளுருவமாயமைநதமளளாகண
மூரியஙகைாதனைமொயததுநினறாாயக
காருறுமழைமுகிறகுமறியாாதெனை
வாருதிகிளாநதெனவாபவிடடாாததனா. (௭௫)

கவிபபறைமுழுககியேகாககுமளளாத
மொலிபபினைபபுடகுரலோதைதீககுமான
மலிதரெதழுமதனையேவயஙகுபாலியி
னலைககரமெறிமணியமலைபோககுமால (௭௬)

மணிபுனைநெடுமுடிவையஙகாவலர
தணிவருபுதுபபுனறசாநதமாடடிபேட
டணிகிளாபதாதிகளளவிலசூழதர
விணையகலபாலியஙகரையிலெய்தியே. (௭௭)

வெளளிசெயபொனனிறுலவிளஙகுமபோதினைக
களவிழததொளிருமெனகமலககையிறு
லளளியேசொரிநதுபொனனுடைசாததியே
கொளளைகொணமகிழசசியிறகுலவியாடுவார. (௭௮)

சீரநிறைவேதியாதெஙகினகாயதனை
யோபெறவிட்டுநினறிலஙகமூழகுவார
பாரகெழுமவணிகாகளபூமிபாலக
ராரதருநிதியளிததாடலசெயகுவார. (௭௯)

சநதனமபுழுகொடுசவாதுமானமதஞ
சிநதூரஙகுஙகுமஞசிறபபவேநதியே
வநதுபாலியினளிததாடிமஙகையா
சுநதரநீரதனைததொய்யிலசெயகுவார. (௮0)

வேறு.

நிதிபலகொள்ளைகொண்டுநெறிப்புடனடககுநீததஞ
சுதைசெயவாயததலைமுடடிசசுழிததுநினறெழுநதுதூய
மதிநெடுஙகதிரகளபோலவயஙகுகாலபரநதுமளளாக
கதிசயமவிளைததுசசாலவமபினினவிளைநதவனறே (௮௧)

வேறு

விறனமிகநரைகொடுவிளைநதவெள்ளநீர
மறமிகுநதிணடிறனமனனராயினுஞ
சிறுகிடிலொடுஙகுவரெனததெளிததலபோற
பொறையொடுகோடடகமபுகுநதுநினறவே. (௮௨)

புள்ளினமிரைததெழுநதுபூணிபோநதிடும
வெளளநீரசிறைசெயுமோதைதமேவிய
மளளாதமாரபபொலிவயஙகிததோனறுமா
லெளளருஙகழனியினபரபபெஙகணும. (௮௩)

தடமருப்பெருமையின்போதகைசசாறுகந
திடமுறபபூடடியிநதிரனையேததியே

மடலவிழ்தாமரைகிழியவாலவளை
யுடனெரிநதிரையவேயுழுதனமேயினா. (௮௪)

வணணநீண்மயிாமுடிவணஙககககாா்முகிற
றிணணியவுருவினைசசெறிநதுபாாமிசை
நணணியதாலெனவோநடாததுவ
ரெணணிலூறுயிரமுழுநீடடமே. (௮௫)

துடிபபனநளினமேற்றுளளிவாளைக
ளொடிபபனகருமபினையுழுமபகடடினங
குடிப்பனகடகளைககூடிமளளாகள
வெடிபபனவிபபிவெணணிலவுகாலவே (௮௬)

ஊாவனசஙகினமுழுதசேறறினிற
சாா்வனமரகதபபாமபுதணகளைச
சோவனமுதலெதாடுசெமபொனமாமணி
யாாவணநாரைவெணகுருகொடனனமே. (௮௭)

பொறபுறுபரமபினைபபூட்டிசசேறுசெய
நறசெறுவொபபவேஙடததிககிரியின
பறபதமாகியபருவவானமுளை
மறறருஙகாததிஞலவிததிவாழ்ததுவாா. (௮௮)

பதமிதுநனறெனபபறிப்பாமளளாகண
முதிாவிலாக்கடைசியாமுளையிறகூாநதெடுத
தெதிரெதிாநெறிததிடநடுவாிலசொலா
லதிாநெடுஙகுரவையிடடளிப்பாினபமே. (௮௯)

சிறையினைநீஙகியேயிலலஞசெனறுவந
துறைகுநாதமககுறுமபொலிவிறெஙகியே
கறுகறுதெழுநதனகழுனிமீதினி
னறுநறகடைசியாநடடநாறெலாம. (௯0)

தளாவுறமடநடையன்னஞ்சாலிகள்
புளகிதமுடனெறிதீதாஙகப்பூஙகழை
வளைவுறவண்டினஞசுழலவாாகுழ
லிளமுலைககடைசியாகுழாஙகொணடெய்துவாா. (௯௧)

தெளிபுனறகழுனியிறசெனறுழத்தியர்
களைகடிபொழுதுதஙகணணிறரோறறிய

நளினமுஙகுவளையுமவளைகளைகநாடடனும்
வெளிவராதொளிததலினமீளவாசூழ்குவாா. (௬௨)

வானவாதுதிகருமவேறகாட்டினமனனிய
வானசீாபபுகழினவேளாளாநதணா
மேனலஞசிறநதகைமீதிறசெய்திடுந
தானநீாபாயதாததழைகருஞசாலியே. (௬௩)

நாறிருஙகட்புனனனிகுடிததுநின
றேறியேயகாைமிசையிருககுமனனமும
வீறுயாவனைப்பினிலவிளஙகுஞசஙகமுஞ
சேறினாதெரிததிடமயககஞசெய்குமால. (௬௪)

தழைத்திடுஞசாலியுநதயஙகுபூகமுங
குழைநதெழுநதிலகுபூஙகரும்புஙகூறுநா
விழைததுணாநதோபிரிதஉதணணநேடினும
பிழைபபதுகாடடியேபிறஙகுமெஙகணும். (௬௫)

பொருநதொருதோட்டினிறபோநதுசாலிக
டிருநதியசுருள்விரித்தெழுநதுசீருறு
வருமபரததையினிறுமாநதுகாயததிதந
தருஙகுலமகளிரபோறறலைவணஙகின. (௬௬)

வேறு

பாலொளிமுததஞசெயயபைஙகழைசொரியப்பைம்பொன்
போலொளிர்தூவியன்னமபொருநதியவேவல்கேட்பச
சாலியினகதிரினகறைறசாமரையிரடடசசங்கம
வாலியவெறறிகூறமருதம்வீறறிருககுமாதோ. (௬௭)

வீசுமெய்ப்புகழ்களோங்கிவிளங்கிடுநதிருவேறகாட்டி
நேசமாய்வாசஞசெயயநினைநதிடுமவாகடகெனறுந
தேசதுவிளைவதெனனததிருநதவேவிளைநதனனோகள்
பாசமதொடுஙகுமாபோறபடிநதனசாலியெல்லாம. (௬௮)

வேறு

பிறைத்தலைககருவியாற்பிறஙகுசாலியைக்
குறைத்துவீழ்கதிரெடுஙகுவியலாப்பொடு
செறுத்தலைநீக்கியேகளத்திற்சோததுவா
மருததவிாமருதமேனமலையெழுநதென. (௬௯)

சினமிகுகருங்கடாத்துவைப்பச்செந்நெல்க
ளினமுறவைத்தபெருக்கியெண்ணிலாக
கனைக்குரற்பண்டியிற்கவினவேற்றியே
மனைதொறுஞ்செலுத்தொலிமலியுமெங்கணும். (௧௦௦)

அஞ்சிறைத்தும்பிகள்பாடவாய்பிழி
மஞ்சரியூற்றிடமணிப்பொன்னூஞ்சன்மேற்
செஞ்சொலாரேறிநின்றாடச்சீர்நலம்
விஞ்சுபைங்கிளிசொலவிளங்குஞ்சோலையே. (௧௦௧)

வேறு

மருவிரிதளிர்கடாங்குமாவினவீழ்ந்தகனியுமவாய்ந்த
விரிசினைநாவனினறும்வீழ்ந்தநறுங்கனியுமேலைக்
கிரணமாமணியுந்தூயகிளரொளிசொரியாநிற்குங்
கருநிறமணியுமென்னக்காட்டுமெவ்விடங்கடோறும். (௧௦௨)

பருவரற்பாயப்பூகப்பாளைவாய்ச்சொரிசெந்தேனு
நெரிகுலையரம்பைவாய்ந்தநீள்கனியுகுக்குந்தேனு
மரியினமிதிப்பப்போதிணைமுகையவிழ்ந்ததேனும்
வருபுதுப்புனலினீத்தமானவேபரக்குமாதோ. (௧௦௩)

நவிலருமறைகணான்குநலந்தருமங்கமயாவு
விவிதவானற்றுக்களாகிமேயவானளந்துமேலா
யவிரொளிவிரிக்குமிஞ்சியமைந்தெனவலகிலாத
கவினெழிற்காட்டிநின்றுகலிதனைக்கடியுமன்றே. (௧௦௪)

வெற்றிசேர்திலகங்காநின்றமேதகுமிணையமூதூ
ருற்றகீழ்த்திசையேமேலபாலுத்தரந்தெனபாலினன
சொற்றருமபரப்பினெல்லைதோற்றமயோசனையதாகி
மற்றருமதனிலுப்பணமறுகுகள்விளங்குமாதோ. (௧௦௫)

முழவொலிமதமபாய்கைமாமுழக்கொலிமுரிதிண்டோ
பழகுமாவொலியாழ்மீட்டுமபணவொலிபவளவாயா
ரிழையொலிகாத்திறகிள்ளையிசைபொலியெழுந்துவேலை
மழைமுகிலொலியுமஞ்சமறுகொலிமலியுமாதோ. (௧௦௬)

வேறு.

துய்யமாமணிமாடத்திறசூழ்ந்தொளிர
செய்யதோரணமாடுதலழ்தேவாகா

டெய்துநேரிணையிலலையிநறகெனக
கையிறுறறள்ளிக்காடடுதலபோலுமால். (௧0௭)

பொங்குமாமணிமாடப்பொருப்பின்மேற்
றஙகுநீள்கொடிதாககலிஞலனமேரு
திங்கணமேனிகறுததிடமேறசெலான
றுஙகசாளரததுடபுகுஞசூட்சியே. (௧0௮)

தாதுலாமலாசசாளரவாய்தலிற
சோதியிநதுஞசுடரும்வதிதான
மாதராடுமணிததுகிாப்பநதிணை
மீதியாமெனவைததலவிளஙகுமால். (௧0௯)

வேறு

வலமபெருகுமறையோதலோதுவிததல்
வளாவேள்விபுரிதல்பிறாவளாப்பசசெய்தல்
நலம்பெறவேவயீதலுடனேறறலாறு
நயநதுசெய்பூசுரர்மனையினுள்கடோறு
மிலங்குநறுநெயசொரிந்தகனலினினறு
மெழுநதபுகைகொழுநதுவிட்டேபெறிவிண்ணிற்
றலங்கடொறுமபரநதுமணங்கமழுமெனறுற்
றகுதிவளரமமறுகாாசாறறவல்லாா. (௧௧0)

விழுமியநான்மறையோதலவேட்டலீதன்
மிககபுவிதனைககாத்தன்மேவுநதண்டஞ்
செழுமைபெறசசெய்திடுதலிவையோாநதுந்
திகழரசர்மனுநீதிசெலுததும்வீதி
தொழுதுமறுபுலத்தரசரொருபானிற்பத்
தொகையிலதிறையளிததவர்சூழ்ந்தொருபானிற்ப
வுழுவைமதகரிபொருதியொருபானிற்ப
வோஙகுபெருநலஞ்சிறப்பபொளிருமன்றே. (௧௧௧)

உளாபெறுநானமறையோதலவேள்வியாற்ற
லோஙகுபுகழ்வேளாண்மையுவந்துசெயதல்
பரவியவாணிகமுழுவுநிரைகளோம்பற்
பகராயநிறைவணிகாபயிலுமவீதி
மரகதமாணிககமொடுபதுமராகம
வசசிரஙகோமேதககமேவாலவாயம
விரவியசெமபவளமொடுதரளநீல
மிளிாபசுமபொனபலகலனும்விளஙகுமாதோ. (௧௧௨)

இனமேவுமறைமொழிபல்கலைகளோத
வீதனுழவுடனினைகளிலங்கவோமபற்
றனவாணிகததினுடனவழிபாடாறுந
தழைக்குமுயர்வேளாளர்தங்கள்வாய்மை
புனைமேலாங்கிலியாாகோதிரத்திறமேற்றறிப
புனிதமுறுமூாக்காமரபுள்ளோாவீதி
யனமாாிமணிமாாிசொன்னமாாி
யணிகலன்மாாியுமபெருகவளிக்குமன்றம். (கக௩)

உரம்பெறுமண்டிலமாககளுமுவித்துண்ணு
மொளிாவாகைபுனைவரெனுமுயாவேளாளர்
திரம்பெறுநீள்வீதிதனிறசெவ்வாயீதிற
செனறவர்களபொருபடையைசசெயித்துப்போநத
நிரந்தெழுகேதனஞசவளமபொறிததுவாய்நத
நீடியதோரணம்பலவுநிறையுமல்லாற்
பரந்தபகைவயிறபிரிவுபறறியீட்டும
பலநிதியினகுவியல்களுமபரவுமாதோ. (ககச)

முன்னமுறைாத்தவரேவற்செறுழிலகடன்னை
முறறுறவேசெய்துநினறுமுநீாசூழு
மன்னியவம்புவியினுமுதுணவேபோரெனனும
வளாிறுதிவேளாளாவாழுமவீதி
செநநெலினவானகுவியனமிதைக்குவியறசெயய
தினைககுவியறறிலககுவியறசிவநததுய
சொனனலுயாகுவியனமுறகளுசூரமாடந
துவரைமுதறபலகுவியறசூழுநதானே. (ககரு)

வெண்ணிலவுசொாிதரளமணிகடமமான
மிளிாபவளததாறகலனகள்விரவலானமுன
னெண்ணாியதிராதவமுமதனுற்றாய
விலககுமிவாசததிறுலிரஙகுமுநீாக்
கணணகனறகடலபொருமாவணநீளவீதி
கருபபுரஙகததுாிசெசசைகலவைசசேறுய
நண்ணினாதஙகாலகளவழுவழுதகேயோட
நவமணிகளிடையுறுததநலககுமாதோ. (ககசு)

வேறு

வருணமோாநானகினினறுமவகைபெறபபிாிநதோாவாழுந
திருநெடுவீதிசாலத்திகழவுறுமவெவவேறுகத

தருணகுங்குமஞ்சேர்கொஙகைதாமனைமலைகடாங்கும
பொருணசைமடவாா வீதிபோகபூமியினிற்பொஙகும. (௧௧௭)

விரிகதிர்மணிகள்வாரிவெணடிரைகொழிததுவீழு
மருவிசூழ்பாலிநீததவமைதியுமடியாரஙகட்
புரிசிவபூசைதன்னிறபொருநதபிடேகஞசெயது
வருநறுமபாலும்வேறுயவகுததிடவரியதாமால. (௧௧௮)

பூத்தபஙகயஙகளெங்கும்பொருவுமவெஙகயஙகளெஙகு
நீத்தமாமுனிவரெங்குநிறைதவமுனிவரெஙகுங
கோத்தருமபாலையெஙகுஙகுளிாகருமபாலையெஙகு
நாததருமபாடலெங்குநலஙகொளபொறபாடலெங்கும. (௧௧௯)

இனமுறவளங்கள்சூழவிலஙகுமித்தலததிருப்பண்
டணிலுயிாககமுதமெனனததழைக்குநாநடனஞசெயயுங
கனகவாலையமககோயிறகணணினிதுறைவோமெனறும
புணைசுடரிலிஙகமாகிபபுகழ்பெறுமெசுரவேதததின (௧௨0)

அமராதமமதிபனெனறேயவ்வுருபபகரநிறகு
மிமையவாபரவுஞ்சாநதோககியததிலிததலததிருமந
தமைநிகர்பரமாகாசத்தனிநகரெனறுநதாவில
விமலமார்பிரமபுதூரெனறுமேவிளமபநிறகும. (௧௨௧)

இலஙகதாவணததிறசொற்கலோகமெனறிசைபபநிறகும
வலனசெய்யாகமஙகடோறும்வளருபநிடததினமீது
நலநதரததுதிப்பநிறகுமெனறரனவினறுனனேற
துலங்குறநநதிவாஞேன்சொறறனனதனுலமமா. (௧௨௨)

கழுமல்செய்தரவேசாலககருததிஞலுணாநதோாவைகல
விழுமியவிதனையோதும்வித்தகாவிதியாறகேடடோ
ரெழுதினோம்பாகநதுயத்தேயிறையருடபெறுவரெனறு
முழுதுணாநதிலஙகுஞ்சூதமுனிவரனமொழிதலசெயதான. (௧௨௩)

அவ்வியங்காறுநெஞ்சததவருறைதொணடைநாடடி
லொவ்வுதலகறறிநினறவ்யாவேதவனததினுணமைச
செவ்விகள்புகனறுமிபபாற்சிறநதிருநதேவாகோமா
னெவ்வமதககுறசசெய்யுமியனெறியியமபலுறறும. (௧௨௪)

வேதவனச்சருக்க முற்றும்

ஆகச செயயுள-௱௨௪.

இந்திரச்சருக்கம்.

சூதமாமுனிவனவிளம்பிடவுணாநததுகளிலாவருநதவாதுவன்றி
யோதருமுத்திநெறிதனைவிளஙகவுனாசெயபபெறறவுனனடியேம்
வேதமாபுரியினவைபவஞசாலவிரிததிடவிழைநதனமெனன [ல்.
மூதுணாதவத்தோனனைறெனமகிழநதேமுறைபெறமொழிதனமேயினனு

மணியினுககொளிபோன்மனனுபூசுராககுவளரிருக்காதிமாமறைபோற்
கணிதாகடகெணபோலரசியறனககுககணணெணுநியாயநூலதுபோ
னணுகியவிரதிககுறுதிபோறசொறகுநாததிறமபாமைபோலமைசசாக்
கணிகொணுணமதிபோலெணணிலாவுயிாககுமறிவுடனெழுககமேபோல.

கசிவுறுமனத்தனசுருதியாறஙகஙகலையொருபுராணமாகமமு
நிசிதமாயுணாநதோனொருவனதிருதாணெஞசகததமுத்தியநேசன்
சுசிகரநிறைநதமுண்டகமதனிறறாயநீறணிநதவனறுலஙகுங
குசிகவகோத்திரததினுதித்தவனபிரமகுலமெலாமவிளஙகிடுங்குணத்தோன

கறறிறநதோாகள்கருததினுறறுதிக்குஙகவுசிகனெனுமபெயருடையோன
சொறறனனவேதபுரியுளோர்கேடகததோமகலகேள்வியீரதனை
முறறுறநுமககுமொழிகுவனகேணமினமுனனவனவிழாவணிகாணபான
விற்றருநுதலினமெலலியனமதலைமேமபடுகிளையுடனபோநதான். (௪)

வேறு

முளரியினுடனேசெனறமுதுணாமறையோனறனனை
வளநிறைதிருவேறகாடடிலவாழமநதணாகளேநகி
யளவிலாமுகமனகூறியஞசலிபுரிநதேயஙகம
புளகிதமபூபபவனேனைபொனனடிவணஙகிசசொல்வாா. (௫)

அருமறைபபொருளாயநின்றவையநீபோநதவாறறு
விருவினையீடடமெலலாமிரிநதனவினரினவாயநத
திருவடிததுகளாலெஙகள்செனனசாகரஙகடோநத
வருதினமதனிலிந்நாள்வாயநதிடுநதினமெதனறுா. (௬)

நீறணிமுன்னூன்மார்பாநீண்மனைககாடடிசசூழ்போ
யாறுசெலவருத்தநீககியறுசுவையடிசினலகி
நாறுசெஞ்சாநதம்பூசிநானமுஙகோடடிசசெய்ய
தேறலாரலஙகலசூடிசசிவிறியாறபணிநோவீசி. (௭)

தண்ணிலாககறைறகாலுநதாளமாமணியினகோவை
நுணணியகயிலாரவளளிநுடஙகுபொறபுரிநூலார
மொண்ணிதிகருவையுநலகியுளமகிழவுறறபினனாப
புண்ணியபபொருளாயநினறுய்புணரிசூழபுடவிமீதில. (௮)

திருககிளாகமலபபுதமேதளசிருடடியாலமையாதேனு
முருககிளாவாலிதாயவுளததிறுலமைமககவலலோ
யிருககொடுசுருதியஙகமிலகியபுராணமெனறும
விரிததுணாகினறேயமேலைமெயபபொருணிலையாராய்நதோய். (௯)

எனசசிறுவைகலஙகணிருநதுரையாடியனறேன்
மனககுறிபபுணாநதுதூயோயமறைகளாகமஙகணமற்றைறத
தனிபபெருஙகலைபுராணநதனனகததுணைமையாகி
வினைபபவநதவிரவாயததமேயவானபொருளகடனனில. (௧௦)

மடடவிழ்கமலவாவிமனனியகரைகடோறு
நெட்டிலைககதலிதேமாநெருஙகியதிருவேறகாடடிற
சிட்டாகளபரவுஞ்செலவனசிறபபொடுதலைததினமேனமை
யிடடமாயடியேமுபயவியமபிடவேணடுமெனறாா. (௧௧)

எனறவருரைத்தலோடுமிளகியமனததனுகித
தெனறிருநீறறுமேனிசசிவகலைவிளஙகநினறீா
வன்றிறறகணங்கள்போனறீாவளஙகெழுவாயமைமதாங்கிக்
கனறியகலிதோடங்கள்கடிநதனிரெனறுபினனா. (௧௨)

தெளளுமவேதியரைநோககிசசிவராசதாணிமீதில
வெள்ளியஙகிரியினினறுமேனமையதெனவேபோநதீ
ருளளமுமடஙகநோறறீருமமனோபோல்வாாயாரே
விளளருமவிரதமபூணடவேதியாதிலகாமேலை. (௧௩)

அறநெறிநினறீருமமோடனுதினமபயினறுசால
மறுவகறலத்தினீாளவசிததிடவிருமபிவநதே
முறுதிகொளுமனுநெஞசததுதிததிருநதனவுமறறுற்
பெறுவனனிதனமேலுண்டோவெனுமுறைபேணிசசொல்வான (௧௪)

இநதிரன்முதலாயுள்ளவிமையவாகுழுவுமேனைச
செநதிருமாலுமெனறேடசேயிழைவாணியெனனுங்
கந்தவார்குழலினுடனகணவனுங்கணிததுநீறறுட்
சிநதனைசெயினுஙகாணாத்திறத்ததுதோநதுகேணமின். (௧௫)

கோலமாகாஞ்சிநின்றங்குலவியவீசானத்தில
வேலமாவிருக்கமாகிவேதநின்றவணிலயார்க்கு
மூலகாரணமாய்வாழுமூர்த்தியைவணங்குமாறுன்
ஞாலமவேறகாடுவேதநாயகனென்றுகூறும. (கசு)

இன்னராமுனிவர்சித்தாகெருடாகந்திருவர்போற்றப்
பொனமலைதவத்தாறபெறறபுதுமதுக்கமழுங்கூந்தன்
மினனிடைகருணைகூரவேழமாமுகத்துக்கோமான
கனனிவேறகுமரனவிணணோாகைதொழக்கணமுனறுள்ளோன்.

உறைதருகின்றகோயிலமுனனையதோவாமாயைச
சிறைவிடக்கருதுவோாகளசோநதிடுதலமதாகு
நிறைமனதுடையூாபோகநேடினாககளித்துபபினனாக்
கறைமிடறறிறைவனசெயயகழறறுணையதனிறசோகும். (கஅ)

வேறு.

ஆயிடைதெறகிலைமபொறியடககிய
மேயவாமனமெனதெளிநதுமேலைநாண
மாயவன்றேடலுமவலிமைகாட்டிய
தூயவனபதமெனவாழநதோறறியே. (ககூ)

திரமுறுமவேதமெயதீாததமொனறுள
துரைசெயறகரியமானமியமுடைத்திற
றரணியிலுறைபவரனறித்தாவிலசீ
ரிரணியவுலகினரெவருநீஙகலாா. (உ0)

உருககளிற்குறைநதவரெனினுமொணகதி
ரருக்கவாரநதனின்முழுகிலககணாந
திருக்கிளாகருப்புவிறறிகழவேநதிய
மருககமழுஙகணைமாரனாகுவாா. (உக)

துதைமலாததடததினீராடிசசூழ்கட
ருதையகாலநதனிலொருதருபபண
மிதையமோடளிததிடினெணணிலபாதகஞ
சிதைதரமுததிவீடெளிதிறசோகுமால. (உஉ)

சுநதரததீாததநீாதுளியருநதினோர்
சநததிவேண்டினுநதருநதனததினமேற்
சிநதனைசெயவரேறறிருநதவேயளித்
திநதிாபோகமுமிலஙகநல்குமே. (உங)

பிரசமார்பொய்கையிற்பித்திரத்தினந்தனில்
விரவமுதத்தருப்பணங்கொடுப்பின்வெவ்விய
நிரயசாகரத்தினிற்கிடந்தநீள்குல
பிரசத்தக்கிரியினிலிருப்பக்கூட்டுமால். (௨௪)

வேறு.

ஒல்லையரும்பாதகமுமொழிக்குமென்றே
யுரைபெறுமித்தடத்தினின்றுமொருகுரோசத்
தெல்லைவிட்டவட்கிழக்கிலிமையோர்வேந்
ணியற்றுதலமுளத்தனசிரிசைப்பக்கேணமின்
மல்லணிறைந்திலகுமவராகத்தில்வைத்தா
வயங்குகற்பந்தனிலாறுமனுக்காலத்திற்
பல்கிரணமிமைக்குமணிமவுலிசூட்டும்
பாழியந்தோட்சிபியென்னும்பருதிவேலான். (௨௫)

மடல்பொதுளுங்கற்பகநாட்டரசனாகி
வானமராவரன்முறையின்வணங்கிப்போற்றப்
படவரவவல்குலுருப்பசியாழ்மீட்டப்
பானலங்கட்டிலோத்தமைமின்படிக்கமேந்தச்
சுடரிழைமேனகையடைக்காயுதவமென்றூட்
சேர்பஞ்சாமரையிரட்டச்சுரும்பார்கூந்
லட்டலயில்வேற்றடங்கண்மிளிரரம்பைதூய
வம்பொன்மணித்துகில்விசிறவமுதமென்சொல். (௨௬)

வெண்ணகைச்செந்துவரிதழ்வாய்மதுரவாணி
விரைகமழுநறும்பனிநீர்வியப்பவாங்கித்
தண்ணமுதந்துளிப்பனபோற்பிலிற்றப்பைம்பொற்
றகடுபடுமணிவிசிறிதளிர்க்கையேந்திப்
பண்ணமைத்தமழலைமொழிச்சுமுகிமெல்லப்
பசியசிறுதென்றலவரப்பணிப்பவானத்
தொண்ணுதன்மங்கையர்கணிந்துவிசையம்பாட
வொளிமுறுவல்விபுலைபல்லாண்டுவந்துகூற. (௨௭)

பகைகடந்தசினவேலான்றடந்தோள்வெற்பிற்
பயில்குதலைச்சசிவிழிமான்பாய்ந்துதாவத்
தொகையிறந்தபுவியாளுமுடிசூழ்வேந்தர்
தொழுதிறைஞ்சவின்னரம்பின்றுழனியார்ப்ப
முகையவிழ்ந்தகற்பகப்பூநறியமாலை
மொய்த்தகுழலிலங்குமணிமுறுவன்மின்னத்

தகைநெடுங்கணரமகளிர்கனிந்துபாடத்
தக்கவருந்தவராசிதழைந்துகூற. (உஅ)

திருக்கிளருமிருநிதியுமணியுங்காம
தேனுவுங்கட்கடையேவறசெய்யத்தேவ
மருத்துவர்கின்னரருரகர்விசுவதேவர்
வசுக்கணவக்கிரகமசுவனிதேவங்க
ருருத்திரரொண்பூவைநிறததிருமாலான
வுபேந்திரனவானுடுக்கணங்களொறறாரூதா
குருத்திகழாதித்தர்கலைமதியதேவுங
குவிததகரத்துடனிறைஞ்சிககுழுமிநிற்ப. (உகூ)

வடவைபடாகடலுலகமினிதுவாழ
வயமபடுதிண்பொருபபினவரிசசிறகாயாவுஞ
சுடருமிழுநதடங்குலிசபபடையாறபோககித
துணைமுலைவானவாமகளிாதுயாமெயத
விடர்புரியுமபிறையெயிற றுக்கனறகடசீறற
விருணிறததவசுராகிளையிறபபவீட்டித
தடவுபடுமணிகுயிற றுமரிமானபீடந
தனிலிருநதுமுறைபுரிநதுதழைக்குநாளில. (௩0)

வேறு.

தண்ணறவுசொரிகமலத்தடமபணைசூழ்மருதநிலததலைவனவேனி
லண்ணன்மலர்ககணையதறைபுலன்வழிபோயஞொனவளறுநனறெனை
றெண்ணியதிலவிழுநதுழககுமெரிவிழிசசூகரமாகியிருநதுமாயப்
பெண்ணெனுமவாளரவினதுபேழவாயிலிருநதுமவெளகாபபெறறியமமா.

இறப்பவுமேயழகிதெனநிலையாமைக்குணங்கண்மெய்யிலியல்பாய்த்தோன்ற
துறத்தலபுரிபவரொழுக்கமாடியுறுமபொருளதனிறறுலங்கித்தோனற [த
மறத்தலபுரிநதிருநதனமிவ்வளையுமிதையெனுமவெருடசிவயங்கிததோனற
வறத்தைவிரும்பியகுறிப்புமனர்துடித்துததுடிததெவாககுமறியததோன்ற.

சுரும்புமுரலகருங்கூநதலரமகளிர்மதுரவிதழ்ச்சுவையுமவேய்த்தோட
கருங்கயற்கட்சசிநலனுங்கறபகபபூங்கொமபாநிதங்கவினகொணடுறறுந
திருந்துபசுநதேனுமுயாசெம்பொனுலகரசாட்சிசசெழிபபுமனனோ
வருந்துயிலினுறுகனவாய்மதிததுநிலைதளரமிகமாழ்கினனுன். (௩௩)

வேறு.

கலங்குமாயிரங்கண்ணினனகருதினனகணித
நலமபகாநதநூலாயுளினிலைமைசொனனுளி

ஞிலந்தனிற்றிகழ்மானிடர்நியமமார்வருடந்
துலங்குமவ்விண்ணவர்க்கோர்தினமாமெனத்துணிந்தான். (௩௪)

வன்றிறற்றிகழ்தேவர்கட்குரைத்திடுமாத
மொன்றினுக்குமுன்னோதியமானிடர்க்குற்று
நின்றவச்சரமுப்பத்துநீடியதேவர்க்க
கன்றமைத்திடும்வருடமதொன்றினுக்கம்மா. (௩௫)

முறைகொள்பூமியின்மனிதர்தம்வருடமுன்னூற்று
டறுபதிற்றுவானமரர்களாண்டொன்றதனுக்
குறுமனித்தர்தம்வருடமாயிரமுடிவுறவே
நிறையமுன்னரினிகழுமாறுறுநின்றிடுமால். (௩௬)

அந்தமவானவர்க்கியம்பியதேவநூறுகி
விந்திரற்குநாளொன்றினுக்கித்தகுதேவம்
பந்தமுற்றவொன்றிருபதிற்றிரண்டின்மேற்பற்றி
வந்துதோற்றிடுமவானவர்மாதமோரெட்டும். (௩௭)

மருந்தநன்னிலத்திறையவன்மாதமொன்றினுக்கும்
பரவுதிவ்வியமோரெழுநூறெருடுபத்தா
மரியவிண்ணகர்க்கரசனவாழ்வருடமொன்றதனுக்
குரியதிவ்வியமுறைப்பினெண்ணாயிரமுடனே. (௩௮)

ஐந்தடுத்திடுநூற்றுடனிருபத்தாமனனோன்
சிந்தைதந்நண்புறுமவருடநூற்றினுக்குயர்தேவம்
வந்தவெட்டெனுமிலக்கமோடைம்பதுமருவி
முந்துமோரிரண்டாயிரத்தொகையுடன்முற்றும். (௩௯)

ஈங்குரைத்திடுந்திவ்வியமானமதியல்புற்
றோங்குமவச்சரநூறுமேயொழிவறநிறையிற்
றேங்கொள்கற்பகநாட்டுறைதேவவேந்தனுக்கு
நீங்குநாளெனநெடியவுமனத்தினினைந்தான. (௪0)

உரைதிகழ்ந்தொளிர்கிருதமாயுகமுறுமனிதம்
பரவிடும்பதினேழிலக்கத்திருபதினா
யிரமடுத்தவெண்ணாயிரந்திவ்வியமெண்ணின்
விரவுமீரிரண்டாயிரமேலுமெண்ணூறும். (௪௧)

வளர்தயங்கியதிரேதமாயுகம்பெறுமனிதங்
களங்கநீத்தபன்னிரண்டிலக்கத்தொடுகவின

வளநதுபோநதொணணூறெறுடாறுயிரமாகும
விளஙகுநதேவழுவாயிரமேலறுநூறும. (௪௨)

துரிசகற்றிடுநதுவாபரயுகஞ்சொலினமனித
மரியவெட்டெணுமிலககமோட்டறுபததுநானகின
மருவவாயிரநதொகைபெறுநதிவவியமவகுபபின
பெருகுமோரிரண்டாயிரமபினனுநானூறும. (௪௩)

நாலினுறுகலியுகஞசொலினமனிதநாலிலகக
மேவுமுபபதிறுயிரமனைததியமேனும
பாவுமோரிணடாயிரநதிவவியமபரவு
மோவிலாதவோராயிரததுடனிருநூறும. (௪௪)

முநதுமவாயமைசோகிருதமாயுகநதனினமுறைகொள
சநதுககவெணணூறதாநதழைததிடுநதேவம
வநதமறறைமுனறினுநிரைநிறைவகையா
னநதநினறிடுநாறுசேராதுநானகிரணடே. (௪௫)

ஞானறுகூறியநானகுகமனிதநாறுபதிறறின
மூனறிலககமோடிருபதினுயிரமுறறுந
தோனறுநானகினுஞசொலபபடுதிவ்வியததொகைதா
னுனறபனனிரண்டாயிரமாமெனவாயநதான. (௪௬)

இம்மகாயுகநதனிலுகபபிரளையமெய்துஞ
செமமைசேருமீதெழுபதிறறொடுதாநதிரும்பின
றமைநேராருமொருமனுககாலமாநதயஙகு
மமமனுபபதினைகுபேரிறநதிடிலயமா. (௪௭)

அனததினமேலவைறகொருபகலாகுமாயிடுகாற
றினபபிரளையஞசெறியுமனனவனறுயிலசெயவா
னனைததுமோாகிலஞகியேயிறைதுயிலெலலை
தனககுமிமமனுககாலமேதகைவுபெறறிடுமால. (௪௮)

உறங்கினெளபெருநதுயிறறனையொழிததுநினறெழுநதே
யிறநதுபோயினமனுககளையியலபெறபபடைபபான
திறநதவோரிரணடாயிரஞசதுருகநதிருமபி
னிறஙகொளுனமலாககடவுளுககோாதினநிறையும. (௪௯)

இனையநாளொருமுபபதுகூடிவிபபெரியோன
றனதுமாதமாநதகைபெறுநதனமைகடைழுதத

வனையமாதமீறொருவருடமவ்வருடம்
புனையுமைம்பதுபூருவபரார்த்தமாய்ப்பொருந்தும். (ருo)

மிக்கவைம்பஃதுத்தரபரார்த்தமாய்விளங்குந்
தக்கவோரிருபரார்த்தமுஞ்சாந்திடுங்காலத்
திக்கனைத்துநீளண்டமுஞ்சிருட்டிசெய்பிரமன
புக்கபூரணவயதெனப்புந்தியிலுணர்ந்தான. (ருக)

பொற்புலாவியபொன்னிதட்டாமரைக்கிறைவன
கற்பகாலமாமிருபரார்த்தங்கலந்திடுநாட
பற்பணுமணிப்பாந்தண்மேற்பள்ளிகொண்டவனுக்
கெற்பராவியகற்பொழுதிரவுமித்தகைத்தாம. (ருஉ)

ஏழுமித்தகுநாள்கண்முப்பதுசெறிந்தெய்தின்
மாலவற்கொருமாதமம்மாதமீராறு
கோலியுற்றிடிலவருடமொன்றுமஃதுகூடு
நாலிருப்திறந்தநாரணற்குவாழ்நாளாம. (ருங)

வேறு.

இத்தகையநெடுங்காலமிருந்தவரும்பயனிலதாயிறுதியெய்தச்
சித்தமயக்கியமாயாப்பிரவஞ்சசெயலழகிதெனவேதோந்து
வைத்தததியுறுஞ்சிறியமததெனவேசுழன்றுபிறிவறியானுகி
மொய்த்ததுயருறுமனத்தினெத்தனையோநினைத்தவைமொழியப்பாற்றே

சேடிலவுஞ்சத்ககிருதுதெண்டிரைசூழுலகியல்புதெரியிற்கால
நீடிமிறப்பெதிரவுடனேநிகழ்வெனமுப்பெயர்தரித்துநின்றியாவும
பீடுறவேபடைத்தளித்துப்பின்னொழிவித்ததினின்றுமபெயர்ந்தொன்று
மீடுபிறிதிலவாகவிருக்கின்றதெனவுமுளத்தெண்ணுகின்றான. (ருரு)

வேறு

ஆதலினித்துடாபனைத்துநீக்கியே
தீதொழிமுத்தியைச்சேர்க்குநனெறி
யாதிழைத்திடின்வருமென்றுநாட்டரு
மேதகுகுரவனைவினவுனனினன. (ருசு)

எண்ணியபுரந்தரனிருந்தபேரவை
விண்ணவர்யாவருமவிதாபமீக்கொளத்
துணணெனவெழுந்துபொனமேருயந்தமந்திரத்
துணணிமீருவளகமுறைதனமேயினன. (ருஎ)

சிந்தனைபிறிதின்றிகசேறலுற்றதால
வந்தடிபணிந்திடுமவானநாட்டரைக
கந்தடுகளிற்றினனகணணினோக்கில
னந்தணரமைமச்சனையழைமினெனறனன. (௫௮)

காவலனுரைத்தலுங்கடிதினேற்றாபோய
மேவருஞசிறுகலாமவிளைகருநாட்டிறை
தேவாகள்குரவனின்சேறலவேணடுவா
னேவினன்றெழும்படியேமைமயெனறனர். (௫௯)

ஒற்றாவாய்புதைததுநின் றுரைபபவோாநதுணா
பொறறிருப்பெயரினனபுளகமபூததிடடத
தெறறெனவெழுநதுசேணகடநதுசெயயவேற
கொறறவன்கோயிலிறகுறுகினனரோ. (௬0)

ஆண்டளபபவனிவணணுகினனென
மாண்டகுமவாயிலகளவணஙகிபபோறறலுங
காண்டகுமவிருபபினறகவினகொணமாமணி
பூண்டபொற்பீடிகையிழிநதுபோநதெதிா. (௬௧)

விழைதகுமுகமனுமவியநதுகூறியே
கழைசுனிகநதடுகளிநலயானையான
பிழைமிகவீட்டினனபெறுவகாணகில
னிழையணிமாாபினையிரடசியெனறனன. (௬௨)

குருதிபாய்நெடியவேறகுரிசிலகூறலு
மருவியவெழுபொழிலவளாககுமன்னவ
கருதிடினனுளககாட்சிககெய்துற
வரியவானபொருளுமுண்டாங்கொலெனறனன. (௬௩)

எனறலுஞசதமகனினையபோகமுந
தனறுநானமறையவனசூழ்ச்சிவாழ்க்கையும
மனறலசோபசுநதுழாய்மாாபனசெலவமற
றெனனிலுமவிழைவிலேனெளிகொள்புங்கவ. (௬௪)

உறபவந்துடைததிடவுன்னிேனகலை
கறபினஙகுதவுமோகாயமுற்றனி
னிறபினஙகுதவுமோநெடியமாதவம
பறபலவிழைத்திடிறபலிததலசெய்குமோ. (௬௫)

துன்பொழிகிருசசராஞசூழினேருமோ
தெனபடுகிருதுகளசெயயிறகிடடுமோ
வெனசெயிறகூடுமெனறிரங்கிககேட்டனு
மனபுறுதியானநெஞசமைததுககூறுவான. (௬௬)

போகநீததருமகமபொருநதவாறறினும
பாகசாதனைகதிபலிததலினறென
வாகுமாறருளபுரியமலவெனறவன
சேகுதீர்திருவடிசிரததிறசூடினான. (௬௭)

வேறு

முழவிணைத்தாளினானைறனமுகததெழுகுழிப்புமயாக்கைக்
குழவணிநிலையாதெனனுஙகொளகையுஙகோமானுளள
மழலூறுமெழுகாய்நினறவமைதியுமமைசசனோககிப
பழவினைகளையவேநதேபரமபொருளொனறுணடாமால. (௬௮)

அபபொருளனாதியாகவாணவமாயைகனம
முபபெருமலமுநீஙகிமுததியினுருவமாகி
யிபபுவிமுதலாயணடமெனைததையுமளிததியாககும
வைபபுமாயொனறாயவேறாயமனனுமுனறாயிருமுயய. (௬௯)

நவநதருபேதமானநாடகநடிததுததேசார
சிவமபராசததியெனனுஞசிறபபுடைநாமமேய்நது
நிவநதவெணகுணததவாகிநித்தமாயவெறுப்பினோடு
முவநதிடுமவிருப்புநீஙகியொழிவிலாவின்பமாகி. (௭௦)

அளவிடறகரிதாயநினறவதிசயமாகியெனறும
வளநிறையனநதானநதமாகியேவயஙகுமுதத
ருளநிறைபொருளதாகியோஙகியவணடமயாவு
மிளகுறபபிணடமாககுமெழினமிகுதிறததாகி. (௭௧)

தயங்கியபொருண்முனனாதிசருககமீதினிறபிதாவாய்
நயங்கிளாமலாமேலவாழநானமுககடவுடனைப
பயநதனன்பினனாசசெமபொறபனனகாசனனையீனறுன
வயஙகெழினமவுலிசூட்டிமவானவனையுமபடைததான. (௭௨)

முநதுபேரருளினாலேமுடிவிலாவினபமானோன்
பைநதுழாயலஙகனமாரபனபசியபொனனுலகின்வாழ
மிநதிரனமுதலாயுளளவெழிலகொள்விண்ணவாகட்கெல்லாஞ்
சுநதரசசுருதியாவுநதுகளறவுணாததலசெய்தான். (௭௩)

விரிதருமொளியாய்நின்றோனவிளங்குமன்னவரினினறுந
திருமலருறையும்வேதாசசெனுசெவிநிறையநீணாட்
சுருதியாறஙகநதூயதுங்கமாரவிததையாவுந
தெரிதரவுபதேசஙகள்செய்தனனறிகழுமவேலோய. (௭௪)

வரையறையகறறிநின்றவான்பொருளவளராநிறகுங
கருணையாறகறபநதோறுஙகமலநாண்மலாமேல்வாழும்
பிரமனைப்படைததுமீணடுமபெருமறைபபொருளகளெல்லா
முறைபெறவருளிசசெயதேயொளியதாய்விளஙகுமாதோ. (௭௫)

அனனதாலிவாகளகாலததககபபடுகினறோகாலந
தனனைநீததிவாகடகெலலாஞசறகுருவாகியாாக்கு
முனனுமாயமுதலீறினறிமுதிாவுடனிளமைநீககி
யுனமனுதீதமாகியுறைவனப்பொருளாயநினறோன. (௭௬)

ஏகனாயிருநதுமெலலாமறிபவனவனேயெனறும
மோகமாாபநதநீககுமுததனுமவனேவேத
சாகைகடுதியாநிறகுநதனிபபொருளவனேசாரும்
போகமுமவீடுநலகுமபுனிதனுமவனேபூமேல. (௭௭)

தேசுறுஞசிவசொரூபனதெரிகிலனுகிததீராப
பாசமததகலமுததிவிருமபினனபரிவுதேரின
வீசுவானபணிகணமாலுமவிசுமபினைசசருமமாக
வாசையாறசுருடடறகெணணுமறிவினனறகைமையற்றால். (௭௮)

பகைப்புலனடககிமேன்மைபடைத்திடுநதலததிறபூசை
தககசெயினவீடுநலகுஞசாருமாறிலவேறெனறு
னகைப்பொலிவேலானகேளாநனறெனமகிழநதுநாதந
முகைபபொழிலுடுததபாரினமுததிசோதலமயாதெனறான். (௭௯)

வேறு.

நிருபனுங்குரைபபககேட்டருளபெரியோனெடியதணபணைபலநிறைநத
பொருவருமவேதபுரிதனையடைநதுபுனிதமாமவேததீாத்ததநிற்
றுரிசறத்தோயநதுவேதநாயகனறனறாணையடிதொழுதியெனறருளத்
திருகறுமுளததோனினைததலுமபுளகஞசெனிபபதறகேதெவனென்றான்.

காமபூஙகமலககாடெனவிளஙகுஙகணமலாபொலிதரநினற
கோமகனகூறவுணாநதிடுபுனிதனகொறறவேறகுரிசிலகேண்முன்ன
மேமமாசசிலிரவிதனறினத்திலிலஙகிடமுழ்கினையதனற
றேமலாலஙகற்சசிநலனுகாநதுசெய்யபொனனுலகமும்பரிததாய். (௮௧)

சுரந்தியதனிற்றாயதாயவிளங்கித்தொடுகடலெனத்திகழ்வேதச்
சரசினிலொருகாலமூழ்கிடிற்பாகசாதனனுவாமற்றிருகாற்
பரவியேபடிந்தோர்விரிஞ்சனாகுவர்முப்பாலதிற்றோய்ந்தவர்பகுவா
யரவணைத்துயின்றோனாகுவர்நாற்பாலாடினர்முத்தியையடைவார். (அஉ)

இன்னதானினக்குத்திருவருள்கிடைத்ததேலென்னவியம்பலுமெழுந்து
பொன்னரிசுமந்தபீடிகைமீதிற்பொற்புறவைத்துநின்றவனை
மன்னவனாகிவாழ்தியென்றுரைத்துமலரடிவணங்கியேவிடைகொண்
டந்நிலமிழிந்துவேதமாபுரியையாண்டையொல்லைவந்தடைந்தே. (அங)

விடுசுடர்ப்பரப்புமணிபலகொழிக்கும்வேதவானசரசெனுந்தேவர்
மடுவினிற்றோய்ந்துநித்தியகருமமவரன்முறையாற்றிவானளக்கு
நெடியகோட்டங்கள்பரந்தவெள்வேலிநீழல்வாழ்வேதநாயகன்ற
னடியிணையிறைஞ்சியீறிலாமொழியாளஞ்சிலம்பரற்றுதாள்வணங்கி. (அச)

அலையெறியமலையளக்கர்வாய்ப்பிறந்தவமுதெனக்கெழுமியவேதஞ்
சலிலநீராடிவேதநாயகற்குத்தக்கபூருவந்தனிற்சயில
மலைவுறவயங்குஞ்சினகரமிழைத்துவாவியுமமைத்துவாழிலிங்க
நிலைபெறநிருமித்ததமைத்துநாண்மலரானெடும்பொழுதருச்சனைபுரிந்து.

அரியவெண்ணீறுமெய்யெலாமணிந்தேயழகியநெற்றியின்மீது
திரிகொள்புண்டரமுந்தரித்துருத்திரமந்திரசெபபாராயணனாகி
யிருதயகமலத்திருத்திநேடரியவிறைவனைமுறைமையினெண்ணிப்
பரிவுடனுருகியுருகிமெய்கரைந்துபன்முறைதுதித்திடலுற்றான். (அசு)

வேறு.

மாயவன்கமலச்செங்கண்வாழ்பதாம்புயனேபோற்றி
தீயமும்மலங்கடாந்தோர்சிந்தைசெய்செல்வாபோற்றி
மேயதோர்பரமாகாயவெளியதாய்விளங்காநின்ற
நாயனேபோற்றிலோகநாயகாபோற்றிபோற்றி. (அஎ)

வானவர்தலைவாபோற்றிமால்விடையூர்திபோற்றி
போனகமாகநஞ்சையருந்தியபுனிதபோற்றி
தானவர்புரமூன்றட்டசதுரனேபோற்றிதாவில
ஞானநாயகனேபோற்றிநாதனேபோற்றிபோற்றி. (அஅ

எண்ணருமுயிர்கட்கெல்லாமிரங்கியேயருளாநின்ற
வண்ணலேபோற்றியண்டமனைத்தையுங்கடந்தாய்போற்றி
தண்ணிலாமதியஞ்சூடுஞ்சைவநாயகனேபோற்றி
புண்ணியப்பொருளேபோற்றிபோற்றியென்றுரைக்கும்போதில்.

வேறு

கருமுகிலூர்தியுறுதியையுவந்துகறைமிடற்றிறையவனகலமான
றிரியிலைச்சூலமிலங்கிடுமழுவுஞ்செழுமலர்க்கரங்களிற்றாங்கி
வெருவறவவையுவரதமுங்காட்டிமெல்லியலுடனெழுந்தருளிப்
பரிவினிற்செய்தபூசனைமகிழ்ந்தேதம்பகருதிவிழைந்தனவென்றான். (௯0)

பையராவேணிப்பரஞ்சுடர்செக்கர்ப்பணிபடுகுமுதவாய்மலர்ந்த
துய்யவானந்தப்பெருக்கிடைமூழ்கித்துடர்ந்துமாலயனறியாத
செய்யசேவடியாய்த்திருவடிபிழைத்தசிறியனேனசெடியுடலகற்றி
யுய்யவேயினையவிலிங்கமீதுறைந்தேயுலகடியேனபெயருரைப்ப. (௯௧)

அருள்செய்யவேண்டுமெனப்பிரார்த்தவமுனதுவிண்ணுறுதியதன்பின்
தெருளுறுகணங்கட்கதிபதியாகத்திகழ்வரமளித்தனந்திருந்து
திருப்பினின்றனக்குக்கரும்பொவாப்பதனினீங்குதற்கரியவீட்டதனைத்
தருகுவமினையவிலிங்கநின்னுமந்தமைழுக்கவென்றதனிடைச்சார்ந்தான்.

வேறு

அண்ணலந்தோளிஞனுமவ்வுழைநீங்கியாய்ந்த
புண்ணியன்கமலப்பாதம்பொருந்தியமனத்திற்றுங்கி
விண்ணவர்நறவமூற்றுமவிரைமலர்மாரிபெய்யத்
தண்ணறுஞ்சொரிமந்தாரத்தருவளர்நாட்டடைச்சார்ந்தான். (௯௩)

அரன்றிருவாக்காலோதுமமைதியாலகிலத்தோர்கள்
புரந்தரபுரமதென்றும்பொருந்துமப்பெயரானவாய்த்து
வரந்தருமிலிங்கமென்றுமவழங்கினர்வாழ்த்தியின்னை
பரன்றனையிந்திரதீர்த்தம்படிந்துபூசனைசெய்தார்கள். (௯௪)

நீடியபோகந்துய்த்துநீணிதிக்கிறைவராகித்
தேட்டருமதலையென்னுஞ்செல்வசம்பத்தினோடு
கூடியேவழிகள்வாழக்குடிநெறியோம்பிப்பின்னா
நாடுதற்கரியதாயநாதன்வாழ்கயிலைசேர்வார். (௯௫)

இலங்கியவேதநாதற்கெய்தியதென்கீழ்த்தி
நலஞ்செயீசானமீருய்நவிலுறுந்தமதுதிக்கிற
றுலங்கனற்கடவுள்கூற்றுச்சுடர்விடுமயில்வாளேந்து
முலங்கொடோணிருதிமுந்நீருவரியினரசனோடு. (௯௬)

வரமுறுபவனனறாயவச்சிரவண்ணன்போன
பரவுமீசானனினனோபகாகுளந்தொட்டுவெவ்வே

றுரைசெயாலயமுஞ்செய்தேயுரனுறுந்தமதுபேரா
லரனையங்கமைத்துச்சாலவருச்சனைவிதியாலாற்றி. (கூஎ)

அளப்பருங்காலநோற்றேறையயனதருளினாலே
துளக்ககன்றிலங்காநின்றசூழ்திசைக்கதிபரானு
ருளத்தமதொடித்தலத்திறபூசையுஞற்றினரோங்குந்தீர்த்தம
வளத்துடனாடலசெய்தோர்மனனுவாசிவலோகத்தில் (கூஅ)

இம்முறையதனையோர்காலெழுதினரெழுதுவித்தோர்
செம்மலர்ணிந்துபோற்றிச்சிந்தையாறபூசைசெய்வோர்
தம்மனமமையக்கேட்டோர்சாற்றினோர்தரணிமீதிற
கொம்மைசெவ்முலையாசசேர்ந்துகொள்வாமேறகதிபினனென்றான.

வேறு

எண்ணினார்தமக்குவீடெயத்தக்கூட்டிய
விண்ணவாக்கிறைத்திறனவிளம்பிப்போந்தனன
கண்ணுதலரன்றிருக்கண்ணிற்றோற்றிய
சண்முகக்கடவுடனசரிதஞ்சாற்றுவாம. (க00)

இந்திரச்சருக்க முற்றும்.

ஆகச் செய்யுள்-சஉச.

காங்கேயச்சருக்கம்.

ஆதிநான்மறைக்கவுசிகனையரைநோக்கி
யோதுதற்கருமபரஞ்சுடராகியேயொளிரும
வேதநாயகன்பாங்கரினமேவரிமைத்தச
சீதநீழலிற்றுனமொன்றுளத்தனறிருப்பேர். (க)

ஆழிமாலவரையுடுத்திடுமவனியோரமரா
பாழியம்புயப்பாகசாதனனமுதறபலாக்குஞ
சூழுமினலகடலைத்திடத்தோற்றுசண்முகனறன
வாழிநாமமேயங்கிடுமதனலமவருப்பாம. (உ)

வேறு

விண்படாவானோர்போற்றுமவெள்ளியங்கிரியின்மீதிற்
கணகவாவனப்புவாய்ந்தகருமுகில்படிந்தகாட்சி
பண்பருள்கருணைநாதன்பாலகொளவெண்ணீறுதாங்கித்
தின்கரியுரிவைபோர்த்துத்திருந்தவீற்றிருத்தலபோலும். (௩)

மேற்றிசைக்கங்கையெனவிளைந்திழிகலுழிவெள்ளங்
காற்றெறுறம்பரந்துசூழ்ந்தகயிலையங்கிரியின்காட்சி
பாற்கடலதனிலன்றுபரந்துமேலெழுந்துபொங்கித்
தோற்றியேயழகுவாய்ந்துசுவைதருமமுதம்போலும். (௪)

அதிர்திரைகருடந்தெண்ணீராழிசூழ்புடவிமீதிற்
கதிரொளிபரப்பிவானோய்கயிலையங்கிரியின்காட்சி
யெதிரிலாவடியார்தங்களெழிற்சிவகணங்களியாவுஞ்
சதிர்பெறவுருவந்தாங்கித்தழைத்துமேலெழுதல்போலும். (௫)

கண்ணகன்கயிலைமீதிற்கருமுகிற்படிந்துபெய்து
வெண்ணிறந்தாங்கிநீங்கிவிண்ணிடைப்படர்ந்தகாட்சி
வண்மைசேர்தவத்தினோர்பாலசித்திடர்களங்கமாற்றி
யெண்ணருமவர்தந்தன்மையெய்திமீண்டேகல்போலும். (௬)

கோழரையகின்மந்தாரங்குங்குமஞ்செருந்திகொன்றை
மாழைமாலூரங்கோங்கமாதவிவன்னிநீபங்
காழுறுசாதிசாந்தங்காஞ்சிமாவிலஞ்சிவஞ்சி
வாழுமஞ்சினைப்புன்னாகம்வடதருமன்னுமெங்கும். (௭)

அவிரொளிமணிகள்வாரியருவிகளொருபாலோடும்
விவிதநற்கனிகள்விண்டுவீழ்ந்தவொருபாலோடுங்
குவிமுகையவிழ்ந்தபோதின்குளமதுவொருபாலோடுஞ்
செவியினைகளிக்கப்பாடிச்சிறையளியொருபாலோடும். (௮)

மேக்குயர்கிரியிற்சாலவிளங்குசோபானமீது
நீக்கருநிமையோர்தங்கண்முடியொன்றோடொன்று
தாக்கலுமுதிர்ந்துவீழ்ந்ததகைத்திரமணிகள்பின்னாட்
போக்கறச்செய்பவாகட்கின்னற்புளகிதமிரண்டுங்காட்டும். (௯)

வளத்தினுக்ககமதானவானகிரியதனிலெங்கு
மளப்பருங்கற்பங்காணுமருந்தவரரியயோகம்
விளைத்துவல்வினையைநீக்கிமெய்யவரனுணர்வுதாங்கி
யுளத்தினிலிறைவன்பாதமுணர்ந்துணர்ந்துருகிநிற்பார். (௰)

இனையபல்வளங்கள்சூழ்ந்தவிரசதக்கிரியின்மீதிற்
கனியிதழுமையாள்பாகன்கனல்விழியதனிற்போந்த
தனிநிகர்ப்பரியசெவ்வேள்சதங்கைகள்கறங்கவோடி
நனிவருமுப்பலனஞ்ஞானலங்கிளர்மடிமேலோர்கால். (௧௧)

வேறு

வீற்றிருந்திருக்குரவருமகிழ்வுறவிளையாட்
டாற்றியன்னவரவிரிழையாரமாலிகைக
ளேற்றமாகியபலபணியணிந்திடவெழுந்தே
தோற்றுசெங்கதிரப்பருதியங்கடவுளிற்றோன்றி (௧௨)

பிற்றைவாசலிலினிதமர்பிற்றையெனத்திகழு
மொற்றைவெண்மருப்பேந்தியவொளிர்புகர்முகத்த
வெற்றிவேழமாமுகத்தவன்விராகமழ்கமலப்
பொற்றிருப்பதம்பணிந்தனன்பணிதலும்புகழ்ந்தே (௧௩)

மாலைதாழ்புயக்குமரனைமார்புறத்தழுவி
யாலுமும்மதன்சிறுவிளையாட்டயர்ந்திருந்தா
னேனுமவ்வேலையிலெண்ணருமவிண்ணவர்சூழ
மேலைவான்புவிவிதித்திடுமவ்வேதனைமேவினனால. (௧௪)

சொரிந்தபனமணிசுடர்செய்சோபானநன்னெறியாற்
பரிந்துமுன்னவன்பதமலர்பணிந்திடப்படர்ந்த
விரிஞ்சனவ்வுழைவீற்றிருந்தருளுமவ்வேலவனைத்
தெரிந்திலாதவன்போலவேகடிதினிற்சென்று. (௧௫)

முதற்பெருந்தடையகத்துறைநந்திபான்முறைசெய்
த்தற்பின்னவனனுமதிபெற்றரவணிந்த
நுதற்கணாயகனுவலுதற்கரியநுண்ணியபொற்
பதத்தில்வீழ்ந்துவீழ்ந்தெழுந்துபற்பலதுதிபகர்ந்தே. (௧௬)

அண்ணலேனுக்கமதளித்திடுமளவையுமயனே
ரொண்ணமின்றியேயெழின்முகநோக்கிநின்றிறைஞ்சிப்
பெண்ணையோர்புறமவைத்தவன்பேரருள்பெற்று
நண்ணுமவாசலாலிழிந்துவானவரொடுநடந்தான. (௧௭)

வேறு

ஏதுறவிறைஞ்சிமீண்டேகும்வேலையு
நீணிலைக்கோபுரவாசனின்றிடு
மாணிழைமைந்தனைவணக்கஞ்செய்கிலன்
காணறிவின்மையாற்கஞ்சனமேவினன். (௧௮)

மேவியவிரிஞ்சனவிண்ணுடனினைமேம்படு
மாவியினெடுமணையறிவிலாமையும்

பாவிசெயதிடமவமதிபபும்பாாதசெதாளிா
மூவிருமுகததிஞனமுறுவலசெய்துபின (௧௯)

சேறியவிரிஞசனைசசெயிாததுநோககியே
நீறெழுவிழிததுநெடடுயிாததுநேரிய
நாறிதழுவிழததிடுநளினககைநயிஞற
கூறினனமீளெனககொறறவேலிஞன. (௨௦)

வீராதமவீரனமீளெனபபணிததலுஞ
சீரியசெஙகரஙகுவிததுசசென்னிமேற
பாரைநினமிதஞசெயுமபகவலமீணடனன
யாரைநீநினறெழிலயாஞணாநதிடும. (௨௧)

கலையெவைநீயுறைகடிகொளவைபமயா
துலைவுறவுரைசெயெனறுரபபிககூறலு
மலைவளாகொடிதருமைமநதவாழியா
ளிலகியபிரமனெனறிசைபபாயாவருும. (௨௨)

உததமனகருணையாலுபபிலசீறிய
முதசொழிலததனினமுதனமைபெறறனன
விததைகளயாவையுமேபெறறனன
சததியவுலகமயானசாருநீளபதி (௨௩)

இனனருததுளிததிடுமிதழிகாஙகிய
மினனவிராரடாடவிமலனமெயபபதஞ
சென்னிமேறகொளளுவானசேறலுறறன
னனனவனறிருவருளளிபபமீணடனன. (௨௪)

கோலமாாசடககராககுமரநாயக
சாலநினறயவுமேமதஙகிறறுதலான
சிலமாகியதுடறசெலலவேணடுமயான
காலநீடியதெலமுறுவலகாடடியே (௨௫)

நினனுரையழுகிதுபிரமனீகொலோ
மனணியவிறைவஞலவரமபிலபலகலை
தனனையுமறிநதனையாதறைழததிடு
மனனவிததைதயினமுதலெழுதெனன்னதினை. (௨௬)

நனறிகொளருததமெனனவிலற்பாலைநீ
யெனறனனெனனலுமேயிருஞகைகூபபியே

நின்றிறையவனருளனறிநேடினு
மொனறுளதோவெனககுணருமவிததைதகள. (௨௭)

ஆதிமாவெழுததுமவ்வெழுததுணாததிடுந
தீதறுபொருளுமயானறிகிலேனறிகழ
நாதனைகருணைசெயநாளகணீடின
போதுதலவேணடுமெனறிறைவனபுககனன. (௨௮)

அவனதுசெயதலுமாதியககர
முவனமையிலதனபொருளுணாசெயயாமனீ
நிவாதருமிவவுழைநீஙகுவாயெனிற
சிவபதமறியவெனறுரைசெபபினன. (௨௯)

புகனமொழிகேடடலுமபோதனஞசியே
சகலமுமறிநதிடுஞசதுரசனமுக
விகலிலெனறனைககுறிததிதுசொறபாலதோ
வகறரசசெயதியானறிநதகூறுகேன. (௩௦)

தாவருஞசகலநூறனககுமுனனெழுத
தாவதோஙகாரமதருததஙகூறிடி
னேவருநதுதிசெயவிலஙகுநூலகளான
மூவாதமபரமெனமுறையிறறோநதனன. (௩௧)

உளஙகனிநதருமகமபுரிநதயோகாதம
வளநதழையிருதயகமலமததியிற
றளாநதிடாவேதமெய்சசாரதீபமாய
விளஙகிடுமறிவதறகரியமேனமையாய (௩௨)

ாஙகிதியானறிகினறதெனனனுந
தாஙகருமவெகுளியஙகடலிறறுழநதெழீஇத
தீஙகுறாசெயதிசைமுகனைபபறறியே
வாஙகருமருஞசிறைவயினனறனன. (௩௩)

விறலினனகூறலுமவிதியைபபறறியே
மறுவறநிமிாகவுமாரவெற்பிடைச
சிறுவாைதனிறபெருநிகளஞசோததினா
குறுகினாவவுழைககணஙகளகோடியே. (௩௪)

கணணினைசிவபபுறககனனறுகூறிய
புணணியனமபததிருநதுமபோதனுக

கெண்ணறிவொழிந்தனனென்றுகூறியே
துண்ணெனக்கந்தமாகிரியிற்சூழ்ந்துபின. (௩௫)

குண்டிகைக்கரத்தினிலேந்திக்கோலமா
தண்டமுந்தாங்கியேதன்னைமதித்திடு
முண்டகாசனனெனமுனிவேலினன
பண்டைவானுலகெலாம்படைத்துவைகினன். (௩௬)

புடைவருகணங்கண்மேற்புலம்பியாழ்த்திரைக்
கடலெனக்கிளர்ந்தெனகயிலைவெற்பெனுந்
தடவரையதனிடைச்சார்ந்துதாக்குதற்
கடைவருமச்சமோட்டபயமென்றுபின. (௩௭)

வேறு

விண்ணவிரிறப்பட்டாரினறேமயவானபுறங்கண்மூன்றும்
நண்ணியநகையாற்காய்ந்தஞானநாயகனேயோலம
பெண்ணொருபாகாவோலமபிறைவளர்சடிலவோல
மண்ணலேயோலமெந்தையையனேயோலமோலம. (௩௮)

மேலவானவர்கள்போற்றுமெய்ப்பரஞ்சுடரேயோல
மாலமுண்டவனேயோலமருமறைப்பொருளேயோலங்
காலனைப்புவியில்வீழக்காய்ந்தகண்ணுதலேயோலஞ்
சூலபாணியனேயோலந்தூயனேயோலமென்றார. (௩௯)

வேறு

ஆயதோர்காலையிலகிலமீன்றவ
ளாயகனமுதற்கடைநண்ணுநந்திதன்
றாயவனுசெவிகளிற்சூழ்தலுற்றதா
லேயகாரணமிஃதெனகொலோவென. (௪0)

பொருக்கெனவேறுமாமுகத்தனபோந்தனன
மருக்கமழ்மலரடிவணங்கிப்போற்றினா
வெருக்கொளுங்கருமயாதெனவிளம்பலுந
திருத்தகநிகழ்ந்தவைமுழுதுஞ்செப்பினா. (௪௧)

வருக்கணமுறையிடும்வார்த்தைநன்குணர்ந
தொருக்கணப்பொழுதிவணுறைமினென்றுபோ
யருக்கனேந்தமலனுக்கறிவித்தனனவ
னிருக்கணம்பெருமகிழ்வெய்தச்செய்தனன. (௪௨)

நலமபெறசசெயதிடுநதிவானவன்
கலஙகியகணஙகளைககயிலைநாயக
னிலஙகியதிருவடியிறைஞசபபோககலு
நிலநதனிலவிழுநதெழிஇநினறுநேசனை. (சங)

வரன்முறைதுதித்துவாயபுதைத்துவநதுமீள்
பிரமனதியலபெலாமபிறழநதிடாமனன
குறைசெயதுமெயநடுககுறறுநினறன
ரரனருநதவாகளபாலருட்கணோககியே. (சச)

முனிவிரகாண்மூலமாவெழுததினமுறறு
மினியநுணபொருட்குணாயாதுகூறினை
பணிபடுமலரவனபகருநதோறுமே
தனியநானமறையெமைககுகனைசசாற்றுமால். (சரு)

வேறு.

தெளிவுறசசுருதிபினனுநதிகழ்பலகலைககுநதிணபா
ரளிபிரமனுககுமனனோனதிபறகுமதிபனாகி
வளாபரபபிரமமாகிமனனவேயிருநதுசால
வொளிசிவனபிரணவததினுருபியெனறெம்மையோதும். (சசா)

இப்பரநெறியேயனறியிலகுமெயககியஙகடோறும
தபபிலாவாயமைதங்குமபிரணவசகிதமாகச
சுபபிரமணியவேனறெசாலலுமுககாலுமறறு
லபபதநதனையுமெனனோவறிவழிநதறியானனை. (சஎ)

முமமையுமுணாவீரசாலமுததுடறிவையாநின்ற
விமமுழுமகனையெனனோவிடுததிடவிசைபபதென்றே
தமமுகமவெயாததானபினனுநதயவிறுறசயிலனினற
செமமலையழைததுநோககிசசெயயவேளுலகிறசெனறே. (சஅ)

வேதனையுறறுநினறவிரிஞசனமேலுருப்பமவேண்டா
மாதரம்வைததேயனனோருஞசிறையகலசசெய்யென்
றோதியேவிடுவிததிப்பாலொலலையிறகலவிநீதத
போதனைககொணர்தியெனறேபுண்ணியனபுகலலுற்றான். (சகூ)

துள்ளுமான்மறிசோமுககட்டோனறல்பாலவிடைகொண்டனறோன
வெளளியஙகிரியினீஙகிவிஞசையாமிடைநதுசூழ
வள்ளிலைநெடுவேறகந்தனணலவானுலகினணணிக்
கள்ளவிழ்பதுமமபோன்றகழறறுணைவணங்கிசசொல்வான. (ருo)

அநதிவாணிறத்தோனசெல்வவயனசிறைவிடுவித்தாங்கு
வநதிடப்பணித்தான்யாரும்வணங்குபொறபததானென்னக்
கந்தவேணகைத்துசசீறிககனறறெறவிழித்துநோக்கச
சிநதையிலயிரததுவெள்ளிசசிலமபிடைசசெனறுநினறான. (௫௧)

ஏற்றுமாமுகத்தோனஞ்சியிரிதலுமிலங்குமூரிக
காறறறுமுழிஞைபோலக்கணமெலாஙகணணுறறு
வீற்றுவீறறுகியோடிவெளளியங்கிரியினமீது
தோற்றினினறொன்றேடொனறுசொலலினவுய்நதோமென்றே. (௫௨)

நநதியங்கடவுளுதனளினவாணமுகததைநோககி
பெநதைநீகூறிறறெலலாமியமபினனியமபுமுனனாச
செநதமிழலகதுவசசெவ்வேளசினததனனதனாலஞ்சி
நொநதிவண்மீண்டேனெனனநுண்ணியனமுறுவலசெய்தே. (௫௩)

எழுநதனனுமையாளோடுமிசைததிடப்படகமொந்தை
தழஙகுறததகுணிசினனஞ்சலலரிதிமிலையாரப்பச
செழுநதவமுனிவாபோறறததிகழ்சிரோசனததிறபெய்த
வழுநதுருளளவைப்போதிலுறறனனகுகனவாழ்வெற்பில். (௫௪)

மழுவிடையேறும்வள்ளல்வருமுனமைநதனோபோய்த்
தொழுதடிவணஙகிநிறபசசுநதரிகுறஙகிறசோததித
தழுவியேயுசசிமோநதாளசஙகரனகைததுநோககி
யழகியகலைகள்வலலோயயனசிறைவிடுதியெனறான. (௫௫)

அங்கணனனையகூறவாறுமாமுகததோனீங்கி
மங்குறேய்சிறைசெய்கூடம்வசித்திடுமலரோனகாலிற்
சஙகிலிததுடரபைநீககிசசன்னிதானததிறசோததித்
திங்கள்சோசடையானமுன்னாசசிறுமணிகறஙகநின்றான். (௫௬)

குருதிபாய்வடிவேற்காளைகுறுகலுஞசிறுவமுனனாக
கருதியநமதுவாாததைகடநதனையதனாலவேத
புரிதனையடைநதுநோறறுப்பூசனைபுரிதியெனறே
யிருவருமபிரமனைத்தவிரசதககிரியிறபோநதாா. (௫௭)

வேறு.

மாதிஞெருபாதியுறைநாதனருண்மைநதன
வேதபுரிகண்ணுறுமகிருப்பமிகலாலோ
ரேதுசிறிதிலலவரினேகமுதலாகிப்
பாதநளினஙகள்வளாபாருறநடநதான. (௫௮)

கண்ணகல்பாறறைகடநதுயாகடததி
னணணியபிராறுகளிழிநதுநவைகாயும
வணணமைமகொளபுலிசசரணமாதவனவசிககு
மெணணருநலததகுமிருககையதுகணடான. (௫௯)

கணடுமகிழவெய்திநிமிாகணடலவளாகாவும
வணடுலவுசோலையுமிழிநதுமணநாறு
முணடகநிறைநதசுனையைநதருகினமுறறும
புணடரிகபாதனுனைகினறவுழைபுககான. (௬0)

முநதுமலையததிலெழுதெனறலிடைமோத
வநதளிாகுழைததுநிமிாகொமபினமயிலாலுஞ
சநதுநிறைகாவிலுறைதககமறைவலலோா
னிநதுளபுயததனுறலகணடெதிரெழுநதான. (௬௧)

வேறு.

நன்றுளமுனிவனோபோய்நாதனின்பாதநண்டே
னினறிவண்படிநதவாறருலிவவுழைபுனிதமாயிற்
றெனறுமுறபவஙகளயாவுமொழிநததுனகருணைநோக்கால்
வெனறிசேரிணையவைகனமேமபடுவைகலெனறான. (௬௨)

திருமுனிகுமரவேளைததிருநதுபீடிகையிறசேர்ததி
மருவுயிாததலாநதபோதாலவணஙகினமலாததாளைவ
விருமுதுகுரவாநீஙகியிவவுழைததனியனுகி
வருகுவதெவனகொலயயாவெனறலுமாறறஞ்சொல்வான. (௬௩)

ஆசகனமுனிவவனேரனுமதியதனுறசாலத்
தேசுறைதிருவேறகாடடிறசெனறருநதவஙகளோறறே
யீசனைவணஙகவெணணியெழுநதனனதனினசீாமை
பேசுறவிழைநதேனெனனபபெருநதவனமகிழசசிபூத்தே. (௬௪)

குன்றினுககிறைவனனைகுரிசினினுளததிறறேயா
நினறதுமுளதாஙகொலலோநிகழ்வதுவிளையாட்டேனு
மொனறுமோவடியேனேதறகாயினுமுனதுநோககாற
றுனறியசிறபபினினறுமறிநதனசொலவலெனறான. (௬௫)

சொற்றிடுமுனிவன்வேதவனததுறைசுடரைநோக்கி
யிறறெனககிளததலொண்ணுவெறுழுடையிலைகொள்வேலோய்
மற்றருமுலகமயாவுமாபிரளயததிலோாகா
லுற்றெடுங்கினவேகன்மமுயிரிடததொடுஙகுமாபோல். (௬௬)

அறைநதிடும்விருப்பினேடுமகறறருமவெறுபபுநீத்துச
சிறநதிடவிருநதானெனுஞ்சீவகோடிகளின மீதி
னிறைநதிடுஙகைமாயிலலாநேசமதுடைமையாலே
யிறநதிடுமுலகந்தன்னையியறறுவானிறைவனெண்ணி. (௬௭)

அங்கமொராறுடுததமறைததனையகிலமவாழப
பொஙகுபானறவமுறறுமபோதொடுபலஙகண்மேவி
யெஙகணுமுவமைகாணுவிரததினவிலிஙகததானந
தங்கியேநாணுபேததருககளாயிருநதிரெனறுன. (௬௮)

வேறு

கஞசனுலறிவருஙகடவுளகூறலும
விஞசு நானமறைகளுமவிருககரூபமா
யெஞசலில்கவடுவிடடெழுநதுவிண்ணுலாய்
மஞசரியிடையிடைமலாகடாஙகியே. (௬௯)

திரமுறுமிரததினதநேவனபாஙகரிற்
பரவினவாதலாறபாரினயாவரு
முரகநாடடுறைநருமுமபாமேலரும
வரமுறுமவேதமாவனமெனறேறுவார. (௭0)

வேறு

அனையகானனததினினறுமநதளிாகுழைததுநீடுஞ
சினையுடைவெளிறறுவேலினறிகழ்தருமூலமீதி
னினைவருஞசோதிரூபவிலிஙகமாயநிமலனினறு
னினையதெனறளததலொணுவிலஙகிலெநெடியவேலோய. (௭௧)

அத்தகுமிலிஙகநாதனமுகியவாமநதனனி
னுததமலனிதையெனனுமொருகொடிதனைப்பாரிததான
முத்தமாமுறுவலனனுமுதலவனைததொழுதுபோறறி
யெததொழிற்புரிவநாதாவெனறலுமிறைவனகூறும. (௭௨)

நிரல்வனேகேண்மோவாயநதநீயுபாதானமயானே
பரவியநிமித்தமாற்றுறபஞசகிாததியஙகளவாழப்
பிரமனேயாதியாயபிறஙகியகாரணேசர்த
தருதிமுன்போலமறறுநதககவாறளிததியென்றுன். (௭௩)

பொன்னிமிர்சடிலக்கோமானபுகன்றிடுமபணியையன்னுள்
செனனிமேற்கொணடுகொதாசேனுறழ்வலதுநோககா

லன்னவூர்தியைமுன்னீன்றாணந்திகழ்வாமந்தன்னாற்
பன்னகப்பாயன்மேவும்பகவனையுயிர்த்தாளன்றே. (௭௪)

உட்கிடவிளங்குமேனியுருத்திரன்றனைத்தீக்காலுங்
கட்பொறியதனினின்றங்கருங்குழலளித்தாணீண்ட
முட்பொதிந்திலங்குமைந்தாண்முளரிவாய்முகத்தினின்றம்
பெட்புறுமுமைமையோமம்பிறங்கழற்கடவுடன்னை. (௭௫)

சித்திகழ்ந்தொளிருங்காயத்திரிவளர்சந்தந்தன்னைப்
பதம்பெறுஞ்சாமம்பின்னாப்பயிலுந்தந்திரம்பாரப்பாரைக்
கதந்தெழுமவருடைத்தன்னைக்கழைவளர்பரியமென்று
ளித்தந்தருங்கனிவாய்த்தீஞ்சொல்லவார்குழலியீன்றாள். (௭௬)

பச்சிளங்கழைத்தோணின்றும்பகர்பஞ்சதெசத்தோமத்தை
வச்சிரபாணிமன்னாவருந்திறைட்டுவமாஞ்சந்த
மச்சமில்பிரதிராசாமழகியசாமந்தன்னைக்
கொச்சையையளித்தாள்வாய்ந்தகுலகிரியனையதோளாய். (௭௭)

அரம்பைவாய்க்குறங்கினின்றுமரும்பதினெழுபாற்றென்றுந்
திரம்பெறுமவிசவதேவாதேவாசாகதமாஞ்சந்தம்
வரங்கொள்வைருபசாமமறப்படுமவசியாதம்மைச்ச
சுரந்துபாலளிக்கும்பீனச்சுரபியையளித்தாளம்மா (௭௮)

முருகவிழ்மலர்த்தாணின்றுமுற்றுமோரிருபானொன்றை
மருவியதோமந்தூயவயிரரசசாமந்தன்னை
யரிறவிர்ந்தெழுந்துவாய்ந்தவனுட்டுவச்சந்தசோமம்
பெருகுசூத்திராபாய்மாவைப்பிறைநுதலுயிர்த்தாளன்றே. (௭௯)

வெண்ணகைத்துவர்வாய்வேய்த்தோண்மெல்லியன்மயிர்க்கானின்று
மெண்ணருந்திரண்பைங்கூழிலகியதருமம்பூத்தாள
பண்ணையிலனந்தங்கோடிபடருயிர்தனைத்தொழுதுநல்கி
யண்ணல்பாலுறைந்தாள்வாய்ந்தவள்ளிலைநெடியவேலோய். (௮0)

பண்ணமாமகதியாழும்படருறமிழற்றுந்தீஞ்சொற்
பெண்ணரசுறைத்தேலோடும்பெரும்படைவிழியாற்போந்தோர்
கண்வளர்ந்தெழுந்தாரென்னக்கவின்கொளுமறிவினோடுந்
துண்ணெனவெழுந்தாங்குற்றசோதியைத்தொழுதுபோற்றி. (௮௧)

கயல்விழியளித்தயாங்கள்கடமைகொள்பணிகடம்மை
யியல்பெறவருளவேண்டுமிலங்குநின்னிருதாடன்னை

மயலறநீங்காதேத்தவரநதரவேண்டுமென்னச
செயறரும்பெரியோனீவிர்செப்பியதளித்தோமென்றான். (அ௨)

அனையவர்க்குதவுமவள்ளலயன்முதலோரைநோக்கி
நினைவருஞ்சுருதிமார்க்கநிலைகொண்முத்தொழிலுநீவிர்
முனைமொடுநடுவீரெல்லாமுறைதடுமாறறமின்றித
துணைவுறப்புரிதிரென்னச்சுருதியாதையவென்றார். (அ௩)

அன்றவர்பகரஞாலமருட்பெறவிலிங்கமாகி
வென்றிசேர்சுருதிதமமைமவிளம்பினமவைகளுன்கு
நன்றுறுஞாலமாதிராதமீறனையாவு
மென்றுனையறியுங்கொல்லோவெனத்துதித்திரங்கிப்பின்னர். (அ௪)

அவ்வவ்பொருளினின்றுமவையவையறிவிற்கெட்டாத்
திவ்வியவடியேமுய்யுநதிறனருளெனவுநீவி
ரெவ்வரம்விழைநதீர்கேண்மினெனறனமெனலுநீங்காப்
பவ்வமதகற்றுங்கோவேபணிகளாயணிதியென்ற. (அ௫)

அன்னதேயாகவென்றேயவற்றினுக்குதவிப்பார்மேற்
றன்மபாவங்கட்கெல்லாஞ்சாட்சியாயிருத்தீரறுமமைமப
பொன்னிதழ்க்கமலமேலோன்புகரறதெரிவனபின்னர்
முனனரேயாதியாகமூவருமுணர்தல்செய்வார். (அ௬)

உணர்ந்தவர்மகரமாசவுத்தரபக்கநதன்னிற்
றணநதுவிட்டிடுவாரறுதிஙகண்மேற்றறிப்பாசிங்கத்
திணங்குபூரணையிலிருஞான்றெதிராசாத்திரங்கடனனைக்
கணம்பயின்றோதிருலுஙகணிபபருநரகிலவீழ்வார். (அஎ)

தேசுறும்விதுவைச்சாலத்தெரிதரச்செய்தவாற்று
லாசினுமபெயரும்வேதமானவென்றவைகட்கின்ன
நேசமார்நியமங்கூறிநிகழ்சதுமுகத்தகேண்மோ
வாசநீர்ப்பழனஞ்சூழ்ந்தமாநிலவரைப்பின்மீதில். (அஅ)

எவ்வுறுவெடுத்தேமேனுநீவிருமிலங்காநின்ற
வவ்வுருக்கிதமதாகவிருத்திரெனறளித்தேயாமித்
திவ்வியதலத்திறசோதியிலிங்கமாய்சசெறிநதுநின்றோ
மொவ்வரும்வெள்வேலாகவுறைத்தனவவையுமபாராய். (அகூ)

முநதொருயுகத்திற்போதன்முதலியவிமையோர்க்கெல்லா
மிநதவாலயத்தின்றென்பாலெழில்பெறவிலங்காநின்ற

கந்தவானதியாம்பாலிக்கரைதனில்வேதநதன்னை
யுநதிடவோதிவிதமேதாமாதலாலுயருநதொன்னூல். (௯0)

வளருமத்தியாபகேசனென்றமைவகுத்துககூறு
முளமகிழ்தரவேயனைவுத்தமதீரநதனணி
லளவறுமுனிவர்தூய்நீராடியேயோதுமாறருற்
தெளிவுறதமேதவர்கண்டமடுவெனசசிறநதோரபேர். (௯௧)

திரிபுராநதகித்தவேலைதொக்குறுமபரியதாக
மருவினமபுளினனுகிவனததினிறசரிததகால
மெரிவிழிமுடுவலாகவிணககினமிவண்முனனுக
வருநடஞ்செய்தபோதிலஞ்சிலமபாகபபூண்டோம். (௯௨)

கனைததியலவண்டுசூழுங்கவினகொடாருகமாங்காவி
லனைத்துநாட்பலிசெயபோதிலழுகுகோவணமாயபபூண்டோ
மெனககனிநதுரைததுபபினனரிவ்வுழையிருநதோமேனு
நனைபபொழிலுடுததபாரினணணியமணிதறகெலலாம. (௯௩)

தோற்றுவதறியோமவேதசூடசிசெய்பவாகட்கோரகா
ணீற்றெளிமேனிகாட்டிநிறகுவநீவிரபூசை
யாற்றுமினெனறுகூறியவ்விலிங்கததினமீதின
மாற்றலர்புரமூனறட்டோனமறைநதனனமறைதலோடும். (௯௪)

வேறு.

விரிஞ்சனுதியமூவருமேதினிவிளங்கத்
திருநதுமுததொழிலியறறுவானசேடசெலுமவேறகீட்
பரிநதுமேவியவிலிங்கநாயகனறனைப்பரவி
வருநதியருசசனைபுரிநதுலகளிததனாமன்றே. (௯௫)

பின்னிலங்கியகருங்குழற்பேரமாமதாக்கட
பொனனவாஞசுணங்கிளமுலைப்பொறறெருடித்தளிாக்கை
யனனமென்னடைமினனிடையசசரமடவாா
கனனலினசுவையுமையெழிறகண்டுமோகிதராய். (௯௬)

தழைததமேறசிவசாயுசசியநதனைப்பெறவிழைநதே
குழைததெழுநதவேறகாட்டினுடகுலவமேவாரிலிஙக
மிழைத்தருசசனைபுரிந்துறறிறைஞசியேயேநதி
யுழைக்கணமஙகையரவவிலிங்கத்தினிலுறைநதாா. (௯௭)

அன்றுதொட்டுவாழஞ்சிறையளியினமுரலத்
துன்றெழிறறிகழிலிஙகமேற்றுணரிதழவிழ்த்து

நின்றகறபகப்பூமணநெடிதுமேகமழும்
வனறிறற்பொலிமாருதியுடனகலநதெழுநதே. (௯௮)

இலஙகுசெவ்விசேரிநதிரன்விருததிரனெனனு
முலஙகொடோளினுன்றனையொழிததனனொழிததலுமே
வலன்செய்கீரததியானறனைபபிடிததது பிரமகததி
கலங்கியன்னதுபோககுவானகாசினிமீதில. (௯௯)

எண்ணிலபறபலதலமெலாஞ்சஞசரிததேகி
யண்ணலவானறனுசூழுமவேறகாடடினையடுததா
னண்ணுமுன்னமேசிறசிலவாகவேவனைநது
திண்ணிதாகியபிணிகடாநதோடிடுஞசெயலால. (௧00)

ஓதுதறகருமகிழ்சசிசேருளததனாகி
வேததீரததநீராபடிநதுயாவிணணவரிறைஞசுஞ்
சோதிநாயகனறுணைமலாததாளிணைதொழுதே
யேதநீககிடுமிலிங்கம்யாவதுமபணிநதேததி. (௧0௧)

வணங்குமாயிரஙகண்ணினனவசித்திடுமுனிவர்
கணஙகளைதெரிசனஞசெய்துநினறனனகண்டே
யிணங்குமிவவுழையெயதியதெனகொலெனறிசைததா
ருணஙகுமனனவனகேடடலுமுறுவனைநோக்கி. (௧0௨)

வேறு

தெரித்தருநதவஞசெய்புநதிகழுமாமுனிவீர்போரில
விருததிராசுரனைவீழவீடடினனவிடடலோடும்
வருததியேபிரமகததிவநதெனைப்பிடிததவாற்றாற்
றிருபபுவிமீதிலெஙகுநதிரிநதனனறீரதலகாணேன. (௧0௩)

போநதனனெனறோர்வாரததைபுகனறனன்புகலக்கேடட
தோநதவிாமுனிவரிஙகுசசூழ்நதுமாதவாகண்முனனுள்
வேநதனேபூசைசெய்துமேறகதிபெறறாறறால
வாய்நதருசசனைநீசெயயில்வருததுமவலவினைபோமென்றா. (௧0௪)

உரிமையாயறிநதகோமானேயங்குமிவ்விலிஙகமீதிற்
பரிமளசுகநதவாடைபரவுவதெனகொலென்று
னரியமாதவாகண்முனனுளசசரமடவாாபூசை
பரிவுடன்செய்துட்சார்நதாரதுமுதறபயினறதென்றா. (௧0௫)

பகுததுரைசெய்யக்கேட்டபாழியநதோளானங்கு
வகுததொருசிவலிங்கத்தைமதுமலரலஙகல்சாததி

மிருக்திடுமபிரமகத்திலிடடகனறோடக்கண்டே
யிகதொடுபரதுமவேணடுமிடடசித்திகளுமபெற்றான். (௧0௬)

தாங்கரும்புகழ்சேர்வேதசனமனென்றுலகமபோற்று
மோஙகியமறையோனமுனனுளுஞற்றருநதவஞசெய்தே
தேஙகமழகொனறைசூடுஞசெலவனதருளினாலே
பூஙகழைமதனனேனபோறபுததிரனறனனைபபெறறான. (௧0௭)

அனனபுததிரறகுசசாதகனமமேயாதியாக
மனனியசடஙகுசெயதேமறைமுதலகிலவிததை
தனனையுமோதுவிததானசதுரனுயனனோனபினனா
நனனெறிதெரிநதோாதமபானவிலருமவாதஞசெயதான. (௧0௮)

மிடைப்படாவிததைதமபானமேவியசெருககாறபோந்த
வுடறபிறபுயிரினசெயகையுடையவனுணமையாயநதோ
ரிடததினிலமுறைமைநீககியெதிாததுமாறுடுமாறறு
லடறகொளுமாயுளறபமாயிடககடவதெனறா. (௧0௯)

அறிவாகளனையகூறறவருமறைமுனிவனினற
சிறுவனமேலஞசிமீணடேசிநதைநொநதிருநதானோர்நா
ணறைவிரிபுறவமீதினறசமிதகொடிப்பானவேணடிக
குறுகலுஙகொடியவேஙகைகோடபடுததியதனனோனை. (௧௧0)

வேறு

நீடுகோவினைமேயததவனினறகோவலாகள்
பாடுசெயததுகணடுளமபதைபதைததிடவே
யோடிவாநதுநினபுதலவனைககதநதெழுநதுழுவை
கோடலசெயததெனறுரைததனாகோதிலவேதியன்முன். (௧௧௧)

அனையதீமொழிகேடடலுமருமறைமுனிவ
னினையயாநதுநெடடுயிாபபெறிநதோடியநெடிய
வனமஃதுறறுயிாநீஙகிடககிடநதிடுமைநதன
றனையெடுததணைததிரஙகியேசாலவுஙகலுழநதான. (௧௧௨)

அனனபோதசரீரிவாககருமறைமுனிவன
மனனுமஞசெவிகேட்டிடவளாவடமறைககா
டனனுமுததமதலத்தினிலியறறியோரிலிஙகந
தனனையாசசனைசெயிறறருமெனவெழுநததுவால. (௧௧௩)

விணணினினறெழுமவாக்கினைபுணாந்துவேதியனசீா
நண்ணுமவேதமாபுரிதனையடைநதுநாடரிய

புண்ணியன்பதம்போற்றியேயவ்வுழைப்பொருந்த
வெண்ணிலன்புடனிலிங்கமொன்றியற்றியேயிறைஞ்சி. (ககச)

தூயநெஞ்சினன்றுணைவிழியருவிநீர்சொரிய
நேயமோடுநைந்துருகியேதுதித்தனனிமலன
பாயுமவெள்விடைமீதினிற்றோன்றிநீபயந்த
வாயுமைந்தனைப்பிடித்ததுவேங்கையதனேற. (கக௫)

முனிவர்சாபமென்றுரைத்துமூதுணர்ந்தவன்போற்றத்
தனியிறந்திடுமதலையைவாவெனச்சாற்றி
யினிதிலிங்கமீதுறைந்தனனெய்தினன்சிறுவன்
புனிதவேதியன்புதல்வனோடிருக்கையிற்போந்தான். (ககசு)

என்றுவாய்மையம்புலிச்சரணமாதவனிலைகொள்
வென்றிவேலவன்கேட்டிடவிளம்பலுமவேந்த
னன்றுநன்றெனமுனிவனைவிடைகொடுநடந்தே
துன்றுசீர்புனைவேதமாபுரிதனைச்சூழ்ந்போய். (ககஎ)

படியின்மேதகுவேததீர்த்தத்தினிற்படிந்து
துடிகொள்சிற்றிடைவாலைநாயகன்றிருத்துணைத்தாட்
கடிகொள்போதினால்வணங்கியேயவ்வுழைக்கவினு
மடிகள்பாங்கரின்மரகதவிலிங்கமொன்றமைத்தே. (ககஅ)

பொங்கிமீறுமாராமையாற்புணரிசூழ்புவியி
னெங்குளோர்களுந்துதித்துநின்றிறைஞ்சிடவிலதஞ
செங்கைபன்னிரண்டுடையவனளப்பருஞ்செவ்வந்
தங்குகாந்தநாயகனெனவொருபெயர்தரித்து. (கக௯)

இயங்குபூருவதிசையின்மந்தாகினியென்றோ
வியங்கொடாத்தமூழ்குதற்கமைத்திலிங்கமேற்பாலிற்
செயங்கொள்வேலினாற்கூபமுந்தொட்டதிற்றேவர்
வயங்குமவிஞ்சையாக்கரியதெள்ளமுதினைவாரி. (க௨௰)

நிரப்பியெம்பிரான்முடிதனிற்சொரிந்துநெஞ்சுருக
வருக்கனின்றொளிர்மேனியானருச்சனைபுரிந்து
சிரத்தினாற்பலமுறைபணிந்தெழுந்துசேணளந்த
பருப்பதம்பொலிதூணம்வாழ்கோயிலிற்பன்னாள். (க௨க)

வேறு

திரியுங்கூர்வாயிருங்கோட்டுச்செய்யசெழியகலைமானி
னூரியுங்குழைத்தநெட்டிலையவொளிவாய்த்தெழுந்தவுயர்மவுஞ்சிப்

புரியுநதரித்துச்செபவடமுமபுனைநதுகரகங்கரததேந்தி
யரியயோகுபுரிநதிருநதாளுறுமுகததோனளப்பருநாள். (கஉஉ)

ஐநதுபுலனினவழியொழுகாரகததினுறையுமணடாபிரான்
கநதனுளுறறுந்தவததினிலைகணடுகனிவாயுமையுடனே
யிநதுததுமபுஞ்சடையவிழிவிலஙகமதினினெறழுநதருளி
வநதுகருணைமுகமலாநதேமைநதனமுனனாடினறனனுல். (கஉங)

தண்ணாமுதநதுளிகருமினசொறறலைவிளையுநதறபரனறனையு
மெணணுறிரண்டுபுயமுடையாளிருகைகுவிததுபபணிதலுமே
பணணாமொழியாளெடுததணைததாளபரிநதுமடியினமீதுவைததுக
கணணேயனறுநமதாணைகடநதபாவஙகடநததெனறுன. (கஉச)

மகரக்குழையானமறைபிரமமாதிபதியாமவாககியததாற
பகாததறகரியபிரணவமெனபரமேயாகுமபானமைபெறப
புகாறறெழுநதகிருதுமுககாறபுகழ்சோசுபபிரமணியவென்றே
தகரிறபொலிவோயநினைமூலசகிதமாகசசாறறுவதால. (கஉரு)

அயில்வாழ்நீயப்பிரணவததினருத்தமாமெனறடலசுர
ரெயின்மூனறடாததோனகருணைபுரிநதிளவனினதுதவமகிழ்நதோஞ்
செயலாாவரஙகள்கேடடியெனசிரததிறகுவிததுகரததினனுய்ப்
புயலாாமிடறறோய்நினதாணைபோறறுதிகழ்தலபொருததருள. (கஉசா)

வேண்டுமினையவிலிஙகமிதிலவிருமபியுறைநதுமேதினியிற்
றீண்டியருசசிததோாதமக்குததிகழுமபோகமபலவுதவி
நீண்டசடையோய்குஞுஙகரெனுநிகமமபயிலுமபூசுராா
யீணடேமுத்திபெறவேணடுமெனியேனிழைததகுடமிதனில். (கஉஎ)

ஆடினோாகளபிதிாதினத்திலனபிறறருப்பணததமை
நீடவளிததோர்பிதிாபிணடநெறியிறபுரிநதோாபிதிாககளருள்
கூடககருணைசெயலவேணடுமெனனுமகோமானகொடுததருளி
நாடற்கரியமரகதத்தானலஙகொளிலிஙகநயநதுறைநதான. (கஉஅ)

வேறு

முககணவானவனுறைதலுமுருகவேண்மகிழ்நதே
தககககநதமாசயிலமீதுறைநதனனறகைவாயத
தொககமானிடாசோமவாரததுடனறுடஙகு
மிககவாரலிறகநததீாத்தநதனைவிருமபி. (கஉகூ)

படிநதுகாந்தநாயகனபதம்பரவியேபணிந்தோர்
விடுஞசுடாப்பொலிகநதவெறபுறைகுவாவினைக

டிந்துவேதமாபுரிதனில்வாழ்சதுமறையி
ரடுந்தொழிற்புரிபதகராயினுமெனவறைந்தே (௧௬௦)

வள்ளிநாயகன்காதையைவகுத்தவாவறைந்தோர்
தெள்ளிதாகவேகேட்டவாகேட்டிடச்செய்தோ
ரெள்ளிடப்படும்பவத்தொகையெனைத்தையுமவிட்டி
வெள்ளிவெற்பில்வாழ்குவரெனக்கவுசிகன்விரித்தான். (௧௬௧)

வேறு.

அராவணைத்துயிலுமான்மருகனுழிசூழ்
தராதலந்திறற்றவவேட்டந்தாங்கியே
நிராமயன்றனைப்பணிந்தியமங்கூறினும்
பராசரன்சரித்திரம்பகருவாமரோ. (௧௬௨)

காங்கேயச் சருக்க முற்றும்.

ஆகச் செய்யுள் - ௫௫௬.

பாராசரச் சருக்கம்.

கண்ணகல்புவனம்போற்றுங்கவுசிகன்வதனநோக்கிப்
புண்ணியத்தலத்தின்மேன்மைபுரிந்தனைபுகழ்சோபாலி
யண்ணலந்தீரமேவுமரியதாங்கடத்த
முண்மைகளனைத்துஞ்சாலவுரைத்திடவிழைந்தேமென்றார். (௧)

திருமறைக்காட்டில்வாழுஞ்செல்வவேதியர்கள்கூற
வருமறைதெரிந்தோனன்றெனருசிகள்பகர்ந்துபார்மேற்
பொருவருமினையபாலிப்பூம்புனறோய்கின்றோர்க்கும்
வருபலனவகுக்கொணுத்தவளங்கெழுமாடசித்தாமால். (௨)

வேறு

தேவசேனாபதியாகச்செய்யவேற்
காவலாகணிமுடிபுனையுங்காலையின்
மேவியந்நதியினியெனுமேதகு
மாவதுபொழிந்தபாலனையவெற்பினில். (௩)

தண்ணறும்பாலினைத்தயங்கும்பனிரண்
டண்ணலந்தோளினாறுசென்னிமே
லெண்ணருங்குடங்களாலெடுத்துப்பெய்தலு
நண்ணினபாலிமாநதியதாகவே. (௪)

வேறு

நநதிமாலவரையினினறுநலமபெறவிலங்கா நிறகும்
வநதுவானவாகளபோறறுமவாநதிககிணையதாகு
மிநதமாநிலததோாகசெலலாமீடடியசெலவமபோனுஞ
சிநதையாலொருபோதாடிறசிவகதியெளிதிறசோககும. (௫)

இததகுநதிதீரததிலெணணருமிலிஙகமவாழு
முததமததானஞசொலலவுளசிலவுரைபபனகேணமி
னகதிரிபிருகுகுசசஞஙகிரனவசிட்டனோடு
சிததிசோகவுதமனகாசிபனெனனசசிறநதவேழவா. (௬)

இமையமாலவரையைநணணியிணையகனறெழுநதேயோங்குஞ்
சிமையமீதிருநதுவாயநதுசிநதனைதெளிவுறறோஙக
நமையறவிருமபிநோறறாாநானமறைககிழவனறோனறி
தமைநிகாவரியீாநீவிாதவஞசெயலெனனையெனறான. (௭)

அறவாகளனையோனகூறவடியிணைவணஙகிஞான
முறுமறிவிலலோாவேதமோதுதமுகுரியரலலோர்
பிறவிவேராறுககுமாாககமபெசுறவினைழுநதெமெனனச்
சிறுநகைகாடடிககணமினறிகழுமாதவததீரெனறான. (௮)

வேறு.

எனறுரைசெயமறைவிரிஞசனிருநிலததிறகிருமிசிதலெலுமபிறகுத
துனறுமவயககடகரியெமுதலாகததோறறுமுயிாதொழுதியாவும்
வெனறிபெருமபெருநதிருவைமயவுதறகேதிரணடுளதுவிளமபுஙகாலை
யனறிறைவனவிதிததபசுதருமமுடனரியசிவதருமமாமே. (௯)

இலகுமிருவகையறததிறபசுதருமமவிரதாதியாகமீடட
னிலவுபொழிறகுளநதொடறணணீாபபநதலகன்னிகையைநியமித்தீத
லலகிலுயிாககுணவளிததனமுதலாகவனநதமுளவதனினமேலாம
பலமுதவிநிததியமாமபதிதருமஞசிவதலததிறபரிவுகூாநதே. (௧௦)

இறைததுணையசெஙகலகொணடொரெள்விதையிறபிரமாணமிலஙகுமவெ
துறபபணிகள்செயவமெனவுனனுவதேமுதலாகவுமையோாபாகன[ணசாந்
சிறபபவினிதமாநதருளுநதிருப்பணிகளசெயதலசிவாாசசனைகளசெய்த
லறததினெறிபிறழாமறசிவலிஙகபபிரதிட்டையமையசசெய்தல. (௧௧)

வேறு.

அருமறைமுனிவீா கேண்மினதனிலுமதிகங்கோடி
கருமிடறறிறைவனசெய்யகஞசநாணமலர்த்தாணெஞ்சின்

மருவியவடியார்தங்கண்மடப்பிரதிட்டையேற்றித்
திருவமுதளித்தன்னோராகடிருவுளமகிழச்செய்தல. (கஉ)

நலத்தருமதனிற்கோடியதிகமாநாதனவாழுந
தலத்தினிலடியாரானோர்தமைப்பரிபாலனஞ்செய்
தலக்கணத்னைத்துநீங்கவாடையாபரணநலகல்
சொலப்படுமிவற்றினின்றுநனூயதோர்சூழ்ச்சியுண்டால். (கங)

நீடுமவேறகாட்டின்மீதினிகழ்குலமெனையரேனு
மாடரவணிநதோனன்பராகியவடியார்தம்மைத
தேடியேவாசஞ்செயயசசெயின்முனஞசெப்புஙகூற்றிற்
கோடிகோடிகணமேலாமாறகுவலையததினைவேறுணடோ. (கச)

இனனதான்முனிவீர்நீவிர்க்கெளிதினினமுத்திநலகற
கன்னதொனறனறியெனறனறிவினிலடஙகாநினற
மன்னியதலஙகளெலலாமவருநதிபுநாடிககாணே
ணுனனரும்வேதம்வேறெனறுரைப்பதுங்காணெனனறேன். (கரு)

வேறு.

சிதமலர்க்கடவுளவைதெரிந்துரைப்பவிடைகொண்டுசேய்மைநீஙகி
வேதநறும்புனல்படிநதுவேறகாடனறிருவடியைவிருமபியேததித
தாதுமலாமணிகொழிககுநதண்புனலசூழ்பாலிநதிததடஙகெர்மரத
தோதரியநிகமேசனுறைநதருளுமபொறகோயிலோஙகுஞசாரபில். (கசு)

தளிமமிகுமறைமுனிவரெழுவர்களுமணிமனறஞசமைத்துஞான
வொளியையமைததருசசனைசெயதொருவவிருவருக்கரியாயுயாமுக்கண்ண
வெளியவடியவாகளசிறுபசசிலையேயிடினுமவரகெண்ணிலபேறக
மளிசெய்கருணைககடலேயெனபபலவுநதுதித்திறைஞ்சுமனையவேலை. (கஎ)

பொருப்பரசியிடப்பாலிறபொருநதமழவிடையேறறிறபோந்துநீவிர்
விருப்பமுறுமவரமயாதுவிளமபுமெனபபணிநதுவிணைபபோகதெய்துங்
கருப்பமறசசெயலவேணடுஙகணணுதலேயிவிஙகமதிறகலந்துநீஙகா
திருத்தலபுரிந்திடவேண்டுமியனறபணிபூசனைசெயதேத்தினோகரும.

பாசறைதீாததெணணரியபலபோகமுதவியருமபகைககணீககி
யாசிலகதிகொடுததருளவேணடுமெனததநதேமெனறளிததுநீவிர்
தேசுறுமவைவசசுதனுமனுககாலவனநதரத்திறறேவபூமி
நேசமுறவெழுவரெனநிலைமபெறுமிருடிகளாய்நினறுபினனர். (ககூ)

மீளாதகதியுறைவீரெனவிளமபியிவிஙகமதிலவிண்ணோாபோற்றத்
தோளாதமணியனையான்மறைநதனனததலஙகடனிறறெணடுசெய்தோர்

வாளாருந்திகழ்கயிலைமலையுறைவரிதனபாஙகாமனனுநிற்கு
நாளாரின்மலரணிநதோனலஙகொள்பராசரன்றனவிலவலென்றன். (௨0)

வேறு.

ஆனதோாகாலையன்னோரடியிணைவணஙகசசொலவான
பானலாாதடஙகட்செவ்வாயபாரதிபுணருநதோளான
மானசகுமரனனவசிட்டமாமுனிவனறனனை
வேனிலானகணைதீாகாதிமெயசசுதனவிசுவாமித்திரன. (௨௧)

எய்தருமபகைககளசாலவிளைழததுநொாநதிருநதுதீராப
பையுளமீதூாவாடிபபரிபவமடைநதுவெலலுஞ
செயகையாயநதெணணுஙகாலைததிருநகரயோததிமன்னன
வெய்யவனகுலததுதிததவிறறசவுதாசனெனனபோன. (௨௨)

வரிசிலைகுனிததுக்கானினமாவேட்டமாடுஙகாலை
தெரிவிழியரககாமுனவநதெதிாததனாிருவாமுனனோன
றிருகுவெஞசினககூாவாளிககிககிளையானைபினனோன
வெருவிமானிடனாயவநதனவிழைவுறவணஙகினின்றன. (௨௩)

வணஙகினனவஞசமோரானவருநதொழிலபகாதியெனன
விணஙகுறவடிசிலசெயவனெனறியமபினனியறறெறன
றணங்குவேலரசனகூறவனனவனபுரியுநாளிற
கனஙகொடனபுலததோாககூட்டுஙகாலமவநதுறறதன்றே. (௨௪)

பனனருமபிதிாதினததிறபரிநதனமவசிட்டறகிநதா
னனனவனுகருமனனததரக்கனமானிடனுனபெயதா
னின்னவலலடிசிலசெயதோனிழைததீஙகெனனவோரான்
மனனநீகிருதனுகிமனிதரூனறுயததியெனறன. (௨௫)

குருதிகொபபளிககுமவேலான்கொடுநதிறலரககனுங்
யருமுனிசாபநதனனுலரிலபடுமடவிமீதிற
றிரிதரகாதியீனறசெமமனனகுணாநதனனோனை
வருகுதிவசிட்டனசெயயுமாதவஞசிதைததியெனறன. (௨௬)

செநதழறகதுவசசெனறுதேனுவுமேவலகேட்கு
மநதணனறவததிறசெறறுமருமறைசசததியாதி
மைநதாநூறறுவாகட்டமைமவலியதிணகரததாறபறறி
யுநதினெறடுதெதுததேயொழிவறவிழுஙகினனால. (௨௭)

வேறு.

செழுநதவனமைநதரையரககனசினததுவிழுஙகுதலுமுனிதிருநதநோக்கி
கொழுநதெரியிறபடுஙகிருமியெனததுடித்தானமனஙகலஙகிக்கொதியாநின்ற

கிழிந்ததுகி லழிந்தவெழில் தளர்ந்தநிலை புரண்டவுட லிரத்தமாரி
பொழிந்தவிழி யெழுந்ததுகிர்ச் செவ்விதழு மதிமுகமும் புலர்ந்தவன்றே.

அருந்தவமே மேவியவசிட்ட வரமுனிவன் றாசைதெளிந் தரிபாயகூந்தற்
கருந்தடங்கட் சதியுடனே கரைந்துகரைந் துரைத்துரைத்துக் கவலைநீங்கான்
பெருஞ்சுவண வரைச்சிமையந் தனிலேறிக் குவலயத்திற் பெயர்ந்துவீழ்ந்தா
னிரும்புனிசெந் துவர்வாயில் வழிந்தழுகக் கொடிகரத்தி லேந்தினருள்.

கேழ்மைமிகுந் திருமுனிவன் கிளக்கலுருஞ் செயல்புரிந்தாங் கேதநீங்கான்
சூழ்மையெழிற் றுணம்படைத்தோன் சொலினுமுண் மறைந்தனனோ வந்தோவந்தோ
வாழ்மையுறு மவிழ்மயில்கள் வருந்துதுய ரழிந்திலனோ வந்தோவந்தோ
தாழ்மைபெற வொருகாலந் தனிநூற்றுவரு மிறந்தாரந்தோ வந்தோ. (௩௦)

இளையவுரை பலகாலு மெடுத்துநெஞ் சினுருகியிசைத் தானவாடித் [ா
தளைபிரியா துடல்பதைக்கப் பக்கயங்குசிறு மகளிரெல்லாந் தரைமேல்வீழ்ந்தா
புனைமலர்ச்சத்தியின் மனைவி பொருமிவிம்மிக் கருவயிறழற் புடைத்துத்தேம்பி
நனைமதுவா யிருங்கூந்தற் புறத்தவிழப் புரண்டழுது நலனைநீத்தாள். (௩௧)

கோதில்கொழுங் கனியனையா ளழுங்குதலு முனிதுயரங் கொண்டுபேதாய்
வாதைப்படுந் துயர்தவிர்தி கருப்பமிக வருந்துமென மறுகினின்று
போதமிகுஞ் சிறுகுழவி புடைத்தலினா லவருந்து வைத்துப்புலம்பாநிற்கும் [டான.
வேதமுணர் பெருந்தவத்தோ னென்கொலிதிசய மெனவேவியப்புக்கொண

வேறு

தூயமாமுனிவன் முன்னர்த் துளபமாமணித் திண்டோளா
னேயனெனத் தோன்றினன்றே யுனக்குனற வத்தில்வாய்த்தோன்
செய்தரோதனங் காணினன்றற் றீருதிசிவன் பாலன்பா
யெய்துவ னெமக்கொப்பான வெறுழ்க்கலந் திலங்கவென்றான். (௩௩)

நீலமாலவரை பொலங்கண்ணி னறுணைவழங் கியாதி
மூலகாரணமாய நின்றமுகுந்தனைக் குத்தலுமனனேனை
சாலவும் பவித்திரனாய்ச் சந்தத்தி விருத்தியாக
ஞாலமேமறச் சவுதாசம்போனைந் திடச்சிந்தைசெய்தான். (௩௪)

அத்தகுமமையந் தனிலருமறைப் பருதிமானச்
சத்திமாமுனிவ னுமந்தழைக்க நீடத்தரணிமீதிற்
புத்திர னுதித்தா னன்னுட பொழிந்தன விரத்தமாரி
நித்திய முணராத்தீய நிருதர்தன் னகரமியாவும். (௩௫)

தகைநிறவசிட்ட னுய்ந்து சாதகன் மாதிசால
வகைபெறச் செய்துநாம மவளர் பராசரனென் றோதி

யகமகிழ்தரலுஞ்செல்வனடுபுலியேறுபோல
வுகலினாகஇன்னலகாட்டியிருககுணர்நாளிலோர்நாள். (௩௬)

தஙகியதுயரஙகூறுநதாய்மடியிருநதுநோககி
மஙகலவினமாகிவருநதுவதென்கொலமமா
விஙகுளைவெயவறறுலயயனிறந்தனனென்றுகேட்பப்
பொஙகுகணகலுழிமெய்யிறபோாத்திடப்புகலலுறறாள். (௩௭)

சிறுவெகேணுநதைமுனனூட்டீயவலலரக்கனவாயிற
குறுகினனயானீடுனபகொளகலமாகியிஙகுப
பிறிவுறநினறேனேதாபெருந்தவநினனைபபெறறேற
னறிவுறிஎனனபோறபாவியாருளரெனறுசோாநதாள். (௩௮)

இறுதியிலகறபுவாயநதவிறநதவாமனையரேனை
யறிவாபததினிகணமேலாமருநததிமுதலாயுள்ளோா
மறுகினரனையவேலலவளா சராசரஙகளெலலாம
வெறுவிதாயநினறுகணணீாவிழ்ததுளமெலிநதவனறே. (௩௯)

அமமனையினையகூறவனறசெறறவிழிததுநோக்கிக
கொமமெனவெழுநதுநினறேகொணடனனவிரதமாதோ
செமமலாபபகழிமாரறசினததவனறிருததாளபோறறி
யிமமியினளவைபபோதிலெரிககுவன்புவியையென்றே. (௪௦)

எனறலுமுனிவனேகியிகமபுரியுலகநதனனைக
குனறநீவெகுணடுகூறலசொளகையனறரககனகேள்க
ளொனறுமுழியாமலவீட்டவுருததிரககுரிசிறனனை
மனறலஙகமலப்போதாலவணஙகுதியெனலுஞசொலவான். (௪௧)

அய்யனேயாறகுநேசமாகியப்பொழுதின்மீதே
துயயதாமபலனைநலகததொலலைநூறபகராநின்ற
மெயபெறுஞசிவதலததைவிளமபிடவேணடுமெனன
வெயதருமபொருளுநலகுமிமமையினவேறகாடாமால. (௪௨)

அததிருமுதூா தனனிலனநதநாணிலவியாஙகண்
முததழலோமபிநோறறுமுனனியகதிகள்பெற்றோருஞ
சிததாகினனாரியககாதேவரேமுதலாயுளளோா
நிததமுமகலாதொனறுனெஞசகமுவநதுநினறன. (௪௩)

வேறு.

கொநதணவுநெடுமபொழில்சூழ்வெற்காடடிநசிறுமுனிவன்குலவிவாய்ந்
கநதநதிப்புனல்படிநதுகாநதநாயகன்றாயகமலப்பாதம [த

வந்தனைசெய்ததன்வடபானமன்றமிழைத்ததிலிங்கமவரித்துப்பூசித்
துந்தமிலானறனைமனத்திலமைத்தரியதுதிமலருமளிக்கலுற்றான. (சச)

வேறு

ஆரணமுடிவாய்நின்றவையனேசரணந்தாய
பேருணர்வாகிநீடும்பிஞ்ஞகாசரணநாலவாய்
வாரணவுரிவைபோர்த்தமன்னுயிர்க்குயிராய்வாழும்
பூரணசரணமெந்தாய்புண்ணியசரணமாமால. (சரு)

செருக்கிடுமூலமென்றுஞ்செறியிருட்பிழம்பிற்பட்டு
நெருக்குறுமுயிர்கண்மூன்றுநீடியவுணர்வுவாய்த்தகை
யிருட்டனையொழிப்பமாயையிசையுமாமாயைதன்னி
லுருக்கரணதிநலகுமொருவனேசரணமென்றான. (சசு)

சுருதியின்வழியாராயந்ததூயமாமுனிவனெஞ்ச
முருகியேயதித்தலோடுமுத்தமனகருணைகூர்ந்து
விரியொளிநிலவுகாலுமவெண்ணகையுமையாடனனைப
பிரிவிலங்கியனேனைபெருமகிழ்சிறப்பநின்றே. (சஎ)

வேறு.

வளர்மறையோயநீவிழைந்தவரமயாதுபகரெனலுமவணங்கியேதத
யிளமதிவாழ்திருச்சடிலவெனதுராவனையடாதவெரிநோக்குஞசி
யளவினிருந்தாயினையதலமீதிறசிதைக்கப்பெறியருளசெயயெனனைக
குளமதினிறகோவுடையானரக்கதயாகமபுரிநதுகோறியென்றான். (சஅ)

ஓங்காரததுறையிறைவன்பினனருநினபூசனையையுவந்துகாண்பா
னீங்காமலெமதிடத்தினினையளித்தோனறுணைவரொடுநிற்றலபாராய
தாங்காழிபுடைவளைந்ததரணியினின்றுனமதிறறங்கிஞோக
டீங்காயபகையொழிபபாரெனவிளமபியிலிங்கமதிறசேரலுற்றான. (சகூ)

தளையவிழுங்கொனறையந்தாரகிததபிரானகரந்தருளத்தக்கதூய
வளமருவுமபெருவேளவிவாரமுறையிறபுரிந்தசூராவாழாகினற
கிளைமுழுதுஞ்சிதைத்துமனகேதமதுநீங்கியினபங்கிளைததேயோங்க [ன.
வளவிலபெருமகிழ்ச்சிபொங்கவமமுனிவனறமிருக்கையதனைச்சார்ந்தா

வேறு

செழுமைமேசாபுவியினமீதிறசிவனுரைததருளுமாறறு
லெழினமிகுபராசரனறனனிலிங்கநாயகனையோகாற
றொழுதவாகுலமோரேழுந்துனனலாவிளைக்குந்துனப
முழுவதுமொழிப்பரெனறேமுனிவரனமொழிதலசெயதான. (ருக)

மகவினையிழைத்துத்தூயவாலறிவுடையனாகி
மிகவினைக்கடந்தசெஞ்சொலெழிற்பராசரன்றன்மேன்மைப்
புகழினைப்புகன்றுமிப்பாற்பூமகட்புணருந்தோளான்
றிகிரியொன்றுடைமைவேண்டிச்செய்திறஞ்செப்பலுற்றும். (௫௨)

பராசரச் சருக்க முற்றும்.

ஆகச் செய்யுள் - ௬0௮.

திருவாழிச்சருக்கம்.

மறைவளர்வனத்தின்மீதில்வாழுமந்தணரைநோக்கி
கறைவளர்களத்தோனன்பன்கவுசிகன்கழறலுற்றா
னிறைவளர்முன்னூன்மார்பீர்நெடுந்திரைகொழிக்கும்பாலித்
துறைவளர்சிறையினமற்றோர்சூழ்தலஞ்சொல்வனென்றே. (௧)

பூருவகாலந்தன்னிற்பொங்கெரிக்கதுவுங்கண்ணன்
வாருதிபொருவுமார்பானமலையுறழ்வலியதோளா
னேரணிமாயோன்றூயவிருபதாம்புயங்களேத்துந்
தாரணிவேந்துக்காகத்ததீசிமாமுனிவன்மீதில். (௨)

கருமுகினிறத்தோன்செய்யகலுழன்மேற்றோன்றிநின்று
பொருவினனந்தம்வாளிபொழிந்தனன்பொழிந்தபின்னர்.
திருந்தார்பேருடலம்போழ்ந்துநிணம்பிலகுநேமிதூண்டிப்
பருதிபன்னிருவரொன்றுப்படர்ந்தெனவிடுத்தான்மாதோ. (௩)

மற்படைவயிரக்காயனுதலானவாய்மழுங்கி
விற்பொலிவகன்றுநிற்பவிலக்கருமஃதனைத்தாங்கிப்
பொற்புளர்மார்பன்வெய்யபொருகளமதனைநீங்கி
யற்புறுமமரர்சூழவரியபாசறையைச்சார்ந்தே. (௪)

எல்லுடனிரவுதோறுமெழுந்திடுமானமென்னு
மல்லல்கூர்மனத்தனாகியழன்றுநொந்திருந்தான்பின்னர்ச்
செல்வவானவரைநோக்கித்திருந்தியதிகிரிவாய்த்தற்
கொல்லையிலோருபாயமுளதஃதுரைப்பலென்றான். (௫)

ஆழிவாய்த்துயிலுமாயனவ்வுரைவழங்கக்கேண்மின்
பாழிசேர்படைகடங்கள்பலாபலந்தெரியநின்ற
தாழிருஞ்சடையான்முன்னாட்சலந்தரன்றன்னைக்காய்வான்
வாழிசெங்கதிரோனன்னமன்னியமாட்சித்தாகி. (௬)

வளர்சுதரிசனமென்னும்வான்படையமைத்தானனன
துளதுயாமன்னோன்பாதமொளிமலரதனைறபோறறிற
றளரியலுமையாளோடுந்தயஙகுறதகோதானறிநிறப
னளவினமமிசசையாவுமமைவுறவளிபபனனறி. (எ)

அரியமாதவத்தீரகேணமினனனலமேமநதியகோமானறன்
கருணையானமகவான்மேலாஙகாரணேசுராகளெலலாம
விரிதருபுவனமோடுவிளைழநதனபெறறாயானும
வரிமுராறுளபமேமவிவளருமனைவகுணடமபெறறேன. (அ)

அத்தகுபெரியோனிசசையனறியேயனுவிருக
வெத்திறத்தனவேயேனுமெமமனோரியககஙகூடா
சித்திநலகவனினமேலாநதெய்வமினறவனனோககா
லிததராதலததையானுயிரட்சைசெயதிருககினறேனல். (கூ)

அன்னதாலகண்டாகாரமாகியகருணைநாதன
றன்னையேயடைவேமனனோறனககுதிபிரியமாகி
யிங்கிலததவாகடகெலலாமீட்டியதவஙகளாகி
மன்னியவேறகாடெனறோவளஙகெழுமூதாருணடால. (க0)

ஆரணமுழக்கநீங்காவததிருமூதாதனனின
மாருததிசையின்மீதினமராநாட்டினாகள்போற்ற
வேரணிபவளமேனியிறைவனெனறிலஙகாநினற
காரணநாமமபூண்டகருணைசேரிலிஙகமவாழும. (கக)

என்றுரைத்தனையமூதூரகெய்துவமெமழிமெனனறே
மனறலஙகமலஞ்சூழுமவடமறைககாட்டிலவாழுந
துனறுமைநிறத்தவாயுதகோனறறனதிசையினமேவிப்
பனறியாயிடநதுங்காணுப்பவளமால்வரையெமமானை. (கஉ)

உரன்பெறுதவத்துவானோருயாமறைமுனிவோரா
யிரஞ்சதுயுகம்பூசிப்பவிலஙகியபெருமானறன்னை
நிரநதெழுகாதலவெள்ளமநெஞ்சகமடஙகாதோஙகப்
புரந்தரன்முதலோாபோற்றுமபூவையினவணணனகண்டான். (கந)

வேறு.

இணையகன்றெழுந்தசைவநாயகனையேழுலகளந்தவனெடிய
துணைவிழிபொருநதக்காண்டலுமமமாசொலறகருபரவசமாகி
மணமலிதுளபமாலிகைவயஙகுமார்பிறகண்மணிவடந்தரித்தே
யணிகிளர்நதொளிருநெற்றியின்மீதிலழகியதிருவெண்ணீறணிநதான். (கச)

கரியமால்வரையினவெணமுகில்படியுஙகாட்சிபோற்கதிர்கொளவெண்பொடியைப்
புரிமுனனூற்றிகழுமெயயெலாமபுனைநதுபொருவருகவசகுண்டலஙகள
வெரிநுறவொலகியசைநதிடவணிநதுவிணணவரேவலசெயதிருபபத
திரிசுடரியஙகுமாழிதனகரததிற்சேரநதிடவிருமபுசிநதையனாய். (கரு)

ஓபதினறெனறுரைபெறநின்றேறயொளிருபசாரமதுடனே
சீரநிறைநதிலஙகுஞசிவசகததிரமநதிரமதைத்திருநதவுசசரித்தே
யாரவளாசடிலவணணறனபததிலாயிரஙகமலமாமலரா
லேபெறுமனுவெனறததறகொருமலராயெடுததருசசனைநிதமபுரிநதான.

அன்னதோராகாலையுணமைசோதிப்பவமபுயமலரிலோரமலரை
யுனமறைநதன்கரநதிடபபணிதகாணரைததிடுமனுவிலொனறினுககுப் [து
பொனனிதழ்ககமலமபொருநதுவதிலதாறபுனகணணுறழிரஙகினனறெளிந
பினனைதனவலவனெடியகணணிடநதுபிறஙகிடவரிசசனைபுரிநதான. (கஎ)

வேறு

தாறுபாய்கவுடடநதியையவகிர்நதிடுஞசதுர
நூறுயோசனைபபரபபெலாநுஙகெரிகதுவ
வேறுசெஙகதிரிலஙகுமண்டலத்தினினறெழுநதான
வீறுவீறுசெனறேருடினா பணிபுரிவிண்ணோர். (கஅ)

ஆயகாலையிலஞசனவரையெனவமாநத
மாயனமாமறைவரமபறியாமலாத்தாளி
னேயமோடுவீழ்நதெழுநதுநெஞசுருகவேநின்று
தூயநாதனைவணஙகியேதுதிததிடலுறறான. (கக)

வேறு

துன்றுபிரமாதிகடன்றனைதநதெழுநதசெருக்கனைத்துஞ்சொல்லாதோட
வன்றுவடவானிழறஙீழமாநதுபரமாணுவையுமசைததலகூடா
தெனறுமுனதிசசையனறியெனககாடடியுயிரினவைததவிரக்கநதனனுற
றன்றிருநோககருணமீணடுநதயவுசெய்தபரமபொருளேசரணமாமால.

போககுவரவிரணடுமிலலாப்பூரணகாரணசரணமபுவனமெல்லா
மாக்கியளிததழித்தடைவிலொடுககியருள்புரிநதகலாவமைதிதனனை
நோக்கியொடுஙகியவுலகநதனைமீளப்படைததணுககணுகாசசியாவுந
தாககியவற்றினுக்கியன்றதனுகரணமளிககுமெநதாய்சரணமாமால். (உக)

மேவரியபரஞானவொளியதனுலிரவகன்றுவெயிலுநீங்கி
மூவகையபொழுதொழிநதுமோனவெளியீறறிருக்குமுத்தரான

வோவிலருந்தனுவவைகட்குயிர்யாவனென்றருள்செய்தவையுணற்றுநின்ற
தாவில்பணியவைதமையுந்தனதாக்குமபெருமானேசரணமென்றான.

வேறு.

குன்றமேந்தியன்றெழுமுகிலகாத்திடுங்கோமா
னின்றநாதனையிமமுறைதுதித்தனனிடில
னன்றுபூசனைபுரிந்தனைமகிழ்ந்தனநளின
மின்றுவேண்டியேநினதுகணணிடந்தனையிதனால். (உ௩)

காலையம்புயமலரெனநினவிழிகளினச்
சாலவேநினக்களித்தனநதரணியின்மீதி
லேலுமித்தினமுதனினக்கிலங்கியபெயரும்
மேலதாகியபதுமலோசனனெனவிளங்கும். (உ௪)

வினையகற்றிடுமிவ்விடம்விண்டுதன்புரமென்
றெனையருந்துதித்தேத்திடக்கடவதென்றிசைத்துத்
தினகரச்சுடர்செறிசுதரிசனமாய்த்திகழு
மனையவாழியொன்றுளததுமளிக்குவமென்றே. (உ௫)

அரக்கனின்னுயிர்குடித்தெழுந்தவாழியைத்
திருப்பொலிமார்பினனசெஙகையேநதிடப்
பரித்தெடுத்தளித்தரும்பகைகளியாவது
முருக்குவையென்றொருமொழியுங்கூறினான். (உ௬)

திரைக்கருங்கடலெனசசெவ்விவாய்ந்தநீ
யுரைதிடுஞ்சகத்திரநாமமோதியே
தரைக்குளித்தினமுதற்றயங்கப்பூசைசெய்
விருபபினர்வினையைவீழ்த்துவமென்றோதினான். (உ௭)

குன்றவில்லேந்தினானனையகூறலுங
கனறிறல்விளவெறிகமலநாயக
னின்றியான்பூசைசெய்யிலிங்கநாதனைத்
துனறுமெய்யன்பினாறுதித்தயாவரும். (உ௮)

திருத்தகுமுனிவாகள்சித்தாவிஞ்சைய
ரரிசசனைபுரிதலமனைத்துமபூசனை
பரிதிடும்பலன்பெறப்பணிப்பவேண்டுமென்
றுரைத்தனனளித்தமெனறுரைவழங்கினான. (உ௯)

வழங்கியகாரணன்பவளமால்வரை
தழைநதெனத்திகழ்தருசகளமீதினி

லெழுந்தருளினார் படையெந்திமாயவன்
செழுந்தவர்போற்றிடச்சேற்றலுற்றனன். (௩0)

மற்பொலி தடம்புய மாயன்கண்ணிடந்
தற்சனை புரிதலமீதிலனந்தநா
ளற்பவத்தொடர்பினையொழிக்கவெண்ணினோர்
பொற்புடனோர்தினம் வசித்தல்போதுமால். (௩௧)

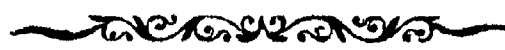
இத்தலமதனிடை மருவியெண்ணரு
முத்தமவிரதமுமுஞற்றுமவாய்மையான்
முத்தர்கணீவிரேயென்றுமுத்துணர்
சித்திசேர்கவுசிகன்றெரிந்துசெப்பினன். (௩௨)

தெறுகதிராழியின் செவ்விவாய்மையை
யறிஞர்கள்செவியிணையாரச்செய்தன
மறுவகலவளக்கடற்பருகிமன்னிய
குறுமுனியெனுந்தவன்கொள்கைகூறுவாம். (௩௩)

திருவாழிச்சருக்கமுற்றும்.

ஆகச் செய்யுள் - கூசக

அகத்தியச்சருக்கம்.



சுந்தரமாமணிகுயிற்றுஞ்சுடாமகுடமுனிவர்கள் சூழ்ந்துபோற்று
மெந்தைநிகமேசுரனுக்கீசானத்தொருதானமிலங்காநிற்கு
முந்துமறைபயில்வாய்மைமொழியுடையீரதன்பெருமைமொழிவலென்றே
யந்தணர்தங்குலதிலகன் கவுசிகனம்மறைமுனிவர்க்கறைதலுற்றான். (௧)

கஞ்சமலரயனுந்தவுநாரதமாமுனிவனொருகாலவேலை
நஞ்சணியுமணிமிடற்றெம்பெருமான்றனடனங்காண்பானளிர்நீருண்டு
மஞ்சுலவுமவானமீதிற்படர்ந்தனன்வாழ்விந்தைத்தவவடிவந்தாங்கி
யஞ்சலிசெய்தருக்கியமுமளித்தளித்தலுமகிழ்ந்தேயருள்செய்கின்றான். (௨)

அதிதிதமக்குபகரிக்குநினறனக்குமவமதிப்பதந்தோவாழ
திதிசுதராலியற்றுவதொன்றுளதத்தனை நினைந்தோறுந்தீவாய்ப்பெய்த
கொதிமெழுகென்விதையமுருகுதென்றனன்கிரியுணர்ந்துகோதில்கேள்வி
மதிகொண்முனிவரிற்சிறந்தமறைபயின்றார் தன்கமலவதனநோக்கி. (௩)

அநதரததிறழிசிஙின்றவதிதிசுதரவமதிககலானேனன்றேு
வெநதனையெதசேதவதைதகளிகழநதனரதெனையவிதமிதறகுநானே
முநதுபரிகாரமதுமுடிப்பனளிததருளசெயெனமொழிநதுமீண்டும
வநதனைசெயதமமுனிவன்வனசமலாத்திருவடியைவாழததிறறனறே. (ச)

இறைஞசுதலுமுனிபுகலவாணிதியாசிபாலகலைகளெனைததினைு
மறநதவிருமுறுவாதிருவாய்மைமொழியாலுமமமாவளருமேரு
நிறைநதபுகழமிகுநீயுநிகரெனவேபகாநதிருநதுநின்னைநீககிச [றமேு.
சிறநததுபோற்பொனவரைகருசசெய்திடுமனனடததைததனைசசெபபறபா

ஆயினுநீயசசெயறகுபபரிகாரஞசெய்வலெனவறைந்தவாற்று [ன
னேநபமுறுஙணபனுமாயிருத,தலிஞனமறைமொழியைநிகழததலசெயவே
றாயபொலஙகிரிககீசனசுராமுனிவரிருடியாகளசூழநாளு
மேவயுறமேதாளுமையுடனேனவீறறிருககபபெறுமகிழ்ச்சிமிகவுமுண்டால.

நிதத,யிருபதிறறெழுதாரகையுமவருடைமுகணிகழமீன
மித்திரனுமவெணமதியுமுநலாகவலஞசெயயுமவியபபுநோககி
யித்தகையபெருமைநினககிலையெனவேயெணணினாமேலிணைகாணுநின்
சிததமெனபபுகனறுமுனிதெனறிசையினினறுமவடதிசையிறபோநதான்.

பண்ணமாமகதிமுனிவரனபுகன்றுபடாதலுமவிந்தையமபொருப்புக்
கணணகனுவகையிடநதுபாதல,ததிறகவைததிடுமவோபரநதோட
விணணெலாநெருஙகியிரவொருபுறததிலவெயிலொருபுறத்தினிலெறிப்பத்
துணணெனபபுழுஙகிவெகுளியேயுருவாய்ததுருவனினுயாநததுமாதோ.

வே று.

இனையவிநதைபபருப்பதமீணடிய
முனைவாசெய்கைமுழுதுநதவிாததா
னனைகொளகறபகநாடடுறைமனனனமுன
ளனைவருஞசெனறறைமுறைகூறினா. (௯)

விணணிலவாழதருவேநதனவெரீஇயெழுந
தெணணிலகோடியிருடியாசூழவர
நணணிநாணமலாமேலுறைநாதனமுன்
னணணலேவபயமெனறடைநதனன. (க0)

பணைநிலததிறைவனபகவனறனைத
துணைமலாக்கரஙகூப்பியின்சொல்லினுற
றிணையிரண்டிறறிறங்கொளுலகினி
லிணையுமெலலுமிறவுமிறந்ததால. (கக)

இருதுதிங்களிலகியபககமுய
வருதினநதிதிமறறதுநநதின
சுருதிதெய்வநதொழுதலகுனமாதிகள
கிருதுயோகமுநகீழபபடுகினறதே. (௧௨)

இனனவாதலினலடியேயமிகக்
கினனமானசராயினநகேணமதி
பொனனினவாயநதுயாபொறபுறுதூவிய
வனனமேனுறையைடவெனறேுதினன. (௧௩)

நிகழ்நதகூறனுநீடியவிநதையைய
பகுமபடிககுபபகவனினைநதித
னகநதைதீர்ப்பனகத்தியனெனறுயா
சிகணடிசனறனைநோக்கினனசெபபுவான. (௧௪)

திறஙகொள்விணணவாதேசிகேகணமதி
நிறைநதகஙகைநிலவியகாசியி
னுறைநதகுமபமுனிவனுடன்றெழு
மறஙகொள்வெறபினமதஙகெடசசெய்குவான. (௧௫)

யானபகாநதனனென்றுநீாசெனறிகல
வானபகிாந்தெழுவிநதவலியது
தானறவிாநதிடசசாறறியகததியன்
போனறவாய்மைபுகழுதிரெனறனன. (௧௬)

என்றபோதனீரெய்தியஙகோதுழி
நினறுதாழவுறமேனரினுநேருமா
னனறியானசெனறுநன்குசெய்வேனென
வெனறியோதிமமேற்கொண்டெழுநதனன. (௧௭)

பணிவிசும்பினமராபடர்தரக்
கனிவினேடுயர்காசியின்மேவியப்
புனிதனுமவிசுவேசனைப்போற்றியே
முணிவனவாழுமிருககையைமுறறினன். (௧௮)

வேறு.

நிறைதவமுனிவர்விஞ்சையருரகர்கிகரிக்கந்தருவர்விண்ணவர்க
டிறனமிகுமகவான்முதலினையவர்கடிரண்டுபின்சென்றிடப்போந்து
முறைதெரிபகவறகாண்டனுங்கும்பமுனிவரனகமிகமகிழ்ந்தே
நறைமலிந்திலங்குமருக்கியமுதவிநலத்தகுமுகமனுநவின்றுன். (௧௯)

ஓகைபூத்திருந்தவழிவனைநோக்கியுந்தியங்கமலமீதுதித்தோ
னாகம்வாழ்வேணிநம்பனைப்பொருவுநயங்கிளர்முனிவரவாவோ
பாகசாதனனுமபடருறவிந்தப்பருப்பதங்காவிதமாகி
யேகிடுஞ்சுடருமிந்துவுந்துயர்மெய்த்தவேயெழுந்துநின்றதுவால. (உ0)

இன்னதாலுலகினைவிராகக்கருமமினையவும்பிறழ்ந்தனவிலகு
கின்னரர்கிடனுயநிலைபெறவேண்டுமீரளாறபிறிதிலரதனு [ப
னன்னிவந்தனநீபோந்தனசெருக்கையொழித்திடவேண்டுமென்றுரைப
வன்னிலைமுனிவன்முத்திமாநகராலகனறிமேனகாசிவிட்டெனன்றன. (உக)

பண்ணவன்கூறநானமுகக்கடவுள்பகர்ந்ததுகருமமேயினைய
தண்ணலசீரடியார்தமக்குமூவுலகத்தமாமுனிவரர்க்குமியாவருக்கு
நண்ணியவிடுக்கண்களைதருந்தகையானடுவணாமுனிவரமற்றதல
புண்ணியப்பாலவனறுபுங்கவர்கள்புவிக்குடலமுமுபகரித்தார். (உஉ)

நறும்புனலபடர்ந்தகாசிமாநகரினலதத்குமவடமறைக்காடான
றுறும்பவமொழிப்பவொளிர்தருந்தாழ்தொலலையிறசேறுதியடாமுக
குறும்பினையெறித்தகும்பமாமுனிவகுணிப்பருமேனமையும்படைத்தே
புறந்தழைத்தோங்குமரியதண்டமிழ்மவவுழைப்பெறுகுவையென்றன.

கேட்டலுமுனிவனவிழைந்தநெஞ்சினனுகெழுமியமேதினிபடைத்தோ
னுட்டுணைவணங்கிவேதமாபுரியைத்தன்னகத்திருத்திவானமீதில [ன
வாட்டடங்கண்ணியுடனபடர்தலுமேவாரியுணடவனெனமதித்துக
கோட்டமுற்றிருந்தவிந்தநறபொருப்புக்குறுவையொடித்திடநிங்கி.

விளங்குவட்டிலைபோலொடுங்கிவாமனமாயவிரைந்தெழுந்தருக்கியமுதவி
யளந்திடறகரியவருந்தவனகமேகயடிமைபூணடேவிவவனைத்துந
தளர்ந்திடாதிழைப்பபென்னறலுமுனிவனறயங்கியதெவத்தாகருமம
வளர்ந்திடத்தெனபாறசேறலுற்றனன்யாவருந்திடுமவனாயுமிவவழிவம

தாங்கியேயிருவென்றுறுதியாயமைத்துத்தாமரைக்களிக்கையாலழுகதி
வாங்குதெணடிரையினமேறறிசைவிளங்குமவடமறைக்காட்டினிறபோந்து
தேங்கமழ்வேதநறும்புனலாடித்திகழ்பிரிருப்பணஞ்செயதே [ன
பாங்குறவொருநாட்பசித்திருந்திறைவனபதிகள்பற்பலவெலாம்பணிந்தா

வேறு

வேதவான்புனலினமூழ்கிவெண்பொடியணிந்துமேலாஞ்
சோதியேயுருவமாகித்துலங்கியபரமாகாச
மீதுறைபொருளதாகிவேலமாவனத்திலவாழு
மாதியையருச்சித்தேத்தியனுமதியதனலமமா. (உஎ)

வண்மைசேரறிவின்மேலோ மனத்தினுற்றுதியாநிற்கும்
பண்ணவனுருகுமன்பாற் பாரிடைவிளங்கியோங்கு
மண்ணலவானசிறப்புமேவு மகத்தியலிங்கமென்றே
யெண்ணருமீசானத்தில் லிங்கமொன்றியற்றியேத்தி. (உஅ)

தனியறப்பெயராற்செய்த தானுநாயகற்குச்சால
மனமுறியவுபசாரங்களவரன்முறையாற்றிநீண்ட
பன்னுமுறச்சென்னத்தீட்டும் பம்பமேலா நக்கொலையாநின்ற
சென்மமுஞ்சிறந்ததென்றே செப்பியேதுதிசெய்கின்றான். (உகூ)

அப்பிருப்புயத்தபோற்றி யாறணிசடிலபோற்றி
நெய்கவழ்கருமென்கூந்தற் றேனரிவைபாகபோற்றி
மொய்புலனடக்கிநீங்கா மும்மலங்கடந்தோர்க்கென்றுஞ்
செய்யபங்கயத்தாணல்குஞ் செல்வனேபோற்றிபோற்றி. (௩0)

நீற்றொளிபழுத்தமேனி நிருமலபோற்றி நீர்வான
காற்றுருவாகிநின்ற கறைமிடற்றிறைவபோற்றி
மாற்றலர்புரமூன்றட்ட மாசிலாமணியேபோற்றி
சீற்றவெள்ளேற்றாய்போற்றி தேவனேபோற்றியென்றான். (௩க)

இவ்வகைதுதித்தலோடு மிறையவனரியனாகித்
திவ்வியலிங்கநின்றுஞ் சிற்றிடையுடனேதோன்ற
வவ்வியமகற்றுநெஞ்சி னகத்தியன்றன்பாதம்
பவ்வசாகரங்கடரப் பணிந்துபின்பகரலுற்றான். (௩உ)

அறத்திறன்றிறம்பல்செய்யா தனுதினஞ்சிவசம்போவென்
றிறைப்பொழுதேனுந்தாழ்த்தியம்பி நாட்கழிக்கவேண்டும்
பிறப்பினுநின்றுசின்னம் பிறழ்ந்திடாதிருத்தல்வேண்டு
மறைப்பரம்பொருளேயெங்கண் மன்னியகுலங்கடன்னில். (௩௩)

ஈசனைத்தலைவனென்றே யெண்ணிலாக்குழவியொன்றுந்
தேசுறப்பிறக்கலாகா செனிப்பினுந்தீரவேண்டு
நேசனேகருப்பமாயத்து நிற்பினுமுயிர்த்தேனும்
வாசமார்குழலாரஞ்சமரித்திடவேண்டுமென்றும். (௩௪)

திருவடிபிழையாத்தன்மை திருந்தவேயிருத்தல்வேண்டு
மரகரசம்போவென்றே யன்பினோடுரைத்தான்பின்னர்
விரவியவுவகைபூத்து மிக்கதோர்காசிநீங்கி
வரமுறுமறைக்காடெய்தி வாலிதாமனத்தனானான். (௩௫)

மன்றலங்கொன்றைவேய்ந்தமறைப்பரம்பொருளேவானோர்
நின்றுதேடரியதூயநிருமலவடியேயென்னுஞ்சி
லொன்றுளநியமநீணுஞுதித்திருக்கின்றதன்ன
தினமெறனக்கருளவேண்டுமென்னையதாமென்னையதெனனில. (௩௬)

அய்யநின்னருளினாலேயளித்திடப்போந்தியார்க்கு
மெய்துதலரிதாய்நின்றவினியசெந்தமிழையென்னால
வையகமீதினோர்மைவளந்தரவிளங்கவைத்தல
செய்குவதாகுமென்றேதிருமுனிசெப்பினானல். (௩௭)

நலத்தகுமுனிவன்பின்னுநாதநிற்கிதமாயேதந
தூலைத்திடுநதெனனாலென்னுஞ்சுருதிபனனிரண்டரோன்பான்
விலக்கருமவருணந்தனனிலவிளக்கமுற்றரியவிணணோ
நிலத்துறைபவாகள்யாக்குமநிறைமகிழ்செய்வதாகி. (௩௮)

விளங்கிடுமவேதமபோலவிமலநீடிரியமாகி
யுளங்கனிநதுரைத்தோர்க்கெல்லாமுறுவரமளித்தல்வேண்டும்
வளங்கொளத்தமிழாற்போநதமநதிரஞ்செபித்தபோகரு
மளநதறிவருமபேரின்பவானநதமளித்தலவேண்டும. (௩௯)

நிரல்வளைபாகாவென்றேநிகழ்குறுமுனிவனின்று
னரனவனபரிவுநோககியரியதனனருளாறபோநத
திரமுறுநதமிழவேதததைதெனறிசைவிளஙகவென்றே
வரமுறுசெவியின்மீதினமகிழ்நதுபதேசஞ்செய்தான். (௪௦)

இன்புறுமுனிவனகாதிலிறையவனிசைததபினபு
தென்புவிதனக்குநதாய்தாநதிராவிடசசுருதிககுமபே
ரனபுறுமாசாஞகியவைவளாத்தருள்வாயெனறே
தன்புகழொருவாககோதிததகவிருமபியதுநல்கி. (௪௧)

வேறு.

மிளிரிகினறவிலிங்கமிசைப்புகுதப்
புளகநதிகழமமுனிபுணணியஞ
ஞுளமினபுறவுறறவருநதமிழால
வளருமபடிமுன்னிவசித்தனஞல. (௪௨)

வேறு.

அமையுமவேலையிலருநதவாவசிததிடுமிமையச்
சிமையமீதினிற்றிருமணஞ்செய்திடுஞ்செயல்கேட

டிமையநாட்டினர்யாவருமபோதரலெண்ணித்
தமைநிகர்ப்பருமுனிவனுஙகாவினிறசாரநதான. (௪௩)

எண்ணிலாயிரமுருததிரகணஙகளுமெய்த
வணணலவெள்ளியஙகிரி தனையகனறுமாலவிடைமே
னண்ணிமாலயனிநதிரனசூழ்வரநலனசோ
விணணுலாவியதணபனிவரையைமேவினனால. (௪௪)

பாழிமொயமபுறழிமையமீதியாவருமபடாநது
சூழநிறறலாறறெருலைபொறையுறறதுதோறற
வாழமுறறதுவடதிசைதவிாநதிடுமதுபோல
வாழிதெனறிசையுயாதலுமவெருவினாவாறோ. (௪௫)

தாவிலபேரிறைமீகொளுமவானவாசரணந
தேவநாயகநிகைததனமபடுகாகொளசெயலா
லாவதெதினிநினறிருவருளினாலனறி
யேவரேசமனுசெயகுவரிரடசியெனறிசைததாா. (௪௬)

எலலைகாணருமிறைவனீரியமபியதியறற
வல்லர்யாரினியானுசெலவேணடுமறறெமககுச
சொல்லினேருறுநதகைமையனறுலஙகியதெனபா
லொல்லைசெயகுவனெனிறசமமுறுமெனவுனாததான. (௪௭)

தியஙகுமவானவாமலநீதெனறிசைககேகக
னயஙகொள்வாயமையவலலதானனிபொருவினாக
ளியஙகிடுநதிணைநிலத்திணையினுமிலரெனவே
பயனகொணமாமறைபகாதலாறபயநதனமெனறாா. (௪௮)

செற்றநீககினாசெபபறுஞசிறுநகைகொடடிச
சொறறதுணைமைமேயதாமகலகேளவியீரமமை
யுறறசீாமையனுாபெறுமகததியனொருவன
மறறுவேறிலரெனறனனமாதவாமகிழநதாா. (௪௯)

சிறந்தநன்மணத்தெரிசனஞசெயவிழைநதிருநத
வறநதழைததிடுமுனிவனைததெனறிசைககணுக
விறைஞசியாமபலவேததினுஞசெலவமேனவெனறே
நிறைநதமாதவாநினைநதிடுமவேலையினிமலன. (௫௦)

வேறு

தீதகலுங்குறுமுனிவனமுகநோக்கிமுறுவலித்துத்திரைகள்வீசு
மூதுவரிதனையருநதிவிநதகிரிமுனையழிததுமுனிவாவாறோ

பாதலம்பூதலத்துறைவோர்பயந்தவிர்த்தாயிதுபொழுதும்பரிவுகூர்ந்தே
மேதகையதென்பொதியிலுறைந்துபுவிசமஞ்செய்யவேண்டுமென்றான்.

மணிச்சிரங்கரத்தேந்துமாமுனிவனையவுரைமனத்தேராமுன்
கணிச்சிவளர்கரதலத்தான்கழல்வணங்கித்திருமணஞ்செய்காட்சிநோக்கி
யணித்திலுறையருந்தவர்கள்கிருதார்த்தராகவந்தேனடியேன்பாவப்
பிணிக்கிடனாமுடலெடுத்தேதன்னெனப்பணிந்தமொழிகூறிப்பின்னுஞ்சொல்வான்.

எண்ணரியபெருநலஞ்சேர்மறைக்காட்டிலிருத்தியெனவிசைத்தீர்முன்னங்
கண்ணுதலேயவைநீத்துக்கானகத்தபொதியமலைக்கடிதின்மேவப்
பண்ணமைத்திருவாக்குப்பகர்கின்றீரெனமெலிந்தான்பரிவுநோக்கிப்
புண்ணியக்குன்றனையபிரானுயரொழியவொருவாய்மைபுகலலுற்றான்.

அரியதமிழ்ச்சுருதிநெறியறிந்தவகத்தியமுனிவவனையமூதூர்ப்
பொருவரியவரிமத்தத்தருமூலந்தனிற்றிகழ்ந்தபுகழேமேவுந்
திருமணமண்டபமதனிலுமையுடனேயெமைக்காண்டலெசபேதயோகை
புரிகுவதின்பொருட்டாகப்போதுவமென்றொருவாக்குப்புகன்று பின்னும்.

வளர்யாண்டுதொறுமதனின்மணப்புரிமைபங்குனிநன்மாதத்தேதென [தகி
றிளஞானறுமதிபுணர்ந்தேதான்விடைகொடுத்தான்முனிவனவனிணைத்தாளே
யுளமவாய்ந்துதென்பொதியிலுறைந்தனனப்பூமியுமுன்போலுறைந்தவா
புளகாங்கமுற்றிருந்தார்புவனியுறைபவருமகிழ்பொலிவும்பூத்தார். [னோர்

வேறு.

தளர்வுநீங்கலுந்தயங்குபன்மணிகளாற்சமைந்து
வளமிகுத்திடுகாவணத்துயர்மணவறையி
லொளிருமிந்திரநீலமணியந்தாங்குபீடிகையை
யளவிடற்கருநாயகனணிபெறவடுத்தே. (௫௬)

தேனினுஞ்சிறந்தமிழ்தினுமினிப்புறுஞ்செஞ்சொன்
மேனையெனப்பவளபாலினலவிளக்குமெல்லடியைத்
தானெடுத்துவைத்தேற்றியேதமனியமுடிசூ
ழேனைவானவர்யாவருந்துதித்திடவிருந்தான். (௫௭)

அண்ணல்வீற்றிருந்தருள்செயுமளவையாண்டுற்ற
திண்ணிதாகியவீரபத்திரன்சுடர்த்தீபபொ
ன்னணுருத்திரனாடகேசுரனயனளினக
கண்ணனிந்திரன்முனிவரர்தேவர்கள்கணங்கள். (௫௮)

தத்தமக்குறுமுறைமைகடமக்கியல்புறவே
வைத்தபீடிகைமீமிசையிருந்தனர்வயங்குஞ்

சுத்தவெண்மதிக்கடவுளைச்சூழ்ந்ததாரகைகளை
யொத்திடும்படியோர் தருமொருவனைச்சூழ. (௫௯)

வேறு.

ஆயதோர்காலந்தன்னிலகிலமீன்றவட்குமேனை
செயமஞ்சனநீராட்டிச்சோகருமீரம்போக்கித்
தோயுநெய்யளகங்கோதித்தூயமலரணிந்துபின்னி
யேயபூந்துகிலைக்கொய்தேயெழிலபெறவுடுத்திப்பின்னர். (௬0)

அயயரிபரந்தகண்ணிற்கஞ்சனமெழுதிக்காதிற்
றுயயபொற்றோடுசாத்திச்சூடாமணிச்சூட்டிக்கட்டி
வெய்யவனமுன்னாளைவைத்தவிளக்கெனக்கலன்கணமின்னச்
செய்தனாளைதயலாரகளசிறந்தபெண்ணாமசிக்கமமா. (௬௧)

செந்திருவடபபைபோந்த்திருந்தமரமமைபசெய்யச்
சந்தரபபெயரினுள்வெண்சாமரையிரட்டத்தண்ணார்
கந்தவாரகுழலசூழ்சத்தகன்னியாசிவிகைதாங்க
வந்தனளபசுமபொனமேயந்தமணஞ்செயகாவணத்தினமீதில. (௬௨)

போந்தவணமனத்தாலண்ணலபொன்னடிவணங்கிநின்றுள
காந்துமேகலைசூழலகுறகலைமகணமுதலாயுள்ளோரா
வாய்ந்திடுந்தவிசினமீதிலவளமபெறவிருத்தியென்னக்
கூந்தலமபிடியின்னனகுலக்கொடியிருந்தாளன்றே. (௬௩)

இருந்ததனுயிலைமயத்தணணலிகைசவிஞ்ஞனமேனைபெணபாண
மருந்தகமழ்சாந்தந்தூயமஞ்சனமலாக்கணலக
விருப்பிஞ்ஞவிறைவனபாதமலவிதிமுறைறவிளக்கிப்போற்றி
யருச்சனைபுரிந்துசாலவுகமகிழ்ந்திறைஞ்சிபபினனா. (௬௪)

அடங்கலுநதெரிந்தவாசானருமறைமுனிவாசூழ
விடங்கொடாமறைமேலவாழ்மிறையணலவளாத்துமனறற
சடங்கிணைமுறையிறசெய்யசசலலரிதிமிலையாப்பப
மடநதையாநடனஞ்செய்யமங்கலமுழக்குவிமம. (௬௫)

தானறுபலபுவனமீனறசுந்தரிக்ரத்தைநாதன
றனறனிக்கரத்திறசோத்தித்தக்கவுறமியவனையன்பா
யுனறனக்களித்தேதெனனறேயுயாமறைமனுக்களோதி
மனறலசேருத்தமபெய்தானமலையினுக்கிறைவனமமா. (௬௬)

அதுபொழுதமராவிண்மேலலர்மழைமாரிபெய்தார
முதியவனமுனனாபபினனாமுகுந்தனமேனமகவானப்பா

லெதிரில்கின்னரர்கள்வானோர்யாவருமிறைஞசிநின்றார்
பதமிதெனறிமையததண்ணலபணிநதனனகிளைகளோடும். (சுஎ)

பாதமேற்பணிவோர்கெகெல்லாமயரிநதருணலகிசசேமே
ஞுதனினேறறிமாதைநலமபெறததழூவிகைகையா
லோதருங்கோடிகோடியுருததிரகணஙகளசூழ
வேதபாராயணஙகளவியமிமெலெழுநதுபொங்க. (சுஅ)

பலலியமியமபவெங்குஙபாரிடததொகுதியாபபச்
சிலலரிசசிலமபுதாஙகுநதெரிவைபலலாணடுகூற
வலலறீரடியாரனஞானருட்டிறமெடுததுபபாட
வெலலைகாண்பரியவள்ளலெயதினன்றிருவேறகாட்டில். (சுகூ)

தண்ணளிதுதைந்துபாடுநதாழிருங்குழலாரகையி
லெண்ணருநதட்டையேநதியிலஙகிடசசுழறறிநிறப
விணணவாமலர்கள்பெய்யவிடையினினழிநதுமேவுங்
கண்ணுதனமணஞசெய்கோலஙகாடடிவீறறிருநதானமன்னோ. (எ0)

செழுநதமிழ்வளாத்துததெனபாறசோநதிடுமுனிவனுத
னெழுநதருளுதலுமவேறகாடெயதியேயிறைஞசிககண்ணீா
பொழிநதிடததுதிததானநதப்பொருவருமபுணரிமீதி
லழுநதியினபுறறுபபினனராரமவாழபொதியஞசாரநதான். (எக)

வேறு

கும்பமுனிவரனமலையமலையிழிநதுமணவாளகோலந்தாங்குஞ
செமபதுமமலாதிகழுமவேறகாடடிலவளாநதருளுநதேவாகோவை[நாளு
யமபிகையைப்பணிநதுருகிதெரிசனஞசெயதொருமுகூாததமமாநதெந
முமபாதொழுநதமிழ்மறையாலுளஙகுளிரததுதிததுமலையுறைவனனறே.

வேறு

குமபமாமுனிவனபூசைகொணடருள்பெருமானறனனை
வமபவிழமலராறபோறறிவணஙகினாகயிலைவாழ்வா
ரிமபரினிதனைககேடடோரெழுதினோபடிததோயாரு
மமபுயமாதினசீாபெறறருளைமேறபெறுவரெனறன. (எ௩)

புவனிகண்முழுதுமபோறறிப்புகழ்குறுமுனிவனுறறு
முவமையிலசரிதநதனனையுணாததனமுலகுககெடடாச
சிவனுடனவாதுசெய்துதிருநதியயோகமீட்டுந
தவமுனிபரசிராமனசரிததிரஞசாறறுவாமே. (எச)

அகத்தியச் சருக்க முற்றும்.

ஆகச செயயுள - எகரு

பரசிராமச்சருக்கம்



பொறைவளாதிருவேற்காட்டிறபொருநதுமவேதியரைநோக்கிக்
கறையணிமிடறறோனசன்கவுசிகனகருணைபூதது
நிறைதருஙகஙகைசூடுநிகமநாயகறருகசிழ்பா
லுறைதருநதாயதானமுளதெனவுரைககலுறறான. (க)

அகழ்திரைககடலசூழபாரிலருஞசெமதககனிபாரி
புகழிரேணுகையெனறோதுமபொறகொடிவயிறறினமேவி
யிகழவருபிருகுசாபமிசைநதிடுமதனுமாயோன
றிகழபரசிராமனுகததிருவவதாரஞசெயதான. (உ)

அனனவனறநதைகூறுமாணையைசிரமேறகொணடு
தனனையீனறெடுதததாயினறலைதனைததடிநதுவீசிப்
பனமறையுணாநதோனபாதமபணிநதனனபணிதலோடுஞ
செனனிமோநதெடுததுகோபநீரநதருநதபசுசெயதான. (ங)

வெடிபடுசொலலான்காாததவீரியாாசசுனனென்றோது
மடுதிறலரசனனறுணணிமுடியறுததானமைநதன்
பொடியெழககனனறுசீறிபபொஙகெரிகதுவநோக்கித்
தடிகுவனவடிவேனமனனாதஙகுலமனைததுமெனறான. (ச)

என்றவனுருபபநீஙகாதெழுநதனனறவஙகளீட்ட
மனறலஙகமலஞசூழுமவடமறைககாடடினமன்னும்
வெனறிசோவேததீாததமபாடிநதரிமேதழூலந
துனறியசுடரைநோககிததொழுதடிபணிநதுபோறறி. (ரு)

பூருவதிசையின்மீதிறபூமபுனலவாவியொனறு
சீருறவமைததுமேறபாறிருநதுமநதாரஙகோஙகம
வேரிமாமலாசூழகொனறைமேமபடததழைபபவைத்தே
வாரிசூழுலகமேததமணிநெடுங்கோயிறசெயது. (சா)

ஆயிடையுருகுமனபாலழுகியதனதுபேராற்
றாயதோரிலிஙகஞசெயதுதுணரிதழலஙகலசாத்தி
நாயனேயடியேனெஞசினயநதலவருளசெயயெனறே
காயதழலதனினினறுஙகனறறெழுநதபசுசெய்தான. (எ)

சதுமறைதெரிநதோனோர்காறறணாகடனமுகட்டினமீதிற்
கதிரவனறோறறமுன்னாககாலைசெயகடனகளாறறி

நதிநெடுங்கரையைமேவிநணபகறசாநதிசெயவான
வதிதலுமன்னோறகாணவநதனவகுததலசெயவாம. (அ)

புள்ளுவம்புரிந்ததீயபுரவலனபுரஙகள்யாவு
மொளளெளிபாயநோறறவுயாமறையவனைநோக்கி
நளளிருளாடுநாதனனறெனமகிழ்நதுநணபன
றெள்ளியவுறுதிவாய்மைதெரிததிடவெழுநதானமமா. (௯)

இறைச்சியோாகாததிலேநதியேலவாாகுழலாளபோத
மதிததிருமைநதாமுனனுனமறைமுடிவலலகொணடோடக
குறுததடிகொடுவாடகொளடிகூறறனுஞசுரபிககூடட
மறுததிடுமெவனுமபோலவையனவநதெயதினனுன. (௧௦)

எய்தலுமிராமன்றாயவிருநிலமதனைநோககி
வைதிகமுறைமைகைககறபவாாதமைகளுணாயானுகிக
கையினுறசாடைசெயதானகண்ணுறுதவனைபபோலப்
பொய்படுமெருஙகுலோடுமபூசுரனுழையிறபுககான. (௧௧)

வேறு.

ஆமாஙகிசத்தைப்பழித்தபடரமுதையகிலமளிததவளை
வாமாஙகிசத்திலவைததபிரானவலிவிறகவடமாய்நெருஙகச
சாமாஙகிசததகோபமுடனறழலிறபுழுவிறபதைபதைததுக்
கோமாஙகிசததைத்தினுமபாவிகுறுகவாராதேயெனறுன. (௧௨)

அகலநில்லாதடுககினறுயாணமைநினககெனனடாவெனறே
யிகலியிவனைப்புடைபபதனுககெவருஙகாணெமனககனனறுன்
புகலும்வாாதமைசெவிப்படலுமபுரமூனறெரிததோனபொருவரிய
சகலமறையுமினிதுணாநதுதவஞசெயமுனிவனறனைநோககி. (௧௩)

மடிகொள்செவியவெளளெயிற்றுவளைந்தவுகிாககாறகணஙகனவை
முடுகித்தூண்டிமேலேறமுனிநதோனபோலவுககபபுதலுங
கடுகிககுமராிருவோருஙகாயுமறையோனகையிரணடு
மொடியப்பிடிபபாாபோனெருஙகவொனறுமுடியாதிருநதனுல. (௧௪)

வேறு.

அமைதரும்வேலையதனிலேழுலகுமளிததறமவளாத்திடுமாிய
வுமையவளகவருமுடிவனுன்கினையுமுபததிரஞசெய்திடாதோட்டி
யிமையவாதமககுமாியமாதவஞசெயதிருந்தமாதவனறனைநோககிச
சமைமிருஞசனனியாசியோகிறகததனமைகடமைழநதவைதிகனே. (௧௫)

யாவனீயென்றுளென்னலுமினியவிராமனீசுரன்றனைநோக்கி
யேவனயாளுகவென்னைநீதிணைடிலெய்திடுநோடமெனவிசைத்தான
காவலனோருடமெனபதுனிகேகோகணிததுனையெனறெனககேசமயா
கூவுதியெனனைபூசுரன்கொலலோகூறுகவொழிந்தவனகொலலோ. (௧௬)

உநதனைபபாரககிலெண்கிளைபோலவுண்மையாயதகோனறுதெனறுரைததா
னாநதனனசெமதககினிமகனுனவருநதவனயானகாககயலில
வநதனைசெயதேயிருககுநீயெனனைமதிததுநினசனமெனவழஙக
லெநதவாணமையினுலெனறனனதனுககீசுரனபேசியதிசைபபாம. (௧௭)

திருநதியசெமதககினிமகனெனறேசெபபினையிதுபொழுததனுல்
நெருஙகியசுறறமாயினையெவறறுலெனறிடினிகழததுவனகேணமின
வருநதியேயநினனையீனறரேணுகையெனமனையவடனககிபிரிய
மிருநதவநினனைககணடவபபொழுதேயெனமனமகிழநதிஙகெனறன.

இவ்வுரைகேட்டவிராமனெனுசழனறேயிழிநதரணடாளனீயெனைபபாரத
தவவுரைசொனனயததறகுநினனுவையறுததிடவேணடுமெனறதிரநதான
கொவவைவாயபபாகணிரஙகிலைதாயைநகொனறிடுமபாவிநீயெனனைச
செவ்வைதீரவாரதனதயுரைததறகுனையேயசிவனகுறைததிடததுணைசெயவார.

அனறியுஙகிளையைநிநதைசெயதோரையதனுசெயவேணடுமெனறலகி
னனறுளபனுவலுரைததததாணினைநானவிடஞாயமொனறிலதே
யெனறுபினனினறநாயகனையவனமேலவியேயோடடினுலெழிநதான
வெனறிசேரமறையோனறெணடினுலதனைவிலககியேவெருட்கொளவடிததான்.

பினனருஞசுறறிபபிளளைகணமீதிறபெலனுறவெறிநதனனசாடு
முனனமேதெண்டையிரணடெனறுகமுறிததனனையெழுமாமுகததேதா
னனனதனமையைககணடேனகவாககியததாலமுறசொரிநதாலெனசசிறி
யெனமகனறனனைபபுலைசசிதனசெடியினறிடுமதமடைவடிபபாய். (௨௧)

வேறு

இதுபொழுதினினமிகுதொநதயுதசமயானெனதிரதபவினைசெயதுகொணறுகுசதியே
யதிசயமிகவுகைஙகளுநகெலாமடடுரிதுவெனனநினறதிரததனன
சதுமறையவனமிகவஞசியெடடியேயதரணியுமதிரநடநதுபுககனன
விதுவணிசடைமுடிநமபனவடசெறிமிகுசினறுடுவலகளைநதுவிடடனன்.

அவைதுடாதரவளாசெஙகைபறறினனதுபொழுதவனமனமினபமுறறது
தவனதுபெருகவுமினறசுத்தம்வநததுவெனமனமிகநொநதுருததுவாழ்,
சிவனுலகுயமகிழ்நதிருககவுந்திகழ்மறையவனைவலிநதுதொட்டனை
நவைபடுமுனதுசிரஙகணததினிலடுறவெடிபடுமெனறுசெப்பினன.

மறமிகுமுனிவனவிளம்பிநிற்றலுமலைமகளகொழுனனீயின்றுளைத்தது
நிறைமறையவனெனிலவனதடுத்தெனைநிலவிடுகிலவிடுமெனறுசெப்பிமே
லிறைகுலனெனிலடவென்மைகயிறபடவிலையெனையிகழ்மொழிவிணடிசைத்திநீ
யழிகிலைபுலையனீநினறிழிபபுறுமதமனைநிகருளையெனறுசொற்றனன.

வேறு.

குணுஙகணிற்குணுஙகருணகொளளைஞயானீயெனபாவி
விணஙகியபணிசெயதொனுயிருநதெனையடைநதியாகி
லுணங்கிடாதனனைநீககிவிடுவெலனவெருவிருமபேபழவா
யணஙகரவனைசததோனகூறவருமறைமுனிவனசீறி. (உ௫)

செமபுலியாடையனறித்திகழ்தருநதிசைகளொனறு
மமபரமபுனைநதோனகனனமதிதரவழித்தானபினன
ரெமபிரானினஙகிராமனிருகையுமொனறுறபபற்றிக
கொமபியேயனனோனகனனைஙகுறுஙகிடவடித்தானமமா (உ௬)

வலமுறுமிராமனறுளளிவளளலைப்புடைபபவள்ளல
சலமுளோனபோலவனனோனறனையடித்திடுகவிவா
றிலகிருவோரினின்றுமெநதைதைகயுயாதறனை
நலனுறைநதொளிருஞசெவவாயநாயகிதிருநதநோககி. (உ௭)

தேங்கமழ்கொன்றைசூடுநதேவனைசசறறமனமீறு
வாஙகருஙகோபஞசெயயினமரிததிடநேருமெனறு
ளாஙகவள்பகாதலோடுமையனுமன்பயபபையத
தாஙகுறுமளவைததாகததானடித்திடடானமமா. (உ௮)

தளாவுறுமுனிவனனனசகிததிடமாட்டாதுகி
யிளகியேயிறநதுபோவோமெனறுளததிசையவெண்ணி
யளவிலாவுருபபநதாஙகியடிபபொமாவிறபிறி
யெளியவனமாயினபீதிலிடிதகனைனிடியேயறஞச. (உ௯)

தாககலுமிறைவனகோபததழலிடைப்படநதோலபோல
நோககியோகாததாறகைகைபடுறாஙகிடப்பிடிததுவிழ்ததி
யாககையைககுமைததுபபிலடமாககியபயடாநதுகாலாற
றாககிநீளவிசுமபிலேறகதுணவொனவெறிநதானமமா. (௩0)

வேறு.

புலைவேடமெடுத்தபுராரிகரத
தலைஞாளிகளனனவனைககறுவி

நிலமீதினினூப துங்கிநெடுந்
தூலிதூர மெழுந்து தொடர்ந்தனவே. (௩௧)

மெய்யுறழிடிமேவதியனவிண்ணிடையி
லெய்தரசிறுபாளர்தளிர்க்கிணைய
கைகொட்டிநகைத்தனர்காணுறவே
மையுறவெறழுமேவரிமளப்பொழில்வாய் (௩௨)

விடபிச்சகுனத்திடைமேவியவ
விடைக்குப்புறனுற்றவிழுந்திடுக
முடைத்தப்பியுணாசரியர்தக்குயிரு
மடையக்கிடந்தனனவனுயினமே. (௩௩)

அளிதூங்கிசைபாடி மிதிப்பவிழ்
களிதூங்கியகாமுறு தாமமதுக்
துளிதூங்கியசோலையிலுடுலவி
நளிர்தீம்புனறிகாநண்ணியெழும். (௨௪)

மந்தாநிலமவந்தனைதவந்தணவு
தந்தேகநலுமுயருமெகளிந்துகப்ப
னைந்தோடிபின்னேந்தழந்தாதிசையு
னொந்தானகளிறேகிநுடங்கிழையோன். (௩௫)

மறைநன்குதெரிந்துள்ளாத்துமகத்
துறையின்புறனின்றுசொலற்கரிய
விறைகொண்டுவருந்துமிருந்தவளாழ்
நிறைநெருநரிறேடொன்றுநிகழ்ந்ததுவன்றே. (௩௬)

வேறு

மகத்தாளை வல்லையுறப்பெற்றோனந்தா
மானமிழந்தேதன்னைமாரேவினோற
னைகப்பாலேனுயர்குலத்திற்பிறந்தேகளபாவி
நன்மைநெறியனுடிய நதேதமாமபதிரந்த
சுகத்காளைதவாகந்க றாகுருநிபாசந
தொகுத்துடுமவிதனைத்த லினைத்துநதுலைக்ககறுறே
ணிகத்தேதார்களோரவெனையினறதாயை
யிரக்கமலைழிமணிநகமுதனைதயீநதேனவாளால். (௩௭)

வென்றிபெறுமுலகத்தனிறகிதேமேவொடி
மேலானவருந்தபகவிலைகருமேபாதி

லொன்றுபழிமுன்பினனுமிலதேயாக
வுயர்தாதைமுடியைமனனெறிக்கக்கண்டே
னென்றனக்கேகோவுயிர்நீங்குங்காலமென்ப
தின்னமவரக்கண்டிலனீதெலலாஞ்சண்டும
நின்றதுடலசீசியென்றிகழ்ந்துகூறி
னெடிதானதுயரமிகநினைந்தானபின்னும. (௩அ)

வேறு

சிவன்றனையுறுதியாகச்சிந்தனைசெய்யாநிற்ப
வவந்தருமபாயமவர்க்கதென்கொலாச்சரியமெனறே
கவர்ந்திடுமனத்தனாகிக்கண்ணுதலடியார்க்கென்று
மிவர்ந்திடுமின்னல்வாராதென்பதுமிறந்ததேயால. (௩௯)

உருத்தெழுந்தாண்மைசெய்புமுயர்பவமொழியவென்றுந்
துரத்தலாற்சுருதிபோற்றத்துலங்குருத்திரனெனறோர்பேர்
தரித்துநற்சுகமுண்டாக்குந்தன்மையாற்சம்புவென்றும
அருட்சுகமளிக்குமாற்றாலரியசங்கரனுமென்றும. (௪0)

பன்னுறுநாமத்தன்மைபாவியேனிடத்திலாதான்
முன்னரினீட்டாநின்றபழவினைமுதிர்ந்ததெனறே
நன்மைசேர்மனத்திற்றேர்ந்துநலிதருமிதனைநீத்தோட
முன்னவனபதமேயினனங்குறித்தியானமுற்றுமாக்கும். (௪க)

ஆசறத்தெரிந்தவ்வாற்றாலருந்தவமிழைத்துத்தீராப்
பாசவேரகற்றிமேலாம்பரசுகம்பெறுவலெனறே
நேசமார்மனத்திற்சாலநிச்சயஞ்செய்துநீடு
மீசனின்கருணைச்செவ்வியியலபினையெண்ணலுற்றான். (௪உ)

சிருட்டியேமுதலாயைந்துஞ்செயபவனெவனைத்தீரா
விருட்டடைபாசமுத்தியெனையனுலாமோயாவ
னருட்டிருவடியைநெஞ்சிலழுத்தினக்கணத்திற்றானே
மருட்டவிர்த்திடுமோவனனமகிமையையுடையோனறனனை. (௪௩)

இணாவிரிபுறவஞ்சூழ்ந்தவினையவேற்காட்டினமீதின
மணமலிமலராற்போற்றிமனத்துறுமவாஞ்சையாவும்
புணாகுவதனறிவாளாபோகுவதிலனெயெனறே
யுணர்வினிற்றிடஞ்செய்கின்றானுணாந்திறையுவகைபூத்தான். (௪௪)

வேறு.

மனவலிகாண்டலுமவையமீனறிடும
புனையிழைகுமாரகள்பொறபிறரேறுனறவே
தனதுளமகிழ்நதுதனனுருவஙகாட்டியே
முனைவனையெடுததனளமுளரிககையினளெ. (சரு)

கறறையஞ்செஞ்சடைககடவுடகைததலம
பறறலுஙகுருதியாயபபடிவமமைபஙகழு
விறபொலிமதனெனவிளஙகிததோகாறறினன
மறறவனறனைவிழைவரமெனனெனறனன. (சசு)

ஆலமாமணிமிடறறையனகூறலு
நீலமேனியனறயாநீஙகிநீததனை
காலசெநதாமரைககழலிறறுழநதுபின
வாலியபணிமொழிவழஙகலுறறனன. (சஎ)

மாமறைசாலவுமவருநதிககாணரு
தாமரைவாட்டியததனைஞ்சீறடி
பூமின்சநடநதுமெய்பபொலிவுகணணுற
வேமமிலெனைககுறிததெழுநதுஙகணடிலேன. (சஅ)

அனனையாயுலகமுனறளிததுப்பேரறந
தனனையுமவளாததிடுஞ்சாநதநாயகி
யெனனையுமொருபொருளாகவெண்ணியே
துனறுகானகததினிறசூழ்நதுநதோநதிலேன். (சகூ)

அலகிலாமுனிவரரகததினேடரு
முலவையொனறேநதியவுமபனமாமுகன்
கலவமாமயின்மிசைககலநதகாவலன
புலனிலேலுய்நதிடபபோநதுஙகூகிலேன. (ரு0)

பிழைமொழிபெருகவுமபிதறறினேனறிக
ழுழலவளாகரததவெனனறிவிலாமைகண
முழுவதுமபொறுத்திடவேணடுமுனனவ
விழுதையேனவேண்டுவதினனமொனறுள. (ருக)

அருட்கிடனுகவேயளிததலவேணடுமென
றிருட்பொலிமிடறறனையிறைஞசிபபினனருங
குருததெழுமுருப்பமததடககிககூறுவான
றெருட்செமதககினிமென்னுஞ்சீரமையான. (ருஉ)

களங்கொழிதவமபுரிநதிருநதுகாசினிக
குளநதழையிதமபலவுஞறறிநிறகவு
மளநதிடனரசரினதமமெனனறுரை
விளஙகுமுறகாாததிசோவிரியாாசசுனன. (௫௩)

வேறு

செலவமாமுடியறுததனனகறுததனனறிகழுந
தொலலைநானமறைதொடாநதறிவருஞசுடாபபொருளே
மலகுமெணபிதிாவதைசெயதமனனாநடமூவே
ழெலலையுறறவஙகிசநதடிநதிாததவாரிதியில. (௫௪)

இறநதவையனுககிலஙகியதருபபணமியறறக
குறைநதிடாவரஙகொடுததருளெனறுரைகுறிததான
சிறநதவாசகஙகேட்டலுஞசெககாவானமதிய
முறைநதவேணியனவனமுனமொருகணபபொழுதில. (௫௫)

அரியவஙகிசமாகியபரசைநோககுதலு
முரியவப்பரசதினினறுமொருபரசமைதது
மருவுபாறகவனமலர்ககரததளிததுவளளல்
தரியலாாதமைசசெயிததுவாழெனவுரைததான. (௫௬)

உரைசெய்நாயகனினறுதொடடுனககுமுனனோஙகு
நராசுராதிபர்நவிறறுபாறகவனெனுநாமம
விரவலனறியேவிணணகததிருநிலமிசையும
பரசிராமனெனறிலஙகிடததகுமெனப்பகாநதான். (௫௭)

வாங்குபாறகவன் மலாக்கரஞசிரததினமேல்வைத்துப்
பூஙகழைசசிலைவேடணைவிழிததிடுமபொருளே
யீஙகிழைததவிசசிவலிஙகமெளியவெனபெயரா
லோஙகவேணடுமிவ்வுருவினிலுறைநதருள்செயது. (௫௮)

பொருநதவாசசனைபுரிநதவாபரிநதவாபோறறி
யிருநதுளோாகளுமெணணருமபோகமெயதித
திருநதலாாதமைதசெயிததுவாழநதிறுதியிறறிகழ்நின்
விரிநதபஙகயத்திருவடிசோதரவேணடும (௫௯)

வேறு

சிறியனெனியற்றியதீாததமீதினிற
குறுமுயலவனசுடாகூடுஙகாலையி

ஞறுமதிதினத்தினிலுவந்துமூழ்கினின்
னறிவருதிருவடியனபினைததிஞோ. (௯௰)

செழியமாநிலத்தினிற்றிருந்துசெலவராய்
வழிவழிபுத்திராமலசநலகெனத
தொழுதனனிறைவனுமளிததுத்தோற்றிய
விழுமியவிலிஙகத்தினமேயினனரோ. (௯௧)

இனையமானமியந்தனையெழுதுகின்றவா
மனநயனுறறிடவாசிதத்தததினா
சினமிகுமறலிதன்றீமைதீர்ந்துதீ
வினைதவிரபபாரெனவியந்துகூறினன. (௯௨)

படிமிசையோர்புகழ்பரசிராமனின
றிடமுறுகாதையைசசெபபினுமினிக
கடிகமழ்மலரவன்கரியமாயவ
னடிமுடிதேடியவமைதிகூறுவாம். (௯௩)

பரசிராமச்சருக்கமுற்றும்.

ஆகச செய்யுள - ௭௭௮.

அடிமுடிதேடியசருக்கம்.



ஆயுநானமறைககவுசிகனகமகிழ்ந்தினிய
தூயதானமொனறுளததனறுலஙகியநாமங
காயுங்கூற்றினைக்கடிந்தகாரணப்பெயராகவினு
மேயவாயமையீரவிளமபுவன்கேணமெனவிதித்தான். (௧)

தொலலைஞானறுசிறசிலமுனிவரர்களசூழ்பிறவி
வலலிவாழ்க்கையினிறுதியைவரமபறவொழிபபா
னலலிமாமலரயன்றனைககுறிததளபபருநா
ளெலலையிலலதோருந்தவமிழைத்தனரினிதாய் (௨)

இசையுமயோகினறறிபபிலஞகியேரிலங்கு
திசைமுகததவனவவுழைககுறுகியேசெறிநதீ
நசையிதேனடுநீரவிழைநதனபகாமெனநவிலக
குசைகொளகையினாகூறறினைககடிவரஙகொடுப்ப. (௩)

விருமபினோமெனவநதுவரறகேகதுவெணமதியம
பொருநதுநாதனைவேதமாபுரிதனிறபோநது
பரிநதுபூசனைசெயிறபலிததிடுமெனபபகாநதான
றிருநதுபணணவாவிரிஞசனைவிடைகொடுசெனறே. (ச)

மாறிலாதவான்புகழமறைககாடடினைமருவி
யூறுமனபினாலவேதவொணபுனலைநதாடி
நீறுதாஙகிநாணமலரினணிறைமனநதுருகி
யீறிலாமொழியாளிடப்பாகனையிறைஞசி. (ரு)

போநதவாயமைமோகாநதநாயகனுறைபுடவிக
கேயநதமொயமபுறழபிஙகலனறிசையிலோரிலிஙகம
வாயநதிடுமபடியமைததருசசனைசெயதுவணஙகிச
சேநதநீவிழிதெனறிசைககிறைவனைசசெயிததார. (சு)

வெறறிமேவியசுவேதனெனறுரைபெறுமேமலோன
செறறநீககியேயவவுழைததிகழசிவலிஙக
மறறையோனறருசசனைசெயதுமறலிதனவாதை
யறறுநிததியவாயுளுமபெறறிருநதனனால. (எ)

வலனுயர்ததமாககணடயனெனறுரைவழஙகும
புலனடககியமாதவனாயிடைபபொருநதத
திலதமுறறதோரசிவலிஙகமருசசனைசெயதே
நிலவுகாலனைநீததிடநிறைவரமபெறறான. (அ)

சாலஙகாயனாபவிததிரனபூசுராசாபத
தாலஙகாயுளபோகுதலுமசசிறுவனையளிததோ
னீலமாமணிமிடறறனையிறைஞசியேநெடிய
காலனறனையுஙகடிநதுயிரளிததனன்கணததில. (கூ)

இனனவாறுபறபலாமிருததுவைசசெயிததீசன
றனையாசசனைசெய்துதீரககாயிசுசாநதா
ரன்னதானமீதமாநதருசசனைசெயுமவாகண
மனனுமாயுளபெறறுமறலியினவதைதமாயபபார. (க0)

வேறு

காந்தநாயகறகீசானமுத்திரததிறகலநதிடுநாபபணிறகவினும
பாநதளாபாணம்புனைநதிடுமுககடபரனமகாலிஙகநாயகனான
சோநதிடுநதானமொனறுளவதனிற்செஙகணமாலவிரிஞசனுஞெறிந்து
போநதவணபனனாட்பூசனைபுரிநதாரபுரிதருநெறிததிறமபுகலவாம. (கக)

முனனொருஞான்றுதினபபிரளயததினமொய்வளையகலியமுதலாய்
மனனியபொருளுமுலகமுமுவரிமடுததெழுநதாததிடததிமிரந
தனவசபபடுததவனையவனறெரிநதுசததியவுலகினிறறுயினற [நதே.
பொனனிதழககமலததவணலஙகடவுடபொருககெனபபடைததிடவெழு

தெணடிரைசுருட்டுமகரவாருதியிறறிகழநதொளிா சேடனமேறறுயிலுந
தணடுழாயமாாபனறிருயிலகற்றிசசாற றுதிபாவனியெனனக
கொணடெழுமுநபபுமடககியேயதிசழுஙருவலேயகாரணமான
விணடெனவுறிதியலலேயோவெனலுமவெகுளியஙகடலிடையாழநதான.

ஆழ்நதவனவடவாமுகஞசதுமுகஙகொணடாணவபபொறிகளைததாஙகிச
சூழநதெழுமபொழுதிறசுறறியபுகையாறறுசளுமவடிவினைசசொலிததுா
வீழநதிடுஙகோடகுனறபொறியதனைவிரிததிடுனமரகதவணணம [மால.
போழநதிருளகறறுஙகவுததுவமணியைபபோனமெனபபுகனறிடததகு

அனனவனவாராயமாலெனுநாமததடஙகியபொருளவிரிககுதியோ
வெனனையேயனறியகிலகாரணனெனறினனமஃவெருருவனுமுளனோ
சொனனசொறகாறறலெனகொலோவெனறுதுணணெனததுளளினனறாததாண
பனனகபபாயனமாயவனவெகுணடுபணிவறாவொடிபடநகைததான (கரு)

ஏனுபிமமுறையாறகூாநதுமேதடிடினுமெடடுணேயேறறிழிபினறி
மாலுநானமுகனுமொயவிலாவாகருவாதமேபுரிநதுமாமறைக
ளானுமேநடரிதாயநாதமுஙகடநதஞானவாருதிதனைநாலவாக
காலுறைநதருளுமணணலமாயையினுலளவிலாமோகிதராகி (கசு)

வேறு

வருவாஙிறதவரிதழகடிததணிவலேயமறபுயவரையினமேம
லிருகைகொடடுவரிடிவெருககொளவெயிறறுககுவரினனவா
ரொருவருககொருவாகளேதாததனருயாநிலததிறைறயொளிமிகுந
திருவிலொததிடுபுருவநெறறியினமிசைகுனிததனாசினவினா. (கஎ)

நிமிாபுயக்கிரிநெரிதரததழுவுவாாநெருநகுவாசுழலுவாா
திமிரவெறபுடனிமைபபொறபொருதிகழுருககொடுபுரளவரோ
லமாவினமறபகைமுனமவிளைததனரடுசினததினரமைவருஞ
சமாவிளைததிடவலிமைபறறியதனுவெடுததனாகரமிசை (கஅ)

தொலைவுதறகருமையினததொடுதொடரனுறறனரடலகெழுஞ
சிலைவளைத்தமைதொடைதொடுததகொலிசெவிடுபடடிடமுதலவிடுத
திலகுடுக்கணைபிறைமுககககணையெழிலகொணமுடகணையிவையெலாங்
கொலைபழுத்தெனமிகவிடுததனாகுருதிககிடவுரறினாா. (ககூ)

வேறு.

ஒழுகொளிபரப்பிநிறைமுருகுவிரிபதுமமலருறைதவிசெனப்பிரியமாய்
முழுதுலகளித்தெழுதவரியமறைபற்பலவுமுறைபெறவிரித்தமுதியோன்
செழுமைகொளனற்பொழிகளசிதறிடுகழற்பகழிசிறுபுவிடுப்பநெடியோன்
விழுமியமழைக்கடவுள்கணைதனைவிடுத்தனன்விலவிசைபெறவிழுத்துமிசையே

அடையிருடிரத்திவளரலர்கதிர்விரித்துநிறையமுதினையுகுத்துமருவு
முடிபதிசரத்தையுரனுடனிறைபொடித்தரியினுரமிசைவிடுத்தனனவன்
கடவிடையுதித்துவளர்கனலெனமிக்கவுக்கிரவெயில்பரப்புபகழோன்
படைதனையெடுத்துநியிரவரிசிலைதுணித்துவருபடையசைவிடுத்தனனரோ.

உரமிசைபடப்படவிலிருதலைதுணித்தசலவுறுகணைதொடுப்பமலரோ
னரவினினடித்தகருமுகிலுமணிலப்படையையதினமிசைநடத்தினன்வளர்
வரமுறுபெயர்க்கணையையயனவிடவெதிர்த்தரியுமவருபெயர்தரித்தபகழி
பெருமையினவிடுத்தலகிலசவுரியபுயப்பெருமைபெருகவுமுனைத்திகலினனே.

இனையவகைபதுமமலர்நயனனுடற்றுருவிறையவனவிடுபரவனு
மனதினினினைப்பரியமறுகணைதொடுத்துவிடவருசமமுறச்சினவியே
பணிமதிமுடித்தபசுபதிபெயர்தரித்தகணைபதுமமலர்நகிறையவன்
முனிவுடனவிடுத்தனனதொழுகனலபழுத்துவிழமுதிர்சினமிகச்சிரறுமால்.

வசியொருகரத்தின்மணிவளையொருகரத்திலொளிவளையொருகரத்திலசுரா
தசையறநொறுக்கிநிமிர்கதையொருகரத்திலொளிர்தனுவொருகரத்திலணிவோ
னிசைபெறுமுருத்திரமதனைவிடவெதிர்த்திறுதியிற்பொழுதடுத்ததெனவே
திசையொருபதிற்றுமனலசொரிதரமலைத்தலைகளசிதறிடவுடற்றியதுவே.

வேறு.

வந்துநான்முகன்வெப்பொடுவிட்டிடுமண்டுபாசுபதப்பெயர்நற்கணை
சிந்தையால்வளர்பொற்கொடியைப்புணர்செங்கண்மாயனடத்துமுருத்திர
மந்தமீதுகன்றனனுற்றெனவண்டகோளமவெடிப்பவெளித்திசை
யுந்தியேவினாவெற்றிபெற்றதசமொன்றுமாயிரமவாசசரமுடற்றின.

வேறு

மாகமீதினிவிரண்டுபாணமுமலைந்துநின்றுபொரவல்லையி
லேகநாயகனிலங்குமோசுடரிலிங்கமாகவெழுகின்றன
ஞகமேருவியண்டகோளகைநடுத்திறந்திடவிளங்கலுஞ்
சோகமோடுமிகவஞ்சிநின்றனதுரந்தவாளிகளிரண்டுமே. (உசு)

ஆனபோதிலரியயனுமவெஞ்சமரகற்றிநின்றிதனையறிவமென்
றேனரூபமுடனெகினமாகியடியீறுமேமுறையினேடினர்

போனகீழ்புவிசகத்திரவாசசரமிடநதுபுககுமறியாமையான்
மானமவீரமுமறநதுமேதினியிலவநதுநினறனனமைவண்ணனே. (உஎ)

வாணிநாயகனுமோடியோடிமனனைநநதுவாசிறையோடிநதிட
வேணுவேடவவருடததிலாயிரமியஙகேநடியுமறிநதிலான
காணுமேமகொலரியெனறுசொநதுபுவியீதுசோரொடுகெலநதன
னீணிலநதனையளாநதமாயவனுநேடிலாமெனனவறிநதனன. (உஅ)

வேறு

தமைமதிததிருநதவேதனறளாநதரிமுகததைகநோகக
வமைவருநதுயரமினபோடயனமுகமலனுமபாாகதா
ணிமையளவேனுநதாழாதிசைநதபிணிதனைககாணே
நமெதழினனறெனறெணணிநனுகுமோகததாறபினனும். (உகூ)

வருமனநதளரசசெயயினமாடசியதனறுலினன
மொருதரமபாாபபேமெனறேயுளாததனருளாககுஙகாலை
யிருவருஞசெவியிறகேடபவிலிஙகமீதெழுநதவினசொ
லுருவமதாகததூயவுளாகொளளாஙகாரமொனறு. (ங0)

அம்மொழியதனினினறுமாதிமாமறைகணமூன்றிங
கொமமெனவெழுநதவறறைககுறிததிடவலலாராஞா
செமமைசேருருவநதாஙகிததிகைததவாதெருடசிகூர
முமமையுமுணாததுகினறமுறைமையைமொழிவலகேணமின். (ஙக)

பூசுராகிருதினேடிபபோறறிடபபடுவனயாவன
றேசிஞலிரவியாதிதிகழதரசசெயவனயாவன
மாசகனமகிழ்வானவையமகிழ்தரசசெயவனயாவன
பேசருஙகருணைதனனுறபெருமபதமளிபபனயாவன. (ஙஉ)

அனையவனீவிாமோகமகற்றிவானவிருமபியொலலை
மனதினுநினைதறகெடடாமாடசியவளாசசிகாடடி
யினையசெநதழலாாசோதியிலிஙகமாயெழுநதானனறே
துனைவுடனவாககுதசோனறசசொனனதாலிருககுவேதம். (ஙங)

வலததொடுவாமாஙகததினவரறுமையளிததோனயாவன்
னலத்தகுமிதையமானநளினமீதிருநதுநீடு
முலபபருமபிரவஞசததிலுறைநதனுபவிப்பனயாவன்
சொலபபடுமதனைமெயயாசசூழ்நதிடுகினறோனயாவன. (ஙச)

அபபிரவஞசமுறறுமறிநதுமெயறியானயாவன
செப்பமாரனேறனுமபாறசெனித்திடுமோகதீாப்பான்

வெப்பவாகணையிருப்பணவிளங்கனறபிழம்புபோர்த்த
விப்பரஞ்சுடராறுமெனறியமபியமெதசுருவேதம். (௩ரு)

வேறு

பெரிதானறபிரமபதமவிணடுபதமபொறபபணிததபெரியோனயாவன்
வருமூனறுசககிகட்குமதிட்டிகளுசசினமயிதனவடிவமாகி
விரிவானறபிரவஞசககமகருமதிட்டிதலுகிமிளிரவனயாவ
னொருஞானறுநினைததவுடனுயாககிததருஞானமொழிபபனயாவன.

பரநதசராசரஙகளனைவயனைததுமவழிபாடுசெயயபபடுவனயாவ
னிரநதரமாயமுக்தியருளபவனயாவனவனுமதுமேமாககீககச
சொரிநததழலிலிஙகமெனககோதாறறினொனறுயாசாமநதுலஙககககூறி
விரிநதவிருகசெசசுருட்டனவிளஙகுதழலிலிஙகமதினமேமவிறறன்றே. (௩எ)

வேறு

மறையொருமூனறுமனனவுததததினமறைகளோலாடு
மிறைநெடுமாலுநீஙகாதெழுநதிடுமோமாகநிஙகி
யுறையுமிவவுருவநமமாலுணரவுறறகெளியதனறு
கறைமிடறறிறைவனெனமேறகருதியேதுதிககலுறறார். (௩அ)

எண்ணருங்காலமொளிவிருநிலமபரப்பிறநீயி
லணணலவானகிரியினினறுமருநதவரியறறிவோகருங
கண்ணினிறகாணடறகெட்டாககாரணவடிவேமுயய
விணமுகடளநதுநினறவிமலனேசரணமெநதாய. (௩கூ)

முடிவிலாவினபமானமுதலவனேசரணமுனனாட்
கடுநகாநதெமமேனோககாததனைசரணஙகாலன
படிமிசைவிழககாயநதபதாமபுயசரணமபணபி
லடியனேமறிவிலாமையகறறினைசரணமாமால. (௪0)

அனிகதியமெகறபிநினறவாறுவானபொருளிலொனறுய
நினைபபகாநதிடுஞமினபாயநினறனைசரணநீஙகா
தனைசசிறிதேதலுஙகாட்டாதனனியஙகாட்டிநிறகும
வினைததிறலிருளோநீககுமவிததகாசரணமெனறார். (௪க)

வேறு

பரவியிடுமவாகாணப்பானமதியஞ்செனனிவைததபரமனமீனறனறக
கரகமலஞசிரமீதிறகவிததுமலரடியிறறஞசிககருணையாரசிநத
வரனுமதுபெருமேமாககமகனறனவாவிருதொழிறகாயவனிமீதில்
வரமுறமுறபவஞசெயதீரனறலவாவிவணவேணடுமவரமயாதெனறான்.

செங்குமுதமலர்வாக்குத்திறந்துமன்றத்துளித்ததென்செப்பலோடு
மங்கமெலாம்புளகிதமாயாத்திநிவாரணஞ்செய்தவமுறைநோக்கிக்
கங்கைநதிதவழ்சடைபோயநீயெனப்பாற்பிறந்துவருகற்பகந்தோறுந்
தங்கியவிம்மோகமனுத்தவிர்த்துவினைநமதொழிற்செய்யத்தருதியென்றான்.

கஞ்சமலரயனன்னவுரைசெய்யப்புண்டரிகக்கண்ணினனு
மஞ்சலிசெய்தழகியநின்னைங்கிரியாசனைக்கிடையூறணுகாவண்ணம்
வஞ்சமித்திடுமோகமீளவுமவந்தணுகாதவண்ணங்காத்து
நஞ்சணியுமிடற்றோனேயருள்செய்யவேண்டுமெனநவின்றனமமா. (சச)

வேறு

குடவளைகரத்திலேந்துங்குளிர்புயல்வண்ணனகூற
விடபவாகனமுகந்தவிறைவன்வாய்மலர்ந்துநீவிர்
திடமுறவிழைந்துபூசைசெய்திடக்கடவதன்றி
மடல்கொளந்தருநாட்டோருமவழிபடக்கடவதன்றே. (சரு)

அறந்தழைதிருவேற்காட்டினதனிடையலங்குஞ்சோதி
சிறந்திடுமிலிங்கமாகத்திகழுவஞ்செகத்தின்மீது
நிறைந்தவாகாண்டலசெய்யநெடியவுயரிதானீவிர்
மறந்தபக்கண்ணிற்றோற்றுமவடிவமாயவனத்தினபாங்கர். (சசா)

இலிங்கமொன்றமைத்துப்போற்றியிருதொழிற்பெறுமினென்றுந்
துலங்குறமனத்தினுற்றதுகளறநீவிர்போற்றும்
நலந்திகழிலிங்கந்தன்னைநவின்றவாதொழுதோர்நாளு
நிலந்தனினமருட்சிநீங்கிநீடியதுயரநீப்பார். (சஎ)

தென்றிசைக்கிறைவனசீறுஞ்சீற்றமுஞ்சிதைத்துக்காணா
வன்றிறலிலங்காணின்றமாநிலப்பரப்பினமீதிற்
றுன்றியபோகமயாவுந்துய்த்துயாவாளுஞ்சூழும்
வென்றிசோகயிலைவெற்பினமேவுவானந்தங்காலம். (சஅ)

நிலந்தனிற்றவஞ்சனணியாசநியதிகள்கிருத்தான
நலம்பெறுமவிரதந்தன்மநவின்றனயாவுந்தேரி
னிலங்குமோரிலிங்கம்பூசையியற்றுநாட்செய்தாநின்ற
பலந்தனிற்கோடிகூற்றொப்பங்குறுமபலனிற்கொவ்வா (சகூ)

எவ்வகைக்குலத்தாரேனுமிலிங்கமொன்றருச்சித்தோர்க்குப்
பவ்வசாகரங்களில்லைபாரமிசைச்செனித்தாரேனுங்
கௌவைசெய்காலன்வாதைக்காணுவதில்லைமோக
மவ்வியந்துயரமற்றுமவர்களுக்கில்லையாமால். (ரு0)

வீசுமெய்ப்புகழ்சேர்விண்ணோர்விஞ்சையரசுரரெட்சர்
நேசநாலவருணத்தோனுனிகழ்சிவாரச்சனையினமீதி
லாசறத்திகழுமெய்யிலனுதினமணியவாய்த்த
தேசுறுமவெண்ணீறக்கமணிதனினமோகநதீரநதோன். (௫௧)

கடையெனுமபுலையனிலலங்காத்திடுஙகருஞசுவான
வுடனுனுமவரினின்றுமொழியவுமிழிவரெனறே.
படரொழியபனமால்கேட்பமுமமுறைபகாநதுபோநதான
றிடமுறுமயனுமாலுநதிருநதுமவேறகாட்டின்மேவி. (௫௨)

வேகவானபுனலினமூழ்கிவிளங்குமவெணவேலினமூலசு
ரிதநீழலிறசிறநதசெலவனைப்பணிநதேயனன
நாதனுக்கீசானத்தினலன்செயயுத்தரத்திலுபபண
ணோதருமிலிங்கநதனனையுண்மையாயமைததேயமமா. (௫௩)

வருமகிழ்சிறநதபெருமாசிலாமணியென்றேதிச
சுருதியினமுறையாறபோறறித்தூயமஞ்சனநீராட்டி.
முருகவிழ்பள்ளித்தாமமுறைமுறையருசசித்தேததிப்
பெருவரமபெற்றுமீண்டுபேருலகளித்தாமனறே. (௫௪)

இநதமான்மியத்தையோர்காலெண்ணினரெழுதினோர்கள்
சிநதனைசெய்தோர்பாரமேற்பிருநதியபோகமாநதே
நநதியெமபெருமானகாககுநன்மலையுறைவரென்றே
முநதுஞானமறைகடோநதமுனிவரனமொழிநதானமமா. (௫௫)

அலஙகனற்சுடராய்நினறவணணருமறையையாய்நதே
பொலன்சிறையெகினததோனுமபூவைமாமேனியானு
முலைநதலைநதோடித்தேடுமுணமையையுணாத்தாமிபபால்
வலமபுரிநெடியோன்பெறறவணமையைவகுத்தல்செய்வாம். (௫௬)

அடிமுடிதேடிய சருக்க முற்றும்.
ஆகச செயயுள - அ௬௪.

வலம்புரிச்சருக்கம்.

நிலவுமிழ்பலமணிசொரிநதுநீடிய
வலைதவழ்பாலியஙகரையிலனறியே
நலநிறைமரகதநாதனகீழததிசை
தலமுளதெனமுனிசாற்றனமேயினான். (௧)

வேறு.

தாதவிழ்வாகைதரித்ததனுத்தசரதன்மைந்தன்
மூதெயில்சூழிலங்கையின்மன்னவன்முடிசாடிப்
போதருபாவவிமோசனமாகப்புனைபோற
சேதுவிலோர்சிவலிங்கமமைத்தர்ச்சனைசெய்தான். (௨)

அத்தகுமவேலையிலாளுடைநாயகனவணெய்திக்
கொத்தலர்மேவிமதுச்சொரிபைம்பொற்கொடியோடு
நித்தியபத்தியினர்ச்சனைநெறிபுரிரகுராமன
சித்தமுதித்தவரத்தையளித்தருள்செய்கின்றான். (௩)

அருளுமவிடைகொடியிறைவனைத்தடசிலைவீரர்
மருள்கடவிரதத்தனையுயர்கதிபெற்றிடவளர்வேதப்
பொருளவனமுற்றுநின்னெழில்கொடிருத்தருபுனைபோற்
றெருளுமணிச்சிவலிங்கமருச்சனைசெயவென்றான. (௪)

காழுறுமேழுமராமரமுருவக்கறைமேவுங்
கேழுடைவாளிதொடுத்துவிடுத்திடுகிளர்தாமப்
பாழிநெடும்புயமன்னனெழுந்துபணிந்தேத்தி
வாழியசீதையினோடுவிமானத்திடைமன்னி. (௫)

வல்லுளியெண்குவயப்புலிமாகடுவாய்சீயம்
பல்பலமண்டியதில்லமகன்றுழுபட்டாமள்ளா
கல்லெழுசுமையதண்பணைநாடுகடந்தாரு
மொல்லைவளந்தருமவேதவனந்தனிலுறைகின்றான். (௬)

வேறு.

வண்டுமுரல்செழுங்கமலமலர்விழியான்றேவாகண்டமடுவிற்றோய்ந்து
கொண்டலெழுவதுமானவெழுந்துநிகமேசனடிக்கும்பிட்டேத்தித்
கண்டரளமணிசொரியக்காந்தநாயகன்கோயிற்கவினுங்கீழ்பா
லெண்டிசையும்புகழ்பரப்பியிலங்குமிராமேசனெனவேறுரிலிங்கஞ்செய்தான்.

நறவுதுளித்திடுநெதரியனறுமலராலுளங்கனிந்துநயந்துபோற்ற
விறைவனுமையுடனவெளிநின்றியற்றுமருச்சனையுவந்தேமெய்தாநின்ற
சிறைகொள்பவச்செடமுழுவதுந்தீர்ந்தசீதையொடுந்திருந்தச்சூழ்போ
யறைபதினாயிரமவருடமணிமாடவயோத்திதனிலரசாளென்றான. (௮)

மழுவினெடுதிரிகோட்டுமறியேந்துமலர்க்கரத்தான்வழங்கச்செவ்வி
தழுவுநெடுமதிலுடுத்தவயோத்திநகர்தனைச்சார்ந்துதயங்கும்பைம்பொ

ஞெழுகுமெழிலொளிபரநதமுடிசூடியகிலமெல்லாமொருகோலோசசி
யெழிலகொண்மணிப்பீடிகையினினிதாகவாணடகைவீற்றிருந்தானமன்னே

மன்னனுயிாபுரநதளிததுவளாகாலநதனிலோாகாலவரமபிலசீர்த்திப்
பொனனிமிருமணிககழலசோபுதல்வரிருவருமவன றனருளாறபோநது
கன்னலகமுகெனததிகழுங்கழனிவளாவேதவனஙகண்ணுறறேஙகுந
தன்னிகரிலமுதமெனததயஙகிநிறைதருமவேதசரசினமுழ்கி. (க0)

ஏடாருமிதழியநதாரினிதணிநதநிகமேசனிருதாள்போற்றி
நீடாழிசூழ்புவியினிறைபுகழ்சேரகுராமனியமனுசெய்த
பீடாரும்பெருமானுககஙகிதிசைதனிலிலிங்கமபிறஙகசசெய்தே
நாடோறுமவளாநதேறககுசனெனபோனருசசனைகணயநதுசெய்தான்.

திருநதலர்தம்முயிர்குடித்துநெயதவமுங்கதிரிலைவேற்செம்மறேவ
ரருநதுமமுதெனவுயிாகட்கருளகூருமிலவனென்போனநதண்காவிற்
பொருநதாகுபதியமைத்தபொருவில்சிவன்றனககீசததிசையிற்போற்றி
வருநதியொருசிவலிங்கமவகுத்துமருமலரதனுலவணககஞசெய்தான.

அடுபுலியின்குருளையெனவளருமிருவருநெடுநாளரியதேவா
மடுவதனிற்படிந்தாடிவளாவேதவனபபெருமான்மலாத்தாள்வாழ்த்திப்
பொடிகொடிருநீறெனவேபுனிதமுறுமனததினவிழைபோகமயாவும்
வடுவுறழ்வேறகண்ணிபங்கனளிததருளபபெறறுமிகமகிழ்வுபூததாா.(கங)

அண்ணலநதோண்மணிமார்பாமூவர்களுமமைத்ததலமதனையோாகா
லெண்ணுநர்கள்கறபகநாடிறைபாவரத்தலததினினிதாயோஙகுந
கண்ணுகலைவழிபடுவோர்கயிலைதனிலளபபரியகாலமவாழ்வா
வி... ணுலவுமவேனமூலமதனிலுளதொருதானமவிரிப்பலெனறுன். (கச)

வேறு

முநதொருகாலநதனனினமுகிழ்ததிகழ்வாடாதோங்கு
முந்தியங்கமலமீதிலுதிததநானமுகனுமனனோ
றநதையுமகவானவிணணோர்சாததியாகுழுமிநெஞசி
னெநதனரசுராசெய்புநோனபுகள்பலிததனெகி. (கரு)

வுனையாகளகிலகோடியணுவினுக்கனபுகூாநத
நனைவருமூாறபாகனளினநாணமலாததாணெஞசி
னினைவுசெயநேசராகிநினறுநனனியதியாவு
முணைதபுமாறறுறசாலமுறறுதலகூடவனறி. (கசா)

பொநதினைபபொருவுநதிணகாறபொதியிருளுடலராகி
நிநதனைநிகழ்ததிநிறகுநிருதர்கணினைததயாவு

நந்தவிக்கினங்கள்செய்புநாயகற றருந்தலெண்ணி
மந்தரகிரிக்குச்சென றுமழுவலானறனனைநோக்கி. (கஎ)

மேயவர்வாய்மையென்னுமெய்நநெறியிலககாநின்ற
தீயவைமபுலனுமவேடாதிண்டிறலடககிச்சிநதை
நேயமோடுருகக்கணணினிகழ்புனலபெருகநீஙகாத
தூயவாலறிவுபொஙகத்துதித்திடலுற்றாரமமா. (கஅ)

வேறு

உழைவாண்மழுவெமபடையாய்சரணமொளிசேரிதழிதொடையாய்சரண
மிழையாபுரிநூலணிவாய்சரணமெளியாய்வலியாய்சரணஞசரணங
குழையாசெவியாய்சரணஞசரணஙகுறியோராகுணமிலலவனேசரணங்
கழைமேவியதோளுமையாளுறையுஙகருணாநிதியேசரணஞ்சரணம. (கசு)

மறைநேடரியாய்சரணஞ்சரணமவயமாவுரியாய்சரணஞசரணங்
குறையாதெழுநஞ்சமுதாய்நுகருங்குருமாமணியேசரணஞசரணம்
பிறைநீர்மலிசெஞசடையாயசரணமபெருமால்விடைமேலவருவாயசரண
மிறைவாசரணஞ்சரணமபிறியாதெமையாளுடையாயசரணுமெனறா.(உ0)

வேறு.

அனையர்கடுதிகேட்டின்புற்றையனோநின் றுநீவிா
மனதினிலெணணுநின்றவரமெமனெனனயாஙக
ணினைவுறுகருமஙகூடநிசாசராநினைதநயாவு
முனைதபவொருவமறநதுமுன்னவவருள்செயென்றா. (உக)

தேவாகள்பெருமானுககிச்சிறுநகைகோட்டிவாடு
நீவிாகணினைதநயாவுநிலைபெறககடவதெனறே
மாவுறழ்கண்ணுள்போற்றமறைநதனனமறைதலோடு
மேவருமிருக்கையெய்தியிருநதனரினையவேலை. (உஉ)

வேறு

துங்கமந்தரகிரியதனிறறேறறிய
திஙகளினறுஞ்சுதைதீறறுமாடமேற்
பொங்கியவோவியமபொறித்தசாலையின
மஙகலையுடணிறைமகிழ்நதுபுககனன. (உங)

பல்லவமருட்டியபாததாமரைச
சில்லரிசசிலமபொலிசிலமபபபோதரும
வலலிநுண்மருங்கின்மாமயிலுககோவிய
மெல்லவேகரததிணறகாட்டிமேவினை. (உச)

காருறுமகிற்புகைகமழுமாடமே
லோரெழுகோடிமந்திரத்தினோடுறைந்
தேருபமனுக்களுமிருந்தலமாட்டினு
னேரிழைபடைக்கணுனெடிதுநோக்கினாள். (௨௫)

கயல்பொருநெடுவிழிகதுவநோக்கிய
புயலவளர்கொந்தளப்பூவைமுன்னரிற்
செயலுறுமிருபிரணவத்தின்செவ்வியாத்
தியலுமிவ்விரண்டும்யாதென்றுகூறினாள். (௨௬)

வேறு.

மய்யுண்கண்ணிமடந்தைபகர்தலு
மய்யன்கைபுனையாய்வளைகேண்மதி
மொய்கொண்முன்னதுமூவர்வழிபடற்
கெய்துந்தானமதெம்பரமென்றனன. (௨௭)

தடங்கணாய்திரிசத்தியளிப்பதீ
யிடங்கொடானமதன்பரமென்றுமேற்
றிடங்கொள்வேதந்திரிவிதமானவை
யடங்கலுமிவ்விரண்டிலடங்குமால. (௨௮)

வேறு.

இனையதன்மையாயிருவரும்புணர்ந்தினிதிருப்பேம
வனைமலர்க்குழல்வருதியென்றும்பனமாமுகத்த
தனைநிகர்ப்பருபிரணவமுருவமாயச்சமைந்தே
யனையகாலையிற்சம்பவித்திருந்தனனதனால. (௨௯)

அண்ணல்யானைமாமுகத்துடனொருசுதனகிலம்
விண்ணம்பாதலந்துதித்திடவுதித்தனன்விழைந்து
நண்ணுமைந்தனைக்கண்டலுநளினவாண்முகத்து
வண்ணவார்குழலெடுத்தணிமடியின்மேல்வைத்தான. (௩0)

குழவிவெண்மதிதவழ்தருங்கொன்றைவார்வேணி
யழகனுச்சிமோந்தவிரொளிநவமணியழுத்தி
யெழுதிமேய்ந்தொளிர்பீடிகைமீதில்வைத்தினிதாய்த்
தழுவியையனமெய்யெழிலெலாம்பார்த்துளந்தழைத்தான. (௩௧)

வேறு.

முருந்திளமுறுவலனனாமுகிழ்நிலாக்கற்றைகான்று
வரும்பனித்திங்கள்சென்னிமலைமிசைதவழ்தனமான

விரிந்தசெங்காந்தளங்கைமெல்விரலதனாலள்ளித்
திருந்தெழுபொழில்காப்பார்க்குத்திருநீற்றுக்காப்பிட்டார்கள். (௩௨)

பெய்வளைவயிறுவாய்த்தபிரணவப்பிள்ளையார்தங்
கைவிடுமரக்கர்தம்மைமக்கறுவிடுமாறுபோல
மைதிகழ்துதிக்கைதூங்குமணிமுடியெடுத்துவாய்ந்த
தெய்வவுத்தியுநின்றாடச்செங்கீரையாடல்செய்தார். (௩௩)

பண்ணமைமகுதலைத்தீஞ்சொற்பார்மகள்பனுவலாட்டி
யண்ணருமனைமேல்வாழுமவிரிழைவடந்தொட்டாட்டத்
தண்மலர்மனிமீதிறருதியாவளாத்திவாழ்த்திக்
கண்வளர்கண்ணேயென்றுகனிந்துதாலாட்டினார்கள். (௩௪)

சுட்டிபொற்பதக்கமாடத்தோள்வளையணைஞாண்மின்ன
மட்டவிழ்கமலக்கையின்மணிவளைவாய்விட்டார்ப்ப
வட்டயிருட்டலந்தின்னுமகரதம்மெண்ணமெல்லாந்
தட்டுவமென்பார்போலச்சப்பாணிகொட்டினார். (௩௫)

வேறு.

பின்னற்றிகழுங்கருங்கூந்தற்பிடியோர்பாகனைப்பெருநிலத்திற்
றன்னைப்பொருநேரிலராகத்தானேயுவமைதனக்காக
மன்னப்பயந்தபிள்ளையாரவருஞ்சில்லோதிமடவரற்குக்
கன்னற்கனிதேனசருக்கரையிற்கனிவாயமுதத்தமருளினார். (௩௬)

ஆறுமறைகள்பலகலைகளனைத்தோருருவராத்தம்மைத்
தேனேகனியேநவரசமேதெள்ளாரமுதேசிரோமணியே
யூனேயுயிரேயுயிர்க்குயிரேயும்பனுருவேசற்குருவே
வானோர்குறைதீர்க்கப்பகமேவருகவருகவெனவழைத்தார். (௩௭)

செய்யமலர்மேலுறைபிரமனைச்சிருட்டிநினைச்செயத்திடும்போது
கையைந்துடையபெருமானைக்கருத்தமைத்தானதினன்றோ
மெய்கள்வெளுத்துச்சிலகருகிமெலிந்துகுறைந்தாயகுறைதீர
வையனுடனேயம்புலிநீயாடவாவென்றழைத்தார்கள். (௩௮)

அலையார்புனற்செஞ்சடைப்பெருமானளித்தவருமைப்பிள்ளையார்
கலையார்மதிபோல்விளங்குமுகிர்க்காலிற்சதங்கைமணிகறங்க
வுலையாதோடிமுகத்தினவெயர்வொழுகப்புழுதியளைந்தாடிச்
சிலைவாணுதற்பேதையரிழைத்தசிற்றின்முழுதுஞ்சிதைத்திட்டார். (௩௯)

இனிநம்மிடர்களொழிந்தவெனவிமையோர்துதிப்பவிறைதுதிப்பப்
பணிகொள்விசும்பிற்படர்கணங்கள்பலருந்துதிப்பப்பசுந்துளபப்

புனிதன்றுதிப்பப்பொன்னுலகமபுரப்போன்றுதிப்பப்புவிதுதிப்ப
முனிவர்துதிப்பச்சிறுபறையைமுளரிக்கரத்தான்முழக்கினார். (௪0)

உம்பர்க்குயர்மந்தரகிரியிலுதித்தவோடைப்புகர்முகத்திற
றும்பிக்கரமொன்றேந்திவருந்தோன்றற்றுணைவர்புடைசூழ
விம்பக்கனிவாயிதழுமையாள்வேறுகண்களிப்பவிளைந்தோடிச்
செம்பொற்பருதிபூட்டிவளர்சிறுதேருருட்டியருளினார். (௪௧)

வேறு.

தவத்திலுதித்திடுமதலைவிளையாடுமவ்வேலைசார்ந்தமுழ்கிக்
குவித்துநெறித்தெழுந்துமணிவடஞ்சுமந்தவிளமுலைதன்கொழுநன்பாற்சென்
றெவர்க்குமறிவரியானேநின்புதல்வன்கணாதிபர்மற்றேனையோர்க்கு
நவப்பிரமர்தமக்குமதிபதியாகவேண்டுமெனநவின்றாளம்மா. (௪௨)

முகையவிழ்ந்துமதுத்துளிக்குங்கூந்தலிளம்பிடிமொழியமுன்னோனோக்கி
நகைபுரிந்துமறைமுனிவர்விண்ணவர்மாலிந்திரனுநளினத்தோனுந்
தொகையகன்றவண்டமிசைத்தவமியற்றுஞ்சுரரதிபருந்துவன்றியார்ப்பத்
தகைநெடுங்கட்கடைகாட்டியருளினனக்கணத்திலவர்சார்ந்தார்மன்னோ.

குழுமுதலுந்துடையில்வைத்துக்குலவுசிவனிவனண்டகோளமாதி
விழுமியபற்பலவுலகமனைத்தினுக்குநங்கட்கும்வேந்தனாகச்
செழுமுடிசூட்டிடத்தகுவதெனமகிழ்ந்துசிறந்ததிரவியங்களெல்லாம்
வழுவறவேயமைத்திடலுமணிச்சிங்காதனத்திறைவன்வைத்துப்பின்னர்.

கறங்கியதெண்டிரையுடுத்தபூதலம்பாதலந்திகழாகாயமீதி
லறம்புரிந்துவளருநர்க்குமளப்பருமவிக்கினங்களுக்குமதிபனாக
நறும்புனல்மந்தாகினிநீர்பரிந்தாட்டிச்செழுங்கலவைநானங்கோட்டிச்
சிறந்தமணிமுடிசூட்டித்திருமுகமண்டலங்காட்டிச்செப்பலுற்றான். (௪௫)

நீவிர்நினைத்தனகருமநிலைமைபெறப்பிறையெயிற்றினிணங்கடோய்ந்த
தீவிழிக்காய்சினவரக்கர்செயலனைத்தும்விக்கினமேசெய்யச்செம்பொற் [பி
ரூவிலொளிமுடிதரித்தேமெனவிறைவனமகிழ்ந்துரைப்பத்தளிர்க்கைகூப்
மேவியவானவர்கண்மலர்மழைமாரிபொழிந்திறைஞ்சிவியப்புற்றார்கள்.

பீடிகைமேலினிதிருக்கும்வேழமுகப்பெருமானைப்பின்னுமேத்தி
வாடியபைங்கூழ்தளிர்ப்பவானவழங்கிற்றெனவடியேமனத்தின்மீது
நீடியதுன்பனைத்தினையுநீக்குநினதருள்வாழிநினதாள்வாழி
வீடுபெறநினையளித்தோன்மிகவாழியெனவாழ்த்திவிடைகொண்டார்கள்.

தேவர்பிரிதலுங்கடுக்கைதிகழ்சடிலப்பெருமானறன்றிருத்தாள்போற்றிப்
பூவைதிருவடியிறைஞ்சிவிடைகொண்டுபொருவில்கணம்புடையிற்சூழ

மூவுலகுமொருநொடியிற்கறங்கெனவேசுழன்றுடுக்கண்மூவொன்பானு
மேவல்செயவளர்மதியமிரவியையுமபிடித்தாடியிருகருநாளில். (சஅ)

வேறு.

சந்திரப்பிறையிற்றோற்றுந்தடமருப்பிலங்கத்தாங்குஞ்
சிந்துரானனத்தோனறாந்திருவிளையாடல்செய்யக்
கொந்தழற்கதுவுஞ்சீற்றக்குணுங்கட்கணங்கள்சூழ
மந்தரகிரிபோலெழுந்துமறிதிரைக்கடலிற்சார்ந்தான். (சகூ)

தன்னைநேர்வரியநாதனருவிலபல்வளங்கள்சூழ்ந்த
வன்னவமதனைநோக்கியணிமுடியசைத்துத்தாண்டி
நன்னிதிசிதறப்பாய்ந்துநலிதரவுழக்கிவாரிப்
பொன்மலையதனிலவீசிப்புடைத்தனன்புடைத்தலோடும். (ருo)

மொய்கொணீர்த்தரங்கந்தாவிமூரியங்கரைமேலேறிக
கைகடுக்குறறுமீனுங்காட்சியக்கடற்குமன்ன
னுய்யுமாறிலமெனவெண்ணியோடுதலபோலுமாடு
மையனூங்காரந்தன்னாலலறியேமீடலபோலும. (ருக)

உந்துநீரபபுணரிமேயவுனணிவானிடையினமன்னி
வந்தமாமுகிலோராபாலினமடுத்துவானேறுங்காட்சி
முந்தைநாளுவரிமீதினமுழுகியேகிடவாநின்ற
வந்தமைநாகமஞ்சியணடமீமேதாடனமானும. (ருஉ)

வலமுறுமையனசோதிமணிவளையெறியவாளிற்
றலைமயக்குற்றுமீண்டுசெலதியிறபடியுங்காட்சி
யலாகதிரபரப்புமவெயயோனவிாமதிவெருவிசசூழு
நிலைதடுமாறிவீழுநெறிதனைநிகாக்குமாதோ. (ருங)

புடைவருகணங்கள்வீழப்பொங்கிமேலெழுந்துதாவு
முடைதிரைமிசைநின்றாலுமொணகொடிப்பவளக்காட்சி
யடையலாபுரங்கணூறுமையனவாழமதலைககஞ்சி
வடைவநீள்விசுமபிலோடவழிகள்பாாததிடுதனமானும். (ருச)

நீடியவினையவேலைநீரொலாங்கொதிப்பநீங்கா
தாடியபெருமான்சீறியாகிருடிகருங்காலைச
சேடுறழ்மகரம்வன்மீனமிமிங்கலகலததினோடு
பீடுசோகமஞசூழ்கொண்டற்பிறங்கொளிபெருகுமாயோன். (ருரு)

ஓங்கெழிலுநதிமீதிலுதித்தநானமுகனுமாாபிற்
றாங்கியதிருவுஞ்சேடசயனமுஞசலததிற்போதத

தூங்கியதுதிக்கைத்தூம்பிற்சூழ்ந்துமேலோடிவீழ்ந்து
மாங்கவன்பட்டதுன்பமறிந்தியாருணிக்கற்பாலார். (ருசு)

வேறு.

வெருவவினுயகர்புனலைவெறிந்தேவிளையாடத்
திருவொடுமாலயனீடுமெனாந்தனழிகழ்பாரமேன்
மருவியபலபலதிசையினவிழுநதேவநதேபின்
னொருபுடைகூடிவருய்ந்தனமெனவேறயுரைசெய்வார். (ருஎ)

மத்தகெசானனனத்திறலசெய்தேவருகின்ற
வித்த றுவாயினின்மொய்த்திடுபூவையினிதழ்வண்ணன்
கைத்தலமேவியவெற்றிசெயைமபடைகாணாது
சித்தமகாவிதனத்தொடுதேடுதல்செய்கின்றா. (ருஅ)

அலலலுழந்துமெலிந்தவர்தேடலுமவைமீதி
னலவியனமேவியநான்மையுநேருறறனநாதம
புலவியவால்வளைபோயதுபோகபபுயல்வண்ணன்
சொல்லருமலலலெனுங்கடனழுழ்கித்துயர்கின்றான். (ருகூ)

வேறு.

கடகயமுகத்திறைன்வெண்கயிலையங்கிரியைச்சார்நதான்
படாதருகாளிமேலாராட்பரவைபோற்குமிறககேட்டு
நெடியவன மதுசங்கநிசசயமென்றுநீங்காப்
புடைபடுகணஙகவேண்டப்போயினகணங்களம்மா. (சுO)

இறுதிநாணம்மனோர்க்கென்றெணணிமேயபோதாநின்ற
விறலுடைக்கணங்களோங்கும்விளியினுலுணர்ந்துமீண்டு
பிறிதியாதுமைப்பதென்னேபெருஙகணாதன்வாய்மை
யுறுதிகொளகணங்கடமபாலுறறதெனறுரைத்தாரன்றே. (சுக)

வகுததலுஞ்சூழ்போயுமபலவதனனைகவேளாணுகித்
தொகுப்பருஙகருணைநாதறவெறுழுதியாமபெறுவமென்றே
பகுத்துநீளசிறையசெங்கட்பனனகவயிரிமீதிற
சகததினையளிககுஞ்செய்யதாமரைக்கண்ணனேறி. (சுஉ)

சந்தமென்றளிரும்போதுநதழைநதுநறகனிகடாங்கும்
கநதவார்பொழில்கள்சூழுங்கயிலையஙகிரியைசசாாநது
நநதிபான்முறைசெய்தேகிநாதனைப்பணிநதுபோற்றி
யெநதைநீயடியேறகிட்டவிணஙகியபணிசெய்கின்றேன. (சுந)

ஆண்டுவெண்மருபபதேநதுமாமபனமாமுகததுணைமந்தன்
றூண்டியதரஙகவாரிததண்புனலகுடைநதானனனே
னீண்டிடுநதுதிகைகததுமபிணைநதியானபிழைநதுநீஙகி
மீணடனனமீளுமவேலைவிழுநததுபணிலமெனறுன. (௬௪)

மாசகனிலவுகாலுமவாலவளைமநதனசூழற்
றேசுறுகணஙகடமபாறசோநதுசிறியேனமீதி
னேசமவைததருளவேணடுநிருமலவெனறுநிறபப
பூசல்வணடரறறுஙகூநதறபொறகொடிவதனநோககி. (௬௫)

பொருகவெனநகைததுநினறபுண்டரீகாடசபோநத
தருபபமேயெனினுமெமமாலசககியமாகுமறறு
திருபபொலிவேறகாடெயநிசசேணளநதொளிருமவெளவேல்
விருககமூலததினமீதேவிஞயகனபூசைசெயயில. (௬௬)

பூஞசிலமபரறறுமெனறுட்பூமகளகொழுனபோன
பாஞசசனனியததைமீளபபணிககுமெனனறுபாவுங
காஞசிமேகலைசூழலகுறகருஙகுழலுமையோபாகன
வாஞசைமேயாடுளைபபவனனேவடமறைககாடடிறசார்நதே. (௬௭)

மேயவானவாகள்போறறுமவேததீரததததினமூழ்கி
யாயிடைததிகழுமவேறகிளைழஙகரபபெருமானறனனை
நேயமோடமைததுபபோறறிநிறைறவிதிநிகழ்ததுமாறறுற்
றாயவாசசனைகள்செயதுதுகளறததிககலுறறன. (௬௮)

தானவர்நினைத்தயாவுநதடையுறததசளராநினற
வானவாமகிழவநதவள்ளலேசரணமவாய்நத
கூனலவெணபிறைவாழசெனனிககொறறவசரணமயானை
யானனசரணமுககணையனேசரணமெனறுன. (௬௯)

மாயவன்றுதிததலோடுமகிழ்நதவனமுனனாத்தோன்றி
நாயகனினறுனனேனினநாண்மலாததாளபோறறி
நேயனேகணங்களோடுநீாவிளையாடுமபோது
மேயவாகுதியிலனைகவெளவளைத்தவறிவீழ்ந்த. (௭0)

அனனதுகணங்கடமபாலமாகினறதததனைமீள்வித்
தென்னிடத்தளிததலவேண்டுமெனறுநினறியம்பலோடுந
துனனியமதமபாயகினறசுவட்டுடைக்கடவுளனனே
னின்னறீர்தரவேவாங்கியேநதியகரத்திலீநதான. (௭௧)

அளித்தலுமுலகமேழுமளந்தவன்மகிழ்ந்துவாங்கிக்
களிபுறுமனத்தனுகிக்கவினகொள்பாற்கடலிற்சார்ந்தான்
றுளித்திடுநறவந்தாங்கிச்சுருமபிமிர்தாமனுசூழும
வெளிறறுவேனமூலமீதிலவேழமாமுகத்தோனபோந்தான. (எஉ)

உலவையந்தந்துநாதனுற்பவஞ்செயலையோர்கா
லிலகவேயோதிஞானகளைத்துமவிக்கினங்கணிங்கி
நிலமிசையனந்தபோகநிலைபெறறுகாந்துநீடு
வலனுறங்கைலைமீதிலவாழ்வரெனறுரைத்தானனறே. (எங)

முருந்திளமுறுவற்செவ்வாய்முறறிலாமுலையாளினற
வருந்தவக்களிறறினவாயமையருட்டிறமுரைத்தாமிபபால
வருமபுனற்பாலியாறறின மலலலங்கரையிலவாயந்த
திருந்தியமுனிவர்பூசைசசெயறனைதெரிததலசெயவாம. (எச)

வலம்புரிச்சருக்கமுற்றும்.

ஆகச செயயுள - கூ0அ.

முனிவர் பூசைச்சருக்கம்.



படர்புனற்பரந்ததூயபாலிமாநதியினபாங்க
ரடல்பொருமசுரரூவரருசசனைபுரியாநின்ற
மிடலகெழுதானமவேறெனறுளதெனவிளங்குநதீமபாற்
கடல்படுமமுதமபோலககவுசிகனகருதிசசொலவான. (க)

மேயமுப்புரத்தின்மூவர்விரிஞசனமெய்ததவத்தாறபோந்த
வாயுநாரதனறனுமவவுழைப்பவுகதனை
மாயவனவசனததாலுமயங்கிலராகியெனறுந
தூயபலகணங்களபோறறததுவாரபாலகாகளானர். (உ)

அன்னவரியற்றுநின்றதானமதெனலுமனனேனை
றனனையநதணாகஞசெககிசசாறறியமாற்றமநதா
வெனனவற்புதமபாாமுற்றுமிலங்கியமாயோன்மாயைப்
பினனுறுமவலையிறபட்டுபபிரபஞ்சமயமாய்நிறப. (ந)

இனையர்களதனைநீங்கியெழுபொழிலளிககுநாதன்
றனையடைநதுய்யபபெறறதகுதியெவ்வாறுவெனனப்
புனையிழைநுடங்குமாாயன்புகலுவனகேணமினபோந்த
மனதினுவியறறுசதொண்டினமாாக்கமோரிருபாலாகும. (ச)

காமிகமுத்தியெனறேகருதுமிவ்விரணடிறகாம
மேமநீதெதழுநதபிறுசஙகிதமெனவெவருஙகூறப்
பூமிசைவிளஙகிவேடபபொலிவினைககாடடிசசினனுட்
பாமரிடததினினறுபாடலமலரிறறேறறும. (௪)

தெளிவுறுமுததிமாக்கஞ்சிவாாசசனைபுரியசசெயதே
துளிமதுககமழுஙகூநதறறோகையாமையனீககி
நளினபததிரததிறபெயதநறுமபுனலபோலப்பாவ
மளியவனனவாகடமபாலடுததிடாதியறறுமெனறான். (௫)

வேறு.

மேயவாபணிததிறனவிரிததுரைசெயவேணுற
றாயொளிபரபபுமதிலசூழதிரிபுரததின
மாயனொருபுததனவடிவாகியடலவீரா
மூயநெறிதட்டழியமோகமுறுவிததான. (௭)

இனனிசையளிககுமகதிககிறைவனுனு
மனனாமிருகாமுகாகளாயினரவாகருட
டொன்மைகொள்சுசீரனொடுதூயமையசுகனமன்
மனனியசுபுததியெனவாழுசுராமூவா. (௮)

தனனறிவினனறுசிவசததிபதிவுறறே
துன்னசுரரோடுமருவுறறனாதுடஙகும
வனமையதனனமயலவலைபபடுவதினறிக
கனமலைவிலானகையழறபகைகடிநதாா. (௯)

மூனறுவிழியானவாகணமூவரையுநோககி
யானறுசினவுறறநமழறகணைபிழைததே
தோனறினமையாறபுவிதொழததகுதவததீ
ரேனறவரமெனகொலிசையினெனவிசைததான். (௧௦)

வாலையுமைபாகனதுகூறலுமவணஙகிச
சாலவுறுநொயதவிரவேதனுவினோடே
சூலகரசனனிதிதனிறறிகழ்துவாரா
பாலகாகளாகவருள்பாலியெனநின்றார். (௧௧)

தண்ணமுதுகுககுமதிதஙகுசடிலததுப்
பண்ணவனைததததுபலிததிடவிளஙகும
விணணுலவுசோலைதிகழ்வேதவனமேவு
மெண்ணரியசோதிசெயிலிஙகமவளாகோயில். (௧௨)

கேதனமிருநதொளிசெயகோயிலதுகிழபா
லேதமுணிறுமபெயரிலிஙகமதனைமதநேத
போதிருகைகொணடுவளாபூசைபுரிமினகண்
மாதிஹுடன்வநதருளவலெனறிறைமறைநதான். (கங)

வென்றிநிறைமூவாகளுமவேதவனமேமவி
நன்றுதருமபபெயர்நதிப்புனலபடிந்தே
கன்றுமழுமானமருவுகந்தபுரிநாதன
றன்றுணைமலாப்பதமவணஙகிமுடிதாழ்நதாா. (கச)

மலனுயர்தடயபுயமவயஙகசுரர்பினன
ரலவிபடுதிககினிலிலிஙகமதனைமதநேத
பல்லவமிருநதநுகிமிாபைநதருவுயிாதத
வலவிமலராணிதமருசசனைபுரிநதாா. (கரு)

அத்தகையவேலையெனையாளுடையநாதன்
முத்தமுறுவறகொடிகளிததிடமுளைதநேத
பததிபுரிதொண்டாமனதுறறனபணிததா
ணித்தனதுசனணிதியினேசமுடனினறாா. (கசா)

வேறு

திகழ்நதகாரணததால்வையநதிரிபுராதீசனெனவேற
புகழ்நதவததலநதைேயாாகாறபோறறிஹுமபுணகணீங்கி
மகிழ்நதுதெனகயிலைமீதிலவாழவாகளதனினறெனபாற
சகநதொழவிளஙகிதநேதாறறுநதானமொனறுரைப்பலெனறுன. (கள)

மடல்விரிபசியபுறறூர்வளாபலராமனெனபோன
படாசினகொடுநதீககாலுமபாரதயுததநனணி
லடலகெழுகினைஞர்கூமயயுதககமேதுடஙகிஞரெனு
றுடல்பதைத்திடவேதீாததவுரைகொளயாததிரைககுசசெனறுன.

உடைதிரைககடலநதானையுடுததமாநிலததினமீதிற
குடைபுனறறீாததமாடிககுலவுவெண்கொடிநீாததததிற்
படிதலுமிறைவனகோயிறபறபலவிருநதநேறுகி
வடமிசைததுயிலவோனமுககாலவனஞெயதுவணஙகனுறறுன். (க௯)

வணங்கியமுழவுதநோளானவசிததமாதவனைநோககிக
குணஙகுறிகாலநீததகோதிலானபிரியமாக
விணஙகியதானம்பாரமேலெனைததுளவதனினுறுந்
தணநதிடாதென்றுமினபநதருநதலமயாவதென்றுன். (உ0)

நிலவுமிழபணிலமாதிநெடியவைமபடையுநீககி
யலமுறுபடையதாகவடலபொாவணிநதுபோநத
வலியதிண்டோளனகூறமாதவாமகிடசிபூததே
நலணிறைவாய்மைபொஙகநயமபெறநவிலலுறறா. (உக)

வேறு

மேவுமேருவின்சமபுவினகனிநறுவிளககு
நாவலமபெருநதீவியோசனைநவினியுதம
பாவுநீடசியிபபாரினைபபணபுறவளைநதுத்
தாவுவாாகடற்பரபபுமோரிலககமாநதகைததாம. (உஉ)

பிலடசதீவிரண்டிலககயோசனைப்பெருமபரபபாகு
சிலைப்பெயாத்திருமரமிருநூறுபினறிகழ
வுலபபிலாயிரமயோசனையுயரமாமோஙகி
நிலைப்பநாப்பணினிறறலாணிகழ்நததபபெயரே. (உ௩)

பன்னுதறகருமவளஙகொளுமபாரினவாழநாககு
வனனிதைவதமாகியேவருமபலனளிககு
மினனபூவையீரிலககயோசனைபபரபபினதாயக
கனனலினசுவைமலிதிரைக்கடலவளைநதிடுமால. (உச)

இலஙகிடுஙகுசைசததீவுநாலிலககமயோசனையிற
றுலஙகுநீளபரபபிதனிடைதநதோறறியோாதருபபை
வலனசெயோரிரணடாயிரமறறிருநூறு
நலஙகொளயோசனைவளாதலானவினறனரப்போ. (உ௫)

இனையபூமியிலவளாதருமனிதாகளியறறும
வினையறிநதவாககுறுபலனளிபபவனவெயயோ
னனைமலாததருபபொதுளுமிபபுவியைநாலிலககம
புனையுமயோசனைப்பரபபதாயமதுககடலபொருநதும. (உ௬)

நீடுமெட்டெனுமிலககயோசனைதனைநிரமபிப
பீடுசோகிரவுஞசமெய்ததீவதுபிறஙகும
நாடிலபபெயாவெறபுநாலாயிரநானூற
றீறுபெததுயோசனையுயாநதிருத்தலினுறைததா. (உ௭)

இத்தலத்தினின்மருவியவரககாகளியற்றுந
ததமவலவினையறிநதளிபபவனகடறறலைவ
னததலததையெடடிலககமயோசனைபரநதாழ்நது
சுததநெயககடறுலஙகழகொழுகிடசசூழும. (உ௮)

இனமபெறபபதினறெனுமிலக்கயோசனைததாய்க்
கனமபரப்பொடுசாகநறறீவதுகவினு
நனநதலைததிகழ்கிரௌயோாதணடுவானண்ணி
யனநதமயோசனைவளர்தலினப்பெயரமைத்தார். (௨௯)

அன்னபூமியின்வளாமனிதரைப்புரநதருளவோன
சென்னிமூவிரண்டிலகியசெயயவேளாமாற
பன்னுதறகருவெணடயிாககடலபதினறிற்
றுன்னிலககமயோசனைபரநதப்புவிசூழும. (௩௰)

உணாததினமுபபதிற்றிரணடுயோசனைபயரப்புளதாயக
குணததினோசெறிசானமலிததீவதுகுலவுந
துணைததவெணணாகனறனநதமயோசனைதனைசசூழ்நது
பணைததுயர்நததோரிலவுநிறறலிறபெயாபகாநதாா. (௩௧)

பொங்குமிப்புவிநாலவகைவருணமுமபுரநது
துஙகநலவரமளிபபவனசெஙகதிாதமோனற
லங்கண்மாநிலபபாஙகாமுப்பாணிரண்டதனைத்
துஙகிலககமயோசனையகலபாறகடறயஙகும். (௩௨)

பலமிகுத்தகனறொருபதிற்றேடுநான்கிலகக
நிலவுயோசனைபுடகாததீவதுநிறகு
மிலகுபூமியிலையிரணடாயிரமிதழ்சேர்
சலசநீடலிற்றகவுறததழைநததப்பெயரோ. (௩௩)

தரைக்குண்மேன்மைகொளதனிடைதமதேவர்சஞ்சரிப்ப
ரிரக்கமுறறுமாயவனவாககருளுவணிதனை
யுரைபபினோரறுபதிறறுநானகிலக்கம்யோசனைததாயப்
பரபபுமேவியநறும்புனறபரவைசூழதருமால. (௩௪)

வேறு

துய்யவிததீவினபாஙகாசசுடர்விரிததிருளைநீககுஞ
செய்யபொனனுலகமபபாறறினகரனுறையுமவெறபு
வெய்யவெற்பதனினபாஙகாமேவிடுமேலோகாலோக
மெயதருமிதனிறகபபாலிருட்படுமுலகமாமால். (௩௫)

வரும்பகலெனபதினறிவளரிருட்பூமிக்கபபாற்
பெருமபுறககடலாமபபாறபிறஙகிடுமண்டப்பிததி
திருநதியவிவறறிறகெலலாநதிகழ்வுறுஞ்சமபுததீவே
பொருநதுமிததீவினமேவுமபுகழநவகணடததுள்ளும. (௩௬)

சீரியமுனிவர்தேவர்சிததாகளவிழைவதெனறும்
பாரதகண்டமினனபகாநவகணடததுளளுங
கூரியகருமஞசெய்யககூடுதலகுமரிகண்ட
மேரணிகுமரிகணடமிதறகிணைபுவனததினமேற. (௩௭)

மேவுதற்கரிதாமின்னவியபபுறுதலத்தினமீதிற
றேவாதநதானஞசாலசசிறப்புறவிளஙகிநிறகு
நாவலாதுதிப்பவாயததநறறலமதனினினறும
பூவையினவண்ணமாயோனபொருநதியதலஙகணமேலாம. (௩௮)

இததலநதனிலுமாநதரியறறியவிலிஙகததான
முததமமதனினினறுமுயாநதிடுநதேவாசெய்த
நிததனவாழ்தானமனனநியதிசோதலததினினறுஞ்
சுததமாஞசுயமபுததானமவறறினுடடுலஙகுஙகாசி. (௩௯)

சிறநதிடுங்காசிதனனிறறிகழதருஙகாஞசியனன
வறநதழைதலததினினறுமதிகமாமவேறகாடஙகட்
பிறநதவாவசிதசோதாபேசுமபெறறியாமரிதமேதாரெலலா
நிறைநதபேரினபவீட்டினிலவுவாரீஙகாதென்றுா. (௪0)

வேறு.

கேட்டலும்விறலோனுவகையஙகடலினமூழ்கியேகேழ்கிளரவாத
நாட்டுணைககமலநலமலிசரணநனிதொழுதகனறுவேறகாட்டி
னீட்டமாரிறைவன்றலமெலாமவணஙகியெழினமிகுவேதநீராடித
தோடடலரதனுற்சாநதநாயகனைதுதிததடிதொழுதெனறிசையில. (௪௧)

இம்பரினுபமன்னியப்பெருநதவனுலிலஙகியதீககைபெற்றினிய
தமபெயரதனுலிஙகமொனறமைததேதாலவுமருசசனைபுரிநதா
னம்பிகையுடனேயிடபமேறறோனறியஙகணனவனெதிரவெளிபபட
டும்பாகடகரியவொழுககினைமனததிலுதிததிடுமவரமுனாயெனறுன. (௪௨)

நீலமாமிடற்றுநிருமலனபகரநேசனேநினபதமடியேன
காலகாலங்கடொறுநதொழுதிறைஞசககதியளிததிவ்வுழைககலநத
கோலமாரிலிஙகமீதிலெஞ்ஞானறுஙகுலவவீறறிருநதுகூறினரு
ஞாலமேற்போகமபொருநதிநாற்கதியுநலமபெறவருளெனநவின்றுன்.

இறைவனுநனறெனறெழிலவரமுதவியிலிஙகமீதுறைநதனனிதனபா
ணிறைசிவதலங்களனநதமுணடதனிலேனுருவனசிலநிறுவினாபோ
மறைதெரிவாலகிலலியாவிரசாமருவிரதாககினிவசிட்டா
பொறைமிருகபிலாபராசரர்பயிலாபுகழநிறையாதிசமபுததி. (௪௪)

சனகாதிமாணிசனந்தனாமதனுசசுனாசனநதனாசனற்குமரர்
வனமுறைநிருமர்காசிபாடிணடிவயிசசுதாசகட்டிணுவாலி
பனககங்கணணேப்பணியுமவானமீகாபாரககவாவியாக்கிரபாதர்
தினகரனபோனுஞசாததுதாசுகோதராததிரையாகௌதமருசனர். (௪௫)

சத்தியதபர்முண்டசுராரபததமபாகாததியாயனாகற்கர்
சிததிசோசததியாசசுவலாயன்ரபொனறிகழநராபயுததுதர்சிறந்த
சுததமாநிரகாகிறுதாசமபராமேறறுலங்கிசைசககிழவியாசுதர்ம
ரெத்திசைமேதாறுமபுகழ்நிறைகனனனிலகுபாணடவாசிபியெனபோன்.

ஆறுசாத்திரஙகளரியநாலவேதமாகமமுடனவகிரகம்
வீறுயாபதினெணபுராணமேவாயநதவெறறிசோமகாவெலிவாணன
கூறினாமுதனூறறைமபதிற்றைவாகுலவியவேதமெய்பபெயாசோ
நாறிருமபுனலிறபடிநதுதமபெயரானலநதிகழிலிஙகமுமமைததே. (௪௭)

தணணறுசசொரிநதுதளையவிழ்நதொளிமநதாரமேமுதலியமலரா
லெண்ணருஙகாலமருசசனைபுரிநதேயிறையருளவீட்டிலெய்தினாகள்
கணணகனபுவியிலிசசிவதலஙகளகணடிதொழுதுபோறறினாக
ளண்ணருளரியவினபமெய்துவரெனறருமறைககவுசிகனறைநதான். (௪அ)

வேறு.

நினைத்தலினனமைசோநெறியிற்கூட்டிடு
முனைததவாபூசனைமுறைமைகூறினுந
தினைததுணையிறைவனுககளிபபிறசோகதி
தனைபபகாபலனபெறுசருககஞ்சாறறுவாம். (௪௯)

முனிவர் பூசைச்சருக்க முற்றும்.

ஆகச செயயுள - கூடுள.

பலன்பெறு சருக்கம்.

தன்னிகரில்புகழ்படைத்துத்தயங்குதிருவேற்காட்டிற்றழைத்துவாழும்
பொன்னணிநூன்மணிமாபாகவுசிகன்றனமுகநோககிப்புவனமீதி
லினனியல்சோதலபபெருமைவிளங்கவருளினையிலிஙகமியற்றுமபேறு
மனனுமவிழாவணிவளரச்சகளமியற்றிடுமபேறுமவகுததுககூற. (௧)

விழைநதனமென்றவாபகரவுளஙகூர்ந்துமுதுமறையோன்விளமபலுற்றான்
குழைநதுதிகழ்வாலறிவீர்கோதினவமணிசிலையாறகுலவுமபொன்னாற்

றமைந்துவளரிலிங்கமமைத்திடும்பலனாற்பிரமாண்டந்தகர்த்துநீங்காப்
பழங்கணைத்தையுமகற்றிப்பகரரியசிவபதத்தையடைவார்பாரமேல்.

விரதமொடுதவமிழைத்தலவெண்டிசைகள்சுருட்டிநிமிர்வேலையாடல்
சுரநதியிற்படிதல்பலநற்றீர்த்தமாடல்கடோந்தயாகம்
புரிதலிவையனைத்துமொருசிவலிங்கமமைப்பதனுறபொருந்தும்பேற்றிற்
பரவுமொருகோடிபங்கிலொருகூறுதனக்குநிகராகரொணாதே. (௩)

வண்டுளபநறுநதெரியனமணிமார்பனவிரிஞ்சனொடுவானோர்கோமா
னண்டரிருடிகண்முனிவரிலிங்கமமைத்தேபதவியடைந்தார்பாரமேற்
றெண்டிரைசூழ்தீரமதிறறிகழுந்திங்களைமீதிறசிலையினமீதிற
பண்டுதபோதனரிலிங்காச்சனைபுரிந்தாரத்தகையார்பரிவுகூர்ந்தே. (௪)

கருகரியகதிவிரும்புமனிதர்பிரதிட்டைபண்ணக்கடவாசெய்யிற
புரமுடனைசிவனுவாபுகல்பலனைத்தலத்தினுமாம்புவியினமீதிற
றிருவளருமவேதவனந்தனிறபூசைபுரிந்தனரேறசேருமபேறு
பெருகுசதுமறையாலுங்கணிப்பரிதத்தலமதனிறபெரியோர்முனனம்.

பூசைபுரிசிவலிங்கந்தனையொருகாலிறைஞ்சினரேறபுவனமயாவும்
வீசுபுகழ்துதித்துநின்றமிகவணங்கமிளிர்பசுமபொனவிமானமேறி
வாசவனைமுதலானவானவர்கள்கறபகப்பூமாரிபெய்ய
வீசனுறைதிருக்கயிலைமலைமீதிலளப்பருநாளிருப்பரம்மா. (௫)

வேறு

உமையுடனொருபீடத்திலுறைபரமபொருளைவிண்ணி
லிமையவர்நீங்காதென்றுமிறைஞ்சிடுமபெருமானறனைத்
தமைநிகாப்பரிகாயோங்கித்தழைத்திடுமவேதமூது
ரமைதரசசெய்தோர்மேலாமருநெறிபெறுவரன்றே. (௭)

இநதிரதனுவின்வாய்நதவெழிற்றிருநுதலினானை
யநதமிலுலகமீன்றவமமையையமைததாராகிற
சந்ததிவிளங்கமேலாநதகைமைசோபோகமாந்திச
செநதிருமாபனகாணுததிருவடிபெறுவரன்றே. (௮)

பதஞ்சலிபுண்டரீகபாதனுமபரிவுகூறக
கதமபகுங்குமசசேராடுங்கதிரமுலைகளிக்கக்கஞசம
வதிந்திடுபாதகநதூக்கிமனறிலுளாடுங்கோவை
யிதமபெறத்திருவேற்காட்டிலியற்றினரின்பஞ்சேர்வார். (௯)

பிரமனமபுவனிவேதம்பிறங்கியமேருமாயோன
மருவுசாரதியேவையமவாம்பரிதனுக்கோலாகத

திரிபுரமெரித்தோன்றனைத்திருந்துமவேற்காட்டிற்செய்தோர்
ரிரதமேலேறிநீங்காதிருப்பார்கள்சிவலோகத்தில். (க0)

தங்கியமுடிவுகாலந்தனிலெழுந்ததிருமவேலை
பொங்கியதெனவேவாரோபொதிரப்புறப்போதாநின்ற
கங்கையைத்திவலையாக்கத்தறைவார்சடைமேலவைத்த
வங்கணன்றனைவேற்காட்டிலமைத்தவர்முத்தராவார். (கக)

தானநீத்தெழுந்துவாய்ந்தசனகனேயாதியான
வானவர்நால்வர்கன்றுவட்டகருநிழற்கீழ்ஞான
போனகமளித்தோன்றனைப்பொருந்தவேயியற்றினமேலா
ஞானபாரகனுயத்தூயநன்னெறிபெறுவனமமா. (கஉ)

ஏருறைதவங்களிட்டமிருடியாமனையார்வாழ்ந்த
தாருகவனத்தினமீதிற்றனிப்பலியேற்பச்சாந்த
நீருறைசடையான்றனைநீடியதிருவேற்காட்டிற்
சீருறவமைத்தோர்நீங்காச்சிவகதியடைந்தேசேர்வார். (கங)

திவசமதறியக்காட்டுஞ்செங்கதிர்போலுமேனிக்
குவிகவுட்சிறுகணுலவாய்க்குஞ்சரமுகத்தினானைப்
புவிபுகழ்திருவேற்காட்டிற்பொருவருமுருவமவாய்ந்து
கவினுறவமைத்தாலனோனகாமுறுகணங்களாவார். (கச)

குன்றமவாழ்கொடியினோடுகுலவியதேவயானை
யென்றிருமயிலுநீங்காதிருப்புறத்தயரத்தோகை
வென்றிமாமஞ்ஞையின்மேவியவிறலோன்றனனை
நன்றுறவமைத்தாராயினணுவார்குமரலோகம். (கரு)

வேதமாபுரியினமீதிலவெண்ணிலாவணியுமவேணி
யாதிநாயகன்றன்கோயிலணிகொள்சன்னிதிமுன்னுக
வோதருந்துவாரபாலரொளிபெறச்செய்யிற்றாய
நாதன்வாழ்கயிலைவெற்பினலத்தகவிருப்பரம்மா. (கசு)

உந்தியங்கமலமீதிலுதித்தநான்முகக்கோமானைக்
கந்தமார்புறவநீடிக்கவின்பெறுதிருவேற்காட்டிற்
சிந்தைதேயாட்மைத்தாராயிற்றினடிற்றசெகத்தினமீது
சந்ததிதிகழநீணுட்சத்தியவுலகஞ்சாராவார். (கஎ)

தளங்கொடாமரைபூத்தென்னத்தகைபெறுமவிழியினானை
விளங்குகோசாதண்டமேநமிவிளங்குந்தயொளிவாள்சங்கம

வளங்கொள்செங்கரத்தினுனை வணங்கியேயமைத்தமேலோ
ருளந்துன்ழபோகமாநதியுறைவானைகுணடமீதில. (கஅ)

பயினமரகதததமே மணிபபணணவாஙகலினபபாய்மாத்
துயனுறபபூடடிநதிணகாறசுடாவிடுகொடிஞசிததேதாமேல
வெயிலவிரிததெழுநதகோவைவேதமாபுரியினமீதி
லியலபெறபபதிததோரமமாவிரவிமண்டலததிலவாழ்வார. (ககூ)

வெள்ளியங்கமலமீதினமேவுமவெண்கொடியையவாழ்ததி
யள்ளலமபணைசூழ்வேறகாடதனிடையமைததுயோா
தெளளுசாககளையேதீமபாறசீனிகறகணடுபோல
வளளியமதுரப்பாடனமழைதனைசசொரிவாமாதோ. (உ0)

அரககெறிநதொளிருஞசெய்யவமபுயமலாமேலவாழுந
திருககிளாகுமுதசசெவவாயததிஙகளவாணமுகததினுளை
யுருக்கொளவியறறியோாகளுலகெலாமபணியசசெஙகோற்
பரிததரசாளவாபோகமபெறபலநுகாவரனறே. (உக)

துலஙகனறபொழிகள்சிநதசசொலிககுழுவிலேவேற்சூலம்
வலனறருபாசநதாஙகுமவயிரவககடவுடனனை
நலமபொலிதிருவேறகாடினணணுறவமைமதேதாரென்று
நிலநதனிறபூதகோட்டிநீஙகிநனனெறியினிறபாா. (உஉ)

வாலியபபணிலமீனறமணிகொழிததொழுகாநின்ற
பாலிசூழ்திருவேறகாடடிறபகாநதனவொழிநதுபோந்த
கோலமாதெயவநதனனைககுலவவேயியறறியோாகண
மேலவானவாசூழனமோவியனபதமேவிவாழ்வார். (உங)

மண்ணினுறறருவாறசெநதுவயிரொழிசெஙகறனனுற்
றிணணியகருஙகலவெளளிசெயயபொனமணிகளாலு
மணணலாலயஙகளசெய்யினவறறவறறிகஙகோடி
புண்ணியமருவிபபனனுடபொருநதுவாசிவலோகததின. (உச)

முன்னுரைசெயயாநின்றமூாததியையணையகோயி
றன்னிலோவியததிலேனுநதயஙகியபடததிலேனு
மனனவேயெழுதிப்போறறிவணஙகினுமுததிகூடு
மினனமெயததலததிறசெய்யிலெணணருங்கோடியாமால். (உரு)

பாற்சுவைநாறுஞ்செவ்வாய்ப்பாலரித்தலததின்மீதி
றேற்றியமணலாலோாகாற்சூழ்சிவாலயஙகளபோல

வேற்றினுமனந்தங்காலமிலங்கியசிவலோகத்திற்
கூற்றினைக்கடிந்தோன்மானகருலவிவீற்றிருப்பர்மாதோ. (உசு)

வாரணவுரிவைபோர்த்தவானவர்பெருமான்வாழுஞ்
சீரணமானகோயிற்றிருநதவெசெயயிறசாலத
தோரணவாயினற்றித்துகளறப்புதிதாய்சசெயத
வேறணிபலனினறபாலேறறமதாகுமமமா. (உஎ)

பண்டுமாலயன்காணுதபரமனவாழ்கோயினமீதி
னுண்டியினபொருட்டாறசாலவோஙகியதொழில்செய்தோரு
மண்டாசூழனையகோயிலதிறபணிவிடைசெயதோரு
மணடுகாமயததாறபூசிவளமபெறவலகிடடோரும. (உஅ)

சாநதிராயணநதூய்தாகசசகததிரமிழைததியாகம்
போநதநூறியற்றுநினறபுணணியப்பலனைமேவிப்
பாநதளாபரணமபூணடபரமனவாழசிவலோகததில்
வாயநதசீரதமதொணடரோடுமெருவுவரனநதஙகாலம. (உகூ)

நிகமநனகுணாநததூயநீற்றொளிதழைக்குமேனி
யகமுளராகிமேலாமக்கமாலிகையுமபூணடே
யிகபரமிரணடுநலகுமிறைவனையருசசிததேததுா
மகிமைசேர்மறையோாதனனைவடமறைககாட்டின்மீதில். (௩0)

வசிததிடசசெய்துவாழுமாட்சியகிரகநல்கிப்
பசிததுயரகறறிகேணமின்பண்புளமறையோரமுன்ன
மிசைத்தநற்பலனகள்யாவுமெயதிடுமிலஙகாநினற
திசைககுவான்புகழேயாககசசிவகதிசோவரனறே. (௩க)

முத்தமழலோமபாநின்றமுனிவாகளசிறுவாககனன
மிததலமதனிலீநதெயழினமறையிலஙகவோது
வித்தவனநதபோகமெதினியதனிறறுய்ததுச
சிததாவினைசையாகள்சூழுஞ்செம்பொனவானுலகையாள்வார். (௩உ)

தனுவினறறேறறுநினறசாதியிலெனையரேனு
முனிவுடனுவகைநீத்தமுதலவனைததெரிநதஞானிக்
கினியதோாகவளமனனமீநதிடிலெண்ணிலகோடி
புனிதமாமகததினபேறுமபொருநதுதலரிதாமன்றே. (௩௩)

வேறு.

முருகவிழ்த்திடுமலரிமாமலாக்குழூதுணாநத
பிரமனெயதிதேவதைபிறங்குகொங்கினுககு

வரமளித்திடும்வாணிமாலூரவண்டளிரிற்
குருவின்மிக்கதோர திருவெனுமொண்கொடியாமால். (ஙச)

மருககமழ்ந்தமந்தாரநாண்மலாககுமால்வளரு
மருககமாமலாக்கைஙகரனவிழ்ந்தசணபகததிற
கிருக்குநேடருமுருகவேளெழிலவலமபுரிககுத
திருசசடாடவிதிகழ்சிலாதரனறசசேயே. (ஙரு)

இலஞ்சிநனமலாக்கிநதிரன்வழைமலாக்கிலகு
நலஙகொளுஞசிவகணஙகளாநறைவளாசமிககு
வலனறிகழ்நதொளிநாகாமஞசரியதறகுத
துலங்கிடுஞசுடரளிததிடுஞசுதனைசசொலுமால். (ஙசா)

வாகைமென்றளிரககடலபொருநிருதியாய்வழஙகு
நாகமாமலாககைசநதெழுமருதமெனநவிலவா
சேகுதீரநதுயாசெழியசெநதாமரை மலரிற
கேகநாயகனண்பனுயிரைததிடபபடுமால. (ஙஎ)

சிவந்தெழுநதநாண்மலாககுரைசிறநதவீசான
னவிழ்நதிடுஙகுமுததினுககலாகதிரமதியங
குவிநதசெஙகழுநீாககுவிண்குலவுசூரியனு
நிவாந்தவெணணிறத்தாமரைககமலனுநியமம. (ஙஅ)

கருநிறத்தநெய்தலிறகறமவளர்ததிடுகனனி
புரிமுனனுறிகழ்மாரபினரிவவுழைபபுகனற
வருமலாக்கதிதேவதையனையாகளாகும
விரிநிலததினிலிவாகளாறபெறுமபயனவிருமபின. (ஙகூ)

வேதவானபுனலதனிடைப்படிநதுவேறகாடன
பாதமீதினிலிமமலரருசசனைபணணி
னேதுநீாவிழைநதனவெனவனையாகளினசெ
லோதியேயவாககளிததுளமுவபபுறவுறைவா. (ச0)

வேறு

மாயிருஞாலமேததுமவளர்மறைககாடடிலவாழுஞ
சேயபொற்சடிலததாறகுததிலதயிலததோதீபம்
பாயொளிகதுவவைததோாபணிவிசுமபமராபோறற
வாயிரமசுவமேதவருமபலனபெறுவரனறே. (சக)

தயிலமேகலவைசசாநதநதயஙகுபானறுநெயாதி
யெயில்கண்மூனறெரியாநினறவிறைவனுக்காடடினோகள்

பயிறரா தலத்தின்மீதுபறபலபோகமாநதிக
கயிலைமாலவரையிறபன்னாளகவினபெறவாழ்வாமன்றே. (௪உ)

அனலமொன்றேநதுநாதறகறுவைபடடாடைமுநநூற
கனகவமபரஙகள்சாததுஙகாட்சியரவறறினமீது
புனையிழையுயளவுகாலமபுணணியமுனிவாபோறற
நினைவருஞசிவலோகததினைசமுறறிருபபரமமா. (௪௩)

வேறு

முலலைவானமுகையெனததிகழமுரலினறுநெய்
மலகலோராறுசுவையுடனபோனகமறைககாட்
டெலலைவாழதருமிறைவனுககளிததவரென்றுஞ
செலவராகியேசிவபததுறைவாகடிணணம. (௪௪)

ஏலமோடுதககோலமேயிலவஙகமிகுதாம
பூலமீசனுககளிததவாபுணரிசூழபுவியிற
சாலநீடியபோகபோககியநதனைபபுசிததுக
காலனவாதையுஙகடநதுவெணகயிலையிலுறைவார். (௪௫)

தருஙகணாடிவெணசாமரஞசததிரநதால
விருநதமாதிகளிறைவனுககளிததிடுமேலோர
பொருநதுமனனதானமுறைமுறைபோற்றிடப்புவியாண
டிருநதுபோகமுநுகாநதுவீடெயதுவரனறே. (௪௬)

வளமிகுததவைகாசியினவசநதமஙகலமு
மிளமைமீககியவேனிலினமுதெனவிலகுங
குளிர்புனறசெயமஙகலமுமுனனிருதுவிறகுணிததே
யளவிடறகருமபவிததிரமஙகலமுமன்புடனே. (௪எ)

கூதிரெனறுரைகொணடிடுமிருதுவிறகுளிாசசி
வாதநீககனனமாலைமஙகலமுமுனபனிநாட
பாதமொனறிறறுடுவெனறிருபபழிசசிமஙகலமு
மோதுபினபனியிருதுவிலுாஞசனமஙகலமும. (௪அ)

மருவுபுனனைமயிறசெயதுநிததியமபக்கமாச
மிருதுவசசரநதோறுமிமமுறைவழாதியறறி
யொருவனுககுயாபஙகுனிததிங்களிலுலகம
பரிவினோடுதோததிரமபுரிநதனுதினமபகர. (௪௯)

படகமொநதைதகளாகுளிபணறுநின்றதிரக்
கடலகிளாநதெனததுநதுமிசலலரிகறஙக

விடையிலவேய்ஙகுழறகாகளஞசின்னமுமியமபக
கொடியிடககயஞசததிரஞசாமரைகுலவ. (ரு0)

அஙகண்வானிலததரமபையரழகினுஞசிறநத
குஙகுமசசெழுஙகொஙகையாநடஞசெயககுலவு
மிஙகிதநதருமேமழிசையினனரமபுளரப
பொஙகுபனமுகததீயினவததிகளபுடைமிடைய (ருக)

நீதிவேதியாவேதபாராயணநிரைநின
றோதமெயயடியவாகணினறுருகியேததிபப
வேதநாயகனறனககுயாதிருவிழாமிகுநத
காதலாற்புரிநதிரதமெய்ககாடசியுஙகவின. (ருஉ)

தக்கசீாகொளவைபவததுடன்செயிறசதகோடி
புககவேளவிசெயபலனறவபபலனெலாமபொருநதித
தொககபூமியிறசூழ்கருபோகமுநதுயதது
மிககவிணணுலகனைததையுமளிததுவீறறிருநதே. (ருங)

கோடிகோததிரததுடன்சிவபுரிதனைககுறுகி
நேடுதறகருஞசிவபதமடைகுவாநிறைநத
சேடமேவியவணிநலனறெரிசனஞசெயதோா
பீடுசோசிவகணஙகளாயபபிறஙகுவரனறே. (ருச)

இனையசீாபெறுசருககநனகுணாததலரியமப
மனமுவநதுகேடககுநரெழுதினாநறுமலராற
றினமருசசனைபுரிபவாதிருநிலமபரிததே
பனககஙகணணுலகினவாழகுவரெனபபகாநதாா. (ருரு)

சுருதியாகமமளவிடறகரியதாயததுலஙகி
வருபலனபெறுசருககமீணடுரைததனமனனுங
கிருதமாதிநாலுகஙகளுஙகிளாமதிபுனைநத
வொருவனுணமலாபபதநதொழுமபரிசினையுரைபபாம. (ருசு)

பலன்பெறு சருக்க முற்றும்.

ஆகச் செய்யுள்-க0க௯

உகந் தோற்றிய சருக்கம்.

மினனவிரசெஞசடைவேதநாயகன்
றனனிடததுதவினாசாருஙகாடசியை
மனனியமறையவாவதனைநோககியே
பினனருஙகவுசிகனபேசனமேயினான. (௧)

ஏழுறுபபிலஙகியநிலததிறேருயதரப்
பாழிசேருகிரகளவெண்பணிலமொய்த்தென
வாழொளிசொரியவெணமருப்புநீணடிடச
சூழிசேரமததகமவளாசசிதோறறவே. (௨)

சிரனமிகுகண்ணிணைசிறுகிவாயப்புற
வுரைகொளளபானமுழுநீணடயாசசியும
விரவுமேமழுமுழத்தாயவிளஙகுமயாணையைப
பரமகாரணனறனககளிககுமபண்பினா. (௩)

இலஙகியவிமானமேலேறியெண்ணரு
நலமபொறுமுலகெலாநண்ணிநாட்பல
புலனகளாலவிழைவுறுபோகமாநதியே
வலனபொலிவெளளியங்கிரியிலவாழ்வரே. (௪)

துவமகலஙகதிதோறறுமவெண்ணிறக்
கவனவாமபரிதனையளிக்குஙகாடசிய
ரவனிமேறபோகமுமருநதியையனவாழ்
புவனமீதனநதநாளுறைவாபொறபுடன. (௫)

வாலுகமபுவிதனிறபடியமாமைவாழ்
காலொருநானகுமவாரகணையஞசோதரக்
கோலமாபுனிறறிளஙகோவைவேலதின
மூலமீதுறைபவாககளிககுமுனனவா. (௬)

இரணியக்குப்பிகளிலகுங்கோட்டதாய
வரமுறுஞ்சவிணைகொடுததமாடசியா
தரணிகண்முழுவதுநதானஞ்செய்தனா
திரமுறப்பெறுபலனசோவர்திணணமே. (௭)

திருததகுபுவியினாசிறிதுநோககினுங
கருததொடுகண்ணிணைகவருஙகாடசிய

நிருத்தசுந்தரிதனைநிலவுபல்கலன
றரித்ததுவேறகாட்டனுக்களிக்குந்தன்மையர். (அ)

நீதிசேர்புகழ்நிலைநிறுத்திபூதல
மீதினிற்புத்திராவழிவிளங்கவே
கோதிலாமூன்றைகோடிகற்பநா
ளாதனவாழுலகினினயந்துவாழ்வரே. (கூ)

புகழ்நிறைவேதமாபுரியினமேவிய
நிகழ்மதிதரித்தருணிமலற்கென்றுள
மகிழ்வொடுசெந்நெலங்கழனிமாநிலந்
திகழ்சிலாசாதனஞ்செய்தளித்தவர். (க0)

துன்றியவருடமொன்றினுக்குச்சொற்பெற
நின்றதுவிளைவுறுநெல்லினவானோகையை
யொன்றினுக்காயிரங்கற்பமுத்தம
வன்றிறற்கயிலையிலவாசஞ்செய்குவார். (கக)

வருந்துயிர்தமக்கருள்வாலைநாயகன்
விரும்பிவாழாலயவிசித்திரந்தனைப்
பொருந்துறப்படத்தினிலெழுதிப்போற்றுநர்
திருந்தியசிவகதியடைவாதிண்ணமே. (கஉ)

மிக்கதெனகயிலைவாழ்வேதநாயகன
றக்கசீர்ச்சரிதையையெழுதிச்சனனிதிப
பக்கநின்றினபுறப்படிக்கின்றோர்களுந
தொக்கமானமியந்தனைத்துதிப்பித்தோர்களும். (கங)

அளவிலாப்போகபோக்கியங்களார்ந்துபி
னொளிர்சரித்திரமெழுதத்தொன்றிற்காயிர
மிளிர்தருகற்பகாலங்கணமேத்தக
வளர்சிவலோகத்தினவாசஞ்செய்குவார். (கச)

வேதநாயகனவிளைநிலனைமேன்மைகொண
மாதனங்கேதனமவாகனத்தினையத
தீதுறுதிரட்சைசெய்சனார்களசெவ்விதா
யீதலிற்பதின்மடங்கெய்திவாழ்வரே. (கரு)

நீடுகந்துகங்கரிநிரைகளேமுதல்
வாடுறுதிரட்சைசெய்தனாகள்வாழ்ந்துபின்

கோடிநூறாயிரங்குலங்கடன்னுடன்
றேடருஞ்சிவகதியத்னைச்சேருவார். (கசு)

அரவகங்கணன்பொருளனுவிற்பாதியுங்
கரவுசெய்தனர்விழைந்தனர்களகாட்சியர்
பரவியகுலம்பமன்பாழிவாய்ப்புக
நிரையசாகரந்தனிற்குளித்துநிற்பரே. (கஎ)

பூவினிற்றிகழ்ந்தொளிர்புகழ்கள்சாலவு
மேவுமித்தலத்தினின்விளங்குகூபமும
வாவியுமமைத்தவர்கயிலைமனனிமீய
சேவுறைசெல்வனமுனசெறிந்துநிற்பரே. (கஅ)

பவமகற்றிடவளாபதியின்பாங்கெலாங்
கவினுறுந்தருக்களைவைத்தளிக்குங்காட்சியர்
புவனியிற்புகழ்வளர்த்திருந்தபொற்புறுஞ்
சிவனுலகத்தினிடைவசிப்பார்சேயநாள். (கக)

மன்னியவீதியினமடங்கணமண்டப
மனனசத்திரம்புனலளிக்குமபந்தரு
நன்னயமுறவமைத்தனாநயந்துளத்
துன்னியபதவியிலுற்றுவாழ்வரே. (உ0)

புண்ணியத்தலந்தனிற்புகழுமன்பினு
னண்ணுநந்தனவனநயந்துவைத்தவர்
வணமைசோபலனறினைக்கோடிவசசர
மெண்ணினுமமைவதற்கெளிதன்றாகுமால். (உக)

வேறு.

ஈசனடியவர்தமக்குக்குவலையங்களகன்றுடனேயிலங்குநதேனு
தேசுடையமடமமைத்தாலதனபலன்கள்பகாவதற்குச்சிவனேவல்ல
னேசமுடனதித்தமககனமாடையளித்திடினிலமுநலகும
வீசுபுகழதினினறுமொருகோடிபலனதிகமேவுந்தானே. (உஉ)

இத்தகையவறமனைத்துமயாவாகட்குங்கலியுகத்தினியற்றொணுதான
முத்திநெறிவிருமபினாகள்வேதவனந்தனில்வசித்தனமுறைமையாகு
மத்தலத்திறகனமவசித்தோர்கொடும்பாவமபுரிந்திடினுமயலானமாதைச
சித்தமதினினைந்துழினுந்தீராதகொலைகளவுசெய்தாரேனும். (உங)

ஆதபன்செங்கதிர்காணுமிமபடலமெனநீங்கியரியவானோர்
சீதமலர்மழைமாரிபொழிதரநனனெறியடைவர்செகத்தின்மீதி

லோதுகலியுகமதனிற்சராசரங்களனைத்தினுக்குமோவாதோங்கும
வேதவனம்வசிப்பதினுமேலானதொருதருமமவேறின்றுமால. (உச)

கிளாகலியின்றரிசதனாற்சுருதிநெறிகுருசீடக்கிரமநீங்கி
வளாதருமவைதிகமாறகமபிறழ்வாசிவனபானமறையினறனபா
லொளிதிகழ்வெண்ணீற்றினபாலுருத்திரனகணமணியினபாலுள்ளநீந்து
வளமையெனவிழைந்துமிகமாட்சிதவிரபாசணடமததினமீதும. (உரு)

பங்கமுறுபாஞ்சராத்திரிமாயாவாதத்தும்பவுத்தமீதுந
தங்குதுரிசகலாதசாருவாகனமததுநதழைத்தேயோங்குந
துங்கமறைபயிலவாய்மைககவுதமன்றீமொழியாலுநதூயமைமேவிப்
பொங்குழறிவினையொழித்தாரெனைககலியாததனோடமபுகலயாதெனறூர்

அம்மொழிகேட்டருமறையோனபகாகின்றனமுன்பொருகாலகிலமயாவு
மெமமிறைவனிடமீதிலிலயமுற்றவதைமீணடியறியோகாற்
செமமைதிகழுகநானகுஞசிருட்டிசெய்தானவையுருவததுடனேசென்று
விமழுமலாபபொழிலுடுத்தவேதவனநாதனடிவிருமபியேத்தி. (உஎ)

மாலயனுமறிவரியகாநதநாயகனறனககுவளருநதென்பாற
பாலிநதிததிருககரையிலிலிஙகமமைததருமலராறபணிநதுபோறறி
யாலமவளாமிடறறனைமலைமகளவாழிடததானையருட்கணனை
சூலமணிகரததானையெனததுதிபபவவைமுன்னநதோனறினறே. (உஅ)

உரிமைபெறவிழைநதவரமுரைமினகளெனவிறைவனுமைகாணு
நிருமலனையுலவாததாபரசஙகமமாகிநில்வாநினற
கருமபுவிதனிலிமையாசலமுதலாயவளாசேதுககாறுமயாங்கள்
பருவமுறவதைப்பகுததுபபாலுகாத்திடக்கருணைபாலியெனறு. (உகூ)

வேறு

என்றலுஙகிருதநதனனேடிசையுறாநதிரேதமீதி
லொனறிநெதுவாபரதைதாடுறைகலிதனையுநோககி
வென்றியேறுகைததநாதனவிளமபியபாகமுன்னு
ணின்றவததகைதீதயாகவெனறவைநிகழ்ததலுறறன. (ஙo)

நிரனிறைவகையனீவிரநேர்மையமுததிதனமம
பரவிடுமருததங்காமமபடிவமாகவுமபாரப்பாரோ
டரசனைவணிகன்சூததிரனுகவுஙகாமரூபந
திரமுறுங்கலிதானுஙகள்சிடனுகவுமேமெயமமால. (ஙக)

ஓதிடப்படுகின்றாகளொளிபெறுமுங்கண்ஞானறின
மீதினிறறருமமெனனுமவெள்விடைபாதநான்கு

மாதியிலொன்றுமேன்மூன்றதனபின்னோரிரண்டுமொன்றும்
பூதலமதனினிற்பப்புகழ்நதுமைககாக்குமனறே. (௩௨)

முற்றுறுமுறைமைத்தாகமூவாகளுளீனமீதும
பொறறருநதூவியனனம்பொருநதியபோதனசெய்ய
கறறைவெஙகதிரோன்மாலுஙகாததிடமதிபனுவர்
குறறமாாகலிககியாமேகூழிரடசகளுமேவாமே. (௩௩)

வேறு

நீவிர்மூவிருமிககலியுடனகூடநிகழ்த்துநமமொழியினுற்கமல
வாவிசூழ்வேதவனநதனிலுகததினமருவியவவததையுங்கலியின
மேவிடுமிகுநககேடமுமிலராயவிழைநதுறைமினகளெனறுணாததேதே
சேவினமேறமேருனறுளுசெலவனவிலிஙகளுசெனறுறைநதருளினனம்மா.

அகமபுறமெனறுயமைநதவாலொழுககினருமறைமுனிவர்காளதனுற
றிகழ்நதொளிாழுததநவமணிகொழிககுஞசிறந்தபலவளஙகொடெண்டிசைசூழ்
சகநதனினமோககமவிருமபினரிணையதலநதனிலவசிததிடககடவ
ரிகநதனினமறமோரிடததினுமபலியாதிமமொழிசததியமென்றுன். (௩௫)

அருமையாய்ககூறுஙகவுசிகனபினனுமநதணாலாமுகநோக்கிச்
சுருதியாகமததாலறிதராநினறசுநதரவேதமாபுரியின
வருநலஞசுருககிக்கூறினும்விளஙகவகுப்பதறகீசனேவலல
னுருகுமெயததவத்தானீவிரிககதையினுணமையவண்மையாயுணர்ந்தீர்.

இணையகன்றெழுநதவினியமெய்க்கதையையிநநிலப்பரப்பினிலோபோ
துணாவுறப்படித்தோாகேடடவாசிருட்டிககுடையவனுகுவரிருகான்
மணமலிமலராலவணங்கியேகேட்போர்மழைமுகில்வண்ணமாலாவார்
நுணுகியவழிவான்மும்முறையாயநதோாநுவலரும்வீட்டினைப்பெறுவார்.

என்றனனகலவிநலமபலதெரிநதேயிலகியபூசுராமகிழ்நது
துனறுநனனிதியாலருசசனைபுரிநதாசொறறிடுமுனிவரனறுலங்கும்
வெனறியேயறுகைததவேதநாயகனறனவிரைமலாததாளிணைவணஙகி
நினறவாநதணாகள்விடைதரபபோநதுநிலவுதனனிருககையைசசாாநதான்.

எனப்பெருநலனசோசூதமாமுனிவனிலகியசவுனகன்முதலாய்
நணைததருநிறைநதனைநமிசாரணியநானமறைமுனிவனாநோககித்
தனிபபெருமகிழ்ச்சிதழைததிடபபுகனறுனறககசீரருநதவனபினனும்
வனப்புறுநதூயமைநிறைமொழியொனறுவழஙகுதலுறறனனமமா.

விருவளரிதையககவுசிகன்விரித்தவேதநாயகனருட்சரித
மதணைவாழ்முததிகாரணமீதெனறுய்நதுமககளிததனமுணர்நதீ

உ

சிவமயம.

சேக்கிழார் சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருத்தொண்டர் புராணத்தில்

மூர்க்கநாயனார் புராணம்.

மன்னிப்பெருகுமபெருநதொண்டைவளநாடதனில்வயல்பரபபு
நனனிததிலவெண்டிரைப்பாலிநதியினவடபானலங்கொளபதி
யனனப்பெடைகளகுடைவாவியலாபுககாடவரஙகினிடை
மினனுக்கொடிகடுகிறகொடிகளவிழவிறகாடுவேறகாடு. (க)

செமபொறபுரிசைததிருவேறகாடமாநதசெயயசடைககறறை
நமபர்ககுமபாககமுதளிததுநஞசையமுதுசெய்தவருக்
கிமபாததலததிலவழியடிமையெனறுஙகுனறுவியலபிலவருந
தமபறறுடையநிலைவேளாணகுலததிறறலைமைசாாநதுளளாா. (உ)

கோதின்மரபிறபிறநதுவளர்ந்தறிவுகொண்டநாடொடஙகி
யாதிமுதலாநதிருநீறறினடைவேபொருளெனறறிநதரனார்
காதல்டியாாககமுதாககிபமுதுசெயயககணடுணணு
நீதிமுறைமைவழுவாதநியதிபூணடநிலைமையாா. (௩)

தூயவடிசினெய்கனனற்சுவையினகறிகளவையமைதது
மேயவடியாாதமைப்போறறிவிருப்பாலமுதுசெய்விததே
யாயபொருளுமவாவேணடுமபடியாலுதவியனபுமிக
வேயுமாறுநாடோறுமினையபணிசெயதினபுறறுா. (௪)

இனனசெயலினொழுகுநாளடியாாமிகவுமெழுநதருள
முனனமுடைமையானபொருண்முழுதுமாளவடிமையுடன
மனனுகாணியானநிலமறறுமுளளதிறமவிறறே
யனனமளிததுத்தமமனமேலுமாராமனததாராயினாா. (௫)

அஙகணவனூாதமககொருபறறடியாாதஙகட்கமுதாகக
வெஙகுஙகாணுவகைதோனறவிலமபாடெயதவிருநதபாவாா
தங்குமவகையாற்றுமுனபுகறறதனமைநறசூதாற
பொஙகுமபொருளாககவுமஙகுபபொருவாரினமையினிறபோவாா,

மூர்க்கநாயனார் புராணம்.

பெற்றமேறிப்பலிக்குவருமபெருமானமருந்தானங்க
ளூற்றவனபாற்சென்றெய்தியுருகுமுள்ளததொடும்பணிந்து
கற்றசூதாணியதியாஙகருமமுடித்தேகருதாரூர்
செற்றநிலையார்திருக்குடந்தையடைந்தாரவநதுசிலநாளில். (எ)

இருளாருமணிகண்டரடியார்க்கின்னமுதளிக்கப்
பொருளாயமெய்துதறகுப்புகழ்க்குடந்தையம்பலத்தே
யுருளாயசூதாடியுறுமபொருள்வென்றனநம்ப
ரருளாகவேகொண்டமுதுசெய்வித்தின்புறுவார். (அ)

முற்சூதுதாந்தோற்றுமுதற்பணயமவர்கொள்ளப்
பிற்சூதுபலமுறையும்வென்றுபெருமபொருளாக்கிச

நற்சூதர்மூர்க்கரெனும்பெயர்பெற்றாரநானிலத்தில. (௯)

சூதினில்வென்றெய்துபொருடுரிசற்றநல்லுணர்விற்
றீதகலவமுதாக்குவாரகொள்ளத்தாநதீண்டார்
காதலுடனடியார்களமுதுசெய்யக்கடைப்பநதி
யேதமிலாவகைதாமுமமுதுசெய்தங்கிருக்குநாள். (௧௦)

நாதன்றனடியார்க்குநல்லடிசிலூட்டாறு
மாதரவினலமுதுசெய்விததங்கருளாலே
யேதங்கள்போயகலவிவ்வுலகைவிட்டதற்பின
பூதங்களிசைபாடவாடுவாரபுரம்புக்கார். (௧௧)

மூர்க்கநாயனார் புராணம் முற்றிற்று.

உமாபதி சிவாசாரியர் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

புராணசாரம்.

தொண்டைவளநாட்டுவளர்வேற்காட்டோவாழ்
தொல்லுழவாநற்சூதர்சூதுவென்று
கொண்டபொருள்கொண்டனபர்க்கமுதளிக்குங்
கொள்கையினார்திருக்குடந்தைகுறுகியுள்ளார்
விண்டிசைவுகுழறுமொழிவீணாமாள
வெகுண்டிடலான்மூர்க்கரெனவிளம்புநாம
மெண்டிசையுமிகவுடையாரண்டர்போற்று
மேழுலகுமுடனாளுமியல்பினோரே.

ரிதனைநாத்திகன்பாசண்டனீசுரன்பாலெட்டுணையன்பிலான்றனக்குப்
பதிவுறக்கூறும்பான்மையதாகாபகர்ந்திடிற்பதிதனாகுவனே. (௪௰)

ஈண்டியநலன்சேர்மகத்துவந்தன்னையெவ்வுழைப்படிப்பினுமகிழ்ந்தே
யாண்டுமைமையுடனேவேதநாயகர்போந்தகன்றிடாதிருந்துகேட்டருள்வர்
வேண்டியவரமுமளிப்பரோர்செய்யுள்விரும்பிலைம்பாதகமுதலாய்த்
தாண்டிடுமுழுதுங்கேட்பினீசுரன்றன்றயங்கியவுருவமாகுவரே. (௪௧)

வேறு.

துன்றுமிக்கதைதூயமுனிவர்காள்
வென்றிமேவுமவியாசனருளினா
லன்றெனுள்ளமமையவறிந்தன
னென்றுசூதமுனிவனியம்பினான். (௪௨)

உகந் தோற்றிய சருக்க முற்றும்.

ஆகச் செய்யுள்-௧௦௫௫.

திருவேற்காட்டுப்புராணம்

முற்றுப்பெற்றது.

மெய்கண்டதேவர் மெல்லடிவாழ்க.

சிவஞானமுனிவர் திருவடிவாழ்க.

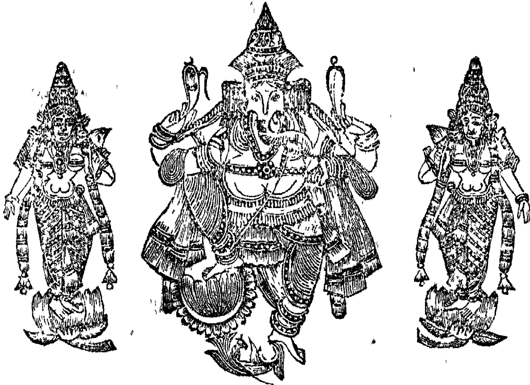
உ

கணபதிதுணை.

திருச்சிற்றம்பலம்.

பார்க்கவபுராணமென்னும்

விநாயகபுராணம்.



உபாசனாகாண்டம். } 1899 ௵ ஜனவரி ௴ { முதலாஞ்சஞ்சிகை.

சென்னைக் கிறிஸ்டியன் காலேஜ்

தமிழ்ப்பண்டிதர்

ஈ. இரத்தினவேலு முதலியார்

இயற்றிய பொழிப்புரையுடன்,

இராயப்பேட்டை

இரத்தினவேலு முதலியாரால்,

சென்னை:

பண்டித மித்திர யந்திரசாலையிற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

விலை அணா 4.

கணபதி துணை

திருச்சிற்றம்பலம்.

விநாயகபுராணம்.

காப்பு.

திங்களணி சடைப்பெருமான் பூசை யாற்றித்
 திரிமதிலுங் கடந்திடமுன் னின்றா னியாவன்
றங்குகடற் புவிவரைப்பி னெடியோ னாதி
 சகலருக்கு முறுதவிர்க் கின்றா னியாவ
னங்கவன்மெய்ச் சரிதமொழி பெயர்ப்ப வேண்டி
 யவனடியே சரணாக வடைந்து ளேற்கு
மங்கலஞா னமதுரச் செந்தமிழ்ப்பாமாலை பாடல்
 வாரிமட மடையுடைத்து வளரு மன்றே.

(இதன்பொருள்.) திங்களை யணிந்த சடையினையுடைய சிவபெருமானைப் பூசை செய்து மும்மதில்களையுஞ் சயிக்க முன்னின்றவன் எவனோ, கடல்புடை சூழ்ந்து விளங்கும் பூமியினிடத்தில் திருமால்முதலிய யாவருக்கும் (அவரவர் வினைவழியடையும்) துன்பங்களை (தன்னை யாராதித்தலால்) விலக்குகின்றவன் எவனோ, அந்தப் பெருமானது உண்மையாகிய சரித்திரத்தை (வடமொழியினின்றும்) மொழிபெயர்க்க விரும்பி, அந்த விநாயகக்கடவுளது திருவடியையே அடைக்கலமாக அடைந்துள்ள அடியேனுக்கு, மங்கலகரமும் ஞானமயமும் மதுரமும் பொருந்திய செந்தமிழ்ப்பாடலாகிய சாகரம் (எனது) அறியாமையாகிய தடையினை யுடைத்து (அவனருளால்) பெருகாநிற்கும் என்றவாறு.

பூர்வம் தக்கன் புதல்வியர் இருபத்தெழுவரையு மணந்த சந்திரன் அவர்பாற் சமநோக்குவையாது அவருட்சிறந்த அழகமைந்த உரோகணி யென்பவளையே அதிகமாக விசுவாசித்து ஏனையோரை முகநோக்காது காலங்கழிப்ப, அஃதுணர்ந்த தக்கன் பலவாறு மதிக்கு மதிகூறியுங் கேளாமையின், அவனைச் சினந்து கலைகுறைகவெனச் சபிக்க, அச்சாபம்மாற சந்திரன் தன் குறைவுநீங்கும்படி இந்திரன்முதலிய இமையவர்களோடொருங்கு அதனைத் தீர்ப்பாரிலரா, திருக்கைலையையடைந்து சிவபெருமானைப்பணிந்து விண்ணப்பிக்க, இறைவர் அவனது எஞ்சிய கலையொன்றினைத் தமது சடையிலணிந்து அருளினமையின் "திங்களணி சடைப்பெருமான்" என்றும், பிரமாதிதேவர்களும் சனத்குமாராதி முனிவர்களும் சிவபெருமானைப் பூசிப்பதன்றி அச்சிவபெருமான் ஒருவரையும் பூசியாதவராயினும், விநாயகப்பெருமானை விதிப்படி பூசித்து அவரருள்பெற்றமையின் "பூசையாற்றி" என்றும், சிவபெருமான் விநாயகக்கடவுளையாராதித்து அவரருளால் திரிபுரங்களையு மெரித்தருளினமையின் "திரிமதிலுங் கடந்திட முன்னின்றா னியாவன்" என்றும், இவ்வுலகம் கடல்புடை சூழப்பெற்றுள்ளமையின் "தங்குகடற் புவிவரைப்பில்" என்றும், திருமால் திசைமுகன் தேவர

கோன் முதலியோர் யாவரும் தமக்கிடுக்கண் வந்தவிடத்து இவ்விறைவனை வணங்க, அவர்களது இடுக்கண்களை விலக்கியருளுகின்றமையின், "நெடியோனாதி சகலருக்கு முற்றுவிக்கின்றோனை யாவனோ" என்றும், அவ்விநாயகப்பெருமானது சரிதம் சிந்தாமணியாதி காப்பியங்கள்போலக் கட்டுரையன்றாகலின் "அங்கனை மெய்ச்சரிதம்" என்றும், அவ்விறைவனைப் புகழும் பார்க்கவமுனிவரால் வடமொழியிற் புகலப்பட்டுள்ளமையின் அதனை அமிழ்தினுமினிய தமிழ்ப்பாக்களாக யாக்கவேண்டுதலின் "மொழி யாப்பப் பணித்தடி" என்றும், ஒரு நூல் செய்யப்புகுவோர் முதலில் ஐங்கரக்குரிசிலடிமலர் பரவியன்றித் தமது வழிபடுகடவுளை வழிபடுவாராகலின், யான் அவ்வாறின்றி அவனையே வழிபட்டு அவனருளால் அவன் சரிதையையே கூற அவனையே யாதரவாக வடைந்தேனென்பார் "அவனடியே சரணாக வடைந்துளேற்கு" என்றும், மங்கலப் பொருளாகிய சிவபெருமானே அகத்தியமுனிவருக்குபதேசித்ததாதலாலும், திருநெறித் தமிழ்வேதங்களாதியன யாவும் ஞானம் பயக்கத்தக்கவையாதலாலும், தமிழ் என்பதற்கே மதுரமென்பொருளுண்டாதலாலும் "மங்கல சிறமைய மதுரத் தமிழ்ச் செம்பாடல்" என்றும், தமிழாகிய கடன்மடை பெருகுதற்கு மடமாகிய தடை அவனருளாலுடைபடுமென்பார் "வாரிமட மடையுடைத்து வளரும்" என்றுங் கூறினார்.

இச்செய்யுள் தெய்வவணக்கமுஞ் செயப்படுபொருளு முணர்த்தற்றாம். என்னை, "தெய்வ வணக்கமுஞ் செயப்படு பொருளு - மெய்த வுரைப்பது தற்சிறப் பாகும்" என்றும், "வழிபடு தெய்வ வணக்கங் கூறி, மங்கல மொழிமுதல் வகுத்தெடுத் துக்கொண்ட-விலக்கிய விலக்கண மிடுக்க ணின்றி-யினிது முடியு மென்மனார் புலவர்" என்றும், சூத்திரமாகலின் விநாயகரது பிரபாவத்தை மொழிபெயர்ப்ப விநாயகக்கடவுளைப் பணிந்தேனென்றார் இனி, கடவுள் வணக்கம், வழிபடு கடவுள் வணக்கமென்றும் எதிர்புடைக்கடவுள் வணக்கமென்றும் இருதிறத்ததாயினும் ஈண்டுக்கூறப்பட்டது விநாயகரையே யாதலின், அவ்விரண்டுமாம் எனக.

இச்செய்யுளில், திங்கள் மங்கலமொழி இதனை

வச்சணந்திமாலை

"சீரெழுத்துப் பொன்பூ திருமணிநீர் திங்கள்சொற்
காரபரிதி யானை கடலுலகம்—தோமில்லா
கங்கை நிலம்பிறவுங் காண்டகைய முன்மொழிக்கு
மங்கலமாஞ் சொல்லின் வகை"—என்பதனாலுணர்க. (க)

கடவுள்வாழ்த்து.

விநாயகர்

அகரமென வறிவாகி யுலகமெங்கு மமர்ந்தகர வுகரமக ரங்கடம் மாறப், பகருமொரு முதலாகி வேறு மாகிப் பலவேறு திருமேனி தரித்துக் கொண்டு, புகரில்பொருள் நான்கினையு மிடர்தீர்ந் தெய்தப் போற்று நருக் கற்பகக்கருணை புரிந்தல லாகக், நிகரின்மறைக் கருணைபுரிந் தாண்டு கொள்ளு நிருமலனைக் கணபதியை நினைந்து வாழ்வாம்.

(இ-ள்.) அகரத்தைப்போல ஞானமயமாகி உலகமுழுதும் [சர்வவியாபியாய்] அமர்ந்து, அகர உகர மகரங்களால் [பிரணவசொரூபியாய்] சொல்லப்பட்ட ஒப்பற்ற முதல்வராகியும், வேறாகியும், பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு திருமேனிகளைத் தாங்கி

கொண்டு, குற்றமற்ற (அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும்) நான்கு புருஷார்த்தங்களையும் (தமக்குச் சம்பவிக்கும்) இக்கணங்களைக் களைந்தடையும்படி, தம்மை வணங்குவோருக்கு அறக்கருணை புரிந்து, தம்மைப் பணியாதவர்க்கு ஒப்பில்லாத மறக்கருணை புரிந்து (எல்லாரையும்) அடிமைகொண்ட மலர்கிரராகிய கணேசமூர்த்தியைத் தியானித்து வாழ்வோம் எ - று

"அகரவென வறிவாகி" என்றதை "அகர வுயிர்போ லறிவாகி யெங்கு - நிகரிலிறை நிற்கு நிறைந்து" என்னுந் திருவருட்பயனாலும், "அறிவுரு சிவமே பிரணவ டென்ப ரறிவிலார், அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார், அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின், அறிவே சிவமா யமர்ந்திருப் பாரே" என்னுந் திருமந்திரத்தானுமுணர்க. "அகர வுகர மகரங்கள்" என்றது அம்மூன்றெழுத்துக்களும் ஒன்று கூடிய ஓம் என்பதாய அவ்வோங்காரப் பிரணவமுதற்பொருள். "அகர வுகர மகரங்க டம்மாற் பகருமொரு முதலாகி" என்றதை, "பிரணவப் பொருளாம் பெருந்தகை யைங்கரன்" எனக் கூறிய ஆன்றோர் திருவாக்கானுணர்க. அறக்கருணை - தம்மையடைந்தோரை யருள்வழியாளுதலென்றும், மறக்கருணை-குற்றஞ்செய்தோரைத் தண்டித்தாட்கொள்ளுதலென்றுங் கொள்க. கணங்கள் பதினெட்டுக்கும் இவரிறைவராதலின் கணபதியென்றார்.

பூர்வத்திற் கயமுகாசுரன் தான் பெற்றுள்ள வரத்தின் சிறப்பால் பிரமாதி தேவர்களுக்கெல்லாம் விபத்துச்செய்து வரத், தேவர்கள் தன்னைச் சகியாதவர்களாகி ஒருங்கு கூடித் திருக்கைலாயமலையையடைந்து திருநந்திதேவரனுஜ்ஞைபெற்று உட்சென்று சிவபெருமானைத் தரிசித்துத் தமக்கு நேர்ந்த குறைகளை விண்ணப்பஞ்செய்து முறையிட, சிவபெருமான் "அவன் என்னை நோக்கி அரியதவஞ்செய்து தேவராலும் மனிதராலும் அசுரராலும் மிருகங்களாலும் இறவாதிருக்க வரம்பெற்றுள்ளன் ஆனால் தன்னாற்பாவிக் வருவோனால் இறவாவரங் கேட்டானில்லன் நாம் மாறுபட்ட திருமேனியாக யானை முகத்தொடு சென்று அவனை யடக்குவோம்" என்றவர்கட்கு விடைகொடுத்தனுப்பிப் பார்வதிதேவியாரோடும் அம்மலைக்குச்சமீபத்திலுள்ள சித்திரசாலையையடைந்து அங்கு விசுவகருமன் எழுதப்பட்டுள்ள மந்திரவடிவமாகிய சித்திரங்களைப் பார்வதி தேவியாருக்குக் காட்டி "பெண்ணே! முதலிலுள்ள பிரணவாகாரமாகிய இரண்டு யானைகளில் முற்பட்டது திரிமூர்த்திகளையுந்தந்தது அஃதெனதுவடிவாகும் அடுத்தது சத்திகள்மூவரையும்பெற்றது அது நினது வடிவாகும் ஆதலின் யாம் அப்பிரணவச் சித்திரங்களின் வடிவ மாகுதும்" என்று திருவுளஞ்செய்ய, உமாதேவியாரும் அதற்கிசைந்தனர் அப்பொழுது இறைவர் ஆங்கோர் திருவிளையாடல் செய்ய அதனாலப் பிரணவவடிவத்தினின்றும் விநாயகர் திருவவதாரஞ்செய்தனர் பிறகு விநாயகரைக் கைலைமலையிற்கொண்டு வந்து மருட்டைக் கூட்டி "உன்னைவணங்கி உன்றருள் கொண்டு செய்யுங்கருமங்களை நிறைவேற்றவும், வணங்காதுசெய்யுங் கருமங்களைத் தவிர்க்கவும், உனக்கு விக்கினவிநாயகனென்ப் பெயர் தந்தோம்" என்று கூறித் தேவர்களைப் பார்த்து "இவன் நமது மூத்தபிள்ளை இவனை யெம்மைப்போன் றுபசரியுங்கள்" எனச் சிவபெருமான் திருவாய்மலர்ந்தருளினர் பிறகு தேவர்கள் விநாயகக் கடவுளை யுபாசிக்க அவர் கயமுகாசுரனுடன் போர்புரிந்து அவனெவ்வகை யாயுதங்களாலு மிறவாதவனாதலின் தமது கொம்பை யொடித்தெறிய அவன் பெருச்சாளியுருவாயினன் அதனை விநாயகர் வாகனமாக்கிக்கொண்டனர் —என்பது சரிதம்.

"முராரியாதியவே●●●ாகணமுதலுறுமுழுதுலகினிலுள்ளோர
விராவியாதொருகாரியமாயினுமவிளங்குறச்செய்வென்றே
பராவியுன்னருச்சனைசெய்வோமனத்துறுபான்மைதந்தருளுன்னன
பிராதுசெய்பவர்காரியமூறுசெய்திடுதியென்றிவைசொன்னன.' —எனச் சிவ

பெருமான் கொடுத்தருளிய வரத்தின்படி, தம்மையடைந்தோர் விரும்பியவற்றை நிறைவேற்றி, வணங்காதார் காரியங்களை விக்கினஞ்செய்வோராகலின் "போற்று நருக்கறக்கருணை புரிந்தலலார்க்கு நிகரின் மறக்கருணை புரிந்தாண்டுகொண்ட நிருமலன்" எனப்பட்டனர்

கணங்கள் பதினெட்டென்றதை,

சீகாளத்திபுராணம்

"கருடர்கந் தருவர் தாரா கணந்தயித் தியர்கள் விச்சா
தரரிராக் கதரே சித்தர் தாபத ரசுர ரேகிம
புருடர்கின் னரரி யக்கர் பூதரவே தாளர் தேவ
ருரகரா காச வாச ரொடுபோக புவியு ளாரே"—என்பதனாலுணர்க.

இச்செய்யுளில் யாமென்னு மெழுவா யெஞ்சிநின்றது (க)

சித்திபுத்தி.

வேறு

கருணைமதம் பொழிமுகத்துக் கணேசரவர் தமக்கயிரு தொழிலு மான, வருளென்னுமுணர் மையையெவரு மறியவவ ருமையினவ தரித்த ஞான று, மொருமுனிவோம் பியதழலி னவதரித்த ஞானறுமுடனுதித் தோ னறிந்த, திருவுளத்தின் வழிநிற்குஞ் சித்திபுத்தி யெனுமிவர்தாள் சென்னி சேர்ப்பாம்.

(இ - ள்.) கிருபையையே மதமாகப் பொழிகின்ற முகத்தினையுடைய கணே சப்பெருமானுக்கு ஞானமுங் கிரியையுமாகிய திருவருளென்று சொல்லப்படுமுண்மை யையாவரு முணருமபடி, அப்பெருமான் உமாதேவியாரிடத்துத் திருவவதாரஞ்செய்த காலத்திலும், ஒப்பற்ற (கபில)முனிவர் வளர்த்தயாகாக்கினியில் திருவவதாரஞ்செய்த காலத்திலும், அவருடன் அவதரித்து, (அவ்விறைவனது) திருவுள்ளக்குறிப்பின்படி நடக்குஞ் சித்திபுத்திகளென்னு மிவர்களது திருவடிகளைச் சிரசின்மேற் பொருந்தச் செய்வாம் எ - று

அறக்கருணை மறக்கருணை யென்னு மிரண்டினையு முடையாராகலானும், ஏனைய வுலகயானைகள்போல முமமதமுடையாரல்லராகலானும், விநாயகக்கடவுளு டைய உத்தமாங்கம் யானை வடிவாகலானும "கருணைமதம் பொழிமுகத்துக் கணேசர்" என்றார். விநாயகருக்குற்ற விருமதங்கள் பரஞானம் அபரஞானமெனக் கூறப்படும்.

ஒரு முனிவோம்பியதழலினும், உமையினும் அவதரித்தது

தமிழ் நாட்டதிபனான அபிசித்தென்னுமரசன் புத்திரப்பேறுவேண்டி வைசம்பாயன முனிவரால் உபதேசிக்கப்பெற்ற பஞ்சாக்ஷரமந்திரத்தைப் பத்தியோடு தியானித்துத்தவஞ்செய்துவருகையில், அதற்குமுன்னர் அவ்வனத்தில் தவஞ்செய்துகொண் டிருந்த பிரமன் ஓர் நாள் தன்மனைவி சரசுவதிதேவியின்மேன் மையல்கொள்ள அத னால் வீரியஞ் சிதறி விரவின் தடாகநீரை அவ்வரசன் மனைவியாகிய குணவதி தாக மிகுதியாலருந்த, அதுவே கருப்பமாய் நகரமடைந்த பின்பு உதித்த கணனென்பவன் மகா பராக்கிரமசாலியாய் வளர்ந்து பரமசிவத்தை நோக்கித் தவஞ்செய்து அகண்ட வரப்பிரசாதியாய் விஷ்ணுவும் பிரமனும் நடுங்கத் திரிபுவனங்களையும்வென்று, ஏகச்சக் கிராசுவரனாயரசாக்ஷி நடாத்திவருகையில், ஓர்நாள் வேட்டையாடி மீண்டு அயர்வுயிர்ப் பானாய், தங்கிய அவ்வனத்திற் கபிலமுனிவரைக்கண்டு சமபாஷித்து அவரால் திருப்தி யாயிடவுண்ட அவ்விருந்து சிந்தாமணியாலமைத்திட்டது கண்டு வியந்து, அவர்மிகு

தியா லதனைக்கேட்டதனமேல, அது விணடுவிளிடததிற பெறற இநதிரனுல் தனக் கருமையாகக கிடைதத வரலாறறினைககூறி, அமமுனிவாதறகொவவாமையாய மறந தனைததவுடன சறறும யோசியாமல அநநேப பலவாதமாய்க கவாந்து சென றபின் மிகவு மவாமனமவருநதி யவனுயிாககிறுதியாமபடி செயத வெளவியினினறும இரத தினகிரீடம குண்டலம தோளணி முததுவட முதலிய ஆபரணஙகளோடு, தேசாாநது வனபபெயதியிருககினற திருவுருவமும வேழமுகமுங கருணைபொழிகினற திரிநேத திரஙகளும, மோதகம தாமரைமலா மழுவாயுதம பூமாலை இவறறை ஏநதின நானகு திருககரஙகளும, அடியாாக ளிதயகமலததி லுலாவுஞசேவடிகளும, சிததி புததி சமேத மாகச சிஙகவாகனுரூடராய விநாயகமூாததி எழுநதருளினதுகணடு அமமுனிவரவனை மகிழவாகவோராதனததிருததி வசிததிருககையில, அனறிரவில தாகனவுகணட கணராஜன உடனேஎழுநது சேனைசமேதனுய அககபிலமுனிவ ராசிரமததை நெருங கின சமயததில, சிததிதேவியராற சிருட்டிககபபட்ட பூதபபடைகளும அரசனபடை களு மொனறுடொன றெதிாததுப போாசெயகையில, அசசிததிதேவியாா திருவரு ளாலவநத இலககனெனனுமோா மகாவீரன அசசததுருதளததைநாசஞசெயது அநதக கணனுடைய புததிராகளான சூலபாணி சுலபணிருவரையுங கைபபிடியாகப பிடித துசசெனறு சுவாமியிடமாகசசோகக, அசசெயதியறிநத கணராஜன அவவாசசிர மததை யணுகி யஙகெழுநதருளியிருநத கணேசரது நெறறி புயம பாதஙகளிற பாணப்பிரயோகஞசெயய, அதுபொருட்டா யககடவு ளாதனமவிட டெழாமல திரு நோககஞ சாததறசெழுநத மழுவாயுததா லவன மடிநதனனுக, மறுநாள அவன பிதாவான அபிசிததரசன வநது பிராாததிததவாறு அவன பௌததிராகளை விடுதது, அவ்வரசனுலதநத சிநதாமணியைக கபிலமுனிவா பிராாததிததவாறே விநாயகமூாததி தரிததருளினா சிநதாமணியைத தரிததருளினவாற சிநதாமணி விநாயகரெனவும, கபிலராற பூசிககபபட்டனவாற கபில விநாயகரெனவும, மலாநத திருமுகததோ டெழுநதருளினவாற சுமுகரெனவும, இமமூாததிககுத திருநாமஙகள வழஙகும

முனனொருகாலததிற பிரமதேவனது கொட்டாவியில தோனறின சிநதுர னெனபவன மூவுலகதது ளிசசிதத விடஙகளிலிருககவும எதிாததவாகளைக கையாற றழுவினவளவி லவாக ளிறககவுமான பல வரஙகளைப பிரமனுற பெறறுககொணடு, பூலோகததிறகு வநதபின தனமினறிக கிடைததசால ஐயஙகொண்டு சோதிபபானுக, பிரமனை யடைநது தழுவசசெலல, அதைப பிரமன கணடு கோபிதது விநாயகரா லவ னழியததககதாகச சபிததுக கரநது விஷ்ணுவிடததில தனகுறை சொலலிநிற்கையில, அசசிநதுரன அவவிஷ்ணுவைத தேடிவநது யுததததிறகழைகக, அவா இதவாாததை யாடி உருததிரமூாததியிடஞ செலலுமபடி சொலல, அவனும அவவகையே கைலையை நோககிசசெனறு அஙகு உருததிரமூாததிகள யோகநிலையிலிருநதனராக, அவா தேவி யாரைககணடு காமுறறெடுகக எணணஙகொணடு நெருஙக, அதையறிநதவா முறையிட உருததிரமூாததிகளும யோகமவிட டெழுநது அவனெதிா செலல, சிநதுரன அவரைத தழுவ நெருஙகுமபோது கணேச ரவவிருவரிடையிலோா ரநதணராயத தோனறி நினறு, தமது மழுவை நடுவே நாட்டி அவவிருவரையு நோககி மலலயுததஞ செயவதை விடடு வேறு யுததஞ்செயமினகளெனச சொலல, அவவாறே யவவிருவரும யுததஞ செயயுஙகால, சிநதுரன மீறி முனபோற றழுவபபோகையில, மழு அவனைப போக வொட்டாது தடுகக, அதுபோதில உருததிரமூாததிகளோடு போாசெயயலாகாதெனறு விநாயகராகிய அநதணரும் அசசுறுதத, அதுகேட்டவனஞ்சியகனறபினனா உமாதேவி யவவநதணரைபபாாதது நீராரென, அவா தமது திருவுருககாட்டி இனிச சிநதுரனை யழிககும்படி குமாரனுக உமது திருவயிறறு வருவோமென றருளிபபோயினா பினபு

பிரமன் முதலியோர் சிந்துரன் செய்யுங் கொடுமைகளாற்று நாயக கணேசமூர்த்தியைப் பிரார்த்திக்க, தாம் கஜானனரா யவதரித்துச் சிந்துரனைக் கொல்வதாக அவர்களுக்குத் திருவாக்கருளி உமாதேவியார் திருவயிற்றிற் கருவாகப் பிரவேசித்து வளர்ந்துவரு நாளில், அவர்க்கருவாலுண்டாகிய வெப்பந்தணியப் பூமியிற் பரியலி எனும் வனத்தில் உருத்திரமூர்த்திகளோடு சென்று அவண் மைத்த இரத்தினமண்டபத்தில் வசித்திருக்கு நாளில் மயேசுரனென்னுமோரரசன் சிவபத்தியிலும் நீதியிலுஞ் சிறந்தவனா யரசு புரியுங்காலத்தில், பிரசுற்பதிதேவர் அங்குவரக்கண்டு அவ்வரசனவரை வணங்கிநிற்க அதற்கவர் மகிழ்ந்து உன்றலை தேவர் முனிவர் முதலிய யாவராலும் வணங்கப்படுவ தாகவென ஆசீர்வதித்துச் சென்றனர் பின்னொருநாள் அவ்வரசன் தன்னகரைவிட்டுச் சேனைகளோடு செல்ல அங்கு நாரதர் எதிராகவரக்கண்டு அவன் வந்தனை வழிபாடு செய்யாமையைக் குறித்தவர் சபித்தவாறே யானைக்குழாத்துடன் கயமுகாசுரனென அவ னுதித்திருக்கையில் ஓர்நாள் அம்மண்டபத்தைக் கோட்டினால் அவன் முட்டியெடுத்து நிலத்தில் விழத் தள்ளலும் அம்மை யஞ்ச உருத்திரமூர்த்திகள் சூலத்தாலவன் றலையைத் துணிக்க, அப்போது அவன் சிவாயநமவென்று சொல்லி நிலத்தில் வீழ்ந்ததுகண் டிரங்கி அவனுக்குச் சாரூப்பதமளித்து அதுமுதலாகக் கிருத்திவாசரென அவன் றோலை யரையினுடுத்திச் சிரசைவைத்துப் பூசித்துவந்தனர் அதுநிற்கச் சிந்துரன் எல்லா வுலகங்களையும் அதப்படுத்தித் தனக்கெதிரில்லையென அகங்கரித்திருக்குநாளில் அசரீரியால் தனக்கிறுதிசெய்யக் கணேசர் உமாதேவியார் திருவயிற்றில் வளர்வதாகச் சொல்லக்கேட்டு அங்குச் சென்றவர் சுழுத்தியிலிருக்குந் தருணமறிந்து வாயுவடிவா யுண்ணுழைந்து அக்கருவின் சிரசைக்கொய்து விந்தமலைக்கடுத்த நருமதைநதிதீரத்தில் வைத்துச் சென்றனன் பின்னர் அக்கரு சிரமிழந்தும் அவ்வாறே வளர்ந்துவர உமா தேவியாரும் பத்துத்திங்களுநிரம்பிக் கைலைக்குச் சென்றனராக அங்கே கணேசர் பஞ்ச முகத்தோடும் சித்தி புத்தி சமேதரா யுமையம்மையார்க்குத் தரிசனைகொடுத்து நாமுமக் குப் புத்திரராயினோமென் றுரைத்தருளி மறைந்தவுடன் மகாதேவியார் மயங்க அங் கே சிரசில்லாத தோர் குழந்தை பிறந்திருக்கக்கண்டு அம்மை வருந்திநிற்க உருத்திர மூர்த்திகளை மற்றத் தேவர்களும் வந்து கண்டு கவலைமிக்காராகி அவர்கள் காணவே ண்டி ஓராதனத்தின் மீதமர்த்தினவுடன் அக்குழவி தமது சிரமிழந்த காரணத்தைக்கூறி உருத்திரமூர்த்திகளாற் பூசித்திருந்த யானைத்தலையைத் தாமே வரசெய்து தமது திவ்விய வுடலோடு சேர்த்தருளிக் கஜானனரா யெழுந்தருளியிருக்குஞ் சமயத்தில் வந் தமர்க்கழைத்த அவ்வசுரனை விசுவரூபங்கொண்டு துதிக்கரத்தாலெடுத்துச் சாந்தாகக் குழைத்துத் தமது மத்தகத்திற் பரிமளிக்கப்பூசித் தேவர்களிடுக்கண்டொலைத்தருளினர் என்பது சரிதம். (உ)

பரசிவம்.

பூமாது தன்னைமணந்த புயலவண்ணப் பெருமானும் புலவர் போற்று
நாமாது தன்னைமணந்த நான்முகனும் போர்மாது நயக்கு மெண்டோட்
கோமானுந் தானேயென் றுணர்த்துதற்கே பிரணவகுஞ்சரமாய்த்தோன்
மாமாவின் முகத்தானை யுயிர்த்தானை நினைந்திறைஞ்சி வழுத்துவாமே [றி

(இ - ள்.) திருமகளை மணஞ்செய்த மேகநிறம் பொருந்திய திருமாலும், கல்விமான்கள் துதிசெய்யுங் கலைமகளை மணஞ்செய்த சதுர்முகப்பிரமனும், வீரமகள் விரும்பும் எட்டுப்புயங்களையுடைய உருத்திரனும், தாமேயென்று (எவர்க்கும்) அறி வித்தற்பொருட்டே, பிரணவாகார யானையாக விளங்கி, பெருமைபொருந்திய யானை முகவிநாயகப்பெருமானைப் பெற்றருளிய பரசிவத்தைத் தியானித்து வணங்கித் துதிப்பாம் எ - று.

தானென்னும் படாக்கைப்பெயர் பரசிவத்தை யுணர்த்தியது.

பூமாது - செந்தாமரையில் வசிக்கும் திருமகள். நாமாது - பிரமன் நாவில் வசிக்கும் கலைமகள். போர்மாது - போரில் வல்ல துர்க்கை. பரசிவமே திருமாலும் பிரமனும் உருத்திரனுமாக விளங்குபவரென்பதை யாவருமுணரப் பிரணவவடிவாயச் சித்திரித்த யானையின்கண் அவிர்ப்பவித்து அதினின்றும் விநாயகப்பெருமானை யுண்டு செய்து, (தாமும் அவரையர்ச்சித்துக்) கருணைபுரிந்தனர் என்பது கருத்து.

நினைந்திறைஞ்சி வழுத்துவாம் என்பதற்குத் திரிகரணங்களாலும் பணிவா மென்பது பொருள். மனத்தால் நினைந்து, காயத்தாலிறைஞ்சி, வாக்கால் வழுத்துவா மெனக்கூட்டிக்கொள்க.

புலவர் என்பதற்குத் தேவரெனினுமமையும்.
தானே திரிமூர்த்திகளுமென்றதை,

சிவஞானசித்தியார்

"யாதொருதெய்வங்கொண்டீ ரத்தெய்வமாகியாங்கே
மாதொருபாகனார்தாம்வருவர்மற்றத்தெய்வங்கள்
வேதனைப்படுமிறக்கும்பிறக்குமேல்வினையுஞ்செய்யும்
ஆதலாலிவையிலாதானறிந்தருள்செய்வனன்றே."—என்பதனானறிக. (௩)

தேரேறி வரும்பரிதி மண்டிலத்துஞ் செழுமதிமண் டிலத்துஞ் சீர்கொண்
டேரேறி வருங்கனன்மண் டிலஞ்சத்தி மண்டிலத்து மெண்கணானு
நீரேறி வருமரியு முருத்திரனு மகேசரனு நிலவச் செய்து
நாரேறி வருமவர்த முள்ளத்தமரெண் குணத்தானை நயந்து வாழ்வாம்.

(இ - ள்) தேரிலிவர்ந்து வருகின்ற சூரியமண்டிலத்திலும், செழியசந்திரமண்டிலத்திலும், சிறப்புற்று அழகுபொருந்திய மேடவாகனமேறி வருகின்ற அக்கினிமண்டிலத்திலும், சத்திமண்டிலத்திலும், (முறையே) எண்கண்களையுடைய பிரமனும், திருப்பாற்கடலி லறிதுயில்கொள்ளுந் திருமாலும், உருத்திரனும், மகேசசுரனும் (ஆகிய இவர்களை) பொருந்தச்செய்து, அன்புமிகுந்து வருகின்ற அவர்களுடைய இதயத்தி லெழுந்தருளிய எண்குணங்களையுடைய பரசிவத்தைவிரும்பி வாழ்வோம் எ - று.

எண் குணங்களாவன —தன்வயத்தனாதல், தூயவுடம்பினனாதல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களினீங்குதல், பேரருளுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பிலின்பமுடைமை இதனை,

"தன்வயத் தனனாதல் தூய வுடம்பினன் றானி யற்கை யுணர்வின னாகுதல்
பனனு முற்ற வுணர்த லியல்பின்ன பாச நீக்குதல் பேரரு ளாகுதல்
மன்னு மீறில் வாற்ற லுடைமையும் வரம்பி லின்பமு மாகிய வெண்குண
மின்ன தாகச்சைவாகம மோதுமெம் மீசன் றனையெப் போதும் வணங்குவாம்"

என்பதனாலுணர்க. அன்றியும், அணிமாவை முதலாகவுடையனவெனவும், கடையிலா வறிவை முதலாக வுடையனவெனவும் உரைப்பாருமுளர். (௪)

சிறசத்தி.

வேறு

சத்தியாய் விந்துவாய் மனோன்மனியாய்த் தயங்கிய மகேசையா யுமையாய்
நித்தில வடந்தாழ் முகிழ்முலைத் திருவாய் நெடும்புகழ் வாணியாய் வேறு
மெத்திற மிறைவ னின்றனனவனுக் கியைதர வத்திற நின்று [ம.
மெத்திய வுயிரின் மலவிருள் கெடுத்து விளங்குபூ ரணியையேத் தெடுப்பா

(இ - ள்) சத்தியாயும், விந்துவாயும், மனோன்மனியாயும், விளங்கிய மகேசை யாயும், உருத்திராணியாயும், முத்துமாலை தங்கிய அரும்பிய தனத்தையுடைய நாரா யணியாயும், அழியாத சோதியையுடைய பிராமியாயும், வேறாயும், பரசிவன் எவ்வடி வாக நின்றனனோ அவனுக்கேற்ப அவ்வடிவாக விளங்கி, மிகுந்த ஆன்மாக்களின் மல மாகிய இருளையழித்து விளங்குகின்ற பரிபூரணியாகிய சிற்சத்தியைத்தோத்திரஞ் செய்வாம் எ - று.

சத்தி - வல்லமை. இச்செய்யுளின் கருத்தை,

சிவஞானசித்தியார்

"சிவஞ்சத்திநாதம்விந்துசதாசிவன்றிகழுமீச
னுவந்தருளுருத்திரன்றான்மாலயனொன்றினொன்றாய்ப்
பவந்தருமருவநாலிங்குருவநாலுபயமொன்றா
நவந்தருபேதமேகநாதனே நடிப்பனென்பர்

சத்திதான்பயவிந்துசத்தியாய்மனோன்மனிதானாகி
யொத்துறுமகேசையாகியுமைதிருவாணியாகி
வைத்துறுஞ்சிவாதிகிரியங்கள்வருஞ்சத்தியொருத்தியாகு
மெத்திறத்தினுமீசன்றன்றிறமவளுநிற்பள்" —என்றதனால், சிவத்திற்குச் சத்தியாகியும், நாதத்திற்கு விந்துவாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனோன்மனியாகியும், மகேசனுக்கு மகேசையாகியும், உருத்திரனுக்கு உமையாகியும், திருமாலுக்குத் திரு வாகியும், அயனுக்கு வாணியாகியும், எழுவகைப்பட்டுப் பரமசிவன் சிவபேதமேழினு நின்று நடாத்துமாறெல்லாம் அவனுடன் தாதான்மியமாய் நிற்கும் ஒருத்தியாகிய பராசத்தியும் இச்சத்திபேதமேழினு நின்று அவனுக்குத் துணையாய் நடாத்துதலின், "சத்தியாய் * * * * பூரணியை" என்றார். (ரு)

நடேசர்

வேறு

மூத்தமகனிடத்தார்வமீன்றெடுத்த பிதாமகற்கு முதிருமாற்றாற்
பூத்தபொழிற்சென்னைநகர்ப்புருகூதிபிரசன்னமுகப்புத்தேளன்ப
ரேத்தெடுப்பப்பிரசன்னமாயிருக்குமாலயத்துளெய்தி மன்றுட்
கூத்தியற்றுமிறைப்பாருஞ்சிதம்பரேசுரமலர்த்தாள்குழீத்துவாழ்வாம்.

(இ - ள்) பெற்றெடுத்த பிதாவுக்கு மூத்தபிள்ளையினிடத்தில் ஆசையானது அதிகரிக்குந் தன்மையால், மலர்ந்தசோலை சூழ்ந்த சென்னைநகரத்தில்வந்து, யானை முகத்தையுடைய பிரசன்ன விநாயகக்கடவுள் (தம்மை) அடியார்கள் துதிக்கும்படி பிர சன்னமாக வெழுந்தருளியிருக்குந் திருக்கோயிலுள்ளடைந்து, பொன்னம்பலத்தில் (பஞ்சகிருத்திய) திருநடஞ்செய்யும் இறைப்பையாறறிக்கொள்ளும் நடராசப்பெருமா னது மலர்போன்ற திருவடியைத் தியானித்து வாழ்வோம் எ - று.

பிதாமகன் - நந்தை, இந்தோமமென்பது போலாம். பிரசன்னமுகம் — யானைமுகம். இதிற் பிரசன்னமென்றது வடசொல்.

மன்று - சபை. சிவபெருமான் நடனஞ்செய்த சபைகள் ஐந்துள்ளவாயினும், சிதம்பரேசுரரென்னுங் குறிப்பாற் பொன்னம்பலமென்றும், மலர்த்தாளென்றது அனுக்கிரகம் புரியுங் குஞ்சிதபாதத்தை.

ஐந்து சபைகளாவன —

இரட்டையர் தில்லைக்கலம்பகம்

"கடல்விடநுகர்ந்தகாசினியிலிங்கங்காஞ்சிமாநகருறையிலிங்கங்
காவிரிவடபாலவருதிருவானைக்காவினிலப்புலிங்கமதாம்
வடதிசையணாமலையினிலிங்கமவனனியினவடிவுகாளத்தி
வாயுலிங்கமதாஞ்சிதம்பரலிங்கமாசிலாகாயலிங்கமதாங்
குடதிசையதனினமருவுகுற்றாலங்கோத்தஞ்சித்திரசபையாங்
குற்றமிலகுணக்கிற்பழையனூராமன்றங்குலநவரத்தினமன்றெனப்பா
ரடலவிடைப்பாகனெல்லையம்பதியிலம்பலந்தாமிரசபையா
மாலவாயமதுரைவெள்ளியம்பலமேயணிதில்லைசெம்பொனம்பலமே" — என
வருவதனாலும்,

பஞ்சாக்கரத்திருமேனியோடு பஞ்சகிருத்திய திருநடஞ்செய்தலை,

உண்மைவிளக்கம்.

"ஆடும் படிகேணல் லம்பலத்தி லையனே
நாடுந் திருவடியி லேநகரங்—கூடும்
மகர முதரம் வளர்தோள் சிகரம்
பகரு முகம் வாமுடியப் பார்
தோற்றந் துடியதனிற் றோயுந் திதியமைப்பிற்
சாற்றியிடு மங்கியிலே சங்காரம்—ஊற்றமா
ஊன்று மலர்ப்பதத்தி லுற்ற திரோதமுத்தி
நான்ற மலர்ப்பதத்தே நாடு"—என வருவதனாலுமுணர்க. (௯)

சிவகாமசுந்தரி

சீதளச் சந்திரகலையுந் தினகரன்வெம்மையுங் கனலிற் செறிந்த தேசும்
போதளவு நறுமணமும் போலிறைவன் குணமான புனிதை வேறாய்க்
கோதளவு முயிர்சிவத்தைக் காமுறவே சிவகாமங் கொண்டு நின்ற
காதலவுங் கருந்தடங்கட் சிவகாமசுந்தரியைக் கருத்துள் வைப்பாம்

(இ - ள்) தண்ணிய சந்திரனிடத்திற் பொருந்திய கலையும், சூரியனிடத்திற் பொருந்திய வெப்பமும், அக்கினியினிடத்திற் பொருந்திய ஒளியும், மலரினிடத்துப் பொருந்திய நல்ல வாசனையும்போல, இறைவனுடைய குணங்கொண்டுள்ளவளான புனிதையாகியும், (சிவத்தினின்றும்) வேறுபட்டு (ஆணவாதிமல) குற்றம்பொருந்திய ஆன்மாக்கள் (அக்குற்றத்தினின்று நீங்கி) பரசிவத்தை யடையும்பொருட்டே சிவபெருமானிடத்து விருப்பங்கொண்டு(அவரது திருநடத்தைக்)கண்டுநின்ற, காதலையுடைய நீண்ட விசாலமான கண்ணினையுடைய சிவகாமசுந்தரியாரை மனத்தில் [illegible]

பூவுமணமும், அக்கினியு முஷ்ணமும்போல, சிவமுஞ் சத்தியும் ஒற்று மையாகவே நிற்றலின், "இறைவன்குணமான புனிதை" என்றார்.

சிவகாமசுந்தரி யென்றது சிவபெருமானது திருவடியை, ஆன்மாக்களடைய வேண்டுமென்னுங் கருணையால், இறைவியார் தமது திருவிழியைச்சாய்த்து அவரது குஞ்சிதபாதத்தைக்கண்டு களித்து நிற்றலினென்க. இதனை,

உண்மைவிளக்கம்

"உரையுணர்வுக் கெட்டா வொருவன்மிகு பஞ்சாக்
கரத்தால் வளைமகடான பாதி—பரையிடமாக

காணும் படியே கருணையுருக் கொண்டாடல்
பேணுமவர்க் குண்டோ பிறப்பு"—எனபசஞறிக. (௭)

சென்னைமல்லீசுரர்

ஒன்றாகிப் பலவாகி யுருவாகி யருவாகி யுபய மாகி
நன்றாகித் தீதாகி நான்மறைக்கு மெட்டாத நலத்த தாகித்
தொன்றாகிப் புதிதாகிச் சுடராகி யிருளாகித் துகடீர்ந் தன்பர் [ழுவாம்.
சென்றடையுஞ் சுவைக்கடலாஞ் சென்னைமல்லீச் சுரர்மலர்த்தாள் சேர்ந்துவா

(இ - ள்) ஒன்றாகியும், பலவாகியும், உருவமாகியும், அருவமாகியும், உருவருவமாகியும், நன்றாகியும், தீதாகியும், நான்குவேதங்கட்கும் அதீதப்பட்ட நன்மையுடையதாகியும், பழமையதாகியும், நூதனமானதாகியும், ஒளியாகியும், இருளாகியும், அன்பர்(மல)க்குற்றத்தினின்று நீங்கி, அடைந்து திளைக்கும் மதுரக்கடலுமாகிய சென்னைமல்லீசுரரது தாமரைமலர்போன்ற திருவடியை(ச் சரணாக) அடைந்து வாழ்வோம் எ-று.

அண்டாண்ட பிரமாண்டங்களின் சிருஷ்டிக்கு முன்னும், சர்வசங்கார காலத்தும் இறைவராகிய சிவபிரானே தனித்து நிற்பவராதலின் "ஒன்றாகி" என்றும், சிவம் சத்தி நாதம் விந்து சதாசிவன் மகேசன் உருத்திரன் விண்டு பிரமன் பிறதேவர் முதலிய பல நாமரூபங்களை யுடைதலின் "பலவாகி" என்றும், போற்றிப்பஃறொடை "நன்னெறி விஞ்ஞானகலர் நாமமல மொன்றினையும், மந்நிலையே யுண்ணின் றறுத்தருளிப்—பின்னைப், பேர் விளங்கும் பிரளயாகலர்க்குத், தேவாய மலகன்மந் தீர்த்தருளிப்—பூவலயந், தன்னின்று நீங்காச் சகலர்க்குக் கவர்போல, முன்னின்று மும்மலந்தீர்த்தாட்கொள்கை—யன்னவனுக், காதிகுணம்—" என்றபடியே, ஆணவம் கன்மம் மாயையென்னு மும்மலங்களில், ஆணவமலமொன்றினையுடைய விஞ்ஞானகலர்க்கு அருண்மயமாகவேயவருள்ளத்திருந்து அநுக்கிரகித்தலின் "அருவாகி" என்றும், ஆணவகன்மமென்னு மிருமலங்களையுடைய பிரளயாகலர்க்கு மான் மழு சதுர்ப்புஜ காளகண்ட முதலிய வற்றுடன் திருவருள் புரிந்தும், அம்மூன்றனையு மொருங்கேயுடைய சகலர்க்கு மானைக் காட்டி மானைப்பிடிப்பது போல ஆசிரியத்திருவுருவேற்று அநுக்கிரகித்து விளங்குதலின் "உருவாகி" என்றும், சிவம் சத்தி நாதம் விந்துவென அருவமாகியும், மகேசுரன் உருத்திரன் விஷ்ணு பிரமன் எனவுருவமாகியும் விளங்குதற்கேற்ப, அருவமும் உருவமுங்கலந்த சதாசிவமாக நிற்றலின் "உபயமாகி" என்றும், தம்மை வழிபட்ட அடியவருக் கிடுக்கண்வந்தவிடத்து அருள்செய்ய நற்றுணையாக நிற்றலின் "நன்றாகி" என்றும், திருவருளுக்கொவ்வாத தீத்தொழில் புரிவோரைச் செகுத்து அவரையருளலின், "தீதாகி" என்றும், வேதங்கள் நான்காதலானுஞ் சில கீழ்மக்கட்கு மறைக்கப்பட்டு விளங்குதலானும் "நான்மறை" என்றும், "வேதங்களை யாவென்வோங்கி யாழ்ந்தகன்ற நுண்ணியனே" என வாதவூரடிகளும், "சூள்தாமறைச் சென்னியுந் தொட்டதொட்ட நீண்ட நீள்நீ" என்று பரஞ்சோதி முனிவருங் கூறியபடியே, வேதங்கட்கும் அதீதப்பட்டதாதலின் "நான்மறைக்கு மெட்டாத நலத்ததாகி" என்றும், "முன்னைப்பழம் பொருட்கு முன்னைப்பழம்பொருளே" என்றாற்போல எல்லாவற்றிற்கும் முற்பட்டவராகலின் "தொன்றாகி" என்றும், இனியுள்ளவாம் புதுப்பொருள்களிலும் புதிதாகவிளங்குபவரென்பார் "புதிதாகி" என்றும், தமது திருவிழிகளைத் திறந்த காலத்துச் சூரிய சோமாக்கினிகளைப் பிரகாசிக்கச்செய்தும் அவற்றை மூடியகாலத்தி லிருளைப்பரவச் செய்தும் அவற்றின் சொரூபந் தாமேயாக விளங்குதலின் "சுடராகி யிருளாகி" என்றும், ஆணவாதிமலபரிபாகமும் இருவினையொப்பும் ஆன்மாக்களடைய விரும்பின் தம்மையே சரணுறலின் "துகடீர்ந்தன்பர் சென்றடையும்" என்றும், இப்பூமியை யடுத்த

உவர்க்கடலும், பிறநீவுகளையடுத்த பாற்கடல் முதலிய கடல்களும் போலன்றிக்காணி னுங் கேட்பினுங் கருதினுங் களிதரும் பெருஞ்சுவைச்சாகரம் போல்வாராகலின் அவ ரைத்தரிசித்து அவர்பால் மனத்தைச்செலுத்துதலே யந்நிலமூழ்குதலாமெனபார் "சென ரூடுஞ் சுவைக்கடலாம்" என்றும், அவ்வகைய இறைவர் சென்னை நகரிலுள்ளாரும் மல்லீசுரரென்னுந் திருநாமமுடையவருமாகலின் "சென்னைமல்லீசுரர்" என்றும், அவ ருடைய திருவடி "பூவெனப்படுவது பொறிவாழ்பூவே" என்றாற்போல மேம்பாடுற்ற தாமரைமலர் போன்றதாகலின் "மலர்த்தாள்" என்றும், அத்திருவடியே அநுக்கிரகஞ் செய்யுமாற்றலுடைமையின் அதனை யடுத்தல் கடமையெனபார் "சேர்ந்துவாழ்வாம்" என்றுங் கூறினர். (அ)

பிரமராம்பிகை.

ஆரணனு நாரணனு மாரணத்துக் கெட்டாத வரனு மென்னுங்
காரணர்கண் மூவரையுந் தரித்துயிர்த்த வடையாளங் காட்டு மாபோற்
சீரணவுந் திருவயிற்றின் மூவரைவாரா தழகெறிக்குஞ் செல்வத் தாயைப்
பேரணவுஞ் சென்னைநகர்ப் பிரமராம் பிகைமயிலைப் பேசி வாழ்வாம்.

(இ - ள்) பிரமனும், விண்டுவும், வேதங்கட் கதீதனு உருத்திரனும் எனக் கூறப்படும் (சிருட்டியாதி முத்தொழில்கட்கும்) காரணர்களாகிய திரிமூர்த்திகளையும் (கருத்) தரித்துப்பெற்ற அடையாளத்தை வெளிப்படுத்தும் வகைபோல, சிறப்பு வாய்ந்த அழகிய வயிற்றில் மூன்றிரேகைகள் கொண்டு அழகினை வீசுஞ் செல்வத்தை யுடையதாயாகிய கீர்த்திவாய்ந்த சென்னை நகரிலெழுந்தருளிய மயிலின் சாயலையுடைய பிரமராம்பிகையைத்துதித்துவாழ்வோம் எ - று.

திரிமூர்த்திகளையும் பெற்றதற் கடையாளமாகவயிற்றின் மூன்றுமடிப்பினை யுடையாளென்றார் இதனை,

சௌந்தரியலகரி

"மூவருக்குமுதற்பிறப்புநின்முகக்குணக்கடலென்றுமுன்
சேவடிக்கணிருப்பவர்சென்னிருவிதர்செங்கைபிரிக்கிலார்
பூவெடுத்தவர்சென்னிவைத்திடுபோதமுற்றவரமமைநின்
காவலாப்பொதிதாளிலவைக்கவுமூவர்சென்னிகளிக்குமே" — எனபதனானறிக.

பிரசன்னவிநாயகர்.

முருகோடு மதுப்பிலிற்று நறுங்கடுக்கை முடிக்கணிந்த முதல்வற் காமைக்
கருகோடு பறித்தணிந்த கணபதியை யொருகோடு கரத்திலே வாங்கி
யொருகோடு முகத்தணிந்த பிரசன்ன விநாயகனை யூறறுந் தான
மருகோடு மணிமார்பத் தராவணிந்த நிராமயனை யகத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்) வாசனையோடு தேனைச்சொரியும் நல்ல கொன்றைமாலையை முடியிலணிந்த முதல்வராகிய சிவபெருமானுக்கு, (திருமாலாகிய) ஆமையின்கரிய ஓட் டினைப்பறித்துத் தரித்தவரும், ஒரு கொம்பினைத் திருக்கரத்திலேற்று, ஒருகொம் பினை முகத்திற்பெற்ற பிரசன்ன விநாயகரும், பொழிகின்ற மதசலமானது பக்கங்க ளிற் பாய்கின்ற அழகிய மார்பினிடத்திற் சர்ப்பங்களை யணிந்தவருமாகிய கடவுளை மனதிலிருத்துவாம் எ - று.

நிராமயன—நோயற்றவன் கடுக்கை—முதலாகுபெயர்.

கருகு+ஓடு- கருகோடு

முதல்வற்காமைக் கருகோடுபறித்தணிந்த கணபதியென்றது.

தேவர்களும் அசுரர்களுங் கூடித் திருப்பாற்கடலைக் கடைந்தபொழுது திருமால் கூர்மவடிவேற்று மத்தாகிய மந்தரகிரியைத் தாங்கி நின்று, அப்பொழுது தோன்றிய அமுதைத் தேவர்கட்களித்து அதனால் இறுமாப்படைந்து கடல்களேழையுங் கலக்கித்திரிவது கண்ட தேவர்கள் அதனைச் சிவபெருமானிடத்து முறையிட, சிவபிரான் விருப்பின்படி விநாயகக்கடவுள் பாற்கடலை யடைந்து ஆமையாக நின்ற மாயோனது ஓட்டினைப் பறித்துக் கைலையை யடைந்து கண்ணுதலிடங் கொடுப்ப, அவர் அதனை மார்பகத்தணிந்தனரென்பது உபதேசகாண்ட சரிதம். (கo)

குமரவேள்

மரந்துளைத்த கணையானுஞ் சோவெறிந்த திறலானு மதிக்குந் தோறுஞ்
சிரந்துளக்க வலைகடலுஞ் சேணிகந்த பெருவரையுந் திறத்திறக் குன்றக்
கரந்துளக்குங் குறுமுனிக்குங் கருத்தின்மயல் பூட்டியகை தவஞ்சாலவெற்பி
னுரந்துளைத்த சேயிலைவேல் வலனுயர்த்த விளையவனை யுளத்துள் வைப்பாம்.

(இ - ள்.) மராமரத்தைத் தொளைத்த கணையையுடைய திருமாலும், (திரிபுரத்தின்) மும்மதில்களையழித்த வல்லபமுடைய சிவபெருமானும் நினைக்கும்பொழுதெல்லாஞ் சிரக்கம்பனஞ்செய்ய, அலைகளைவீசுங்கடலும் ஆகாயமளாவிய பெரிய விந்தமலையுந் தமது வலிகுன்றும்படி, கையினையசைத்த அகத்தியமுனிவனுக்கும், மனதில் மயக்கமவிளைத்த வஞ்சகமிகுந்த கிரவுஞ்சகிரியின் மார்பகம் போழ்ந்த செவ்விய அரசவடிவாகிய வேற்படையை வலப்புறத் துயர்த்திய இளையபிள்ளையாரை (நமது) மனதிலிருத்துவாம். எ - று.

மராமரத்தைத்தொளைத்தது—திருமால் இராமாவதாரத்தில் தன்னைச் சரணடைந்த சுக்கிரீவன் தன்றாற்றலுணருமாறு கணைவிடுத்துத் தொளைத்ததென்றும், சோவெறிந்தது—சிவபெருமான் மும்மதில்களையும் அழித்ததென்றுங் கொள்க.

அலைகடல்திறத்திறக்குன்றியதாவது.

இந்திரன் தனது செல்வச்செருக்கினால் அவைக்களத்தெய்திய ஆசிரியரைத் தக்கபடி மரியாதைபுரியாமையின் அவர் மறைய, இந்திரன் அவரைத்தேடிக் காணாது பிரமன் சூழ்ச்சியால் திரிசிரனைக் குருவாக்கி, அவன் வஞ்சனையாக யாகஞ்செய்யக் கண்டு அவன் சிரத்தைச்சேதித்து, பிரமகத்தியடைந்து, மாதர் மரம் நீர் நிலங்கட்கு அதனைப் பகிர்ந்துகொடுத்துப் புனிதனாயினன். இந்திரன் திரிசிரனைக்கொன்ற துணர்ந்த அவன் பிதா துவஷ்டாவென்பான் ஓர்யாகஞ்செய்து அதிற்றோன்றிய விருத்திரனை இந்திரன்மேலேவ, இந்திரன் தனது வச்சிராயுதம் வலியற்றதாயிருந்தமையின் விண்டுவின் சூழ்ச்சியால் ததீசிமுனிவரது முதுகந்தண்டென்பைவாங்கி விசுவகன்மனால் வச்சிராயுதமாக்கிக்கொண்டு விருத்திரனையெதிர்க்க, அவன்போர்செய்ய வலியின்றிக் கடலிலாழ்ந்தனன். அவனைக்கண்டுபிடிக்குமாறு வேண்டிக்கொண்ட இந்திரன்கருத்துக் கிணங்கிய அகத்தியமுனிவர் அவனொளித்திருந்த சமுத்திரத்தைப் பானஞ்செய்தனர் என்பதாம் இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"என்றவனிடுக்கண்டீர்ப்பப் பாணிகல்புரிபுலன்களைந்தும்
வென்றவனெடியோன்றனைவிடையவன்வடிவமாகி
நின்றவனறிவானந்தமெய்ம்மையாய்நிறைந்தவெள்ளி
மன்றவனூழிச்செந்தீவடிவினை மனத்துட்கொண்டான்.

கைதவன்கரந்துவைகுங்கடலைவெற்படக்குங்கையிற்
பெய்துழுந்தெல்லைத்தாக்கிப்பருகினன்பிறைசேர்சென்னி
யையன்தருளைப்பெற்றார்க்கதிசயமிதென்கொன்மூன்று
வையமுந்தொழிலுஞ்செய்யவல்லவரிவரேயன்றோ."—என்பதனானறிக.

துளக்கமென்றதனால் கரத்தைநிமிர்த்திய காலத்துக் கடலைக்கரத்திலேற்று ஆசமனீயஞ்செய்தனரெனவும், கரத்தைத்திருப்பிக்கவிழ்த்த காலத்து விந்தத்தை யடக்கினரெனவுஞ் சொல்லாற்றல்காண்க.

பெருவரைதிறத்திற் குன்றியதாவது.

அகத்தியமுனிவர் தென்றிசைநோக்கிச் செல்லுகையில், கிரவுஞ்சன் என்னு மசுரன் மலைவடிவாகநின்று தனதுமாயையால் வழிதெரியாதபடி அலைக்க, அகத்திய முனிவர் கோபங்கொண்டு "நீ இவ்வாறே மலைவடிவாகக்கிடந்து குமாரக்கடவுள் வேலாயுதத்திற்கு இரையாகுக" எனச்சபித்தேகினர் அதுமுதல், கிரவுஞ்சன் மலைரூபமாகவேயிருந்தனன். அப்படியிருக்கையில், சூரபன்மனது தம்பிமார்களில் இளையோனாகிய யானைமுகம்பெற்ற தாருகாசுரன் அதில் வசித்திருந்தனன். முருகக்கடவுள் சூரனைச் சங்கரிக்கச்செல்லுகையில் அவ்விருத்தாந்தங்களை யுணர்ந்து தமது திருக்கரத்திலுள்ள வேலாயுதத்தால் தாருகனையும் மலைவடிவாகவுள்ள கிரவுஞ்சனையும் வதைத்தனர் இது நிற்க பின்னர் விந்தமலைநாரதன் சூழ்ச்சியால், மேருமலையைப் பகைத்து ஆகாயவழியைமறைத்து உயர்ந்து வழிதோன்றாது நிற்ப, அகத்தியமுனிவர் வழிவிடுகவென, அது மறுத்துரைக்க, முனிவர் தமது தவமகிமையால் அதனை நிலத்திலழுத்தினரென்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்—திருக்கல்யாணப்படலம்.

"ஆனனமுனிகேளொருநீயிவ்வசலநீங்கித்
தேனார்மருதவளமேயதென்னாடுநண்ணி
வானார்பொதியமலைமேவுதிவையமெல்லாம்
மேனாளெனவேநிகராகிவிளங்குமென்றான்"—எனவும்,

ஷை கிரவுஞ்சப்படலம்

"மாண்மதிபெருகுவெய்யோய்மற்றுநின்னுருவமைநீங்கி
நீண்மலையாகியீண்டேநின்றுதீயவுணர்க்கெல்லாம்
மேண்மிகுமிருக்கையாகியிருந்தவத்தோர்க்குமேனைச்
சேண்மலிகடவுளோர்க்குந்தீத்தொழிலிழைத்திபன்னாள்"

"மாற்படுமதுபாணிவலிசெழுதண்டாலுன்றன்
பாற்படுபுழைகளியாவும்பற்பலமாயைக்கெல்லாம்
மேற்புடையிருக்கையாகவெம்பிரானுதவுஞ்செவ்வேள்
வேற்படைதன்னிற்பின்னாள்விளிகுதிவிரைவினென்றான்"—எனவும்,

ஷை தாருகன்வதைப்படலம்.

"தாருகன்மார்பமென்னுந்தடம்பெருவரையைக்கீண்டு
சீரியகிரவுஞ்சத்திற்சேர்ந்துபட்டுருவிச்சென்று
வீரமும்புகழுங்கொண்டுவிளங்கியதென்னவங்கட்
சோரியுந்துகளுமாடித்துண்ணெனமீண்டதன்றே."—எனவும்,

ஷை விந்தம்பிலம்புதுபடலம்.

"எறிகதிர்மதியினுக்குமேகருந்திறத்தால்வான
நெறியினையடைத்துத்தொல்லைநெடியமால்போன்றுநின்றேன

குறியகிறகஞ்சியாறுகொடுப்பனென்றெனதுதோற்ற
மறிகிலைமீண்டுபோகென்றவ்வரைமொழிந்தனனே.

அற்புதமமராகொள்வாற்றவுங்குறியோனவிந்த
வெற்பினதுமபாதனினமியுய ரகுடங்கைசேர்த்தி
வற்புறவுனறவலமேலமறறதுபுவிகக்ட்டாழ்நது
சொற்பிலமபுகுந்துசேடனறனனிலையுறறதனனே"—எனவும் வருவன
வற்றானறிக. (கக)

சேயஞலூரபிள்ளையார்

மறைநெறியிற பிறழாத வேதியரான பால்கறந்து வவ்வுந் தீங்கு,
முறைபுரியத் தககதென வடுத்தடித்துப பாற்கலத்தை முனிந்த தாதை,
பொறையுடன்மண ணிடைபபுரள விருதாளு மறவெறிந்த பொல்லாத
தீங்கு, மிறையவனமெய்ப பணியாக விருமபததை யடைந்தவரை
யிறைஞசி வாழவாம.

(இ - ள்.) வைதிகமார்க்கத்தினின்றுந் தவறாத அந்தணர்களுடைய பசுவின்
பாலைக்கறந்து அபகரிக்கின்ற தீமைக்கு முறைப்படி (தண்டனை) செய்யத்தக்கது என்று
சமீபித்து அடித்துப பாற்குடத்தை எறிந்த தந்தையாகிய எச்சதத்தன சாந்தத்துடன
நிலமிசைப் புரளும்படி அவனது இருகால்களுந்துணடாயறும்படித்தடிந்த பொல்லாத
பாவத்தையுஞ சிவபெருமானது உண்மைத்தொண்டாகச் (செய்து) சிறந்த சணடேச
பதவியை யடைந்தவரை வணங்கி வாழ்த்துவோம் எ - று

திருச்சேயஞலூரில வேதியர்குலத்தில எச்சதத்த னென்பவனுக்குப புத்தி
ரராக அவதரித்த விசார சாமா சனமாந்தர அறிவுத்தொடாசசியால வேதாகமங்களை
யோதா துணாந்து சர்வானமாக்களிடத்தும அனபினவழியொழுகி வருகையி லொரு
நாள அவ்வூர அந்தணச்சிறுவரோடும் பசுநிரையோடுங் கூடிச்சென்றனர் அப்பொ
ழுது ஒரீற்றுப பசுவொன்று அதனை மேயப்பானைக் குத்தப்போக, அவ்வாயன அத
னைக் கோலாற் புடைத்தனன். விசாரசாமா அதுகணடு மனமபொறாது அவனைநோக்கி,
பசுக்கள் எல்லாத்தேவர்களும, தீாத்தங்களும, முனிவர்களும பிரியாது சூழ்ந்திருக்
கும உறுப்புக்களை யுடையன திருமஞ்சனத்திற குரிய பஞ்ச கௌவியங்களைக்
கொடுப்பன. திருவெண்ணீற்றிற்கு அவற்றின சாணமே மூலம ஆதலின நீ இனிப்பசுக்
களை மேய்க்கவேண்டாம யானே மேய்ப்பேனென்று அவ்வூரா ரனுமதிபெற்று
அருகிலுள்ள மண்ணியாற்றங்கரையிலும புலலுள்ள விடங்களிலும மேயத்து நீா
காட்டி வெயிலவேளையில நிழலிலிருத்தி மாலையில அவரவா வீட்டிற்கனுப்பித் தம்
வீடுசோவாராயினா. அப்பசுமபால திருமஞ்சனமாதலைக் கருதி, சிவார்ச்சனையில்
ஆசைகொணடு ஆற்றங்கரையில ஒராத்திமரத்தின கீழ் மணலாற சிவலிங்கநியமித்துப
பாலினாலபிடேகித்து, பத்திரபுஷ்பங்களா லாச்சித்துச சிவபூசைசெயதுவந்தனா அத
னைக்கணட அவ்வூரா னொருவன விசாரசாமர் விளையாடுவதாக நினைத்து ஊராருக்கு
அறிவிக்க, அவாகள எச்சதத்தனை வருவித்து விஷயத்தை வெளியிட்டனா. எச்ச
தத்தன் அஃதுணமையாயின யானே கணடுபிடித்துத தணடிப்பேனென்று கூறி, தன
மகனுக்குத்தெரியாது பின்சென்று குராமரத்தேறி யொளித்திருந்தனன விசாரசாமர்
பாறகுடங்களை நிரப்பித திருப்பள்ளித்தாமஞ சேகரித்து மணலாற சிவலிங்கஞ்செய்து
அதற்குப பாலாலபிஷேகிக்கக் கணடு மரத்தினின்று மிறங்கிப பல கொடுஞ்சொற்கள
கூறித் தணடத்தாற்புடைத்தும அவாமனம சிவார்ச்சனையி லிருத்தலின உணாந்திலா.
எச்சதத்தன அவரதுணமையறியாது பாறகுடங்களைக் காலாலிடற, விசாரசாமா கண்டு

அவ்வாறு செயதவன் பிதா குரு பிராமணன என்றுங்கருதாது, அருகிருநத வோா கோலையெடுகக அது மழுவாக, அதனாலவன காலகளை வெட்டிச சிவபூசையை முடித தனா. அவா பகதிககு மகிழ்நத சிவபெருமான இடபாரூடராயக காட்சியளிதது நம முடைய தொண்டாகளுககெலலாம உனனைத தலைவனாககி நாமேறறுககொணட அமுதும பரிவட்டமும புஷபமும உனககே தநதோம எனறுகூறித தமது சடையிலணிந திருநத கொன்றைமாலையை யவருககுச்சூட்டிச சண்டேசுரபதவி தநதருளினாரென பது சரிதம. இதனை,

பெரியபுராணம்.

"தொடுத்தவிதழிசூழ்சடையாா துணைத்தாணிழறகீழ்விழுநதவரை
யெடுத்துநோக்கிநமபொருட்டாலீன்றதாதைவிழவெறிநதா
யடுத்ததாதையினியுனககுநாமெனறருளசெயதணைத்தருளி
மடுத்தகருணையாறறடவியுச்சிமோநதுமகிழ்நதருள.

அண்டாபிரானுநதொண்டர்தமககதிபனாககியனைத்துநா
முண்டகலமுமுடுப்பனவுஞசூடுவனவுமுனககாகச
சண்டேசனுமாமபதநதநதோமெனறங்கவாபொறறடமுடிக்குத
துண்டமதிசோசடைககொன்றைமாலைவாங்கிசசூட்டினாா"—எனபதனாலுணாக.

தநதையின காலைவெட்டுதல பாவமாயிருப்பினும, இறைவன திருவடிககன புடைமைநோககி அதுபுணணியமாகவே முடிநதது இதனை,

சிவஞானசித்தியார்

"அரனடிககனபாசெயயுமபாவமுமறமதாகும
பரனடிககனபிலாதாா புணணியமபாவமாகும
வரமுடைத்தககனசெயதமாவேளவி தீயதாகி
நாரினிறபாலனசெயதபாதகநனமையாயததே"—எனபதனாலுணாக. (கஉ)

திருநநதிதேவா
வேறு

வெள்ளி மாலவனா விமலனாா விளமபிய வேதந
தெள்ளு மாகம புராணஙகள செழுங்கலை பிறவு
முள்ள வாறுதோந துலகெலாம வழங்கமுன னுரைத்த
வள்ள லாகிய நநதியங குரவனை மதிப்பாம

(இ - ள) பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருககயிலாயகிரியிலெழுந்தருளிய மலரகிதராகிய சிவபெருமானாா அருளிசசெயத நானகு வேதஙகளும, தெள்ளிய (பொருளையுடைய) இருபத்தெட்டுச சிவாகமஙகளும, செழிய பிறகலைகளும ஆகிய இவறறையெலலாம உள்ளபடியே தெளிநது, உலகமெஙகும வழஙகுமபடி முதலிற கூறிய வள்ளலாகிய அழகியதிருநநதிதேவரெனனு மாசிரியரைத்துதிப்பாம எ - று.

வேதமெனபதறகு ஞானம பயப்பதெனபது பொருள வித=ஞானம. வேதம் நான்காவன—இருககு - எசுா - சாமம் - அதாவணம ஆகமமெனனு மொழியில் ஆவென்பது ஞானமும, கவவெனபது மோக்ஷமும, மவவெனபது மலநாசமுமாம. ஆகவே ஆனமாககளுககு மலததை நாசஞசெயது ஞானததையுதிப்பிதது மோக்ஷததைக கொடுககவலலதெனபது திரணடபொருள சிவாகமம் இருபத்தெட்டாவன—காமிகம - யோகசம - சிநதியம - காரணம - அசிதம - தீபதம - சூக்குமம - சகததிரம - அஞசுமான - சுப்ரபேதம - விசயம - நிசுவாசம - சுவாயமபுவம - அனலம் - வீரம -

ரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிம்பம் - புரோற்கிதம் - இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானசாவோத்தமம் - பரமேசுவரம்-கிரணம்-வாதுளம் என்பனவாம்.

புராணம்—வேதாகமங்களின் உட்கருத்தை விளக்குவது பதினெண்புராணங்களாவன:--பிரமபுராணம் - பதுமபுராணம் - வைணவபுராணம் - சைவபுராணம் - பாகவதபுராணம் - பவிடியபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - மார்க்கண்டேயபுராணம் - ஆக்கினேயபுராணம் - பிரமகைவர்த்தபுராணம் - இலிங்கபுராணம் - வராகபுராணம் - கந்தபுராணம் - வாமனபுராணம் - மற்சபுராணம் - கூர்மபுராணம் - காருடபுராணம் - பிரமாண்டபுராணம் என்பனவாம் அன்றியும் உபபுராணங்கள் பதினெட்டு, அவையாவன.—ஆதித்தியபுராணம் - காந்தபுராணம் - சோமபுராணம்-கபிலபுராணம் - கௌசிகபுராணம் - சாம்பபுராணம் - சிவதன்மபுராணம் - தௌர்வாசபுராணம் - நாரசிங்கபுராணம் - நாரதீயபுராணம் - பராசரீயபுராணம் - பார்க்கவபுராணம்- பிரமாண்டபுராணம் - மாரீசபுராணம் - மானவபுராணம் - வாசிட்டபுராணம் - வாயவியபுராணம் - வாருணபுராணம் என்பனவாம் இவ்வுபபுராணங்கள் தம்மை யியற்றிய அவ்வவர் பேரால் விளங்கும்

கலை—கற்றற்குரியது கலைஞானம் அறுபத்து நான்குவகைப்படும். அவையாவன —அக்கரவிலக்கணம் - இலிகிதம் - கணிதம் - வேதம் - புராணம் - வியாகரணம் - நீதிசாத்திரம் - சோதிடசாத்திரம் - தருமசாத்திரம் - யோகசாத்திரம் - மந்திரசாத்திரம் - சகுனசாத்திரம் - சிற்பசாத்திரம் - வைத்தியசாத்திரம் - உருவசாத்திரம் - இதிகாசம் - காவியம் - அலங்காரம் - மதுரபாடணம் - நாடகம் - நிருத்தம் - சத்தப்பிரமம் - வீணை - வேணு - மிருதங்கம் - தாளம் - அத்திரபரீக்ஷை - கனகபரீக்ஷை - இரதபரீக்ஷை - கசபரீக்ஷை - அசுவபரீக்ஷை - இரத்தினபரீக்ஷை - பூமிபரீக்ஷை - சங்கிராமவிலக்கணம் - மல்லயுத்தம் - ஆகருடணம் - உச்சாடனம் - வித்துவேடணம் - மதனசாத்திரம் - மோகனம் - வசீகரணம் - இரசவாதம் - காந்தருவவாதம் - பைபீலவாதம் - கவுத்துகவாதம் - தாதுவாதம் - காருடம் - நட்டம் - முட்டி - ஆகாயப்பிரவேசம் - ஆகாயகமனம் - பரகாயப்பிரவேசம் - அதிரிசியம் - இந்திரசாலம் - மகேந்திரசாலம் - அக்கினித்தம்பம் - சலத்தம்பம் - வாயுத்தம்பம் - திட்டித்தம்பம் - வாக்குத்தம்பம் - சுக்கிலத்தம்பம் - கன்னத்தம்பம் - கட்கத்தம்பம் அவத்தைப்பிரயோகம் என்பனவாம்.

வேதாகமபுராண கலைஞானங்கள் உலகத்தில் வழங்குமபடி முதலிலுரைத்த வள்ளலென் நந்திதேவருரைத்ததெனெனின், வேதாகமாதிகளை முதலிற் சிவபெருமான் பார்வதிதேவியாருக்கும் நந்திதேவருக்கும் உரைப்ப, நந்திதேவர் சனத்குமாரமுனிவருக்கும் சனத்குமாரமுனிவர் வியாசமுனிவருக்கும், வியாசமுனிவர் சூதமுனிவருக்கும், சூதமுனிவர் நைமிசாரணியவாசிகளுக்கும், அவர்கள் உலகினருக்கும் உரைத்தனரென்பது வரன்முறையாகலினென்க

வள்ளல்—வரையாது கொடுப்போன் (கரு)

சமயகுரவர்

பருவ மேதுமி லார்புகும் பரமதப் பொருள்கள்
கருதி யோம்பவொண் ணாதெனக் கண்ணுதற் பெருமா
னருளி னாற்பல வதிசயஞ் செந்தமிழ் பாடிப்
பொருளி தாமெனத் தெரித்தநால் வர்களையும் புகழ்வாம்

(இ - ள்) பரிபக்குவஞ் சிறிதுமில்லாதவர்கள் பிரவேசிக்கும் அன்னிய சமயப்பொருள்கள் மதித்துப் பாதுகாக்கவொண்ணாதென, நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவ

பெருமானது திருவருளினால், செந்தமிழாலாகிய பல அற்புதங்களை விளைக்கத்தக்க (திருநெறித் தமிழ்வேதமாகிய) பாசுரங்களைப்பாடி, இதுதான் (உண்மைப்) பொருளாகுமென்று உணர்த்திய (சமயாசாரியர்) நால்வர்களையுந் துதிசெய்வாம் எ - று.

கண்ணுதல்—அன்மொழித்தொகை.

சிவபெருமானுக்கு நெற்றிக்கண் வந்ததாவது—ஒருகாலத்தில் சிவபெருமான் கைலாயகிரியிலுள்ள ஓர் நந்தனவனத்தில் உமாதேவியாருடன் உலாவிக்கொண்டிருக்கையில், உமாதேவியார் ஓர் விளையாடல் கருதி இறைவர் பின்சென்று ஒன்றுமுணரா யாது இறைவரது இருவிழிகளையும் இருகரங்களாற்பொத்த, அண்டமுழுவதும் இருண்மயமாயிற்று. அவ்வந்தகாரத்தினால் அகிலப்பிராணிகளயாவும் வருந்துவது கண்ட சிவபெருமான் தமது நெற்றியினடுவே ஓர் திருவிழிதோன்றுவித்துச் சூரியசந்திராதிகளுக்கு ஒளியுண்டாக்கி உலகுக்குற்ற துயரினையொழித்து நெற்றிக்கண்ணரென்ப பெயரெய்தினர் என்பதாம் இதனை,

கந்தபுராணம்

"ஈசனையொருஞான்றம்மையெழில்பெறுகைலைக்காவிற்
பேசலாடலுன்னிப்பின்வரவிழியிரண்டுந்
தேசுறுகரத்தாற்பொத்தச்செறிபுவனங்களியாவு
மாசிருள்பரந்ததெல்லாவுயிர்களுமவருத்தங்கொள்ள

ஓங்குதன்னுதலினப்பனொருதனிநாட்டநல்கி
யாங்கதுகொண்டுநாதனருள்கொடுநோக்கியாண்டு
நீங்கருநிலைமைத்தாகிநின்றபேரிருளை மாற்றித்
தீங்கதிர்முதலானோர்க்குச்சிறந்தபேரொளியையீந்தான்."—என்பதனானறிக.

நால்வர்கள்—ஆளுடையபிள்ளை-ஆளுடையவரசு - ஆளுடையநம்பி-ஆளுடையவடிகள். செந்தமிழென்றது தேவார திருவாசகங்களை. அதிசயம் - திருஞான **சம்பந்தமூர்த்திநாயனார்** ஞானப்பாலருந்தி, பொற்றாளம்பெற்று, முத்துச்சிவிகையிலிவர்ந்து, முயலக நோயையகற்றி, பொற்பந்தல் பொற்கிழிபெற்று, அரவினவிடமகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவையடைத்து, பாண்டியன் வெப்பகற்றி, அனலவாதம் புனல வாதங்களில்வென்று, சமணரைக்கழுவிலேற்றி, புத்த நந்திதலையில் இடிவீழ்த்தி, ஆண்பனையைப் பெண்பனையாக்கி, என்பைப்பெண்ணாக்கச் செய்ததை முதலியனவும், **திருநாவுக்கரசுநாயனார்** தமக்குற்ற சூலைநோயகற்றி, சமணர்களிட்ட நீற்றறை-விடம் - இடறச்செய்தயானை - கல்லோடுவீழ்த்தியகடல் - இத்துயரங்களினின்று நீங்கி, சூலமுத்திரையும் இடபமுத்திரையுந் தரித்து, அப்பூதிநாயனார் மகனுக்குற்ற அரவின விஷத்தையகற்றி, படிக்காசுபெற்று, மறைக்கதவைத்திறந்து, திருவையாற்றிற் கைலாய தரிசனஞ்செய்ததை முதலியனவும், **சுந்தரமூர்த்திநாயனார்** தமது திருமணத்திற் சிவபெருமான் அடிமைச்சீட்டுகாட்ட வன்றொண்டராகி, திருவதிகையில் திருவடிசூட்டப்பெற்று, திருவாரூரிற் பரவையாரைமணந்து, திருத்தொண்டத்தொகை யோதி, குண்டையூரிற் கொடுத்த நெல்மலையைப் பரவையார் மனைக்கு வருவித்து, செங்கல்லைப்பொன்னாக்கி; மணிமுத்தாற்றிலிட்ட பொன்னைக் கமலாலயமென்னும் வாவியிலெடுத்து, திருவொற்றியூரிற் சங்கிலியாரைமணந்து, அதனாற் பரவையார் கொண்ட வூடலதீரச் சிவபிரானைத் தூதனுப்பி, காவிரி வெள்ளத்தைவிலக்கி, முதலையுண்ட சிறுவனை வெளிப்படுத்தி, வெள்ளானையிலிவர்ந்து திருக்கைலாயமடைந்ததை முதலியனவும், **மாணிக்கவாசகசுவாமிகள்** குருந்தமரத்தடியில் இறைவனாலுபதேசிக்கப் பெற்று, நரிகளைப்பரிகளாக்கி, புத்தர்களைவாதில் வென்று, ஊமைப்பெண்ணைப் பேசு

வித்து, தாம் ஓதிய திருமுறையைச் சிவபெருமானேயெழுதி அழகிய திருச்சிற்றம்பல முடையானெனக் கைச்சாத்திட்டச்செய்ததை முதலியனவும் எனக்கொள்க. (கரு)

மெய்கண்டதேவர்.

சிறிய வாடியிற் பெரியமால் வரைப்பொருள் செறிந்தாங்
கறிவு நூல்களின் முடிவெலா மகப்படுத் தவற்றி
னெறியெ லாமவிளக் கியசிவ ஞானபோ தத்தைக்
குறிசெய் தீந்தமிழ் மூலுரை குரவனைப் பணிவாம்.

(இ - ள்.) சிறிய கண்ணாடியில், மிகப்பெரிய மலையினபொருள்கள் விளங்குவனபோல, ஞானசாஸ்திரங்களின் முடிந்தபொருள்கள் எல்லாவற்றையும் தன்னகப் படுத்தி, அவற்றினமார்க்கங்களை யெல்லாம (நன்கு) விளங்கச்செய்த சிவஞானபோத மென்னு நூலைக்குறித்த மதுரமாகிய தமிழ்ப்பாக்களாலுரைத்தருளிய ஆசிரியராகிய மெய்கண்டதேவரை வணங்குவாம் எ - று.

ரௌரவாகமத்துப் பாசவிமோசனப் படலத்துக்கூறப்பட்ட சிவஞானபோதத்தை, சாலிவாகன சகம் கக௯௫-ல மெய்கண்டதேவர் செந்தமிழில் மொழிபெயர்த்தருளினரென்பது. (கசு)

நமச்சிவாயதேசிகர்

வேறு.

இருவினை யணுதி நிற்றற் கேதுவு மிருள ணுதி
மருவிய செயலு நீங்கும வண்ணமு மற்றுந் தேற்றி
யருளபதித் தெனையு மாட்கொண் டாவடு துறைக்கண் வாழுந்
திருவளர் நமச்சி வாய தேசிகன் மலர்த்தாள் போற்றி.

(இ - ள்) இருவினைகள் தொன்றுதொட்டே நிற்பதற்குக் காரணமும், ஆணவாதி மலசம்பந்தம் அனாதியாகவே (பசுக்களை) பொருந்திய செயகையும், (அது) நீங்குந்தன்மையும, பிறவற்றையும உணர்த்தி, கிருபை வைத்து (புலலறிவினனாகிய) என்னையும அடிமைகொண்டு திருவாவடுதுறையில வாழுகின்ற சிவஞானச் செலவம வளரப்பெற்ற நமச்சிவாயதேசிகரது மலர்போன்ற திருவடி துதிக்கப்படுவது. எ - று.

கடவுள்வாழ்த்து முற்றிற்று.

அவையடக்கம்.

சிற்பநூல் வழியிற் செய்த வுருவெனச் சிறப்பு சாராப்
புறபொரு ளுருவு மைங்கைப் புண்ணியன் புணர்ந்து நிற்பி
னற்புதப் பூசை கொள்ளு மவன்புகழ் நிறைத லாலே
நற்பதம் புணர்த ராவென் பாட்டு நலத்த தாமே.

(இ - ள்) சிற்பநூன் முறைப்படி யியற்றிய திருவுருவத்தைப்போல, சிற்பலக்ஷண மமையப்பெறாத அற்பமாகிய பொருளினாற் செய்த வுருவத்தையும ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய புண்ணியசொரூபியாகிய கணேசப்பெருமான் கலந்துநிற்பாராயின், (அடியார்கள் செய்யும) அழகிய பூசையைக் கொள்ளும் அவ்விறைவனுடைய

சீர்த்தி நிறைதலினாலே, நல்ல பதங்களைப் புணர்ந்திராத எனது பாடலும் நன்மை யுடையதாகும். எ - று.

புற்பொருளென்றது கோமயத்தாற் செய்தது. அற்புதப்பூசையாவது.— ஆகமவிதிவழி செய்யப்படுவது. நற்பதம் என்றது சொற்குற்றம் பொருட்குற்றமுத லியன நீங்கிய சொற்களெனக்கொள்க. (க)

ஒருபொருண் முழுதுங் காணு ருப்பொரு ளியல்பு கூறக்
கருதுவ ரல்லா மேனுட கணுநுதற் பெருமானன் றனு
மருவிடை யூறு கண்டு வணங்கினு னென்று லந்தப்
பொருவிலி கதையான் கூறப் புகுந்தது நகைய தாமே.

(இ - ள்.) ஒரு பொருளை முற்றுமறியாதவர்கள் அப்பொருளி னியற்கையைச் சொல்ல நினைக்கமாட்டார்கள். முற்காலத்தில், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமா னும் (தமக்கு) இடையூறு உண்டானதைக்கண்டு பணிந்தாரென்று சொல்லுமிடத்தில், அந்தச்சமானமற்ற விநாயகப்பெருமானது சரித்ததை யான் எடுத்துச் சொல்லப்புகுந் தது நகையதாகும். எ - று

உப்பொருளென்றதில் உகரம் சுட்டிடைச்சொல்.

விநாயகனென்பதற்குத் தனக்குமேல் ஓர்நாயகனில்லாதவனெனப் பொரு டரலின் பொருவிலியெனக்கூறினார்.

நகையதாகுமென்றது ஈண்டுச் சிலேடை வகையால் நகையினை விளைப்ப தாகுமென்றும், ஒளியினைச் செய்வதாகுமென்றும் பொருள்படும். (உ)

சிறப்புப்பாயிரம்.

வேறு

வீறுபெறு மாவடுதண் டுறைநமச்சி வாயனருண் மெய்ஞ்ஞா னத்தின்
கூறுதெரி கச்சியப்ப முனிவரனன் றன கோதிலெழுத் தாதி யென்னு
மூறுசுவைப் பாற்றயிர்நெய் தேன்கழைநீ ராழிகடைந் துலகிற் செய்யு
ளேறுசுவை யமுதளித்தான் விநாயகமான் மியவிரத மினிப்ப மாதோ.

(இ - ள்) பெருமைபெற்ற தடம்பமாகிய திருவாவடுதுறையி லெழுந்தருளிய நமச்சிவாய தேசிகரருளிய உண்மைஞானத்தின் கூறுபாடுகளை யுணர்ந்த கச்சியப்ப முனிவர் குற்றமில்லாத எழுத்து - சொல் - பொருள் - யாப்பு - அணி யென்று சொல் லப்படும் ஊற்றெடுக்குஞ் சுவையினையுடைய பால் - தயிர் - நெய் - தேன் - கருப்பிர சம் ஆகிய கடலினைக்கடைந்து இந்நிலவுலகத்தில், சுவையேறிய அமுதமயமாகிய செய்யுட்களாகிய விநாயகமான்மிய மென்னும் இரசத்தினை (புலவர்கட்கு) இனிக் கும்படி யுதவினார். எ - று. (க)

வேறு

சொல்லார்ந்த புகழ்த்தொண்டை வளநாட்டிற் சிறந்த
துளுவாகுல சிகாமணியாங் கந்தப்ப னருளும்
வல்லாண்மைத் தடம்புயத்தோன் குளந்தையூர் வள்ளன்
மாமேரு காவலனும் வரம்பில்பெரும் புகழோன்

வில்லார்ந்த வருட்சிவபுண் ணியக்கொழுந்தா யுலகில்
விளங்குசிதம் பரபூபன் விநாயகமான் மியத்தைச்
செல்லாரு முயத்தமிழா லருளுகெனத் தந்தா
னிருந்துறைசைக் கச்சியப்ப வெல்லையின்மா தவனே.

(இ - ள்) (கவிவாணர் செய்த) பாக்களிற் பொருந்திய கீர்த்தியையுடைய வளமமைந்த தொண்டைநாட்டில், சிறப்புற்ற துளுவவேளாளர் குலத்திற்கோர் சிரோரத்தினமாகிய கந்தப்பமுதலியார் பெற்ற வலிதங்கிய ஆண்மையினையுடைய பூரித்த புயங்கள் வாய்ந்தவனும், குளத்தூரில் (வாழ்ந்த) வள்ளலும், மகமேருவைப்போலக் காத்தற்றொழிலில் வல்லவனுமாகிய எல்லையில்லாத பெரிய கீர்த்தியுடையவனும், ஒளிவாய்ந்த அருண்மயமாகிய சிவபுண்ணியக் கொழுந்தாய் உலகில் விளங்குபவனுமாகிய சிதம்பரபூபன், விநாயகப்பிரபாவத்தை, யாவருங்கடைத்தேறும்படித் தமிழ்ப் பாக்களாலருளிச்செய்கவெனக்கேட்க, பெருமை வாய்ந்த திருவாவடுதுறையி லெழுந்தருளிய அளவில்லாத சிறந்த தவத்தினையுடைய கச்சியப்ப முனிவர் செய்தருளினர் எ - று.

"ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லை - நூற்பெயர் யாப்பே நுதலிய பொருளே - கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளும் - வாய்ப்பக் காட்டல் பாயிரத் தியல்பே" என்றும், "காலங் களனே காரண மென்றிம் - மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே" என்றுஞ்சூத்திரமாகலின், "இருந்துறைசைக் கச்சியப்ப வெல்லையின் மாதவனே" என்றதால் ஆக்கியோன் பெயரும், "விநாயகமான்மியத்தை" என்றதால், வடமொழிப் பார்க்கவபுராணத்தின் மூலமாகிய வழியும், "எல்லாரும்" என்றதால், குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடமென்னு நான்கெல்லைக்குட்பட்ட தமிழ்நாடு வழங்கலாகிய எல்லையும், "விநாயகமான்மிய" மென்றதனாலேயே நூற்பெயரும், "தமிழால்" என்றதால் விருத்தப்பாக்களாகிய யாப்பும், "உய" என்றதால் நுதலிய பொருளும், கேட்போர்பயனுங் கூறினரெனக் கொள்க.

இனி, காலமென்றதை இவர் சாலிவாகனசகம் கசுசஎ-ல் இருந்தவரெனவும், களனென்றதைச் சென்னைநகரில் ஸ்ரீபிரசன்னவிநாயகர் சந்நிதியில் அரங்கேற்றியதென்றும், காரணமென்றதை "சிதம்பரபூபனவிளம்புகென" என்றதால் அவரால் கேட்கப் பட்டதென்றுங்கொள்க (உ)

ஆகத் திருவிருத்தம் - உக.

திருநாட்டுப்படலம்.

வேறு.

அடுத்த விகககதை பிரசன்ன விநாயக னருளாற்
றொடுத்த லாலவ னுடெனுந தொண்டைநாட டினையும்
விடுத்தி டாவவன் சென்னைமா நகரையு மேனமை
மடுத்த நாவலா வியததக முநதுற வகுப்பாம்.

(இ - ள்) பொருநதிய இசசரிதமானது பிரசன்ன விநாயகப்பெருமானது திருவருளினுற் பாடப்படுவதால், அவ்விறைவனெழுந்தருளிய நாடெனககூறப்படுந் தொணடைநாட்டினையும, அக்கடவுள் பிரியாத சிறநத செனனைநகரததினையும், மேன்மை தஙகிய நாவின் வன்மைவாயநத புலவர்கள் களிக்குமபடி முற்பட (எடுததுக்) கூறுவாம். எ - று. (க)

வேறு.

அண்டருமப புகழ்துண் டீர னுணடுதுண் டீர நாடாய்த்
தணடகன் பின்ன ராணடு தணடக நாடாய்ப பினனாத
தொணடைமா னுண்டு தொணடை நாடெனத் துலங்கிற் றென்ப
பண்டயன படைப்புத தொடடுப் பயிலுமித் தொலலை நாடு.

(இ - ள்) பூாவததிற் பிரமதேவனது சிருஷடி காலநதொடங்கிப்பொருநதிய இப்பழையநாடானது தேவர்களும் புகழுந்துண்டீரன் அரசுசெய்துதுணடீரநாடாயும, அதன்பின்னா தண்டகன அரசுபுரிநது தண்டகநாடாயும், அதனபின்னா தொண்டைமான் அரசியற்றித தொணடைநாடாயும விளங்கியதென்று சொலலுவா. எ -று. (உ)

கயிலையி லிழைதத குறறங கழுவுதல் வேணடிப போநத
மயிலிய லுமையா ளாறு நகரையும வழியிற போககி
யுயரிய நகரி தெனறே யுறறமா காஞசி மூதூா
செயிரறத தனபாற கொணடு சிறநதது தொணடை நாடு.

(இ - ள்) திருககைலாயகிரியில் (சிவபெருமானது திருவிழியைப்புதைத்த) குற்றததை நீக்குதல விருமபிப (பூவுலகுக்கு) வநத மயிலின சாயலையுடைய உமாதேவியாா (புணணிய புரிகளில) ஆறுநகரஙகளையும் வழியிலேவிடுதது (தாண்டி, அவவேழனுள்ளும) சிறப்புறற நகரமிதுவேயென்று பொருநதிய சிறநத காஞசியெனனும பழைய நகரததைக் குற்றமறத தன்னிடஙகொண்டு மேமபட்டுற்றது தொண்டைநாடு. எ - று.

உமாதேவியாா சிவபெருமானது திருக்கண்புதைதத காலத்தில் ஆன்மாககள் இருளா லலலலுறறமை கருதி,நீதென்றிசை சென்று எமமை யாசசிததுப் பாகம் பெறுகவென்றமையின அக்கட்டளையைக கடவாது காஞ்சியிற் றவஞ்செயது சென்றன ரென்பது சரிதம

புணணிய நகரஙகள் ஏழு. அவற்றை,

காசிகண்டம்.

"காசிமாயாபுரியவநதிகாஞசிமற
றோசைகொளயோததிவணடுவைாயொபபறு

மேசிலாமதுரையென்றிசைக்குமேழபுவி
மாசறுமுததியையவழஙகுமெனபவே."—என்பதனுனறிக. (௩)

நாடடினுக் கியலபு கூறப புகுநதநா வலாக ளெலலா
நாட்டினிற் சிறநத தொண்டை நாடடினை நோககிப போலும்
வாட்டமி லிருநீா வாய்நத மலையரண் வருநீ ராதி
கோட்டமில பொருள்க ளெல்லாங் குறிதெடுத் துரைத்த வாறு.

(இ - ள்) நாட்டுககுச் சிறப்புரைககப் புகுநத கவிவாணர்கள் யாவரும், குறை வில்லாத பெருமிதம பொருநதிய மலையரணும் வருகினற நீரரணுமுதலிய கோணுத வில்லாத பொருள்களையெல்லாஞ சுட்டி யெடுததுச சொல்லியவகை. நாடுகளிற் சிற ந்த தொண்டைநாட்டின் சிறப்பு நோககிப்போலும. எ - று.

நாடுகளி லெல்லா மேமபட்ட தொணடைநாடு இருநீர்வாய்ந்த மலையரண் முதலியன பொருநதி நிற்றலைககண்டுதான கவிவாணா பிறநாடுகளின் சிறப்பையுரைத் தனர்போலு மென்பது கருதது (௪)

மழைவளம வறநத போது மணலகழ்ந் துழவ ரெல்லாம்
விழைபுனல் கொள்ளு மாறு வேறுவே றொழுகு மேனுந்
தழைபுனற் பாலி தேனுத தருபயத் தொழுகுஞ சீராற
பழையதுண் டீர நாட்டைப் பாலிநா டெனவுஞ சொல்வார்.

(இ - ள்) மழை வளப்பங்குன்றிய காலததிலும் உழவர்கள் யாவரும் மணலி னைத் தோண்டிததாம விருமபிய நீரினைக் கொளளுமபடி (கால்முதலிய வுருவேறறு) வெவ்வேறாக ஒழுகுமாயினும், பெருகுகினற நீரையுடைய பாலாறானது காமதேனு சொரிந்த பாலினுலொழுகுஞ சிறப்பால், பழமையாகிய துண்டீரநாட்டைப் பாலிநா டென்றுஞ சொல்வாாகள. எ - று (௫)

வே று.

மாலெ னப்படு மேகமால் வாரிதி யடுத்துச்
சில மெய்நநிறம வேறுமாயத தேவருக கமுதஞ்
சால நல்கினன சாாநதுரு வேறுமாய் நாமு
ஞால நல்குது மமுதென நாலைநாக கினவே.

(இ - ள்) மாலெனறு சொல்லப்படும் மேகம், திருமால் (பாற்) கடலைச்சேர் ந்து, சிறபபுற்ற தனது தேகநிறமவேறாகித தேவர்கட்கமுததனதை மிகுதியாகக்கொடுத் தனன். (ஆதலின) நாமும் (அங்குச்) சென்று உருவம் வேறுபட்டு உலகினருக்கு அமு கொடுப்போமெனறு கடலைககண்டன. எ - று.

மாலெனபது மேகததிறகுந திருமாலுக்கும் பெயராகலின நமது பெய ருடைய வொருவனியறறியவாறு நாமுஞ செயவோமெனறு கருதியதாக வுருவகஞ் செயதார். அமுதமெனபதும அவ்வாறே அமிர்தததிறகும ஜலததிறகும பெயா. (௬)

திருவு மறறவு முநதுறச செறிநதுயிர் தேமப
வுருவ வலவிட முதலிய பாற்கடன மறநது
மருவி லேமென வொழிதொரு மாதவற குணவாய்ப்
பொருதி ரைபபெருங கஙகைதோய புணரிசாாந தனவே.

(இ - ள்) திருமகளையும் ஏனைய பொருள்களையுந் தன்னிடத்துடைத்தாகி, மூன்று உயிர்கள் துக்கிக்கும்படி நிறமமைந்த வலிய விடத்தைக்கொடுத்த திருப்பாற் கடலை மறந்துஞ் சேரோமென்று நீக்கி, ஒப்பற்ற அகத்திய முனிவனுக்கு ஆபோசன மாகி, மோதுகின்ற அலையையுடைய பெரிய கங்காநதி பாய்கின்ற ஜலசாகரத்தை யடைந்தன. எ - று.

"திருவுமற்றவுஞ் செறிந்து, உயிர்தேமப் வுருவவல்விட மூன்றுற உதவிய" என்றவையஞ்செய்துகொள்க (எ)

எம்மை யூர்தரு மிந்திர னின்மலைச் சிறகு
தம்மை யீர்ந்தநாட் டப்பிவந் தொளித்தமை நாக
விம்ம லோங்கலை வெளிசெய்வா மெனவிழைந் தனபோற்
சும்மை மாகடல் குழிபடத் தோயமவாய் மடுத்த

(இ - ள்) எம்மை வாகனமாகக்கொள்ளும் இந்திரன் தொகுதியாகிய மலை களின் சிறகுகளையரிந்த காலத்தில், (அவன்கண்கட்குப் புலப்படாது) தவறிவந்து ஒளித்துக்கொண்ட பூரித்த மைநாகமலையை (இப்பொழுது) வெளிப்படுத்துவோ மென்று விரும்பினபோல, ஒலிபொருந்திய பெரிய சமுத்திரமானது குழிபடும்படி சலத்தைப் பருகின. எ - று.

மைநாகமென்றது இமாசத்தின் மகன (அ)

வெளிப்ப டுத்தினும் வெருவிவந் தொளித்தமால் வரையை
யளிப்ப தல்லது மானவே லிந்திர னடுத்து
விளிப்ப தின்மையை நினைந்துவெண் டிரைப்புனன் முழுதுங்
களிப்ப வுண்டிடா தெழுந்தன கறுத்துமா மேகம்.

(இ - ள) வெளிப்படுத்தினாலும், அச்சமுற்று வந்து (கடலிலொளித்த அப்) பெரியமலையை மாட்சிபொருந்திய வச்சிரவேலேந்திய இந்திரன (இனி)காப்பதல்லது சமீபித்து அழிப்பதில்லை யென்பதைக்கருதி, வெள்ளிய அலையையுடைய கடனீர் முழுவதையுஞ் சந்தோஷமெய்தப் பருகாமல், பெரிய மேகங்கறுத்தெழுந்தன. எ - று.

அச்சமுற்றுக் கடலிலொளித்த அம்மலையை இனி யிம்சைசெய்யானாதலின் அதனை வெளிப்படுத்தாதொழிந்தன வென்றா கறுத்து என்றதற்குக் கருநிறமுற்று என்றும், கோபித்து என்றும் பொருள்படும்.

"வெளிப்படுத்தினும் * விளிப்பதின்மையை நினைந்து * உண்டிடாதெழுந்த னமேகம்" எனமுடித்துக்கொள்க. (க)

வெளிறு நீருரும் பெரியரை மேவிடி னவர்த
மொளிறு சீரெலா முறுவரென் பதுதிட முவரி
குளிரு நீருமவண் ணமுங்குருஉத் தழலும்பே ரொலியுந்
துளிசெய் மாட்சியும் பெற்றன தோயந்தவெண் மேகம்.

(இ - ள) வெளிற்றுத்தன்மையுடையவர்களும் மேலோரையடைந்தால், அப் பெரியோருடைய சிறந்த தன்மைகளெல்லாவற்றையும் அடைவார்களென்பது நிச்ச யம் (அதுபோல) சமுத்திரத்திற் படிந்த வெள்ளியமேகம் (அதனது) தட்பமும் சலமும் கருநிறமும் செவ்விய அக்கினியும் பேரிரைச்சலும் துளிக்கின்ற மேம்பாடும் (ஆகிய இவற்றை) பெற்றன எ - று.

வண்ணம் - நிறம், ஏண்டுகைகருமை. தழலென்றது கடலில் வடவாமுகாக்கி னியும் மேகத்தில் நெருப்புமென்க. பேரொலிகடலிரைச்சலும மேககர்ச்சனையுமாம். மற்றவை வெளிப்படை. (கo)

குங்கு மங்குலாஞ் சிலைநுத லோடுகோ மளமா
ரங்க மெங்கணும பசப்புறச் சூறபொறை யாற்றாத்
தங்கு மினனிடை நுடங்கவா யரறன்றொலி தழங்க
மங்குன் மங்கைநீ ரெனுமகப் பயப்பவான் பரந்தாள்.

(இ - ள்.) குங்குமம் விளங்கும் புருவமாகிய விலலோடும, இளமைவாய்ந்த தேகமுழுவதும் பசலைநிறமெய்தவும, காப்பசுமைபொறுது விளங்குகின்ற மின்ன லாகிய இடையொசியவும, வாயினொலிரைச்சலிடும ஓசை விளங்கவும, மேகமாகிய பெண் நீர் என்னுங் குழந்தையைப்பெற ஆகாயம (ஆகியஇடத்திற்) பரவினள எ-று.

குங்குமம் - செம்மைநிறம். ஆற்று - ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சம்.

கவாபொ ருட்படு நூலகளின கரிசெலா மகற்றி
யிவாபொ ருட்டிற மிதுவென வியமபுமா ரியாபோ
லுவர கற்றியொண டீமபுன லுயிரெலாம பருகத்
துவரும வெப்பறச சொரிந்தன கரந்துகா ரெழிலி.

(இ - ள்.) குற்றமாகிய பொருள்கள் பொருந்திய நூலகளின குற்றங்களையெல் லாம் விலக்கி, மேன்மையாகிய பொருளினறிறமிது தானென்று (அளவிட்டு) உரைக் கும மேலோர்போல, கரியமேகங்கள (சமுத்திர நீரின) உபபுத்தனமையை விலக்கி, ஒளிய மதுரமாகிய சலம் (ஆக்கி, அதனைப்)பிராணிகள்யாவும பருகும்படி, துன்புறுத் தும (வெயில) வெப்பமொழியுமபடி ஊற்றெடுத்துப் பொழிந்தன. எ - று.

காரெழிலி - காரகாலத்துதித்தமேகம (கஉ)

திரைய டங்கலுஞ சொரிந்தன தேமலரப் பண்ணைத்
தரைய டங்கலுஞ சொரிந்தன தணணிழற கான
நிரைய டங்கலுஞ சொரிந்தன நெடுமபுன லருவி
வரைய டங்கலுஞ சொரிந்தன வள்ளியோா போல.

(இ - ள்) (மேகங்கள) கொடையாளிகளபோல, சமுத்திரமாகிய நெய்தநில முழுதும பொழிந்தன; தேனமைந்த மலாகள் பொருந்திய வயல்களையுடைய (மருத) நிலமுழுதுமபொழிந்தன; தணணிய நிழலைச் செயகினற வனமாகிய (முலலைநில) வரி சையெலலாம் பொழிந்தன; நெடிய நீரையுடைய அருவியாறமைந்த மலை (ஆகிய குறி ஞசி) நிலமுழுதும பொழிந்தன. எ - று. (கங)

உரிய தாகிய பருவமிவ் வாறொழிந்த ததறபின
கரிய வாரகட னீாநசை கதித்தகா ரணத்தாற்
பரியு மாமழை மதிதொறு மும்முறை பருகிச
சொரியு மாகடன பூணடன சுராகளுங களிபப.

(இ - ள்) உரியதாகிய (காாப்) பருவம் இவ்வகையாகச் சென்றதன்பிறகு நெடிய கருங்கடற் சலத்தில விருப்பமுற்ற காரணத்தினால் விரும்பும் சிறந்த மேகங கள் மாதந்தோறும் மும்முறை (அதனைப) பருகி, தேவாகளுஞ் சந்தோஷிக்கும்படி மழை) சொரியும வகையாகக் கடமையைக்கொணடன எ - று.

மதிதொறு மும்முறை பருகிச சொரிதல் - மாதமும் மாரிபெய்தல் அதுஒன பதுதினங்கள கழிநதபினனா பததாநாளில மழைபொழிதலெனபது ஆனறோ உரை யிறகணடது. (கச)

மாயை காரியப் பொருள்களை யடியாபால வழஙகித
தூய வானபொரு ளௌிதுறுஞ சுகுணரே போலத
தீய தாமபுனற ரெழுமுகிற களிததிருங கடலும
பாய தீமபுன னதிகளாற பருகின மாதோ

(இ - ள) மாயாகாரியமாகிய பொருளகளை அடியவர்கட்குக் கொடுதது, சிற ந்த மோக்ஷபபொருளை யிலேசாகப் பெறும நறகுணமுடைய மேலோாபோல, பெரிய சமுததிரமும தீய (உவா) நீரைச செழிய மேகஙகளுக்குக கொடுததுப பரவிய மதுர மாகிய நீரை (கஙகையாதி புணணிய) நதிகளாற பருகின எ - று.

மாதோ - அசை (கரு)

அருவி வீஙகின மலைகளகான யாறுமிக காாத்த
பொருவில கானகம பூமபணை பொயகைகா லாறு
மருவு மேரிக ணிறைநதன மருநதவைப பிடங்கள
பெருக வூறின கேணிகள பெருஙகடற கரைககே.

(இ - ள்) மலைகள் (பொருநதிய குறிஞசிநிலஙகளில) அறுவியாறுகள பெருகின ஒபபிலலாத முலலைநிலஙகளில காட்டாறுகள மிகுநது ஆர்பபரிததன மருத நிலஙகளிற பொருநதிய பொயகைகளும் காலவாயகளும ஆறுகளும ஏரிகளும நிறைந தன பெரிய (நெயதநிலமாகிய) கடறகரையிலுள்ள கிணறுகள் (நிறைநது) பெரு குமபடி யூறறெடுததன எ - று (கசு)

மலாத லைபபுவி யுயிாகளும வானவர் குழுவு
மலகி லினபுற வுதவிசெய் தருளுமா மழையி
னலனு ரைததன நலததகு நானில வரைபபிற
குலவு மைநதிணை வளமினிக கூறுது முறையால.

(இ - ள) இடமகனற பூமியிலுள்ள பிராணிகளும, தேவாகூட்டமும, குறற மிலலாத இனபததை நுகருமபடி யுதவிசெயகினற பெரிய மழையினுடைய சிறப பினைச சொனனோம் நன்மைபொருநதிய நாலவகை நிலஙகளாகப் பிரிந்த பூமியிற பொருநதிய ஐநதிணை வளஙகளை யினி முறைபபடி (எடுததுக) கூறுவாம எ - று

திணைகள ஐநது அவை குறிஞசி - முலலை-மருதம - நெயதல-பாலையெனப படும அவற்றுட்குறிஞசி - மலையுமமலைசோநதநிலனும, முலலை-காடுங காடுசேர்நத பூமி யும, மருதம-விளைநிலனும வாசஸதலமும், நெயதல - கடலுங கடறகரையுங கழியுங கழிககானலும, பாலை - இநநாலவகை நிலததும் நிகழ்வதுமாம (கஎ)

குறிஞ்சி

வேறு

வெளளிவெறபு பிறையைத தாங்கி விளஙகிய தூமையைத தாஙகித
தெளளிய விமைய வெறபுஞ சிறநதது மூவாததாஙகி
யொளளிய மேரு வெறபு முயாநததெனறோஙக லெல்லா
மளளிலை வேலற றாங்கி யருமபயன படைததுச சிறக்கும.

(இ - ள்) வெள்ளிமலையாகிய திருக்கைலாயகிரி சிவபெருமானைத் தரித்து (ஏனைய மலைகளில்) விளங்கியுள்ளது புனிதமாகிய இமயமலையும் உமாதேவியாரைத் தரிசித்துச் சிறப்புற்றது ஒளிபொருந்திய மேருமலையும் திரிமூர்த்திகளையுந் தரித்து உயர்வுற்றதென்று கருதி, மலைகள் யாவுங் கூரிய வெற்றிவேல்போன்ற வேற்படையேந்திய முருகக்கடவுளைத் தரித்து அரியபிரயோசனத்தைப் பெற்று நிற்கும் எ - று

அரும்பயன் படைத்து நிற்குமென்றது, கைலாயம் இமயம் மேரு இவற்றைப் போலன்றி, அந்நிலத்திற்கேயுரிய கடவுளைத் தமபாலுறப்பெற்றமையானென்க (கஅ)

பன்றியைத் தொடர்ந்த வேடன் பயந்தசே யிவனு மாய
வன்றியை வேட்டை யாடி மருப்பொன்று வாங்கும் வேட
னென்றறு முகவன் வைகு மிருமபுசூழ் பசும்பொற் சாரற்
குன்றக மென்று மெங்குங் குடிகொளும் வேடச் சாதி.

(இ - ள்) (மூகாசுரனென்னும்) பன்றியைக் (கொன்று அர்ச்சுனனைக் காக்கும்படி) தொடர்ந்த வேட்டுருவங்கொண்ட சிவபெருமான் பெற்றருளிய இவனும், (திருமாலினவதாரமாகிய) மாயப்பன்றியை வேட்டையாடி (அதன்) தந்த மொன்றினைப் பறிக்கும் வேடுவன் என்று, குமாரக்கடவுள் வசிக்குங் குறுங்காடுகள் சூழ்ந்த பசியபொன்னையுடைய சாரல்களமைந்த மலையிடங்களிலெல்லாம் எப்பொழுதும் வேடச்சாதி குடிகொண்டிராநிற்கும் எ - று.

பன்றி - வன்றி. "பவயோரபேதః" என்பது விதி.

இருங்குசூழ் எனப் பாடமுமுண்டு இறுங்கு=சோளத்திலோர்வகை (கக)

மலைவரு முனையான் முன்னை வளர்கிளி யினமா மென்றே
யலைசிறைக் கிளியு மென்று மணிவரைக் கிழவ னாதி
யுலைவறு மயிலா மென்றே யுவப்பிலா மயிலு மீண்டி
யிலைவளர் சாரற் சோலை யினத்தொடும் பயிலா நிற்கும்.

(இ - ள்) இமாசலத்திற்றோன்றிய உமாதேவியாரது முன்கையில் வளாகின்ற கிளியானது(தமக்கு) இனமாகுமென்று கருதியே அலைகின்ற சிறகையுடைய கிளிகளும்,அழகிய குறிஞ்சி நிலத்தலைவனாகிய முருகக்கடவுளுக்கூர்தியாகிய கெடுதலற்றமயில்(தமக்கினம்)ஆகுமென்று கருதியே களிக்கிலலாத மயில்களுங்கூடி, தளிர்கள் வளராநின்ற மலைச்சாரலிலுள்ள சோலையில் எக்காலமுந் தமதினத்தோடுஞ் சஞ்சரிக்கும். எ - று

கிளியும் மயிலும் இனமாமென்றே சோலையில் என்றும் இனத்தொடும் பயிலாநிற்கும் எனக்கூட்டுக. (உ0)

மாயையில் வல்ல சிங்க மதமலை பன்றி வென்ற
தூயவன் சூழல் வைகிற் றோலவியில வியுண் டாமென்
றாயின கருத்தி னோடு மடுத்திருந் தனவே போன்ற
மேயின மடங்கல் வேழம் பன்றியும் வேங்கை மற்றும்.

(இ - ள்.) மாயத்தொழிலில் வல்ல சிங்கமும் யானையும் பன்றியுமாகிய இவற்றைச் சயங்கொண்ட புனிதனாகிய முருகப்பிரான் வசிக்குமிடத்தில் (நாமும்) வசித்தால், தோலவியிலலாத வெலபமுண்டாகுமென்றட்கொண்ட கருத்துடன் சிங்கமும் யானையும் பன்றியும் வேங்கையும் பிற (காட்டு) மிருகங்களுஞ் சமீபித்திருந்தாற் போன்றனவாகிய பொருந்தின எ - று.

மதமலை=மதத்தையுடையமலை சிங்கமென்றது சிங்கமுகாசுரனையும், மதமலை தாரகனையும், பன்றி திருமாலின் வராகவுருவையு முணர்த்தி நின்றன.

தோல்வியில் வலியுண்டாமென்றதற்குத் தோல்வியடையத்தக்க காலமவரின் இப்பெருமானருளால் வலியுண்டாமென்றும், தோல்வி தெய்வகதியாக வருமாயினும் நீங்காத வலியுள்ளதாயிருக்குமென்றும் பொருள்படும். தோல்வியில் வலியெனவே வெற்றியெனக்கொள்க (௨௧)

வெறிகமழ் நாகச் சூழல் வெறிமத நாகந் துஞ்சும்
முறிவளர் வேங்கைச் சூழன் முதிர்சினை வேங்கை துஞ்சுஞ்
செறியிலைச் சேவின் சூழற் றிரிதருஞ் சேக்க டுஞ்சுங்
கறிவள ரில்லஞ் சூழல் கானவ ரில்லந் துஞ்சும்

(இ - ள்) மணம்வீசுங் குங்கும மரத்தடியில் வெறிகொண்ட மதத்தையுடைய யானைகள் துயில்புரியும் தளிர்கள் வளர்கின்ற வேங்கைமரத்தடியில் முதிர்ந்த சினத்தையுடைய வேங்கைகள் துயிலாநிற்கும் நெருங்கிய இலையையுடைய செம்மரத்தடியில், திரிகின்ற எருதுகள் தூங்கும் மிளகுக்கொடிபடர்ந்த தேற்றாமரத்தடியில் வேடுவர் சிற்றில்கள் பொருந்தியிருக்கும் எ - று (௨௨)

முருகவேள் வலியென் சொல்கேன் முந்துறப் பணியும் வேடர்
திருகுவார் முகத்து ரோமஞ் சென்றொரு கணையாற் சிங்க
மருவிபாய் மதமால் யானை யடல்கெழு கேழல் வேங்கை
வெருவவே வேட்டை யாடி மீள்குவர் நாளு நாளும்

(இ - ள்) (குறிஞ்சிவேந்தாகிய முருகப்பிரானது) திருமுன்னர் வணங்கும் வேடர்கள் தமது முகத்திலுள்ள திருகிய நீண்ட உரோமத்தினின்றுஞ் சென்ற ஒருபாணத்தினாற் சிங்கமும், மதசலம் அருவியாகப் பாய்கின்ற யானையும், வலிமைமிக்க பன்றியும், வேங்கையும் (தம்மைக்கண்டு) பயப்படும்படி வேட்டையாடித் தினந்தோறுந் திரும்புவார்கள் (ஆதலின்) குமாரக்கடவுளுடைய வல்லபத்தை யாதென்று (அளவிட்டுக்) கூறுவேன் எ - று

அந்நிலத்து வசிக்கும் வேடர் வில்முதலியன வேண்டாது தமது மீசையை முறுக்கி அதன்கண், கணையைவைத்து எய்வரெனக்கூறுதல் காணபரமபனாயில் கேள்வி அன்றியும் "வேடர் முகத்துரோமந் திருகுவார் சென்று ஒருகணையால் * * * * வேட்டையாடி மீள்வர்" என அந்வயஞ்செய்து, மீசை முறுக்கி வேட்டையாடி வருவர் எனப்பொருள் கூறினும் பொருந்தும் (௨௩)

சந்தன மகிலகற் பூரங் குங்குமத் தருக்கள் சாடிச்
செந்தினை வித்துவார்கள் செழுங்கனன் மடுக்குந் தோறுங்
கொந்துகொண் டெழுந்த தூமங் குன்றக முழுதும் போர்த்திட்
டந்தரத் தமரர் தூய வாக்கையுங் கமழப் போர்க்கும்

(இ - ள்) சந்தனமும் அகிலும் கற்பூரமும் குங்குமமுமாகிய மரங்களை வெட்டியெறிந்து, செவ்விய தினையை விதைப்பார்கள். (அவ்விறகில்) தீமூட்டுந்தோறும் கூட்டமுற்றெழுந்த புகையானது மலையிடமுழுவதும் மூடிக்கொண்டு ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்களது புனிதமாகியசரீரத்தையும் பரிமளிக்கும்படி மூடாநிற்கும் எ - று

அமரர்—இறப்பற்றவர்

தேவருடல்கள் மணஞ்சொரிதலுக்குக் குறவர்கள் வெட்டியெறிந்த சந்தன முதலியவற்றினிந்தனத்தில் தீமூட்டுதலே காரணமெனக் குறித்துரைத்தனர் (௨௪)

ஆரமு மகிலு மற்று மாருயிர் மடிந்துங் கந்தஞ்
சேரவிண் ணவர்க்கு நல்குஞ் செய்கையுந் தமக்கவ் வாறு
கூறற மிலாத வாறுங் குறித்தெழுஞ் சமம்பயான முற்றும்
வேரலைக ளுரிஞ்சித் தாமே வெந்தழன் மூழ்கா நிற்கும்.

(இ - ள்) சந்தனமரமும் அகிலமரமும் பிறமரங்களும் தமது அரிய உயிர் நீங்கியும், தேவர்களுக்கு வாசனையைப்பொருந்தக் கொடுக்குஞ்செயலையும், தமக்கு அவ்வண்ணமாக மிக்க புண்ணியமில்லாத வகையையுங் கருதித்தோன்றிய வருத்தத்தினால், முதிர்ந்த மூங்கில்கள் (ஒன்றோடொன்று) உராய்ந்து தாமே வெவ்விய அக்கினியில் மூழ்கும் எ - று.

மூங்கில்கள் ஒன்றோடொன்றுராய்ந்து தீப்பற்றியெரிதல், சந்தனமுதலிய மரங்கள் தேவர்கட்குதவியாதல்போல யாம் பயன்பட்டிலோமென்னும் மனவருத்தத்தாலெனக்கூறினார். (உரு)

இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யென்மலி மயிரி ஞுக்கைக்
கரும்பெருங் கரடி வேய்கால் கனலினை யஞ்சிச் சாரத்
தரும்பசுந் தேற்ற பூங்காத் தன்பெயர் குறித்து வானம்
வரும்புயல் வளைத்துச் சித் மலிந்தத னுயிரைக் காக்கும்.

(இ - ள்) வெளிற்றினையுடைய கரியபனையின் புல்லிய செறும்புபோன்ற (கருநிறத்தையுடைய) மிகுந்த மயிர்பொருந்திய உடலையுடைய கரிய பெரிய கரடியானது மூங்கில் சொரிந்த நெருப்புக்குப் பயந்து (தன்பால்) அடைய, பசியதேனைச் சொரியும் பூஞ்சோலையானது (காவென்னுந்) தன்பெயரை நினைத்து, ஆகாயத்திலுழலும் மேகத்தைவளைத்துத் தட்பமிகுந்து அதனுயிரைப் பாதுகாக்கும் எ - று.

தன்பெயர் குறித்து என்றது சோலைக்குக் காவென்று பெயராதலின்.

"இரும்பனை வெளிற்றின்புன்சாயென்மலிமயிரிஞுக்கை" என்றதை, திருமுருகாற்றுப்படை "இரும்பனை வெளிற்றின் புன்சா யன்ன - குரூஉமயி ரியாக்கைக் குடாவடி" என்பதுபோல "வெளிற்றின் இரும்பனைப்புன்சாய என்மலிமயிரிஞுக்கை" என அந்வயங்கொள்க. (உசா)

நறையக முழுதும விறக்குஞ் சந்தனப் பொதும்பருள்ளால்
விறைநுகா விருப்பாற் சால மேவிய வராவி னுச்சி
நிரைமணி யிருள்காலச் சித்து நீடொளி விரிக்குங் காட்சி
வரையர மகளிர் வைத்த விளக்கமே மான மன்றே.

(இ - ள்) நிலவுலகமுழுவதும் விலைகொள்ளுஞ் சந்தனச் சோலையில், வாசத்தை நுகர்தலாகிய இச்சையினால் மிகுத்துச்சென்ற சர்ப்பங்களின் உச்சியிலுள்ள வரிசையாகிய மாணிக்கங்கள் (ஆங்குள்ள) இருளினையகற்றி நெடிய பிரகாசத்தையுண்டுசெய்யுந் தோற்றமானது, அக்குறிஞ்சி நிலத்துள்ள அரமகளிர்கள் தாபித்த விளக்குகளையேபோன்று விளங்கும் எ - று.

நாகரத்தினங்கள் அரமகளிர் வைத்த தீபங்கள்போன்றிருந்தனவென்பதாம்.

வெந்திற லவுணர்த் தாக்கி விண்ணவர் களித்த நம்பி
சிந்தையின் மகிழ்ச்சி கூரச் சோந்தவன் செவ்வி நோக்கி
மந்தண மான வெல்லாம் வருத்துரைத் திருத்தி யாலென்
றிந்திர னேவப் போந்தாங் கினமுகி றவழா நிற்கும்.

(இ - ள்) கொடிய வலியமைந்த (சூரபன்மனாதி) அசுரர்களைச் சங்கரித்து தேவராசியத்தை (எனக்குக்) கொடுத்த முருகக்கடவுள் மனதிற்களிப்பு மிகும்படி (ஆங்கு) அடைந்து காலம்பார்த்து அவரிடம் இரகசியங்களையெல்லாம் விளக்கிக்கூறியிருப்பாயாகவென்று, இந்திரன் கடாவச்சென்றன போலக் கூட்டமாகிய மேகங்கள் (அம்மலைகளிற்) சஞ்சரியாநிற்கும் எ - று

நம்பி - பெருமையுடையோன் மந்தணம் - மறைபொருள். (உஅ)

பைத்தபா வடியின் வேழம் பரிவுற மடங்க னோந்து
மத்தகங் கிழியத் தாக்கி மருப்பின்வே ரருந்தச் சிந்து
நித்தில மூங்கின் முத்த நிரந்தன வறுமீன் பால
னுத்தமன் கருணை வேண்டி யுடுத்திர ளடுத்த போலும்

(இ - ள்.) சிறந்த பரவிய அடியையுடைய யானைகள் துன்புறும்படி,சிங்கங்கள் நெருங்கி (அவற்றின்) மத்தகங்கிழிபடுமாறு அறைந்து தந்தங்களின் வேரினைப்புசித்தலால (அத்தந்தங்களினின்று சிந்திய) முத்தங்களும், மூங்கிலினின்றுதிர்ந்த முத்தங்களும் வரிசையாகவுள்ள காட்சியானது குமாரக்கடவுளாகிய உத்தமனது கிருபையை விரும்பி நக்ஷத்திரத்தொகுதிகள் சமீபித்தனபோலும். எ - று

மருப்பின்வேர—யானைக்கொம்பின் குருத்து அதாவது அடிப்பாகம். மென்மைகருதி விரும்பிய பொருள் எனக்கொள்க.

முத்துக்கள் யானைத் தந்தத்தினின்றும் மூங்கிலினின்றுந் தோன்றுமோவெனின் முத்துச் சனித்தற்குரியன இருபதிடங்களாம் அவற்றை,

"தந்திவராகமருப்பிப்பிபூகந்தனிகதலி
நந்துசலஞ்சலமீனறலைகொக்குநளினமின்னா
கந்தரஞ்சாலிகழைகன்னலாவினபலகடசெவிகாா
இந்துவுடுமபுகராமுத்தமீனுமிருபதுமே"—என்பதனானறிக

அறுமீன் பாலனென்றது, முருகக்கடவுள் ஆறு குழந்தைகளாகச் சரவணப்பொய்கையில் விளையாடிக்கொண்டிருக்கையில் விண்டு முதலானோர் அவரைப் பத்துத் திசைகளிலுங் காத்திருந்து, கார்த்திகை நக்ஷத்திரமாகிய ஆறுமாதர்களையும் பால் கொடுத்து வளர்க்கச்செய்தனராதலின் அவருக்குக் காரணப்பெயராயிற்று. இதனை,

கந்தபுராணம்

"ஆறுருவாதலோடுமறுவுருமகிழ்ந்துவேறு
வேறுதாமெடுத்துத்தத்தமவியத்தருக்குநணைமெனகொங்கை
யூறுபாலமுதமன்றேறக்குநவனுமுறுவலசெடது
மாறிலாவருளாலாறறவருந்தினனபோலவுண்டான்"—என்பதனானறிக

மீன் - நக்ஷத்திரம் அறுமீன்களாகிய கார்த்திகை மாதர்கள் முருகப்பிரான் கருணைபெற்றமையின் யாமும் அவனதிருவருளைப் பெறுதுமென்று ஏனைய நக்ஷத்திரங்களும் வந்திருந்தாற்போன்றன வென்பதாம் (உகூ)

நெருப்பவிர் தனைய காந்த ளிணைநிரை மலர்ந்து நிற்பச்
சுருப்பின நெருப்பென றெண்ணித் தூரத்தே யகலுங் காட்சி
பருப்பதச் சிலைக்கை நாதன் பயந்தவன் முடிக்க ணேற
விருப்பன வென்று முசா திடையொழிந் தகலல போன்ற.

(இ - ள்) நெருப்புப பிரகாசித்தது போல, வரிசைவரிசையாகக் காந்தண் மலர்கள் விகசித்து விளங்க, வண்டு கூட்டங்கள் (அவற்றையணுகாது) நெருப்பென்று கருதி, தூரமாகச்செல்லுங் காட்சியானது, மலைவில்லைக்கையிலேந்திய சிவபெருமானை பெற்றருளியமுருகக்கடவுளது திருவடியில (அம்மலர்கள்) ஏறும்படியிருப்பன வென்று கருதி, (அவற்றிற)படியாமல இடமவிட்டுச் செல்வன போன்றிருந்தன. எ - று (கO)

தத்தமக் கியன்ற செய்கை பிறர்க்கெலாந் தகாத தென்று
முத்தம மாவ தென்றே யுணர்த்துமோர் சான்ற தாகச்
சித்திரத் துருவு நேராத் திருத்தகு மகளிர் தம்மை
வைத்தனர் குன்ற நாடர் வளர்தினை காக்கு மாறே.

(இ - ள்) அயலார்க்கெல்லாந் தகாததாயிருப்பினும்,தங்கட்குங்களுக்குரிய இயற்கைச்செயல உத்தமமாகுமென்றே யறிவிக்கின்ற வோர்சாட்சி போல, குறிஞ்சிநில மாந்தர்கள் (தமது) சித்திரப்பதுமையையும் ஒப்பாகாத அழகமைந்த மகளிரை, வளர்கின்ற தினைப்பயிரைக் காக்கும்படி (காவல்) வைத்தார்கள் எ - று. (கக)

மயில்களுங் கிளியுந் தம்மை வளரியன் மொழியால் வாட்டு
மயிலொடு பகைத்த வாட்க ணணங்களுக் கணங்கு செய்யப்
பயிலிய தொழிலே போன்ற பன்முறை புனத்துச் சேற
லுயிரினை யோமப் வேறு முணவுக ளிருப்ப விட்டே.

(இ - ள்) மயில்களுங் கிளிகளும் தமமுயிரினைக் காக்கப்பலவேறுணவுகளுமிருப்பவும், விடுத்து (தினைப) புனத்திலே பலமுறைசெல்லுதல, (தம்மை) வளர்கின்ற சாயலினாலும் சொல்லினாலும் வருத்தப்படுத்துகின்ற வேற்படையோடு மாறுகொண்ட கூர்மைவாய்ந்த கண்களையுடைய அப்பெண்களுக்குத் துன்புசெய்யச்செல்கின்ற செயலே போன்றிருந்தன எ - று

'மயில்களுங் கிளியும் (தம) உயிரினையோமபவேறுமுணவுகளிருப்பவிட்டே புனத்துப் பன்முறை சேறல் தம்மை வளரியன் மொழியாலவாட்டும் அயிலொடுபகைத்த வாட் கண்ணணங்குகளுக்கணங்கு செய்யப்பயிலிய தொழிலே போன்ற" என முடித்துக் கொள்க (கஉ)

கறபினுக் கெதிரில் லாத கதிர்த்தவச் சிரமு மூரற்
பொறபினுக் கெதிரில் லாத பொழிகதிர் முத்துஞ் செங்கை
யுறபல விரலிற் றாங்கு முறுகவண் வைத்துச் சுறறிப்
பறபல புள்ளு மோட்டும் பாவையர் பணையை யெங்கும்.

(இ - ள்) கறபின் வன்மைக்கு எதிர் நிலலாத ஒளியையுடைய வசிரமும், பற்களின் அழகுக்கு எதிரில்லாத வொளிசிந்தும் முத்தங்களும(முதலிய)இவற்றைச் செய்விய கரத்திலுள்ள செங்கழுநீர்மலர்போன்ற விரலிற்றாங்கியுள்ள பொருந்திய கவணில வைத்துச்சுழற்றி நாலுவகையாகிய பறவைகளை யோட்டுகின்ற பாவையர்கள்து பணைகளை எங்குமுள்ளன எ - று

பணை - மாதர்க்கூட்டம் கவண் - கலலெறிகயிறு. (கங)

மணிபல விளைமெ ருங் குன்ற வாணர்கள் விதைத்த வேனல்
நணியில்பல வளனுங் கொய்யத் தகவுறு காலத்தோடு
மணிபல வணிந்து மன்ற லாறறுறு காலங் காட்டிக்
கனியென நின்ற வேங்கை சறபக நிகரப் பூக்கும்.

(இ - ள்.) பலரத்தினங்களைப் பிரகாசிக்கின்ற மலையில் வாழுங் குறவர்கள் விதியினை முதலிய குறைவில்லாத பலவளங்களையும் அறுப்பதற்குத் தகுதியாகிய பருவத்துடன், பல்ஆபரணங்களையும் பூண்டு மணம் புணருங்காலத்தையுங் குறித்துச் சோதிடனைப்போலவிளங்கும் வேங்கைமரமானது கற்பகமலரைப்போலமலராநிற்கும் எ - று.

கணி—வேங்கைமரத்திற்கும் சோதிடனுக்கும் பெயர்.

வேங்கைமலருங்காலமே பயிர்களையறுக்குங்காலமுங் குறவர் மணம்புரிகாலமுமா மாதலின், வேங்கையைச் சோதிடனெனக் குறிப்பித்து "கணியென நின்ற வேங்கை" என்றும், கற்பகமலர்போல வேங்கை மலரிலும் வண்டுகள் மொய்க்காமையான "கற்பகநிகரப்பூக்கும்" என்றுங் கூறினர். (௯௪)

மெல்லெனத் தவழுந் தெண்ணீர் வீங்கியோ ரருவி பாய்ந்து
கல்லையுங் குழிப்பக் கல்லுட் கதுவிய தேனர் பாங்க
ரொல்லைபாய்ந் துழலா நிற்கு முற்றங்கே வலத்தி னீங்கி
வல்லவ னருளா லாவி சகலத்தின் வழங்கு மாபோல்

(இ - ள்) மென்மையாகத் தவழுகின்ற தெளிந்த நீரானது அதிகரித்துப் பெரிய அருவியாகவோடிப் பாறைகளையுங் குழியச்செய்ய, (அந்தப்) பாறையினுள்ளே பொருந்திய தேனையானது, உயிர்கள் கேவலாவத்தையினின்றும் நீங்கி, எல்லாம்வல்ல இறைவன் திருவருளாற் சகலத்திற் பிரவேசிப்பதுபோலப் பக்கங்களில் விரைந்து பாய்ந்து (விசாலமாகச்) சஞ்சரியாநிற்கும் எ - று.

அருவிப்பெருக்கால் பாறைகள் குழிபட, அப்பாறையுளிருந்த தேனைகள் பக்கங்களிற்பாய்ந்து விரைந்து சஞ்சரியாநிற்குமென்பது கருத்து.

கேவலம் - தனிமையாயிருத்தல். சகலம் - கலந்துநிற்றல்.

இச்செய்யுளால் குறிஞ்சியின் நீர்வளங் கூறினர். (௯௫)

சண்பக நறும்பூந் தாது ததைந்ததண் டலைப்பா லாவின்
மண்பக முதிர்ந்த வோக்கோட் பழுத்துறு வாசம் வீச
நண்பகந் துனியி னீடு நாயகி செவ்வி நோக்கும்
பண்பக முடையான் போலப் பமரங்க ளணுகா நீங்கா

(இ - ள்) வாசனைபொருந்திய சண்பகமலரின் மகரந்தப்பொடிகள் படிந்த சோலையிலுள்ள பலாமரத்தின், தரைபிளவுபட வேர்ப்பற்றிய முற்றிய பழத்திலுற்ற வாசனைவீச, விருப்பமுடைய மனத்தில் துன்பமிருந்த [ஊடல்கொண்ட] நாயகியின் (ஊடல்நீங்குங்) காலத்தைப்பார்க்கும் நன்மனத்தையுடைய நாயகனைப்போல வண்டுகள் நெருங்கவுமாட்டா, நீங்கவுமாட்டா எ - று.

நாயகி ஊடலுற்றகாலத்து அவளைப்பிரியினும் நெருங்கினும் ஊடல் பெருகுமாதலின் நீங்காமலும் நெருங்காமலும் நிற்குமாறு, வண்டுகள் பலாப்பழத்தின் வாசனையைவிரும்பி நீங்காமலும், வேங்கையின் வாசனைக்காகச் சமீபியாமலும் நின்றனவெனக்கொள்க. (௯௬)

இருப்பது தோலி னுள்ப திருங்கனி கந்த மூலம்
விருப்பொடு விளைத்த வேனன் மிகுந்தவை வனமே தோறும்
பருப்பதம் வாழ்வ தென்றும் பருகுவ தருவித் தூநீர்
பொருப்பரைப் புகழா தியாரும் புல்லிய ரென்ப தென்னே.

(இ - ள்) (மான்புலிமுதலியவற்றின்) தோலில்இருப்பது பெரியகனிகளுங் கந்தமூலங்களும்,விருப்பமாகப் பயிர்செய்த தினையும் மிகுதியாகிய மலைநெல்லும் மூங்கிலரிசியும் புசிப்பது. மலையிலே வசிப்பது புனிதமாகிய அருவி நீரை யெப்பொழுதும் பருகுவது. (இவ்வாறு புனிதமாயிருக்க) எல்லோரும் குறிஞ்சி நிலமக்களைப்புகழ்ந்து பேசாது இழிந்தோரெனக் கூறுவது யாதுகாரணம்? எ - று.

இருப்பது வாழ்வது பருகுவது என்னும் அஃறிணை யொன்றன்பாற்கைக் குறிப்பு வினைமுற்றுகட்கேற்ப உண்பனவெனக்கூறாது, உண்பது என்பபராமுக மாகக் கூறினரெனக. (௯௭)

பெறுங்களத் திரத்தைக் காணுன பேதுறு மிராமனபோல
வெறுங்களத் தெய்தி மாழ்கி மாதனை யில்லின பாங்க
ருறுங்களத் தியாம்த தெய்து முந்தமா றுகரு மினப
நறுங்களம புயற்கு மாற்கும வலாரிக்கு நணணு றே.

(இ - ள்) தானடைந்த மனைவியைக் காணுதலொழிந்த துன்புற்ற இராம மூர்த்தியைப்போல வறுங்களத்தை நாடித்துன்புற்று, தலைவியின் வீட்டிற்கருகிலுள்ள சோலையில் நடுராத்திரியிலடையுந் தலைவர்கள் அநுபவிக்குஞ் சுகமானது வாசனை வாய்ந்த தேனையுடைய தாமரைமலரில வாழும பிரமனுக்கும விணடுவிக்கும இந்திரனுக்கும் பொருந்தமாட்டாது எ - று

அகப்பொருள் விளக்கம்

"இல்வகை யிகந்தது பகற்குறி யிரவுக்குறி - யில்வரை யிகவா வியலபிற் றாகும்"—என்றது சூத்திரமாதலின், "இல்லின பாங்க ருறுங்களத் தியாமத் தெய்தும்" என்றார்.

வலாரி—வலாசுரனைச் சங்கரித்தவன், இந்திரன் அதாவது,—

முற்காலத்தில வலாசுரனென்பான் சிவபெருமானை நோக்கித் தவஞ்செய்து பெற்ற வரத்தினாலுண்டான வலிமையால தேவர்களைத் துன்புறுத்திக்கொண்டு திரிந்து, இந்திரனை யறைகூவிச்செயித்தனன் இந்திரன் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென றுட்கொண்டு வலாசுரனை நோக்கி நீ எனது நண்பனே! பகைவனல்லன ஆயினும் உன்வல்லபத்திற்கு மகிழ்ந்து சில வரங்கள் கொடுக்க விரும்பியிருக்கின்றேன. யாது வேண்டுகின்றனை? என, வலாசுரன இந்திரனை நோக்கி ஆ! ஆ! நன்கு கூறினை. நீயடைந்த வெற்றிபோலவே யுன வரமும பயனபெறுமபோலும் யான சிவபிரசாதத்தாற பெருவரங்களைப பெற்றுள்ளேன நீ வேண்டிய வரங்களிருப்பின என்பாற் கேட்டுப்பெறுக அவவாறு கொடாவிடின உன்னைப்போலப் போர்முனையில முதுகுகாட்டி யோடினவன பெறுநிந்தையை யடைவே னென்றனன இந்திரன இதுவே சமயமென்றுட்கொண்டு களித்து, வலாசுரனே! வல்லபபுருஷனே! யான கைலாயகிரிச்சாரலில ஓர்யாகஞ்செய்யப்போகின்றேன, அப்பொழுது நீயாகப்பசுவாக வரவேண்டுமென வரங்கேட்க, வலாசுரன அவ்வாறே யாகுகவென்றுகூறி, [தேவர்கள் பொருட்டுத் ததீசி முனிவர் கொடுத்த முதுகந்தண்டெலும்பு வச்சிராயுதமாக அவர் கொடுத்த பூதவுடம்பின கொடையாலடைந்த புகழுடம்பு அம்முனிவனுக்கு ஒன்றே] பிறராயுதங்களாலழியாத என் உடலுறுப்புகள் யாவும் நவமணிகளாகப் பூதவுடம் பழிந்த கொடையினாலும் புகழுடம்பு எனக்கு இரண்டுண்டாகுமென்று தன்னுட் பணிந்து, அவ்வண்ணமே யிந்திரன்செய்த யாகத்திற பசுவாகி யுயிர்நீத்தனன் வலனைத் தந்திரமாகக் கொன்றமையின இந்திரன வலாரி யெனப்பட்டனன. இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"ஈறிலானளித்தநல்லவரமெனககிருககநினபால்
வேறியானபெறுவதுண'டோவேணடுவெதுனககியாதெனபாற
கூறுநீயதனையின்னேகொடுககவேனுகினினபோற
பாறுவீழ்கள ததிற்பட்டபழிப்புகழ்பெறுவனெனறுன

மாதண்டவவுணன்மாறறமகபதிகேடடுவநது
கோதணடமேருககோட்டிககொடுமபுரமபொடிததானவெள்ளி
வேதணடமெயதியாஙகோவேளவியானபுரிவனீயப
போதணடாக்கூட்டவாவாயப்போதுவாயவலலையென்றுன."--எனபதனுனறிக. ()

கைககிளை பொருநதாக காமங காதலைந திணையிம மூனறுட்
டொககவைந திணையு மேலாச சொலலுவ ரிவறறி னுளளு
மிககதாம புணாசசி யினபம வியததக வெவரு மெயதித
தககவா றொழுகும வெறபின றகுதியாா முழுதுஞ சொலவார்.

(இ - ள்) கைககிளையும், பொருநதாககாமமும், ஆசையுடைய ஐநதிணையு மாகிய இமமூனறனுள், தொகுதியாகிய ஐநதிணையையும் உயர்வாக வுரைபபாாகள. இவவைந்திணையினுளளும மேமபடடதாகிய கலவிசசுகததை யாவருஞ சநதோஷிகக அடைந்து, தககபடி நடககினற குறிஞசியின றனமையை முறறுஞசொலல வலலவா யாவா ? (ஒருவருமிலா) எ - று.

கைககிளை பொருநதாககாம மென்பவறறை அகப்பொருள்விளக்கம் "கைக் கிளை யெனப தொருதலைக காமம" "பெருநதிணை யெனபது பொருநதாக காமம்" என வருஞ சூததிரஙகளானறிக காதலைநதிணையெனறது குறிஞசியிறபுணாதலும, பாலை யிற பிரிதலும, முலலையில இருததலும, மருததில ஊடலும், நெயதலில இரஙக லும, நிகழ்தலினெனப. இதனை,

அகப்பொருள் விளக்கம்.

"புணாதலும் பிரிதலு மிருததலு மூடலு - மிரஙகலு மிவறறி னிமிததமு மெனவாங் - கெயதிய வுரிபபொரு ளாயிருவகைதது".—எனபதனுனறிக (௫௧)

அலாமணித தவிசி னுளை யடிததருஞ சிறையி லிடடு
மலாதலை யுலகம பூதத வரதனுக கிடமா'யென று
நிலவிய குறிஞசி சொறறு நினமலக குமரி நாளு
நலமுற விருககும பாலை வளமினி நவிறறு வாமால.

(இ - ள) அழகிய தாமரை மலாப்பீடததிலுளள பிரமதேவனைத (திருக்கரத் தாற்) குட்டி அரியசிறைசசாலையி லிடுவிதது, இடமகனற வுலகததைச சிருஷடி செய்த சிறந்தமுருககடவுளுக்கிடமாகி யென்றும் விளஙகிய குறிஞசியின வளததைச சொனனோம் அமலையாகிய தூாககை எககாலததும நன்மையோடெழுநதருளி யிருக கும பாலைநிலததின் வளப்பததை இனி யெடுததுரைபபாம. எ - று.

பிரமனைச் சிறையிட்டது

ஸ்ரீ முருகக்கடவுள, நவவீரா முதலிய தமது துணைவருடன பலவகையா கிய திருவிளையாடலகளைச செயதுகொணடு ஸகநதகிரியில எழுநதருளியிருக்கையில, ஒருநாள பிரமனமுதலிய தேவாகள திருககைலாயமலையையடைநது சிவபெருமானை வணங்கித் திருமபினா அப்பொழுது குமாரக்கடவுள், அவாகளில் தலைவனுகிய பிரம

னைக்கண்டு, வருகவென வழைத்து "நீயார்? உன் செயலென்னை?" என, பிரமன் நமஸ்கரியாது கைகுவித்து "நான் பிரமன் சிருஷ்டித்தொழில் செய்பவன்." என, "நீ எதைக்கொண்டு சிருஷ்டிக்கின்றாய்" என, "பெருமான் செய்தவேதத்தைக்கொண்டே படைக்கின்றேன்" என்றனன். அதுகேட்ட இளையபிள்ளையார் "வேதந்தெரியுமாகிற் சொல்க" என, பிரமன் இருக்கு ஓதும்படி நினைத்து முதலிற் பிரணவத்தைக் கூறினன். முருகக்கடவுள் 'போதும். அதுவரையிற் பொருள்கூறி மேலே சொல்க' என, பிரமன் பொருளுணராது மயங்குதலால், அவனைக் கோபத்தாற் றலையிற் குட்டிக் காலாலுதைத்துத்தள்ளிச் சிறையிலிடும்படி பரிசனர்களுக்குக் கட்டளையிட்டு, தாமே பலநாள் சிருஷ்டியைச் செய்துவந்தனர். இச்செய்தியறிந்த விஷ்ணு, தேவர் முனிவர் பலரொடுங் கைலாயமடைந்து கருணாநிதியாகிய எம்பெருமானை வணங்கி "என் புதல்வனைச் சிறைநீக்கி வைக்கவேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, சிவபெருமான் திருநந்திதேவரை விளித்து "நமது கட்டளையென்று சொல்லிப் பிரமனைச் சிறைநீக்கிவை" என்று திருவுளஞ்செய்ய, திருநந்திதேவர் அவ்வாக்கினையைச் சிரமேற்கொண்டு அவ்வாறே ஸ்கந்தகிரியையடைந்து குமாரக்கடவுளை வணங்கித் திருவாணையை விண்ணப்பஞ் செய்ய, அவர் மறுத்தலால் ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டாது திரும்பினர். பிறகு பெருமான் திருவோலக்கத்துடன் எழுந்தருளி இளையபிள்ளையாருக் குரைத்துச் சிறைநீக்குவிப்பித்தனர் என்பதாம் — இதனை,

கந்தபுராணம் - அயனைச்சிறைபுரிபடலம்.

"எட்டொ ணாதவக் குடிலையின் பயனினைத் தெனறே
கட்டு ரைத்திலன் மயங்கலு மிதன்பொருள் கருதாய்
சிட்டி செய்வதித் தன்மைய தோவெனச் செவ்வேள்
குட்டி னாயனை நான்குமா முகங்களுங் குலுங்க
மறைபு ரிந்திடுஞ் சிவனருள் மதலையா மலரோ
னுறைபு ரிந்தவன் வீழ்தரப் பதத்தினா லுதைத்து
நிறைபு ரிந்திடு பரிசன ரைக்கொடே நிகளச்
சிறைபு ரிந்திடு வித்தனன் கந்தமாஞ் சிலம்பில" — என்னுஞ் செய்யுள்களாலுணர்க. (௫௦)

பாலை

வேறு.

கொற்றங் குறித்த மறக்கோபங் கொதிக்கு முகத்தாள் பலபடையும்
பற்றுங் கரத்தா ளினையாண்ட பணாமப் பணத்தி பிறநிலங்கள்
சற்று நிலையா வலிகுறித்துத் தழல்கொப் பளிக்கும் பரன்முரம்பு
முற்று ஞ்சுரமே யிடமாக முடித்தாள் வினையை யிடித்தாளே.

(இ - ள்.) வெற்றியைக்கருதிய கொலைத்தொழிலையுடைய கோபமானது கொதிக்கின்ற முகத்தையுடையவளும், பல ஆயுதங்களையு மேந்திய கைகளையுடையவளும், வினைச்சம்பந்தத்தை யொழித்தவளும் என்னை யாட்கொண்டவளுமாகிய பணாமப் பணத்தியானவள், ஏனைய (குறிஞ்சி முதலிய) நிலங்கள் (தன்னைத் தாங்குதற்கு) சிறிதும் நிலையாதவன்மை [வலியின்மை] யையெண்ணி, நெருப்பைக் கொப்பளிக்கும் பரல்மிகுந்த உயர்நிலம் பொருந்திய பாலை நிலத்தையே (தன்னைத் தாங்குதற்குத் தக்க) இடமாகக்கொண்டனள் எ - று.

பணாமபணத்தி - துர்க்கை (௫௧)

தண்ணம் பணத்தி னராவளைதத தவளமதிககீற றொளிர்சடிலப்
பண்ணம பணதகி திருமுனனாப பயிலு மாறற றமககெய்தும
வண்ணம பணைதத திறத்தானே வருநதுஞ் சுரததுக காளையாகள்
கண்ணம பணைத்த மாதரொடுங் கலநது வாழுங கடனபூணடார.

(இ - ள்.) படத்தையுடைய பாமபினால வளைதத தட்பமாகிய அழகிய வெண்ணிறம் வாயநத பிறைசசநதிரன பிரகாசிககுஞ சடையினையுடைய தூாககா தேவியின் சநநிதான விசேடமானது தமககுணடான அழகிய அழிககககூடாத வலலமையினாலே (யாவரும) வருநததககக பாலையிலே மறவாகள அமபினையொதத கணகளையுடைய மனைவியரோடுகூடி வாழுஙகடமை பூணடாாகள எ - று. (சஉ)

தாரா யணியா யெதிரபொருநா தசைக ளெமககு முணவாக்க
வாரா யணியாய் மலாததுமபை வாாநது திருகு மருபபிரலைத
தேரா யணியா யெனசசெநநாய் சேனங கழுகென றிவைபலவு
நாரா யணியை யடுத்தனபோ னண்ணி வாழுஞ சுரததிடையே.

(இ - ள) ஆபரணமாகத துமபைமலா மாலையணிநது நீண்டு வளைந்த கொமபினையுடைய கலை மானறேளையுடையவளே! அழகிய தாயே! தாராயும அணியாயும் எதிாகினற போாவீரர்களது தசைகளையெஙகடகும இரையாககுமபடி வாராய எனறு, செநநாய பருந்து கழுகு முதலிய இவையாவும, தூாககாதேவியை யடுததனபோலப் பாலை நிலததையடைநது வாழாநிறகும எ - று

தாராய அணியாய எனபதில, தாா-தூசுப்படை அணி-பெருமபடை எனக. இவவிரணடுமே சைனிய பேதஙகளான வகுபபு - எமககும எனற வுமமை உனனோடுளள பூதகணஙகடகனறி யெஙகட்கும எனபபொருடரலின இறநதது தழீஇயது.

இரலைத தேராய எனறதில தோ - வாகனம இதனை,

கந்தரநுபூதி

"காாமாமிசைகாலனவரிறகலபத
தோமாமிசைவநதெதிரபபடுவாய்".—என்றதனுனறிக (சஙு)

பொருள்கள் விளைபபா ரீஙகிலலை பொருநதி வாழ நிலதடுதயினா
மருவு நெறியி னடபபாரை வருததிப பறிததே யுயிாவாழுந
திருவை யுடையா ரெனமதிததுத தினமுஞ சிறுகல லிரைதேருங்
கருவி முகிலகள வழஙகாத கனலசோ சுரததுப புறவினமே

(இ - ள) (நெனமுதலிய)பொருளகளை விளைககினறவாகள இநநிலததிலிலலை. (இபபாலை நிலததில்) இருநது வாழ்கினற எயினாகள, பொருநதிய வழியில நடப்பவாகளை வருததபபடுததிப் பொருளபறிததலினாலேயே சீவிததிருககுஞ செலவமுடையவர்கள (ஆதலால, நமககுவேணடிய இரையிஙகுககிடையா) எனறு யோசிதது, உலகத் திறகுத துணைககருவியாகவுள்ள மேகஙகள பொழியாத நெருபபுப பொருநதிய பாலை நிலததிலுள்ள புறககூட்டஙகள் நாடோறும (ஆஙகுள்ள) சிறுகறகளை இரையாகத் தேடாநிறகும. எ - று

சிறுகல இரைதேரும்-சிறுகுன்றுகளில இரைதேடுமெனபா அஃதொவ்வாது.

நெறியி னியஙகி வருவாரை நெடுநெதூ ரததே யெதிரநோககி
மறியு மிடுமபைத திநநிலததின வருதல வேணடா மெனவியமபி

யுறுதி காட்டி நிற்பனபோ லுயாவா னேனுங்குஞ் சினைகடொறு
முறுக வுலாநெற் றினிதொலிக்கு முருகு விரிமென மலாவாகை.

(இ - ள்.) வாசனையோடு விகசித்த மெல்லிய மலாகளையுடைய காட்டுவாகை மரங்கள், வழியாக நடந்துவருவோரைப் பெருந்தூரத்திலேயே யெதிர்த்துப்பார்த்து, மறிதலாகிய துனபத்தையுடைய இந்தப்பாலை நிலத்தில் வருவது வேணடாமென்று கூறி, உறுதியைக்காட்டி நிற்பனபோல உயாந்த ஆகாயமளாவிய கிளைகளிலெல்லாம் முற்றவுலர்ந்த நெற்றுகள் இனிதாக வொலியாநிற்கும். எ - று.

மரியுமென்றது எதுகைநோக்கி மறியுமென நின்றதெனக்கூறி இறக்கச் செய்யுமெனப் பொருள்கூறினுமமையும.

இடும்பைத்து—அஃறிணை யொன்றன்படர்க்கைக் குறிப்பு வினையாலணைந்த பெயர். (௬௫)

அருப்பு முலைமா தரினெயின ரமர்தற் கீந்தின் வேய்ந்தமைத்த
கருப்பை சிறிது மூடாடாக காமா குரம்பைக் குறும்புதொறுஞ்
சுருப்பி னினமுந் தேனினமுஞ் சுழன்று துதைந்து தாதருந்து
மிருப்பை மலரி னறுவாச மினிது கமழு மியல்பினதே.

(இ - ள.) அரும்பிய தனத்தையுடைய மங்கையருடன் எயினர்கள் தங்கி வாழ்தற்கு ஈந்திலைன் மூடப்பட்டியற்றிய எலிகள் சிறிதுஞ் சஞ்சரியாத அழகிய சிற்றிலகளையுடைய குறுமபுகளிலெல்லாம, சுருப்புத்தொகுதியும் தேன் வணடுகளின் தொகுதியும சுழன்று மிதித்து மகரந்தத்தைப புசிக்கும இருப்பைமலரின நல்ல வாசமானது இனிதாகப பரிமளிக்கும இயல்பினையுடையது எ - று.

சுரும்பு - வணடில் ஓாவகை இதனை யாண் வண்டென்பது முண்டு.

கருப்பை-காரெலி. குறுமபு - பாலைநிலத்தூர் இருப்பை - இலுப்பை (௬௬)

இரும்பொ னுருகுஞ் சுரத்திடைநின் றென்றாழ் வெயிலிற் புரிதவத்தின
வருமபுண் ணியத்தா லெயிறறியாத மணிநித் திலந்தாழ் குவிமுலைபோ
லருமபு மவாந் தீளமுலைமே லவாந்த திதலை நிறமேபோல
விருமபு மலரிற் றாநிறமும் விரவி விளங்கு முயாகோங்கு.

(இ - ள) உயாந்த கோஙகமரஙகள வலிய பொனனுனது உருகத்தக்க பாலை நிலத்திற் சூரிய வெப்பத்தினின்று செய்த தவத்தின வழிகிடைத்த புணணியத்தினால் எயிற்றியாகளது அழகிய முத்துமாலையணிந்த குவிந்த தனத்தைப்போல அரும்பா நிற்கும, அம்மஙகையரது முற்றுந்த குயத்தினமேற்படாந்த தேமல் நிறத்தையே போல, (யாவரும) விருமபும (தனது) மலரில, புனிதமான (பொன) நிறமுங் கலந்து விளஙகும. எ - று.

கோங்கமரங்கள் அருமபலும் மலரிற் பொன்னிறம் வாய்ந்திருத்தலும், அப் பாலை நிலத்து வெயிலினின்று தவஞ்செய்தபலனால, அந்நிலமாதர் குயத்தைப்போலும், அதிற்படாந்த தேமற்போலும் என்ா. (௬௭)

ஆறறி னியங்கிப் பெருந்தாக மடுத்து ளாாகண் முகந்துணணச்
சேறறு மணமே மிகவீசுஞ் சினனீா முழுதுஞ் செழுமபைந்தே
னூற்று மலாகள் சொரிந்துமண மூட்டித் தரும முறச்செய்யுந்
தோறறு மலராற் காயகனிக டோனறக் குறித்த பாடலமே.

(இ - ள்.) தோற்றிய மலர்களாற் காய்களும் கனிகளுந் (தன்பால் இனி) தோன்றும்படி கருதிய பாதிரி மரங்கள், வழியில் நடந்து மிக்க தாகமடைந்தவர்கள் அள்ளிப் பருகும்படி, சேற்று நாற்றத்தையே மிகுதியாக வீசுஞ் சின்னீர்களிலெல்லாம், செழுமையாகிய பசியதேன் சொரியும் மலர்களைச்சிந்தி வாசனையுறச்செய்து நறுமணமுண்டாகச் செய்யும். எ - று.

பாதிரியரும்பி மலர்தலேயன்றிக் காய்கனிகளை யுண்டுசெய்தலில்லையாதலின், தான புண்ணியஞ்செய்தேனும் இனிக் காய்கனிகளைப் பெறலாகுமெனனுங் கருத்தால், வழிநடப்போர் சேற்று நீரைப்பருகாது தனமலரை வீழ்த்தி அதனை மணமூட்டா நிற்குமென்றார்.

சின்னீர் - பாலையிலுள்ள நீர்நிலை. (சஅ)

ஒருபான் மரவ மரமபூபப வுயர்செவ் வணிகாட்டு டுவவில்வ
மொருபாற் பாவை குரவுயிர்பப வொளிர்வெள் ளணிகாட் டுவமுருங்கை
யொருபால் விரவி நறுங்கோங்க முறுபொன வழங்க மதுமாந்தி
யொருபால் வணடு பணடாட வொருபால வேமபு மணக்குமே.

(இ - ள்.) ஒரு பக்கலிற் குங்குமமரங்கள் பூப்பினையடைய, வில்வமரங்கள் செவ்வணிகாட்டுவன ஒரு பக்கலிற் குராமரங்கள் பாவையைத்தர முருங்கைமரங்கள் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளணிகாட்டுவன வாசனைபொருந்திய கோங்கமரங்கள் ஒரு பக்கலிற் கலந்து (தன்னிடம்) பொருந்திய பொன்னைக்கொடுக்க, ஒருபக்கலில் வண்டுகள் மதுபானஞ்செய்து பண்ணொலிசெய்ய, ஒருபக்கலில் வேப்பமரங்கள் மணஞ்செய்யாநிற்கும். எ - று.

குங்குமமலர்களால் வில்வமரஞ் செவ்வுதும், குராப்பாவையால் முருங்கைமரம் வெளுத்துந் தோன்றின. கோங்கமலர்கள் பொன்னிறமாதலின் அதன் வீழ்ச்சியைப் "பொன்வழங்க" என்றார். மணக்கும் - மணம்வீசும் மணம்புரியுமெனப் பொருள்படும்.

தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்து புறத்தொழுகுதலைக் கேள்வியுற்று நாயகி துன்புறுவதைப் பாங்கிதெரிந்து அச்சிறு கலகந் தணிக்கும்பொருட்டுத் தலைவி பூப்படைந்தாளென்பதைத் தலைவற்குணர்த்த, தோழி செம்பட்டுடுத்துச் செம்மலர்சூடிச் செஞ்சாந்திட்டுச் செவ்வணிபூண்டு பரத்தைவீதியிற் போகலாலதனைத் தலைவனுணர்ந்து தலைவிபூப்புற்றனளென்று மனைக்கடனிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து தன்மனைக்கு வருவதும், ஊடல் விளையத்தலைவன், பரத்தையோடு சேர்ந்ததைத் தலைவியுணர்ந்து கவலைகூர்தலைப் பாங்கியறிந்து அது தணிக்கத் தலைவி மகவையீன்று நெய்யாடினளெனத் தலைவனுணர்ந்து குழந்தைமேற் காதல்கொண்டு பரத்தையினின்று பிரிந்து தன் மனைக்குவரப்பாங்கி வெண்பட்டுடுத்து, வெண்மலர்சூடி, வெண்சாந்திட்டு, வெள்ளணியணிந்து பரத்தையர் வீதியிற் போவதும் அகப்பொருண் மரபு.

பூத்து நீராடிய தலைவியை அதுமுதற் பன்னிருதினங்கள் அவள் கருப்பங்கொள்ளுங்காலமாதலால் அவளைப்பிரியாதொழுகல் மனைக்கடன், இதனை, [மனைக்கடனிறுக்கப் பரத்தையினின்று பிரிந்து] என்றார் நச்சினார்க்கினியர் இதனை அகத்திணையியல் "பூத்த காலையிற் புனையிழை மகளிரை - நீரா டியபின் னீரா று நாளுங் - கருவயிற் றுறூஉங் கால மாதலிற் - பிரியப் பெறாஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன்" என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

தோழிசெவ்வணி யணிநது செல்வதையும், பாங்கிவெள்ளணி யணிந்து செல்வதையும்,

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்

"செவந்தபொன்மேனிமணிதிருச்சிற்றம்பலமுடையான்
செவந்தவந்தாளணியூரற்குலகியலாறுரைப்பான
செவநதபைம்போதுமஞ்செமமலாபபட்டுங்கட்டார்முலைமேல்
செவந்தவஞ்சாநதமுந்தோனறினவநதுதிருமனைக்கே."—எனபதனுனும்,

அம்பிகாபதிக்கோவை

"துதையுஞ்சுரும்பறைமல்லிகைவேயநதுநுணசேபுனைந்
திதையங்களிவரநிததிலம்பூணடெநிாநதாருடலம
புதையம்பனையவிழிமடமாதாபொற்பூண்புதலவனை
உதையமபுகலவகலமுன்றேடினனூரனுககே."—எனபதனுனுமறிக

இச்செய்யுளில விலவமாகிய தோழிமரவமாகிய தலைவியின் பூப்பையுணர்த்துச் செவ்வணியும, முருங்கையாகிய பாங்கி குராவாகிய தலைவியின கருவுயிர்ததலையுணாதத வெள்ளணியுமணிநதனவெனக. (சகூ)

பிரிநது கணவ னுடனேகும பெரிய மழைக்கண மடவார்க்குப்
பரிநது பசிநோய் தணிபபதற்குப பாலை நயிய கனிவழங்கும
விரிநத தாகந தணிப்பதறகு வியனமென சினையி னுமலகந
தெரிந்த கனிகண் மிகவழஙகுஞ சோநத சுரமு மிசைபெறவே.

(இ-ள்.) பிரிந்து கணவனுடன செல்லும் விசாலமான குளிர்ந்த கண்களையுடைய மாதர்கட்கு மனமிரஙகி (அவாகளது) பசிபபிணியை யடக்குதற்குப பாலை மரஙகள நல்ல பழஙகளைத தராநிறகும (அவாகளது) அதிகரிதத தாகவிடாயை யடககுதற்குப் பெரிய மெலலிய கிளைகளையுடைய நெல்லிமரஙகள (உளளும புறமுமொப்பத்) தெரிநத பழஙகளை, தாஞ சோநதுளள பாலைவனமுங கீாததிபெறும்படி உதவாநிறகும். எ-று

பிரிந்து என்றது நற்றுய் செவிலிததாய முதலியோரைப் பிரிந்தென்க. (ருo)

செவிலித தாயு நறறுயுந தீரத துறநத பெருநதுயருஞ
சுவலிற றுழு மணிககுதமபைத தோகை மடவா ரிசைமொழியாற்
கவலைத துறையிற படிவிநதுக கலககுந துயரு மாற்றும
லவலித் தரறற விடமிதுவென றடுத்த போனற கூககுயிலே.

(இ-ள்.) செவிலிததாயையும நற்றுயையும நீஙகப்பிரிநத பெருந்தன்பமும், இரத்தினக் குதம்பைகள தோளிறபடியுமமயிலின சாயலையுடைய மாதாகளது பண்ணேசை போனற சொலலால (தமமைத) துனபககடலிலாழ்ததி வருததுந துககமும் பொறுமல், வருநதி வாயவிட்ட ரறறுதறகு இது (தகுநத) இடமென்று, கூவுதலையுடைய குயில்கள் அடுததாறபோனறன. எ-று.

செவிலிததாய - வளர்த்த தாய நறறுய் - ஈன்றதாய். சுவல்-தோண்மேல். குதம்பை - ஓா தககையணி; இது தொங்குந தனமையது. ஈணடுச் செவிலிததாய - காக்கை நற்றுய் - குயில். இது கோகிலததின செயல். (ருக)

வரையும் வனமும் வயனிலமும் வளைகண் முரலுங் கடலுமென
வுரைசெய் நிலநான் கினுங்காலத் துதிக்கும் பாலை வளமுழுதும்
வரைசெய் துரைப்பா ரெவரேதெரிந்த வாறு சிறிது வகுத்துரைத்தாம்
புரையில் வனப்பின் வளர்முல்லைப் பொருளிற் றெரிந்து சிலபுகல்வாம்.

(இ - ள்.) (மலையாகிய) குறிஞ்சியும், (காடாகிய) முல்லையும், வயல்கள் பொருந்திய நில (மாகிய மருத) மும், சங்குகளொலிக்குங்கட (லாகிய நெய்த) லும் என்சொல்லப்படுமே நான்கு நிலங்களிலுங் காலங்களில் தோன்றும் பாலையினது வளங்களையெல்லாம் அளவிட்டுச் சொல்லவல்லார் யாவர்? (ஒருவருமில்லாதலின்) அறிந்தவகையாகச் சிறிதினை விளக்கியுரைத்தாம் (இனி) குற்றமில்லாத அழகுடனே வளர்கின்ற முல்லை நிலப்பொருள்களிற் சிலவற்றையெடுத்துச் சொல்லுவாம். எ - று.

முல்லை

வேறு

சுரந்த வார்ந்றும் பாணிறை சுரைமுலைச் சுரபி
நிரந்து நாடொறும் வாழ்தரு நெடிபடு கானத்
தரந்தை தீர்தர வாழ்வதே யறமெனத் துணிந்து
பரந்த பாற்கடற் பள்ளியான் றெய்வமாயப் படர்ந்தான்.

(இ - ள்) ஊறறெடுத்தொழுகுகின்ற நல்ல பால்நிறைந்த உட்டுளைபொருந்திய முலைகளையுடைய பசுக்கள் பரவித் தினந்தோறும் வாழ்கின்ற சிள்வண்டுகள் பொருந்திய முல்லைநிலத்தில், துன்பமொழிய வாழ்வதே தருமமென்று துணிவுகொண்டு, பரவிய பாற்கடலிற் பள்ளிகொள்ளுந் திருமால் (அந்நிலத்திற்குத்) தெய்வமாகச் சென்றனர் எ - று. (௫௩)

சுரை - உட்டுளை. நெடி - சிள்வண்டு.

கமுகை வென்றெருளிர் கந்தரக் கருங்கய னெடுங்கண்
குமுதம் வென்றசெவ் வாயினா ரோடுகோ புரக்கு
மமுதர் வானவ ரமுதராம் படியமு தளித்தவ
வமுதன் வாழிடம் பொருந்துவ தாமென வமர்ந்தார்.

(இ - ள்) பாக்குமரத்தை வென்று பிரகாசிக்குங் கழுத்தையும், கரிய சேற்கெண்டையை வென்ற நெடிய கண்களையும், ஆம்பன்மலரை வென்ற செவ்விய வாயையுமுடைய ஆய்ச்சியரோடு பசுவினைக் காக்கும் அமுதர்கள், தேவர்கள் அமுதர்களாகும்படி (அவர்கட்கு) அமுதத்தைக் கொடுத்த, அவ்வமுதம் போன்றவனாகிய திருமால்வாழும் இடம் நாம் வாழ்வதாகுமென்று, (அம்முல்லை நிலத்தில்) தங்கினார்கள் எ - று.

கோபுரக்கும் அமுதர் என்பதில், அமுதர் - அமுதத்தால் வாழ்வோரென்றும், வானவரமுதராம்படி என்பதில் அமுதர் - அமுதபானஞ்செய்தோரென்றும், அமுதளித்த என்பதில் அமுது - பாற்கடலிற்றோன்றிய அமுதென்றும், அவ்வமுதன் என்பதில் அமுதன் - அமுதம்போன்றவனென்றும் பொருள்படும். அளித்த அவ்வமுதன் என்றதில் அகரவீறு தொகுத்தல் அமுதர் அமர்ந்தாரெனக் கூட்டுக. (௫௪)

புடைவி ராவிய விடையொடு பழகிய பொலிவால
விடையு மாயினன் விரைநறுந் துளவமா லிகையா
னிடைய ரோடுறப் பழகலா லிடையனு மாகித்
தடையி லாவகை காத்தனன் றகைகவா னிரைகள்.

(இ - ள) வாசம்பொருந்திய நலல துளவமாலேயணிந்த திருமால் பக்கத்திற் பொருந்திய இடபங்களோடு பழகிய விளக்கத்தால இடபமுமாயினன ; இடையாக ளோடு பொருந்தப் பழகுதலால் இடையனுமாகி, தகுதியாகிய பசுமந்தைகளைத தடையில்லாத வகையாகக் காத்தனன. எ - று.

துளவமாலிகையான விடையுமாயினனென்றது சிவபெருமான் திரிபுரதகனஞ் செய்யச சென்றபொழுது தேவாகள போாககருவிகளாகத தாம நிறபது கருதி யிறுமாப்புற்றதால் இறைவர் தமது திருவடிவிரலேயூனறி அததேரின அச்சினே முரிக்க, திருமால் விடைவடிவாக அவனைத தாஙகினரெனபது சரிதம. இதனே,

திருவாசகம்.

"கடகரியும்பரிமாவுநதேருமுகநதேறுமே
யிடபமுகநதேறியவாறெனககரியவியமபேடி
தடமதிலகளொருமூனறுநதழலெரிததவநநாளி
லிடபமதாயததாஙகினனதிருமாலகாணசாழலோ"—என்பதனுனுணர்க.

இடையா - குறிஞ்சிநிலத்திற்கும் மருதநிலததிறகும் இடைநிலததில் இருப்போரெனறு பொருள். இடையன - பிரமன் விஷ்ணு உருததிரன் என்னு மூாததிகள் மூவரில இடையிலுள்ளவனென்றும், கணணனுகத திருவவதாரஞ்செய்து இடைக் குலதது வளாநதவனென்றும, இடையர் வாசமாகிய முல்லேநிலத்திறகுத தெயவதமாயுளளவனெனறும பொருள்படும் (ருரு)

அணட வாணரு மண்டாக ளாையனு மவரைக்
கண்ட நான்முகக கடவுளுங கைதொழு திறைஞ்சுங்
கொண்டன் மேனியான குடிகொளு மிருக்கையில வாழவோ
ரண்ட ரேயெனத தெரிபபதா லாயாத மொருபோ.

(இ - ள்) ஆகாயவாசிகளாகிய தேவர்களும், தேவாகளுயகனுகிய இந்திரனும், அவாகளெலலாரையும் படைதத சதாமுகபபிரமனுங் கைகூபபிபபணியும மேகவணணனுகிய திருமால் வாழுமிடததில வாழ்பவாகள் அணடாகளே (ஆதலால்) ஆயாகளுடைய ஒரு பேர் (அணடரெனறு) தெரிவிப்பது. எ - று.

அணடா - தேவாகளுககும ஆயாகளுககும பொதுபபெயா

திருமால வசிககுமிடததில வசிப்போா அணடாகளாதலாலும், ஆயர்களுக்கும் அணடாகளெனப பெயருளதாதலாலும், முலலேநிலததுத தெயவதமாகிய திருமாலுடன வசிததலாலும "ஆயாத மொருபோ அணடரேயெனத தெரிபபது" எனறூர்.()

செயய தீயிடு மானறசை திீனனுநதே வருககும்
பொய்யி லானவயிற றாறுமபுத தமுதுபொங கெரிவைத
துயய வேநுக ராயககு மணடரென றுரைபப
ரைய வானகொலே யமரருக காயருக களித்தல.

(இ - ள) செந்நிறமமைநத(யாகத)தீயிலிட்ட பசுவினது தசையைப் புசிக்குந் தேவர்களுககும, கெடுதலில்லாத பசுவின வயிறறிலூறிய புதிய பாலே எரிகின்ற அக்கினியில வைதது உய்யும்படி புசிககினற ஆயாகளுககும் அண்டாகளென்று (பேர்) சொலலுவா. பசுவினேக்கொலலும அமராகளுககு (உரிய அப்பெயரை) ஆயருக்குக் கொடுததல ஆசசரியம். எ - று (ருஎ)

மருவி நினமெருளிா மணிக்கெதிா மணியென மருமத்
திருவு மனபமெனு டெனிருய கானகத திருக்குந

திருவி னாயகி மாவெனுமெ பழகிய சிறப்பாற்
பொருவி லாதபொன் மானுமாய்ப் பூத்தன ளொருபெண்.

(இ - ள்) பொருந்தினின்று பிரகாசிக்கின்ற கவுத்துவமணிக்கு எதிர்மணியைப்போல (தன்னை) மார்பகத்திலிருத்திய கணவனுடனே பெரியமுல்லை நிலத்தில் வசிக்கின்ற ஐசுவரியாதி காரியாகிய திருமகள் (அம்முல்லை நிலத்திலுள்ள) மான்களோடும் பழகிய மேம்பாட்டினால், சமானமில்லாத பொன்மானுமாய் (வடிவெடுத்து) ஒப்பற்ற (வள்ளிநாயகியாகிய) பெண்ணைப் பெற்றனள். எ - று.

திருவினாயகி பொன்மானுமாய்ப்பூத்தன ளொருபெண் என்றது. விஷ்ணுமூர்த்தியே சிவமுனிவராகவும், திருமகளே பொன்மானாகவுமிருந்து வள்ளிநாயகியாரைப் பெற்றனரென்பது புராண வரலாறெனக் கொள்க. இதனை,

தணிகைப்புராணம்.

"மானாக மலர்த்திரு மாதவ னாகி மாயோ
னானவொளி நாமுற வள்ளியை யீன்ற வாறருல்."—எனக்கூறியிடத்துங்காண்க

குரங்கு ளைப்பரி யாகுநாட் கொள்ளுமைங் கதியுள்
வரங்கொ ளுஞ்சச கதியினில் வலனுறற் பொருட்டே
யிரங்கு தெண்கடற் பாயலா னினமுய லுகளு
மரங்க டுன்றிய வனத்திடை வதிதருஞ் செயலே.

(இ - ள்.) வளைந்த புறமயிரையுடைய குதிரைவடிவாகக் கலிகாவதாரஞ்செய்யுங்காலத்திற் கொள்கின்ற ஐங்கதிகளில், மேன்மைகொள்ளுஞ் சசகதியில் வன்மையடைதல் காரணமாகவே, ஒலிக்கின்ற தெளிவிய அலைகளையுடைய திருப்பாற்கடலில் அறிதுயில்கொள்ளுந் திருமால் கூட்டமாகிய முயல்கள் சஞ்சரிக்கும் மரங்கணடர்ந்த வனத்தில் வாழ்கின்ற செயலாகும் எ - று

ஐங்கதி —மல்லகதி, மயூரகதி, வானரகதி, சசகதி, சரகதி என்பனவாம்.
சசம்=முயல் வனம்=முல்லை நிலம்

திருமால் தாம் செய்யவேண்டிய தசாவதாரங்களில் இறுதியிலுள்ளது குதிரைவடிவாதலால், அதனையெடுக்கும்பொழுது அதற்குரிய ஐங்கதிகளில் முயற்கதியைப்பெற விரும்பி அதிற் பழகும் வண்ணம் முயற்கூட்டங்கள் வசிக்கும் வனத்தில் வாழ்கின்றனரென்பதாம். (௫௯)

வற்ற மங்கையர் காய்த்தொறும் பால்சுவை மலிந்து
பெற்றி வேறுசெய் காலையும் பெருஞ்சுவைத் தாயமத்
துற்று முக்கநெய் திரண்டெரி யுறுதொறுந் தெளியு
முற்றி மெய்யர்தங் குணங்கெடா முதுக்குறை வினாபோல.

(இ - ள.) பாலானது (தன்னை முல்லை நிலத்திலுள்ள) ஆயமாதர்கள் வற்றும்படி காய்ச்சுந்தோறுஞ் சுவைமிகுந்து, [தயிராக] தன்மை வேறு படுத்துங்காலத்தும் மிக்க சுவையுடையதாகி, மத்தினைப்பொருத்திக்கடைய நெய்யாகத்திரண்டு, தீமடுக்குந்தோறும், துன்பங்கள் முதிர்தலால் (தம்முடைய) குணங்கெடாத பேரறிவினைப்போலத் தெளியாநிற்கும். எ - று.

பால், மங்கையர் (தன்னை) வற்றக்காய்த்தொறும், மலிர்ந்து, பெருஞ்சுவைத்தாய், திரண்டு, முதுக்குறைவினாபோல, தெளியுமெனக் கூட்டுக. (௬௦)

கங்கை நாயகி யூடவுங் கதிர்பொழி யிமய
மங்கை நாயகி யூடவும் வள்ளல்பா னாமுந்
தங்கி வாழ்வதோ தகவெனத் தணந்தநா யகியாஞ்
செங்கண் மாலுயி ராங்கவே திகழ்ந்ததாங் கிதழி.

(இ - ள்) கங்காதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், கிரணங்களைச் சிந்தும் இமய மங்கையாராகிய உமாதேவியார் ஊடல்கொள்ளவும், வள்ளலாகிய சிவபெருமானிடத்தில் (இச்சமயத்தில்) நாமும் பொருந்தி வாழ்வது தகுதியோவென்று பிரிந்த நாயகியாகிய செந்தாமரைக்கண்ணையுடைய திருமால் உயிர்தாங்கும்படி (சிவபெருமானால் அனுப்பப்பட்டதுபோல) அவ்விடத்திற் கொன்றைமரம் விளங்கும் எ - று.

இறைவரது சடாடவியில் வாழுங்கங்கையும், வாமபாகத்தில் வாழும் உமையும் ஊடல்கொண்டிருப்ப, நாமிச்சமயத்திங்கே தங்கியிருப்பது தகுதியன்றெனத் திருமால் நீங்கியதாகக் கூறினார். கொன்றை ஆகுபெயராய் மலரை யுணர்த்திநின்றதென்றும், பிரிந்த நாயகியாகிய திருமால் உயிர்தாங்கச் சிவபிரானால் அனுப்பப்பட்டதெனினுமமையும்.

சிவபெருமானது சத்தியே திருமாலாதலின், நாயகியாஞ் செங்கண்மாலென்றார். இதனை,

திருநாவுக்கரசுசுவாமிகள்.

"எரியலா லுருவமில்லையேறலாலேறில்லை
கரியலாற்போர்வையில்லைகாண்டகுசோதியார்க்குப்
பிரிவிலாதமராகூடிப்பெருந்தகைப்பிரானென்றேத்தும்
அரியலாற்றேவியில்லையையனையாறனார்க்கே."—என்பதனானும்,

இரட்டைப்புலவர் - திருவாமாத்தூர்க்கலம்பகம்

"வருக்கைத்தடம்பொழிலாமாத்தையாகுமாசொன்றிலா
முருகக்கொத்தமேனியழகியநாதர்க்குமூச்சரவத்
திருக்கைக்கமலவரனார்க்கரிதிருத்தேவியன்றேல்
அரிக்குப்பொருளுரையீர்கெடுவீர்நுமதறிவின்மையே" என்பதனானுமறிக.()

பிரண வப்பொரு ளயனென வரியெனப் பெரிது
முரணை யுற்றவர் முகங்கவிழ் தரமதின் மூன்றுந்
திரண மொப்புறச் செற்றவர் தெரியலாங் கடுக்கை
தரணி நின்றுபல் பிரணவ வுருச்சமைப் பனவே.

(இ - ள்) பிரணவப்பொருள் பிரமனென்றும் விண்டுவென்றும் மிகுதியுங் கோணுதலுற்றவர்களது முகங்களிறங்கும்படி, மும்மதில்களுந் திருணம்போல அழித்த சிவபெருமானது மாலையாகிய கொன்றைமரங்கள் பூமியின்மேல் நின்று பலபிரணவ வடிவு (பொருந்திய மலர்)களை உண்டாக்குகின்றன எ - று.

கடுக்கை - கொன்றை. ஈண்டுமரத்தையுணர்த்தியது. தெரியலென்னும் விசேடணம் சினையையடுத்தது. முகங்கவிழ்தரல் - நாணமடைதல். (சுஉ)

உண்மை நாயகன் புணர்ந்தின்ப முதவிடாப் பகுத்துப்
பெண்மை யோடுறிற் பிழைவரு மெனப்பதே பேணி
வண்மை யானென வனத்தமர் வளைக்கையாள் கற்புத்
திண்மை நாடியே செழிந்தன கற்பெலா மாங்கே.

(இ - ள்.) உண்மையாகிய (அன்பினையுடைய) கணவன் (தன்னைக்) கூடிச் சுகத்தைக்கொடாத காலத்திற் பெண்டன்மையோடு வசித்தாற பிழைபாளதாகுமென் பதையேகருதி, வணமைபொருந்திய நாயகனுகிய திருமாலைப்போல, அமமுல்லை நிலத்தில் (அவனுடன) பொருந்திய வளையலையணிந்த கையையுடைய திருமகளது கறபின வனமை தேடியே கறபெலாம அஙகேகூடின. எ - று

கறபு=மஙகையர்கறபு, முலலைச்செடி. (சுங)

நிரந்த மாதவிப பந்தாமென ணீழலிற கவரி
சுரந்த நீண்முலை சுவைத்துணுங கனறினவாய்க கடையிற்
பரந்து வாாநதிழி பாலினைப பருகிவான கோழி
யரநதை தீாததெதென் றதனெதிா சிறைவிரித தாடும.

(இ - ள) பரவிய மாதவிப்பநதரினது மென்மைவாயநத நீழலில், கவரிமானது சுரநது நீண்ட முலையைச சுவைததுபபருகும் கனறினது கடைவாயினினறு பரவி நெடுகியிழிகின்ற பாலினை வானகோழியானது பருகித(தனதுபசித)துனபததை யகற்றியதெனறு (களிதது) அதறகெதிரில தனது சிறகை விரிததாடாநிறகும எ - று.

மாதவி - குருககத்தி; வசநதகால மலலிகை. கவரி - மானவகையிலொனறு. வாய்ககடை - கடைவாய—இலக்கணப்போலி. சிறைவிரித்தாடுதல அதனகளிப்பா லெனக்கொளக மெனமை - ாணடுக குளிாசசியை யுணாததியது (சுச)

புழுகின வாசமும பொருவிலகத தூரியின மணமு
மொழுகு பூமது வாசமு முடன்விராய்ப புதாக
ளெழுது பூண்முலை மாதாமெய் யெனககமழ் தலினுன்
முழுது மாடவா மையலின் மூழ்குவா தேருா.

(இ - ள்) புதாகள புழுகின்மணமும, சமானமிலலாத கததூரியின் வாசனையும், சிந்துகினற மலாததேனின பரிமளமும ஒனருகக்கலநது, (தொயயில) எழுதிய ஆபரணமணிநத முலையையுடைய மஙகையாகளது உடலைபபோல மணமவீசுதலால், புருடர்கள (மஙகையரோபுதரோவென்று) தேருராகி முற்றுங காம மயககததி லாழ் வாாகள். எ - று

புதாகளில மணம்வீசலானும், "செண்பக மலரெனச சிவநத மேனியாள்-விண்படா நறுமணம வீசு மெய்யினுள்" எனககூறியபடி, பதுமினிப பெண்கடகுத தேகத்தில் இயறகை மணஙகமழதலானும அவறறினைத தேருது ஆடவா மையலுண மூழ்குவரெனருா. (சுரு)

நீரி னினறலால விளைதரா நெலலினை விடுததுக
காரி னனறுற விளைதருங கமபுட னிறுஙகு
சீரி னினறிடுஞ செழுமபய றாதிக ளெலலா
மேரி னனறுற விளைததிட மிலாவகை நிறைபபார்

(இ - ள) நீரில் நினறலலாமல் விளையாத நெறபயினை விலககி, மேகத்தால் நன்ருக விளைய, கம்பும, சோளமும், சிறபபுறறு நின்றிடுஞ் செழிய பயறும முதலிய யாவும் அழகுடன் நன்ருக விளைவிதது (தமதிருக்கையில்) வெற்றிடமில்லாத வகையாக (பண்டஙகளை) நிறைப்பாாகள (அமமுலலை நிலமாககள்) எ - று.

காரினன்றுற என்றதற்கு மேகமண்டலததை நன்ருகப் பொருந்த எனப் பொருள் கூறலும பொருந்தும். (சுசு)

பறையொ லித்திடப் பலர்குழீஇப் பார்த்திட வொருநா
ணிறைசி னத்தெதிர் விடையினைத் தழுவிய நீரார்
பிறைம றைத்தவா ணுதலினார் பெருமுலை தினமு
நறைம லர்த்தொடை மார்புறத் தழுவிநண் ணுவரால.

(இ - ள்.) முல்லை நிலப்பறை முழங்கவும், பலர் குழுமிக் காணவும், ஒப்பற்ற (மணமுடிக்கு) நாளில் மிகுந்த கோபத்தையுடைய விடையினைத் தழுவிய தன்மையையுடையவர்கள், பிறைச்சந்திரனை (தமதொளியால்) மறைத்த ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய ஆயச்சியரது பெரியமுலைகளை நாடோறுந் தேன்பொருந்திய மலர்மாலையணிந்த மார்பிற பொருந்தும்படி தழுவி யணைவார்கள். எ - று.

மறைத்தவென்பது உவமையுருபுமாம்.

விடைதழுவலென்றது.—

"ஓரிடத்து ஒரு பெண் பிறந்தால் அப்பெண்ணைப் பெற்றவர் தம் தொழுவில் அன்று பிறந்த சேங்கன்றுள்ளனவெல்லாம் தனக்குடையதாக விட்டு வளர்த்து அப் பரிசிலை வளர்த்த ஏற்றைத் தழுவினனொருவனுக்கு அப்பெண்ணைக் கொடுத்தல் மரபெனக." என்றார் பேராசிரியர்

திருச்சிற்றம்பலக்கோவையார்.

"படையார்கருங்கண்ணிவண்ணப்பயோதரப்பாரமுநுண்
ணிடையார்மெலிவுங்கண்டண்டர்களீர்முல்லைவேலியெம்மூர்
விடையார்மருப்புத்திருத்திவிட்டாரிவன்றெனபுலியூ
ருடையார்கடவிவருவதுபோலுமுருவினதே"—என்பதனானறிக (கஎ)

கொம்மை வென்றமெல் லிடையவர் குழைபணி செவியி
னும்ப ருக்கிறை யூர்தியி னொலியுறு காலு
நம்பு மன்பனார் தேரொலி நண்ணிய காலு
மம்மை வென்றகண் ணருந்தன வருவிநீ ரொழுக்கம

(இ - ள்.) பூங்கொம்பைச் செயித்த மெல்லிய இடையையுடைய மாதர்களது குண்டலமணிந்த செவியில் மேகமுழக்குற்ற காலத்திலும், நம்பிய அன்பையுடைய கணவரது தேரொலிபொருந்திய காலத்திலும், (அவரது) அம்பைச் செயித்த கண்கள் அருவி நீர்ப்பெருக்கம் நீங்காதனவாம. எ - று

உம்பருக் கிறையூர்தி - தேவர்கட்கரசனாகிய இந்திரனது வாகனம்; மேகம். மேகவொலியால் துக்கித்ததும், கணவர் தேரொலியாற் களித்ததும, கண்ணருவிபாயுமெனக்கொள்க.

இச்செய்யுளிற் கூறியதை,

தணிகைப்புராணம்.

"வார்கண்டமுலைத்துணைவாணமுகமங்கைநல்லார்
கார்கண்டுகவிழ்த்தவிழிப்புனல்காலசெய்தன்பர்
தேர்கண்டுமிழ்ந்தவிழிப்புனல்சேரவாரூய்
ஊர்கண்டநெடும்பணைசென்றினிதோம்புமன்றே"—என வருஞ் செய்யுளினுங் காண்க. (கஅ)

குருந்து கூவிளங் கொன்றைபைந் துழாய்குள விகளுந்
திருந்து மெல்லையிற் சிவபிரான் பூசைசெய் முனிவர்

வருந்து நீரமைகண் டிரங்கியா னினனுசொரி மலிபால்
பொருந்து தண்பணைப் பாலிபோற றவழ்நதுபோயப் புகுமால்.

(இ - ள்) குருந்து வில்வம் கொன்றை பசியதுளவு (முதலியவற்றின்) தளிர்களுந்திருத்தமுறுங் காலததில், சிவபூசைசெய்யும முனிவாகள் (நீரின்றி)வருந்துந தனமையைப் பாரதது, பசுக்கூட்டம் மனமிரங்கிச் சொரிந்த மிகக பாலானதுபாலிநதியைப்போலத் தவழ்நது, தண்மை வாய்ந்த வயல்களிற் சென்றுபுகும். எ - று

பத்திர புஷ்பங்கள் திருநதிய காலத்திற் சலமுமிருககின், சிவபூசை செய்யலாமெனை வருந்தினரெனககொள்க. (௬௯)

மழைவ ளநதரு கற்பினா மாலையாங் கற்பின்
குழைமல ரகொடி முகையவிழ் கொலலைசோ முலலைத்
தழைபெ ருமபொருண முழுவதுஞ சாற்றுவா ரெவரே
விழைவ யறபெரு வளத்தினுட் சிலவினி விரிப்பாம.

(இ - ள்) மழைவளப்பத்தைத் தரததக்க கற்பினையுடைய மாதர்களது மாலையாகிய முல்லையின் தளிரகளையும் மலர்களையுமுடைய கொடிகள் அரும்பவிழ்கினற கொல்லைகள் சேர்நதுளள முல்லை நிலத்தின தழைத்துள்ள பெரியபொருளகளெலலாவற்றையுஞ சொலல வல்லவா எவாதாம? (ஒருவருமிலா) விருமபததக்க வயல்களையுடைய மருதநிலததின பெரியவளஙகளுட் சிலவற்றை இனிச சொலலுவாம எ - று.

வயல - மருதம - ஆகுபெயா.

மழைவளந்தருகற்பினர் எனறதை,

திருக்குறள்.

"தெய்வந்தொழாஅள்கொழுநற்றொழுதெழுவாள்
பெயயெனப்பெய்யுமழை" — எனபதனுனும,

தி ரி க டு க ம்.

"கொண்டான்குறிப்பறிவாள்பெணடாட்டிகொண்டன
செயவகைசெயவானறவசிகொடிதொரீஇ
நலலவைசெய்வானரசனிவாமூவா
பெய்யெனபபெய்யுமழை" — எனபதனுனுமுணாக. (௭௦)

ம ரு த ம்.

வேறு.

திப்பிய போகமே திளைககு மிநதிர
னெப்பறு போகமே யுககரு நீரபபணை
வைபபினுக் கமரனுய் வதிதன் மேதகு
துபபென வைகலுஞ சூழ்நது காககுமே.

(இ - ள்.) திவ்விய போகஙகளையே யநுபவிக்கும இநதிரன, நிகரற்றபோகங்களைக்கொண்டிருக்கும், நீரவளமுடைய வயலகள் பொருந்திய மருதநிலததிறகுத் தெய்மாகவாழ்வது மேம்பட்ட வலிமையென்று நாடோறு மாலோசிததுக காவல் புரிகின்றுன். எ - று.

திப்பிய - திவ்விய வெனனும் வடசொற்றிரிபு. உகததல் - கொண்டிருததல். வைப்பு - இடம. (௭௧)

அரைக்கண மாயினு மறலி னீங்குறு
மரைக்கணம் பயிரெலாம் வளர்ப்ப வெண்ணியே
திரைக்கடன் முகந்தெழுஞ் செல்லு மூர்ந்தனன்
விரைகுமும் மதம்பொழி வேழத் தண்ணலே.

(இ - ள்.) அரைவிநாடியேனும் சலத்திற்பிரியாத தாமரைக்கூட்டங்களையும், பயிர்களெல்லாவற்றையும் வளர்க்கக்கருதியே, மணம்வீசும் மும்மதங்களைச்சொரியும் யானை வாகனத்தையுடைய இந்திரன், அலைகள் பொருந்திய கடனீரை முகந்தெழுந்த மேகத்தையும் வாகனமாகக் கொண்டனன். எ - று.

இந்திரன் பயிர்களைவளர்க்க வெண்ணி மேகத்தை வாகனமாகக் கொண்டு தன் சுவாதீனஞ்செய்து கொண்டனனென்றார்.

வேழமென்றது ஈண்டு ஐராவதம். அது நான்கு கொம்புகளையுடைய வெள்ளானை. இது திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய பொருள்களிலொன்று.

"ஐராவதகஜாரூடமஸ்வாணவாணங்கிரீடநம
ஸஹஸ்ஸஹஸ்ரநயனமசக்ரமவஜ்ரபாணிமவிபாவயேத."—என்பது காசிபசிற்பம்.

முந்துதங் குலத்திடை வந்த மொய்ம்புடை
யிந்திரக் கடவுளுக் கினிய வைப்பிடைத்
தந்தொழில் புரிவதே தக்க தாமென
வெந்திறற் களமர்கள் வினைஞ ராயினார்.

(இ - ள்.) வெவ்விய வல்லமையுடைய பள்ளர்கள், முற்காலத்தில் தமது குலத்தில் தோன்றிய வலியுடைய தேவேந்திரனுக்கு இனிதாகிய மருதநிலத்தில், தமது தொழில்களைச்செய்வதே தகுதியுடையதாமென்று தொழில்செய்வோராயினார்கள் எ-று.

களமர்குலத்து இந்திரனுதித்தது.

சூரியகுலத்தில் தோன்றிய முசுகுந்தனென்னுமோரரசன் நெடுங்காலம் கந்தவிரதமிருந்து அப்பெருமானைப் பிரத்தியக்ஷமாகத் தரிசித்து அளவில்லா ஆற்றலும் குமாரக்கடவுளுடைய சைநியங்கள் யாவும் தனக்குச் சைநியங்களாகவும் வரங் கொண்டு, கருவூரையடைந்து அரசுபுரிந்திருந்தனன். அக்காலத்தில் அமரருலகை யநேக வகையிற் றுன்புறுத்திய வலாசுரனை இந்திரன் வெல்லமுடியாது நிலவுலகிற் பேராற்றலுடைய முசுமுகமன்னனுக்கறிவிக்க, முசுகுந்தச் சக்கிரவர்த்தி தனது தானையுடன் அந்நாட்டை யடைந்து வலாசுரனையும் அவனது சேனையையும் அழித்தனன். அதனாற் களிகூர்ந்த இந்திரன் முசுகுந்தனுக்குத் தனது பாக்கியங்களைக் காட்டிக்கொண்டு செல்கையில், தனக்கு விஷ்ணுமூர்த்தியாற் கொடுக்கப்பட்ட ஆன்மார்த்தநாயகரையுங்காட்ட, அவர் கைலாயகோலமாகப் பார்வதி ஸகந்தருடன் தரிசனமனமாக, முசுகுந்தன்களித்துப் பலவிதமாகத் துதித்தனன் அப்பொழுது நாயகர் என்னைப் பூமியிற் பிரதிட்டைசெய்து ஆசரிக்கவென இந்திரனுக்குணராது கட்டளையிட்டனர். இந்திரன்தனது பூசையைமுடித்து,நிலவுலகமன்னனுக்கு விருந்திட்டு வஸ்திரம் ஆபரணம் தேவாஸ்திரங்கள் முதலியவற்றைப் பரிசுகொடுத்து இன்னும் யாது வேண்டும்? என, முசுகுந்தன் நீ பூசிக்கு மூர்த்தியைக் கொடுக்கவென, இந்திரன் யான் பெரும்பிரயாசமுற்று திருமாலிடம் பெற்றது. ஐயோ! அதனை யென் விருப்பின்படி கொடுக்கப்படாது. விஷ்ணுமூர்த்தியின் கட்டளைபெற்று வந்தால் அம்மூர்த்தியைக் கொடுப்பேனென், முசுகுந்தன் அங்ஙனமே சென்று விடைபெற்று வந்துணர்த்த, புரந்தரன் அம்மூர்த்தியைக் கொடுக்க மனமின்றி விசுவகன்மனால் அதுபோன்ற ஆறுதிருவுருவங்க

ளமைத்து, அவற்றிலொன்றை முசுகுந்தனுக்குக்காட்ட அது அன்று என, அங்ஙனமே மற்றையவற்றையுங்காட்டி அன்று அன்றெனக்கூற, இறுதியில் விஷ்ணுவின் மார்பகத்து நடித்ததிருந்த மூர்த்தியைக்காட்ட அம்மூர்த்தியின் திருவருளால் முசுகுந்தனிவ்வைய இந்திரன் மேலே ஒன்றுஞ் சொல்லமுடியாது அம்மூர்த்தியையும் விசுவகன்மனாலிய ற்றுவித்த ஆறு மூர்த்திகளையும் முசுகுந்தனுக்குக் கொடுத்தனுப்பினன். முசுகுந்தன் "கடனாகை நள்ளாறு காறாயில் கோளிலியூர் - மடனாக முதத்தீனும் வாய்மியூர் மறைக் கானம்" என்னும் ஆறுநகரங்களில் ஆறுதியாக மூர்த்திகளையும் திருவாரூரிற் சுவாண மூர்த்தியையும் பிரதிட்டைசெய்து, திருவிழாமுதலியன விய்றறினன் இந்திரன் தனது ஆன்மார்த்த பூசாமூர்த்தியைப் பிறனுக்குக்கொடுத்த பாவத்தாற் செல்வமிழந்து புலியுருவேற்றுத் திருவாரூரையடைந்து அநேக காலங்கழித்து, அவ்விறைவரருளாற் பண்டைய செல்வத்தையும் அமராவதியையு மடைந்தனனென்பதாம். இதனை,

கந்தபுராணம்.

"அந்நாளிலிமையவர்கோனருச்சனைசெய்பரமபொருளைக்
கொன்னாவேன்மன்னவனைக்கொடுத்ததொருகொடும்பவத்தாற்
பொன்னாட்டிற்றிருவிழந்துபுலியுருவந்தனைத்தாங்கிக்
கைந்நாகமிசையூர்ந்துகமலையெனும்பதியடைந்தான்.
ஆரூரினமேவியபின்னமலன்விழாப்போற்றுதற்குப்
பாரூருந்திரையூருமபலவூருமவருகவெனவே
வாரூருமுரசெறிந்துமதகளிற்றினமிசையேறித்
தேரூருஞ்செம்பொன்மணித்திருவீதிபுடைசூழ்ந்தான்.
ஆண்டுபலவப்பதியிலமலன்விழாச்சேவித்துக்
காண்டகையதவம்புரிந்துகடைநாவடிவினைநீங்கித்
தூண்டகையசோணமகவானெருலவுருவந்தனைப்பெற்று
மீண்டுசுராபதிபுகுந்துவிபவமுடனவீற்றிருந்தான"—என வருவனவற்றானறிக.

திருமகள் கலைமகள் சிறந்து வாழ்வது
பெருகுநம பசிகெடப் பேணு நீரது
குருமலர்த் தாமரை குழீஇய வைப்பெலா
மருவுவ தியல்பென வாழு மன்னமே.

(இ - ள்) இலக்குமியும் சரசுவதியுஞ் சிறப்புற்றுவாழ்வது, மிகுகின்ற நமது பசியொழியக் காக்குந்தன்மையுடையது நிறமமைந்த மலர்களையுடைய தாமரைகள் நெருங்கிய இடமுழுவதும் பொருந்துவது (இந்நிலத்து) இயற்கையென்று (அங்கே) அன்னங்கள் வாழாநிற்கும். எ - று.

திருமகள் செந்தாமரையிலும், கலைமகள் வெண்டாமரையிலும் வசிப்பா ஆத லின், குருமலர்த்தாமரை யென்பதில் குரு - நிறம் எனப்பட்டது. (எச)

அம்புயத் தவிசிடை யரச வோதிமம
பம்புவ தாமெனிற் பாற்று நீரதோ
வம்பவிழ் வயனில மெனவண் டானமுங்
கம்புளு மேனவுங் கலந்து வாழுமே

(இ - ள்) தாமரைப்பீடத்தில் (நமது) அரசனாகிய அன்னம் வாழ்வதாமா யின், வாசம் வீசும் வயலிடங்களில், மெல்லிய நாரைகளும் சம்பங்கோழிகளும் பிற பறவைகளும், (எம்மை)ஓட்டுவதோ. (ஓட்டாது) என்று (அவ்விடத்திற்) கூடி வாழா நிற்கும். எ - று.

கம்புள் - வானம்பாடி யெனினுமாம் (௭௫)

கொலையுழு தொழிலினுற் கூடு மாயினுந்
தலையளி காலனுஞ் செயபுந தன்மையா
னுலைவறு மவனுடை யூர்தி யினகுல
நிலைபெறு மெருமைக ணிரந்த ரித்தன.

(இ - ள்.) உழுதொழிலினுற் கொலைதொழில் வரககூடுமாயினும், இயம னுஞ் சிறந்த கிருபை (ஒரோவழி) செய்யுந்தன்மையால, கெடுதலற்ற அவனுடைய வாகனத்தின் குலத்தில் நிலைபெறற எருமைகள் விருத்தியாயின. எ - று. (௭௬)

செழுமலரத் தருவினுட் சிறந்த கற்பகப்
பொழிலவளர் நகரிறை போற்றும பணணையிற
கழிசிறப் புறுமெனக் கலந்து வாழுமே
வழிமதுக் காஞ்சியு மருதும வஞ்சியும.

(இ - ள்) செழியமலர்களையுடைய மரஙகளிற சிறந்த கற்பகச்சோலை வளர் கின்ற அமராவதிக்கிறைவனுகிய இநதிரன காவல்புரியும வயலகளில் தேன்சொரியுங் காஞ்சியும் மருதும் வஞ்சியும் (ஆகியமரஙகள) மிகக சிறப்புண்டாகுமென்று கூடி வாழாநிற்கும். எ - று.

கழி - உரிச்சொல் , மிகுதிப்பொருட்டு. என்னை "சால வுறுதவ நனிகூர் கழிமிகல்." என்றது சூத்திரம். (௭௭)

அரையருக் கரையனு மமரன் காப்பது
தரைபதிக் கரையனு நகரஞ் சார்வது
விரைமலர்க் கரையனு நாமு மேவுதல்
புரையெனத் தாமரைப் பலவும பூக்குமே.

(இ - ள) அரசர்கட்கரசனுகிய இநதிரன் காவல்செய்வது. நிலங்களிலுள்ள ஊர்கட்கெல்லாம அரசனுகிய நகரஞ் சார்ந்துள்ளது. (ஆதலின் இவவிடமே) வாசனை பொருந்திய மலர்கட்கு அரசனுகிய நாமும் பொருநதுதல ஒக்குமெனறு பலதாமரை மலர்கள் மலரும எ - று.

"விரைமலர்க்கரையன தாமரை" எனறதை, திருஞானசம்பந்தமூர்த்திசுவா மிகள் "பூவினுக கருங்கலம பொஙகு தாமரை".—எனறதனுனறிக.

குறிஞ்சியிலுள்ளது குறிச்சியென்றும், பாலையிலுள்ளது குறும்பென்றும், முல்லையிலுள்ளது பாடியெனறும், மருதத்திலுள்ளது பேரூரெனறும, நெயதலிலுள ளது பாக்கமென்றுஞ் சொல்லுவது வழக்கு. (௭௮)

பங்கய வரசினைப் பாங்கிற் சூழ்ந்தெனக்
கொங்குயிர் குமுதமுங் குவளைக் கூட்டமுந்
தங்கிய வனிச்சமுந் தழைத்த வள்ளையு
மங்கல வனப்புற மலரு மெங்கணும்.

(இ - ள்) தாமரையாகிய அரசனை நாற்பக்கலுஞ் சூழ்ந்தாற்போல, வாசனை வீசும் ஆம்பலும குவளையும் பொருந்திய அனிச்சமும் செழித்த வள்ளையும் ஆகிய தொகுதிகள் மங்கலம்பொருநதிய அழகுண்டாக எவ்விடத்தும் மலராநிற்கும். எ - று.

வேறு.

பெருமபொருளுடைய பெரியவா தினமும பேரறம் வளாததிடு
திறனு, மிருமபய னுறுவாா பெருமபொருளெய்தா ராயினு மேனறமாத்
திரமே, யருமபொரு ளளிககும வணணமுங காட்டு மகனவயல வளாககு
மே ரிகளும, விருமபினா குடைநது முகநதுண நிறகும வெறிகமழ் பொ
ய்கையா திகளும.

(இ - ள.) விசாலமாகிய வயல்களை வளாககினற ஏரிகளும், இசசித்தவாகள் மூழ்கி அளளிப்பருக நிறகும் மணமவீசும பொயகை முதலியவைகளும, பெருஞ்செல வததையுடைய பெரியவாகள நாடோறும் பெரிய தருமஙகளை வளாககும வலிமையும, பெருமபலனை யடையவாகள் பெருஞ்செலவததை யடையாதவராளுலும (தமமாற) கூடிய அளவே அரியபொருளகளை யுதவும் வகையும (இததனமையின வெனக) காட்டாநிறகும எ - று

பெருமபொருளுடைய பெரியவாககு ஏரிகளும், பெருமபொருளெய்தார் ஏனறமாததிரமளிததறகுப பொயகையாதிகளும உவமிககப்பட்டன.

ஏன்ற - இயனற வென்பதன மரூஉ (அ0)

அறிதரு மறைக ளாகம புராண மனைததுமுன னருளிய விறைவ
னெறியுளி யுலகின் முதறெொழி றானே நிகழததிடும வணணமு மடுதத
வெறிகமழ மலரோ னாதியா வழியால விளைததிடும வணணமுங காட்டு
செறிபொரு டாமே வளாததுமே ரிகளாற றிகழதர வளாததுமவாா நதிகள.

(இ - ள) அறியததகக வேதஙகள சிவாகமஙகள் புராணஙகள (முதலிய) எல்லாவறறையும ஆதிகாலததில திருவாயமலாநதருளிய தலைவனாகிய சிவபெருமான முறைபபடி உலகின (சிருஷடியாதி) முதறெொழிலகளைத தாமே யியறறுமவகையும், (தனனை) சமீபிததுளள மணமவீசுந தாமரைமலரில வாழும பிரமன முதலியோா வழியாகச செயவிககும வகையும, நெருஙகிய பொருளகளைத தாமே வளரசசெயதும ஏரிகளாலே விளஙகுமபடி வளரசசெயதும, நெடிய நதிகள காட்டாநிறகும. எ - று.

தாம் எனறது நதிகளை. வாாநதிகள - ஒழுகுநதிகளெனினுமமையும. (அக)

வேறு.

துன்னிய நான மாடித் தொலைவிலா வேத மோதி
மன்னிய தான மாக்கள வநதுகைக நீட்ட வோடி
முனனுறச செநதீ யோமபி முதல்வனா யடியிற றாழ்நது
பன்னரு மறையோா போலப பதிதொறும படரும வெள்ளம.

(இ - ள.) வெளளமானது நெருஙகிய கததூரியில மூழ்கி, நீஙகாத குறறங களையகறறி நிலைபெறற மதமபொழியும யானைகள வநது கையை நீட்டுமபடி யோடி முனவருமபடி செவ்விய யாகாககினியாற காககபபட்டு முதலில மலையடியிலிரஙகி (வருதலால), [(அகமருஷணாதிமநதிரஙகள்) மிகுநத ஸநானஞ்செயது, கெடுதலறற வேதபாராயணஞ்செயது நிலைததுளள தானஙகொடுபபோாகள (தமபால) வநது கைக் நீட்டி (கொடுககுமபடி) படாநது, முதனமைபெறுமபடி செவ்விய திததியாககினியை வளாததி, சிவபெருமானைத திருவடியிற் பணிநது] சொலலுதற்கரிய வேதியாகளைப் போல நகரங்கடோறுஞ் செல்லாநிறகும. எ - று.

வேதமோதி யென்றதை வேதமோதப்பட்டு எனறும், ஏதம் மோதியென்றும் வேதம் ஓதியெனறும பிரிகக மன்னிய தானமாககள் எனறதை நதியினபககலில் மன்னியதானஙகளிலுளள மாக்களெனினும பொருநதும. (அஉ)

மணிமுடி யணிந்து தண்ட மருவிமால யானை யுநதி
யணிபடு மாரந தாஙகி யருஙகளி குமரி யெயதப
பிணியவிழ் வெடசி யாதி பேணிமண முழுதுங காதருப
பணிதரு மொழுககிற செனறு பாரததிபா புரையும வெள்ளம்.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது முததுககளை முடியிறருஙகி நாட்டையடைந்து, பெரியயானைகளைச செலுததி, அழகமைநத சநதனததைததாஙகி அரிய களளியுங கற றாழையும பொருநத முருககவிழநத வெட்சி முதலியவறறை யணிநது, நிலமுழு வதையும பாதுகாததது (யாவரும) தாழததகக வழியிறசெனறு (வருதலால), [இரததின கிரீடமணிநது யானைசெல்லும வழியைப பொருநதிய பெரியயானையைச செலுததி, அணியததகக முததாரததை யணிநது, விஜயலக்ஷ்மியானவள அதிக களிப்பினையெய துமபடி, விகசிதத வெட்சிமுதலிய மாலைகளையணிநது, நிலவுலகிலுளளார யாரையுங காதது (யாவரும) பணியததகக நலலொழுககததிற செனறு] (விளஙகும) அரசரை யொககும எ - று

தணடம - நாடு, யானைசெலலுமவழி களி - கள்ளியென்பதிடைகுறைநது நினறதெனறும, களியென முதனிலைத தொழிறபெயரெனறுஙகொளக குமரி - கற றாழை, விஜயலக்ஷ்மி. வெடசியாதியெனறது, நதி அமமலாகளைக கொணடுவருவ தாலும், மனனர்சயஙகுறிகக வெடசியணிதல மரபாதலாலுமெனக. (அரு)

பலவகை மணியும் பொனனும பாழிமால யானைக கோடு
நிலவகை நியமத திடடி நிறைதரு வகையேற போககுச்
சொலவகை சுருஙகும வணணந துகளற விசைதது நலகி
நலவகை வணிகா போனறு நடபபது நதியின வெளளம

(இ - ள) நதிபபெருக்கானது பலவகை மாணிககஙகளும பொனனும் வலிய மதமயககுடைய யானையின கொமபும நிலைபெறும வகையாக [மருதநிலததாரில] நன னியமததிற சோதது நிறைதருவழி வேணடுபவாககுச சொலலினவகை சுருஙகும வழியாகக குறறமற விசைததுககொடுதது, நலவழியையுடைய வணிகரையொதது நடபபதாகும எ - று.

நியமம் எனபதறகு நதியினபககலில மருதநிலததாரெனறும், வணிகாபகக லில் நனனியமம அலலது கடைவீதியெனறும, நிறைதருவகை - நதியினபக்கலில நிறையும்படி யெனறும, வணிகாபககலில நிறைசெயத வகையெனறும, சொலவகை சுருஙகும வணணமெனபதறகு நதியின பககலில, ஆஙகுறறோரது சொலவகையி னோசை குன்றுமபடியெனறும, வணிகாபககலில, [illegible] வணிகரெனபாாககு அஃதுணடாயின உணடென்றும, இலலையாயின அவாகேளா முனனா உழுநதுண டெனறுமசொறகள பெருககாது சுருஙகும வகையாகவெனறும், விசைதது என்பதில நதியின பககலில ஓசையுறறெனறும விசையுறறெனறும, வணிகாபககலில சொலலி யென்றுமபொருளபடும. (அச)

புரவல னேவ லாறறுற போககளம பலவுங் குததி
யிரவல ரோடு மேனைப பகலல ரினப மெயத

விரவளி யாங்குக காடடி விசைத்தகு மிசைமிக் கீட்டிச
சுரர்மகி ழன்ன மலகச சூத்திரா நிகருமெ வெள்ளம்.

(இ - ள) வெள்ளமானது, இநதிரன கட்டளைப்படி போர்க்கள முதலிய பல விடஙகளையும பறிதது, (அலலிமுதலிய) இராமலாகளோமெ, (தாமரைமுதலிய) பிற பகன்மலாகளும் இனபமடையப் பொருநதிய வணடுகளை அவ்விடத்திறகாட்டி விசையோடுகூடிய ஓசையை மிகுதியாகக்கொணடு, தேவாகள களிககும அன்னப் பறவைகள் அதிகரிகக (செலலுதலால),[அரசன ஆக்கினைப்படி போாககளததில (நெல் முதலிய பலவற்றையுந) துவைதது யாசகாகளோடுமெ பிற அதிதிகளும மகிழ்வடையப் பொருநதிய கிருபையை அபபொழுதுகாட்டி விரைநது செலலததகக கீர்ததியை மிகுதியாகததேடித தேவாகள மகிழததகக அவிசுமிகுமபடி] (விளஙகும்) சூததிரரை யொததிருககும. எ - று.

பகலலா - பகுதலற்ற வுறவினர் , அதிதிகள். (அரு)

பலவுயி ராக்க லானும பலவுயிா காதத லானும்
பலவுயிா போக கலானும பலவுயிா மறைதத லானும்
பலவுயிா நுகாசசி முறறப பலவுமுயத தருள லானு
மலரவ ளுதி யான வைவரும புரையும வெள்ளம

(இ - ள) வெள்ளமானது பலவுயிாகளைசசிருட்டிததலாலும், பலவுயிர்களை யிரட்சிததலாலும, பலவுயிாகளைச சஙகரிததலாலும, பலவுயிாகளை மறைததலாலும, பலவுயிாகள நுகாசசிமுறறுமபடி பலபொருளகளையுங கொடுததருளலானும (முறையே) தாமரைமலரில வசிககும பிரமன முதலிய ஐவரையும ஒததிருககும எ - று.

அலரவனுதியைவா —பிரமன, விணடு, உருததிரன, மகேசன, சதாசிவன எனப் படுவா இவாமுறையே படைததல, காததல, அழிததல, மறைததல, அநுககிரகிததற றொழில செயவோா. (அசு)

ஆறறலசான மசரங கூரம மடககிவன கேழல வென்று
தோறறஞசான மடஙகல ராயததுத துனனுமவா மனரை மோதிய
போறறலாற சாதத னைஙகைப புணணியன முருகன வீரன
மாறறரு மதுரைக காரி யைவரு மானும வெள்ளம.

(இ எ) வெள்ளமானது வலிமைமிகக மசசததையும ஆமையையும அடககி வலியபனறியை வெனறிகொணடு, பாாவைமிகுநத சிஙகததைககொனறு நெருஙகிய குளளரையடிதது (பலரையும்) காபபாறறுதலால, சாததா - ஐநது திருககரஙகளை யுடைய விநாயகா - முருககக்கடவுள - வீரபததிரா - நீககுதறகரிய வலியையுடைய வைரவா (ஆகிய) ஐவரையுமபோனறிருககும எ - று

மசசததையடககிச சாததனையும, கூாமததையடக்கி ஐங்கைப்புணணியனை யும, கேழலைவென்று முருகனையும, மடஙகலைசசாயதது வீரனையும, வாமனரைமோ திக்காரியையுமானும—எனமுடிகக.

விணடுவின தசாவதாரஙகளில, மசசாவதாரமஐயனாராறகண்பறிககபபட்டும் கூாமாவதாரம் விநாயககடவுளால ஓடுபெறிககபபடடுமெ, வராகாவதாரம முருகக்கடவு ளாற் கொம்புமுரிககபபடடுமெ, நரசிஙகாவதாரம வீரபததிரரால தோலுரிக்கப்படடும், வாமனாவதாரம வைரவரால முதுகெலுமபு பறிக்கப்பட்டுந தணடிககப்பட்டனவென பது புராணஙகளின கூறறு. (அஎ)

அன்னமே கருடன் மஞ்ஞை யரிகரி விடையும பாங்கர்
மன்னுபோ தியினவாழ் பேயுங் காட்டுபு வளைக காது
பொன்னுரு முத்த மூறற பூங்கைகோங் கரும்புக கொங்கை
துன்னிவார நதிகண் மாத ரெழுவருந தொக்க தொக்கும.

(இ - ள்.) நெடியநதிகள் அன்னமும கருடனும் மயிலும சிஙகமும யானையும் இடபமும, பக்கத்திற்பொருந்திய அரசமரத்தில வாழ்கினறபேயும் (ஆகியஇவற்றை யடித்துக்கொண்டுவருதலால்) காட்டி, வளையாகிய காதும அழகிய வடிவமும் முத்த மாகிய பலலும், (தாமரை)மலராகிய கையும, கோஙகரும்பாகிய கொஙகையுமபெற்று, சத்தமாதாக்களும ஒன்று சேர்ந்திருந்ததை நிகாக்கும. எ - று

சத்தமாதாகள் - அபிராமி - மாயேசுவரி - கௌமாரி - நாராயணி - வராகி இந்திராணி - காளி எனப்படுவோ. இவர்கள் வாகனம முறையே அன்னம் - இடபம - மயில்-கருடன - சிஙகம - யானை - பேய இவையேழையுந் தன்னிடத் தடித்துககொண்டு வளைககாதும், முத்தப்பலலும, பூஙகையும, கோஙகரும்புக கொஙகையும பொருந் திய பொன்னுருவேற்றிருத்தலினநதிகள் மாதரெழுவருந தொக்கதொக்குமெனப்பட் டது. (அஅ)

விண்ணவ ருளமுங் காதல் வேசைய ருளமுங் காம
நண்ணின ருளமு முககணு யக ருளமு மேபோற
றிண்ணிய தடையொன றினறிச் செழுங்கரை யுடைத்து வெள்ளந்
தண்ணடை பலவு மஞ்சத் தலைததலை பரந்த தன்றே

(இ - ள்) தேவர்களது மனமும, ஆசையையுடைய வேசையரது மனமும, காம முற்றவர்களது மனமும, திரிநேத்திரஙகளையுடைய சிவபெருமானது திருவுளமும போல, வெள்ளமானது வலியதடை சிறிது மிலலாது, செழியகரையினையுடைத்து, மருதநிலத்தூர்கள யாவும அஞ்சும்படி இடஙகடோறும பரவியது எ - று

தேவர்கள மனம அவிசுகொடுக்குமிடத்தும, வேசையருளம பொருள கொடுப்போரிடத்தும, காம நண்ணினருளம எலலாமாதரிடத்தும, முக்கணுயகருளம அன்புடையாரிடத்தும, நினைத்ததை தாழாது முடிக்கச்செலலுமாறு வெள்ளமானது பரந்தது என முடித்துககொளக (அக)

முனிவரா சாபம போன்று முடிவிலசெல்வத்தர் போன்றுங்
கனிமொழி மாதா தமமுட காரிகை மிககா போன்றும
பணிவரு மலாகக ணனபா பயிலபெரும பத்தி போன்று
நனிமகிழ களம ரெலலா நண்ணின ருடைப்புத் தோறும.

(இ - ள்) முனிவர்களிட்ட சாபத்தைப்போலவும, அழிவிலலாத செல்வ முடையோரைப்போலவும், மதுரம பொருந்திய மொழியையுடைய மாதாகளில அழகின மிக்காரைப்போலவும், குளிர்ச்சிபொருந்தியமலாபோன்ற கண்ணினையுடைய அன்பர்கள்செய்யும பெரிய பத்தியைப்போலவும், மிகக மகிழ்ச்சியையுடைய மள்ளா கள யாவரும உடைப்புககளிலெலலாம பொருந்தினாகள எ - று

முனிவா சாபம தடையினறிச செலலுமாறு தடையினறியும், செலவத்தர் பரிசனருடன செல்வதுபோலத தமதாட்களுடனும, காரிகைமிக்கா செருக்குடன செலவதுபோலப பயிரவிளையுமெனனுஞ் செருக்குடனும, அன்பா பத்திபோல விசுவா சத்துடனும உடைப்புத்தோறுந தடையினறிச சென்றனாகளமென முடித்துக் கொளக. (௯௦)

உடைகனை யடைக்கு மள்ள ருரப்பிய பறையி னோதை
யடைகனை குத்திச செல்லு மழிபுன லார்கரு மோதை
யிடையிடைப புதுநீ ராட வெய்துநா களிக்கு மோதை
கடையெழு கடலே யெனனக கடவுள ரயிராபப நீடும

(இ - ள.) இடிகரையைத் தூக்கும் மள்ளர்கள் முழக்கிய மருதநிலப் பறையொலியும், அடைத்த கரையைக் குத்திக்கொண்டு செல்லும் அடங்காநீரின் ஆரபரிப்பொலியும், இடங்கடோறும் புதுநீராடும்படி புகுவோர் சந்தோஷிக்குங்கோஷமும், உகாந்த காலத்திலெழுஞ் சத்தசாகரமே போல, தேவர்கள் சந்தேகிக்கும்படி மிகும். எ - று

மருதநிலப்பறை - கிணை. (கக)

பூமபொழிற பணணை யாடிப பொய்கையி னாடி வாசத
தேமபொழி மலர்கள் கொய்து திரிதரு நீததக கனனி
கூமபொழி கிழமை யாளர் கூடினர் வரைந்து நலக
வேமபெழிற புணரி யனப னுவகருமா ரெழுகா நிற்கும

(இ - ள) அழகிய சோலையிற பண்ணையாடி, பொய்கையின் ஆடி, வாசம் பொருந்திய தேனைச்சொரியும் மலர்களைப்பறித்து, திரிகின்ற வெள்ளமாகிய பெண (அனபு) குவிதலொழிந்த உரிமையாளர் கூடிவரைந்து கொடுக்க, அழகுமிக்க கடலாகிய தலைவன் களிக்கும்படி செல்லாநிற்கும். எ - று

பணணை - வயல், மகளிர் விளையாட்டு. ஆடி - விளையாடி, பொருந்தி கிழமையாளர் - தாயதந்தையர், உரிமையாளர் வரைந்து - மணஞ்செய்து, அவரவாக கேறப அளவிட்டு—எனபபொருள்கள் படுதலின் முறையே மங்கைக்கும் நதிக்கும் பொருததிக்கொள்க.

பொயகையினாடி எனபதைப பொயகையில நாடி யெனப பிரித்துப பொயகையிற பொருநதி எனவும பொருள கூறலாம (கஉ)

எமபிரா னிடத்தி னீங்கி யிமயவெற பபடுத்து மீண்டு
தமபிரா னிடமே சார்ந்த தையலபோற கடலி னீங்கி
யுமபரூழ் வரையி னெய்தி யுறுகடன மீணடு சாரும
பமபிய வுயிர்க ளோமபிப படர்தரு நதியிற றூநீர்.

(இ - ள) நெருங்கிய வுயிர்களைக்காத்துச செல்லுகின்ற நதியினது புனிதமாகிய நீரானது, சிவபெருமானிடத்திற பிரிந்து இமயமலையையடைந்து மீளவுஞ் சிவபெருமானிடமே சேர்ந்த உமாதேவியாரைப்போல, சமுத்திரத்தினின்றும் நீங்கி, ஆகாயமளாவிய மலையையடைந்துபொருந்திய சமுத்திரத்தை மீளடபொருந்து ம எ-று.

நீருக்கு உமாதேவியையும, கடலுக்குச் சிவபெருமானையும மலைக்கு இமயமலையையும உவமித்துக் கூறினர். இமயவெறபு - பனிமலை. தமபிரான - ஒபபுயாவற றவன. வரையெனறது ஈணடு நநதிமலையை (கங)

வணடினை விளைபப தேனும வரமபிலாப புனத்தி னீங்கிக்
கணடன புலலே யனறிக் காலுறப பணியா வனமை
கொண்டகொல லையுங்கை விட்டுக குலவிய வரமபிற செமமை
விணடிடா வயலக ளோமப வெள்ளங்கால கொண்ட வாறே.

(இ - ள்.) வெள்ளமானது வளவியதினைப்பயிரை விளைப்பதென்றாலும் வரப்பில்லாத புனத்திலிருந்து நீங்கி, பாரப்பவை புறகளேயன்றிக காலவாய்கள பொருந்தப் பணிக்கையற்ற வன்மைகொண்டுள்ள கொல்லையிலிருந்தும் பிரிந்து, விளங்கிய வரம்பினது செம்மைநீங்காத வயலகளைக காககும்படி காலகொணட விதமாகும எ - று.

கால்கொணட - குடிகொணட, காலகளாக வுருக்கொண்ட எனப்பொருள்.

புனம் - குறிஞ்சியெனறும், கொல்லை - முலலையெனறும், வயல் - மருதமென்றுங்கொள்க. (கச)

தத்துவ மாயை நல்கத தத்துவ மொன்றி ஞென்று
கொததுறத தோறறு மாபபோற குலநதி யினிது நலக
வொத்தெழுந திரைநீாக காலக ளொனறினொன றனநத மாகி
விததக மாகப பணணை விளைததிடுங் கடனமை பூண்ட.

(இ - ள) மாயாதததுவமானது கொடுகக, தததுவஙகள ஒனறிலிருநதொன்று கூட்டமாகததோனறுந் தனமைபோல, சிறநத நதியானது இனிதாககொடுக்க, நெருஙகி எழுகினற அலைகளையுடைய நீரைப்பொருநதிய கால்வாயகள் ஒனறிலிருநதொனறாக (ததோனறி) எணணிறநதனவாய அதிசயமாக வயலகளிற (பயிர்களை) விளையசசெயயுங கடனமையைக கொணடன. எ - று.

மூலமாயையினினறுந தததுவஙகள ஒவ்வொனறாகப் பெருகுமாறு நதியினின்றும் பல காலகள ஒவ்வொனறாகப பிரிநது எணணிறநதனவாயப பயிரை வளாக்கும் எனபது கருதது. (கரு)

வலனமிகு மொருவன மாதா பலாதமை மணககு மாப்போற்
பலவயற கொருகா லாகப பாயபுனல வழுங்கா நிறகு
மலாபுகழ்க கணண னெபப வாய்ககுடி தொறுநின றுங்குச
சிலவயன மடைக ளொபபத திறநதுநீா வழுஙகா நிறகும.

(இ - ள்) வெறறிமிகுநத ஓராடவன பல மாதாகளைக கலபபதுபோல, பல வயல்களுக்கும ஒரே காலவாயாகபபாயகினற நீரானது செலலாநிறகும பரநத கீாததியையுடைய கிருஷ்ணமூாததியானவா ஆயா வீடுகளிலெலலாம சமானமாக நினறாற போல, நீரானது சில வயலகளின மடைகளை சமானமாக (ஒருசேர)த திறநது தஙகாநிறகும. எ - று

நினறாஙகு இதில ஆஙகு உவமவுருபு (கசு)

சுநதர மதுரை மூதூாச சோமசுந தரனு ரேவச
சிநதுவாய மடுககுந தோறுந தீமபுனல வழஙகும வையை
யுநதிபு மெசசப பணணை யுறுவிடா மடுககுந தோறுந
தநதிரும புனலி னாவந தணிபபன காலக ளெலலாம.

(இ - ள்) அழகிய மதுரையாகிய பழயவூரிற சோமசுநதரககடவுள் கட்டளையிட, குறட் பூதமானது பருகுநதோறும மதுரமாகிய நீரைககொடுககுமவையை நதியும் மெசசுமபடி காலவாய்களெலலாம வயலகளிற பொருநதிய வெடிப்புகள குடிககுநதோறுஙகொடுதது மிகக நீாவேட்கையை யடக்குவன எ - று.

மதுரையிற சோமசுநதரககடவுள் தடாதகைபபிராட்டியாரைத் திருமணஞ்செயதகாலததில், அபபாணடிய குமாரியாா திருமணததிறகுச சமைதத அன்னமுதலியன செலவாகாதிருககினறனவெனத தமது செல்வப்பெருககைககூற, இறைவா ஓா திருவிளையாடல செயவாராயச சமீபிததிருநத குணடோதரன வயிறறில வடவாக

கினியைப் புகுத்தி, பெண்ணே! நமது குடைதாங்கும் இகுறுங்காற் பூதனுக்குப் பிடி சோறுகொடு என்று அனுப்ப, அவன் தேவியாரைப் பின்றொடர்ந்து மடைப்பள்ளியையடைந்து ஆங்குமலை நிகர்த்தனவாகச் சமைக்கப்பட்டிருந்த அன்னம் கறிவகை முதலியவற்றையும் இனிச் சமையல்செய்யச் சித்தஞ்செய்து வைத்திருந்த அரிசி காய் கறி நெய் பால் தயிர்முதலிய எல்லாவற்றையும் புசித்தும் பருகியும் பசிதீராது சோம சுந்தரக்கடவுளிடஞ்சென்று பசிதணியாது வருந்தா நின்றேனென்ன முறையிட, இறைவர் பூமிதேவியால் அன்னக்குழி வருவித்தளித்துப் பசிதணித்து, தமது சடையிலிருந்த கங்கையை வையையாக்கி அவனது தாகத்தைத் தணித்தருளினரென்பது சரிதம்.

அடங்காத நீர்வேட்கையையுடைய குண்டோதரனது ஓர் விடாய்போற்றை வாயாற் பருக நீரளித்தது வையையாயிருக்க, இத்தொண்டைநாட்டுக் கால்வாய்கள் வயல்களிற் பொருந்திய அநேக விடாய்களாகியவாய்கள் நீர் பருகுந்தோறும் நீரினை யளித்து அவற்றின் வேட்கையைத் தணித்தலால், இறைவர் கட்டளையால் வந்த வையை இவற்றின் ஆற்றலைக்கண்டு மெச்சவாயிற் றெனக்கொள்க. (கஎ)

வேறு.

கண்ண னுக்கொரு காதலி மார்பகம்
புண்ணு றுத்தலப் புண்ணியன் முன்வரு
மண்ணல் கைப்படை யல்லதில் லாமையை
யெண்ணி மள்ள ரலப்படை யீட்டினார்.

(இ - ள்) திருமாலின் அவதாரமாகிய கிருஷ்ணனுக்கு ஒருநாயகியாகிய பூதேவியின் மார்பினைத் துன்புறச் செய்வது, அப்புண்ணியனுக்கு முன்றோன்றிய சுவேத ராமனது கையிலுள்ள அலப்படையல்லாமல் (வேறொன்று) இல்லாமையைக்கருதி மள்ளர்கள் கலப்பையாகிய படையைக் கொண்டார்கள் எ - று.

கிருஷ்ணமூர்த்தி பாரதப்போரை யுண்டுசெய்து பூபாரந்தொலைக்கவேண்டு மென்றும், பலராமன் போர்புரிந்தால் அநேக ரிறக்கநேரிடுமாதலின் அதனை விலக்க வேண்டுமென்றுங் கருதினவர்களாதலின், பூதேவியைத் துன்புறுத்த நினைத்தவன் பலராமனென்று புலப்படுத்தி, அச்சுவேதராமனுடைய அலப்படையைக்கொண்டு பூதேவியின் மார்பைப் புண்ணுறுத்தலாயினார் மள்ளர்களென்றார்.

இளையான் மனைவியை மூத்தோன் கலத்தற்குரியனென்றும், இது வியாச முனிவரால் திருதராட்டிர பாண்டு மன்னர்கள் ஜனித்தமைபோலு மென்றுங்கூறினு மமையும். (கஅ)

நடுவ னூர்தியி னல்லினம் பூட்டிப்
நடுநு கத்தி னலப்படை நண்ணுறீஇ
நடு நிறுத்திய நல்லவ ராயினு
நடுவ வாக்கிலை நன்றுழுங் காலையே.

(இ - ள்) இயமனது வாகனமாகிய எருமையின் நல்ல இனத்தைப்பூட்டி நுகத்தறியின் இடையில் அலப்படையைப்பொருத்தி, சமமாகச்செலுத்திய நல்லவர்களானாலும், அவர்கள் நன்றாக உழவுத்தொழில்புரிகையில் (அவர்கட்கு) நடுநிலைமை யென்பதில்லையாம். எ - று.

நடுவன் - இயமன்; சமனென்றாற்போல. (கக)

மேழி வைத்தகை போன்டு மேவுறு
வாழி மற்றை வலக்கை யொருபுடை

தாழி னுஞுசமன் செய்திரு பூணியு
மூழி னுந்து முழவ ருளமபொர.

(இ - ள்) மேழிபறறிய கரததினைப்போல, நடுததன்மை பொருந்தாத வாழ்வு பொருநதிய மறறவலக கரமானது ஒரு புறநதாழ்நது கிடககினும, இருபூணியையுஞு சமன்செயது, தமது மனமபொருநத உழவாகள (அவற்றை) ஒழுஙகாகச செலுத்து வாாகள் எ - று.

வலககை சமமினறித தாழ்ந்து கிடககினும இடககையே சமனசெய்து செல்லும் எனபதாம. பூணி - பூட்டபபட்டது, எருது (கஊஊ)

வடககுந தெறகு நடததி வளாவியுங
குடககு மறறைக குணககு நடததியு
மிடககு மளள ரெழுபபிய பாடடிஞு
னடககும பூணிக ணனறு களிககுமே.

(இ - ள்) தெறகும வடக்குமாக நடததிவளாநதும, மேற்குங் கிழக்குமாக நடததியும (கழனியை) உழுகினற மளளாகள எழுபபிய பாடலகளால, உழுகினற எருதுகள நனறுகச சநதோஷிககும எ - று. (கஊக)

நெலலின விததினை நிததலுங குறறுணு
நலல செலவததி னணணிய மளளாகள
புலனு றுமு னுழுதுபினபூணியைச
செலல வுய்ததனா நீமபுன லாடடியே.

(இ - ள) நெலலின விதைகளை நாடோறும குறறிபபுசிக்கின்ற சிறநத செல்வததுடன பொருநதிய மளளாகள (புலததிற) புறகள பொருநதாமல உழுது, பிறகு எருதுகளை நலல நீரில முழுககாடடி [கழுவி] சசெலல விடுததாாகள எ - று

நிததலுங குறறுணும் செலவாகுநதோறுங குறறிபபுசிககும. (கஊஉ)

உழுத சேறறினை யாடியி னுததிடப
பழுதின மளளா பயிறறி வலாரியைத
தொழுது வெணமுளை தூவிதெ ளிநதபின்
முழுது நீரைக கவிழ்பபா முறைறமையால.

(இ - ள்.) குறறமிலலாத மருதநிலததாட்கள(தாம)உழுதசேற்றைக கண்ணாடி போல (சசமநோககு) ஆககி, இநதிரனைப்பூசிதது, வெளளிய முளைகளைததெளிதது, (நீரானது) தெளிநதபினனா முறைபபடி நீாைமுழுதும (ஊாகால வழியாகக) கவிழப்பாாகள எ - று. (கஊங)

குருவி வெண்முளை கூடடுணப போநதவை
வெருவி யோட வெருடடுநா வேறிலை
திருவின மள்ளா சிறுாபா தடிததிடும
பொருவி லோதைதையப புளளின மோடடுமே.

(இ - ள்) வெளளிய முளைகளைககொளளை கொணடுணணுமபடி வநத குருவிகளை அஞசியோடுமபடி துரததுபவா வேறிலா. (ஆனால) செலவமபொருநதிய மள்ளாகளது சிறுவாகள பநதடிதது விளையாடுஞ சமானமிலலாத வோசை அககுருவிககூட்டங் களை யகறறுகிறகும எ - று.

வெருட்டுநா - இதில், ந - நிகழ்காலவிடைநிலை. (கஊச)

முளைகள் சேற்றிற் பதிந்து முதிர்ந்திடுந்
தளைநெ டும்பணை சார்ந்துநற் றாயென
வளவி னுக்கமை வுற்ற வளவையிற்
களமர் மென்புனல் கால்திறந் தூட்டுவார்.

(இ - ள்) களமர்கள், முளைகள் சேற்றிலே பதிந்து முதிர்கின்ற தளைகளையுடைய நெடிய வயலில், நற்றாயைப்போலச் சார்ந்து (அவற்றின்) அளவுக்குப் பொருந்திய அளவாக மெல்லிய நீரைக் கால்வாய்களைத் திறந்து பாய்ச்சுவார்கள். எ - று.

அளவினுக்கமைவுற்றவளவையில் என்றது பயிரின் உயர்ச்சிக்குத் தக்கபடி என்பதாம். நற்றாய் - ஈன்றமாதா, நல்ல தாய் எனினுமமையும். (௧௦௫)

வெள்ளை மேகம் விழுப்புன லுண்டுமுன்
கொள்ளும் வண்ணம் பசந்தெழு கொள்கைபோ
லள்ளல் வெண்முளை யார்ந்தற லுண்ணலு
முள்ள வண்ண மொழிந்து பசந்தன.

(இ - ள்) வெண்ணிறத்த மேகமானது முதலிற் சிறந்த (கடல்) நீரைப்பருகி, (பசுமை) கொண்ட வகையே பசுமையுற்றெழுங் கொள்கையைப்போல, சேற்றிற் படிந்த வெள்ளிய முளைகள் பொருந்தி நீரைப்பருகலும் (தமக்கு) உள்ள (வெண்மை) நிறமொழிந்து பசப்புற்றன. எ - று.

வெண்மேகம் கடனீரைப் பருகிப் பசுமையுற்றெழுந்தாற்போல, வெண் முளைகள் நீரைப்பருகிப் பசுமையுற்றெழுந்தன (௧௦௬)

சேறு செய்யுஞ் செயலின ரோர்புறம்
நாறு வாங்கி நடுபவ ரோர்புறம்
வேறு வெண்முளை வித்துந ரோர்புறம்
மாறில் பைங்கூழ் வளர்க்குந ரோர்புறம்.

(இ - ள்) சேறுசெய்கின்ற தொழிலினையுடையா ரொருபுறமும், நாற்றினைப் பிடுங்கி நடுகின்றவர்க ளொருபுறமும், வேறாக வெள்ளிய முளைகளை விதைப்பவர்க ளொருபுறமும், கெடுதலில்லாத பசிய (நெற்) பயிரை வளர்ப்பவர்க ளொருபுறமும், (ஆக மள்ளர்கள் விளங்கினார்கள்) எ - று (௧௦௭)

வேறு

காமவேள் சிலைகோலிக் கணப்பொழுது மொழியாமே
நாமவா ளிகளாக்கி நமையலைப்பக் காரணமாய்த்
தாமறத் திருப்பவெனத் தழைப்பினை நெருக்குவபோ
லேமமார் மலர்பலவு மெழுந்துமலர் வனப்பணையின்.

(இ - ள்) மன்மதன் வில்லாக வளைத்துக் கணநேரமும் விலகாமல் நம்மை அச்சந்தரும் பாணங்களாகச் செய்து துன்புறுத்தக் காரணமாகி, தாம் நீங்காதிருப்பன வென்று, தண்ணிய நெற்பயிரை நெருக்குவனபோல, அழகு பொருந்திய பல மலர் களும் வயல்களில் தோன்றி மலர்கின்றன எ - று.

தாம் என்பது பயிர்கள்.

“கரும்பல்ல நெல்லென்னக் கமுகல்ல கரும்பென்ன” என்ற திருத்தொண்டர் புராணம்போல, நெற்பயிர் கரும்பென்று சொல்லும்படி யுயர்ந்திருத்தலின், அதனையே

மன்மதன் வில்லாகவளைத்துத் தம்மைப் பாணங்களாக்கிச்செலுத்த நிகழுமென்னுங் கருத்தால், தாமரைமுதலிய மலர்கள் அப்பயிரை யடக்கவெழுந்தனவென்பது கருத்து.

உந்தியந் தா மரையொன்றே யுடையவரி தனைநோக்கி
யெந்தமைநே ராவென்றே யெழுந்தபசும் பயிர்ப்பணை
சந்தமலி பலகமலந் தாமலர்ந்து வளையுயிர்த்த
கொந்தொளிர்நித் திலவொழுங்கா றகுறுநகைசெய் திடுமன்றே.

(இ - ள்.) அழகிய உந்திக்கமல மொன்றனையேயுடைய திருமாலைப்பார்த்து எமக்கு ஒப்பாகாய என்றுயர்ந்த பசிய பயிரையுடைய வயல்கள், அழகு மிகுந்த பல தாமரை மலர்களை மலர்ந்து, சங்குகள்பெற்ற கூட்டமாகப் பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்களின் வரிசையாற் புன்னகை செய்யாநிற்கும் எ - று. (௧0௯)

கொத்து - கொந்து, மெலித்தல்விகாரம்.

இடையிடையே செழுங்கமல மெழுந்துமலர் பசும்பண்ணை
யடையலார் முயிர்குடிக்கு மழுனிழவச் சிரப்படைக்கை
யுடையவனை யுளத்திருத்தி யோங்குமவன் சாரூபந்
தடையறப்பெற் றாயிரங்கண் டகவிழித்த திறங்காட்டும்.

(இ - ள்.) இடங்கடோறும் செழிய தாமரைகளெழுந்து விகசிக்கப்பெற்ற பசிய வயல்கள், சத்துருக்களது பிராணனைப்பருகுந் தீயைச்சொரியும் வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்திய (தமக்கிறைவனாகிய) இந்திரனை மனத்திற் றியானித்து உயர்ந்த அவனது சாரூபத்தைத் தடையின்றி யடைந்து ஆயிரங்கண்களோடு தகுதியாகவிழித்த திறத்தினைக் காட்டாநிற்கும் எ - று. (௧௧0)

தாமாக்கும் பொருட்குதவி தனைப்புரிவ ரதற்கிடருந்
தாமாக்கி னவர்தமமைத் தணவாமே யிடாகளைவார்
தாமாக்கும் பயிர்க்கூறுய்த் தகைகளையு நிலநீருந்
தாமாக்க வவைமுனியார் களைமுனிவார் தகுமுழவர்.

(இ - ள்.) தாமியற்றும் பொருளுக்கு உதவியைச் செய்பவர்கள் அப்பொருளுக்கு இடையூறுந் தாமேசெய்வார்களாயின் அவர்களை நீக்காமலே (அவர்கள் செய்யும்) இடையூற்றினை (மாத்திரம்) விலக்குவார்கள் (அதுபோல) தகுதிப்பாட்டினையுடைய மள்ளர்கள் தாம்செய்கின்ற பயிருக்கு நிலமும்நீரும் (உதவிசெய்வனபோலவே) அதற்கு இடையூறாக நெருங்கிய களைகளையும் உண்டாக்க, அந்நில நீர்களைக்கோபியாதவர்களாகிக் களைகளை (மாத்திரமே) கோபிப்பார்கள் எ - று.

நான்காம் வரியில், தாம் - அசை. (௧௧௧)

மங்கையர்க ளவயவத்தின் வளங்கவர்ந் தீவரமும்
பங்கயமுங் கைரவமும் பலவுமட னமக்காகா
தங்கவர்க்கே தக்கதென வகந்தெருணணிக் களைகளெயத்
தங்குமவயற் றொழின்மள்ளர் தையலரைச் செலவிடுத்தார்.

(இ - ள்) பொருந்திய வயல்களில் உழவுத்தொழில் புரியும் பள்ளர்கள் மாதர்களது உறுப்புக்களின் நலத்தினைக் கொள்ளைகொள்ளுங் கருங்குவளையும் தாமரையும் அல்லியும் (முதலிய) பல வற்றையும் அழித்தல் நமக்குத்தகாது, (பகைபாராட்டலால்)

அம்மாதர்கட்கே தக்கது என்று மனதிற்கருதிக் களைகளையும்படி மாதர்கட்குச் செலவு கொடுத்தார்கள். எ - று

கருங்குவளை - விழியையும், தாமரை - முகம் கைகால் கொங்கை முதலிய வற்றையும், செவ்வல்லி - வாயையும் நிகாத்தலிற் பகைமையெனக் கொள்க பலவு மென்றதால் வள்ளை - செவியையும் பிற பிறவற்றையும் நிகாக்குமாதலின் அவற்றையு மெனக. (கக௨)

தமதுறுப்பி னெழிலகரவிற் றுங்கவரும் பிழையானுஞ்
சமரமதன் றொழிலவளாக்குந் தண்பயிரைத் தெறலானு
மமரிடைவந் தெதிராத வலாப்பகையைத் தாநதொடாந்தே
குமரியுயிர் குடிப்பதற்குக் குறுகினா வயன்மாதா.

(இ - ள்) வயலிற் றொழிலபுரியும் பள்ளப்பெண்கள் தமது அவயவங்களி னழகை வஞ்சகமாகத் தரிக்க உண்டாகின்ற குற்றத்தினாலும், காமப்போர்புரியும் மன்மதனது செயல்களை வளாக்கின்ற (கருமபுபோலுள்ள) தண்ணியபயிரை யழித்தலி னாலும், (தமமை) போரில வந்தெதிர்க்காத மலாகளாகிய பகைகளைத் தாம நெருங்கி (அவற்றின்) அழியாத வுயிர்களை யழிப்பதற்கு அடைந்தாாகள எ - று

அமரிடை வந்தெதிராத எனபதை, எதிாந்து அமரிடைவராத என விகுதி பிரித்துக் கூட்டி, எதிாததுப்போருக்கு வராத எனபொருள கூறினுமமையும். அம ரிடை - அமருக்கு ; உருபுமயக்கம குமரியுயிா எனபுழி - இளமையுயிா என்றுமாம. அவை யப்போது களையப்படினும மீணடும முளைக்கும ஆற்றலுடைமையின அழியா வுயிா எனக்கோடலே சிறப்பு

சமரமதன றொழில்வளாக்குந தணபயிா என்றது கருமபுபோல விளங்கும நெற்பயிரையெனச (கககூ)

எங்களுக்குப் பகையாகி யிலஞ்சிமுத லாமிடத்திற
றங்கியிருப் பதற்கேதுஞ் சாற்றிலமற் றதுபொறுத்தே
மெங்கள்கண் வரைப்பகைத்திங் கிருந்திடவொட் டேமென்று
மங்கையர்பங் கயமுதலா மலாகளையத் தொடங்கினா.

(இ - ள) எங்களுக்கு விரோதமாகித் தடாகமுதலியவிடங்களிற் பொருந்தி யிருப்பதற்கு ஒன்றுஞ் சொல்லமாட்டோம. அதனைப் பொறுத்தோம(ஆயினும)எங்கள கணவர்களைப் பகைமைகொணடு இவ்விடத்திலிருக்கவிடமாட்டோம என்று, அம்மள்ள ஸதிரீகள் தாமரை முதலாகிய மலாகளைக் களைந்தெறிய ஆரமபித்தாாகள. எ - று.

மற்று - அசை. கணவரைப் பகைத்தலாவது - அவாகள் நெறபயிரைபபெருக் கக் கருதியதற்கு மாறுபடச்செயதலெனக (ககச)

வேறுவே றுளததெண்ணி வேறுபடுங் கயவாகளா
லூறுறு தெனிலவரை யொறுப்பபாரா ருறுபபொபெடிா
கூறுமோ திமமபணிலங் கூரமமவரால கயனஞெண்டுஞ்
சீறுமா றிலரொளிக்குஞ் செயலானுந தொடாந்திலரால.

(இ - ள்) (தமது) மனதில் வெவவேறாகக் கருதிமாறுபடுகின்ற கீழ்மக்களால் (தமக்கு) தீமைவிளையாதாகில், அவாகளைத் தணடிப்பவா யாவா ? (ஒருவருமிலர்!) தம தவயவங்களுடன ஒப்பாகச்சொல்கின்ற அன்னம சங்கு ஆமை வரால கயல் நண்டு முத

வியனவற்றைக் கோபியாதவர்களாகி (அவை) ஒளித்துக்கொள்ளுஞ் செயல்களாலும் (அவற்றைத) தொடாநதிலா (அம்மங்கையா.) எ - று.

ஒதிமம்-நடைக்கும், பணிலம்-கழுத்திற்கும்,கூர்மம்-புறந்தாளுக்கும,வரால்-கணைக்காலும், கயல-கண்ணுககும், ஞெணடு-முழநதாளுக்கும சமானப்பொருளகள.

சைவலநதா மரைகுவளை தணகுமுதங கொடிவளளை
தெய்வமணங கமழ்நீலந திகழனிசச மெனுமபகைகட
குய்வகைசெய் யாதவாக ளுடனிருநத பெருமபிழையாற
கைவலத்திற் பறிதெறிநதாா கதுவியபுல் லாதிகளும.

(இ - ள்) கொடிப்பாசி - தாமரை - செஙகுவளை - தணணிய அலலி - வள்ளைக்கொடி - திவவிய மணமவீசுங கருஙகுவளை - விளஙகுகினற அனிசசமெனறு சொல்லப்படும் பகைகளுககுப் பிழைகருமவகை செயயாமல, (அவறறுடன) தஙகிய பெருஙகுறறததால, பொருநதிய புல முதலியவறறையும, ஆறறுககாலாட்டியா(தமது) கைவலலமையாற பறிதெறிநதனா. எ - று

சைவலம - கூநதலுககும, தாமரை - முகமுதலியவற்றுககும, குவளை - கண்ணுககும், குமுதம - வாயககும, வளளை - காதுககும, அனிசசம - பாததிற்கும் உவமையாற பகைப்பொருளகள. (கககூ)

சிரஞ்செவிதோள் கண்முனகை திணிமுலைமெல லிடைபாதம
வரஞ்செறிமென் மலாபலவும வகுததணிநது மீணடவாக
ளுரஞ்செறியும பகைசவட்டி யொணடலையா திகளணிநத
புரஞ்சிரிதத புணணியரே போனறனாமள ளாகளபுகழ

(இ - ள) தலை - காது - தோளகள - முனகை-(அழகு) முறறிய முலைகள-நுணணிய இடை - கால (முதலியவிடங) களில, மேனமைபொருநதிய மெலலிய பல மலாகளையும வகைப்படுததி மளளாகள புகழுமபடி திருமபிய ஆறறுககாலாட்டியாகள வலிமைமிகக பகைகளையழிதது ஒளளிய சிரமுதலியவறறை (அறிகுறியாக) அணிநத திரிபுரஙகளைப் புனனகையாற பொடிதத புணணியராகிய சிவபெருமானை யொத தாாகள. எ - று.

மீண்டவர்கள் - வினையாலணையும பெயா ;

மலாபலவு மளளாகள புகழவகுததணிநதுமீணடவாகள** டைகசவட்டி*** அணிநத புணணியரே போனறனா - என முடிததுககொளக (ககஎ)

சீரறிவா றையுமுடைய தேவாமுத லனைவோாககும
வாரறிபூண முலைமாதா மகிழுசெயவ ததிசயமோ
வோரறிவா கியபயிரு முழுததியாகைத தலநதோயப
பாரறிய மிகதெளிநது பரநதெழுநது வளாவனவால.

(இ - ள்) கச்சினைததரிதத ஆபரணமணிநத முலைகளையுடைய மாதர்கள் சீர்ததிபொருநதிய ஆறறிவினையுமுடைய தேவாமுதலிய வெலலாருககும மகிழ்சசியை யுணடுசெயவது ஆசசரியமோ. ஆறறுக்காலாட்டியாரது கைததலமபடிய, ஓரறிவினையுடைய பயிாகளும, உலகினரறியுமபடி மிகசசெழிததுப பரவியெழுநது வளர்ககினறன. (ஆதலின ஆசசரிய மனறு) எ - று.

ஆறறிவுயிா தேவா (மாநதா) முதலியோரெனபதையும, ஓரறிவுயிர் பயிர் முதலியன வெனபதையும,

ஆசிரியர் தொல்காப்பியனர்

(சூத்திரம்) "ஒன்றறி வதுவே யுற்றறி வதுவே
இரண்டறி வதுவே யதனொடு நாவே
மூன்றறி வதுவே யவற்றொடு மூக்கே
நான்கறி வதுவே யவற்றொடு கண்ணே
ஐந்தறி வதுவே யவற்றொடு செவியே
ஆறறி வதுவே யவற்றொடு மனமென
நேரிதி னுணர்ந்தோர் நெறிப்படுத் தனரே"—எனவும்,

"புல்லு மரனு மோரறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நந்து முரளு மீரறி வெனப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
சிதலு மெறும்பு மூவறி வெனப
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே,
நண்டுந் தும்பியு நான்கறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மாவும் புள்ளு மைய்யறி வினவே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே
மக்க டாமே யாறறி வுயிரே
பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே"—எனவுங் கூறியதனாலுணர்க.

அரவமலி நறுந்தெண்ணீ ரருத்தின முற்பபாயத்திப
புரவுபுரி தரவுழவர் புரையறவோங் கியபயிரின
விரவுமடல் கிழித்தெழுந்து வெண்கதிர்கள் வளர்தோற்ற
மரகதப்பா றையின்முளைத்து வளர்வயிரக் கொழுந்தனைய.

(இ - ள்) உழவுத்தொழில் செய்வோர் ஓசைமிக்க நல்லதெளிவாகிய நீரை நீங்காது நாடோறும் பொருந்தப் பாய்ச்சிக்காத்தல் செய்யக் குற்றமற வுயர்ந்த பயிரினது நெருங்கிய மடலினைக் கிழித்தெழுந்து வெள்ளிய கதிர்கள் வளர்கின்ற தோற்றமானது மரகதப்பாறையினின்று முளைத்து வளர்கின்ற வயிரக்கொழுந்தினை யொத்திருந்தன எ - று.

பயிரை மரகதப் பாறையாகவும், கதிரை வயிரக்கொழுந்தாகவும் உவமித்துக் கூறினர். (௧௧௯)

தயங்கியதன் னிறங்காட்டித் தனக்கதிப னெனத்தனுள
வயங்குமரி திறம்பின்னர் மருவுபயிர்க் கருள்சுரந்து
பயங்கதுவு மமுதுறுத்திப் பனிக்கதிரோன் றினம்வளர்ப்ப
வியங்கியவெண் கதிர்முதற்போ லெழுந்துபசந் தனபெரிதும்.

(இ - ள்) தண்ணிய கிரணங்களையுடைய சந்திரன் பொருந்தும் பயிருக்கு விளங்கிய தனது (வெள்ளிய) நிறத்தைக்காட்டி, தனக்குத் தலைவனென்று சொல்லும்படி தனக்குள்ளே விளங்கும் விஷ்ணுமூர்த்தியின் (பசுமை) நிறத்தைப் பின்னர் அருள்மிகுந்து, உருசிவாய்ந்த அமுதத்தையுறுவித்து நாடோறும் வளர்க்க, பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய(நெற்)கதிர்கள் முதற்பொருளாகிய பயிரைப்போல வெளுத்தெழுந்து (பின்னர் அப்பயிர் பசுமையுற்றாற்போல) மிகுதியும் பசப்புற்றன எ - று

பயிர்கள் சந்திரனால் வளர்க்கப்படுகின்றனவென்பது கருத்து. இதுபற்றியே பயிருக்குச் சசியமென்றும் பெயர் (சசி - சந்திரன்.)

சந்திரனிடத்து விட்டுணு விளங்குதலை,

"தேரேறிவரும்பரிதிமண்டிலத்தருசெழுமதிமண்டிலத்துஞ்சீர்கொண்
டேரேறிவருங்கனன்மண்டிலத்தசத்திமண்டிலத்துமெணகணுனு
நீரேறிவருமரியுமுருத்திரனுமகேசசுரனுநிலவச்செய்து
நாரேறிவருமவர்தமுளத்தமரெணகுணத்தானையாந்துவாழ்வாம்" — என இந் நூலில் வருவதனுனுணர்க. (௧௨௦)

விண்ணிவந்து மதிக்கடவுள் விளங்குகதிர்க் கரத்தணைப்ப
வுண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்துட் டுருபசந்த கதிர்ச்சாலி
பெண்ணினினந் தமைத்தாங்கும் பெற்றியினார் தாயரென
மண்ணறலென் றிரண்டினையு மனறவெதிர் நோக்கினவே.

(இ - ள்.) சந்திரபகவான் ஆகாயத்திலுயர்ந்து, பிரகாசிக்கின்ற (தனது) கிரணங்களாகிய கைகளாலணைப்ப, உண்ணெகிழ்ந்து கருத்தரித்து உருவம் பசுமையுற்ற, கதிர்களையுடைய நெற்பயிர், மாதர்கூட்டம் (தாம் கருவுயிர்க்கையில்) தம்மைத் தாங்குகின்ற தன்மையையுடையவர்கள் தாயமார்களே யென்று(அவர்களை) நோக்குமாறு, பூமியும் சலமும் என்று சொல்லப்படும் இரண்டினையும்(நிலைபெற)எதிர்நோக்கிநிலைபெற்று நின்றன. எ - று.

உண்ணெகிழ்ந்து என்பதில், உள - கருத்தரித்தற்குரிய உள்ளிடம், மனம் எனக்கொள்க. (௧௨௧)

மகளிரிடை யொவ்வொருத்தி வந்தியென நிற்பதுபோற்
றகவுறுமா சிரியனருட் டாங்குமுப தேசத்தி
னிகவிலரு ளொவ்வொருத்த னிழுதையென நிற்பதுபோ
லுகலருமபல் செயலொத்து மொரோரொன்று பதரான.

(இ - ள்.) மாதர்களில் ஒவ்வொருத்தி மலடி யென்று சொல்லும்படி நிற்றல் போலவும், மாட்சிபொருந்திய ஆசிரியனது அருளமைந்த உபதேசத்தின் நீக்கமில்லாதவர்களில் ஒவ்வொருத்தன் கீழ்மகனென நிற்றல்போலவும், (கதிர்களுள்) கெடுதலற்ற பல செயல்க ளொத்துநின்றும் சில பதர்களாயின எ - று.

ஒவ்வொன்று எனபது சிறப்பும்மை யுணர்த்தலின், சிலவென்றும்.

சாத்துவித நிறமுன்னுய்த் தாமதத்தி னிறமபின்னு
யேத்துமவகை யிருந்தபடி யெதிர்நோக்கி யிராசதந்தா
னீத்தலரு நிறஞ்சால நிரம்பியது போற்கதிர்கள்
காத்திடுநீர்ப் பணைதொறுங் கதிர்த்துமிகச் சிவந்தனவே.

(இ - ள்.) சாத்துவித நிறம் முன்னேவாய்ந்து, தாமதத்தின் நிறம் பின்னேயாகிப் பொருந்தியவகை யிருந்ததன்மையை இராசதமானது எதிரேபார்த்து, (தானும் வந்து கலந்து) நீக்குதற்கரிய (தனது) நிறத்தை நிரப்பியதுபோல, (நெற்) கதிர்கள் சிறைகோலிய நீரையுடைய வயல்களிலெல்லாம் ஒளிவிட்டு மிகுதியுஞ்சிவந்தன. எ-று.

சாத்துவிதம் - வெண்மையும், தாமதம் - கருமையும், இராசதம்-செம்மையுமாமென்பர். (௧௨௩)

மண்புனல்கால வெளிபரிதி மதிமள்ள ரெனவீசாக்
கொண்படிவ மெனுநதானு மோமபவழல் குளிாநதடுத்த
பணபெனவு முதிாவிளைவின பசைபீரம வாஙகவுறு
நண்பெனவும வயனமீடடு நளினமொடாம பலுமலாநத.

(இ - ள்) மண - சலம் - வாயு - ஆகாயம - சூரியன - சநதிரன் - ஆன்மா, (ஆதியவறறைப்) போல, சிவபெருமானுககு ஒளளிய வடிவமென்னுந் தானும காக்குமபடி, அககினியானது குளிாசசியுறறு அடுதததனமைபோலவும, முறறிய விளைச்சலின ஈரததைப்போககவந்த நட்பாளனபோலவும, வயலகளில திருமபவுந தாமரையுடன் ஆமபலமலர்களும பூததன எ - று

தான் - அக்கினி பசை ஈரம - இருபெயரொட்டு காம்பரி - காமவேளென்பனபோல.

சிவபெருமான் மள்ளராகவநதது.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திநாயனா சிவபெருமானால் தடுத்தாட்கொள்ளப்படடுப் பல தலங்களிலுஞ் சென்று அநேக அற்புதஙகளைச செயதுகொண்டு மேலைசசிதமபரமாகிய பேரூரை யடைகையில, சிவபெருமான தமது தோழருககோா திருவிளையாடல் செயயத திருவுளளஙகொணடு, உயாதிணைபபொருளும, அஃறிணைபபொருளுந் தாமே யென்று வேதங்கள எடுத தோதுதறகேறப, முனபு வேதியராய்த தமமைக காட்டிப் பயனைககொடுததருளினறபோல இழிநததுங காட்டத திருவுளஙகொணடு, பளளனாகி, திருவிளையாட்டினால, வயலிற சென்றனா. உமாதேவியாரும பளளியாகி, கழனியிலே தொழில செய்யததொடஙகினா. விநாயககடவுளும, முருககடவுளும் பளளசசிறுராய, வயலினகண விளையாடினா அரிபிரமேநதிராதி தேவாகள நுகமும், கலப்பையும, மேழியும, கொழுவும, வாரும, கயிறும, கோலும், கடாவும், விததும், நாறும், ஆகிய எலலாமாகி, வநதாாகள சிவகணநாதாகள ஏவல்செயகின்ற பள்ளாகளாய், சிவபிரானுகிய பட்டிபபளளா ஏவலவழி உழுகினறவரும, நீாபாய்சசுகின்றவரும, வரப்பின அருகு சீககினறவரும, பரமபடிககினறவரும, நாறறு நடுகினறவரும, விதைக்கினறவரும ஆனாகள இலககுமி, சரசுவதி, இநதிராணி முதலாயினோ பளளிகளாய், உமாதேவியாகிய பசசைபபளளியோடு நாறறு நடடாாகள. இஙஙனம் இவாகள் கழனியிலே, தொழில செய்துகொணடிருநதபோது, ஆலயததிற சென்ற சுநதரமூர்ததி நாயனா் சிவபிரானை அஙகே, தரிசிககப்பெறுமல இடபதேவரை வினவினா. அதறகு இடபதேவா வனறொணடனுககு ஒனறுஞ் சொலலவேணடாமெனறு சிவபிரான் ஆஞ்ஞாபிததபடியால, கணணினுற காட்ட, அககுறிபபினவழியே நாயனா வயலிடததே, ஆராயநதுவநது, சுவாமியையும, அமமையையுங கணடு வணஙகினா. நாயனுரோடு சிவபெருமான கரையேறி, காஞ்சிநதியில, ஸநானஞ்செய்து, ஆலயததை அடைந்து, இடபதேவா முகததை மணவெடடு கருவியாற சேதிக்க, அதற்கு இடபதேவா அஞ்சி, வணங்கிக் கொம்பினுலே ஒரு தீாததம் அகழ்நது, சிவலிஙகந தாபிததுப் பூசிதது, குற்றததினினறு நீஙகினா. பினனாச சிவபிரான வெள்ளியமபலததிலே, திருநடனஞ் செயதாா.—என்பது சரிதம இதனை,

பேநர்ப்புராணம் பள்ளுப்படலம்.

"அராவணிசடிலப்பள்ளனூர்தோழரடுககவநதமையறியார்போற்
பராமுகத்தினராய்பபள்ளிகளபளளர்தமமொடுமபயினறிருந்தொழிலி
னுராவுநீர்ப்பணை யினுழிதரனேககியுறபபணிநதெழுநதுதோழமையால்
விராவியவன்பாமகிழ்ச்சிமீக்கிளைப்பவியபபொடுமசதியாடுவரால்.

மறையவனரசனசெட்டிதன்முதைவயஙகுநாறகுததிரன்புவனம
பறைதருநலலசஙகரனவேடனபணிசிவனவிளஙகுமுககணகக
னறைசெயமபடடனகமதுபுறத்தேகாலியாட்டரவமாரிடையன
பறையனுமுனனரானசீயினறுபளளஞனமைதெரிநதேனயான.''— என்பதனுணர்க. (கஉ௪)

முறுகவிளைந தவனிமிசை முடிசாய்ததுக கிடககினற
மறுவிலவிளை விளைசேரகக வயலவினைஞா மகிழவெயதிக்
குறுகினாதண் ணுமையியமபக குயமேநதித் தலைகுனிநதா
ருறுபலஙகொள் ளுநாவணக்க மோமபுவது மரிதேயோ.

(இ - ள்) வயலிறறெழுநிலபுரியும பளளாகள முதிர விளைவெயதிப் பூமியின் மேல் தலைசாய்ததுககிடக்கினற, குறறமிலலாத பயிரைபபாரதது, களிபபடைந்து முழவொலிகக அரிவாள் தாஙகிசசெனறு தலைகுனிநதாாகள பொருநதிய பலனைப பெறுவோா பணிதல செய்தலும அருமையோ? எ - று.

"உறுபலஙகொள் ** அரிதேயோ" எனறது கவிககூற்று குறுகினர்-முறறெச்சம்

எலலாாககும பயனபடுவா ரெனசெயினும பொறுபபரெனு
நலலாாக ளுரைபபொருளை நாடடியது கதிாசசெநநெ
லொலலாரின வளாததவரே யொறுததுவரிந தெடுததேகி
வெலலாத களத்திடடு மிதிததிருமபோா செயபபடடே.

(இ - ள) கதிர்களையுடைய செநநெறபயிரானது (தமமை) வளர்ததவர்களே சததுருககளபோலறுததுக கட்டிககொணடு செனறு, களததிலிடடு மிதிததுப் போா செயபபடடு, யாவாககும பிரயோசனபபடுபவா (தமமைப பிறா) யாதுசெயயினும் பொறுபபாாகளெனறு, நலலவாகள கூறிய சொறபொருளை நிலைநிறுததியது எ - று.

வெலலாத களம - நெறகளமெனக (கஉ௫)

கையினுற பிடிததடிநதுங கடாவடியிற படுநதிடடும
வையெலாந தணபபிததுப மருவுபதா நவைநீககிச
செயயெலா மிககருவிககுஞ் செஙகெலவள நோககுதறகே
மெயயெலாம விழிபடைததான விணணவரு மிநதிரனே.

(இ - ள) கையினுற பற்றியடிததும், கடாககளின் காலகளிற் படுத்தியும, வைக்கோலகளையெலலாம பிரிப்பிததும, பொருநதிய பதராகிய குறறததை விலக்கி, வயலமுழுதும மிகுதியாகக குவிககினற செஙநெலலின வளபபததைப பாாபபதறகாக வே, அநநிலததெயவதமாகிய இநதிரன உடன்முழுதும் விழிகள பெற்றனன. எ - று

தென்புலததாா தேவாவிருந தினாசோசுற றமுநதாமென
றைமபுலததா றினிதோமப வைஙகூறு கொணடுழவ
ரினபுறநா னிலமபுரககு மோநதலுககோா பகுபபாககித
தமபகுபபால விழைநதேனைத தருமமுஞசெய வாாதினமும்.

(இ - ள்) பிதிரரும தேவரும அதிதியரும பொருந்திய உறவினருந் தாமுமென்று ஐம்புலததுஞ செலவும அறநெறியை இனிதாகக் காககுமபடி ஐநது பஙகுகளை யெடுததுககொணடு, இனபமுணடாம்படி பூமியைக காககின்ற மன்னவனுககோாபஙகு செயது (கொடுதது), தமமுடைய பஙககைககொணடு ஆசையுறறுப் பிற தருமஙகளையும நாடோறுஞ் செயவாாகள மளளாகள். எ - று.

"ஐம்புலத்தாறினிதோம்ப" என்றதை, திருக்குறள் "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லொன்றென்றாங் - கைம்புலத்தா றோம்ப றலை" என்னும்வெண்பாவானுணர்க. "தென்புலத்தார் - பிதிரர். இவர் படைப்புக்காலத்து அயனால் படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட்சாதியர் அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின் றென்புலத்தாரெனப்பட்டனர் விருந்து - புதியராய் வந்தோர். அவர் இருவகையினர் பண்டறிவுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதின்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. எல்லா அறங்களுந் தானுளனாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின் தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று." என்றார் பரிமேலழகர்.

தென்புலத்தார் முதலியோர் பங்கினை அவ்வவர்க்களித்துத் தம் பங்கில் எஞ்சியதுகொண்டு பிறதருமங்களையுஞ் செய்வார்களென்பார் "தம்பகுப்பால விழைந்தேனைத் தருமமுஞ் செய்வார்" என்றார். (கஉஅ)

தொறுவியாமத் தானமொத்தித் தூணத்தி னுறப்பிணிக்கு
மறுவுடையா னென மாலை வணங்கார்தா ரெவர்களம்மா
தெறுவினையிற் பட்டதெனச் செந்நெல்லொழிப் பாரிலலை
யுறுவாமுத லியவுலக முவந்தளிக்குங் காரணத்தால்.

(இ - ள்) (உலகிற்குக் காப்புக்கடவுளாதலின்) திருமாலை, ஆய்ச்சியர் மத்தாலடித்துத் தூணினிடத்துப் பொருந்தக்கட்டிய குற்றமுடையவரென்றுபணியாதவர்கள் எவர்? (ஒருவருமிலர். அதுபோல) முனிவருலகமுதலிய வுலகங்களைக் களித்துக் காக்குங்காரணத்தினால், செந்நெல்லை (உழவரது) தெறுவினையாற்பட்டதென்று நீக்குபவர் ஒருவருமிலர். எ - று.

தெறுவினை - கடாவான் மிதித்தல் முதலியன.

திருமால் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஆயர்வீடுகளில் உறியிற்சேமித்த வெண்ணெயைக் களவாடி விளையாடுகையில் ஆய்ச்சியர் முறையிட்டதாற்றாது, அசோதைப்பிராட்டியார் கயிற்றால் யாத்தனரென்பதும், ஆய்ச்சியர் *மத்தாலடித்தன ரென்பதும் சரிதங்கள். (கஉகூ)

கன்னன்றுஞ் செழும்பாகுங் காய்கனிபா றயிரிழுதுஞ்
செந்நெல்லுந் தொடுமிசைந்து செறிவாசப் பாகடைதுய்த்
துன்னலருங் களிப்பெய்தி யும்பர்களு நறுமுறுப்ப
நன்னலத்தின் வாழ்குநரே நகர்தோறு மூர்தோறும்.

(இ - ள்) கன்னலையும், வாசனையுடைய செழியபாகும், காயும், கனியும், பாலும், தயிரும், நெய்யும் (கூட்டி) செந்நெல்லாலாகிய அன்னத்தோடும் புசித்து, மிக்க வாசனையுடைய பாக்கு வெற்றிலை [தாம்பூலம்] தின்று, அடைதற்கரிய சந்தோஷத்தையடைந்து, தேவர்களும் முறுமுறுக்கும்படி நல்ல சிறப்போடும் வாழ்பவர்களே நகரங்கடோறும் ஊர்கடோறும் (உள்ளார்கள்) எ - று.

நறுமுறுத்தல் - முறுமுறுத்தல் (கஙo)

வேள்விபுரி சடங்குகளும் வியத்தகுமங் கலவினையு
நாள்விழவு மதிவிழவு நலத்தகுமா ணடிவிழவு
மாளவினையா டவர்களி ரருந்துணிதீர்த் துறவாக்கு
தாள்வினையு மறுவெனவே தயங்கியதண் ணடைதோறும்.

(இ - ள்) யாகஞ்செய்யுஞ் சடங்குகளும், களிக்கத்தக்க விவாககாரியங்களும், திருநாளுற்சவமும் மாசோற்சவமும் நன்மைவாய்ந்த வருடோற்சவமும், தொழில்புரியும் பள்ளர்களும் பள்ளிகளுமாகியவர்களது அரிய துன்பத்தை யொழித்து உறவாக்குகின்ற தாளாண்மையும் நீங்காவென்று சொல்லும்படி மருதநிலத்தூர்கடோறும் விளங்கின. எ - று. (௧௯௧)

உண்ணுவது மருந்தொருநா ளுடுப்பதுவுந் தருவினதே
நண்ணுவது மந்தரமே நல்குவதும் வாய்மொழியாம்
பண்ணவரைப் பிணிப்புரந்தும் பயனபெரிதின் மையைக்குறித்தே
மண்ணகருக் கடரனென வானவர்கோ னமர்ந்ததுவே.

(இ - ள்) (சந்திரன் பூரணகலைபொருந்திய) ஒருநாளில், புசிப்பதுவும் [அமுதம் பொருந்தது, தரிப்பதுவும் [கற்பகதருவாற்றருவதே] மரவுரியே தங்குவதும் [ஆகாயமே] ஆதரவுற்றவிடமே. கொடுப்பதுவும் [இந்திராயநமஃ என்னுஞ் சொல்லே] வாயளவாகியமொழியேயாம். (ஆதலின்) தேவலோகத்தைக்காத்தும் மிக்கபிரயோசனமில்லாமையை நினைத்தே இந்திரன் நிலவுலகிலுள்ள மருதநிலத்தூருக்குத மிகையுமுமென்று பொருந்தியதாகும். எ - று. (௧௯௨)

போகமிகு விண்ணுலகம் புரப்பவனே தெய்வதமாய்
மேகமிகு புனல்வழங்க விருப்பினொடுங் காக்கின்ற
பூகமலி வயல்வளமும் புகன்மொழியி னளவைத்தோ
நாகமலி பொழினெய்த னலந்தெரிந்த வாறுரைப்பாம்.

(இ - ள்.) போகங்கள் மிகுந்த தேவலோகத்தைக் காக்கும் இந்திரனே தெய்வதமாகி, மேகமானது மிக்கநீரைக்கொடுக்கும்படி, ஆசையோடுங் காவல்புரிகின்ற கமுகமரங்கள் மிகுந்த மருதநிலத்தின் வளப்பமும் சொல்லுகின்ற சொல்லளவையுடையதோ? (அன்று) புன்னைக மரங்கள் மிகுந்த சோலையையுடைய நெய்தனிலத்தின் மேம்பாட்டையுணர்ந்தபடி (இனி) கூறுவாம். எ - று.

வயல் வளமு மென்றதில், உம்மை - உயர்வு சிறப்புப்பொருளது.
அளவைத்தோ என்றதில், ஓகாரம் - வினாவோடெதிர்மறையுமாம். (௧௯௩)

நெய்தல்.

வேறு.

இரும்புனற் கதிபதி யெனனும் வானவன
சுரும்புளர் நெய்தல்வாழ் கழிக டோறுறிய
பெரும்புனற் கடனிலம் பேணத் தக்கதென
றரும்பிய விருப்பினுங் கமர்த்தன் மேயினன.

(இ - ள்) மிக்க நீருக்கிறைவனென்று சொல்லப்படும் வருணதேவன், வண்டுகள் கிண்டுகின்ற நெய்தன் மலர்கள் பெருந்திய கழிகள் விளங்கிய பெரியபுனலாகிய கடலையுடைய நெய்தனிலம் காக்கத்தக்கதென்று தோன்றிய ஆசையுடன் அவ்விடத்திற் பொருந்தினன். எ - று.

வருணன் நெய்தன் மலர்வேட்கையனாதலின் அதனைக் காக்க விரும்பினனென்றார். சுரும்புளர் - கிண்டுகேற்ற அடை (௧௯௪)

கும்பமா முனியுணுங் கொள்கைத் தாயது
பம்புமா நதிபல படியுந் தாயதென

றம்புரா சியினமருங் கடுத்து வாழுமால்
கொம்பனு ளுமைவளா கோதில சாதியே.

(இ - ள்) பூங்கொம்பை யொத்தவராகிய உமாதேவியார் உதித்த குற்றமில்லாதபரதசாதி, பெருமை பொருந்திய அகத்தியமுனிவா பருகுந் தன்மையுடையதாயுள்ளது. நெருங்கிய பெரிய பலநதிகள் படியும் புனிதமானது என்று சமுத்திரத்தின் பக்கலிற் சேர்ந்து வாழாநிற்கும். எ - று.

கும்பமுனி - அகத்தியர் - இவர் கும்பத்தினின்றுந் தோன்றினவராதலின் அப்பெயரெய்தினர் இந்திரன் தன்னைப் பகைத்தொளித்த விருத்திரனைக் கொல்லக் கருதி அகத்தியமுனிவனை வேண்ட அவா அதனை ஆசமனீயஞ் செய்தனா என்பது சரிதமாதலின் "அமபுராசி கும்பமாமுனியுண்ணுங் கொள்கைத்து" எனக்கூறப்பட்டது. இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம்.

"கைதவன் கரந்துவைகுங் கடலைவெற படக்குங் கையிற்
பெய்துழுந் தெலலைத் தாக்கிப பருகினுன் பிறைசேர் சென்னி
யையன தருளைப பெற்றாக கதிசய மிதெனகொன மூனறு
வையமுந் தொழிலுஞ் செய்ய வலலவ ரிவரே யனறோ"—என்பதனுனறிக.

வருணனுக கூர்தியா மகர மீனுந்த
மொருகுல மென்றவ னுறையும் வைப்பெலாஞ்
செருவலி திமிங்கில கிலந்தி மிங்கிலம
பொருமக ரமபல மீனும புலனுமே.

(இ - ள்) வருணதேவனுககு வாகனமாகிய சுறாமீனுந் தமது ஒபபற்றகுலமென்று, அவன வசிககுமிடமெல்லாம [கடல்முழுதும்] போாசெய்கின்ற வலியுடைய திமிங்கிலகிலம, திமிங்கிலம், போா புரியும மகரம (முதலிய) பலவகை மீனகளும, பொருந்தும. எ - று.

திமிங்கிலகிலம - திமிங்கிலம் என்பன மச்சவிசேடங்களாம. (௬௬)

பிணககுவைப படுமபெரு மனனா போரிடை
நிணககுவை யுணணவு நீலக கணணிணு
ருணககுறு மீனெளி துணவு மோங்குமைங்
குணககருங் கொடியினங் குழுமி வாழுமே.

(இ - ள) பிணக்குவியலபடுகின்ற பெருமைவாய்ந்த அரசாகளது யுத்தகளத்தில், கொழுப்பின் குவியலைப்புசிககவும, நெய்தன மலரை யொதத கணணையுடைய பரததியா உலாததுகின்ற மீனை எளிதாகததினனவும, உயாவாகிய ஐநது குணங்களையுடைய கரிய காககைககூட்டங்கள கூடி (அநநிலததில்) வாழாநிறகும எ - று.

காக்கையின் ஐந்துணங்கள்—மறைந்த புணாசசிததாதலும், கலங்காமையும், பொழுதிறவாதிடம புகுதலும, நெகெககாண்டலும், மடியின்மையும—என்றார் **பேராசிரியர், திருக்கோவையாருள்.** அன்றியும,

"காலை யெழுதல் காணும லின்புறுதல்
மாலை குளித்து மனை புகுதல - ஏலவே
உறறோ ரெண்ண லுறங்க லிவையைந்துங்
கறறாய்வாய காககை குணம.—எனக கூறுவதுமுணடு. (௬௭)

பரத்திய ருறுப்பினைப பயந்தொ ளித்தமீ
னரத்தவித் துருமமுத் தனைத்தும பேணியு
முரத்தினை யுள்ளதுறுப் பயத்தி னேடிமும
வரத்தினை யுறுரென மறுகு மெங்குமே.

(இ - ள்) நெய்தனிலமாதர்களது அவயவஙகளுக்கு அச்சமுற்று ஒளித்துக் கொண்ட மீன் செந்நிறத்தபவளம் முத்து முதலியவற்றையும(தனனிடததிற்) கொண்டிருந்தும் ; மனதில வன்மையடைந்திராத பயத்தினை யுடைமையால, சமுத்திரமும் வரத்தினையடையார்போல எங்குஞ்சுழலும. எ - று.

பயத்தின எனபதில, பயம் - நீர ; அச்சம என்றும், வரத்தினை என்பதில் வரம் - சிரேஷ்டம , வரப்பிரசாதம எனறும பொருள கொளக.

மீன் அவர்கண்ணுக்கும,வித்துருமம இதழுக்கும,முத்துபலலுக்கும்முறையே அஞ்சினவெனக்கொள்க. (கரு அ)

உருநல மிலாதவ ருதவு நனபொரு
ளொருவுந ரிலையுவா நாறறக காககடன்
மருவுறு தீர்த்தமாய் வானும பறபல
பொருள்களும யாவரும போறற நலகுமே

(இ - ள.) உருநலமிலலாதவாகள கொடுதத நறபொருள்களை விலககுவார் (ஒருவரும) இலா (அதுபோல) உவா நாறறத்தினையுடைய கரியகடலானது பொருந்திய தீர்த்தமாகி, தேவாகளும (மாநுடாமுதலிய மறறையோா) எலலாரும (தனனைத்) துதிக்க, பற்பலபொருள்களையுங் கொடுககும எ -று.

உருநலமிலாதவா - குரூபிகள். வான் - ஆகாயம்,ாணடு இடவாகுபெயராய்த் தேவரை யுணாததி நின்றது (கருகூ)

அடுததிடப பட்டவா பெரிய ராயினு
மடுத்தவா சிலாகுண மவாகு ணததியன
மடுககுமோ வளாகழி மலாந்த நெயதலகள
விடுத்தில நறுமணம வீசுங காதமே

(இ - ள) அடுத்திடப்பட்டவாகள் மேலோராயிருநதாலும், அடுத்தவாகளிற் சிலரது குணமானது, அவவடுத்திடபபட்டவரது குணத்தின றனமையைக கொளளுமோ ? (கொளளாது, அதுபோல) பெருகுகினற கழிநீரிற் புட்பிதத நெயதற பூககள (மணமவீசுந தமதியறகைககுணததை) விடாதனவாகி, நனமணததைக் காத்தூரம் வீசாநிற்கும். எ - று.

அடுத்திடபபட்டவர் கழியும, அடுததவா நெய்தலுமென்க கழியின் மலாந்த நெய்தல அதன் புலான் மணத்தையேறகாது தன மணததை வீசியதெனபது கருதது.

"நெய்தலகள விடுததில நறுமணம் வீசுங்காதம" என்பதை, "நெயதல்கள் காதம்வீசும நறுமணம விடுததில" எனறனவயங்கொளினுமமையும. (கசூ0)

சேரியின் புறமெலாந தீய நாற்றமே
யாரினும புனனையு மலர்ந்த கைதையும
வேரியின ஞாழலும வீசு மாமண
மூரியம புரத்தினின றுயநத மூவாபோல.

(இ - ள்) பரதவர் சேரியின் பக்கலிலெல்லாந் துன்மணமே பொருந்தினும், புன்னையும், பூத்த தாழையும், தேனையுடைய ஞாழலும், வலிய முப்புரத்தினின்றும் பிழைத்த (தாரகாக்கன் - கமலக்கன் - வித்யுன்மாலியென்னு) மூவரையொத்துத் (துன்மணத்தினின்று நீங்கிச்) சிறந்த மணத்தை வீசாநிற்கும். எ - று. (௧௭௧)

வலையினுன் மீன்பல வாருஞ் செய்கையா
குலைவிலா மணிபல குளித்து வாழ்வர்க
ளுலைவிலா தொறுதியி லொறுதி நுண்பொருண்
மலைவிலா வொறுமா யொறு மன்னர்போல.

(இ - ள்.) கெடுதலில்லாத ஒற்றர்களாலாராய்ந்து, நுட்பமாகிய பொருள்களை (தாமே) மயக்கமில்லாத ஒற்றனுமாகி யாராய்கின்ற அரசரைப்போல, பல மீன்களை வலையினால் வாருகின்ற செய்கையுடைய பரதர்கள் (சீர்)குலைதலில்லாத பலமுத்துக்களை (தாமே) மூழ்கி (எடுத்து) வாழ்வார்கள் எ - று.

மன்னர் ஒற்றரால் பயனடைதல்போலப் பரதர்வலையால் மீனையடைந்தும், அவர்தாமே சிறைப்புறத்தோர்துமெனப் பொறேருடுணையாத தெரிந்து பயனடைவார் போலத்தாமேகுளித்து மணிகளையெடுத்தும் வாழ்வரெனக்கொள்க. (௧௭௨)

விழியினுற பரத்தியர் வெல்லப் பட்டதோர்
செழிகட றிரைகையாற் றிறைக ளாகவே
பொழிகதிர் மணிகளும் புலவு மீன்களுங்
கழிபவர் சேரிமுன் கலந்து வீசுமே.

(இ - ள்.) பரத்தியரது கண்களால் வெல்லப்பட்டதாகிய ஒரு செழிய கடலானது (தனது) அலையாகிய கரத்தினால், கிரணஞ்சொரியும் முத்துக்களையும் புலானமணமுடைய மீன்களையுங் கலந்து கப்பணங்களாக, பரதவர் சேரியின் முன்னே வீசாநிற்கும். எ - று

தோற்றவர் வென்றவருக்குத் திறைகொடுத்தல் முறையாதலின் பரத்தியர் விழிக்குத் தோற்றகடல் அவர்கட்கு மணிமுதலியவற்றைத் திறையாக வீசுமென்றார். கலந்து எனபது விண்டு என்றாற்போற் பொதுவினை. (௧௭௩)

அளவர்க ளுப்பமைத் தளக்கு மோதையு
நுளையர்கள் கலன்கட ளுக்கு மோதையும்
வளைமணி மீன்விலை மதிக்கு மோதையுங்
களமலி கடலெதிர் கடல்கள் போன்றவே.

(இ - ள்.) பரதர்கள் உப்புப்பயிரிட்டு அளக்கின்ற ஓசையும், நுளையர்கள் மரக்கலங்களைக் கடலிற் செலுத்துமோசையும், சங்கு-முத்து - மீன் (முதலியவற்றை) விலைசெய்யும் ஓசையும், கருமைமிகுந்த கடலை எதிர்க்கின்ற (பல) கடல்கள்போன்று விளங்கின. எ - று

கடல் - கடலொலியென்க அளவர்கள் - நுளையர்கள் என்பன நெய்தனில மாக்களை. (௧௭௪)

சுரங்கடந் தவர்தமைத் துன்னு றுமையா
விரங்குறு மாதரோ டிரங்கி வெள்வளை
தரங்கமென் கரங்களிற் றள்ளி வேலையு
மரங்கிளர் கரைவரு மழிந்து போதுமே.

(இ - ள்) (பொருண் மேற்காதல் கொண்டு) பாலை நிலத்தைக்கடந்த காதலர் தம்மை (மீண்டும்) அடையாமையின் (பிரிவாற்றாமல்) துன்புறுகின்ற மாதர்களுடன்

கடலும் இரக்கமுற்று, வெள்ளியவலைகளை அலைகளாகிய கரங்களினின்றுந் தள்ளி, மரங்கள் செறிந்த கரையில் வராநிற்கும் மீண்டு செல்லாநிற்கும். எ - று.

அகப்பொருள்விளக்கம்.

"பரத்தையிற் பிரித லோதற்குப் படர்தல்-அருட்டகு காவ லொடு-தூதிற் ககறல்- உதவிக கேக ணிதியிற் கிகததலென் - றுரைபெறு கறபிற் பிரிவறு வகைததே."—என னுஞ் சூத்திரப்படி, கற்பின்கட்பிரிவு அறுவகைத்தென்க. (கசரு)

பற்பல தேயமும் படாந்து பல்கலத
தற்புதப பொருளெலா மடங்க வாரிவந
துற்பவத் திழிநரு மும்பா போகத்தி
னிறபவ ருயர்நதவா நீரமை யென்சொல்கேன்

(இ - ள்.) பலபல தேசங்களுக்குஞ்சென்று,பல மரக்கலங்களில் அற்புதமாகிய பொருளகளையெல்லாம் மிகுதியாக வாரிவந்து, பிறப்பினுல இழிநத பரதமாக்களும, தேவபோகததில் சிறபார்கள். (அந்நிலத்) தலைவாகளது தனமையை யாது சொல்லு வேன. எ - று. (கசசு)

அளக்கரை நீநதினு மளககா நலகிய
துளக்கமில் பொருளெலாஞ சொலலு வாரெவா
விளககின மைநதிணை விளமபு நாணிலத
துளப்படு மயககமுஞ சிலவு ரைத்துமால.

(இ - ள்.) சமுத்திரத்தை நீந்தி (கரைகண்டா) ஞலும, சமுத்திரமானது அளித்த கெடுதலில்லாத பொருள்களையெல்லாஞ் சொல்லவலலவர் யாவா? ஐநதிணை (வளங்) களையும் விரிததாம். சொலலுகினற பூமியில் ஒனறுகூடிய (திணை) மயக கங்களுஞ் சில சொல்லுவாம். எ - று. (கசஎ)

திணைமயக்கம்.

வேறு.

வரகு போரிடை வரைவளா மநதிகள் பாய
விரவு மாதவி நிழலவளா வாரணம் வெருவி
யுரகம வாழ்மலை முழைழயிடை யுறுமபயந துயிரைப்
புரவு பூணுவாா புகுதரு மிடமறி யாாபோல.

(இ - ள்.) குறிஞ்சியில் வளர்கினற குரஙகுகள் (முல்லை நிலததிலுள்ள) வரகு போரிற் பாய, நெருஙகிய (முல்லைநிலததிலுள்ள) குருககததியின நிழலில் வளாகின்ற கோழிகள் பயநது, பயமுற்று உயிரைக்காப்பவரில் செல்லததகக இடமறியாதவாபோ லப் பாம்புகள் வசிககின்ற மலைக்குகையிற் சேரும எ - று. (கசஅ)

காலை யாய்ச்சியர் தயிாகடை யோதைையைக் கழனிச
சோலை வானரம வேங்கையின் குரலெனத துளஙகு
மாலை யோதைையை மழையென வண்டாக டொழுவின்
மாலை யானிரா புகுத்துவா வழக்கமுண் மையிஞல்.

(இ - ள்.) காலைப்பொழுதில் (முல்லைநிலததிலுள்ள) ஆயமாதர்கள் தயிர்கடை கின்ற வோசையை, மருதநிலத்திலுளள சோலையில் வாழும வானரமானது (குறிஞ்சி நிலததிலுளள)புலியின் குரலென்று நடுஙகும (மருததததிலுள்ள) கரும்பாலையின ஓசை யை (கேட்ட முல்லைநிலததிலுள்ள) ஆயாகள் மழை (ஓசை) என்று கருதிததொழுவங

களில் வரிசையாகப் பசுமந்தையைப் புகுத்துவார்கள். (மழை பெய்கையில் பசுக்களைத் தொழுவத்திற் கட்டுமெ) வழக்கம உளதாதலால் எ - று (கஅ௬)

கோழி யோட்டிய வுழத்தியர் குழைபரத் தியாக
ளாழி வேலையி லுணக்குமீன் பரப்பினை யழிக்கும்
வீழி வாய்ப்பரத் தியர்கொடி வீசிய வளைபோய்ப்
பாழி யூருழத் தியர்கெணற் பரப்பினை யழிக்கும்.

(இ - ள்.) (முல்லை நிலத்திலிருந்து வந்து மேய்கின்ற) கோழியை யோட்டிய (மருதநிலத்திலுள்ள) உழத்தியர்களது குண்டலமானது, சமுத்திரத்தையுடைய நெய்தனிலத்தில் நுளைச்சியர் உலர்த்துகின்ற மீன்பரப்பினைக் கலைக்கும். வீழிக்கனிபோலு யொத்த வாயையுடைய பரத்தியர்கள் (அந்நெய்தனிலத்திலுள்ள) காக்கத்தையோட்டிய வளையானதுசென்று, பெருமைவாய்ந்த மருதநிலத்தூரில் ஆற்றுக்காலாட்டியர் தொகுத்த நெற்குவியலையழிக்கும் எ - று.

பாழி - மருதநிலத்தூரெனினுமாம். குழை - தழையெனவுமாம். வாய-ஆகுபெயராய் இதழை யுணர்த்தியது வளை - வளையலுஞ் சங்கும் சங்குவளையலுமாம்.

ஊட்டு கன்று று வயிற்றினை நிரப்பியு மொழுகுங்
கோட்டி ருங்கவை யத்திளம் பாலுணக் குறிஞ்சி
மாட்ட னம்புகும் வனைவளர் யூகமா லைகளி
னூட்டி ருங்கழைப் புனலுண வயலினை யடுக்கும்

(இ - ள்) ஊட்டுகின்ற கன்றினது வயிற்றை நிரம்பச்செய்து மொழுகுகின்ற கொம்பினையுடைய பெரிய காட்டுப்பசுவின் முதிராத பாலைப்பருகும்படி குறிஞ்சி நிலத்துக்கு (மருதநிலத்திலிருந்து) அன்னமானது செல்லும் குறிஞ்சிநிலத்தில் வளர்கின்ற கருங்குரங்குகள் ஆலைகளில் ஆட்டுகின்ற கருப்பிரசத்தைப்பருக மருதநிலத்தைச் சேரும். எ - று. (கஅ௪)

அருவி தூவுமவெண் ணித்தில மலைகடற் கரையின
மருவும வாரிதிரைக் கடலெறி நித்தில மலையின
பொருவில் சாரலிற் பொலிதரும் பூவையர் பிறந்த
திருவி னாமனை யொழிந்தயற் சேர்ந்துவாழ் வதுபோல.

(இ - ள.) மங்கையர் பிறந்த செல்வமுடைய மனையைநீங்கி அயலார் மனையையடுத்து வாழ்வதுபோல, (குறிஞ்சிநிலத்திலுள்ள) அருவியாறுகள் சிந்துகின்ற வெளிய முத்துக்கள் அலைகளையுடைய சமுத்திரக்கரையிற் பொருந்தும் சமுத்திரமானது அலைகளால் வீசுகின்ற முத்துக்கள் மலையினது ஒப்பில்லாதசாரலிற் பிரகாசிக்கும் எ-று.

கொல்லை மானிளங் குழவியை யிடைச்சிறார் கொடுப்ப
மெல்லென் மீன்களை நுளைச்சிறார் விழைந்தெதிர் கொடுப்பார்
முல்லை நீண்முகை முல்லைவாழ் சிறுமியர் கொடுப்ப
நல்ல வார்நெர நுளைச்சிறு மியர்கணல் குவரால்

(இ - ள்) முல்லைநிலத்திலுள்ள மான்களின் இளங்கன்றுகளை ஆயச்சிறுவர்கள்ளிக்க, பரதச்சிறுவர்கள் மெல்லிய மீன்களை ஆசையுற்று எதிராகக் கொடுப்பார்கள். முல்லைநிலத்திலுள்ள சிறுமியர்கள் நீண்ட முல்லையரும்பைக் கொடுக்க, பரதசிறுமியர்கள் நல்ல முத்துக்களைச் சமானமாகக் கொடுப்பார்கள் எ - று. (கஅ௫)

தொல்லை நாவல ரனைவருந் தொடுத்தெடுத் துரைத்து
மெல்லை காணரும் வளநிறை தொண்டைநாட் டியல்பின்

வல்ல வாசிறி துணைத்தன மினிவகுத் துரைப்பாஞ்
செலவ நீடிய சென்னைமா நகாவளந் தெரிந்தே.

(இ - ள்.) பழமையாகிய நாவின் வன்மையுடைய புலவாகள் யாவரும் பாக்க ளாக்கி யெடுத்துககூறியும,அளவுகாண்டற்கரிய வளஙகளநிறைந்த தொண்டைநாட்டின் தன்மையுள கூடியவரையிற சிலவறறைச சொனனேம. இனி,செலவமிகுநத பெருமை வாய்ந்த சென்னை நகரின் வளஙகளை யுணர்நது சொலவாம எ - று.

இயல்பின மறைதில், இன - ஏழனுருவு. புறனடையாற்கொள்க. (கடுசு)

திருநாட்டுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகந்திருவிருத்தம் - களசு

திருநகரப்படலம்.

திருத்தகு தொண்டை நாட்டிற் றேவாக ளூடின மேலாம
விருத்திர னுயிரை மாட்டும விணணவ னகரு நாண
வுருத்தகு காஞ்சி மூதூ ரெல்லையி னுளதா யுமபா
வருத்தமுந தவிாககுஞ் சென்னை மாநகா சிறந்துவாழும.

(இ - ள்.) சிறப்புதஙகிய தொண்டைநாட்டில் தேவலோகததினும் மேலாகிய விருததிராசுர னுயிரைககொன்ற இநதிரனது அமராவதியு நாணமடையும்படி, அழ கமைநத பழமையாகிய காஞ்சிநகரததின எல்லையினுள்ளதாய, தேவாகளது துயரத தையுமொழிககும பெருமைவாய்ந்த சென்னை நகரமானது சிறப்புற்று வாழாநிறகும.

விருததிரனுயிரைமாட்டும விணணவனெனறது.

பூர்வம் அமராவதியிற் கொலுககொணடிருநத இநதிரனது அவைககளததில், பிரகற்பதி முனிவா வர, இந்திரன தனதாசிரியருககு வநதன பூர்வமாக வழிபாடுசெய் யாது தையலாா மையலில் மாழ்கிககிடகக, அதுகணட தேவகுரு அஙகுநின்று மறைந தனா. அதனுல் இநதிரனது செலவஙகுறைய,அவன தனது துயரைபபிரமனபாற்கூற, பிரமன் நீயுன குருவைககாணுமெலலையும, விசசுவவுருவனென்னும் இததிரிசிரனைக குருவாகக் கொள்கவென, இநதிரன் அதறகியைநது தனது நகரிற்குக கூட்டிவந்து, தனது செலவமிகுமபடி ஓாயாகஞ்செயகவென, திரிசிரன அவ்வாறே யாகுகவெனக கூறி, மனமவேறுபட்டுத தேவா செலவஙகுறையவும அசுரா செலவம மிகவும யாகஞ் செயதனன. அதனை யவன செயயுஙகிரியையா லுணாநது அவனது முசசிரததையும வசசிரததாற் கொயது பிரமகததியடைநது, தேவர்களது தநதிரத்திலை நிலம நீா மரம மாதாகட் களிததுப புனிதனுயினன தனமகனை இநதிரன கொனறதுணாநத துவட்டா ஓாயாகஞ்செயது அதிறமுனறிய விருததிராசுரனை இநதிரன மீதேவ, இந் திரன அவனுடன போர்செய்து அவனை வெலலவல்ல ஆயுதமினமையின விணடுவி னுடன கூறி, அவா கூறியபடி ததிசிமுனிவரை யடைநது அவா முதுகநதண்டெனபிற சுராசுராகளது ஆயுதஙகள கூடியிருநதமையின அதனைபபெற்றுப் புதிய வசசிராயுத மாக விசுவகனமனுற் செயதுகொணடு விருததிரனை யெதிாகக, அவன் போாபுரிய ஆற்றாதுகடலிலொளிக்க,அகததியமுனிவராற கடலை வறறசசெயது அவனைக்கொனறு புகைதீர்த்தனனெனபது சரிதம். (க)

தம்பிரா னருளா லெனபைத தளிரியன மடநதை யாககு
முமபாசூழ நகரு மேட்டி னுறுவரி நெருககி யிட்ட

வெம்பிரா னகருந தெறகும வடககுமென றிரணடு பானு
நமபிவாழ் தரவே நாபப ணயககுமந நகர மென றும.

(இ - ள) சிவபெருமானது திருவருளால (திருஞானசமபநதமூர்ததி சுவாமி கள) எலுமபினை மாநதளிாபோனற மேனியையுடைய பெணணாககிய தேவாகள சூழ்ந்த திருமயிலை நகரமும, எடடிற பொருநதிய வரியை நெருககியெழுதிய எமது எழுத தறியும பெருமானெழுநதருளிய திருவொறறிநகரமும (முனறயே) தெறகும வடககு மென று சொலலும இருபககலிலும நமபி வாழுமபடி, அசசெனனைமாநகரய எககால மும நடுவிற பொருநதும எ - று

எனபை மடநதையாககுநகா திருமயிலை எனறது

திருமயிலையில் வணிகாகுலததுதிதத சிவநேசரெனபவா தமது தவபபுதலவி யாரைத திருஞானசமபநதமூாததிசுவாமிகளுககெனறு நியமிததுக கனனிமாடமொன றமைதது அதிலமாததிப போஷிததுவருகையில, அபபுதலவியோா நாள மலாகொய கையில, அராததீணடி யுயிாதுரபப, சிவநேசா நாயனாருககெனத தீாமானிததமைக கேறப எனபையேனும அவாககுதவவேணடுமெனறு தகனஞசெயது அவவெனபைக குடததிடடு மாடததிற சேமிததுவைததிருநதனா பிளளையாா பல அறபுதஙகளையு மியறறிககொணடு மயிலையையடைநது, வைசியா கருததை யறிநது அககுடததைச சநநிதானவாயிலிலிருதநித திருபபதிகமோதிப பெணணுருவாககி, தாமெழுபபின மையின மகணமைகொணடு சென றனா. எனபதாம.

‘மடடிடடபு னனையஙகானன்மடமயிலை
கடடிடடஙகொணடானகபாலீசசரமமாநதான்
ஒடடிடடபணபினுருததிரபலகணததார்க
கடடிட்டலகாணுதேபோதியோபூமபாவாய''— எனபது முதலாகவுடைய திருப்பதிகம் அககாலததோதியதெனறறிக.

எடடினுறுவரி நெருககியிடட நகா திருவொறறியெனறது.

சூரிய மரபிலுதிதத மாநதாவெனனும அயோததியமனனன மூபபுபபருவ மடைந்து விரைவிலிறககவிருமபி அருகுள்ளாரை நோககி,நானிரககுமுறை தெரிநது சொலலுஙகளென, சிலவஞசகா உமது புணணியம அழியும மாாககஙகளைச செயயு மெனறனா மனனன கருணீகனைபபாாதது - யான தலஙகளிற செயயுந தருமஙகளைக குறைததெழுதுகவென, அவன அவவாறே யெழுதி மாநதாவுககுக காடட, அரசன அவறறிடையில “திருவொறறியூா நீஙகலாக'' எனறெழுதி யிருககககணடு, அவனது குறறமெனவெகுள, கணிகன அரசனே ! இஃதெனகை யெழுததனறெனறு வேறுபாட டினையுங காடட, மனனன அவவரியைக கிறுககி அககணககைத தன வசமாகவைதது மறுதினம பாாகக, அபபொழுதும “திருவொறறியூா நீஙகலாக'' எனறெழுதியிருபபது பாாததுத திருவருளை வியநது, அததிருவொறறியூரை யடைநது மநதிரிமுதலியோர் கைலாகுதரப பிரமதீாததததில ஸநானஞசெயது அஙகே வசிததுத தானும மனைவி யும இளமைப பருவ மடைநதாாகள. அதனால இளமைதநத பெருமான என ஓா சிவ லிஙகம பிரதிட்டைசெயது, தமது நகரததையடைநது சிலகாலங கழிதது முததிபெற றனரெனபது சரிதம. (உ)

தன்னினந தளரா வணணந தாஙகுத றரும மெனறே
நன்னகா பலவும வாழ நயநதுதன னிடததில வாழவு

மன்னிய செல்வர் தமபால வளமிகக கொடுததுத தனபா
லெநநகா வளமுங காட்டி யிருபபதந நகர நாளும

(இ - ள்) தனனினததை வருநதாவகையாக ஆதரிபபது தருமமெனறு கருதியே, நகரங்களெலலாம வாழவுறுமபடி விருமபி, தனனிடததிற பொருநதிகசிகளு செல்வாகளிடததில வளததைமிகக கொடுதது, தனனிடததிலே எலலா நகரங்களின வளஙகளையுஙகாட்டி, அசசெனனை நகரம எககாலுமிருபபது. எ - று (ரு)

இததரு நகாபோல வாழவாாக கிருமபொருள கொடாத வாறறு
லததரு துறநக வாண ரலைககட லமுது மிஙகே
யுததம ருததமும வேளவி புணவுஙகொள ளொருவன செயது
தைததிடும பழைய விலலின வாழ்தருங கடனமை பூண்டார

(இ - ள) இநதத தருதியாகிய நகரததைபபோல (பிறநகரஙகள தமமால) வாழ்பவாகளுககுப பெருமபொருளைக கொடாததனமையால, அநதத தகுதியாகிய சுவாககவாசிகள இநநகரததில அலையயுடைய சமுததிரததிறறோனறிய தேவாமிாதமும, உததமாகள கொடுககும யாக அவிசும பெறறு, ஒருவன செயதுவைதத பழைய கோயிலில வாழ்கினற கடனமையை மேறகொணடாாகள எ - று (சு)

தாஙகுமிந நகாவாழ வாாபோற றருமஙகள புரியாத தாழவா
லாஙகுள வமர ரெலலா மருமகப பேறு காணா
ரேஙகமழ மாலை வேறு சோதரா ரெனறு வாட்டார
பாஙகுசெய வாரில லெனறே படமழுக குருமற றூழ்வார

(இ - ள) (அடுததவாகளைத) தாஙகுகினற இநநகரததில வாழபவாகளைப போலத தருமஙகளைச செயயாத குறைவினுல, அசசுவாககததில வசிககுநதேவாகள யாவரும அரிய புததிரப பேறறினைபபடையாாகள வாசம வீசும மலாமாலை வேறே யாபபடாதெனறு (அதனை) உலாததாாகள பககுவஞசெயவாரிலரெனறே (தமது) வததிரம அழுககுபபடாமலணிவாாகள எ - று

அமரா - மரியாதவாகள (எ)

வாரவளா மலைமென கொஙகை வளைகட லுடுக்கைச செல்வப
பாரமகள முகமே யாகும பரவுமுத தமிழ்சேர நாடு
சோாவறு நுதலே யாகுந துலஙகிய தொணடை நாடு
சீரவளா திலக மேயாகுஞ் சென்னைமா நகர மாதோ

(இ - ள) துதிககததகக (இய லிசை நாடகமெனனும) முததமிழ் வழஙகும தமிழநாடு, கசசணிநத மலைபோனற மெலலிய கொஙகையையும வளைநத கடலை யாடையாக வணிநத செலவததையுமுடைய பூமிதேவிககு முகமேயாகும, விளஙகிய தொணடைநாடானது குறறமறற(அவளது)நெறறியேயாகும; சென்னைமாநகரமானது (அமமுகததிலணிநத) சிறததிமிகக திலகமேயாகும எ - று

முததமிழ் சேர்நாடு எனறது தமிழநாடு அது "குணகடல குமரி குடகம வேஙகட மெனனுநானகெலலையி னிருநததமிழக கடலுள"—எனபதனைமிற

தொணடை நாட்டெலலையை,

"மேறகுப பவளமலை வேஙகட நோவடககாம
ஆாககு முவரி யணிகிழககு—பாாககுளுயா

'தெற்குப் பிணிகி திகழ்ருப நிலகாதம
நற்றுணைடை நாடெனவே நாட்டு''—என்றதனாலறிக. (௬)

தத்தமக் குரிய விண்ணோர் தமக்கிட மாவ தன்றி
யித்திருந் நகரம் போல வீடுமா னுடரா யாவர்க்கு
முந்நிலைச் சூலத் தண்ணன் முகுந்தனைங் கரனவே ளாதி
யுத்தமர் தமக்கும் வைப்பா யுறுவதோ துறக்க வைப்பு.

(இ - ள்) மோக்ஷலோகமானது, தத்தமக்குரிய தேவர்களுக்கு இருப்பிடமாவதல்லது இந்தத் தகுதியாகிய நகரத்தைப்போல (தன்னை) அடைகின்ற மாந்தர் யாவர்க்கும், மூச்சிரமமைந்த சூலப்படைதாங்கிய சிவபெருமானும், திருமாலும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகமூர்த்தியும், முருகக்கடவுளும் முதலிய உத்தம (தேவர்)களுக்கும் இடமாகப் பொருந்துவதோ? (அன்று) எ - று (௭)

தேவர்கண் முனிவர் சித்தர் சிறந்தவே தியர்க ளேனை
மூவரும் பிறரு மென்று மொய்ந்துடன் வாழு மாறு
மாவள மிடங்க ளருளும் வளநகர் யாவ ரேனும்
மேவுறி னிடமா முத்தி வீடலா னிகரா தன்றே

(இ - ள்) தேவர்களும் முனிவர்களும் சித்தர்களும் சிறந்த அந்தணர்களும் வேறுங்கிய திரிமூர்த்திகளும் பிறரும் எப்பொழுதும் ஒன்றுகூடி வாழும்படி, செல்வம் பெருகும் இடங்களைக் கொடுக்கின்ற வளமமைந்த சென்னைநகரமானது எவரேனும் (தன்னிடத்து) வந்தால் (அவர்கட்கெல்லாம்) வாசஸ்தானமாகும். (அதனை) மோக்ஷ வீடல்லாது (வேறொன்றும்) ஒப்பாகமாட்டாது எ - று

அன்று - ஏ - அசைகள் (௮)

ஒளிமணி மழையுஞ் செம்பொன் மழையுங்கைம் மாறு வேண்டா
தளவில வாரிச் சென்னை யகநகர் மாந்த ரெல்லா
முளமகிழ் சிறப்பி னாளு முதவுத னோக்கி நோக்கி
விளர்நிறம் படைக்குந் தெண்ணீ ரல்லது வீசா மேகம்

(இ - ள்) அழகிய மணிமழையையும், செம்பொன் மழையையும் பிரதியுபகாரங்கருதாது அளவில்லாமலெடுத்து, சென்னைநகரத்துள்ள மாந்தர் யாவரும் மனங்களிப்புறச் சிறப்புடன் நாடோறுங் கொடுப்பதை மிகவும் பார்த்து, மேகமானது வெள்ளிய நிறத்தைத் தாங்கும். தெள்ளியநீரை யல்லது வீசாது எ - று.

அந்நகரவாசிகள் தம்மையடுத்தோர்க்கு மணியையும் பொன்னையுங்கொண்டு, அபிடேகஞ்செய்வது நோக்கிய மேகமானது தானும் அவர்கள்போலச் சொரியக்கருதி வெண்ணிற மமைந்தும் நீரையன்றிப் பொழியாதென்பதாம்,

மேகம் ஏழு - சம்வர்த்தம் ஆவர்த்தம் புட்கலாவர்த்தம் சங்காரித்தம் துரோணம் காளமுகி நீலவர்ணம் இவைமுறையே மணி - நீர்-பொன்-பூ - மண் - கல் - தீ - என்பவற்றைப்பொழியும் (௯)

மருங்குறு கடலின் மொண்டு மழைநகுல மகளி ரம்பாற்
கருங்குழ னிகர்ப்ப வெண்ணிப் பன்முறை கறுத்துப் பார்க்கு
மொருங்கிர வார்க்கு நாளு முதவுமிந் நகரின் மாந்தர்
பொருங்கொடை நிகர்ப்ப வெண்ணிப் பன்முறை பெய்து பார்க்கும்.

(இ - ள்) மேககூட்டங்கள் பக்கத்திலுள்ள சமுத்திரத்தில் (நீரை) முகந்து மாதர்களது ஐந்து பகுப்பினையுடைய கரியகூந்தலையொப்பாக்கருதிப் பலமுறைகருமை வாய்ந்துபார்க்கும் யாசகர் யாவர்க்கும் தினந்தோறுங்கொடுக்கின்ற இந்நகரின் மாதுடரது பெருங்கொடையை நிகர்க்கக்கருதிப் பலமுறை வருஷித்துப் பார்க்கும் எ - று.

ஐம்பால் - முடி-கொண்டை-சுருள்-குழல்-பனிச்சை. இவற்றுள் மயிரை யுச்சியின் முடித்தலேமுடி - பக்கத்தின் முடித்தலே கொண்டை - பின்னே செருகலே சுருள் - சுருட்டிமுடித்தலே குழல-பின்னிவிடுதலே பனிச்சை யெனப்படும் (கO)

அருமைகண் டுவப்புச் செய்யா ரமாந்துவாழ் மலைபிற கானின்
மருவியென் பயனென் றெண்ணி மணங்கம ழகிலுஞ் சந்துங்
குருமலர்ச் சண்ப கங்கள் கொன்றைமல் லிகையு மற்றுந்
திருநகர்ப் புறத்தி னெங்குஞ் செறிந்தெழில் காட்டா நிற்கும்.

(இ - ள்) மணம் வீசும் அகிலும், சந்தனமும், நிறமமைந்த மலரையுடைய சண்பகங்களும், கொன்றையும், மல்லிகையும் பிறவும், (தமது) அருமையைப்பார்த்துக் களியாதவர்கள் பொருந்தி வாழ்கின்ற மலையிலும் வனத்திலும்பொருந்தி(யிருப்பதால்) யாது பயனென்று கருதி, சிறந்த சென்னைநகரின் பக்கலில் எவ்விடத்தும் நெருங்கி (தமது) அழகைக் காட்டாநிற்கும். எ - று.

தமதருமையை யுணர்வாரிடையிருந்து பயனில்லை யெனக்கருதிய அகில் முதலியவை மலையுங்கானுமொழிந்து நகர்ப்புறஞ்செறிந்து எழில்காட்டுமெனக (கக)

இயலினைக் கற்க வெண்ணி யினத்தொடு மயிலுஞ் சால
நயமொழி கற்க வெண்ணி நன்கிளி குயிலும் போந்து
செயலையந் தளிர ளாதஞ் செவ்விபார்த் துறையா நிற்கும்
வயல்புற முடுத்த சோலை வளர்ந்தவுய் யான மெங்கும்.

(இ - ள்.) வயல்களைப் புறத்திலுடுத்த சோலைகளும் வளர்ந்த பூந்தோட்டங்களும் (ஆகிய) எவ்விடத்திலும், அழகிய அசோகந்தளிரை யொத்த மேனியையுடைய மாதர்களது சாயலைக் கற்கவிரும்பிக் கூட்டத்தோடு மயில்களும், மிக்க இனிமைவாய்ந்த சொற்களைக் கற்கவிரும்பி நல்ல கிளிகளும் குயில்களும் வந்து சமயம்பார்த்து வாழாநிற்கும் எ - று. (கஉ)

சுந்தர மிகுந்த விந்தத் தொன்னகர் விடாது நோக்கச்
சிந்தையி னாவங் கொண்டு தினந்தமைப் பூசை செய்வார்க்
கந்தமில் வரங்க ளலகி யளிப்பது குறித்துந் தேவர்
வந்தனர் மலர்க டோறும் வதியுமா ராம மெங்கும்

(இ - ள்) தேவர்கள் அழகுமிக்க இந்தப்பழமையாகிய சென்னை நகரை யிடைவிடாது பார்க்கமனதில் ஆசைகொண்டும், நாடோறுந் தம்மைப்பூசிப்பவர்களுக்கு அழிவில்லாத வரங்களைக் கொடுத்துக் காப்பது கருதியும் வந்து, பூக்கடோறும் வாழ்கின்ற சோலைகளெங்கும் (உள்ளன.) எ - று (கந)

முத்தலைச் சூலத் தார்போன் மூன்றுகண் படைத்து மாதர்
முத்தலை முலைநே ராமன் முடிகவிழ் குருமபைத் தாழைக்
கொத்தொடு கமுகங் காடு மாதலை குழலொப் பாமபூ
வைத்திடும் வாழைக் காட்டின் மருங்கள் வளர்வி நிற்கும்.

(இ - ள்) முதத‌லைச சூலததையுடைய சிவபெருமானைப போல மூனறு கண்களைப்பெற்றும், மாதாகளது முதது வடமலையும முலலையை யொவவாது (நாணித) தலைகுனிந்த குருமபையையுடைய தெனனநதோப்போடு, அழகிய சமுகக காடும மாதாகளது கூநதலை யொப்பாகிய பூவையுடைய வாழைககாட்டின பககங்களில் அள வளாவிநிற்கும எ - று

கொத்து - கூட்டம. ஈணடுததோப்பு. (கச)

நகருறை மைநத ரெல்லா நலனுருக காம ரெனறே
யகமுற நினைததுக் கன்ன லவாகளகைச சிலைக ளாகப்
புகர று வயலக ளெங்கும பொதுளுமவ் வாறே யெணணிப்
பகழிக ளாக நீலம பங்கயம பலவும பூககும.

(இ - ள்.) சென்னை நகரததில் வசிக்கும மாநதர்கள் யாவருமநல்ல வடிவ மைந்த மனமதாகளெனறே மனதிற் பொருநத நினைததுக கருமபானது அவாகளது கைகளிற சிலைகளாமபடி, குற்றமற்ற வயலகளிலெலலாம் நெருஙகி நிறகும அவ் வகையே, நீலம - தாமரை முதலிய பலவும பாணஙகளாககருதி மலரும எ - று

மனமதனகணை ஐநது-தாமரை மா அசோகு முல்லை நீலமெனபன அவை செயயுமவததை-சுபபிரயோகம விபபிரயோகம சோகம மோகம மரணம. இவற்றை, சூத்திரம்.

"வனசஞ் சூத மசோகு முல்லை
நீல மெனமதன பெயகணை யைநதே"—எனவும,
"சுப்பிர யோகம விபபிர யோகம்
சோகம மோகம மரணமுந தோற்றும்."—எனவும்,
"சுப்பிர யோகஞ் சொல்லு நினைவும
விப்பிர யோகம் வெய்துயிாத திரங்கல்
சோகம் வெதுப்புந துயபபன தெவிடடலும
மோக மழுஙகலு மொழிபல பிதற்றலு
மரண மயாப்பும மயககமுஞ் செயயும"—எனவும் வருவனவற்றானறிக.

மதனன இவவைநகணைகளை,

"நெஞ்சி லரவிநத நீளசூதங் கொங்கையினில்
துஞசும் விழியி லசோகமாம—வஞ்சியாதஞ
செனனியிலே முலலை திகழ்நீல மலகுலிலே
யெனனவே ளெயயுமியல பாம."—எனறபடி யெயவனெனக்கொளக (கரு)

நீரள வாகி நிற்ற னெடுஙகொடி யளவே யனறிச
சீரம ரிலையும பூவுந தினநதொ று மொப்பக காட்டுஞ
சாரினப பொருளுக கேறப வாழ்நது தண் கவிகை யொபபப்
பாரிடை யளிககு மிநதப பதியொடும பழகுங கஞசம.

(இ - ள்) சலததின அளவாகி நிறபது நெடிய கொடிமட்டுமே யல்லது, சிறப்பமைந்த இலைகளும் மலர்களும் நாடோறும் (அதறகுச) சமானமாகவே காட்டும். பூமியில் (தன்னை யடுததோரைக்) காக்கும் இநதச் சென்னைநகரோடு தாமரையானது சாாநத தன் இனப்பொருள்களுக்குச சமானமாக வாழ்நது தண்ணிய குடைபோல விளஙகும. எ - று. (கசு)

பாளையந் தாழை பூகம் பசுங்கழை கதலி யென்னுஞ்
சொலுறு வனங்கள் காணக் கருதியொரு பாங்கர் காடு
மாளிகை வரைகள் காண மதித்தொரு பாங்கர் குன்று
நீளிடை வந்து நிற்ப நெடுநகர் செல்வ மல்கும்

(இ - ள) பாளையையுடைய அழகிய தெங்கும் கமுகும் பசியகரும்பும் என்று சொல்லுங் காடுகளைக்காண நினைத்தொரு பக்கலிற்காடும், மாளிகைகளாகிய மலைகளைக் காணக்கருதி யொருபக்கலின் மலையும் நெடுந்தூரத்தில் வந்து நிற்க, நெடிய சென்னை நகரமானது செல்வமுற்று விளங்கும் எ - று.

காடு என்றது திருவேற்காடும், குன்று என்றது பிருங்கிமலையுமாம். பிருங்கி மலையென்பது இக்காலத்துப் பரங்கிமலையென மருவி வழங்குகின்றது. (கஎ)

பொருள்பல விளைத்து நாளும் பொலிதலாற் கதிர்செஞ் சாலிப்
பெருநிலத் தகரி னோர்பாற் படப்பொடு சூழ்ந்து நிற்குங்
கருதிய பொருள்க ளெல்லாங் கவர்தொறுங் கொடுத்துச் செல்வ
மருகுவ தின்மை யாலே யலையுமோர் பாங்கர் சூழும்.

(இ - ள்) பலபொருள்களை விளைத்து நாடோறும் விளங்குதலால், கதிரையுடைய செவ்விய நெற்பயிர் பொருந்திய பெரிய மருதநிலமானது (அச்சென்னைநகரத்தின்) ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்து நிற்கும் நினைத்த பொருள்களெல்லாவற்றையும் கைக்கொள்ளுந்தோறுங் கொடுத்துச் செல்வங் குறைவதின்மையாலே அலைகளும் [சமுத்திரமும்] ஓர் பக்கலிற் சூழ்ந்திருக்கும் எ - று

சென்னை நகரத்தைச் சூழ்ந்து ஓர் பக்கலில் மருதமும், மற்றொருபக்கலில் நெய்தலும் விளங்குமென்பது கருத்து (கஅ)

கொடையொடு பயிலு மின்பங் குளிநக ரெல்லை யுள்ளே
மிடைதரு வளத்துட் சில்ல விளம்பினம் பொதுமை தன்னா
லடைதரு வளத்தை வேறு வகைமையி னறையப் புகுப்
புடைநகர் வளத்தை முன்னர்ப் புகலுதும் புலவர் தேர

(இ - ள்) கொடைத்தொழிலிற் பழகுகின்ற இன்பமைந்த தண்ணிய சென்னை நகரத்தினெல்லையில், நெருங்கிய வளப்பங்களிற் சிலவற்றைப் பொதுத்தன்மையாற் சொன்னோம் பொருந்திய வளங்களை வேறுவகையிற் சொல்லப்புகுந்து புடைநகர் வளத்தைப் புலவர்களறியும்படி முதலிற் கூறுவாம் எ - று (ககூ)

புறநகர்

வேறு

கிரிசரக் களிறு நதிசரக் களிறுங் கிளர்ந்தெழும் வனசரக் களிறு
முரிமையிற் பயிலும் பற்பல தேயத் துளைவளர் சுவற்பரி மாவும்
புரிமணி யிரத வுருப்புகள் பலவும் புரையறு தானையும் படையுந்
தரியலர் பணிப்பச் சுமந்துவந் தளிக்குந் தண்டுறை தொறுங்கலம் பலவும்.

(இ - ள்.) மலையிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், ஆற்றிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், காட்டிற் சஞ்சரிக்கும் யானையும், உரிமையுடன் பற்பல தேயத்திற் பயில்கின்ற புறமயிர்வளரும் பிடரியையுடைய புரவியும், அழகிய மணிகட்டிய இரதவுருப்புக்கள் பலவும், குற்றமற்ற சேனையும், ஆயுதங்களும் (முதலியவற்றை) பகைஞர் நடுங்கும்

படிதாங்கிவந்து, தடம்பம் பொருந்திய தூறைமுகங்களிலெல்லாம் பல மரக்கலங்களும் கொடுக்கும். எ - று

கிரிசரம் - நதிசரம் - வனசரம் என்னும் அடைகள் யானையின் விசேடங் களை யுணர்த்தின. (உ0)

அலப்படையனைய தூங்குவாய நெடுங்கை யலைசெவி வாரணம் பழ க்கு, நலப்பெரு வனப்பிலை மைந்தர்க் டமது நவையறு போர்த்திற வலி க்கு, வலப்படு மதமால யானையு நிகரா வாய்மையைத் தெரிப்பதேபோ லப், புலப்படப் புகன்று மொழுத்துமண்டிலமாப் போக்கிநடத்துவர் பலரும்.

(இ - ள்) அலாயுதம்போன்ற தொங்கிய வாயையும் நீண்டகையையும் அசை கின்ற காதையுமுடைய யானைகளைப் பழக்கச்செய்கின்ற பெருமைவாய்ந்த நலலழகினை யுடைய ஆடவர்கள் குற்றமற்ற தமது போர்த்திறத்தின் வலிமைக்கு வெற்றி பொருந் திய மதமயக்குடைய யானையுநிகராத உண்மையை யுணர்த்துவதேபோல, வெளிப் படக்கூறியும், தண்டித்தும், மண்டிலமாக நடத்தி ஒழுங்காகச் செலுத்துபவர் பலரும் (உளர்) எ - று (உக)

குழியிடைப் படுத்துஞ் சிலபக லுணவு கொடாமலு மினத்தொடு சேர்த்துங், கழிபெரு நிகளங் காலுற யாத்துங் கதந்தணித் தணிநகர் புகுத் தும், பொழிமதக் களிற்றை விணைஞர்கள் பழக்கும் போர்த்தொழின் முன்னமே மதித்துச், செழித்தரு முளத்துப் பயத்தினாற் போலுந் திசைக் கரி புறங்கொடுத் ததுவே

(இ - ள்) மதம்பொழிகின்ற யானையை, படுகுழியில் வீழத்தியும், சில தினங் கள் ஆகாரமுதவாமலும், (பிறகு) இனத்துடன் கூட்டியும், மிகப்பெரிய சங்கிலியைக் காலிற் பொருந்தக்கட்டியும், கோபத்தைத் தணித்து அழகிய நகரத்திற் புகுத்தியும், யானைப்பணிக்காரர்கள் பழக்குகின்ற போர்த்தொழிலை முன்னமே யோசித்து, உள்ள திற் பொருந்திய அச்சத்தினாற்போலும் திக்குயானைகள் (எட்டும்) புறங்கொடுத் (திரிந்) தன. எ - று.

புறங்கொடுத்தது - முதுகுகாட்டியது திக்குயானைகள் வெளிப்புறத்து முகத்தைவைத்து நிற்றலின் புறங்கொடுத்தனென்றார் அவ்யானைகள் தம்மையும் இந் நகரவாசிகளிவ்வாறு செய்வரென்னும் பயத்தாற் புறங்காட்டினவெனக்கொள்க (உஉ)

இருப்புநெட டெழுக்கண் முசலங்கள் வாங்கி யெதிரெதிர் தாக்குப் தெழித்து, மருப்புடல் புதைய வொன்றனை யொன்று மறுகுறக் குத்துப் தெழித்துஞ், செருப்படு மிருப்புத் தொடரருஞ் சுழற்றிச் சென்றெதி ரோச்சுப் தெழித்தும், பொருப்பின மலைந்த லெனக்கரி யினங்கள் போ ர்த்தொழில் பழகிடம் பலவால்

(இ - ள்) யானைக்கூட்டங்கள் இருப்பினாற்செய்த நெடிய வளைதடிகளையும் இருப்புலக்கைகளையுங் கொண்டு எதிரெதிராக மோதியடித்தும் ஒன்றோடொன்று தந்தங்க ளுடலிற்புதையும்படி குத்தியார்ப்பரித்தும், போர்புரிகின்ற இருப்புச்சங்கிலி களைக் கரங்களாற்சுற்றி எதிர்சென் றடித்துப் போர்செய்தும், மலைக்கூட்டங்கள் மாச்செய்தாற்போல, போர்த்தொழிலிற் பழகுமிடங்கள் எண்ணிறந்தனவாம் எ - று.

இருபுடை யொழுகும் பருமணி யிரட்ட விழிமதக் கலுழியங் கரட்க
கருஞ்சிமி ழிடைப்பச் சென்றுநீர் முகக்குங் களிற்றினந் துளைக்கைநீர் வீசி
மருவிய வினத்தோ டாட்டயா வனப்பு வாரிதி மடுத்தெழு புயலு [னவே.
முருவுகள் பலவாய்த் தம்முளே நெடும்போ ருவப்புறப் புரிதல்போன்ற

(இ - ள்) இருபக்கலிலுந் தொங்குகின்ற பருத்தமணிகள் ஒலிக்கவும், இழிகின்ற கன்னமதப்பெருக்கில் அழகிய கரியவண்டுகள் சத்திக்கவுஞ்சென்று நீரைமுகக்கின்ற யானைத்தொகுதிகள் துதிக்கைகளால் நீரை வீசி, பொருந்திய தமயினத்துடன் விளையாடுகின்ற அழகானது, கடனீரைப் பருகியெழும் மேகங்கள் பலவுருவங்களாய்த் தமக்குள் பெரிய போரினை விநோதமாகச் செய்தலைப்போன்றன. எ - று. (௨௪)

தண்டமுஞ் செண்டு வெளியுஞ்சே வகமுந் தளைத்திடுங் கூடமும் பலவு
மண்டிய தாரை மதப்பெரு மழையா லவைகலுஞ் சேதக மாக்குந்
திண்டிறற் களிறும் பிடிகளுங் கன்றுஞ் செறிதரு மொட்டகக் குழாமுந்
தண்டலை மருங்கும் வயற்கள மருங்குந் தண்கடன் மருங்குமெண் ணிலவே.

(இ - ள்.) தண்டமும், செண்டுவெளியும், சேவகமும், கட்டப்படுங்கூடமும் பிறவிடங்களும், நெருங்கிய மதப்பெருக்காகிய மழைத்தாரையால் நாடோறுஞ்சேறாக்குகின்ற மிக்க வலியுடைய ஆண் யானைகளும், பெண் யானைகளும், கோபிக்கும் நெருங்கிய ஒட்டகக்கூட்டங்களும், சோலையின் பக்கலிலும், வயலிலிட்ட (நெற்) களங்களின் பக்கலிலும், தண்ணிய கடலின்பக்கலிலும் எண்ணிறந்தனவாம். எ - று.

தண்டம் - யானைசெல்லும்வழி. செண்டுவெளி-குதிரைசெல்லும் வையாளி வீதி. சேவகம் - யானைதுயிலுமிடம். கூடம் - யானைகட்டுமிடம். (௨௫)

வேறு.

இந்திர னுலகமு மிரவி லோகமுஞ்
சந்திர திசையினா னுலகுந் தாமெலாம்
வந்தொரு நகரென மருவி னும்பரிப்
பந்தியின் புடைநகர்ப் பாத மொக்குமோ.

(இ - ள்) இந்திரலோகமும், சூரியலோகமும், சந்திரதிசையினனாகிய குபேரனது லோகமும், ஆகிய இவையெல்லாம் (ஒன்றுசேர்ந்து) வந்து, ஒரு நகரமென்பப் பொருந்தினாலும், குதிரைப் பந்தியையுடைய புடைநகரின் காற்பாகத்தை யொப்பாகுமோ? (ஒப்பாகாது) எ - று.

சந்திரதிசையினன் - குபேரன் என்றதை,

தணிகைப்புராணம்.

"துலாமணிந்தவர் சூளிகைத்தலைத்
துலாமிவர்ந்தெழுஞ் சோமதிக்கின
னிலாவிருமபொடு ணிறைந்ததாமென
நிலாவுமத்தலை யிவாந்துநிற்குமே"—என்னுஞ் செய்யுளிலுங்காண்க (௨௬)

வரையறு போரிடை வாவிச் சென்றுமீண்
டுரையருக் குவப்பினை யாக்கு மாவொடு
கரைவருந் தொறுமுருக் கரைந்து மீள்கலாக்
குரைகடற் பெருந்திரைக் குலமு மொக்குமோ.

(இ - ள்) வளையறுபோரில், தாவிச்சென்று திரும்பி மன்னர்களுக்குக் களிப்பையுண்டாக்குங் குதிரையுடன், கரையில் வரும்போதெல்லாம் உருக்கரைந்து (வந்த வுருவுடன்) திரும்பிச்செல்லாத ஒலிக்கின்ற கடலின் பெரிய அலைத்தொகுதிகள் ஒப்பாகுமோ? (ஒப்பாகா) எ - று

வளையறுபோர் என்பதற்கு வளையறுக்கப்பட்டுள்ள போர் என்றும், அளவிடப்படாத போர் என்றும் பொருள்படும். (உஎ)

முகங்கவிழ்ந் தனவென முனிவு செய்கலா
தகங்களி சிறப்பொடு மரைய ரச்சுவஞ்
சகம்புகழ் தரமிகத் தளைப்ப ரொட்டலார்
முகங்கவிழ் தரச்சமர் முடிப்ப தெண்ணியே.

(இ - ள்) மன்னர்கள் (தமது) குதிரைகள் முகங்கவிழ்ந்தனவென்று கோபியாமல், பகைஞர்களது முகங்கள் கவிழும்படி போரை வெற்றிசெய்தல் கருதி, மனத்திற் பெருமகிழ்ச்சியுடன், உலகமானது மிகவும்புகழும்படி (அவற்றைப்) பூட்டுவார்கள் எ-று

குதிரைகள் முகங்கவிழ்தலுக்கு மனம் வருந்தாது சத்துருக்களை வென்று வருவோமென்னுந் தைரியத்தால், அக்குதிரைகளையே பூட்டுவார்களென்றார். (உஅ)

விசையொடு மைங்கதி விளைக்குங் கொய்யுளை
திசைகளுங் கடந்திடுஞ் செலவு நோக்கியே
திசைகளைப் புரந்தனர் தேவ ரெண்மரு
மசைவிலெண் கரிகளு மரவொ ரெட்டுமே.

(இ - ள்) வேகத்துடன் ஐங்கதிகளிலுஞ் செல்லும் புரவிகள் அட்டதிக்குகளையுந் தாண்டிச் செல்லுஞ் செலவுகையை நோக்கி, திக்குப்பாலகர் எண்மரும், அசைவில்லாத திக்கு யானைகளெட்டும், திக்குநாகங்களெட்டும், எட்டுத் திசைகளைக் காத்திருந்தார்கள் எ - று

ஐங்கதி - மல்லகதி, மயூரகதி, வியாக்கிரகதி, வானரகதி, விடபகதி யென்பபடும். கொய்யுளை - கொய்த புறமயிரையுடைய புரவி. இது வினைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி.

தேவரெண்மர் - இந்திரன் அக்கினி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன். எண்கரிகள் - ஐராவதம் புண்டரீகம் வாமனம் குமுதம் அஞ்சனம் புட்பதந்தம் சார்வபூமம் சுப்பிரதீபம். எட்டுநாகங்கள் - வாசுகி அநந்தன் தக்கன் சங்கபாலன் குளிகன் பதுமன் மகாபதுமன் சார்க்கோடகன். இத்தேவர்களும் யானைகளும் நாகங்களும் முறையே கிழக்குமுதல் வடகிழக்கீறாகப் பொருந்தி, இப்புரவிகள் திசைகளைக் கடவாவண்ணங் காக்கின்றனரென்றார்.

"உயர்திணை தொடர்ந்த பொருண்முதலாறு - மதனொடு சார்த்தி னத்திணை முடிபின" என்றாராகலின், தேவரெண்மரு மென்றதற் கேற்ப, கரிகளும் அரவுமென்பனவற்றையு முடனெண்ணி புரந்தனரென உயர்திணைமுடிபு கொடுக்கப்பட்டதெனக் கொள்க. (உகூ)

வந்திடும் வழியிடை மறித்து மீள்வகை
சிந்தையிற் றோகலாத் தினக ரன்பரி
நொந்திடத் திசையெலா நொடிக்கு முன்செலுஞ்
சுந்தரப் புரவியின் றோகள் சூழ்ந்தவே.

(இ - ள்) வருகின்ற வழியினின்று திரும்பி மீளும் வகையை மனதிற் றேராத சூரியனது எழுபுரவி (மனம்) வருந்தும்படி திசைகடோறும கணப்பொழுதிற்கு முற்பட்டுச் செலலும் அழகிய குதிரைகளைப் பூட்டிய தோகள் சூழ்நதுள்ளன எ - று.

சூரியன் புரவி திருமபிச்செல்ல வகை யறியாமையின, திசைகளெல்லாம் விநாடியிற் சுழலும வலலபமுடைய புரவிகள் பூட்டிய தேரைக்கணடு மனநாணு மென்றுராயிற்று. (௩௦)

நித்தலும பன்முறை நேருந் தானவ
வித்தக ரறச்சமா விளைத்தி டாக்கதி
ருத்தமன றேரைவிண ணூடடு நோநதவர்
கொத்தொடு முறைமையிற குமைககுந தோகளே.

(இ - ள்.) சமீபித்த (பகை) வாகளை, கிளையுடன முறைப்படி யழிக்கின்ற தேர்கள, நாடோறும பலமுறை யெதிாககினற அசுரர்களாகிய மாநதேயாகள நீங்கும் படி போாபுரியாத சூரிய பகவானது தேரை ஆகாயததிற செலலச செயயும. எ - று.

சூரிய னுதிக்கையிலும அததமிக்கையிலும அவனது வருகையை மாநதேயாகளெனனும அசுரா தடுப்பா அபபொழுது அநதணாகொடுக்கும் ஆாககியம வாளாகச்சென்று அவர்களை விலககி வழி செயயுமெனபது புராண சரிதம. (௩௧)

ஒருமுறை யடைநதிடி னுன்ன லாருயிா
பருகுமித் தேரெனப் பாயி ருடபகை
கருவொடு மறபபொராக ககனத தோமிசை
வருபவன மறையுரு வாயி னனரோ.

(இ - ள்.) ஒருமுறை யெதிாந்தால, பகைஞரது அரிய வுயிரை இந்த (நகரத திலுள்ள) தோகள குடிக்குமென்று, சூரியன் வேரோ டழியப போாபுரியாத ஆகாயத் திற் செல்லுந் தேரில் வருபவனுகி மறையுருவடைநதவ னுனை. எ - று.

பாயிருட்பகை - பரவிய விருளுக்கும பகைவன.

மறையுரு - வேதவடிவு, மறையததகக வடிவு. (௩௨)

தெழித்துமண ணிடைபபடை பயிற றுஞ செல்வர்முன
னிழித்திமைப புறுமென வெணணி நானமுகன
விழித்தகண ணுகவே விதித்திட டானரோ
பழித்தலெய தாவகை பணண வாககெலாம.

(இ - ள்) ஆர்ப்பரித்துப் பூமியிற படையைப் பயிற்றுஞ் செல்வமுடையோர் முன்னே, இழிவுற்று இமைகொட்டுவ ரெனறு யோசிதது, நானகு திருமுகங்களை யுடைய பிரமதேவன், பழிப்பெயதா வகையாகத் தேவாகட்கெலலாம விழித்த கண் ணுகவே படைததுவிட்டனன எ - று.

இநநகரிலுள்ளாா படைபயிறறுவது கண்டிமையாது காணவலல ராகாதிருப் பின் அவாககுப் பழிவருமெனறு அதனைத தீர்ப்பான கருதிய பிரமன் அவாகளை இமை கொடடாத [இமையவர்] களாகப் படைததன னெனறுா. (௩௩)

தெயவதப படையினுற றெவ்வ ராறறலைக
கொய்வது தகாதென வவைகு மித்திடாக

கைவளா வெற்றியே கருதித தானைக
ளெய்வது மெறிவது மினிது கற்குமே.

(இ - ள்.) தெய்வீகம பொருந்திய அததிரங்களால், பகைஞா வல்லபத்தை யடக்குவது தகுதியன்றென்று, அவற்றைக கருதாதனவாய,கையிஞல வளரும வெற்றியையே(பெறக்)கருதி, சேனைகள எயவதும எறிவதும் (ஆதியவற்றை) இனிமையோடு கற்கும். எ - று. (௩௪)

உரைத்திடும படைகளுக குறுபபெ லாமிகத
தரைததலே விளஙகுறச சமைதது நலகுபு
புரைததப் வினைஞாகள பொருநதி வாழ்தர
நிரைததிடுஞ் சேரிக ணிலவு் மெஙகணும.

(இ - ள்.) சொல்லுகினற படைகளுசகு அங்கஙகள யாவும பூமியில் மிகவும் விளங்குமபடி படைத்துக்கொடுதது, குறறமறற (அவற்றின) தலைவாகள் பொருந்தி வாழும்படி வரிசைப்படுததிய சேரிகள எஙகும உளளன. எ - று. (௩௫)

விலங்கலும வனஙகளும விரிநத பணையுஞ
சலங்கொடுத தளிததிடுந தலைமை நாடியே
நலஙகிளா பொருள்பல நலகக காாககடல
கலஙகளிற சுமநதிருங களைகக ணுயககுமே.

(இ - ள) மலைகளும, காடுகளும, பரநத வயல்களும் (தமக்கு) நீரைககொடுத்துக காககுஞ் சிறப்பினைக் கருதி, நனமை விளஙகும பலபொருள்களைக கொடுககக, கரியகடலானது மரககலஙகளிற் சுமநது (வநது) பெரிய கரையினகண (அவறறைச) செலுத்தாநிற்கும். எ - று.

மலைபடு திரவிய முதலியன மரக்கலஙகளில் வருமென ருராயிற்று மலைபடு திரவியம - மிளகு கோட்டம் அகில தககோலம் குஙகுமம காடுபடுதிரவியம - இருல தேன அரககு மயிற்பீலி நாவி நாடுபடு திரவியம - செநநெல சிறுபயறு கருமபு வாழை செவவிளநீா எனககொளக இவையேயனறி, நகாபடுதிரவியம கடலபடு திரவியஙகளுடன திரவியம ஐவகையெனபது வழககு அவறறுள நகாபடு திரவியம - அரசன பிததன மநதி யானை கணஞடி. கடலபடு திரவியம - உபபு முதது பவளம் சங்கு ஒககோலையெனப்படும. (௩௬)

மடுவுறும வலாரியை யழைபப வானவா
தொடுகரை யடுததமை சூழ்நது வெறபெலாம
படுகட லொளிததவப பமமைபக கூவுவான
புடையடுத தனபெரும பொருளின குபபையே

(இ - ள்) மடுவிற பொருநதிய இநதிரனை (வெளிவருகவெனறு) அழைக்கத் தேவர்கள சமுததிரக்கரையை யடைநதமையை மலைகள் யாவும யோசிதது, ஆழமாகிய கடலிலொளித்த அநத மைநாககிரியைக் கூபபிடுமபடி சமீபிதது வநதனவறறை (ஒததிருககும ஆஙகுளள பல) பொருளகளின குவியலகள. எ - று

இநதிரன் தனககுப் பயந்து கடலிலொளிததுத தவசெயலிலிருநத விருத்திரனைவதைதத பழியினுல,தாமரை மடுவில் ஓாநாள ததினிடையே புகுநது தன்புற்று நிற்கையில்,இமையவருலகு அரசனினறி வருநதி,பிரகற்பதிமுனிவனையுடன்கொண்டு கடலையடைநது, அவனை விளித்தமை யுணமையின், "மடுவுறும் வலாரியை யழைப்ப

வானவர் தொகை யடுத்தமை" என்றும், கடற்கரையிலுள்ள பொருட்குவியல்கள் மலைகள் போன்றிருத்தலானும், இந்திரன் மலைகளின் சிறகுகளையரிந்து இடம் விட்டுப் பெயராது செய்து வருகையில், அவனது வச்சிரத்திற்கஞ்சிய மைநாகங்கடலிலொளித்துக்கொண்டமையானும், இந்திரன் மைநாகத்தைக்கண்டவிடத்து அதன் சிறகையுங் கொய்ய நேரிமாதலானும், தன்னினத்தைக்காக்க அவையழைத்தனபோலுமென்பார் "வெறுவெலாம் * * * * பொருளின் குப்பையே." என்றுங்கூறினார் (கஎ)

பலகிய படைகளும பறபல பணடமு
மலகிய புடைநகா வகுதது முறறுமோ
வெலகழ லாடவா மினனை ருரொடு
புலகுறு மிடைநகா புகலு வாமரோ.

(இ-ள்) பெருகிய படைகளும், பறபல பணடங்களும அதிகமாகவுள்ள புடைநகரைச்சொலலிமுடியுமோ? (சொல்லிமுடியாது) வெற்றி பொருந்திய வீரக கழலணிநத ஆடவாகள் மினனலபோலுஞ சாயலையுடைய மாதாகளுடன கூடிவாழும இடைநகா (வளததை இனி) கூறுவாம. எ-று (கஅ)

இடைநகா.

வேறு

புளினத்திர ளொடுசெய்தொளிர் பொறகுனறுகள பலவும
வளியுறறுளா மணிமேடையும வருநீாநிறை தடமு
மளிமொய்ததிடு முயயானமு மலாபஙகய மடுவுங
களிமுறறுற வெதிரோாிரு கணணுநதிறை கொள்ளும.

(இ-ள்) வெணமணற் குனறுகளுடன பிரகாசிககினற அழகிய பலசெய் குனறுகளும, (தெனறற) காறறுப பொருநதி வீசுகினற அழகிய மேடைகளும, வருகினற சலநிறைநத தடாகஙகளும, வணடுகள மொயககினற சோலைகளும, மலாநத தாமரை மடுககளும, பெருஙகளிபபடையக காணபவாகளது இருவிழிகளையுங கபபஙகளாகக் கொளளாநிறகும எ-று (கக)

கடுபாலையி லுறுவோாவய றுனனுமபதி சோநதாங
கடுபோாநிறை புடைமாநக ரதிாவனகுர னுழையப
படுவாசெவி கிளிபூவைகள பமரஙகுயின மயிலக
ளொடுகூவிய குரலினனிசை யுணருஙகளி புணரும

(இ-ள்) சுடுகினற பாலைநிலததிற பொருநதினவாகள் மருதநிலமமைநத நகரததைச சோநதாறபோல, மோதுகினற போரொலி நிறைநத சிறநத புடைநகரததில், அதிாகினற வலிய சததமானது நுழையபபடுபவா செவியில, கிளிகளும் நாகணவாயபபறவைகளும வணடுகளும குயிலகளும மயிலகளுங கூவிய குரலாகிய இனிய இசையையுணாநது களிபபடைவாாகள எ-று

அதிாவன குரலொலி பாலைவழிநடபபோா துயருககும, கிளிமுதலியவற்றின் இனனிசை வயறுனனும பதியடைநதோா சுகததுககு மொபபிடபபட்டன (உO)

வணடாடுவ மலருமபல மலாிறகரு மேகங
கணடாடுவ களிமாமயில கதிாமாமணி மேடை
கொணடாடுவ கிளிபூவைகள கூறுமபனி மொழியைத
தணடாதுட னுறைபுஙகுயி றமதினனிசை யோாநதே.

(இ - ள்.) மலர்கின்ற பல பூக்களில் வண்டுகள்படியும். கரிய மேகத்தைக் கண்டு களித்த பெரிய மயில்கள் நடிக்கும் கிளிகளும் நாகணவாய்ப்புட்களும் ஒளி வீசிய பெரியமணி மேடைகளிற் கொண்டாடுவனவாகிய குளிர்ந்த சோலைக் குயில்கள் தமது இனிய இசையையுணர்ந்து நீங்காது உடன்வாழும். எ - று. (சக)

கொந்தாடிய மலர்மென்குழல் குலையக்கலை கலையச்
சந்தாடிய முலைமேல்வளர் தரளத்தொடை யலைய
வந்தாடவர் விழியுங்களி மனமுந்திறை நல்கப்
பந்தாடுவர் கழலம்மனை பலவாடுவர் மடவார்.

(இ - ள்) கொத்தாகவுள்ள மலர்களை யணிந்த மெல்லிய அளகமானது அசையவும், ஆடையானது (உடுத்தமுறை) கலையவும், சந்தனக்குழம்பு பூசியமுலையின்மேல் வளர்கின்ற முத்துமாலை அசையவும், புருடர்கள் (ஆங்கு) வந்து (தமது) கண்களுங் களித்த மனமுந் திறையாகக்கொடுக்கவும்,மாதர்கள் பந்தாடுவார்கள், கழங்கு அம்மனை (முதலிய) பல ஆட்டங்களை யாடுவார்கள் எ - று

பந்து - கழங்கு - அம்மனை யென்பன ஒவ்வோர்வகை யாடல்கள். (சஉ)

கமுமாமணி யனையார்கமு கிடுமூசலி னாடச்
செமுமாமணி யொளிருங்குழை செவியூசலி னாடுங்
குமுவானரர் நோக்கிச்சிறு கொடியூசலி னாடு
மெமுகாளையர் மனமாமய லெனுமூசலி னாடும

(இ - ள) (மாசு) கழுவிய சிறந்த மாணிக்கம்போன்ற மாதர்கள் கமுகமரத்திலிட்ட ஊசலில் விளையாட, செழுமைதங்கிய சிறந்த இரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற குண்டலங்கள் (அவர்களது) செவியாகிய ஊசலிலாடாநிற்கும். தொகுதியாகிய வானரங்கள் (அவற்றைப்) பார்த்து, சிறு கொடிகளாகிய ஊசல்களிலாடாநிற்கும். இளம் பருவமுடைய ஆடவர்களது எழுகின்ற மனமுஞ் சிறந்த காமமயலெனனும் ஊசலிலாடாநிற்கும். எ - று

கழுமணி - சாணையிட்ட மணியென்க. (சங)

வெள்ளோதிம மலர்மேல்விளை யாடுங்கய மாடி
முள்ளோடெழு கொடியம்புய முருகார்மலர் குவளைக்
கள்ளோடலர் குமுதங்கொடு கண்டார்மன மறுகாற
புள்ளோடணி தொடைசெய்குவர் புனமாமயி லனையார்.

(இ - ள) வனத்திற் சஞ்சரிக்குஞ் சிறந்த மயிலினை (சாயலால்) ஒத்த மாதர்கள், வெள்ளிய அன்னங்கள் மலர்களின்பேரில் விளையாடுகின்ற கயங்களில் மூழ்கி, முள்ளோடு முளைக்கின்ற கொடியிற் பூத்த தாமரைகளையும், வாசனைபொருந்திய மலர்களாகிய குவளைகளையும், தேனோடு விகசித்த அல்லிகளையுங்கொண்டு, கண்டவர்களது மனத்தையும் வண்டுகளோடு (சேர்த்து) அழகிய மாலை கட்டுவார்கள். எ - று

அறு கால் - ஆறு கால்களையுடையது, வண்டு இது பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழி. தொடை - தொடுக்கப்படுவது.

இச்செய்யுளில், நீர்விளையாட்டும் மலர் கொய்தலுங் கூறப்பட்டன. (சச)

வண்ணந்தரு கனகத்தொடு மணியுங்கறை பெய்து
திண்ணந்தரு முசலங்கொடு செங்கைத்தொடி யுழலச்

சுண்ணஞ்செயு மடவாரிடு தூகினீங்குபு கொங்கைக்
கிண்ணமவிழி படவாடவர் கிண்ணந்தன நோவார.

(இ - ள்.) அழகுசெய்கின்ற பொன்னுடன் மணியையும உரலிற்பெய்து, வலிமையவாய்ந்த உலக்கையைக்கொண்டு,செவ்விய கரததிலணிநதவளைகளலையும்படி (பொற்) சுண்ணமிடிக்கும் மடவார்கள இட்டுள்ள மேலாடையானது நீங்கி (அவர்களது) கொங்கையாகிய கிண்ணமானது (ஆடவர்) விழிகட்குத்தெரிய, (அவாகள) கிண்ணமளவாகிய தனததை (அமமாதாகட்குக்) கொடுபபாாகள். எ - று

கனகமு மணியும் பெய்து என்றதனுனே சுணணமென்பதைப் பொற் சுண்ணமென்றும். இச்செயயுளிற பொற சுணணமிடித்தல் கூறப்பட்டது. (சுரு)

கிள்ளைத்திரள் பூவைத்திரள் கிளர்கூடடிடை யுய்தது
வள்ளததன மான்பாலொடு வைததூடடுபு மறைபோன்
மெள்ளப்பயில விததினனிசை மெனசொற்களை மாத
ரௌளற்றிற மினியினமெம தினசொறகென மகிழ்வாா.

(இ - ள்.) மாதர்கள் கிளிகளின கூட்டததையும, நாகணவாய்ப் புட்களின் கூட்டததையும விளஙகுகின்ற கூட்டில் விடுதது, கிண்ணங்களிற சாதமும் பசும பாலும வைததூட்டி, இனிய இசைபொருந்திய மெல்லிய சொறகளை மந்திரம்போல மிருதுவாகக கற்பித்து, இனி எமது இன்சொற்கட்குக் குறைகூறுநதிறமிலலையெனறு மகிழ்வாாகள். எ - று. (சுசு)

சிலைவாணுதன் மடவாாதில் கமும்வாாகுழன் மலரு
முலைமேலணி களபங்களு முனனுங்களி செய்யுங்
கலைநீவிய கலவிததொழில கதுவித்தம தியல்பு
குலைவாகிய பின்னுங்களி செய்யுங்குண மிகுநதே.

(இ - ள்.) விலலைப்போன்ற ஒளளிய புருவத்தையுடைய மாதர்களது திலதமும், நெடிய அளகததிலணிநத மலர்களும, தனஙகளிலணிநத கலவைசசாநத முதலியவைகளும (கலவிக்கு) முன்னரும விருப்பையுணடுசெய்யும். ஆடையை நீக்கிய புணாசசிததொழில பொருநதித தமதியற்கை யழிவாகிய பின்னரும, குணமிகுநது மகிழ்புணடாக்கும எ - று. (சுஎ)

ஊடிசசெலு மடவார்தம தொளிாமேகலை பறறி
வாடிததளா வுறுமைநதாகள் வாஙகககமழ் சுண்ண
நீடிககிளா தீபஙகெட நேரோசசியும விழிகண
மூடிததலை குனிவாாமணி முறறுநதிவண் மாடம்.

(இ - ள்) முற்றும நவரததினங்களால விளஙகுகின்ற மாளிகைகளில், ஊடல் கொண்டுசெல்லும மஙகையாகளது பிரகாசிககினற மேகலையை, மனவாட்டமுற்றுத தளாச்சியடையும் ஆடவர்கள பற்றியீர்கக, (அமமாதாகள்) மணமவீசும் (முத்துச்) சுண்ணததை மிக்க ஒளிவிளங்குந் தீபமணையுமபடி நேரேவீசியும, கணகளைமூடி (நாணத்தால்) தலைகுனிவாாகள். எ - று.

மேகலை - எழுகோவையணி. சிலர் எண்கோவையணி யெனவுங்கூறுவர்.

நச்சினூர்க்கினியர்

"எண்கோவை காஞ்சி யெழுகோவை மேகலை
பண்கொள கலாபம பதினாறு - கண்கொள்

பருமம பதினெட்டு முப்பத் திரண்டு
விரிசிகை யென்றுணரற் பாற்று"—எனப் பத்துப்பாட்டுரையிலும்,

"எண கோவை மேகலை காஞ்சி யிருகோவை
பண் கொள கலாபமிரு பததொனறு - கண்கொள்
பருமம் பதினைகு முபபத திரணடு
."—எனப் பிறருங் கூறுவதானுணர்க. (சஅ)

வேறு.

மலர்நத மகிழ்வா லாடவாதம வடிவம வரிபபான படமெடுபபக்
கலநத பரததை யொருததியுருக கவினத் தீடட முயனறீரென
றலாநத கமலச சீறடியொன றணிபூங குஞசி முடிசூட்டிப
புலநது போவாா மேகலையும பொனனரு சிலம்பு மோலிடுமே.

(இ - ள்) ஆடவாகள் பரந்த மகிழ்ச்சியால், தமதுருவததைச சிததிரிக்கும் பொருட்டுப் படததையெடுகக, (ஓ! ஓ! நீா) கூடிய வேசையொருததியின வடிவை அழகுபெற வெழுதமுயனறீரெனறு, மலாநத தாமரைபோன்ற சிறிய பாதமொனறை, அழகிய மலாசூடிய முடியிற சூட்டி [உதைதது] ஊடல்கொணடு செலலுமஙகையாக ளது மேகலாபரணமும, அழகிய பொறசிலமபுகளும ஒலிடும, எ - று.

சீறடி=சிறு+அடி. இது முதனீளாதாயின சிற்றடியெனவரும். (சகூ)

கலவி யிடதது நீராடுங கருமத திடததுங் கழிகின்ற
கலனு முடையும போலாத கையில வளைசோா வனநோககிப
பலரை மணநதெம போலிவாககுப பகைததீ ரோவென றடவாகள
பலநன குரைததுத துனிதிருததும பாவை யனையாா குழுவெஙகும

(இ - ள) புணாச்சிககாலததும, நீராடல் செய்யுங்காலத்தும விலக்குகின்ற ஆபரணஙகளும ஆடையும போலாத கையிலுள்ள வளைகள சோர்வனவற்றை ஆடவாகள பாாதது, (வளைகளே! நீரும்) எமமைப்போற் பலரையுஙகூடி இவாகளைப் பகைததீாகளோ? எனறு பலவாாதைகளை நனறுககூறி, கோபநதணிககும பொற பதுமைபோனற மஙகையா தொகுதியெஙகும (உள்ளன.) எ - று. (ருய)

ஊடும் பொழுது மடவாாக ளுணாாதத வுணாாநதைநத தமணியினமேற்
கூடும பொழுது மலாப்பொயகை குடையும் பொழுதும பசுமபொழிலி
னாடும பொழுதுஞ சிதாநதுவிழு மணஙக ளூர்தங் கலனிரவு
நீடும பொழுது மிருள்பருகி நெடுவான புரையு மிடைநகரே.

(இ - ள.) மங்கையர்கள ஊடல்கொள்ளுங் காலத்திலும், புலவிநீகக ஊடல் தவிர்ந்து பஞசசயனததின்பேரிற் கலவிசெயயுங் காலததிலும, மலாததடாகததில மூழ் குஙகாலததிலும,பசிய சோலையில் விளையாடுஙகாலததிலும, சிதறிவிழுகினற மஙகைய ரது ஆபரணஙகள், மிக்க இராக்காலததும் இருளையொழிதது (திறறலின) இடைநகர மானது நெடிய ஆகாயததை யொததிருககும். எ - று.

ஐந்தமணிகள - இலவம்பஞ்சு - செமபஞ்சு - வெண்பஞ்சு - மயில்-அனனத் தூவி யெனப்படுமே. (ருக)

தண்ணாந தரளங் கலநதமணா றளைநத பொழிலும பலநீரும்
வண்ணாந தழைசந திரகாநத மணிமா டமுமல குதலானும

திண்ணந் தருசூ ரியகாந்தத் திரண்மே டையுமல் குதலானும்
விண்ணந் தங்கேவ யாறுபருவம் விளக்குந் துயரு மிலத்துவே.

(இ - ள்.) குளிர்ந்த அழகிய முத்துக்கள் கலந்த மணலமைந்த சோலையும், பலநீரும், அழகமைந்த சந்திரகாந்தக் கற்களாலாகிய மாளிகையும் மிகுந்திருத்தலா னும், வலிமைவாய்ந்த சூரியகாந்தக் கற்களாலமைந்த மேடைகள் நெருங்கியிருத்தலா னும் ஆகாயத்தைப்போலவே ஆறிருதுக்களும் விளக்குந் துயரங்களும் அவ்விடை நகரம் உடைத்தாயிலது. எ - று. (ருஉ)

நாக மணக்கு நாகமுழை நண்ணி நவைதீர் முனிவோர்கள்
யோக முழக்கு மாறேபோல் யோக மிகுந்த விளையார்கள்
போக முழக்கு மிடைநகரம் புகன்று மினியுண் ணகரகழி
மாகநிவக்கு மதின்முதலா வரிசை யாக வுரைசெய்வாம்.

(இ - ள்.) ஆகாயமளாவிய மலைமுழையிற் பொருந்தி, குற்றந் தீர்ந்தமுனிவர் கள் யோகத்திற் பயிலுமவகையே போல, இளைஞர்கள் புணர்ச்சி மிகுந்து போகங் களைத்துய்க்கும் இடைநகர (வளங்களை) சொன்னோம். இனி, உண்ணகரத்தில் அகழி யும் ஆகாயமளாவிய மதிலும் முதலானவற்றை வரிசைப்படக் கூறுவாம். எ - று. (ருங)

உண்ணகர்.

வேறு

நெய் கலந்த வோதி மாதர் நெஞ்சி னூர்ந்த வஞ்சமு
மெய்க லந்த ஞான யோக மேவி னார்க ளுள்ளமுங்
கைக லந்து முக்க ணனக் டைக்க ணிக்கும் வண்ணமு
மைக லந்த ளக்கி னும்ம ளக்கொ ணாக்கி டங்கரே.

(இ - ள்) நெய்பூசிய கூந்தலையுடைய மாதர்களது மனதிற் பொருந்திய வஞ் சகமும், உண்மைகலந்துள்ள ஞானயோகத்தைப் பொருந்தினவர்களது மனமும் திரி நேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமான் கைகலந்து திருக்கடைக்கண் சாத்தும் வகையும், அழகுபெற அளவிட்டாலும் (அந்நகரத்து) அகழி அளவுசெய்யப்படாது எ - று.

உறுப்பெ திர்ந்த கஞ்ச மாம்ப லுற்ப லங்கள் வள்ளைகண்
மறுப்ப டாவ னிச்ச மோடு மற்று மாத ரேவலர்
விறுப்ப வேற்றை மள்ளர் சூழ்ந்த தென்ன மென்ம லர்க்குலம்
வெறுத்த தண்கி டங்கின் மாடு வேழம் பூத்து நிற்குமே.

(இ - ள்.) அவயவங்களை யெதிர்ந்த தாமரைமலர்கள் ஆம்பன்மலர்கள் உற்பல மலர்கள் வள்ளைக்கொடிகள் குற்றமடையாத அனிச்சமலர்களுடன் பிறவற்றையும் மங் கையர் கட்டளைப்படி தண்டிக்க, வேற்படைதாங்கிய மள்ளர்கள் சூழ்ந்தாற்போல,மெல் லிய மலர்க்கூட்டங்கள் விசேடித்து விளங்குந் தட்பமாகிய அகழியின் பக்கலில், நாணல்கள் விளங்கிநிற்கும். எ - று (ருரு)

தெளிந்த தண்கி டங்கு மாதர் சோர்ந்தி டுஞ்செ யற்கையாற்
குளிர்ந்தி னிக்கு நீர்த் தாயக்கொ ழுங்கண் மீர்ம ணத்தினோ
டொளிர்ந்த லர்ந்த பூவ தாயு லாவும் வண்டி னோசையால்
விளிந்தி டாம லம்பொ ழிக்கும் வேண வாவி ளைக்குமே.

(இ - ள்) தெளிந்த தண்ணிய அகழியானது மாதர்கள் சேருகின்ற செயற்கையாலும், குளிர்ச்சியுற்று இனிக்குந் தன்மையுடையதாயிருத்தலாலும், கொழுவிய சிறந்த தேனமணத்தோடு பிரகாசித்து மலர்ந்த பூவினையுடையதாயிருத்தலாலும், உலாவுகின்ற வண்டியின்ஒலியாலும், ஐம்பொறிக்கும் வேண்டிய ஆசையைக் கெடாமற் கொடுக்கும். எ - று.

ஐம்பொறிக்கும் அவாவிளைத்தல —மாதர்செய்றகையால-பரிசமும், இனிப்பால் - இரதமும், மணத்தால - கந்தமும், பூவால - ரூபமும், ஓசையால சத்தமும் உண்டாகுமெனக்கொள்க. (ருசு)

துள்ளு கெண்டை வாளை முட்சு றுவ ரான்ம லங்குமீ
னெள்ளு ஞெண்டி டங்கர் கூர்ம மெண்ணி லாவு யிர்த்தொகை
யுள்ளு லாவ மேலெ லாமு வக்கு மாண்பின் வைகலால
வெள்ள நீர்க்கி டங்கு மன்ற வேசை மாதர் போலுமே.

(இ - ள்.) துள்ளுகின்ற கெண்டைமீன்கள் வாளை மீன்கள் - முள்ளையுடைய சுறுமீன்கள் - வரால்மீன்கள் - மலங்குமீன்கள் - இழிவாகிய நண்டுகள் - முதலைகள் - ஆமைகள் (முதலிய) கணக்கிலாத உயிர்த்தொகைகள் உள்ளே யுலவாநிற்க, மேலிட முழுதுங் களிக்கும் மாட்சிமையுடனிருத்தலால், மிக்க நீர் பொருந்தியுள்ள அகழியானது நிலைபெற வேசைமாதரை யொத்திருக்கும் எ - று.

அகழியானது மேலே நயங்காட்டி உள்ளே வஞ்சகமடைந்துநிற்கும் வேசையைப்போன்றிருக்கும் என்பது கருத்து (ருஎ)

அளக்க ரொத்த தண்கி டங்க கன்ற நொச்சி யோடுதான்
விளக்க முற்று நீக்க மின்றி மேவு நட்பி னோர்தமைத்
துளக்க மின்றி யொட்ட லார்த்து ளங்க வென்று நிற்றலா
லிளக்கு றும திற்கு வாய்த்த வில்லின் மாது போலுமே.

(இ - ள்) சமுத்திரம்போன்ற தட்பமாகிய அகழியானது விசாலமாகிய மதிலுடன் பிரகாசித்து, நீக்கமில்லாது பொருந்திய நட்பாளரை நீங்குதலின்றிப் பகைஞர்களை நீங்கும்படி சயித்து நிற்றலால், வன்மை வாய்ந்த மதிலுக்குப் பொருந்திய மனைவிபோன்றிருந்தது. எ - று. (ருஅ)

நாகர் வாழும் வையகமும்பர் நண்ணி வாழும் வையகமிப்
போக பூமி யொக்கு மேற்பு குந்து காண்கு மென்றுசென்
றோங்கை யோடு கீழு மேலு மோங்கி டங்கு நொச்சியு
மீகை யாளர் கீர்த்தி யென்ன வென்று நின்றி லங்குமே

(இ - ள) நாகர்கள் வாழும் பாதலலோகமும், தேவர்கள் பொருந்திவாழுஞ் சுவர்க்கலோகமும், இந்தப் போகபூமியைப் போன்றிருக்குமாறு காண்போமென்று, ஒள்ளிய அகழியும் மதிலும் (முறையே) கீழும் மேலுஞ் சந்தோஷத்துடன் சென்று, கொடையாளிகள் கீர்த்தியைப்போல எக்காலமும் பொருந்தி விளங்கும் எ - று

கிடங்கு கீழும், நொச்சிமேலுஞ்சென்று எனக்கூட்டிக் கொள்க (ருகூ)

எண்மை மாதி ரத்தி னூரி மைத்தி டாத பாரையாற்
றிண்மை யாக வூறு வந்து சேரு மிந்ந காக்கென
வுண்மை நாடி யேய மைத்த தொக்கு நொச்சி யின்றுளார்
வண்மை நோக்க மாற்ற லேம விந்த தங்கும் வார்கொடி.

(இ - ள்.) மதிலானது எட்டுத்திக்குப் பாலர்களது இமைகொட்டாத நோக்கத்தினால், இச்சென்னை நகரத்திற்கு வலிமையாக இடையூறுவந்தடையுமென்று உண

மைகருதியே (அதனை யவர் நோககம்படாது) அமையச்செய்தது போன்றிருக்கும். ஆகாயததிலுள்ள(எனைய)தேவாகளது வளவிய திருஷடியை மாற்றுமபடிககே நெடிய கொடிகள எஙகும நிறைநதன (ஆகும). எ - று.

தேவாகளில் அட்டதிசைகளிலுள்ளாா கண்படாது மதிலும், விணணிலுள ளார் கண்படாது பதாகையும் மறைககுமென்பது கருதது. (சுO)

மாறு கொண்ட மனனா போாககு வநதிடாமுன் சென றவாக
கீறு கணடு மீளுமவீர ரெணணி லாாது வனறுற
நீறு தீறறு மாட மூடு நிறற லானு மிநநகாக்
கூறு நீபப வேயி ழைதத தாகு மோஙகு மாமதில.

(இ - ள்.) பகைமைகொணட அரசாகள் போாபுரிதறகுவராமுன்னரே (எதிர்) சென்று அவாகட்கு இறுதிசெய்து திருமபுங கணககில்லாத (யுதத) வீரர்கள பொருநதிவாழ, சுணணாநீறறிய (சுவாசதலஙகளையுடைய) மாளிகைகள உளளே நிறபதாலும, உயாநத பெரியமதிலானது இசசெனனை நகரததிறகு இடையூறு தவிர்ககவே செயவிததாகும. எ - று.

பகைஞரை யெதிர்சென்று வென்றுவரும் வண்மையுடையார்,மாளிகைகளில் உள்ளேவாழவும், (பகைவரால்) நகருககிடையூறு வேணடாது மதிலானது (தானே) உயாநதுநிறகும எனபது கருதது (சுக)

நொசசி யுசசி வேயாது நீண்ட நொசசி யோடு போாசெய
விசசை யுறறு மன்னா வநதெதிாககும வணண முண்டெனி
னசசு மிநந காககண வாழு நலல வீரா வேண்டுமோ
மெசச வெநதி ரஙக ளேவி ரைநது போாவி ளைககுமே.

(இ - ள்) நொசசிமாலையை முடியிற்சூடி நெடிய மதிலுடன் போர்புரிய விருப்பங்கொணடு (பகை) அரசாகள வநது எதிாககினற வகையுளதாயின, விருமபததகக இசசெனனை நகரததினகண வாழ்கினற நலல (போா) வீராகளும வேணடப்படுமோ? (வேணடுவதிலலை, எனெனில அமமதிலிற பொறிதத) யநதிரஙகளே (கணடோா) மெசசுமபடி விரைநது போாசெயயும எ - று.

மதிலினை முற்றுகைசெய்யவநத மனனவன நொச்சிமாலையணிநதுவருதன், மரபாகலின "நொசசி யுசசி வேயநது" எனறாா. (சுஉ)

வநது மனனா நொசசி முறறின வாாநத தண்ட மோசசியே
வெந திரகக டாகக ளிறறி னஙக ிாதத தேரடு
மூநத வோடி மாம டஙகன முறறும வேழ மடடெழு
குநத மளளா வாமபா ிகரு லஞசு வடடும வேஙகையே.

(இ - ள்) (பகை) அரசாகள வந்து மதிலினை முறறுகைசெய்தால, மதஞ்சொரியும் எநதிரயானைததொகுதிகள தணடாயுதஙகளைவீசி ஒளிவிடுதேர்களை யழிக்கும. சிறநத சிங்கப்பொறிகள முழுதும முறபட்டோடி யானைகளைககொன்றெழும். வேஙகைபபொறிகள ஈட்டியேநதிய மளளாகளையுந தாவிசசெல்லுங குதிரைததொகுதியையுமழிககும். எ - று

மதிலிலுளள பொறிகளில் யானைப்பொறிகள் பகைஞர் தேர்ப்படையையும், சிஙகப்பொறிகள யானைபபடையையும, வேஙகைபபொறிகள் ஆட்படையையுங குதிரைப்படையையும் அழிககுமெனறாா் (சுங)

எழுக்கள் கப்ப ணங்கள் வேலி ருப்பு லக்கை நாந்தகங்
கழுக்க டைக்கு லங்குயங்க கதைக்கு லங்க லப்பைகள்
மழுக்கள் பிண்டி பாலம வாளில வாளி சூல நேமிகள்
முழுக்க வுய்க்கு மோடு நீளு மொய்ம்பி னெந்தி ரங்களே.

(இ - ள்.) (அம்மதிலின்) வலியுடைய யந்திரப்பொறிகள், வளைதடிகள் - இருப்பு நெருஞ்சின்முட்கள் - வேற்படைகள் - இருப்புலக்கைகள் - வாட்கள் - ஈட்டித் தொகுதிகள் - அரிவாட்கள் - கதைக்கூட்டங்கள் - கலப்பைகள் - மழுக்கள் - பிண்டிகள் - பாலங்கள் - நெடியவிற்கள் - அம்புகள் - சூலங்கள் - சக்கிரங்கள் - (முதலிய வற்றை) முழுதுஞ்செலுத்தாநிற்கும், ஓடாநிற்கும், திரும்பாநிற்கும். எ - று. (கூச)

செருப்பு கன்று வந்த மன்னர் சேனை மேலு ருக்கிய
விருப்பு நீர்கள் செப்பு நீர்க ளீய மோடி றைப்பன
நெருப்பி னோடு கல்லு லோக நீளி டைச்செலுத்துவ
வுருப்ப மிக்கு யாவு மங்கு லப்பி லாத மல்குமே

(இ - ள்) போர்புகன்று வந்த அரசர்களது சேனைகளின்பேரில், உருக்கிய இருப்புநீர்களையும் செப்புநீர்களையும் ஈயநீர்களையும் இறைப்பனவும், நெருப்புடன் கல்லும் உலோகங்களும் உட்டிணமிகுந்து நெடுந்தூரத்திலெறிவனவும், (முதலிய) எல்லா யந்திரங்களும் அம்மதிலில் அழிதலில்லாதனவாகி நிறைந்திருக்கும் எ - று.

மாசை யைக்கு றித்த விந்த மாந காக்க ணும்பர்கள்
பூசை யைக்கு றித்த லாது போர்க்கு றித்து றேனமி னென்
றாசை யைக்கு றித்த நொச்சி யங்கை யான்ம றித்தல்போ
லோசை யைக்கு றித்து நீடு மொண்ப தாகை யாடுமே.

(இ - ள்) பொன்னைக்குறித்த[செல்வமவாய்ந்த]சிறந்த இச்சென்னை நகரத்திற் பூசைபெறுதலைக் கருதியல்லது, போர்செய்தல் கருதிவாராநீர்கள் தேவர்களே என்று, திசைகளை யளவிட்ட மதிலானது அழகிய தனது கைகளால் தடுத்தல்போல, சீர்த்தியைக்குறிப்பிட்டுயர்ந்த ஒள்ளிய துவசங்கள் ஆடாநிற்கும் எ - று (கூரு)

எண்ணில் பட்டி னங்க ளுக்கு மேந்தன் மன்ன னாகவே
பண்ணி யிந்த வொப்பி லாத பட்டி னத்தை மற்றித
னுண்மை யாரு மோர்ந்து கொள்ள வோங்கு மோலி சூட்டிய
வண்மை காட்டி நிற்கும் விண்வ ளாந்தொ ளிர்ந்த கோபுரம்.

(இ - ள்.) (இச்சென்னைநகரில்) ஆகாயமளாவி உயர்ந்து பிரகாசிக்குங் கோபுரமானது, இந்தச் சமானமில்லாத சென்னைநகரத்தை, கணக்கில்லாத நகரங்களுக்கும் பெருமைவாய்ந்த (நகர) ராசனாகவே செய்து, இதனது உண்மையை எவரு மறிந்து கொள்ளும்படி, உயர்ந்த கிரீடத்தைத்தரித்த வண்மையைக் காட்டிநிற்கும் எ - று.

உடுக்கள் கோள்க ளுள்கண மற்றை யும்ப ராரும் வானவழி
விடுக்கி னும்வி டாது நாளு மேவு மாறு காலமு
மடுக்கு நாற்கு லத்த ரும்ம டாந்தெ ழுந்து செல்லவே
தடுக்கு மாறி லாது யர்ந்த யங்கு வாயதல யாவுமே.

(இ - ள்.) விண்மீன்கள் - கிரகங்கள் - நக்ஷத்திரங்கள் - பிறதேவர்கள் முதலியோரும் ஆகாயவீதியை விடுத்தாலும் (தாம்) விடாது தினந்தோறும், பொருந்திய

சிறுபொழுதாறிலும் (தம்பால்) வரும் நாற்குலத்தத தோன்றியவாகளும் நெருங்கித் தோனறிச செலலும்படி தடுக்கும வகையில்லாமற பொருந்திய வாயில்களெல்லாம் (அந்நகரில்) விளங்கும. எ - று.

கிரகஙகள் - சூரியன் சந்திரன் முதலிய நவகிரகங்கள. கோளகள - அசுவனி பரணி முதலிய இருபத்தேழு நக்ஷத்திரஙகள். சிறுபொழுதாறு - மாலை யாமம் வைகறை விடியல நணபகல எறபாடு எனப்படும.

நாற்குலத்தர் - பிராமணா அரசா வைசியா சூத்திரா. (சுஅ)

வநதெ திர்ந்த தெவ்வின மனனர் மாம ணிமுடி த்தலை
முநது றப்ப ணித்தி ருமபொன முற்றும வாஙகு நொசியின
சநத மினன துறற மைநதா தமபொ ருள்க வாநதவா
சிந்தை யுமப ணிக்கு மாநதா சேரி வணமை செப்புவாம.

(இ - ள) (தனனை) வநதெதிாநத பகையரசாகளின சிறநத மணிகளிழைத்த கிரீடமணிநத சிரஙகளை முதலிற பணியசசெயது (அவாகளது) பெருமபொருண் முழுவதையும வாஙகுகின்ற மதிலின அழகு இத்தகையது. (தமபால) வந்த ஆடவாகளது செலவத்தை யபகாித்து அவா மனத்தையும பணிவுறசசெயயும பரததையா சேரியின் வளத்தைக் கூறுவாம. எ - று. (சுகூ)

வேறு

போர்த்தொழிலிற றமைவெனறு பொருள்கொளவெண ணுநாககது
பாாத்திபருங குழையவிழிப படைவிடுத்துள் ளுயிரோடு [செய
கூாத்தபொரு ணிலமுழுதுங கொள்ளைகொண்டு மவாகுறித்த
சீாத்தசுக மளித்துவப்புச செய்பவாசே ரிகளபலவால.

(இ - ள) போாததொழிலாற றம்மைவெற்றிகொணடு (தமது) பொருளை யபகாிக்க நினைப்பவாகட்கு, அவவணணம (தாமே) செயகினற அரசாகளும மனமிளக விழியாக (வேற) படையைசசெலுத்தி, உளளிடத்துள்ள உயிருடன மிக்கபொருளும் நிலமும் (முதலியவறறை) முழுதுங கொள்ளைகொணடு, அவாகள கருதிய சிறந்த சுகத்தைககொடுத்துச சநதோஷப்படுத்தும பரததையா சேரிகள (அநநகரத்தில), பலவாகும எ - று.

ஆல் - அசை (எ0)

இநதிரனுா புலோமசையோ டினிதமாபள ளியுநாண
வநதிளஙகாற றவழுநதசைய மலாமாலை பலதூஙகச
சநதனஙகுங குமமபுழுகாற றளைவழித்து மணிபபநதா
சுநதரமா யெவாவிழிககுஞ சுகமவிளைககும வாயதொறும்.

(இ - ள) தேவேந்திரன அயிராணியுடன இனிதாகப் பொருநதிய நகரமும் நாணமடையும்படி (பரததையா சேரிகள) வாயிலகடோறும மந்த மாருதம வநது தவழ்நதசையவும, பல மலாமாலைகள தொஙகவும, சநதனம குஙகுமம் புழுகு முதலிய வறறுடறறளைமெழுகியும, முத்துபபநதாகள அழகாயும (விளஙகுதலின,) எல்லாா கண்கட்குஞ சுகத்தையுணடுசெயயும. எ - று

இளஙகால தவழநதசைதல - இளஙகாறறுமெலலென நடந்து வீசுதல். (எக)

தூமத்தி னறுங்கூந்தற் றொடிக்கைமட வாரிடத்துக்
காமத்தை விழையாத கருத்தினரா ரைம்பொறிக்கு
நாமத்தி னறுங்கனியிற் றவழிளந்தென் றலிற்கிளியின்
வாமத்தி னிருஞ்சுகமே வளர்ப்பதவர் மாடமுமே.

(இ - ள்) (அகிற்) புகையூட்டிய மணமமைந்த அளகத்தையும் வளையலணிந்த கையையுமுடைய அப்பரத்தையர்களிடத்தில், ஐம்பொறிகளுக்குங் காமங்கொள்ளாதவர்கள் யாவர்? (ஒருவருமிலர், ஏனெனில்) அவர்கள் மாளிகைகளும், மலர்மாலையாலும் நல்ல பழங்களாலும் தவழ்கின்ற இளந்தென்றலாலும் கிளிகளாலும் அழகாலும் பெருஞ்சுகத்தையே வளரச்செய்வது (ஆதலின்) எ - று.

ஐம்பொறிகளுங் காமத்தை விழைதலை,

திருக்குறள்.

"கண்டுகேட் டுண்டுயிர்த் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள."—என்பதனானறிக (௭௨)

மாடகத்தின் யாழெடுத்து வார்நரம்பு தகப்பண்ணி
யாடகப்பொன் மணியாழி யங்குலியி னிசையெழுப்பும்
பாடகத்தி னடிமடவார் பயிலரங்கி னுடட்பரு
நாடகத்தைக் கண்டவர்க ணல்லுள்ளு மரங்காமே.

(இ - ள்) முறுக்காணியையுடைய வீணையையெடுத்து, நெடிய நரம்புகளைத் தகுதிசெய்து [சுருதிகூட்டி] ஆடகப்பொன்னாற்செய்த பலரத்தினங்களிழைத்த மோதிரமணிந்த விரலாற் பண்ணோசையை யெழுப்புகின்ற பாடகமணிந்த காலையுடைய பரத்தையர் பழகுகின்ற சபையில் நடனஞ்செய்யு நாடகத்தைப் பார்த்தோரது நல்ல மனமும் (அவர்கள்) நடனசாலையாகும். எ - று.

மாடகம் - முறுக்காணி யாழ் - வீணை. இது பேரியாழ் - மகரயாழ் - சகோடயாழ் - செங்கோட்டியாழ் - என நால்வகைத்து இவற்றுள், பேரியாழுக்கு நரம்பு இருபத்தொன்றும், மகரயாழுக்கு நரம்பு பதினேழும், சகோடயாழுக்கு நரம்பு பதினாறும், செங்கோட்டியாழுக்கு நரம்பு ஏழுமாம். இவற்றை,

"பேரியாழ் பின்னு மகரஞ் சகோடமுடன்
சீர்பொலியுஞ் செங்கோடு செப்பினார்—தார்பொலிந்து
மன்னுந் திருமார்ப வண்கூடற் கோமானே
பின்னு முளவே பிற.

ஒன்று மிருபது மோரேழ்மேற் பத்துடனே
நின்றபதி னாறேழு நேருங்கால் - குன்றாத
நால்வகை யாழிற்கு நன்னரம்பு சொன்முறையே
மேல்வகை நூலோர் விதி,"—என்னும் நச்சினார்க்கினியர் உதாரணச் செய்யுள்களானறிக.

நரம்பு தகப்பண்ணுதலாவது, பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மை மாத்திரையறிந்து வீக்குதலாகிய பண்ணல்—அவ்வீக்கின நரம்பை விரல்களால் அகமும் புறமுங் கரணஞ்செய்து தடவிப்பார்த்தலாகிய பரிவட்டணை - ஆரோகண அவரோகணவகையால் இசையைத் தெரிதலாகிய ஆராய்தல - அநுசுருதியேற்றுதலாகிய தைவரல - ஆளத்தியே நிரம்பப்பாடுதலாகியசெலவு-

பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதலாகிய விளையாட்டு - பாட நினைத்தவண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதலாகிய கையூழ் - குடகச் செலவும் துள்ளற்செலவும் பாடலாகிய குறும்போக்கு முதலிய கலைத்தொழில்களால் நரம்பினைத் தகுதியுறச்செய்தல்.

இசையெழுப்புதல் - வார்தல் வடித்தல் உந்தல் உறழ்தல் உருட்டல் தெருட்டல் அள்ளல் பட்டடையென வெண்வகை. இவைமுறையே எடுத்தல் படுத்தல் நலிதல் கம்பித்தல் உருட்டு ஒலி குடிலம் தூக்கு எனப்படும். இவை யாவும் இசையிலக்கணமாதலின் அந்நூலுட் பரக்கக்காண்க. (எக)

புளகமெழ முலைவருடிப் புயத்திலணைத் திதழ்பருகி
வளர்நுதறை வரலாதி புறத்தொழிலு மணியல்கு
லுளநெகிழுங் கரிகரலீ லைகளாதி யுட்டொழிலு
மளவிலவுஞ் சித்திரத்தி னமைத்தனரா வணமேபோல்.

(இ - ள்) மயிர்க்கூச்செறியும்படி முலையைவருடி, தோளிலணைத்து, இதழைச்சுவைத்து வளர்கின்ற நெற்றியைத் தடவுதல் முதலிய புறத்தொழில்களும், அழகிய அல்குலில் மனங்களிக்குங் கரிகரமுதலிய லீலைகள் ஆகிய உட்டொழில்களும் எண்ணிலலாதன (பிற)வும், (அந்நகரப்பரத்தையர்கள்) கடைவீதிபோலச் சித்திரங்களாற் பொருத்தியுள்ளார்கள். எ - று.

கரிகரம் - யானையின்கை. அது விரனுனியை வளைத்துச் செய்வதோர் இரீடையெனக். இவ்வகை விடயங்களை இன்பநூலுட்கண்டு கொள்க. அலதேற் றனிமையிற் கற்றோரிடங் கேட்டுணர்க. (எஉ)

சித்திரத்தி னவாதொழிலைச் சென்றெதிர்நோக் கினுமறிவு
பொத்தியமெய் யுளத்தினரும் பொறியைந்து நிலைகலங்கப்
பித்தினரா குவரென்றாற் பெருமழைக்கட் பரத்தையார்தந்
நித்திலப்பூண் முலைபுணர்ந்தோர் நீங்கினுயிர் வாழ்வாகளே.

(இ - ள்.) அறிவமைந்த உண்மை மனமுடையவருஞ்சென்று அப்பரத்தையர் செயல்களைச் சித்திரத்தில் எதிர்கண்டாலும், ஐம்பொறிகளும் நிலைகலங்குதலாற் பித்தராவாரென்றால், பெரிய குளிர்ந்த பார்வையுடைய பரத்தையர்களது முத்தாபரணமணிந்த முலையை யணைந்தவர்கள் (அம்மங்கையரைப்) பிரிந்தால் உயிர்தாங்குவார்களோ? (தாங்கார்கள்) எ - று. (எங)

குலமகளிர் தமைமணந்த கொண்கனைய லாறபிறர்பாற்
கலவியுறி னவர்தமமைக் கறுத்தடக்கு மரையர்களும்
பலரைமணந் தனரென்றே பாறறிலராய்ச் சிறப்பருள
நிலவுமரச் சவையடுப்பா நித்தியமங் கலமடவார்.

(இ - ள்) கற்பின் மடவார்கள் தம்மை மணம்புரிந்த கணவனையல்லாமற் பிறரிடத்திற் புணர்ச்சிசெய்யின், அம்மங்கையர்களைக் கோபித்தடக்கும் அரசர்களும், பலரைக் கலந்தார்களென்று கோபியாதவராய்ச் சிறப்புச்செய்ய நித்தியசுமங்கலிகளாகிய வேசைகள் விளங்கிய அரசச்சபையை யடைவார்கள். எ - று. (எச)

உறுபபிறுற் பெருவனப்பா லொள்ளணியா லிளமையினுன்
மறுப்படாக் குலமகளிர் வழியொழுகித் தருஞ்சுகமும

வெறுப்பவே காளையாகக்கு மிகுபோகம விளைக்கின்ற
சிறப்பினாற் பொருண்முழுதுந் திறைகொள்வா விலைமாதர்.

(இ - ள்) அவயவத்தாலும பேரழகாலும ஒளிபொருந்திய ஆபரணத்தாலும் இளமையாலும் குற்றமடையாத நற்குலத்துதித்த மனைவியர் நலவழி நடந்து கொடுக்குஞ் சுகமும் வெறுக்குமபடி, விலைமாதாகள இளமாந்தர்கட்கு மிகக போகத்தை யுண்டு செய்கின்ற சிறப்புடன எலலாபபொருள்களையுங கப்பமாககொளவார்கள. எ - று.

முனனொன்றப் பொருளகொடுத்து முயங்கினவா கணணெதிரே
மினனொன்று மிடைமாதா விலைசெயத முலைமீட்டும
பொனனொன்று தசனூரதமா யிரமாதி புகனறெவாககும
பின்னொனற விலைசெயதும பிழையுமிலா பழியுமிலா.

(இ -ள்.) மினனல்போன்ற இடையையுடைய மாதர்கள முன் (தம்மைக்) கூடப் பொருள்கொடுத்துக் கலந்தவர்களது கணணெதிரிலே (அவாகட்கு) விலைபடுத்திய முலையை மீளவும் ஒருபொன், பத்துப்பொன, நூறுபொன, ஆயிரமபொன் முதலாக (விலை) கூறியும, பினனர் எல்லோர்க்கும பொருநத விலைசெய்தும் குற்றமுமுடையவரல்லா; பழிபபுமுடையவரல்லா. எ - று. (எஅ)

விலைகொடுத்தா வணதெழுதும விளைஞருஞ்செய் யாரொனமே
தலையளியாற பொருள்கொடுத்துத தமைவிறகுங காளையாகள
கலைதிருத்தி யணியணிந்து கானமலருந் தைவந்து
நிலைதருவாயத் தமபலமு நிதநதுமவா யாறகவாவாா.

(இ - ள்.) விலைகொடுத்து (முறிச்) சீட்டெழுதும அடிமைகளும் (இப்படிச்) செய்யமாட்டாாகள் சிறந்த அனபுடன பொருளைககொடுத்துத தயமை (தாமே) விறகுங (காமுகாகளாகிய) காளைப்பருவமுடைய ஆடவர்கள (அபபரத்தையாகளது) ஆடையைத திருததி ஆபரணஙகளைப் பூட்டி, பாததாமரையையும பிடித்து, நிலைதத வாய்த தமபலததையும நாடோறும்(தமது) வாயினாற கொளவாாகள. இஃதென்ன ஆசசரியம். (ஆ! ஆ!) எ - று. (எகூ)

தொடியணிகைப் பொருணிறைத்துஞ் சூழுளததை நிறையாாக்குக்
கடிதலிலா வேவலர்கள காமமிகுங காளையரே
படியகமு மவாவாயே பள்ளியுமற றவாமாாபே
வடிவுபுறந தோனறுமல வைபபிடமு மவாமனமே.

(இ - ள்) வளையலணிந்த கைபபொருளை நிறைவாகச சோத்தும், யோசிக்கும் மனதை நிறையாத பரததையாககு, காமமிக்க இளமைப்பருவமுடைய ஆடவர்களே நீக்கமில்லாத அடிமைகள்; அவர்கள வாயே படியகமுமாம; பஞ்சணையும அவாகள மார்பகமே ; தமதுருவம் வெளியே தொன்றுமல வைததறகுரிய இடமும் அவர்கள் மனமேயாம். எ - று.

படியகம் - தம்பலப்படிக்கமென்றும் பூமியெனறும் பொருள்பயக்கும். (அ0)

ஆடலினாற் பாடலினு லவினயத்தாற் பனிமொழியான்
மாடகநல் யாழிசையால் வல்லுவிளை யாடலினு
லூடலினாற கூடலினு லொன்றாலுங் குறைவினறி
நாடரிய பொருள்பலவு நாளுளு மீட்டுவரால்.

(இ - ள்.) ஆடலாலும் பாடலாலும் அவிநயத்தாலும் குளிர்ந்த மொழியாலும் முறுக்காணியையுடைய நல்ல வீணாநாதத்தாலும், சூதாட்டத்தாலும், ஊடலாலும், புணர்ச்சியாலும், ஒருவகையிலுங் குறைவில்லாது, தேடற்கரிய பல பொருள்களையுந் தினந்தோறுந் தேடுவார்கள் (பரத்தையர்கள்.) எ - று. (அக)

துறந்தவர்க்கு முடன்முழுதுந் தோறிரைந்த முதுமையர்க்கு
மறந்தலைநின் றவர்க்கு மழிபிணியி லுழந்தவர்க்குஞ்
சிறந்தபரத் தையர்கலவி செய்யாமை யுறுமேனு
மறந்தழைபு மரைவிழிக்கு வாடாத மனமில்லை.

(இ - ள்.) துறவிகளுக்கும், தேகமுழுவதும் மீந்தோல் திரைந்த விருத்தர்களுக்கும், தருமவழியில் நின்று (புண்ணியங்களைச்) செய்பவர்களுக்கும், துன்பப்படும் வியாதியில் வருந்துபவர்களுக்கும், மேம்பட்ட பரத்தையர் புணர்ச்சியைச் செய்யாமை கூடுமாயினும், பாவமிகுந்த அப்பரத்தையர் கண்களுக்கு வருந்தாத மனம்(ஒன்றேனும்) இல்லை. எ - று. (அஉ)

அருங்கலமா கியமான மறவிட்டுச் சுகப்பொருளை
மருங்ககலாக் கினிதுதவு மரைவிலார்சே ரிகள்புகன்று
மொருங்கெண்ணில் லாப்பொருளு மோவாமே விலைசெய்து
பெருங்கலமா கியமானம் பேணுநரா வணம்புகல்வாம்.

(இ - ள்.) அரிய ஆபரணமாகிய மானத்தை யறவேவிட்டுத், தம்மைவிட்டுப் பிரியாதவர்களுக்குக் காமசுகத்தையே இனிதாகக் கொடுக்கும் வரைவின் மகளிராகிய பரத்தையரது சேரிகளைச் சொன்னோம் எண்ணில்லாத பொருள்களையுங் கெடாமல் ஒருசேர விலைசெய்தும், பெரிய ஆபரணமாகிய மானத்தைக்காக்கும் வைசியர்களுடைய வீதியைச் சொல்லுவோம் எ - று. (அ௩)

வேறு

காவண மருங்கிடுக்கு கடிமலர் பலசிந்தித்
தூவண மணிமாலை தூக்கினர் விரையூட்டிப்
பூவணர்க் குலைவாழை பூகமு முறநாட்டு
மாவணர் நோக்குநர்க ளமரரின் வேறலரே.

(இ - ள்) பக்கங்களிற் பந்தலிட்டு வாசம்பொருந்திய பல மலர்களைச் சிந்தி, பரிசுத்தமாகிய அழகிய முத்துமாலை தொங்கவிட்டு, வாசனையூட்டிவளர்ந்த பூக்குலையையுடைய வாழையுங் கமுகும் பொருந்த நாட்டிய வைசிய வீதியைப் பார்ப்போர் தேவர்களைக்காட்டிலும் வேறலலர். எ - று (அ௪)

வரையவும் வனத்தனவும் வயலவுங் கடலனவும்
விரைசெலற் கலன்பலவும் விண்ணிடை வெளிமாயத்
திரைதவழ் கடற்பாங்கர்ச் சேர்த்திட வெயின்மழையிற்
புரையறு தவமாற்றிப் புகப்படு மாவணமே.

(இ - ள்) மலைபடுபொருளும், காடுபடுபொருளும், நாடுபடுபொருளும், கடல்படுபொருளும் (ஆகியவற்றை) விரைந்து செல்லுதலுடைய பல மரக்கலங்களும் ஆகாய வெளியு மறையும்படி [மிகுதியாக] அலைகள் தவழுங் கடலின்பக்கலிற் சேர்க்க, கடைவீதிகள் வெயிலிலும் மழையிலும் குற்றமற்ற தவத்தைச் செய்து (தயயாற் அவற்றை) அடையும் எ - று (அ௫)

தொகையறு பொருள்பலவுந் தூக்குபு வரைவுசெய்யுந்
தகைபெறு தராசிஞெடுந் தங்கலின் வணிகரெலாம்
பகையென வுறவெனனப் படாதரு ளொதுமலென
வகைவகை விலைசெய்யா வழங்குவ ரொருவிலையால்.

(இ - ள்) கணக்கற்ற பல பொருள்களையுந் தூக்கி அளவிடுந் தகைமைபெற்ற தராசினோடும் பொருந்தியிருத்தலால், வைசியர் யாவரும், (பண்டங்களைக்கொள்ள வருவோர்) பகைவரென்றும் உறவினரென்றும் விரிந்த பற்றிகலின்மை யரென்றும் (அவரவர்க்கேற்ப) வகைவகையாக விற்கமாட்டார்கள், ஒருவிலையுடன் (யாவர்க்கும்) விற்பார்கள் எ - று.

தராசு "ஐயந் தீரப்பொருளை யுரைத்தலு - மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே" என்ற சூத்திரப்படி நடுநிலைமையைக் காட்டுமாறு அதனை யடைந்தவர்களாதலின் யாவர்க்கும் ஒருவகையாகவே விலைசொல்லி விற்பர் என்றார். (௮௬)

தினையள வைப்பொருளுஞ் சிதறுவ திலையாக
வனைபுகழ் வணிகர்பொருள் வைகலு மீட்டிடினு
மினையவ ரிரவலர்பா லிமையவ ராதியர்பாற்
பனையள வைப்பொருளும் பயோதர மெனப்பொழிவார்.

(இ - ள்) அலங்கரித்த புகழையுடைய வணிகர்கள் தினையளவாகிய பொருளையுஞ் சிதறவிடுதலில்லையாக நாடோறும் பொருளைச்சேர்த்தாலும், இவர்கள் யாசகர்களிடத்திலும், தேவர்கள் முதலியவர்களிடத்திலும், பனையளவாகிய பொருளையும் மேகம்போலச்சொரிவார்கள் எ - று.

தினை - பனை - ஆகுபெயர்கள். இமையவராதியர்பால் என்றதில் ஆதியென்றதால், தென்புலத்தார் ஒக்கல் முதலானோரையுங்கொள்க. (௮௭)

கொடுப்பதுங் குறைவின்றிக் கொள்வது மிகையின்றித்
தொடுப்பவர் தமக்கெல்லாஞ் சுருக்கிய விடைநல்கி
விடுப்பதுங் கலனின்று விழுப்பொருள் கொணர்ந்தில்லின்
மடுப்பது மல்லாது வணிகர்கண மறறறியார்.

(இ - ள்) வைசியர்கள் (தம்பாற் கொள்வோர்க்குக்) குறைதலில்லாது கொடுத்தலும், (தாமவர்களிடத்தில்) அதிகமில்லாமல் வாங்குதலும், (சமமை) வினவுவாரெல்லார்க்கும், சொற் சுருக்கமாகிய விடைகொடுத்து (அவர்களைச்செல்ல) விடுத்தலும், மரக்கலங்களினின்று சிறந்த பண்டங்களைக் கொண்டுவந்து வீட்டிற் சேர்த்தலும் அல்லாமல், பிறிதொன்றனையு மறியமாட்டார்கள். எ - று.

"கொடுப்பதுங் குறைவின்றிக் கொள்வதும் மிகையின்றி" என்றதை, திருக்குறள் "வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப் - பிறவுந் தமபோற் செயின்" என்றவிடத்து, "பிறவுந்தம்போற் செய்தலாவது கொள்வது மிகையுங் கொடுப்பது குறையுமாகாமல் ஒப்ப நாடிச்செய்தல்" எனக்கூறிய பரிமேலழகருரையானுணர்க. (௮௮)

ஈட்டிய பொருண்முழுது மீட்டுந ரறியினலாற்
கோட்டமி லிமையவருங் குறித்தறி தரமாட்டார்
நாட்டிய பாவலர்க ணாவலர் தொடுத்தவெலாந்
தீட்டுதற் கமைவுபெறு செறிபல பனையிலையும்.

(இ - ள்.) தேடிய பொருள்களையெல்லாம், தேடினவர்க ளுணாந்தாலன்றிக் கோடுதலில்லாத தேவர்களும யோசித்து அறியமாட்டாதவர்க ளாவார்கள். (அவர்கள புகழை) நாட்டிய பாவலர்களும் நாவலர்களும பாடிய வற்றையெல்லாம், நெருங்கிய பல பனையேடுகளும எழுதுதற்கு (இடம்) பொருந்துதல பெறு. எ - று.

ஈட்டுநா - வினைப்பெயர். இதில் நகரம நிகழ்காலத்தை யுணாத்தியது (அகூ)

உடுப்பன சுற்றுவன வுடலுறப போாப்பனவும
படுப்பன வெனப்பலவும பனனிறத் துகினவுடை
யடுப்பன வொருபாலா மவிாமுடி குழைபாரந
தொடுப்பன வளைமற்றுந் துதைவன வொருபாலாம.

(இ - ள.) உடுப்பனவும, சுற்றுவனவும், உடலிற பொருந்தப போாப்பனவும, படுப்பனமுதலிய பலவும, பலநிறங்களமைந்த வஸ்திரமும (ஆகியவை) ஒருபக்கலிற பொருந்தி யிருப்பனவாம் பிரகாசிக்கின்ற கிரீடம - குண்டலம - முத்துமாலை - தொடுப்பனவாகிய வளை முதலியனவும ஒருபக்கலில நெருங்கி யிருப்பனவாம. எ - று

உடுப்பன - ஆடைகள் சுற்றுவன - பாகைமுதலியன போாப்பன - உத்தரீயம் துப்பட்டி முதலியன படுப்பன - பஞ்சணைமுதலியன பனனிறத்துகினவுடை - திராடைமுதலியன. துகினம - சந்திரகாந்தி (கூ0)

உண்பன பருகுவன வுவப்பொடு நக்குவன
நணபொடு கடிப்பனவு நலத்தகச் சுவைப்பனவுங
கணபடு முனனுஞ்செய்க்கட் கடிவிடுத் துறுவோாத
மொணபடு மணமவாங்கி யீணடுவ வொருபாலாம.

(இ - ள) உணபனவும, பருகுவனவும், களிப்போடு நக்குவனவும, ஆசையோடு கடிப்பனவும், நன்மைபெறச சுவைப்பனவும் (ஆகியபோசன பதாாத்தங்கள) திருட்டி படுதற்கு முன்னரே தூரத்தில வாசனைவீசி, வருபவரது ஒளிய மனதை யிழுத்து, ஒருபக்கலிற பொருந்தியிருப்பனவாம எ - று.

இசசெயயுளில,உணடி நாலவகையுங கூறினா உணணல-சோறுமுதலியன. பருகல - பாயசமுதலியன நக்கல-துவையலமுதலியன கடித்தல-கறிமுதலியன (கூக)

வருக்கையின கனிவாழை வணகனி மாங்கனிக
ளுருக்கிளா பேரீந்தி நொண்கனி முந்திரிகைக
தருக்கிளா கனிதாழைத் தணகனி யெலுமிச்சைத
திருக்கிளா கனிபலவுஞ செறிவன வொருபாலாம

(இ - ள) பலாபபழங்கள - வணமைந்தங்கிய வாழைபபழங்கள்-மாம்பழங்கள நிறமமைந்த ஒளிய பேரீச்சமபழங்கள - முந்திரிகைபபழங்கள - தணணிய தேங்காயகள - சிறந்த எலுமிச்சம பழங்கள - (முதலிய) பலபழங்களும, ஒருபக்கலில நெருங்கி யிருப்பனவாம எ று

வருக்கை - பலா விசேடம தருக்கிளா - மரத்திலவிளங்கும. தாழை - தாழையுந தெங்குமாம. (கூஉ)

கிழங்கெனப் படுமயாவுங் கிளாகொடி தருபாதாகள
வழங்குபல காயட்கு மலிவன வொருபாலாந
தழங்குதண் புனனமலருந் தாமலா கொடிமலரு
முழங்களித் தருமலரு மொய்ப்பன வொருபாலாம.

(இ - ள்) கிழங்கென்று சொல்லப்படும் எவையும், விளங்குகின்ற கொடிகளும், மரங்களும் புதர்களுந் தந்த பல காய்களும், கீரைகளும் ஒரு பக்கலில் மலிந்துள்ளனவாம் ஒலிக்கின்ற தட்பந்தங்கிய நீர்ப்பூக்களும், நிலப்பூக்களும், கொடிப்பூக்களும், வண்டுகளொலிக்குங் கோட்டுப் பூக்களும் ஒருபக்கலில் நெருங்கி யிருப்பனவாம் எ - று

மலர்கள் நால்வகை அவற்றுள் தாமரைமுதலியன நீர்ப்பூ மல்லிகை முதலியன நிலப்பூ முல்லை முதலியன கொடிப்பூ பாதிரிமுதலியன கோட்டுப்பூவெனப்படும்

குங்குமங் கத்தூரி குரவமல் கியபுழுகு
பொங்கிய நறுவாசப் புதுப்பனி நீர்சாந்து
தங்கிய பொற்சுண்ணந் தழைத்திடும் விரைச்சுண்ண
மெங்கணு மணம்வீசி யீண்டுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்) குங்குமமும், கத்தூரியும், வாசமிக்க புழுகும், மிக்க நறுமணமமைந்த புதியபனிநீரும், சந்தனமும், பொருந்திய பொற்சுணணமும், வாசமிகுந்த சுண்ணப் பொடிகளும், எவ்விடத்தும் மணத்தைவிடுத்து ஒருபக்கலில் நெருங்கியிருப்பனவாம் எ - று (கூச)

பொன்னினும் வெள்ளியினும் புகழ்நவ மணிகளினு
மன்னிய செம்பினிலும் வயங்குகலங் களினு
மின்னுபித் தளைகளினும் வேறுவே றுறச்செய்த
கன்னலொண் குடமாதி களுளுவ வொருபாலாம்.

(இ - ள்) பொன்னாலும், வெள்ளியாலும், புகழ்பெற்ற நவரத்தினங்களாலும், நிலைபெற்ற செம்பாலும், பிரகாசிக்கின்ற வெண்கலங்களாலும், மின்னுகின்ற பித்தளைகளாலும் வெவ்வேறாகச் செய்யப்பெற்ற கரகமும், ஒள்ளிய குடமுமுதலியன ஒருபக்கலில் நிறைந்திருப்பனவாம். எ - று

கன்னல் - கரகம். (கூரு)

தோளொடு தோண்முட்டத் தொடையொடு தொடைமுட்டத்
தாளொடு தாண்முட்டத் தலையொடு தலைமுட்ட
வாளொடு மாண்முட்ட வாணும்பெண் ணொடுமுட்ட
நீளொளி மணிவீதி நிரந்தரித் தனசனமே.

(இ - ள்) தோளுடன் தோள்முட்டவும், தொடையுடன் தொடைமுட்டவும், காலுடன் கால்முட்டவும், தலையுடன் தலைமுட்டவும், ஆணுடன் ஆண்முட்டவும், ஆணும் பெண்ணும் உடன் முட்டவும், நெடிய ஒளிவாய்ந்த அழகிய வீதிகள் எப்பொழுதுஞ் சனநிறைந்துள்ளன. எ - று

முட்டுதல் - தொடுதல் ; நெருங்குதல் (கூசு)

பூசிய சந்தனமும் புதுப்பனி நீரோடு
வீசிய விரைப்பொடியு மேவிய வாடவர்தந்
தேசிக மணிமார்பஞ் செறிந்தவ ரூர்தப்பிப்
பேசிட வில்தாயும் பெருமணங் கமழ்கிறகும்.

(இ - ள்) பூசிய சந்தனமும், புதிய பனி நீரும்,(வாசம)வீசிய சுண்ணப்பொடியும் அணிந்த ஆடவர்களுடைய ஒளிதங்கிய அழகிய மார்பத்திற் பொருந்தினவா

கள் செல்வதொழிந்து, (கோபத்தாற்) பேசவில்லாமலும் (அவை) பெருமணத்தைக் கமழாநிற்கும் எ - று.

ஆடவர்பூசிய சந்தனமுதலியன, மார்பிலிடித்துக்கொண்டவர்கள் நடப்பதொழிந்துநிற்கவும இடித்துககொண்டதற்குககோபியாமலும அவர்கள்களிக்க மணமவீசும.

வழுத்தப வருநீறு மஞ்சளு முடனகூடி
விழுத்தக வேறுருவாய விளஙகிய வாறேபோ
லெழுத்தொலி யுரைவேறு மெழுத்தொலி யுரைகூடி
முழுத்தலின கடலேபோன முழஙகுவ வாவணமே.

(இ - ள்.) குற்றஙகெட வருஞ்சுண்ணமும மஞசளும் ஒன்று சேர்ந்து, சிறப்புடன (செம்மையாகிய) வேறுருவமாய விளங்கின வகையேபோல, சொலலுகினற எழுத்தொலிகள், சொலலுகினற வேறாகிய எழுத்தொலிகளுடன கூடி முழஙகுவித்ததலால், கடைவீதியானது சமுததிரததையே போல ஒலியா நிறகும. எ - று. (௯அ)

அரிப்பவ ரொருநாளைக காயிரத் தோரிரட்டி
தெரிப்புறக கைக்கொள்வர் சிந்திய விழுககலனும்
பரிப்பவா கைவழுககிப பாரிடை விழும்பொனனும
விரிபபுறு மொளிமணியும வேறுபல பொருளகளுமே.

(இ - ள்.) அரித்தற்றொழில் புரிவோா நாளொனறிறகு இரணடாயிரமாக, சிந்தியுள்ள சிறந்த ஆபரணஙகளும், சுமநது செலவோா கைதவறிப்பூமியில விழும பொன்னும், பரப்புகினற வொளியையுடைய இரததினஙகளும, வேறுவகைப்பட்ட பல பொருள்களுந் தெரிதலுறக கைககொளவாாகள. எ - று. (௯௯)

தணிவிலபல பொருளவிற்றுத் தமணிய விலைகொள்வா
ரணிவளா நியமததை யறைநதன மறததாறறுன
மணிமுத லியநலகி வானவா கதிகொளளுந
துணிவினா தொகுமவீதித் தொலவள மினிசசொலவாம.

(இ - ள்) குறைவிலலாத பல பணடஙகளைவிற்றுப பொனனை விலையாகக கொள்பவாகளது அழகுமிகுகினற கடைவீதியைக கூறினும தருமமுறையாக மணிமுதலிய வறறைககொடுததுத தேவபதவியையடையுநதுணிதலுடையவாகள சோநதுளள வீதியின பழமையாகிய வளஙகளை இனிச்சொலலுவாம. எ - று (௧00)

வேறு

குண்டகரே கோளகரே கானீனா குலவியசீ ரநத ராளா
மணடவிராத் தியாபிரதி லோமரனு லோமரிவா வகுபபு வெவ்வே
றெண்டகுதத தமககியனற தொழிலாறறி யிநதிரனைக கழுததங குனற
வண்டாகளு நறுமுறுபப வமாநதுவாழ் தருமறுகு மனநத மாகும.

(இ - ள்) குண்டகர்கள் - கோளகர்கள் - கானீனாகள்-சிறப்புப்பொருந்திய அந்தராளாகள் - நெருஙகிய விராததியாகள - பிரதிலோமர்கள - அநுலோமாகள் (ஆகிய)இபபிரிவினா வெவ்வேறாகிய எண்ணததக்க தங்கடங்களுக்குச் செய்யககூடிய தொழிலகளைசசெயது, இந்திரனுடைய இறுமாப்பு குறையவும, தேவர்களுமமொறுமொறுக்கவும் பொருநதிவாழ்கின்ற வீதிகள் எண்ணிறந்தனவாகும் எ - று.

குண்டகன் - கணவற்பிழைத்துப் பெறுமகன். கோளகன் - விதவைபெற்ற மகன். கானீனன் - கன்னியிற் பிறந்தவன். அந்தராளன் - அநுலோமத்தானும் பிரதிலோமப்பெண்ணும் கூடிப்பெற்றமகன். விராத்தியன் - அநுலோமப்பெண்ணும் பிரதிலோமத்தானும் பெற்றமகன். பிரதிலோமன் - உயர்ந்தபெண்ணும் இழிந்த ஆணுங் கூடிப்பெற்றமகன். அநுலோமன் - உயர்ந்த ஆணும் இழிந்தபெண்ணுங் கூடிப்பெற்ற மகன்.

பிங்கலநிகண்டு.

"கொண்டோற் பிழைத்துப் பெறுமகன் குண்டகன்"—என்றும்,
"விதவை பயந்த மதலைகோளகன்."—என்றும்,
"கன்னியிற் பிறந்தோன் கானீ னனாகும்" என்றும்,
"அநுலோம கூட்டத் தாணினு மவ்வழி
பிரதிலோமகுலப் பெண்ணினுமிக்க
வியந்த கூட்டத் தவரந்த ராளர்"—என்றும்,
"அநுலோ மாகுலப் பெண்ணினு மவ்வழி
வியந்த கூட்டத் தவர் விராத்திய ராகும்."—என்றும்,
"உயர்ந்த வாணினு மிழிந்த பெண்ணினும்
வியந்த கூட்டத் தவரநு லோமர்"—என்னுஞ் சூத்திரங்களானறிக. (க0க)

அளகையர்கோன் பொன்வெள்ளி யடுக்கலுற வரவமரா வேனுந்தாமே
வளர்கனகக் கிழிகொடுப்ப மதியார்ம லறங்களெலாம் வளர்ப்பத் தேவிக்
குளமகிழ்மே கம்பர் திருநாழி நெற்கொடுக்கு முயர்வு பூண்டு
களமிலுழு தொழிற்குரிய காராளர் வீதிகணக் கின்றி மல்கும்.

(இ - ள்) அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனும் பொன்னையும் வெள்ளியையும் மலையளவாகப்பெற விரும்புதல (தோழனெனினும்) தக்காராயினும், தாமே வளர்கின்ற பொற்கிழியைக்கொடுத்தற்கும் (பொன்முதலியவற்றைப் பொருளாக) மதியாது, தருமங்களையெல்லாம் வளர்த்தற்பொருட்டு, தேவியாராகிய காமாட்சியம்மையாருக்கு, உள்ளங்களிக்கின்ற ஏகாம்பரேசுவரர் இருநாழிநெல்லை (பொருளாக)க்கொடுத்த அவ்வுயர்வையே கடைப்பிடித்தவர்களாகி, களமில்லாத உழவுதொழிற்கு உரித்தான வேளாளர் வீதிகள் அளவின்றி நிறைந்திருக்கும். எ - று. (க0உ)

வேறு

பொருள்வரு வாயினைப் புரியுமாட்சியு
மிருநிலங் காவலு மிருவர் வேந்தரை
மருவுறச் சந்துசெய் மறுவில் வண்மையுங்
கருதிய மன்னரார் கைக்கொள் வாரரோ.

(இ - ள்) பொருள் வருகையைச்செய்யும் மேம்பாடும், பெரிய பூமியைக் காத்தலும், இரண்டரசர்களைப் பொருந்த (தூதுசென்று) உறவாக்குங் குற்ற மில்லாத வகையும், நினைத்த அரசர்விருப்பால் மேற்கொள்வார்கள் எ - று. (க0ங)

மந்திரித் தலைமையு மருவி வாழ்குவர்
வெந்திறற் படைத்தொழில் வீறும் பூணுவர்
தந்தொழி லுழவினுஞ் சாலச் செல்லுவர்
பிந்திய வருணத்துப் பிறந்த மைந்தரே.

(இ - ள்.) பிற்பட்ட குலத்திற் பிறந்தவர்களாகிய வேளாளர்கள் மந்திரித் தன்மையினாலேமையும் பொருந்திவாழ்வார்கள் வெவ்விய வலியுடைய படைத்தொழிற்பயிலும் மேம்பாடும் மேற்கொள்வார்கள், தமதுதொழிலாகிய உழவுதொழிலினும் மிகுதியாகச் செல்வார்கள். எ - று. (க0௪)

களமலி யெருமையுங் களத்துச் செந்நெலுங்
கனமலி பொட்டலர் கனக மாதியும்
வளமெனக் கொண்டபின் வந்த மைந்தர்க
ளளவில வறங்களு மளிக்கு நீர்மையார்.

(இ - ள்.) கருமைமிக்க எருமையும், களத்திற்சேர்ந்த செந்நெலும், போகக் களத்தமைந்த பசைஞர்களது பொன்முதலியனவும் (ஆகிய இவற்றைச்) செல்வமாகக் கொண்டு, பிற்பட்டபிறந்த வேளாளர்கள் எண்ணில்லாத தருமங்களையுங் காக்குந் தன்மையுடையவர்களாவார்கள் எ - று (க0௫)

வணிகர்கண் மனைவியர் மைந்தர் தம்மொடுந்
தணிவில்பல் வளத்தொடுந் தங்கி வாழ்தருந்
துணிகதிர் மணிபல துலங்கு மாளிகை
யணிவளர் வீதியு மனந்த மாகுமால்.

(இ - ள்.) வைசியர்கள் தங்கள் மனையாட்டிகளோடும், புதல்வர்களோடும், குறைவில்லாத பல வளங்களோடும் பொருந்திவாழ்கின்ற பல ரத்தினங்கள் பிரகாசிக்கின்ற மாளிகைகளால் அழகுவளர்கின்ற வீதிகளும் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று.
துணிகதிர் - விட்டுவிட்டொளிர்தல் (க0௬)

வேறு.

ஒருவ னுயிரைப் பிறர்செகுப்பி னூழி யூழி யவர்நரகின்
மருவி யழிவர் பழியுமிக வளருங் களத்து மருவலரைக்
கருவி கொடுகொன் றுயிரவித்துக் கதியிற் றுறும் மினிதெய்துந்
திருவி னரசர் குடிதுவன்று செல்வ வீதி பலவாகும்.

(இ - ள்) ஒருவனுடைய உயிரைப் பிறர்கொல்வாராயின், அக்கொலைபுரிந்தவர் பல்லூழிகாலம் நரகத்திற் பொருந்தியழிவர். (அன்றியும், அவர்க்குப்) பழியும் மிகுதியாக வுண்டாகும் (அல்லவோ? அவ்வாறன்றி) போர்க்களத்திற் சத்துருக்களை ஆயுதங்களாற் கொன்று உயிரழித்துத் தாமும் வீரசுவர்க்கத்தில் இனிதாகச்சேருஞ் சிறப்பமைந்த மன்னவர் குடிநெருங்கிய செல்வம்பொருந்திய தெருக்கள் எண்ணிறந்தனவாகும். எ - று (க0எ)

வேறு

உயிரொடு வதைத்துப் பெற்ற மொள்ளெரி வாயிற் பெய்துஞ்
செயிரொடு பழியு மின்றிச் சிறந்தபுண் ணியமுன் மேலா
மியல்புறு புகழுங் கொண்டே யாவரும் வணங்கப் போற்றப்
பயிலுறு மறையோர் வீதி பற்பல வாகு மன்றே.

(இ - ள்) பசுக்களை உயிருடன் வதைபுரிந்து ஒளிவாய்ந்த அக்கினியில் வீழ்த்தியும், பாவமும் பழியுமில்லாமல், சிறப்புற்றபுண்ணியத்தையும் மேன்மைத் தன்மை

வாய்ந்த கீர்த்தியையுங் கைக்கொண்டு, எல்லாரும் வணங்கித் துதிக்கும்படி யொழுகுகின்ற அந்தணர் வீதியனந்தமாகும் எ - று.

பெற்றம் - பசு. ஈண்டு யாகத்திற்கமைந்த குதிரை மேடமுதலிய வெல்லா வற்றிற்கு முரிய பொதுப்பெயரெனக் கொள்க. (கOஅ)

காலங்க டோறுந்தப் பாமற் கடவுளர்க் கவியூ ணல்கி
ஞாலங்கொண் டாட வந்த நல்விருந் தினரை யோம்பி
யாலங்கொண் மிடற்று நாத ராதியர் தமைப்பூ சித்துச்
சீலங்கொண் மறையோர் வீதி செழுமறை முழக்க றாதால்.

(இ - ள்) தவறாமற்படி, காலங்களிலெல்லாந் தேவர்களுக்கு அவிப்பாகமாகிய உணவையளித்து, உலகினர் புகழும்படி வந்த நல்ல விருந்தினரைப் பாதுகாத்து, ஸ்ரீ கண்டபரமேசுரர் முதலானோரை யர்ச்சித்து, உத்தமாசாரத்தைக்கொண்ட வேதியர் வீதிகளில், செழிய வேதவொலி நீங்காதிருக்கும் எ - று

ஆலங்கொண் மிடற்றுநாதர்-ஆலகாலவிஷத்தைக் கொண்டுள்ள கண்டத்தையுடைய சிவபெருமான் காலங்களென்றது-காலை யுச்சி மாலை யாதிய பூசாகாலங்கள் அவி - யாகத்திலுண்டாகிய வுணவு. விருந்தினர் - அதிதிகள். எ - று (கOகூ)

நயத்தகு வேத மோதி நல்லவா கமங்க டேற்றிப்
புயத்தலைச் சூலம் வைத்த புனிதர்பூ சனையாற் பேறு
வயத்துறு தமக்கு மேனை வையகத் தெவர்க்கு மாக்கும்
வியத்தகு மாதி சைவர் வீதியு மாங்காங் குண்டால்.

(இ - ள்) நன்மை பொருந்திய வேத பாராயணஞ் செய்து, நல்ல சிவாகமங்களைப் போதித்து, திருப்புயத்தின் பேரிற் சூலத்தை யமர்த்திய மலரகிதராகிய சிவபெருமானுடைய அர்ச்சனையாற் (சிறந்த) பேறுகளை,(சிவபுண்ணிய) வலிபொருந்திய தங்கட்கும் உலகிலுள்ள பிறர்யாவர்க்கும் உண்டாக்குகின்ற மேன்மை தங்கிய ஆதி சைவர் வீதியும் அவ்வவ்விடங்களிலுண்டு எ - று

ஆகமமென்னு மொழியில் ஆ என்பது ஞானமும், க என்பது மோக்ஷமும் ம என்பது மலநாசமுமாம். ஆகவே ஆன்மாக்கட்கு மலத்தை நாசஞ்செய்து ஞானத்தை யுதிப்பித்து மோக்ஷத்தைக் கொடுத்தலால் ஆகமமென்ப பெயராயிற்று.

ஆகம * மிருபத்தெட்டனுள் முதலிற் கூறிபத்துஞ் சிவபேதங்களென்றும், ஏனைய பதினெட்டும் உருத்திரபேதங்களென்றுஞ் சொல்லப்படும். அவற்றுள்,

காமிகம் - யோகஜம் - சிந்தியம் - காரணம் - அசிதம்-என்னு மைந்தையும் சத்தியோசாதமுகத்தினின்று கௌசிக விருடியின் பொருட்டும், தீத்தம் - சூக்குமம் - சகசிரம் - அஞ்சுமான் - சுப்பிரபேதம்-என்னு மைந்தையும் வாமதேவமுகத்தினின்று காசிபவிருடியின் பொருட்டும், விசயம் - நிச்சுவாசம் - சுவாயம்புவம் - ஆக்கிநேயம் - வீரம்-என்னு மைந்தையும் அகோரமுகத்தினின்று பாரத்துவாச விருடியின் பொருட்டும், இரௌரவம் - மகுடம் - விமலம் - சந்திரஞானம் - முகவிம்பம் - என்னு மைந்தையும் தற்புருடமுகத்தினின்று கௌதம விருடியின்பொருட்டும், புரோற்கீதம் இலளிதம் - சித்தம் - சந்தானம் - சர்வோக்தம் - பாரமேசுவரம் - கிரணம் - வாதுளம்

* ஆகமங்களின் பெயர் முறையை கஙு-ம் பக்கத்திற்காண்க.

என்னு மெட்டையும, ஈசானமுகததினின்று அகததிய விருடியின்பொருட்டும் அருளிச்செய்தனா எனபதும் நூலவழக்கு.

அனறியும், காமிகம் திருவடி, யோகஜம கணைக்கால, சிந்தியம திருவடி விரல்கள், காரணம் கெணடைககால, அசிதம முழந்தாள, தீப்தம தொடை, சூக்குமம குயயம், சகச்ரம் கடிததானம, அஞ்சுமான முதுகு, சுபரபேதம கொப்பூழ், விஜயம் உதரம, நிசுவாசம் நாபி, சுவயம்பூதம் முலை, ஆக்நேயம் கண, வீரம் கழுதது, ரௌரவம செவி, மகுடம் திருமுடி, விமலம கை, சநதிரஞானம மாாபு, முகவிமபம் திருமுகம, புரோறகீதம திருநாககு, இலளிதம கபோலம, சிததம் நெற்றி, சநதானம் குணடலம, சர்வோகதம உபவீதம, பாரமேசுவரம் ஆரம, கிரணம் இரததினுபரணம, வாதுளம் பரிவட்டமுமாம. இவை யொவ்வொனறும ஞானபாதம, யோகபாதம, கிரியாபாதம, சரியாபாதம எனறு தனிததனி நானகுபாதஙகளுடையனவா யிருககும.

இவற்றுள, ஞானபாதத்தில, பரமசிவனுடைய சொரூபமும், விஞ்ஞானகலா பிரளயாகலா சகலரெனனும ஆனமாக்களின சொரூபமும, ஆணவம காமியம மாயேயம வைநதவம திரோதான சததியெனனும பாசஙகளின் சொரூபமும, சததியின சொரூபமும, சிவததத்துவமுதற பிருதிவி ததததுவவரை முப்பததாறு தததுவஙகள் துறபததியும, இவை ஆனமாககள் போகம புசிககைககுக கருவியா முறைமையும, புவனங்கள்-புவனேசா சொரூபஙகளும, புவனஙகளின் யோசனைப் பிரமாணஙகளும, அதமப்பிரளயம மததியமபபிரளயம மகாப்பிரளயஙகளின சொரூபமும, அந்தபபிரளயஙகளின பின்னாச சிருட்டியா முறைமையும, பாசுபதம மகாவிரதங காபாலமுதலிய மதஙகளின சொரூபமுங கூறபபடும

இனிக் கிரியாபாததில், மநதிரங்களினுத்தாரணஞ் சநதியாவந்தனம் பூசை செபமோமஙகளும், சமய விசேட நிருவாண ஆசாரியாபிடேகஙகளும, புததிமுததிகளுக்குபாயமாகிய தீககையுஙகூறப்படும.

இனி யோகபாததில், இநத முப்பத்தாறு தததுவஙகளும, தததுவேசுரரும், ஆனமாவும, பரமசிவனும, சததியும சகததுககுக் காரணமாகிய மாயை மகாமாயைகளைக காணும் வலலமையும, அணிமாதி சிததிகளுணடா முறைமையும, இயமம் நியமம் ஆசனம பிராணாயாமம பிரததியாகாரம தியானம தாரணம சமாதிகளினுடைய முறைமையும், மூலாதார முதலிய ஆதாரஙகளின முறைமையுங கூறப்படும்.

இனிச சரியாபாததில, பிராயசசிதத விதியும, பவித்திர விதியும, சிவலிஙக விலக்கணமும, உமாமகேசுர முதலிய வியததாவியததலிஙகஙகளி னிலககணமும, நநதிமுதலிய கணநாதரிலககணமும, செபமாலை யோகபட்டம தணடம கமணடல முதலியவறறினிலககணமும, அநதியேட்டி விதியும், சிராததவிதியுங கூறப்படும.

சைவா—அநாதிசைவா - ஆதிசைவா - மகாசைவா - அநுசைவா - அவாந்தரசைவர் - பிரவரசைவா - அநநியசைவரென ஏழு பகுபபினர். அவருள, அநாதிசைவா சிவபெருமானும், ஆதிசைவா சிவதததுவிசரும, மகாசைவா சிவதீக்ஷைபெறற வைதிகபிராமணரும, அநுசைவர் க்ஷததிரிய வைசியரும, அவாநதரசைவா சூத்திரரும், அனனியசைவா அன்னிய சாதியாருமாவா இவருள ஆதிசைவா சிவபெருமானுடைய ஊர்ததுவமுகத்திற் பிறந்து அவராலேயே தீக்ஷைசெயயப்பெற்ற கௌசிகா காசிபர் பரததுவாசர் அததிரி கௌதமரெனனும பஞ்சரிஷிகுலதது வநதவர்கள். அவர்களே எலலாவருணததவர்களுஞ் சிவதீக்கையாலநுககிரகஞ் செய்யப்பாததிராகள. (கக0)

இருண்மலப் பந்த நீங்கி யிருமையுங் கான்ற சோதி
யருவருத் தகலத் தள்ளி யருளொடு மன்னவளாவிப்
பருதியிற் கலந்து நிற்கும் பாயொளி விழியே போலத்
தெருளொடுங் கலந்து நிற்குஞ் செல்வர்தம் மடமு முண்டால்.

(இ - ள்) (அஞ்ஞான) இருளாகிய ஆணவமலப்பந்தத்தினின்றும் நீங்கி இம்மை மறுமைப்பலன்களையுங் கக்கிய சோறுபோல அருவருப்புற்றுத் தூரவிலக்கி, திருவருள் வழிசேர்ந்து, சூரியனுடன் கலந்து நிற்கும் பரவிய ஒளியையுடைய கண்ணைப்போல, ஞானத்துடன்கூடி நிற்குஞ் சிவஞானச் செல்வர்கள் வாழுந்திருமடங்களும் (எண்ணிறந்தன) உண்டாம். எ - று. (௧௧௧)

எழுத்திலக் கணமுன் னான விலக்கண மைந்துந் தேர்ந்து
வழுத்தப விளங்கு மற்றைக் கலைகளும் வல்ல நல்லோர்
குழுத்தக விருந்து நாளுங் கோதறு நூல்களை யாயும்
விழுத்தகு கழக நால்வர் வீதிக டோறு மேவும்.

(இ - ள்) எழுத்திலக்கணத்தை முதலாகவுடைய ஐந்திலக்கணங்களையுந் தேர்ந்து, குற்றமற விளங்குகின்ற பிறநூல்களிலும் வன்மையையுற்ற நல்லபுலவர்கள் கூட்டமாக விருந்து, தினந்தோறுங் குற்றமற்ற நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்யும் மேன்மைபொருந்திய கல்விக்கழகமான நாற்குலத்தார்கள் தெருக்களிலெல்லாம் பொருந்தும் எ-று.

ஐந்திலக்கணங்கள்—எழுத்திலக்கணம் - சொல்லிலக்கணம் - பொருளிலக்கணம் - யாப்பிலக்கணம் - அணியிலக்கணம் எனப்படும். (௧௧௨)

எங்கணும் புராணஞ் சொல்வோ ரெங்கணும் புராணங் கேட்போ
ரெங்கணுந் தருமசாலை யெங்கணும் வேள்விச் சாலை
யெங்கணுந் தான மீவோ ரெங்கணுந் தானம் பெறுவோ
ரெங்குமங் கலங்கள் செய்வோ ரெங்குமங் கலங்கள் காண்போர்.

(இ - ள்) எவ்விடத்திலும் புராணம் பிரசங்கிப்பவர்களும், எவ்விடத்திலும் புராணசிரவணஞ் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந் தருமசாலைகளும், எவ்விடத்திலும் யாகசாலைகளும், எவ்விடத்திலுந் தானங்கொடுப்பவர்களும், எவ்விடத்திலுந் தானம்பெறுபவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலவினைகள் செய்பவர்களும், எவ்விடத்திலும் மங்கலச் சடங்குகளைப் பார்ப்பவர்களும் (ஆக அந்நகர் விளங்கும்) எ - று.

பூரண கும்பம் வைத்த புதுமலர்ப் பந்த ரெங்குந்
தோரண நிரையிற் றூக்குஞ் சுடர்மணிக் கோவை யெங்கும்
வாரணி நிரையில் வைத்த வார்கொடித் திரள்க ளெங்குஞ்
சாரண ரிருந்தெய்ப் பாறுந் தமனிய மாட மெங்கும்

(இ - ள்) பூரண கும்பங்களையமைத்த புதிய மலர்ப்பந்தர்களும், தோரண வரிசையில் தொங்கவிட்ட பிரகாசிக்கின்ற முத்துக் கோவைகளும், கடல் வரிசை போலக்கட்டிய நெடிய துவசத்தொகுதிகளும், சாரணர்களிருந்து இளைப்பாறுகின்ற பொன்னாலாகிய மாளிகைகளும் எங்கெங்கும் உள்ளன எ - று.

சாரணர் - ஓர்வகைத் தேவசாதியர். (௧௧௩)

சிவிகையுங் களிறு மாவுஞ் செழுமணிச் சகடு வட்டக்
கவிகையுங் கருவி மள்ளர் கணங்களு மறுகு வீதி

யவிரமணி மாடத் தோடு மவிரவன வாழி யோடு
புவிபுகழ் மலைகள் போர்கருப புக்கபா சறையே போலும்.

(இ-ள்.) பல்லக்குகளும், யானைகளும், குதிரைகளும், செழிய இரத்தினங்களாற்செய்த தேரகளும், வட்டமாகிய குடைகளும, ஆயுதங்களையேந்திய மள்ளர் கூட்டங்களும் நீங்காத (அந்நகர) வீதிகள், பிரகாசிக்கின்ற இரததினங்கள் பதிதத மாளிகைகளோடும விளங்குவன, சமுததிரததுடன் உலகமானது துதிசெய்கினற பர்வதஙகள் யுத்தஞ்செய்தற்குப் புகுநத பாசறையையே யொததிருககும எ-று

பாசறை - போர்மேறசென்றோ ருறைவிடம் (ககரு)

பமபிய மாடந தோறும பரிசன மருஙகு சூழக
கமபலம் விரிதது மேலாற கதிரமணி விதானஞ செய்து
கொமபனு ராடல பாடல குலாவுற விருககின றாதா
ருமபாநா டாள்வோ ரெலலா மொருஙகுவந திருநதா ரொத்தார்.

(இ-ள்) நெருஙகிய மாளிகைகளிலெல்லாம பரிசனாகள் பக்கலிற சூழும்படி, கமபலஙகளை (கீழே) பரபபி, மேலே ஒளிவீசுகினற இரததின விதானஙகட்டி, பூஙகொமபை யொததமாதாகள ஆடலபாடலகள்விளஙக(அவறறைககணடுஙகேடடும) இருககினறவாகள், தேவலோகததை யரசு செயபவாகளெல்லோரும ஒனறுகூடிவநதிருநதவாகளை யொததார்கள. எ-று.

விதானம - மேற்கட்டி. (ககசு)

நஞ்செழு முன்னாத நீமபா னரலையி லெழுநதோா வானே
தஞசமென றிருபபத தூய தணணமிழ தெழுநத பினனா
விஞசுறு வனபபிற றோனறி மேதினி யுரிததெனபா பாாபோன
மஞசணி மாட மெஙகும வதிகுவா மஙகை நலலாா.

(இ-ள்) (அரம்பையாகள) விடநதோனறு முனனரே, மதுரமாகிய பாற கடலிற் பிறந்து. ஒபபறற தேவலோகமே (நமககு) இருப்பிடமென்று வசிகக, பரிசுததமாகிய தண்ணிய தேவாமிர்தமானது பிறநதபிறகு, பூமி (தான, நமககு) உரியதெனறு மேமபட்ட அழகுடன்தோன்றி வந்தோாபோல, மேகநதவழும மாளிகைகளிலெலலாம நலல மாதாகள் வசிப்பார்கள். எ-று.

பாற்கடலிற் பிறநத அரமபாஸதிரீகள அதில நஞசுநதோனறினமையின தமது பிறபபை விஷததுடன தோனறியதாக அவமதிததுத தேவலோகததில வசித திருநது, பினனா அதில அமுதமபிறநதது கருதிமதிததுப பூமியிலேயே வநது வசிப பாாபோல மஙகையாகள் வாழவாாகள எனககொளக (ககஎ)

ஒருங்ககி லாரமாடத துளளுறப புகைததுப் பினனாச
சுருங்கைக டிறபப நீளுந தூநறும புகையி னோடு
மருஙகுறத தவழு நீல மழைகருலம வேறு காடடா
நெருங்கிய மாடங கறபி னேரிழை யவரைக் காடடும.

(இ-ள.) அகிறகட்டையையுஞ் சந்தனக கட்டையையும மாளிகைகளின் உள்ளே புகைபோட்டுபினனாச சாளரஙகளைத திறப்ப, ஒனறாக அதிகரிக்கினற பரிசுததமாகிய நலல புகையினுடன பககஙகளிற் பொருந்தத தவழுகினற மேககூட்டங்

களை வேறாகக்காட்டாத நெருங்கிய மாளிகைகளை கற்பினையுடைய மாதர்கள (செயலைக) காட்டா நிற்கும எ - று

மாளிகைகளிற்றோன்றிய கற்பினையுடைய மாதா பிறமசட்டததற்றுக் கணவ னைக்கலக்குமாறு, மாளிகையிற றோன்றிய புகையானது சாளரவழியாகசசென்று மேகததைககலககும எனக (ககஅ)

மேனிலை மாடத திட்ட விளக்கொடு சுவை மீனறேல
வானிடை யுடுவை வேறு வகுததறி தரவொண் ணாது
கானிவா திலக முணடேற கனனியா நுதலி னோடு
கூனிளந திஙகள வேறு குறிததறி தரவொண் ணாதே.

(இ - ள்.) அசைதலிலலையாயின, மேனிலையையுடைய மாளிகையில் வைத்த தீபததுடன, ஆகாயததிலுலாவும நக்ஷததிரததை வேறாகப பிரிததறிய முடியாது. மாதாகளுடைய நெறறியுடன, வாசமவீசுநதிலகமிருககுமாயினவளைந்த இளசசநதிரனை வேறாகக குறிபபிட்டறிய முடியாது எ - று.

மேனிலைகள நக்ஷததிரமணடல மளாவியும், மஙகையா முகஙகள் பூரண சநதிரனைபபோனறும விளஙகுமெனபது கருதது (ககக)

வதுவைசெய காலை யனபன மருவுமுன றமபாற போகப்
புதுநல நுகாவிந தாரப பூரிதது விட்ட பணபால
விதுவிளக கிரண்டின் முனனும மெய்யவன றிருமுன போலக
கதுமென நாணுக கொளளாா கலவியிற றிளைககு மாதா.

(இ - ள்) கணவன் மணவினை நடததுகையிற் கலததற்கு முனனா, தமமிடத்துள்ள போகமாகிய புதிய சுகததை நுகரசசெயது மிகபபூரிபபுற்ற குணததினால, சநதிரகாநதியுந தீபவொளியுமாகிய இரணடின முனனரும, சூரியசநநிதானததைப போல, போகததிறறிளைதத மாதாகள சிறிதும நாணமடையாாகள. எ - று. (கஉ0)

கலவியிற றிளைககு மாதா கதிாபொழி வதனச செவவி
நிலவினைக காநது வெளவி நிததலு நீஙகு மாறறான
மலாதலை யுலகை மெளள மறுவொடு பயினறு திஙக
ளிலகிய வுருவந தேயவ தீசசுரன சாாபு பெறறும.

(இ - ள) சநதிரனவன், புணாசசியிற களிக்கும மங்கையாகளது கிரணங் களைச் சிநதும முகததின அழகாகிய சநதிரிகையை நாடோறும மறைநது அபகரிததுச செலலுநதன்மையால, சிவபெருமானுடைய சாாபினையடைநதும, பரந்த இடததையு டைய உலகினா இகழுமபடி குறறததுடன சஞசரிதது உருவநதேயாநினறனன. எ-று.

கறறைமென குழலி னாகள கனனிமைப் பருவந தனனிற்
பொறறொடிக கரஙகள கூபபும புநதிபா வகததி னானு
மொறறைநாள வதுவைக காலத துவபபினி தளிதத லானு
மறறவா றானுமற் றிஙக ளாககமும பயினற தனறே.

(இ - ள) தொகுதியாகிய மெல்லிய கூநதலையுடைய மாதர்கள் தமது கன் னிப்பருவததில், பொனனாலாகிய வளையலையணிநத கைகளைக குவிக்கினற புநதி பாவகத்தினாலும், மணககாலததில ஒற்றைததினததிற் சநதோஷததை இனிதாக

கொடுத்தலாலும், சந்திரனானவன் தேயந்த வழியே தேயாமல் வளர்தலையும் பெற்றனன் எ - று.

புந்திபாவகம் - மனத்தினன்மையை வெளிப்படுத்தல். (கஉஉ)

கலவிசெய் காலத் தானுங் கதிர்நகை முறுவ னல்லார்
புலவிசெய் காலத் தானும் பொருக்கெனச் சிந்தக் கோவை
யிலகொளி மணிவீழ்ந் திட்ட விணையடி வருந்தத் தோக்கி
நிலனுற நடப்போர் வீதி நெடுங்கழ லுருட்டாந்து செல்வார்.

(இ - ள்) ஒளிவாய்ந்த முத்துப்போன்ற பற்களையுடைய மங்கையர்கள் புணர்ச்சிசெய்யுங் காலத்திலும், (கணவருடன்) ஊடல்கொள்ளுங் காலத்திலும் விரைந்து சிந்திய கோவைகளிலுள்ள ஒளிவிளங்கும் இரத்தினங்கள் வீழ்ந்து, (கிடத்தலால், நிலமிசை வைத்த இருபாதங்களின் வருத்தத்தையுங் கருதி, பூமியிற் பொருந்த நடப்பவர்கள் வீதிகளில் நெடியகால்களைவீசி நடவார்கள் எ - று.

கோவை - காஞ்சி மேகலைமுதலியன. கழல் தொடர்ந்து - வீரக்கழலணிந்தெனினுமமையும்.

"நெடுங்கழலுருட்டாந்து செல்வார்" எனப்பாடமாயின், (அவையுறுத்தாது) செருப்பணிந்து செல்வார்கள் எனக. (கஉ௩)

ஒருவர்மே லொருவர் வீசு மொள்ளிய வாசச் சுண்ணம்
பெருகிய புழுதி யானும் பேதையர் சிவிறித் தூநீ
ரருவிபாய்ந் தொழுக லானு மள்ளுற்று றடர்பொன் வீதி
மருவிய கழற்கா லார்க்கு வருத்தஞ்செய் தூர்தி யேற்றும்.

(இ - ள்) ஒருவர்மேலொருவர் வீசுகின்ற வொள்ளிய வாசனை தங்கிய சுண்ணப்பொடி பெருகிய புழுதியினாலும், மங்கையர்கள் எறிகின்ற புனிதமாகிய சிவிறிநீராகிய அருவியானது பாய்ந்து செல்லுதலாலும், நெருங்கிய பொன்மயமான வீதியானது சேறுபட்டு, பொருந்திய வீரக்கழலணிந்தவர்களுக்கு (நடக்க) வருத்தத்தையுண்டுசெய்து (அவர்களை) வாகனங்களி லேறச்செய்யும் எ - று.

சிவிறி - நீர்வீசுந் துருத்தி. (கஉச)

குழீஇய செம்பொன் மாடக் குடம்பைவாழ் குருவிக் கூட்டம்
வழுவறு மணியாற் பொன்னால் வனைந்து படுத்த முற்றம்
புழுதிசே றின்மை யாலே பூவைய ராடலுற் சிந்தும்
விழுமிய சுண்ணப் பூழ்தி மிக்குடைந் தாடிச் சேக்கும்.

(இ - ள்) கூட்டமாகிய செம்பொன்னாலாகிய மாளிகைகளிலுள்ள கூடுகளில் வாழுங் குருவித்தொகுதிகள், குற்றமற்ற இரத்தினங்களாலும் பொன்னாலும் வலிய தளவரிசைசெய்த முற்றங்களில் சேறு புழுதி யில்லாமையினால், நாகணவாய்ப் பறவைபோன்ற மாதர்கள் விளையாட்டில் வீழ்த்திய சிறந்த வாசச் சுண்ணமாகிய புழுதியை மிகுதியும் மூழ்கி விளையாடிச் சிவக்கும். எ - று. (கஉ௫)

மகிழ்நர்தம் புணர்ப்பி னின்ப வாரியிற் படியும் பெற்றி
முகிழ்நிதங் கொண்டு வாட்கண் மொழிதரா வியாவு மெய்ப்பி
னெகிழ்ந்த தலைக்கங் கேற்க நிகழ்ந்துகாட் டாது பொற்பூ
ணகிலர் மாத ரவ்வா றெப்பரிந் தகர்ந லார்கள்.

(இ - ள்) கணவருடைய புணர்ச்சிக்காலத்தில் இடைக்கடலிலெழுங்கு தன்மையை, ஒளியகண்கள் கூம்புதலுற்று வெளியிடா உருகியமனத்திற் சேரப உடலில் வெயர்வுண்டாகி விளக்காது (ஆதலால் இத்தகைய) அழகிய ஆபரணமணிந்த முலையையுடைய தேவமாதர்கள் இந்நகரமாதர்களை யெவ்வாறு ஒப்பார்கள் ? எ - று

சுந்தர மகளிர் தங்கள் தொடிக்கையாற் பனிநீர் வாக்கிச்
சந்தன மெருப்பெய் தோம்பத் தவிர்த்தரும் பின்றைத் தென்னுஞ்
சிந்தையின் மகிழ்வான் மன்றல் செய்ப்படு முலைச் செல்வ
மைந்துறு நிறையுள் ளார்பால் வளர்கொடி யாருஞ் சார்வார்.

(இ - ள்) அழகிய பெண்களுடைய வளையலணிந்த கையாற் பனிநீரையொழுக்கிச் சந்தனத்தை யெருவாக விரித்துப் பாதுகாக்க; தவிர்விட்டு அருமைப்படுத்த தென்னும் மனமகிழ்ச்சியினால், முலைச்செடிகள் மணஞ்செய்யப்படும் செல்வ வன்மைபொருந்திய நிறையுள்ளாரிடத்தில் வளர்கின்ற கொடியாருஞ் சார்வார்கள் எ - று.

மைந்துறுசெல்வ நிறையுள்ளார் பால வளர்கொடியாருஞ் சார்வார் - அழியாத செல்வநிலைபெறந்துள்ளவரிடத்து வளர்கின்ற கொடியவர்களுஞ் சேர்வார்கள் நிறையுள்ளார் பால வளர்கொடியாருஞ்சார்வார் - முலைக்கொடியாரிடத்து, வளர்கின்ற கொடிபோலும் மாதர்களும் சேர்வார்கள் இது வேற்றுப்பொருள் வைப்பு (கஉஎ)

அந்தர நெறிக ளாக வவிர்கதிர் முதலாங் கோளு
முந்தொளி நாளு மற்று முற்றெறழி லுஞ் நோக்கி
நந்தன முறுவ திந்த நகரமே துறக்க மன்று
வந்திடு கதியு மந்த வானபொருட் டவற்றுக் கின்றே

(இ - ள்) பிரகாசிக்கின்ற சூரியன் முதலாகிய கிரகங்களும், முற்பட்டொளி செய்யும் (அசுவினிமுதலிய இருபத்தேழு) நக்ஷத்திரங்களும், பிறநக்ஷத்திரங்களும ஆகாயவழியாகப்பொருந்தி, (இந்நகரத்து) அழகை நாடோறும்பார்த்து, நந்தனமாகப் பொருந்தியுள்ளது இந்த நகரமே (அல்லாமல்) சுவர்க்கமன்று அவற்றிற்கிடப்பொழுது (ஆகாயவழியாக) வருநடையும் அந்த அழுதங்காரணமாக (அன்றி, அங்குள்ள அழகு பற்றியன்று) எ - று. (கஉஅ)

தடங்கையி னடங்கும் பூவுந் தனங்களைப் பாய்ந் தளந்த மார்பு
மிடங்கொளுஞ் செல்வ மங்கை யிச்சையா லிருந்து வாழ
வடங்கரு வனப்புச் செய்த வாடக மாடந் தோறுங்
குடங்கையி னகன்ற வாட்கட் கோதையார் விழா வறாதால்.

(இ - ள்) விசாலமான கையில் அடங்கும் மலராகிய கொங்கையும், அக்கொங்கைகள் பாய்ந்து அளவுசெய்த மார்பும், இடமாகக்கொண்டு வாழுந்திருமகள் மன விருப்பின்படி பொருந்திவாழ, அளவில்லாத அழகு படுத்திய பொன்மாளிகைகளிலெல்லாம், உள்ளங்கைபோலும் பரந்த வொள்ளிய கண்களையுடைய மங்கையருடைய மங்கலச் சடங்குகள் நீங்கா எ - று

தடங்கையினடங்கும் பூவுந் தனங்கள்பாய்ந் தளந்த மார்பும் இடங்கொளுஞ் செல்வமங்கை—மார்பா கொங்கையையும், ஆடவர்மார்பையும் இடமாகக்கொண்ட திரு[illegible]னபதாம். (கஉகூ)

ஐந்துமூன் றடுக்கி யிட்ட வமளியிற் றுயிலு றாத
மைந்தர்க ளிலலை யாங்கு மாதரு மனைய ராகு
லெந்தரத் தடங்கு மகொலலோ வெழினகா வளங்க ளங்கு
மந்திர மியற்றிர சென்னை மல்லீசா வாழ்கின் றாரால்.

(இ - ள்) மூன்றடுக்கியிட்ட பஞ்ச சயனத்தில் நித்திரைபுரியாத ஆடவரிலர். அதுபோலவே மங்கையரும் அத்தகையினராயின, அழகிய அசசென்னை நகரவளங்கள் (எடுத்துச் சொலவதற்கு) என்னுடைய தரத்திலடங்குமோ? (அடங்கா) அவ்விடத்தில, சென்னை மல்லீசுரர் திருக்கோயில்கொண்டு வாழாநின்றனர் எ - று.

ஐந்தமளி—இலவமபஞசு, செம்பஞசு, வெண்பஞ்சு, மயிற்றூவி, அன்னத் தூவியெனப்படும. இவை மும்மூன்றிட்டன வெனபார "ஐந்து மூன்றடுக்கியிட்ட வமளி" என்றார். (கஙO)

புண்ணியம புரிந்தோர் வேறாய்ப் புகப்படுஞ் சிவலோ கந்தான்
புண்ணிய வுருவுங் காணப் போந்திருந் தனைய தாகு
மண்ணலா லயமவ வாறே யடுத்தனை குந்தந் தானு
நண்ணிய தனைய தாகு நாரணன கோயி லாங்கே.

(இ - ள்.) சென்னை மல்லீசுரரது திருக்கோயிலானது சிவபுண்ணியங்களைச் செய்தவர்கள் வேறாகப் புகப்படுகின்ற சிவலோகமானது, புணணிய வடிவத்தையுங் காணும்படி வந்திருந்ததையொக்கும அவ்வண்ணமே சென்னைகேசவர் திருக்கோயில் அங்கு வைகுந்தமும வந்திருந்ததையொக்கும். எ - று. (கஙக)

சென்னைமல் லீசர் சென்னை கேசவ ரிவரை யப்ப
னன்னையென றறிந்து பத்தி யாறபணி புரிகின் றாரு
முன்னுறப் பணிகின் றாரு முறைமுறை துதிக்கின் றாரு
மினனராய் வாழ்த லுற்றா ரிருநில மாந்த ரெல்லாம.

(இ - ள.) சென்னை மலலீசுரர் - சென்னைகேசவர் ஆகிய இவர்களை,(முறையே) தந்தைதாயரென்று தெரிந்து பத்தியோடு பணிவிடைசெயவோரும, திருமுன்னர்ப் பொருந்த வணங்குவோரும, முறை முறையாகத தோத்திரஞ்செயவோரும் (ஆகிய) இத்தன்மையராய, பெரிய வுலகிலுள்ள மானுடரயாவரும வாழ்வாராயினர் எ - று

அத்தகு கோயிற பாங்க ரவிர்மணிக் கோயில கொண்டு
சித்திபுத் திகளா வேட டோர்தஞ் சோகுந்தன் னருளே தனபாற
சித்திபுத் திகளாய் வைகத திகழ்பிர சனன வைங்கை
யுத்தம னிருந்தான் மூமமை யுலகமும போற்றி யுய்ய.

(இ - ள) அந்தத் தகுதியாகிய (சென்னைமலலீசுரர் சென்னைகேசவர்) திருக்கோயிலின (தென) பக்கலில, பிரகாசிக்கின்ற அழகிய திருக்கோயிலை யிடமாகக் கொண்டு, விரும்பினவர்களுக்குச் சித்திபுத்திகளை யளிக்குந் தமது திருவருளே தம் பக்கலிற் சித்திபுத்தி தேவிகளாய வீற்றிருக்க விளங்குகின்ற ஐந்து திருக்கரங்களை யுடைய உத்தமராகிய பிரசனன விநாயகக்கடவுள மூவுலகமுந் துதித்துப் பிழைக்கும் படி எழுந்தருளியிருக்கினறனர் எ - று.

பிரசன்னவிநாயகர் திருக்கோயில், சென்னைமல்லீசுரர் சென்னைகேசவர் திருக்கோயிலின் றென்பக்கலில், திருமதிலுக்கு நான்கு கஜதூரத்தில் தக்ஷிணமுக மாக விளங்காநிற்கும். (கநங)

வேறு

ஈங்காவத் திருந்தருளும் பிரசன்ன விநாயகர்தா மிறைஞ்சு மன்பர்க்
காங்காங்கு வரங்கொடுத்து விளையாடுங் கதைமுழுது மகிலந் தேரப்
பாங்கான வடமொழியிற் றொடைசெய்த பிருகுமுனி பரமற் போற்றி
நீங்காம னெடுங்கால மிருந்துமகிழ்ந் ததுமிந்த நிகரில் வைப்பாம்.

(இ - ள்) இவ்விதமாக அன்புகொண் டெழுந்தருளியிருக்கும் பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான் தம்மை வணங்கும் அடியவர்கட்கு (அவர்கள் விரும்பிய) அவ்வவ் வகையே வரங்களை யளித்துத் திருவிளையாடல்க ளியற்றுஞ் சரிதமுழுவதையும் உல கின் ருணரும்படி, அழகான ஆரியபாடையிற் சுலோகரூபமாகச்செய்த பிருகு முனிவர், அவ்விநாயகக் கடவுளைத் துதித்து நெடுங்காலம் பிரியாதிருந்து களித்ததும் இந்தச் சமானமில்லாத இடமேயாம் எ - று. (கநச)

மாதாமணி முலைச்சுவடு மளைத்தழும்பு மினிதணிந்து மாவின் மூலத்
தேதமுயிர்த் தொகைக்ககற்ற விருந்தருளு மேகம்ப ரெதிரே வைகி
மாதவமுற் றியற்கும்ப மாதவனற் றமிழ்விரித்து வழங்குங் காஞ்சிக் [ம.
கோதியிடுங் குணக்கெல்லை யாய்ச்சிறந்து வாழ்வதுமிவ் வுரைத்த வைப்பா

(இ - ள்) (காமாட்சி யம்மையாருடைய) அழகிய முத்தாரமணிந்த முலையின் சுவடும், வளையின் தழும்பும் இனிதாகத் (தமது திருமேனியில்) தாங்கி, ஒப்பற்ற மாமரத்தின்கீழே பிராணகோடிகளுக்குத் துன்பங்களையகற்ற எழுந்தருளியிருக்கும் ஏகாம்பரேசுரர் திருமுன்னே வசித்திருந்து பெருந்தவஞ் செய்துமுடித்த பெருந்தவசி யாகிய அகத்தியமுனிவர் நல்ல தமிழ்ப்பாஷையைப்பரவச்செய்துவழங்கச்செய்தகாஞ்சி நகரத்திற்குச் சொல்லுகின்ற கிழக்கெல்லையாய்ச் சிறப்புற்று விளங்குவதுங் கூறிய இந்த இடமேயாம் எ - று.

ஏகாம்பநாதர் உமாதேவின் முலைச்சுவடும் வளைத்தழும்புமணிந்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"மணிமுலைக்குவட்டி னோடுவளைக்கையா னெருக்கிப்புல்லித்
தணிவருங்காதல்விம்மக் காதலித்தழுவலோடுந்
திணியிருளறுக்குஞ்சோதித் திருவுருக்குழைந்துகாட்டி
யணிவளைத்தழும்பி னோடுமுலைச்சுவடணிந்தாரையர்."—என்பதனாலும்,

அகத்திய முனிவர் காஞ்சியிலிருந்து தமிழ் விரித்ததை,

காஞ்சிப்புராணம்.

'காசியி னின்றும் போந்து கம்பர்தா மருளப் பெற்று
மாசிலாக் கச்சி மூதூர் மன்னிவீற் றிருந்து பூமே
லாசிலாத் தமிழ்ப ரப்பி யருந்தமிழ்க் குரவு பூண்ட
தேசினன் மலய வெற்பிற் குறுமுனி திருத்தாள் போற்றி."—என்பதனு
லுணர்க. (கநரு)

இயம்புமிரு தொடர்பானு மீங்கிருந்த பிரசன்ன விறைவர் நல்கு [ள
நயம்புணரி னருளானு நவையறுக்கும் வடமொழியு னடைபெற் றுள
வயம்புணரும் பார்க்கவத்தைச் செந்தமிழாற் புனைந்திந்த வள்ளறுணை மேற்
பயம்புணரா வையகம்போற் றச்சாத்தி டினைறவினையைப் பாற்றி னேனே.

(இ - ள்) சொல்லிய இவ்விரு சம்பந்தங்களாலும், இச்சென்னை நகரத்தி லெழுந்தருளிய பிரசன்ன விநாயகப்பெருமான் அருளிய நன்மைபொருந்திய இனிய திருவருளாலும், குற்றத்தை யொழிக்கும் வடமொழியில் நடைபெற்றுள்ள வெற்றி பொருந்திய பார்க்கவபுராணத்தைச் செந்தமிழ்ச் செய்யுள்களாற் செய்து, இந்தப் பெருமானுடைய திருவடியில், கடல்சூழ்ந்த உலகினர் துதிக்கும்படி, வினையை யொழிக்க நின்றவனாகிய அடியேன் சொல்லத் தொடங்கினேன் எ - று (௧௫௫)

திருநகரப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௫௧௧.

நைமிசப்படலம்.

திருத்தகு மாயன் வேதன் சிவபிரான் மூவ ரோடு
விருத்திர னுவி யுண்டோன் விண்ணவர் பலரு மேவி
யிருத்தலின் முனிவர் வேள்வி யிலங்குநை மிசமாங் கான
முருத்தகு மேரு வொக்கு முருவமாத் திரமே வேறு.

(இ - ள்.) திருமால் - பிரமன் - சிவபெருமான் (ஆகிய) மூவர்களுடன், விருத்திராசுரனுயிரைப்பருகிய இந்திரனும், பலதேவர்களும் பொருந்கியிருத்தலின், முனிவர்கள் வேள்விவிளங்கும் நைமிசமாகிய கானமானது அழகமைந்த மேருமலையை நிகர்க்கும் (ஆயினும்) உருவமட்டுமே வேறு (ஆகத்தோன்றும்) எ - று.

கந்தபுராணம் - அண்டகோசப்படலம்

"மேருவரை யதற்குநடுப் பிரமன் மூதூர்
மிக்கமனோ வதியதற்கு மேலைத்திக்கில்
நாரணன்வாழ் வைகுந்தம் வடகீழ்த் திக்கி
னுதன்மா சோதிடக்ந் திசைக டோறு
மேரியவிந் திரன்முதலா மெண்மா தேயம்" என்றபடி, மேருமலையில் திரிமூர்த்திகள் இந்திராதி இமையவர்கள் யாவரும் வசிப்பார்போல, நைமிசத்திலும் அவிவேட்டு வசிக்கின்றனராதலின் "நைமிசமாங்கானம் மேருவொக்கும்" என்றும், நைமிசங் கானமாதலானும், மேரு மலையாதலானும் அவை தம்முள் உருவேறுபடுதலின் "உருவமாத்திரமே வேறு" என்றுங்கூறினார் (௧)

ஒருத்தனு விடத்தே சால விருப்பிறப் பெய்தி முத்தீ
மருவினான் மறையு மோம்பி வளருமைம் பொறியும் வாட்டித்
திருவளர் செயலக் காறுஞ் செய்தெழு பிறப்பு மோட்டிப்
பொருவிலட் டாங்க யோகம் பூண்டபுங் கவராங் குள்ளார்

(இ - ள்) ஒரு தேகத்திலேயே மிக்க இருபிறப்பையடைந்து, முத்தீக்களைப் பொருந்தி, நான்குவேதங்களையுங்கற்று, (விஷயங்களில்) வளாகின்ற ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, செல்வமிக்க அறுதொழில்களையுஞ்செய்து, எழுபிறவிகளையும் விலக்கி, ஒப்பில்லாத அட்டாங்கயோகத்தை மேற்கொண்ட வேதியர்கள் அந்நைமிசவனத்தில் வாழ்கின்றார்கள். எ - று.

தனு=உடம்பு இருபிறப்பெய்தல்=உபநயனகிரியை முடித்தல்; இது இயற்கைக்கண்ணுடன் தத்துவஞானச்சியை யடையக்கூடிய ஞானக்கண் பெறுமாறுசெய்யுங்கிரியை யெனப்பொருள்படும் பிறப்பாற் சூத்திரரும், சடங்காற் பிராமணருமாதலின், அவரை இருபிறப்பாளரென்றும், துவிசரென்றுங் கூறுவதுவழக்கு [இப்பெயர் க்ஷத்திரிய வைசியர்கட்கு முண்டு]

முத்தீ—காருகபத்தியம் - ஆகவநீயம் - தக்கணாக்கினி

நான்மறை—இருக்கு - யசுர் - சாமம் - அதாவணம்.

ஐம்பொறி—மெய் - வாய் - கண் - மூக்கு - செவி.

அறுதொழில்—ஓதல் - ஓதுவித்தல் - வேட்டல் - வேட்பித்தல் - ஈதல் - ஏற்றல்.

எழுபிறப்பு—தேவர் - மக்கள் - விலங்கு - புள் - ஊர்வன - நீர்வாழ்வன-தாவரம்

அட்டாங்கயோகம்— இயமம் - நியமம் - ஆதனம் - பிராணாயாமம் - பிரத்தியாகாரம் - தாரணை - தியானம் - சமாதி. (௨)

மணிமுடி யமரர் தாழ வளர்சடை மௌலி தாங்கி
யணிசெய்கற் பகமுஞ் சூழ வரையில்வற் கலைகள் சூழ்ந்து
பிணிசெயும் வினைக ணீறப் பிறங்கொளி நீறு பூசித்
துணியருட் கண்ண ராகத் துலங்குகண் மணிகள் பூண்டார்.

(இ - ள்) இரத்தின கிரீடமணிந்த தேவர்கள் வணங்கும்படி, வளர்கின்ற சடைமுடி தரித்து, அழகுசெய்கின்ற கற்பகமுஞ் சூழும்படி அரையில் மரவுரியுடுத்து, துன்பஞ் செய்யும் வினைகள் நீறும்படி ஒளிவிளங்குந் திருவெண்ணீற்றினை யுத்தூளனஞ்செய்து, துணிந்த கிருபா நோக்குடையவர்களாக விளங்குகின்ற வுருத்திராக்க மணிகளைத் தரித்தார்கள் எ - று (௩)

வேறு

செந்தீ வளர்க்கும் பெருஞ்சிறப்பாற் றேவர்க் கவியும் புவியுயிர்க
ணந்தா தளிக்கு மழைவளமு நாளு முனிவர் கொடுத்தலினுப்
சிந்தா குலமவிட் டலைகடலிற் சிறந்த பகலு மிரவேபோ
லந்தா மரைக்கண் வளர்கின்று னகிலம் புரக்கு மச்சுதனே.

(இ - ள்) செவ்விய யாகாக்கினியை வளர்க்கின்ற பெரிய சிறப்பினுலே, தேவர்கட்கு அவிப்பாகமும், உலகிலுள்ள ஆன்மாக்களை அழியாது காக்கும் மழைவளப்பமுந் தினந்தோறும் அம்முனிவர்கள் கொடுத்துள்ளதினுலே, உலகினைக் காக்குந் திருமால் மனக்கவலையின்றி அலைகள் பொருந்திய திருப்பாற்கடலில் இரவைப்போலவே நடுப்பகலிலுந் தன்னுடைய அழகிய தாமரை மலர்போலுங் கண்களை (குவித்து) அறிதுயில்புரிகின்றனன். எ - று

திருமால் உலகுக்குத் திதிக்கடவுளாயினும், நைமிசமுனிவரால் உலகிற்குக் குறைவில்லாது சுகமுண்டாயிருத்தல் கருதி, நித்திரைக்குரிய இரவுபோலவே பகலிலும் [illegible]கின்றனனென்பது கருத்து. (௪)

அவிகண் மிகவு மார்தலி னமலன் விளையாட் டயர்கின்றான்
புவியுண் டவன்கண் வளர்கின்றான் பூவன் மறைக ளுவல்கின்றான்
சவியின் னவர்கோ னவுணருயிர் தாக்கப் போர்க்கு நடக்கின்றான்
குவிபொற் சிகரக் கூவிரத்தேர்க் கோமான் முதலோர் திரிகின்றார்.

(இ - ள்) அவியுணவுகள் மிகவும் புசித்தலால், நிமலனாகிய சிவபெருமான் (ஆனந்தத்) திருக்கூத்தாடுகின்றான். உலகமுண்ட திருமால் (யோக) நித்திரை புரிகின்றான். தாமரைப்பூவிலுள்ள பிரமன் வேதங்களை யோதுகின்றான். அழகிய தேவராசனாகிய இந்திரன் அசுரருயிரைச் செகுக்கும்படி யுத்தத்திற்குச் செல்கின்றான். குவிந்த பொன்னாலாகிய சிகரமுங் கூவிரமும் வாய்ந்த தேரையுடைய சூரியன் முதலியோர் (உலாவித்) திரிகின்றார்கள். எ - று.

கூவிரம் - கொடி. (௫)

படுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாம் பரிந்து சுரக்கும் பால்கறந்து
விடுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாம் வேள்வி முடித்த மறையோர்க்குக்
கொடுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாங் கோல மகளிர் மன்றலுக்குத்
தொடுக்கும் பசுக்க ளொருபாலாந் தூய முனிவ ரிடந்தோறும்.

(இ - ள்) புனிதமாகிய முனிவர் வாசங்களிலெல்லாம், ஒருபக்கலில் அகப்படுத்தும் பசுக்களாம் ஒருபக்கலில் (மனம்) பரிந்து சுரக்கின்ற பாலைக் கறந்து விடுகின்ற பசுக்களாம் ஒருபக்கலில் யாகமுடித்த வேதியருக்குத் தானமளிக்கும் பசுக்களாம் ஒருபக்கலில் அழகிய மகளிர் மணத்திற்குச் செலுத்தும் பசுக்களாம் எ - று. (௬)

மறையோ துநரு மாகமத்தின் வழிதேர் குநரு மங்கத்தின்
றுறைநா டுநருங் கற்பத்திற் றொகுத்த வினையிற் சாருநரு
முறையாற் புராண மூவாறு மொழிசெய் குநருங் கேட்குநருங்
குறையா வேள்வி முடிக்குநருங் குழீஇய குழூஉவெவ் விடனும்.

(இ - ள்) வேதபாராயணஞ் செய்பவரும், ஆகமார்த்தத்தை யாராய்பவரும், வேதாங்கத்தின் துறைகளை யுணர்பவரும், கற்பசூத்திரத்திற்குரிய செயல்களிற் செல்பவரும், பதினெண்புராணங்களையும் முறைப்படி பிரசங்கிப்பவரும், (அவற்றைச்) சிரவணஞ் செய்பவரும், குறையாத யாகத்தை முடிப்பவரும் (ஆகிய) கூடிய கூட்டங்களே எவ்விடத்திலும் (விளங்கும்) எ - று. (௭)

மதவேள் குடங்கைக் கணையான வழுக்கால் வழுக்கின் முனம்வீழ்ந்தா
மிதவே புரியு முனிவரிடமெய்தி னன்மையுஞ் சிவபெருமான்
பதமே விடுவெ னெனக்குறித்துப் பனிநீர்த் தடந்தோ றுற்பலமுஞ்
சதவா யிரமெல் லிதழ்விரிந்த தண்டா மரையுந் ததையுமே.

(இ - ள்) மன்மதனுடைய குடம்போன்ற கைக்கணையான குற்றத்தால் முன்னாக குற்றத்திற் படிந்தாம். நன்மையையேசெய்யும் முனிவர்கள்பால் அடைந்தால் (இனி) நன்மையுஞ் சிவபெருமானுடைய திருவடியின்பேரில் அணிவாகவென்று யோசித்து, குளிர்ந்த நீர் நிறைந்த தடாகங்களிலெல்லாம், உற்பலமலர்களும், நூறும் ஆயிரமுமாகிய மெல்லிய இதழ்கள் விரிந்த தண்ணிய தாமரை மலர்களும் நெருங்கியிருக்கும் எ - று. (௮)

கிழங்கு கனிகாய் மதுமலர்கள் கெழுத்த தளிர்மெல் லிலைசமிதை
வழங்கி முனிவர் குவப்பாக்கு மாசி லாத பெருந்தவத்தாற்
பழங்கண் சிறிது மறியாமற் படர்ந்த கிளைக ளுடனான்று
தழங்கு புகழ்நை மிசவனத்துத் தருவுங் கொடியும் பலவுமே.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பெரிய தவத்தால், துன்பமென்பதைச் சிறிது மறியாமல், படர்ந்த தமது சுற்றத்துடனே நெருங்கிய புகழ் விளங்கும் நைமிசாரணியத்தில் மரங்களும்கொடிகளும் (செடிகள் முதலிய) பலவும், கிழங்கு கனி காய் தேன் மலர்கள் நிறைந்தங்கிய தளிர்கள் மெல்லிய இலைகள் சமிதைகள் (முதலிய வற்றை) கொடுத்து, முனிவர்களுக்குச் சந்தோஷத்தை யுண்டு செய்யும் எ - று (௯)

தரங்கக் கடலிற் புத்தமுதந் தவள மதியிற் சுவையமுதும்
புரங்கள் கடந்த புண்ணியனாற் புசிக்கு மமரர்க் கவியுணவு
மிரங்கி யவனே கொடுப்பினல்லா லியார்வர் கொடுப்பா ரவனுருவாய்
வரங்கொ ளழன்மா தவர்கொடுப்ப வாங்கிச் சுரர்க்கு வழங்குமே.

(இ - ள்) அலைகள்பொருந்திய திருப்பாற்கடலிற்றோன்றிய புதிய அமுதத்தை யும், வெள்ளிய சந்திரனிடத்திற்றோன்றிய சுவையமைந்த அமுதத்தையும், திரிபுரங் களையெரித்த சிவபெருமானாற் புசிக்குந் தேவர்களுக்கு அவியாகிய உணவையும் அவ் விறைவனே மனமிரங்கிக் கொடுத்தாலல்லாமல் (வேறே) எவர் கொடுக்கவல்லவர்? (ஒருவருமிலர் ஆதலின்) சிறந்தயாகாக்கினியானது முனிவர்கள்கொடுப்ப வாங்கி, அவ்விறைவனுருவாய் நின்று தேவர்கட்குக் கொடுக்கும் எ - று (க0)

தவத்தால் வேள்வி யாற்றுதலாற் றுங்கண் மிகவு முடலவருந்தி
யவத்தா லுலக மனைத்தினையு மழியா தளிக்கு முனிவரர்கள்
சிவத்தான் மலமற் றுயர்வீட்டிற் சேர்ந்து வாழ்வ தலதுவந்
துவத்தான் மயங்கு மமரர்பதி துன்ன நினையா ரொருகாலும்.

(இ - ள்) தவத்தாலும் யாகஞ்செய்வதாலும் தாங்கள் மிகுதியும் உடலவருந்தி, அவமார்க்கத்தினால் உலகமுழுவதையும் அழியவொட்டாமற் காக்கும் முனிவர்கள் சிவத்தினால் மலபந்தமற்று உயர்வாகிய மோக்ஷத்திற் கலந்து வாழ்வதல்லது, த்வந் த்வத்தால் மயக்குறுந் தேவர்களுடைய பதவியையடைய ஒரு பொழுதுங் கருதமாட் டார்கள். எ - று

த்வந்த்வம் - ஒன்றற்கொன்று தொடர்ந்திருப்பது, பாசபந்தம். (கக)

பொற்றா மரையோன் மனத்தெழுந்து போந்தோர் நேமி தவம்புரிய
நற்றா ரணிவே றின்றெனவே நாட்டி யமர்ந்த நைமிசத்து
வற்றா வளமும் பெருமையுமார் வகுப்பா ரந்த வனத்திருந்து
முற்றா விழைவிற் சவுனகமா முனிவன் வேள்வி தொடங்கினனே.

(இ - ள்) அழகிய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனுடைய மனத்திற் றோன்றித் தவஞ்செய்தற்கு நல்லபூமி (இதுவேயன்றி) வேறில்லையென்று ஒப்பற்ற சக்கரமானது நிலைநாட்டிப் பொருந்திய நைமிசவனத்தின் குறையாத வளப்பத்தை யுஞ் சிறப்பையும் சொல்லவல்லவரெவர்? அந்த வனத்திலிருந்து பெரு விருப்பாற் பெருமைதங்கிய சௌனகமுனிவன் யாகஞ்செய்யத் தொடங்கினன் எ - று

நைமிசம் - நேமிசம்பந்தம இது சௌனகராதி முனிவர்கள் பிரமனைத் நோக்கித தவஞ்செய்தற்குரிய புண்ணியபூமி யொனறனையெங்கட்கு வரையறுகக வேணடுமென வினவ, பிரமன் தருப்பையை வளைததோா சககரமாக்கி நிலமிசையுருட்டி, இதுவீழுமிடமே புண்ணிய பூமியெனவிடுப்ப, அவாகள அதனைப் பினறொடர்ந்து சென்றனா. அது தஙகியவிடமே நைமிசவன மெனப்படும. (கஉ)

வேறு

வெண்டிரு நீறறினா விளங்கு கண்டிகை
கொண்டொளி ருரததினா குடங்கைக குண்டிகைத
தணடின ரனைவருஞ சாாநது நைமிச
மணடினா சவுனகன மகததைக காணவே.

(இ - ள) திருவெணணீற்றினை யணிநதவாகளும, பிரகாசிக்கின்ற உருத்திராகக கணடிகையணிநது விளங்கு மாாபினையுடையவாகளும, குடம்போன்ற கையிற கமணடலமும தணடமுந தாஙகினவாகளும (ஆகிய) எலலோரும, நைமிசவனததை யடைநது சவுனகமுனிவன் யாகததைககாண நெருஙகினாாகள். எ - று (கங)

ஏதநீற றிடுமபதி னெண்பு ராணமுங
காதலா னுணாநதவன கால காலனறன
பாதமே யலலது பணித ராதவன
சூதமா முனிவனுந துனனி னனரோ.

(இ - ள) குறறததையொழிககும பதினெணபுராணஙகளையும் ஆசையுடன் அறிந்தவனும, காலகாலனாகிய சிவபெருமானுடைய திருவடியையனறி (பிறிதொனறை) வணஙகாதவனுமாகிய சிறநதசூதமுனிவனும(அவவிடததை)அடைநதனன எ-று.

காலகாலன் - சிவபெருமான் மிருகணடு புததிரராகிய மாாககணடேயருயிரைககவர வந்த மிருதயுவினுடைய உயிரைக கவாநதவனெனறது பொருள. (கச)

சயமலி நைமிசஞ சாாநது ளாாகளு
மயனிலத திருநதுசென றடுதது ளாாகளும
புயலெதிா மயிலெனப பொஙகு மோகையி
னயமொழி முனியெதிா நணணிச சூழ்நதனா.

(இ - ள.) கூட்டமிகுநத நைமிசவனததை யடைநதுளளவாகளும, பிறவிடஙகளிலிருநது வநது (அஙகே) சோநதுளளவாகளும, மேகததைக்கணட மயிலைபபோல அதிகரிககினற ஆசையுடன நலல சொறகளையுடைய சூதமுனிவனை எதிாகொணடு சென்று புடைசூழ்நதாாகள. எ - று. (கரு)

திருததிய வாதனச சேககை மீமிசை
யிருததினா பூசனை யியறறிக காதையி
னருததிமிக கவனிருந தயாவு மிாததபின
கருததுறு விழைவினுற கனாதன மேயினா.

(இ - ள்) திருததமாகிய ஆதனத்திட்ட மெத்தையின்மேரில் (சூதமுனிவனை) இருககச்செயது பூசிதது, சிவசரிததிரஙகளில் ஆசைமிகுநத அம்முனிவனிருந்து

இளைப்பாறிய பின்னர், மனத்திற்றோன்றிய ஆசையால் (அவனோடு பேசுகிற) கூறத் தொடங்கினார்கள். எ - று.

இருத்தினர் - முற்றெச்சம். (௧௬)

பண்டுறு பவந்தொறும் பண்ணி யுற்றிய
மண்டுபுண் ணியத்தினால் வரம்பின் மாதவ
அண்டரும் வியத்தகு மடிக ளும்மையாங்
கண்டனங் கடந்தனங் கலந்த மாயையே

(இ - ள்) எல்லையில்லாத பெருந்தவத்தையுடைய சூதமுனிவரே! தேவர்களும் வியப்புறுகின்ற சுவாமிகளே! அடியேங்கள் கீழ்ப்போன பிறவிகளிற்செய்து முடித்த மிக்க புண்ணியத்தினாலே, தேவரீரைத் தரிசித்தோம் மாயாசம்பந்தத்தைக் கடந்தோம். எ - று (௧௭)

வேறு

ஓதிய மறைகட் டமா றாறுபய னெளிது பெற்றும்
நீதியின் யாங்க ணிற்கு நிலைகளும் வழுவிற் றீர்ந்த
மோதிய வினைய ராகிப் பிதிரரு முய்ந்த ரானார்
காதியைம் பொறிவென் றுயைக் கண்ணுறக் காண்ட லாலே.

(இ - ள்) ஐம்பொறிகளையுங் கோபித்துச் சயித்த தேவரீரைக் கண்களாற் பொருந்தக் கண்டதனாலே, பாராயணஞ்செய்த வேதத்தாலுள்ளதாய பலனை யெளிதாகப் பெற்றோம் நீதியுடன் அடியேங்களிருக்கும் (வருணாசிரம) நிலைகளுங் குற்றத்தினின்று நீங்கின. எம்முடைய பிதிரரும் வினையையொழித்தவராகி யுய்ந்தரானார்கள் எ - று.

மோதிய வினையர் - வடநூன்முடிபு (௧௮)

எந்தமைப் பயந்த பேறு மிருமுது குரவர் பெற்றார்
வெந்துயர் விளைக்கு மாய வினையுடல் விடுத்து மண்மேல்
வந்திடு பயனும் யாங்க ணருவினம் பெறும்பே றெல்லா
மைந்துற வுடையோம் யாமே மனனுமா தவர்க ளேறே

(இ - ள்) நிலைபெற்ற பெருந்தவசிகளில் ஆண்சிங்கம் போன்றவரே! எம்மைப் (புதல்வராகப்) பெற்றதனாலாகிய பலனையும் எமது தாயதந்தையர் பெற்றனர் கொடிய துன்பத்தை விளைக்கும் மாயமாகிய வினைத்தேகத்தை யொழித்துப் பூமியிற் பிறந்த பயனும் யாங்களடைந்தோம் பெறத்தக்க பேறுகளையெல்லாம் மிகுதியாக வுடையோம் (ஆயினோம்) எ - று (௧௯)

எங்களுக் கும்மைப் போல விராறுட னாறு கூட்டித்
தங்கிய புராண முற்றுஞ் சாற்றவல் லவர்கள் யாவ
ரங்கவை யனைத்து முன்ன ரருளினு லருளிச் செய்தீர்
புங்கவ ரேறே வேறு புராணமுங் கூறல் வேண்டும்

(இ - ள்) வேதிய சிரேஷ்டரே! எங்களுக்குப் பதினெண் புராணங்களையுந் தேவரீரைப்போலச்சொல்ல வல்லவர்கள் யாவர்? அப்புராணங்களையெல்லாம் முன்னாகத் தேவரீரது கிருபையினால் திருவாய்மலர்ந்தருளினீர் (அவையேயன்றி) வேறு புராணமுஞ்சொல்லவேண்டும். எ - று.

இராறுடனாறு - பதினெட்டு (௨௦)

தவவலிச சவுன கனசெய் சததிர வேளவிக கோது
மவதியின பன்னீ ராணடு மடிகளபாற புராணக கேள்வி
யுவகையி னமுத மாநதி யுறுசுகம பெறுவ தன்றிக
கவாமனத தடியேஞ செய்யுங கடபபாடு வேறொன றிலலை.

(இ - ள்.) தவவனமையுடைய சவுனகமுனிவன் செயயுஞ சததிரயாகத திற்குச சொலலிய காலமாகிய பனனிருவருடங்களும, தேவரீரிடததிற புராணசிர வணமாகிய களிப்புடனகூடிய அமுததததைபபருகிப பொருநதிய சுகததையடைவதல லாது, பிளவுபட்ட மனததையுடைய அடியேஙகள செய்யுங கடமை பிறிதொனறு மிலது. எ - று. (உக)

பததியி னிவவா றெலலாம பகாநதமா தவரை நோககி
முததியை விழைநத சூத முனிவரன மகிழ்நது சொலவான
விததினை விததி யலலால விளைபயன கொளவா யாவா
பொததிய விறைவன மாணபும புகனறிடா புரையி னீஙகார.

(இ - ள) இவ்வகையாக வெல்லாமபததியுடனகூறிய முனிவாகளைபபார்தது, முததி மாககததைக் காமுற்ற முனிசிரேட்டனாகிய சூதன களிப்புறறுச சொலலத தொடஙகினன். விதையை விதைததலலாமல விளைபொருளைககொளளததககவா எவா? (அதுபோல) மலசம்பநததததினினறும நீஙகாதவாகள் (அருள) நிறைநத இறைவன புகழையுஞ (சொலவாரகளோ?) சொலலாாகள, எ - று (உஉ)

நடுநிலை பிழைதத லினறி நண்ணறி வுடைய ராகிக
கொடுவினை பலவு நீககிக கொழுநதெழு மனப ராகிப
படுமனத துறுதி யோடு பண்பினா கேடகப புககால
விடுவது புரியா தெநத விததையும விளமப வேணடும.

(இ - ள) நடுநிலை தவறுதலிலலாது, பொருநதிய அறிவினை யுடையவாகளாகி, கொடியவினைச சமயநதஙக ளெலலா வறறையு மொழிதது, கொழுநதுவிட்டெழுநத அனபுடையவாகளாய, மனததிலுணடாகிய (பதது) வலியுடன குணததினை யுடையோா கேடகபபுகுநதால, எவவகையையும விடாது சொலலவேணடும. எ - று

குலததிழுக கினறிப புததி கூாமையி னிகாபபா ரினறி
நலததகு தவநதா னஙக ளொடொறு மினிது போறறி
யலததக மணிநத பாதத் தமபிகை பாகா பததிக
கலததினை யிவாநதீா கேளவிக கடலகட வாமை யுண்டோ.

(இ - ள) குலபபழுதிலலாமல, புததி நுடபததில (தமமை) ஒபபாரிலலாமல, நன்மைபொருநதிய தவமுந தானமுந தினநதோறும இனிதாகக காதது, செமபஞசுக குழமபூட்டிய பாததததையுடைய உமாதேவியாைப் பாகமாகக கொணட பரமேசசுரருடைய பததியாகிய மரககலததினை யூாநதவாகளே! கேள்விககடலைக கடவாமை (உஙகளுககும) உணடோ? எ - று. (உச)

பகைநகை நொதும லினறிப பலலுயிா மாடடு மொதத
தகைபெறு முளததி னாக டாமவிழை காரியங்கள
மிகைபடாந துலகுக கெலலாம விழுபபயன பயநதே நிற்கும
வகையறி முனிவி ரீயி னலமிகு மதிததிட லாால.

(இ - ள்) பகையும், நட்பும், நொதுமலுமில்லாது, எல்லா வுயிர்களிடத்தும் ஒப்புமையுடைய மனம்வகித்தவர்கள் விரும்பிய செயல்கள் அதிகமாக விருத்தியாகி உயிர்கட்கெல்லாம் பெரும்பயனைக் கொடுத்தே நிற்கும் வகையை யுணர்ந்த முனிவர்களே! நீங்கள் நலவிடயத்தையே பொருளாக மதித்தீர்கள். எ - று.

நொதுமல் - பகைநட்புகளின்மை. (உரு)

கரும்புதின் பார்க்குக் கூலி கையிடைக் கொடுப்பார் போல
விரும்பிய வெமக்கு மேலும் விழைவினை விளைத்தீர் நும்பா
லரும்பிய காதன் முற்ற வறைத்து மென்று முன்னாப்
பெரும்பய னளிப்பத் தோர்ந்து பேசுவா னிதனைச் சொன்னான்.

(இ - ள்) கரும்பைத் தின்பவர்கட்குக் கூலியைக் கையிற் கொடுப்பவரை யொப்ப (புராணங்களைப் பிறர்க்குக்கூற) விருப்புற்ற வெமக்கு மிகுதியும் ஆசையை விளையச்செய்தீர்கள் உம்மிடத்துண்டாகிய ஆசையால் முழுவதுஞ் சொல்லுகின்றே னென்று, பெரும்பயனைக் கொடுப்பது கருதிக் கூறுகின்ற சூதமுனிவன் முதலில் இவ்வாறு சொல்லலாயினன் எ - று. (உசு)

நைமிசப்படலம் முற்றிற்று

ஆகத்திருவிருத்தம் - ஙஙஎ

புராணவரலாற்றுப்படலம்.

பகர்பிரமம் பதுமம்வயி ணவமே சைவம் பாகவதம் பவுடிகநா ரத
மார்க் கண்டந், திகழ்ந்தபண் ணவர்க்குரிய வாக்கி நேயஞ் செறிபிரம
கைவர்த்த மிலிங்கம் யார்க்கு, மகிழ்வுபுரி வராகமே காந்த மோடு வாம
னமே கூர்மமச் சியங்கா ருடம், புகரில்பிர மாண்டமெனு மிவைமூ வா
றும் புகல்கிரந்த நாலிலக்கம் புகலக் கேட்டீர்.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற பிரமம் - பதுமம் - வயிணவம் - சைவம் - பாகவதம்-பவுடிகம்-நாரதம்-மார்க்கண்டேயம் - விளங்கிய தேவர்களுக்குரிய ஆக்கிநேயம்-(புகழ்) நெருங்கிய பிரமகைவர்த்தம் - இலிங்கம் - எல்லார்க்குங் களிசெய்யும் வராகம், காந்தம் - வாமனம் - கூர்மம்-மச்சம் - காருடம் - குற்றமில்லாத பிரமாண்டம் என்று சொல்லப்பட்ட இவை பதினெட்டு புராணங்களும் சொல்லுகின்ற கிரந்தத்தொகை நாலிலக்கமாய் சொல்லக்கேட்டீர்கள்? எ - று (க)

இத்தகைய புராணமூ வாறு மேனு விலங்குகை லாயவரை யிறைவ
ன்பாதப், பத்திபுரி நந்திசனற் குமாரற் கோதப் பணிந்தவன்பால் வியாத
முனி பரிவாற் கேட்டு, மெத்துயதி வினையோடப் பார்மேற் சால விளக்கி
யது போன்முனிவர் வேறு வேறு, புத்திமகிழ் வொடுமவ்வழியே கேட்டுச்
செய்த புகரிலுப் புராணமூ வாறுண்டாமால்.

(இ - ள்.) இவ்வகைய புராணங்கள் பதினெட்டையும் விளங்குகின்ற கைலாய கிரியிலுள்ள சிவபெருமானுடைய திருவடியிற் பத்திசெய்த திருநந்திதேவர் சனற்குமார முனிவருக்குப் பூர்வஞ்சொல்ல, அச்சனற்குமார முனிவரிடம் வியாதமுனிவர்

வணங்கிக்கேட்டு மிகுந்த தீவினையானது ஒழியும்படி பூமியில் நன்றாக விளக்கியது போல, முனிவாகள வெவ்வேறாக மனக்களிப்புடன முறையே கேட்டுக்கூறிய குறற மிலலாத உபபுராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன எ - று (உ)

சாறறுானற குமாரமே நார சிஙகந தருகாநதரு சிவதருமந தழை தூா வாசம, போறறியநா ரதமேகா பிலமெல லோரும புகழுசனஞ் சவு னகமாம பிரமாண டஞசீா, மாறறருமவா ருணஙகாளி புராண மேதது ம வாசிட்ட மிலிஙகமொடு சவுரம பாவம, பாறறியபா ராசாிய மாரீ சமபாா பகாசாமபம பாாககவமென றவறறின பேராம.

(இ - ள) சனறகுமாரமுனிவா சொலலிய நாரசிஙகம-தருதியாகிய காநதம - சிவதருமம - (அனபு) தழைதத தூாவாசம - துதிககததக்க நாரதம் - காபிலம - எல லோரும புகழ்கினற உசனம - சவுனகம - பிரமாணடம - சிறபபொழியாத வாருணம- காளி-துதிசெயயும வசிட்டம - இலிஙகம-சவுரம-பாவஙகளேயொழிதத பாராசாிியம- மாரீசம - உலகஙகூறும சாமபவம - பாாககவம எனறு அவ்வுப புராணஙகட்குப பேரகளாம. எ - று. (ஈ)

வேறு

விலககரு முனிவா தமமால விளஙகிய வுபபு ராணந துலக்கிய கிரந்த மெல்லாந தொகையெரி லகக மாகு மலகக்ணே யறுககு மநதப புராணமூ வாற னுள்ளு நலககுமபாரக கவபு ராண நாயக மாகி நிறகும.

(இ - ள) நீக்கற்கரிய (தவமுடைய) முனிவாகளால விளஙகிய உபபுராணங கள்கூடிய கிரநதமெல்லாவற்றிறகுந்தொகை இலக்ஷமாகும துனபததை யொழிக்கும அந்த உபபுராணஙகள பதினெட்டனுளளும நனமைமிகும பாாககவபுராணமானது தலைமையுற்று விளஙகும எ - று. (ச)

பிரணவப பொருளாயப பேத மபேதமே பேதாபேதம வரமலி பொருளா யொனறாய வரமபிலா வினப மாகும பரவிய வைநகைப புதகேண மானமியம பகரு நீரால விரவிய பாாகக வதகைத விநாயக புராண மெனபாா.

(இ - ள) பிரணவப்பொருளாயும், பேதமாயும, அபேதமாயும், பேதாபேத மாயும, மிகசசிரேஷ்டமான பொருளாயும, ஒனறாகியும, எலலையிலலாத இனபமய மாயும (விளஙகி) துதிசெயயும ஐநது திருககரஙகளையுடைய கணேசப்பெருமானா் மகாத்மியததைக கூறுநதனமையால, இபபாாககவபுராணததை விநாயகபுராணமென்று சொலவாாகள. எ - று. (ரு)

புணணியந தருஙக ணேச புராணமுன கைலை வெறபி னணணிய வெணடோள் முககண ணுதனு ரருளிச செய்யப பண்ணிப தவததால வேதன பணிநதுறக கேடடுப பின்ன ரெண்ணிய வியாத மேலோ னிறைஞசிட வியமபினனே.

(இ - ள்) புண்ணியததை யளிக்கும விநாயகபுராணததைக் கைலாயகிரியிற் பொருந்திய எட்டுத திருப்புயங்களையும் மூன்று திருவிழிகளையுமுடைய சிவபெரு மான் பூாவம் அருளிசசெயய, பிரமதேவன் தான்செய்த தவததினால மனம்பதிந்து

பொருந்தக்கேட்டு, பிறகு (யாவரும) எண்ணத்தக்க மேலோனாகிய வியாத முனிவனை (தனனை) பணிய (அதனை அவருககுக) கூறினன். எ - று. (சு)

வேரியங கமலப புததேன விளம்பிய முறைமை யோடே
சீரிய வியாத மேலோன றெளிததிடத தவஙகள சானற
கூரிய பிருகு வெனபான குரைகட லமிழ்த பொனன
வாரிய மொழியாற செய்யு ளாககின னகில முயய.

(இ - ள) தேன சொரியும் அழகிய தாமரைத தவிசில வீற்றிருககும பிரம தேவன் கூறிய கிரமபபடியே ஓதததி பெறற மேலோனாகிய வியாதமுனிவன திரு வாயமலாநதருள, மேமபட்ட தவஙகள் மிகுநத பிருகுமுனிவன சததிககினற (பாற) கடலிற றோனறிய அமிரதமபோல வடமொழியிற சுலோகஙகளாக உலகின ருயயும படி செயதனன. எ - று. (எ)

கருதுபா சனையே லீலா காணடமென றபபு ராணத
திருவகை யாகுங காணட மிரு நூறறைம பதுகாண டததுள
மருவிய வததி யாய மற்றவை யெலலாங கூறும
பொருவரு கிரநதம பனனீ ராயிரம பொருநதாநிறகும.

(இ - ள.) அப்புராணததில, தியானிககத தகக உபாசனா காணடம லீலாகாண டமெனறு காணடஙகள இருவகையாகும. அவவிருகாணடஙகளுள்ளும பொருநதிய அததியாயஙகள் இருநூற்றைமபது அவறறை யெலலாஞ் சொலலுகினற சமானமில லாத கிரநதஙகள பனனீராயிரம பொருநதியிருககும எ - று. (அ)

பாடிய தலைவன பேராற் பாரககவ புராண மெனறும
பாடிய செயயுள் கொளளும பாடடுடைத தலைவன பேராற
பாடியல கினற காணு பததிய மெனறும யாரும
பாடிய வாய ராகிப பயனமிகப பெறறு நினறார.

(இ - ள) நூலசெயத பிருகுமுனிவர் பெயரால பார்க்கவபுராணமெனறும், செய்த நூலினை மேறகொளளும பாட்டுடைத தலைவனாகிய கணேசன பெயராற் பெருமை பொருநதிய காணாபதயமெனறும,எலலோரும துதிககினற வாயையுடையவ ராகி (அதனால) பெருமபலனை யடைநது நினறாரகள. எ - று (கூ)

புரையற விளஙகு மிநதப புராணததைச செமபொன மேரு
வரையெனக குணமேம படட மாதவப பிருகு வெனபா
னரையருக கரையன சோம காநதனு தரவிற கேடபக
கரையறு காதல பொஙகக கடடுரைத திடடா னனறே.

(இ - ள) குற்றமற விளஙகும் இந்தப் பார்ககவ புராணததை மேருவாகிய செவ்விய பொன்மலைபோல மேம்பட்ட குணததையுடைய பெருந்தவஞ்செயத பிருகு முனிவனெனபவன மனனர்மனனனாகிய சோமகாநதன ஆசையோடுகேட்க, எலலை யிலலாத ஆசையதிகரிகக உறுதியாகக கூறினன எ - று. (க0)

வேறு

நித்தியமாய் நிர்க்குணமாய் நின்மலமாய் நிரஞ்சனமாய் நினைவுக் கெட்டா
சத்தியமாய்த் தற்பரமாயத தத்துவமாய்ச சசசிதா னநத மாகி [ச

யத்துவிதப பொருளாகி யகண்டபரி பூரணமா யமல ஞான [ட்பார்.
மெத்தியவுள் ளகநநதமாநத விநாயகமான மியநதவதகே தார விருமபிக கே

(இ - ள்) நித்தியமாகியும், குணரகிதமாகியும், மலரகிதமாகியும், பரிசுதத மாகியும, மனதகுங் கெட்டாத உண்மையாகியும், தானே பரமாகியும், தததுவமயமாகி யும, சததுச் சித்து ஆநநதமயமாகியும், இரணடறற பொருளாகியும, அகண்டபரி பூரணமாகியும, மலசம்பந்தமறற ஞானம பொருநதிய இதயததிலெழுநதருளியுமுள்ள விநாயககடவுளுடைய மானமியததைத தவமுடையவாகள விருபபுற்றுக கேட் பார்கள். எ - று. (கக)

விருத்திரனைக் கொனறுனு நான்முகனு மதுவுயிரா வீட டினுனு
முருத்திரனும வழிபடுமா றொருகுமொரு தனிமுதலா யுலகுக கெலலாங
கருத்தனுமாய் விளையாடுங கணபதிமான மியஙகணககில பிறவி தோறுந
பொருததமுறுந தவமபுரியார் விருமபினுமற றவாசெவியிற புகாதோர நாளும.

(இ - ள) இநதிரனும், பிரமதேவனும், திருமாலும, உருததிரனும வழிபாடு செய்யுமபடி யோககிய ஒபபறற தனிமுதலாகி, எலலா வுலகஙகட்குந தலைவனுமாகித திருவிளையாடல புரியும விநாயகப பெருமானுடைய மானமியமானது எணணிலலாத பிறவிகளிலெல்லாம் தவததைப பொருநதுமபடி செயயாதவாகள விருமபினூலும, அவாகள் செவியில ஒருநாளும புகமாட்டாது. எ - று.

விருததிரனைக கொனறுன - இநதிரன நானமுகன - பிரமன
மதுவுயிரா வீட்டினுன - திருமால இதனை,

விருத்தாசலபுராணம்.

"காதி ரணடினிற குறுமபியிற கணணாபா விரணடு
பேத மாகிய மதுவுடன கைடவன பிறநது
சீத ரனறனை பொருதனா சீதரன றேறறு
யாது செயகுவோ மெஙஙனம வெலலுவோ மெனறுன

றேறற மாய்வரங கேண்மினென றுரைததனன திருமால
தோற்ற நீவர மெனகொலோ தருகுவை சொலலா
யேறற மாகிய வெஙகளைக கேளவர மெனறா
மாறற மெனகையான மாயுமி னெனறனன மாயன

மாயன கையினுன் மதுவுடன கைடவன மடிநதார
தோய மீதினின மேதையைத தூாததனா புவிககு
மேய நாமமு மேதினி யாயது விரிஞச
னேய மேதினி யிறுகிடச சிவனபத நினைநதான."—எனவருவனவற்றுனறிக.

எவனுடைய வாணையினுற பிரமனுககுச சிருட்டியுமெவ் வுயிரும வாழ [ம
வுவணமுயாத தவறகளிபபு முருததிரனுக குலகமெலா மொடுககும வீறு
பவனனுககு வீகதலும பாறகாறகுச சரிததலுமபன ஞளும வைகு
மவனுடைய மானமியததை நாததிகாபா தகாமுதலோ ரறிய மாட்டார.

(இ - ள) எநத விநாயகக் கடவுளுடைய கட்டளையினுற் பிரமனுககுப் படைப்புத தொழிலும, கருடககொடியை யுயாததிய திருமாலுககு எலலாவுயிாகளும் வாழும்படி காததறறொழிலும, உருததிரனுக்கு எலலாவுலகங்களையுஞ் சஙகரிக்கும

வல்லபமும், வாயுவுக்கு வீசுதலும், சூரியனுக்குச் சஞ்சரித்தலும், எக்காலமும் உண்டாயிருக்குமோ, அந்த விநாயகக் கடவுளுடைய பிரபாவத்தை நாத்திக பாதகர் முதலானவர்களறியமாட்டார்கள். எ - று.

உவணமுயர்த்தவன்—திருமால். அஃதாவது காசிபர் மனைவியர் பதின்மூவரில் ஒருத்தியாகிய விநதை பெற்ற கருடன் தன் தாயகட்டளைப்படி தேவலோகஞ்சென்று அமுதகலசத்தை யெடுத்துக்கொண்டு எதிர்த்தோரை வென்றுவருகையில், திருமாலெதிர்க்க, இருபத்தொருநாள் அவருடன் தோல்வி வெற்றியின்றிச் செருச்செய்ய, திருமால் இவனைத் தந்திரமாக வெல்லவேண்டுமென்று கருதி, நீ விரும்பிய வரங்கொடுப்பேன் என, கருடன் நீ விரும்பின யான் வரங்கொடுப்பேனென்ன, நாரணன் நீ வாகனமாகுகவென, கருடனியைந்தனனென்பது இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்

"வன்புள் வேந்தநின் வீர மகிழ்ந்தனன்
னென்பு டைவரங் கொள்ளென வீங்கிவ
னுன்பெ ருந்திறற் குணமகிழ்ந் தேகமற் றென்
றன்பு டைவரங் கொள்கெனச் சாற்றினன்
மாய னம்மொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற்
றாயை யோதிய சொற்றவ றாயெனி
னீயெ னக்கு நெடுந்தகை யூர்தியா
யெய்து மிவ்வரம் யான்கொள நல்கென்றான்
ஆதி கூர்தர வம்மொழி கேட்டொரு
பூதத மெண்ணி யுயிர்த்து மொழிந்தமெய்
வார்த்தை யிறப்பிறழ வஞ்சியற் றுகெனச்
சீர்த்தி யாளன் விடைபெற்றுச் சென்றனன்."—என வருவனவற்றானறிக.

மறையிடத்து மரியயனிந் திரனாதி யமராமதி யிடத்துந் தோன்றா
துறையுமொரு பொருட்டனை வழிபடுவோர் தமக்கருளா லுருவு கொண்டு
நிறையவரங் கொடுத்தசரித் திரமனைத்தும் விளக்கிநிலை பேறு செய்த
குறைவறும்பு ராணத்தைக் குறித்தவர்க்கு நாற்பயனுங் கூடு மன்றே.

(இ - ள்) வேதத்திலும், விண்டு பிரமன் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுடைய புத்தியிலும் கண்டறியத் தோன்றாமல் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற ஒப்பற்ற பொருளாகிய விநாயக மூர்த்தி, தம்மை வழிபட்டவர்களுக்குத் திருவருளால், திருவுருவெடுத்து மிகுதியாகிய வரங்களைக் கொடுத்த சரித்திரங்களை யெல்லாம் விளக்கி நிலைபெறுதல் செய்த குறைவற்ற இப்புராணத்தை நினைத்தவர்களுக்கு, நால்வகைப்புருடார்த்தங்களுங் கைகூடும். எ - று.

நாற்பயன் - அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னப்படும். (கச)

தங்குபெரும் புண்ணியத்தாற் கேட்டவர்க்குப் பாதகமெல்லாந் தகர நூறு
மைங்கைமதக் குஞ்சரத்தின் சரித்திரமெல் லாம்பிரம ஞானி சேட
னிங்கிவர்க்கு முறைப்பரிதா யினுங்கொடுத்து வியாதமுனி யியம்பு மாறே
நுங்களுக்கு மொழிவலென நோற்றவருந் தவசூத னுவலப் புக்கான்.

(இ - ள்) (தமக்கு) உண்டாகிய பெரிய புண்ணியத்தாற் சிரவணஞ் செய்தவர்க்குப் பாதகங்களெல்லாங்கெட அழிக்கத்தக்க, மதஞ்சொரியும் ஐந்து திருக்கரங்

களையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய சரித்திரங்களை யெல்லாம், பிரமன் ஆதிசேடன் முதலிய இவர்சட்குஞ் சொல்ல அரிதாயினும், வியாதமுனிவர் சொல்லியவகையே யுங்களுக்குச் சுருக்கிச் சொல்லுவேனென்று, அருந்தவஞ் செய்த சூதமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர் எ - று. (௧௫)

புராணவரலாற்றுப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத்திருவிருத்தம் - ௱௫௩.

பதிகம்.

மதிமிகுஞ் சோம காந்தன் வனம்புகத் துணிந்த வாறுங்
கதிதரு மகற்கு நீதி கடைப்பிடித் துரைத்த வாறும்
விதியுளி யபிடே கித்து வேந்தவற் களித்த வாறும்
பதியகன் றில்லா ளோடும் படர்ந்து கான் புகுந்த வாறும்.

(இ - ள்) அறிவுமிக்க சோமகாந்த மன்னன் வனம்புகத் துணிந்தவகையும், நற்கதியைக் கொடுக்கத்தக்க புத்திரனுக்கு உறுதியாக நீதிமார்க்கத்தை யுரைத்தவகையும், அவனுக்கு விதிப்படி இராசியாபிடேகஞ்செய்து இராசரிகங்கொடுத்தவகையும், மனைவியுடன் நகரத்தினின்று நீங்கிச்சென்று வனத்தையடைந்தவகையும். எ - று

இதுமுதல் முப்பத்துநான்கு செய்யுள்களுங் குளகம் தண்டியலங்காரம் "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்" என்றது சூத்திரம் (௧)

ஆங்குறை பிருகு வென்னு மறிஞனை யடுத்த வாறுந்
தீங்கறு முனிவன் பண்டு செய்வினை யிரண்டு மவ்வோ
றாங்கவற் குரைத்த வாறு மொளிர்மணி மௌலி வேந்தன்
றாங்கிய பிரம சாயை யொடும்பிணி நசிந்த வாறும்

(இ - ள்.) (சோமகாந்தன்) அவ்விடத்தில் வசிக்கும் பிருகுமுனிவனை யடுத்த வகையும், முற்காலத்தில் (சோமகாந்தன்) செய்த (நல்வினை தீவினையாகிய) இருவினைகளையும் குற்றமற்ற பிருகுமுனிவன் அவனுக்கு வெவ்வேறாகச் சொல்லியவகையும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தின கிரீடமணிந்த சோமகாந்தன் தாங்கிய பிரமஹத்தியையும் பிணியையும் விலகியவகையும் எ - று. (௨)

மறைநெறி வியாதன் புந்தி மயங்கிநான் மலரின் வைகு
மிறைவனை யடுத்த வாறு மிபமுகன் மனுவை வேதன்
முறையுளி வியாதன் காதின் மொழிந்தது மகணேசன் பாத
நறுமலர் மூவ ருந்தா நயந்துபா சித்த வாறும்.

(இ - ள்.) வேதநெறியையுடைய வியாதமுனிவன் மதிமயக்குற்று, அன்றலர்ந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமதேவனை யடுத்தவகையும், பிரமதேவன் விநாயகக்கடவுளுடைய மந்திரத்தை வியாதமுனிவன் செவியில் முறைப்படி யுபதேசித்தவகையும், கணேசமூர்த்தியினுடைய பாதமாகிய தேனைப்பொருந்திய தாமரைமலரை மும்மூர்த்திகளும் விரும்பி யுபாசனைசெய்தவகையும். எ - று. (௩)

முதறொழின் மூவருககு முன்னவ னளித்த வாறு
மெததிய விசுவ மெலலாம விளஙகுதன னகட்டவா னோணா
யுய்த்ததனன றெரிதத வாறு முலகயன படைதத வாறுஞ்
சிததிபுத திகளை நாதா திருமணம புரிநத வாறும.

(இ - ள்) முன்னோனாகிய விநாயகபபெருமான் திரிமூர்த்திகளுக்கும் (சிருஷ டியாதி) முதறொழிலகளை (கைகூடுமபடி) திருவருள செயதவகையும, மிககவுலக மெல்லாம் விளஙகிய தமது திருவயிற்றில அவைகளைச செலுததி யுணாததியவகை யும, பிரமன உலகைச் சிருட்டிசெயதவகையும, விநாயககடவுள சிததிபுததிகளைத திருமணஞ செய்தவகையும் எ - று. (௪)

மாறுயா மதுகைத திண்டோள மதுகயி டவரைக் கொலல
வாறெழுத தரவப பளளி யமரஞ தரிதத வாறும
வீறுபுத திரனி லாமல வெறிவன மடுதத வீமன
றேறிய விசசு வாமித திரனகழல சோநத வாறும.

(இ - ள்) பகைமைமிகக வலிதஙகிய திணணிய தோளையுடைய மதுகயிட வாகளைச சஙகரிகக, சேடசயனததிலமாநத திருமால சடககரமநுவைச சபிததவகை யும, சிறப்புடைய மகபபேறினறி மணஙகமழும வனததையடைநத வீமன, தேறிய விசசுவாமிததிர முனிவருடைய பாதஙகளையடைநதவகையும எ - று. (௫)

புககவேல வீம னுககுப புநனமுனி யவனகு லததுத
தககநோய தீாதத வணணஞ சாறறிய வாறுந தககன
முககல ருபதேச ங்கொண முறைதெரித திட்ட வாறுந
தககனமுற பிறபபிற சாபந தாஙகிய துாைதத வாறும.

(இ - ள) (வனததிற) புகுநத வீமனுககு, (மேற்) கூறிய விச்சுவாமிததிர முனிவன, அவனுடைய குலததுததககன் நோயதீாநத விததைதைச சொலலியவகையும, தககன முககலமுனிவனுடைய உபதேசததைககொணட முறையைக கூறியவகையும, முறபிறபபில தககன சாபமபெறற துாைததவகையும எ - று (௬)

உறறவித தககன பணடைச சனனததி லுதிதத மைநதன
பறறில னாகி முததி படாநதமை யுாைதத வாறுங
கொறறவ னாக வேழங கோதையைச சூட்டத தகக
னறறமில் விதாபப தேய மாணடமை யுாைதத வாறும.

(இ - ள) பொருநதிய இநதத தககன முறபிறபபிற பிறநத புதல்வன பற் றிலலாதவனாகி முததியடைநதமை யுாைததவகையும, அரசனாகுமபடி யானையானது மாலைசூட்ட, தககன குறறமிலலாத விதாபபதேயததை யரசுசெயதமை யுாைதத வகையும எ - று (௭)

அநதமா தவனவ வீமற கருணமனுப புகனற வாறு
மைநதனா கியவு ருக்கு மாஙகதன முகுநதை சாபந
தநதிட மெலிநத வாறுஞ் சாாநதுநா ரதனை னறகு
வெநதிறற் சாபந் தீாவு மேதக வுாைதத வாறும

(இ - ள்.) அந்த விசுவாமித்திர முனிவன் அவ்வீமனுக்கு அருள்புரியும் மந்திரோபதேசஞ்செய்தவகையும், புதல்வனாகிய உருக்குமாங்கதன் முகுந்தை சாபங்கொடுக்க மெலிவுற்றவகையும், நாரதமுனிவன் அங்கு வந்து அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்குச் சிறப்பாகச் சாபவிமோசனம் கூறியவகையும். எ - று. (அ)

இந்திரன் சாபம் பெற்ற தியம்பிய வாறுந் தேவர்
மந்திரி கவுதம் மன்பான் மனுப்பெற்ற துரைத்த வாறு
மிந்திரற் கதனை யன்னா னியம்பிய துறைந்த வாறு
மிந்திரன் பூசை யாற்றி விண்ணினமே லிருந்த வாறும்

(இ - ள்.) இந்திரன் சாபம் பெற்றதைச் சொல்லியவகையும், பிரகற்பதி முனிவன் கௌதமமுனிவனிடம் மந்திரோபதேசம்பெற்ற துரைத்தவகையும், அப்பிரகற்பதி முனிவன் அம்மனுவை இந்திரனுக்குரைத்ததைக் கூறியவகையும், இந்திரன் (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசைசெய்து தேவலோகத்திலிருந்தவகையும் எ - று (கூ)

உருக்குமாங் கதன்பின் முத்தி கிளையொடு முற்ற வாறுந்
திருந்தறு தந்தை பான்மந் திரங்கிருச் சமத னென்பா
னுருக்கமொ டுற்ற வாறு முவன்வரம் பெற்ற வாறும்
பெருக்குறு வரங்க ளேற்றுத் திரிபுரன் பெற்ற வாறும்.

(இ - ள்) பின்னர், உருக்குமாங்கதன் தன் சுற்றத்தாரோடும் முத்திபெற்றவகையும், கிருச்சமதனென்பவன் குற்றமற்ற தன் தந்தையினிடமாக அன்புடன் மந்திர மேற்றவகையும், அவன் வரம்பெற்ற வகையும், திரிபுரன் தவஞ்செய்து பெருக்கமைந்த வரங்களைப் பெற்றவகையும். எ - று. (க0)

திரிபுர னுலக மூன்றுஞ் சென்றர சாண்ட வாறு
மரிமுதற் றேவ ரன்னா னறவரம் பெற்ற வாறு
முரியநல் வரந்த சண்ட னொருவனும் பெற்ற வாறு
மரியயற் கரியா னந்த முப்புர மழித்த வாறும்.

(இ - ள்) திரிபுரன் திரிலோகங்களிலுஞ் சென்று அரசுசெய்த வகையும், திருமால் முதலிய தேவர்கள் அத்திரிபுர னழிய வரம் பெற்றவகையும், விடபானஞ் செய்த ஒப்பற்ற சிவபெருமானும் (விநாயகரிடத்து) நல்ல வரங்களைப் பெற்றவகையும், விண்டுவுக்கும் பிரமனுக்கும் (தேடுதற்கு) அரிய சிவபிரான் அந்தத் திரிபுரத்தை யழித்தவகையும் எ - று (கக)

இமையவெற் பரையன் பாங்கர் ரம்பன் சதுர்த்தி நோன்பை
யுமையவள் கேட்ட வாறு முவந்தவ ணோற்ற வாறுங்
கமைபெறு பிருகு சொல்லக் கருத்தம னோற்ற வாறு
மமைகவு தமனுங் கோத் நளனனுட் டித்த வாறும்.

(இ - ள்) இமாசல மன்னனிடமாக உமாதேவியார் விநாயக சதுர்த்திவிரதத்தைக் கேட்டவகையும், அவ்வுமாதேவியார் களிப்புற்று (அவ்விரதத்தை) அநுட்டித்த வகையும், சாந்தம்பொருந்திய பிருகுமுனிவன் சொல்லக் கருத்தமன் அநுட்டித்த வகையும், பொருந்திய கவுதமமுனிவன் கூற நளன் அநுட்டித்தவகையும் எ - று.

சுந்தர மனைவி நோற்பத் தொக்கபா தலத்தி னீங்கிச்
சந்திராங் கதனம் மன்னு வந்து தானுநோற் றிருந்த வாறு

மைந்துறு மவுணர் தாகக மயிலூர்தி நோற்ற வாறும்
வெந்தன னுருவம் வேணடி வேள்மதன் றோற்ற வாறும்.

(இ - ள்) அழகிய மலைவியானவள் நோற்றலால், தொருதியாகிய பாதலத்தினின்று நீங்கி, சந்திராங்கதன் பூமியில் வந்து தானும் நோற்றிருந்த வகையும், மயில் வாகனமுடைய முருகப்பிரான் வலியுடைய அசுரனைக்கொல்ல நோற்றவகையும், வேளாகிய மதனனை சாமபரான தன் வடிவுபெறக் கருதி நோற்ற வகையும் எ - று.

மாதொரு பாகர் சீற வலியழி யாதி சேடன்
கோதற நோற்ற வாறுங் கொற்றவன் சூர சேனன்
பூதலம் விமானத் தோடு பொருக்கென விழிந்து நின்ற
மேதகு மகவான் றனனை விபபுற வினவ வாறும

(இ - ள) உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமான் கோபிக்க, வலியிழந்த ஆதிசேடன் குற்றமற நோற்றவகையும், அரசனாகிய சூரசேனன் விமானத்துடன் விரைந்து பூமியி லிறங்கிநின்ற மேமபட்ட இந்திரனைவியக்குமபடி வினவிய வகையும எ - று

மருவுசங் கடச துர்த்தி வானந்தன பிதிரர் சேரப்
புருசுண்டி நோற்ற வாறும புத்திரப பேறு வேண்டி
கிருதவீ ரியனகா னத்துக் கெழீஇத்தவம புரிந்த வாறுங
கருதுகோ ளாக வேயங் காரகன் றோற்ற வாறும

(இ - ள்) பொருந்திய சங்கட சதுர்த்தி விரதத்தை, புருசுண்டி யென்போன தனபிதிரர்கள மோக்ஷமடைய நோற்றவகையும, கிருதவீரியன புத்திரப்பேற்றினை விருமபி வனத்துச் சேர்ந்து தவஞ்செய்த வகையும, அங்காரகன நினைக்கத்தக்க கிரகமாகுமபடி நோற்றவகையும. எ - று (கரு)

எள்ளியே ரமபன பாங்க செய்திய சாபஞ் சோமன
றள்ளுற நோற்ற வாறுஞ் சங்கட சதுர்த்தி நாளில்
கொள்ளுறும புத்தி யினறிக் குளிறு கிறைவற கிட்டுத்
துளவிடைக் கரமபு லேசசி தூயவீ டடைந்த வாறும

(இ - ள) சந்திரன (யாவராலும) இகழ்வுற்று, விநாயகரிடம (அடைந்து) தான் பெற்ற சாபந் தள்ளுறுமபடி நோற்ற வகையும, சங்கட சதுர்த்தி நாளில் தனக்குத் தெரியாமல், [அபுத்தி பூர்வமாகிய] தண்ணிய அறுகினை விநாயகருக்குச் சாத்தி, துளவிடைக் கரமபுலேசசி புனிதமாகிய வீட்டையடைந்த வகையும. எ - று (கசு)

குறுகன லாசு ரபபோக கொடியனை விழுங்கும வெமமை
யறுகருச் சனையான முக்க ணெங்கர னீத்த வாறும
வறியவன செலவு மெய்த வளரறு கொன்று வாங்கி
யிறையவ னோந்து பலவே றதிசய மிழைத்த வாறும

(இ - ள) சமீபித்த அனலாசுரனென்னுந் தீயோனை விழுங்கிய வெப்பத்தை, திரிநேத்திரங்களையும் ஐந்து கரங்களையுமுடைய விநாயகக்கடவுள் அறுகருச்சனையா லொழித்தவகையும், தரித்திரன செலவமடையுமபடி வளர்கின்ற அறுகொன்றனை வாங்கி இறைவனாகிய விநாயகக்கடவுளாராயந்து, பலவேறு திறப்பட்ட அற்புதங்களைச் செய்தவகையும. எ - று (கஎ)

வரக்கவுண் டின்னி யனறன் மனைவியோ ரறுகு தூக்கித்
தரக்கன கங்கண் மூவா சகலமு நிகரா வாறு
மரக்கனை கிராத னென்னு மவாவன்னி யிலையொன் றாசித்
திரக்கமிக் குறுமே ரம்ப னெழிலுல கடைந்த வாறும்.

(இ - ள்.) சிறந்த கவுண்டின்னியனுடைய மனைவி ஓரறுகினை (குபேரன் முன் தராசில்) தூக்கிக்கொடுக்க, பொற்குவியல்களும் திரிமூர்த்திகளும் யாவும் நிகரா காத வகையும், அசுரனும் வேடனுமாகியவர்கள் ஓர் வன்னிபத்திரத்தின லாசித்துக் கிருபையை மிகுதியாகவுடைய கணேசமூர்த்தியினுடைய அழகிய வுலகத்தை யடைந்தவகையும் எ - று (கஅ)

இரணிய கசிபைக் காக்க விந்தினா மனுளற காற்ற
வரமினி தளித்த விண்டு விநாயகன மலர்த்தாள் போற்றிக்
கரவினமா வலியை வென்று வாமனன களித்த வாறு
மரவக லல்குற் கீர்த்தி யருமகப் பயந்த வாறும்.

(இ - ள்) இரணியகசிபனைக் கொல்ல விஷ்ணுமூர்த்திக்கு மிக்க வரத்தை இனிதாகக்கொடுத்த விண்டு விநாயகருடைய மலர்போன்ற திருவடியைத் துதித்து வஞ்சகமாக மாவலியைச் சயித்து வாமனன் சந்தோஷித்தவகையும், பாம்பின் படம் போலும் அகன்ற அல்குலையுடைய கீர்த்தியென்பவள் அரிய குழந்தையைப் பெற்ற வகையும். எ - று (கசு)

வன்னியின் பூசைப் பேற்றால் வல்விடந் தவிர்ந்த கீர்த்தி
தன்மக னுய்ந்த வாறுஞ் சமியுமந் தாரன் றானும்
வன்னிமந் தார மான வாறுமவ் வவர்கள் சாப
மன்னவர் மனைவி மார்க ளருச்சிப்பத் தீர்ந்த வாறும்

(இ - ள்) வன்னியின் பூசாபலத்தால் வலிய விடவேகத்தைத் தவிர்ந்த கீர்த்தியின் மகன் பிழைத்த வகையும், சமியும் மந்தாரனும் முறையே வன்னியும் மந்தாரமுமான வகையும், தேவர்கள் சாபம் அவர் மனைவியர் அருச்சனைசெய்ததால் ஒழிந்த வகையும். எ - று. (உ0)

சிப்பிரப் பிரசா தன்றான் கிளர்வரம் பெற்ற வாறு
மொப்பறு கிருத வீரி யன்மக வுயிர்த்த வாறும்
வெற்பிலிந் திரவி மானம் விண்ணிடை யெழுந்த வாறுந்
தப்பறு சூர சேனன் முத்தியிற் சார்ந்த வாறும்.

(இ - ள்.) சிப்பிரப்பிரசாதனென்பான் விளங்குகின்ற வரம்பெற்ற வகையும், சமானமற்ற கிருதவீரியன் மகவுபெற்ற வகையும், மலைபோன்ற இந்திரவிமானம் ஆகாயத்திலெழுந்த வகையும், குற்றமற்ற சூரசேனன் முத்தியிற் கலந்த வகையும். எ - று.

பரவிய பரசு ராமன் பல்வரம் பெற்ற வாறு
மிராவணன் பணிந்த வாறு மகத்திய னிறைஞ்சு மாறும்
விராவுகா சிபன்முன் னோனோர் பூசனை விளைத்த வாறு
மராவகட் டைசத் தோனு மாயிரம் புகன்ற வாறும்.

(இ - ள்.) துதிசெய்த பரசுராமன் பல வரங்களைப்பெற்ற வகையும், இராவணன் பூசித்த வகையும், அகத்தியன் பணிந்த வகையும், (அன்பு) கூடிய காசிபன்முதலானோர் பூசித்த வகையும், பாபத்தை உதரத்திற் (பந்தனமாகக்) கட்டிய விநாயகக் கடவுளுடைய சகத்திரநாமங்களைச் சாற்றிய வகையும் எ - று. (௨௨)

கணனெனு மரசனேன்ற கபிலமா தவன்கைச் சிந்தா
மணிகவர்ந் தரம்பு செய்ய மாதவன் போற்றிச் செய்த
வினையெரி வேள்வி நின்று மெம்பிரா னவதா ரஞ்செய்
தணிவகுத் தமர்ந்தன் னானை யழித்தது மீட்ட வாறும்.

(இ - ள்.) முன்னாளில், கணனென்னு மன்னன் பெருந்தவமுடைய கபிலமுனிவன் கையிலிருந்த சிந்தாமணியை யபகரித்துத் துன்பம் விளைப்ப, அக்கபிலமுனிவன் வளர்த்திய யூபங்கொத்துப்போன்ற யாகத்தீயினின்றும் எமது பெருமான் திருவவதாரஞ்செய்து அணிவகுத்திருந்து அக்கணனை யழித்து அச்சிந்தாமணியை மீட்ட வகையும் எ - று. (௨௩)

அம்புயத் திழவன் மேனா ளாவிப்ப வதனிற் றோன்றி
யும்பர்கண் முதலோர்க் கின்ன லுறுத்துசிந் தூரன் றன்னை
யம்பிகை யிடத்திற் றோன்றி யடற்கரி முகவ னாகித்
தம்பிரான் கொன்றெல் லோர்க்குந் தண்ணருள் புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரமன் முற்காலத்திற் கொட்டாவிவிட, அதினின்று தோன்றித் தேவர்கள் முதலானவர்கட்குத் துன்பம் விளைத்த சிந்தூரனென்பவனை, கணேசப்பெருமான் உமாபிராட்டியாரிடத்தில் வலிதங்கிய யானைமுகவனாகித் தோன்றிக் கொன்று யாவர்க்குந் தண்ணிய கிருபைபுரிந்த வகையும் எ - று.

வேந்தபி நந்த னன்றன் வேள்வியோ டேனை யோர்தங்
காந்தெரி வேள்வி யாதி கருமமுங் கெடுத்துத் துன்பே
யீந்தவிக் கினனை நாத னிருடிபார் சுவர்பாற் றோன்றிப்
போந்தமாத் திரத்திற் றாழ்த்திப் புவனங்கள் காத்த வாறும்.

(இ - ள்.) அரசனாகிய அபிநந்தனனுடைய யாகத்துடன், மற்றவர்களுடைய பிரகாசிக்கின்ற அக்கினிகாரியமாகிய யாகமுதலிய (புண்ணிய) கருமங்களையுங் கெடுத்து, (உலகுக்குத்) துன்பத்தையே கொடுத்த விக்கினனென்பவனை, விநாயகக்கடவுள் பார்சுவ விருடியிடமாகத் தோன்றி, வந்தமாத்திரத்திலே யடக்கி, உலகங்களைக் காத்த வகையும். எ - று. (௨௫)

தூமறை கவரச் சங்கா சுரனிறை மறையோ னாகி
மாமறை வழக்க ஞ்செய்து வருங்கம லாசு ரன்ற
னேமவல் லுயிரை வேள்வி யிடத்துதித் தெழுந்த மஞ்ஞைக்
காமரு பறவை யூர்ந்து கறுத்தருள் புரிந்த வாறும்.

(இ - ள்.) சங்காசுரன் புனிதமாகிய வேதங்களை யபகரித்தலால், விநாயகக் கடவுள் வேதியனாகிப் பெருமைபொருந்திய வேதவழக்கஞ்செய்து, வருகின்ற கமலாசுரனுடைய மூர்க்கமுற்ற வலியவுயிரை, யாகத்தினின்று தோன்றிய அழகிய மயிற்பறவையையூர்ந்து கோபித்து, அருள்புரிந்தவகையும் எ - று. (௨௬)

சிந்துவென் றுரைக்கு நீயோன் றேவரைச் சிறையில் வைப்ப
வந்தரி யிடத்தே ரமப வவதரித் தவுணர் செய்த
வெந்திறன் மாயை யெல்லாம் வென்றவன் றனையுங் கொன்று
நந்திய வேத நீதி வழங்கநன் றளித்த வாறும்.

(இ - ள்.) சிந்துவென்று சொல்லுங் கொடியோன் தேவர்களைச் சிறையிலிட, விநாயகக்கடவுள் உமாதேவியாரிடமாகத் திருவவதாரஞ்செய்து, அசுரர்கள் செய்த வெவ்விய வலியமைந்த மாயைகளையெல்லாம் வென்று அவனையுங்கொன்று, குறைவுற்ற வைதிக மார்க்கமானது நன்முக வழங்கும்படி அருளியவகையும் எ - று (உஎ)

மாதவ னென்னு மன்னன் மணமகள் சுமுதை யென்பாண்
மாதவம் புரிய வனுறை மருங்கொரு பாலனுகி
யேதமற் றவட்குச் செய்த வெறுழ்வலித் தூமன் றனைப்
பாதலத் தவிந்து வீழப் பராபரன் முனிந்த வாறும்.

(இ - ள்) மாதவனென்னு மரசன் மனைவியாகிய சுமுதையென்பவள் பெருந்தவஞ்செய்ய, பராபரனுகிய விநாயகக்கடவுள் அவளிடத்தில் ஒரு பாலனுகி, அச்சுமுதைக்குத் தீமைசெய்த பெருவலியுடைய தூமனென்பவனைப் பாதலத்தில் அழிந்து வீழும்படி கோபித்தவகையும் எ - று

பராபரன் - பரமும் அபரமுமானவன் பனக்கு மேம்பட்டது சிவமென்பது சித்தாந்தம். (உஅ)

பெருமறைக் காதி யான பிரணவ மனுவி னின்றும்
பொருகளி றீச னுகப் பொருந்துமை பிடியாய்க் கூடித்
தருமொரு தோன்ற லாகித் தந்திமா முகனைச் சாய்த்து
வெருவுறு மாயன் சாபம் விநாயகன் றீர்த்த வாறும்.

(இ - ள்) பெரிய வேதங்கட்காதியாகிய பிரணவமந்திரத்தினின்றும், சிவபெருமான் பேராபுரியும் ஆண் யானையாகவும், உமாதேவியார் பொருந்திய பிடியானையாகவுந் திருவிளையாடல்செய்து பெற்ற ஒப்பற்ற தலைவனுகி, வலிய கயமுகாசுரனைக் கொன்று, அஞ்சிய விஷ்ணுவின் சாபத்தை விநாயகக்கடவுள் தீர்த்தவகையும் எ - று.

கருதிய தருளே ரம்பன் கசியப னதிதி யோடு
பொருவறு தவங்க ளாற்றப் புத்திர னவர்கட் காகித்
திருகிய மனத்துத் தேவாந் தகனராந் தகனைச் செற்று
மருவுதன் னுலகங் காசி மன்னனுக் களித்த வாறும்.

(இ - ள்) (அன்பர்) எண்ணியவற்றை யருள்புரியும் விநாயகக்கடவுள், கசியப முனிவன் (தன் மனைவியாகிய) அதிதியுடன் ஒப்பற்ற தவங்கள்செய்ய, அவர்கட்குப் புத்திரனுகி, கோணிய மனத்தையுடைய தேவாந்தகன் நராந்தகன் என்போரைக் கொன்று, பொருந்திய தமமுடைய உலகவாழ்க்கையைக் காசிராசனுக்குக் கொடுத்த வகையும் எ - று (௩௦)

சுராசுர ரகற்றி வெற்றின் றூகைய னனத்திற் றூன்றி
விரவருள் வழங்குந் துண்டி விநாயக னுன தேவ

னரவணி விசுவ நாத லமர்நகாசி யெய்த
வரமலி திமோதா னனமெய் மனத்தினைத் திரித்த வாறும்

(இ - ள்) மிக்க அருள்சுரக்குந் துணைடி விநாயகக்கடவுள், தேவர் தன்பத்தையொழித்து, பார்வதிதேவியார் திருமுகத்தில்தோன்றிச் சாபபாபரணமணிந்த விசுவநாதப்பெருமான் அழகிய காசிநகரத்தையடையும்படி, மிக்க வரத்தைப்பெற்ற திவோதானனுடைய உண்மைமனத்தை மாற்றியவகையும் எ - று. (ருக)

விடமணி மிடற்றி னானே விநாயக னாகிச் சென்று
மடமறு மரீசி தன்பால் வல்லபை யாகி வைகு
தடவரை மாதை வேட்ட தன்மை திருமாமேயா னின்று
விடாதபு மாதராய் பன்னிரு வரை மணந்த வாறும்.

(இ - ள்) ஆலத்தையணிந்த கண்டத்தையுடைய சிவபெருமானே விநாயகக்கடவுளாகச்சென்று, அறியாமை நீங்கிய மரீசிமுனிவனிடத்தில் வல்லபையாகிப் பொருந்திய பார்வதிதேவியின் அமிசபூதையை மணமுடித்தது, அவ்வக்கினி முன்னரே திருமால் பெற்ற துன்பமற்ற பன்னிருமாதர்களை மணஞ்செய்தவகையும் எ - று

மாயவன் விநாய கன்பால் மற்றவன் கீதை கேட்டுத்
தூயமெய்ஞ் ஞானந் தன்னைத் தொல்லியல் புணர்ந்த வாறும்
மேயவிப் புராணங் கேட்ட வியாசனே ரம்பற் போற்றி
யாயுமிப் புராண மெல்லா மணிபெற விரித்த வாறும்.

(இ - ள்) விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் விநாயகக்கடவுளிடத்தில் விநாயக கீதையைக்கேட்டுப் புனிதமாகிய உண்மை ஞானத்தின் பழமையாகிய இயற்கையையறிந்தவகையும், பொருந்திய இந்தப்புராணத்தைக்கேட்ட வியாசமுனிவன் விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்து, ஆராய்கின்ற இந்தப்புராணத்தை அழகுற விரித்துக்கூறிய வகையும் எ - று. (ருங)

பன்னிய பிருகு தன்பாற் பார்க்கவ புராணங் கேட்ட
மன்னவன் சோம காந்தன் மழைமதக் களிற்றுத் தேவன்
றன்னுல கடுத்த வாறுஞ் சாற்றினன் சூதன் மேலோ
னன்னவ னுரைத்த வாறே யவையெலாம் புகலப் புகேன்

(இ - ள்) சொல்லிய பிருகுமுனிவனிடத்தில், பார்க்கவபுராணத்தைச் சிரவணஞ்செய்த சோமகாந்தராசன், குளிர்ந்த மதப்பெருக்குடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளுலகத்தைச் சேர்ந்தவகையும், சூதமுனிவன் (நைமிசாரணிய முனிவர்களுக்குக்) கூறினன் அம்முனிவன் கூறியவகையே அவற்றையெல்லாஞ் சொல்லத்தொடங்கினேன் எ - று.

பதிகமாவது - பலவகைப்பொருளையுந் தொகுத்துக் கூறுவது இங்கே விநாயகக்கடவுளுடைய பலவகை மான்மியங்களையுந் தொகுத்துக்கூறலால், பதிகமெனப் பெயர்வந்ததென்க

"பதிகக் கிளவி பல்வகைப் பொருளைத்
தொகுதி யாகத் தொகுத்துரைப் பதுவே"—என்பது சூத்திரம். (ருச)

பதிகம் முற்றிற்று
ஆகத்திருவிருத்தம் - ருஅரு

கணபதிதுணை

திருச்சிற்றம்பலம்

முதலாவது

உபாசனகாண்டம்.

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம்.

கனியிள வாளைகய னின்றுமிசை வாவத்
துனணிய பசுங்கமுகின் மீதுவளர் தூவி
யன்னமெதி ரபாயந்தலகின வவ்வியமா தேயந்
தனிகரி லாதசவு ராட்டிரமென றுண்டே

(இ - ள்) மிக்க இளமையுடைய வாளைமீன்கள் கயத்தினின்று மேலேபாய, நெருங்கிய பசிய கமுகமரத்தின்மீது வளர்கின்ற தூவியையுடைய அன்னமானது எதிரேபாய்ந்து (அதனை) மூக்கால் கொத்திப்பொருந்துகின்ற தனக்குத்தானேயொப்பாகிய சவுராட்டிரதேயமென்று (ஓர் தேயம்) உண்டு எ - று.

கனியிளவாளை - நாகிளங்கமுகு என்றாற்போல தூவி - அன்னச்சிறகு அலகு - பறவைமூக்கு, இதனைத் துண்டமெனவுங் கூறுப

கயனின்றும் என்றும் பாடம். கயல் - சேற்கெண்டை (க)

நாவலர்க ளாவினிடை நாட்டியவந நாட்டி
லேவலரு மாதருமி யற்ற வெழின மிக்க
வோவமனை யார்புரியு மோரைமலி சோலைத்
தேவநக ரென்றுதிசை போமிசைய துண்டே.

(இ - ள்) நாவின்வன்மையுடைய புலவர்கள் நாவால் நிலைநிறுத்திய அச்சவுராட்டிரதேயத்திலே, அரிய மங்கையர்களும் ஏவல்செய்யும்படி அழகுமிக்க சித்திரம் போன்ற பெண்கள் செய்கின்ற விளையாட்டுகள் மிகுந்த சோலைசூழ்ந்த தேவநகரென்று திசைகளிற்சென்ற கீர்த்தியையுடையது (ஓர்நகரம்) உள்ளது. எ - று

ஓரை - மாதர் விளையாட்டு, இசை - கீர்த்தி (உ)

மாந்தர்மகிழ் கூரவள மாநகரி ருந்தே
யேந்துதிணி தோளினிரு மாநில னிறுத்தும
போர்த்தமரின வேந்தர்புறங் கண்டவருஞ் சோம
காந்தனெனும மன்னனரு ளாற்கடலை வென்றான.

(இ - ள்) மனிதர்கள் களிகூரும்படி வளமமைந்த சிறந்த தேவநகரத்திலிருந்து, உயர்ந்த வலிய புயத்தினையுடைய பெருமைதங்கிய பெரிய பூமியைத்தாங்குகின்ற யுத்தத்தில் வந்த அரசர்களைப் புறமுதுகு கண்டு வருகின்ற சோமகாந்தனென்னும் பெயரையுடைய மன்னவன் கருணையாற் கடலைவென்றவனும் எ - று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்கள் ஒரு தொடர். (௩)

தக்கவறி வாலமரர் தங்குருவை வென்றான்
மிக்கபொறை யானெடிய மேதினியை வென்றான்
றொக்கவொளி யாலிரவி சூரியனை வென்றா
னக்கபுக ழாலுவவு நாண்மதியை வென்றான்.

(இ - ள்.) தகுதியாகிய உணர்வினாலே தேவர் குருவாகிய பிரகற்பதி முனிவனைவென்றவனும், மிகுந்த பொறுமையினாற் பெரிய பூமியை வென்றவனும், கூடிய வொளியினாற் சூரியனை வென்றவனும், விளங்குகின்ற கீர்த்தியாற் பூரணைச்சந்திரனை வென்றவனும். எ - று.

உவவு - உவாவென்பதன்றிரிபு. உவா - அமாவாசை பூரணைகள், இவற்றுள் நாண்மதியென்றது நோக்கிப் பூரணை யெனப்பட்டது. (௪)

ஆணையத னால்வடவை யங்கியினை வென்றான்
கோணையவலி யாற்குலவு மேருவரை வென்றா
னேணையுறு முளவலியி னேரிமையம வென்றான
வீணைவினை யானமிதுன கின்னரமும வென்றான்.

(இ - ள்.) கட்டளையினாலே வடவாமுகாக்கினியை வென்றவனும், அழியாத வல்லமையால் விளங்குகின்ற பெரிய மேருமலையை வென்றவனும், நிலையுடைமைதங்கிய மனவலியினாலே அழகிய இமாசலத்தை வென்றவனும், வீணைத்தொழிலினால் மிதுன கின்னரங்களை வென்றவனும். எ - று

வடவை - பெண்குதிரை. ஈண்டுப் பெண்குதிரை முகமுடைய அக்கினியையுணர்த்தியது இது சமுத்திரமானது தன் எல்லை கடவாதிருக்க இறைவனாற் கடலிற் றாபிக்கப்பட்டது இது எவற்றையுந் தீயாலழிக்குந் தருணத்தில் வெளிப்படுவது. இதனைக் கடையனலென்றும், ஊழித்தீயென்றுஞ் சொல்வதுமுண்டு. (௫)

கைக்கொடையி னாலெழுக ருமபுயலை வென்றான்
மெய்க்கணழ காலுருவ வேண்மதனை வென்றான
வைக்குநிதி யாலளகை மன்னவனை வென்றா
னெக்குமிகு போகமதி லிந்திரனை வென்றான்

(இ - ள்) கைக்கொடையினாலே, (கைம்மாறு கருதாத) கரிய சத்த மேகங்களையும் வென்றவனும், சரீரத்திலுள்ள அழகினால் அழகிய மதவேளை வென்றவனும், வைக்கின்ற நவநிதிகளால் அளகாபுரிக்கிறைவனாகிய குபேரனை வென்றவனும், எங்கும் மிக்க போகத்தால் இந்திரனை வென்றவனும். எ - று.

எங்கும் - எக்கும் வலித்தல

எழுபுயல்களா—சமவாத்தம் - ஆவர்த்தம - புட்கலாவர்த்தம் - சங்காரிதம்-துரோணம் - காளாமுகி - நீலவாணமெனபபடும. இவைமுறையே மணி - நீா - பொன பூ - மண - கல - தீக்களைப பொழிவன

எழுகருமபுயல - எழுகின்றகரியமேகமெனினுமமையும.
வேண்மதன - இருபெயரொட்டுபபணபுததொகை (௬)

தெளளுகலை யாறபெரிய சேடனையும வெனறு
ளுளளமகிழ நானமறையு மோதியதி றததாற
றளளரிய நீதிபுகல சாததிரம றிநதான
தொளளையறு தததுவசொ ரூபமுமு ணாநதான

(இ - ள்) தெளிந்த கலைஞானஙகளாற் பெரிய ஆதிசேடனையும் வெனறவனும், மனமகிழும நானகு வேதஙகளையுமோதிய திறததினல், தளளுதறகரிய நீதியுரைக்குஞ சாததிரஙகளை யறிநதவனும, துனபமறற தததுவசொருபததை யுணாநதவனுமாவான எ - று (௭)

வேறு.

உருவ வானே தீவினையை யொறுத்தும விததி யாதீசன
மருவு கேமங் கரனனமை வளாககு ஞான கெமமியனே
பொருவில சுபல னெனவைவா புரைதீ ரமைசச ருளாபகைஞா
குருதி பருகித் தரைதெவிடடுங கூாவேற சோம காநதனுககே.

(இ - ள) சததுருககளுடையஉதிரததைப்பானஞசெயதுமாமிசத்தைத் தேக்கெடுக்குங கூாமைவாயநத வேறபடைதாஙகிய சோமகாநதனுககு, உருவவான - தீவினைகளை யொழிககும விததியாதீசன - பொருநதிய கேமஙகரன - நனமையைப பெருகச்செய்யும ஞானகெமமியன - ஒப்பிலலாத சுபலன எனறு குற்றமிலலாத மநதிரிகள ஐவருளா. எ - று.

ஓதி யுணாநத மதியொளியா றுடைய பொறிபோற பயபபடலா
னீதி யுணாநது வழிநிறகு நிகரி லமைசசா தமைககூட்டிக்
கோதி லுலகம பொறிபததாக கூறக கோமான பணிமுடிததிட
டேதி லரையா நிலஙகொளள வெணணு மெணணம பெரிதுடையாா.

(இ - ள) கற்றறிநத ஞானவொளியுடைய சோமகாந்தனுககு, உடைய ஐம் பொறிகளபோலப பயனபடுதலால, நீதிமாாககததை யறிநது (அதன வழியில)நிறகும ஒபபிலலாத மநதிரிகளேக்கூட்டி, குறறமிலலாத வுலகமானது (அவனுக்குப்) பததுப பொறிகளெனறு சொலல, அரசன பணிததவறறை நிறைவேறறி அயலரசா பூமியைக கைககொளளுமபடி கருதுங கருததை மிகுதியாகவுடையவாகள. எ - று (௮)

கிரண மெறிககு மணிககொடிஞசிக ளோ்தோ ளாறுவா யிரததிரட்டி-
கரட மதஙகொப புளிததிழியுங களிறு பதினு யிரமாகும
விரவுநிறததுப பலபரியும விளமபிற பதினு யிரததிரட்டி
யரவ மலியும படைததானைக களவின ருகு மவனறனககே.

(இ - ள்) அசசோமகாந்தனுககு, கிரணஙகள் வீசும இரததினக் கொடிஞ்சியானது விளங்குகின்ற தோகள ஆறுயிரம் கனனமதமானது கொபபுளிததுப் பாய

கின்ற யானைகள் பதினாயிரமாகும். கலந்த பல நிறத்தையுடைய குதிரைகளுஞ் சொல்லுமிடத்தில் இருபதினாயிரமாகும். ஓசைமிக்க ஆயுதத்தை யேந்திய சேனைக்கு எல்லையில்லாததாகும். எ - று.

தானை - காலாள் இச்செய்யுளால் அம்மன்னனுடைய சதுரங்க சேனையின் அளவை சொல்லப்பட்டது. (௧௦)

கற்பால வடமீன் புறங்கண்டாள் கவினு லிரதி சசிகமலை
பொற்பா ரரம்பை திலோத்தமையைப் பொருது புறங்கண் டாளாய
னிற்பாற கிழமை பூண்டறங்க ளெடுத்தாள் சுதன்மை யெனும்பெயரா
ணற்பயர் சோம காந்தனுயி ரிரண்டா மென்ன நண்ணினாள்.

(இ - ள்.) சோமகாந்த னில்லக்கிழமைபூண்டு இல்லற நடத்துபவள் சுதன்மையென்னும் பெயரினள், கற்பினால் அருந்ததியை வென்றவள்; அழகினால் இரதி - இந்திராணி - திருமகள் - அழகமைந்த அரம்பை - திலோத்தமை முதலானோரைவென்றவள்; நல்ல வுலகமானது சோமகாந்தனுக்கு உயிரிரண்டாமென்று சொல்லும்படி பொருந்தியவள் எ - று.

வடமீன் - அருந்ததி, வடக்கிலுள்ள நட்சத்திரம் வடதிசையிற் பல நக்ஷத்திரங்களிருப்பினுஞ் சிறப்புநோக்கி அருந்ததியையே யுணர்த்தியது. (௧௧)

இன்ன சுதன்மை வயிறுதித்தா னேமகண்ட னெனும்பெயரான்
கொன்னும் பதினா யிரம்யானை கோணா வலியான் பகைத்தெதிர்ந்த
மன்னர் நடுங்கப் புகையுயிர்க்கு மடங்க லனையா னிவர்பலரு
துன்ன வளர்செங் கோலோச்சிச் சோம காந்தன் வாழ்ந்திடுநாள்.

(இ - ள்) இத்தகைய சுதன்மையென்பாள் வயிற்றில் ஏமகண்டனென்னும் பெயரையுடைய புதல்வன் பிறந்தனன் அவன் பெரிய பதினாயிரம் யானைகளின் அழியா வலியுடையவன், பகைகொண்டெதிர்ந்த அரசர்கள் நடுங்கும்படி புகை யுயிர்க்கின்ற ஆண்சிங்கத்தையொத்தவன் இவர்களெல்லாரும் நெருங்கியிருக்க, சோமகாந்தன் வளர்கின்ற செங்கோலைச்செலுத்தி வாழுங்காலத்தில் எ - று. (௧௨)

பண்டு புரிந்த தீவினையாற் பாழி யுடம்பிற் குட்டநோய்
மண்டி யெழுந்து பிணங்குருதி வழியு முடைநீர் சீயுனைந்தங்
கொண்டு மணிமந் திரமருந்து குயிற்றுப் புரியுந் தொறுமந்தோ
மிண்டி வளர வெய்துயிர்த்து மேவந்தன வெறுத்தங் கிதுசெய்தான்.

(இ - ள்) சன்மாந்தரத்திற்செய்த தீவினைச்சம்பந்தத்தினால், பெருமை தங்கிய (தன) தேகத்திற் குட்டநோய் மிகுந்தெழுந்து, பிணமும் உதிரமும் சொரிகின்றமுடைநீரும் சீயும் இவைமுதலியனவும் பொருந்தி, மணி மந்திர மருந்துகளையோசித்துச் செய்யுந்தோறும், ஐயோ! அதிகரித்துவளரப் பெருமூச்சுவிட்டு, சோமகாந்தன (போகங்களை) வெறுத்து இவ்வாறு செய்தனன். எ - று.

மணி - வாலரசகுளிகை. (௧௩)

வேறு.

வெய்மலி மடங்கலேற றணையின வைகியே
வியவரி னமைச்சரை விளிப்ப மற்றவர்

பயனுற வந்தடி பணிந்தெ ழுந்தபின
னயமொழி யாலுள னைந்து கூறினன்.

(இ - ள.) வெற்றிமிகுந்த சிங்காதனத்திலிருந்து,வேவுகாரர்களால் மந்திரிகளை யழைக்க, அவர்கள் பயனபெறும்படி வந்து (மன்னவனுடைய) பாதங்களை நமஸ்கரித்தெழுந்த பின்னர், (சோமகாந்தன) மனமுவந்து இதமாகிய வார்த்தைகளாற் சொல்லலாயினன எ - று

மடங்கலேற்றணை - ஆணசிங்கங்களசுமந்த பீடம் (கச)

பொருந்தலர் பகைகெடப் பொருது வென்றனென
றிருந்திய வுலகெலாஞ் சிறப்பிற் காத்தனென
மருந்துணு மமரர்க்கு மகமு மாற்றினென
விருந்தினர் முகமலர் விளக்கங் கண்டனென

(இ - ள) சத்துருக்கள் பகைமையொழியும்படி (அவர்களுடன்) போர்செய்து வென்றேன, திருத்தமாகிய வுலகமுழுவதையுஞ் சிறப்புடன காத்தேன, தேவாமிர்தத்தைப் புசிக்கும் இமையவர்கட்கு யாகங்களுஞ்செய்தேன அதிதிகளுடைய முகமாகிய மலர்கள் மலர்ச்சிபெறச்செய்தேன எ - று (கரு)

சோலையோ டறக்குளந் தொட்டு மோதனச்
சாலையோ டனைத்துள தருமமாக்கியு
மாலைவாயக் கருமமென வடாக்கு நோயதவிர்
நூலையா னறிந்தில னுணித்த கேளவியீர்

(இ - ள) நுட்பமாகிய நூற கேளவியையுடையவர்களே! சோலைகளுடன தருமத்திறகாகக் குளங்களைத்தோண்டியும, அன்ன சத்திரத்துடன உள்ளனவாகிய தருமங்களையெல்லாஞ்செய்தும, ஆலைவாயிலகப்பட்ட கரும்பைப்போல(என்னைத்) துன்புறுத்தும நோயை யொழிக்கத்தக்க நூலினை யானறிந்திலேன எ - று

அனைத்துளதருமம - உண்டாகிய பிறதருமங்கள தருமம பலதிறப்படும் அவற்றுட் சிறந்தது முப்பத்திரணடுவகைத்து அவற்றை,

காஞ்சிப்புராணம்

"தெய்வந்தென புலத்தார பூத மானிடம பிரம மெனறே
யைவகை யெச்சம பூர்த்தந் துறந்தவர் மடங்க ளனபு
செய்யுமில் வாழ்வாரக் கில்ல மனைக்குப கரணந் தேமபூப்
பெய்தமை தண்ணீர்ப் பந்த ரெங்களும் பிறங்கு சோலை

இரப்பவர் குருட ரெவவ முற்றவர் புரத்தல் வெந்நோய
துரக்குநன மருந்து தூய மகவினை யோம்பல் சுண்ணம
பரித்தபார் கடைமேய் யெண்ணெய் பைமபுனல் குளிப்ப வேண்டி
மருக்கிளர் தூவர்க ளாதி மலரணை நிலனென கன்னி

கடிமணம் விளக்கு மாருக கடனெழித் திடுத லீச
னடியவர் விழைவ வீகை யக்கமா மணிவெண் ணீறு
படியிலாக் கடவுட் பூசை யுபகர ணங்கள பாசந்
தடிதரு வேத வாயமைச் சைவநூல புராண நலகல.

சிவபிரா னடிக்கீழ்ப் பத்தி செவியறி வுறுத்த லோடு
மூவகையி னபயம் யார்க்கும் வழங்குத லுள்ளிட் டோது
நவையிரி யறமெண் ணனகு நாடொறு நிகழ்ச்சி மாணப்
பவநெறி துரக்கு ஞானப் பைந்தொடி நிறுவிப் பின்னா"—என்பதனுணர்க.

சோமனே யெனவொளி துலங்கு மாட்சியாற்
சோமகாந் தப்பெயர் துன்னி னோனுட
லாமநோ யழிக்கவு நாட்டி னீங்குறுந்
தோமறு வுளத்தையுஞ் சுடுதல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்.) சந்திரனேயென்று சொல்லும்படி ஒளிவிளங்கும் மேம்பாட்டினாற் சோமகாந்தனென்னும் பெயரையடைந்தேனைப் பயத்தைத்தருங் குட்டநோயானது உடலையழிக்கவும், நாட்டினின்று நீங்குறுந் குற்றமபொருந்திய மனத்தையுஞ் சுட வேண்டும். எ - று (கஎ)

இந்துமூன் றடுக்கிய வமளி மீமிசை
யிந்திர னணிவீற் றிருந்த தேசுற
நொந்துமவாழ்ந் திருக்கவே நோக்கு மெனனுடல்
சிந்தவே வாளினாற் சிதாத்தல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்) மூன்றடுக்கிய பஞ்சசயனத்தில், இந்திரனும் மன நாணமுறப் பொருந்தியிருந்த அழகழியும்படி நோயுற்றும் வாழ்ந்திருக்கவே கருதும் என்னுடலைச் சிதறும்படி வாட்படையால் வெட்டுதல் வேண்டும் எ - று.

இந்திரனுண வீற்றிருந்த தேசுற என்பாடமாயின், ஏசுதலுறும்படி எனக. இந்திரன் என்பதன் பகுதியில் உயர்வுசிறப்பும்மைதொக்கது (கஅ)

பலபல வுரைப்பதென் பண்டை தீமையுங்
குலவிய பொழுதுநோய் குமைதரு தீமையும்
புலமையின் மிகுந்துளீர் புந்தி செய்மினோ
நலவழி யினிவனை நாடிச் சேறலே

(இ - ள்) நூற்புலமையின் மேம்பட்டுள்ளவர்களே! பல பல வார்த்தைகள் சொல்வதில் பயனென்னை? பழைய வினைத்தன்மையும் (தீமை) பொருந்திய காலமும், (குட்ட) நோய் துன்புறுத்துந் தன்மையும், மனதில் யோசிப்பீர்களாக இனி வனத்தைப் பொருந்திச்செல்லுதலே நலமான வழியாகும் எ-று (கக)

என்னினு மேம்படு மேம கண்டனை
மன்னிநும் மோடுமா நிலத்தைக் காக்குமா
றன்னியென் பொறையவன் பாங்க ராகுது
நன்னினு மென்னினுஞ் சார்பி னென்றனன்

(இ - ள்) என்னைக்காட்டிலும் மேம்பட்ட ஏமகண்டனை உங்களுடனிருந்து பெரிய பூமியைக் காக்கும்படி சொல்லி, என் சுமையை யவனிடத்திற் (சேரச்) செய்வோம் (இரசமயம்) தன் காரியத்திலும் என் காரியத்திலுஞ் சார்ந்திருப்பீராக. எ-று.

ஆங்கவ னுளத்துய ரலைப்ப வங்ஙனே
சோர்ந்தன னிணைமிசை சூழ்ந்து ளாரெலாம்

மீாநதவுள ளத்தரா யேங்கி யன்மைமயிற
சாாநதவன பரோநதுயா தாமு மெய்தினா

(இ - ள) பொருந்திய வுள்ளததில், துனபமானது வருதத, அப்பொழுதே சிஙகாதனததினபேரிலேயே உடல்சோர்ந்தனன் [மூாசசையாயினன] அவனைச சூழ்ந் திருந்த (மநதிரிமாா முதலான) வாகள யாவரும, இரஙகிய மனமுடையவாகளாயக கவலைகொணடு சமீபிததுசசெனறு அவனடையும வருததததைத தாமும அடைநதாாகள. எ - று. (உக)

கண்டவா சிலருளங் கரைநது கணகணீா
கொணடனா சிலாகரங குலைததிட டாாசிலா
தூணடமெற சுடடுவாா விரலவைத தாருடன
மணடிய நோயினை வைதிட டாாசிலா

(இ - ள) (அதனைக) கணடவாகளிற சிலா மனமுருகிக கணகளில நீர்வடித் தாாகள; சிலா கையை நெரிததிட்டாாகள, சிலா மூககினமேல நெடிய சுடடுவிரலை வைததாாகள, சிலா அவனுடலிற பொருநதிய(குடட)நோயைத திட்டினாாகள எ-று.

தெய்வநொாந தனாசிலா சிலாநெரி ததிரு
கைவருந தினாசிலா கையி னெறறுபு
மெயவருந தினாினி வியாதி நீாநதிவற
குயவுமுணா டோமென வுழிதந தாாசிலா.

(இ - ள) சிலா தெய்வத்தை நொநதாாகள, சிலா இரு கரஙகளையு நெரிததுவருநதினாாகள, சிலா கையாலடிததுககொணடு உடல வருநதினாாகள, சிலா இனி இவவரசனுககுக குடடநோயொழிநது பிழைததலுளதாமோவெனறு (மனஞ) சுழனறாாகள எ - று. (உங)

கலவியிற கேளவியிற காககு நீதியின
வலலவாக குறுஙகொலிவ வருததத மென்குவா
தொலவினைப பயனெவா துடைபப ரென்குவ
ரலலுற றிவவகை யழுஙகி னாரெலாம.

(இ - ள) (ஆஙகுறறிருநத) எல்லோரும, கலவியினாலுங கேள்வியினாலும் (பிரசைகளை) இரட்சிககும நீதியினாலும வலலவனாகிய இமமனனனுககு இவவருததம வரலாமோவெனபாாகள, ஊழவினையின பயனை யொழிப்பவா யாவரெனபாாகள; துனபுறறு இவ்வகையாக வருநதினாாகள. எ - று. (உச)

அநககண மவாதமை யமைசசா கையமைத
துககணை கிடநதவ னுழைசசென றுணசெவி
சுககுவைத தூதினா துலஙகு மாணெழின
மிககசாந தாறபியால வீசு விததனா

(இ - ள) அநதககணததிலேயே மநதிரிகள் அஙகுளளாாகை கையினாலமர்ததி, உடலிற்றுச சிஙகாதனத்திலிருநத சோமகாநதனிடஞ் சென்று, ஒள்ளிய காதுகளிற் சுககுவைததூதினாாகள. விளஙகுகினற சிறந்த அழகு மிக்க விசிறியால(மெல்ல) விசிறவிததாாகள எ - று (உரு)

சோகமங் கொழிதரச் சோம காந்தனு
நாகணை யுறங்கிய நாமச் சக்கர
மேகமங் கெழுந்தென மெல்ல வேயெழுந்
தேகன திணையடி யிதயத் தெண்ணினான்

(இ-ள்) அப்பொழுது சோகமொழிதலால், சோமகாந்தராசனும், சேஷ சயனத்திலுறங்கிய அச்சக்கரத்தருஞ் சக்கராயுதந்தாங்கிய மேகவண்ணனுகிய திருமால் எழுந்தாற்போல மெல்ல வெழுந்து, கடவுளுடைய திருவடியை மனதிற் சிந்தித் தான். எ-று. (உகூ)

வெந்திற லரசனுள விளைவு நோக்கிய
மந்திரத் தலைவர்கள் வணங்கிக் கூறுவா
ரிந்திரன் போலவே யிகலகத் டந்தெமைத்
தந்தைதா யினுமிகத் தாங்கி நின்றனை

(இ-ள்) மிக்கவலியுடைய மன்னவனமனத்துற்ற துன்பத்தைப் பார்த்த மந் திரி சிரேட்டர்கள் பணிந்து சொல்கின்றார்கள் இந்திரனைப்போலவே பகைமையொ ழித்து எங்களைத் தந்தைதாயைக்காட்டிலும் மிகவும்(தயையொடு)காத்தனை.எ-று.

அனையநீ யழிபிணி யடாக்குருஞ் செவ்வியி
னினைதரு வனத்திடை யேக விட்டெனை
மனையிடை வாழ்துமேன் மதியின் மிக்குளோந்
தனைநிகா தருமமுந் தகைக்குஞ் சாலவே

(இ-ள்) அவ்வகைய நீ குட்டநோயால் வருந்துங்காலத்தில், தனபஞ்செய யும் வனத்திற் செல்ல (உனை) விடுத்து, அறிவின் மேம்பட்ட நாங்கள் நல்லவீட்டில் (இருந்து)வாழ்வோமாயின்,தனக்குத்தானே சமானமாகிய தருமமும் (எங்களை நோக்கி) மிகச்சிரிக்கும் எ-று

அழிபிணி-துன்புறுத்துநோய் தருமமென்றது ஈண்டுத் தருமதேவதையை.

இருவகை யறம்பொருளீட்டி யாணையா
முருகெழு திகிரிநன் குருட்டி நீதிநூல்
கருதிய வாறுநின் காதற் புத்திர
னொருவனே யுலகெலா மோம்ப வல்லனே

(இ-ள்) இருவகைப்பட்ட தருமமும் பொருளுந்தேடி, ஆக்கினையாகிய நிறமிக்க சக்கரத்தை நன்றாகச்செலுத்தி நீதிநூல் எண்ணியவகையே உன ஆசைப் புதல்வனுகிய ஏமகண்டனொருவனே உலகமுழுவதையுங் காக்கவல்லவன் எ-று (உகூ)

வகைபெறு முலகவன் மதித்தோகக் காக்குமேற்
புகையுமிழ் தழலுமிழ் புலவு வேலினோய்
தகையுநின் னாணையா லீங்குத்த தங்கினு
மிகையலால் யாமெலா மவேண்டு மாறிலே.

(இ-ள்) புகைந்து தீயைச்சொரியும் புலானமணங்கமழும் வேற்படைதாங் கிய அரசனே! அவ்வேமகண்டன மதித்து உலகத்தைக் காப்பானுயின் ஒழிபபடும்.

தடுக்கின்ற உன் கட்டளையால யாஙகள இநநகரததிற பொருநதினுலும, மிகுதியேயல லாமல் (அவன அரசுபுரிகைகயில யாஙகள) வேணடுயெ வழியிலலை எ - று. (௩0)

ஆகையா னினனுட னரிய கானகம
போகுமா துணி நதனம பொருவின மனனவ
வாகைமென மணிபபுயத தேம கணடனை
யோகையா லரசினுக குரிமை செயகெனருர

(இ - ள.) ஆனபடியால, உனனுடனே அரியவனததிறகுப போகுமபடி (நாஙகளுமனம) துணிவுறறிருக்கினறேம ஒபபிலலாத அரசனே! வெறறிமாலையணிநத மெல்லிய இரததினுபரணம்பூணட புயததையுடைய ஏமகணடனைச சநதோஷததுடன இராசகாரியததிறகுரியவனுக்குக வெனறுசொனனுர்கள எ - று.

அரசிறகுக்குரிமை - பட்டாபிடேகம் (௩க)

வேறு

இனன வாறுநி கழநத யாவுமி யமப வுணமனை வைகிய
தனனை நேரெழி லாளசு தனமைத ரிததி லாதுநெ ரேமெனப்
பொனனின மேகலை நூபு ரததுணை பொஙகி யாரபபந டநதுபோய்
முனனா நினறுவ ணஙகி மனனனமு கததைநோககிவி ளமபுவாள்.

(இ - ள) இநதவகையாக நடநதவற்றையெலலாம (தூதுவாகள) சொலல, அநதபபுரததிலிருநத தனனைததானே யொதத அழகினையுடைய சுதனமையென்பவள (மனஞ்) சகிககாமல விரைநது, பொனனுலாகிய மேகலாபரணமும இரணடு பாதசரஙகளும அதிகாிததொலிகக நடநதுசெனறு, அரசனுக்கு முனனேநினறு பணிநது (அவன) முகததைபபாாததுச சொலலுகினருள எ - று (௩௨)

இருத லைப்புளி னுறற வோருயி ரென்ன நுமமுட னுகியே
மருவு துனபமு மினப முமவழு வாது துயததிடு மாடசியேன
வெருவு கானக நுமமை யேகவி டுததி ருநதுயி வாழவனே
கருத லாகளவ ணஙக வெய்துக டைககு ணுகக்கிய காவலோய்.

(இ - ள) பகைஞாகள பணியுமபடி (அமபினை) யெயது கடைக்கட்பாாவை செலுததிய மனனனே! இருதலைபபறவைககுப பொருநதிய ஒருயிாபோல உமமுடனிருநது, பொருநதிய துனபததையும இனபததையுந தவருமல அநுபவிககும மேமபாடுடைய அடியாள, அஞசததகக வனததிறகு உம்மைச்செலல அனுப்பி, (நகரததில்) இருநது உயிாவாழ்வேனே? எ - று (௩௩)

ஒனற வனபின ராகி மஙகைய ருறற காதலன வாழவாழ்நது
இறத ராதல மீதி றபபவி றபப ராயினி ருஙகதி
மெததுபோகவி தஙகொள வாரென வெனற மாதவ ரோதலா
லைத்த வததமு நினனெ டேகுவ னலல திஙகம ரேனெனருள.

(இ - ள) புனிதமானவரே! மாதாகள ஒதத அன்புடையவர்களாகிப் பொருந்திய கணவனவாழ (தாமும) வாழநது, இபபூமியில (அவன) இறபப (தாமும்) இறப்பார்களானலும, பெருஙகதியாகிய மிகக பதவியையடைவாரகளெனறு (ஐமபுலன்களை

யும) சயித்த பெருந்தவசிகள் சொல்லுதலால், ஒருநாளும் உமமுடன் செல்வேனல்லது இங்கிருக்கமாட்டேன என்று சொல்லினன். எ - று. (௬௪)

சூறை யாறபொரு தப்ப டுநதுணர் துனறி ளங்கொடி போலவும்
பாறு சூழுயில வேலகள் பாய்நதுப தைக்கு மான்பிணை போலவும்
வீறு மாய்நதுசு தனமை கட்புனல் வீழ நொநதிது விள்ளலு
மேறு போலம ருங்கி ருநதிடு மேம கண்டனி யமபுவான.

(இ - ள்) சுழல்காற்றினற் போர்செய்யப்படும பூஙகொதது பொருந்திய இளங்கொடிபோலவும், யுத்தபூமியிற் சூழ்ந்த கூர்மையாகிய வேலகள் பாயப்பெற்றுத் துடிககினற பெண்மான்போலவும, சுசனமையானவள் விளககமறறுக கண்ணீர்சொரிய மனநொநது இதனைக் கூறவும, ஆணசிஙகமபோலச் சமீபததிலிருந்த ஏமகணடன சொல்கினறான். எ - று (௬௫)

திஙகள செஙகதி ரீதத வானமுந தீயொ டாவொழி வேளவியு
மஙகை பற்றிய நாத னொடுரு மைநத னீஙகிய மாதருந
தங்க மைசசரி னொடு வேநதாத ணநத தேயமு மெனனவே
யிஙக ணினறுற மைபபி ரிநதர சாளு மெணணமி சைநதிலென.

(இ - ள்.) சந்திர சூரியாகளொழிந்த ஆகாயமும, நெருப்பும பசுவுமிலலாத யாகமும, அழகிய கையைப்பிடிதத கணவனுடன் அரிய புததிரனிலலாத மாதாகளும், பொருந்திய மந்திரிகளுடன அரசன் பிரிந்த தேசமும்போல, இவ்விடததிலிருந்து உமமைபபிரிநது அரசாட்சிசெய்யுங் கருததிறகுச சமமதிததிலேன எ - று. (௬௬)

புதகி ரன்கட னின்றெ டுத்தவர் பூசை யாறறியி றநதபின்
பதகி யாறபிதி ரர்கரு நலலவை பணபி னுறறுவ தேயலா
லத்த முயததர சாடசி செயதழி போக மூழ்தவ தலலவே
வைத்த செலவம திததி லேனுடன மாலவ னததுறு வேனென்றான்.

(இ - ள்) மைந்தனுடைய கடமையாவது பெற்றெடுதத பிதாமாதாககளைப் பூசிதது, (அவர்கள்) மரணமடைநதபிறகு, பிதிராகட்குப பகதியுடன நலல (திலபிணட தாப்பணுதி)கிரியைகளை முறைப்படி செயவதேயலலாமல, பொருளைசசேர்த்து இராசரிகநடத்தி யழியததகக போசஙகளையநுபவிபபதலல (ஆதலின துனபத்தையே) பொருந்திய (இராச) செல்வததை மதித்திலேன. (நானும்) உம்முடனே பெரிய வனத்தை யடைவேனெனறனன. எ - று (௬௭)

தோம கன்றவ மைசச ருநதுணை யாவி யன்னசு தனமையு
மேம கண்டனும வேறு வேறினி தோதும வாரததையெ னுருசுதை
நாம வச்சிர வேலின மனனவ னனறு ஞுயததுள முஙகுளிர்ந
தேம கண்டனை வேறு நோககியெ டுததி ருமபொருள கூறுவான.

(இ - ள்.) குற்றமற்ற மநதிரிகளும உயிர்ததுணையாகிய சுதன்மையும, ஏமகண்டனும் வெவ்வேறு இனிதாகக்கூறிய சொற்களெனனு மமுதை, அசசததைததரும் வச்சிரவேலைததாஙகிய சோமகாநதன் நனறுககச செவியால மடுத்து மனமுஙகளிதது, (புதல்வனாகிய) ஏமகண்டனைத தனியாகப் பாரததுப பெருமபொருளாக வுளளவறறை எடுததுக்கூறுகினறான எ - று. (௬௮)

பிள்ளை மைப்பருவத்து ளாயலை பேதுகொண்டெவன் பேசினை
தள்ளருமபனு வற்றிறத்தொடு தந்தை தாயரை யோம்பியின்
றெள்ளருமபல தான மாதியி யற்றியேகய பூமியின
விள்ளருமபலி பிண்டமிட்டவன மெய்ச்சு புத்திர னாயினும்.

(இ-ள்) (மகனே! நீ) பிள்ளைப்பிராயத்து ளிருப்பவனல்லன; மதிமயக்கங்கொண்டு யாது கூறினை? நீகருத்தற்கரிய நீதிநூற்படி அன்னை பிதாக்களைப் பாதுகாத்துநின்று, இழிவில்லாத பலவகைத் தானமுதலியவற்றைச் செய்து, புண்ணிய பூமியிற் சொலலற்கரிய பலி பிண்டங்களைக் கொடுத்தவன மெய்ச்சத்தக்க புதல்வனானாலும். எ-று. (௩௯)

தாயர் தந்தையர் வார்த்தை யிறறவுருது நின்றிட லேழுத
லாய தன்மம றிந்த புத்திர னாவ தற்கரு மைந்தனே
மேய வென்னுரை கொண்ட மைச்சரி னோடு மேதினி காத்தியென
றேயும வண்ணமி யம்பி யுண்மனை யேம கண்டனொ டேயதினன

(இ-ள்) தாயதந்தைகளுடைய வார்த்தையிலிருந்து பிறழாது நிற்றலே சிறந்த தன்மமென்றறிந்த புத்திரனே பெற்றோர்க்கு அரிய மைந்தனாவான. பொருந்திய என் சொல்லைக்கேட்டு மந்திரிகளுடன உலகினைக் காக்கக்கடவையென்று தக்கபடி கூறி, ஏமகண்டனுடன அந்தப்புரமடைந்தனன் எ-று. (௪0)

ஒருவ ரெயதியி ருப்பி னும்பல ருற்று வைகின ரோவென
மருளும வண்ணநி ழற்றி ருங்கதிர் மாம ணித்திரண் மாளிகைக்
கருத லறகுரு மேற னொன்று காம ருந்தவி செய்திரு
வருமை மைந்தனை முன்னி ருத்திய வற்கு நீதியு ரைக்குமே.

(இ-ள்) ஒருவர் வந்திருந்தாலும பலர் பொருந்தியிருக்கின்றனரோ வென்று மயங்கும்படி நிழல்செய்கின்ற பெரிய கிரணத்தைச் சிந்துஞ் சிறந்த இரத்தினத் தொகுதிகளிழைத்த மாளிகையில, பகைஞர்க்கு இடியேறுபோன்ற சோமகாந்தன அழகிய ஓராதனத்திருந்து, அருமைப்புத்திரனை ஏமகண்டனைத் தன்முன்னிருக்கச் செய்து, அவனுக்கு நீதிமார்க்கங்களை யுரைக்கலாயினன். எ-று. (௪௧)

சோமகாந்தன் வனம்புகத்துணிந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகந்திருவிருந்தம் - ௪௨௭

அரசியற்கைப்படலம்.

இருணி றப்பெருங் கடன்மருங் குடுத்தெ தொளி ரிருநிலத் தவர்க்கெல்லாம்
வருண மேநிலை யெனுமிரண் டொடுங்கு வகுத்திடு மாசாரந்
தரும மெனபன வளவில வவையெலாஞ் சாற்றில னவைநிறக
வருமை மைந்தனே யுனக்குரித் தாகிய வரசிய லினிக்கேண்மோ.

(இ-ள்) (சோமகாந்தராசன் ஏமகண்டனை நோக்கி) என்னருமை மகனே! இருள்போலக் கருநிறமாகிய பெரிய கடலை யாடையாகவுடுத்தொளிரும் பெரிய உலகத்திலுள்ளவர்க்கெல்லாம விதித்திருக்கும வருணாசிரம தருமங்கள் அளவிலலாதன.

அவை யாவும் (உரைக்கப்பெருகுமாதலின்) சொல்கிலேன ஆகையிருக்க, உனக்குஇன்றியமையாததாகிய அரசியனீதியைமாத்திரங் (கூறுகின்றேன்) கேட்பாயாக. எ - று.

இச்செய்யுளால் இப்படலத்தின் பயனிதுவெனவிளக்கினா. (௧)

தினகருமாரம்பம்.

விடியனே முந்துறக் கடிகையைந் தெனத்துயில விடுத்துடற் சுசிசெய்து
கடிமலாத் திரளமளிசோ பள்ளியைக் கடிந்துமே விடமவைகிக்
கொடிய வல்வினைக் குழாத்தினைப் பொடிசெயுங் கோமளப் பொடிபூசி
யடிக ளாகிய குரவனை வழிபடு மமலனை யகத்தெண்ணி

(இ - ள்) பொழுது விடிய ஐந்துநாழிகை முற்படத் துயினீங்கி, தேகத்தைச் சுத்திசெய்து, வாசந்தங்கிய மலர்த்தொகுதி நிறைந்த படுக்கையாகியசயனத்தை விடுத்துப் புறத்தே யமர்ந்து, கொடிய பாவகூட்டங்களை நீறறத்தக்க திருநீறிட்டுக்கொண்டு, தலைவனாகிய ஆசானையும உபாசனாமூர்த்தியையும் மனதிற் றியானித்து எ - று.

இதுமுதல ஒன்பது பாடல்கள் குளகம

மக்களுயிர்க குறுதிபயக்குந் துணையாயவற்றுள் "தெரிந்தோம்பித்தேரினு மஃதே துணை" எனவியந்தோதப்படும ஒழுக்கநெறியே சிறந்தது. அதுவும "மன்னா சீவழிப் பட்டதே மன்பதை" எனக் கூறியவாறு, அரசனநுஷ்டித்தாலன்றி, உலகினரநுஷ்டியாராதலின இவ்வரசன அரசியலை மொழிவதன்முன், நித்திய வொழுக்கத்திற் சிறிது தன்மைந்தனுக்குப் பொதுப்படக் கூறினன (௨)

பரந்த பூமியை யெதிருற நோக்குபு பாரெனப் படுந்தாயே
யரந்தை யின்றியான் றிரிதருந் தொறுமென தடியுன துருமீதே
நிரந்த ரித்துறப் படுமபிழை பொறுவென நெகிழ்ந்தவுள ளகத்தோடு
மிரந்து பின்னிரு மதப்பெருங் களிறதனை யினிதுறத் தியானித்து.

(இ - ள்) விசாலமான பூதேவியை யெதிராகப் பார்த்து, பூமியென்று சொல்லப்படுந் தாயே! துன்பமின்றி யான் சஞ்சரிக்கும பொழுதெல்லாம எனகால உன்வடிவின்மேற பொருந்தப் பரவிப்படிகின்ற குற்றத்தை (எண்ணாது) பொறுத்தருள்கவென்று, உருக்கமானமனதுடனே பிரார்த்தனை செய்து, பின்னா இருமதங்களையுடைய பெரிய யானைமுகமமைந்த விநாயகமூர்த்தியை யினிதாகத் தியானஞ்செய்து எ - று.

இருமதம - கன்னமதம கைமதம் என்பன

நோக்குபு - செய்பு என்னும வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம். (௩)

எண்ணி லாகம மறைகட்கெலா முடிவென விருந்திடு மிறைதன்னைக்
கண்ணு றுதிவிண ணவர்களா யிருந்திடுங் கணேசனை மன்மாதி
நண்ணொ ணாத்தனா யகனைநாற பொருளையு நண்ணினா்க் கருள்வானை
யண்ண லாகிய் வனாதியை யனந்தரூ பியையருட் கடலானை

(இ - ள்) கணக்கில்லாத வேதாகமங்களுக்கெல்லாம முடிவாக வீற்றிருக்குந் தலைவனும, திருமால முதலிய தேவர்களாயிருந்திடுங் கணேசனும, மனுதிகளுக்கு எட்டாத முதல்வனும, அடைந்தவர்களுக்கு (தர்மமுதலிய) நால்வகைப்பட்ட புருடார்த்தங்களையுங் கொடுப்பவனும், கடவுளாகிய அநாதியும, அநந்தவடிவனும், கிருபா சமுத்திரமுமானவனும். எ - று

நாற்பொருள்கள் - அறம் - பொருள் - இன்பம் - வீடு என்பன. (௪)

சகல லோகமு மளித்திடுங் காரண மானதத் துவன்றனை
யகனு ருதவிக வினங்களே யாயினு மடுத்தவாக் கறுபபானைப்
புகல்வி நாயகக் கடவுளைப் புலரியின வணஙகுகின் றேனென று
மிகலசெய் காதலின் வழுததிமற றமரரை வேறுவே றுறநோககி.

(இ - ள) சாவலோக ரக்ஷண்ணிய காரணமாகிய தததுவசொரூபியும்,தன்னை யடுத்தவாகளுக்கு நீஙகாத விககினங்களே யானாலுந தீர்கக வலலவனுமா யிருக்கினற விநாயகப்பெருமானைப பிராதகாலவநதனஞ செயகினறேனெனறு, மிகக ஆசையுடன தியானிதது, பின்பு தனிததனி தேவவணககஞ செயது. எ - று. (௫)

உரக மாலையான சநதிர சேகர னுமுமையயி னுரிசூழ்நத
பரமன் பேரழ கினன்பெருங கருணையன பண்ணவ ரனைவோர்க்கும்
வரமெ லாஙகொடுத தருளபவன பாரபபதி மணாளனல வழிவாராப
புரமி லாவகை யழிததபுண ணியனறனைப புலரியிற றொழுகினறேன.

(இ - ள) சாப்பாபரணமணிநதவனும, சநதிர சேகரனும, புலிததோலை யாடையாக வணிநத பரமனும், சலட்சணனும, தயாநிதியும, தேவாக ளெல்லாருககும வரஙகளெல்லாவறறையுங கொடுததருளபவனும, உமாநாயனும, நலவழியில வராத திரிபுரங்களை நிலலாவழியாக எரிதத புண்ணிய மூாததியுமாகிய சிவபெருமானைப் பிராத கால வநதனஞ செயகினறேன (எனறு பணிநது.) எ - று. (சு)

பெதத முததியும பரப்புபெண ணரசியைப பிறழுமுக கணணுளைத
தததுவ ததினுக காதிகா ரணியையத தததுவங் கடநதாளைச
சித்தர் தேவாக டுதிகொளு மிறைவியைத திகழ்சமு சாரததின
புத்தி நீஙகுமா றருளுமபாரப பதிதனைப் புலரியிற றொழுகினறேன்.

(இ - ள) பெதத முததிகளை யருளபுரியும் பெணகளுயகியும, பிறழ்கின்ற மூன்று கணகளையுடையவளும, தததுவஙகளுககு ஆதிகாரணியும, தததுவாதீதியும, சிததியாளாகளுந தேவாகளுந தொழுமிறைவியும, விளஙகுகினற சமுசார பநத வினை நீஙகுமபடி யருளபவளுமா யிருககினற பார்பபதி தேவியைப பிராதகாலவநதனஞ செயகினறேன் (எனறுபணிநது) எ - று. (எ)

தொக்க பாவததைச சததுருக குழாததினைத தொடாநதுசென றிறுப்பா
தகக பூமகண மணாளனைப பாறகடற றனிததுயி லமாவானை [னைத்
மிகக வீரனுய வேதிய ரிடாதப வேறுவே றுருககொணடு
புகக மாயனை யிநதிர னிளவலைப புலரியிற றொழுகினறேன.

(இ - று) தொகுதியான பாவததையும, சததுரு கூடடததையுந தொடாநது சென்றொழிபபவனும, தகுநத தாமரைமலரில வசிககுந திருமகள் மணாளனும, திருப் பாற்கடலில ஒபபற்று (யோக) நிததிரைசெயபவனும, மேமபட்ட வைதீகாசகு இடரகற்றும்படி(தசாவதாரமுதலிய) வெவவேறுவடிவெடுத்த மாயாவீரனும, உபேநதிரனு மாயிருக்கினற விஷ்ணுமூாததியைப் பிராதகால வநதனஞ செயகினறேன (எனறு பணிந்து) எ - று.

இநதிரனிளவல் - இந்திரனுக கிளேயோன் ; உபேநதிரன்; மாவலியின் கர்வ பங்கநிமித்தம, இந்திரன்றுயாகிய அதிதியின் கோரிக்கைபபடி அவள் வயிற்றில் வாமனனுயவதரிதத முறையில திருமால இந்திரனுக்கு இளவலானதென் றறிக. (அ)

பெருமை நயக்குமெண் ணத்திணை யுடையவன பேணறி வொடுகன்ம
மருவு தறகுறு காரண மானவன மறையுரு வினனித்த
மிருளுந் தானவர் மாயையுந் துரப்பவ னியாவருந் தொழுதேத்தும
பொருவி லாதபே ரொளிவளர் பரிதியைப் புலரியிற றொழுகினறேன்.

(இ - ள்) பெருமைதங்கிய எவ்வகை யிலக்கங்களுக்குங் கருத்தனும், காக்கத்தக்க ஞானமும கருமமும (ஆதியவற்றின பலனகள்) அடைதற்குக் காரணமானவனும், வேதரூபியும், நாடோறும உலகவிருளையும அசுரமாயையையுந் தவிர்ப்பவனுமாகி எல்லோரும் பணிந்து துதிக்கும ஒப்பில்லாத பேரொளி வளரும சூரியபகவானைப் பிராதகால வந்தனஞ் செய்கினறேன எ - று. (௧)

முறையி னிவ்வகை வழுத்தியே யேனைய முடிகொளவா னவர்தமமைக
கறையி லாமுனி வோர்களை யனபினுற கருத்துறத் தொழுதேத்தி
யறையு நாடகடன விதிப்படி முடித்தபி னறங்களின வழுவாமே
நிறையும வேதிய ரமைச்சரா தியரொடு நிலமபுரப பதுமாண்பால.

(இ - ள்) கிரீடமணிந்த மற்றைய தேவர்களையும, களங்கமில்லாத முனிவர்களையும அன்புடன மனத்திற பொருந்த இவ்வாறு முறைப்படி துதித்து, சொல்லப்படும நித்தியானுட்டானத்தை விதிமுறையே செய்து, அதனபினனர் நீதி தவறுதபடி மிகுதியாகிய அந்தணர் மந்திரர் முதலியவரோ டளவளாவி உலகினைப் பாதுகாப்பது மாட்சிமையாகும. எ - று

இரண்டாஞ் செய்யுண்முதல் இதுகாறுங் கூறியவற்றை,

நித்தியகருமநெறி

"சீதங்கு செங்கதிர்கீழ்த் திகெழுமுன னாககடிகை
யோரைந் தெனவெழுந்தே யோரந்து.
சுசியெனினு மனறெனினுங் கூடியமெய்ச சுத்தி
யிசைவாகச செய்துநீ றிட்டு
ஒணசமயி ருத்திரனை நெஞ்சிற சதாசிவனை
யெணகிரியை யானுமாங் கே
யோகிவிந்து நாதம புருவனடு வுணஞானி
சோகமபா விததிடுக தோயந்து
இனன லறவியனற வாறுசெபித் தேமூல
மனனுமரன றுளிணையும வாழ்த்து"—என வருவனவற்றானும்,

இனியவை நாற்பது

"கணமூன றுடையானறுள சோதல கடிதினிதே
தொனமாண் டுழாயமாலை யானைத் தொழலினிதே
முந்துறப பேணி முகநான குடையானைச
சென்றமாந் தேத்த லினிது."—என வருவதனானுமுணர்க. (௧௦)

நீதி போதித்தல்.

அறத்துப்பால - இல்லறவியல

வேறு

ஒருப்படு மறத்தி னாலே யொண்பொரு ளினபஞ் செம்பொற
பருப்பதங் கடலபோல வந்து பயப்படு மதனைக் கேண்மோ

விருப்பொடு வெறுப்பி லாத மிகவெண் குணத்தோ டொன்று
மிருப்பவ னாவ னன்னா னிணையடி வணங்கல் வேண்டும்.

(இ - ள) (மகனே! நீ யடையவேண்டிய நாலவகைப் புருடார்த்தங்களுள்) ஒருமைப்பட்ட தருமத்தினாலே ஒளிரிய பொருளும் இன்பமும் மேருமலையுங் கடலும் போல வந்து பயனபடும் அதனைக் கேட்பாயாக விருப்பும் வெறுப்புமில்லாத மேம்பட்ட எண்குணத்தோடு கூடியிருக்கும் கடவுள் எவனோ அவனுடைய உபயபாதங்களைப் பணிதலவேணடும். எ - று.

இதுமுதல இருபத்துநான்கு அதிகாரங்களாலும், முப்பத்தொரு செய்யுள்களாலும் இல்லறவியல் சொல்லலாயினா

இச்செய்யுளால், * தெய்வந்தொழு எனக் கூறியதாம். இதனை,

திருக்குறள்.

"அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதி - பகவன் முதற்றே யுலகு.
வேண்டுதல்வேண் டாமை யிலானடி சோந்தாக்-கியாண்டு மிடும்பை யில.
அறவாழி யந்தணன் றாளசோந்தாக் கல்லாற-பிறவாழி நீந்த லரிது
கோளில்பொறியிற் குணமிலவேயெண்குணத்தான-ற்றாளை வணங்காத்தலை."

என்பதனானும்,

முந்நொள்ளாயிரம்

மன்னிய நாண்மீன் மதிகனலி யென்றிவற்றை
முன்னம் படைத்த முதல்வனைப்—பின்னரு
மாதிரையா னாதிரையா னென்றென் றயருமா
லூாதிரைநீா வேலி யுலகு.''—என்பதனானுமுணாக. (கக)

வேறு

அறமுதற் பொருளல் கமல னணையா
னிறுவுதற் கேதுவாய நிகழு மாமழை
வறுமையெய்தாவகை வயங்கு வேளவியை
யுறுதரு மங்களை யுஞற்றல் வேணடுமால்.

(இ - ள.) உலகமும், (அதனிடத்தில) அறமும் பொருளும் இன்பமும் மலாகிதனுகிய கடவுளருளால நிலைபெறுதற்கு ஏதுவாக நிகழ்கின்ற மழை வளமானது குன்றுவண்ணமாகப் பிரகாசிக்கின்ற யாகங்களையும், பொருந்திய தருமங்களையுஞ் செய்யவேண்டும். எ - று.

இச்செய்யுளால மழைவளம் பெருக்கு எனக் கூறியதாம். இதனை,

ஷை வான்சிறப்பு

"வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற் - றானமிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.
துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பாக்குத் - துப்பாய தூஉ மழை.
சிறப்பொடு பூசனை செய்யாது வானம் - வறக்குமேல் வானோர்க்கு மீண்டு.
தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனுலகம் - வானம் வழங்கா தெனின்."—என்பதனானும்,

* இவ்வதிகாரப் பெயர்களும் அவ்வவ்விடங்களிற் காட்டப்பட்டன.

நான்மணிக்கடிகை.

"மழையின்றி மாநிலத்தார்க் கில்லை மழையுந்
தவமிலா ரில்வழி யில்லை தவமு
மரசனு மில்வழி யில்லை யரசனு
மில்வாழ்வா ரிலவழி யில." —என்பதனானுமுணர்க. (கஉ)

விழுப்பொரு ளனைத்தையும் விளங்கத் தெள்ளுபு
முழுப்பவம் பொறியையு முனிந்து நீத்தவர்
வழுப்படா மறையவர் மற்றைக் கலவியோர்
குழுப்புறத் தாதரங் கூறல் வேண்டுமால்.

(இ - ள்) சிறந்த (அறமுதலிய) நாற்பொருட் பயனையும் (இத்தன்மையன வென்று) விளங்க வுணர்ந்து, பஞ்சேந்திரியங்களையும் முற்ற நிக்கிரகித்த சாதுக்கள் - குற்றமில்லாத அந்தணர்கள் - ஏனைய குலத்து வித்துவான்கள் (இவர்கள் கூடிய) சபையில் ஆசையதிகரித்தல் வேண்டும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் பெரியோரை வழிபடவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை. நீத்தார்பெருமை.

"ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து - வேண்டும் பனுவற் றுணிவு.
செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர் - செயற்கரிய செய்கலாதார்." —என்பதனாறிக (கங)

நீத்தவ ராதியோர் நெருப்பு யிர்த்திடிற்
காத்திடுங் கடவுளுங் கலங்கு மாதலா
லேத்துவ ரேகட னென்று மைந்தனே
யாத்தர்கள் பொறுப்பரென் றவம தித்திடேல்.

(இ - ள்) புத்திரனே! துறந்தோர் முதலியோர் (எவற்றையும்) பொறுக்கத் தக்கவரென்று (அவரை) அவமதித்திடாதே அவர் மனங்கனறினால் (நம்மைக்) காக்கின்ற கடவுளாலும் அமைக்கவொண்ணாத தீங்குறும். ஆதலால், அவரை யென்றும் வந்தித்தலே உன்கடமை. எ - று.

இதனை ஷை, ஷை,

"ஐந்தவித்தா னாற்ற லகல்விசும்பு ளார்கோமா - னிந்திரனே சாலுங் கரி
குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி - கணமேனுங் காத்தலரிது." —
என்பதனானுணர்க.

குரவரைப் பெரியரைக் கூறு மாகம
விரவுறு மறைகளை மேதகு முபடி
பரவுத லலதவர் பாங்கர் நிந்தனை
கரவுற வுளத்தினுங் கருதொ ணாதரே.

(இ - ள்.) குரவரையாயினும், பெரியோரையாயினும், சொல்லுகின்ற ஆகமங்களையாயினும், பொருந்திய வேதங்களையாயினும், சிரத்தையுடன் பூசிப்பதலலது அவர்களிடத்தில், இகழ்வதற்கு மறந்தாயினும் மனதில இடங்கொடுக்கக் கூடாது.

இதனை, ஷை, ஷை,

"நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து - மறை மொழி காட்டி விடும்.

அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வுயிர்க்குஞ்-செந்தண்மை பூண்டொழுகலான்" எனபதனானும்,

கந்தபுராணம்.

"தந்தைசொன் மறுப்பவாக டாயுரை தடுப்போ
ரந்தமறு தேசிகாத மாணையை யிகந்தோர
வந்தனைசெய் வேதநெறி மாறினாகண மாருச
செந்தழல வாயநிர யத்தினிடை சோவார"—என்பதனானும்,

சூதசங்கிதை

"அண்ணலம் பரனை யாசா ரியன்றனை யவம திததோ
ரெண்ணருங் காலம பவ்வீ யிடைததுளை கிருமி யாவா
தண்ணமா ரிவரா யெண்ணு திழிவுரை சாற்றி னோர்கள்
திண்ணமண ணவாவெ றுககத தீமுய லகனேய கொளவாா."—என்பத
னானுமுணர்க. (கரு)

தேங்குவின் போகமுஞ சிறநத முததியு
மீஙகுறு மாக்கமு மினிது நலகலா
லோஙகிய வறததினை யுளமுன் மூன்றினும்
பாங்குற நித்தலும பரிநது செயதியால.

(இ - ள்.) மிகுந்த சுவர்க்க போகததையும், சிறநத மோட்சத்தையும இவவுலகிற் பொருநதிய செல்வததையும் இனிதாகக கொடுததலால், உயாநத தருமததை, மனதிற கருதும (அறமபொருளின்பங்களாகிய) மூனறிலும, திருததமாக நாடோறும் ஆசையுற்றுச் செயக எ - று

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளகளால் தருமததை விரும்புஎனக கூறியதாம.

இதனை, ஷை அறனவலியுறுததல

"சிறப்பீனுஞ் செலவமு மீனு மறததினூஉங - காகக மெவனோ வுயிாககு.
ஒலலும வகையா லறவினை யோவாதே - செலலுமவா யெலலாஞ செயல "என
பதனறிக (கசு)

வழுககறு மறததினை மறறுச செய்துமென
றொழுககிடா தொலலுறும வகையின னசொனு
மழுககெனு முளததழுக் காற வாமுத
லிழுககுறு வெகுளியு மினறிச செயகவே.

(இ - ள) (தேகம நிலையறறதாதலின) உனறைச் செய்யககூடிய குற்றமற்ற தருமததைப் பினனாச செயவோமெனறு நழுவவிடாமல, கடுஞசொலலும மனததழுக் காகியபொறாமையும, ஆசையும இழிவாகிய கோபமும முதலியன கலவாமல (விரைந்து) செயயக்கடவாய். எ - று.

இதனை, ஷை ஷை.

"அழுக்கா றவாவெகுளி யின்னசொன் னனகு - மிழுக்கா வியன்ற தறம்.
அனறறிவா மெனனா தறஞ்செயக மறறது - பொன்றுஙகாற பொன்றாத் துணை."
எனபதனானும,

பழமொழி

"காலைசசெய் வோமென் றறததைக கடைபவிடிததுச
சாலச்செய் வாரே தலைப்படுவார்—மாலை
கிடநதா னெழுத லரிதானமற் றெனகொ
லறங்காலை செய்யாத வாறு"—என்பதனுறுமுணாக (௧எ)

அன்புறு மறத்தினு லடுக்கு மினபமே
யின்பெனத் தக்கதா லேனை யினபெலாந
துன்பமும பழியையுந தோற்று மாதலால
வன்புறு மறததினை மறபபிற் கேடுறும

(இ - ள்) அனபமைந்த அறநூற்றினால (தன மனைவியை அடுக்கும இன்பமே இனபததை (புகழுடன) கொடுக்கததக்கதாம பிற (மாதருடன புணாதல முதலிய) இன்பஙகளெலலாம பாவததையும பழியையு முணடுசெயயுமாதலால், தீமையற்ற தருமததை மறந்தாற கேடு விளையும (எனறுணர்க.) எ - று.

இதனை, ஷை ஷை.

"அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை - மறததலி னூஉஙகில்லை கேடு.
அறததான வருவதே யினபமற றெலலாம - புறதத புகழு மில"-எனபதனுனும,

புறநானூறு

"எளிதென விகழா தரிதென வரையாது
நமக்குநீா நலகுதி ராயின மனததிடை
நினைபபினும் பிறககு மொழியினும மளவுந்
தொழிற்படிற் சினைவிடுஉப பயககு முணாததி
னிவணு முமபருந துணையே யதனுற
றுறைதொறுந துறைதொறு நோககி
யறமே நிறுததுமின றறிநதி சினோரே."எனபதனுனுமுணாக (௧அ)

வேறு

பிரம சாரி வனத்துறைவோன பேணுந றுறவி தெனபுலததா
குரவா தேவா விருநதொககல கோககண மறையோ ரிறநதோாக
ளிரவ லாள ருறுபபிலாக ளெய்தும பிணியா ளாகண்முதியோா
விரவு பாலா சிசுதமது மிசையா ரிவரை யோமபு கவே.

(இ - ள்) பிரமசாரிய விரதா - வானப்பிரததா - காககததகக சநநியாசிகள - பிதாதேவாகள - ஆசாரியா - தேவர் - விருநதினா - சுறறததாா - பசுககள - வேதியாகள - இறநதவாகள - (சாாபிலலாத) தரிததிராகள - அஙகவீனாகள் - பொருநதிய நோயாளாகள - விருததர்கள் - பாலாகள-கூடிய சிசுக்கள - தாம உணவளிகக உண்டு பிழைப்பவாகள் ஆகிய இவாகளை (இலலறததோன காக்கவேணடுதலின நீ அவ்வாறு) காததொழுகுவாய. எ - று.

இதனை, ஷை, இலவாழ்ககை.

"இல்வாழ்வா னென்பா னியல்புடைய மூவர்க்கு - நல்லாற்றி னின்ற துணை
துறநதாாககுந் துவ்வா தவர்ககு மிறநதாாக்கு-மிலவாழ்வா னென்பான றுணை
தென்புலததாா தெய்வம் விருநதொகக லொனறுங-கைமபுலததா ரோமபறலை."
எனபதனுனும,

சூளாமணி.

"கறறவா கடவுட் டானசோநதவர் களைக ணில்லா
ரற்றவ ரநத ளை ரனறியு மவாகள போலவாக
குறறதோ ரிடுககண வநதா லுசவுதற குரிததன ரூயிற்
பெற்றவிவ் வுடமபுதனறை பெறுமபய னிலலை மனறே"—எனபதனனு
முணாக

வருவாயக கியைய வாழ்தலுறு மறுவில கறபின மனையாள்போற
பொருளயா வுளவா மதுவனறிய புகழுமமபயனு மிகவுணடாங
கருதா ரெதிரே யிமிலைறறுக காமா நடையு முறுமதனை
லொருவா தவளோ டுவபபுறவே யுறறு வாழத லறனகும.

(இ - ள) (கணவனுடைய) வரவுககுததகக (செலவுசெயது) வாழுங குற்ற மில்லாத மனைவியைப்போல (இலவாழ்வானுககுச) சிறநத பொருளகள் எவையுள வாகும. அதுவேயலலாமல (அவளால) கீரததியும பிரயோசனமும மிகுதியுமுண்டா கும. (தனகணவனைப) பகைஞாமுன வெளகாது நடககசசெயயும, ஆதலால மனையா ளுடன நீஙகாது சீரபபட வாழதல நலலறமாகும எ - று.

இசசெயயுளால மனையாணலமோமபு எனககூறியதாம

இதனை, ஷ, வாழ்ககைததுணைநலம

"மனைததககா மாணபுடைய ளாகிததறகொணடான-வளததககாள் வாழ்க்கைத துணை.
பெணணிற பெருநதகக யாவுள கறபெனனுந - திணமையுண டாகப் பெறின.
புகழ்புரிந திலலிலோாக கிலலை யிகழவாாமுன - னேறுபோற் பீடு நடை."—என்ப தனனும,

அறநெறிச்சாரம்

"மருவிய கற்பின மனையாளாடு தானு
மிருவராயக கொணடுயபபி னலலா—லொருவரா
லிலவாழ்ககை யெனனு மியலபுடைய வானசகடஞ
செலலாது தெறறிறறு நின று"—எனபதனனுமுணாக (உ0)

எழுமைப பிறபபுந தீவினைவந தெயதாச சிறபபுந தெனபுலததா
முழுது முவககுங கடனசால முடிககு மாணபும பெறுதலினற
பழுதி றவஙகண மிகபபுரிநது பயநத மைநதா தமையவாககுக
குழுமு மவையின முநதிருபப வறிவு கொளுததல வேணடுமால.

(இ - ள) (பெறறோருககு) எழுபிறபபிலு நனமையடைவிததலும், பிதுரர் முறறுந் திருபதியடையுங கடனகளை மிகுதியாகசசெயயு மாடசியும உணடாதலினல் குறறமிலலாத தவஙகளை மிகுதியாகச செயதுபெறற புதலவாகளை, அறிவாளா சபை யில முநதிருககததகும அறிஞராககுதல (ரனறோாகடன எனல) வேணடும. எ - று.

இசசெயயுளால மககளொடுமெகிழ எனககூறியதாம.

இதனை, ஷ புதலவரைபபெறுதல

"பெறுமவறறுள் யாமறிவதிலலை யறிவறிநத - மக்கட்பே றலல பிற.
எழுபிறபபுந தீயவை தீணடா பழிபிறஙகாப - பணபுடை மககட் பெறின
தமபொருளெனபதம மகக ளவாபொருள - தந்தம வினையான வரும.
தநதை மகறகாறறு நனறி யவையதது - முநதி யிருப்பச செயல."-எனபதனனும்,

வளையாபதி.

"உயர்குடி நனியிற் றோன்ற லூனமி லியாக்கை யாதன்
மயர்வறு கழிந்த கேள்வித் தன்மையால் வல்ல ராதல்
பெரிதுணர் வறிவே யாதல் பேரறங் கோட லென்றுங்
கரிதிவை பெறுதல் கூடா பெற்றவா மக்க ளென்பார்."—என்பதனானுமுணர்க ()

இடனும் பொருளு மேவலரு மிருந்து மப்ப யனென்னை யேவந்த
வுடலின் பயனு மவ்வன்பை யுறுத்து விடத்து நொதுமலரும்
படர்செய் பகையு முறவாக்கும் பற்று மளிக்கு மன்னைமைந்தா
தொடரின் வளர்க்கு மன்பதனைச் சோர்ந்து மன்பின் வழுவற்க.

(இ - ள்.) (அன்பானது) நொதுமலரையும், துன்பஞ்செய்யும் பகைவரையுந் தன்னவராகச்செய்யும் பற்றையும், நன்மனை மக்கட்பேற்றினையுமுண்டாக்கும். கிடைத்த மானுடதேகத்தின் பயனாகிய அன்பையுடைத்தா யில்லாதவிடத்தில (எவ்வளவு மிகுதியாக) இடமும் பொருளும் ஏவலுமிருப்பினும் பயன் யாது? (சிறிதுமில்லையாதலின்) நீ மறந்தாயினும் அன்பைக் கைவிடாதொழுகுக எ - று.

இதனை, ஷை அன்புடைமை

"அன்பீனு மார்வ முடைமை யதுவீனு - நண்பெனு நாடாச் சிறப்பு.
அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார் - மறத்திற்கு மஃதே துணை
புறத்துறுப் பெல்லா மெவன் செய்யும் யாக்கை - யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.
அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க் - கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு."—என்பதனானுணர்க. (உஉ)

வந்த விருந்து மலராத வதன நோக்கு முன்குழையு
மந்த வடைவா லகத்தன்பை யலர்ந்த முகத்தால் வெளிப்படுத்திச்
சந்த மணிவா யினுந்தோன்றச் சற்றும் வஞ்சங் கலவாமே
யுந்துஞ் சுவையின் மொழியென்று முரைத்தல் வேண்டும் பயன்வேண்டின்.

(இ - ள்.) (இல்வாழ்வோர்) பயன்பெறவேண்டின், உள்ளான நேசத்தை நகைமுகத்தாற் காட்டி, அழகிய சிறந்தங்கிய வாயில் (இன்சொல்) தோன்றச் சிறிதும் வஞ்சகமின்றி மதுரமாகிய உபசாரவார்த்தையை யெப்பொழுதுஞ் சொல்லவேண்டும். (அன்றி) மலர்ச்சியில்லாத (கடு) முகங்காட்டினால், பார்க்குமுன் முகம் வாடிப்போவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால் வருவிருந் தூபசரியென்றும் நன்மொழி யுரையென்றுங் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை விருந்தோம்பல்

"அகனமர்ந்து செய்யா ளுறையு முகனமர்ந்து - நல்விருந் தோம்புவா னில்.
மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து - நோக்கக் குழையும் விருந்து."—என்பதனானும்,

ஷை இனியவைகூறல்.

"இன்சொலா லீர மளைஇப் படிறிலவாஞ் - செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.
சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு - மிம்மையு மின்பந் தரும்."—என்பதனானும்,

ஏலாதி

"இனசொன மலாசசி யிடமினிதூண் யாரயாரக்கும
வன்சொற கீளந்து வருபபாளேல்—மெனசொல
முருந்தேய்க்கு முட்போ லெயிற்றினய நாளும
விருந்தேற்பா விண்ணோர் வினைந்து."—எனபசனுனுமுணாக (உரு)

பயன்கா ரணததைக குறியாமற பரிந்து காலத தாறசெயத
நயனுசேர நன்றி சிறிதேனு நாடி னதறகோ ரளவிலலை
பயனகா ரணதததைக குறிததினையும பததததிற புரிநத நன்றியையும
வியன்பூ தலததிற பெரிதாக விருமபி மதித்தல வேணடுமால.

(இ - ள்) எதிருதவி கருதாமல் ஆபததுக்காலததில் ஒருவா மனமிரஙகிச செய்த நனமை பொருநதிய உதவி சிறிதென்றாலும், ஆராயுமிடததில அவவுபகாரத திறகோா அளவிலலையாகும் எதிருதவி குறிததே செயினும ஆபததிற குதவினபடியால் அநநன்றியையும பெரிய பூவுலகததிற பெரிதாக எணணி மதிததல்வேணடும. எ - று.

இதுமுத லிரணடு செயயுள்களால் நனறிமறவாதேயெனக கூறியதாம.

இதனை, ஷை செயநநனறியறிதல.

"செயயாமற செயத வுதவிககு வையகமும-வானகமு மாறற லரிது.
காலததி னுற்செயத நனறி சிறிதெனினு-ஞாலததின மாணப பெரிது
பயனறாககாா செயத வுதவி நயனறாககி-னனமை கடலிற பெரிது."—என் பதனுனுணாக (உச)

நன்றி புரிநதோா மறறொருகா லவைகள் புரிநதா ராயிடினு
மொன்று முதவி யேமதிததிட டோமபா நவையை மறநதவரை
யெனறு மறவா திருநதிடுக விகபபிற கருவான மறையோரைக
கொனறு திரிவோா பிழைபிறககக குனற மெனவே பிழைபெருகும.

(இ - ள) (அவவாறு) நனறிசெயதவாகள, பின்னொருகாலததில தீமைகள செயதாாகளாயினும, அவாகள செயதிருககினற நனறியையே மதிததுயாததி, அத தீமைகளை மறநது அவரை என்றும வியககககடவாய. (ஏனெனில) செயநநனறி மறநத (பாவத) தால், கருவழிததல, கோவதை, பிரமகததி (முதலியன) செயது திரிவோ ருடைய பாவமுஞ சிறகும்படி, பழியானது மலைபோலப பெருகும. எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

"எழுமை யெழுபிறபபு முளளுவர் தங்கண-விழுமந் துடைப்பவா நட்பு
கொனறனன வினனு செயினு மவாசெய்த-வொனறுநன றுளளக் கெடும.
எநநன்றி கொனறாாககு முயவுணடா முய்விலலை-செய்நநனறி கொனற மகறகு."
எனபதனுனும,

புறநானூறு.

"ஆன்முலை யறுதத வறனில லோர்ககும்
மாணிழை மகளிா கருவுசிதைதத தோாக்கும
பாாபபாாத தபபிய கொடுமை யோாககும
வழுவாய மருஙகிற கழுவாயு முளவே
நிலமபுடை பெயாவ தாயினு மொருவன்
செயதி கொனறோாக குயதி யிலலென

வறம்பா டின்றே யாயிழை கணவ
காலை யந்தியு மாலை யந்தியும்
புறவுக் கருவன்ன புன்புல வரகின்
பாற்பெய் புன்கந் தேனொடு மயக்கிக்
குறுமுயற் கொழுஞ்சூடு கிழித்த வொக்கலோ
டிரத்தி நீடிய வகன்றலை மன்றத்துக்
கரம்பி னுள்ளமொடு வேண்டுமொழி பயிற்றி
யமலைக் கொழுஞ்சோ றார்ந்த பாணர்க்
ககலாச் செல்வ முழுவதுஞ் செய்தோ
னெங்கோன் வளவன் வாழ்க வென்றுநின்
பீடுகெழு நோன்றாட் பாடே னாயிற்
படுபறி யலனே பல்கதிர்ச் செல்வ
யானோ தஞ்சம் பெருமவிவ் வுலகத்துச்
சான்றோர் செய்த நன்றுண் டாயி
னிமயத் தீண்டி யின்குரல் பயிற்றிக்
கொண்டன் மாமழை பொழிந்த
நுண்பஃ றுளியினும் வாழிய பலவே."—என்பதனானுமுணர்க (௨௫)

ஆக்க மொடுமைந் தனையளிக்கு மவற்றை மருமான வழிக்குநிலை
யாக்கு மனைய நடுநிலையை யடுத்தோர் முதனமூ வரினொப்ப
நோக்கு மதுசெய் யாதிகப்பி னுனித்துந் கருவி னமைந்தபயன்
போக்கியிடையே பயன்வேறு பொருந்தா பொருந்தும் பெரும்பிழையே.

(இ - ள்) (நடுவுநிலைமையானது) செல்வவிளைவையும் புத்திரப்பேற்றையுங் கொடுக்கும் அவற்றைப் பரம்பரையாக நிலைபெறவுஞ் செய்யும் (ஆதலின், கேடு அல்லது ஆக்கங்கருதி) அவ்வகையநடுவு நிலைமையை நண்பாமுதலிய முத்திறத்தவரில் (யாவரிடத்தும்) ஒப்பநோக்குதல் செய்யாதுவிடின், பெருங்குற்றம் பொருந்தும் கருவில் நுட்பமாக அமைந்த அமைப்பு ஒருவரையும் விடாது. எ - று.

இச்செய்யுளால் ஓரஞ்சொல்லேல் எனக் கூறினதாம்.

இதனை, ஷை நடுவுநிலைமை.

"செப்ப முடையவ னாக்கஞ் சிதைவின்றி-யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.
கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்-கோடாமை சான்றோர்க் கணி.
கெடுவல்யா னென்ப தறிகதன் னெஞ்சம்-நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.
சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்-கோடாமை சான்றோர்க் கணி,"—என்பதனானும்,

சூளாமணி

"கோதி லாதவர் மக்கண் மக்களு
மேதி லாரவ ரியைந்த தீமையா
லாத லாற்றமர் பிறர்க ளென்பதங்
கோதி லாதவர்க் குள்ள தில்லையே."—என்பதனானுமுணர்க. (௨௬)

இலவி னிருந்தே யைம்பொறியு மெல்லா நுகரும் காலத்தனு
செல்லும் வழியெய் மொழிமனத்தைச் செல்லா தடக்கி னெழுபிறப்பு

நல்ல பயனை யானே மனை நல்ல வினைதீ வினையாகா
வல்ல லறுக்கு மறக்கடவு ளெடுக்கு மமர ருலக்கு றுமே.

(இ - ள்) (இல்வாழ்வோன்) தன் வீட்டிலிருந்தே ஐம்பொறிகளாலும் எல்லாப்போகங்களையும் அநுபவிக்குங்காலத்தில், மன வாக்குக் காயங்களைத் தத்தம் போக்கிற போகவிடாது அடக்கவல்லனாயின், எழுபிறவிகளிலும் (அவன் செய்வனவெல்லாம்) நன்கேயாம். நல்வினை தீவினையாக மாட்டாது. (அவன்) துன்பத்தையொழிக்குந் தருமதேவதை பொருந்திய தேவலோகத்தை யடைவான். எ - று.

இச்செய்யுளால் அடங்கியிரு எனக் கூறினதாம்.

இதனை, [illegible]

"நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் றோற்ற-மலையினு மாணப் பெரிது.
ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி-னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.
கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி - யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து"—என்பதனாலும்,

அறநெறிச்சாரம்

"இந்திரியக் குஞ்சரத்தை ஞான விருங்கயிற்றாற்
சிந்தனைத் தூண் பூட்டித் திறம்பெறப்பந் திப்பா
ரிம்மைப் பயனு மினிச்செல் கதிப்பயனுந்
தம்மைத் தலைப்படுப் பார்."—என்பதனாலுமுணர்க. (௨௭)

தாழ்ந்த வருணத் துதித்தவருந் தக்கோ ராவ ரொழுக்கத்தால்
வீழ்ந்த வொழுக்கத் தாரிழிவா மேலாம் வருணத் துதித்திடினுஞ்
சூழ்ந்து துணையாஞ் சிறப்பின்பஞ் சுரக்கு மதனா லுயிர்தனினும்
வாழ்ந்த வொழுக்க மோம்பிடுக வழுக்கி னிடும்பை யேதருமே.

(இ - ள்) இழிந்தகுலத்திற் பிறந்தவரும் நல்லொழுக்கத்தினால் உயர்குலத்துதித்தோராவர். உயர்குலத்திற் பிறந்தவரும் ஒழுக்கக்குறைவினால் இழிகுலத்திற் பிறந்தோராவர். ஒழுக்கமே கைவிடாதொழுகின் போகமுமுத்தியுந் தருதற்குங் கைவிடின் துன்பந் தருவதற்குந் துணையாம். ஆதலின், நல்லொழுக்கத்தை உன்னுயிரினும் அரிதாகப் பாதுகாக்கக்கடவாய். எ - று.

இச்செய்யுளால் நன்னடைவிடாதே எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ௧௪. ஒழுக்கமுடைமை.

"ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா னொழுக்க-முயிரினு மோம்பப் படும்.
பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித்-தேரினு மஃதே துணை.
ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க-மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.
நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க-மென்று மிடும்பை தரும்."—என்பதனாலும்,

ஆசாரக்கோவை

"பிறப்பு நெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
நிலக்கிழமை மீக்கூற்றங் கல்விநோ யின்மை
யிலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப வென்று
மொழுக்கம் பிழையா தவர்"—என்பதனாலுமுணர்க. (௨௮)

காமங் குறித்துப் பாவத்திற் கலந்த பேதை யாருள்ளும
வாமங் கனிந்த பிறன்மனையை மதிக்கும் பேதை யோரபயத்தாற்
ருமங் கிழக்கு மறமபொருள்போற் சாற்று மினப முற்றத்துற
ரேமங் குதிப்பப் பிறன்மனைவி தோள்கா முறுதல சூழேலே.

(இ - ள்) காமமயக்கத்தால், பிறமாதா போகத்தை யிச்சிக்கும அறிவிலிகளிலும், அழகுமிகுந்த பிறனுடைய மனைவியின் போகத்தையிச்சிக்கும அறிவில்லாதவர், தாம் அப்பொழுது அறத்தையும பொருளையும இழப்பதுபோலவே, அச்சத்திஞல அப்புணர்ச்சி யின்பத்தையும் அடையாதவராவர் அதனல் குற்றமுண்டாகுமபடி நீ பிறன மனைவி தோணலத்தை விரும்புதல் மனத்திற் கொள்ளாதே எ - று

இதுமுதல இரண்டு செய்யுளால, பரதாரபோகம் விருமபாதே எனக் கூறியதாம.

இதனை, ஷை பிறனில்விழையாமை

"பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகுமபேதைமை ஞாலத்-தறமபொருளகண்டாாகணில. அறனகடை நின்ருரு ளெலலாம பிறனகடை - நின்ருரிற பேதையா ரில."—எனபத னுணாக. (உகூ)

பகையே பழியே பாவமே பயமே நானகுந் திணங்கொடுக்குந
தகையாா பெருமை முழுதழிக்குஞ சாாந்த பிறனில விழைவொழிந்தோா
தொகையா றமே பொருளின்பந் தோலாப பெருமை யொடுமேவாழ்வா
நகையா லதனைக் கனவிடத்து நவிற்றி யிடினுந தீங்காமே.

(இ - ள்) மனதிற் கொள்ளாது வெளிநகைபபாகப் பேசினூலும, நனவிலன்றிக் கனவில நினைத்தாலும் தீமை விளைவிக்கும பரதாரவிச்சையானது யாவாக்கும் பகை பழி பாவம அச்சங்களை யுணடுசெய்து பெருமையைக்கெடுக்கும. அஃதிலலாமையானது அறமபொருளினபங்களை யுண்டுசெய்து பெருமையுறச்செய்யும. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"எனைத்துணைய ராயினு மெனனாந் தினைத்துணையுந-தேரான பிறனில புகல பகைபாவ மச்சம பழியென நானகு-மிகவாவா மிலலிறப்பான கண.
பிறனமனை நோக்காத பேராண்மை சானரோாக - கறனென்றோ வானற வொழுக்கு"—எனபதனும,

நாலடியார்

"காணிற குடிபபழியாங் கைபபடிற்றன கால்குறையு
மாணினமை செய்யுங்கா லச்சமா—நீணிரயத
துன்பம பயக்குமாற றுச்சாரி நீகணட
வினப மெனககெனைத்தாற கூறு

அறமபுகழ் கேண்மை பெருமையிந் நானகும
பிறனுா நச்சுவாாச் சோா—பிறனுா
நச்சுவாாச சேரும் பகைபழி பாவமென
றச்சத்தோ டிந்நாற பொருள"—எனபதனுமுணாக. (ஙo)

வெறுப்ப வொருவன காரணத்தான் மிகக மடத்தாற புரிபிழையைப
பொறுப்பி னதுவே பேறமாம புகழு நிறையு மிகவளருங

கறுப்பொன் றறியா வறிவினர்கள் கருத்தின் மகிழ்ச்சி யுள்வாரு
மொறுப்பின் வருவ தொன்றில்லை யதன்றே பொறுமை யுயிர்த்துணையாம்.

(இ - ள்.) ஒருவன் வெறுக்கும்படி (அசூயைமுதலிய) காரணத்தாலாயினும், மிக்க அறிவீனத்தாலாயினும், செய்த பிழையைத் தண்டித்தலால் வரும்பலனில்லை. பொறுத்துக்கொண்டால், பெருந்தருமமாம், கீர்த்தியும் மாட்சியும் பெருகிவளரும், கோபமென்பதைச் சிறிது மறியாத சாதுக்கள் மனத்திற் களிப்புண்டாகும்; ஆதலால் பொறுமையை உயிர்த்துணையாகக் கொள்ளக்கடவாய். எ - று

இச்செய்யுளால் சாந்தனாகவிரு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை பொறையுடைமை

'அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை
இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள்-வன்மை மடவார்ப் பொறை.
நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை-போற்றி யொழுகப் படும்.
ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்-பொன்றுந் துணையும் புகழ்.
துறந்தாரிற் றூய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா-யின்னாச்சொ னோற்கிற் பவர்"—என்பத னானும்,

அறநெறிச்சாரம்

'எள்ளிய பிறருரைக்கு மின்னாச்சொற் றன்னெஞ்சிற்
கொள்ளிவைத் தாற்போற் கொடிதெனினு—முள்ளி
யறிவென்னு நீரா லவித்தடக்க லாற்றிற்
பிறிதொன்றும் வேண்டா தவம்"—என்பதனானுமுணர்க (ருக)

ஒழுக்கா றொழிக்கும் பொருளனைத்து மொழிக்கு மிம்மை மறுமையினும்
வழுக்கா றனைத்து முறுவிக்கு மருங்கு ளாக்குங் கேடுறுக்கு
மிழுக்கா றுடைய வெரிநிரையத் தேயக்கு மிதனா லெமகண்டா
வழுக்கா றுய பெரும்பகையை யமரா ரிடத்தும் புரியற்க.

(இ - ள்) எமகண்டா! பொறாமைக் குணமானது (ஒருவனுடைய) நல் லொழுக்கத்தை யொழிக்கும்; செல்வப்பெருக்கு முழுவதையு மழிக்கும், இம்மைச் சுகத்தையும் மறுமைக்கதியையுந் தீமைசெய்யும், அவனை யடுத்தவர்களையுங் கெடுக்கும், துன்பமுடைய தீமயமான நரகத்திற் பொருத்தும். இக்காரணங்களால், பொறாமையாகிய பெரியபகையைப் பகைவரிடத்திலேயுங் கொள்ளாது விடுக. எ - று.

இச்செய்யுளால் பொறாமைகொள்ளாதே எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, அழுக்காறாமை.

"ஒழுக்காறாக் கொள்க வொருவன்றன் னெஞ்சத் - தழுக்கா றிலாத வியல்பு
அறனாக்கம் வேண்டாதா னென்பான் பிறனாக்கம் - பேணா தழுக்கறுப் பான்
கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பதூஉ - முண்பதூஉ மின்றிக் கெடும்
அழுக்கா றெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் - தீயுழி யுய்த்து விடும்."—என்பத னானும்,

புறநானூறு.

"பல்சான் றீரே பல்சான் றீரே
கயன்முள் ளன்ன நரைமுதிர் திரைகவுட்
பயனின் மூப்பிற் பல்சான் றீரே
கணிச்சிக் கூர்ம்படைக் கடுந்திற லொருவன்

பிணிக்குங் காலை யிரங்குவிர் மாதோ
நல்லவை செய்த லாற்றீ ராயினு
மல்லவை செய்த லோம்புமி னதுதா
னெல்லாரு முவப்ப தன்றியு
நல்லாற் றுப்படூஉ நெறியுமா ரதுவே."—எனபதனுனுமறிக (கூஉ)

படுமுன பொருட்குப புதுவெள்ளம பழைய நீரை யுடைபபதுபோற
கெடுதி பயககுங் குடிகெடுககுங கெடாத பொருநதுன பழுமம்விளைக்கும
வடுமிக வியனற பழியென றும வளாககு மதனுன் மறுமையினு
நடுவு நிலையிற றிரிநதொருவா நனபொன கவரக கருதநெஞ்சேல.

(இ - ள்.) புதியவெள்ளமானது நிலையாயுள்ள நீரையுங கெடுப்பதுபோல, (ஒருவரிடத்து அபகரிதத பொருள) உண்டாகிய பழைய பொருளையுந் தொலைததுக கெடுதிசெய்யும, வமிசத்தை யழிக்கும; நீங்காக் கடுநதுயரையும விளையசசெய்யும், மறுமைப் பயனையழிககும, குறறமிக்கமைந்த பாவததை யெககாலமும வளரசசெயயும் (ஆதலால) நடுவுநிலைமை தவறிப் பரசொததை யபகரிக்க மனததிற கருதாதே. எ - று.

இசசெயயுளாற பிறாபொருள கவராதேயெனக கூறியதாம

இதனை, ஷை வெஃகாமை.

"நடுவினறி நனபொருள் வெஃகிற குடிபொன்றிக - குற்றமு மாஙகே தரும்.
சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செயயாரே - மறறினபம வேணடு பவா
அஃகாமை செலவததிற் கியாதெனின வெஃகாமை - வேணடும் பிறனகைப் பொருள."—என்பதனுனும,

சாந்திபுராணம்.

"தானததிற் குரிதது மனறு தானினைந்தீயிற் சால
ானததி லுயகக நிற்கு மெசசததை யிழக்கப் பண்ணும
மானததை யழிககுந துயக்கின் மாற்றலாக் கடிமை யாககும்
ஊனததீ நரகத துயககும பிறர்பொரு ளுவக்கின வேநதே"—எனபதனுனு முணாக. *(கூகூ)

கேளிா பிரிவா நட்பினராய்க கெழுமு வாரு மிலராவா
மூளும வடுசசொ னோராக மொழிவ ரெவரு மாதலினு
ளுளு மறததைக் கொனறனநத நவைகள செயினு மெதிரானறு
மாள வுரைசெய் யினுஞ்செய்யேன மைநதா மறநதும புறஙகூறல.

(இ - ள) மகனே! (ஒருவன) நாடோறும தருமததையழிததுப் பல பாவங களைச்செய்தாலும் (ஒருவன) முனனினறு உயிா விழுமபடி பழிததுரைததாலும மறநதும புறஙகூறுதே (அவவாறு கூறின்.) உறவினா பிரிவா நட்பினராக விளஙகு வோர்கள அன்னியராவாாகள, அவாகள யாவரும மூளுகினற வடுமொழியை உனனை யெதிரிட்டுரைபபார்களாதலால எ - று.

இசசெய்யுளாற பிறரைப் பழித்துரையாதே எனககூறியதாம்

இதனை, ஷை புறஙகூறுமை

"அறனழீஇ யல்லவை செய்தலிற றீதே - புறனழீஇப பொயததது நகை [சொல்.
கணணினறு கணணறச சொல்லினுஞ் சொல்லறக-முன்னினறு பின்னோக்காச
பிறனபழி கூறுவான றனபழி யுளளுந - திறந்தெரிநது கூறப படும்.

பகச்சொல்லிக் கேளிர் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி - நட்பாடல் தேற்றா தவர்."—என்பதனானும்,

பழமொழி.

"பண்டின ரென்று தமரையுந் தம்மையுங்
கொண்ட வகையாற் குறைதீர நோக்கியக்கால்
விண்டவரோ டொன்றிப் புறனுரைப்பி னஃதாற்
லுண்டவிற் றீயிடு மாறு"—எனபதனானுமறிக. (கூசு)

தகைமை யுடைய வழிவினாகள் சால வெறுப்பச் செயுமன்றி
நகையும் விளைக்கும் வெளிற்றறிவை நவிற்று நன்கு மதிப்பொழிக்கு
மிகைசெய் விழுப்பந் தபுமதனால் விழைவு மறமா திகள்பயவா
வகையி னுரைக்கும் பயனில்சொன் மைந்தா வுரையே லுரையேலே.

(இ - ள்) மைந்தனே! நுண்ணறிவாளர் மிகவெறுக்கச் செயும், அல்லாமலும் நகையையும் விளைக்கும், புல்லறிவை வெளிப்படுத்தும்; நன்மதிப்பைக்கெடுக்கும்; மேம்பாடு செய்கின்ற ஆசையை யழிக்கும். ஆனபடியால் அறம்பொருள் இன்பங்களை யிழக்கும் வகையிலுரைக்கும் பயனில சொற்களைச் சொல்லற்க; சொல்லற்க. எ-று.

இச்செய்யுளால் வீண்மொழி கூறாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பயனில சொல்லாமை.

"பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா - னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.
நீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில - நீர்மை யுடையார் சொலின்.
பயனில்சொற் பாராட்டு வானை மகனெனல்-மக்கட் பதடி யெனல்."—என்பதனானும்,

ஏலாதி

"மையேய தடங்கண் மயிலன்ன சாயலாய்
மெய்யே யுணர்ந்தவர் தாமுரைப்பர்—பொய்யே
குறளை கடுஞ்சொற் பயனில்சொன் னான்கு
மறலியின் வாயினவர் மற்று."—எனபதனானுமறிக. (கூரு)

வேறு.

பாய்பல் பகைக்குந் தப்பிப் பாரிடை யுய்ய லாகு
மேயவெக் கதிசென் றாலும் விளிதரா தாங்கு சென்றே
யாயநன் றனைத்துந் கொன்றங் கருந்துயர் பலவு நல்குந்
தீயவல் வினையின் யாதுஞ் செய்யற்க வேம கண்டா.

(இ - ள்) ஏமகண்டா! உலகத்தில் எவ்வகைப்பட்ட பகைகட்குந் தப்பிப் (பிழைத்தாலும்) பிழைக்கலாகும் (ஆனால், தீவினையாகிய பகைக்குத் தப்பிப் பிழைத்தலரிது.) எப்பிறப்படைந்து எங்குற்றாலும் அஃதொழியாது, அங்கே சென்று நன்மையை முற்றுமழித்துக் கொடிய துன்பங்களைக் கொடுக்கும் (ஆதலின்) யாதொரு தீங்கையும் (எவர்க்குஞ்) செய்யவேண்டாம் எ - று.

இச்செய்யுளால் தீமை செய்யற்க எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, தீவினையச்சம்.

"தீயவை தீய பயத்தலாற் றீயவை - தீயினு மஞ்சப் படும்.
எனைப்பகை யுற்றாரு முய்வர் வினைப்பகை - வீயாது பின்சென் றடும்.

தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந் - துன்னற்க தீவினைப்பால்."
என்பதனானும்,

நாலடியார்.

"பல்லாவு ளுய்த்து விடினுங் குழக்கன்று
வல்லதாந் தாய்நாடிக் கோடலைத்—தொல்லைப்
பழவினையு மன்ன தகைத்தேதற் செய்த
கிழவனை நாடிக் கொளற்கு"—என்பதனானும்,

குண்டலகேசி.

"வாயுவினை நோக்கியுள மாணடவய நாவா
யாயுவினை நோக்கியுள வாக்கையது வேபோற்
றீயவினை நோக்குமியல் சிந்தனையு மிலலாத
தூயவனை நோக்கியுள துப்புரவு மெலலாம"—என்பதனானு மறிக. (௬௬)

ஊருணி நடுவூர் நின்ற வொண்பழத் தருவும போலப்
பேருறு முயறசி தனனாற பெருக்கிய பொருளக ளெலலாஞ்
சீருற யாவா மாட்டுஞ் செலுத்தியொப் புரவி னிறறி
யாருமொப் புரவாற கேடுண் டாயினு மதுவு நனறே

(இ - ள்.) நீ பெருமுயற்சியாற றேடிய பொருள்களை யெலலாம (பலாக்கும் பயன்பெறும்படி) ஊா நடுவிலிருக்கு தடாகமும், ஒள்ளிய பழத்தையுடைய மரமும் போலச் சிறப்புப்பொருந்த எலலோரிடத்திலும உதவி,முறைமைபபடி நிறைககடவை. பொருந்திய நலம விளைபபதாற் கேடுண்டாயினும (பினனா நலம விளைககு மாதலின) அதுவும் நல்லதேயாம. எ - று.

இச்செய்யுளாற் பரோபகாரஞ் செய எனககூறியதாம்.

இதனை, ஷை, ஒப்புரவறிதல.

"தாளாற்றித்தந்த பொருளெலலாந் தக்கார்க்கு - வேளாணமை செய்தற் பொருட்டு
ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம - பேரறி வாளன் றிரு
பயன்மர முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செலவ - நயனுடை யான்கட படின
ஒப்புரவி னல்வருங் கேடெனி னஃதொருவன-விற்றுக்கோட் டக்க துடைத்து."
என்பதனானும்,

நீதிநெறிவிளக்கம்

"கண்ணோக் கருமபா நகைமுகமே நாணமலரா
வினமொழியின வாய்மையே தீஞ்காயா—வண்மை
பலமா நலஙகனிநத பண்புடையா ரனறே
சலியாத கற்ப தரு"—என்பதனானுமறிக. (௬௭)

இரப்பவன் வாளா வேக விலலெனு மெவ்வங் கூறு
திரப்பினை நிரப்ப னன்று மிதனினன் றுவ தாகு
மிரப்பவ னிலலென் றூர வியமபிய வெவவஞ் சொலலென்
றிரப்பினும் பிறர்பாற் கூறு திரக்கமோ டுதன மைந்தா.

(இ - ள்) மைந்தனே! (உன்னிடத்தில வந்து) யாசித்தவன் வீணாய் [வெறுங்கையனாய்]ச் செலல, (அவனை நோக்கி நீயாசித்ததை) உடைத்தாயில்லே

னென்னுந் துக்ககரமாகிய மொழியைச் சொல்லாமல், அவன் யாசித்ததைக் கொடுத்தல் உத்தமம். யாசித்தவன் தானறியேனென்று கூறிய சொற்களைச் சொல்லுகவென்று (உன்னை) வருந்திக்கேட்பினும் (அதனைப்) பிறரிடஞ் சொல்லாமல் அவன்பேரிற் கருணையோடு கொடுத்தல் மிகவுத்தமம் (எ - று)

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் உதாரவானுக்கிரு எனக்கூறியதாம். (௫௮)

அருத்தியி னில்லென்ன னுமூ னளித்தலு மில்லென்ன றப்பா
லுரைத்தில னுக்ஞ சால வுதவலு மேற்கின் றானும
வருத்துற வில்லென்ன னுமை வழங்கிட லாவில் லெல்லாம்
பொருத்தலு மொன்றி னொன்று புகழ்மிக விளங்கி நிற்கும்.

(இ - ள்) வறுமையுடையோன் (உதவுக) என்றுரையாமுன்னர் (குறிப்பறிந்து) ஆசையுடன்கொடுத்தலும், (தன்பாலிரந்தவன்) பிறரிடத்துஞ்சென்று எளியோனென்று யாசியாவகையாகக் கொடுத்தலும், இரந்தவனே (தன்னிடம்) இரந்தோருக்கு வருத்தமுறும்படி இல்லையென்னாது கொடுக்கும்படி பெருஞ்செல்வத்தை யளித்தலும், ஒன்றற்கொன்று (முறையே) கீர்த்திமிக விளங்கிநிற்கும் எ - று. (௫௯)

நலமிகு செல்வம் பெற்று நல்குர வினைக் காத்த
லிலன்ற மாறி சீர்த்தி யில்லெனப் பிறர்சொ லெல்லா
வலனுரைக் கஞ்சி யேனும் வறியனை யில்லென் றெள்ளா
தலாபுகழ் பயனும் வேண்டி னுக்கையு மளிக்க மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! பரந்தகீர்த்தியும் புண்ணியமும் வேண்டுமாயின், நன்மைமிக்க செல்வத்தையடைந்து தரித்திரனைக்காத்திலன், அறம் பொருள் இன்பங்களாலாகிய கீர்த்தியடைந்திலன்; என்று பிறர் சொல்லுகின்ற வலிய வசைமொழிக்கு பயந்தாயினும் இரப்போனை யிவன் வறியனன்றோ வென்றிகழ்ந்திடாமல் உன் சரீரத்தையுங் (கேட்பின்) கொடுக்கக்கடவாய் எ - று

மேல் மூன்று செய்யுள்களின்கருத்தை, ஷை, ஈகை.

"நல்லா றெனினுங் கொளறீது மேலுலக - மில்லெனினு மீதலே நன்று.
இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல் - குலனுடையான் கண்ணே யுள."—
என்பதனானும்,

புறநானூறு

"தெண்கடல் வளாகம் பொதுமை யின்றி
வெண்குடை நிழற்றிய வொருமை யோர்க்கு
நடுநாள் யாமத்தும் பகலுந் துஞ்சான்
கடுமா பார்க்குங் கல்லா வொருவற்கு
முண்பது நாழி யுடுப்பவை யிரண்டே
பிறவுமெல் லாமோ ரொக்குமே யதனாற்
செல்வத்துப் பயனே யீதல்
றுய்ப்பே மெனினே தப்பின பலவே"—என்பதனானுமறிக (௬௦)

சாதல்வந் தடுத்த காலுந் தனக்கொரு சாத லின்றிப்
பூதல மிறக்குங் காறும் புகழுடம் பிருக்கு மந்தக்
கோதறு புகழின் யாக்கை கொடையினுற செல்வங் கூர
வாழ்தலை யுடையா ரன்றே வானமும் வணக்கு மீரா.

(இ - ள்) (பூதவுடம்பழிய) மரணம்வந்து சேர்ந்த விடத்தும் தனக்கோரழி வின்றி, பூவுலகமிருக்குமெல்லையும் புகழுடம்பானது விளங்கும (ஆதலின்) அந்தப்புக ழுடம்பைத் தமதீகையாற் சிறப்புற வளர்த்து வாழ்பவர்களே (மண்ணுலகத்தாரே யன்றி) விண்ணுலகத்தாராலும் வணங்கப்படத்தக்கவர்கள் எ - று

இச்செய்யுளால் கீர்த்தியைத்தேடு எனக்கூறியதாம.

இதனை, ஷை, புகழ்

"ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல - தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு
ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற் - பொன்றாது நிற்பதொன் றில்
நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப் - போற்றாது புத்தே ளுலகு.
நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும் - வித்தகர்க் கல்லா லரிது."—என்பத னும்,

சூளாமணி

"ஒருவனை யிரண்டு யாக்கை யூன்பெய்து நரம்பு போர்த்த
வுருவமும் புகழு மென்றாங் கவற்றினு ளூழின் வந்து
மருவிய யாக்கை யிங்கே மாய்ந்திறு மற்ற யாக்கை
திருவமர்ந் துலக மேத்தச் சிறந்துபின் னிற்கு மன்றே"—என்பதனு மறிக. (சுக)

பொருட்பால் - அரசியல்.

உரைசெயு மறத்தி னாறு லொருகுடை நிழற்ற முந்நீர்த்
தரைமுழு தாள வேண்டிற் றகைபெறு மமைச்சு நாடு
புரையறு மரணே மிக்க பொருள்படை நட்பென் றாறும்
வரைசெயப் படாத யாக்கை யுறுப்பெனை மதித்துக் கோடி

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற தருமசாஸ்திரப்படி கடல்சூழ்ந்த உலகமுழுவதை யும் ஒருகுடைக்கீழ் அரசுசெய்யவேண்டுமாயின், தகுதியாகிய அமைச்சும் நாடுங் குற்ற மற்ற அரணும் மிக்கபொருளும் படையும் நட்புமென்று சொல்லப்படும் ஆறும் அள விடப்படாத உன சரீரத்தினுறுப்பைப்போலப் பேணிக் கொள்வாயாக எ - று.

இதுமுதல் இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாலும் அறுபது செய்யுள்களாலும் அரசியல் கூறுகின்றார்.

இது முதல் நான்கு செய்யுள்களால் இராசாங்கம் பேணு எனக்கூறியதாம

இதனை, ஷை, இறைமாட்சி

"படைகுடி கூழமைச்சு நட்பர ணாறு
முடையா னரசரு ளேறு"—என்பதனுணர்க (சுஉ)

வினையினஞ் சாமை நிற்றல் வினைஞருக் களித்தல் செய்யும்
வினையிடை மனமேற் சேறல் விளங்கிய வறிவு வல்லே
வினையினை முடித்த லாண்மை வெங்கொலை யாதி நீக்கல்
வினைவளர் மான மற்று மேந்தருக் கியல்பு மைந்தா.

(இ - ள்) தொழில்செய்தலில் அஞ்சாதிருத்தலும், தொழிலாளர்க்கீதலும், செய்தொழிலில் மனவெழுச்சியும், விளக்கமாகிய (கல்வி) அறிவும், விரைவிற்றொழின

முடிததலும, (பினவாஙகாத) ஆணடகைமையும, வெவவிய கொலைமுதலிய தீமைகளை நீககலும, தொடுதத கருமததை விடாத மானமும ஆகிய விவையாவும அரசாகளுக் கியறகையாம. எ - று

இதனை, ஷை, ஷை,

''அஞ்சாமை யீகை யறிவூகக மிநநானகு - மெஞசாமை வேநதற கியலபு
தூஙகாமை கலவி துணிவுடைமை யிமமூனறு - நீஙகா நிலனுள பவறகு
அறனிழுககா தலலவை நீககி மறனிழுககா - மான முடைய தரசு ''—எனபதி னுணாக. (சரு)

குடிதளா வுறற காலைக கொளபொரு ளாறி லொனறும
விடுவது செயது தஙகள் விழுககுறை முறைசொல வாாககுத
தடையறக காடசி நலகித தணணிய வினசொல காடடி
வடுவற விடுததுச சொலவாா வனமொழி பொறுததல வேணடும.

(இ - ள) தனகுடிகள தளாசசியடைநதகாலததில (நீதிமுறைபபடி) பெறும் ஆறிலொருகூறறாக கடமைபபொருளையும விடடுககொடுததும, தமது பெரிய குறைபாடுகளை முறைபபடிசொலலி யறிவிபபவாகளுககுததடையினறிக காட்சிகொடுததும, குளிாநத இத வசனஙகூறியும, உணமையைக குறறமற விடுததுச சொலவோருடைய கடுஞசொலலை (வெகுளாமல) அஙகீகரிததும அரசுசெயயவேணடும எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை,

''காடசிக கெளியன கடுஞசொலல னலலனேல - மீககூறு மனன னிலம. [லகு.
செவிகைபபச சொறபொறுககும பணபுடை வேநதன - கவிகைக கீழததங கு
கொடையளி செஙகோல குடியோமப னானகு-முடையானும வேநதாக கொளி''
எனபதனானுணாக (சச)

செருவினொட டலைாக கொனறு திறைகொணடு நாடு காததுப
பொருளினை யீடடிக களவா புலலலா சுறற மாதி
பருததி லாமைக காததுப பயிலெற மாதி மூனறின
மருவுற விடுததுச செஙகோல வளாபபது மாடசி யாமே

(இ - ள) போாமுனையிற பகைஞாவதைததுக கபபமவாஙகி, தனநாடடைப் பாதுகாததுப, பொருளைச சமபாதிததுச, சோரா பகைவா சுறறததாா முதலியோரால அபகரிககபபடாமறகாததுப, (கடவுள அநதணாவறியோா முதலியவாகளுககாககும) அறததிலும, (படையரண முதலியவறறைப பேணும) பொருளிலும, (உறைவிடமபோக நுகாசசிமுதலியவறறை வளாபபடுததும) இனபததிலும பொருநதச செலவுசெயது செஙகோலை வளாபபது மாடசிமையாம எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை,

''இயற்றலு மீடடலுங காததலுங காதத
வகுததலும வலல தரசு''—எனபதனானும,

திரிகடுகம்.

''பததிமை சான்ற படையும் பலாதொகினு
மெததுணைபு மஞசா வெயிலரணும—வைததமைந்த
வெண்ணி லுலவா விருநிதியு மிமமூனறு
மணணாளும வேநதற குறுபபு''—எனபதனானுமறிக (௫)

ஐயமே திரிவே யென்னு மவையற வறநூ னீதி
மையமால் யானை பாய்மா வனபடைத் தொழினூ லாதி
யையவே கற்றுக் கற்ற பண்பின ரோடு நாளு
முய்யவே யளவ ளாவி யுழைத்தவா நிற்றல் வேண்டும்.

(இ-ள்.) தருமநூல் நீதிநூல் இரத கஜ துரக பதாதித்தொழினூலாகிய சகல கலைகளையுஞ் சந்தேக விபரீதமற மெல்லக்கற்று, (அவற்றைக்) கற்றறிந்தவர்களோடு நாடோறும் உச்சீவிக்கும்படி பயிற்சிசெய்து விதித்திருக்கிறபடி நடக்கக்கடவாய். எ-று.

இச்செய்யுளால் கற்றுணர்ந்தொழுகு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், கல்வி

"கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி - னிற்க வதற்குத் தக [க்கு
எண்ணென்ப வேனை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங் - கண்ணென்ப வாழு முயிர்
யாதானு நாடாமா லூராமா லென்னொருவன் - சாந்துணையுங் கல்லாத வாறு."—
என்பதனானும்,

புறநானூறு

"உற்றுழி யுதவியு முறுபொருள் கொடுத்தும்
பிற்றைநிலை முனியாது கற்ற னன்றே
பிறப்போ ரன்ன வுடன்வயிற் றுள்ளுஞ்
சிறப்பின் பாலாற் றாயு மனந்திரியு
மொருகுடிப் பிறந்த பல்லோ ருள்ளு
மூத்தோன் வருக வென்னா தவரு
ளறிவுடை யோனா றரசுஞ் செல்லும்
வேற்றுமை தெரிந்த நாற்பா லுள்ளுங்
கீழ்ப்பா லொருவன் கற்பின்
மேற்பா லொருவனு மவன்கட் படுமே"— என்பதனானு முணர்க (௪௫).

உடல்வயத் தாகுஞ் சாதி யுயர்ந்தவர் சாதி தாழ்ந்தோர்
திடமுற வுயிரி னோடு செல்லுறுங் கல்வி தம்மா
லடாதரும் பெருமை யெய்தா ராதலா லகக்கண் ணாகித்
தொடர்புறுங் கல்வி கல்லாத் தொழிலினை விடலே வேண்டும்.

(இ-ள்.) உடல் வயத்தாலுண்டாகுஞ் சாதியிலுயர்ந்தவரும் சாதியிற்றாழ்ந்தவரும், வலிமைபொருந்த வுயிருடன் செல்லுகின்ற கல்வியால் அடையும் பெருமையை யடையமாட்டார்கள் ஆனபடியால் உள்ளக்கண்ணாகித் தொடர்கின்ற கல்வியைக் கல்லாதிருக்குங் குணத்தைப் பரிச்சேதமாக ஒழிக்கவேண்டும். எ-று.

இச்செய்யுளால் கல்லாமையொழிக வெனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், கல்லாமை.

"நுண்மா ணுழைபுல மில்லா னெழினலம் - மண்மாண் புனைபாவை யற்று
மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங் - கற்றா ரனைத்திலர் பாடு."—
என்பதனானும்,

இன்னாநாற்பது

"கல்லாதா னூருங் கலிமாப் பரிப்பின்னா
அல்லாதான் சொல்லு முரையின் பயனின்னா

இல்லாதா னல்ல விழைவினுறு வாங்கினுறு
கல்லாதான் கோட்டி கொளல் '—என்பதனுற்றுணர்க (சஎ)

வறுமையான மடமை தன்னுல் வருந்திநெஞ்சு சுழியுங் காலை
யுறுதிசெய் துணையாங் கற்ற வுணர்வினை வளர்க்கு மென்று
மிறுதியில் லாத வின்ப மீட்டுமா தலினுற் கற்று
மறுவறு மொழுக்க முள்ளார் வாய்மொழி கேட்டல் வேண்டும்.

(இ - ள்) வறுமையாலும் அறியாமையாலும் மனம் வியாகுலப்படுங்காலத்தில், தேறுதல் செய்யுந்துணையாகும் கற்றவற்றினறிவை விருத்திசெய்யும். எக்காலத்தும் அழிவில்லாத இன்பத்தை உண்டாக்கும் (ஆகையால்) கற்றறிந்து குற்றமற்ற நல்லொழுக்க முள்ளவர்களுடைய வாய்மொழியைக் கேட்கக்கடவாய் எ - று.

இச்செய்யுளால் கற்றறிந்தார் சொற்கேளெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கேள்வி.

"செவியுணவிற் கேள்வி யுடையா ரவியுணவி - னான்றாரோ டொப்பர் நிலத்து.
கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற் - கொற்கத்தி னூற்றாந் துணை
இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே - யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்
எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு - மான்ற பெருமை தரும்"—என்பதனுலும்,

அறநெறிச்சாரம்

"மறவுரையுங் காமத் துரையு மயங்கப்
பிறவுரையு மல்கிய ஞாலத்—தறவுரை
கேட்குந் திருவுடை யாரே பிறவியை
நீட்குந் திருவுடை யார்"—என்பதனுலுமறிக. (சஅ)

இழிந்தவ னுயர்ந்த தொன்றை யியம்பினு முயர்ந்தோன் வாயி
னிழிந்ததொன் றுதித்தா லுள்ள வியல்பறிந் தோம்பி நீக்கிப்
பொழிந்தனன் பிறர்தாங் கூறும் புலப்படாப் பொருளுந் தெள்ளி
வழிந்தெனத் தெளியக் கேட்போர் மனங்கொளப் புகறல் வேண்டும்.

(இ - ள்) இழிந்தவன்வாயில் உயர் சொல்லொன்று பிறந்தாலும், உயர்ந்தவன்வாயில் இழிசொல்லொன்று பிறந்தாலும், (சொல்வானை நோக்காது) சொல்லின் பொருளையறிந்து (நன்றாயின்) உட்கொண்டு (அன்றாயின்) விலக்கி, பருப்பொருட்டாகப் பிறர்சொல்லும் புலப்படாப்பொருளையுந் தெளிந்து கேட்போர்க்கு எளிதிற் பொருள்விளங்க (அதினுண்பொருளை)ச் சொல்லுதல் வேண்டும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் நுண்ணறிவிறப்பில எனக்கூறியதாம்

இதனை ஷை, அறிவுடைமை.

"எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருள்-மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.
எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் - நுண்பொருள் காண்ப தறிவு."—என்பதனுனறிக. (சக)

எவ்வகை யுலகத் துள்ளா ரியல்புட னொழுகு கின்று
ரவ்வகை யொழுகி னன்றே யழிவன வருமுன் காத்துக்

தவ்வெனும் பழிபா வங்க டபுதியைய தாமை யநதி
செவ்விய நெறியி னுளு நு செலுததுக பொறிக ளோநதும்.

(இ - ள்) உலகத்திலுள்ளவர்கள் எவ்வகை நடக்கையாக நடக்கின்றனரோ அவ்வகைய நடக்கையிலிருந்து, கேடுவிளைவனவற்றை வருமுன்னரே (உணர்ந்து) தடுத்து, கெடுதியாகிய பழி பாவம் கெடுதி (இவை) அடையாது பயந்து ஐம்புலன்களை நன்னெறியில் நாடோறுஞ் செலுத்துக. எ - று

இதனை, ஷ, ஷ.

"சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ - நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.
அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ - தஞ்ச லறிவார் தொழில்
எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை - யதிர வருவதோர் நோய்.
எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ - டவ்வ துறைவ தறிவு."—என்பதனுனுணர்க.

நலமிகு வுயர்ந்தோர் தம்மை நண்புறத் தழுவிக் கொள்க
நிலவிய கயத்துப் பூவை நிகர்தரா துயர்ந்த கோட்டி
னலரென வவர்பா னிறக வாக்கமிக் கடுத்த காலை
மலர்வதும் வறங்கூர் காலைக் கூம்பலு மொழிக மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! நன்மை மிக்குயர்ந்தோர்களை நட்புறும்படி தழுவிக்கொள்வாயாக அந்த நட்பை (முன்மலர்ந்து பிறகுவியும்) விளங்கிய நீர்ப்பூப்போல, மிக்க ஆக்ககாலத்தில அடுத்தலும் மிக்க வறுமைக்காலத்தில விடுத்தலும் இன்றி, (என்று மலர்ந்தவாறே யிருக்கும்) உயர்ந்தகோட்டின மலர்போல (ஒருதன்மையாக)க் கொண் டொழுகுவாயாக எ - று.

இதனை ஷ ஷ

"உலகந் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங்
கூம்பலு மில்ல தறிவு"—என்பதனானும்,

பழமொழி

"அறிவினை மாட்சியொன் றில்லா வொருவன
பிறிதினை மாண்ட தெவனும்—பொறியின
மணிபொன்னுஞ் சாந்தமு மாலையுமற் றின்ன
வணியெல்லா மாடையிற் பின்"—என்பதனுனுமறிக (௬௧)

அருந்தவர் குரவர் முன்னோ ரந்தண ருயர்ந்தோர் தம்பாற்
றிருந்திய வணக்க மின்மை செருக்குவே ணடிப்பக் கத்தும்
பொருந்திய பொருள்கொ டாமை பொங்கிய வெகுளி காமம்
விருந்துசெய் கழிகண் ணோட்ட மிவையெலாம் விடுக மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! அரியதவசிகள், குருக்கள் (தந்தைதாய முதலிய) மூத்தோர்கள், வேதியர்கள், பெரியோர்கள் ஆகிய இவர்களிடத்திற் கீழ்ப்படியாமையும் செருக்குறுதலும், கொடுக்கவேண்டிய விடத்தும் பொருந்திய பொருளைக் கொடாமை, கடுங்கோபம் பெருங்காமம் புதிதாகச்செய்யும் பேருவகை மிதமற்ற தாட்சணியங் கொள்ளுதலாகிய இவற்றையெல்லாம் தவிர்க்கக்கடவாய் (இவை குற்றமுடையன வாகலின்.) எ - று.

இதுமுதல மூன்றுசெய்யுள்களால தவ்வொழிததொழுகு எனக்கூறியதாம்.

இதனை ஷை குறு[illegible]

"செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார் - பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து
இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணா - வுவகையு மேத மிறைக்கு"—என்பத
னானறிக (௫௨)

வேறு

குற்றம் புரியா திருந்துபிறர் குற்றங் களைக சிறிதேனுங்
குற்றம் புரியிற் சிற்றெரியைக் குவையை யழிக்கு மாறேபோற்
பற்றும் பெருவாழ் வினையழிக்கும் பகைவர்க் காக்க மிகப்பெருக்கு
முற்றும் பெருநோ யுழப்பிக்கு முனியா ராலு முனிவிக்கும்

(இ - ள்) (நீசிறிதும்) குற்றஞ்செய்யாதிருந்து பிறருடைய குற்றங்களைத் தீர்க்கக்கடவாய் சிறிது குற்றமேனுஞ்செய்தால், சிறுநெருப்பு [ஒருபொறி] வைக்கோற்போரைத் தகிக்கும் வகைபோல, பெரியசெல்வத்தைக் கெடுக்கும், பகைவர்க்குச் செல்வ மிகச்செய்யும் [தன்னை யெளியனாக்கும்], ஆயுள்முழுதுந் தீராப்பிணியால் வருந்தச்செய்யும், வெறுக்காதவர்களாலும் வெறுக்கச்செய்யும். எ - று

இதனை ஷை ஷை

"வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர்-வைத்தூறு போலக் கெடும்.
தன்குற்றம் நீக்கிப் பிறர்குற்றங் காண்கிற்பின் - என்குற்ற மாகு மிறைக்கு"—
என்பதனானறிக (௫௩)

கன்று மினிய பொருள்பலவுங் காதல் பகைவ ரறியாமே
நன்று நுகர்க நினையென்று நன்கு மதித்து வியவற்க
நன்றி பயவா வினையினையு நண்ணு மத்தத்தான முடியற்க
வென்றி விளங்கப் புகழ்விளங்க விழுப்பம் விளங்க வேண்டிடினே

(இ - ள்) காரியசித்தி வேண்டுமாயின், விரும்பப்படும் ஆசையுடைய இனிய பல பொருள்களையும் பகைஞர்களறியாமல் நன்றாக அநுபவிக்கக்கடவாய் கீர்த்தி விளங்கவேண்டுமாயின் உன்னை நீயேமதித்து இறுமாப்பதைவிடுக மகிமை விளங்க வேண்டுமாயின் நன்றியைத் தராத (பயனற்ற) செயல்களையும் (நாம் செய்யவல்லோ மென்னுந்) தூரகங்காரத்தினாற் செய்யாதொழிக எ - று

இதனை ஷை ஷை

"வியவற்க வெஞ்ஞான்றுந் தன்னை நயவற்க-நன்றி பயவா வினை
காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பின்-ஏதில வேதிலார் நூல்"—என்பதனானும்,

திரிகடுகம்

"தன்னை வியந்து தருக்கலுந் தாழ்வின்றிக்
கொன்னே வெகுளி பெருக்கலு—முன்னிய
பல்பொருள் வெஃகுஞ் சிறுமையு மிம்மூன்றுஞ்
செல்வ முடைக்கும் படை"—என்பதனானுமறிக. (௫௪)

நுண்மை யறனு மிகத்தெளிந்து நூலி னியல்பு முலகியல்பும்
வண்மை யுறத்தேற் றிடுமாற்றல் வல்ல ராகி வளர்சீலந்
திண்மை யறிவா யுளின்முதிர்ந்தோர் சேர நன்கு மதித்திடுக
வெண்மை புரியா துயர்த்திடுக வியம்பும் வழிப்ப நின்றிடுக.

(இ - ள்.) அதிசூக்கும தருமங்களையும மிகவுமாராயந்து, சாஸ்திரவிதியும் உலகியற்கையும் வண்மையாக உணர்த்திடும் ஆற்றலில் எல்லாராய, வளர்கின்ற ஞானத்திலும உறுதிப்பாட்டிலும், அறிவிலும், வயதிலுமேம்பட்டோரை யறிந்து உயர்வாக மதிக்கக்கடவாய், (அவரை) அசட்டை செய்யாமல் மேன்மைப் படுத்தக கடவாய், (அவர்) கூறும் வழியே நடக்கக்கடவாய. எ - று

இதுமுதல மூன்றுசெய்யுள்களால் உயாந்தோரைச சிநேகஞ்செய் எனக் கூறியதாம

இதனை, ஷை பெரியாரைத் துணைக்கோடல

"அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை - திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல
தம்மிற பெரியார் தமரா வொழுகுதல-வன்மையுளெல்லாந தலை" — எனபதனானறிக.

மழையின மிகுதி மழையின்மை வெளிநீப பிணிபால வந்ததுயா
குழைவிலெமரா தக்கோரைக் குறிந்து சாந்தி யாறகடியா
விழைவில பகைவா கள்வாவினை செயவாா றறா மிவாகளினும
மிழையை யுபாய நான்கானும பெயாக்கும பெரிய ரொனுந்துணையே.

(இ - ள்) பெரியோரெனனுந் துணையானது, மழையின மிகுதி-பெருமழை-மழையிலலாமை - கெடுகாற்று - அக்கினிபற்றுதல - கொடுமபிணி, ஆகிய விவற றால நேரிடு துன்பங்களை, குழைவிலலாத தெயவத்தையும சித்தியாளரையுங்குறித் துப் பரிகாரஞ்செயது நீக்கி, விருப்பமிலலாத பகைஞாகள - திருடாகள - தொழிலா ளாகள் - உறவினாகள ஆகிய விவாகளால விளையுந தீமைகளைச (சாமபேததான தண டஙகளாகிய) சதுாவித வுபாயஙகளினாலும விலக்கும. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"உற்ற நோய நீக்கி யுறாஅமை முற்காக்கும
பெற்றியார்ப பேணிக் கொளல" — எனபதனானறிக. (நிசு)

நற்பான் மையினுற றேவாகளா னண்ண லாகு மெதிாவினையை
யுறபா தஙக ளானறிந்தே யொழிபபா மனிதா ராலவருவ
பொற்பா ரவரிங கிதஙகுணமா சாரஞ செயலாற புகக்றிந்து
பிற்பா லுறச்செய் குவரதனாற பெரியோா துணையே துணையாகும.

(இ - ள்.) தெயவத்தால வரும எதிாகால விக்கினஙகளை முறகாட்டுங் குறி களானறிந்து (பரிகாரமுதலிய) நறகருமஙகளாலொழிப்பாாகள மனிதரால வருந தீஙகுகளை அவருடைய அழகிய இஙகிதத்தினாலும குணத்தினாலும் ஆகாரத்தினாலும செயகையினாலும ஆயந்தறிந்து தவிரசசெயவாாகள ஆதலால (உனக்குப) பெரியோ ருடைய துணையே துணையாகும. எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"அரியவற்று ளெலலா மரிதே பெரியாரைப
பேணித் தமராக் கொளல "— எனபதனாலும,

சீவகசிந்தாமணி

"பாலவிளை பரந்து மேயும் படுகடல வளாக மெலலாங
கோலவிளை யாமற காத்துன் குடைநிழற றுஞ்சு ஞேக்கி
நூல்விளைந் தனைய நுணசொற் புலவரோ டறத்தை யோமபின
மேல்விளை யாத வின்பம வேந்தமற றில்லை கணடாய "— எனபதனாலுமுணர்க.

நல்ல வினைக்கு நற்பயனுந் தீய வினைக்குத் தீப்பயனும்
இல்லை யென்னும் வல்விழுத்தைப்பரு மெள்ளும் விடருந் தூர்த்தர்களுஞ்
சொல்லு நட்டு முதலாகத் தொக்க குழுவைச் சேர்ந்தொழுகிற்
புல்லு மறிவைத் திரித்திருமைப் பொருளுங் கெடுக்கும் புகழோடே.

(இ-ள்) (தாந்தாஞ்செய்யும்) நல்வினைக்கு நற்பயனும் தீவினைக்குத் தீப்பயனும் (உண்டாவது) இல்லையென்று (வம்புரை) கூறும் முழுமூடர்களும், இழுத்தைக் காமிகளும், தூர்த்தர்களும் (இழித்துச்) சொல்லுகின்ற நடத்தையுடையோரும் முதலாகச் சேர்ந்த (சிற்றினத்தார்) கூட்டத்தைச் சேர்ந்து நடந்தால், பொருந்திய நற்புத்தியை மாற்றி (அவர்களைச்சேர்ந்தோன்) அடையும் இம்மை மறுமைப்பயன்களையும் கீர்த்தியோடு கெடுப்பார்கள் எ-று.

இச்செய்யுளால் அற்பரைச் சேராதே எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, சிற்றினஞ்சேராமை.

"சிற்றினம் அஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான் - சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.
நிலத்தியல்பா னீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க் - கினத்தியல்ப தாகு மறிவு
நல்லினத்தி னூங்குந் துணையில்லை தீயினத்தி-னல்லற் படுப்பதூஉ மில்." — என்பதனாலும்,

நான்மணிக்கடிகை.

'மொய்சிதைக்கு மொற்றுமை யின்மை யொருவனைப்
பொய்சிதைக்கும் பொன்போல மேனியைப் - பெய்த
கலஞ்சிதைக்கும் பாலின் சுவையைக் குலஞ்சிதைக்குங்
கூடாக்கட் கூடி விடின்" — என்பதனாலு முணர்க. (ருஅ)

செய்யும் பொழுதே யழிபொருளிற் சிறப்பத் தோற்பத் திரண்டினுமொன்
றுய்ய வுதவி யழிப்பக்கு மொண்மை வினையைத் தேர்ந்துளத்தி
னைய மன்ற வினத்தோடு மாய்ந்து தனித்தும் புரிந்திடுக
வெய்ய வாக்கங் கருதிமுதல் விளிக்கும் வினையைப் புரியற்க.

(இ-ள்) (ஓர்தொழிலைச்) செய்கையிலேயே செலவிடும் பொருளுக்கு மிக்க பொருளாவது ஒத்த பொருளாவது உண்டாகும்படி பின்பு தரத்தக்கதாகவுள்ள நல்வினையை, ஐயந்தீர்ந்த நல்லினத்தோடு யோசித்தாவது (நீயே) தனித்து மனத்திற் கருதியாவது செய்; ஆக பெரிய இலாபத்தை விரும்பி முதற்பொருளை யிழப்பிக்குந் தொழிலைச் செய்யாதே எ-று.

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் ஆராய்ந்து தொழில்செய் எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, தெரிந்துசெயல்வகை.

"அழிவதூஉ மாவதூஉ மாகி வழிபயக்கு - மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்
தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க் - கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.
ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை - யூக்கா ரறிவுடை யார்" — என்பதனாலறிக.

வலியே காலம் வினையிவற்றின் மாற்றான் றனக்கு முனக்குமுள
பலவா நிலையும் வினைதொடங்கும் பண்பு மதற்கா மிடையூறும்
விலக்கத் ததனை விலக்குவதும் வெல்லு மாறும் வென்றதனு
லெய்ப் பயனு முதலனைத்து நேராத் தெளிந்தே வினைசெய்க.

(இ - ள்) வலிமை-காலம-இடமாகிய இவற்றினால், பகைவனுக்கும உனக்குமுள்ள பலவகையாகிய தாரதம்மியமும, தொழிலைத தொடங்கும முறையும், அதற்குவரும் விக்கினமும, நீங்கா விக்கினத்தை நீக்குவதும, செய்மடைதலும, செய முற்றதால வரும அழியாத இலாபமும முதலிய எல்லாவற்றையும நன்குணாந்தே ஓா தொழிலைச செய்வாயாக எ - று

இதனை, கெ, கெ

"வகையறச சூழா தெழுதல பகைவரைப
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு "—என்பதனானறிக. (கூ0)

பெரிய முயற்சி வினைபயனைப பேறு வினையே பயனிலிந்தா
மரிய வினையே பின்றுயர மாக்கு வினையே புரிந்தாலும
பெரிய முயற்சி முதலாகப பேசும வினைக்கு மாறுதலையா
முரிய வினையை விடுத்தாலு முலவாப பெருமை யொழியுமே.

(இ - ள) மிக்க முயற்சியா லாகுந்தொழில - பயனறராத தொழில - அறபப பயன்றருந்தொழில - பினபு துனபம விளைக்குந்தொழில ஆகிய இவற்றைச செய்தாலும், மிக்க முயற்சியாலாகுந தொழில முதலாக (மேற) கூறிய தொழிலகட்கு எதிரிடையாகப பொருந்திய தொழிலகளைச செய்யாது விடுத்தாலும, கெடாத பெருமை கெடும் எ - று.

இதனை, கெ, கெ

"செய்தகக வல்ல செயககெடுஞ் செய்தகக
செய்யாமை யானுங கெடும "—என்பதனானறிக (கூக)

கொடுத்தல பொருள்வேட கையனிடத்துங குளிரசொற செவ்வி யானம
னடுத்துப பிறரோ டமராற்றி யயாந்தா னிவாபாங் கினுமவேறு [பிய
படுத்த துணையாம படையினனின பகுதி யொடுசே ராணிவாக
ளிடத்து மொறுத்த லிவற்றினவரா லிவாகீழ மக்க ளிடத்தினுமாம

(இ - ள) (உனபகைவரில) பொருளாசைக காரனைத தானவுபாயத்திலும நன்னடக்கை யாளனும சோமபலுள்ளோனும பகைவருடன போாசெய்து இளைத்தவனுமாகிய இவாகளைச சாமவுபாயத்திலும, துணைப்படையாளனும உனனோடு டிணக்க மறறவனுமாகிய இவாகளைப பேதவுபாயத்திலும, இமமூன்றுபாயத்தால் வசபபடாதவாகளும கீழ்மக்களுமாகிய இவாகளைத தணடவுபாயத்தாலும அடக்குக எ - று.

இதனை, கெ, கெ,

"எண்ணித துணிக கருமந துணிந்தபி - னெண்ணுவ மெனப திழுக்கு
ஆற்றின வருந்தா வருத்தம பலாநின்று - போற்றினும பொத்துப படும "—என்பதனானறிக. (கூஉ)

வலியா ரான காலத்து வழங்க லாதி மூன்றனையு
மெலியா ரிடத்துச செய்திடலு மெலியா ரான காலத்து
வலியா ரிடத்தி னொறுத்தலையும வகுக்கின வேந்தாக கவைமைந்தா
நலிவா மதனு லவரவா பா னடத்து முறைதோந தியற்றிடுக.

(இ - ள்.) மைந்தனே! வலியவராயிருக்குங காலத்தில தான சாம பேத வுபாயங்களையும மெலியவரிடத்திற செய்தாலும், மெலியவராயிருக்குங காலத்தில தணட

வுபாயத்தை வலியவரிடத்திற் செய்தாலும் அவை அரசர்க்குக் கேட்டை விளைக்கும். ஆதலால் அவரவரிடத்திற் செய்யத்தக்க வுபாயத்தைத் தெரிந்துகொண்டு தொழில் செய்வாயாக எ - று.

இதனை, தெ, தெ.

"நன்றாற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர் - பண்பறிந் தாற்றாக் கடை.
எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டுந் தம்மொடு - கொள்ளாத கொள்ளா துலகு."
என்பதனானும்,

பழமொழி.

'தற்றூக்கித் தன்றுணையுந் தூக்கிப் பயன்றூக்கி
யுற்றது கொள்க மதிவல்லார் — மற்றதனை
யாதானு மொன்றுகொண் டியாதானுஞ் செய்தக்கால்
யாதானு மாகி விடும்"—என்பதனானுமறிக (சுங)

வினையின் வலியா திகனனும் வேறு வேறு சீர்தூக்கி
நினது வலிமிக் குழிவினையை நிகழ்த்து நிகழ்த்த காலத்துப்
புனையும் வென்றி யுறுவிழுக்கும் பொருந்து மதனை லவவிடத்து
வினையுந் தோல்வி யுறுங்குறைந்த விடத்தும் வினையை யெண்ணற்க.

(இ - ள்) தொழிற்பல முதலிய நான்கனையும் அளவிட்டு, உன்னுடைய பல மானது மிக்குள்ள காலத்தில் தொழில் செய்யத் தொடங்குக (செய்ய வினையும்) ஒப்பான காலத்திலும் அழகிய வெற்றி யுண்டாகாது கேடும் விளையும் ஆனபடியால் அப்பொழுது வருந்துகின்ற தோல்வியுண்டாகும். வலிகுன்றிய காலத்துந் தொழில் புரியக் கருதற்க எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுளால் வலிமைகண்டு தொழில்செய்ய எனக்கூறியதாம்.

இதனை, தெ, வலியறிதல்

"வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியுந் - துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.
உடைத்தம் வலியறியா ரூக்கத்தி னூக்கி - யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்"— என்பதனானறிக

வினையின் வலியாதிகனனை யென்றது - தொழிற்பலம் - தன்பலம்-பகைவன் பலம் - தனக்கும் பகைவனுக்குமிருக்குந் துணைப்பலம் (சுச)

குறைந்த வலிய ராயினுங் கொற்ற மைந்தர் பலர்கூடி
னிறைந்த வலியெ னுமதனை னேரா தொழிக பலரோடுளத்
துறைந்த வூக்கந் தனைக்கொண்டே யுற்ற நினது வலியளவி
னிறந்தும் வினைமே னடவற்க விறவா வென்றி வேண்டிடினே.

(இ - ள்) வலிகுன்றியவர்களானாலும், வெற்றியமைந்த பலமாந்தர்கள் கூடி டில் (உனது) மிகுந்த வலிமை யாது பயனுடையதாம்? ஆதலால், பலருடன் பகை கொள்ளாதொழிக மனோற்சாகத்தையே பொருளாகக்கொண்டு உனக்கு அழியாத வெற்றி வேண்டுமாயின், இறந்தாலும் உன்வலி யளவைக்கடந்து, யாதொரு தொழி லையுந் தொடங்காதே எ - று.

இதனை, தெ, தெ.

"பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ் - சால மிகுத்துப் பெயின்.
நுனிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி - னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்"—என்பத னானறிக (சுரு)

வந்த பொருளிற் காற்கூறு வரும் விடாநீக் குதப்புகைத்து
மைந்த விருகா னிலைக்காக்கி மற்றைக் காலே வழங்கிடுக
சிந்து நெறிக ளிகலாமற் சேரு நெறிகள் சுருங்கிடினு
நந்த லிலதா பொய்ப்பினுமா நாடி னதிகச் செலவிழுக்காம்

(இ - ள்) மகனே! உனக்குக் கிடைத்த பொருளளவிற் காற்பங்கை இனி வரும் விக்கின நிவிர்த்தியின் பொருட்டு இருப்புவைத்து, அரைப்பங்கை உன் செலவிற்குபயோகப்படுத்தி, மற்றைக் காற்பங்கைத் தானஞ்சிகட்காகச் செலவிடுக, வரவு குறையினுஞ் செலவு அதனிற் குறைதல் நன்று வரவுஞ் செலவும் ஒத்திருப்பினும் கேடில்லை. வரவுக்கு மிஞ்சிய செலவுசெய்தல் கேட்டைத் தருமென்றறிக எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள் - போற்றி வழங்கு நெறி
ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை - போகா றகலாக் கடை
அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல - வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும்"
என்பதனானும்,

இரும்பலகாஞ்சி

"ஆர்கலி ஞாலத் தறங்காவ லாற்சிறந்த
பேரருளி னாகுப் பெறலருமை யாதரோ
ஊதிறைய மாமகர வெள்ளத்து நாபபணும்
போமலைந்து வெல்லும் புகழ்"—என்பதனானுமறிக (௬௬)

ஆற்றன் மூன்று முபாயங்க ளனைத்து மிடத்தோ டமைந்திடினும்
போற்றி நினக்கு வென்றியுறும் பொழுது தோர்ந்தே வினைபுரிக
வேற்ற காலம் வருமளவு மெண்ணி யிருந்த வதுமைந்தா
வீற்றுச் சமாக்குப் பின்வாங்கும் வெற்றித் தகரே யாகுமால்.

(இ - ள்) மைந்தனே! மூவகையாற்றலும் நால்வகை யுபாயமும் தக்க விடத்துடன் வாய்ந்தாலும், சாத்து உனக்குச் செயமுண்டாகுங் காலமும் ஒத்திருக்கத் தெரிந்தே தொழில்செய்க ஒத்தகாலம் (வாய்த்திராவிடின் அது) வருமளவும் எதிர் பார்த்திருக்கவேண்டும். அது முட்டிச் செயிப்பதற்கு ஆட்டுக்கடாய் பின்வாங்குதல் போலுமென்று நினைப்பாயாக எ - று

இது முதலிரண்டு செய்யுள்களால் பருவம் பார்த்துத் தொழில்செய் எனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷை, காலமறிதல்.

"அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் - கால மறிந்து செயின்
காலங் கருதி யிருப்பர் கலங்காது - ஞாலங் கருது பவர்
ஊக்க முடையா னொடுக்கம் பொருதகர் - தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து."—என்பதனானறிக. (௬எ)

மிகைமிக் கியற்றித் திரிந்திடினும் வெல்லுங் காலம் வருமளவும்
பகைமை புறத்திற் றோற்றுமற் பகைவர் தம்மைப் பணிபோடு
நகைசெய் தயப்போற் சுமந்திடுக நாடுங் காலம் வந்துவிடின்
றசைசெய் வினையை யமைவிற் றப்பா வண்ண முடித்திடுக

(இ - ள்) (உள்பகைவர்) மிக்கதீங்குசெய்து திரிந்தாலும் நீ பகைமையை வெளிக்குக்காட்டாமல் செயிக்குங்காலம் வருமளவையும் அப்பகைவரைத் தகுதியோடு சந்தோஷித்துச் சும்மாயிருப்பவன்போலவிருந்து தக்ககாலம் வாய்த்துவிட்டால், தக்கபடி செய்வினையை அப்பொழுதே தவறுமறப்படி முடித்திடு. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை

'பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்து - உள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்
செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை - காணிற் கிழக்காந் தலை
எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே-செய்தற் கரிய செயல்'—என்பதனாலும்,

சீவகசிந்தாமணி

"இடத்தொடு பொழுது நாடி யெவ்வினைக் கண்ணு மஞ்சா
மடப்பட லின்றிச் சூழு மதிவல்லார்க் கரிய துண்டே
கடத்திடைக் காக்கை யொன்றே யாயிரங் கோடி கூகை
யிடத்திடை யிரங்கச் சென்றங் கின்னுயிர் செகுத்த தன்றே"—என்பதனுமறிக. (சுஅ)

வாயி னூழில் வழங்கமற மதிலை வளைத்தொன் றற்கொன்று
மேய துணையாய பல்படையு மெலிவற் றிருப்ப மதிலகழி
யேய வியற்றி யரசிருக்க வேற்ற விடங்கை நிலத்தோடு
பாய புனலு முடையதுவே பகையை யழிக்கு மிடனாகும்.

(இ - ள்) வாசலும், நுழைவாசலும் வழக்கமறும்படி மதிலைவளைத்து ஒன்றற்கொன்று பொருந்தியதுணையாய பல்படைகளும் மெலிதலற்றிருக்க மதிலும், அகழியும் பொருந்தச்செய்து அரசிருப்புக்கொத்த தலவாய்ப்பும், பரந்தநீர்வளமுமுடைத்தாயிருப்பதுவே பகையைவெல்லுதற்கு இடமாம் எ - று.

இதுமுதலிரண்டுசெய்யுள்களால்இடமறிந்துதொழில்செய்யெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, இடனறிதல்

"தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று
மிடங்கண்ட பின்னல் லது"—என்பதனானறிக (சுகூ)

ஊக்க மிலனா யினுமிடத்தோ டுற்ற வினைசெய் குவனாயி
னூக்க முடையாற் கிடனின்று மொழியு மூக்க மிலாதவனுக்
கூக்க முடையா னாயினு முற்ற படையும் பலவேனு
மூக்க மழிவ னிடத்தோடு முற்று வினைசெய் யாவிடினே.

(இ - ள்) ஊக்கமில்லாதவனாயினும் இடவாய்ப்பினையுடைய தொழிலியற்றுவானாயின், (பகைஞனாகிய) ஊக்கமுடையானுக்கு வெல்லுமிடனின்றி யொழியும் இடவாய்ப்போடும் பொருந்தி வினைசெய்யானாயின் ஊக்கமுடையவனாயினும் சேனைப் பெருக்கமுடையவனாயினும் எளியபகைவனாலுஞ் செயிக்கப்படுவான் எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை

"ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து - போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.
சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா - னூக்க மழிந்து விடும்"—என்பதனாலும்,

பாரதவெண்பா

"வான்சேரிற் புள்ளஞ்சா வல்லரில சுறறிய
கானசேரி ணுமானின கணணஞசா —வானசே
சிகர வரைசேரிற றேனஞசா வஞசா
மிகுதீக கயஞசேரின மீன" —எனபதனுமறிக. (எ0)

பிறபபுங குணமு மறிவுமெனப பேறு மிவையுஞ செயலகளையுஞ
சிறக்குங் காட்சி யொடுகருத்தே செயிரி னூலென றிவைதமமா
னிறுக்கு மமைசசா முதலோரை நின்றா ராயந்து தெளிந்திடுக
வெறுக்கும வினையாற் றுறற்பொருட்டு மறைபோ காமைப பொருட்டுமே.

(இ - ள்) மந்திரித்தொழின முதலிய எத்தொழிலாயினும் ஒருவனைத்தெரிந்து கொள்ளுங்கால, தனதொழிலைச் சாதிக்கவும வஞ்சியாதிருக்கவுமாக (அவனுடைய) பிறப்பும் குணமும அறிவும செயலகளுமென்று சொலலுமிவற்றைக் காட்சிப்பிர மாணத்தாலும அநுமானப்பிரமாணத்தாலும ஆகமப்பிரமாணத்தாலும, (அறமபொரு ளின்பம் அச்சமாகிய இவற்றில வைத்துப) பரீட்சித்து நமபுவாயாக எ - று.

இது முதல் ஒனபது செயயுளகளால ஒருவனைப பரீக்ஷித்து நமபு எனக கூறியதாம. (எக)

அறவோர் புரோகி தரைவிடுத்திட் டவரா லிந்த வரசனறா
னறவோ னலல னிவறபோக்கி யறவோ டுரிமை யுடையானை
யுறவே வைத்தற் கெணணினமீ தொத்த தெவாக்கு நினகருத்தென்
லுறவோ தெனக்கு ளறவோடு மோர்ந்தே யொருவன றனைத்தெளிக.

(இ - ள) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில) அறவோரையும புரோகித ரையும் விடுத்து அவரால இபபோதாளுமரசன தருமகுணமற்றவன(ஆதலால)இவனை நீக்கி, தருமகுணமுடைய மற்றொருவனை அரசனாக நியமித்தற்கு யோசித்தோம. இது எலலோருக்குஞ சமமதமாயிருக்கின்றது உன கருத்தியாது அதனைச் சொலலுக வென்று பிரமாணமாகக்கேட்டு (அறத்தினவழியிற) பரீக்ஷித்து ஒருவனைத் தந்திர மாகச சோதித்துததெளிக. எ - று. (எஉ)

சேனைத் தலைவ னொடுமவனைச் சேர்ந்தா ரையுமவிட் டிவவரச
னீனப் பொருளா சையனிவனை யிழுக்கிக் கொடையோ டுரிமையுடை
யானைப் புரத்தற் கெணணினமீ தமைந்த தெவாக்கு நினகருத்தென
றூனப் படாமை யுரைத்திடெனச் சூழொ டுரைபபித் தேதெளிக.

(இ - ள.) (தெரிந்து கொள்ளபபடுபவனிடத்தில) சேனபதியையும அவன் வகையினரையும விடுத்து இபபோதாளுமரசன இழிவாகிய பொருளாசையுடைய வன, (ஆதலால) அவனை நீக்கிக் கொடைத்தொழிலில வலல மற்றொருவனை அரச னாக்குமபடி யோசித்தோம் இது எலலோருக்குஞ சமமதமாயிருக்கின்றது உன சம மதம் யாது? ஒளியாதுரைக்கவென்று பிரமாணமாகச சொலலுவித்து (பொருளவழி யிற) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச சோதித்துக்கொளக. எ - று (எங)

தொன்று தொட்ட வுரிமையொடு சூழ்ந்த தவமூ தாட்டியைவிட்
டொன்று முரிமை தனிவினனு ளுனைக்கண் டியங்கி யெனைவிடுத்தாள
சென்றங் கவளைக் கூடுதியேற சிறந்த பொருளுங் கூடுநினக
கென்று தெளியச் சூழறவோ டிசைபபித் திதனு னுந்தெளிக.

(இ - ள்) (தெரிந்து கொள்ளப்படுபவனிடத்தில்) பழமையேயுள்ள உரிமையளாக ஒரு தவமுதுமகளை விடுத்து இம்மங்கை உன்பேரில் மோகமுற்று (அழைத்து வருதற்கு) என்னையனுப்பினள். அவளோடு சென்று தழுவுவாயாயின் உனக்கு (இன்பமேயன்றிச்) சிறந்தபொருளுங் கைகூடும் என்று பிரமாணமாகச் சொல்லுவித்து (இன்பவழியில்) பரீக்ஷித்து ஒருவனைச் சோதித்துக்கொள்க எ - று (௭௪)

வேறு

ஒருமித்த பேலிட்டே யோரமைச்சன் றனைமன்னை யிகழ்ந்தோனை யோரானை,
யொருமையுற வழைப்பித்திங் கொருமைப்பாக் குழீஇயினனென் றுறுத்
திக்கால, லொருவனிலவ் வரசமைமை யொழிந்தகமுயன் றனிவனை யொ
றுத்துவேறே, யொருவனைப்பதவிக்கே நிறுத்தமுறை கருதனென் றெனச்
சூழ்ந்தோ ருரைப்பித் தேர்க

(இ - ள்) ஒரு மந்திரியைக்கொண்டு அவனுடைய வீட்டில் யாதேனு முகாந்தரம்வைத்து மற்றவர்களை யழைப்பித்து, இவர்கள் ஏதோ மோசஞ்செய்யக்கூடினாரென்று சாவற்படுத்தி, வேறொரு மந்திரியைக்கொண்டு இவ்வரசன் நம்மைக்கொலை செய்ய எத்தனித்தான் (அவன் நம்மைக் கொல்வதன்முன் நாம்) அவனைக்கொன்று வேறொருவனை யரசனாக்கச் சம்மதித்தோம் உன் கருத்தென்ன? பிரமாணமாகச் சொல் என்று சோதித்துக்கொள் எ - று

மேல் ஐந்து செய்யுள்களின் கருத்தை, ஷை, தெரிந்துதெளிதல்.

"அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும்"—என்பதனானறிக. (௭௫)

வேறு.

நல்ல குடியிற் பிறந்தாரு நவையு மறப்பு மடிபிழைப்பென்
றல்ல லுறுக்கு மிவைமுதலா மனைத்து நீக்கிப் பழிக்கஞ்சி
யொல்ல லுறுநா ணுடையானே போந்து தெளியப் படுமைந்தா
வல்ல கலைதேர்ந் தாசற்றா ரிடத்தும் வெளிறு மருவிடுமே.

(இ - ள்) மைந்தனே! அருங்கலையுணர்ந்து குற்றமற்றாரிடத்திலும் வெளிற றிவு பொருந்தும் (ஆதலால்) உயர்குடியிற் சனித்த, ஆறு குற்றங்களும் மறதியும் சோம்பலும் பிழைத்தல் என்று சொல்லப்படுந் துன்புசெய்யும் இவைமுதலாகிய எல்லாக்குற்றங்களையு மொழித்துப் பழிச்சொல்லுக்குப் பயந்து பொருந்திய நாணமுடையவனே ஆராய்ந்து தெளியப்படத்தக்கவன். எ - று

ஆறுகுற்றங்கள் காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியமென்பன.

இச்செய்யுளின்கருத்தை, ஷை, ஷை.

"குடிப்பிறந்து குற்றத்தி னீங்கி வடுப்பரியு - நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.
அரியகற் றாசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா - லின்மை யரிதே வெளிறு"—என்பதனானறிக, (௭௬)

சுற்ற மிலரா னவர்தம்மைச் சூழ்ந்தல் பழிபா வமுநாணார்
பற்று மிலரா குவர்விடுக பண்பார் தருநற் குணங்களே
முற்று முடையா ரிலர்தனுனை முனியுங் குற்றங் குணமிவற்றைத்
தெற்றென் றுணர்ந்து குணமிகுந்த செம்மை யுடையார் தமைத்தெளிக.

(இ - ள்) குற்றமில்லாதவர்களை யோசியாதே (ஏனெனில் அவர்கள்) பழி பாவங்கட்கும் அஞ்சார்கள், பற்றில்லாதவர்களாவார்கள், அவரை விட்டுவிடு. குற்றமற்ற குணவான் கிடைப்பதும் அரிது. ஆதலால் வெறுக்கத்தக்க குற்றங் குணமென்னுமிவ் விரண்டையும் நன்றாக அளவிட்டுக் (குற்றங்குறைந்து) குணமிகுந்த செம்மையாளர்களைத் தெரிந்தெடுத்துக் கொள்வாயாக எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை

"குணநாடிக் குற்றமு நாடி யவற்றுண் - மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

அற்றாரைத் தேறுதல் வோம்புக மற்றவர் - பற்றிலர் நாணார் பழி"—என்பதனு னறிக. (௭௭)

பெருமை சிறுமை யளந்துகொள்ளப் பேணுங் கருவி தத்தமது

கரும மதுபோற் பிறக்கருவி கழியச் சிறந்த தெல்வழிக்

மருவு காத லாலழியா மாட்டு வினையை வையறக

வொருவர் தமையுந் தேராமே யொருகா லத்துந் தெளியற்க.

(இ - ள்) (ஒருவருடைய) மேன்மையையுங் கீழ்மையையும் அளந்தறிவதற்கு அவரவரது செய்கையே தவிர மற்றவை சிறந்த கருவியல்லவென்று அறிவாயாக (ஒருவர்பால்)பொருந்திய உள் காதலினிமித்தம் தெரியாதவரிடத்து ஓர் தொழிலைச் சுமத்தாதே (எப்படியாயினும்) பரீட்சைசெய்யாமல் ஒருவரையும் ஒருகாலத்திலும் நம்பாதே எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் - கருமமே கட்டளைக் கல்

காதன்மை கந்தா வறிவறியாரைத் தேறுதல் - பேதைமை யெல்லாந் தரும

தேற்றக யாரையுந் தேராது தேர்ந்தபிற் - றேறுக தேறும் பொருள்."—என்பதனு னுணர்க. (௭௮)

தேர்ந்து தெளியப் பட்டவன்பாற் றேர்ந்தே வினையுந் தந்திடுக

தேர்ந்து தெளியப் பட்டவனைத் தீது காணத் தயிர்ற்க

தேர்ந்து தெளியப் பட்டவன்றீர் வினையை விடுமதனைத்

தேர்ந்து பகைவர் பிரித்திடுவர் தேரான் றெளிவே போற்கேடாம்

(இ - ள்) தீரத்தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவனுக்கும் (இவனுக்கிதுதகுமென்று) தொழிலையும் ஆராய்ந்தே சுமத்துக (தொழில் சுமத்தியானபின்) அவன் ஒரு தீங்கும் செய்யக்காணாது சந்தேகியாதே (சந்தேகித்தால் தன்னை நம்பாமைபற்றி) அவன் தொழிலை (பாதுகாவாது) விடுவான் அதனைப் பகைவர் அறிந்து (அவனையுன்பால்) பிரித்து(க்கொண்டு ஏற்று)க்கொள்வார்கள் (அதனால்) பரீட்சைசெய்யாது நம்பினவன்போலக் கேட்டைய வேண்டியதாம் எ - று

இதனை, ஷை, ஷை

"தேரான் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை - தீரா விடும்பை தரும

தேரான் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந் - தீரா விடும்பை தரும"—என்பதனுனும்,

அறநெறிச்சாரம்

"பொருள்போக மஞ்சாமை பொன்றுங்காற் போந்த

வருள்போகா வாரறமென் றாற்ற—விருள்போகக்

கூறப படுங்குணத்தான கூரவேல்வல வேநதனுற்
றேறப் படுங்குணத்தி னை "—எனபதனுறுமறிக. (எக)

முன்னாப் பொதுவா கிபவினையின் மூள விடுத்துந தீதகற்றி
நன்மை புரிந்து வருமாயி னுடி யவனைச சிறநதவினை
தன்னில் விடுகக சிறநதவினை சாாநது புரிவா னிடைதிரியின
பின்ன ரவனைப பொதுவினையிற பெயாத்து நழுவ விடடிடுக

(இ - ள்) நீ தெரிநதுகொண்டவனை முதலிற் பொதுவான தொழிலில் விடுத்து, (அதில்) துனபததை விலககி நனமைசெயது வருவானுயின (பினனா) சிறநத தொழிலில விடுவாயாக. (அவவாறு) சிறநத தொழிலைப்பறறிச செயபவன இடையில திருததக குறைவடைநதால, மறுபடியும அவனை மாறறிப பொதுவாகிய தொழிலிற் புகசசெயது கைநழுவவிடககடவாய எ - று

இதுமுதல நானகு செயயுளகளால திறனறிந்து தொழிலிடு எனக்கூறியதாம். இதனை, ஷ, தெரிநதுவினையாடல.

"நன்மையுந தீமையு நாடி நலமபுரிநத - தனமையா னாளப் படும
எனவகையாற றேரியக கணணும வினைவகையான - வேறுகு மாநதா பலா"—எனபதனுனறிக

பொதுவினை - பலாகூடிச் சாதிப்பதற்குரியது சிறநதவினை - ஒருவனே சாதிப்பதறகுரியது (அ0)

ஆளு மரசன பாலனபு மவனுக காவ தறியறிவு
நாளு மவறறைக கலஙகாம லனறு முடிக்கு முளத்துணிவு
மூளும வினைக்கந தனகரததின மொயதத பொருளின விழையாத
கோளு முடையான புரிவினையிற குறற முறுது குணமேயாம

(இ - ள்.) அரசுசெயயும மனனனிடததில அனபும, அவனுககு வருவதையறியும விவேகமும, அவறறைச சோாவினறி நன்ருகச சாதிககும மனததுணிவும, வரும வினைகடகுத தன கையிலுளள மிகக பொருளில வாஞ்சியாக குணமும உடையவனே செயயுங கருமததைப பழுதுபடாது முடிபபவனுவான எ - று.

இதனை, ஷ, ஷ,

"அன்பறிவு தேற்ற மவாவினமை யிநநானகு
நன்குடையான கட்டே தெளிவு"—எனபதனுனறிக.

"கரததின மொய்த்த பொருளின் விழையாத கோள"எனபதற்கு, அரசனுல் வரையறுககபபட்டதினமேற பரிதானப் பொருள விருமபாமை யெனப்பொருள கூறினுமாம (அக)

தெளிநத வினையிற றெளிநதவனைச சிறநத காலத் தொடுமவிடுகக
விளைநத வறிவாற றலுமிலையேன மிகக வுரிமை நினபாலே
தளைநத மனத்தா னுயிடினுந தனபால வினையைச சாாத்தறக
வளைநது வினையில விடுததவனை யதற்குத தகுமா றுரிமைசெயக.

(இ - ள்) (தககோனெனத) தெளிநதவனை (இத்தன்மைத்தெனத்) தெளிநத தொழிலிற சமயம் வாயக்குமபோதெல்லாம வைககககடவாய. உன்னிடத்திலேயே

உரிமைமிக்க (அன்பால்) தன்னோடு மனமுடையவனானாலும், மிகுந்த அறிவும் திறமையு மில்லையாயின் (அவனுக்கு) ஓர் தொழிலைச்சுமத்தாதே. (தக்கோனென்) அளவிட்டு ஒரு தொழிலில் விடுத்தவனை அவ்வினைக்கேற்ப பக்ஷமவைப்பாயாக. எ - று.

இதனை, குறள், குறள்.

"அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான்-சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.
செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ - டெய்த வுணர்ந்து செயல்.
வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை - யதற்குரிய னாகச் செயல்."—என்பதனு னுணர்க. (அஉ)

வினைக்கண் முயற்சி தவறாது வினையன் கேண்மை வேறாக
நினைக்கு மவனமற றவவினையி னீங்கும பிறரு மதியேனரா
முனைக்கும வினைஞன கோடாதே முதிர்ந் துலகங் கோடாது
தனைப்பபின் வைக வெறுஞநாடிச் சாரும வினையு நாடுகவே.

(இ - ள்) தன்றொழிலிற் றளராவுறுதியற்று முயற்சியாளன உறவினனாகவும் வேற்றுமையாய நினைப்பாயாயின், அவன அத்தொழிலினின்றும் நீங்குவான். (அதனை யறிந்த) பிறரும அதனால் (உன்னைநம்பித் தொழில்புரிதற்கு) உடன்படார். முன்னிற்கும் கருமத்தலைவன நீதிபிறழானாயின், பன்ழமையாகிய கடல் சூழ்ந்த உலகமானது முறைபிறழாது. (ஆதலின்) நீ எக்காலமும் தொழிலாளன சோர்வையாராய்ந்து (பின்பு) தொழிற்சோர்வையும ஆராயவாயாக. எ - று

இதனை, குறள், குறள்

"வினைக்கண் வினையுடையான கேண்மைவே றாக - நினைப்பானை நீங்குந் திரு
நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான - கோடாமை கோடா துலகு"—என பதனும்,

பழமொழி

"காட்டிக் கருமங் கயவாமேல வைத்தவ
ராகக்குவ ராற்ற வெமக்கென றமாந்திருத்தன
மாப்புனா நோக்கின மயிலன்னாய பூசைக்குக
காபபுக்கதல புனமீன் றலை"—னெபதனுமறிக (அங)

பற்றும வெறுக்கை யொழிந்துழியும் பழைமை யெடுத்துப் பாராட்டுஞ்
சுற்ற மதனைப் பெருங்கொடையாற றாய மொழியாற றழுவுறுதி
னற்ற மவனுக்கு கொருகாலு மணுகா தாக்க மிகப்பெருகு
முற்ற நினைக்கும பகைவாதொழின முற்று நேம கண்டனே.

(இ - ள்) எமகண்டா! பொருந்திய செல்வமற்ற காலத்திலும, அதிநட்பைக் கொண்டாடும உறவினரைப பெரிய கொடைத்தொழிலாலும இனிய வசனத்தாலுந் தழுவியிருந்தால் அவனுக்கு ஒருகாலுஞ் சோர்வுவராது. செல்வமானது மிகுதியாக வளரும வெல்லக்கருதுகின்ற சத்துருக்களுடைய கருமங்கள் முடிவுபெறு (ஆதலின் உறவினரைத் தழுவிக்கொள்வாயாக) எ - று.

இச்செய்யுளால உறவினரை யாதரி எனக்கூறியதாம.

இதனை, குறள், சுற்றந்தழாஅல.

"பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல் சுற்றத்தார் கணணே யுள.
விருப்பறாச் சுற்ற மியையி னருப்பறா - வாக்கம பலவுந் தரும.

கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடக்கிய - சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.
காக்கை கரவா கரந்துண்ணு மாக்கமு-மன்னநீ ரார்க்கே யுள" —என்பதனானும்,

பழமொழி.

"அல்ல லொருவற் கடைந்தக்கால் மற்றவற்கு
நல்ல கிளைகளென் பபடுவ—நல்ல
வினைமரபின் மற்றதனை நீக்கு மதுவே
மனைமர மாய மருந்து" —என்பதனானுமறிக. (அச)

வேறு.

பெருமிதம் பெரிய செல்வம் பேரழில் பெரிய வின்பந்
தருமிகு களிப்பின் மூழ்கித் தங்குழி நீமை கண்டாய்
வருமிகு பொச்சாப் பந்த மறவியா னினைக் காத்துப்
பொருமிகு பகையை வெல்லும் பொருளெலா மிழப்ப தாகும்.

(இ - ள்) ஏமகண்டா! கர்வகுணம் - மிக்கசெல்வம் - கட்டழகு - விடய போகம் ஆகிய விவற்றில் அதிமோகம்பற்றி மூழ்கிக் கிடப்பின், அளவிறந்த மகிழ்ச்சி யுண்டாகும் (அம்மகிழ்ச்சி செய்கை செய்யாமைகளில் மறவியுண்டாக்கும்) அம்மற வியால், உன்னைக்காத்து, போர்புரியும் மிக்கபகைஞரை வெல்லும் எல்லாப்பொருள் களையும் இழக்கச் செய்யும். எ - று.

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்களால் மறவிக்குணத்தை விடு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், பொச்சாவாமை.

"இறந்த வெகுளியிற் றீதே சிறந்த - வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு
அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை - பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு
முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை - பின்னூ றிரங்கி விடும்" —என்பதனா னறிக. (அரு)

உற்றிடு மாற்றன் மூன்று முபாயங்க ணான்கு நன்மை
பற்றிய தொழில்க ளைந்தும் பண்புறு குணங்க ளாறு
மற்றைய வினைத்து நேடா மனைபிறப் பேழன் காறும்
பற்றிடு நன்மை யின்றாம் பழுதுபொச் சாப்புச் சாரின்

(இ - ள்) கேட்டைத் தருவதாகிய மறவிக்குணம் பொருந்துமாயின், பொருந்திய மூவகையாற்றலும், நால்வகை யுபாயமும், ஐவகைத்தொழிலும், அறுவகைக் குணமும், மற்றையயாவும் கேடாம். அவனுக்கு வாரகின்ற எழுபிறவிகள் வரையிலும் அடையத்தக்க நற்செய்கை யில்லையாகும். எ - று.

ஆற்றல் மூன்று—அறிவு, ஆண்மை, பெருமை.

உபாயங்கள் நான்கு—சாமம், பேதம், தானம், தண்டம்

தொழில்கள் ஐந்து—எளியமுயற்சி, பயன்விளைவது, பெரும்பயன் றருவது, சந்தேகமில்லாதது, பின்நன்மை பயப்பது.

குணங்கள் ஆறு--அன்பு, நாண், ஒப்புரவு, தாக்ஷிணியம், வாய்மை, மாட்சிமை.

இச்செய்யுளின்கருத்தை, குறள், குறள்.

"புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா
திகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில." —என்பதனானறிக. (அசு)

நெகிழ்ச்சியொன் றின்றிச் செய்ய நினைந்தகா ரியத்திற் சென்று
புகழ்ச்சிசெய் முயற்சி செய்யிற் பொருள்பய வாமை யில்லை
யிகழ்ச்சியிற் கெட்டார் தம்மை யெண்ணுதல் செய்வை யாயின்
மகிழ்ச்சியின் மைந்து றாத வண்மைவந் தடுக்கு மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! நீ செய்ய நினைத்த (காரியம் எத்தகையதாயினும்) அக் காரியத்திற் சிறிதும் மறவிக்குணமின்றிப் பிரவேசித்து, கீர்த்தியையுண்டுசெய்யும் முயற்சிசெய்து கொண்டிருந்தால், (அது முற்றிப்) பயன்கொடாமையில்லை (அம்மறவி யுன்னை நீங்குதற்குபாயங்கேள்) அளவிலுவகையால் இறுமாக்கும்பொழுது, அவ்வாறு முன் இறுமாந்து கெட்டவரை நினைப்பாயாயின் அது தானே யொழிந்துவிடும் எ - று

இதனை, குறு, குறு.

"அரியவென் றாகாத வில்லைபொச் சாவாக் - கருவியாற் போற்றிச் செயின்
இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை யுள்ளுக தந்தம்-மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து."
என்பதனானும்,

சூளாமணி

"இகழ்ச்சி யிற்கெடு வார்களை யெண்ணுக
மகிழ்ச்சி யின்பத்தின் மைந்துறும் போழ்தெனப்
புகழ்ச்சி நூலுட் புகன்றனர் பூவினுட்
டிகழ்ச்சி சென்றசெம் பொன்முடி மன்னனே"—என்பதனானுமுணர்க. ()

எய்திய குற்றத் தோர்கள் யாவரா யினுங்கண் ணோடா
தைதென நாடி நீதி யறந்தலைப் பிழையா தண்டஞ்
செய்தலே செங்கோ லாகுஞ் செய்யகோ லின்றே லென்னை
முய்திசெய் மழையா னாக்க ளுறுபய னுற்ற போலும்.

(இ - ள) பொருந்திய குற்றமுடையோர் யாவராயினுந் தாக்ஷிணியம் பாராட்டாது அழகாக விசாரித்து, தருமநெறி தவறாமற்படி தண்டஞ்செய்தலே செங்கோன்மையென்று சொல்லப்படுவதாகும் (இம்முறை செய்தல்) பயனை யுண்டுசெய்யும் மழையினால் பிரஜைகள் பொருந்திய பயனடைதல்போலும் செவ்விய இராசநீதி தவறுமாயின் யாது பயனுண்டாகும்? (ஒன்று முண்டாகமாட்டாது) எ - று

இதுமுதல் ஐந்து செய்யுள்களால் நன்னீதிசெலுத்துது எனக்கூறியதாம்

இதனை, குறு, செங்கோன்மை

"ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந் - தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை
வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன் - கோனோக்கி வாழுங் குடி"—என்பதனானறிக. (அஅ)

மழைவளஞ் சுரக்கு மாறும் வயனிலம் விளைபு மாறும்
விழையறம் வளரு மாறும் வேதநூல் விளங்கு மாறுந்
தழைபொரு ளீட்டு மாறுஞ் சமரிடை வெல்லு மாறும்
பிழைதப வாழு மாறும் பிறழ்தராக் கோலி னாகும்.

(இ - ள்) (அரசன் நீதி) தவறாத செங்கோலினாலே, (உலகத்திலே பருவ) மழைபெய்து செழித்தலும், விளைநிலங்கள் பயன்றருதலும், நினைத்தபடி தருமங்கள் விருத்தியாதலும், வேதசாஸ்திர விதிகள் பிரகாசித்தலும், பொருட்பெருக்கந்தேடுத

லும், (பகைவரைப்) போரில் வெல்லுதலும், அவக்கியாதியின்றி (குடிகள்சூழ) வாழ்ந்திருத்தலும், (ஆகிய இவையாவும்) உளவாகும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய - நின்றது மன்னவன் கோல்.
குடிதழீஇக் கோலோச்சு மாநில மன்னன் - அடிதழீஇ நிற்கு முலகு.
இயல்புளிக் கோலோச்சு மன்னவ னாட்ட - பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.
வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் - கோலதூஉங் கோடா தெனின்."
என்பதனானறிக. (அக)

கருவிற்குஞ் சாதி தமமாற் காமரா ருயிரைக் கொல்வோர்
வெருவரச் சூறை கொள்வோர் மேவியா றலைப்போர் கள்வ
ருருவளர் பிறனில் வேட்போ ருவாமுத லோரைக் கோறல்
பருவரு பாவ மன்று பயிர்க்களை களைதல் போலாம்.

(இ - ள்) ஆயுதப்பிரயோகம் - நஞ்சிடுதல் முதலியவற்றால் (ஒருவருடைய) அழகிய அரிய உயிரைக்கொல்வோரும், அஞ்சும்படி கொள்ளைகொள்வோரும், பொருந்திய வழிப்பறிப்போரும், சோரஞ்செய்வோரும், அழகுமிக்க பிறர்க்குரிய மனைவியைக் கூடுவோருமாகிய இவர் முதலியபாவிகளைக் கொல்லுதல் [மரணதண்டனை விதித்தல்] வருந்தத்தக்க பாவமாகாது (நற்குடிகளாகிய) பயிருக்கு (துஷ்டர்களாகிய) களைகளைக் களைதல்போலாகும். எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

"கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நேர்"—என்பதனானறிக (கூ0)

பரிசனம் பகைவர் கள்வர் படர்தரு முயிர்க டாமென்
றுரைசெயைந் திடத்தி னுறு முலகிடை யிடையூ றெய்தா
வரிசையிற் காத்து நீதி வழுக்கினர் தமமை யொறுத்திக்
கரிசறப் பொருளுங் கோடல் காவலர் தரும மைந்தா.

(இ - ள்) தன்பரிசனர் - பகைவர் - திருடர் - செல்லுகின்ற (பறவை விலங்காதி) உயிர்கள் - தான் என்று சொல்லப்படும் ஐவகையிலும் பிரஜைகளுக்குத் துன்பமுண்டாகாமல் முறைப்படி யிரட்சித்து, நீதிதவறி நடந்தவர்களைத் தண்டித்துக் குற்றமறப்பொருளும் வாங்கிக்கொள்ளுதல் அரசர்க்குரிய தருமமாம். (இவைநீதியென்றெண்ணுதே) எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

"குடிபுறங்காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் றொழில்"—என்பதனானும்,

திருத்தொண்டர்புராணம்

மாநிலங்கா வலனாவான் மன்னுயிர் புரக்குங்காலைத்
தானதனுக் கிடையூறு தன்னாற்றன் பரிசனத்தா
லூனமிகும் பகைத்திறத்தாற் கள்வரா லுயிர்தம்மா
லானபய மைந்துந்தீர்த் தரசாள்வா னலனன்றே."—என்பதனானுமறிக.

"பொருளுங்கோடல்" என்றதால், குடிகளிடத்து ஆறிலொருபங்கும், குறுநில மன்னர் பால் விதித்த நியமப்படி கப்பமும், குற்றஞ்செய்தோரிடத்து அபராதமு முதலியனவுங்கொள்க. (௬௧)

முறைமைமுட் டாது செய்து முழுநிலங் காப்பி னந்த
விறைவனைச் செங்கோல் காக்கு மெளியசெவ் வியனு மாகான்
குறைவளா குற்ற மோரான குணத்தொடு முறைசெய் யானை
நிறைதரு பாவந் தேய்க்கு நெடும்பகை யின்று மேனும்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதையுஞ் செங்கோன்முறை பிசகாது காப்பானாயின், அவ்வரசனை (காப்போர் ஒருவரிலராயினும்) அம்முறை பிசகாமையே காக்கும். (குறையறிவிப்பார்க்கு) எளிய சமயத்தனாயிராவிடினும், குற்றங்குறைகளை யறியாதவனாயினும், நீதிமுறைப்படி அரசுசெய்யாதவனுமாகிய மன்னனை, மிக்கபகை (வேறு) இல்லையாயினும் (அம்முறை பிசகாகிய அவனுடைய) நிறைந்தபாவமே கெடுக்கும். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை - முறைகாக்கு முட்டாச் செயின்.
எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன் - றண்பதத்தாற் றானே கெடும்."
என்பதனானும்,

சீவகசிந்தாமணி

"உறங்கு மாயினு மன்னவன் றன்னொளி
கறங்கு தெண்டிரை வையகங் காக்குமா
லிறங்கு கண்ணிமை யார்விழித் தேயிருந்
தறங்கள் வௌவ வதன்புறங் காக்கலா"—என்பதனானுமுணர்க (௬உ)

அறுதொழி லாளர் நூல்க ளயர்ப்பரான் பயனிற் றுக்கு
முறைபெய லொழியுங் கூழுங் குடிகளு மொருங்கு நீங்கும்
பெறுபய னட்டிற் குன்றும் பிறங்கொளி நிலைபெ றாது
கறையின்மேற் பொருள்கைக் கொண்டு காவலை விடுப்பின் மைந்த.

(இ - ள்.) மகனே! (மன்னனானவன் மேற்கூறிய முறைதவறி) கறையின மேற்பொருளை விசேடமாகக் கைக்கொண்டு (பிரசைகளைக்) காத்தலை யொழிப்பானாயின், அறுதொழில்களையுடைய அந்தணர் வேதசாஸ்திர முறைகளை மறப்பார்கள், பசுக்கள் பால் கொடாதனவாம். மழையொழிந்து போம், (உணவாதிய) பொருள்களுங் குடிகளும் ஒருங்குகெடும், நாட்டிலுண்டாகிய பலன்கள் குறையும், கீர்த்தியும் நிலைபெறாது (தொலையும்) எ - று.

இச்செய்யுளால் அநீதியையொழி எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, கொடுங்கோன்மை.

"கோலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண்-டல்லவை செய்தொழு
கூடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ - னாடொறு நாடு கெடும். [கும வேந்து.
கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச் - சூழாது செய்யு மரச
மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்றேன-மன்னாவா மன்னர்க்கொளி
முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி - யொல்லாது வானம் பெயல்
ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர் - காவலன் காவா னெனின்"—
என்பதனானும்,

ஆசிரியமாலை

"தற்பாடு பறவை பசிப்பப் பகையற
நற்குலங் கொள்ளாது மாறிக் காலம்பொரச்
சினைவெண்டலைச் சிறுபுன் கொண்மூ
மழைகா லூன்று வளவயல் விளையா
வாய்மையுஞ் சேட்சென்று சாக்குந் தீதறப்
பிறவு மெல்லா நெறிமாறு படுமே
கடுஞ்சினங் கவைஇய காட்சிக்
கொடுங்கோல் வேந்தன் காக்கு நாடே"—என்பதனானுமறிக.

கறை - அரசன் கொள்ளுங் கப்பம். வேதியரறுதொழில்—ஓதல்-ஓதுவித்தல் வேட்டல் - வேட்பித்தல் ஈதல் ஏற்றலெனப்படும். (௬௬)

கடுமொழி கண்ணோட் டாமை கையிகந் திட்ட தண்டம்
நடுநிலை யின்மை செவ்வி யின்மைமந் முகமு றுமை
யுடனுறச் சூழ்ந்து செய்யா துறுபிழை யமைச்சாக் கேற்றல்
படுசமர்ச் சிறைசெய் யாமை பலவுந்தீங் காக்கு மைந்தா.

(இ - ள்.) மைந்தனே! கடுஞ்சொற் கூறுதலும், தாட்சணிய மில்லாமையும் குற்றத்திற்கேற்பச் சிட்சைசெய்யாமையும், நடுநிலைமைக் குணமில்லாமையும், (குறை யறிவிப்பதற்கு) எளிதிற் சமயங்கொடாமையும், ஒன்றையோசியாமல் (தானாகச்) செய்து விட்டுப் பொருந்திய பிழைப்பாட்டை மந்திரிகண் மேலேற்றலும், போர்செய் யுங்கால் (தன்னைக்காத்துக் கொள்வத ருப) புகலிடந் தேடிவைத்திராமையும், இவை முதலிய யாவும் பொல்லாங்கினை யுண்டுசெய்யும் எ - று.

இச்செய்யுளால் அச்சமுறுவியாதே எனக்கூறியதாம்.

இந்நூல், ஷ-, வெருவந்தசெய்யாமை.

"தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா - லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.
அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்-பேஎய்கண் டன்ன துடைத்து.
கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி னெடுஞ்செல்வ - நீடின்றி யாங்கே கெடும்
கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த - னடுமுரண் டேய்க்கு மரம்.
இனத்தாற்றி யெண்ணாத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் - சீறிற் சிறுகுந் திரு.
செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் - வெருவந்து வெய்து கெடும்"
என்பதனானும்,

புறநானூறு.

"காய்நெல் லறுத்துக் கவளங் கொளினே
மாநிறை வில்லதும் பன்னாட் காகும்
நூறுசெறு வாயினுந் தமித்துப்புக் குணினே
வாய்புகு வதனினுங் கால்பெரிது கெடுக்கு
மறிவுடை வேந்த னெறியறிந்து கொளினே
கோடி யாத்து நாடுபெரிது நந்து
மெல்லியன் கிழவ னாகி வைகலும்
வரிசை யறியாக் கல்லென் சுற்றமொடு
பரிவுதப வெடுக்கும் பிண்ட நச்சின்

யானை புக்க புலம்போலத்
தானு முண்ணா னுலகமுங் கெடுமே"—என்பதனானுமறிக (கச)

பயின்றவர் தம்மாற் கூறப் பட்டன மறுக்க மாட்டார்
வியன்றநற் குணங்கண் ணோட்ட மிக்கது கண்ணோட் டந்தான்
முயன்றுசெய் முறைக்குக் கேடு முன்னுநர் மாட்டுக் கூடா
நயந்தப நினைக்குந் தீங்கு நாட்டினார் தம்பா லுட்டல்.

(இ - ள்) (தாட்சணியமென்பது பலதிறத்ததாயினும்) தம்மிடம் பழகினோரால் கூறப்படும் விஷயங்களை மறுக்கமாட்டாத நற்குணமே தாட்சணியமாம். பொருந்திய தகுதியாகிய இத்தாட்சணியத்தை (பொதுவாக யாவரிடத்தும் வைக்கவேண்டுவதன்றி) உனக்கு நன்மை நீங்கத் தீங்குசெய்பவருளராயினும் அவரிடத்தும் வைக்க வேண்டும். (ஆனால்) முயற்சியுடன் செய்கின்ற செங்கோன் முறைக்குக் கேடுநினைப்பவரிடத்தில் மாத்திரம் வைக்கக்கூடாது. எ - று.

இச்செய்யுளால் தாட்சணியவாறுணவிரு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, கண்ணோட்டம்

"கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை - யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.
கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க் - குரிமை யுடைத்திவ் வுலகு
ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்-பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.
பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க - நாகரிகம் வேண்டு பவர்."—என்பதனானும்,

பாரதவெண்பா

"ஒன்று நரம்பென்கோ வொன்றாத வென்பென்கோ
வின்றசை தானென்கோ யாதென்கோ — மென்றொடையாழ்ப்
பண்ணோட்டு மின்சொற் பணைத்தோளாய் சேர்ந்தவர்பாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்"—என்பதனானுமறிக (கரு)

வேறு

உள்ளக நீதி நூலாக வொற்றேற வெளிக்கண் ணெனவிடுத்து
வினைக்குநற் செயலான மொழிதனால் வேண்டார் சுற்றம் வினைஞரையு
மளக்க மைந்த வொற்றுரு வதைபு ருந்த வுந்தவோடு
துளக்க மின்றி யென்செயினுஞ் சோர்வி லாத தெனவறிக.

(இ - ள்) மகனே! (அரசனுக்கு முகக்கண் ணிரண்டன்றியும் முறைசெய்தற் குரிய அகக்கண் புறக்கண்ணுள வென்பப்படுங் கண்ணிரண்டில்,) அகக்கண் நீதி நூலாராய்ச்சியாகவும், புறக்கண் தூதனாகவுஞ்செலுத்தி நடத்துஞ் செய்கையினாலும், சொல்லினாலும், பகைவரையும், உறவினரையும், கருமத்தலைவரையும், பரிசோதித்தறக்கைமந்தவராய்ப் பார்ப்பவர் சந்தேகியா வண்ணம் வடிவெடுப்பவராய், யாவரெவ்வாறச்சமுறுத்தினும் மருண்டு இரகசியம் வெளிப்படுத்தாமலும் தளர்வடையாமலு மிருப்பவரே தூதராம். (அவரைக் கைவிடாது கொண்டொழுகு) எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுளால் தூதரைக் கண்ணாகக்கொள் எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, ஒற்றாடல்.

"ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந் - தெற்றென்க மன்னவன் கண்
எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும்-வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில

வினை செயவார தஞசுற்றமவேணடாதா ரென்றுங-கனைவரையு மாராயவ தொற்று.
கடாஅ வுருவொடு கணணஞசா தியாணடு - முகாமை வல்லதே யொறறு.
துறநதார படிவதத ராகி யிறநதாராயந - தெனசெயினுஞ சோர்வில தொற்று.''
எனபதனுனறிக. (௧௬)

ஒருவ ரொருவா தமையறியா தொருமை வினைககண மூவாதமை
மருவ விடுகக மூவாகளும வநது மொழிவ தொகுதுவிடிற
கரும மதனை மிகததெளிக கருமமறைபப வேணடுநிமேற
பொருவி லவாதம பாறசிறபபுப புறநதோன றுமற செயதிடுக.

(இ - ள்) ஒரு விஷயததினபேரில மூனறு தூதாகளை ஒருவாசெயல ஒருவ ரறியாமற பிரிவுறவிடுதது அமமூவரும வநது (தனிததனி)கூறுவது (விசாரணையினுல) பொருளொததிருககக காணின அககருமததை யுணமையாக நமபுக ஓா கருமததை (பிறாறியாது) காககவேணடினையாயின, ஒபபிலலாத அநதுதாகளுககுச செயயும வரிசையைப பிறாறியாவணணஞ செயக. எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"ஒறறொற றுணராமை யாளக வுடனமூவா - சொற்றொகக தேறப படும
சிறபபறிய வொறறினகட செயபறக செயயிற் - புறபபடுததா ஞகு மறை''—
எனபதனுனும,

இனியவைநாறபது.

"ஒறறினு லொறறிப பொருடெரிதன முன்னினிதே
முறறுன றெரிநது முறைசெயதன முனனினிதே
பறறினையப பலலுயிாககும பாததுறறுப பாஙகறிதல
வெறறிவேன மனனாக கினிது''—எனபதனுனுமறிக (௧௭)

ஊககமுடையாா கைபபொருளை யொழிநதா ரேனு மொழிவிலலா
வாககமுடையா ரேயாவ ராகக மிருநது மசைவிலலா
ஊககமிலரே லெதுமிலருனுறறு முயறசி பொருளகொடைக
கெடகரும புகழநற செருககிவைபின சேரா வேம கணடனே.

(இ - ள.) எமகணடனே! மனவூககமுளளாா பொருளில்லாதவராயினும் நீஙகாத செலவமுடையவரே யாவா செலவமிருநதும அழிவிலலாத ஊககமிலலாதவ ராயின யாதொனறு மிலலாதவராவா (ஏனெனில, பொருளிலலாககாலதது உளவா கும) நனமுயறசியாலவரும் பொருள் - உதாரகுணம-பெருஙகீாததி-பெருமைபபாடு ஆகிய இவை (மனோறசாகமிலலாத விடததுப) பொருளினுல உளவாகா (ஆதலால, நீ மனோறசாகததை யிழககாதே) எ - று

இசசெயயுளால மனோறசாக முடையவனுயிரு எனககூறியதாம.

இதனை, ஷை, ஊககமுடைமை.

"உடைய ரெனபபடுவ தூகக மஃதிலா - ருடைய ருடையரோ மறறு
உளள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை - நிலலாது நீஙகி விடும
ஆககமதாவினுயச செலலு மசைவிலா - ஊக்க முடையா னுழை
உள்ளமில லாதவ ரெயதா ருலகதது - வளளிய மெனனுஞ செருககு.''—என பதனுனும்,

வெண்பாமாலை

"எக்க முரமிகுதி யொன்றிய நற்சூழ்ச்சி
யாக்க மியனக ணகலாவால—வீக்க
நப்படா வெறி நலமிகு தாரார
கப்படா தில்லை யரண "—எனபதனுமறிக. (கஅ)

மடியென றுளதேல வல்விரைந்து முடிக்குந தொழிலை நீடிக்குங்
கடியு மறவி துயிலவிளைக்குங் கலைநி கலைசசோத திடும்பகைவாக்
கடிமை புகுத்துங் குடிகெடுக்கு மதனை விடுபவி ராண்மையினுங்
குடிமை யிடத்தும வேறுளவாங் குற்றம பலவு மொழிக்குமே.

(இ - ள.) சோம்பலென்ப தொன்றிருக்குமாயின் (எடுத்ததொழிலை) மிக
விரைந்து முடிக்கவொட்டாமல (கால) நீடிக்கச்செய்யும், நீக்கத்தக்க மறபபையும
நித்திரையையு முண்டுசெய்யும்; மூதேவியோடு சமபந்திக்கச்செய்யும்; பகைவர்க்கு
அடிமையாக்கிவிடும, குடிப்பிறப்பைக்கெடுக்கும. அச்சோமபற் குணத்தைவிடுத்தால்
ஆண்மை குடிப்பிறப்பு முதலியவற்றில வெவவேறுளவாகிய குற்றங்கள பலவற்றையு
மொழிக்கும (மேன்மைதரும) எ - று.

இச்செய்யுளால சோமபாதே எனக்கூறியதாம.

இதனை, ௬௱, மடியின்மை.

"குடிமறந்து குற்றம பெருகு மடிமடிந்து - மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.
நெடுநீர மறவி மடி துயி லுனகுங் - கெடுநீரார் காமக் கலன
மடிமை குடிமைக்கட் டஙகிற்றன் னொன்னார்க - கடிமை புகுத்தி விடும
குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன - மடியாண்மை மாற்றக் கெடும."
என்பதனும,

பழமொழி.

"வேளாண்மை செய்து விருந்தோம்பி வெஞ்சமத்து
வாளாண்மை யானும வலியராய்த—தாளாண்மை
தாழ்க்கு மடிகோ ளிலராய் வருந்தாதார
வாழ்க்கை திருந்துத லின்று "—எனபதனுமறிக. (௬க)

விடாது தனுவிற செயுமுயற்சி மேனமேற பொருளை மிகவளாக்குந
கெடாது சுற்று நட்பினாதங் கிளையுந் தாங்கும யாவர்க்குந
தடாத வுபகா ரமுமபுரியுந் தடந்தா மரையா ளையுஞ்சேர்க்கும
படாத வூழ்வந் திடினு மபயனை விளைக்கும பழியின்றே.

(இ - ள) வில்லைப்போல (ஒருவன்) விடாது செய்யும முயற்சியானது (அவ
னுக்கு) பொருளை மேனமேலும் மிகுதியாக வளரச்செய்யும், நீங்காது சூழ்ந்த நண
பினரையும உறவினரையும ஆதரிக்கும; எல்லோருக்கும ஒழியாத உபகாரத்தையுஞ்
செய்யும; பரந்ததாமரை மலரில் வசிக்குந திருமகள கடாக்ஷமபெறச்செய்யும. (இந்த
ஆளவினைக்கு) ஊழ்வினை (ஒவ்வாவிடினும் அது) வருமளவும (தக்க) பலனைக்கொடுக
கும்; பழிதக்கப்படுதலில்லை (ஆதலின நீ முயற்சிதளராதே) எ - று.

இச்செய்யுளால முயற்சியைவிடாதே எனக்கூறியதாம.

இதனை, ஷை, ஆள்வினையுடைமை

*"அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும் - பெருமை முயற்சி தரும்" [௧௫.
தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே - வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு
இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் றன்கேளிர் - துன்பந் துடைத்தூன்றுந் தூண்.
மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் - றாளுளாள் டாமரையி னாள்
தெய்வத்தா னாகா தெனினு முயற்சிதன் - மெய்வருத்தக் கூலி தரும்"—என்பத
னானும்,

சீவகசிந்தாமணி

"உள்ளமுடை யான்முயற்சி செய்யவொரு நாளே
வெள்ளநிதி வீழும்விளை யாதத்னி லில்லை
தொள்ளையுணா வின்னவர்கள் சொல்லின்மட நீரபி
னெள்ளுனருக் கெக்கழுத்தம் போலவினி தன்றே"—என்பதனானு முணர்க.()

எடுத்த கரும முடிவதனமு னெய்தூந் தெய்வத் தானுக்
கொடுத்த முயற்சி யாலுடலிற் றோன்றும் வருத்தத் தானுக்
மடுத்த பொருளின் மையினுக் மைந்தா வடுக்கி வந்திடினு
மிடுக்கண் டனக்கு ளழியற்க வின்ப மதுவே யெனத்தெளிக

(இ - ள) தானெடுத்தகாரியம் முற்றுப்பெறு முன்னா, தெய்வத்தாலாகிலும்,
எடுத்த உழைப்பாலுண்டான சரீரவருத்தத்தாலாகிலும், மிக்க பொருளில்லாமையாலா
கிலும், அடுத்தடுத்து இடுக்கண் வந்தாலும் (பின்னுக்கு) நன்மைதரத்தக்கவையே
யென்று தீரமுற்றிருக்கவேண்டும் (அன்றி) மனந்தளர்ந்து (எடுத்தகாரியத்தைப் பழுது
படச்செய்து) வருந்தாதே. எ - று

இச்செய்யுளால் துன்புறிற்சலியாதே எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இடுக்கணழியாமை.

"இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை - யடுத்தூர்வ தஃதொப்ப தில்.
மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னா னுற்ற - விடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.
அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற - விடுக்க ணிடுக்கட் படும்,
அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென் - றோம்புத றேற்றா தவர்"—என்
பதனானும்,

குண்டலகேசி

"வேரிக் கமழ்தா ரரசன்விடு கென்ற போழ்துந்
தாரித் தலாத வகையாற்கொலை சூழ்ந்த பின்னும்
பூரித்த லவாட லிவற்றாற்பொலி வின்றி நின்றான்
பாரித்த வெல்லாம் வினையின்பய னென்ன வல்லான்"—என்பதனானு முணர்க.

அங்கவியல்.

வேறு.

நனிபயன் பயப்பச் சிறுமுயற் சியினா னலத்தக்கு வினையுமற் றனைய
வினையினைத் தொடங்குங் காலத்துத் தனக்குவேண்டிய பொருள்களும் படையு
மினித்துறு பொழுது முபாயமுஞ் செயலு மிடைப்படு மூறுக ளீக்கித்
துனியற முடிவு போக்கிடு மாறுஞ் சூழ்தர வல்லவ னமைச்சன்.

(இ - ள) பெரும்பயன் விளையும்படி சிறு முயற்சியால் மேம்பட்ட செயலும்,
அவ்வகைய வினையைத் தொடங்குகையில் அதை முடிப்பதற்கு வேண்டிய பொருளும

படையும், இனிய காலமும், உபாயமும், முயற்சியுமாதியவற்றைச் செய்தலும், இடையிற் சம்பவிக்கும் விக்கினங்களை விலக்கித் துன்பமற முற்றுப்பெறச்செய்யும உளத் துணிவையும் (முற்பட) ஆராய்ந்தொழுகத்தக்கவன் மந்திரியாவான் எ - று.

இதுமுதல் முப்பத்திரண்டு அதிகாரங்களாலும் நாற்பத்தொரு செய்யுள்களாலும், அங்கவியல் கூறலாயினர்.

இதுமுதல் நான்குசெய்யுள்களால் மந்திராலோசனை கேள் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, அமைச்சு.

"கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு."—என்பதனானுணர்க (க௦௨)

மிகைவினை வரினு மசைவுறு வன்கண் விழுக்குடி காத்தலான் வினை
நூல், வகையுறச் சூழ்ந்து விடுவன விடுத்து வகுப்பன வகுத்திடல் வே
ண்டிற், பகைவர்தந் துணையைப் பிரித்தறம் மிடத்துப் பயின்றவர் பகை
வர்பாற் புகாமற், றகையுறச் செய்தல் பிரிந்தவர் தம்மைத் தம்மொடு
பொருத்தலு மமைச்சாம்.

(இ - ள்) எத்திறத்தொழில் வரினும் அஞ்சாதவன்மையும், சிறந்த குடிகளை யோம்புதலும், விடாமுயற்சியும், நூல்வகையினால் மிகவுமாராய்ந்து விலக்கத்தக்கவை களைவிலக்கிச் செய்யத்தக்கவைகளைச் செய்தலும், வேண்டுமாயிற் பகைவர் பக்கத்தரா யுள்ளாரைப் பிரித்தலும், தன் பக்கத்தராயுள்ளோர் பகைவர் பக்கலிற் புகாமல் தடைபடுத்தலும், முன் பிரிந்துபோனவரைத் தம்முடன் கூட்டிவைத்தலும் (முதலிய நல்ல இராசகாரிய நடத்தலும்) மந்திரியின் செயல்களாம். எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ - டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு
பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப் - பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு"—
என்பதனானுணர்க (க௦௩)

அறிவதுஞ் செயலு மொழிவது மரசர்க் காக்கமே குறித்தன வா
குந், திறனுநன் றறியா வரசருக் குறுதி செப்பலுஞ் செய்வன வேனு,
முறுமுல கியற்கைக் கொத்திடச் செயலு மொருவினைக் கியைந்துபல
செயலு,ணிறுவுவ தொன்றால் வாய்ப்பவென் றோன்று நிகழ்த்தலு மமைச்
சருக் கியல்பாம்.

(இ - ள்) (ஆவது) தெரிதலும், (முற்றத் தெரிந்ததைச்) செய்தலும், (செய்ய வேண்டியதை மன்னனுக்கு முற்படச்) சொல்லுதலும், அரசனுக்குச் செல்வமிகுதற்கே கருதலுமாகிய வல்லபமும், நற்செயலறிய வரசனுக்கு இடித்துரைத்தலும், செய்யக் கூடியனவெனினும், பொருந்திய உலகவழக்கத்திற்கு ஒத்திருந்தாற் செய்தலும், ஒரு தொழில் முடிக்கப்பொருந்திய பலவழிகளில் நிலைநிறுத்துவதாகிய ஒருவழியில் எந்நாளுங் கைகூடச்செய்தலும் மந்திரிகளுக்கியற்கையாம் எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச் - சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.
மதிநுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிநுட்பம் - யாவுள முன்னிற் பவை.

செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத் - தியற்கை யறிந்து செயல்
அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி - யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்." — என்ப
தனுமுணர்க (கoச)

முறையுறச் சூழு மாந்திர மன்றி முடிக்கமாட் டாதமந் திரியு
மிறைவனுக் கிதமென் னுமந் திரியு மெழுதுசித் திரத்தினு மாகா
வுறுவரிற் பிரிக்கப் பட்டவர் முதலோ ருளத்தினைப் பிணித்துரு ருளமு
மறுவறப் பிணிக்கு மொழித்திற னறிந்து வழங்கலா மந் திரிகணற் குணமே.

(இ - ள்) ஒற்றுமைப்பட்டோர் ஒற்றுமைப்படாதோர் முதலிய யாவர் (கேட்பினும்) அவர் மனத்தைப் பந்தித்துக் குற்றமற வசப்படச்செய்யும், சொற்சாதுரிய முடைமையு மறிந்து கூறுதல் மந்திரிகளுடைய நற்குணங்களாம் (அவ்வகையினோத் தழுவிக்கொள்ள இஃதன்றி) முறைப்படி வேண்டிய வுபாயங்களை யாலோசித்தலன்றிக் கருமசாத்தியப்படச்செய்யாத மந்திரியும், அரசனுக்குத் துரோகஞ்செய்ய நினைக்கு மந்திரியும் (தாமந்திரிகளாதலின் இவர்களை) சித்திரத்தில் எழுதிப்பார்க்கினுங் கேடுண்டு. (ஆதலால் அவர்களை நீக்கக்கடவாய்) எ - று

இதனை, குறள்.

"அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந் - திறனறிந்தான் றேர்ச்சித்
பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ - ரெழுபது கோடி யுறும் [துணை
முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர் - திறப்பா டிலாஅ தவர்." — என்பத
னுனும்,

சீவகசிந்தாமணி

"செறிந்தவர் தெளிந்த நூலார் சிறந்தனர் தெளிந்து சொன்னோ
லறிந்தவை யமர்ந்து செய்யு மமைதியா னரசனாவான்
செறிந்தவர் தெளிந்த நூலார் செறிந்தனர் தெரிந்து கூறி
யறிந்தவை யாற்ற கிற்கு மமைதியா னமைச்சனாவான்." — என்பதனு
முணர்க. (கoரு)

சுருக்கிமெய் விளக்கி யினிமையும் பயனுந் தொகுத்தய லார்மொழிக்
கிடையாத, திருக்கிலா மொழியைச் சோர்வற வகைக்கட் செல்லுமா
றஞ்சுத லின்றி, யுரைக்கவல் லவரே யமைச்சர்க ளாவ ருறுமுறை பிறழ்
தரப் பலவாய், விரிக்கவல் லவருங் கற்றது விளங்க விரிக்கமாட் டாருமெல்
லியரே

(இ - ள்.) (சொல்லாற்) சுருக்கி, (பொருளால்) உண்மையைவிளக்கி (செவிக்கு) இன்பமும் பிரயோசனமுந் தரத்தக்கனவாய், பிறர் (ஆக்ஷேபிக்கு) மொழிகட்குப் பின்வாங்காத சிறந்த (சமயோசிதமான) நன்மொழிகளைச் சோர்வின்றிச் சபையின்கண் அஞ்சுதலின்றிச் சொல்லவல்லவர்களே (வசன நிர்வாகர்களாகிய) மந்திரிகளாவார்கள் (அவ்வாறன்றி, கொண்ட நோக்கமொன்றும், வெளியாவதொன்றுமாகும்படி) இசைவில்லாமலும் விரிவுபடவும் பலவாறு சொல்வோரும், கற்றவற்றை (யாவர்க்கும்) புலப்படும்படி விளக்க வறியாதவரும் வசனநிர்வாகரல்லர் (ஆதலின் அவரையகற்றிவிடுவாயாக) எ - று

இச்செய்யுளால் வசனநிர்வாகரைச்சேர் எனக்கூறியதாம்.

இதனை, குறள், சொல்வன்மை

"கேட்டார்ப் பிணிக்குந் தகைவாய்க் கேளாரும் - வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.
சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொல் லச்சொல்லை - வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

சொல்லவல்லன் சோர்விலன் அஞ்சா னவனை - யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.
விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞாலம் நிரந்தினிது - சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.
பலசொல்லக் காமுறுவர் மன்றமா சற்ற - சிலசொல்ல றேற்றா தார்.
இணரூழ்த்து நாறா மலரனையர் கற்ற - துணர விரித்துரையா தவர்."—என்பத
னானும்,

தகடூர்.

"சொல்லியக்காற் சொல்லின் பயன்காணுந் தானபிற
சொல்லிய சொல்லை வெலச்சொல்லும் பல்லார்
பழித்தசொற் றீண்டாமற் சொல்லும் விழுத்தக்க
கேட்டாற் கினியவாய்ச் சொல்வானேற் பூங்குழலாய்
நல்வய லூரன் றுஞ்சா தணியக்கலம்
புல்லவி னூட லரிது."—என்பதனானு முணர்க (௧௦௬)

பொருள்பயந் திடினு மறம்புகழ் பயவாப் புரைபடு வினையென் றும்புரியார்
மருளினமற் றொருகாற் புரியினு மிரங்கார் வையகத் தேனையோர் போல
விருமுது குரவர் கற்புடை மகளிர் இளமக வீவர்பசித் திடினும்
பெருமிதப் படாத வினைசெயா ருலகு பேணுநர்க் கேமஞ்செ யமைச்சர்.

(இ - ள்) பொருட்பெருக்கந் தரவல்லதாயினும், தருமத்தையாவது கீர்த்தியையாவது விளக்காத குற்றம்பொருந்திய கருமத்தை எக்காலுஞ் செய்யாதவரும், மருட்சியால் ஒருவேளை செய்துவிடினும் மனவருத்தப்படாதவரும் (ஆகிய தோசசித்துணைவர்கள்) உண்டு. அவர்கள் தந்தை தாய் கற்புடைமனைவி இளங்குழந்தைகள் முதலிய இவர்கள் பசித்திருப்பார்களாயினும், (மற்றையோரைப்போல) இழிந்தோர்க்கப்படுந் தீச்செயல்களைச் செய்யத்துணியார் (இவ்வியல்பினர்) உலகமுற்றுங் காக்கு மன்னர்களுக்கும் இன்பஞ்செய்யும் அமைச்சர்களாவார்கள். எ - று

இச்செய்யுளால் தொழின்முடையானைத் தழுவு எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, வினைத்தூய்மை.

"என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு - நன்றி பயவா வினை.
ஓஒதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை - யாஅது மென்னு மவர்.
எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேல் - மற்றன்ன செய்யாமை நன்று.
ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க - சான்றோர் பழிக்கும் வினை.
சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட் - கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று."
என்பதனானும்,

பழமொழி

"ஆணை முடைய வறிவினாக் கந்நல
மாணு மறிவி னவரைத் தலைப்படுத்தன்
மாணமா கண்ணாய மறங்கெழு மாமன்னர்
யானையால் யானையாத் தற்று."—என்பதனானுமுணர்க. (௧௦௭)

ஊறுசேர் வினையைப் புரிதரா ரூழா லூறுவந் தடுப்பினுங் கலங்கார்
தேறுகா ரியத்தை முடிப்பபூழி யன்றிச் செயன்மொழி யாதியா விடையே
வேறுபோ மாறு விளக்குறார் துணிந்த வினைதுளங் காதுவல் விரைவார்
வீறுசே ரிவரை யுருவுகண் டெள்ளார் வேந்தனை வேந்தனு மைந்தர்.

(இ - ள) மசனே! (காரியசமர்த்தராயுள்ளோர) பழுதுபடத்தக்க கருமத்தைச் செய்யத்தொடங்கார், ஊழ்வினைவலியால (தொடங்கிய கருமத்திற்கு) இடையூறு சம்பவித்தாலும மனங்கலங்கார், தேறிய கருமத்தை முற்றுப்பெறுங் காலத்திலன்றிச் செய்கை வசன முதலியவற்றால வேறு போமபடி விளக்கமாட்டார்கள். செய்யத்துணிந்த கருமத்தை நீவிக்கினமாகமுடிக்க விரைந்து தீவிரப்படுவார்கள். (ஆதலால்) கீர்த்திபொருந்திய இவர்களுநவத்தைப்பார்த்திகழாத் அரசனே அரசனுவான் எ - று.

இச்செய்யுளால காரியசமர்த்தனைச சேர்த்துக்கொள்ள எனக்கூறியதாம.

இதனை, ஷ, வினைத்திட்பம.

"ஊறொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி - னாறென்ப ராய்ந்தவர் கொள
கடைக்கொட்கச செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி - னெற்றா விழுமந் தரும
உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்-கச்சாணி யன்னா ருடைத்து.
கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுணங்காது-தூக்கங் கடிந்து செயல "--என்பதனும,

பாரதவெண்பா

"சூதினு ளாகதன தோள்வலி யாலுக
யாதினு மயினுமவந் தெய்துமேற—றீதெண்ணிச்
சூழவாரைத தாமுன்னரு சூழ்வதே மன்னராய
வாழவாருக குள்ள வழக்கு"—என்பதனுமுணர்க (கoஅ)

துணிவுற்ற மனவுளு சூழ்ந்துபி னிரந்து சூழ்வினை பொருந்துமவா யெலலார, தணிவற முடித்த லதுதகா தாயிற றருபொருள வினையிடங் கால, மணியுறு கருவி யைந்துமாயந் திகலை யடாத்தலொட டலாககழி வுறுங்காற, பணிவுசெய் தேனுங காத்தனமுத தொழிலும பண்புடை யமைசசாதந தொழிலே.

(இ - ள) முடிக்குமுபாயங்காணுமெல்லையும் நாடி, துணிவுபிறந்தபின, யோசித்த தொழிலைக்கூடியபோதெலலாம தணிவற நிறைவேற்றுதலும, அது தகுதியலலாவிடில (தனக்கும பகைவர்க்கும) உள்ள பொருள் முயற்சி இடம சமயம அழகுபொருந்திய சேனையெனனுமைந்தையும நிதானித்து, (கூடுமானால) பகைஞரை யெதிர்த்தலும, பகைவர்க்குத தோல்வியுறுங்காலத்தில் இதப்படுத்தியாயினும தன வசமாக்கிக் கொள்ளுதலுமாகிய மூன்று தொழில்களும நறகுணமுடைய மந்திரிகள தொழிலாம. (ஆதலின இத்திறத்தவரைச சேர்த்துக்கொள) எ - று.

இச்செய்யுளால கருமவியலறிவானைக கைவிடாதே எனக கூறியதாம

இதனை, ஷ, வினைசெயலவகை.

"சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு - தாழ்ச்சியுட் டங்குதல் தீது
ஒல்லுமவா யெல்லாம வினைநன்றே யொல்லாக்காற-செல்லுமவாய் நோக்கிச் செயல்.
நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே-யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல"—என்பதனும்,

இன்னா நாற்பது.

"சிறையில கரும்பினைக் காத்தோம்ப லின்னா
துறைசோ பழங்கூரை சோநதொழுக லின்னா
முறையின்றி யாளு மரசின்னா வின்னா
மறையின்றிச் செய்யும் வினை."—என்பதனுமுணர்க. (கoகூ)

குடிப்பிறந் திருநூல் கற்றறிந் தமைச்சர் குணங்களு முடையனுய்ச் சுற்றங், கட்டப்படு மரச ரிடத்ததுறு மனப்புரி கருதுவேற் றரசவாம பண்புபம், விடப்படா வினைசொல் வன்மையு முருவும் வெருவரு திண்மையு மருவி, யிடத்தொடு செவ்வி யறிந்துகா லத்துக் கேற்றவு முரைப்பவன் றூதன்.

(இ - ள்) (முற்கூறியபடி கருமமுடிக்கவல்ல தூதரன்றிக் கற்பிதமான தூதரும் வேண்டும் அவர் தலைப்பட்டார் இடைப்பட்டார் கடைப்பட்டாரென மூத்திறப்படுவர். அவருள்) * தூதுசெலற்குரிய குலத்திற்றோன்றிப் பெரிய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து மந்திராலோசனைத் தகுதியுடையனாய், தன்னினத்தார் முறைமையுடைய மன்னவன் இவர்களிடத்தில் அன்பும், பிறமன்னர் காதலிக்குஞ்சீலமும், நீங்காதஇனிய சொல்வன்மையும், (கண்டோர் விரும்பும்) சுலக்ஷணமும், அஞ்சாத திடசித்தமும் பொருந்தி, இடமும் (கேட்போரது) அவகாசத்திற்கேற்ப உரைக்கு மாண்புமுடையவன் தலைப்படு தூதனும் எ - று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் ஏவல்புரிவானை யாளஎனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, தூது.

"அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவாம் - பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.
அன்பறிவா ராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க் - கின்றி யமையாத மூன்று. [பு.
நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள் - வென்றி வினையுரைப்பான் பண்பு.
அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன் - செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு
கடனறிந்து காலங் கருதி யிடனறிந் - தெண்ணி யுரைப்பான் றலை." — என்பதனு
கற்றுக்கண் ணஞ்சான் செலச்சொல்லிக் காலத்தாற் - றக்க தறிவதாந் தூது
னுணர்க. (கக௦)

உறுபொருள் காமம் விரும்புறுந் தூய்மை யுயிர்க்கழி வுறினுமஞ் சாமை, மறுபுலத் தமைச்சர் துணைமையாந் தன்மை வாய்மைசொற் சோரா வுறுந் துணிவு, மறுவற வுடைய னாயவழி யுரைப்பான் மத்திமத் தூதனு முடங்கல், குறுகுப் கொடுப்பான் கடைப்படுந் தூதன் கூறிய விவரையுந் தழீஇக்கொள்.

(இ - ள்) பொருந்திய பொருளையாயினும் காமத்தையாயினும் விரும்பாத புனிதத்தன்மையும், தனக்குப் பிராணபயம் வந்தாலுங் கலங்காமையும், வேற்றரசர் மந்திரிகளை நட்பாகக்கொள்ளுந் தன்மையும், சத்தியமும், சொற்சோர்வுபடாத துணிவும், (ஆகியவற்றை) குற்றமறவுடையனாய் முறைப்படி சொல்வோன் இடைப்படு தூதனும். (தன்மன்னன் வரைந்தனுப்பிய லிகிதபத்திரத்தைக் குறிப்பிட்டவரிடம்) சென்று செலுத்துபவன் கடைப்படு தூதனும் சொல்லிய இந்த (மூந்திற) தது துவரையும் உரியவராகக்கொள் எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை.

"தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை யிம்மூன்றின் - வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.
விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம் - வாய்சோரா வன்க ணவன்.
இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற் - குறுதி பயப்பதாந் தூது." — என்பதனுனும்,

* தூதுசெலற்குரிய குலத்தினர் மறையோரு மன்னருமாவார். இதனை, இலக்கணவிளக்கம் அகத்திணையியல் — "வேத மாந்தர் வேந்தரென் றிருவர்க்கு - தூது போதற் றொழிலுரித் தாகும்" — என்னுஞ் சூத்திரத்தானுணர்க.

பாரதவெண்பா

"தானறிந்து கூறுந் தலைமற் றிடையது
கோனறைந்த தென்று கூறுமாற் - றானறியா
தோலையே காட்டுங் கடையென் றுரைமூன்று
மேலையோர் துணிந்த வாறு"—என்பதனாலுமுணர்க (ககக)

இறைசிறப் பாக வலகின் நுகர்வ விழைந்து மேன்மையாய் திக டார், றிறலறை போற் றுரிமையின் மருவ லொண்பொருள் வெளவன்மை னவன்முன், பிறர்செவி மொழிதல் பிறரொடு நகைத்தல் பேணுறுப பணி புகினர் இளமை, முறைமதிக் திகழுதல் விருப்புறு வினையை முடித்தலுஞ் சேர்ந்தவர்க் கடன்.

(இ - ள்) சிறப்பாக வேந்தன் பூணத்தக்கவை, புசிக்கத்தக்கவை, இனிமை பொருந்திய மேம்பாடு முதலியவற்றைப் பொருந்துதல், அறைபோகுதல், உரிமை யுடன் மருவுதல், ஒள்ளியபொருளை யபகரித்தல், இராசசமுகத்திருந்து பிறர்செவி யில் (இரகசியஞ்) சொல்லுதல், மற்றையரோடு சிரித்துப்பேசுதல், பணிபுதவற நடத் தல், அரசன் இளைஞன் (இனன்) முறையுடையோனென்று இகழுதல், அவனவேண் டாக் கருமத்தைத் நிறைவேற்றுதலாகிய இவையாவும் (இராசசேவையி ற்) சேர்ந்தவர்க்கு ஆகாதனவாகிய கருமங்களாம். எ - று.

இது முதலிரண்டு செய்யுட்களால் இராசசேவையாளர் பொருந்துவனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஒ௨, மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

"மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான் - மன்னிய வாக்கந் தரும
போற்றி னரியவை போற்றல் கடுத்தபின் - றேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.
செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையுமவித்தொழுக - லான்ற பெரியா ரகத்து
இளைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற - வொளியோ டொழுகப் படும்
கொளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார் - துளக்கற்ற காட்சி யவர்.
பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங் - கெழுதகைமை கேடு தரும்."—என் பதனானுணர்க (ககஉ)

குறிப்பொடு கால மறிந்திறை விரும்பக் கேட்டு பயனமிகப் பய கரும், வெறுப்பில வினையை விளம்பிவேண டாத வினையினைக் கேட்பி னும விளம்பார், சிறப்புற வேரால் தாயினு மறைத்தான செப்பிடிற் கேட பினல் லாது, மறப்பினுந் தொடரார் போர்தரா ருணர்வார் மருங்கக லார் வினை வலித்தார்.

(இ - ள்) (அனறிபுய, அரசன) குறிப்பையும், சமயங்களையுமுணர்ந்து அவன் விருப்புற, குற்றமற்ற பெருமயனை விளைவிப்பதாகிய வெறுப்பில்லாத காரியத்தை (தாமேவலிந்து) சொல்லி,பிரியமில்லாதகாரியத்தை (அரசன்) கேட்டாலுஞ் சொல்ல மாட்டார்கள் தாம சிறப்புப்பொருந்த அறியத்தக்கதாயினும் மன்னன் அந்தரங்கமாக வைத்தசங்கதியை அவனே சொல்லக்கேட்டாலன்றி, மறந்தும உற்றுக்கேளார்கள், (தாமே) கிரகிக்கமாட்டார்கள், (பிறர்க்குவெளியிடாது அடக்குவார்கள்) அரசனிடம நெருங்காமலும் விலகாமலும் சமயபபட்டொழுகுவாரன தொழிலவன்மையுடையவர்கள்.

இதனை, ஷை, ஷெ,

"அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க - இகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்
எப்பொருளும் ஓரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை - விட்டக்கால் கேட்க மறை
குறிப்பறிந்து காலங் கருதி வெறுப்பில - வேண்டுப வேட்பச் சொலல்
வேட்பன சொல்லி வினையில எஞ்ஞான்றும் - கேட்பினுஞ் சொல்லா விடல்"—
என்பதனானும்,

ஆசாரக்கோவை

"பிறரொடு மந்திரங் கொள்ளா ரிறைவரோ
சாரார் செவியோரார் சாரிற் பிறிதொன்று
தேறார்போ லிறக்கத் தெரிந்து" —என்பதனானுமறிக (ககரு)

அகத்திடைக் குறித்த காரிய மந்நிலை யையுறு நவரவர் விழியான்,
முகத்தினு லறிய வல்லவ னாகி முகம் விழி யிரண்டினு மன்றி, யகத்திடைத்
தனக்கு நிகழ்ந்திடுங் குறிப்பா லவரவ ரகக்குறிப் பறிந்து, மிகத்தெளி
பவனைக் கரிமுத லுறுப்புடை விழைவன கொடுத்துங்கொண் மைந்தா.

(இ - ள்) மகனே! உள்ளத்திற்கருதிய காரியத்தைச் சந்தேகியாமல் அவரவ
ருடைய பார்வையாலும் முகத்தாலும் அறியவல்லவனாகி, முகம் விழி இரண்டினாலு
மன்றித் தன் மனத்துள் தோன்றப்படுங் குறிகளால் அவரவருடைய மனக்குறிப்பை
யுணர்ந்து, நன்குமுகவெளிப்படுத்தத்தக்க குறிப்பறிபவனை (இராசாங்கப்பொருளாகிய)
யானைமுதலிய (சதுரங்க) சேனைகளில் (அவன்) விரும்பிய பொருள்களைக் கொடுத்
தாயினும் (உனக்குத்துணையாக) வைத்துக்கொள் எ - று.

இச்செய்யுளாற் கருத்தறிபவனைச்சேர வெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, குறிப்பறிதல்

"ஐயப் படாஅ தகத்த துணர்வானைத் - தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.
குறிப்பிற் குறிப்புணர வாரை யுறுப்பினுள் - யாது கொடுத்துங் கொளல்.
முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி - யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்
நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்கால் - கண்ணல்ல தில்லை பிற"—
என்பதனானும்,

நான்மணிக்கடிகை

"நாற்ற முரைக்கு மலருண்மை கூறிய
மாற்ற முரைக்கும் வினைநலந் - தூக்கி
னகம்பொதிந்த தீமை மனமுரைக்கு மெல்லா
முகம்போல முன்னுரைப்ப தில்" — என்பதனானுமறிக (ககசு)

தொகைபடு செஞ்சொ லிலக்கணச் சொல்லே சூழ்ந்திடுங் குறிப்
புச்சொ லென மூன்றின், வகையறிந் துயர்ந்தோ ரொத்தவர் தாழ்ந்தோர்
தம்முண் மனையுமா றாய்ந்து, நகையுற வியாந்தோ ரவையினும் துறை
பாம் மதத்தினவ ரறிவுங் கிளப்பார், நகைபடு தாழ்வி னொன்றையு
மொழியார் நவைபடாச் சொற்பொரு ளாய்ந்தோர்

(இ - ள்) குற்றமற்ற சொற்பொருளாராய்ந்தோர் தொகுதியாகிய செஞ்சொல் இலக்
கணச்சொல் ஆலோசித்துங் குறிப்புச்சொல் இம்மூன்றின் வகையையு மறிந்து, மேம

பட்டோர் சமானஸ்தர் கீழ்ப்பட்டோர் என்று மூவகையாயினார் பொருந்தியசபையை யாராய்ந்து, தகுதியாகிய உயர்ந்தோர்சபையில் (ஒன்றை) முற்படக்கூறுக. சமானஸ்தர் சபையில் முற்பட்டவாயினும் பிற்பட்டவாயினுஞ் சொல்லலாகும். நகைக்கத்தக்க கீழோர் சபையில் ஒன்றுஞ்சொல்லமாட்டார்கள் (இத்திறத்தாரைச்சோதநக்கொள்.) எ - று

இச்செய்யுளால், சபாங்கிராகணைப்பரிபாலி யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, எஉ, அவையறிதல்.

"அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின் - றொகையறிந்த தூய்மை யவர்
இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி - னடைதெரிந்த நன்மை யவர்
நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதுவருண் - முந்து கிளவாச் செறிவு
கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச் - சொற்றெரிதல் வல்லா ரகத்து
உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன் - பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று
பல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு - ணன்கு செலச்சொல்லு வார்
அங்கணத்து ளுக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த - ரல்லார்முற் கோட்டி கொளல்" — என்பதனாலும்,

ஆசிரியப்பா

"குடிப்பிறப் புடுத்துப் பனுவல் சூடி
விழுப்பொரு ளொழுக்கம் பூண்டு காமுற
வாய்மைவாய் மடுத்து மாந்தித் தூய்மையில்
காதலின் பத்துட் டங்கித் தீதறு
நடுவு நிலைநெடு நகர்வைகி வைகலு
மழுக்கா றின்மை யவாவின்மை யெனாஅ
இருபெரு நிதியமு மொருதா மீட்டுந்
தோலா நாவின் மேலோர் பேரவை
யுடன்மரீஇ யிருக்கை யொருநாட் பெறுமெனிற்
பெறுகதில் லம்ம யானே வரன்முறை
தோன்றுவழித் தோன்றுவழிப் புலவுப் பொதிந்து
ஞாங்கர் ஞாங்கர் நின்றுழி நில்லாது
நிலையழி யாக்கை வாய்ப்பவிம்
மலர்தலை யுலகத்துக் கொட்கும் பிறப்பே" — என்பதனாலு முணர்க.

வல்லவ ரவையுட் கற்றதுஞ் சாது வகுத்துரைத் தவருணமிக்கான
நல்லவை கேட்டார் கற்றவர் தம்மு னன்குற மதித்திடப் படுவார்
சொல்லவை யஞ்சிக் கற்றன செலுத்தாச் சோர்வினர் கற்றுங்கல் லாத
புல்லியரிருந்தும் பொன்றின ரன்றே போற்றுக வவைபஞ்சா தவரை.

(இ - ள்) கல்விவல்லோர் சபையில் மலைவுறுமல் தாம் படித்தவற்றை வெளிப் படுத்தி அரங்கேற்றி, அவரிடத்துள்ள மேம்பட்ட நற்பொருள்களைக் கேட்டுக்கொள்ளு வோர் (மிக்க கல்லாராயினும்) கற்றவர்களிற் சிறப்பாக மதிக்கப்படுவோர்கள். சொல்லு கின்ற (அறிஞர்) சபைக்குப்பயந்து தாங்கற்றவற்றை வெளிப்படுத்தாதடக்குவோர் (மிக்க) கற்றவராயினும் (சிறிதுங்) கற்றறியாத அற்பமானவர்கள் (என்றிகழப்படுவோர் கள். இவ்வியல்பினர்கள் (இறந்தாலும் இருப்பவரையும்) இருந்தாலும் இறந்தவரையும் (முறையே) ஒத்தவர்கள். ஆனபடியால், சபைக்கஞ்சாதவர்களையே நீ போற்றக் கடவாய். எ - று

இச்செய்யுளால் அவையஞ்சாதவனாசிரியனைக் கூறியதாம். (கநகூ)

இதனை, ௭௩, அவையஞ்சாமை.

"வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின் - றொகையறிந்த தூய்மை யவர்
கற்றாருட் கற்றா ரெனப்படுவர் கற்றார்முற் - கற்ற செலச்சொல்லு வார்
கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற - மிக்காருள் மிக்க கொளல்
பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு - ணன்கு செலச்சொல்லா தார்
கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து - நல்லா ரவையஞ்சு வார்.
உளரெனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக் - கற்ற செலச்சொல்லா தார்."—
என்பதனாலும்,

நீதிநெறிவிளக்கம்

"அவையஞ்சி மெய்விதிர்ப்பார் கல்வியுங் கல்லார்
அவையஞ்சா வாகுலச் சொல்லு—நவையஞ்சி
யீத்துண்ணார் செல்வமு நல்கூர்ந்தா ரின்னலமும்
பூத்தலிற் பூவாமை நன்று"—என்பதனாலுமுணர்க (கக௩)

இருபுனல் வாய்ந்த மலைவரு புனலு மிடைந்த நகர்களு முடைத்தாய்ப், பெருநலப் பொருளு மொழிவற விளைக்கும் பெருங்குடி களுங் கலங்கா லாற், பொருள்பல வீட்டுஞ் செல்வரு மறையோர் புரையறு தவத்தினர் துறவோர், மருளறு கலைஞ ராதியோர் பலரு மன்னிவாழ்ந் திருப்பது நாடு.

(இ - ள்) இருவகை (நிலைப்பு) நீரும், பொருந்திய மலையினின்றொழுகும் ஆற்றுநீரும் (மலையும்) பொருந்திய நகரங்களுமுடையதாய், எப்பொருள்களுநீங்காமற் பெருகும்படி விளைவிக்குங் குடிகளும், மரக்கலமூர்ந்துங் காலகொடு நடந்தும் (கொள்வினை கொடைவினைகளாகிய பண்டமாற்றுதலால்) பல பொருள்களை யீட்டும் (வியாபாரச்) செல்வரும் அந்தணர் தவசியர் துறவியர் மயக்கமற்ற கலைவல்லோர் முதலிய பலரும் பொருந்தி வாழ்ந்திருப்பது நாடு எனச் சொல்லப்படும் எ - று.

இதுமுதன் மூன்று செய்யுட்களால் நாட்டை வளப்படுத்து னைக்கூறியதாம்

இதனை, ௭௪, நாடு.

"தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச் - செல்வருஞ் சேர்வது நாடு
இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும் - வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு"—என்பதனாலுணர்க (ககஎ)

பழுதிலா நாட்டிற் கமரர்கள் சாதி பற்றுசங் கேதத்தி னீண்டுங், குழுவுமா றிலக்குங் களவுபொய் குறளை கூறுவோர் பன்றிமான் முதலாயத், தெழுவுறும் பகையு மளவுபார்த் தரைசக் கெடுக்குங்கொல் குறும்பரு மிக்க, மழைமழை யின்மை யெலிகிளி விட்டின் மன்னரா றகோளு மாமைந்தா

(இ - ள்) மகனே! கடவுளர்களையுஞ் சாதிகளையும் பற்றிய சங்கேதத்தினாற் பிரிந்து ஒருமையுற்றிருக்குங் கூட்டமும், அழிப்பதிக்குங் கள்வரும், பொய்யர்களும், குறளை சொல்வோரும், பன்றியும், மான் முதலிய உட்பகையும், (உதவியோனின்று)

சமயமபாாதது அரசை யழ்கசுங குறநில மனனரும, மழை மிகுதியும, மழையினமை யும, எலியும, கிளியும, விட்டிலும, முதலியவாறறலும யோறபடுசாகளாலும இடையூறு நேரிடுதலின (இவை யாவும) நாடடுககு கேடுவிளைபபனவா யிருககினறன எ-று

இதனை, ௭௨, ௭௩

"பெருமபொருளாற பெடடகக தாகி யருங்கேடடா - லாறற விளைவது நாடு
பலகுழுவும பாழசெயயு முடபகையும வேநதலைககும - கொலகுறுமபு மிலலது நாடு"—எனபதனானுணாக

கொலகுறுமபு —இதில "கொலலே லையய மசைநிலைக் கூறறே"—எனற தால, சொல எனபதனையசைசசொலலெனறுவது, கொலலாதகக எனபபொருடபடுத தியாவதுகொள்க (ககஅ)

ஆதலிற குடிக ளாதியோர் தொகவு மழிவுமெய்க் குழுமுத லகனறு
போதவுங காவல புரிபிணி யினமை புகழதிரு விளைவினப மனைததுங
கோதற நாளு மிகவுள தாகுங குலைநதய லுடுக ளுறினு
மேததத தாஙகும வருநதுறு தெவையும வேணடுழி யளிததிடு மைநதா.

(இ - ள.) மகனே! ஆனபடியால, (மேறகூறிய) குடிகள முதலியோர கூடி யிருககவும, தீமைவிளைககுங கூடடததார முதலியோர தொலைநதுபோகவும,(நாடடைச சீரபபடுததி) ஆளக (அவவாறுளளாயாயின, அநநாடு) நோயினமையும, கீரததியும செலவமும, பயிரவிளைவும, சுகமுமுதலிய வெலலாவறறையுங குற்றமற நாடோறும பெருகவுளதாகும, மறறுதேசககுடிகள (கொடுஙகோனமையாதிகளால) தமது நாடிழநது வநதாலும மேனமைபபடககாககும வருததமடையாது (வேணடிய) எலலாவறறை யும வேணடியகாலததிற கொடுககும எ - று

இதனை, ௭௪, ௭௫

"பொறையொருங்கு மேலவருஙகால றாங்கி யிறைவற-கிறையொருஙகுநோவது நாடு.
பிணியினமை செலவம விளைவினப மேம - மணியெனப நாட்டிறகிவ வைநது
நாடெனப நாடா வளததன நாடலல - நாட வளநதரு நாடு"—எனபதனானும,

ஆசிரியமாலை,

"தாமரை யொண்கிழங்கு விரவியோ ரூங்குத
தருமலங குமிளிரக கொழுமுகை தியககிய
பழஞசேறறுப பரபபிற பருமுத லெடுததுச
செடுஙகதி ரிறைஞச வாஙகிககால சாயததுச
வாளிற றுமிதத சூடே மாவின
சினைகளைநது பிறககிய போரபெய யெருததின
கவையடி வைதத வுணவே மருதின
கொழுநிழற குவைஇய குபபையோ டனைததினும
பலாமகிழ் துஙக வுலகு புறநதரூஉ
மாவண் சோழ நாடோதொறு
மொரோரர சனவழி வாழிய நெடிதே"—எனபதனானுமறிக (ககக)

மருங்குநீாக கிடஙகு வெள்ளிடை கான மலையுற வகனறுயாந துர ககொண், டொருவகுபல் பொறியு மணிநதும்பரிடககதா யுறசிறு காப

பினல வீரா, நெருங்குபல பொருளுந் தழுவியெந் திறத்து நேரலர் கொ ளப்படா தாகிர், சுருங்கையா திகளும்பொ திந்தகத் துறைவோர் தொழி லினி தாற்றுவ தரணே

(இ - ள்) (அரசனிருப்பிடம் அரணமனையென்பர் ஆதலின்) அரணென்று சொல்லப்படுவது சமீபத்தில் நீரரணும் நிலவரணும் காட்டரணும் மலையரணும் பொருந்த (நால்வகைப்பட்டு) அகன்று உயர்ந்து வலியுற்று (இயந்திரநூலோரால் ஆயுத முதலியன பிரயோகித்து எதிரிகளை வெல்ல வகுத்திருக்கும்) எல்லாசசூத்திரங்களு மமைந்து இடத்தாற் பெரிதுமாய, சிறுகாப்பினையுடைய நல்ல வீரராலும் நெருங்கிய (உணவாதி) பலபொருள்களாலுங் குறைவற்றதாய், பகைவர் எவ்விதத்தாலாயினுங் கொள்ளற்கரியதாய், நுழைவாயில் முதலியவைகளும் மறைவுபட வியற்றப்பட்டு உள்ளிருப்போர் தத்தந்தொழிலை இனிதாக இயற்றவமைந்ததாயுள்ளதாம் எ - று.

இச்செய்யுளால் அரணைக்காக்கவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ௬௯, அரண்,

"மணிநீரு மண்ணு மலையு மணிநிழற - காடு முடைய தரண
உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி - னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.
சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை - யூக்க மழிப்ப தரண
கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார் - நிலைக்கெளிதா நீர தரண
எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவு - நல்லா ளுடைய தரண"—என்பத னுனும்,

கம்பராமாயணம்

"மேவரு வுணர முடிவிலா மையினால் வேதமு மொக்குமவிண் புகலாற்
றேவரு மொக்கு முனிவரு மொக்குந் திணிபொறி யடக்கிய செயலாற்
காவலிற் கலையூர் கன்னியை யொக்குஞ் சூலத்தாற் காளியை யொக்கும்.
யாவருமொக்கும் பெருமையா லெய்தற் கருமையா லீசனை யொக்கும்."—என்பத னுனுமறிக- (௧௨௦)

அருள்கொடு புரக்கப் படுங்குடி யனபோ டளித்திடு மாதினி லொன்று, மிருநிலத் தெடுத்த பழம்பொரு ளுரிமை யின்றியே யிறந்தவர் பொருளு, மருவிய சுங்கப் பொருளுமொட் டலரை மாட்டிய பொருளு மீட் டுகவிப், பொருளற் மினபம புரபுதரும பகையைப புரட்டிடுமெவ வினைகளு முடிக்கும்

(இ - ள) (அரசன் எப்பொருட்டு மிறைவனுயினும் பொருளீட்டற்குரிய நல்வழிகளைக்கேள்) கருணையோடு காக்கப்படுங் குடிகள் மனங்கோணுது கொடுக்கும் ஆறிலொருபங்கு கடமைப்பொருளும், பெரிய பூமியினின் றெடுத்த பழமையாகிய (புதையல்) பொருளும், நிர்த்தாரமாய இறந்தோர்பொருளும், பொருந்திய ஆயத் துறைப்பொருளும், சத்துருக்களை வென்றதால் வருங்கப்பப்பொருளுமே ஈட்டக் கடவாய் இத்திறப்பொருள் தருமத்தையும் சுகத்தையுங் கீர்த்தியையுங் கொடுக்கும். பகைவரைமாற்றும், (எடுத்த) காரியங்களையெல்லாஞ் சித்தியடையச் செய்யும்.

இச்செய்யுளாற் பொருட்குவை தேடு எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, பொருள்செயல்வகை

"அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து - தீதின்றி வந்த பொருள்
அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம் - புல்லார் புரள விடல்
உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னொன்னார்த் - தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்.
குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றாற் றன்கைத்தொன் - றுண்டாகச் செய்வான் வினை.
செய்க பொருளைச் செறுநர் செருக்கறுக்கும் - எஃகதனிற் கூரிய தில்" — என்பத
னானும்,

சீவகசிந்தாமணி

"செய்கபொருள்யாருஞ்செறவாரைச்செறுகிற்கு
மெஃகுபிறிதில்லையிருந்தேயுயிரையுண்ணு
மையமில்லையின்பமறனோடெல்லாமாக்கும்
பொய்யில்பொருளேபொருண்மற்றல்ல பிறபொருளே" — என்பதனானு
மறிக (கஉக)

கரிபரி யிரதந் தானையு மமைந்து கருதரு நருங்குரு திகலிலேவந்
திரிதரப் பொருது வெல்வதெப் படைதா னெய்துகூ லிப்படை நாட்டுப்
பரிபடை காட்டுப் படைதுணைப் படைகைப் படைமூலப் படையென வா
தெரிபடை யிவற்றுட் சிறந்தது மூலப் படையிதிற் சிறந்தவர் வீரர்.

(இ - ள்) (படைச்செல்வம் அவசியமானது அப்படை) யானை குதிரை தேர்
காலாளென்னு நாலங்கத்தானுமமைந்து, கூலிப்படை நாட்டுப்படை காட்டுப்படை
துணைப்படை கைப்படை மூலப்படை யென ஆறுவகையாலுங்குழுமி (எதிரேறுங்
கால) வரும் இடையூறுகளுக்கு அஞ்சாமல், பகைமன்னர் ஓடும்படி போர்செய்து
வெல்லத்தக்கதேயாம் சொல்லிய இப்படையாறனுள் மூலப்படை சிறந்தது இதி
லுஞ்சிறந்தவர்கள் வீரர்களே எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களாற் சேனையைப்பரிபாலி யெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, படைமாட்சி

"உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன் - வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை
உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத் - தொல்படைக் கல்லா லரிது" —
என்பதனானறிக (கஉஉ)

விரைபவன் பகைமையை வெல்லுமவல் கண்மை வேந்துதா மூவகை
காக்கும், புரைபறு மானம் போரினுக் கினைா பொருந்தடா னொள்ளியறை
போகா, வரையறு தேற்ற முடையரே யாயினு மறுமையுஞ் சிறுமையும
வெறுப்பு, நிரைதரின் வெல்லா தலைவரில் வழியு நோந்திரும பகைவரை
வெல்வார்

(இ - ள்) வலியபகைவரை விரைந்து அடாக்கும் அஞ்சாமையும், அரசன
கையினைத்துப்போகாது காக்குஞ் சமானமில்லாத மானமும், போர்முனையிற்படைந்தோடி
னவர்களை (தொடர்ந்து) போர்செய்து வெல்லாத கீர்த்தியும், அறைபோகாநிலையும்,
வரையறுக்கப்பட்ட தேற்றமுமுடையவரே (படைஞராவார் இத்தன்மைய படைஞரே)
யாயினும், (பரிபாலிப்பவனல்ல) தரித்திரமும் சிறுமையும் வெறுப்புமுற்று மனமடிந்
தால (தலைவனே யிருந்தேவிறும்) பகையை வெல்லமாட்டார்கள். (மேற்கூறியகுறை

வுகளிலலாவிடின அரசனிருநதேவாவிடினும) தாமே யெதிாததுப பெரிய பகைவரை வெலவார்கள எ - று.

இதனை, ஷை, ஷை,

'மறமான மாண்ட வழிசசெலவு தேற்ற - மெனநானகே யேமம படைககு
சிறுமையுஞ செலலாத துனியும வறுமையு - மிலலாயின வெலலும படை"—என பதனுனும,

வெண்பாமாலை.

'மினனு சினஞசொரிவேன மீளிக கடறகுனை
யொனனாா நடுஙக வுலாஅயனமிாி - னெனனகொ
லாழிததோ வெலபுரவி யணணல மதயானைப
பாழிததோளமனனா படை"—எனபதனுறுமறிக (கஉரு)

வேலெறிர வரினும விழிதததகண ணிமைபபா வீறுமெய யூறுகா ணுமே
யாலிய சினததி னாழிலாட டயரு மாணமைய மழியினல லாது
சிலையு மெனுஞசெய யாததமை யாத திரமும மேவுந தீபிறுஞசெல
வாலிய மறமு மனததின் முருபபு மடிதலும படைசசெருக காகும

(இ - ள) (பகைவாசெலுததிய) வேறபடை யெதிாததுவநதாலும (பயநது) விழிததிருநத கணகளை யிமையாத வீறும, தமதுடற காய நோககாது மிககேகோபத துடன போாபுரியும ஆணடனமையும, இறநதாலலலாமற சபதப்படி முடிபபதிற றளராததிறமையும, அரசன தபபிலுந தஙககபபடாதேறபவராய அரசன கணணீா சொரிய (அவனபொருட்டு) உயிாவிடுதலும படைசசெருககெனபபடும எ - று

இசசெயயுளால வீரரைமேமபடுதது எனக்கூறியதாம.

இதனை, ஷை படைசசெருககு

"கைவேல களிறறொடு போக்கி வருபவன - மெயவேல பறியா நகும
விழிததகண வேலகொண டெறிய வழிததிமைபபி-னொட்டனறோ வனக ணவாககு
உறினுயிா அஞசா மறவ ரிறைவன - செறினுஞசீா குனற லிலா.
இழைத்த திகவாமைச சாவாரை யாரே - பிழைத்த தொறுக்கிற் பவா.
புரநதாாகண ணீாமலகச சாகறபிற சாககா - டிரநதுகோட் டக்க துடைத்து"—
எனபதனுனும,

சீவகசிந்தாமணி

"பைமபொற புளகப் பருமககளி யானை யீடடஞ
செமபொன னெடுந்தோத தொகைமாககடற குனை வெள்ள
நமபன சிலைவாய நடககுஙகணை மிசசி லலலா
லமபொன மணிபபூ ணரசுமிலை யெனறு நககான" — எனபதனுறு
முணாக (கஉசு)

அழிந் நெதியிற செலவினை விலக்கி யாமைழி செலுததியூழ வினையா, வழிவுற தடுபபி னததறகுட னலலாந தாகக்கைவே றனறியா ருயிாக, ஒழிவகை யின்றி யுணாசசியொத குருநா லுணா தொறு முறு நயம போல, கழிமகிழ நாளும பயிறறுமவளாக கலபபமே நடபெ னப படுமால

(இ - ள்) துணையாகத்தக்கிற செல்வத்தை யீட்டுதலும், நண்பராகத்தக்கிற செலுத்தியும், விதிவலியால் கேடு சம்பவித்தால் அதனைப் பகிர்ந் தநுபவித்தலும், உடம்புகட்கொழிவுவந்தாலன்றி உயிர்கட்குள் வேறுபாடு தோன்றாமல், அகமுகத்தாலொற்றுமைப்பட்டு, அரியநூல்களை யாராயுந்தோறும் விளையு மின்பம்போல மிக்க இன்பம் நாளா வண்ணம் பழகுந்தோறும் வளரும்படி சிநேகிப்பதே சிநேகமென்று சொல்லப்படும்.

இச்செய்யுளாற் சிநேகங்காப்பாற்று எனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷ, நட்பு

"நவிறொறு நூனயம் போலும் பயிறொறும் - பண்புடை யாளர் தொடர்பு,
புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா - னட்பாங் கிழமை தரும்
அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க-ணல்ல லுழப்பதா நட்பு" —என்பதனானும்,

நாலடியார்

"நறுமலர்த் தண்கோதாய் நட்டார்க்கு நட்டார்
மறுமையுஞ் செய்வதொன் றுண்டோ—விறுமளவு
மின்புறுவ தின்புற் றெரீஇ யவரோடு
துன்புறுவ துன்புறக் கால்"—என்பதனானுமறிக (௧உ௫)

நன்மதி யுடைமை குடிகுணங் குற்ற நலமினத் தானுமெத் திறத்தும், பன்முறை யாய்ந்து நட்பினைக் கொள்க பாம்பொடும் பழகினும் பிரிதல், வன்மையா மந்நா லாய்ந்தலா லொருவ ரிடத்துநட் புறேனுதி னவர்செய், புன்மையும் பழியும் புணர்ந்திரு பயனும் போக்குவ துண்மை புத்திரனே.

(இ - ள்) புத்திரனே! நற்புத்தி யுடைத்தாயிருத்தல் - உயர்குடிப்பிறப்பு - குணம் குற்றம் - நல்லினத்தோடொழுகல் முதலிய எவற்றானும்பலதரம்பரிசோதித்து (ஒருவர்) நட்பைக்கொள்வாயாக பாம்புடன் நட்புக்கொண்டாயாயினும் பிரிதலரிதாம். ஆதலால் ஆராய்ச்சி செய்தாலன்றி ஒருவரிடத்து நீ நட்புக்கொள்ளாதே (அப்படிப் பரிசோதியாது (நட்பு) கொள்வாயாகில், அவர்செய்யும் அற்பத்தன்மையும் பழியும் ஆகிய இவற்றிற்குட்பட்டு இம்மை மறுமைப்பலன்களை யிழப்பது சத்தியம் எ-று

இச்செய்யுளால் இனமறிந்து பழகுகவெனக் கூறியதாம்

இதனை, ஷ, நட்பாராய்தல்

"நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின் - வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.
ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை - தான்சாந் துயரந் தரும்
குணனுங் குடிமையுங் குற்றமுங் குன்றா - வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு
மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து - மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு"—
என்பதனானும்,

திரிகடுகம்

"தாளாள னென்பான் கடன்படா வாழ்பவன்
வேளாள னென்பான் விருந்திருக்க வுண்ணாதான்
கோளாள னென்பான் மறவாதா னிம்மூவர்
கேளாக வாழ்த லினிது"—என்பதனானுமறிக (௧உ௬)

கெடுதியி லுதவ வல்லவர் நட்பாற் கிளர்ந்திடார் தொன்றனைச் செயினுங், கெடுமவைக் கெய்தல் வேண்டின் தாமே கெழுவுதல் பணிவச்ச

யின்மை, படுதரு மூழிற் புரியினு மவற்றைப பழமையென நறிந்துள முவபபி, னெடுநில முழுதுங கேணமையா மைந்தா நேரலா ராமுங்கே ளாவரா.

(இ - ள்) மகனே! உனக்கு ஆபத்துக்காலத்திலுதவிசெய்யத்தக்கவர் உரிமையின்பேரில உன் அநுமதியினறி யோாகருமத்தைச செய்தாலும், விதிவசத்தால உனக்கொரு கெடுதி செய்தாலும், வேண்டுவனவற்றை யபகரித்துக கொண்டாலும், கீழ்ப்பணிதலும அச்சமுமில்லாது நடந்தாலும், (விசனப்படாமல) இவைபழவினையால நிகழ்ந்தவையெனறுணாந்து மனமகிழ்ந்தால, பெரிய உலகினா யாவரும நட்பாளராவா (அவ்வளவேயனறி) சத்துருக்களும நட்பாவாாகள். எ - று

இச்செய்யுளாற பழைமைபாராட்டு எனககூறியதாம.

இதனை, ஷை, பழைமை

"பழைமை யெனபபடுவ தியாதெனின யாதுங - கிழமையைக கீழ்ந்திடா நட்பு
விழைதகையான வேணடி யிருப்பா கெழுதகையாற - கேளாது நட்டார செயின
பேதைமை யொனறோ பெருங்கிழமை யெனறுணாக - நோதக்க நட்டார செயின.
கெடாஅ வழிவந்த கேணமையாா கேணமை - விடாஅா விழையு முலகு.
விழையாா் விழையப் படுப பழையாாகட - பணபிற றலைபபிரியா தாா"—எனபதனும,

நாலடியாா்

"இனறு செயினும விடறபால ரலலாரைப
பொனனனறைய போறறிக கொளலவேணடும்—பொனனொடு
நல்லில சிதைத்ததீ நாடோறு நாடித்தம
மிலலகத தாககுத லான"—எனபதனுமறிக (கஉஎ)

காதல ரேனும விடுகிலே மாதா களவிற றமககுறல குறிபபோா
பேதையா கெடுதி யுறறுழி யுதவாா பெருமபொரு ணகுலிதது பறிபபா
ராதரு கருமந தமமினு காத தாகவே நடிபபவ ருளமு
மோதலு மொவ்வாா மனைககெ டீஇ மனறி னுறபபழிப பாாிவர் தமையே.

(இ - ள) பொதுமகளிரையுஞ சோரரையுமபோல (பிறா துயா கருதாது) தமபயனொககுவோரும, மூடரும, ஆபத்துக்காலத்தி லுதவாதவரும, பெருமபொருளை யெத்திபபிடுங்குவோரும, செய்யத்தக்க காரியங்களைத் தமமாற் சாதிக்கப்படாவெனறு நடிபபோரும, மனமுஞ சொலலு மொவ்வாதவரும, வீட்டி லொற்றுமையுறறு வெளியிற் பழிபபவரும ஆகிய இவாகள பக்ஷமுடையவாகளாகக காணப்படினும (இவாகளுடன சிநேகிக்கவேவேணடாம) இவாகள நட்பை விடுக. எ - று.

இச்செய்யுளால ஆகாநட்பினனை யொழியெனக கூறியதாம

இதனை, ஷை, தீநட்பு.

"பருகுவா போலினும பணபிலாா் கேணமை - பெருகலிற் குனற வினிது.
உறுவது சீாதூககு நட்பும பெறுவது - கொளவாருங களவருநோ
அமரகத தாறறறுக்கும கலலாமா வன்னாா - தமரிற றனிமை தலை.
ஒலலுங கருமமுடற்று பவாகேணமை - சொலலாடாா சோர விடல்.
கனவினு மினனாது மனனோ வினைவேறு - சொலவேறு பட்டாா தொடர்பு

எனைத்துங் குறுகுதல் ஓம்பல் மனைக்கெழீஇ - மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு"—
என்பதனானும்,

இன்னா நாற்பது.

"பகல்போலு நெஞ்சத்தார் பண்பின்மை யின்னா
நகையாய நண்பினார் நாரின்மை யின்னா
இகலின் எழுந்தவ ரோட்டினன் இன்னா
நயமின் மனத்தவர் நட்பு"—என்பதனானுமுணர்க (௧௨௮)

நல்லன பலநூல் கற்பினுங் கூடா நட்பினர் மனநல னெய்தார்,
சொல்லின்முன் வணங்கும் வணக்கமுந் தொழுவுஞ் சொரிந்த கண்ணீருந்
தப்பாது, கொல்லுமவன் படையா மாதலிற் பகையுட் கொண்டவாக
கவரென நீயு, மொல்லுக வதுவே நீக்குறுங் கால முற்றுழி யல்லது
வேண்டா.

(இ - ள்.) (அகத்திற் பகையும் புறத்தில் நட்புமுடைய) கூடாநட்பினர் நல்லனவாகிய பல நூல்களைக் கற்றாலும் நன்மனமுடையவராகார்; சொல்லுக்கு முன்னே வந்திக்கும் வந்தித்தலும், பணிதலும், கண்ணீர் சொரிதலும் (இதமாகக் காணப்படினும்) தப்பாமற்படி கொல்லுகின்ற வலிய கருவியாகவேயிருக்கும்; ஆதலின் (அவ்வகைய) உட்பகையுடையவருக்கு அவர்போலவே நீயுமொத்திருக்கக்கடவாய்; அவரை நீக்கும் காலவொற்றுமையில்லாவிடின், அல்லது வேண்டுவதில்லை. எ - று.

இச்செய்யுளாற் கூடாநட்பினரை விலக்கெனக்கூறியதாம்.

'இதனை, ஷை, கூடாநட்பு.

"பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல - ராகுதன் மாணார்க் கரிது
நட்டார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ - லொல்லை யுணரப் படும்
சொல்வணக்க மொன்னார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந் - தீங்கு குறித்தமை யான்.
தொழுதகை யுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்னா - ரழுதகண் ணீரு மனைத்து.
மிகச்செய்து தம்மெள்ளு வாரை நகச்செய்து - நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.
பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட் - டகநட் பொரீஇ விடல்"—என்பதனானும்,

நாலடியார்

"உள்ளத்தா னள்ளா துறுதித் தொழிலராய்க்
கள்ளத்தா னட்டார் கழிகிழமை—தெள்ளிய
புனற்செதும்பு நின்றலைக்கும் பூங்குன்ற நாட
மனத்துக்கண் மாசாய் விடும்"—என்பதனானுமறிக (௧௨௯)

பழிமுதலனைத்தும் செய்வன தவிர்வ பார்த்திடார் குடிப்பிறப் பொழுக்கம், மெழில்வளர் கல்வி யாதிகள் பேணா ரெவரையு முறிக்குஞ்சொற் செயலார், கழிமகிழ் வுடையார் கெடுத்திகொண் டாக்கங் கைவிடாரொடு சேலவ முறினுங், கொழிபய னெய்தார் பிறக்கலா ற மாக்குக் கொடாரிவர் பேதைய ரொழிக.

(இ - ள்) பழிமுதலியவற்றிற்கு நாணாதவரும், செய்யத்தக்கவையும் விலக்கத்தக்கவையும் இவையென்பன பாராதவரும், குடிப்பிறப்பு ஒழுக்கம் கீர்த்திபொருந்திய கல்விமுதலியவற்றைக் காவாதவரும், எத்தன்மையரிடத்தும் முகமுறிக்கும் வார்த்தை

யுஞ் செயலுமுடையவரும், மட்டற்ற களிப்பின் மூழ்கியிருப்பவரும், நட்டத்தைக் கைக்கொண்டு இலாபத்தை யிழப்பவரும், செல்வமுற்றாலும் பெரும்பலனைத் தாமு மடையாதவரும், அயலார்க்கல்லாமல் உறவினருக்குங் கொடாதவருமாகிய இவர்கள் பேதையர்கள். இவர்கள் நட்பினையொழிக என்று.

இச்செய்யுளாற் பேதைமையுடையோரை யகற்று எனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, பேதைமை

"பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னேதங்கொண் - டூதியம் போக விடல்
நாணாமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும் - பேணாமை பேதை தொழில்
ஓதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப் - பேதையிற் பேதையா ரில்.
ஏதிலா ரார்த் தமர்பசிப்பர் பேதை - பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை
மைய லொருவன் களித்தற்றாற் பேதைதன் - கையொன் றுடைமை பெறின்"—
என்பதனாலும்,

பழமொழி.

"தெரியாதார் சொல்லுந் திறனின்மை தீதா
மரியார் பயனின்மை செய்து—பெரியார்சொற்
கொள்ளாது தாந்தம்மைக் காவா தவர்பிறரைக்
கள்ளறச் செய்குறுவார்"—என்பதனாலுமறிக (கஅ0)

தன்னையெப் பொருளு மறிந்தவ னாகத் தானமிக மதிக்கும் புல்லறிவின், வன்மையை யுடையா னுறுதிசொற் கேளான் வல்லதல் லாதுங் கொண்டு ரைத்துப், புன்மையைத் தெறிப்பா னவைபுரிந் தாற்கோர் போ னடிப்பா னறனை யுணர்ந்து, நன்மதி யினரை யறிவில ராக நாட்டுவ னிவ னையு நண்ணேல்

(இ - ள்) தன்னை யெல்லாப்பொருளு முணர்ந்தவனாகத் (தன்னைத்) தானே மிகவுமதிக்கின்ற புல்லறிவின் வன்மையுடையவனும், (அறிஞர் கூறும்) உறுதிப்பொருளைக் கேளாதவனும், பொருளல்லாததைப் பொருளாகப் பிதற்றி அறிவின்மையை வெளியிடுபவனும், (ஒருவருமறியாது) குற்றத்தைச்செய்து (புறத்தில்) உலகினர்போல நடிக்கின்றவனும், தன் தீயொழுக்கங்களை வெளியிடும் நல்லவிவேகிகளை யறிவில்லாதவர்களாகத் தீர்மானிப்பவனும் ஆகிய இத்தன்மையுடையவனை (நீ ஒருபொழுதும்) சிநேகங்கொள்ளாதே என்று.

இச்செய்யுளால் வெளிற்றறிவினரை விடுக வெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, புல்லறிவாண்மை

"வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னொண்மை-யுடையம்யா மென்னுஞ் செருக்கு
கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசடற - வல்லதூஉ மையந் தரும்
அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற் - குற்ற மறையா வழி.
ஏவவுஞ் செய்கலான் றான்றேறா னவ்வுயிர் - போஒ மளவுமோர் நோய்
காணாதாற் காட்டுவான் றான்காணான் காணாதான் - கண்டானாந் தான்கண்ட வாறு
உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத் - தலகையா வைக்கப் படும்"—
என்பதனாலும்,

வளையாபதி

"அந்த ணாதகற் காற்றுசொலு மாவெற்கு
முந்துசெய் குற்றங் கொடுப்பானை முழுவதூ

நனகறி விலலா னதுவறி யாதவற
னெபுறு விடடி னெறிசெலலு மாறே"—எனபதனானுமறிக (கஙக)

வேறு

இகலை மதிததின றைமையிறை யியபறி னாககும புரியாயெப
பகையு முறவாம பெருநசெலவம பலிகது கெடாக புகழுணடா
மிகலின மிகுநதின னாஙகியபறி னினிய தமரு மேதிலராயப
பகைமை வளரும வலிதொலையும பாழககும பாழா வாழககையுமே

(இ - ள) பகைககுணததைப பொருளாககககொணடு தமககுக குறறஞசெய்தோாககுந தீமைசெயயாதிருபபாயாகிற பகைவருமுறவாா, செலவபபெருககமுணடாகும, அழியாத கீாததியுணடாகும (அவவாறினறி) பகைககுணமிகுநது தீமை செயதால, இனிய உறவினரும அயலாராயப பகைமை பெருகும, வலிமையழியும, அழியாசசெலவமும அழிநதுவிடுமெ எ - று

இசசெயயுளால யாறுபடுகுணநதவிாகவெனக கூறியதாம

இதனை, ஷ, இகல.

"பகலகருதிப பறறா செயினு மிகலகருதி - யினனாசெய யாமை தலை.
இகலெனனு மெவவநோய நீககிற றவிலலாத - தாவில விளககந தரும
இகலெதிா சாயநதொழுக வலலாரை யாரே - மிகலூககுந தனமை யவா
இகலகாணா னாககம வருஙகா லதனை - மிகலகாணுங கேடு தரறகு.
இகலானா மினனாத வெலலா நகலானா - நனனய மெனனுஞ செருககு."—என்பதனானும,

நான்மணிக்கடிகை.

"மலைப்பினும வாரணந தாஙகுங குழவி
யலைபபினு மனனேயென றோடுஞ—சிலைபபினும
நடடாா நடுஙகு வினைசெயயா ரொடடா
ருடனுறையுங காலமு மில"—எனபதனானுமறிக (1 - உ)

வலியாா பகைகொள ளேலசுறறம வலிகள பொருணட் பொபடையில
மெலியா ரசச மறியாமை மேவாத தனமை கொடையினமை
நலியா வெகுளி மறையினமை நலியாங காமங கலலாமை
யொலியா பழிநோககாமைமறு வுடையா ரிவா மேற பகையுளுக.

(இ - ள) உறற வலிமை பொருள நடபு படை இவறறின மெலியாகளிடத்தும், அசசம அறியாமை பொருநத நடவாமை உலோபம ஒழியாககோபம நிறையினமை பெருஙகாமம கலலாமை விளஙகுகினற பழிநோககாமை குறறம இவைறறையுடையவாகளிடததும நீபகைகொளக (ஆனால உனனிலும) வலிமையுடையாரிடததுமாததிரம பகைமைகொளளாதே எ - று

இசசெயயுளால தகுதியறிந்து பகைகொள எனக்கூறியதாம

இதனை, ஷ பகைமாடசி.

'வலியாாககு மாறேறற லோமபுக வோமபா - மெலியாாமேல மேக பகை
அனபில னானற துணையிலன றானதுவவா - னெனபரியு மேதிலான் றுப்பு
அஞசு மறியா னமைவில னீகலான - றஞச மெளியன பகைக்கு.

வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான பழிநோக்கான-பண்பிலன பற்றாக கினிது
காணுச் சினததான கழிபெருங் காமததான - பேணமை பேணப் படும.
குணனிலனுய்க குற்றம பலவாயின மாறறாரக-கினனிலனுமேமாப புடைதது"—
என்பதனுனும,

பழமொழி

"ஆறறப் பெரியாரப பகைவேண்டிக கொளளறக
போறறாது கொண்டான பொருளகப படடானு
நோறறபெருமை யுடையாருங கூறறம
புறஙகொமமை கொட்டினு ரில"—எனபதனுனுமறிக (கஙங)

பாரம பரிகக வேண்டியு னுறு பகைநட பாகக கொண்டொழுகல
வீரந தணியா ரொடுபொரினும விதிநா லினரோ டிகலாமை
சாருந துணைநிற பினுமபலரைப பகையாக காமைத தனிமையுறி
னொருந துணையா விருவகையு ணீககி யொனறை யுறவாககல

(இ - ள) இராசசியபாரம நிலைநிறகவேணடுமாயின பொருநதிய பகைஞரை
நட்பாகக கொளளுதலும, சுததவீரமுளளாருடன போர்செயினும கலவிவலலாரைப
பகையாமையும, (உனககுச) சாரபாகிய துணையிருபபினும பலரைப பகையாக்காமை
யும், நீ துணையற்றவனுயின இருபகைவருள ஒருவனைவிட்டு ஒருவனைத துணைசெய
யுமபடி யுறவாககிககொள்ளுதலும உசிதம. எ - று

இதுமுதலிரண்டு செயயுளகளால வனபகைககொதுஙகு எனக்கூறியதாம

இதனை, ஷை, பகைததிறநதெரிதல.

"வில்லே ருழவா பகைகொளினுங கொளளறக - சொலலே ருழவா பகை
ஏமுற றவரினு மேழை தமியனுயப - பலலார பகைகொள பவன.
பகைநடபாக் கொண்டொழுகும பணபுடை யாளன - றகைமைககட் டங்கிற் றுலகு.
தனறுணை யினறாற பகையிரண்டாற் றானெருவ - னினறுணையாக கொளகவற்றி
னொனறு."—எனபதனுனுணாக (கஙச)

மெலிய தெனவெள ளியபகையே மிகுநது கெடுகக மிகுநதிடுமு
னலிக விணை தாழ வுறிறநெறிநத நலலா ரெனவுந தெளியாத
மலின ரெனவு நொதுமலரை மருவ லொழிதல புரியறக
வலிசெய் படையா திகள்பெருகக வகையாயந திருகக பகைமையற.

(இ - ள) மெலியதென்று அசட்டைசெயத பகையே (ஒருகாலததில்) அதி
கரிககும (அஃதவ்வாறு) மிகுநதிடுவதற்கு முனனரே (அதனைக) களைக. நீ (துணை
யினறித) தாழ்ந்திருநதால, நூற்றெளிவுடைய நமபததககவரென்றும, நூறறெளிவில்
லாத நமபுதலிலலாரென்றும் அயலாரைச சேருதலும் விலகுதலுஞ செயயாதிருக்க.
வலிமையை யுணடுசெயயும படைமுதலியவறறை விருததியாககிப பகைமுடிததற்கு
வகை தேடிககொணடு பொதுபபட விருப்பாயாக. எ - று

இதனை, ஷை, ஷை.

"தேறினுந தேறு விடினு மழிவினகட் - டேறான் பகாஅன விடல.
வகையறிநது தறசெயது தற்காபப மாயும - பகைவாகட் பட்ட செருக்கு.
இளைதாக முணமரங கொல்க களையுநர் - கைகொல்லுங் காழ்தத விடதது."—என்
பதனுனும,

சூாமணி

"முட்கொணசசு மரமுளை யாகவே
யுட்க நீககி னுகிரினு நீககலாம
வட்க நீணடதற பினமமுத தனனினுங
கட்கொ டாமனை யாககளை கிறபவே"—எனபதனுனுமறிக (கூ௬)

தமரா யிருநது புறபபகையைச சாாவரயக காலம வருமளவு
மமரா நிறகு முடபகையை யஞசிக காகக வுறிறகடிக
நமரா மெனவே கண்ணோடி னலல வமைசசா தியைதமெ்தயககு
நுமரா மினததைத தணபபிககு நுனனைக குடியோ டெளிதழிககும

(இ - ள.) சுறறததாராயிருநது புறபபகைமை யுணடாதரகுச சாாபாகிய காலம வருமெலலையும பொருநதி (உறவா) யிருககும உடபகையாளாை அசசமுறறக காததுககொளவாயாக (அவாகள விலகாது மீணடும) உறவுகொணடால், தணடஞ செயக. (அவவாறினறி) நமமவாகளெனத தாகூணியம பாராட்டினுல, நலல அமைச சா முதலியவாகளை யொழிதது, உமமவாகளாகிய இனததாரையும ஈனமுறசசெயது உனனையுங குடியோடு இலேசாகக கெடுபபாாகள எ - று

இசசெயயுளால உட்பகையாளாை யொழியெனக கூறியதாம

இதனை, ஷை, உடபகை

"நிழனீரு மின்னுத வினனு தமாநீரு - மின்னுவா மினனு செயின
வாளபோல பகைவாை யஞசறக வஞசுக - கேளபோல பகைவா தொடாபு.
உறனமுறையா னுடபகை தோனறி னிறனமுறையா - னேதம பலவுந தரும்
உடமபாடி லாதவா வாழ்ககை குடஙகருட் - பாமபோ டெனுறைந தறறு." — என பதனுனும,

சீவகசிந்தாமணி.

"தொழுததங கையி னுளளுந துறுமுடி யகததுஞ சோர
வழுதகண ணீரி னுளளு மணிகலத தகததுமாயநது
பழுதுகண ணரிநது கொலலும படையுட னொடுஙகும பறறு
தொழிகயாா கணணுந தேறறந தெளிகுறறா விளிகுற் றரே."—என்பதனு னுமறிக. (கூகூ)

ஆறறன் மிகுநத வேநதரையு மரிய தவதது முனிவரையும
போறறி யொழுகி னெபபொருளும போறற லாகு மவமதிபபிற
றேறற மிகுஞசாா பினரேனுஞ சிதைவா திகழ்முப புராசுரன
சாறறிந திரனமா லாதியருந தளாநதா ரெனிறசாற றுவதெனனே.

(இ - ள்) வெறறிமிகுநத அரசரையும் சிறந்த தவததையுடைய முனிவரையும பூஜிதை செயதொழுகினுல, சகல பாககியமும பெறறு வாழ்வாாகள (அவவா றினறி) அவமதிததால், வலிய சாாபினை யுடையவாகளேயானுலும அழிவாாகள. திரி புராதிபா - சூரபனமன - சொலலுகினற இநதிரன - திருமால் முதலானவாகளும, (பெரியோாக்குத தீமைசெயது) ஈடழிநதாாகளெனறுல எனன சொலவது? எ - று.

இசசெயயுளால் மேலோரை யவமதியாதிருவெனக கூறியதாம.

இதனை, ஷை, பெரியாரைப்பிழையாமை.

"ஆற்றுவா ராற்ற லிகழாமை போற்றுவார் - போற்றலு ளெல்லாந் தலை.
யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகார் வெந்துப்பின் - வேந்து செறப்பட் டவர்
வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்னாந்-தகைமாண்ட தக்கார் செறின்.
இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார் - சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்."—என்பதனானும்,

நாலடியார்

"பொறுப்பரென் றெண்ணிப் புரைதீர்ந்தார் மாட்டும்
வெறுப்பன செய்யாமை வேண்டும்—வெறுத்தபின்
ஆர்க்கு மருவி யணிவரை நன்னாட
போக்குதல் யார்க்கு மரிது"—என்பதனானுமறிக

முப்புரர்—இவர்கள் மூவரும்பெற்ற வரத்தின் மகிமையால் பொன் வெள்ளி இரும்பினாலாகிய மும்மதில்களை யுடைய நகரத்திலிருந்து அநேக அசுரர்களுடன் முப்புரத்தோடுசென்று நினைத்தவிடத்திலிறங்கி அநேக நகரங்களைப் பாழ்படுத்தினார்கள் அதுகண்டு வருந்திய தேவர்முதலியோர் வேண்டுகோளுக்கிணங்கிய சிவபெருமான் முப்புரத்தையுமழித்துப் புராரியெனக் காரணத் திருநாமமெய்தினரென்பது இப்புராணவரலாறு.

இதனை, இந்நூல் - திரிபுரதகனப்படலம்.

"மாய னாதியோர் மனத்தையு மளவையுங் கடந்த
தூய னாகிய கணேசமந் திரத்தினைச் சொல்லிக்
காயு முத்தலைச் சூலத்தை விடுத்தலுங் கணத்தின்
மேய முப்புரம் பலியொடும் வெந்தமை கண்டார்"—என்பதனானறிக.

சூரபன்மன்—இவனும் இவன் தம்பியராகிய சிங்கமுகன் தாரகனென்போரும் சிவபெருமானைநோக்கி அநேக ஆயிரவருஷங்கள் தவஞ்செய்து கடவுள் பிரசன்னமாகாமையின் தமதுடலைச்சேதித்து ஓமஞ்செய்து பெரும்பிரயாசத்துடன் சிவபெருமானுடைய தரிசனமும், நூற்றெட்டு யுகங்களாவரையில் ஆயிரத்தெட்டண்டங்களையும் அரசுசெய்ய வரமும், மனோவேகத்தேர் சூலமுதலியனவும் பெற்று மூன்றுநகரங்களிலிருந்து அரசுசெய்து வருகையில் இறுமாப்புற்றுத் தேவர்களையும் தேவமாதர்களையுஞ் சிறைப்படுத்தித் தேவர்களைப் பணிசெய்யக் கட்டளையிட, சிவபெருமான் மனந்தாளாது குமாரக்கடவுளால் சூரனையும் அவன் தம்பியரையுங் குலமுதலறக்களைந்தனரென்பது கந்தபுராணவரலாறு. இதனைவிரிப்பிற் பெருகும்

இந்திரன்—இவன் எண்ணிறந்த அரம்பாஸ்திரீகளை யுடையவனாயிருந்தும், கௌதம முனிவர் மனைவியாகிய அகலிகையைக் காமுற்று அவளை வஞ்சித்து மயக்கிப் புணர்ந்தனன் அதனையறிந்த முனிவர் அகலிகையைக் கல்லாகுக வென்றும்,இந்திரனை நீயோர் குறியை விரும்பினமையின் உன் உடல் முழுதுங் குறிகளாகுக வென்றுஞ் சபித்தனர் என்பது இப்புராணவரலாறு

இதனை, இந்நூல் - இந்திரன்சாபம்பெற்ற படலம்.

"உருகிய மனமொடு மனைநல்லா ளுறைசெயு முனமுனி கதமூள
விருபுந் வமுநனி நுதலேற விணாபடு மெரியென விழிசேப்பக

கருவியு முடலமு மெனவென் றுங் கலவியி னமதுள மறியாயா
வெருவுத லறவொரு வனிலின்ப மேவிலை சிலையுரு வாகென்றான் ''—

நின்ற வாசவன் முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி
யின்று சாம்பர்செய் திடுகுவ னிந்திர னென்று
வொன்று வேட்டுவந் தாயக்குடன் முழுவதும் யோனி
நன்று மேவுக வெனப்பெருஞ் சாபநாட் டினனால் ''— என்பதனானுணர்க.

திருமால் —இவர் பூர்வம் தேவாசுரர்கட்கு நிகழ்ந்த யுத்தத்திற் றோல்வி யடைந்த தேவர்கட்குத் துணையாகத் தமது பஞ்சாயுதங்களுடன் செருச்செய்ய, அசுரர்கள் போர்புரியமாட்டாது புறமுதுகிட்டு ஓடினர் அப்பொழுது திருமாலுஞ் சக்கராயுதத்தை யெடுத்துக்கொண்டு அவர்களைப் பின்றொடர்ந்து கொல்லவேண்டு மென்னுங் கருத்தால் துரத்தினர். அசுரர்கள் பிருகுமுனிவர் மனைவியாகிய கியாதி யென்பவளிடம் அடைக்கலம்புக, கியாதி அவர்களைத் தன்றாச்சிரமத்திற் பாதுகாத்தனள். கோபத்தோடு பின்றொடர்ந்துவந்த மாதவனும் அவ்வாச்சிரமத்தினுள் நுழைந்தனன். அப்பொழுது அவரைக்கண்ட மாமியாகிய கியாதி யென்பவள் போற்றிநிற்ப, விஷ்ணுவானவர் அவளுடைய சிரத்தைத் துண்ணென வெட்டினர் அவள் பெருங்கூச்சலிட்டுக்கொண்டு வீழ்ந்திறந்தனள். அதனால் யோகத்திலிருந்த பிருகுமுனிவர் யோகநீங்கி நிகழ்ந்தவற்றை யுணர்ந்து துக்கமுங் கோபமு மிகலுக் கண்கள் சிவப்பவும் இதழ் துடிக்கவும் நெருப்புப்பொறி பறக்கவும் விண்டுவை நோக்கி, நீ அடாதகாரியஞ் செய்தமையின் தமோகுண சம்பந்தமான பத்துப்பிறவிகளடைகவெனச் சபித்து விடுத்து, சுக்கிரனாலுயிர்பெற்ற தம் மனைவியுடன் சிவத்தியானத்திலிருந்தனர் திருமால் சிவார்ச்சனைசெய்து அவற்றை நீக்கும்படி வரமேற்பச் சிவபிரான் எம்மடியார் கூற்றுப்பிழையாதாயினும், எம்மை நீ வழிபாடுசெய்தமையின் ஜநதில அநுக்கிரகமும் ஜநதில தண்டமும் புரிவோம் உன் பிறவிகள் பத்தும் உலகோபகாரமாமென்றருளினர் என்பது சரித்தசங்கிரகம்.

இதனை, காஞ்சிபுராணம் - அரிசாபபயந்தீர்த்தபடலம்.

சீற்ற மிக்கெழச் சேந்த கண்ணினன் றிகிரி யோச்சியங் கெய்து மாதவன்
போற்றி வாய்தலின் வைகு மாமியைப் பொருச்செ னச்சிரந் துணித்து வீழ்த்தலு
மேற்றெ ழுந்தகூ கூவொ லித்திர ளிருசெ வித்துளை யேறு மாமுனி
மாற்ற ருந்திறல் யோகு நீங்கிமுன் மனைவி பட்டது மற்று நோக்கினன்

கண்டு மாழ்கினன் றுயரின் மூழ்கினன் கண்கள் சேந்தன ளிகழ்து டித்தனன்
மண்டு வெங்கனற் பொறிதெ றிப்பவம் மாத வன்றனை வெகுண்டு நோக்கினா
னண்ட ளிக்கரத் தரிவை தன்னைமா றுனக்கு மாமியைத் தறுக ணாளனாய்
மிண்டி னாற்கொலை செய்து வீட்டினை வெய்ய பாவிநீ யுய்யு மாறெவன்

எடுத்தி யம்பிய சைவ மேயவற் றுள்ளு முத்தம மென்னி லாங்களுங்
கடுத்த தும்பிய கண்ட னாரடிக் கமல மன்றிவே றறிகி லேமெனிற்
றொடுத்த தூசகுமிச் சத்தி யத்தினுற் றுயரு ழந்துமீ நரக வல்வினை
மடுத்த வெம்பிறப் பொருப தெய்துக வழுவு பாதகக் குழிசி யாயினாய்.

நின்ற னக்கடுத் தொண்டு பூண்டவர் நெறிய லாப்புறத் தாற்று நூல்வழித்
துன்று தீக்கையுற் றென்று முப்புரஞ் சுட்ட வெம்பிரான் றிருவ டிப்பிழைத்
தொன்று மூன்றுதண் டேந்தி யீனரா யுலப்பி லாதவெந் நிரைய மேவுக
மன்ற வங்கவாக் கண்டு ளோர்களு மறலி யூரினைக் குறுகி மாய்கவே.

எவ்வ மேமிருந் தமோகு ணம்பயின் றிழிந்த யோனியின் மீன மாதியாம்
வெவ்வினைப்பவந் தோறுமின்னலே விரவு வாயென வெய்ய சாபமிட்
டவவி யதகொகை யிரிய நூறமப் பிருகு வெள்ளியா லாவி பெற்றெழு
நவ்வி வாள்விழி மனைவி தனனொடு நாரி பாகனை வழுத்தி வைகினன."—என்
பதனானுணர்க (கஈஎ)

தன்னா லாளப் படுமனைவி தன்னா லாளப் படுவானே
லன்னாற் கறனும் பொருளுமுள வாகா தொலலைப பொருளான்று
மன்னா பயன்கள் வினைமுடியா மறுமை யணுகா தெபபிழையு
முன்னும் பின்னும பெருநாணு மூவாப பழியு மறிமைந்தா.

(இ - ள்.) அரசனே! (இல்வாழ்க்கைக்குத் துணையாய்) தனனேவல் செய்யச் சம்பாதிக்கப்பட்ட மனைவிக்குத் தானேவல செய்யத் தலைப்படுவானாயின், அவனுக்கு அறமும பொருளும் உளவாகா முன்னுள்ள பொருளாலும் பயனுவராது. செயலகள முற்றுறா. (இவ்வாறு இம்மைப்பயனொழிவதன்றி) மறுமைப்பயனு முளதாகாது. எக்குற்றங்களும முறபட்டுவரும. பெரிய நாணமுங கெடாத பழியும பின்னா வரும. (ஆதலின) மகனே! (தையல் சொல்லைக் கேளாதே) எ - று

இச்செய்யுளால் மாதர்மொழிகொள்ளாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், பெண்வழிச்சேறல்.

"மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்-வேண்டாப் பொருளு மது.
பேணாது பெணவிழைவா னாக்கம பெரியதோர்-நாணாக நாணுத் தரும்.
மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்-வினையாணமை வீறெய்த லின்று.
இலலாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று-நலலார்க்கு நலல செயல். [தது.
பெணணேவல செய்தொழுகு மாணமையி னாணுடைப-பெண்ணே பெருமை யுடை
அறவினையு மானற பொருளும் பிறவினையும-பெணணேவல செய்வார்க ணில"—
எனபதனானுணாக. (கஈஅ)

எழிலாற பாட லாடலினா லிச்சை பெருக்கி யுளமொவ்வா
மொழியாற செயலால வயமாக்கி முறறும பொருளைப பறித்துவிடும
பழிநா ணுத பரத்தையரைப பறறு ராயந்த பணபுடையா
ரொழியா ரவரைப பேதைமையி லொழியா ரேம கண்டனே.

(இ - ள) தங்கள் அழகாலும் நடனத்தாலும கீதத்தாலும் (பார்ப்போர்க்கு) ஆசைமூட்டி, மனதுக்கொவ்வாத (இச்சக) மொழியாலும (வஞ்சக) நடக்கையாலும் அவரை வசப்படுத்தி, பொருள் முழுவதையும் அபகரித்துவிடும் பழிக்கஞ்சாத விலை மாதரை ஆராய்ந்த நற்குணமுடையோர ஒழிப்பார்கள் (ஆனால) பேதைமைக்குணத்தினின்றும் விலகாதவர்கள அவர்களை நீங்கமாட்டார்கள. எ - று.

இச்செய்யுளால பரத்தையரை விரும்பாதே யெனக் கூறியதாம்.

இதனை, குறள், வரைவின்மகளிர்.

"அன்பின் விழையார் பொருள்விழையு மாயதொடியா - ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.
பயன்றூக்கிப் பண்புரைக்கும பண்பின மகளிர - நயன்றூக்கி நள்ளா விடல்.
பொருட்பெண்டிர பொய்மமை முயக்க மிருட்டறையி - லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று
தந்நலம பாரிப்பார தோயார் தகைசெருக்கிப் - புன்னலம பாரிப்பார் தோள.
ஆயு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கெனப - மாய மகளிர் முயக்கு."—என்பதனானும்,

சாந்திபுராணம்.

"ஆசை யலகுல் பெரியானை யருளு மிடையுஞ் சிறியானைக
கூசு மொழியும புருவமுங குடில மாகி யிருப்பானை
வாசக் குழலு மலாககணணு மனமுங கரிய மடவானைப
பூசல பெருக்க வலலானைப பொருநதல வாழி மடநெஞசே"—எனபதனு
னுமறிக. (கரு௯)

அறிவை யழிககுஞ செயலழிககு மழியா மானந தனையழிககுந
செறியு மறிஞா மதியாத செருககை விளைககு மீனமுஞ
முறியும வெறுபபு மிகவிளைககு முனிவு விளைககும பகையஞசாக
குறிகள விளைககு நகைவிளைககுங கொளளேல கள்ளுண டலைமைநதா.

(இ - ள) (கள்ளானது தனனைப்பழகினவனுடைய) பகுததறிவைககெடுக்கும், நன்னடககையை யொழிககும, கெடாதமனததைககெடுக்கும, மதிவாணாகள் பொருளாககொளளாத காவததையுணடுசெயயும, பெறறதாயும மனமுறியுமபடிவெறுப்பினை மிகுதியாக விளையசெயயும, பகைவா அசசடைடசெய்யததகக குறிகளையுங கொடுக்கும, (கணடோாககுச) சிரிபபையுணடாககும, ஆதலாற கடகுடிததலை நீ கொளளாதே எ - று

இசசெயயுளால் மதுபானஞ் செயயற்கவெனக கூறியதாம்.

இதனை, ஔஷ, கள்ளுண்ணாமை.

"உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றுங - கடகாதல கொணடொழுகு வார
உண்ணறக கள்ளை யுணிலுணக சானறோரா - னெணணப படவேணடா தாா.
ஈனறாள முகததேயு மின்னாதா லெனமறறுச - சானறோா முகததுக களி.
நாணெனனுநலலாள புறங்கொடுக்குங களளெனனும-பேணாப்பெருங்குறறததாாககு.
கையறி யாமை யுடைததே பொருளகொடுதது - மெயயறி யாமை கொளல"—என
பதனும,

அறநெறிச்சாரம்

"ஒளியு மொளிசான்ற செய்கையுஞ சானறோா
தெளிவுடைய னெனறுரைககுந தேசுங—களியெனறுங
கட்டுரையாக் கோதப படுமே லிவையெலலாம
விட்டொழிககும வேறுய விரைநது"—என்பதனு முணாக (கசo)

வென்றி வரினு மதனுனமுன மேவு மொனறற் காயிரமபின்
மனற விழககு மதுவனறி வைதத பொருளும வருவாயு
மனறி யனைததும பகைகொளளு மமைசச ராதி யுறுபபொழியு
மொனறு மொளிகல விகண்மறுமை யுறுதி யிலையாஞ சூதாடேல்.

(இ - ள்) சூதாடாதே! அதனுல் முதலில் (சிறிது) வெற்றிவரினும், பின்னர் அதற்காயிரம்பஙகு தோல்வியைததரும பண்டுள்ள பொருளும இனிவரும்பொருளுமல்லாமல எலலாவறறையும பகைவர்கள கொள்வாாகள் மநதிரிமுதலிய இராசாங்கஙகெடுமெ நல்வாககு கலவியறிவு மறுமைபபயன விளைககுஞ செயல் இவைகளும் இல்லாமற்செய்யும். எ - று.

இச்செய்யுளாற் சூதாடாதே யெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, சூது.

"வேண்டற்கவென்றிடினுஞ்சூதினை வென்றதூஉ-தூண்டிற்போனமீன்விழுங்கியற்று.
ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதாகது முண்டாங்கொ-னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.
உருளாய மோவாது கூறிற பொருளாயம-போஒய்ப் புறமே படும
கவறுங கழகமுங கையுந தருக்கி-யிவறியா ரிலலாகி யாா
பொருள்கெடுத்துப பொயமேற் கொளீஇ யருளகெடுத-தலல லுழபபிக்குஞ்சூது."—
என்பதனானும்,

நாலடியார்.

"உருவழிக்கு முண்மை யுயாவழிக்கும வணமைத
திருவழிககு மானஞ் சிதைககு—மருவு
மொருவரோ டனபழிககு மொனறலல சூது
பொருவரோ தக்கோா புரிநது"—எனபதனானுமுணாக. (கஅக)

மனமெய்ம மொழிகள வருந்தாமல வகுத்துத தொழிலை மாறுபடா
வினிய வுணவை மிகப்பசித்து விடக்றி னுடற்குப பொருநதவுணின
முனிசெய் பிணிகட கிடனின்று முறைகள பிறழநது வநதுவிடிற
புனித முடைய வயித்தியரால வழிமின றவற்றைப போககுகவே

(இ - ள) மனமாவது தேகமாவது வாாததையாவது வருத்தமுறுதபடி தொழில்களைசசெயது, (உடறகூறறுககு) மாறுபடாத நலல வுணவை மிகபபசியுறறபொழுது சரீரத்துககமையப் புசித்தால, துனபுசெயகினற பிணிகட் கிடமிலலையாகும. இமமுறை பிசகிப பிணிவநதுவிடடால (அநுபவசாலிகளான) நல்ல வைததியாகளால (வைத்தியநூன) முறைப்படி நடநது அவற்றைத தீாததுககொளக எ - று

இசசெயயுளால நோய்ககிடஙகொடேலெனக கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, மருநது.

"மிகினுங குறையினு நோயசெயயு நூலோா - வளிமுதலா வெணணிய மூன்று.
அறறு லளவறிந துண்க வஃதுடமபு - பெறறு னெடிதுயககு மாறு
அறற தறிநது கடைப்பிடிதது மாறலல - துயககத துவரப பசிதது
மாறுபா டிலலாத வுணடி மறுதது ணணி - னூறுபா டிலலை யுயிாககு.
உறறு னளவும பிணியளவுங காலமுங - கறறுன கருதிச செயல
உற்றவன றீாபபான மருநதுழைச செலவானெனன - றபபாலநாற கூற்றே மருந்து"—
எனபதனானுமறிக. (கஅஉ)

ஒழிபியல

உன்னன மொழிதல் செயன்மூன்றுங் தொழுககம வாயமை நாணொழுககார்
மனனு மனையிற பிறநதாாகண மலாநத வீகை யிசழாமை
நனனா மொழியு மவாககேயா நனமை பயவா வினைவறுமை
யினன விடுதலும புரியாாக ளே ம கணடா வினியறிமோ

(இ - ள) ஏமகணடா! குலாசாரமபேணுவோர்க்கு மனநினைவும் வாயச சொலலும் காயச்செய்கையுமாகிய மூனறும ஒததொழுகலும நனனடை பிழையாமையும் சததியந்தவறாமையும நாணஙகெடாமையாய்வாழ்தலும, முகமலர்ச்சி உதாரத்துவம் நனகுமதித்தல இனியவசனம ஆகிய இவையாவும் உளவாகும் மேலும், தாம்

வறுமையுற்றகாலத்திலும் பிறர்க்குத் தீமைவிளைக்குங் கருமங்களைச் செய்யார். அறிவாயாக. எ - று

இதுமுதல் பதினமூன்று செய்யுள்களால் ஒழிபியலும், இச்செய்யுளால் குலாசாரம்பேணுகவென்றுங் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, குடிமை.

"இற்பிறந்தார் கண்ணல்லலை தில்லை யியல்பாகச் - செப்பமு நாணு மொருங்கு.
ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமிம் மூன்று - மிழுக்கார் குடிப்பிறந் தார்.
நகையீகை யின்சொ லிகழாமை நான்கும் - வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.
விழுங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி - பண்பிற் றலைப்பிரித லின்று
சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற - குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்"—
என்பதனானும்,

ஏலாதி.

"சென்ற புகழ்செல்வ மீக்கூற்றஞ் சேவகம்
நின்ற நிறைகல்வி வள்ளன்மை - யென்று
மளிவந்தார் பூங்கோதா யாறு மறைவின்
வழிவந்தார் கண்ணே வனப்பு"—என்பதனானுமறிக. (கசக)

பெருக்கத்து யாவரும் பணிவொழியல் பேணும் பணிவு சுருக்கத்திற்
செருக்க லின்றி யமையாத சிறப்பிற் றேனு முயாமான
முருக்கும் வினையைச் செய்தினையன் மொய்ம்பார் மானங் கெடலூழ்வந்
துருக்கு மெனிற்சா மைமானை யுன்ன லேம் கண்டனே.

(இ - ள்) எமகண்டனே! செல்வம்பெருகிய காலத்து உயர்வாகிய பணிவு காட்டுதலாலும், செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்துப் பணிவுகாட்டாமையாலும் யாதேனுமொன்று இன்றியமையாத விஷயமாயிருப்பினும், மானமழிதற் கேதுவாகிய காரியத்தை நிறைவேற்ற மனந்துணியாதே விதிவலியால் வலிதங்கிய மானங்கெடும்படி வருமாயின் (தன்னுரோமத்துளொன்றை யிழப்பினும் உயிரை யிழக்கும்) கவரிமானைப் போலப் பிராணனைவிடுவதாலுங் கௌரவத்தோடு வாழலாம். எ - று.

இச்செய்யுளால் மானமழியாதேயெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, மானம்.

"இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங் - குன்ற வருப விடல்
பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய - சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.
மருந்தோமற் றூனோம்பும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை - பீடழிய வந்த விடத்து.
மயிர்நீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்ன - ருயிர்நீப்பர் மானம் வரின்."—என்பதனானும்,

நான்மணிக்கடிகை

"பறைபட வாழா வசுணமா வுள்ளங்
குறைபட வாழா ருறவோர் - நிறைவனத்து
நெற்பட்ட கண்ணே வெதிர்சாந் தமக்கொவ்வாச்
சொற்பட்டார் சாவாதஞ் சால்பு"— என்பதனானுமுணர்க. (கசச)

ஐது குடியிற் பிறந்தருளா லாயந்து செல்வத் துயர்ந்ததனை
லெய்த லரிது பெருமையம் தெய்துங் கொடையொப் புரவாதி

செய்தற் கரிய செய்துபிறா செயிாகூ றுமற் றருக்காம
லுய்தி நெறியிற் பிறழாம லொழுகு வாாகருள் ளதுமைநதா.

(இ - ள்.) மகனே! மேற்குலத்திறபிறநது அரிய நூலகளையாராய்ச்சிசெய்து செல்வபபெருககடைந்ததினாலும பெருமையானது அடைதறகரியதாம் (அல்ல) அது ஈகை சமாத்ானநடைமுதலிய செயறகரிய செயலகளைசசெயது பிறா குறறஙகளை யெடுத்துரையாது இறுமாபபடையாது உசசீவிககததகக வழியினின்றுந தவறாமல நடப்பவாயட்கேயுள்ளது. எ - று.

இசசெயயுளாற் பெருமைதேடெனக்கூறியதாம்.

இதனை, கூஉ, பெருமை.

"ஒளியொருவர்க் குளள வெறுக்கை யிளியொருவக்-கஃதிறநது வாழ்து மெனல்
பிறப்பொககு மெலலா வுயிாக்குஞ் சிறப்பொவ்வா - செயதொழில வேற்றுமை யான்.
மேலிருந்து மேலலலாா மேலலலா கீழிருநதுங - கீழலலாா கீழல லவா.
பெருமை யுடையவ ராறறுவா ராற்றி - னருமை யுடையசெயல்.
பெருமை பெருமித மினமை சிறுமை - பெருமித மூாநது விடல."—எனபதனு ணும,

சீவகசிந்தாமணி

"கருங்கடற் பிறப்பி னலலால் வலம்புரி காணுங் காலைப்
பெருஙகுளத தெனறுந தோனறா பிறைநுதற் பிணையி னீரே
யருஙகொடை தான மாயநத வருநதவந தெரியின மண்மேன்
மருஙகுடை யவாகட் கலலான மறறையாக காவ துணடோ"—என்பதனானு முணாக. (௧௬௫)

அன்பொப் புரவு கண்ணோட்ட மழியா வாய்மை நாணுதி
யினபம பெருக்கு நற்குணஙக ளெலலா நிறைநத சானறோாக
டுன்புற் றவாக்கு மினியனவே சூழ்வா துணையின வினைமுடிபபா
வன்பிற றளராா நடடாாககு மடஙகித தோறற ஞானறே.

(இ - ள) (உயிாகளினபேரில்) இன்பு சமாதானம தாட்சணியம் உண்மை மானங்காததல முதலிய சீலஙகளையும் பெருககசெயயும நறகுணஙகளெலலாம நிறைந்த சான்றோாகள (தமக்கு நனமை செய்தவாக்கேயனறி அயலாருககும) தீமைசெயத வாக்கும் நன்மையே செயயக கருதுவார்கள துணைவாபாாததுச செயலமுடிபபார்கள். (தமக்கனபராானோர்) வனபுகொண டெதிர்ததுவரினும தளராார்கள். குறறத்தைப் பொறுக்கும்படி பணிதலுககும் நாணமடையார்கள எ - று.

இச்செயயுளான் மாட்சிமைப்படு எனககூறியதாம

இதனை கூஉ சானறாண்மை.

"கடனென்ப நல்லவை யெல்லாங் கடனறிந்து-சானறாண்மை மேறகொள் பவர்க்கு.
அன்புநா ணொப்புரவு கணணோட்டம வாயமையோ-டைநதுசால பூனறிய தூண.
ஆற்றுவா ராறறல் பணித லதுசானறோர் - மாற்றாரை மாற்றும் படை.
சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற் றோலவி - துலையல்லாா கண்ணுங கொளல்.
இன்னாசெய் தாாககு மினியவே செய்யாககா - லென்ன பயததோ சாலபு."—என்பதனானும,

புறநானூறு.

"பொன்னுந் துகிரு முத்து மன்னிய
மாமலை பயந்த காமரு மணியு
மிடைபடச் சேய்வ வாயினுந் தொடைபட்
டொருவழித் தோன்றி யாஅங் கென்றுஞ்
சான்றோர் சான்றோர் பாலராப
சாலார் சாலார் பாலரா குபவே"—என்பதனுமறிக (கசசு)

ஆன்ற குடியன பெண்பதநல லறநீ திகளின வழுவாமை
சான்ற மககட பணபாகுந தனனை யுடையாா நகையானு
மான்று மிகழாா பகையிடித்து மதியா ரவா தநறகுணமே
யேனற வுலகம பாராட்டு மெலலாபபயனு மவா மாட்டாம.

(இ - ள) மேமபட்டகுலநலமும அன்பும எளிய சமயககாட்சியும் நல்லதருமமும நீதிமுறைகளிற பிசகாமையும், சிறந்த (மாநுடருககுப்) பண்புடைமை யாகும இந்தக் குணங்களையுடையவா நகைககுங காலத்தாயினும, பகைக்குங காலத்தாயினும, எப்பொழுதும் பிறரை யவமதித்துரையாா அவாது நறகுணஙகளையே பெரியவுலகமானது வியநதுரைக்கும். (அறமபொருளாதி) பயனகள்யாவும அவரிடத்திலேயே குடிகொளளும் எ - று

இச்செயயுளால் நன்னிலைதவறுதே யெனக்கூறியதாம்

இதனை, ஷை, பணபுடைமை.

"எணபதததா லெய்த லெளிதெனப யார்மாட்டும-பணபுடைமை யென்னும் வழக்கு.
அனபுடைமை யானற குடிப்பிறத்த லிவவிரண்டும-பணபுடைமை யெனனுமவழககு.
நயனொடு நனறி புரிநத பயனுடையார்-பணபுபா ராட்டு முலகு
நகையுள்ளு மினனு திகழ்சசி பகையுளளும-பணபுள பாடறிவாா மாட்டு.
பணபிலான பெறற பெருஞ்செலவ நனபால-கலந்தீமை யாறறிரிந தறறு."—என்பதனும,

புறநானூறு.

"உண்டா லம்மவிவ் வுலக மிந்திர
ரமுத மியைவ தாயினு மினிதெனத்
தமிய ருண்டலு மிலரே முனிவிலா
துஞசலு மிலாபிற ரஞசுவ தஞசிப்
புகழெனி னுயிருங் கொடுக்குவர் பழியெனி
னுலகுடன பெறினுங் கொளளல ரயாவி
யாநன மாட்சி யனைய ராகித்
தமககென முயலா நோனருட்
பிறாககென முயலுந ருண்மை யானே."—என்பதனுமுணர்க. ()

வைத்துப பொருளைத் தானுகரான் வழஙகா னிருநதுஞ செத்தானே
செத்த பின்ன ரெனசெய்வான் றியாா கொளவ ரீட்டுதலான
மெத்தும் வருத்த மேயன்றி வேறென றிலலை யாதலினுற்
பொத்தும வெறுக்கை நனறியுறல புசித்து வழஙக லேயாகும.

(இ - ள்.) ஒருவன், பொருளை வைத்துக்கொண்டு அநுபவியாமலும், (பிற ருக்கு) வழங்காமலும் இருந்தால் அவனுயிரோடிருந்தும் செத்தவனேயாவான் இறந்த பின்னா (அப்பொருளை) யாதுசெய்ய வல்லவனாவான். கள்வர் முதலானோர் கொள் வார்கள் பொருள்தேடுதலாலுண்டாய பிரயாசமேயன்றி வேறோர் பலனுமில்லை ஆன படியால், மிகுதியாகிய செல்வத்தாற் பயன்பெறுதல் (தானும்) புசித்துப் (பிறர்க்குங்) கொடுத்தலேயாம் எ - று.

இச்செய்யுளாற் செல்வப்பயனை நுகரெனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நன்றியில் செல்வம்.

"வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணான்-செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.
பொருளானா மெல்லாமென் றீயா திவறு-மருளானா மாணாப் பிறப்பு.
ஈட்ட மிவறி யிசைவேண்டா வாடவர்-தோற்ற நிலக்குப் பொறை.
எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா-னச்சப் படாஅ தவன்
ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் றக்கார்க்கொன்-றீத லியல்பிலா தான்
அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய-வொண்பொருள் கொள்வர் பிறர்"—
என்பதனானும்,

பாரதவெண்பா.

"தீயாலோ நீராலோ தேர்வேந்தா தம்மாலோ
மாயாத தெவ்வா வலியாலோ—யாதாலோ
விப்பொருள்போய் மாய்கின்ற தென்றுபொருள் வைத்தார்க
ளெப்பொழுது நீங்கா திடர்."—என்பதனானுமறிக. (கசஅ)

இழிந்த தொழிலி னுறுவதே யெய்தற் கரிய நாணென்ப
ரொழிந்த மனவாக் குடலொடுக்க மொளிவா னுதலார் நாணியாங்
கழிந்து விடநாண் மண்கோடல் கருதார் நலமெல் லாமவளாப்பா
ரழிந்து நாணமற் றுயிர்வாழா ராவி யழிந்து நாணுள்வார்.

(இ - ள்) இழிவான தொழிலுக்கு நாணமடைவதே அடைதற்கரிய நாண மென்று பெரியோர் சொல்லுவர் அவ்வாறன்றி மனத்தினமைதலினாலாவது சொல வினாருழ்மையினாலாவது உடலினொடுக்கத்தினாலாவது உண்டாகும் நாணம் பிரகாசிக் கின்ற ஒளிபொருந்திய நெற்றியையுடைய மாதர்களுக்குரிய நாணமேயன்றதாம் அவர் நாண மழியும்படி பூமியைக்கொள்ளுதல் கருதார் நன்மையானவற்றையே செய்வார்கள். நாணத்தின்பொருட்டு உயிரைக்காவாது விடுவர் உயிரின்பொருட்டு நாணத்தைக் காவாது விடார். எ - று.

இச்செய்யுளால் நாணமழியாதிருவெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நாணுடைமை.

"கருமத்தா னாணுத னாணுந் திருநுத - னல்லவர் நாணுப் பிற.
ஊனுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல - நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.
பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக் - குறைபதி யென்னு முலகு.
நாணவேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம் - பேணலர் மேலா யவர்.
நாணா லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா - னாண்டுறவார் நாணாள் பவர்.
குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு - நாணின்மை நின்றக் கடை." — என் பதனானும்,

நாலடியார்.

"இழித்தக்க செய்தொருவ னார வுணலிற
பழித்தக்க செய்யான பசிதத றவேரு
விழித்திமைக்கு மாத்திரை யனரே வொருவ
னழித்துப் பிறக்கும பிறப்பு"—எனபதனுமுணாக. (௧௯௯)

எடுத்த கருமமுற்றுமை யெய்தின் முடித்தே விடுவலெனத
தொடுத்த முயறசி யறிவிரணடிற றேலா துயர்வார் குடிசெய்வா
ரடுதத பருவங் குறித்துமடி யாகக மானங கருதுவார
கெடுத்தல் புரிநதா ராதலிறற கினாக குடியூன றலினமைநதா.

(இ - ள்) மகனே! குடிசெயல் வகைசெய்வோர் தாமெடுதத காரியங்கட்கிடையூறு நேரிட்டாலும முயற்சிவலி விவேகம் ஆகிய இரணடினாலும் இவற்றை முடிதலேவீடுவேனென்று பினவாஙகாது மேமபடுவர். மானஙகருதுவோா தககாலத்தை யோசித்துச் சோமபி (காரியததைக) கெடுதலை செய்தவராவா. ஆதலால நீ குடிதகன்மை வளாக்கும் விஷயததில தளாசசியுறுதே. எ - று.

இச்செய்யுளாற குடிநலமபெருக்கு எனககூறியதாம.

இதனை, ௸, குடிசெயல்வகை.

"கருமஞ் செயவொருவன் கைதூவே னெனனும - பெருமையிற் பீடுடைய தில்.
ஆளவினையு மானற வறிவு மெனவிரணடி - னீளவினையா னீளுங குடி
குடிசெயவாாக கில்லைப் பருவ மடிசெயது - மானங கருதக கெடும.
இடுமைபக்கே கொள்கலங கொலலோ குடுமபததைக - குறற மறைப்பா னுடம்பு."
எனபதனும,

வெண்பாமாலை

'செயிராக ணிகழாது செஙகோ லுயாி
மயிாக்கண முரச முழஙக—வுயிாககெலலா
நாவ லகலிடதது ஞாயி றனையனாக
காவலன் சேறல கடன"—எனபதனுமுணாக. (௧௯0)

உழுவித திருவ ரிருவருமு விதது முழுது முணலாகு
முழுதுண் பவரே தமககுரிய ருபகா ரியரென் பாரவரே
தொழுதுண் பவரே பிறாககுரியா தொழினமுற றுமநது முழவினர்பான்
முழுது மடுபப வேண்டுதலின முதன்மைத துழவென றறிமைநதா.

(இ - ள்) புததிரனே! உழவுதொழில் வேளாளாக்குப பெரும்பானமையும் வைசியாககுச சிறுபானமையும் உழுதும உழுவிததும உண்பதறகுரியதாகும உழவுதொழில் செய்து புசிப்பவாகளே தஙகட்குரியவராவார்கள. அவாகளே யுபகாரிகளென்று சொலலப்படுவாாகள். ஒருவனைப் பணிசெயது சீவனஞ்செய்பவர்களே பிறருக்குரியவர்களாவாாகள். ஏருள மற்றைத தொழிலகளில் முழுதும் பயின்றாலும் உழவுதொழிலுடைய வேளாளாகளிடததில முழுதும் வநதடுக்கச்செய்தலின் உழதொழில் முதனமைத் தன்மையுடையதெனறறிவாயாக. எ - று.

இசசெய்யுளால் வேளாணமை பேணு எனககூறியதாம்.

இதனை, ஷை, உழவு.

"சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா - லுழந்து முழவே தலை.
உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்றா - தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.
உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந் - தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்
பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப - ரலகுடை நீழ லவர்.
இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது - கைசெய்தூண் மாலை யவர்.
உழவினார் கைம்மடங்கி னில்லை விழைவதூஉம் - விட்டேமென் பார்க்கு நிலை."—
என்பதனானும்,

பெரும்பொருள்.

"யானை நிரையுடைய தேரோ ரினுஞ்சிறந்தார்
ஏனை நிரையுடைய ரேராளர்—யானை
படையோர்க்குஞ் சென்றி பயக்கும் பகட்டே
ருடையோர்க் கரசரோ வொப்பு"—என்பதனானுமுணர்க. (கஙிக)

வறுமை போல வின்னாது வறுமை யன்றி வேறிலை
மறுவின் மொழிகள் சோர்வுபடும் வாய்த்த குடிநற் செயன்மொழிக
ளிறுதி படுமற் றிரப்பாதி யெல்லாத் துயரு முடனுறும்
பிறனி னேக்கு மீன்றாளும் பிள்ளா யதுவந் திடினிறத்தல்.

(இ - ள்) மகனே! (மனிதர்க்குத் துன்பந்தரு மெவற்றினும்) வறுமைபோற் கொடியது அவ்வறுமையேயன்றி வேறின்று. வறுமைவரின் குற்றமில்லாத சொற்கள் சோர்வுபடும். பொருந்திய குலம் நற்செயல் மொழிகள் இவை யாவுமழியும். இரத்தல் முதலிய எல்லாத்துன்பங்களும் பின்றொடரும். பெற்ற தாயும் அன்னியனைப்போலப் பார்க்கும்படி செய்யும். (அது ஒருவேளை) வந்துவிடின் இறத்தல் நலம். எ - று.

இச்செய்யுளால் வறுமையடையாதேயெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, நல்குரவு.

"இன்மையி னின்னாத தியாதெனி னின்மையி-னின்மையே யின்னா தது.
தொல்வரவுந் தோலுங் கெடுக்குந் தொகையாக-நல்குர வென்னு நசை.
நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார்-சொற்பொருள் சோர்வு படும்.
அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்-பிறன்போல நோக்கப் படும்
நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்-யாதொன்றுங் கண்பா டரிது" — என்பத னானும்,

வளையாபதி.

"சொல்லவை சொல்லார் சுருங்குபு சூழ்ந்துணா
நல்லவை யாரு நனிமதிப் பாரலரா
கல்வியுங் கைப்பொரு ளில்லார் பயிற்றிய
புல்லென்று போதலை மெய்யென்று கொண்ணீ."—என்பதனானுமுணர்க ()

குறிப்பி னுணர்ந்து மொழியாமுன் கொடுப்பார் முன்னின் றிரந்துயிரைத்
துறப்ப தின்றிச் சிலர்வாழ்வர் தூய்மை மானங் கெடாமையினு
சிறப்ப வுயர்ந்த கொடைமையரே யெனினு மிரப்பா ரில்லாக்காற்
சிறப்பென் பெறுவ ரவராநே சிறப்பர் கரவா தவர்மைந்தா.

(இ - ள்.) மகனே! குறிப்பறிந்து இரவாமுன்னமே கொடுப்பவர் முன்னின்று பரிசுத்தமும் மானமும் அழியாமையினால் யாசித்து உயிரைப்போக்காமற் சிலர் வாழ்வார்கள் மிக்க மேன்மைவாய்ந்த ஈகையாளரேயானபோதிலும் யாசகரில்லாதவிடத்து என்ன சிறப்பினை யடைவார்கள்? (உள்ள பொருளை) ஒழியாது கொடுப்போர் சிறப்படைவா. (ஆதலின், நீ உத்தம யாசகரைக்கண்டு குறிப்புணர்ந்துதவுக) எ - று.

இச்செய்யுளால் யாசகரியற்கையை யறியெனக் கூறியதாம்.

இதனை, ஷை, இரவு.

"இரக்க விரத்தக்காக் காணிற் கரப்பி - னவர்பழி தம்பழி யன்று
இன்ப மொருவர்க் கிரந்த லிரந்தவை - துன்ப முறாஅ வரின்.
கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின் - றிரப்புமோ ரேஎ ருடைத்து
கரப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின் - றிரப்பவர் மேற்கொள் வது.
இரப்பாரை யில்லாயி னீர்ங்கண்மா ஞால - மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று
ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோள் - மேவா ரிலாஅக் கடை."—
என்பதனானும்,

புறநானூறு

"ஆடெரி படர்ந்த கோடிய ரடுப்பி
னாம்பி பூப்பத் தேம்புபசி யுழவா
பாஅ லின்மையிற் றோலொடு திரங்கி
யில்லி தூர்ந்த பொல்லா வறுமுலை
சுவைத்தொ றழூஉந்தன் மகத்துமுக நோக்கி
நீரொடு நிறைந்த வீரிதழ் மழைக்கண்ணென்
மனையோ ளெவ்வநோய் நீக்கி நிலைஇ
நிறபடர்ந் திசினே நற்போர்க் குமண
வென்னிலை யறிந்தனை யாயி னின்னிலை
கொடுத்துங் கொள்ளா தமையல னடுக்கிய
பண்ணமை நரம்பிற் பச்சை நல்யாழ்
மண்ணார் முழவின வயிரிய
ரின்மை தீர்க்குங் குடிப்பிறந் தோயே"—என்பதனானுமுணர்க. ()

கண்ணிற் சிறந்தார் தமமிடத்துங் காழ்த்த மானங் கெடநாவாற்
பண்ணாற் குரிய வறங்குறித்தும் படாநதொன் றிரவார் பெருமையினா
லெண்ணிற் சிறந்தார் முயறசியினா லேலா வுப்பில் வறுமபுற்கை
யுண்ணற் கமைந்த தமைத்ததென வுவப்ப ரேம கண்டனே.

(இ - ள்.) ஏமகண்டா! பெருமை குன்றிப்போகாவண்ணஞ் சிறந்த நடையுடையார் தமக்குக் கண்மணியைக் காட்டிலும மேம்பட்டவரிடத்திலும் வலிய மானங் கெடும்படி சென்று, செய்யத்தக்க தருமத்தினிமித்தமாவது நாவினால் ஒன்றையாசியார். தம்முயற்சியினாலே உப்பில்லாத வெறுங்கூழ் கிடைப்பினும காம புசித்தற்கமைந்து இதுவென்று களிப்புறுவார்கள். எ - று.

இச்செய்யுளால ஏற்பதிகழ்ச்சியெனக் கூறியதாம.

இதனை, ஷை, இரவச்சம்.

"கரவா துவந்தீயுங் கண்ணன்னார் கண்ணு - மிரவாமை கோடி யுறும்.
இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து - கெடுக வுலகியற்றி யான்.

இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக் - காலு மிரவொல்லாச் சார்பு.
தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த - தண்ணலி னூங்கினிய தில்.
ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற் - கிரவி னிளிவந்த தில்."—என்பதனானும்,

நாலடியார்.

"கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணனனார் கண்ணு
மிரவாது வாழ்வதாம் வாழ்க்கை—யிரவினை
யுள்ளுங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ
கொள்ளுங்காற் கொள்வார் குறிப்பு"—என்பதனானுமுணர்க (கருச)

அழுக்குற் றெவர்க்கும் வடுக்காண்பா ரச்ச மாசை யாலனறி
யொழுக்கம் புரியா மறைபிறர்பா லுய்த்து மொழிவார் தம்போல
விழுக்குக் கேதுங் கவலார்மு னேற்ற மாகிச் செம்மாப்பார்
மழுக்கு ளாரக்கே பயன்படுவா ரறிதும் வறியார்க் கிடார் கயவர்

(இ - ள்.) கீழ்மக்கள் எல்லோரிடத்தும் பொறாமையினாற் குற்றங் காட்டு வார்கள். அச்சத்தாலும் ஆசையாலுமன்றி ஒழுக்கஞ்செய்யமாட்டார்கள். இரகசியத் தைப் பிறரிடஞ் சென்று வெளியிடுவார்கள் தம்மைப்போல (பிறர்க்கு) அவமானநேரி டின் (அவர்க்காகச்) சிறிதுங் கவலைப்படார். அதற்காக முற்படப் பூரித்துக் களிப்பார் கள். தம்மைத் தண்டிப்பவர்க்கே கொடுப்பார்கள் எளியவர்க்கொன்றுங் கொடுக்கமாட் டார்கள் எ - று.

இதனாற் கீழ்மையகற்று எனக்கூறியதாம்.

இதனை, ஷ, கீழ்மை

"நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையா - நெஞ்சத் தவல மிலர்
அகப்பட்டி யாமாளாக் காணி னவரின - மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.
அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச - மவாவுண்டேல் உண்டாஞ் சிறிது.
அறைபறை யன்னவர் கயவர்தாங் கேட்ட - மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.
ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிறுடைக்குங் - கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு
உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல - வடுக்காண வற்றாகுங் கீழ்.
எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால் - விற்றற் குரியர் விரைந்து."—என்பத னானும்,

நான்மணிக்கடிகை

"மாசு படினு மணிதன்சீர் குன்றுதாம
பூசிக் கொளினு மிரும்பினுக்கண் மாசொட்டும
பாசத்து ளிட்டு விளக்கினுங் கீழ்தன்னை
மாசுடைமை காட்டி விடும்"—என்பதனானுமறிக (கருகு)

அறக்கோ டரச நீதிபுரிந் தகிலம் புரந்து பொருளீட்டித்
திறத்தால வாழும் வகையெல்லாஞ் செல்வக் குமரற் கிவ்வாறங்
குறத்தா னியம்பித் திறற்சோம காந்த னுலக பாரமவ [ர்கள்.
னெறும்த்தோட் பெயாததுக் கொடுப்பான்பி னிதனைப் புரிந்தான் புலவீ

(இ - ள்.) இவ்வகையாக மனுதர்மமுறையுடன் இராசதருமத்தை நடத்தி உல கத்தைக் காத்து (தருமவழியிற்) பொருள்தேடி வலிமையோடு வாழ்கின்ற வகைமுழு

வனையும தன் செல்வப் புதல்வனுகிய ஏமகண்டனுக்குப் பொருந்தக்கூறி, வெற்றி பொருந்திய சோமகாந்தமன்னனை தனனுலகடாரத்தை அவனுடைய வலிதங்கிய தோளிற் பெயர்த்துகொடுக்குமபடி இதனைச் செயவானுயினன். புலவர்களே! எ - று.

அரசியற்கைப்படலம முறறிறறு.

ஆகந்திருவிருத்தம் - ருஅ௱.

பட்டாபிடேகப்படலம்.

அத்தனுரு சோம காநத னகன்மனை நீங்கிப போநது
வைத்தவேத தவையின வைகிப பணபொடுங கணிதாக கூவி
யொததநா ளபிடேட கததுக குரைக்கென வவருந தெளளி
யுத்தரா யணததி னுதி யுறுமதிப பூச மெனறுா.

(இ - ள்) அரசனுகிய சோமகாநதன விசாலமான மாளிகையைவிட்டுப் புறம் போநது பெரிய இராசசபையிலிருநது நனமையோடுரு சோதிடாகளை யழைதது (என் மகனுகிய சோமகாநதன) பட்டாபிடேகததிற்குச சரியான தினஞ் சொலவீர்களாக வெனக்கட்டளையிட, சோதிடாகள் ஆலோசிதது உததராயணததின் முதலமாசயாகிய தைமாசததில வரும பூசநக்ஷததிரம (படடாபிடேகததிற்குத தககநாள்) எனறு சொன்னாகள. எ - று.

வேந்து + அவை = வேததவை இது வலிததலவிகாரம்

உததராயணம் — தைமாசமுதல் ஆறு மாசமும், தக்ஷிணயணம் — ஆடிமாசமுதல ஆறு மாசமுமாம் அதாவது சூரியன வடதிசையாகவுந தெனறிசையாகவுஞ் செல்வதோர் காலம். உததரம் - வடககு தக்ஷிணம - தெற்கு மதி - மாசம்; இது சந்திரன் ஒருமுறை வளாநது தேயுங்காலம். (க)

அமைசசரை முகநதி நோக்கி யணிமுடி கவிபப வெலலா
மிமைககுமு னியறறு வீரென றேவினன முடங்க னல்கிக்
குமைககுமவை வேற்கை மனனா கோதறு முனிவா சேய்மைத்
தமாக்குமற றெவாககுந தூதா தங்களை விடுததிட டானே.

(இ - ள்) மநதிரிகளை முகநோக்கி (ஏமகண்டனுக்கு) அழகிய மகுடாபிடேகஞ்செய்ய (வேண்டுதெலின, அதறகு வேணடுவன) வெல்லாவறறையும இமைப்பொழுதிற்கு முனனரே செயவீர்களாகவெனறு கட்டளைசெயது, (சததுருக்களைக் கொன்று) குவியலாக்குங கூர்மைவாயநத வேற்படை தாஙகிய சோமகாந்தமனனன் குற்றமற்ற முனிவர்களுக்குந தூரததிலுள்ள உறவினருககும் மற்றெல்லாருக்குந் திருமுகமீநது தூதாகளைச் செலுத்தினன். எ - று

அமைச்சர் - இராசகாரியங்களை யமைப்போர். முடங்கல் - ஓலை; இது முடக்கிச் செலுத்தலின் இப்பெயர்த்து (உ)

கருணையங் குரவற் கூவிக் கைதொழு திறைஞ்சி மைந்தற்
கிருநிலங் காவ லல்க விழைக்கென னபிடேட கததுக

கொருவில்வண் பொருள்கள் யாவை யுணாததுக வென்ன வன்னுன்
பொருளெலாந் தாலம போழிற் பொறித்தளித் திதுவுஞ் சொன்னுன்.

(இ - ள்.) கிருபை தங்கிய அழகிய ஆசிரியனை விளித்துக் கைகுவித்துப் பணிந்து, (அடிகளே!) என் மகனுக்கு இப்பெரிய பூமியின் இராசரிகங் கொடுக்கச் சம்மதித்துள்ளேன். (அவனுக்கு) மகுடாபிடேகஞ் செயய வேணடிய நீக்கப்படாத வண்மைதங்கிய பொருள்கள் யாவை? (அவற்றைத) தெரிவிக்கவேண்டுமெ னக்கேட்க, அவ்வாசிரியன் பனையோலையில் வேண்டுமெ பொருள்களையெல்லா மெழுதிகொடுதது இதுவுஞ் சொல்லினன். எ - று.

இயைாதனென் என்பதில என் தன்மை யொருமை வினைமுற்று விகுதி. (௩)

புண்ணிய பூமி முதகட புண்ணியன் சநநி தானந
தண்ணிய நதியின தீரந தகைநதவுய் யானந தனனி
லெண்ணுமிவ விடததுெ ளானறு மிடமிடத் துளுமீ சான
மண்ணுறு கிழககு தீசி யாமபி டேகத் தானம.

(இ - ள) புணணியபூமியும், புண்ணியசுரூபியாகிய திரிநேத்திரஙகளையுடைய சிவபெருமான் திருக்கோயிலும, தடபமாகிய நதிதீரமும, நெருங்கிய நந்தவனமு மென்று கணககிட்ட இடஙகளிலொனறும், அவ்விடததிலும் தென்கிழக்கு பொருந்திய கிழக்கு வடககு (ஆகிய இவற்றி லோா) திககும அபிடேகத தானமாம எ - று. (௪)

ஐமமுழ மாதி யைமபத் தைமமுழத தளவின காறு
மைமமுகி றவழ வாககு மணடபத தகறசி யாகுஞ
செமமணித தூண ாறு சோபதி னுறு முறும
பொய்மமுதல் கடிநது காவல் புரிதரும புலவு வேலோய்

(இ - ள்.) பொயமுதலியவறறைத தண்டிதது அரசுசெலுததும புலான்மண மமைந்த வேறபடை தரிதத அரசனே! மேகங்கள் தவழ்நதுசெலலுமபடி யியற்றும் அபிடேகமண்டபவிசாலம ஐநதுமுழமுதல் ஐமபததைநது முழததளவுவரையில உள்ள தாம். செவ்விய மாணிககததூணகள பன்னிரண்டுமெ, பொருநதியபதினாறும, முப்பத் தாறும் அமைநததாயிருப்பதாம எ - று.

பொய் என்றது ஈண்டுப் பொய் புகல்வோரை யுணாததியது (௫)

அரசுவீற் றிருத்தற் கொன்று மபிடேகஞ் செய்தற் கொனறும
விரசுபன் மணியாற் பொனனல் வெளளியாற றும்பி ரத்தாற
பரசுபத் திரபீ டநதாம பணணுவ தாமயா கததுக்
குரைசெயு மரமு மாகு முறறபான மரமு மாகும.

(இ - ள்.) அரசுவீற்றிருப்பதற்கொன்றும், பட்டாபிடேகஞ்செய்வதற்கொன் றும், (ஆகவிரண்டு) பததிர பீடஙகள, நெருஙகிய பலரததினஙகளாலாவது பொன் னலாவது வெள்ளியாலாவது தாமிரத்தாலாவது செய்யததக்கதாம். அல்லது யாகத் திற்குச சொல்லப்படட மரங்களாலுமாம. அல்லது பால்பொருந்திய மரங்களாலு மாம். எ - று.

யாகத்திற்குரிய மரங்கள - ஆல அத்தி அரசுமுதலியன.

பான்மரம் - பாலுள்ள மரங்கள். (௬)

ஒருமுழ முயர்ந்து செவ்வே யொன்றனை யகன்று முன்பி
னிருபடி யிணங்கி நான்கு பதத்தொடு மிருப்பச் சொன்ன
பொருள்களி னொன்றாற் செய்து பொருந்திய நிலத்திற் றிக்கிற்
குருமணி மண்ட பத்தைக் குயிற்றுமா றியற்று கென்றான்.

(இ - ள்.) ஒருமுழமுயர்ந்து, செவ்வையாக ஒன்றனைமுழமகன்று, முன்னும் பின்னும் இருபக்கலிலும் படிகளைப்பொருந்தி, நான்கு காலகளோடு மிருக்கும்படி, மேற் கூறிய பொருள்களிலொன்றாற் (பீடங்கள்) செய்து, (மேற்சொன்ன) தகுதியான இடத்தில (மூன்றுதிக்குகளில் ஒா) திக்கில நிறமமைந்த இரத்தின மண்டபத்தைச் செய்யும்படி கட்டளையிடுகவென்றான் (ஆசிரியன்) எ - று (எ)

அம்மொழி கேட்டு மன்ன னழைத்துவந் திறைஞ்சி நின்ற
கம்மியர் தம்மை நோக்கிக் கதிர்பொழி மணியும் பொன்னு
மிம்மெனு முன்னா நல்கி யிரண்டுபீ டஞ்செய் தீங்குத்
தம்மினொன் றியல்பும் கூறி மற்றதுஞ் சாற்று கின்றான்.

(இ - ள்) சோமகாந்தன (ஆசிரியன்கூறிய) அவ்வார்த்தையைக்கேட்டு,தான அழைத்துவந்து சேவித்துநிற்கின்ற தபதிகளைப்பார்த்து, ஒளிவிடும இரத்தினங்களும் பொன்னும் விரைவிற்கொடுத்து, இரண்டு பீடங்களமைத்து இங்குக்கொண்டுவாருங்க ளென்று, அவற்றின தன்மையையும் (ஆசிரியனுரைத்தவகையே) கூறி, மேலுஞ் சொல்லுகின்றான். எ - று.

கம்மியா - சிற்பர் (அ)

பணைமுழக் கறாத வாய்தற் பகட்டெழின் மதிற லத்தி
லணைதரு குணக்குத் திக்கி லைம்பதத் தைம்ப முழத்தி னெல்லை
துணையறு தூண்கண் முப்பத் தாறொடு துலங்க விண்ணு
மிணைதரா மண்ட பந்தா னொன்றுற விழைக்க வென்றான்.

(இ - ள) வாத்தியங்களின் ஓசையகலாத தலைவாயிலும பெருமைதங்கிய அழகிய மதிற்லத்தோடணைந்த கீழ்த்திசையில ஐம்பத்தைந்து முழவளவில ஒப்பற்ற முப்பத்தாறு தூண்களும விளங்கும்படி தேவலோகமும ஒப்பாகாத மண்டபமொன்று பொருந்தும்படி செய்வீர்களாகவென்று உத்திரவு செய்தனன. எ - று. (கூ)

நம்பனே புத்தி யென்று நலத்தகு சிற்பர் போந்து
செம்பொனை யுருக்கி வார்த்துத் திவ்வொளி மணிக்கால் யாத்துப்
பம்பெழிற் பீட மாக்கிப் படிகளும் பயிலச் சேர்த்து
வெம்புறு மடங்கற் றிண்கால் வெள்ளியா லியற்றி யிட்டார்.

(இ - ள்) அரசனே! புத்தியென்று கூறி, நனமைவாய்ந்த சிற்பர்கள்புகுந்து செம்பொன்னை யுருக்கிச்சாய்த்து, பிரகாசிக்கின்ற காந்திபொருந்திய இரத்தினங் களைப்பதித்து, அழகுபொருந்திய பீடமாகச்செய்து, படிகளும் பொருந்தவமைத்து, கோபமுற்ற சிங்கத்தின் வலிய காலகளை வெள்ளியினாற் செய்துவைத்தார்கள். எ-று.

கால்யாத்து - இதில கால் உபசர்க்கம (கo)

வேறு.

இருநில மகிழ்ந்து மணலசொரிந் திடியா வெழிலகொள நிலங்கீழ்ப்படுத்து
மருவுவித் தூரும மிடைப்படுத் ததன்மேன மரகதம படுத்தவன் குறட்டிற

குருமணிப் பதும ராகஞ்செய் தூண்கோமேதகஞ்செய் போதிகை கூட்டிப்
பருமணிப் புட்ப ராகவுத் திரத்தில வச்சிரப் பலகையும் பரப்பி.

(இ - ள்) பெரிய பூமியைத்தோண்டி மணலைப்பெய்து (தரையை) இடித்து, அழகுபெற நீலரத்தினத்தை யடியிற் பரப்பி, பொருந்திய பவளத்தை இடைப்படுத்தி, அதன்மேல் மரகதத்தைப்பரப்பிய வலிய குறட்டின்பேரில், நிறம்பொருந்திய பதும ராகரத்தினத்தாற் செய்த தூணும், கோமேதககற்களாற் செய்த போதிகையுஞ் சேர்த்து, பருத்த புட்பராகரத்தினத்தாற் செய்த வுத்திரத்தின்பேரில்,வச்சிரரத்தினத்தாற் செய்த பலகையைப் பரப்பி. எ - று

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் குளகம். (௧௧)

கொடுங்கைகள் வயிடூ ரியத்தினும் யாளி வரிகுளிர் மதிச்சிலை யானுங்
கொடுங்கையிற் றாக்குங் கோவைநித் திலத்துங் குலாவுபித் திகைபளிக் கானு
நெடுங்களிப் பயப்ப வமைத்துநாற் புறத்து நிரைமணி வாயில்கள் விடுத்துப்
படுங்கதிர்க் கனகத் தகட்டகம் படுத்துப் பன்மணி மண்டபஞ் செய்தார்.

(இ - ள்) கொடுங்கைகள் வயிரேரியரத்தினத்தாலும், யாளிவரிசை குளிர்ந்த சந்திரகாந்தக் கல்லாலும், கொடுங்கையினின்று தொங்கவிட்டகோவைகள் முத்துக்களாலும், பிரகாசிக்கின்ற சுவர்த்தலங்கள் பளிங்குகற்களாலும் (கண்டமாத்திரத்திலேயே) பெருஞ்சந்தோஷத்தை யுண்டுசெய்யும்படி யியற்றி, நான்குபக்கங்களிலும் வரிசையாக அழகிய வாயில்களைவிட்டு, ஒளிவிடுகின்ற பொற்றகட்டையுள்ளே பரப்பிப் பல ரத்தினங்களாலாகிய மண்டபஞ்செய்து முடித்தார்கள். எ - று (௧௨)

வேறு

நீண்ட தூண்டொறு நீள்குலை வாழையு
மாண்ட பூகமு மாக்கமை வேழமு
மீண்ட யாத்து விதானத் திடையிடைத்
தூண்டு ருத்த விளக்குந் தூ்றுத்தனர்

(இ - ள்) நீண்ட தூண்கடோறும் நெடிய குலைகளையுடைய வாழைகளையும், மாட்சிமைதங்கிய கமுகுகளையும், நீண்ட கருப்பங்கழிகளையும் பொருந்தக்கட்டி, மேற்கட்டின இடையிடையில் தூங்காவிளக்குகளையுந் தூக்கவைத்தார்கள் எ - று.

அரும்பு பேரொளி மாலையு மாடியுஞ்
சுரும்பு ருமலர் மாலையுந் தூக்கினார்
விரும்பு நாரத்த மென்கனி யாதிகோத்
தொருங்கு நாற்றினர் ரோவியந் தீட்டினார்.

(இ - ள்) அரும்புகின்ற மிக்க பிரகாசத்தையுடைய இரத்தினமாலைகளையும், வண்டுகளுறுத்த மலர்மாலைகளையுங் கட்டினார்கள். இச்சிக்கத்தக்க நாரத்தம்பழமுதலியவற்றை யொருசேரக் கட்டித் தொங்கவிட்டார்கள். சித்திரமெழுதினார்கள். எ - று.

காமர் பன்மணித் தோரணங் கட்டினார்
வாம மண்டப மாடருங் காவணஞ்
சேம மண்டிலந் துன்ன வெடுத்தனர்
ஏம மென்னச் செழுங்கவின் செய்தனர்.

(இ - ள்) அழகிய பல மாணிக்க தோரணங்களைக் கட்டினார்கள். அழகிய மண்டபத்தருகே சந்திரமண்டலத்தை யளாவும்படி சோலைகளை வைத்தார்கள். சேம முண்டாகும்படி செழுமைதங்கிய அழகினைச் செய்தார்கள் எ - று

காவண மெங்கதல - சோலை வைத்தல் சோமமண்டிலந் தன்னொடெனும் அடைமொழி பால் நாட்டியசோலை யெனக்கொள்க. (௧௫)

ஆசன முன்ன ரடுத்திடுங் கடம்ப
ராசன் அத்திறை யாதன முன்னரமைந்த
தூசவப் பூங்கழ லாயணி மண்டப
மாறுக் கேட்பனர் முக்கின மென்றனர்.

(இ - ள்) ஆசன சமூகத்தையடுத்த தபதிகள் இரத்தினத்தாற் செய்த பீடத்தை முன்னே யிருக்கி, ஒலியையுடைய அழகியவீரக்கழலணிந்த அரசனே! சிவபிரானுக்குத் தக்கபடி இரத்தினங்களாலிழைக்கப்பட்ட அழகிய மண்டபத்தை நன்றுகச் செய்துமுடித்தோமென்று சொன்னார்கள் எ - று (௧௬)

அகிலங் காக்கு மரச னிரும்பொனுந்
துகிலும் பூணுஞ் சொரிந்தவர் போக்கினன்
முகிலு ரிஞ்சிய மொய்ம்மணி மண்டபஞ்
செகிலி னூலபுணர் தேசிக னண்ணினன்

(இ - ள்) உலகத்தைக்காக்கும் ஏமகண்டராசன் மிக்க பொன்னையும் வஸ்திரத்தையும் ஆபரணத்தையும் (மழைபோல மிகுதியாகச்) சொரிந்து அத்தபதிகளைச் செல்லவிடுத்தனன். இரத்தினங்கள் நெருங்கியுள்ள மேகமளாவிய மண்டபத்தைக் குற்றமில்லாத நூல்களை யாராய்ச்சிசெய்த ஆசிரியனடைந்தனன் எ - று (௧௭)

ஐம்பத் தைந்து முழத்தகத் தெல்லையுள்
நம்பு நூலபதி னூன்கிட்டு நன்பதம்
பம்பு நூற்றறு பத்தொன்ப தாக்கினன்
மொய்ம்பின் வீதிபன் மூன்றுபன் மூன்றுற

(இ - ள்) (அம்மண்டபங்கொண்ட) ஐம்பத்தைந்து முழத்தளவு தூரமும், விரும்பத்தக்க பதினான்கு நூல்கள் தட்டி (நெடுக்கிலுங் குறுக்கிலும்) பதின்மூன்று பதின்மூன்று வீதிகள் பொருந்தும்படி, நெருங்கிய நூற்றறுபத்தொன்பது இடங்களாகப் பிரித்தனன். எ - று

இரண்டு நூல்களிடையாலன்றி ஒரேலலை யுண்டாகாமையின், பதினான்கு நூல்களிட்டுப் பதின்மூன்று வரிசையாக்கினனென்றும், பதின்மூன்று பதின்மூன்றுகள் நூற்றறுபத்தொன்பதென்றும், அவை சதுரவடிவாகச் செய்தனனென்றுங் கண்டுகொள்க.

நாப்ப ணின்ற பதத்தொரு நான்முழத்
தாப்பின் சென்றவை லைமியானெடு
மூப்பி லாத முலையுமை யாளுற
நீப்பி லாமணி வேதிகை யாக்கினன்.

(இ - ள்) (அந்த நூற்றறுபத்தொன்பதிடங்களில) நடுவில் நின்ற பதத்திற் சிவபெருமானுடன் உமாதேவியார் வீற்றிருக்கும்படி, அருமையாகிய அழகியவேதிகை யொன்று செய்தனன் எ - று

ஆப்பின் சென்றவனுலறியான - பசுவின்பின் சென்றவனாகிய திருமாலாற் காணப்படாத சிவபெருமான். திருமால் கிருஷ்ணாவதாரத்தில் ஆயர்குலத்தில் அவதரித்துப் பசுமந்தை மேய்த்தமையின், அவனர் "ஆப்பின் சென்றவன்" எனப்பட்டனர்.

இது பதின்மூன்று வரிசைகளில் ஏழாம் வரிசையில் ஏழாம் வீடெனக்கொள்க.

மூப்பிலாத முலை - முதிராத இளந்தனங்கள்.

அதனைச் சூழ வெடுத்தவொண் கோட்டமும்
விதத்தி யேசுரர் வேதிகை யிட்டனர்
பதத்தைச் சூழ்பதம் பொட்டுந் தாதுவின்
கொத்துக் கென்று குயிற்றினர் வேதிகை.

(இ - ள) அதனைச் சூழும்படி யடுத்துள்ள எட்டுப்பதங்களிலும் விதத்தியே சுரர் எண்மருக்கும் வேதிகைகள் செய்தனர் விதத்தியேசுரர் வேதிகைகளைச் சூழ்ந்த பதங்கள் பதினாறிலும் தாதுவின் கூட்டத்திற் கென்று வேதிகைகள் செய்தனர் எ-று

இது பதின்மூன்று வரிசைகளில் ஆறு ஏழு எட்டு ஆகிய மூன்று வரிசையும் நாற்புறத்திலும் பொருந்தக்கூடியவை, என்றால் நடுவேயுள்ள ஒன்பது பதங்களில் சிவபிரானுக்கொன்றளித்துச் சூழ்ந்து நிற்பவையாம்

அதைச்சூழ்ந்த பதினாறு பதமென்றது - பதின்மூன்று வரிசைகளில் ஐந்து ஆறு ஏழு எட்டு ஒன்பது ஆகிய ஐந்து வரிசையும் நாற்புறத்திலும் பொருந்தக்கூடியவை, என்றால், சுற்றிலும் நான்கு வரிசைகள் வெற்றிடமாகக்கொண்ட ஓர் வரிசையெனக. (௨௦)

அடுத்துச் சூழ்ந்த பதமிரு நான்கையும்
விடுத்திடு யாரும் வழங்குறு வீதியாத்
தொடுத்து நோபத மூன்றுந் துவாரமாப்
படுத்த னர்திசை நான்கிலும் பண்புற

(இ - ள) (தாதுவின் கொத்துவரிசையை) அடுத்துச்சூழ்ந்த இருபத்து நான்கு பதங்களையும் யாவரும் உபயோகிக்கும் வீதியாகவிடுத்து, நாற்றிசைகளிலும் மும்மூன்றுபதவிகளைத் துவாரமாக அழகுறத் தொடுத்துச்செய்தனர் எ-று

அறு நான்குபதமென்றது - மூன்று முற்றபதத்துவரையிலுள்ளபதங்கள் நாற்புறத்தும் பொருந்தவந்தவை யெனக.

நோபத மூன்று என்பது ஏழாவதுவரியில் மூன்று. இதனை நாற்புறத்துங் கொள்க (௨௧)

ஒழிந்த நூற்றெண் பதந்தரு முருத்திரர்க்
கிழிந்தி டாமணி வேதியி யற்றினர்
மொழிந்த வீதியுள் முற்றமுறைமையா
லழிந்தி டாநவ குண்டமு மாக்கினர்.

(இ - ள) (இவ்வாறு கணக்கிட்டவைபோக) ஒழிந்த நூற்றெட்டுப் பதங்களிலும் நூற்றெட்டு ருத்திரர்க்கு, சிறப்புற்ற அழகிய வேதிகைகள் செய்தனர். முற்கூறிய (இருபத்துநான்கு பதங்களையுடைய) வீதியில், அழியாமையுடைய நவகுண்டங்களையுஞ் செய்தனர் எ-று

இந்த வீதிக்கும் நாற்றிசைத் துவாரங்கட்கு மிடையிலுள்ள இருபத்தேழு. இவ்வகையாக நான்குமூலைகளிலுஞ் சேர்க்க நூற்றெட்டாதல் காண்க. (உஉ)

அங்கு நீங்கி யடுத்தனன் மனையவன்
நீங்கி லாயமுன்னா நீட்டிய யாவையும்
ஈங்க ணுய்த்தனெ னென்றனு னோக்கினான்
பாங்கு ளார்க்குப் பணிபணிக் கின்றனன்

(இ - ள்.) அவ்விடத்தை நீங்கி மனனை யடுத்தனன் குற்றமில்லாத ஆசிரியரே! முன்னர்த் தேவரீர் எழுதிய வெல்லாப் பொருள்களையும் இவ்விடத்தி லமைத்தேன் என்று சொல்லவும் (அவற்றைப்) பார்த்தனன். அருகிலுள்ள (சீடர் முதலானவர்) வர்களுக்குப் பணிவிடைகள் கட்டளையிடுகின்றனன். எ - று (உ௩)

வேறு.

முக்கண்ணற் குரிய கும்ப மூன்றிழை நூலும் வெற்பின
மைக்கண்ணா ளிரண்டு சேர்த்த நாலுமற் றேனை யோர்க்குத்
தொக்கும் பட்ட கொவ்வொன் றாகவே சூழ்க தொக்கு
மிக்கபல் சமிதை யாதி வேறுவே றாய்க வென்றான்.

(இ - ள்) திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானுக்குரிய கும்பத்திற்கு மூன்றிழைகள் வாய்ந்த நூலும், பர்வதராஜ புத்திரியாராகிய கரிய கண்களையுடைய உமாதேவியாருடைய கும்பத்திற்கு இரண்டிழைகள் பொருந்திய நூலும், பிறதேவர் கட்குரிய தொகுதியாகிய கும்பங்கட்கு ஒவ்வோரிழையுடைய நூலுமாகச் சுற்றுக. தொக்கும், மேம்பட்ட பல்வகைச் சமிதை முதலியனவும் (அவரவர்கட்கேற்ப) வெவ்வேறாக ஆராய்ந்தெடுக்கவென்று சொல்லினன் எ - று.

தொக்கு - மரத்தின் பட்டைகள். சமிதை - ஓமவிறகு. ஆதியென்றதால் தளிர் பழ முதலியனவுங்கொள்க (உ௪)

தருப்பைக ளாய்ந்து செய்யத் தக்கன குரவன் செய்து
இருப்பவ னுர முன்னர் இறைவனு லேவப் பட்ட
திருப்பொலி யமைச்சர் யார்க்குஞ் செய்பணி செப்பி விட்டார்
விருப்பொடு பணிந்தெல் லோரும் வேறுவே றியற்றப் புக்கார்.

(இ - ள்) தருப்பைகளை யாராய்ச்சி செய்து, செய்யத்தக்க செயல்களைச் செய்து ஆசிரியன் அங்கே யிருக்க, முன்னர் அரசனால் கட்டளையிடப்பெற்ற செல்வ மிக்க மந்திரிகள் அவரவர்கட்கு (தாந்தாம்) செய்யத்தக்க காரியங்களைச் சொல்லிவிட் டார்கள். யாவரும் ஆசையுடன் பணிந்து வெவ்வேறாகத் தத்தமக்குரியதொழில்களைச் செய்யப் புகுந்தார்கள் எ - று (உ௫)

தெள்ளிய வேவ லாளர் செப்பலு மகிழ்ந்து போற்றி
வள்ளுவ னுண்டு பூசி வாலிய வணிந்து வீர
வெள்ளிய வேற்றுப் போர்வை விசிமுர செடுத்து வல்லே
கள்ளிவர் மாலை நெற்றிக் களிற்றினிட் டேறிச் சொல்வான்.

(இ - ள்.) தெளிவமைந்த ஏவலாட்கள் (இவ்வகையாகக்) கூறவும், வள்ளுவன் சந்தோஷித்துத் துதித்து அன்னம் புசித்து வெண்ணீறு பூசி வெள்ளணி யணிந்து,

வீரம்வாய்ந்த வெண்மைதங்கிய எருதின தோலாற் போர்வைசெய்து கட்டிய முரசத்தை யெடுத்து, தேன் சிந்தும் மாலையணிந்த சிரத்தையுடைய யானையின்பேரிலிட்டு விரைவாகத் தானுமேறி இதனைச் சாற்றுகின்றான். எ - று. (உ௬)

வாழியெந் ஞான்று மெங்கும் வைகிய தேவ தேவன்
வாழிய வேத நீதி மனுநெறிச் செங்கோல் வாழி
வாழிய சோம காந்த மன்னவன் கிளைக ளோடு
வாழிய வுலக மெல்லாம் வாழியிந் நகர மென்றான்

(இ - ள்) எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் விளங்குகின்ற தேவதேவன்வாழக்கடவன். வைதிகநெறிவாழக்கடவது மனுமுறைப்படி செலுத்துஞ் செங்கோல் வாழக்கடவது சோமகாந்தராஜன் தன் சுற்றத்தாரோடு வாழக்கடவன் உலகமுழுவதும் வாழக்கடவது இந்நகரம் வாழக்கடவது எ - று (உ௭)

கலைமகள் வீரச் செல்வி முன்னரே காணி கொண்ட
மலைநிகர் தோளி னுறுத் மண்மக ளோடு செல்வத்
தலைமக ளிவ்வர் நாளைத் தககவர் புணர்தத நின்று
ரிலைமுகப் பூணீ ரெல்லா மிருநகர் புகுக வென்றான்.

(இ - ள்) சரசுவதியும், விஜயலட்சுமியும் முன்னமே யிருப்பிடமாகக்கொண்ட மலைபோலப்பூரித்த தோளையுடைய எமகண்டராஜனுக்கு, பூதேவியும் சிறந்த திருமகளும் ஆகிய இவர்களை நாளைப்பொழுதில் மணம்புணர்த்தும்படி தக்கவர்கள் தீர்மானித்துளர் (ஆதலின்) தகட்டுவடிவாகச்செய்த முகத்தையுடைய ஆபரணமணிந்த நீங்களயாவரும் பெரிய இந்நகரத்தை யலங்கரிப்பீர்களாகவென்று கூறினன் எ-று

கல்வியும் வெற்றியும் முன்னரேயுடையனாதலின் "கலைமகள்வீரச்செல்வி முன்னரே காணிகொண்ட மலை நிகர் தோளினுன்" என்றும், பூபாரத்தையும் இராச செல்வத்தையுங் கொடுக்கப்படுதலின் "மண்மகளோடு செல்வத்தலைமகள் இவரைப் புணர்த்த"—என்றுங்கூறினர் (உ௮)

பண்டைய தினத்தின் மேலும் பரிக்க வறம்பா ரிக்க
மண்டிய பொருள்கை யில்லோர் மன்னவ னிதிப்பண் டாரம்
விண்டன வாயில் சென்று வேண்டுவ கொண்டு செய்க
வுண்டெனில் வெறுப்புத் தெய்வத் துளத்தது மொழிக வென்றான்.

(இ - ள்) முன்னைய நாளைக்காட்டிலும் (எல்லாப்பராக்கிரமங்களும்) வளருக தருமம் விருத்தியாருக மிக்கபொருள் கையிலில்லாதவர்கள் அரசனுடைய செல்வமாகிய பொக்கிஷத்தின் திறந்துள்ளவாயில்களிற்சென்று வேண்டுமளவும் (கேட்டுப்) பொருள்பெற்றுச்செய்க தெய்வத்தின் மனத்தில் வெறுப்பிருக்குமாயின் அதுவும் விலகுகவெனக்கூறினன். எ - று (உ௯)

இனியன நுகர்ந்து பூசி யெழில்கொள வணிந்து மென்றீங்
கனியென மொழிந்து ளின்பங் கனிதர வளவ ளாவிப்
புனிதனின் னவாக்குப் பூசை போற்றுக போற்று கென்று
நனிபல பொருளுஞ் சொல்லி நளிமுரச் செருக்கி னனே.

(இ - ள்) இனியனவாகிய வுணவுகளையுண்டு, (பரிமளவஸ்துக்களைப்) பூசி, (சிறந்த ஆபரணங்களை) அணிந்து, மெல்லிய சுவையமைந்த கனியைப்போல வசனி

த்து, மனத்தில் இன்பமதிகரிக்க (ஒருவரோடொருவர்) அளவளாவி, பரிசுத்தமாகிய தேவர்கட்குச்சிறப்புச்செய்யச் சிறப்புச்செய்கவென்று, பலபொருள்களையும் நன்றாகக் கூறிப் பெருமைபொருந்திய முரசத்தை யறைந்தனன். எ - று. (௩௦)

அறைபறை வகுத்துச் சொன்ன வரும்பொரு ளுணர்ந்தன் போடு
நிறைதரு மறங்க ளாற்றி நெடுநகர் முழுதுங் கோடித்
துறைபுநர் கரிக ளெல்லா முவந்தனர் தத்த மைந்தர்க்
கிறைமைவந் தடுத்தாங் குள்ள மாதிக ளினிய ரானார்

(இ - ள்) ஒலிக்கின்ற பறையறைந்து (வள்ளுவன் கூறியவற்றின்) அரிய பொருள்களை யறிந்து, அன்புடன் நிறைவாகிய தருமங்களைச்செய்து, பெரிய நகர்முழுவதையும் அலங்காரஞ்செய்து, அந்நகரவாசிகள் யாவரும் தத்தம் புதல்வர்களுக்குத் தலைமைவந்தாற்போல மனமுதலியன இனியவர்களானார்கள். எ - று. (௩௧)

சேனைகட் கிறைவ னேவச் சேவடி பணிந்து போந்து
யானைகட் கரசை யாதோ ரணருணல் லரசன் மண்ணித்
தேனிவா மதம றாத் திருமுக மெழுதி யோடை
பூநிற நுதலின் வீக்கிப் பொற்புறப் பண்ணி னானே

(இ - ள்) சேனைகளுக்குத் தலைவன் கட்டளை செய்ய, யானைகட் கரசாயுள்ள ஓர் யானையை, யானைப்பாகருள் தலைவனாயுள்ளவன் செவ்வந்த பாதங்களைப் பணிந்து வந்து, நிலைத்து வண்டுகள் மொய்க்கும் மதப்பெருக்கொழியாத அழகிய முகத்தில் (சித்திரம்) எழுதி, முகபடாத்தினை அழகிய நிறமமைந்த நெற்றியிற் கட்டி அழகுபெறச் செய்தனன். எ - று.

ஆதோரணர் - யானைப்பாகர் குத்துக்கோற்காரர்

யானை கன்னமதப் பெருக்குடைமையின் "தேனிவா மதமறாத் திருமுகம்" எனப்பட்டது. (௩௨)

வல்லவரு ளிறைவன் சென்று வார்கொடி யுயர்த்தித் தூசுங்
கலனுநன் கணிந்து பூட்டுங் கனைவாம் பரியும் பண்ணிக்
குலவிய கொற்ற வைவாள் கொடுமரம் பகழி யாதி
பலவுமுண் ணிறைத்து வைத்துப் பாழிதேர் பண்ணி னானே

(இ - ள்) தேர்ப்பாகர்களுட்டலைவன் சென்று நெடிய துவசத்தைக் கட்டி வஸ்திரமும் ஆபரணங்களும் நன்றாகப்பூட்டி, கட்டத்தக்க வேகத்தையுடைய தாவிச் செல்லுங் குதிரையையும் அலங்கரித்து, நெருங்கிய வெற்றிபொருந்திய கூர்மை வாய்ந்த வாளும் வில்லும் அம்பும் முதலிய பல பொருள்களையும் உள்ளே நிறைத்து வைத்துப் பெருமைபொருந்திய இரதத்தை யலங்கரித்தனன். எ - று. (௩௩)

வாதுவர் கிறைவன் சென்று வாசநீர் முழுது மாட்டிக்
கோதுமுற் றொழிந்து நல்ல குணத்ததாயப் பகைவ ருள்ளம்
பேதுசெய் கலினப் பாய்மாப் பேரொலிக் கலன்கள் பூட்டிக்
காதடி மயிர்க ளாத்துக் கவின்மிகப் பண்ணி னானே.

(இ - ள்) குதிரைச்சேவகருட் டலைவன் சென்று, வாசமமைந்த நீரினால் முழுதுங் கழுவி, குற்றஞ் சிறிதுமின்றி நற்குணமுடையதாய்ப் பகைவர் மனத்தைக்

குழம்பச்செய்யுங் கடிவாளம்பூண்டு பாய்ந்து செல்லுங் குதிரையை, மிக்க வொளி வாய்ந்த ஆபரணங்களைப் பூட்டிக் காதின் அடியிலுள்ள மயிர்களைக் கட்டி மிக்க அழகுடையதாகச் செய்தனன் எ - று.

வார்துவர் - குதிரைச்சேவகர். காதடி மயிர்களார்த்தல் - இது காதினடியில் வளர்ந்த மயிரைப் பின்னிவிடுதலாம். (௫௪)

சாரண ரடுத்து நின்று தகுதியி னளித்த வோலை
பேரணி யியகை யேந்திப் பொருடெரிந் தரச ராதிர்
சீரணி யியவெல் லாருஞ் செறிந்தவங் கத்த ராகிப்
பூரண வனப்பின் வாய்ந்த பூவைய ரோடுஞ் சார்ந்தார்.

(இ - ள்) மன்னர்முதலிய சிறப்புற்றயாவரும், (சோமகாந்தனவிடுத்த) தூதுவர் சமீபித்து நின்று, தகுதியோடு கொடுத்த திருமுகத்தைக் கையிலேற்று அதன் பொருளையுணர்ந்து, நெருங்கிய (நால்வகை) அங்கங்களையுமுடையவர்களாகி, நிறைந்த அழகுடன்பொருந்திய தத்தம் மனைவிமாருடன் (தேவநகரத்தை) அடைந்தார்கள். எ-று.

வாரண முழக்க மோர்பால் வாம்பரி முழக்க மோர்பாற்
றேரணி முழக்க மோர்பாற் செறிபடை முழக்க மோர்பா
லாரண முழக்க மோர்பா லாடலின் முழக்க மோர்பாற்
றோரண மாட வீதி தொறுநிறைந் திட்ட வன்றே.

(இ - ள்) ஒருபக்கத்தில் யானையின்முழக்கமும், ஒருபக்கத்தில் தாவிச்செல்லுங் குதிரையின் முழக்கமும், ஒருபக்கத்தில் அழகிய தேரின் முழக்கமும், ஒருபக்கத்தில் நெருங்கிய படையின் முழக்கமும், ஒருபக்கத்தில் வேதத்தின் முழக்கமும், ஒருபக்கத்தில் நடனத்தின் முழக்கமுமாகத் தோரணங்கட்டிய மாடவீதிகளிலெல்லாம் நிறைந்திருந்தன எ - று. (௫௫)

பூம்புன லாடு வாரும் பொழில்விளை யாடு வாருந்
தேம்பிழி மாந்து வாருஞ் செறிந்துவா தாடு வாருங்
காம்புறு மாட வீதிக் கோட்டணி நோக்கு வாரு
மாம்பல வினையின் வெவ்வே றாயின ரடுத்தோ ரெல்லாம்.

(இ - ள்) அங்குவந்தவர்கள் யாவரும் அழகிய நீரில் விளையாடுபவர்களும், சோலைகளில் விளையாடுபவர்களும், மதுரமாகிய கள்ளையருந்துபவர்களும், நெருங்கிச் சூதாடுபவர்களும், சனப்பெருக்குடைய மாடவீதியின் அலங்காரங்களைப் பார்ப்பவர்களுமாகிய பலதிறப்பட்ட செயல்களில் வெவ்வேறானார்கள் எ - று.

வாதாடுவாரும், என்பதற்குத் தாமுண்ட மதுமயக்கால் வாதுசெய்வோரு மெனப் பொருள் கூறினுமமையும்.

புனலாட்டு, பொழில்விளையாட்டு, கட்குடித்தல், சூதாடல் முதலியன பெருங்காப்பியத் துறுப்புகளிற் சேர்ந்தவை. (௫௭)

அனைவரு மினைய ராக வமைத்தநா ளடுத்த வேலை
புனைகழ லரச னேவப் புரையறு விதியி னுசான்
வினைமுடி நாட்கு முன்னே மேவிய மூன்று நாளின்
வனைகலத் தாறு மணிட்டு வண்முளை வித்தி னானே.

(இ-ள்.) (அத்தேவநகரத்திலிருக்கும்) எல்லோரும் இவ்வகையாக (சந்தோஷமுற்று) இருக்க, (பட்டாபிடேகத்திற்கு) நியமித்த தினம் நெருங்கவும், அலங்கரிக்கின்ற வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தமன்னன் உத்திரவுசெய்ய, குற்றமற்ற ஆசாரியன் பட்டாபிடேகஞ் செய்விக்குந் தினத்திற்கு முற்பட்டுப் பொருந்திய மூன்றாந்தினத்திலே, செய்யப்பட்ட பாலிகையில் மண்ணிட்டு, வண்மைதங்கிய முளைகளை விதைத்தனன் எ - று

பாலிகையில் மண்ணிடுதல் மிருத்சங்கிரகணமென்றும், முளைவித்துதல் அங்குரார்ப்பணமென்றுஞ் சொல்லப்படும் (௯௮)

வழிவரு நாளிற் கந்த மலர்பொரி யரிசி சாந்து
பொழிதயி ரளவ ளாவிப் பூசித்துப் பலிமு னிட்டுக்
கழிபெரு மகிழ்வி னோடு கடவுள ராரு மொல்லா
மொழியில ராக வீண்டை யுறுமென விளித்திட் டானே

(இ - ள்) அடுத்த தினத்தில் வாசந்தங்கிய மலர்களும், பொரியும், அரிசியும், சந்தனமும், பொழிகின்ற தயிருங்கலந்து, பூசையாற்றி, முற்பட்ட பலியிட்டு, மிக மேம்பட்ட களிப்புடன் தேவர்களாயுள்ளவர்கள் யாவரும் ஒருவருநீங்காமல் இவ்விடத்தில் வருவீர்களாகவென்று (மந்திரஞ்செய்யலால்) அழைத்தனன் எ - று. (௯௯)

ஏந்திலை வேலான் மைந்த னேமகண் டற்கு நல்ல
சாந்தியின் பொருட்டுப் பாகர் சமைத்தமா களிறு பொற்றேர்
காந்தொளிப் படையு மற்றக் கடன்முறை பூசை யாற்றி
யீந்தனன் மறையோர் தக்கோ ரிரவலர் தமக்கு மன்னம்.

(இ - ள்) ஏந்திய அச்சவடிவாகிய வேற்படையையுடைய சோமகாந்த மன்னன் மகனாகிய ஏமகண்டனுக்கு நல்ல சாந்திசெய்வதற்காகப் பாகர்கள் சமைத்த குதிரையும் யானையும் அழகிய தேரும் பிரகாசிக்கின்ற ஒளியையுடைய சேனையுமாகிய வற்றை அப்பொழுதே விதிமுறைப்படி பூசைசெய்து, வேதியருக்கும் தக்கபாத்திரர்களுக்கும் யாசகர்களுக்கும் அன்னமளித்தனன் எ - று (௱)

அற்றைநா ளிரவிற் றன்மு னுட்கப் புரிநாண் டாங்கிக்
கொற்றவன் மகற்கு மைந்தன் கோற்றொடி மனைக்கு நேரே
பொற்றகங் கணங்கை யாத்துப் புதிய லங்க மைந்தும்
பற்றின னணிந்து பூசை பண்ணுதல் வலித்தா னன்றே

(இ - ள்) அன்றைய இராத்திரியில் ஆசிரியன் முதலிற் பொற்காப்புக்கட்டிக் கொண்டு, அரசன் புத்திரனாகிய ஏமகண்டனுக்கும், அவனுடைய அழகிய வளையலணிந்த மனைவிக்கும், அழகுபெற்ற பொன்னாலாகிய கங்கணங்களைக் கையிற்கட்டி, புதிதாகச்செய்த ஐந்தங்கங்களையுங் கரத்திற்பெற்றுத் தரித்துப் பூசைசெய்வதில் வலியமனமுடையவனாயினன் எ - று

அங்கமைந்து - குண்டலம் மோதிரம் உபவீதம் வஸ்திரம் மிதியடி. இவை பலவகையாக வேறுபடக்கூறலுமுண்டு. (௱க)

பல்லிய மியம்பா நிற்பப் பாவைய ராடா நிற்ப
வல்லவா தியானத் தொடு மந்திரங் கணியா நிற்பச்

சொல்லிசை மறைக ளனைத்துஞ் சோதக ரோத்த நிற்ப
நல்லவர் பலரோர் கேட்ட நன்பொரு ளீட்டா நிற்ப.

(இ - ள்.) பலவாத்தியங்கள் ஒலிக்காநிற்கவும், சித்திரப்பதுமைபோன்ற மங்கையர்கள் நடனஞ்செய்யாநிற்கவும், ஜபத்தில் வல்லவர்கள் தியானஞ்செய்யவும் மந்திரங்களை ஜபிக்கவும், சோதகர்கள் சொல்லுகின்ற ஓசையையுடைய வேதங்களனைத்தையும் ஓதாநிற்கவும், நல்லவர்கள் பலர் (அவரவர்விரும்பிக) கேட்ட நற்பொருள்களைக் (கையால்) ஈட்டாநிற்கவும் எ - று. (௪உ)

பித்தியிற் சிறப்பின் முன்னாப் பேரெழில் வாய்ப்பச் செய்த
சித்திரத் தருவின் முக்கட் செழுமதக் களிற்றை நாட்டிப்
பத்தியிற் பூசை யாற்றிப் பலவகை யுணவு மூட்டி
வித்தக விடையூ றின்றி வினைமுடித் திடுக வென்றான்.

(இ - ள்) சுவர்த்தலத்தில், சிறப்பின் முதலிற் பேரழகுபொருந்தச் செய்து வைத்த சித்திரவடிவத்தில் மூன்றுவிழிகளையும் மதம்பெருக்கையுமுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளை யாவாகனஞ்செய்து பத்தியுடன் பூசைசெய்து பலவகைப்பட்ட (மோதகமுதலிய) உணவுகளையுண்பித்து [நிவேதனஞ்செய்து] ஞானசுரூபியே! யாதொரு தடையுமில்லாது இந்தக்காரியத்தை முடிவுபெறச் செய்யவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்தனன். எ - று (௪௩)

சூரிய னாதி யாகத் தூயசண் டேச னீறா
நேருற நூலிற் சொன்ன நிலந்தொறுங் கலயந் தாவித்
தாருநற் பூசை யாற்றி யவரவர் தம்மை வெவ்வே
றேருறு பூசைக் கூறெய் தாவகை காக்க வென்றான்.

(இ - ள்) சூரியன் முதலாகப் புனிதமாகிய சண்டேசனீறாகிய வரிசைப்பட நூலில் வகுத்த நிலங்கடோறுங் கலயங்களைத் தாபனஞ்செய்து, பொருந்திய நல்ல பூசனையைச்செய்து அவ்வத் தேவர்களை வெவ்வேறாக அழகுபொருந்திய பூசைக்கு இடையூறு நேரிடாவண்ணங் காப்பாற்றுகவென்று பிரார்த்தித்தனன். எ - று. (௪௪)

பரப்பினன் சாலி தூணிப் பதக்கரி யதனிற் பாதி
விரிப்புறு மரியிற் பாதி வெற்றவெள் ளதிற்காற் கூறு
கரப்பிறா னியமொன் பானுங் கலந்ததன் மேலே வைத்தான்
சுரப்புறு மன்பு பொங்கத் துலங்குபொற் சிவகும் பத்தை

(இ - ள்) தூணிப்பதக்கு நெல்லும், அதிற் பாதி அரிசியும், பரப்பிய அரிசியிற் பாதி சுத்தமாகிய எள்ளும், எள்ளிற் காற்கூறு குற்றமில்லாத நவதானியங்களுங் கலந்ததும், (ஆக ஒன்றன்மேலொன்று வரிசையாகப்) பரப்பி, ஊற்றெடுக்கின்ற அன்பானது அதிகரிக்கும்படி சிவகும்பத்தை யதன்மேலே எழுந்தருளச்செய்தனன். எ - று

சாலி - ஓர்வகை நெல் (௪௫)

மங்கல வியங்கள் விம்ம வார்ந்தி முகந்து செம்பொற்
றுங்கவொண் குடத்தினை யானைச் சுவற்றலை வரிசை யோடு
மங்குவார் தடுத்த தூநீ ராடையில் வடித்து மெல்லப்
பங்கமுற் றறநா லெட்டுப் படியுறப் பூரித் தானே.

(இ - ள்) மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்கவும், நெடிய நதியினின்று முகந்து செம்பொன்னாலாகிய புனிதமான பிரகாசம்பொருந்தியகுடத்தில் யானையின் மத்தகத் தின்பேரில் வரிசையாக அங்கே வந்துள்ள புனிதமாகிய நீரை வத்திரத்தால் மெல்ல வடிகட்டிச் சேறில்லாமல் அறப்போக்கி, முப்பத்திரண்டுபடி சலம்பொருந்தச் சொரிந் தனன். எ - று. (சசு)

பொன்னவ மணிகோட் டங்கற் பூரமே யகரு வாசந்
துன்னுசந் தனமே வெட்டி வேரொடு விரைகள் பலபூ
மின்னுபல பழங்கள் பற்பல வியன்கொடி பஞ்ச கவ்விய
மின்னவுஞ் சொரிந்து கூர்ச்ச மிலையிருங் கனிமேல் வைத்தான்.

(இ - ள்) பொன்னும் நவமணியும் கோட்டமும் கற்பூரமும் அகரும் வாசம் பொருந்திய சந்தனமும் வெட்டிவேரும் கூட்டமாகிய வாசனைத்திரவியங்களும் பல மலர்களும், ஒளிவாய்ந்த பல கனிகளும் பல பல பெரிய கொடிகளும், பஞ்சகௌவிய மும் இவைபோல்வனவுஞ் சொரிந்து, மாயிலை பெரிய நாரிகேள பலம் தருப்பைமுடி (இவற்றை) மேலே வைத்தனன் எ - று. (சஎ)

அடிப்பரப் பிருநீர் சொன்ன வளவினிற் பாதி யீச
னிடப்புறக் கரகத் துக்கு மிதற்குறு மளவிற் பாதி
கடப்பட விருத்து மெல்லாக் கலயங்க டமக்கு மாக்கிச்
சுடர்ப்பசுஞ் செழும்பொ னாதி சொரிந்தனைத் திணுக்கும் வைத்தான்.

(இ - ள்.) (சிவகும்பத்திற்குச்) சொல்லிய நீரின் அடிப்பரப்பிற் பாதி சிவ கும்பத்திற் கிடப்புறத்திலுள்ள உமாதேவி கும்பத்திற்கும், இதிற் சொரிந்த அளவிற் பாதி முறைமைப்படி யிருத்திய எல்லாக் கலயங்கட்குமாக (நீரை) சசொரிந்து, ஒளி விடும் பசுமைதங்கிய செழும்பொன் முதலியவற்றை (அவரவாககேறப) ப்பெய்து அவ்வக் கும்பங்கட்கும் (இலையுங் கனியும்) மேலே வைத்தனன். எ - று. (சஅ)

இருகலை வெவ்வே றெல்லாக் கும்பத்து மெய்த்தச் செய்து
கருவிறும் வித்தி யேசர் கலயமோ ரெட்டி னுள்ளும்
பெருகுபொன் வெள்ளி செம்பு பித்தளை யீயங் காரப்பொன்
றிருப்வெண் கலமிவ் வெட்டு மொவ்வொன்றுச் சேர்த்தி னானே.

(இ - ள்) எல்லாக் கும்பத்திலும் வெவ்வேறாக இரண்டாடைகளைப் பொருந் தக்கட்டி, (தம்மைப் பணிவோருடைய) பிறவியை யொழிக்கும் அஷ்டவித்தியேசுர ருடைய கலசங்களெட்டிலும் பெருகுகின்ற பொன் வெள்ளி செம்பு பித்தளை ஈயம் இரும்பு (தரா) வெண்கலம் ஆகிய இவ்வெட்டையும் ஒவ்வொன்றாக இட்டனன். எ-று.

அஷ்டவித்தியேசர்-அநந்தன - சூக்குமேசன-சிவோத்தமன-ஏகநேத்திரன - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சீகண்டன் - சிகண்டீசன் எனப்படுவோர். (சகூ)

வேறு.

அருகுசூழ் கலைய மெட்டிரட் டியினு மகருகெந் தகமரி தார
மருவுமாட் சிதமே மனசிலை யிரதம் வழங்கிரண் டப்பிரங் கெட்டுத்
தெருளுறுங் கவுரி காஞ்சனஞ் சாதி லிங்கமே சிந்துரந் துத்த
மருளறு மிரண்டு விமலைகள் காந்தம் வகுத்தவீ ரெட்டையு மிட்டான்.

(இ - ள்.) (விததியேசுவர கலசத்தினை) அடுத்துச் சூழ்ந்த பதினாறு கலசங்களிலும் அகில் கெந்தகம் அரிதாரம் பொருந்திய தேன் மனசிலை இரசம் சொல்லுகின்ற இருவகை அப்பிரகம தெளிவு கெட்டுணடாகின்ற கவுரி காஞ்சனம் சாதிலிஙகம் சிநதூரம் துத்தம மயககமறற இருவகை விமலைகள் காந்தம் எனக்கூறிய பதினாறு பொருள்களையும் இட்டனன. எ - று (௫0)

அப்பிரகம் சுவேதாப்பிரகமென்றும், கிருஷ்ணாப்பிரகமெனறு மிருவகையாம்.

சோதியின மரமே சோதியின் கொடியே சோதியின பிரணமே பயையே
மேகரும பார சிதைவளா சீவை வினசகரி சமஙகையே விசையை
பூதிசெய் சபையே புகழ்சக தேவை பூரணை கேசையே யடடை
தீதினை யறுக்குஞ சதாவரி சிவபத திரையுமவ வீரொட்டி னிட்டான்.

(இ - ள) சோதிமரம சோதிககொடி சோதியிலை சோதிமரப்பிசின மேன்மைதஙகிய பாரசிதை வொகினற சீவை வினசகரி சமங்கை விசையை பூதியையசெய்கினற சபை கீரததிதஙகிய சகதேவை பூரணை கேசை அஷடை தீமையை யொழிக்குஞ சதாவரி சிவபத்திரை ஆகிய இவறறையும் அநதப பதினாறு கலசஙகளில (முறையே) இட்டனன. எ - று. (௫௧)

குணககுறு துவார மிருமருங கடுதத குமபமீ ராறனுட் பலாசு
துணாக்கருக காலி யாமபிரங கலலால சுததவால கூவிளம வனனி
மணககுநல வாகை பிபபல மததி மல்குநா ரததைமா தளையென [டான்.
றுணககலசெய யாத படடைபன னிரண்டு முறுமுறை யெடுததெடுதத திட்

(இ - ள) கிழககிற பொருநதிய துவாரததின இருபககலிலும அடுதத பன்னிரணடு கலசங்களிலுய பலாசு - பூஙகொத்துககளையுடைய கருங்காலி புளிமா கலலால நல்லால விலவம வனனி வாசனைவீசும் நல்ல வாகை அரசு அததி நாரததை மாதளையெனறு சொலலபபடும உலாததாத பட்டைகள பனனிரணடையும பொருநதிய முறைபபடி யெடுதெடுததுப பெயதான. எ - று (௫௨)

அங்கியின றிசையி னொன்பது குமபத தாறறும ணனிலை யுறுமண்
பஙகயில புறறு மணணிபக கோடு படடமண பாயதிரைக கடனமண்
பொஙகுநீ மடுமண் புணணிய தலததுப் புனிதமண் விலஙகனமண ணரசிற
றங்கும ணிநத வொன்பது மாய்நது தனிததனி யுறுமுறை யிடடான.

(இ - ள்.) அககினிதிசையிறபொருநதிய ஒன்பது கும்பஙகளிலும் ஆற்றுமண் பசுமந்தையிடதது மண கெடுதலிலலாத புறறுமண யானைககோடுபட்ட மண பரநத அலைகளையுடைய கடல மண மிகக நீரையுடைய மடுமண் புணணியதலததிலுள்ள பரிசுததமான மண மலைமண அரசடிமண ஆகிய இநத ஒனபது மண்ணையும ஆராய்ந்து தனிததனியே பொருநதிய முறைபபடி இட்டனன். எ - று. (௫௩)

தென்றிசைத துவாரத் திருமருங கடுப்பச சோநதபன னிரண்டுகும பத்து
மன்றலங் கழுநீர் நீலமே வெண்டா மரைசெநதா மரைமகி ழலரி [ணா
யொன்றுபா திரியே குரவமா லதியி னெண்மலா முனிபுட்பம வணடு
சென்றுதேன மாநது நநதியா வட்டஞ செண்பக மிராறுசே ரிட்டான்.

(இ - ள்.) தென்றிசைத்துவாரத்தில் இருபககலிலும் நெருங்கப்பொருந்திய பன்னிரு கும்பங்களிலும் வாசனைபொருந்திய அழகிய செங்கழுநீர்மலர் நீலோற்பலம்

மலர் வெண்டாமரைமலா செந்தாமரைமலா மகிழமலர் அலரிமலர் பொருந்திய பாதிரி மலா குராமலர் சிறுசண்பகமலா அகத்திமலர் வண்டுகள் சென்று தேன்பருகும் நந்தி யாவர்த்தமலா செண்பகமலர் இந்தப் பன்னிரு மலர்களையும் இட்டனன். எ - று (௫௪)

நிருதியின் றிசையிற் கும்பமொன பதனு மணகிழ்ந்தசந் தனம்வெட்டி
மருமிகு புழுகு குங்குமம் வாச மலருகத தூரிதக கோலந [வேரோ
திருகறு மகரு செழுமணச சாபத் திரியில வஙகமே யென்ன
வருவிரைப் பொருள்க ளொன்பதுஞ சால வரிசையி னெடுததுற விட்டான்.

(இ - ள்) நிருதிதிசையிலுள்ள ஒனபது கும்பஙகளில் அரைதத சந்தனம் வெட்டிவேர் வாசமிக்க புழுகு குஙகுமம் கஸதூரி வாலமிளகு குறறமறற அகரு செழித்த மணமுடைய சாதிபததிரி இலவஙகம எனறு சொலலபபடும் வாசனைத்திரவியங்கள ஒன்பதையும் வரிசையாயெடுதது மிகுதியாகப் பொருநத இட்டனன. எ - று.

மேற்றிசைத் துவார மிருமருங் கடுபப மேவிய கும்பமீ ராறுட்
கூற்றுறு மூஙகி லரிசியொ டுழுநது குளநெற்கோ தூமையே யவையே
தேறறுநா வரியி னரிசியெள் பயறு தினைசெழுங கடுகுமென் சாமை
தோறறிய வரகென றுரைத்தபன் னிரண்டுஞ சுத்திசெய தெடுததினி திட்டான்.

(இ - ள்.) மேறறிசைததுவாரத்தில் இருபக்கலிலும நெருங்கச்சேரநத பன்னிரண்டு கும்பங்களில் சொல்லுகினற மூஙகிலரிசி உழுந்து குளநெல் கோதுமை யவை தெளிநத நாவுரியரிசி எள் பயறு தினை செழுமைவாய்நத கடுகு மெலலிய சாமை வரகு என்று சொலலிய பனனிரண்டு தானியஙகளையுஞ சுததிசெயது எடுததுப் பெயதனன. எ - று.

யவை-கோதுமையி லோரவகை (௫௬)

வளிவளா திசையிற கும்பமொன் பதனுண் மனனிலக் குமிசங்க புட்பி
யொளிவளர் விண்டு காநதியஞ் சனிதே னூற்றிய துழாயசக தேவி
துளிமது வாரு மிநதிர வல்லி சூரியா வருததமபன் மினியென
றளியின ருரைதத வருஞசிறு தூறு ரொனபது மாதரத திட்டான.

(இ - ள்) வாயுதிசையிற பொருந்திய கும்பஙக ளொனபதில, நிலைபெற்ற இலக்குமி சஙகபுட்பி ஒளிவிளங்கும விஷ்ணுகாநதி அஞ்சனி தேனசிநதுந துளவு சக தேவி துளிக்கினற தேனைச்சொரியும் இநதிரவலலி சூரியாவாததம பனமினி யெனறு பெரியோா கூறிய அரிய சிறு தூறுகளொன்பதையும ஆசையுடனிட்டனன் எ - று.

வடக்குறு துவார மிருமருங் கடுபப வதிநதபன னிரண்டுகும பததுட்
டொடகலா மறுகரும பாறயி ரிழுது தூயகோ சலமய மிளநீா
விடற்கருஞ சுவையின மாதளை நாரநதம விலவமாத தாடிமம பலாவின .
றடககனி யிரத மாயபன் னிரணடுந தழைகததகா தலினமிகச சொரிநதான்.

(இ - ள) வடதிசையிற் பொருநதிய துவாரத்தின இருபக்கலிலுந தங்கிய பன்னிரண்டு கும்பங்களில, பாவஙகளை யெல்லாமொழிசகும் பால் தயிர் நெய் புனிதமான கோமூததிரம் சாணம இளநீா நீக்குதற்கரிய சுவையையுடைய மாதளை நாரத்தை வில்வம் மா தாதுமாதளை பலாவெனனும பெரிய கனிகளின் இரசங்கள் ஆகிய பன்னிரண்டையும் பெரு விருப்புடன மிகுதியாகபபெயதான். எ - று. (௫௮)

வடுவிலீ சான திசையிலொன் பதிற்று மாசைகும் பங்களுள வேறு
படுவன வில்லை யாதலான் முன்னர்ப் பாய்த்திய கந்தநீ ரேயா [ழிந்த
மிடையிடை மும்மூன் றெண்டிசை யினுமீங் கிரும்பொருளிடபபடாதொ
தடமணிக் கும்பந் தமக்குமுனசொரிந்த தணபுனலாதியென றொழிந்தான்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத ஈசானதிசையிலுள்ள ஒன்பது பொற்கும்பங்களில் வேறேயிடப்படுவனவாகிய பொருள்களில்லையாதலின, முனனர்சசொரிந்த வாசம்பொருந்திய நீரேயாகும். நடுநடுவே மும்மூனறாக எட்டுததிக்குகளிலுஞ் சிறநதபொருள்களை யிடாதொழிந்த அழகிய பெரியகுமபஙகளில முனபெயத தண்ணிய நீர்முதலியனவே யென்றுவிடுததான். எ - று (ருகூ)

மேருமால் வரையே யிடையினை யைநது வியன்பத மிளாவிர தநதான்
சேரும்வான வீதி யிடையிடைப பொருள்கள் சேர்த்துறுப பதவரி சைகளே
வாருமால் வரைக ளவற்றிடைப பதங்கண மன்னிய கண்டங்க ளெனக்கொண்
டாருநா வலநதண் டடுவென வியறறு மமபொனமண டபநதியா னித்தான்.

(இ - ள்.) நடுவிற்பொருந்திய ஐந்துபெரியபதங்களே பெரிய மேருமலையாகவும், பொருநதிய பெரியவீதியே இளாவிரதகணடமாகவும, இடையிடையே பொருள்களைப்பொறுததாத பதவரிசைகளே (அமமேருவரையைச சூழ்நத) நெடிய பெருமலைகளாகவும, அவற்றின இடையிலுளள பதஙகள் நிலைபெறற கண்டங்களாகவுஙகொணடு பொருநதிய தண்ணிய நாவலந்தீவைபபோலசசெயயப் பெற்ற அழகிய பொனனலாகிய மண்டபததை (மனதில்) தியானஞ்செயதனன. எ - று (சு0)

செமபொன்மால் விலஙக லெனத்தியா னிதத செறிபதத் திடைபபத முசசி
யம்புபா லிரண்டு வரிசெயற சூழ்நத பதங்கொடு முடிகளாப பாவித
தெம்பிரான றேவி வித்தியேச சுராதா தெணமாசோ நூறறுவா தமையும
வமபறு மலாக ளாதிகைக் கொணடு வரிசையாற பூசனை புரிநதான.

(இ - ள்.) செவ்வையாகிய மேருமலையெனறு தியானஞ்செயத நெருஙகிய (ஐந்து) பதங்களில, இடைபபதம் உசசியாகவும் நெருஙகிய இரணடுவரிசெயயும்படி சூழ்ந்த (நான்கு) பதங்கள் (அம்மேருமலையின) கொடிமுடிகளாகவும் பாவனைசெயது, எமது சிவபெருமானும உமாதேவியும், வித்தியேசுராகளும, தாதுககளும, நூற்றெட்டுருததிரர்களும், ஆகியவாகளை வாசனைநீங்காத மலாகளை முதலியவற்றைக கையிற்கொண்டு முறைபபடி பூசிநதனன். எ - று. (சுக)

பதினொரு மனுவான் மூலமந திரததாற் பகர்மிருத் துஞ்சய மனுவா
லிதமரு ளிறைவர் தமையுநதத் தமது மனுவினு லேலனையோா தமையும
விதமுற வருசசித துணவுமிக் கூட்டி விரைபபுகை தீபமா திகளு
மதமறக் காட்டிப் பாடலொ டாடல் வரிசையின் முறறுவித் த்தனபின்.

(இ - ள) பதினொருமநதிரஙகளாலும, மூலமநதிரத்தாலும், சொல்லுகின்ற மிருத்யுஞ்சய மந்திரததாலும் நனமையை யனுககிரகிக்கின்ற உமாமகேசுவரரையும், தஙகடங்களுககுரிய மந்திரங்களாற பிறதேவர்களையும் வரிசைப்பட அர்ச்சனை செய்து, மிருதியாக (அன்னமுதலிய) உணவை நிவேதிதது, வாசம்பொருந்திய தூபம் தீபமுதலியனவுஙகாட்டி, கீதநிருததமுதலியன வரிசைக்கிரமமாகச் செய்தபிறகு. எ-று.

மதியுருக் குண்ட மடுத்திருஞ் சுத்தி வகைபுரிந் தங்கிதா பித்து [கிக்
கதுமலர்ப் பலாசஞ் சமிதையு மற்றைப் பொருள்களு மடுத்திடத் தொடங்
கதுமெனத் தனைநே ரெண்மரை விளித்துக் காதணி யாதிக ளுதவி
முதுமனு வங்கி கொடுத்திரு நான்கு குண்டமு முறுகவென் றுரைத்தான்.

(இ - ள்.) சந்திரரூபமான குண்டத்தை யடுத்து, பெரிய சுத்தியை வகைப்படி செய்து அக்கினிஸ்தாபனஞ்செய்து தேன் பொருந்திய மலரையுடைய பலாசஞ் சமிதையும் பிறபொருள்களும் ஓமஞ்செய்யத்தொடங்கி, தனக்குச்சமானமான எட்டுப்பெயர்களை விரைந்து விளித்து, (அவர்கட்குக்) குண்டல முதலியன கொடுத்து, பழமையாகிய மந்திரபூர்வமாக (சந்திரகுண்டத்தினின்று) அக்கினியைக்கொடுத்து, (மற்ற) எட்டுக்குண்டங்களையும் நிரப்புகவென்று கூறினன் எ - று (௬௩)

குணக்குமுன் னனைத்து திக்குறுங் குண்டங் கூடினோ ரத்தியா லரசு
துணரத்தகல் லாலு மெரிதிசை முதலாச் சூழ்ந்திடும் விதுக்குறு குண்டத்
திணக்கமுற் றவர்கள் வன்னிவே கதிர மியம்புமா யூரங்கூ விளமும்
பிணக்கறத் தழுவிச் சருவமுன் மனுவாற் பேணின ராகுதி புரிந்தார்.

(இ - ள்.) கிழக்கு முதலிய நான்கு திசைகளிலும் பொருந்திய குண்டங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அத்தி ஆல அரசு பூங்கொத்தையுடைய கல்லால இவற்றின் சமிதைகளாலும், அக்கினிதிசை முதலாகச் சூழ்ந்துள்ள குண்டங்களிற் சேர்ந்தவர்கள் வன்னி கருங்காலி ஆயூரம் வில்வம் இவற்றின் சமிதைகளாலும், சர்வவென்பதை முதலாகவுடைய மந்திரத்தாற் குற்றமற ஆகுதிசெய்தார்கள் எ - று (௬௪)

திவாகரன் மழுங்க வலஞ்சுழித் தெழுந்த தீயிடை முதன்மையா சிரியன்
றவாதமூ லத்தி னாலுமப் பூசனைக்குச் சாற்றிய மனுக்களாற் பப்பத் [யா
தவாவினவெவ் வேறு மாசறச் செய்து தியற்றி யனைத்தையு மெடுத்தெரி சொரி
வுவாமதி முகத்தா ளோடுகூ டாமை யுறங்குமா பணித்தனன் மகனை.

(இ - ள்) சூரியன் ஒளிகுன்றும்படி வலப்புறஞ் சுழித்துக்கொண்டெழுந்த ஓமாக்கினியிலே தலைமை யாசிரியன், கெடாத மூலமந்திரத்தாலும், செய்யத்தக்க பூசைக்குச் சொல்லப்பட்ட மந்திரங்கள் பப்பத்தாலும், வெவ்வேறாக நெய் சொரிந்து ஓமஞ்செய்து, எல்லா ஓமப்பொருள்களையுமெடுத்து அக்கினியிற்பெய்து, ஏமகண்டனைச் சந்திரன்போன்ற முகத்தையுடைய அவன் மனைவியுடன் கலவாமல் துயிலும்படி கட்டளையிட்டனன் எ - று (௬௫)

விடிந்தபின் றானுஞ் சுசியினை மருவி மேவிய கனவினை வினவி [ப்
முடிந்தது நன்றே யாதலான் மகிழ்ந்து முடித்திடு தீக்கையைக் குறித்து
படிந்தவா குதிக ணூறுநூ றியற்றிப் பரிவொடு பல்லியம் வான
மிடிந்தென வியம்ப மந்திர மிருவ ரிருஞ்செவி யியம்பினன் முறையால்.

(இ - ள்) விடிந்தபிறகு, ஆசிரியனும் தேகசுத்தியையுற்று, (ஏமகண்டனுக்கு) உண்டாகிய கனவை விசாரித்து, நன்மையே முடிந்தது ஆனபடியால் சந்தோஷித்து, முடிகின்ற தீக்ஷையைக்குறித்து வெவ்வேறாக நூறு நூறு பூர்ணாகுதிகள் செய்து, ஆசையுடன் பல வாத்தியங்கள் ஆகாயமிடிந்ததென்று சொல்லும்படி முழங்குகையில், முறையே ஏமகண்டனும் அவன் மனைவியுமாகிய இருவர் செவியிலும் மந்திரோபதேசஞ் செய்தனன் எ - று. (௬௬)

வஞ்சியு மேம கண்டனும் பின்பு மலர்களா லஞ்சலி நிறைத்து
விஞ்செழிற் கும்பங் குண்டமென் றிவற்றின் மேவுற வருச்சனை புரிந்து
நெஞ்சுறு மன்பால் வலம்புரிந் திறைஞ்சி நிகழ்த்தியங் கதுபுரிந் தன்பின்
செஞ்சவே யடுப்பக் கோட்டணை முனமே செய்தமண் டபத்தினைச் சார்ந்தார்.

(இ - ள்.) ஏமகண்டனும் அவன்மனைவியும் அதன்பின்னர் புஷ்பாஞ்சலி செய்து, அழகுமிக்க கும்பங்களிலும் குண்டங்களிலும் பொருந்த அர்ச்சனைசெய்து, மனதிலுள்ள அன்புடன்பிரதக்ஷிணஞ்செய்து பணிந்து அவ்வாறு (ஆசிரியனாற்) கூறிய படி செய்தபின்னர், அலங்கரித்துள்ள மண்டபத்தை நேரேபொருந்த அடைந்தார்கள். எ - று. (௬எ)

முன்னரோ யாறு முழமகன் றிரண்டு முழமுயர்ந் திருந்தவே திகையிற்
செந்நெலா திகளைப் பரப்பிவெள் ளேறு சிங்கம்வன் புலிகலை யுரித்த [தி
வன்னதோ னான்கும விரித்துமென் மணியா லமைத்தபீ டத்துளொன் றிருத்
யின்னபீ டத்திற் காஞ்சனக் கமல மிணக்கிமேல வத்திரம விரித்தான.

(இ - ள்) பூர்வமே, ஆறுமுழவகலமுற்று இரண்டுமுழவுயரமுற்றுச் செய்திருந்த பீடத்திற் செந்நென்முதலியவற்றைப் பரப்பி, வெள்ளிய எருது சிங்கம் வலிய புலி மான இவற்றினுரித்த அழகிய நான்குதோல்களும் விரித்து, மெல்லிய இரத்தினங்களிழைத்த பீடத்திலொன்றமர்த்தி, இவ்வகைய பீடத்தின்மேற் பொற்கமலஞ்சேர்த்து, அதன்மேல வத்திரத்தை விரித்தனன் எ - று (௬அ)

கொற்றவாள் கவிகை கொடிமுதன் மருங்கு கொளச்செய்து தண்டில முதலாச், சொற்றயா வையுமவெவ் வேறுற வாற்ற றொகுமிருத் தஞ்சயத் தருச்சித்த, துற்றுநே ரொதிரோ தண்டிலம வேறொன் றுறுத்ததிற் கனகமுள் ளிட்ட, பொற்றகேனை குடமுஞ் சகலதா னியமும பொருத்துப் பல் கலன்களு நிறைத்தான.

(இ - ள) வெற்றிபொருந்தியவாள் குடை கொடி முதலியவற்றை அருகிற் கொள்ளச்செய்து, பீடமுதலாகச்சொல்லிய எல்லாவற்றையும வெவ்வேறாக வல்லபமிக்க மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலருச்சித்து, நேரேபொருந்திய வேறோர்பீடத்தை யிருத்தி, அதிற் பொன்னிவை யுள்ளேயிட்ட பொன்னாற்செய்ததேனைகுடமும எல்லாத் தானியங்களும பல ஆபரணங்களும நிறையச்செய்தனன். எ - று (௬௯)

தணிவற விடையே யெழினிகால வாங்கிச் சமைத்தவொள் ளணைவலப் புறத்
துணிகதி ரொறிக்கு ம[illegible]றுரு பீடந் தனையுஞ் சுத்திசெய திட்டு [திற்
மணிமுடி யாரம வத்திரம் பிறவு மணிப்பட விகையினவந் தவற்றைப்
பிணியறப் பூசை புரிந்தகும பத்துப் பிறங்குநீ ராற்புரோக் கித்தான.

(இ - ள்) குறைவின்றி இடையே திரைச்சீலையைவிட்டு செய்துள்ள ஒள்ளியபீடத்தின் வலப்பக்கலில், நுணணிய கிரணத்தைச்சிந்தும் வேறொருபீடத்தையுஞ் சுத்திசெய்தமர்த்தி, இரத்தினகிரீடம ஆரம வஸ்திரமுதலிய பிறபொருள்களுமாகிய மூதத்துப்பல்லக்கில்வந்தவற்றை, துன்பமறப்பூசித்தகும்பத்தில விளங்கிய சலத்தாற் புரோக்ஷணைசெய்தனன். எ - று.

காலவாங்கி யென்பதிற் கால் - உபசர்க்கம. (எ0)

அதர்வண வேத மந்திரம் பலவே றுருத்திர மாதியு மகற்றி
யிதமருண் மகாரோ கினியொடு குபேர விருதைய மிரணிய வருணம்
பதமுறு மாபோ யிட்டங்கூ மாண்டம பலவுமுன கணித்துயர் மூலங்
கதமுறு மகோர மிருத்துஞ்சய மனுவாற கடப்பட வாட்டுக்கற கெழுந்தான்.

(இ - ள) அதர்வணவேதமந்திரத்தையும பலவேறு வகைப்பட்ட உருத்திர முதலிய மந்திரங்களையும விலக்கி, நன்மையைத்தரும மகாரோகினியோடு குபேர விருதையம இரணியவாணம பதங்கள்பொருந்திய ஆபோயிஷ்டம் கூஷ்மாண்டம் முதலிய பலமந்திரங்களும முதலிற் சபித்து, உயர்வாகிய மூலமந்திரத்தாலும், கோபம் பொருந்திய அகோரமாகிய இயமனை யொழிக்கும மிருத்யுஞ்சய மந்திரத்தாலும உறுதிப்பட அபிடேகஞ்செய்தற கெழுந்தனன. எ - று (௬௧)

அலலிவாா கூந்த லொடுமிறை மைமந்த னுனைங கிழக்குறத் தவிசின
மெலலவே யிருப்ப விளம்பியெண ணிறந்த விண்ணவா முனிவர ரவர்தம்
நலலமா தாகளு மொருங்குதா மாட்டு நலத்தின ராகவே பாவித்
திலலியா யிரமிட டிழைத்தபொன வட்டி லெடுத்தன ரியமபின வியங்கள்.

(இ - ள) பூந்தாதுகள பொருந்திய நெடிய கூந்தலையுடைய மனைவியோடும ஏமகண்டனுடைய முகங்கள் கிழக்குநோக்கப் பீடத்தின்மேல மெல்லவிருக்கும்படி கூறி, கணக்கிலலாத தேவாகளும முனிவாகளும் அவாகள உத்தம மனைவிமார்களும ஒன்றுகூடி அபிடேகிக்கும் தன்மையராகப்பாவனைசெய்து ஆயிரந்துவாரங்கள பொருந்தச்செய்த பொற்பாத்திரத்தையெடுத்தனன வாத்தியங்கள முழங்கின எ - று.

ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்தியது - சகத்திரதாராகலசமெனப்படும (௭௨)

வேறு.

மாமறை முழக்க மோங்க மங்கல வாழ்த்து விம்மத்
தூமணிக் கும்ப மெல்லாஞ் சொனமுறை யெடுத்துத் தாங்கச்
சோமகாந் தனுமாங் கெய்தித் துணையொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
நாமவே லரசர் மெச்ச நனறபி டேகஞ் செய்தான.

(இ - ள) சிறந்தவேதகோஷ மதிகரிக்கவும், மங்கலப்பாடல்கள் மேம்படவும், புனிதமான அழகிய கும்பங்கள்யாவுஞ் சொல்லியமுறைப்படி யெடுத்துத்தாங்கவும், சோமகாந்தராசனும தன்மனைவியுடன் ஆங்கடைந்து களிமீக்கூரவும், அச்சத்தைத்தரும் வேற்படையேந்திய அரசாகள் மெச்சிக்கொள்ளவும் நன்குக அபிடேகஞ் செய்தனன். எ - று. (௭௩)

சகத்திர தாரை யாலே தாழ்குழன் மடநல் லாட்கும்
வகுத்தவத் தனிநீ ராட்டி மகிழ்ந்தனன குரவா கோமா
னகத்துறு மனபு பொங்க வனைவரு மாட்டிற் றாக
மிகத்தியா னித்துச் செய்த மேதகு பணியி னாலே.

(இ - ள்) ஆசிரியத்தலைமகன் ஆயிரந்துவாரங்கள் பொருந்திய பொற்கலசத்தினாலே, நீண்டகூந்தலையுடைய இளமைவாய்ந்த அவனமனைவிக்கும் (ஏமகண்டனுடன) வகைப்படுத்தியஅந்த ஒப்பில்லாதசலத்தாலபிடேகித்து, மனதிலுண்டான ஆசையதிகரிக்க, யாவரும் அபிடேகித்ததாக மிகவுந்தியானித்துச்செய்த மேன்மைதங்கிய செய்கையால். எ - று.

இதுமுதல் ஐந்துசெய்யுள்கள் ஒருதொடா (௭௪)

வேறு.

சம்புதிரு மால்வேதன பழைய சித்தா சாத்தியரே யச்சுவினி தே
வர் சாலப், பமபுமருத துவாவசுக்கள் பரிதிச செல்வா பரவுமுருத திரா
வைமா நசாகள் யாரு, நமபனுறு சுராகணமு மேனைத தேவு நகமாது
மலாமாது கலையின் மாது, செமபதுமக கரததிதி சுவாகா தேவி சினி
வாலி சித்தியிலக் குமிக ளெணமா.

(இ-ள்) சிவபெருமான் - திருமால - பிரமன - பழைமைவாய்ந்த சிததா
கள் - சாத்தியாகள் - அசுவினிதேவர்கள - மிகநெருஙகிய மருததுவாகள - வசுககள்
செல்வமிக்க சூரியாகள் - துதிசெயயும உருததிராகள - வைமாநசாகள முதலியயா
வரும், நமபுகினற தேவகணங்களும, பிறதேவாகளும, மலைமகளும திருமகளும் கலை
மகளும், செநதாமரைபோனற கையையுடைய அதிதியும், சுவாகாதேவியும, சினிவாலி
யும், சிததியும, அஷடலக்ஷமிகளும. எ - று (எஎ)

குருநாள்கண முகூாததங்கள கலையே காட்டை குலவிலவங கணஞ
சந்தி பகலி ராககள், பருவார மதியாணடு முதலாந தேவப பாவையருந
திதிசுரசை வினதை தேவ, வதிதேவ மாதாகள்கத துருமுன ளுக வழஙகு
மா மகளிருநதண் பொயகை வேலை, நதிநாகங கினனராகிம புருடா வை
கா னசாபிரம முனிவரெழு முனிவர் தாமும

(இ-ள்) குரு-நாளகள - முகூாததஙகள - கலைகள - காஷ்டைகள-பொருநதிய
லவங்கள - க்ஷணஙகள - சநதிகள - பகலகள - இராககள - (பொழுதைப்) பிரிககினற
வாரஙகள்-மாதஙகள் - வருடங்கள முதலிய தேவமாதாகளும், திதி - சுரசை - வினதை-
தேவவதி-தேவமாதாகள முதலானவாகளும, கததுருமுதலாகச சொலலபபடுமசிறநத
முனிமஙகையாகளும, குளிாநத தடாகஙகள - சமுததிரஙகள் - நதிகள முதலியனவும,
மலைகளும, கினனரா கிமபுருடா வைகானசாகளும, எழு பிரமமுனிவாகளும, முனிவா
களும. எ - று. (எசு)

துருவனுறு மணடிலத்துக் கண்மரீசி துருவாசன புலகன்புலத
தியன்சா பாலி, துருவினிதன காததியா யனன்மாாக கண்டன் றுவிதிய
கன் சைடவிய னனல னேக, திருகனஙகி ராதேவ ராதன றககன தீாகக
தவ னததிரிகண் ணுவனவி ருததன, கருணான்விதூ ரதனறுயைபா யனன்
கை வலயன கவுதமனகா லவனபிருகு பரதது வாசன.

(இ-ள்) துருவனபொருநதிய மண்டலததிலுள்ள மரீசி - துருவாசன் - புல
கன் - புலததியன - சாபாலி - துருவினிதன - காததியாயனன - மார்க்கணடன் - துவி
தியகன் - சைடவியன - அநலன - அநேகன் - திருகன - அஙகிரா - தேவராதன - தக்
கன - தீாக்கதவன் - அததிரி - கண்ணுவன் - விருத்தன் - கருணான - விதூரதன - துயை
பாயனன் - கைவல்லியன - கவுதமன - காலவன - பிருகு - பரததுவாசன எ - று.

சனகாசனு தனர்சனந்தர் சனற்கு மாரா சததிபரா சரனசவுனன
கபிலன் காண, னனகமுறு மிவர்முதலா முனிவர் தாமு மருந்ததிமுன்
முனிமடவாா பலரு மெல்லாம, புனிதமுறு மிறைமகனைத தாமேயாங்குப்
போநதபிடே கம்புரிநதா ராகிச சால, மனமகிழ்ந்தார் பின்னேம கண்ட
னேடு மடவரனு மெய்யிரம புலர்த்தி ஞளால.

(இ - ள்) சனகா - சனந்தனா - சனந்தர் - சனற்குமாரர் - சததி-பராசரன் - சவு னன் - கபிலன - காணன் முதலிய பாவமிலலாத இமமுனிவர்களும, அருநததிமுதலிய பலமுனிமஙகையாகளும் மறறெலலோரும ஆஙகாஙகுப்புகுநது புனிதமாகிய ஏமகண டனைததாமே யபிடேகஞசெயதவாகளாகி மிகவும மனஙகளிநதாாகள. அதனபின்னர் ஏமகணடனுடன அவன்மனைவியும உடலீரததை யுலாத்தினள. எ - று (எஅ)

வேறு

பருததி யிவவிரண டிடைகிழி யாதன பணிபப
விரிதது டுததினா விரிகதிா மணிமுடி கலனகண
மருதத சநதனக் கலவைமா லைகளணி பலவுந
தரிதது வாளுளை மடங்கலா தனததுவீற றிருநதாா.

(இ - ள) இவ்விரண்டாடைகள் இடைகிழியாதனவாககொடுக்க (அவவிரு வரும) அவறறைவிரிதது அணிநது, ஒளிவிடுகினற இரததினகிரீடமும் ஆபரணங களும வாசமபொருந்திய சநதனககலவையும் மலாமாலைகளும பலவுமணிநது, ஒளளிய பிடரிமயிரையுடைய சிஙகஞ்சுமந்தஆதனததில வீறறிருநதாாகள எ - று. (எகூ)

மாலை வெணகுடை நிழற்றவாா கவரிக ளிரடட
வால வடடஙின றசைதரக கொடிபுடை யடுபபச
சீல மல்கிய விருதுகள சிலரெடுத திசைபபா,
கோல மலகிய வெழினியைக கொமமென நீககாா.

(இ - ள) மலர்மாலை கட்டிய வெள்ளிய குடையானது நிழலசெய்யவும், நெ டியகவரிகளிரட்டவும், ஆலவட்டஙகளிருநதசையவும, துவசஙகள பக்கலிலிருககவும, சிறப்புமிகுந்த விருதுகளைசசிலரெடுததுககூறவும், அழகுமிகக திரைசசீலையை விரை வாக விலககினாகள் எ - று. (அ0)

தணடி லததுறு பொருளெலாந தககவெதிா நோககி
யணட ரேயுரு வாமபசுக் கனறொடு மடுபபக
கணடு கணடுவெள் ளேறுகண டீரமுன பலலோா
கொணடு நினறதுங் கணடனன கொறறவா பெருமான்.

(இ - ள) அரசா தலைவனாகிய ஏமகண்டராசன பீடததிறபொருநதிய எல் லாப்பொருளகளையுந தகுதியுடனெதிரேபாாதது, தேவர்களேயே யுருவமாகவுடைய பசுவினைக்கனறுடன் வரக்கண்டு, பாாததுக் கணவெணசிலசழியுமபடி முனனரேபலர் கொணடுவந்தவறறையுங் கண்டனன எ - று. (அக)

தமாக ளாயினா தமனிய வாழிபூ ணாதி
விமல மலகிய கையுறை வியநதனா கொடுத்தா
ரமரின் மேமபடு மனாயாக ளனைவருந திறையிட்
டிமிழ மனபொடு மெதிர்பணிந தெழுநதனா் நினறாா

(இ - ள்) உறவினராயுள்ளவர்கள் பொன்மோதிரங்கள் ஆபரணங்கள் முத லியவற்றைப் புனிதமிக்க காணிக்கையாகக்களிததுக் கொடுத்தார்கள். போர்த்தொழி லின் மேம்பட்ட அரசர்களெல்லாருங கப்பங்களைச் செலுத்திவிளங்கும் ஆசையுடன் எதிரேவணங்கியெழுநதுநின்றார்களா. எ - று. (அஉ)

பணணி நின்றமால் களிறதனைப் பாகன்முன் னுறுப்ப
நண்ணி யேறினா னாயகி சிவிகையி னடந்தா
ளெண்ணில வாரகொடி கவிகைபிச சங்களீண டினவான
மணணுமு விணணுமு மதிாதர வதிாநதவார் முரசம.

(இ - ள) அலஙகரிததிருக்கினற பெரிய யானையைப் பாகனுனவன் முனனே செலுத்த, ஏமகணடராசன அதனைப் பொருநதியேறினன. அவன மனைவி பலலககி லிவாநது சென்றனள். கணககில்லாத நெடிய துவசஙகளும குடைகளும மயிற்குஞ் சஙகளும் நெருஙகின. பூவுலகமுந தேவலோகமும் அதிருமபடி வாரிறகட்டிய பேரி கைகளொலிததன. எ - று. (அங)

அரசா ததமம வரிசையொ டொருபுடை யடுததாா
பரக தோபரி மாபல யானைதா னைகளும
விரசி யோாபுடை மிடைநதன விணணவ ரிறைபோற
புரசை மாலகளி றாாநதுலாப போநதுமீண் டடுததான.

(இ - ள) மன்னவாகள தங்கடங்கள வரிசைகளுடன ஒருபககலில வநதார் கள துதிசெயயததககதோகளும குதிரைகளும் யானைகளும சேனைகளும் கலநது ஒருபக்கலில நெருஙகின. (ஏமகண்டன) தேவர்கட்கரசனை இந்திரனைபபோல, முக படாஙகட்டிய பெரிய யானையிலேறிப் பவனிசெனறு திருமபிவநதனன எ-று. (அச)

கோயில வாய்தலி னிழிந்தனன கோடணை புரிந்த
பாய வெலலையிற படுததபொற பலகைமே லிவாநது
மேய மாதொடு நினறனன மினனிடை மடவாா
தூய பாலடி சொரிநதுநீ ராறகழீஇத துடைததாா.

(இ - ள்) அரணமனைவாயிலி லிழிநதனன அழகுசெயதுள்ள நலல விடத திற்படுதத அழகிய பலகைமேலிறஙகிப பொருநதிய மனைவியுடன (ஏமகணடன) நினற னன மினனலபோலும (நுணணிய) இடையையுடைய (மாஙகலயமணிநத) மாதர்கள புனிதமாகிய பாலினைக காலிற்பெயது நீராற்கழுவி (அதனைவெணபட்டால) துடைத தாாகள். எ - று. (அரு)

அங்கு ரஙகிளா பாலிகை யவிாமணி விளக்குப
பொங்கு பூரண குமபமும பூஙகரத் தேநதித
தஙகு மாசையங கரகநீாத தாரைமிக கொழுககி
மஙக லதமொடு மும்முறை வலஞசெய்து பெயாநதாா

(இ - ள்) முளைகள் விளஙகும பாலிகைகளும, பிரகாசிககினற மாணிகக தீபஙகளும, நிறைநத பூரணகுமபஙகளும அழகிய கைகளிற்றாங்கி, அழகுபொருந்திய பொறகரகநீரைத தாரையாக மிகவுமொழுககி, மங்கலப்பாடல்களுடன் மும்முறை வல மாகச சுறறிச சென்றாாகள். எ - று. (அசு)

மணியி னைழுததபா துகையெதிா வைப்பமே லிவாநது
பிணியி னைழகதுவைத தனையவேற பெருநதகைக் குரிசி
றுணியி னைழத்திரள் சுமந்தனன றுணைவியுந தானு
மணியி னைழுததவுண் மனையடுக் தாதனத திருநதான்.

(இ - ள்) இரத்தினங்களிழைத்த பாதுகையை யெதிரே வைப்ப அதனமீதேறி [அணிந்து] துன்பத்தைச் செய்தவைத்தாற்போன்ற வேலாயுதமேந்திய பெருந்தகைமையுடைய ஏமகண்டமன்னன் தானும் மனைவியுமாக, அழகுசெய்து விளங்கிய அரண்மனைக்குட் சென்று பீடத்திலிருந்தனன் எ - று (அ௭)

தேசி கபபிரான் செலவனை யுடன்கொண்டு சென்று
பூசை மண்டபம புகுந்துபின கிரியையும புரிந்து
நேச மலகிய விண்ணவர் தமையெலா நினைந்து
கூசி நின்றல ரஞ்சலி கொண்டெதிர் தூவி.

(இ-ள) செலவமிக்க ஏமகண்டனை ஆசிரிய நாயகன் உடன்கொண்டுசென்று பூசை மண்டபத்தை யடைந்து, பிறகு (செய்யவேண்டிய) கிரியைகளையுஞ் செய்து, அன்புநிறைந்த தேவர்களை யெல்லாந் தியானித்து, மயிர்க்குச்செறிந்து, நின்று புஷ்பாஞ்சலி சமாப்பித்து எ - று. (அ௮)

வேந்தன மைந்தனை விதியுளி மனுபரன ரொட்டப
போந்த யாவருந் தத்தம திடமினி புகுந்திங்
கேந்த லின்னமும வேண்டுழி யெய்துக வென்னா
சாந்த மென்மொழி யாலவா தமைவிடுத் திருந்தனன

(இ - ள்.) சோமகாந்தராசன புதல்வனாகிய ஏமகண்டனை மந்திரவிதிப்படி பட்டாபிடேகஞ் செய்யவந்திருந்த வெல்லோரும் இனித் தங்கடங்களிடங்கட்குச் சென்று, இன்னும் அரசன விரும்பியகாலத்தில வருவீர்களாகவென்று, மெல்லிய இத வார்த்தைகளால் அவர்களைச் செலவளித் தனுப்பியிருந்தனன எ - று. (அ௯)

சோம காந்தனுந் துணைப்புயச் சுமையொழிந் தனமென
றேம மார்ந்தன னேமகண் டனுமினி தெழுந்தங்
கோம மாதிசெய் குரவனை யுவந்துபூசி தத்துக்
காமம யாவையுங் கைகவி தரமிகக் கொடுத்தான்.

(இ - ள.) சோமகாந்தராசனும் (நமது) இருதோளகளிலிருந்த சுமையை யொழிந்தோமென்று சந்தோஷமடைந்தனன். ஏமகண்டனும களிப்புட னெழுந்து அவ்விடத்தில ஓமமுதலியவற்றைச் செய்த ஆசிரியனை விருப்புற்றுப் பூசைசெய்து, அவன விரும்பியவற்றை யெல்லாங் கையானது கவியுமபடி மிகுதியாகக் கொடுத்தனன. எ - று. (௯0)

பெரிய மாதவா பேணுநல் குரவினா மறையோரா
குரிய யாவையுந் தானமு முளமமை தரவுய்த்
தரிய ஞாதியா குரவாவேற றரைபாக ளொடும
பரிவு தீரதரப் பலவகை யடிசிலகை தொட்டான.

(இ - ள்) சிறந்த பெருந்தவமுடையவாகள - காப்பாற்றத்தக்க வறுமையாளர்கள் - வேதியர்கள் முதலானவர்கட்குரிய வெல்லாவற்றையுந் தானங்களையும மனதிற்குப் பொருந்தக் கொடுத்து, அன்புபாராட்டற்குரிய தாயமாககள் - ஆசிரியர்கள் - மறுதேசத்து மன்னாகள் ஆகிய இவாகளுடன் துன்பமகலப் பலவகைப்பட்ட உணவுகளைப் புசித்தனன். எ - று. (௯௧)

துகிலும் பூண்களுந் துரகமும் வேழமுந் தேரு
மகிலங் காவல ராகிய வரையர்க ளமைச்சர்
புகலும் பாவலர் நாவலர் பொருநரா தியர்க்கு
முகிலு நாணுறப் பொழிந்துகாத் தனன்புவி முழுதும்.

(இ - ள்) வஸ்திரங்களும் ஆபரணங்களும் குதிரைகளும் யானைகளும் தேர்களும் (முதலியவற்றை) உலகினைக் காப்பவர்களாகிய அரசர்கள்-மந்திரிகள்-சொல்லுகின்ற பாவல்லபமுடையவர்கள் - நாவல்லபமுடையவர்கள்-பகைஞர்கள் முதலிய எல்லோருக்கும் மேகமும் (ஈகையாலிவனை யொக்கிலேமென)நாணமடையும்படி (ஏராளமாகச்) சொரிந்து உலகமுழுவதையும் அரசுசெய்தனன். எ - று.

பாவலர் நாவலரென்பன கலவிவல்லோரையே யுணர்த்துமாயினும், பாவல்லவர் கவிகளை யியற்றலில் வல்லோரென்றும், நாவல்லவர் நூற்பொருள்களை யெடுத்துக் கூறலில் வல்லோரென்றுங் கொள்க. (௬௨)

இன்ன வாறபி டேகமன னவரினி தெய்தி
னன்னர் தாமற நீதிமெய் ராயுணன் மனைவி
துன்னு கான்முளை துவன்றிருஞ் செல்வமவ் வான் கதியு
மென்ன காமமு மெண்ணியாங் கெய்திவாழ் குவரால்.

(இ - ள்) இந்த வகையாக அரசர்கள் இனிதாகப் பட்டாபிடேகஞ் செய்யப் பெறுவார்களாகில், நன்மையாகிய தருமம் - நீதி - தீர்க்காயுள் - உத்தமமனைவி - பொருந்திய புத்திரர்கள் - தோன்றுகின்ற பெருஞ்செல்வம் - சிறந்த முத்தி முதலியனவும் விரும்பிய வெல்லாவிருப்பங்களும் விரும்பியவகையே யடைந்து வாழ்வார்கள். எ-று.

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களால் முறைப்படி பட்டாபிடேகஞ் செய்யப் பெற்ற அரசன் பெறும் போகத்தையும், அவன் நாட்டிற்குண்டாகுஞ் செழிப்பையும் முறையே கூறுகின்றார். (௬௩)

அனைய மன்னரா லரசுசெய் திடப்படு நாடு
மினைய வனபிணி நல்குர விடரிவை யின்றி
மனைதொ றும்பசுப் பான்மிகுத் திடமதி தோறுங்
கனைம ழைபெய லுறப்பெரு வளத்தொடு கவினும்.

(இ - ள்) அப்படிப்பட்ட அரசர்களால் இராசரிகஞ் செய்யப்படுகின்ற நாடும் நெருங்கிய வலிய வியாதிகள் தரித்திரம் துன்பம் இவை முதலியனவில்லாமல் வீடுகளிலெல்லாம் பசுக்கள் பாலைப்பெருக்கும்படி மாதந்தோறும் ஒலிக்கின்ற மேகமானது மழை சொரிதலடையப் பெருவளங்களுடன் அழகுற்று விளங்கும். எ - று. (௬௪)

மறுவி லந்தணீ ரேமகண் டப்பெயர் மைந்தன்
பொறுமை மணமட மாதினைப் புல்லிய துரைத்தா
முறுதி யெய்திய மதியொளிப் பெயரினு னுவனை
நிறுவி லவனம் புகுந்தவா வினிநிகழ்த் துதுமால்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத அந்தணர்களே! ஏமகண்டனென்னும் இராசகுமாரன் பொறுமையுடையபூமிதேவியாகியகன்னிகையைக்கலந்த [பட்டாபிடேகஞ்செய்து கொண்ட] வகையை (இதுகாறும்) உரைத்தோம். மனோதிடங்கொண்ட சோமகாந்த

ராசன் அவ்வேமகண்டனை (நகரத்தில்) நிறுத்தி, வலிய வனத்திற்குச் சென்றதனை இனிக்கூறுவாம் என்று சூதமுனிவர் கூறலாயினார்.) எ - று.

மண் மடமாது இதில் மடமை - இளமை பூமிக்கு இளமையாவது வளமுற றிருத்தல். மதியொளிப் பெயரினுனெனறது—மதி - சந்திரன், சோமன். ஒளி - காந்தி. எனபதனுல் சோமகாநதனெனக. (௬௫)

பட்டாபிடேகப்படலம் முற்றிற்று

ஆகந் திருவிருத்தம் - ௬௨௭

சோமகாந்தன்வனம்புகுபடலம்.

மதியொளிப் பெயரினுன் வனத்திற செலலுவான்
கதிதரு மைநதனைக கனிவி னேக்குபு
நிதியினு முனனாயா னிகழ்தது நீதியைப
பொதிவதுன கடனவனம புகுவ தெனகடலா

(இ - ள்.) சோமகாநதனெனனும அரசன் வனததிற்குச செல்லுமபடி நற்கதியையுதவுமமகனுகிய ஏமகணடனை ஆசையோடுபார்தது, யானமுனனாக்கூறிய நீதிமார்ககததை உன செலவததைககாட்டிலும (விசேடமாய்) பாதுகாப்பது உன்கடனாகும். வனததிறகுச்செலவது (இனி) எனகடனாகும். எ - று

புத்திரப்பேறில்லோா புதஎன்னும் நரகையடைவராதலின அதனையொழிககும்படிபிறந்து, நல்வழியினிற்றலின ஏமகண்டனைக கதிதருமைந்தனெனறுர். (௧)

பதியுள படையுள பாஙகிற றோதரு
மதியுள வமைசசுள மனுசெய் நூலுள
நிதியுள பலவுள நினககி ருநதுணை
விதியுள தெனக்கென விளைநதெ ழுநதனன்.

(இ - ள்) மகனே! உனககுநகரங்களுள்ளன. சேனைகளுளளன சமீபத்தில் தேர்ச்சியுற்றமனமுடைய மநதிரிகளுளா. மனுவாறசெயயப்பட்ட நூல்களுள பெரிய துணையாகச் செல்வஙகளுள. பலவுமுள்ளன. எனக்குவிதியுள்ளது எனறுகூறிததுண்ணெனறெழுந்தனன். எ - று. (உ)

கதமுமிழ் வேலினன கடையி னீங்குமுன்
சுதன்மையு மமைச்சருந துவன்று சுற்றமு
மதநகர் மாககளும வநத மனனரு
மிதமுறு மைநதரு மெவரு மீண்டினா·

(இ - ள்) கோபததைச் சிந்தும் வேலையுடைய சோமகாந்தன் அவ்விடத்தை நீங்குமுன்னரே (அவன்மனைவியாகிய) சுதனமையெனபாளும், மந்திரிகளும், நெருங்கிய உறவினரும், பெருமைபொருந்திய அந்நகரவாசிகளும், (பட்டாபிடேகததிற்கு) வந்த அரசர்களும், நன்மைபொருந்தியசிறுவர்கள யாவரும் (அரசன்புடையே) நெருங்கினுர்கள். எ - று. (௩)

இரண்டவர் புடைவரத் திகழ்கு ரோசமீ
ரிரண்டுசென் றிளமரக் காவுஞ் சூழ்ந்திடைக்
கரண்டமுங் கம்புளுங் கலந்த பொய்கையை
முரண்டபு சிந்தையான் முன்னி வைகினன்.

(இ - ள்) மயக்கற்ற மனமுடைய சோமகாந்தன், அவர்கள் புடைசூழ்ந்துவர, விளங்குகின்ற நான்கு குரோசதூரஞ்சென்று, இளமரச்சோலையுஞ் சூழ்ந்து, இடையே நீர்க்காக்கையுஞ் சம்பங்கோழியும் (பலபறவைகளும்) வசிக்கின்ற தடாகத்தை யடைந்து தங்கினன் எ - று. (௪)

அருந்தவத் தோர்களை யந்த ணாளரைத்
திருந்துற வணங்குபு திரளை நோக்கியே
யிருந்திட வேண்டுமா லெவரு மென்றனன்
வருந்திநின் றவரெலாம் வணங்கிச் சொல்லுவார்.

(இ - ள்.) அரிய தவசிகளையும் வேதியர்களையுஞ் செவ்வையாகப் பணிந்து (உடன்வந்தவர்களாகிய) கூட்டத்தைப்பார்த்து, யாவரும் (இதுவரையில்) நிற்கவெனக் கூறினன் அவர்களெல்லாம் வருத்தத்தோடும் வணக்கத்தோடுஞ் சொல்லத்தொடங்கினார்கள் எ - று.

அருந்தவத்தோர்களும் அந்தணாளரும் வருந்திநின்றும், திரளாகிய ஏனையோர் வணங்கிநின்றுஞ் சொல்லுவாரென முடித்துக்கொள்க. ([illegible])

அங்கியின் வெம்மையு மறலின் றண்மையுஞ்
செங்கதி ரிடையொளிச் செறிவு மாக்கையிற்
றங்கிய வாவியுந் தகைய வெங்கள்பாற்
பொங்கிய கருணையை புடையி னீங்கிலேம்.

(இ - ள்.) தீயினிடத்திற் சுடுகையும் நீரினிடத்திற் குளிர்ச்சியுஞ் செவ்விய கிரணத்தையுடைய சூரியனிடத்தில் ஒளிமிகுதியும், சரீரத்திற் பொருந்திய உயிரும் போல எங்களிடத்திற் கருணைமிக்குடையவனே! உன்னருகிலிருந்து (நாங்கள் ஒருபோதும்) நீங்கமாட்டோம். எ - று. (௬)

நீங்கினு மாயினு நிலவை நீத்திரு
ளோங்கிய விரவென வுன்னை நீத்துமுன்
றுங்கிய வனப்பெலாந் தளரு மாநகர்
யாங்களெவ் வாறுவாழ்ந் திருத்து மேந்தலே.

(இ - ள்) அரசனே! (ஒருவேளை யுன்னைப்) பிரிந்தோமானாலும், சந்திரனையொழித்து இருண்மிகுந்த இரவைப்போல உன்னைப்பிரிந்து முன் பொருந்திய அழகெல்லாந்தளரும் (ஆதலின்) சிறந்தநகரத்தில் யாங்களெவ்வாறு வாழ்ந்திருப்போம். எ - று.

வேறு.

முந்தைப் புண்ணிய மெண்ணில முயன்றனை யதனு
லெந்தத் தீர்த்தமோ வெப்பெருந் தவத்தரோ வுடம்பிற்
பந்தித் தாருயிர் பருகுநோய் பாற்றுவா னம்யாம்
வந்தப் போதுடன் மாநகர் வருகுது மென்றார்.

(இ - ள்.) பூர்வத்தில் எண்ணிலலாத புண்ணியகருமங்களைச் செயதனையாத லால், உடலிற் கலந்து அரிய வுயிரைபபருகுங கொடுநோயை எநதப் புணணியதீர்தத மாவது எந்தப் பெருந்தவசிகளாவது ஒழிப்பாரகள (ஆதலால) யாங்களும் (உன்னு டன்) வனததிறகு வநது, அப்பொழுது (நமது) சிறநத தேவநகரததிற்கு உனனுடன வருகிறோமென்று சொனனாகள். எ - று (அ)

திங்க டங்கிய பெயரினன செப்புவ னகரீர
தங்கி யிலலறங காததபின றனிவனத தேகத்
துஙக நனமறை மொழிநதவைதத துகளற முடிப்ப
விங்கு வனபிணி யெயதிய திரஙகலீர நீயிர

(இ - ள) சந்திரனை முதலாகக்கொண்ட பெயரையுடையவன [சோமகாந் தன்] சொல்லுகின்றான நகரவாசிகளே ! நகரிற பொருந்தி இலலறததை யநுஷ்டிதத பின தனியாக வனததிற் செலலுமபடி புனிதமாகிய நலல வேதஙகள பிரதிபாதிதத தைக குறறமற நிறைவேறறுமபடி இப்பொழுது வலிய பிணியானது வநது சமபவித தது. (அதற்காக) நீங்கள் மனமிரஙகாதீரகள. எ - று (௯)

பரநத தொனமாம பாடுறும பதததுவீழ் போல
வரநதை வநதுழி யருமகன றுஙகுதற காஞன
புரநது நுங்களை யெமமினும புகழுபெறும போமி
னிரநது ளேனவரம யான்வனம போவதற கெனறுன.

(இ - ள்.) பரவிய ஆலமரமானது அழிவுறுங்காலததது (அதறகுதவி செயயும்) விழுதுபோலத துனபுற்றகாலததில் என அரிய புத்திரன (உலகினைத) தாஙகுவதற் காயினன (அவன) உஙகளைககாததது எமமைபபாாககிலும புகழ்பெறுவான. (திரும்பிச்) செலவீாகள யான வனததிறகுச செலவதறகு வரம் யாசிததேன (அதனைககொடுகக வேணடும) எனறு கூறினன எ - று

தொனமரம பாடுறும் பததது வீழெனறதை,

நாலடியார்.

"சிதலை தினப்பட்ட வால மரத்தை
மதலையாய மற்றதன வீழூனறி யாங்குக
குதலைமை தநதைகட் டோனறிற்றுன் பெறற
மதலை மறைப்பக கெடுமே"—எனபதனுனுணர்க. (௧௦)

இறைவ னாணையை மறுப்பதற கஞசின ரிருநதா
ருறையு மாநகா மாநதாக ளொளிவிழி யுறைபப
நிறையு மார்வநோ யலைததிடு நெஞசொடு நின்றுன
முறையி னுற்புவி தாஙகிய முழவுததோண மைநதன.

இ - ள். பெரிய அந்நகரவாசிகள் அரசன் கட்டளையைத தடுப்பதற்கு அஞ்சி, ஒள்ளிய விழியினினறு நீர்த்துளி சிந்த விருநதார்கள். முறைப்படி பூமியைத தாங்கிய முழவினை யொத்த தோளை யுடைய மகனாகிய ஏமகண்டன் நிறைவாகிய ஆசை நோயானது துன்புறுத்து மனத்துடனினறுன் எ - று. (௧௧)

கவலை மைந்தனைக் கலைமதிப் பெயரினே னோக்கிச்
சவலை நெஞ்சினை தசரதன மொழிதவ றாது
குவலை யம்புகழ் ழிராமனுங் குறுகினன கான
மவல மெறறினுக் கதுவன மிதுவன மன்றே.

(இ - ள்.) துன்படைகின்ற மகனைச சோமகாந்தன் பார்த்து, மெலிந்த மனமுடையவனே! தசரதசக்கிரவர்த்தியின் சொல்லைத தவறாமல் உலகமானது புகழத்தக்க இராமபிரானும் வனத்தைககுறுகினன். கவலையுறுதல் யாதுக்கு? (விஷயவாதனையுற்றோருக்கு) அதுவே வனம். (விஷயவாதனை யற்றோருக்கு) இது வனமல்ல. எ - று.

சுகம டைபினுந துன்பமே விளைபினுங் குரவர்
புகலி ருஞ்சொலி னிற்பதே புத்திரர் தருமம்
மகவி ருமபதி யேகென வடியிணை பணிந்து
மகனம ருங்குறு மனனையை வலவினாந தடுததான்.

(இ - ள்.) சுகத்தையுண்டுசெய்தாலும் துக்கத்தையுணடுசெய்தாலும் குரவர் கூறுஞ் சிறந்தசொற்படி நிற்பதே மைந்தர்களுக்குரியதர்மமாம். (ஆதலின்) விசாலமான பெரிய நகரத்திற்குச் செல்கவெனக்கூற, புதல்வனான ஏமகணடன் (தந்தையை) வணங்கி அருகிலுள்ள தாயை அதிகவிரைவாக அடுத்தனன். (௧௩)

ஒழுகு கடபுன லுகளபா தத்துறு துகளைக்
கழுவி மேலவிழுந தரறறினன கனிவுளத தன்னை
தழுவி மைந்தனை யெடுத்துமை தயஙகுகட் புனலான
மெழுகு சநதனப புயத்தினைக கழீஇனள் விளமபும.

(இ - ள்.) ஏமகண்டன் சிந்துகினற கண்ணீரால் (தன்தாயின்) இருபாதத்திற் பொருந்திய தூசுகளைககழுவி மேலேவிழுந்தழுதனன. (அவனதாய) மகனையெடுத்துத் தழுவிமைதீட்டிய தன கண்ணீரால் மகனது சநதனம்பூசிய தோளகளைக கழுவிச் சொலலுவாள. எ - று. (௧௪)

தொடுத்த வூழினைச சுரர்களு நீக்குவா ரிலலை
யடுத்த வூழினுக் கரறறெ னைது மைநதா
விடுததி யினனலை விக்கினந் தீர்த்துவேண் டுவன
கொடுத்தல் செய்வது குஞ்சரத தனிமுகத் தெய்வம்.

(இ - ள்.) சந்தித்தவூழ்வினையை நீக்குபவர்கள் தேவர்களிலுமிலர் (ஆதலால்) வந்த ஊழ்வினைக்கு அழுது ஆகத்தக்கது யாது? (ஒன்றுமின்று) மகனே! துன்புறுதலைவிடுக. இடுக்கண்களைந்து விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கவல்லது ஒடபில்லாத யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளேயாம். எ - று. (௧௫)

ஆத லாற்கண பதியையா ராதனை புரியா
வேத நீஙகியென் னிருமுது குரவர்கண் மீண்டு
போத வேண்டுமென் றிரந்துகொள் புகுநக ரிடையென்
றோத வோமென்று விடைகொண்டா னுலகினைப் புரப்போன்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், விநாயகக் கடவுளை யாராதனைசெய்து, வயோதிகமுடைய என்தாய்தந்தையரிருவரும் துன்பமொழிந்து மீண்டும் (நகரிற்கு) வரவேண்டு

மென்று யாசித்து வரங்கொள்க (இனிக்கணமேனுந் தாழாது) நகரத்திற்குச் செல்க வெனக்கூற, உலகைக்காப்போனாகிய எமகண்டன் ஒமென்று உத்திரவு பெற்றுக் கொண்டனன். எ - று

ஓமென்பதும் ஆமென்பதுமொக்கும் (கசு)
மீண்டெல் லோர்களும் புடைவர வியன்க ரெய்தி
யாண்டு மாநிலங் கண்பதி பூசையு மாற்றி
வேண்டி வாழ்ந்தன னவ் விண்ணவர்க் கரசனே யென்ன
மாண்ட கேள்வியி னெமகண் டப்பெயர் மன்னன்.

(இ - ள்) மாட்சிமைப்பட்ட நூற்கேள்வியையுடைய எமகண்டராசன் தேவர்களுக்கிறைவனான இந்திரனைப்போல, எல்லோருந் தன்னைப்புடை சூழ்ந்துவரத் திரும்பி, பெரிய பூமியை யரசுசெய்து விநாயகபூசையுஞ்செய்து அவரைப் பிரார்த்தித்துவாழ்ந்திருந்தனன். எ - று (கஎ)

சோம காந்தனுஞ் சுதன்மையும் வனம்புகுந் துணைந்தார்
நாம வேற்கரச் சுலபனு ஞானகேம மியனுந்
தாமு மாங்குடன் சார்ந்தனர் நால்வருந் தழைத்த
காம மால்வனங் கலந்தனர் சிலபகல் கழித்தார்.

(இ - ள்) சோமகாந்தமன்னனும் (அவன்மனைவியாகிய) சுதன்மையும் வனம்புகவிரைந்தார்கள் அச்சந்தரும் வேலேந்திய கையையுடைய சுலபனும் ஞானகேமியனும் (ஆகியமந்திரிகள்) அவர்களோடுசென்றார்கள் ஆக நான்குபேர்களும் செழித்துள்ள அழகிய பெரிய வனத்தையடைந்து சிலதினங்கள் கழித்தார்கள். எ-று (கஅ)

சூழ்ச்சி முற்றிய வமைச்சாக ளிருவருஞ் சுவைத்தேன்
வீழ்ச்சி முற்றிய கிழங்குகாய் மென்கனி கொணரா
வாழ்ச்சி முற்றிய மன்னனோ டணைவருங் கைதொட்
டாழ்ச்சி முற்றிய வுளந்திரி யாரதா நடந்தார்.

(இ - ள்.) ஆலோசனைமிக்க மந்திரிகளிருவரும், சுவைபொருந்தியதேன்-முதிர்ந்துபருத்தகிழங்குகள்-காய்கள்-மெல்லிய பழங்கள் (முதலியவற்றைக்) கொண்டுவந்து, வாழ்வுமிக்க மன்மானத் திரியாதவர்களாகி (அரசனையும் அவன் மனைவியையுந் தொடாந்து) வழிநடந்து சென்றார்கள் எ - று. (கக)

இன்ன வாறவ ரிடைவனத் தியங்குழி வேந்தன்
முன்ன ரீட்டிய தவப்பயன் முழுவது மடுப்பத்
தன்னை நேர்வருந் தாபதப் பிருகுநோற் றிருக்கு
நன்ன ராச்சிர மத்தினுக் கடுப்பநண் ணினரால்.

(இ - ள்) அவர்கள் இவ்வகையாக நடுவனத்திற் சஞ்சரிக்கையில், சோமகாந்தன் பூர்வத்திற்செய்த தவப்பயன் முழுவதுஞ் சேர, தனக்குச் சமானமில்லாத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் தவஞ் செய்துகொண் டிருக்கும் நல்ல ஆச்சிரமத்திற்குச் சமீபமாக அடைந்தார்கள். ஏ - று. (உ0)

பருதி நாயக னுருப்பவிர் வெப்பினும் பரிவுங்
கருதி னுருளந் தனக்குநோய் காட்டுமெவன் பரல்கண்

மறுவி யேறறிழி வாகிய வழியிய வினைபபு
மொருவ வாஙகொரு தடாகததி னீளகரை யுற்றார்.

(இ - ள) சூரியபகவான பூரணமாகப் பிரகாசிககினற வெபபததினுலாகிய துன்பமும, நினைததவாகளுடைய மனதிறகுத துனபுசெயயும வலிய பருககைககற கள பொருநதி யேறியிறஙகுவனவாகிய வழிநடநத வினைபபும நீஙகும்படி அவவிடத துளள ஒரு தடாகத்தின நெடிய கரையை யடைநதாாகள எ - று (உக)

வேறு

வண்டுவரி பாடமது விணடொழுகும வாச
புணடரிக மோடுபல பூததிரள ணிநது
கணடவாக ணெஞ்சுகட வாதடுதாவ னபபுக
கொணடுகுளி தூஙகுதடங கணடுமகிழ கூாநதாா.

(இ - ள) வணடுகள இசைப்பாடபொடவும, தேனுனது பெருக்கெடுததுப பாயும வாசனை தங்கிய தாமரையுடன பலமலாதடுதாகுதிகளை பெறறதும, (தனனைக) கண்டவாகளுடைய மனமானது அபபுறஞ் செலலவொட்டாதது மாகிய அழகுறறுக குளிாசசிபெறற ஓாதடாகததைககணடு களிபபுமிகுநதாாகள. எ - று. (உஉ)

அனபுவிர வினசொலின ருமபயனவி ளைததுத
தனபுடைய டுததவாத மைததழுவி யனனோாக
கெனபுமுறி யாரினமண மீாஙகுளிரி ளஙகா
றுனபமற வநதுதவு தோயநிறை கணடாா.

(இ - ள) அனபானது கலநத இனசொறகளால் அரிய பலனை விளையசசெய்து, தனனிடததிறகு வநதவாகளைத தழுவி, அவாகடகுத (தம தெலுமபையுங் கொடுததறகுரியவரைபபோல,) மணமமைநதமிககக்குளிாசசியுடைய இளஙகாறறுனது (அடுததோா) துனபமகல வநது வீசபபெறற நீா நிறைவைககணடாாகள எ-று. (உ௩)

தெளிநதுகுளி கூாநதினிமை சோநதுறுப யததோ
டளநதறியொ ணுதவரி ணாககுமுப காரம
வளாநதிடுமெ னுமபனுவல ாயமையென மாவு
முளாநதுதிரி புளளுமற னுணடெழுவ கணடாா

(இ - ள) தெளிவுறறு (முகக) குளிாசசிமிகுநது இனிமையுறறுப் பொருநதிய பயனுடன (இவா இவவளவினரேயெனறு) அளவிட்டறியபபடாதவரைபபோல [தெளிவாகி, குளிாசசிமிகுநது, சுவைபொருநதி நெருஙகிய நீருடன அளவிடபபடாதவர்போல ஆழ்நது] எலலோருககும உபகாரததைப பெருககுமெனனும நூலினுணமையைபபோல மிருகஙகளுங் கிளாிககொணடு திரியும பறவைகளும நீரைப்பருகி யெழுவனவற்றைக் கணடாாகள எ - று (உ௪)

பழங்கனூறு வன்பசிப பெபமுனி வோாகள்
கிழஙகுகொடு நீததகிளா தாமரைக ளைககளை
வழஙகுசுட ரோனகதிரின் வாடிநிலை நீத்தோா
சழங்குவாக ளெனறுகரி சாறறுவது கண்டாா.

(இ - ள்) துன்பம்பொருந்திய வலிய பசியைத் தணிக்கும்பொருட்டு முனிவர்கள் கிழங்கை யெடுத்துக்கொண்டு விலக்கிய விளக்கமமைந்த தாமரைக்கொடிகள் கரையினிடத்திலே சூரியன் வீசுங் கிரணங்களால் வாடி, நிலையினின்று நீங்கினவர்கள் துன்பமடைவார்களென்று சாட்சி கூறுவதைப் பார்த்தார்கள் எ - று (உ௫)

திரண்டுகரை சேரவரு சேல்கவர வாடுங்
குரண்டமெதி ராழ்ந்துகயல் கொண்டுமிசை வந்துண்
கரண்டமவழி யோர்க்குதவு ருந்துகளித் துண்ணு
மிரண்டுமறி யார்செயலி யம்புவது கண்டார்

(இ - ள்) கூட்டங்கொண்டு கரையை யடையும்படி வருகின்ற சேல்மீன்களைக் கொள்ளைகொள்ளும்படி சுழன்று திரியுங் கொக்குக்கெதிரே, நீரில் மூழ்கிக் கயல்மீன்களை வாயிற்கொண்டு (கரையின்) மேலேவந்து உண்ணுகின்ற நீர்க்காக்கையானது, ஏழைகளுக்குக்கொடாமற் சந்தோஷித்துண்ணும் நன்மையையுந் தீமையையு முணராதவர்களது செயலைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள் எ - று (உ௬)

அன்றிலு மனன்றிலு மருந்துணையி னீங்கா
தொன்றியமு யங்குசிறை யோடிரைக டேர்ந்து
மன்றல்கமழ் கோட்டிடைவ திந்துமுதிர் காமங்
கன்றின்வ ரன்பினிலை காட்டவெதிர் கண்டார்.

(இ - ள்) அன்றிலும் ஆணன்றிலும் அரிய துணையாகிய ஒன்றினின்றொன்று நீங்காமல், பொருந்திய கோத்த சிறகுகளுடன் ஆகாரத்தைத்தேடி வாசம் வீசும் மரக்கொம்புகளில் வாழ்ந்து, மிக்க காமம் பழுத்தவர்களுடைய அன்பின்றன்மையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள் எ - று (உ௭)

திங்களைவி ழைந்துமலர் தேங்குமுதம் வாடப்
பங்கயம லர்ந்தொளிப ரப்பவொரு சீராயத்
தங்கியவ னிச்சமெவர் தம்மினும்வ ருந்தாத்
துங்கமுனி வோர்நிலைமை தோற்றவெதிர் கண்டார்

(இ - ள்) சந்திரனை விரும்பி மலர்கின்ற தேனை பொருந்திய குமுதமலர்கள் வாடாநிற்பவும், தாமரைமலர்கள் விகசித்து ஒளிசெய்யவும், ஒருதன்மையாகவே பொருந்திய அனிச்சமலர்கள், எவரிடத்திலேயும் (உறவினர் பகைவரென்று கருதாமல்) வருந்தாமலுள்ள புனிதமான முனிவோர் நிலைமையைக் காட்டாநிற்ப, எதிரே கண்டார்கள் எ - று

குமுதம் - சந்திரனைக்கண்டு மலர்வது. பங்கயம் - சூரியனைக்கண்டு மலர்வது. அனிச்சம் எப்பொழுதும் மலர்ந்துள்ளது (உ௮)

மிக்கதிற லானமெலியர் தம்மினமி றைசெய்தங்
கொக்கவழி யுங்கயவ ரொப்பவுறு மீனக்
டக்கசிறு மீனுடற மைப்பவினி துண்ணு
வெக்கரிவர் புட்கிளைக ளாவதெதிர் கண்டார்.

(இ - ள்) மெலியவர்களிடத்தில், மிக்கவலிமையால் துன்பமுண்டுசெய்து அவர்களுடன் சமானமாக அழிகின்ற கீழ்மக்களைப்போல, பொருந்திய மீன்கள் தகுதி

யாகிய சிறுமீன்களை உடல்பூரிக்கும்படி இனிமையாகவுண்டு, மேலுக்குச்செல்கின்ற பறவைகளுக்கு இரைகளாவதை யெதிரேகண்டார்கள். எ - று. (உக)

அன்னமொடு நேமிகுரு காரனுகர் தாரா
மன்னுசிரல் கப்புள்வளர் நாரைமலி போதா
வென்னவும டப்பவிரை யீந்தசிவ னேரு
நன்னர்நறு நீர்க்கரையி னணுறுபொழில் கண்டார்.

(இ - ள்.) அன்னத்துடன் சக்கரவாகப்புள் கோழி ஆரல்மீன்களைத்தின்னுந் தாரா பொருந்திய மீன்குத்தி சம்பங்கோழி வளர்கின்ற நாரை பெருநாரைமுதலிய வெல்லாப் பறவைகளுமடைப்ப (அவற்றிற்கு) உணவைக்கொடுத்த (யாவரையுங்காக்கு) சிவபிரானையொத்துள்ள நல்லவாசநதங்கிய நீரின்கரையிற் பொருந்தியசோலையைக்கண்டார்கள் எ - று. (௩0)

வேறு.

மயிலாலுவ குயில்கூவுவ வரிவண்டிசை முரல்வ
பயில்பூவைகள் கிளியோடிசை பலவாதுகள் புரிவ
வயிலவாள்விழி மடவாரென வலர்பூங்கொடி யசைவ
வெயிலாதவர் புறமேகுற விரிபூஞ்சினை மிடைவ.

(இ - ள்.) மயில்கள் நடிக்கின்றன குயில்கள் கூவுகின்றன கீற்றுப்பொருந்தியவண்டுகள் இசைப்பாட்டுபாடுவன. பழகிய நாகணவாய்ப்புட்கள் கிளிகளுடன் சொல்லுகின்ற பலவாதுகளைசெய்கின்றன கூர்மைவாய்ந்த வாள்போன்ற விழியையுடைய மாதர்களைப்போல மலர்ந்தபூங்கொடிகள் அசைவன வெயிலைச்சிந்துஞ் சூரியன் புறஞ்செல்லும்படி விரிந்த பூங்கொத்துகள் நெருங்கியுள்ளன. எ - று. (௩க)

குழைவாயடுளுமா முகைவாயவிழ் குளிர்தேனுறை சிந்த
மழையாமென வளர்சாதகம வாய்விண்டிடை பருக
வுழையார்மல ரொழிதேனுத வூறுவாயிரு கடைவார்
விழைதேனுகா வனவேசையின மிகுகாமுக ரனைய.

(இ - ள்) வளைவாகிய பரந்த மொட்டுகள் வாயாறசிந்திய குளிர்ந்ததேன் றுளிகள்சிந்துதலால், வளர்கின்ற சாதகப்புட்கள் (அவற்றை) மழைத்துளிகளாமென்று வாயைத்திறந்து பருகவும், அருகிலிருக்கும் மலரினின்றுபிரிந்த வண்டுகள் அசசாதகப்புள்ளின்பொருந்திய வாயினது இருபுறத்திலுமொழுகும் விருமபத்தக்க தேனைப்புசிப்பனவும வேசையரிடத்தில மிகக காமுகரையொத்திருந்தன. எ - று. (௩உ)

வெள்ளத்திர ளிடுவெண்டலின விரிவெண்மண லெக்கர்
கொள்ளச்செழு மதுநுண்டுளி கொட்டிக்குரு மலர்மேற்
றள்ளித்ததை மகரந்தமுந் தவிருந்தக விரவி
நள்ளிற்பிரி யாநந்தன வனமென்னந லெக்கும.

(இ - ள்) வெள்ளத்தின் மிகுதியானது உண்டாக்குகின்ற நீர்ச்சுழியலால் விரிந்த வெண்மணல்கள் மேடுகொள்ள, செழிய நுண்ணிய தேன்றுளியைச் சிந்தி, நிறம்பொருந்திய மலர்களை மேலேதள்ளி, நெருங்கிய மகரந்தப்பொடியையுந் தவிர்களையுந் தகுதியாகக் கலந்து, குளிர்ச்சியினின்று நீங்காத நந்தனவனம்போலச் சிறந்திருக்கும். எ - று (௩௩)

வேறு

இனையபொழிலை கண்டவர்க ளயதினிருந்து
புனையுமனை யெழிலுமிது போலவதல தென்றார்
நனையவிழு மென்மலர்ந டந்துவரு தென்றல
கனைவெயிலு ழந்ததுய காற்றியதை யன்றே

(இ - ள்) இத்தகைய சோலையைக்கண்டு அவர்கள் (நால்வரும் அங்கே) அடைந்திருந்து அழகுசெய்த வீட்டின அலங்காரமும இதனைப்போலவதன்று எனக் கூறினார்கள். தேனைச்சொரியும் மெல்லிய மலர்களிற்படிந்துவந்த தென்றற்காற்றானது, மிககவெயிலால வருந்திய துன்பத்தை யொழித்தது எ - று (௬௪)

வேயனைய தோளியுடை மேயினளிருந்தாள்
காயிலைய வேலரசன கண்படைகொ ளின்று
ஞாயிடைய மைச்சர்கள் தன்றுணைவு நாடிப்
போயினர்க ளாங்கொருசி றானினிது புக்கான்.

(இ - ள்) மூங்கிலையொத்த தோளையுடைய சுதன்மையென்பவள் அருகிற் பொருந்தியிருந்தாள் கோபிக்கின்ற அச்சவடிவாகிய வேற்படையேந்திய சோமகாந்த மன்னன் துயில்செய்கின்றனன். அந்தச்சமயத்தில மந்திரிகள் ஆகாரங்கொண்டுவருவதை நாடிவிலகிச்சென்றார்கள். அப்பொழுது ஒருசிறுவன் இனிதாகவந்தனன் எ-று.

கண்டனள்சு தன்மையொரு காமருசி றானைக்
கொண்டனண்ம கிழ்ச்சிகுல வேற்குமர னேபோல்
மண்டியதவ ச்சிறுவன் வந்திடுந லத்தால்
விண்டதுவ ருத்தமென வேண்டியிது விண்டாள்

(இ - ள்) சுதன்மையென்பாள் (தனக்கருகே) வருகின்ற அழகிய சிறுவனைக் கண்டு, சிறந்த வேலேந்திய தன மகனை ஏமகண்டனையே (கண்டாற்) போலக் களிப்புற்று, மிகக தவத்தையுடைய அச்சிறுவன (ஆங்கு) வந்த நன்மையால வருத்தமொழிந்ததென்று விரும்பி, இதனைச் சொல்லலாயினள் எ - று.

கண்டனள் கொண்டனளென்னும வினைமுற்றுகள வினையெச்சப்பொருளன.

புண்டரிக மெண்குடுழை வார்கைமத வேழங்
கண்டிரவ முந்தவுறு கானமிதி லெங்க
ணண்டரினு முந்தரிய பெற்றிமை தாங்கு
மிண்டுதிற லாளரென மேவினைநீ யாரே

(இ - ள்) புலி - கரடி - துளை பொருந்திய நெடிய கையையுடைய மதயானை - சிங்கம முதலிய மிருகங்களும நெருங்கிய இந்த வனத்தில, தேவசாதியாரும் ஒன்றியாக வருதற்கரிதாகும (அவ்வாறிருப்ப) மிகக வன்மையுடையாரைப்போல வந்தனை. நீயார் ? எ - று (௬௭)

நின்னுடைய நாமமெது நின்னையினி தீன்ற
வன்னையவள் யாவண்மகி ழையனவன் யாவ
னின்னவன மெய்தியதெ தற்கிவைய னைத்து
முன்னையுரை யென்னனுமு னிச்சிறுவ னோதும்.

(இ - ள்.) உன்னுடைய பெயர் யாது? உன்னை யினிதாகப்பெற்ற தாய் யாவர்? விரும்பத்தகக தந்தையாயுள்ளார் யாவர்? இவ்வனத்திற்கு வந்தது யாதுகரு? இவற்றையெல்லாம் முதலிற் கூறுகவென் வினவவும, முனி மைந்தன் (அவ்வினுக் கட்கு விடை) கூறத்தொடங்கினன் எ - று. (௩௮)

இருமையும ளநதுதவ மீடடுகுலத துளளே
ஒருமைவரும யானசிவன னுறறபெய ரமமை
பொருவரிய கறபுறுபு லோமைமெனை யீனறுன
பிருகுமுனி வன்வரவு பேணுபுனற காகும.

(இ - ள) ஒனறியாகவநத யான இமமை மறுமைப்பலனகளையு மளவிடடுத் தவததைததேடுகினற முனிவர் குலத்துப் பிறந்தவன். சிவனெனபது எனகருப் பொருந்தியபெயா சமானமிலலாத கறபையுடைய புலோமை யெனபவள தாய். என் னைபபெற்ற தநதை பிருகுமுனிவன வநதது விரும்பத்தகக நீருககாகும எ - று

எனசரித மினனதல நிலையினி யனளு
யுனசரித மோதுவனத தூடுபிணி யாளன
றனபுடையி ருககவரு தன்மையென பொனனைப்
பினபுடையி ருததுமெழிற பெணணரசிக கெனறுன.

(இ - ள) என சரிதம இதுவேயனறி வேறன்று. தாயே! இனியுன் சரி த்தை யுரைக்க திருமகளையும பினபுறததிலிருததததகக அழகையுடைய பெணக டலவியாகிய உனககு நோயாளி யருகிலிருகக வனததிலே வநதகாரணம யாது? என்று வினவினன. எ - று (௪௦)

எனறவுட னேசுதனமை யெனபவட னுள்ளத்
தொனறுதுய ரததனையு மொனறுமொழி யாமே
நனறுமொழி செயததுநய னமடனறு ளிபபத
துனறுமவ லபபுணரி தோயநதுருகி னுளால.

(இ - ள.) எனறு வினவியவுடனே, சுதன்மை யெனபவள் தன மனதிற பொருந்திய துயரமுழுவதையுஞ் சிறிதும் மறைக்காமல நன்றாககூறி, கண்ணினின றும நீர்ததுளி சிநதபபொருந்திய துக்கசாகரததில மூழ்கி மனமுருகினள. எ - று.

வநதிடுமு னிசசிறுவன மலலலறி வானு
மநதணாகு லததிலவரு மானறசிறப பானு
முநதுமரு ளாலுமுளமு டைநதுருகி நீஙகிக
கநதமலி தண்புனலக வாநதுகடு கிட்டான

(இ - ள.) வநத சிவனெனனும முனிச்சிறுவன விளககமாகிய (தன) அறி வினுலும, வேதியா குலததிற்றேனறி மேமபட்ட கீாத்தியாலும, முறபட்ட கருணை யாலும் மனம நெகருவிடடுக கரைந்து (அவவிடம விட்டு) நீங்கி, மணமிகக குளிநத நீரைக் கைக்கொண்டு விரைந்து சென்றனன. எ - று. (௪௨)

வாய்நதபுகழ் நைமிசவ னததுறவிர் சோம
காநதன்வன மேயதுக ளாநதனம றிநதீா

வேந்தனவ னற்பிருகு மெய்த்தவனை யழைப்ப
போந்தபடி கேண்மினென வேபுகலுஞ் சூதன்.

(இ - ள்) புகழமைந்த நைமிசாரணியத்திலுள்ள (வேதியர்களாகிய) உற வினரே! சோமகாந்தராசன் வனம்புகுந்ததைக் கூறினேம், கேட்டீர்கள் அச்சோம காந்தமன்னன் நல்ல உண்மைத்தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவனை விளிப்பச் சென்ற வகையைக் கேளுங்களென்று சூதமுனிவன் சொல்லத்தொடங்கினன் எ - று. (சக)

சோமகாந்தன் வனம்புகுபடலம் முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - எ௨௦

சோமகாந்தன்
பிருகுமுனியையடுத்தபடலம்.

காத லரும்புதல் வன்கா லங்கழித் தாகக் கடிகியதுஞ்
சோதி வதனம் பரதுக்க துக்கவுள் ளத்தால் வாடியதுங்
கோதி றவத்துப் பிருகுமுனி குறித்து நோக்கி யிவனென்னோ
வேத முழுந்தான் விஞய றிது மென்று சிவன்ன முகம்பார்ரா.

(இ - ள்) (காணுந்தோறும்) ஆசையுதிக்கும் ஒப்பற்ற புத்திரன் காலந்தாழ்த் ததுவந்ததும், ஒளிவாய்ந்த முகமானது பிறதுக்கத்தால் துக்கமுற்ற மனத்தைக்காட்டி வாடியுள்ளதும் ஆகியவற்றைக் குற்றமில்லாத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் யோசித்துப்பார்த்து, இவன் யாதோ துன்பமடைந்துள்ளான் (அதனைக்) கேட்டறிவோ மென்று சிவன்ன முகத்தைப்பார்த்து எ - று (க)

பாணித் தடுத்தா யதுவனறிப் பருவந் திருந்தத் துன்முகமு
நாணிச் சிறிதுங் கரவாம னடந்த செய்தி மொழியென்றன்
கோணைத் தவத்தான் குறிப்பறிந்து குளிர்பூங் கமலத் தாளிறைஞ்சி
மாட்சி சிறந்த பணிமொழியான் மைந்தன் முழுதும் வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்) நீகொண்டு வந்தனை. அதுவேயல்லாமல், உன்னுடைய முகந் துன்புற்றிருக்கின்றது. வெட்கத்தினால் கொஞ்சமும் மறைக்காமல் நடந்த வரலாற் றைக் கூறுகவென வினவினர் வலிய தவத்தையுடைய தன் பிதாவின் குறிப்பையுணர் ந்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய அழகிய தாமரைமலர்போன்ற பாதத்தைப் பணிந்து, மாட்சி மைப்பட உயர்ந்த தாழ்வாகிய சொற்களாற் சிவனென்னனுஞ் சிறுவன் பிரித்துக்கூறு கின்றான். எ - று. (௨)

நறுமென் புனலுக் கிறந்தேனை நாறும்பொழிலிற் றுணைவனொடு
முறுதல் புரிந்தங் கிருந்தொருத்தி யுறுமென் பெயரா திகளவினவ
மறுவி லவட்கு விடுத்தவட்ன் வரவு வினவி யறிந்தனனு
விறைவ பொழுது நீடித்த தெவியேன் றளாவு மினிக்கேளாய்.

(இ - ள்.) வாசந்தங்கிய மெல்லிய நீருக்குச்சென்ற வென்னை, மணம்வீசுஞ் சோலையில் ஒருத்தி தன் கணவனுடனிருந்து பொருந்திய என் பெயர் முதலியவற்றைக் கேட்க, குற்றமில்லாத அவளுக்கு (யான் அவற்றை) க்கூறி, அவளுடைய வருகையைக் கேட்டுணர்ந்தேன். தந்தையே! (அத்துற) காலமிக்கது யான் வருந்தியதையும் இனிக் கேட்பாயாக. எ - று. (௫)

சவுராட்டிரத்துத் தேவநகர் தனில்வாழ் சோமகாந்தனுயிர்
கவர்நோய் வருத்தப் பெருஞ்செல்வங் கழித்துச் சுதன்மை யெனுமனையு
மிவாசூழ்ச் சியின ரிருவருமி னெய்த வடுத்தார் நால்வருந்தா
மவிர்வா னுகாந்து நரகுழந்தா ரனைய ரதற்கே முகம்புலர்ந்தேன்.

(இ - ள்) சவுராட்டிரதேசத்திலுள்ள தேவநகரத்தில் வாழுஞ் சோமகாந்த ராசன் உயிரைக் கவரத்தக்க நோயானது வருத்தலால், மிக்க செல்வத்தை விடுத்து (தானும்) சுதன்மையெனனும் மனைவியும், மேற்கொண்ட மந்திரித்தன்மையுடையா ரிருவரும் பின்வர, நால்வருமாக வனத்தில் வந்தார்கள் அவர்கள் வாயுவைப்பருகி நரகத்துயரை யடைந்து வருந்துகின்றார்கள் அதற்காகவே முகம் வாடினேன். எ-று.

கனிகாய் கிழங்கு கொணர்ந்தளிப்பக் காத லமைச்சர் புறம்போந்தார்
நனிபூ வணையு மாற்றா னலியு மன்னன்மேற் கண்படுத்தா
னினியார் துணைநோயக் கெனச்சுதன்மை யிகந்த சுகமும் பெற்றதுயரும்
புனிதா நினைந்து நினைந்துருகிப் பொருமி யெனைக்கண் டொாத்தழுதாள்.

(இ - ள்.) ஆசையுடைய மந்திரிகள் பழங்கள் காய்கள் கிழங்குகள் (முதலியவற்றைக்) கொண்டுவந்து கொடுப்ப வெளியே சென்றார்கள் மிக்க மலர்ச்சயனமுஞ் சகிக்காதமன்னன் துன்புசெய்யும் மணலின்மேல்ற் றுயில்கின்றனன். இனி இந்நோய் கருத (தீர்வுசெய்யுந்) துணையாவர்? என்று கூறி, சுதன்மையென்பவள் வெறுத்த சுகத்தையும் அடைந்த துயரத்தையும் நினைந்து நினைந்து மனமுருகி என்னைக்கண்டு கூறி விம்மியழுதனள். புனிதமான தந்தையே! எ - று. (௬)

தீம்பா லடிசி றரும்பாகஞ் சிதையா தமைத்துப் பொற்கலத்தி
லாம்பான் மையினு லினிதூட்ட வதுவு மிசைவின் றெனுங்கோமா
னேம்பா றென்ற காய்கனிநீ ருணனும் பாவம் பாவமிது
கூம்பா திடும்பை யனைத்துமெமைக் கொள்வ தோவென் றரற்றினாள்.

(இ - ள்.) மதுரமாகிய பாற்சோற்றைத் தக்க பாகங்கெடாது சமைத்துப் பொற்பாத்திரத்தில் வைத்து இனிமையாகப்பொருந்த வூட்டின அதுவும் உண்ணற் கினியதன்றென்றுரைக்கும் அரசன (உடலைப்) பாதுகாவாதென்ற காயையுங் கனியையும் நீரையும் உண்பானோ? பாவம். இது பாவம். துன்பமுழுதுங் குறையாது எம்மைக் கைக்கொள்கின்றதோவென்று அழுதனள் எ - று. (௭)

மதிபோ லொளியும் பெருவலியும் வரையா வனப்பும் விரவுடலம்
பொதிதா தவிழ்ந்த மலர்மாலை பூஞ்சந் தனமா திகளணிந்து
துதிவா னிறையும் பெறுதழுங்கச் சுகவா ரிதியின் மூழ்கினோன்
முதிர்நோய் வருத்துந் துயர்க்கடலின் மூழ்கி னனென் றழுதினைந்தாள்.

(இ - ள்.) சந்திரன்போலப் பிரகாசிக்கும் பெருவலியும் அளவிடப்படாத வல்லபமும் பொருந்திய உடலில, மிகக மகரந்தத்தைச்சொரிந்த மலர்மாலை அழகிய சந்தன முதலியன வணிந்து, துதிசெய்கின்ற விண்ணுலகத்தரசனன இந்திரனும் மனம் பொறாது வருந்த இன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடந்தவன், முதிர்ந்தநோயால வருத்துகின்ற துன்பக்கடலில் மூழ்கிக்கிடக்கின்றானென்று புலம்பி வருந்தினள். எ - று. (எ)

மைந்தா மகளிர் பெருஞ்சுற்ற மற்று மடுக்கீதா ரொடுங் கலந்து
சிந்தை களிப்ப வைம்பொறியுந் தெவிட்ட வினிப வேறுகாந்தே
மாந்த நகரம விடுத்திந்த வருங்கா னடுத்து விலங்கோடு
மேந்த நிலத்து மிருந்தினைய மாறோ மென்று மெடுத்துரைத்தாள.

(இ - ள) புத்திரர்கள் புத்திரிகள பெரிய உறவினர்கள மற்றுங் கலந்தவர்கள் முதலானோரோடுங்கூடி மனங்களிக்கும்படி ஐம்பொறிகளுந் தெவிட்டும்படி இனிய பொருள்களையே புசித்தோம. அந்தத் தேவநகரத்தை விலகி இந்த அரிய வனத்தை யடைந்து மிருகங்களோடும் எவ்விடத்திலு மிருந்து துன்ப மடைந்தவாக ளானோ மென்று எடுத்துக்கூறினள எ - று. (அ)

வேறு.

இங்ஙனங் கழ்ந்ததென யாவையும திததிட
டிங்ஙனமி ருந்தமுனி பொள்ளருள்கூ ரந்தே
பெங்ஙனமி ருந்தனரி யமபுசிறு வாநீ
யங்ஙனம டுத்தவரை யிங்ஙனழை யென்றான.

(இ - ள்.) இவ்வகையாக நடந்ததென்று (சிவனன்) கூற, எல்லாவற்றையும் போசித்து, அவ்விடத்திலிருந்த முனிவன ஒள்ளிய கிருபையிருந்து, மகனே! அவாகள் எங்கே யிருக்கின்றாாகள. சொலலுக. நீ யவ்விடஞ் சென்று நீ யவாகளை யிங்கே யழைத்துவருகவென்றனன எ - று. (கூ)

தந்தையருள கொண்டவர்க டங்குபொழி லண்ணி
யெந்தையருள் கூாந்தனரெ ழுந்துவருவீரென
றுந்தும்விழை வாறசிறுவ னேகிமுன டந்தான
மந்திரிகண் முனபினவர மற்றவாந டந்தாா.

(இ - ள்.) (சிவனன்) தன் பிதாவின் கிருபையைப்பெற்று, அவர்கள் பொருந்திய சோலையை யடைந்து, என் பிதா (உங்கள்பேரிற) கிருபைகொண்டனா. எழுந்து வருவீர்களாக வென்றுகூறி, செலுத்துகின்ற ஆசையாற கூறி முனனே நடந்தனன். மந்திரிகள் முன்னும் பின்னும வர அரசனும அவன் மனைவியும நடந்தாாகள. எ - று.

இற்றைவரை யேபிணியி றந்ததென வெண்ணி
யுற்றமகிழ் வானமுகமு ளதமொடும லாந்து
சற்றுநெறி யேகிவளா தண்டலைவ ளைந்த
பொற்றவெழி லாசசிரமம் புக்கனர்க ளன்றே.

(இ - ள்.) இதுவரையிலேயே பிணியொழிந்ததென்று கருதி, பொருந்திய களிப்புடன், முகமும் மனமும் மலர்ச்சியுற்று, சிறிது வழிநடந்து வளர்கின்ற சோலை சூழ்ந்த மிக்க அழகுடைய (பிருகுமுனிவருடைய) ஆச்சிரமத்திற் புகுந்தார்கள். எ-று.

வேறு

புலிமுலை புல்வாய் புண்ணப் புழைக்கையானை மதமால் வேழம்
வலிகொள்கண் டீர வத்தின் வார்சுவற் கேச நீவ
மெலிவுகண் டிருஞ்சூற் பாம்பு விழுங்கிளை மயில்க ணல்க
நலிபகை வயிர மின்றி நண்ணின வுயிர்க ளெல்லாம்.

(இ - ள்) புலியின் முலையை மானானது பருகவும், வலிமைகொண்ட சிங்கத்தின் நீண்ட பிடரிமயிரை, துவாரம்பொருந்திய துதிக்கையினால் மதம்பொருந்திய பெரிய யானையானது தடவவும், பெரிய சூல்கொண்ட பாம்புகள் மெலிதலைப்பார்த்து மயில்கள் விழுங்கத்தக்க இரையைக்கொடுக்கவும், துன்புசெய்கின்ற பகைவயிரமில்லாமல் உயிர்கள் யாவும் பொருந்தின எ - று. (௧௨)

பருவமவந் தடுத்த காலும் பயோதரம் பெயன்மி காது
பருவமில் லாத காலும் பஃறுளி மழைகுறா தாது
பருதியோ ரியல்பி னென்றும் பயில்வெயில் பரப்புந் தென்றல்
லொருவிவன் காலும் வீசா வுகுபனி மிகையும் வீறா

(இ - ள்) பருவமுற்ற காலத்திலும் மேகமானது மழைபெய்கை மிகாது. பருவமில்லாதகாலத்திலும் பல துளிகளையுடைய மழை குறைவுறாது சூரியன் ஒரே தன்மையுடன் எக்காலத்திலும் வெயிலைப் பரவச்செய்வான் வலியகாற்றும் தென்றலை விலக்கி வீசமாட்டாது சொரிகின்ற பனியானது மிகுதியும் அதிகரியா எ - று.

இச்செய்யுளால் எக்காலத்தும் மிதமழையும் மிதவெயிலும் இளந்தென்றலும் சிறு பனியும் அங்குண்டென்றார். (௧௩)

இருதுவேறு பாடுமைக ளின்றி யிருத்தலிற் பலவே றூன
தருவுமவார் கொடியும் புல்லுஞ் சகலமுந் தளிர்த்துப் பூத்து
மருவிரய வளங்கண் முற்று மன்னிவான் புரையு மந்தப்
பிருகுவாச சிரம நோக்கிப் பெருகுவிம் மிதத்த ராணர்

(இ - ள்) இருது வேறுபாடுகளில்லாமல் (என்றும் ஒரேசீராய்)இருத்தலால், பலவகைப்பட்ட வெவ்வேறு மரங்களும், நெடிய படர்கொடிகளும், புற்களும், சகல செடிகளுந் தளிர்விட்டு மலர்கள்கொண்டு வாசனையுடன் கலந்து எல்லா வளப்பங்களு நிலைபெற்றுத் தேவலோகத்தை யொத்திருக்கின்ற அந்தப் பிருகுமுனிவனுடைய ஆச்சிரமத்தைப்பார்த்து மிகுந்த விம்மிதமுடையவர்களானார்கள். எ - று.

இருதுக்கள் ஆறு கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவேனில் என்பனவாம் இவை முறையே ஆவணிமுதல் இரண்டிரண்டு மாதங்களாம்.(௧௪)

வனமபடு புண்ட ரீக மலர்த்தவி சகற்றி வேதன்
வனமபடு புண்ட ரீக மணித்தவி சிருந்தாற் போல
வினமபடு முனிவர் சூழ வெரிவிழி வேங்கைத் தோலிற்
றனமபெரு தவமாகக் கொண்ட தாபத னிருப்பக் கண்டார்.

(இ - ள்) பிரமதேவன் சலத்திலுண்டான தாமரைமலர்ப்பீடத்தை யகற்றி, ஆரணியத்திலுண்டான புலித்தோலாகிய அழகிய ஆசனத்திலிருந்தாற்போல, செல்வமென்பதே பெரிய தவமென்று அதனை மேற்கொண்ட பிருகுமுனிவன் தனனினத

தவர்களாகிய முனிவர்கள் புடைசூழ, தீயைச் சொரியும் விழியையுடைய புலித்தோலில் வீற்றிருக்கக்கண்டார்கள். எ - று. (௧௫)

தம்பிரான் முகத்து ளொன்று சண்முக னானாற் போல
வம்பறுங் கமல வாழ்க்கை வானவன் முகத்து ளொன்றிங்
கும்பர்சூழ் பிருகு வாகி யுறைவதை யறியா ரெல்லா
மெம்பிரா னறுத்தா னென்ப ரெனவியந் தெய்ப்பச் சார்ந்தார்

(இ - ள்) சிவபெருமானுடைய திருமுகங்களிலொன்று முருகப்பெருமானை அவதரித்தாற்போல, வாசனையகலாத தாமரைமலரில் வாழும் பிரமதேவனுடைய முகங்களிலொன்று, இவ்விடத்தில் தேவர்கள் சூழ்கின்ற பிருகுமுனிவனாகி வீற்றிருப்பதை யுணராதவர்கள் யாவரும், (அம்முகத்தை) சிவபிரான் அறுத்துவிட்டன ரென்பாராக வென்று சந்தோஷமுற்றுச் சமீபித்தடைந்தார்கள் எ - று. (௧௬)

கண்டவர் கண்ணான் மீட்டுங் காணவுங் கூசு நீர்சோர்
புண்டரு குட்ட யாக்கைப் புரவலன் முதனால் வோருங்
கொண்டதம் பெயர்வெவ் வேறு கூறியெட் டுறுப்பு மைந்து
மண்டனிற் படிய வீழ்ந்து மலர்க்கரங் கூப்பி நின்றார்.

(இ - ள்) பார்த்தவர்கள் தமது கண்களால் மறுபடியும் பார்ப்பதற்குங் கூசும்படி சீழைச்சொரியும் புண்ணமைந்த குட்டநோய் பொருந்திய உடலையுடைய சோமகாந்தன் முதலிய நான்குபேர்களும், தாங்கொண்ட பெயர்களை வெவ்வேறாகச்சொல்லி எட்டுறுப்புக்களும் ஐந்துறுப்புக்களும் பூமியிற் பொருந்தும்படி, பணிந்து தாமரைமலர் போலுங் கைகளைக் குவித்துநின்றார்கள். எ - று

எட்டுறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது அஷ்டாங்க நமஸ்காரமென்றும், ஐந்துறுப்புக்கள் பொருந்தப்பணிவது பஞ்சாங்க நமஸ்காரமென்றுங் கூறப்படும். இதனை,

சூதசங்கிதை

"வலஞ்செய்து தண்டனை மானவிதி வழிதழுவத்
தலந்தன்னிற் பணிந்தெழுகத் தலைகரமற் றிருகன்னந்
துலங்குமோ வாய்புயங்க ளெனுமெட்டுந் தோய்மயி
ரிலங்குசிரங் கரமுழந்தா ளெனுமைந்து மிசைந்திடவே" — என்பதனுணர்க. இதிற் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் மாதர்கட்குரியதென்ப. (௧௭)

அவரவர்க் காசீர் வாத மருந்தவப் பிருகு கூறக்
கவர்கயிற் கழலா னுள்ளக் கரையறு மன்பு பொங்க
வுவரியுண் டெழுந்த கார்போ லொளிவிழி யுறைப்ப மெய்யி
னிவர்மயிர் பொடிப்ப வேர்ப்ப விழுதென வுருகிச் சொல்வான்.

(இ - ள்) அரிய தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவர் அவரவர்கட்கு ஆசீர்வசனங்கள் சொல்ல, பிளவுபட்ட கடைப்புணர்வுடைய வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தன் மனதில் எல்லையில்லாத அன்பு அதிகரிக்கவும், கடலைப்பருகியெழுந்த மேகத்தைப்போல ஒளிபொருந்திய கண்கள் நீர்த்துளி சிந்தவும், உடலிற்பொருந்திய மயிர்க்கூச்செறியவும், வேர்க்கவும், நெய்யைப்போல வுருகிச் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (௧௮)

வேறு.

பண்டுபுரி தீவினையின் பயனாகி யுடலிடமாக்
கொண்டெழுந்தெ னழகுமுழுதுங் குமைத்தபெரு நோய்முகத்தாற்
றொண்டுபுரி நலவினையூழ் சூழ்ந்துபிடர் பிடித்துந்தப்
புண்டரிக மலர்ப்பாதம் போற்றலுறும் பயன்பெற்றேன்.

(இ - ள்.) முற்காலத்திற் செய்த தீவினையின் பிரயோசனமாகி, தேகத்தை யிடமாகக்கொண்டோங்கி, என் அழகு முழுவதையு மொடுக்கிய பெருவியாதியினால் தேவரீருக்குப் பணிவிடைசெய்யத்தக்க நலவினை யூழானது, என்னைப் பிடர்பிடித்துத் தள்ள (தேவரீரது) தாமரைமலர்போன்ற திருவடியைத் துதிசெய்யும் பயனை யடைந்தேன். எ - று. (க௯)

சென்றபல பிறவிகளுஞ் சேருமெதிர் பிறவிகளு
மொன்றியவிப் பிறவியொடு முறுவிழுப்பம் படைத்தனவா
மின்றுனது மலர்ப்பாத மிறைஞ்சலினென் றவமாதி
நன்றுபுரி வினைப்பயனு நண்ணியவென் பாலெந்தாய்

(இ - ள்) எந்தையே! கீழ்ப்போன பல சனனங்களும், மேல்வருஞ் சனனங்களும், பொருந்திய இந்தச் சனனத்துடன் அமைந்த சிறப்பினை யடைந்தனவாயின. இப்பொழுது தேவரீருடைய தாமரைபோன்ற பாதத்தை வணங்குதலின் என் தவமுதலிய நன்மைசெய்த வினைப்பயன்களும் என்னிடத்துற்றன எ - று (உ0)

எளியேனகல வியுங்குலமு மீண்டறிவும் பயன்பட்ட
வளியேனை யுயிர்த்தவரு மரும்பெரும்பே றுடையவரே
களியார்ந்த கற்பகத்தைக் கலந்தவர்க்குக் குறைவின்றே
யொளியார்ந்த நினதடியை யுற்றேற்குங் குறையுண்டோ.

(இ - ள) ஏழையேனுடைய வித்தையுங் குடிப்பிறப்பும் நெருங்கிய விவேகமும் பலனடைந்தன சாமானியனான என்னைப் பெற்றவர்களும் அரிய பெரிய பேற்றினை யுடையவர்களே. தேன்பொருந்திய கற்பகத்தருவைச் சேர்ந்தவர்க்குக் குறைவில்லையே (அதுபோல) ஒளிபொருந்திய தேவரீருடைய திருவடியை யடைந்தேனுக்குங் குறையுளதோ (இல்லை) எ - று (உக)

இம்மையிலே பாவவினை யாதுமிழைத்தே னல்லே
னம்மையிலே பெரும்பாவ மாற்றினே னாதலினா
லும்மையிலே பெருங்கதிக்கா முறுதியுமிங் கேயழியச்
செம்மையிலாக் கொடும்பிணியென் றேகமடர்ந் தெழுந்ததுவே.

(இ - ள்) இந்தப்பிறவியில் (அடியேன்) சிறிதும் பாவத்தொழில் செய்தேனல்லேன். முற்பிறவியிற் பெரும்பாவங்களைச் செய்துள்ளேன். ஆனபடியால் மறுபிறவியிற் பெருங்கதியை யடைதற்காகிய உறுதிப்பாடும் இப்போழுதே யழியும்படி செம்மையில்லாத தொழுநோயானது என்னுடைய தேகத்தைத் துன்புறுத்தித் தோன்றியுள்ளது எ - று. (உஉ)

அருந்தவத்தார் றனத்தா லவுடதமந் திரங்களினால்
வருந்தியவிப் பிணிவருந்த வருந்தியுந்தா னருந்தாம

விருந்தவையெலா மெருந்தீ ரெனவளர்ந்து விளைந்ததினிப்
பெருந்தவநின னருளன்றிப பெயாககுமொரு மருந்திலலை.

(இ - ள்) அரிய தவத்தினாலுந தானத்தினாலும அவுடதத்தினாலும் மநதிரஙகளாலும வருந்திய விப்பிணி வருந்த வருந்தியுந தான வருந்தாமற்படியிருந்து, அவையாவும் எருவும நீருமபோலககொண்டு வளாந்து பெருகியது பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவரே! இனித தேவரீரது திருவருளன்றி (அதனை)யொழிக்கும ஒரு மருந்து (வேறே) கிடையாது. எ - று. (உ௩)

விலங்குபற வைகளுமற்றும விழுத்தவநின னாசிரமத்
திலங்குபகை வயிரமுற்று தினபமுறக காணடலின்ற
றுலங்கவருமபிணிப்பகையுந தொழுதகையேன றனைவருத்தா
தலங்கியினி யழியுமெனக கையமிலலை யையமிலலை

(இ - ள்) சிறந்த தவமுடையவரே! மிருகஙகளும பறவைகளும மற்றுள்ளனவுந் தேவரீருடைய ஆசசிரமத்தில விளங்கிய பகைத்தனமையைப பொருந்தாது களித்திருப்பக் காணப்படுதலால, தேவரீரைத தொழுகின்ற கையையுடைய என்னைத துன்புசெய்யும பிணிப்பகையும என்னை வருத்தாமல இனிச்சிறுகியழியும (என்பதில) எனக்குச் சந்தேகமில்லை, சந்தேகமிலலை எ - று (உ௪)

எனவுரைப்பப பிருகுவெனு மிருந்தவநதோன் றுளஞ்சூர்ந்து
தனதுளத்துத் தியானித்துச சார்ந்தபிணி முதனாடி
நினதுவிழை வினைமனனு நினமலனற றருளகூட்டு
மனமுளைந்து தவறுது வருமினைப்பா றுதியெனறுன.

(இ - ள்) என்று சோமகாநதன கூற, பிருகுவென்று சொல்லும பெருந்தவமுடையவர் கருணைமிகுந்து தன மனதில தியானஞ்செய்து, (அவனுக்குச) சமபவித்த நோயின காரணத்தை யோசித்து, அரசனே! உன விருப்பத்தை மலரகிதனாகிய கடவுளுடைய திருவருள கைகூடச்செய்யும மனவருத்தமுற்றுத தளரவேண்டாம வழி வந்த இளைப்பாறுகவென்றனா எ - று (உ௫)

உழையிருந்தோர பிருகுமுனி யுரைத்தகுறிப் பினையுணர்ந்து
விழைவிளைப்பூந் தயிலாதி மிகவாட்டி யறுசுவையுந
தழைதருநால வகையுணவுந் தகவூட்டி யுபசரிப்பக்
கழைசுளியுங களியானைக் காவலனுந தியாமகிழ்ந்தார.

(இ - ள்) அருகிலிருந்தவாகள பிருகுமுனிவருரைத்த குறிப்பையறிந்து விருமபத்தக்க வாசந்தங்கிய மலரெண்ணெய முதலியவற்றை மிகுதியாகவிட்டு முழுகுவித்து, அறுசுவைகளும பொருந்திய நாலவகை யுணவுகளையுந தக்கபடி யுணபித்து, உபசரணைசெய்ய, கட்டுத்தறியைக கோபிக்கின்ற களிப்பையுடைய யானைச்சேனை பொருந்திய அரசன முதலானோா அகங்களித்தாாகள எ - று

அறுசுவை: காாப்பு - துவாப்பு - கைப்பு - புளிப்பு - இனிப்பு - உவாப்பு எனப்படும நால்வகை யுணடி: உணணல - தினனல - நக்கல - பருகல எனப்படும் இவற்றுள் சோறு முதலியன வுணடல - கறி முதலியன தினனல் - தேன முதலியன நக்கல் - நீா முதலியன பருகல் எனப்படும். இவற்றுடன உறிஞ்சல ஒன்று கூட்டி ஐந்தெனபதுமுணடு. (உ௬)

என்றுமா தவர்கேட்ப விருந்தவத்துப பிருகுவின்பா
லன்றுவேற் கரத்தரச னடுத்ததுரைத் தவனவறருத
துனறுதீ வினைநனமை சூழ்நததுரைத்த வவவிரணடு
மினறுகூ றுவனமுறையே யெனச்சூத முனிபியமபும.

(இ - ள) என்று (இவ்வகையாக) பெருந்தவசிகளான நைமிசாரணிய முனிவர்கள கேட்கும்படி, சிறநத தவத்தையுடைய பிருகுமுனிவனிடததில வேற்படை தாங்கிய சோமகாநதமனனன் அடுதத வகையைககூறி, அபபிருகுமுனிவன் சோமகாநதனுககுப் பொருந்திய தீவினை நலவினைகளை யாலோசிததுக்கூறிய அவ்விரணடையும இப்பொழுது முறையே சொலகினறேனெனறு சூதமுனிவன சொலலலாயினன.எ-று.

சோமகாநதன் பிருகுமுனியையடுததபடலம் முறறிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எசஎ.

சோமகாந்தன்றீவினைப்படலம்.

கருவினை வேரொடுங் களைநத மாதவப்
பிருகுவின் பேரருள் பெற்ற மன்னவன்
றிருவிய லத்தினஞ் சென்ற மற்றைநாட்
பருதிவந தெழுமுனம் படுக்கை நீங்கினன்.

(இ - ள) பிறவியை வேரோடுமே பறிததெறிந்த பெருநதவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய பெருஙகருணையைபபெற்ற சோமகாநதராசன, செல்வமமைந்த அற்றையதினஙகழிநத மறுதினததில, சூரியன (உதயகிரியில) வந்து புறப்படுவதன்முன்னமே துயிலொழிநதனன எ - று

சோமகாந்தன தனறுயரகலததுகக பிருகுமுனிவா கருணையையடைந்த தினமாதலின அதனைத "திருவியலறறைநாள" எனறார். (க)

நாட்கடன முடிததன றுடி மைமவகை
வேட்கையுமு விடுததருள விரவு மெயததவன
றாட்கம லஙகளைச சாாநது தாழ்நதவன
வாட்கடைக கணடா மருஙகு வைகினன.

(இ - ள) நிததிபகருமததை முடிததனன பொருநதிய ஐவகை வேட்கையுமொழிததுக கிருபைபொருநதிய உணமைததவமுடைய பிருகுமுனிவருடைய திருவடிததாமரைகளை யடைநது பணிநது அவருடைய ஒளிபொருநதிய கடைக்கண்பார்வை யுணடாகுமபடி அருகிலிருநதனன எ - று (உ)

வேட்டன வேட்டவா விளைக்கு மைமகரன
சேட்டொளிப பதமலா சோநத மாதவன
வாட்டுமிப பிணியினை வாட்ட லாமென
விட்டிய பறவினை யெடுததுக கூறுவான.

(இ - ள்.) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே யுண்டுசெய்யும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளது பெருமையுற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற திருவடித் தாமரைகளைச்சேர்ந்த பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவர் (சோமகாந்தனைத்) தனபுறத்துகின்ற இந்தக் கொடுநோயை யொழிக்கலாகுமென்று, (அவன்) தேடிய பழவினையை யெடுத்துச் சொல்லலாயினர் எ - று. (௩)

ஒன்னலா மணிமுடி யுரிஞ்சுந் தாளினோய்
மன்னிய விந்தமால் வரையி னோரபுறங்
கொன்னெடு நகரங்கொல் லார மென்றுள
தந்நகா நாயகனல் லறிவின் மிக்குளான்.

(இ - ள்) சத்துருக்களுடைய இரத்தினகிரீடங்கள் உராய்கின்ற பாதத்தை யுடைய சோமகாந்தனே! நிலைபெற்ற பெரிய விந்தகிரியின் ஓர் பக்கலில் பெரிய கொல்லாரமென்னும் நகரமொன்றுள்ளது அந்நகரத்து வர்த்தகன் (ஒருவன்) நல்ல அறிவின் மேம்பட்டவன் எ - று.

நாயகன் - வணிகன் (௪)

சித்துரு வப்பெயா சிவணி வாழ்தரு
மத்தகு வணிகனுக் கான்ற கற்பினுண்
மெத்தெழிற் சுலோசனை மெய்த்த வத்தினாற்
புத்திர னெனவுனைப் பொற்ப வீன்றனள்

(இ - ள்) சித்துருவனென்னும் பெயரையுற்று வாழ்கின்ற அந்தத் தகுதியாகிய வணிகனுக்கு மேம்பட்ட கற்பையுடைய அழகுமிக்க சுலோசனை யென்பவள் மனைவி அவர்கள் உடலவருந்திச் செய்த தவத்தினாலே உன்னைப் புதல்வனாக அழகு பெறப் பெற்றார்கள் எ - று. (ரு)

காமந்த னெனும்பெயா கலந்து பாலனு
யேமுறு தருணமவந் தெய்து செவ்வியிற்
றேமறு குடுமபினி யெனனுந் தோகையைத்
தீமுனா வரைந்துடன் சேர்த்தி னனரோ.

(இ - ள்) காமந்தனென்னும் பெயர்பெற்றுப் பாலவயதுடையவனாகி நல்ல வயதுவந்த காலத்தில், (உன் தந்தை) குற்றமற்ற குடும்பினியென்னும் பெயரை யுடைய மயிலின் சாயலையுடையவளை அக்கினி சாட்சியாக (உனக்கு) மணஞ்செய்து புணர்த்தினன். எ - று. (சு)

இடும்பெயாக் கேற்புற வெழுவா மைந்தரை
யடும்படை வாட்கணி யைவர் மாதரைக்
குடும்பினி யீன்றனள் குலவி வாழுநாள்
கடும்பழு நூந்தைவான் கதியிற் சென்றனன்.

(இ - ள்.) (குடும்பினியென்று) இடப்பட்ட பெயருக்குத்தக்கபடி ஏழு புத்திரர்களையும், (பகைவரைக்) கொல்லுகின்ற வாட்படைபோன்ற கண்ணையுடைய ஐந்து புத்திரிகளையும் அக்குடும்பினியென்பவள் பெற்றனள். (இவ்வாறு) கூடி வாழுங்காலத்தில், வயோதிகனான உன் பிதா நல்லகதியிற் போயினன் [மரித்தான்.] எ - று. (எ)

வருந்தியன் னையுமனு மரணஞ் செயதனை
டிருந்திய காவலா திரப் பாடியாய
முருந்தின முறுவலவே சையரின் றனனி நீ
யருந்தன மனைத்தையு மழிவு செயதனை.

(இ - ள) (அப்பொழுது உன) தாயும மனம வருந்தி அநுமரணஞ் செய்து கொண்டனள். திருந்தமாகிய தாயதந்தையர்களிறததாலால திருடனுய, முருந்து போனற இளமைவாயந்த பலவரிசையையுடைய வேசையாசுகததில விருப்புற்று, நீ அரிய செலவமுழுவதையும அழிததனை எ - று

அநுமரணம - கணவனிறநதது பொழுது தானுமிறததல. இஃதுடன்கட்டையேறுதல முதலியன முருந்து—மயிலிறகின அடி (அ)

தருமமன றுனக்கெனத் தாரஞ் சாற்றவும
பொருளவரு வாயகலம புவியில வாதியை
யிருமனப பெணடிரி னிழந்தில லாமையை
மருவிமிக விரநதுசின ளைவ ழுங்கினை

(இ - ள) இஃதுனக்கு நீதியனறெனறு, உன மனைவியானவள் சொலலவும், (கேளாவனுய) பொருளவரததக்கவழிகள கப்பலகள நிலங்கள வீடுகளமுதலியவற்றை, இருமனபபெணடிராற போகக்டிதது, இலலாமையாகிய தரித்திரததை யடைந்து மிகவும பிசசையெடுததுச சிலகாலங்கழிததனை எ - று.

தாரம-மனைவி. இது தனகணவனுல மங்கலதாரமணியபபெற்றவளெனபது.

இருமனபபெணடிா - வேசையா இவா அகததிலொனறும புறததிலொனறு மாக நடபபவராதலின இவவாறழைக்கபபட்டனா (௯)

வேறு

பொய்சகூ ளுரைத்தும பொயயுரைததுங குறளை யுரைததும பொருளீட்டி
மைசசூழ படைக்கட பொதுமாதா மகிழச சிலநாள வழுங்கினைபின
கைசசூ டகமபா டகங்குழைபூண கலமா திகளுங களவாண்டு
மெய்ச்சூழ் மகளிா கறபழிததும் விடரிற சிறநதோ னுயினையால்.

(இ - ள) பொயசசததியஞ்செயதும, பொயசசாட்சி கூறியும், கோள் சொல்லியும் (தீயவழியிற்) பொருளசமபாதிதது, மையெழுதிய வேற்படைபோனற விழியையுடைய வேசையா களிபபெயதச சிலகாலங் கொடுததுவநதனை. அதனபினனா, கையிலணியததக்க சூடகம - பாடகம - குண்டலம - ஆபரணங்கள் - பாததிரங்கள முதலியவற்றைத திருடியும, சததியக்காப்புடைய கறபுடை மகளிரைக் கறபழிததும் விடர்களிற சிறநதவனுயினை எ - று

பொதுமாதர் - யாவாக்கும பொதுவாயுள்ளவா முறை முதலியன கொள்ளாது பொருளகொடுபபோனுக்குப் பெணடாயிருநது உடனே விலக்குவோர். விடன்= வஞ்சகன. (௧0)

மைநதா மகளி ரொடுமபசியால வருநதி நாளுஞ் சரணினறிச
சிநதை தளர்நது குடுமபினிபோய்ச சேர்ந்தாள பிறநத மனைபின்னு
மந்த நகரி லிருநதுமது வாரநது களித்து முறைதிறமபிப
புந்தி விழைநத படியெநதப் பொல்லா வினையும புரிநதனையால்.

(இ - ள்.) (உன் செயல்களித்தன்மையவாயிருந்தமையின்) குங்குமபினியென்பவள் தன்புதல்வர்களும் புதல்விகளும் தானும் நாடோறும்பசியாலவருந்தி, காப்பாரில்லாது மனம் வாடி, தான் பிறந்த (தாய்) வீட்டிற்குப் போய்ச்சேர்ந்தாள். அதன்பின்னும் நீ அந்தப்பட்டணத்திலிருந்து கடகுடித்தூக்களித்து முறைதவறி மனம் விரும்பியவகையே யெல்லாத் தீவினைகளையுஞ் செய்தனை. எ - று. (கக)

வேந்த னறிந்து கடிதகற்ற வெய்ய வனத்திற் கள்வரொடு
போந்து பதிகர் துயிர்கொன்று பொருள்கைக் கவர்ந்து விலங்காதி
யேந்து படையா லழித்துமருந் திட்டாறலைப்போ ரையுங்கொன்று
மாய்ந்த வவர்தம் பொருண்மாதர் மற்றுங் கவர்ந்து நுகர்ந்தனையால்.

(இ - ள்) (அதனை, அந்நகரத்து) மன்னனவனுணர்ந்து விரைந்து உன்னை (அந்நகரவிட்டு) விலக்க, கொடிய காட்டில் திருடர்களுடன் சேர்ந்து, பதிகருயிரைக் கொன்று அவருடைய பொருள்களை யபகரித்து, மிருகமுதலியவற்றை (கரத்தில்) தாங்கிய ஆயுதத்தாற் கொன்று, மருந்துவைத்து, வழிபறிப்போரையும் மாய்த்து, இறந்த அவர்களுடைய பொருள்களையும் மனைவிமார்களையும் பிறபொருள்களையும் அபகரித்து அனுபவித்தனை எ - று

பதிகர் - வழிச்செல்வோர் (கஉ)

காதல் வேத முழுதுணர்ந்த கணவர்த் தனென்ன் றொருமறையோன்
போத வாறறி னெதிர்நோக்கிப் பொருக்கென் றடுத்துக் கரம்பிடித்தாய்
மோது கால் தூதெனவே முனனி வெருவி நெட்டுயிர்த்திட்
டாதர் காதிங் கென்னைக்கோற லரிய பொருள்கொண் டொழிகென்றான்

(இ - ள்.) (அவ்வாறிருக்கையில்) ஆசையுடன் வேத முழுவதையுங் கற்றுக் கணவாதத்தனென்று சொல்லும் வேதியனொருவன் வர, (அவனை) வழியெதிரே பார்த்து விரைந்து சமீபித்து (அவன்) கையைப்பிடித்தனை அவன் மோதுகின்ற காலதூதனைப்போல நினைத்துப் பயந்து பெருமூச்சுவிட்டு, ஐயோ என்னைக்கொல்லாது தருமமன்று. என் அருமபொருள்களைச் சூறைகொண்டு செல்லுகவென்றனன் எ - று.

முன்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன் முடிந்தாள் பிதிரர் கடன்முடிப்பப்
பின்னே யொருத்தி தனைமணந்தேன் பிள்ளை யுயிராப் பருவத்தா
ளன்னா டனக்கோர் சரணில்லை யதனா லளியே னுனக்கபயங்
கொன்னே கோறல் புரியாது குலவும் பொருள்கொண் டொழிகென்றான்.

(இ - ள்) முதலிலே யொரு மனைவியை விவாகஞ்செய்தேன். (அவளோ) இறந்தனள் பிதிர் கடன்களைச் செய்துமுடிப்பதற்கு, பின்னர் மற்றொரு மனைவியை வதுவைசெய்தேன் (அவளோ) பிள்ளைபெறாத (இளம) பருவமுடையவள் அவளுக்கோர் ஆதரவுமில்லை. ஆனபடியால் ஏழையாகிய நான் உனக்குச் சரணம் வீணாகக் கொல்லாமற்படி (என்) பொருள்களைக்கொண்டு (என்னை விடுத்துச்) செல்லுகவென்றனன் எ - று (கங)

கள்ளே காமங் கொலைகளவு கலந்த தொன்று மிழுதை
கொள்ளா துயர்ந்தோர் கொளுத்தறிவைக் கூறு மவைநான் கினுமென்று
மெள்ளா வொருநீப னவன்மொழி வியன்பா றையிறகொட் டியதனிப்போற்
றள்ளா நினைத்த படிமுடித்தாய் பிரம சாயை சாரசு....

(இ - ள்) கள்ளுங் காமமுங் கொலையுங் களவுமாகியவற்றுட் சேர்ந்தொன்றானும், (இவ்விடயத்தில்) உயர்ந்தோர் கூறும் புத்தியைக் கீழ்மகன் கொள்ளான். சொல்லிய அவை நானகினின்றும் எக்காலமும் பிரியாத நீ அவ்வேதியன் மொழியைச் சிறிதுங் கவனியாது, கல்லிலடித்த தடியைப்போலத் தள்ளி நீ நினைத்தபடி முடித்தாய் [கொன்றாய்] பிரமகத்தி (அதனால் உன்னைத்) தொடர்ந்தது எ - று (கரு)

பன்னாளுழந்து பயன்சிறிது பயப்பத் தேறு நலவினையே
யின்னா மையையருங் கூரா ரிவ ரிழுதை சிறிதும் பெறப்பழியைச்
சின்னா ழிகையிற் புரிந்தூழி சென்று நரகத் துயருழப்பார்
மன்னா வினிப்புண் ணியங்கேண்மோ வென்று பிருகு வகுத்துரைப்பான்.

(இ - ள்) தீமைக்குப் பயப்படுவோர் பலநாள் அலைந்து சிறிய பலனைக் கொடுப்பதானாலும், நற்கருமத்தையே செய்வார்கள். கீழ்மகன் அற்ப பலனையும் அடையும்படி பழிசம்பாதிக்கச் சிலநாழிகையிற் செய்து, ஊழிகாலம் நரகத்திற்சென்று துயரமடைவான். சோமகாந்தனே! இனி நீ செய்த புண்ணியத்தையுங் கேட்பாயாகவென்று பிருகுமுனிவன் எடுத்துக்கூறலாயினன். எ - று. (கசு)

சோமகாந்தனறிவினைப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எ௲௬.

சோமகாந்தன் நல்வினைப்படலம்.

சொன்னவாறு நீ, துன்னுகானிடை,
மன்னிவாழுநா, ளின்னலெய்தினை

(இ - ள்.) மேற்சொல்லியவகையாக நீ நெருங்கிய வனத்திற் பொருந்தி வாழுகையில் துன்பத்தையடைந்தாய் எ - று (க)

நடுக்கந்தந்திரி, யடுக்குமவன்கப,
மெடுக்குஞ்சந்தியுந், தொடுக்குங்காசமும்

(இ - ள்) நடுக்கத்தைக்கொடுத்து அசசங்கொடுக்கும் வலிய கபமும், எடுக்கின்ற வாந்தியும், செலுத்துகின்ற கோழையும் எ - று (உ)

மூப்புமுற்றுறக், காப்புங்கைவிட,
நீப்பருந்துயாக், கோப்புக்கொள்ளலும்.

(இ - ள்) வயோதிகம் முழுதும் பொருந்தவும் காவலுங்கைவிடவும் நீக்குதற்கரிய துயர் மிகுதியும் உண்டாகவும். எ - று (௩)

வேறு

சாதற்றுயர்சார்ந்ததுபொருப்பென்
றோதத்தகுமோணபொருளும்யானும

போதககடியாதியெனவிலலின்
மாதுகவொருதூதினைவிடுத்தாய.

(இ - ள்.) மரணதுக்கமுண்டாயிறறு விரைவாகச சொல்லததக்க வொளி வாய்ந்த பொருளுமயானுமவர (செலவளிததது) விலககாதேயெனறு உன மனையாட்டிக்கு ஒரு தூதனைச செலுததினைய. எ - று. (௪)

இல்வினமாது - மனைககிழததி, மனைவி.

இனையாதிருளேகிமொழிதூதை
மனைமாதொடுமறறையருநோககிக
கனைபூஙகழறகாவலனெறுகரு
நினையாதகலெனறுமிகநீததாா.

(இ - ள்) வருநதாமறபடி இரவிலேயே செனறு கூறிய தூதவனை உன் மனைவியுடன மறறுளளோருமபாாதது, ஒலிககின்ற அழகிய வீரகழலணிநத அரசன் (அறிநதால) தணடஞசெய்வான (ஆதலின) எமமை நினையாது நீஙகுகவெனறு மிகவும் விலககினாாகள எ - று (௫)

இனியாதுசெயவாமெனவிருநது
தனியாமனமோடுககவெணணி
நனிபோனபிறபபிலுறுநனமை
முனியாதுனைமுறறவிதுசெயதாய.

(இ - ள) இனியாது செய்வோமெனறு ஒனறியான மனததுடனிருந்து மிகவும் யோசிதது, மிகுதியாகசசெனற பிறவிகளிற பொருநதிய புணணியகருமஙகளமுதிருமபடி கோபியாமல இதனைச செயதனை எ - று (௬)

உலகோரறியாதுனையிரநது
கலனுடைபொனறுதிகவாநதேகும
விலகாதொருவேதியனைநோககிக
குலவேதியரைககொணாகவெனறாய்.

(இ - ள்) உலகினருககுத தெரியாமல உனனிடம யாசிதது, ஆபரணம் ஆடை பொன முதலியவற்றைக் கைககொணடு செலலும உனனைபபிரியாத பிராமணனைபபாாதது, சிறநத அநதணாகளை யழைதது வருகவெனறு கூறினை. எ - று

உலகினரறிநதால தான பதிதனிடததிற பொருளேறறதறகாகக குலாசாரங கெட்டவனெனறு விலககுவராதலின "உலகோரறியாது" எனறாா. (௭)

அனனபலவாசசிரமநணணி
மனறுதரவானமுனிவாஙமமி
னனுயகனயநதினிதவிககும
பொனனுடைபொறபூண்பெறுதறகெனறான.

(இ - ள்.) அவவேதியன பல ஆச்சிரமஙகளை யடைதது, முனிவர்களே! நல்ல வணிகனெருவன் விருமபி யினிதாககொடுக்கும பொன ஆடை அழகிய ஆபரணமுதலியவறறைப பெற்றுக்கொளவதற்குப் பொருந்திய ஆசையுடன் வாருங்கள் னெறு கூறினன். எ - று. (௮)

உன்றீ துணரா தவரடுத்தா
ரன்றா தரவா லடிவணங்கி
நின்றா யநினை நோக்கிமுனி வோர்க
ணன்றே யெனநக் கிதுமொழிந்தார்.

(இ-ள்) அவ்வேதியர்கள் உன்றீமையை யறியாமல் (உன்பால் தானம்பெற) வந்தார்கள் அப்பொழுது நீ ஆசையுடன் அவர்கள் பாதங்களைப் பணிந்து நின்றனை. முனிவர்கள் உன்னைப்பார்த்து ஆ! நன்றாயிருந்ததென்று கூறி நகைத்து இவ்வாறு கூறினார்கள் எ-று. (௯)

வேறு

பாவியென் றறியா நீங்குப் படர்ந்தனம் பாவி யுன்னை
மேவினர் கண்டோர் கேட்டோர் விளம்பினோ ரிரந்தோ ரெல்லாந்
தீவினைச் சிமிழ்ப்பிற் பட்டுச் செறிநர குழப்ப ரற்றாற்
றாவிலுன் பொருளை யெல்லாந் தருமநீ விழைந்தா யாயின்

(இ-ள்) ஐயோ! நீ பாவியென்றறியாமல் இவ்விடத்திற்குவந்தோம் பாவி! உன்னைச் சமீபித்தவர்களும் பார்த்தவர்களும் (உன்பெயரைக்) கேட்டவர்களுஞ் சொன்னவர்களும் (உன்னிடம்) யாசித்தவர்களும் ஆகிய எல்லோரும் பாவவினையாற் பந்திக்கப்பட்டு, நெருங்கிய நரகத்திற் றுன்புறுவார்கள் ஆதலால் எண்ணில்லாத உன் பொருள் முழுவதையும் நீ தருமஞ்செய்ய விரும்புவாயாயின் எ-று (௧௦)

நெடிபடு வனத்தி லோர்சார் நின்மலக் கணேசன் கோயி
லடிமுதன் முடியின் காறு மலர்செழுந் தருவென் மாந்தர்
குடிகொளு மகமு நன்கு குயிற்றுதி யென்று நீங்கிக்
கடியறன் மனுக்கண் மூழ்கிக் கணித்துளந் தூய ரானார்.

(இ-ள்) சிள்வண்டுகள் பொருந்திய இவ்வாரணியத்திலே ஒருபுறம், மலரகிதனாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருக்கோயிலை, அஸ்திபாரமுதற் சிகரம் வரையிலும், அலர்ந்த செழுமைதங்கிய மரங்களையும், இராக்காலத்தில் மானுடர் வசிக்கும் வீடுகளையும் நன்றாகச் செய்விப்பாயாகவென்று கூறி (அவனை) விலகி, வாசம்பொருந்திய நீரில் மந்திரபூர்வமாக ஸ்நானஞ்செய்து ஜபஞ்செய்து மனம் பரிசுத்தமடைந்தவர்களானார்கள் எ-று. (௧௧)

கடும்புகை விட்ட வாறுங் கரிசிலர் கரைந்த வாறு
மிடும்பைவந் தழிக்கு மாறு மெண்ணிமெய்ப் பொருளு மன்றப்
படும்பயப் பால வாகப் பண்ணுவ தைங்கைப் புத்தே
ணெடும்பெருங் கோயி லன்றி யில்லையென் னினைவுட் கொண்டாய்.

(இ-ள்) உறவினர் கைவிடுத்த வகையும், குற்றமில்லாத முனிவர்கள் கூறிய வகையும், (வயோதிகத்தால்) துன்பம்வந்து வருத்தும் வகையும் யோசித்து, எல்லாப் பொருள்களையும் பலன்பெறுந்தன்மையாகச் செய்யத்தக்கது ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய நெடிய பெரிய திருக்கோயிலன்றி (வேறு) இல்லையென்று மனத்திற்கொண்டனை. எ-று.

கடும்பு - உறவினர் (௧௨)

ஈட்டிய பொருளி னோடு மிடம்படு கோயி லாக்கக்
கோட்டமி லாத வன்பு குடிகொள வனாதி யான
சேட்டொளிக் கணேசர் கோலத் திருவுரு விருப்பக் கண்டு
வாட்டமுற் றொழிந்து தாழ்ந்து மருங்குசூழ்ந் தாடிப் பாடி.

(இ - ள்.) (அந்நிலவழியிற்)சேகரித்த பொருள்களுடன்,விசாலமான விநாயகப் பெருமான திருக்கோயிலை யடைந்து, கோணுதலில்லாத பக்தியானது (மனநிறை) குடி யிருக்க, அநாதியான மிக்க ஒளிவாய்ந்த கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவம் வீற் றிருப்பப்பார்த்து, வாட்டமுழ்ந்து மகன்று பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து ஆனந்தக் கூத்தாடிப் (பலவகையாகப்) பாடி எ - று (கங)

கம்மிய ராதி யோரைக் கருவியோ டெப்பக் கூவி
விம்மொளிப் பொன்னாற் கெற்பக் கிரகத்தை விளங்கச் செய்து
செம்மணி யாதி செம்பொற் றகட்டிழைச் சேர்த்து முன்னே
கொம்மெனப் படுத்து நான்கு கோபுரந் திசைதொ றாக்கி

(இ - ள்) கம்மியா முதலானோரை ஆயுதங்களோடு வரும்படி விளித்து பூரித்த வொளியையுடைய பொன்னாற் கெற்பக்கிரகத்தை விளக்கமுறச்செய்து, பதும ராகமுதலியவற்றைச் செம்பொன்னாற் செய்த தகட்டிற் பதித்து முன்னே விரைந்து நான்கு கோபுரங்களை (நான்கு) திசைகளிலும் செய்வித்து எ - று

கெற்பக்கிரகம் - பெருமானிருக்கும் உள்ளிடம் இதன்முன்னுள்ள அறையை அந்தராளமென்றும், அதன்முன்னுள்ள விடம் அர்த்தமண்டபமென்றும், அதன்முன் னுள்ளது மகாமண்டபமென்றுஞ் சொல்லப்படும். (கச)

மண்டப மாட மேடை மடைப்பள்ளி யாக சாலை
விண்டொடு புரிசை யாதி வெள்ளியா திகளாற் கல்லாற்
கண்டவிட் டிகையாற் காழ்த்துக் கதிமிகு மரதகத்தால் வெவ்வே
றண்டாகம மியன்ற நாண வழகுறச் சிறப்பத் தாக்கி

(இ - ள்) மண்டபம் மாடம் மேடை மடைப்பள்ளி யாகசாலை ஆகாயமளா விய மதில் முதலியவற்றை வெள்ளி முதலிய உலோகங்களாலும், சலலாலும், இட்டி கையாலும், வயிரமுற்றுக் கனமிக்க மரதகாலும் வெவ்வேறாகத் தேவகம்மியனும் விச சுவகன்மனும் நாணும்படி சிறப்புறும்படி அழகாகச் செய்வித்து எ - று.

இட்டிகை - கருங்கல். (கரு)

வாயிலை நான்கின் முன்னு மணிப்புனற் றடாகந் தொட்டுக்
கோயிறன் புறத்து முற்றக் குலவுமா ராம மாக்கித்
தாயினு மினியாரகக் கான் தமனியப் பாத்தி ராதி
யாயின பின்ன ராதி சைவரிற் பூசை யாற்றி.

(இ - ள.) நான்கு கோபுரவாயில்களின் முற்படவும் அழகிய நீர்நிறைந்த தடா கங்களைத்தொந்த திருக்கோயிலைச்சூழ முழுவதும் நெருங்கிய பூந்தோட்டம் வைத்து, தாயைக்காட்டிலு மினியவராகிய இறைவர்க்கு உபயோகமான பொற்பாத்திர முதலி யன செய்வித்தபிறகு, ஆதிசைவர்களால (ஆகமோக்தமாகப்) பூசைசெய்வித்து. எ-று.

நாடகக் கணிகை மாதர் நல்லிய மியம்பு வோர்கண்
மாடக யாழின் வல்லோர் வாகனங் கவிகை யாதி
யாடக மணியிற் செய்த வணிகலம் பிறவு மல்கச்
சேடகம் பொலிந்தோர் போற்றத் திருவிழாப் பலவுஞ் செய்தாய்.

(இ - ள்) நடனஞ்செய்யுங் கணிகைமாதர்களும், நல்ல வாத்தியங்களை முழக்குவோர்களும், முறுக்காணியமைந்த வீணையில் வல்லவர்களும், வாகனம் குடைமுதலியனவும், பொன்னாலும் இரத்தினத்தாலுஞ்செய்த ஆபரணங்களும் பிறவும் பெருக, ஆகாயவாசிகளும் போற்றிசெய்யும்படி பல திருவிழாக்களையுஞ் செய்தனை. எ - று.

இன்னணஞ் சிறப்புப் பூசை யியற்றியே சிலநாட் செல்லத்
துன்னிய வாழ்க்கை நாளுந் துலைந்தது கால தூதர்
முன்னினர் பிடித்து வீக்கி முறைபுரிந் தீர்த்துச் சென்று
கன்னவில் புயத்துச் செங்கோற் காவலன் முன்னர் விட்டார்.

(இ - ள்) இவ்வகையாகச் சிறப்புப்பொருந்திய பூசையைச்செய்து சிலகாலங்கழிய, பொருந்திய (உன்) ஆயுட்காலமு மொழிந்தது இயமதூதர்கள் நெருங்கி (உன்னைப்) பிடித்துக்கட்டி முறைப்படி செய்து இழுத்துப்போய், மலையையொத்த தோளையுடைய இயமதருமராசனுக்கு முன்னே விடுத்தார்கள். எ - று (கஅ)

சினம்பொழி தரும வேந்தன் சித்திர குத்தற் கூவி
யினம்பிரிந் தடுத்த வின்னா னிருவினை யின்று காறுந்
தினந்தினஞ் செய்த வெல்லாஞ் செப்புதி யென்ன வன்னான்
கனம்பொழிந் தாங்கு முற்றுங் கரைந்துபின் னிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ - ள்) (பாவிகளைக் கண்டமாத்திரத்திற்) கோபத்தைச் சிந்தும் இயமதருமராசன் சித்திரகுத்தனென்னுங் கணக்கனைக் கூப்பிட்டு, தன்னினத்தாரை விட்டு வந்த இவன் இன்றையவரையில் தினந்தினஞ் செய்த நல்வினை தீவினைகளையெல்லாம் (கிரமமாகச்) சொல்லுகவெனக்கேட்க, அவன் மேகமானது மழைசொரிந்தாற்போல முழுவதையுஞ் சொல்லி, பின்னர் இதனையுஞ் சொல்லுகின்றான் எ - று. (கக)

பிறந்தநாட் டொடங்கி யின்னான் பேணிய தனைத்தும் பாவ
மிறந்திடு நாளிற் பாவத் தீட்டிய பொருள்க ளெல்லாஞ்
சிறந்தவைங் கரனுக் காக்கித் திருப்பணி செய்தா னென்றான்
மறந்தழை தரும வேந்தன் மதித்திது வகுக்க லுற்றான்.

(இ - ள்) பிறந்ததினமுதல் இவன் செய்தவை யாவும் பாவச்செயல்களே. ஆனால் (இறக்குங்காலத்தில்) தான் முன்னாட் பாவவழியிற்றேடிய பொருள்கள் முழுவதையுஞ் சிறப்புப்பொருந்திய கணேசமூர்த்திக்கு விநியோகப்படுத்தி (திருக்கோயில் முதலியனவாகத்) திருப்பணி செய்துள்ளன் என்று கூறினன். (அதனைக்கேட்ட) கோபமிகுந்த இயமதருமன் யோசித்து இவ்வாறு சொல்கின்றான். எ - று. (உ0)

பஞ்சியின் மலைக ளெல்லாம் படுத்தழற் பொறிபட் டென்ன
விஞ்சிய பாவ மெல்லாம் விநாயகன் பணியான் மாய்ந்த
தெஞ்சிய துளது தானு மிருநிலத் தலத்தி லென்று
நெஞ்சுற மதித்து நின்னை நேரெனு முகத்தி னோக்கி.

(இ - ள்) பஞ்சியின் மலைகளெல்லாம் பொருந்திய நெருப்புப்பொறிபட்டால் (அழிவது) போல, (நீ செய்த) மேம்பட்ட பாவங்கள் யாவும் விநாயகக்கடவுள் திருப்பணியால் ஒழிந்தன மிகுந்துள்ளதும் பெரிய பூமியில் அனுபவிப்பதல்லது இங்கு (அநுபவிப்பது) இல்லையென்று, மனதில் யோசித்து, உன்னை விரைந்து முகத்திற் பார்த்து. எ - று (உக)

அளவறு பாவஞ் செய்தங் கற்பமே நன்மை செய்தா
யுளவிரு பயனு முன்ன ருருப்பயன் றுகாதி கொல்லோ
வளமலி நன்மை முன்னர் மருவுதி கொல்லோ வென்று
ணிளகிய நெஞ்சி னீயங் கின்பமே முன்ன ரென்றாய்

(இ - ள்) கணக்கற்ற பாவத்தைச்செய்து சிறிது நன்மையே செய்தனை. உள்ளனவாகிய அவ்விருவகைப்பயனிலும் முதலிற் பாவபலனை யனுபவிப்பையோ வன்றி மிக்க நன்மையின் பலனை முதலிலனுபவிப்பையோ (எதைவிரும்புகின்றனை) என வினவினன் உருகிய மனதையுடைய நீ அப்பொழுது இன்பமே முதலில் (அநுபவிக்கத்தக்கது) என்று கூறினை. எ - று (உஉ)

அப்படி யாக வென்றே யகற்றின னீயு மேந்தா
யிப்படி மீது முன்ன ரெய்தரும் போக மூழ்கி
யுப்படி யின்ன னோயபின் னுழக்கின்று யிதுவுந் தீரக்
கைப்பிடி கனிபோ லைங்கைக் கடவுளைப் போற்று கென்றான்.

(இ - ள்) (இயமதருமன்) அப்படியேயாகுகவென்று உன்னை விலக்கினன். நீயும் (அதனால்) அரசனாய் இவ்வுலகத்தில் முதலிலே அடைதற்கரிய போகத்தில் மூழ்கி, அவ்வகையாகவே பிற்காலத்தில் இத்தன்மைய நோயிற் றுன்புறுகின்றாய் இந்நோயுந் தீரும்படி கையிலுள்ள கனியைப்போல ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணபதியைப் போற்றல்செய்கவென்று பிருகுமுனிவர் கூறினர் எ - று. (உங)

காமந்த னெனும்பேர்க் கேற்பக் காமக னாகி நாளுந்
தோமந்த மின்றி யாற்றித் துரிசுறு பொருள்கள் கொண்டாய்
சாமந்தப் பொழுதிற் செய்த தருமத்தா லியம னீப்பிற்
சேமந்தன் பதந்த ரான்கொல் சேர்ந்தவர் தமக்கே ரம்பன்

(இ - ள்) காமந்தனென்னும் பெயருக்குப் பொருந்தக் காமமுடையவனாகி, முடிவில்லாது குற்றங்களையே செய்து, பாவம்பொருந்திய பொருள்களையே கைக்கொண்டு இறக்குந்தருணத்திற் செய்த தருமத்தால் இயமன் விடுவானாகில், விநாயகக்கடவுள் தன்னை யடைந்தவர்களுக்குச் சேமமாகிய திருவடியைத் தரமாட்டாரோ? (அவசியந்தருவார்) எ - று (உச)

இருவினை பிருகு வென்போ னெடுத்தியம் பியது சொற்று
முருவவார் சடையீர் மன்ன னுருக்கிளர் குட்ட நோயை
யருளினன் முனிவன் சீறி யகற்றிய திறக வென்னத்
தெருளுறு சூதன் மேலோன் சிந்தையின் மகிழ்ந்து கூறும்.

(இ - ள்) அழகிய நீண்ட சடையையுடைய முனிவர்களே! பிருகுமுனிவர் அரசனுடைய இருவினைகளை யெடுத்துக்கூறியதைச் சொன்னோம். பிருகுமுனிவர்

அவனுடலிற் பொருந்திய குட்டவியாதியைக் கோபித்து விலக்கிய வகையை யறியக் கடவீரகளென்று, ஞானம்பொருந்திய மேலோனாகிய சூதமுனிவர் மனதிற் களிப்புற்றுச் சொல்லுகின்றார் எ - று. (உ௫)

சோமகாந்தன நலவினைப்படல முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - எஅஅ

சோமகாந்தனேய்தீர்ந்தபடலம்.

பிருகு மாதவன பேணுங் கருணையா
லருளு முண்மையை யமபுவித தேசினன
றிருளு ருதயீரத தானவன றேகநின
றுருவ வனபுளோ ராயிரந தோனறின

(இ - ள.) பெருநதவமுடைய பிருகுமுனிவனுடைய துதிககததகக கிருபையால் அருள்செய்த சததியசதைச சோமகாநதன தெளிவுறுமற சநதேகமுறறனன. (அப்பொழுது) அவனுடைய சரீரததிலிருநது (மாமிசததை) உருவும்படி வலிய பறவைகள ஆயிரககணககாகப பிறநதன எ - று. (க)

வசசி ரததின வடித்துவைதத தனனதோர
நசசு தணடகதி னண்ணிய மனனவ
னசசை யீரநதெழுந தாரநது வருததலு
மசச முற்றவ லஙகொணடு கூறுவான.

(இ - ள்) வசசிரம்போலவும வடிததுவைத்தது போலவுமுள்ள வொப்பற்ற விஷததன்மையுடைய மூககினால, பொருந்திய அரசனுடைய சரீரததைக குததிக்கிளம்பி ஆரப்பரிதது வருததவும, மனனன பயமுறறுத துனபமடைநது சொலகின்றான. எ - று. (உ)

ஓல வோல வுயாதவ வேதியா
வோல வோல வுனைசசர ணெய்தினே
னோல வோல வுறுதுணை வேறிலை
யோல வோல வொழிககினு நீஙகுறேன்

(இ - ள்) உயாநத தவததையுடைய வேதியரே! ஓலம் ஓலம். தேவரீரைச் சரணமடைநதேன ஓலம ஓலம. பொருநதிய துணைவேறில்லை. ஓலம் ஓலம். என்னை யொழிததாலும ஒழியமாட்டேன ஓலம் ஓலம எ - று

ஓலம் - அபயம். (௩)

மாத வபபெரு மாமலை யையவோ
சீத ளககரு ணைக்கடற் செமமலோ
காத ரக்கருங் கானங் கடததிமெய்ப்
போத முய்த்தருள் புண்ணிய மூர்த்தியோ.

(இ - ள்.) சிறந்த தவத்தையுடைய பெருமைபொருந்திய பெரிய மலைபோல்பவரே! ஐயரே! குளிர்ந்த கிருபைக்கடலாகிய தலைவரே! பயம்பொருந்திய கரிய வனத்தைக் கடக்கச்செய்து மெய்ஞ்ஞானத்தை யருளும் உண்ணிடமூர்த்தியே! எ - று

காதரம் - அச்சம். நகாரங்கள் - புள்ளடலிலைந்த பட்டவருப்புள (௪)

நின்னை யுன்னினார் நிவிடை வைகினு
மன்னர் பாலனுங் காமட்ட காலனு
மென்னை நின்னெதி ரெய்திடும் புட்குழாந்
தின்ன மின்னருவீராய் கின்றன காணடியால்

(இ - ள்) தேவரீரை நினைத்தவர்கள் நெடுந்தூரத்தில் வசித்தாலும் அப்படிப் பட்டவர்களிடத்தில் வலிய இயமனும் அணுகமாட்டான் (அங்ஙனமிருக்க) என்னைத் தேவரீருக்கெதிரிலேயே பெரிய பறவைக் கூட்டங்கள் சின்னபின்னமாகச் செய்கின்றன காணப்பாயாக எ - று (௫)

சொன்ன தாபசி ரமத்து நிரந்தரந்
துன்ன வின்றி யிருந்தசிறைப் புட்களு
மன்னு மாவும் வளம்பெற நின்னை யு
ந்னி நின்னிக் துயருற வீர்மிபா

(இ - ள்) தேவரீருடைய ஆச்சிரமத்திலே யெக்காலத்திலும் துன்பமில்லாமல், பெரிய சிறகையுடைய பறவைகளும் பொருந்திய மிருகங்களும் வாழ்ந்திருக்க, தேவரீருடைய திருவடியை (சரணம்) அடைந்த அடியேன் (இப்பறவைகளால்) துன்பமடைதல் தகுமோ எ - று (௬)

மேரு நன்னும் விழுப்பமில் காகமு
மாரும் பொன்னிற மையநின் சேவடி
சாரு மென்னுய ரைத்தனி யாவெனி
லோருந் நின்னருளுந் தகும்போமென்றன

(இ - ள்) (பொன்மலையாகிய) மேருமலையை யடைந்த சிறப்பில்லாத காகமும் (அதன் சார்பினால்) பொன்னிறத்தைப் பொருந்தும் ஐயனே! தேவரீருடைய செவ்விய திருவடியை யடைந்த என் துன்பத்தைப் பொழியாயாயின், அத்துணராத்தக்க தேவரீருடைய திருவருளுக்குத் தகுதியோ? (தகுதியன்று) என்றான் எ - று (௭)

நாவில் பிசை தருகின்ற தானவைக்
கோலிப் பாதத்தில் வீழ்ந்தனை காப்பினு
ளாவிப் புள்ளில் மேவிய றமைச் சரு
மேவிய போடுமொண்டா னினை வீழ்ந்தனர்

(இ - ள்) (அப்பொழுது) மாங்கலயப்பிட்டைக் கொடுக்கவேண்டுமென்று முன் றானையைப் பற்றிக்கொண்டு அரசன் மனைவியாகிய சுதன்மை கைகூப்பினாள். அதனால் இப்பறவைகள் கொல்லுமே யென்று அமைச்சர்களும் ஓலமிட்டு (அவளுடன்) அம் முனிவருடைய ஒள்ளிய பாதங்களிற் பணிந்தார்கள் எ - று. (௮)

அவ வென்னை யென்னே புள்ளடப்பாது
பாவ மிப்பழி பாப்பரி தாமெனக்

தாவி லாத முனிக்கணத் தார்களு
மோவி லாவரு ளாற்றுய ருற்றனர்.

(இ - ள்) ஆ! ஆ! என்னே! என்னே! இப்பறவைகள் துன்புசெய்வது பாவம் இப்பழிசெய்கைப் பாரப்பதரிதென்று, கெடுதலில்லாத முனிவர் கூட்டங்களும் நீங்காத கருணையால் துன்பமடைந்தார்கள். எ - று. (சு)

வேறு

இன்ன தன்மைய ராயரு மேங்குறப்
பின்னல் வார்சடைப் பிருகு மாமுனி
மன்ன வென்மொழி வாய்மை யெண்ணிலை
யன்ன தீதினிவ் வல்ல லுற்றனை

(இ - ள்) (அங்குள்ளார்) யாவரும் இன்னதன்மையராக ஏக்கமடைய, பின்னலாகிய நீண்ட சடையையுடைய சிறந்த பிருகுமுனிவர் (சொல்கின்றார்) அரசனே! என் சொல்லைச் சத்தியமாக நீ யெண்ணினாயில்லை அவ்வகைய தீமையால் இந்தத் துன்பத்தை யடைந்தாய். எ - று (கய)

இனியென் வாய்மொழி யாது மையுறேல்
புனித னுக்குநீ யென்று பொள்ளெனக்
கனிவி னோடுமுங் காரஞ் செய்தனன்
பனிவி சும்பிடைப் பறவை மாய்ந்தவே.

(இ - ள்.) இனியென் சொல்லைச் சிறிதுஞ் சந்தேகியாதே. பரிசுத்தனுக்க வென்று விரைவாக ஆசையோடும் உங்காரஞ்செய்தனர். (அதனால்) குளிர்ந்த ஆகாயத்தில் (இருந்து துன்புசெய்த அந்தப்) பறவைகள் இறந்தன. எ - று (கக)

மிண்டு புள்ளற வேந்த னன்வினை
பண்டை வல்வினைப் பலவு முள்ளவென்
றுண்ட வண்டென வோகை பொங்கினன்
கண்டு ளாரெலாங் கவலை நீங்கினார்.

(இ - ள்) நெருங்கிய பறவைகளிறப்ப, சோமகாந்தமன்னன், பழமையாகிய தீவினைகள் பலவுமிருக்கின்றனவென்று, தேன்பெருகிய வண்டைப்போலச் சந்தோஷமிகுந்தனன் (அதனைப்) பார்த்திருந்தவர்கள் யாவருந் துன்பமகன்றார்கள் எ - று

புனம்பொ றாகரத் தப்பூரியாக
கவலை நோயெலாங் காற்று மைங்கர
னிவரு நூற்றினெட் டெட்டு மந்திரந்
தவறு தீர்ந்தமா தவனி யம்பியே

(இ - ள்.) சலத்தைப் பொற்பாத்திரத்தில் நிரப்பி, துன்பநோய்களையெல்லாம் விலக்கும் விநாயக மந்திரங்கள் நூற்றெட்டினை, குற்றமொழிந்த பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் சபித்து எ - று (கரு)

செறிந்த வப்புனல் செங்கை கொண்டுமெய்
யெறிந்து ரப்பினு னிறைவ னுசியான

முறிந்து பாதக முற்று ருகக்கொடு
பறிந்து முன்னுறப் படியி னின்றதே

(இ - ள்.) பொருந்திய அந்த நீரைத் தமது செவந்த கையிற்கொண்டு (அரசன்) தேகத்தின்மேற் பெய்து அதட்டினார். தலைவராகிய பிருகுமுனிவர் ஆசீர்வசனத்தால், (அவனுடைய) பாவமெல்லாம் முறிந்து உருவமெடுத்து (அவனை) விலகி முறைபட்டு பூமியில் நின்றது. எ - று (கச)

வேறு

சிவந்து திரிந்து சரணீண்டு செறிந்து பரந்த மயிர்ச்சடையு
நிவந்து வளைந்த வெள்ளெயிறு நெடிய வடியு மகுழிவிழியு
மவந்த தீங்கா ரிருணிறமு மாழ்ந்த வயிறும் பனையேழி
னுவந்த வுயர்வு மதற்கேற்ற வுருவும் பலவுந் தோற்றியதே.

(இ - ள்) சிவந்து திரிந்து கால்கள் நெடுகி, நெருங்கிப்பரந்த மயிரையுடைய சடையும், உயர்ந்து வளைவுற்ற வெள்ளிய பற்களும், நீண்ட அடியும், ஆழமாகிய கண்களும், தீமையைக்கொடுக்கும் கரிய இருளின் மேனியும், ஆழமாகிய வயிறும், ஏழு பனைமரங்களின் விரும்பத்தக்க உயர்ச்சியும், அவ்வுயர்வுக்கேற்ற (காத்திரமான) தேகமும், (வேறு) பலவிதமுமாகத் தோற்றமுற்றது (அப்பிரமகத்தி) எ - று. (கரு)

வேறு

கறிக்கும் பற்களைக் கடபுரு வங்கண்மே
னெறிக்குங் கணலி னெருப்புக நோக்குறு
மெறிக்குந் தீப்படை யேந்தலைத் தின்னிய
குறிக்கு நக்குக் குனிக்குஞ் சுலாவுமே.

(இ - ள்) பற்களைக்கறிக்கும் கண்ணையும் புருவங்களையும் மேலேநெரிக்கும். கண்களில் நெருப்புப்பொறிசிந்த (உற்று) பபார்க்கும் அக்கினியாகிய ஆயுதங்களை யெறிக்கும் அரசனைத் தின்னயோசிக்கும் சிரித்துக்குனிக்கும். சுழும் எ - று

தின்னிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு வினையெச்சம். (கசு)

தோளபு டைக்கு மிடிக்குரற் றோற்றுமுன்
னாளப டைத்திறங் காட்டியிந் நாளுநின்
வாளப டைத்தகை வன்மைமுன் காட்டென்று
தாளபெ யர்த்துத் தருக்கிய டுத்ததே.

(இ - ள்) தோள்களைக்கொட்டும். இடிபோன்ற குரலைக்காட்டும் முன்னாளைய படைத்திறத்தைக் காட்டி இக்காலத்திலும் வாட்படையேந்திய உன் வல்லமையை யென்முன்னே (இப்பொழுது) காட்டுகென்று கால்களைப் பெயர்த்து இறுமாந்து நெருங்கியது. எ - று. (கஎ)

பூத மின்னணம் பூபதி யைத்தொடர்ந்
தேத மெண்ணவுங் காரமெ ழுப்பிமெய்ய
மாத வன்கை மறித்துநீ யாரகொலோ
மோது நன்னெறைப் பூதமு னாக்குமால்.

(இ - ள்) பூதமானது இவ்வகையாகச் சோமகாந்தனைத் தொடர்ந்து தீமை (செய்ய) நினைக்க, உண்மைத்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் உங்காரஞ்செய்து கையால் தடுத்து, நீயாரோ? நன்றாகக் கூறுகவென்ப பூதஞ் சொல்லுகின்றது. எ - று. (கஅ)

வேந்தன் மெய்யில் விரவிய சாயையா
னேந்த லின்கை யெய்திநந் தனையரிறை
போந்து ளேனவெளி புலவிய வெம்பசி
காந்து கின்றது கண்ணரு ளுண்டெனின்

(இ - ள்) யான் இவ்வரசனுடலிற் கலந்த பிரமசாயை. தலைவனே! உன்னுடைய கையாலிந்தத் தண்ணீரிலே (நூவடிவாக) வெளிப்பட வந்தேன். என்னைத் தொடர்ந்த கொடிய பசியானது கொளுத்துகின்றது. உம்மிடத்திற் கருணையிருக்குமாயின். எ - று (க௯)

கோனை மாதினைக் கூறு மமைச்சனை
யூனை யுண்டொழி வேனென விரத்தலும்
யானை மாமுகத் தேவர்தந் தாமலர்ந்
தேனை யுண்டுசெம் மாந்தவன் கூறுவான்.

(இ - ள்) இவ்வரசனையும் இவன்மனைவியையும், சொல்லுகின்ற மந்திரிகளையும் மாமிசம் புசித்து நீங்குவேனென்று யாசிக்கவும், சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய செவ்வந்த பாததாமரைகளிலுண்டான தேனைப்பருகி யிறுமாந்திருக்கும் பிருகுமுனிவர் கூறுகின்றார் எ - று. (உ0)

மைந்து மிக்கவண் பூதமஞ் சற்கினி
சிந்தை யின்புறுஞ் செய்தியே செய்துமாற்
பொந்தி னுள்புகு வென்றெதி ரேற்றமாம்
பொந்து காட்டினன் புக்கது பூதமே

(இ - ள்) வலிமிக்க வண்மைவாய்ந்த பூதமே! பயப்படவேண்டாம். உன் மனங்களிக்கத்தக்க தொழிலே செய்வோம் இப்பொந்தினுட் புகுகவென்று கூறி, எதிரிலிருந்த மாமரப்பொந்தைக் காட்ட, அப்பூதமானது (அதில்) புகுந்தது எ - று.

புக்க பூதமும் பொந்துறு சூதமு
மொக்க வெந்தன பூதத்தி னுள்ளுயிர்
மிக்க பேரெழில் விண்ணவ னாகியே
தக்க மாதவன் றாள்பணிந் தோதுமால்

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) சென்ற பூதமும், அப்பொந்தையுடைய மாமரமும் ஒன்றாக வெந்தன, பூதத்தினுள்ளே பொருந்திய உயிரானது மிக்க பெருமைவாய்ந்த அழகையுடைய தேவவுருவாகி, தகுதியாகிய சிறந்த தவத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவர் பாதத்தை வணங்கிக் கூறுகின்றது எ - று (உஉ)

வேறு

பாவி யின்னவன் பழுவத் தென்னைமுன்
னாவி மாய்த்தன னினைய தீமையா

லோவில் வெந்துய ருற்று ளேற்குநின்
சேவை யானலஞ் சேர்ந்த தென்றனன்

(இ - ள்.) பாவியாகிய இவ்வரசன் என்னை முன்னாளில் காட்டிலே உயிரொழித்தனன் ஐயனே! தீமையால் ஒழிதலில்லாத கொடிய துன்பத்தை யடைந்துள்ளேனுக்குத் தேவரீருடைய தரிசனத்தால் நன்மையுண்டாயதென்று கூறினன் எ - று

வேறு

ஆய காலையி லைங்கர னேவலால்
றூய மானந் துன்னுந்து முன்போந்தது
மேயி னன்றில் விண்ணா றுத்தேகினன்
சாய நீர்மை தணந்துயர் தேவனே.

(இ - ள்) அந்தச்சமயத்தில், விநாயகக்கடவுளுடைய கட்டளையினால்; புனிதமாகிய விமானமொன்று விரைந்து முன்னேவந்தது. பிரமசாரியின் தன்மையை விலகி, உயர்ந்த தேவனானவன் அவ்விமானத்திலேறி ஆகாயத்தைக் கிழித்துக்கொண்டு சென்றனன் எ - று. (உச)

கண்ட யாவருங் கண்களி கூர்ந்துளங்
கொண்ட வோகையர் கூத்து நவிற்றினர்
மண்டு தீவினை மாற்றிய மாதவன்
புண்ட ரீகப்பொற் றாண்மலர் போற்றினார்

(இ - ள்) (அதனைப்) பார்த்த எல்லோரும் கண்கள் களிப்புமிகுந்து மனதிற் கொண்ட ஆச்சரியமுடையவர்களாகி (ஆனந்தக்) கூத்தாடினார்கள். நெருங்கிய பிரமகத்தியை யொழித்த பிருகுமுனிவருடைய தாமரைமலர்போன்ற பாதங்களை (அரசன் முதலிய நால்வரும்) துதித்தார்கள் எ - று (உரு)

வாரி லாவிய மாதவ னேதுவா
னரச னேயுனை யண்மிய டுத்திடும்
பிரம சாயை பெயர்ந்தது கண்டனை
யுரவு நோயு மொழிதிறங் கேண்மதி

(இ - ள்) சிரேஷ்டம்பொருந்திய பிருகுமுனிவர் கூறுவார் மன்னனே! உன்னை நெருங்கிப்பொருந்திய பிரமஹத்தி யொழிந்தது பார்த்தனையா? வலிய தொழுநோயும் (இனி) ஒழியும் வகையை (என் சொல்லை இனியேனும்) மதித்துக் கேட்பாயாக எ-று.

வேறு

முக்கண் வேழமு கப்பி ரானெனை முற்று மாளும டிப்பிரான்
பொக்க முற்றும கற்ற வல்லபு ராண மன்னவ கேட்டுளே
னக்க ணேசபு ராண மேன்மையி னுன் கனற்றுன வல்வினை
தொக்க நோயக ரும ருந்து நீயது சூழ்ந்து கேட்பின லாதிலை.

(இ - ள்) திரிநேத்திரங்களையும் யானைமுகத்தையுமுடைய பெருமானும், என்னைமுழுதுங் காக்கின்ற திருவடியையுடையவனுமாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய, தீமைமுழுவதையுமொழிக்கவல்லதாகிய புராணத்தை யான் கேட்டிருக்கின்றேன். அரசனே! அந்தக்கணேசப்பெருமானுடைய புராணமேப்பாட்டினால் உன்னுடைய

கொடியவினையும் ஒழிந்தது நெருங்கிய நோய்க்கும் நீ அதனைச் சிந்தித்துக்கேட்டா லல்லாமல் வேறேமருந்து இல்லை எ - று. (உஎ)

கோத னுங்கிய வேத னங்கிரு டங்கை யேந்திய தம்பிரான்
பாத கஞ்சமெ வணங்கி யன்றுப ரித்த மேன்மைய தாமது
மாத வங்கள்பு ரிந்து வேதமெ வரம்பு கண்டவி யாதனும்
போத மாந்தவ மேனுத வோர்ந்துபு கன்ற தாகுமெ னக்குமுன்.

(இ - ள்.) திருமால் பிரமன் அக்கினியை யங்கையிலேந்திய சிவபெருமான் (ஆகியஇவர்கள்) திருவடித்தாமரையைப் பணிந்து முற்காலத்திலபெற்ற மேன்மை யுடையதாகும் அப்புராணமானது பெருந்தவங்களைச்செய்து வேதத்தின் கரையைக் கண்ட வியாதமுனிவரும், தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன் (தனக்குச்) சொல்லத் தெரிந்து முன் எனக்குச்சொன்னதாகும் எ - று (உஅ)

முந்து செய்திடு வேள்வி வீரனமு டிப்ப மாழ்கிய தக்கனுஞ்
சிந்தை யைந்தும டக்கி நின்றதி ருந்தி ருந்தவ முக்கல
வந்த னன்புக லப்ப ணிந்தனி யார்ந்து கேட்டா தீர்ந்தீர்ந்
திந்து சேகர னின்ன ருட்குரி லக்க மாயமகிழ் கூர்ந்தனன்.

(இ - ள்) முதலிற்செய்த யாகத்தை வீரபத்திரரழிக்க மனஞ்சாம்பிய தக்க னும், மனத்தையும் ஐம்பொறிகளையும் அடக்கி, விளங்கியதிருத்தமாகிய பெரியதவத்தை முக்கலமுனிவர்கூற, வணங்கி, அன்புபொருந்திக்கேட்டுத் தன்னைநெருங்கிய துன்ப மொழிந்து, சந்திரனையணிந்த சிவபெருமானுடைய திருவருளுக்கிலக்காகிக் களிகூர்ந் தனன். எ - று. (உகூ)

பவங்க ளேழினு மீட்டு பாவம ழிப்ப தும்பயில் யாக்கையி
னவங்க ணேயமுத லான தீமைய றுத்து வேட்டதளிப்பது
நவங்க ளாகவி ருங்க திச்சுக நாளு நாளுமு றுப்பதுந்
தவங்க ளாதிவ ளர்த்து முத்தித ரிப்ப துமமதன் கேள்வியே.

(இ - ள்) ஏழுபிறவிகளிலுந் தேடிய பாவத்தையொழிப்பதும், எடுத்ததே கத்தின் கெடுதிகள் நோய்கள் முதலிய தீமைகளையொழித்து விரும்பியதைக் கொடுப் பதும், நூதனநூதனமாக மிக்கபெருகிய சுகங்களை தினந்தோறும் பொருந்தச்செய் வதும், தவங்கள் முதலியவற்றைப் பெருகச்செய்து முத்தியளிப்பதும் அப்புராண கேள்வியேயாம் எ - று

தவங்களாதியென்றதில் ஆதியென்பதால் தானமுதலியனவுங்கொள்க. (கூ0)

வருண மாச்சிர மத்தொ ழுக்கின வ ழாத மாண்புடை யார்களே
யருளவி நாயகா பத்தி யோடவா காதை கேள்வியி லாரவுமே
மருவு வார்களொ ழுக்கி லாமரு வார்கள் சாதிபி றப்பினு
மொருவு சாங்கரா நன்மை செயயினு முற்ற தீமைய ரொன்பவே.

(இ - ள்) வருணாச்சிரம தர்மங்களிற் றவறாத மாட்சிமையுடையவர்களே கிருபைவாய்ந்த விநாயகரிடத்திற் பக்தியுடன் அவர்சரித்தத்தைக்கேட்பதில் ஆசையும் பொருந்துவார்கள் நல்லொழுக்கமில்லாதவர்கள் அதனையடையார்கள். சாதிபிறப்புக களாலும் நீங்கிய சாங்கரர் நன்மையைச் செய்தாலும் பொருந்திய தீமைசெய்தவர் களேயெனப்படுவார்கள், எ - று. (கூக)

ஆதலானுயர் மாதவம்பல வாற்றி யாச்சிர மத்தொடு
கோதிலாவரு ணத்தி னின்றுகு ழைந்த வன்பினவி நாயகர்
பாத தாமரை போற்று பண்பினர் பாங்கி னல்லது மாண்மிய
மோது நீர்மைய தன்று பண்புளை யாத லானுனக் கோதுதும்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால் உயர்ந்த பலபெருந்தவங்களைச்செய்து குற்றமில்லாதவருணாச்சிரம தருமங்களினின்றுகுழைவாகிய அன்புடன், விநாயகக்கடவுளுடைய பாததாமரைகளைத் துதிக்குந்தன்மையுடையவர்கள் சமீபத்திலல்லது, அவ்விநாயகபுராணம் சொல்லுந்தன்மையதன்று நற்குணமுடையையாதலால் உனக்குச் சொல்லுவோம்.

அருளெ னக்குளிர் தூங்கு தீர்த்தத டமாடி வம்மென மன்னவன்
பிருகு தீர்த்தம ணைந்து தாழ்ந்துபி றங்கு ரும்புன றோய்ந்தெழுந்
துருவின் மல்கிய வீர மொற்றியு டுத்து லாந்தது பூசிமெய்
மருவு கின்றசங் கற்ப மோதிவ குத்த னன்பிணி மாய்ந்ததே.

(இ - ள்) கிருபைபோலக் குளிர்ச்சிவாய்ந்த நீரையுடைய தடாகத்திலமூழ்கி வருகவென்று பிருகுமுனிவர் கூற, சோமகாந்தராசன் பிருகுதீர்த்தத்தை யடைந்து (அதில்) இறங்கி, விளங்குகின்ற மிக்கநீரில் ஸ்நானஞ்செய்து எழுந்து, உடலின்மிக்க ஈரத்தைத் துடைத்து உலர்ந்த (வேறு) வஸ்திரமுடுத்து, திருநீறணிந்து உண்மை பொருந்திய சங்கற்பஞ்செய்துகொண்டு புராணசிரவணஞ்செய்ய ஆரம்பித்தனன். அவனுடையநோய் (அப்பொழுதே) ஒழிந்தது என்று. (௩௩)

நோயி னீங்கிய யாக்கை பன்முறை நோக்கி நோக்கியி ராவெலாந்
தீய சொற்பன மார்ந்து கண்கடி றந்து ளானென வுண்மகிழ்ந்
தாயு நூலரு மாத வன்புடை யண்மி யன்பொடு தாழ்ந்தெழுந்
தேயு நின்னரு ளெய்தி னேன்மிக வெய்த ரும்பய னெய்தினேன்.

(இ - ள்.) நோயினின்றொழிந்த தேகத்தைப் பலமுறை பார்த்துப் பார்த்து, இராமுழுதும் தீயசொப்பனங்கண்டு கண்களை விழித்துள்ளவனைப்போல மனங்களித்து, நூல்களை யாராய்ந்த அருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் அருகிற்சென்று, அன்புடன் பணிந்து எழுந்து (கூறுவான்) பொருந்திய தேவரீருடைய திருவருளை யடைந்தேன். அடைதற்கரிய பெரும்பலனைப் பெற்றேன் என்று. (௩௪)

காத லாரும் புராண கேள்வியிற் கற்ப மாத்திர மேசெய
வேத மானபெ ரும்பி ணித்தொடர் யாவு நீங்கின வென்சொல்கே
னாத னேயுனை நண்ணி னார்க்குநண் ணாத மேதகு நன்பொருண்
மாத ராதல நாக பாதல மாக வைப்பினு மில்லையே.

(இ - ள்) ஆசைபொருந்திய புராணகேள்வியிற் சிறிதே செய்ய, குற்றமாகிய பெரிய பிணிச்சம்பந்தமுழுவதும் ஒழிந்தன (இவ்வற்புதத்தை) என்னென்று சொல்லுவேன். தலைவரே! தேவரீரை யடுத்தவர்களுக்குக் கிடைக்கரிய நல்லபொருள் சிறந்த தராதலத்திலும் நாகலோகத்திலும் பாதலலோகத்திலும், தேவருலகத்திலும் (ஒன்றும்) இல்லை. என்று. (௩௫)

ஆரு மற்றுறை யூரு மற்றெழி லாக்க மற்றரும் போகமற்
றேரு மற்றியல் பாக வூங்கிருந் தேனை வம்மென் வேயழைக்

தோரு மாநல முய்ந்து ளாய்க்குத வப்படு மெய்ப்பொரு ளாயினேன்
சாரு மாவிய லாதி லையினிச் சாற்றல் வேண்டும் புராணமே.

(இ - ள்) யாவரும், வாசஞ்செய்யும் ஊரும், அழகும், செல்வமும், அரிய போகங்களுமின்றித் தனியாக அங்கிருந்தவனை ஒருக்கவென விளித்துப் பொருந்திய சிறந்த நன்மைசெய்த தேவரீருக்குக் கொடுக்கப்படும் (காணிக்கைப்) பொருளாயினேனுடைய பொருந்திய உயிரல்லாமற் பிறிதில்லை இனி (விநாயக) புராணத்தைக் கூறவேண்டும் எ - று (௧௬)

என்ன மன்னனி யப்பி ருகுவி ரங்கி யோகைம ருங்கழைத்
தன்னை யன்னவ னன்னை மன்னவ னாகை யங்கையிற் றைவரத்
துன்ன தாதன மொன்று நல்கினன் சார்ந்து மைந்தனு முன்னொளி
தன்ன முமபுனை யாத பேரொளி தாங்கி னானறை யாடவன்

(இ - ள்) என்று கூறிச் சோமகாந்தன் (எதிரில்) நிற்க, தாய்போன்ற (கருணைவாய்ந்த) பிருகுமுனிவர் சந்தோஷமிகுந்து (அருகில்) அழைத்து, அவனுடலை அழகிய கையினாற்றடவி, தன்னுடைய ஆசனமொன்று கொடுத்து, அங்கு பொருந்தவும், முன் பிரகாசித்த பூமியையாண்ட மன்னனாகிய சோமகாந்தன் தன் தேகத்தையுமொவ்வாத பேரொளியைப் பெற்றனன் எ - று (௧௭)

கண்ட யாருமவி யந்து ளாரகவ லைப்பெ ருங்கடன் மூழ்கிய
தொண்டை வாயசுந் தன்மை யும்பொருள் சூழு மைச்சரும் வானமிழ்
துண்டு ளாரினு வந்து காதைபொ ருங்கு கேட்பவி ரும்பினார்
மிண்டு நோய்முனி வேந்த னிற்பிரி வித்த வண்ணமி தாகுமே

(இ - ள்) (அதனைப்) பார்த்த எல்லோருஞ் சந்தோஷித்தார்கள் பெரிய துன்பசாகரத்திலமிழ்ந்த கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய சுதன்மை (யென்னும் அவன் மனைவி) யும், உண்மைப்பொருளை யாலோசிக்கும் மந்திரிகளும், தேவாமிர்தத்தைப் புசித்தவர்களைப்போல ஒன்றுகக் களித்து விநாயகக்கடவுள் சரிதையைக் கேட்க அவாவினார்கள் (சோமகாந்தனை) நெருங்கிய நோயினை முனிசிரேஷ்டரான பிருகுமுனிவர் பிரியச்செய்தவகை இதுவேயாகும் எ - று. (௧௮)

என்று சாலமொ ழிந்த சூதனவி யாத னென்னுமி ருந்தவற்
கன்று வேதனு ரைத்த வாறறி வாயெ னப்பிரு குப்பெய
ரொன்று மாமுனி சோம காந்தனு வப்ப வோதிய வண்ணமே
நன்று நாமவ லாற்றி னோதுத லுடு ஞனருளிடுறை

(இ - ள்.) என்று மிகுதியாகக்கூறிய சூதமுனிவர், பெருந்தவமுடைய வியாத முனிவருக்குப் பூர்வம் பிரமதேவர்கூறியவகையே அறியக்கடவாயென்று, பிருகு முனிவர் சோமகாந்தராசன் சந்தோஷிக்கக்கூறியவிதமாக நன்மைபொருந்திய ஏரன முறையாக விநாயக மான்மியத்தைச் சொல்லுவேனென்று திருவருளமிக்கவராய் ஆரம்பித்தனர். எ - று (௧௯)

சோமகாந்தனுய்தீர்ந்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - அ௨௯

வியாசர்பிரமதேவனையடுத்தபடலம்.

பண்ணிய பெருந்தவன் பராசரப்பெயர்
நண்ணிய முனிவர னயந்தரு மைந்தனாய்த்
திண்ணிய விண்டுவே சிறப்பத் தோன்றினான்
விண்ணவர் வியத்தகு வியாத னென்னவே

(இ - ள்) பெருந்தவஞ்செய்தவனும் பராசரனென்னும் பெயர்பெற்றவனு மாகிய முனிவரனுக்குப் புதல்வனாக, வலிமைவாய்ந்த திருமாலே தேவர்கள் விரும்பத் தக்க வியாதமுனிவனென்னும் பெயருடன் சிறப்புற்றுப் பிறந்தனன். எ - று.

பூர்வம் மச்சகெந்தியென்பவள் கங்கையில் ஓடஞ்செலுத்திக்கொண்டிருக்கையில் அவ்வோடத்திலேறிச்சென்ற பராசரமுனிவர் அவளைக்காமுற்று அவளுக்குக் காப்பவாசத்தாலுண்டாயிருந்த துன்மணத்தைவிலக்கிப் பரிமளகெந்தியென்னும் பெயர் வழங்கும்படி நறுமணமருளி அவ்வோடத்திற் புணர்ந்தனர் அதனால் வியாதமுனிவர் தோன்றினரென்பது சரிதமாதலாலும், துவாபரயுகங்கடோறுந் திருமாலே வியாதனாகத்தோன்றி வேதங்களைப்பாகுபடுத்துவனென்பது நூலொழுக்காதலாலும் "பராசரப் பெயர் முனிவன் மைந்தனாய் விண்டுவே வியாதனெனத் தோன்றினன்" —என்றார்.

சுருதியை வரம்புறத் தொகுத்துச் செய்தபின்
சுருதியின் பொருள்களை மிருதி போலவே
பொருள்பட விளக்கிய புராண முந்தொகுத்
தருளொடு மொழிவதற் காரம் பித்தனன்

(இ - ள்) வேதத்தை யளவுபடச் சுருக்கிச்செய்தபிறகு, வேதத்தின் பொருள்களை மிருதிபோலவே பொருள்படும்படி விளங்கச்செய்த புராணங்களையுந் தொகைப்படுத்திக் கிருபையுடனே சொல்லுவதற்கு ஆரம்பஞ்செய்தனன் எ - று. (௨)

மருங்கமழ் கொன்றையார் மணிப்பொற் றேர்முரிந்
திருக்கவு மியாருமுன் னிறைஞ்சி யேத்தவு
முருக்கிள ரைங்கரத் தொருவன் சேவடி
கருக்கிய சிந்தையாற் றொழுந்து போற்றிலன்

(இ - ள்) மணம்வீசுங் கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய நவமணிமயமான அழகியதேரை (தன்னைப் பணியாமையால்) முரியச்செய்திருந்தும், எல்லோரும் முற்பட வணங்கித் துதிசெய்துவந்தும், அழகுவிளங்கும் ஐந்துதிருக்கரங்களையுடைய விநாயகப்பெருமானது செவ்விய திருவடிகளை, இறுமாந்த மனத்தாற் பணிந்து போற்றினானலன் எ - று. (௩)

வழிபடு கடவுளு மதித்தெ டுத்திடுஞ்
செழிபொருட் கேற்புடைத் தாய தெய்வமு
மழிவினுக் கழிவுசெய் தருளு மாமதம்
பொழிமுகத் தவனெனப் புந்தி தேர்ந்திலன்.

(இ - ள்.) வழிபடத்தக்கதேவனும், மதித்தெடுத்துக்கொண்ட சிறந்த பொருளுக்கு ஏற்புடைக்கடவுளும், தன்னைப்பணியாமைக்குத் தீமைசெய்தருளும் [illegible]

களைச் சொரியும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக் கடவுளென்று (அவ்வியாதமுனிவன் தன்) மனத்திற் றெளிந்தானில்லன். எ - று (௪)

ஆனையா னொருமருப் பைங்கை வார்செவி
யேகநா யகனரு ளெய்து மாறில
னாசையா லெடுத்தவொண் பொருளிற் சிந்தனை
மூகையாயத் தளர்ந்தனன் முடிவு தேர்ந்திலன்.

(இ - ள்) ஆனபடியால், ஒற்றைக்கொம்பையும் ஐந்து திருக்கரங்களையும் நெடியதிருச்செவியையுமுடைய ஏகநாயகராகிய விநாயகப்பெருமானது திருவருளை யடையும்வகை பெறாதவனாய், (தான்) ஆசையோடெடுத்த சிறந்த பொருளிலே, ஊமைபோல முடிவையறியாது மனத்தளர்ச்சியுற்றனன். எ - று (௫)

வேறு

சீந்தா நின்ற செம்மணி நாகத் தெனமேற
நீந்தா நின்று மந்திரம் வல்லோ னிலைசெய்தாங்
கேந்தா நின்ற வொருவ லைகக்கோ னினியாமே
காந்தா நின்ற காரண முள்ளங் கடிசெய்ய

(இ - ள்) (யாவரும்) விரும்புகின்ற மாணிக்கத்தை (உச்சியில்) உடைய சர்ப்பவேகமானது நீங்கிக்கொண்டு எழும்படி (மந்திரம் வல்லானொருவன்) மந்திரத்தை விரைவாக நிலைநிறுத்தியதுபோல, ஏந்துகின்ற ஒற்றைக்கொம்பினையுடைய விநாயகக்கடவுள் கோபிக்கின்ற காரணமானது வியாதமுனிவருடைய மனத்திற்குத் துன்பு செய்ய. எ - று (௬)

மடியோ பித்தோ வென்றோ னுள்ள மயல்செய்து
படியா தென்றே யையமுழந்தான் பருவந்தான்
பிடியா தொன்றுங் கண்டில னல்லே பெயர்வுற்றுக்
கடியார் கஞ்சப் பூவணை யான்பொற் கழலார்ந்தான்

(இ - ள்) மடியோ பித்தமோ அப்பொழுது என்மனத்தை மயக்கியவகை ஏதுவென்று சந்தேகித்தான், துன்பமடைந்தான், (எதனிடத்திலும்) சிறிது நம்பிக்கையுங்காணாது விரைந்து அவ்விடம் விட்டு நீங்கி வாசனைபொருந்திய தாமரை மலர்ப்பீடத்தையுடைய பிரமதேவனது அழகிய பாதங்களையடைந்தனன். எ - று

அன்பு துளும்பத் தண்டென வீழ்ந்தா ரணமொழித்
துன்ப நிறைந்த வுள்ளமு கத்திற் சுடர்கிறப
முன்புற விட்ட வாதனம் வைகி முனிவேந்த
னென்பெற வந்தாய் சொல்லென வேதற் கிதுசொன்னான்.

(இ - ள்) அன்பானது துளும்பும்படி தண்டாகாரமாக வீழ்ந்து வேதமொழிகளாற்றுதித்து வருத்தமிக்குடைய மனமானது முகத்திலே நன்குவிளங்க, தனக்கு முன்னர் இடப்பட்ட பீடத்திலிருந்து, யாதுபெறக்கருதிவந்தனை? அதனைச் சொல்கவென (ப்பிரமன்கேட்க) முனிவர் தலைவனான வியாதமுனிவன் பிரமதேவனுக்கு இதனைக் கூறினன். எ - று (௮)

நாத்திக ரேயாய் நான்மறை நிந்தை நவிலவாரா
யாத்தனு ளாத்த தத்தமொ ழுக்கா சாரங்க
ணீத்தவ ரேயாய் நீடுல கத்தோர் நிறையினறிப்
போத்துநி றைந்தா ரன்னது தீர்க்கும் பொருணாடி

(இ - ள்) பெரிய நிலவுலகத்திலுள்ளவர்கள் நாத்திகர்களாய், நான்குவேதங்களையும் நிந்திப்பவர்களாய், கடவுளருளிய தங்கடங்களுக்குரிய ஒழுக்காசாரங்களையொழித்தவர்களாய்க் குற்றமிகுந்தார்கள். அதனைத்தீர்க்கும் பொருளைத்தேடி எ - று

இதுமுதலிரண்டுபாடல்கள் குளகம்

நிறை - ஆண்மைக்குணம் நான்கனுளொன்று அவை அறிவு நிறை ஓர்ப்பு கடைப்பிடி யெனப்படும் (கூ)

செய்வன செய்யா தொழிவன வன்றோ தெரிவெய்தி
யுய்வன நாடி யோங்கு கதிக்க ணுறுமாறே
பொய்வகை தீர்ந்த புராண மனைத்து மும்புரையிலவோய
கைவளர் நெல்லி போலெளி தாக்குங் கடன்பூண்டேன்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பிரமதேவரே! செய்யத்தக்குவனவும் செய்யத்தகாது விலக்குவனவும் (இவையென) அவர்கள் தெரிந்துகொண்டு உச்சீவிக்கும் வழிகளைத் தேடி உயர்பதவியை யடையும்வகையே, பொய்யமாக்கமொழிந்த புராணங்களையெல்லாம், கையில் உயர்ந்த நெல்லிக்கனிபோல எளிதாக (விளங்க) ச்செய்யுங் கடமையை மேற்கொண்டேன் எ - று

செய்வனவென்றது விதித்தனவெனவும், செய்யாதொழிவனவென்றது விலக்கியன வெனவுங்கொள்க (௧௦)

நித்திய மேனை மித்தியம் யாக நிகழுமன்று
வித்தகு கன்மம் யாவுநி றைந்த வெழில்வேதக்
கொத்தினுண் மேன்மேற் கைவளர் புந்தி குழைவுற்றுப்
பித்தின னேனெ னினினி செய்கேன் பிழைகாணேன்

(இ - ள்) நித்தியம் - நைமித்திகம் - யாகம் - செய்யத்தக்கதிருமணம் இந்தத் தகுதியாகிய கருமவிதிகளெல்லாம் நிறைந்துள்ள அழகிய வேதத்தின் கூட்டத்தில் மேன்மேலும் மனங்குழைந்து வெறிபிடித்தவனானேன் இனி யாது செய்குவேன்? தவறினைக் காணகிலேன். எ - று

நித்தியம் - தினமுஞ் செய்யக் கடமைப்பட்டுள்ள கருமங்கள். நைமித்தியம்- ஒவ்வொரு நிமித்தம் பற்றிச் செய்யுங் கருமங்கள் (௧௧)

பூரண மான வென்னறி யாமை பொடிசெய்யுங்
கார்ண மோது வேறெவர் வல்லார் கருதென்று
நாரண னன வியாத னுரைப்ப நனறுளளி
யாரண னென்னை புன்னகை கொண்டு தறைகின்றான்

(இ - ள்) நிறைவாகிய என்னுடைய அறியாமையை நீறுசெய்யும் வகையை யோதுக. வேறே (அவ்வாறோத) வல்லவர் யாவர்? (உள்ளத்தில்) கருதுகவென்று, விஷ்ணுவின் அபராவதாரமாகிய வியாதமுனிவன் கூற, பிரமதேவனானவன் நன்றாக யோசித்துப் புன்சிரிப்புடன் பகல்கின்றனன். எ - று (௧௨)

வேறு

அநாதியே யமல னாகி யழிவினா ரழிவு செய்யும்
விநாயக னருளின் றாயின் மெல்லிய கரும மேனுந்
தனாது கைக்கூட லின்றிச் சாம்புவன் புத்தி கூர்மை
மனாதிமூன் வலிமிக் குள்ள வரம்பெறு தலைவ னேனும்

(இ-ள்) அநாதியாகவே நின்மலராகி, தம்மைப் பூசியாதவர்கட்கு இடுக்கண் விளைக்கும் விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளில்லையாயின், புத்தி நுட்பமும் மனவாக்குக்காயங்களின் வலிமையும் மிக்குள்ள மேன்மைபெற்ற ஒருவனாயினுஞ் சாமானிய காரியமாயினுந் தனக்குக் கைகூடுதலில்லாது மனஞ்சாம்புவான் எ-று.

மனாதியென்றதால் வாக்கையுங் காயத்தையும் உடனெண்ணப்பட்டன (கூ)

பறவைசட் கரசன் மேனாள் பணிவிசும் பமுதங் கொண்மார்
செறுநர்மிகு வலியா லைங்கைச் செம்மலை வணங்கா தேகி
நறவுமிழ் துளபத் தண்டார் நாயகன் மொழியால் வெல்ல
வறநினைந் தாதி யானா னப்பிறை தருக்குச் கொண்டு

(இ-ள்) பறவைகளுக்கெல்லாம் அரசனாகிய கருடன் முற்காலத்திற் குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாயத்தினின்று தேவாமிர்தத்தைக் கொண்டுவரும்படி, பகைஞரை வெல்லும் பேராற்றலால், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளைப் பணியாது சென்று, தேன்சொரியுந் தண்ணிய துளவமாலையையணிந்த விஷ்ணுமூர்த்தி தன் மொழியால் வெல்ல, சருமத்தைக்கருதி (அதற்கு) வாகனமாயினன் எ-று.

பறவைகட்கரசன் துளபத்தண்டார் நாயகன் வாகனமானான் என்றது—பூர்வம் காசிபமுனிவர் மனைவியர் பதின்மூவரில் கத்துரு விநதையென்னும் இருவரும் தமதழகாற் றருக்கி அழகில்லாள் கறை யிருப்பதென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு காசிபரை வினவ, காசிபர் கத்துருவே சிறந்தவளென்றுரைப்ப விநதை சிறைப்பட்டு, தன்னைச் சிறைதவிர்க்கும்படி கத்துருவை வேண்ட, அவள் விண்ணுலகிலுள்ள அமிர்தத்தை வருவித்துக்கொடுப்பின் நீ சிறைநீங்குவையென, விநதை காசிபரருளாற் கருடனை மகனாகப்பெற்று அவனுக்கு முறையிட, கருடன் விண்ணிடையடைந்து ஆங்கிருந்த காவலரை வென்று அமுதங்கொண்டு திரும்புகையில், திருமால் அவனையெதிர்த்து இருபத்தொருதினங்கள் போர்புரிந்தும் அவன் தோல்வியடையாமையின் வஞ்சனையால் வெல்லவேண்டுமென்றுட்கொண்டு, புள்ளரசே! உன் வலிக்கு வியந்தேன், நீ வேண்டும் வரத்தைக் கேட்டுக்கொள் என, கருடன் விண்டுவே! உன் வலிமைக்கு மனங்களித்தேன் நீ விரும்பிய வரத்தைப் பெறுகவென்றனன்; திருமால் இதுவே சமயமென்றுட்கொண்டு, நீ காசிபன் மதலையாயச் சொற்பிசகாதவனாயின் நீ யெனக்கு வாகனமாகுகவென், கருடன் முகூர்த்தகாலம் யோசித்து, வார்த்தைபிசகாமல் அங்ஙனமேயாகுகவென்று விடைகொண்டு விநதையையடைந்து அமுதையளித்து அவள்சிறையை யகற்றி விண்டுவுக்கு வாகனமாயினனென்பதாம் [விநதைக்குச் சுபர்ணையென்றும் பெயர்] இதனை

காஞ்சிபுராணம்

ஐம்புள் வேந்தனை வீர மகிழ்ந்தன
னென்பு டைவரங் கொள்ளென வீங்கிவ
னும்பெ ருந்திறற் குமகிழ்ந் தேனமற் றென
றன்பு டைவங் கொள்ளெனச் சாற்றினன்

மாய னம்மொழி கேட்டு மகிழ்ச்சியிற
றூயை யோதிய சொற்றவ ருமெனி
னீயெ னக்கு நெடுந்தகை யூதியா
யேயு மிவ்வரம யானகொள நல்கெனருன்

ஆர்த்தி கூர்தர வம்மொழி கேட்டொரு
மூர்த்த மெண்ணி யுயிர்த்து மொழிந்தமெய்
வார்த்தை யிற்பிறழ் வஞ்சியற் ருகெனச
சீர்த்தி யாளன விடைபெற்றுச சென்றனன — என்பதனுனறிக (க௪)

உருத்திரக் குரிசில பாங்க ருற்றவீ ரியத்திற றேனுமிக
கருத்தினுங் கடத்தன முற்றுக கருங்கடல கடக்கு மாற்றல
செருத்தகு மனுமான மனமேற சிலையிரா கவனைத் தாங்கிப்
பெருத்தவுட டருக்கி னுமேல பிழைநோய பல்கா லுற்றுன

(இ - ள்) உருத்திரபகவானிடத்துப பொருந்திய வீரியத்தினுற்றேனறி, மன திறைலுந தாணடுதல முடியாத கரிய கடலினைக கடக்கும வல்லபமும போாவலிமையு முடைய அநுமான விசேடித்த மனகாவத்தால (ஐங்கரக்குரிசிலை யடிபரவாது) பூமி யினமேல், கோதணடமேந்திய இராமமூர்த்தியைச சுமந்து பலமுறை துனபநோயை யடைந்தான. எ - று (க௫)

திருமறு மாரப னுன திரணடவார சிலையி ராமனா
பொருவலி வாலி முனனாப போாத்திறந தெளிய னுை
னிருநிலத தனைக ரினனு மிலகிய வொற்றைக கோடுத
தருவினை யடுத்த லினறித தருககினுற றெருமந தாரே.

(இ - ள்) திருமறுமாரபனுன திரட்சிவாய்ந்த கோதணடமேந்திய இராம மூர்த்தி (விநாயகபூசை செய்யாது) போாபுரியும வல்லபமுடைய வாலி (எனனும் வானரவீரன) முனனே போர்வல்லபத்திற றேல்வியடைந்தனன பெரிய பூமியில் இன்னும எணணிறந்தவாகள ஒற்றைக்கொமபினையுடைய கறபகத்தருவை யொத்த கணபதியை யாசிரயிககாமல் இறுமாப்பால துனபுற்றாரகள. எ - று (க௬)

திருமறுமாரபன் - திருமகளையும் சிவறசமெனனும மறுவையுமுடைய மார் பையுடையவன

பிரணவ முனனா வைகும பெருமறை தொகுத்த காலை
பிரணவ முன்னே தாமற பேசுத லினமை யாலே
பிரணவ மொழியாற றனனைப பேசினை யெனவுட கொண்டு
பிரணவப் பொருளா யுளளான பேரிடா காத்தா னனறே

(இ - ள) பிரணவமானது முன்னேவிளங்கும் பெரியவேதங்களைத தொகை செய்தகாலத்தில், பிரணவத்தை முதலிற்சொலலாமல் வேதமோதுதலில்லாமையால், பிரணவசபத்தால தனனைத்துதிசெயதனையெனறு திருவுளளஞ்செயது, அப்பிரண வத்தின பொருளாகிய கணேசப்பெருமான பெரிய துனபங்களை (வரவொட்டாமற்) காத்தனன. எ - று. (க௭)

கருதிக ளுலக்குக கோதத் துணிந்தாண் மயேசன் றானுங்
கருத்தன முற்று விக்குங் காரணங் குறித்தன றேகொற்

சுருதியின முனன ரநதத தொனமனு வைததான போனு
முருவமு மிடாதீப பானுக கோமெனு மொழியே யாமால.

(இ - ள்) வேதஙகளை உலகததாருககுக் கூறத்தொடங்கிய காலத்தில், சிவ பெருமானுந் தானகருதியதை முடிவுபெறசசெயயுங காரணத்தைக்குறிததுததானே வேதாரமபததில அநதபபழமையான பிரணவததை அமாததினனபோலும விக்கினங்களை விலக்கும விநாயகபெருமானுக்குத திருவுருவமும் ஓமெனறு சொலலபபடும அபபிரணவமேயாகும. எ - று (கஅ)

எததகு தொழிறகு முனனா யாவரு மிறைஞச நிறகு
மத்தகு தேவ தேவாக காலைய மாகை யாலே
யுத்தம வோஙகா ரததை யுரைககுமந திரஙக டோறும
வைததனா முனனாத தொன னூன மரபறிந தோாக ளெலலாம.

(இ - ள) எவவகைய தகுதியுடைய கருமஙகளுஞ செயவதற்கு முறபட, எலலோரும பணிசெயய விளஙகும அநதத தகுதிபபாடடினையுடைய தேவதேவனாகிய விநாயகபெருமானுககு வாசஸதானமாயுளளபடியால, பழமையாகிய நூனமரபினை யுணாந்த பெரியோாகளயாவரும உததமமாகிய ஓஙகாரததை, சொலலுகினற மநதிரஙகளிலெல்லாம் முதலிற பொருததினாாகள. எ - று (ககூ)

அவனவ ளதுவாய் நினறே யனைததையு முடிககின் றானு
மவரவா தியானித தேதத வவரவாக கருளசெய வானு
மவரவா மனதிக கெடடா வருமபொரு ளாயி னானு
மவிாமறை யினனு மன்மை மொழியினு லளககின றானும

(இ - ள) அவன அவள அது (எனனும மூ) வடிவாக விளஙகியே எலலாச் செயல்களையும முடிக்கின்றவனும, அவரவாகள தியானஞ்செயது துதிததலால அவரவாகளுககுத திருவருளசெயபவனும, அவரவாகளுடைய மனமுதலியவறறிறகதீதமான அரியபொருளாகவுளளவனும, விளஙகுகினற வேதங்கள் இன்னும அனமைச சொலலினால அளவிடபபடுபவனும எ - று

இதுமுதல மூனறுசெயயுளகள் குளகம

அவன அவள அது எனபவறறில முதலிரகூறியவிரணடால ஆணபெண் ணெனறும உயாதிணையெனறும,பினனாககூறியதனால அஃறிணையெனறுஞ்சுட்டினா

அனமைமொழியினு லளககினறானெனறதை, "திருவிளையாடறபுராணததில "அலலை யலலையீ தெனமறை களுமனமைச சொலலி னறறுதித திளைக்குமிச சுநதரன"—எனவருவதனானுமுணாக (உ0)

இநதிர னனன வூாதி யிலககுமி மாாபன கீறறுச
சநதிரன் முடியில வேயநத தழலுமிழ சூலத திணைகை
யநதண னேனைத தேவ ரனைவரு மாணை நீவாா
சுநதர மலாததாள் போறறித தொழுமுத லாயி னானும

(இ - ள) இநதிரனும, அனனவாகனனாகிய பிரமனும, திருமகளைத திருமார்பிலுடைய திருமாலும,சநதிரதுண்டததைத திருமுடியிலணிநத தீயைச்சொரியுஞ் சூலப்படையேநதிய வலியகையையுடைய சிவபெருமானும், பிறதேவாகளும் எல்லோ

ருங் கட்டளைகடவாது அழகிய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியைத் துதித்துவணங்கும் முதற்கடவுளானவனும். எ - று.

அந்தணன் - பிராமணன் - என்பெபிராமணனென்றது தேவர்கட்கெல்லாம் அந்தணனான சிவபெருமானை இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்.

"பிராமண னீயே கடவுளர் தம்முட் பிறருகார் வேனையோர் தம்முட்
பிராமணன யானே பிராமணன் றனக்குப் பிராமணன் கதியுனை யிகழ்வோன்
பிராமண னல்லன் றனக்குல தெய்வம் விண்டுபின் னென்றனைத் தொழும்ப
பிராமணற் கிரண்டும் பயப்படா நிரயம் புகுவனென் றுயாமறை பேசும்."—என பதனுனறிக (உக)

ஒன்றனைச் செய்கின் றானு மொன்றனை யொழிக்கின் றானு
மொன்றனை விடுத்து வேறே யொன்றனை முடிக்கின் றானு
மன்றினாக கிடாசெய் வானு மைந்தொழிற் கரனார் போலத்
துன்றினாக் கிடாக் மாபபத் தோன்றிய கணேச னென்ப.

(இ - ள) (செய்யக்கருதிய) ஒரு கருமத்தைச் செய்கின்றவனும், ஒரு கருமத்தை நீக்குகின்றவனும், ஒன்றை விலக்கி மற்றொன்றை முடிக்கின்றவனும், தன்னைப் பணியாதாக்கு இடர் விளைப்பவனும், (சிருஷ்டி முதலிய) பஞ்சகிருத்தியங்களுக்குச் சிவபெருமானைப்போல, தம்மை யடைந்தவர்கட்குத் துன்பங்களை யொழிக்கத் திருவவதாரஞ் செய்த கணேசமூர்த்தியென்று (அறிஞர்கள்) சொல்வார்கள். எ - று (உஉ)

அன்னவன் பாதப் போதை யாக்கையே மொழியே நெஞ்சே
யின்னவற் றொன்றி னானு மிதமுறப் பணிந்தா யல்லை
தனைனிக ரில்லா விதத்தைத் தருக்கின்ற சுயம்பா வித்த
வுன்னவ மதிப்பி னாலே யுறுதுய ருழந்தா யங்கே

(இ - ள) அவ்வகைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரையைக் காயமும் மனமும் மொழியுமாகிய இவற்றுளொன்றினாலேனும் இதமுண்டாகும்படி பணிந்தாயல்லை தனக்குத்தானே யொப்பாகிய விதியாகாவத்தாற் சுயம்பாவித்த உன்னுடைய அவமதிப்பினாலே பொருந்திய துயரத்தை யடைந்தாய். எ - று. (உ௩)

ஆயிரங் கோடி கற்ப மாரவமோ டேக்கி னாலும்
பாயிரந் தானு முற்றப் பண்ணுதல் கூடா தாகு
மாயிரும் புவனம் போற்றும் வாரண முகபபி ரானைப்
போயிரந் தருளும் வண்ணம் பூசனை புரிந்தி டாயேல்.

(இ - ள.) பெரிய விசாலமான உலகினர் துதிசெய்யும் யானைமுக விநாயகப் பெருமானையடைந்து யாசித்துத் திருவருள்புரியும் வகையாகப் பூசைசெய்யாயாகில் (விநாயகர் திருவருளின்றி) ஆயிரங்கோடி கற்பகாலங்கள் ஆசையோடு முயன்றாலும் பாயிரமும் முற்றச்செய்தல் (உன்னால்) கூடாததாகும். எ - று (உச)

வேறு

சுமுகரே யேக தந்தரே கபிலர் சூழ்கெசு கன்னரே நாக
மிமிழ்தரு மிலம்போ தரரெழில் விகட ரிலகிய விக்கின ராச

ரமைவர்சூழ்ந் தேத்துங் கணாதிபர் தூமகேதுநன் றருள்கணாதிபர்க்
குமிழொளிய பாலசந்திரர் தானமூற்றிருந் தொழுங்கசா னனரே.

(இ - ள்) சுமுகர் - ஏகதந்தர் - கபிலர் - (அடியவர்கள்) சூழ்கின்ற கெசகன்னர் - நாகமானது விளங்குகின்ற இலம்போதரர் - அழகிய விகடர் - விளங்கிய விக்கினராசர் - ஞானிகள் சூழ்ந்து துதிசெய்யுங் கணாதிபர் - தூமகேது - நன்மைகொண்ட திருவருள் செய்யுங் கணாதிபர் - ஒளிசிந்தும் பாலசந்திரர் - மதப்பெருக்கானது ஊற்றெடுத்தொழுகுங் கசானனர் எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர் (உரு)

வக்கிர துண்டர் விளங்கிய சூர்ப்ப கன்னரே ரம்பரான வரங்க
டொக்கருள் கந்த பூர்வரென் றேவ சொல்லிய பெயர்ப்பதி னாறும்
மிக்குரைத் திடினுங் கேட்பினும் வித்தை விவாகம்வேட் டெழும்பிர வேச
நிக்கம மெப்போர் யாகமா திகளு நினைக்குமுன் முற்றுறும் பிள்ளாய்

(இ - ள்) வக்கிரதுண்டர்-விளங்கிய சூர்ப்பகன்னர் - ஏரம்பர் - சிறந்த வரங்களைத் தொகுதியாகவருளுங் கந்தபூர்வர் என்று சொல்லப்பட்ட பதினாறு திருநாமங்களையும் விசேடமாகச் சொன்னாலும் (பிறர் சொல்லக்) கேட்டாலும், வித்தை விவாகம் விரும்பியுண்டாகின்ற முயற்சி வியாபாரம் மோதுகின்ற போர் யாகம் முதலியனவும் எண்ணுவதன் முன்னரே (கைகூடி) முடிவுபெறும், பிள்ளாய்! எ - று

நிகமமென்றது நிக்கமமென விரிந்தது (உசா)

ஆதலா லவனைப் பூசனை யாற்றி யறிவினை யழித்திடு மைய
லேதநீத் தெண்ண மினிதுற முடியா விரும்புக ழெய்துக வென்றுன்
வேதனீ தோதவுள் ளத்தே யென்று வியாதமா தவனுள மகிழ்ந்து
போதமே வடிவாங் கணேசனைப் பூசை புரிவதெவ் வாறென விரந்தான்.

(இ - ள்.) ஆனபடியால், அவ்விநாயகப்பெருமானைப் பூசைசெய்து மதியைக் கெடுக்கும் அறிவின்மையாகிய துன்பத்தைவிலக்கி, உன்கருத்தை இனிமையாகமுடித்துப்பெரிய கீர்த்தியைப்படைவென்று (பிரமதேவன்) கூறினன் பிரமதேவன் இத்தனைச்சொல்ல, பெருந்தவமுடைய வியாதமுனிவன் உண்மைதானென்று மனமகிழ்ந்து, ஞானமே சுரூபமாகிய விநாயகக்கடவுளை யெவ்வகையாகப் பூசைபுரிவதென்று யாசித்தனன் எ - று

முடியா - முடிந்து இது செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம் (உஎ)

இதுமலர்த் தவிசின் வீற்றிருந் தருளும் பிரமனை வியாதமா முனிமுன்
கதுமென வடுத்த வாற்றினிச் சோம காந்தனே யயன்முனி தனக்கு
விதுவணி சடிலத் தைங்கரப் பெருமான் வியத்தகு மந்திரஞ் செவியின்
மதிதரப் புகன்ற மரபினை யென்று வழங்குவன் பிருகுமா தவனே.

(இ - ள்) தாமரைமலர்ப்பீடத்தின்மேல் எழுந்தருளியிருக்கும்பிரமதேவனை, பெருமைதங்கிய வியாதமுனிவன் முற்காலத்தில் விரைந்து அடுத்தவகை யிதுவாகும். சோமகாந்தராசனே! பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்கு, சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய ஐந்துகரங்களமைந்த விநாயகப்பெருமானுடைய துதிக்கத்தக்க மந்திரத்தைச்

செவியினிடத்திற் பொருந்த உபதேசித்தகைகையை இனிக் கேட்பாயாகவென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகுமுனிவன் கூறலாயினன் எ - று (௨௮)

வியாசர் பிரமதேவனையடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௮௫௫

வியாசருபதேசம்பெற்றபடலம்.

புயாசலத் தரவ மாலை பூண்டபுண் ணியன்மே போற்ற
கயாசுரன் றுவி யுண்ட கண்ணுதற் பெருமா னீன்ற
தயாநிதி கணேச னென்னுஞ் சாமியா கமத்திற் றான்
வியாத்தனே சத்த கோடி வியன்மனு விளம்பப் பட்ட.

(இ - ள்) புனிதமாகிய வியாசமுனிவனே! புயமாகிய மலையின்மேற் சர்ப்ப மாலையணிந்த புண்ணியசொரூபியும், யுத்தஞ்செய்யவந்த கயாசுரனுயிரைப்பருகிய நெற்றிக்கண்ணையுடையவருமாகிய சிவபெருமான் ஈந்தருளிய தயாநிதியாகிய கணேசமூர்த்தியென்னுங் கடவுளது ஆகமத்தில், எழுகோடி மகாமந்திரங்கள் சொல்லப்பட்டுள்ளன எ - று

சிவபிரான் அரவமாலைபூண்டது

கருடனுடைய தொந்தரவைச் சகியாத சர்ப்பங்கள் சிவபெருமானைப் பூசை செய்து அவர் திருவருள் பெற்று அவருக்கு ஆபரணங்களைப்போல அவ்வெம்பெருமானுடைய கட்டளையால் அவருடைய திருமேனியில் ஒசிக்கலாயின. பின்னொருகாலத்தில் விண்டுவோ டங்கடைந்த கருடனைக்கண்டு சுகமாவென அச்சர்ப்பங்கள் வினவினவென்பதாம். இதனை,

காஞ்சிப்புராணம்

விதிமுறைச்சிவபூசனையாற்றிமால்விடைக்கொடிப்பெருமானினை
புதியபூங்கழலருச்சனைப்பேற்றினுறைபுள்ளிறைமிடலெய்தி
யதிரவுறுத்தெமையலைத்திடவெரீஇயினமடைக்கலம்புகுந்தேயயாங்
கதியெமக்குவேறிலையென்றிரத்தலுங்கண்ணுதலருள்கூர்ந்து

பன்னகங்களைப்பணியெனத்தாங்கினன்பன்னகாபரணன்ற
னின்னருட்பெறுமதனையானமற்றவையெந்தைபாலிரியோங்கு
துன்னுவெம்பணைக்கரழலுழைக்கலுழனேசுகங்கொலென்றனசாமே
பன்னுமேன்மையினவிறையினவிமொழிபாலெலாமெடுத்தோதும் — எனவருதலறிக.

அன்றியும், சிவபெருமான் பிக்ஷாடனராகவும் திருமால் மோகினியாகவும் தாருகவனமுற்று அம்முனி மங்கையர் கற்பையும் அம்முனிவர் தவத்தையு மழித்ததனையின், அவர்கள் சினந்து அபிசாரவேள்வி செய்து அதிற்றோன்றிய புலி மான் முதலியவற்றை விடுத்து, அவைகள் எம்பெருமானைத் துன்புசெய்யாமையினே அதினின்று தோன்றிய எண்ணிறந்த சாப்பங்களை இறைவர்மேல் விடுப்ப, இறைவர் அவற்றைப் பற்றிக் கருடனுக்கஞ்சி நம்பாலிருக்குங் கட்செவிகளோடிருக்கவென்று அணிந்து கொண்டதும் ஓர் காரணமாம் இதனை,

கந்தபுராணம்.

"ஏந்திய பின்னர் வேள்வி யெரியதற் கிடையே யெண்ணில்
பாந்தளங் கொழுந்து தீயோர் பணியினாற் சிறந்து கொண்டு
போந்தன வற்றை மாயோன் புள்ளினுக் கருளித் தன்பால்
சேர்ந்தோர் பணிக ளோடுஞ் செவ்விதிற் பூண்டா னெங்கோன்"—என்பதனாலுணர்க.

கயாசுரனுயிருண்டது

யானைவடிவுடைய கயாசுரனென்னும் அசுரனொருவன் சங்கரனை வழிபட்டு வலிமிக்கோனாய்த் தேவர் முனிவர்களைத் துன்புறுத்த அவர்கள் சிவபெருமானை யடைக்கலம்புகுந்து நிற்ப, கயாசுரன் அவர்களிருந்த மணிகர்ணிகையென்னு மிடத்தை யடைந்து ஆர்ப்பரித்து அவர்களை விளிக்க, இறைவர் உக்கிரப்பெருவடிவேற்று அவ்யானையைத் தள்ளி அதன் தோலையுரித்து ஆடையாக வணிந்தனரென்பது சரிதம். இதனை,

கந்தபுராணம்

"மதித்த வேழமாந் தானவன் வருதலும் வடவை
யுதித்த வனையுமச் சுற வெரிவிழித் தொருதன்
கதித்த தாள்கொடு தள்ளவே கயாசுரன் கவிழ்ந்து
பதைத்து வீழ்தலு மிதித்தனன் சிரத்தையோர் பதத்தால்.

ஒருப தத்தினைக் கவானுறு திருக்கரத் துகிரால்
வெரிந்நி டைப்பிளந் திருதாள் புடைமேவக்
குருதி கக்கியே யோலிட வவுணர்தங் குலத்துக்
கரியு ரித்தனன் கண்டுநன் றுமையுங் கலங்க.

ஆரு நாயக னஃதறிந் தயிர்த்தொகை யனைத்தும்
வாளி லாதுகண் ணயாவது மாற்றுதன் மதித்து
நீளி ருங்கரி யுரித்திடு மதளினை நிமலன்
றோளின் மேற்கொடு போர்த்தன னருள்புரி தொடர்பால்"—என்பதனாலுணர்க. (௧)

அவற்றுளுஞ் சிறந்த தாகு மாறெழுத் ததனுண் மேலாந்
தவற்றினை யறுக்கு மேகாக் கரமிது தன்னை நினைக்க
கவற்றிய மம்மர் தீரக் கரைகுதும் வாசத் தேனோ
றுவமுறு பூந் தடத்து ளாடித் துணைந்தினி வருதி யென்றான்.

(இ-ள்) அவ்வேழுகோடி மகாமந்திரங்களிலும் (ஆறெழுத்துக்களாகிய) ஷடக்ஷரமந்திரஞ் சிறந்ததாகும் அவ்வாறெழுத்துக்களிலுங் குற்றத்தினையொழிக்கும் ஏகாக்ஷரமந்திரம் மேம்பட்டதாம். இதனை உன்னையூடிய மயக்கமொழியச்சொல்லுவோம் வாசம்பொருந்திய மதுரமாகிய தேனைச்சிந்தும் மலர்கள் பொருந்தியதடாகத்தில் மூழ்கி ஈண்டு விரைந்து வருகவெனப் பிரமதேவனை கூறினன் எ-று. (௨)

விதிப்படி நறுநீ ராடி மேவிய வியாதன் காதிற்
றுதிப்பவர்க் கின்ப நல்குந் தோடவிழ் மலரான் கங்கை
நதிப்புனல் வேணி வைத்த நாற்றவாய்க் களிற்றின் பாதம்
பதிப்புறு முளத்தா னீக்கைப் பண்ணிமந் திரத்தைச் சொன்னான்.

(இ - ள்) வேதவிதிப்படி நல்லநீரில் மூழ்கிவந்த வியாதமுனிவன் செவியில், தியானிப்பவர்களுக்குச் சுகத்தைக்கொடுக்கும் இதழ்கள் விரிந்த தாமரைமலரிலுள்ள பிரமதேவன், கங்காநதியின் சலத்தைச் சடையிலமர்த்திய தொங்கிய வாயையுடைய யானைமுக விநாயகமூர்த்தியின் திருவடியிற் பதிந்த மனதுடன் தீக்கைசெய்து (அவரது) மந்திரத்தை யுபதேசித்தனன் எ - று. (௯)

சத்திய வதிக்கு மைந்த சாற்றுமந் திரத்தைச் செபிக்கு
மத்தகு முறையுங் கேண்மோ வடர்த்திட ரியாது மெய்த்தா
னுத்தம தலத்தை நண்ணி யுறுமனுப் புனலாற் புரோக்கித்
தொத்திடும் பூத சுத்தி யாதிக ளெழிற் செய்து.

(இ - ள்) சத்தியவதிக்கு மகனே! சொல்லிய மந்திரத்தைச் சபிக்கும் அந்தத் தகுதியாகிய முறைமையையுங் கேட்பாயாக. நெருங்கிய துன்பமொன்று முண்டாகாமல், உத்தமமான இடத்தை யடைந்து, பொருந்திய மந்திரதீர்த்தத்தைப் புரோக்ஷித்துக்கொண்டு பூதசுத்தி முதலியவற்றைத் தொன்மை முறைப்படி செய்து எ-று.

புந்திசெய் யுளத்தின் கண்ணும் புறத்தினு நியாசம் பண்ணி
மைந்துறு பிராணா யாமம் வகுத்துமந் திரத்தை யெண்ணி
மந்திரஞ் சித்தி யெய்த வள்ளலா ருருவ முற்றுஞ்
சிந்தையிற் றியானஞ் செய்து செய்கவந் தரியா கத்தை.

(இ - ள்) அறிவைச்செய்யும் மனத்திலும் புறத்திலும் நியாசஞ்செய்து, வலிமைதங்கிய பிராணாயாமத்தைச் செய்து மந்திரஞ் சபிக்கவேண்டும். அந்த மந்திரசித்தியுண்டாகும்படி விநாயகக்கடவுளுடைய திருவுருவமுழுவதையும் மனத்திற்றியானித்து அந்தரியாகத்தைச் செய்யக்கடவாய் எ - று.

அந்தரியாகம் - உட்பூசை. பிராணாயாமம் - இது எண்வகையோகங்களி லொன்று. இதனை, இரேசக பூரகங்களால் பிராணவாயுவைப் புறஞ்செல்லாதடக்கி நாற்பது உரு ஜபிக்குமெல்லையும் நிறுத்தலென்பர். (௰)

நித்தலு மிவ்வா றுன்ற னுடைச் சத்திக் கேற்ப
வுத்தம மனுவை யெண்ணி லொருமருப் பிருமதங் கொள்
வித்தக னெதிரே கோடி வெய்யவ ருதய மென்னப்
பொத்திய வொளியிற் றோன்றும் புணர்விழி யொளிமை யாப்ப.

(இ - ள்) இவ்விதமாகத் தினந்தோறும் உன் சக்திக்குத்தக்கபடி இவ்வுத்தமமான மந்திரத்தைச் சபித்தால், ஒற்றைக்கொம்பையும் (பரஞானம் அபரஞானமென்னும்) இருமதங்களையுங்கொண்ட ஞானசொரூபியாகிய கணேசமூர்த்தியானவர் கோடிசூரியர்கள் உதயமானாற்போல இருவிழிகளுங் கூசும்படி பேரொளிப்பிழம்பாக எதிரே பிரசன்னமாவர். எ - று. (௰௧)

வந்தனன் சாமி யென்றே மகிழ்ந்துளத் தாற்றி யோடு
வந்தனை புரிந்து நாயேன் மதியிடை வதிக வென்னின்
வந்திதா னொருத்தி யீன்ற மகவினுக் கிரங்கு மாபோல்
வந்துவந் துள்ளங் காதன் வள்ளலெவ் வாறு நல்கும்.

(இ - ள்) கடவுள் வந்தனென்று மதித்து, மனவுறுதிப்பாட்டுடன் தண்டஞ் செய்து, அடியேன் அறிவினிடத்தில் எழுந்தருளியிருக்க வேண்டுமென்று யாசித்தால், மலடியாயிருந்தவள் தான் வருந்திப்பெற்ற குழந்தைக்காக மனமிரங்குவதுபோல, அசையாநின்ற செவியையுடைய யானைமுகக்கடவுள் அடிக்கடி பிரசன்னராய் எல்லா வரங்களையும் (நீ விரும்பியவண்ணமே) கொடுப்பார் எ - று

வதிக என்றும் வினைமுற்று ஏவலுணர்த்த வியங்கோள் (எ)

இவ்வகை மடங்க லூர்ந்தோன் பூசை யாற்றிற்
செவ்விய சித்தி யெட்டுஞ் செங்கையி னெல்லி யாகுங்
கவலைநோய் பல்லு நீங்குங் கருதிய கரும முற்று
மவ்விய மகன்று சிந்தை யறங்கொளு மதுவே யன்றி

(இ - ள்) இவ்வண்ணமாகச் சிங்கவாகனமேறிச் செலுத்தும் ஏரம்பமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமானது பூசையைச்செய்தால், செவ்விய அட்டமாசித்திகளுஞ் சிவந்த கையிலுள்ள நெல்லிக்கனிபோலக் கைகூடும்; துன்பநோய்களெல்லா மொழியும், எண்ணியகாரியங்கள் முடிவுபெறும், மனத்திற் பொறாமை விலகி தருமங் குடிகொள்ளும், அவ்வளவோடல்லாமல் எ - று.

சித்தியெட்டு - அணிமா - மகிமா - கரிமா - இலகிமா - பிராப்தி - பிராகாமியம் - ஈசத்துவம் - வசித்துவம் அவற்றில் அணுமாப்போலாதல் அணிமா, மகத்துவமாதல் மகிமா, தன்னுடற்கண்டிப்பின்றியக் கண்டிப்புள்ளவற்றை யுருவவல்லனாதல் கரிமா, இலகுத்துவமாதல் இலகிமா, வேண்டுவனவடைதல் பிராப்தி, நிறையுள்ளாதல் பிராகாமியம், ஆட்சியுள்ளாதல் ஈசத்துவம், எல்லாந் தன்வசமாக்க வல்லனாதல் வசித்துவமெனப்படும் (அ)

தங்கிய மலங்கள் சிந்தப் பாங்கதோ ரருளி னன்றே
மூங்கியோ ரருகிச் சீவன் முத்தராம் பெரும்பே றெய்திப்
புங்கவர் வணங்க மேலாய்ப் பொலிகுவர் கவன் பூசை செய்யார்க்
கெங்குமே யிடருஞ் சூழ்வுற் றின்னலே புரியா நிற்கும்

(இ - ள்) தானடைந்த மலங்களையொழித்து, பொருந்திய பெருமைவாய்ந்த திருவருளில் அப்பொழுதே மூழ்கியமர்ந்து, சீவன் முத்தராகிய பெரிய பேற்றினையடைந்து, தேவர்கள் பணியும்படி மேன்மையுற்று விளங்குவார்கள் (விநாயகக்கடவுளைப்) பூசைசெய்யாதவர்களுக்கு எவ்விடத்திலுமுள்ள துன்பங்களுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு தீமையே சம்பவிக்கும் எ - று

சாலச்சிறந்து என்பதில், சால உபசருக்கம் (கூ)

கணபதி பூசை யாற்றுங் காதலர் தம்மைக் கண்டோர்
குணமெடுத் துரைப்போர் பண்பிற் கூடுவோ ருவப்போ ரெல்லா
மணவுறு முப்பயன் பேறு மடைகுவ ரதுசெய் யாத
பிணமெனக் கண்டோர் தாமும் பெறுகுவர் தீமை யெல்லாம்.

(இ - ள்) கணேசப்பெருமானுடைய பூசைசெய்யுங் காதலர்களைத் தரிசித்தவர்களும், (அவர்களது) நற்குணங்களை யெடுத்துச்சொல்பவர்களும், (அவர்களுடன்) ஆசையாகக் கூடுபவர்களும், (அவர்களைக்கண்டுங் கேட்டும்) களிப்பவர்களும் ஆகிய யாவரும் பொருந்திய மூன்று பயன்களையும் பெறுவார்கள் அவ்விநாயகபூசை செய்ய

ட்டாத (நட்டப்) பிணங்களை யெதிரிற் கண்டவர்களும் எல்லாத் துன்பங்களையும் அடைவார்கள் எ - று.

மும்மை - இம்மை மறுமை வீடு என்பன

பிணம் நடவாமையாலும், அது நடக்கையில் எதிர்காணுதலில்லாமையாலும் நடைப்பிணமென்றும், (௧௦)

நாத்திக ரொழுக்கம் விட்டோர் நவைபிறர்க் குரைப்போர் சோரர்
தூர்த்தர்தூ நெஞ்ச மில்லாத் துட்டர்க ளாதி யோர்க
ளேத்தினர் சரணஞ் சார்ந்த விடத்துமிம் மனுவோர் தாமை
நீத்திடல் வேண்டு மோதலி னெடுநர கனைத்துந் தோய்வார்.

(இ - ள்) நாத்திகர்கள் - ஆசாரங்களைவிட்டவர்கள் - பிறர்க்குக் குற்றங்கூறுவோர் - திருடர்கள் - புனிதமான மனமில்லாத துன்மார்க்கர்கள் முதலானவர்கள், துதித்தவர்களாகி (தம்மை) சரணமடைந்த விடத்திலேயும், (அவர்களுக்கு) இவ்விநாயக மந்திரத்தை யுபதேசியாமல் நீக்கிவிடல்வேண்டும் (அவ்வாறன்றி) உபதேசித்தால் மிக்க நரகங்களிலெல்லாம் மூழ்குவார்கள் எ - று

நாத்திகர் - தெய்வமும், இம்மைமறுமையும், சுவர்க்க நரகங்களுமில்லை யென்போர். இவர் ஆஸ்திகரல்லாதவர் (௧௧)

வணக்கமன் பருளா சார மறைநெறி யொழுக்க நல்லோ
ரிணக்கமந் திரத்தி னாவ லிவைமுத லுடையோர்க் காயிற்
பிணக்கறு தீக்கை யாற்றிப் பேசுக விருவர் தாமுங்
கணக்கிலப் பேரின்ப வீடு கைக்கொள்வர் காணி யாக

(இ - ள்) கீழ்ப்படிதல் - அன்பு - கிருபை - ஆசாரம் - வைதிகநெறியினடத்தல் - நல்லோர் சகவாசம் - மந்திரத்தில் இச்சை, இவை முதலிய குணங்களையுடையவர்களுக்காயின், குற்றமற்ற தீக்ஷைசெய்து உபதேசிக்கக்கடவை (அவ்வாறாயின், உபதேசிப்போனும் அதனைப்பெறுவோனுமாகிய குருசீடர்) இருவரும் எல்லையில்லாத பேரின்பவீடாகிய மோக்ஷத்தைத் தமது வாசஸ்தானமாகக் கைக்கொள்வார்கள். எ-று.

சந்திரன் முடியில் வைத்த தம்பிரான் கருணை கூர்ந்து
முந்தெனக் கருளிச் செய்த முறையுனக் குரைத்தே னென்னா
வெந்துயர் முழுது நீங்கி வியாதனீ தனுட்டித் தோரை
யெந்தையிங் கொழியா வண்ண மியம்புக வென்று தாழ்ந்தான்.

(இ - ள்) சந்திரனை முடியிலணிந்த எம்பெருமான் கிருபைமிகுந்து முற்காலத்தில், எனக்குத் திருவாய்மலர்ந்தருளிய முறைப்படியுனக்குக் கூறினேனென்று பிரமதேவன் கூற, வியாதமுனிவர் (தனக்குற்ற கொடிய துன்பமுழுதும் ஒழிந்து, எந்தையாகிய பிரமதேவரே! இவ்விரதத்தை யநுட்டித்தவர்களை இப்பொழுது (சிறிதும்) நீங்காவகையாகக் கூறவேண்டுமென்று பணிந்தனன். எ - று

தம்பிரான் - தனக்குமேற் றலைவனில்லாதவன் என்றும் தனக்குத்தானே பிரானென்றும் பொருள்படும். (௧௨)

கொற்றவெண் குடையி னீழற் குவலய முழுதுங் காத்த
வெற்றிவேன் மன்னன் [illegible] வியாதனுக் [illegible]

திற்றெனை லாகு மூவ ரினிதுபா சித்த வாறு
தெற்றெனத் தெளிக வென்று செப்புவன் பிருகு மேலோன்.

(இ - ள்) வெண்கொற்றக்குடை நீழலில் உலகமுழுவதையுங் காத்த வெற்றி பொருந்திய வேற்படையேந்திய சோமகாந்த ராசனே! பிரமதேவன் வியாதமுனிவனுக்கு உபதேசித்தது இதுவேயாகும். மும்மூர்த்திகள் இனிதாக உபாசித்தவகையையும் நன்றாகத் தெளியக்கடவாயென்று, மேலோனாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று (௧௪)

வியாசருபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௮௬௬.

மூவருமுபாசித்தபடலம்.

விரும்பித் தாழ்ந்த வியாதனை நோக்கியே
யரும்பு விண்டல ரம்புயச் சேக்கையான்
கரும்புந் தேனுங் கலந்தெனக் கல்லொடு
மிரும்பு முண்ணெகக் கிளக்க லுரைப்பனால்

(இ - ள்) அரும்புகள் வாயவிண்டலர்ந்த தாமரைமலராய பீடத்தையுடைய பிரமதேவன் தன்னை விரும்புற்றுப் பணிந்த வியாதமுனிவனை நோக்கி, கரும்பிரசத்தையுந் தேனையும் (ஒன்றுசேரக்) கலந்தாற்போல, கல்லும் இரும்பும் உள்ளமெகக்கு விட்டுளகும்படி சொல்லுகின்றான். எ - று

கரும்புந்தேனுமென்றதாற் சுவைபடவெனக் கொள்க. கல்லும் இரும்பும் போன்றவன்னெஞ்சரும் உள்ளமுருக வென்பார் "கல்லொடு மிரும்பு முண்ணெக்கிளக்க" என்றார். (௧)

தேவர் தானவர் சித்தர் முனிவர
ரோவி லாத வுரக ரியக்கர்கள்
மேவு சாரணர் விஞ்சையர் கின்னரர்
பாவு மானிடர் பலவகை யோர்களும்

(இ - ள்) தேவர்கள் - தானவர்கள் - சித்தர்கள் - முனிவரர்கள் - கெடுதலில்லாத நாகர்கள் - இயக்கர்கள் - பொருந்திய சாரணர்கள் - வித்தியாதரர்கள் - கின்னரர்கள் - பரவியமனிதர்கள் - (இன்னும்) பலவகைப்பட்டவர்களும் (ஆகியவர்களின் தொகுதியில்) எ - று.

உரகம் - பாம்பு. உரம் - மார்பு - கம - நடத்தல். இது மார்பானடப்பதென்னுங் காரணப் பொருளுடையதோர் சொல். (௨)

வேறு

சங்கரன் பூசனை யன்பி னாற்றுபு
பங்கயன் கதிகளிற் படர்ந்து மேலாம்பல

ரங்கவர் தம்மிலியா னறிந்த வாறுமின்
றிங்குறச் சிலர்தமை யியம்பக் கேட்டியால்.

(இ - ள்) ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப்பெருமானது பூசையை அன்புடன்செய்து, கெடுதலில்லாத உயர்கதிகளிற் சென்றிருப்போர் எண்ணிறந்தோர் அவ்வகைய சிறப்படைந்தவர்களில், யான் தெரிந்தவகையாக இப்பொழுது சிலருடைய சரிதங்களைச் சொல்லக் கேட்பாயாக எ - று. (௩)

பண்டொரு பிரளயம் பட்டாந்த செவ்வியி
னண்டரு மறிவரு மமல நாயகன்
கொண்டதத் துவங்களைக் குறித்தொ டுக்கினன்
மண்டிய வுயிரிளைப் பாறும் வண்ணமே.

(இ - ள்) தேவர்களும் அறிதற்கரிய நிமலனாகிய கணேசப்பெருமான் முன்னொரு பிரளயங்கழிந்த (பிற) காலத்தில், நெருங்கிய வுயிர்கள் இளைப்பாறும் வகையாகத் தத்துவங்களை யெல்லாந்தன்னிடத் தொடுக்கிக்கொண்டனன் எ - று

உயிரிளைப்பாறுதல் - பலவுடல்களிற் புகுந்தும் பிரிந்தும் வருந்திய துயரொழிதலாம் அதாவது முத்தியடைதல். (௪)

நீடிய பிரளய நீங்க முன்புபோற்
கூடிய முதற்றொழில் குயிற்று வெண்ணுபு
நாடிய வயிவுரு நயந்தெ டுத்துநின்
றீடியன் முக்குணத் தெய்வம் நல்கினன்

(இ - ள்) மிக்கபிரளயமொழிய, பண்டுள்ளதுபோலவே யியல்ல முதற்றொழில்களை நடத்தக்கருதி, (அன்பர்கள்) நாடியறியத்தக்க திருவுருவத்தை விரும்பி யெடுத்துத் தோன்றி, சமானமான இயல்பினையுடைய முக்குணவிசிஷ்டர்களான எங்களைப் படைத்தனர். எ - று

எங்களை யென்றது பிரம விஷ்ணு உருத்திரர்களை முக்குணங்கள்—இராசோகுணம் - தமோகுணம் - சத்துவகுணமெனப்படும் (௫)

இகலறு மறைகளு மிருளி னீங்கிய
தகவுறு பெரியவர் தாமு மெங்களைத்
தொகவுறத் தோற்றிய தூய மூர்த்தியைத்
துகளறு வக்கிர துண்ட னென்பரே

(இ - ள்) பகைமையற்ற வேதங்களும், (அஞ்ஞானமாகிய)அந்தகாரத்தினின் றொழிந்த தகுதியுடைய பெரியோர்களும்,எங்கள் மூவரையுந் தொகுதியாகப்படைத்த புனிதராகிய விநாயகப்பெருமானைக் குற்றமற்ற வக்கிரதுண்டமூர்த்தியென்று சொல்வார்கள் எ - று (௬)

ஆரணி யயனென வானை யாங்களும்
பிரமமி னதுவெனப் பேணிக் காணிய
விரவிய வெறுவெளி விரிவு முற்றுறப்
பரவினந் தேடினம் பயன்பெற் றேமலம்.

(இ - ள்) உருத்திரன் விண்டு பிரமன் என்றுகிய நாங்களும் பரப்பிரமப் பொருள் இன்னதென்று விரும்பிக் காணும்படி, பொருந்திய வெறுவெளியின் பரப்பு முழுவதும் பரவினோம் தேடினோம் (ஆயினும் இவற்றாலெல்லாம்) சிறிதும் பயனடைந்திலோம் எ - று.

காணிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டு எதிர்காலவினையெச்சம். (எ)

அருந்தவந் தேவர்க ளாண்டி னாயிரம்
புரிந்தனம் புரிதலும் பொற்பத் தோன்றினன்
திருந்திய வடியவர் சென்று தோய்தொறும்
விருந்துறப் பெருஞ்சுகம் விளைக்கு மெம்பிரான்.

(இ - ள்) (நாங்கள் மூவரும்) ஆயிரந் தேவவருடங்கள் வரையில், அரிய தவத்தைச் செய்தோம் (அவ்வாறு தவஞ்) செய்யவும், திருத்தமாகிய அடியார்கள் சென்று பணியுந்தோறும் விருந்தாகக்கொள்ளும்படி பெரிய சுகத்தைக்கொடுக்கும் எமது கணேசப்பெருமான் அழகுறப் பிரசன்னமாயினன் எ - று. (அ)

வேறு

கோடி சூரிய வுதையமுங் குருட்டிருளென்ன
நீடு பேரொளி வெளியெலா நிரந்தரித் தொளிரச்
சூடு மாமணி முடியுங்குண் டலமுந்தோள் வளையும்
பீடு சேர்தரு பேரணி கலமுநூ புரமும்.

(இ - ள்) கோடி சூரியோதயமுங் குருட்டுத்தன்மைபொருந்தியுள்ள இருளென்று சொல்லும்படி, மிக்க பேரொளியானது வெளிமுழுவதும் நிறைந்து பிரகாசிக்க, அணிந்த சிறந்த இரத்தின கிரீடமுங் குண்டலமும் வாகுவலயமும் பெருமைதங்கிய பெரிய ஆபரணங்களும் பாதசரமும் எ - று.

இது முதல் மூன்று பாடல்கள் ஒருதொடர். (கூ)

பெருத்து வார்புழைக் கரமுமேந் தியபிறை மருப்பும்
விருத்து மாமுரண் மதம்பொழி வேழத்தின் முகமுஞ்
செருத்து ழாவுவாள் கேடகம் வேல்சிலை செறிந்த
கருத்து ழாவிய கரங்களுந் தாண்மலர்த் துணையும்.

(இ - ள்) பூரித்து நீண்ட துளைபொருந்திய கரமும், கரத்தில் தாங்கிய பிறைச்சந்திரன்போன்ற கொம்பும், (அடியவருள்ளத்திற்கு) விருந்தாகத்தோன்றும் பெருமைபொருந்திய வலிமைவாய்ந்த மதஞ்சொரியும் யானையின் முகமும், போரில் துழாவுகின்ற வாள் பலகை வேல் வில் இவை பொருந்திய கற்பகத்தருவையொத்த கரங்களும் உபய திருவடித்தாமரையும் எ - று.

கேடகம் - வட்டவடிவானதோர் ஆயுதம். இது வாளால் வெட்டுங்கால் தடைசெய்ய வுபயோகமாவது. விருத்து - விருந்தென்பதின் வலித்தல். விருந்தென்பதை முகத்திற்கு விசேடமாகக்கொள்க. (௧௦)

கீற்று வானமதிக் கண்ணியுங் கேழ்கிள ரகலத்
தூற்று தேமலர்க் கொன்றையு முலகெலா மொடியுமி

னீற்று தீவிழிப் பாலமு நிறைந்தபே ரழகுந்
தோற்றி நேரெதிர் நின்றவச் சுரூபனைக் கண்டாம்.

(இ - ள்) ஈற்றாகிய வெள்ளிய சந்திரனாகிய சிரோமாலையும், நிறம்விளங்கும் மார்பில ஒழுகுகின்ற தேன்பொருந்திய மலராகிய கொன்றைமாலையும், உலகமுழுவதும் இமைப்பொழுதில் நீறுபடுத்தும் அக்கினிக்கண்பொருந்திய நெற்றியும், நிறைந்துள்ள சிறந்த அழகுந்தோன்றச் செய்து, நேரே பிரசன்னமாகநின்ற அந்த (பிரணவ) சுரூபனைத் தரிசித்தோம் எ - று. (கக)

அச்ச மோடெழு மன்பினு லகந்தடு மாற
வுச்சி மேலிரு கரங்குவித் தொய்யென வெழுந்திட்
டிச்சை யாற்றினிற் பன்முறை யிறைஞ்சினஞ் சூழ்ந்து
நச்சி யாடினம் பாடினம் நயந்தகு துதிகள்.

(இ - ள்) அச்சத்துடன் தோன்றிய அன்பினால் மனந்தடுமாற, இருகைகளையுஞ் சிரசின்மேலே கூப்பி, விரைவாகவெழுந்து, விருப்பின்படி அநேகமுறை பணிந்தோம், பிரதக்ஷணஞ்செய்து விரும்பி ஆனந்தக்கூத்தாடினோம், விரும்பத்தக்க (பலவிதமாகத்) துதிகளைப்பாடினோம் எ - று. (கஉ)

நிருவி கற்பமாய் நிறைந்தவா னந்தபூ ரணமாய்
நிருவி காரமாய் நிர்க்குண மாயதத் துவமாய்
நிருவி சேடமாய் நிரஞ்சன மாகியொன் றாலு
நிருமி தப்படாக் கணேசநின் னிணைக்கழற் றொழுதாம்

(இ - ள்) நிர்விகற்பமாகியும், நிறைந்த இன்பபூரணமாகியும், விகாரஹீனமாகியும், நிர்க்குண தத்துவமாகியும், நிர்விசேடமாகியும், நிரஞ்சனமாகியும் விளங்கி, ஒன்றாலும் அளவிடப்படாத கணேசமூர்த்தியே! தேவரீருடைய திருவடிகளைப் பணிந்தோம் எ - று

இதுமுதற் பன்னிரு செய்யுட்களால் மூவரும் கணேசனைத் துதிசெய்தமை கூறுகின்றார்

விகற்பம் - சாஞ்சலியம் விகாரம்-அவஸ்தை நிர்க்குணம்-தாகுணரகிதம். சேடம் - மிகுதி நிருவிசேடமென்றது தன்னையன்றியோர் பொருளில்லாதது. (கங)

பிரம மாயொளி யாயநிரா காரமாய்ப் பெரிதாய்த்
தரணி யாதித்தத் துவமெலாங் கடந்ததத் துவமாய்
வரமெ லாந்தரும் வள்ளலா யேகமாய் வதியும்
பரம னாகிய கணேசநின் பதமலர் தொழுதாம்.

(இ - ள்) பிரமமாகியும், ஒளியாகியும், உருவிலியாகியும், பெரிதாகியும், பிருதிவி முதலிய தத்துவங்களையெல்லாங் கடந்த தத்துவமாகியும், (அவரவர்கள் வேண்டிய) வரங்களையெல்லா மருள்செய்யும் வள்ளலாகியும், ஒன்றியாகியும் விளங்கும் சிறந்தவராகிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையை (யாங்கள்) பணிந்தோம் எ - று.

ஆகாரம் - உருவம். வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன். (கச)

என்று நீங்குறாத் திருவுரு வுடையதா யெங்கு
மொன்றி நின்றுணர் சிதானந்த வுருவாயத்
துன்றும் யோகினர் தியானிக்கப் படுஞ்சுக மாகிச்
சென்று சேர்தராக் கணேசனின் றிருவடி தொழுதாம்.

(இ - ள்) எக்காலத்து மகலாத திருவுருவத்தையுடையதாகி, எல்லாவிடத்துங் கலந்துநின்று அறியத்தக்க சிதானந்த ரூபியாகி, நெருங்கிய யோகவான்கள் தியானிக்கப்படுகின்ற சுகமாகி, (சாமானியர்) சென்று அடையக்கூடாத கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று. (௧௫)

உலக காரண காரண மாயுயிர்க் குயிரா
யிலகு ஞானியர் தமையிழந் தெய்துநற் பேறாய்ப்
பலவு மாய்ப்பரப் பிரமமாய்ப் பரேசமாய்ப் பரமாய்த்
திலக மாகிய கணேசனின் றிருவடி தொழுதாம்.

(இ - ள்) உலக காரணத்திற்குக் காரணமாகி, உயிர்களுக்கெல்லாம் உயிராகி விளங்குகின்ற ஞானிகள் தம்மை யொழிந்து அடைகின்ற நல்லபேறாகி, பலபொருள்களுமாகி, பரப்பிரமமாகி, சிறந்த ஈசத்தன்மையாகி, பரமாகி, திலகமாக விளங்கிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடியைப் பணிந்தோம் எ - று.

தமையிழந்து என்பதற்குத் தற்போதமொழிந்து என்பது பொருள். பரம் - தனக்குமேல் நாயகமில்லாதது. (௧௬)

சகல லோகமும் படைத்தளித் தழிக்குந்தற் பரமா
யகில லோகத்தும் புகலிடந் தனக்கிலா வமைவாய்ப்
புகலு லோகங்க ளனைத்துக்கும் புகலிடந் தானும்
பகவ னாகிய கணேசனின் பதமலர் தொழுதாம்.

(இ - ள்) எல்லாவுலகங்களையுஞ் சிருட்டிசெய்து காத்துத் துடைக்கின்ற தனக்குத்தானே பரமாகி, உலகமுழுவதிலும் பொருந்திய புகலிடந்தனக்கில்லாது சொல்லுகின்ற உலகங்களெல்லாவற்றுக்கும் புகலிடந்தானாகி, பகவானாகி விளங்கிய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையைப் பணிந்தோம் எ - று.

பகவன் - அறுகுணச்செல்வன். அவை சர்வஞ்ஞத்துவம் சர்வேசுவரத்துவம் சர்வநியந்திருத்துவம் சர்வாந்தர்யாமித்துவம் சர்வகற்பிதத்துவம் சர்வசத்தித்துவமெனப்படும். அன்றியும், தன்வயத்தனாதல் முதலிலனாதல் உடம்பிலனாதல் எல்லாநலனுமுளனாதல் எங்கும்வியாபகனாதல் எவற்றிற்குங்காரணனாதல் என்பதுமுண்டு. (௧௭)

உகத்துக் காதியாய்த் தேவருக் காதியா யுலவாச்
சுகத்துக் காதியாய்ச் சுரர்களுக் கீசராய்ச் சுடரு
மகத்துக் கீசராய்க் கணங்களுக் கீசராய் மதிப்போ
ரகத்துக் கூடிய கணேசனின் னடியிணை தொழுதாம்.

(இ - ள்) உகத்துக்கு முதலாகி, தேவர்களுக்கு முதலாகி, உலகத்துக்கு முற்பொருளாகி, தேவர்கட்குக் கடவுளாகி, பிரகாசிக்கின்ற யாகத்திற்குக் கடவுளாகி, கணங்கட்கெல்லாம் பிரபுவாகி, பெரியோருடைய மனத்திற் பொருந்திய கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய உபயபாதங்களைப் பணிந்தோம். எ - று. (௧௮)

இராசதத் தொழி லாகிய சிருட்டியை யிப்பற்ற
விராவி ராசதத் துருக்கொடு பிரமனுய மேலாயப்
பராவு வித்தைக ளனைத்திறகும பயிலபிறப் பிடமா
யொராது நினறருள் கணேசநின னொளிரபதந தொழுதாம

(இ - ள) இராசதகாரியமாகிய படைத்தலைசசெயய, இராசதங்கலந்த உருவததைக்கொணடு பிரமனுகி, மேமபடுத துதிசெயயும் வித்தைகளெலலாவறறுக்கு ஞ சொலலுகினற பிறபபிடமாகி, நீஙகாது(எஙகும) வியாபித்திருக்குங கணேசபபெருமானே! தேவரீருடைய பிரகாசிக்கினற திருவடியைப பணிநதோம எ - று (௧௯)

சோரவி லாதசாத துவிதநற றொழிலெனுந திதிக்குச
சார்வ தானதா மதநதனி லுருவுகொண டரியாயத
தீரவி லாப்பகை யசுரரைச செகுததிருந தேவாக
காரவ மேயருள கணேசநின னருடபதந தொழுதாம

(இ - ள) குறைதலிலலாத நலல சாததுவிதகாரிய மென்று சொலலபபடும இரட்சித்தலைசசெயதறகு, பொருநதியதாகிய தாமதகுணத்தினிலுருவுகொண்டு விஷ்ணுவாகி, நீங்குதலிலலாத பகைமையுடைய அசுரர்களைக கொனறு, பெருமையாயந்த தேவர்களுக்கு ஆசையையே யருளசெயகினற கணேசப பெருமானே! தேவரீருடைய அருள்வடிவாகிய திருவடியைப பணிநதோம எ - று (௨௦)

தாமதத் தொழி லானசங் காரமாற றுதற்குத
தோமகற றுசாத துவிதத்திற றோனறுருத் திரனு
யேமமுறறிமை யோர்முனி வோரொலா மிறைஞசச
சேமமைபபதாங கணேசநின சேவடி தொழுதாம

(இ - ள) தாமதத்தொழிலாகிய சஙகாரகிருத்தியத்தைச செய்வதறகு, குற்றத்தை விலக்குஞ் சத்துவகுணத்துடன் றோனறிய உருத்திரனுகி, இனபமடைநத தேவர்களும முனிவர்களும யாவர்களும பணியச சேமநிதியாகிய கணேசபபெருமானே! தேவரீருடைய செவவியதிருவடியைப் பணிநதோம எ - று (௨௧)

கிரண பநதியாற பயிரையுங கிளாககதைப பெருக்கற
பரவு தேவாக டமமையு மகிழவித்துப பாரபபாாக
கரசனுயுலகததுவெப பறுத்திடுந திஙகட
சொருவ மாகிய கணேசநின றிருவடி தொழுதாம

(இ - ள) கிரணவரிசையினுற பயிர்களையும, விளஙகுகினற அமுதபபெருக்கினுற் றுதிசெய்கினற தேவர்களையும விருபபுறச்செயது, வேதியாகளுககு மனனவனுகி, உலகத்திலுள்ள வெபபததை யொழிததிடுஞ் சநதிரசொருபியாகிய கணேசப் பெருமானே! தேவரீருடைய உபயதிருவடியைப பணிநதோம எ - று (௨௨)

ஒளிபபி ழமபதாய மேகவா யுவினுரு வாகி
விளிப்பில காலங்க டெரிபபதாய்த தொழிலெலாம விளைத்துக
களிப்ப தாயபபல சததிப தானசெங கதிராய்த
தெளிபப நினறருள கணேசநின சேவடி தொழுதாம

(இ - ள்) பேரொளிபபிழமபாகி, மேகம் வாயு இவறறினுருவாகி, அழிவில் லாத காலஙகளைக் (கணககிட்டுக) கட்டுளைபபதாகி, (சிருஷ்டியாதி) கிருததியஙகளை யெலலாஞ்செயது சநதோஷிபபதாகி, பலசததிகளாகிய சூரியனுகி, உணமையாக விளஙகியருளுங கணேசபபெருமானே! தேவரீருடைய சிவநததிருவடியை யாஙகள பணிநதோம எ - று. (உ௩)

நிரப்பி றனமமாய்த் துறககமாய நிரநதரத் துவமாயத்
தரைசசொ ரூபமாயச சமுததிர மாயததிசைச சுரராயக
கரபபி லாவுல கனைததுமாயக கலநதுநின றருளும
பரபபி ரமமாங கணேசநின பாதஙக டொழுதாம

(இ - ள) குறைவிலலாத தருமமாய, மோகஷமாய, நிறைநத தததுவஙகளாய், பிருதிவியின் சொரூபமாய, சமுததிரமாய, திககுபபாலகாகளாய, கெடுதலிலலாத வுல கததில் எலலாம (தானுக அவறறுட) கலநது விளஙகியருளும பரபபிரமமாகியகணே சபபெருமானே! தேவரீருடைய திருவடிகளைபபணிநதோம. எ - று (உ௪)

சாமி நின்னிரு தாணமலா சாாநதவ ரெல்லா
நாம வெமபிணி நவிவொரீஇ நறசுக மடைவ
ராமி தைததெரிந தியாஙகளு முனைச்சர ணடைநதே
மேம மலகுறக காததியென றேததின மிரநதேம.

(இ - ள) கடவுளே! தேவரீருடைய உபயபாததாமரைகளை யடைநதவாகள யாவரும, அசசநதருங கொடிய பிணிததுனப நீஙகி நலலசுகததையடைவாாகள, ஆகிய இதனை யுணாநது அடியேஙகளுந தேவரீரைச சரணமடைநதோம நனமை யதிகரிககுமபடி (அடியேஙகளையுந தேவரீா) காபபாறறுக வெனறு துதிததோம; யாசிததோம எ - ற (உ௫)

என று மூவரு முபாசிதத வியலபிது வாமென
றனறு நானமுகன வியாதனுக கருளிய தாக
நனறு தோநதனை யினியவா பெறறநல வரமு
நினறு கேளென நிகழததுவன பிருகுமா தவனே.

(இ - ள) எனறிவ்வகையாக மூவரும உபாசனைசெயத தனமை யிதுவாகு மெனறு, அககாலததிற பிரமதேவன வியாதமுனிவனுககு அருளிசசெயததாகநனருக வுணாநதனையா? இனி அமமூவாகள பெறற நலலவரஙகளும (ஒரேவழியில மனதை நிறுததி) நினறு கேடபாயாகவெனறு, பெருநதவசியாகிய பிருகுமுனிவன (சோம காநதமனனனுககுச) சொலலததொடஙகினன எ - ற. (உ௬)

மூவருமுபாசிததபடலம முறறிறறு.

அகத் திருவிருத்தம் - ௮௬௫

மூவரும் வரம்பெறுபடலம்.

மூவரும வழிபடு முறைமை யோதலு
மேவிய காதலின வியாத மாமுனி
தேவநங களுககிறை செயத நனறியை
யோவற மொழிகென வுரைககும வேதனே

(இ - ள) திரிமூாததிகளும விநாயகோபாசனைசெயத முறைமையைக கூற வும, வியாதமுனிவன பிரமதேவரே! உஙகளுககுததலைவராகிய கணேசபபெருமானசெய்த நனமையைக் குறைவினறிச சொலலவேணடுமெனப பொருநதிய விருப்புடனே கேட்க, பிரமதேவன சொலலலாயினன ' எ - று
செயத நனறியென்றது ாணடு அருளியவரததை (க)

துதிததிரந தெதிருறத தொழுது நிறறலுங
கதிததவைங கரபபிரான கருணை கூாநதுநா
துதிரகிரங கினமிது துதிககின ருருககு
மதிததன வழங்குறும வரமுங கொளகென ருன.

(இ - ள) (நாஙகள) தோத்திரஞசெயது யாசிதது எதிராகப பணிநது நிற்கவும, சிறநத ஐநது திருககரஙகளையுடைய கணேசபபெருமான கிருபைமிகுநது, உங்கள தோததிரஙகட்கு மனமுருகினேம. இததோததிரததால துதிசெயகினறவாகளுககு (அவாகள) மதிததபொருளகளைக கொடுபபோம, வேணடிவரததையும நீஙகள பெறுவீாகளாக வெனறனா எ - று (உ)

இரங்குபொன னூபுரப பதததி னெமபிரா
னுரங்கொளும பததிமை யுதவிக காபபதே
வரஙகடைக கணிதகொரு பணிவ ழுஙகினுஞ
சிரஙகொடு செயகுறு மென று செபபினும

(இ - ள) ஒலிககினற பொனனூலாகிய பாதசரததை யணிநத திருவடியையுடைய எமதுபெருமானே! (தேவரீரிடததில) உறுதியாகிய பததிமையை யருககிரகிததுக காபபதே (விருமபிய) வரமாகும திருககடைககணேக்கஞசெயது ஓா தொழிலைக் கட்டளையிடடாலும (அதனைத) தலையாறசெயவோமெனறு கூறினேம எ - று
சிரஙகொடுசெயதல - தலைமையாககொணடு செயதலெனபதாம. (௩)

முககுணத துதிததுளீா முடிவில் பத்தியும
விககின மினமையு மிதபப நலகினேந
தககநம பணிகளுந தருதுங கேணமினென
றககண முககணெம மடிகள சாறறுமே.

(இ - ள) மூனறுவிழிகளையுடைய எமது விநாயகக்கடவுள முககுணவசததராகப்பிறநதவாகளே! அழிவிலலாத பததியும இடையூறிலலாமையும மிகுதியாக அநுககிரகிததோம. தகுதியாகிய நமமுடைய தொழிலகளையும (உஙகளுக்குக) கொடுப்போம கேடபீாகளாகவெனறு, அபபொழுது மேலுஞசொலலுகினறாா எ - று. ()

வேறு

இராச தத்துரு வாயயன் யாவையும் படைக்க
வொராது காக்கசாத் துவிதமா யொளிமணி வண்ணன்
மராது டைக்கதா மதத்துரு வாயுருத் திரனை
நராவ ணைத்தபூங் குழையினு னறைந்திவை யளித்தான்.

(இ - ள்) பிரமன இராசததுருவமாய எலலாவற்றையுஞ சிருட்டிப்பானுக. பிரகாசிக்கின்ற மணிவண்ணனுகிய திருமால சாத்துவிகரூபியாய (அவற்றையெல்லாம)நீங்காமற காக்கக்கடவன உருத்திரன தாமதத்துருவாய் அழிக்கக்கடவன என்று, சர்ப்பங்களாலாகிய அழகிய குண்டலமணிந்த விநாயகக கடவுள வரமளித்து (பின வரும) இவற்றை (எங்களுக்குக) கொடுத்தனா எ - று (௫)

வேத சாத்திர புராணங்கண் மிகுகலை சிருட்டிக்
கேத நீங்கிய வலியொடு மெனக்கினி தளித்துக்
காதல யோகத்தின வேண்டுருக் கைக்கொளுஞ சத்தி
யோது காவலசெய் வலியொடு மாயனுக் குதவி.

(இ - ள) வேதங்கள சாத்திரங்கள புராணங்கள மிக்ககலைஞானங்கள்(ஆகிய இவற்றை) படைப்புக்கு வேண்டிய குற்றமொழிந்த வலிமையுடன எனக்கு நன்றுகக்கொடுத்து, விரும்பத்தக்க யோகவல்லமையால வேண்டியவடிவங்களைக் கைக்கொள்ளத்தக்க சத்தியும், சொல்லுகின்ற காப்புத்தொழில்செய்யும வல்லபமும விண்டுமூர்த்திக்குக கொடுத்து. எ - று

மாயன - மாயைசெயவோன (௬)

ஏக மாகிய வக்கர சடக்கர மனுவு
மேக னுயுல கனைத்தையு மிறுத்திடும வலியு
மேக நாயக னுருத்திரற் கருளின் னென்று
வேக மாகிய பூவினன வியாதனுக் கிறுத்தான்.

(இ - ள) ஏகாட்சரமந்திரமும், சடட்சரமந்திரமும, ஏகனுகி உலகங்களை யெல்லாம அழிக்குமவல்லபமும, ஏகநாயகனுகிய கணேசப்பெருமான உருத்திரமூர்த்திக்குககொடுத தருளினரென்று, ஒப்பிலலாததாகிய தாமரைமலரிலெழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவன வியாதமுனிவனுக்குக கூறினன. எ - று (௭)

இன்ன வாவர மூவரும பெற்றதென் றெறிவேன்
மன்னா மன்னவன மகிழ்கொள வுரைத்தருள் வரதன்
றன்னு ளேயுல கனைத்தையுங் காட்டுதன மையையு
முன்னி யோதுத றொடங்கினன முதிர்புகழ்ப் பிருகு

(இ - ள) மிக்ககீர்த்தியுடைய பிருகுமுனிவன மூவரும வரமபெற்றது இன்ன வகை யென்று, எறிகின்ற வேற்படைதாங்கிய இராசராசனுகிய சோமகாந்தன் களிப்பெய்தக்கூறி, அவ்விநாயகக கடவுள் தனக்குள்ளே உலகங்களை யெல்லாங காட்டிய வகையையுஞ சிந்தித்துச சொல்லத்தொடங்கினன எ - று.

வரதன - சிரேஷ்டமானவன, வரங்களைத தருவோன. (௮)

மூவரும வரமபெறுபடலம முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௦௩.

விசுவரூபங்காட்டியபடலம்.

கறஙகு வெணடிரைப பாறகடற கணபடை கொளளு
மறஙகொள சக்கர வானவ னாகிய வியாத
வுறஙக லினறிநன றுணாடடி யெனமது வொழுகு
நிறஙகொ ளமபுயச சேககையா னிதுநிகழத தினனால.

(இ - ள) சததிககினற வெளளிய அலையையுடைய திருப்பாற கடலிலே துயிலபுரியும, கொலைததொழிலைக கொணட சககராயுதததை யேநதிய திருமாலின அவதாரமாகிய வியாதமுனிவனே! சோாவிலலாமல நனறாகமதிததுக கேடபாயாக வெனறு, தேனசிநதுஞ செநநிறமபொருநதிய தாமரைமலாப பீடததையுடைய பிரம தேவன இதனைக கூறுவானாயினன எ - று

திருமாலின சககரம சுதரிசனமெனபபடும (க)

தேவ தேவரு மறிவருந தேவதே வனைபபின
மேவு மாாவமோ டடுததிடு வியாத நானிறைஞசி
மூவு ருதவ வுலகினைப படையென மொழிநது
யாவ தாககுமா றிதனையு மியமபென விரநதேன

(இ - ள) தேவாகளுககுத தேவாகளாயுளளவாகளும் அறிதறகரிய பெருந் தேவனாகிய கணேசமூாததியை அடையும ஆசையுடனே யாசிரயிதத வியாதமுனி வனே! நான (கணேசபபிரானைப) பணிநது, அழிவிலலாதவரே! தேவரீா உலகஙகளைப படைககவெனக கடடளையிடடீா செயயததககது யாது? இதனையுங கூறுகவெனறு யாசிதநதேன. எ - று.

மூவுருதவவுலகினை யெனறும பாடம. (உ)

கருணை நாயகன கடைககணித தெனையெதிா நோக்கிப
பொருவி லாதவென வயிறறினுட புகுநதுலக கனைதது
மொருவு றுவகை நோககவென றுயிரென வெனனை
யுருவ வாாகரப புழைவழி யுளளுற விடுததான்.

(இ - ள) கிருபாநாயகராகிய விநாயககடவுள கடைககணணோககஞ செயது என்னையெதிரேபாாதது, சமானமிலலாத எனவயிறறினுளளே பிரவேசிதது உலகங களையெல்லாம (ஒனறும) நீஙகாவகையாகக காணுகவெனறு, உயிரைப்போல எனனை அழகுபொருநதிய நெடிய துதிககையின துளைவழியே உடசெலலவிடுததனா எ - று.

நடஙகை யுளளுற யானபுகும பொழுதுதாள வணஙகிக
கடஙக விழுககுமா னனபபிரான கனைளருள வாங்கி
யுடஙகு நினறமற றிருவரு முளளுறப புகுநதா
ரடஙக நோககினா மவனவயிற றகிலலோ கமுமே

(இ - ள) விசாலமான துதிககையுளளே யான பிரவேசிககும பொழுது, சமீபததிலிருநத (விஷ்ணுருததிராகளாகிய) ஏனையவிருவரும, மதசலததை யொழுக குமு (யானை)முகததையுடைய விநாயகக கடவுளுடைய திருவடியைபபணிநது அகரு

டைய திருவிழியருளையடைந்து, (துதிக்கையின்) உள்ளேயடையப் புகுந்தார்கள். (நாங்கள் மூவரும்) அவர் வயிற்றிலிருந்த லோகங்களை யெல்லாம் முழுவதும் பார்த்தோம். எ - று. (௪)

வேறு

அகட்டிடையே யளவிறந்த வண்டங்க ளுறங்கிடந்த
பகட்டெழிலச்சே ரவற்றொன்ற னுட்புகுந்து பார்ப்பளவிற்
றகட்டுவரா லுகள்கடல்சூழ் தரைநடுவு மதன்கீழ்மேன்
முகட்டளவும் பலவுலகு முறையிரவளத்தி னிருந்தனவால்

(இ - ள்) (அவ்விநாயகக் கடவுளுடைய) வயிற்றிலே எண்ணிறந்த அண்டங்கள் பொருந்தவிருந்தன. பெருமைபெற்ற அழகமைந்த அவ்வண்டங்களுளொன்றிற் பிரவேசித்துப்பார்க்கையில், அச்சவடிவாகிய வராலமீன்கள் புரளுகின்ற கடல்சூழ்ந்த தரைநடுவிலும் அதன்கீழும் மேலேயுச்சியளவும் அநேக உலகங்களும் வளமிகுந்து வரிசையாயிருந்தன. எ - று. (௫)

நாதங்க ளோரிரண்டாய் நலமருளுஞ் சதாசிவமாய்ப்
பாதங்க ளொருநான்கும் பதநான்கும் பயில்வித்த
வேதங்க ளறியாத விநாயகர்தந் திருவருளாற்
பூதங்க ளோரைந்தும் புரையின்றி யெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்) நாதங்களோரிரண்டாகி, நன்மை செய்கின்ற சதாசிவமாகி, நான்கு பாதங்களும் நான்குபதங்களும் பயில்வித்தனவாகிய வேதங்களும் அளவிட்டறியாத கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளினாலே ஐம்பூதங்களையுங் குற்றமின்றி யெதிரே பார்த்தோம். எ - று.

நாதங்கள் - இருவகை யிந்திரியங்களெனினுமொக்கும். (௬)

பண்டையூ ழிகடோறும் படைத்தவரும் புரித்தவரு
மண்டுபே ருலகனைத்தும் வருத்தமறத் துடைத்தவருங்
கொண்டபே ரதிகாரங் கொள்ளாது விடுத்தருளே
கண்டுபே ரானந்தக் கடன்மூழ்க வெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்) முன்னேகழிந்த ஊழிகளிலெல்லாஞ் சிருட்டிசெய்தவர்களுங் காத்தவர்களும் நெருங்கிய பெரிய உலகங்களையெல்லாம் வருத்தமின்றிச் சங்கரித்தவர்களும் (தாம் அக்காலத்திற்) கொண்ட பெரிய அதிகாரங்களைக் கொள்ளாமல் விடுத்து, திருவருளையே தரிசித்து, பேரானந்தக் கடலின் மூழ்கியிருக்க (அவர்களையும்) எதிரிற் பார்த்தோம் எ - று (௭)

அதிகாரம் புரிகின்ற வலரவனு மாயவனு
நதிபாயுஞ் சடைமவுலி நாயகனு மெண்டிசையின்
வதிவோரு மருக்கருருத் திராவசுக்கண மருத்துவருங்
கதிசேரு நவகோளுங் காதலிப்ப வெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்) அதிகாரத்தைச் செய்கின்ற பிரமதேவனும் திருமாலும் கங்காநதி பாய்கின்ற சடைமுடியையுடைய உருத்திரனும், எட்டுத்திசைகளில் வசிக்கும் திக்குப

யாளர்களும் சூரியர்களும், உருத்திரர்களும், வசுக்களும், மருத்துக்களும், உயர்கதி யையடைந்த நவக்கிரகங்களும், ஆசையுற எதிர்ப்பட்டோம் எ - று.

எண்டிசையின் பதிகளோர் - இந்திரன் அக்கினி இயமன் நிருதி வருணன் வாயு குபேரன் ஈசானன். அருக்கர் பன்னிருவர் - தாதுரு சக்கரன் அரியமன் மித்திரன் வருணன் அஞ்சுமான் இரணியன் பகவான் திவச்சுவான் பூடன் சவித்துரு துவட்டன். உருத்திரர் பதினொருவர் - மாதேவன் அரன் உருத்திரன் சங்கரன் நீலலோகிதன் ஈசானன் விசயன் வீமதேவன் பவோற்பவன் கபாலி சௌமியன். வசுக்கள் எண்மர் - அனலன் அனிலன் ஆபஞ்சைவன் சோமன் தரன் துருவன் பிரத்தியூசன் பிரபாசன். மருத்துக்கள் எழு - கிழக்கு மேற்கு தெற்கு வடக்கு கீழ் மேல் பல யோனியுயிர். நவகோள் - சூரியன் சந்திரன் அங்காரகன் புதன் குரு சுக்கிரன் சனி இராகு கேது (அ)

கின்னரர்கந் தருவர்கரு டர்களியக்கர் கிம்புருடர்
தந்நிகரில் லாசித்தர் சாத்தியர்பன் னகருரகர்
துன்னியமற் றமரரையுந் தொகுமசுரர் அரக்கரையும்
மன்னியவன் னவர்க்குரிய மாதரையு மெதிர்கண்டாம்

(இ - ள்) கின்னரர்கள் கந்தருவர்கள் கருடர்கள் இயக்கர்கள் கிம்புருடர்கள் தமக்குத்தாமே நிகராகிய வித்தியாதரர்கள் சித்தர்கள் சாத்தியர்கள் பன்னகர்கள் உரகர்கள் நெருங்கிய மற்றைத் தேவசாதியரையும், தொகுதியாகிய அசுரரையும், அரக்கரையும், பொருந்திய அவ்வவர்க்குரிய மனைவியரையும் எதிர்ப்பட்டோம் எ - று.

ஒவிலருட் சனகாதி யோகியர்நா ரதராதி
தேவர்முனி வரர்விட்டர் முதலாகச் செப்புறும்
பாவுபுகழ்ப் பிரமமுனி வரராயினமா னிடர்தமையுங்
காவினமலை கடலாறு தடமினையு மெதிர்கண்டாம்

(இ - ள்) குறைவில்லாத அருள்வாய்ந்த சனகாதியோகிகளும் நாரதர் முதலியவர்களும், தேவர்களும், முனிசிரேஷ்டர்களும், வசிஷ்டர் முதலாகச்சொல்லத்தக்க கீர்த்தியுடைய பிரமரிஷிகளும், மனிதர்களும் ஆகியவர்களையும், கெடுதலில்லாத மலை கடல் ஆறு தடாகம் (முதலிய) இவற்றையும் எதிர்ப்பட்டோம் எ - று.

சிங்கமுதன் மிருகங்க டிகழ்கலுழன் முதற்பறவை
தங்கியகற் பகமாதி தருக்காம வல்லிமுதல்
கொங்கிணைபூம் பசுங்கொடியம் புயமாதி பன்மலரும்
பங்கமறு சராசரமாம் பரப்பனைத்து மெதிர்கண்டாம்.

(இ - ள்) சிங்கமுதலிய மிருகங்கள், விளங்குகின்ற கருடன் முதலியபறவைகள், பொருந்திய கற்பகமுதலிய தருக்கள், காமவல்லி முதலியமகரந்தமமைந்த மலர்க் கொத்திணையுடைய அழகிய பசுங்கொடிகள், தாமரை முதலியபலபுட்பங்கள், குற்றமற்ற சரம் அசரமாகிய உலகமுழுவதையும் எதிர்ப்பட்டோம் எ - று. (கக)

வேறு

நாற்பிறப்பி னெழுவகைத்தோற் றத்தெண் பத்து நான்கு நூறா
யிரமாம் யோனிபேதம், மேற்புடைய பலபொருளு மண்டந் தோறுமிவ்
வகையே யெதிர்நோக்கி யெண்ணில் கால, நோற்பவரு மெய்தரிய பரம

ணந்த னொண்டருந்திப புறத்தேக நோக்கி னேமங், காற்றலில மாதலின்
லென்ன செயகே மவனடியே பரசினமா லளவில வேதம.

(இ - ள்.) நாலவகைப்பிறபபிலுலேயான எழுவகைத் தோற்றததையுடைய எண்பததுநானகிலட்சம யோனிபேதம பொருந்திய பல பொருளகளும, அண்டஙகளி லெல்லாம இவ்வகையாக நேரேபார்தது, எண்ணிலலாத காலமவரையில, நோறபவா களும அடைதறகரிய பேரானநததலை மொணடுபெருகிப்புறதத்தேசெலலயபாாததோம. அபபொழுது வலலபமடைநதிலேமானபடியால, யாதுசெய்வோம அளவிலலாத வேத மொழிகளால் அவவிநாயகருடைய திருவடியைத துதிததோம. எ - று. (கஉ)

நாறபிறப்பு - அணடசம. சுவேதசம, உறபீசம, சராயுசம, அவறறுள முட் டையினினறு தோனறுவன அணடசம, வியாவினினறு தோனறுவன சுவேதசம, கருபபையினினறு தோன்றுவன உறபீசம, பூமியினினறு தோனறுவன சராயுசமெ னப்படும.

எழுவகைததோறறம, தேவா, மனிதா, விலஙகு, புள நீாவாழ்வன, ஊாவன தாவரம எனபனவாம

எணபததுநானகு நூறுயிரம யோனிபேத மெனபதை,

"ஊாவபதினொன்று மொனபது மானுடம
நீாபபறவை நாற்காலோா பபபதது—சீரிய
பநதமாந தேவா பதினுன கயனபடைதத
அநதமில சீாததா வரநா லைநது."—எனபதனுனறிக (கங)

கறஙகுதிரைப பெருஙகடலசூழ நெடிய வேலைக கதுவுமணா லளவி டினு மளவு காணுத, திறஙகுலவு மணடமெலா மநடடிற றேறறுந தே வாகடந தேவேச கணேச நினபொற, பிறஙகுபத மடுததோாகண முத்தி யெய்திற் பேணுமடி யேஙகளுககுப பேறு காத, வறஙகுலவு பொருள காம முளவோ வென்னு மருநதுதிகேட டருளகூாநதங கமல நாதன

(இ - ள) சுழலகினற அலையையுடைய பெரியகடலைச சூழ்நத நீணடகடற கரையைக கலஙகசசெயகினற மணலகளையளவுகணடாலும, அளவுகாணமுடியாத வலி மிகுந்த அணடங்களை யெலலாம் வயிறறிலே வைததுததோனறச செயயுந தேவாக ளுககெலலாந தேவேசனே ! கணேசபபெருமானே ! தேவரீருடைய அழகிய திருவடி யை யடுததவாகள் மோடசததை யடைவாாகளாயின விருமபுகினற அடியேஙகளுக குப பெறுதறகரிய அறமும பொருளும இனபமும உளவோ' எனறு, யாஙகள கூறிய அரிய தோததிரததைககேடடு, அமலராகிய கணேசபபெருமான (எஙகளபேரில) திரு வருள மிகுநது. எ - று (கச)

புகுநதவழி யேயெனனைப புறததுப போககிப பொலஙகுழைசே ரிருகாதின வழியே யைநதேன, றெகிழநதொழுகு மலாததுளவ விதழி மாலைத தேவரையும புறமவிடுநதா னெனறுவேத, னெகிழ்நதவுள வியா தனுககுப புகனறு னெனறு நெடியதவப பிருகுமுனி சோம காநத, னக நதமையுய வுரைததயனு ருலக மீள வருநதவஞசெய தாக்கியது மறையப புககடல.

(இ-ள்) உள்ளேபிரவேசித்த வழியாகவே யென்னைப்புறஞ்செல்லவிடுதலும் அழகிய குண்டலமணிந்த இருசெவிகளின் வழியாக, பசியதேனைத் துளித்தொழுகுகின்ற மலர்கள் பொருந்திய துளவத்தையும் கொன்றையையும் (முறையே) மாலையாக வணிந்த விஷ்ணு உருத்திரனென்னுந் தேவர்களைப் புறத்தே செலலவிடுத்தனனென்று, பிரமதேவன் உருகிய மனத்தையுடைய வியாதமுனிவனுக்குக் கூறினனென்று, பெருந் தவத்தைச்செய்த பிருகுமுனிவர் சோமகாந்தனுடைய மனங்களிப்பவுரைத்து, மீண்டும் பிரமதேவன் அரியதவத்தைச்செய்து உலகத்தைப் படைத்தவண்ணத்தையுங் கூறத் தொடங்கினன். எ-று. (௧௫)

விசுவரூபங்காட்டிய படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௬௬௩௰

பிரமசிருட்டிப்படலம்.

மதமிக கொழுகுங் கவுளைமா முகவ
னுதரத் தினெழிந் தபினீ புரியு
மதனைப் புகலவா யெனவங் கைகுவித்
திதமிக வியா தனிரந் தனனே

(இ-ள்) மதமானது மிகுந்தொழுகுகின்ற கன்னத்தையுடைய யானைமுகக் கடவுள் திருவயிற்றினின்று நீங்கிய பின்னர், நீசெய்த அவற்றைச் சொல்லுவாயாகவென அழகிய கையைக் கூப்பி நன்மை மிகுந்த வியாதமுனிவன் (பிரமதேவனை) யாசித்தனன. எ-று. (௧)

முருகார் முமலர்ப் பிரமன் முரல்வண்
டருகார் மதக்க கவுளா னைமுக
னிருகா ழுமிறைஞ் சியிரும் பிறவி
யொருகா லுமுறுக் கதையோ துவனால்.

(இ-ள்) வாசமபொருந்திய தாமரை மலரிலுள்ள பிரமதேவன், ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் அருகே யாடாநின்ற மதப்பெருக்கமைந்த கவுளையுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளது உபய திருவடியைப் பணிந்து பெரிய பிறவியை ஒருகாலத்திலும் அடையாத சரித்தை உரைக்கத் தொடங்கினன். எ-று.

கடவுள்-யானைமதஞ் சொரியுமிடம் இருமபிறவியென்றது நீங்காமைபற்றி.

இருக்கா தியினு லறியா விறைவ
னுருக்கா தலினு னினையா துளமார்
தருக்கா லுலகந் தரவே முயல
வெருக்கா ணவெழுந் ததுவிக் கினமே.

(இ-ள்) இருக்கு முதலிய வேதங்களால் அறியப்படாத தலைவராகிய கணேசப்பெருமானது திருவுருவத்தை ஆசையோடு தியானஞ்செய்யாது மனத்திற் பொரு

நதியா இறுமாப்பினால் உலகத்தைப் படைக்கும்படி எத்தனிக்க, இடையூறும் அச்ச முண்டாகும்படி தோன்றியது. எ - று (௩)

முடியொன் றிருநீண் முகமூன் றுவிழி
கடியொன் றியநாற் சிகைகா துகளைந்
தடியா றுகையே ழொடுமெய் சமுற
நெடிதாக கையினின் றனபற் பலவே

(இ - ள.) ஒரு சிரமும், இரண்டு நீண்ட முகங்களும், மூன்று கண்களும், மணம்பொருந்திய நான்கு சடைகளும், ஐந்து செவிகளும், ஆறு கால்களும், ஏழு கைகளுங்கொண்டு அச்சமுண்டாகப் பெருவடிவத்துடன் பற்பல உருவங்கள் தோன்றின எ - று (௪)

இவ்வா றெழிலின் றிபுறப் பெவையு
மொவ்வா தனவா யெதிருற் றவைதாந்
துவ்வா னமிழ்தந் தொடர்சே வரினென்
னைவா யறிவுங் கெடவார்த் தனவே.

(இ - ள) இவ்வகையாக அழகில்லாது அவயவங்கள் யாவும் (ஒன்றற்கொன்று) ஒத்திராதனவாகி, அவை யெதிர்ப்பட்டு, உண்ணத்தக்க சிறந்த அமிர்தத்தைப் பின்தொடர்ந்த சேவனைப்போல என்னுடைய ஐவகைத்தான அறிவுங் கெடும்படி ஆர்ப்பரித்தன எ - று

துவ்வான் என்பதில் - து - புனிதமெனினுமொக்கும் (௫)

எள்ளுஞ் சிலவெற் றமெய்யுஞ் சிலவாய்
விள்ளுஞ் சிலவெய் துறுபா வைவிழிக்
கொள்ளுஞ் சிலகூ டியலைத் துவிழத்
தள்ளுஞ் சிலதாக் கினசிற் சிலவே

(இ - ள) (அவ்விகார ரூபங்களில்) சில இழித்துப்பேசும் சில அடிக்க வெழும், சில வாய்திறந்துபேசும், சில கொடுமை பொருந்திய கட்பார்வையைச் செய்யும்; சில ஒன்றுகூடியலைத்து விழும்படி தள்ளும் சிற்சில மோதின (இவ்விதமாக வெண்ணிறந்த துன்புகள் செய்தன) எ - று. (௬)

இவ்விக் கினமென் கொலெழுந் தநமைக்
கவ்விக் கடுகின் றதெனக் கவலுஞ்
செவ்விக் கணமுந் தொதாசிந் தையெனக்
கவ்விக் கினரா சனருட் டிறனால்

(இ - ள) இவ்விடையூறு யாதோ? (இவ்வாறு) எழுந்து நம்மைக் கவ்விக்கொண்டு துன்புறுத்துகின்றதென்று, மனம் வருந்துஞ் சமயத்திலே, அந்த விக்கினராசப் பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருட்டிறத்தினாலே எனக்கோர் எண்ணமுதித்தது எ - று (௭)

முக்கட் கனியா னைமுகன் கழலைக்
கைக்கூப் பினிபோற் றுநர் நாசம

மிகுதிப் படைப்புக் குவிழைந் தமையாற்
றொக்குந் துயரஞ்செய் ததுசூழந் திடமே

(இ - ள்) மூன்று கண்களையும் மதக்களிப்பையு முடைய யானைமுக விநாயகப் பெருமானது திருவடியைக் கையிலுள்ள கனியைப்போலத் தியானஞ்செய்யாது, சுயேச்சை மிகுந்து படைத்தற்றொழில் செய்வதற்கு விருப்பினமையால், இங்கண் சூழ்ந்து நெருங்கித் துன்புவிளைத்தது எ - று (அ)

இனிமென் புனலா டியெழுந் துமிகப்
புனிதங் கொடுபூம்பகை முகனன் மனுவை
நனியெண் ணினலா துநமைத் தொடருந்
துனிதீர் வரிதென் றுதுணிந் திடினான்

(இ - ள்) (இக் கீரவேண்டுதலின்) இனி மெல்லிய புனலின் மூழ்கியெழுந்து மிகவும் பரிசுத்தனாகி, துவாரம்பொருந்திய கையையுடைய யானைமுக விநாயகப் பெருமானது மந்திரத்தை மிகவுங் கணித்தாலன்றி நம்மைத் தொடர்ந்துள்ள துன்பம் ஒழிதலருமையென்று துணிவுற்றயான் எ - று (௯)

வேறு

விதியுளிமென் புனலாடி வெண்ணீறு மெய்ப்பணிந்து
கதியருளு மேரம்பன் காமாதிரு வுருவனைத்து
மதியிலுறத் தியானித்து வளர்யோகத் தினிதிருந்தேன்
பொதிதருமவ் வியோகத்துப் போந்ததெனக் கொருகாட்சி

(இ - ள்) விதிப்படி மெல்லிய நீரின் மூழ்கி, உடலில் திருவெண்ணீற்றினை யணிந்து, உயர் பதவியை யநுக்கிரகிக்கும் ஏரம்ப மூர்த்தியின் அழகிய திருவுருவ முழுவதையும் புத்தியிற் பொருந்தத் தியானஞ் செய்து, உயர்கின்ற யோகமாகத்தில் இனிதாகப்பொருந்தியிருந்தேன் பொதிந்துள்ள அந்த யோகத்திலே எனக்கொரு தோற்றம் உண்டாயிற்று எ - று (௧0)

எழுகடலும் வரம்புகடந் தெங்குநிமிர் புனலிடையோர்
பழுமரத்தி னிலையொன்றிற் பாலனொருவன் றுயிலக்
கழுமலற வடுத்தவனைக் கைபெயர்த்துத் துயிலெடுத்தே
னொழுகுமத முகத்தொடுதன் னுருவுதெரித் தருளினனே

(இ - ள்) சத்த சாகரங்களும் எல்லைதாண்டி யெங்கும் அதிகரித்துள்ள நீரிலே, ஓர் ஆலமரத்தின் இலையொன்றிலே பாலனுருக்கொண்டொருவன் (யோக நித்திரை செய்ய, (யான்) துன்பமகல அவனைச் சமீபித்துக் கையாற்றட்டி நித்திரை விழிக்கச் செய்தேன் (அவன்) மதமொழுகும் யானை முகத்துடன் (விநாயகக்) கடவுளுடைய திருவுருவத்தைத் தரிவித்தருளினன் எ - று

பழுமரம் - ஆலமரம்
யோகத்திற் காட்சியென்றது ஓர் சொப்பனமெனக் (௧௧)

ஆங்கவனை யடிவணங்கி யடியேற்குச் சிருட்டிமுனந்
தாங்குகவென் றருள்புரிந்தாய தமியேனு மதுகொண்டு

பாஙகுபெற முயலவுற்றேன பலவிடரு மலேப்பவது
நீஙகினே னினிபபடைக்கு நிலேயருளென றேனெனலும்.

(இ - ள) அபபொழுது அவ்விநாயகக் கடவுளேத திருவடியிற் பணிந்து கட வுளே! அடியேனுககுச் சிருட்டித தொழிலேச் செய்கவென்று முனனமே திருவருள செய்தீர், எளியோனும அக்கட்டளேயை மேறகொணடு தகுதியாக முயறசி செயதேன. பல துனபஙகளு முணடாகி வருதத அரளேயொழிநதேன இனிச சிருட்டி செய்யும நிலேமையைத திருவருள புரிகவென்று கூறினேன (அபபடியான) சொலலவும எ-று.

எனனருளா லாவதென வெண்ணுது நினைவியா
வுன்னியிட ருழநதனேமற றாயினறி முடிவெயதப
பனனுதிமோ ரக்கரத்தைப பதிலக்கங கணிமுடிவின்
முனனுதுமென றமமனுவை மொழிநதருளி ஞனிறைவன.

(இ - ள.) எனனுடைய திருவருளால் நிகழ்வதே என்றுகருதாமல், உனது வலலமையா லாவதெனறு கருதிதகுனபமடைநதனே. இனி, இடையூறிலலாமல நிறை வேற ஏகாட்சர மநதிரத்தை யுபதேசிபபோம. (நீயதனேப்) பதிலட்சந்தரம சபிக்கக் கடவாய. இறுதியில யாம பிரசனன மாவோமெனறு திருவாய மலாநதருளி, இறைவ ராகிய விநாயகக்கடவுள அமமநதிரத்தை யுபதேசிததருளினர் எ - று (சுங)

யோகததி னருளசெய்த வுறுதிபிடித தேவனன
வேகத்தி னுமனுவை யிராறுவரு டதலெலலேத
தாகததிற கமலத்தோரா தாளுனறி நினறெண்ண
நாகததை வயிறறசைதத நமபெருமா னெதிாநினறுன.

(இ - ள) யோகிருககையில், திருவருள் புரிநத வுறுதிமொழியைப் பற்றுகக் கொணடு, ஏகாடசரத்தாலான அமமநதிரததைப பனனிரு வருட காலம் வரை யில நீரிலுளள தாமரை மலரில ஓர காலேயூனறி நினறு சபிகக, சாபபததை (க்கச்சாக) வயிறறிற் கட்டிய நமது கணேசப்பெருமான் பிரசனன மாயினா எ - று. (சுச)

ஒருகரததின மழுபபடையு மொருகரததிற கமணடலமு
மிருகரததி னபயவர தமுநதாஙகி யெதிாநினற
பொருவிலியை வேதஙகட கெட்டாத பூரணனேக்
கருவிலியைக கதியிலியைக கைதொழுது வணஙகினேன்.

(இ - ள) ஓர் திருககரததில் மழுவாயுதமும, ஓர் திருக்கரததிற் கமண்டலமும், இரண்டு திருக்கரஙகளில (முறையே) அபயவரதமுங கொணடு எதிரே தோன்றிய ஒப்பில்லாத கணேசப் பெருமானும், வேதஙகடகு அதீதனுகிய பரிபூரணனும், பிறவி யிலலாதவனும, (தனககு மேலோர்) கதியில்லாதவனுமாகிய தலேவனேக் கைகூடபபி நம ஸ்கரித்தேன். எ - று. (சுரு)

தோற்றுமே யுலகனேத்துந் தோறறியளி யாதளித்துப்
பாறறுமே பாறறியிடும பண்ணவநின பதமபோறறி
தேறறுமே யுயிரனேததுந தேறறிமல மாயைகனம
நீறறுமே நீறறியரு ளினமலநின பதமபோறறி.

(இ - ள்) உலகங்களையெல்லாம் படையாமலே படைத்து, காவாமலே காத்து, அழியாமலே யழித்துவிடுகின்ற தேவனே! உன்னுடைய திருவடிகள் காக்க. தேறாமலே உயிர்களைத் தேற்றி, மலமாயா கன்மங்களை நீக்கியருள்கின்ற மலரகிதனே! உன்னுடைய திருவடிகள் (அடியேனைக்) காக்க. எ - று.

இச்செய்யுளால் சிருஷ்டியாதி காரியங்கள் இறைவனுடைய இச்சை மாத்திரையாய் நிகழுமெனக் கூறினதாயிற்று. (௧௫)

உரையானு முணர்வானு முடலானு மறிவரியாய்
வரைமார்பு திணிதோளு மதிமுடியு மலர்ப்பதமும்
விரையார்குங் குமக்கலவை மெய்யணிந்த கோலமுமாய்க்
கரையாநெஞ் சமுங்கரையக் கண்ணெதிர்நின் றனைபோற்றி

(இ - ள்) வாக்கினாலும் மனத்தினாலும் தேகத்தினாலும் அறிதற்கரியவனே! மலையையொத்த மார்பும் வலிதங்கிய புயமும் சந்திரனையணிந்த திருமுடியும் தாமரை மலர்போன்ற திருவடியும் வாசம்பொருந்திய குங்குமச்சாந்தையணிந்த தேகப்பொலிவுமாக, உருகாத மனமுருகும்படி என் கண்ணெதிரே தோன்றியவனே! போற்றி. எ - று.

இன்னவா றேத்தெடுத்தேத்தற் கேரம்ப னருள்கூர்ந்தே
யுன்னினீ கொள்வரங்க ளுரையென்ன வெதிர்வணங்கி
நின்னதாண் மறவாத நிலையருளி விக்கினங்க
ளென்னுறா வகையுலகந் தோற்றவர மருளென்றேன்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகத் துதிசெய்த வெனக்கு ஏரம்பமூர்த்தி திருவருள் மிகுந்து, நீ விரும்பிக் கொள்ளும்படி (கருதிய) வரங்களைக் கூறுகவென்று வினவ, (யான் அப்பெருமானை) எதிரே பணிந்து, தேவரீருடைய திருவடியை (எப்பொழுதும்) மறவாததன்மை யருள்செய்து, இடையூறுகள் சம்பவியாதவிதமாக உலகத்தைப் படைக்க வரமருள்கவென்று யாசித்தேன். எ - று. (௧௬)

வரமருளி யேரம்ப னகிழ்கூர்ந்து நந்தமக்குப்
பரவுறுஞ் சத்திகளும் பலவவற் றுண் ஞானமென
விரவுறுங் கிரியையென மிக்குளசத் திகட்டமைக்
கரவிலுளங் கொண்டுலகங் காண்கவென மறைந்தனனால்.

(இ - ள்) விநாயகக்கடவுள் (அவ்வாறே) வரமநுக்கிரகித்து, களிப்புமிகுந்து நமக்குத் துதிக்கத்தக்க எண்ணிறந்த சத்திகளுமுள. அச்சத்திகளில் ஞானமென்றும், பொருந்திய கிரியையென்றும் மேம்பட்ட இரண்டு சத்திகளை வஞ்சமில்லாத (உன்) மனசிற்கொண்டு, உலகங்களைப் படைப்பாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி அந்தர்த்தானமாயினார். எ - று. (௧௭)

கொடுத்தவரஞ் சிரமீது கொண்டுளத்திற் றியானித்தேன்
மடுத்தவிரு சத்திகளு மற்றொருவர் நிகரின்றித்
தொடுத்தபெரு வனப்பினராய்த் தொல்லுலகை மந்திரமா
வெடுத்துரைக்கும் பெயர்சித்தி புத்தியென வெதிர்போந்தார்.

(இ - ள்) (விநாயகக்கடவுள்) பிரசாதித்த வரத்தை உச்சிமேற்கொண்டு மனத்தில் தியானஞ்செய்தேன். நிறைவாகிய (அருளையுடைய) அவ்விரு சத்திகளும், பிற

ரொருவர் (தமக்கு) ஒப்பில்லாமல் நெருங்கிய பேரழகுடையவர்களாய், பழமையாகிய உலகினர்க்கு மந்திரமாய் எடுத்துச்சொல்லுகின்ற சித்திபுத்திகளென்ப பெயர்கொண்டு எதிர் தோன்றினார்கள் எ - று (௨௦)

எதிர்போந்த மாதரைநா னினிதிறைஞ்சித் தவமவளார்
துதிராமை யெனைக்காப்ப வுற்றருளு மன்னைமீர்
முதிராத வொடுமெனக்கு மூவாத மங்களிர்களாயப்
பிதிராத வரமருளிப் பேணுகவென் றிரந்திட்டேன்

(இ - ள்) எதிரே வந்த இருமாதர்களையும் நான் இனிமையாக வணங்கி, என் தவமானது வீணே கெடாமல் அடியேனைக் காப்பாற்றும்படி எழுந்தருளிய தாய்மார்களே! மிக்க ஆசையுடன் எனக்கு நற்புத்திரிகளாய் நீங்காத வரத்தையுந்தவிக் காப்பீர்களாகவென்று (அவர்களை) யாசித்தேன். எ - று

மூவாத - கெடாத. (௨௧)

சத்தியிரு வருமத்தற்குத் தாமிசைந்து வரங்கொடுப்ப
முத்திவெளி தடுத்தாரின் முகமலர்ந்து விநாயகனைச்
சித்தியொடும் புத்தியொடுஞ் சேர்ந்திருக்குங் காட்சித்தகப்
பத்திமிகத் தியானித்துப் படைத்திடமர் தொடங்கினேன்.

(இ - ள்) இரண்டு சத்திகளும் அவ்வெண்டோளுக்கு இணங்கி (அவ்வாறே யாகுகவென்று) வரமுதவ, இலேசாக மோட்சத்தை யடைந்தவர்களைப்போல முகமலர்ச்சிகொண்டு, விநாயகக்கடவுளைச் சித்திபுத்தியென்னுஞ் சத்திகளுடன் சேர்ந்து விளங்கும் பாவனையாக மிக்க பத்தியுடன் தியானஞ்செய்து, (உலக) சிருட்டியைச் செய்யும்படி ஆரம்பித்தேன் எ - று (௨௨)

வேறு

வழுவின் றியென் றுமனத் தொழிலா
லெழுமைந் தரைமுந் துறவின் றவரைப்
பழுதின் றுபடைத் திடுவீ ரென்றுந்
தொழுதங் கவரே கினர்சூழ் துறவில்

(இ - ள்) குற்றமில்லாமல் என் மனச்சிருட்டியால் முற்பட ஏழு புதல்வர்களைப் படைத்து (புத்திரர்களே! அங்கலக்ஷணக்) குறைவின்றிச் சிருட்டியைச் செய்யுங்களென்று அவரைநோக்கிக் கூறவும், அவர்கள் பணிந்து கடுந்துறவிகளாய்ச் சென்றார்கள் எ - று (௨௩)

இசையா தவரே கியிருந் தவமுற்
றசையா வருளா லருளாவீ டுற்று
நசையாற் பினுநா னெழுமைந் தரமை
வசைதீ ரவுயிர்த் துவகுத் தனனே

(இ - ள்) அவர்கள் (என் மொழிக்கு) இணங்காமற் பெருந்தவத்தைச்செய்து நீங்காத திருவருளால் இன்பவீட்டை யடையவும், நான் (மீண்டும் சிருட்டித்தொழில் பெருகும்படி) பெருவிருப்பினோடு பின்னும் ஏழு புத்திரர்களைக் குற்றமறப்பெற்று (அவ்வாறே) கூறினேன் எ - று. (௨௪)

ஆனோரு முன்னோரி னகல விட்டும்
பின்னோன் சனகா தியரே யருளோர
நன்னா ரதமுனை யுந்தன் றுதவி
யென்னாக் கையினுமா வையுமீன் றனனே

(இ - ள்) அவர்களும் தம் முன்னோரைப்போலவே (துறவிகளாய்) சென்று விடவும், நான் அதன்பின்னர் சநகாதியரையும், மிக்க அருள்பொருந்திய நாரதாதியரையும் நன்குபடைத்து, என் சரீரத்தினின்றும் (மற்றுமுள்ள) எல்லாவற்றையும் படைத்தனன். எ - று.

சநகாதியர்—சநகன் - சநந்தனன் - சநாதனன்-சநத்குமாரனெனப்படுவோர்.

நாரதாதியர்—சத்தவிருடிகள் - கர்த்தமர் - நாரதர் - தக்ஷர் எனப்படுவோர்.

வேறு.

அந்தணர் குலமு மங்கியு முகத்தி லரசரைப் புயத்திலவர் துடையிற்
சுந்தர வணிகர் குலத்தினைப் பதத்திற் சூத்திரர் தமையுமுன் படைத்துச்
சந்திரன் மனத்திற் றழற்கதிர் விழியிற் சாற்றிய முகத்தினிந் திரனை
மந்தணை மாகுஞ் செவியினிற் பிராண மருத்துக ளுந்தியில் வானம்,

(இ - ள்) வேதியர் குலத்தையும் அக்கினியையும் முகத்தினின்றும், அரசர்களைத் தோளினின்றும், அழகிய வைசியகுலத்தை நெடிய துடையினின்றும், சூத்திரர்களைப் பாதத்தினின்றும் முற்படச் சிருட்டிசெய்து, சந்திரனை மனத்தினின்றும், சூரியனை விழியினின்றும், சொல்லுகின்ற இந்திரனை முகத்தினின்றும், பிராணாதி வாயுக்களை மறைவிடமாகிய செவியினின்றும், ஆகாயத்தை உந்தியினின்றும். எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர். (உ௬)

முடியினிற் றுறக்க மாதியா மும்பர் மொய்த்துவாழ் பதங்களை முன் மொ
வடியினிற் பூமி யறைந்திடு காதி லாசையா ரெட்டையு மாக்கி [ழிந்த
நெடியகுன் றாதி சராசர மனைத்து நிலைபெற வளித்தனென் னென்னப்
படியறத் தவத்து வியாதனுக் குரைத்தான் பங்கய நாண்மலர்ப் பிரமன்.

(இ - ள்) மோட்ச முதலியனவாகிய தேவர்கள் நெருங்கிவாழும் பதவிகளை முடியினின்றும், பூமியை மேற்கூறிய பாதத்தினின்றும், திசைகளெட்டையும் (முன்) சொல்லிய காதினின்றும் படைத்து, நெடிய மலைமுதலிய சராசரப்பொருள்களையும் நிலைபெறும்படி சிருட்டிசெய்தனன் என்று, அன்றலர்ந்த தாமரைமலரில் வெழுந்தருளியுள்ள பிரமதேவன் ஒப்பற்ற தவத்தைச்செய்த வியாசமுனிவனுக்குக் கூறினன் எ-று

நாண்மலர் என்பதற்கு நாளத்தையுடைய மலரென்றும் பொருளாகும்.

நாள் - அம் —நாளம் அம் - சாரியை (உ௭)

உருத்திரர் மாயனக்கர் ஈரமனு றுப்பவர் காமிசைப
பாலர், திருத்தறு மனுக்கள் முனிவர்கள் வசுக்கள் செழித்திடு மியக்
கர்கள் கணங்கள், கருத்துறு திசைக ணதிகட ருக்கள் களுலிய பறவை
கள் பசுக்கள், பொருந்துயிர் வருக்க மெனவிரு பதினொரு சருக்கமா..
பொலிந்ததிவ் வுலகம்

(இ - ள்) உருத்திரன் - திருமால் - பிரமன் - அக்கினி - சலம் - பூமி - பொருந்திய ஆகாயம் - காற்று - திக்குப்பாலகர்கள் - திருத்தம் பொருந்திய மநுக்கள் - முனிவர்கள் - அட்டவசுக்கள் - நெருங்கிய இயக்கர்கள் - (பதினெண்) கணங்கள் - எண்ணத்தக்க கிரகங்கள் - நதிகள் - கடல்கள் - விருட்சங்கள் - நிறைந்த பறவைகள் - பசுக்கள் [நாற்காலிகள்] பொருந்திய உயிர்களாகுமென்று சொல்லப்படும் இருபத்தொரு பிரிவாக உலகமானது விளங்கியது எ - று. (௨௮)

எயிற்றுக்கா தருநதி வளைசூழ் கமலத் திருந்தவன் வையகம்
படைத்த, தழிந்தவர் புனற்று மனையினர் நடுங்க வழுவுயிர் வேறாக்
தரச, செறிந்தபூங் கந்தற் சித்திபுத் திகடந் திருமணஞ் செப்புதும் வினை
கள், பறிந்துபா முராக்க கேணபதி யென்று பன்னுவன் பிருகுமா தவனே

(இ - ள்) பகைவர்கள் அஞ்சும்படி நெருப்பைக் கக்கும் வேலாயுதம் ஏந்திய கையையுடைய சோமகாந்த மன்னவனே! வண்டுகள் அடித்து மகரந்தப் பொடியை யுண்டு மொய்க்கின்ற தாமரை மலரில் வாழும் பிரமதேவன் உலகத்தைச் சிருட்டிசெய்த வகையைத் தெரிந்தவாறு சொன்னோம் நெருங்கிய மலர்மாலையணிந்த அளகபாரத்தையுடைய சித்திபுத்திகளது திருமணத்தை (இனி)ச் சொல்லுவோம் வினைகள் கெட்டொழிய மதித்துக் கேட்பாயாக வென்று பெருந்தவசியாகிய பிருகு முனிவன் சொல்லலாயினன் எ - று (௨௯)

பிரமசிருட்டிப் படலம் முற்றிற்று

அகத் திருவிருத்தம் - ௯௪௯.

திருமணப்படலம்.

தொழுகுல மாகி முன்னர்த் தோன்றிய மகளிர் பின்னர்
பழுதறு தேவ யாங்குப் படர்ந்தனர் தெரிக்க வென்ன
விழுமிய வியாதன் கேட்ப வேதனு மகிழ்ந்த னோதந்
செழுவிய திருக்கல் யாணத் திறத்தினைச் செப்ப லுற்றான்

(இ - ள்) வணங்கத்தக்க சிரேஷ்டமாகிப் பூர்வத்திலே தோன்றிய (சித்திபுத்திகளென்னும்) மாதர்கள் அதன் பின்னர் எங்குச் சென்றார்கள்? பிரமதேவனே! அதனைக் கூறுகவென்னச் சிறப்புடைய வியாசமுனிவன் கேட்க, பிரமதேவன் மனங்களித்து, அம்மாதர்களுடைய சிறப்பமைந்த திருமணஞ் செய்ததைச் சொல்லத் தொடங்கினன் எ - று. (௧)

உலகெலாம் படைத்த பின்றை யுயிர்த்தொகை பலவு மோங்கி
நிலவிவாழ் கின்ற நாளி னின்மலக் கணேசன் பாதம்
நலமெலா நிறைந்து நின்ற நாரத முனிவன் போற்றக்
குலவுமா தரவிற் சென்றான் கோதறு கயிலா யத்தில்

(இ - ள்) உலக முழுவதையும் சிருட்டித்தபிறகு, பலவகைப் பிராணகோடிகளும் விருத்தியடைந்து விளங்கி வாழுங்காலத்தில், மலரகிதராகிய கணேசப்பெருமானை நன்மை முழுவதும் நிறைந்து விளங்கும் நாரதமுனிவர் துதிசெய்யும்படி விளங்கிய ஆசையுடன் குற்றமற்ற திருக்கயிலாயகிரிக்குச் சென்றனர். எ - று. (௨)

அரியணை மீது வைகு மைங்கரன் பாதம் போற்றிப்
புரிநரம் புளார்ந்த வீணைப் புத்தமு தினிது தேக்கி
விரிபுகழ் பாடிச் சால மெய்யருள் பெற்றுப் பின்னர்த்
தெரிவதொன் றுண்டு நாயேன் செப்புவேன் கேட்க வென்றான்.

(இ-ள்) சிங்காதனத்தின் பேரில் எழுந்தருளியிருக்கும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயக மூர்த்தியின் திருவடியைத் துதித்து, புரியினையுடைய நரம்புகளைத் தைவந்து, வீணையினிடத்துண்டாகிய புதியஅமுதத்தைப் பெருக்கி, (அவருடைய) பரந்தகீர்த்தியைத் துதிசெய்து, மிகுதியாக அவரது உண்மை யருளையடைந்து, பிறகு நாயினை யொத்த அடியேன் யோசிப்ப தொன்றுண்டு, சொல்கின்றேன், கேட்பீர்களாகவென்று கூறலாயினன் எ-று (௩)

முள்ளரைக் கமலச் சேக்கை முன்னவன் றியானித் திட்ட
வுள்ளத்தி ருந்து போந்தா ரோரிரு மாதராந்த
வெள்ளெழின் மாதர் மன்ற லாற்றினின் பாலராகத்
தெள்ளிய மனத்தி லெண்ணஞ் செய்தன னனைய செல்வன்

(இ-ள்) முட்கள் பொருந்திய அரையையுடைய தாமரை மலரில் வசிக்கும் முன்னோனாகிய பிரமதேவன் தியானஞ்செய்த மனதிலிருந்து ஒப்பற்ற இரண்டு கன்னியர்கள் தோன்றினார்கள் அள்ளிக்கொள்ளத்தக்க அழகையுடைய அம் மங்கையர்கள் மணவினையாற்றால் தேவரீரை யடையத்தக்கவர்களென்று அந்தப் பிரமதேவன் தெளிந்த தன் மனதில் யோசித்திருக்கின்றனன் எ-று (௪)

இலக்கண மான்ற மைந்தர்க் கினிதுற வமைக்குங் காலை
மலக்குறும் பகற்று நின்மெய் வடிவினை யெண்ணும் வேதன்
விலக்கற மடவார்க் காயின் விளம்புமம் மடவார் தங்கள்
கலக்கமில் வடிவ முற்றுங் கருதுவன் வேறென் சொல்கேன்.

(இ-ள்) பிரமதேவன் சிறந்த ஆண்மக்கட்கு (உத்தம) இலக்கணங்களை இனிதாக வமைக்குங் காலத்தில், மலக்குறும்பை யகற்றுந் தேவரீருடைய திருவுருவத்தின் சொரூபத்தைத் தியானிப்பான் நீங்குதலற்ற மாதர்கட்கு (இலக்கணங்களையமைப்பது) ஆனால், (முன்சொல்லிய அம்மங்கையர்களது) கலக்கமில்லாத உருவமுழுவதையுந் தியானஞ் செய்வான் (அவர்கள் சிறப்பைப்பற்றி) வேறே யாது சொல்லுகேன்? எ-று (௫)

பெருத்திடல் சுருங்க லின்றிப் பொருத்தமே லணிச்சம் பூமேல்
விருத்தினுங் குழைந்து மென்மை யெய்துவார் கொடியின் மேனியு
முருத்தகு கவிகை சங்க முற்றுளை பல்வுந் தாங்கித்
திருத்தகு கமலம் வென்று சிவந்தவா ளடிகண் மாதோ.

(இ-ள்) உருவமைந்த குடை சங்கம் இவைபோன்ற பலரேகைகள் பொருந்தி, சிறப்புப் பொருந்திய தாமரைமலரைச் சயித்துச் சிவப்புற்ற (அவர்கள்) உள்ளங்கால்கள் பூரித்தல் மெலிதல் (முதலிய தோடங்கள்) இல்லாமல், இரைத்த மெல்லிய அனிச்ச மலரின்மேலிற் பொருத்தினாலும் வாடிக்கன்றிப்போகும் நெடிய கொடி மின்னலை யொத்திருக்கும் எ-று (௬)

நடுவிர லளவு நேரா நடக்கொரு வனமே லோங்கு
மிடுவிர லொன்றொன் றின்மே லேறுறா வறவு நீங்கா
நெடுத்த லகற்சி யின்றிப் பொருவிரற் றிரண்டு நிற்கு
மடுவிர னீளா நிற்று விரணிலத் தமர்ந்து வைகும்.

(இ-ள்) நடுவிரலி னெல்லையும் நேராக ஓரிரேகை தோன்றி மேனோக்கி நிற்கும் பொருந்திய விரல்கள் ஒன்றின்மே லொன்று ஏறாமலும், மிகவும் விலகாமலும், நீளுதலும் பரவுதலு மில்லாமலும், பெருவிரல் உருட்சி பெற்றிருக்கும் நெடு விரல்கள் நீட்சி பெறும் கடைவிரல் பூமியிற் பொருந்தியிருக்கும் எ-று (எ)

உற்றகடை விரல்கள் பாங்க ருற்றபல விரல்க ணீளர்
குறுகிடா நேர்ந்து நிலைா கூறிய விரல்க ளைந்தும்
பெற்றிலக் கணத்த வாகிப் பிறங்கொளிப் பவளத் துண்டஞ்
சிறுமையுற் றழியத் தேசு திகழ்ந்தன தேவ தேவே

(இ-ள்) தேவ தேவராகிய கணேசப்பெருமானே! பொருந்திய கடைவிரல் களின் பக்கலிலுள்ள விரல்கள் நீளாமலுங் குறுகாமலும் மெலிந்திலாமலும், சொல் லிய ஐந்து விரல்களும் (உத்தம) இலக்கணம் பொருந்தியனவாகி விளங்குகின்ற ஒளி யையுடைய பவளத்துண்டமுந் தோல்வியுற்று நாணமடைய ஒளிவிளங்கின எ-று

பொங்கொளி யுமிழ்ந்து வட்ட மாயப்புனை யின்றிச் சற்றே
தங்கிய செப்பிற் றுக்கத் தயங்குநா ளகத்தின் கூட்டஞ்
செங்கழு நீரை முத்தைத் திங்களைச் செந்து வென்று
பங்குறு மிடைய றுத்த பயம்புகப் பணிக்கு மன்றே

(இ-ள்) அதிகரிக்கின்ற ஒளியைச் சிந்தி வட்டவடிவாகிச் சமானமில்லாது சிறிது செந்நிறம் வாய்ந்ததாய் விளங்குங் கால்நகங்களின் கூட்டமானது செங்கழு நீரையும் முத்தையுஞ் சந்திரனையுஞ் சோபித்து வென்று, நாணமடைந்து இடம்விட் டொழியாமல் அபயமடையக் கட்டளையிடுமே எ-று (௯)

அளவினிற் பருத்து மெல்லென் றணிநரம் புரோமங் கோல்போல்
வளர்தன்மி குயர்தல் கோட லழுவிலாப் புறந்தா ணோக்கிக்
களிவளர் கமட்டந் தன்னைக் கரந்திடுங் கலைச் சான்றோ
ரொளிவளர் புத்தகங்க ளுறுத்துவர் சேமந் தன்னில்.

(இ-ள்) அளவினைக் காட்டிலும் பருத்தது அல்லது மெலிந்து அழகிய நரம் பும் உரோமமுங் கொண்டு கோலைப்போல வளர்தலும் மிகவுயர்தலும் கோடுதலு மாகிய குற்றமில்லாத புறந்தாளைப்பார்த்து, சந்தோஷித்து வளர்கின்ற ஆமையானது (நீரில் மூழ்கி) தன்னுருவை ஒளிக்கும் நூற்கலவியின் மேம்பட்டவர்கள் கீர்த்திபெரு கும் புத்தகங்களைச் சேமத்தில் வைப்பார்கள் எ-று. (௧௦)

மிகப்பருத் திடுதன் மிக்க வுபாசியென் றிவைற்றி னீங்கித்
தகப்பருத் தெழுந்து மென்மை தங்கிய குதியின் வண்ணம்
மிகப்பருந் தலைத்தோ ராற் றாரத்து மெய்த்த வாடி
யகப்படுத் திடப்பொற் பாந்தா மழகனைப் பற்று மாகும்.

(இ - ள்) மிகப் பூரித்திருத்தல் மிக்க உயர்வுற்றிருத்தலென்று சொல்லுங் குற்றங்களினீங்கி, தகுதியாகிய அளவுடன் பருத்துத் தோன்றி மென்மைத் தன்மை பொருந்திய குதிக்காலின் அழகு அளவில்லாத தவக்கதையுடையவர்கள் ஆருதாரத்திலும் அடைய வாடி அகப்படுத்துகின்ற அழகிய பந்தினைப்போலும் எம்பெருமானுகிய தேவரீருடைய கையிலுள்ள பந்தினையும்போலும் விளங்கும் எ - று (௧௧)

நரம்பெழு லுயர்த லின்றி நலத்தகத் தசைந்து செம்பொன்
வரம்புசெய் சிறுத ராசின் வட்டமாம் பரட்டின் வண்ண
நரம்பொடு மயிர்தோற் றாக நறுந்துடைக் கணைக்கா லேனை
யரம்பையும் வருந்தச் செய்கை வாவுநா ழிகையும் போலும்

(இ - ள்) பரட்டின் அழகானது நரம்பெழுச்சலும் உயர்தலுமில்லாது நன்மை பெற்ற தசைபிடியுற்று, செம்பொன்னை யளவிடுகின்ற சிறு தராசின் வட்டவடிவாம். நரம்பும் மயிருந் தோன்றாத நல்ல துடை கணைக்கால்கள் நோக்க அரம்பையும் வருந்தச்செய்து அவாவுகின்ற நாழிகை வட்டிலையும்போலும் எ - று (௧௨)

ஏற்றுத லின்றித் தாள வட்டமாய்த் தசைந்து நுண்மை
முற்றவுங் கமியா திருக்கு மொய்யெழின் முழந்தாள் முன்னர்ச்
சொற்றமென் குறங்கு சேர்ந்து துணைசெய்ந் திடுநா லாறெ
ழுற்றிடும் விரலி னெல்லை யுறுவது நிதம்ப மன்றே

(இ - ள்) ஏறுதலில்லாமல் தாளவட்ட முற்றத் தசைகொண்டு நுண்மை முழுதும் வெல்லும் அழகு மிக்க முழங்காலானது முற்கூறிய மெல்லிய துடையுடன் சேர்ந்து துணைகொண்டிருக்கும். நான்கும் ஆறுமென்று பொருந்திய விரற்கடையின் அளவு பொருந்தியது நிதம்பமாகும் எ - று (௧௩)

பெருகிய மதமா யானைப் பிடியொடு கமட மென்று
மருவிய நிதம்பத் தலகுன் மயிருறச் சதுர மாகா
துருவமிக் குயரா நீளா தாழ்த்தா வுயர்ந்த போதித்
தருவளர் இலைசிற் றால வட்டமுந் தாழ்த்தி வைக்கும்

(இ - ள்.) பெருகிய மதமயக்கத்தையுடைய யானைப்பிடியையும் ஆமையையும் வென்று பொருந்திய நிதம்பத் தலகுலானது மயிருறாதும், சதுரமாகாதும் உருவம் பெற்று, உயராதும், நீளாதும், ஆழாதும், உயர்ந்த அரசமரத்தில் வளர்கின்ற இலையையும், சிறிய ஆலவட்டத்தையும் அவமானப்படுத்திவைக்கும் எ - று (௧௪)

வாரிச மராவின் மானின் குளம்படி மருட்டித் தேசாய்ச்
சீரெலி மயிர்போ லச்செறிந் துமென் மயிரு ளோங்கி
யாரெழின் மணிகொண் டாகா மடிப்புமிக் ககற்சி வாய்ந்த
தேருறு பள்ள மான சுழியிவை யிலது செவ்வாய்

(இ - ள்) (நிதம்பத்தின்) செவ்வியவாய தாமரை இதழையும், பாம்பின் படத்தையும், மான்குளம்படியையும் மயங்கச்செய்து ஒளிமிகுந்து, சிறந்த எலியின்மயிர் போல மெல்லிய மயிர்கள் நெருங்கி, உள்ளேயுயர்ந்து, அழகுபொருந்திய மணியைக் கொண்டு, விலக்கத்தக்க மடிப்பும் மிக்கவிரிவும் இடப்புறத்துப் பள்ளமும் பொருந்திய சுழியும் (ஆகிய) இக்குற்றங்களில்லாததாகும் எ - று (௧௫)

பருத்துயர்ந் துறவு மென்மை பயின்றன சகனங் கொங்கை
வருந்திட வறுமை யெய்தி யிருந்தது மருங்கு லுந்தி
பொருந்தக வகன்று தாழ்ந்து வலஞ்சுழித் துயரு ரோமஞ்
செருத்தரு நரம்பு நீங்கித் திகழ்ந்தொளி பயிலா நிற்கும்

(இ - ள்) சகனங்கள் பூரித்துயர்ந்து மிகவுமென்மைத்தன்மை பெற்றன. கொங்கைகள் வருந்தும்படி வறுமையடைந்து இடையானது தளர்ந்தது. கொப்பூழ் அழகுபொரு விசாலமாகிய ஆழமுற்று வலஞ்சுழிபெற்று, உயர்ந்த உரோமங்களும் போர்செய்யும் நரம்புகளுமொழிந்து பிரகாசித்து ஒளிவிளங்காநிற்கும் எ - று.

சகனம் - துடையின் உட்பிரதேசம்.

செருத்தரு நரம்பென்றது பின்னிக்கொண்டிருத்தலின் (கசு)

பல்வகைச் சுழியு ரோமம் பருத்தநீண் மடிப்பு மின்றி
நல்வரை மூன்று தாங்கி நறியவா லிலைபோல் வாய்ந்து
சொல்வரை கடந்த தேசிற் றுலங்கிய வயிற்று நாப்ப
ணளவைகொண் டொழுகிற் றென்ன வணிந்தது ரோம வல்லி

(இ - ள்.) பலவிதமான சுழிகளும் உரோமங்களும் பருத்து நீண்டமடிப்புகளுமில்லாமல், நல்ல மூன்று வரைகளைப்பொருந்தி, நல்ல ஆலிலைபோலமைந்து, சொல்லத்தக்க எல்லையில்லாத அழகுடன் விளங்கிய வயிற்றினமத்தியில், இருளானது அளவுகொண்டொழுகினாற்போல உரோமவல்லியை யணிந்துள்ளது எ - று.

உரோமவல்லி என்றது உரோமாவிசை. வல்லி - கொடி (கஎ)

என்பொடு நரம்பு ரோம மிவைகடோற் றாதுமெல்லென்
றின்புறத் தசைந்து சீர்கொண் டிருந்தன விலாப்பு றங்க
ளன்புறு மிசைய மாழா தங்குல மறுமூன் றாகி
மின்படைத் தசைந்து ரோமம் விரவுறா திருந்த தன்றே.

(இ - ள்) விலாப்புறங்கள் என்பும் நரம்புமாகிய இவைகள் தோன்றாமல், மென்மையாய், இன்பமுறத்தசைபொருந்திய சிறப்புற்றிருந்தன. ஆசைபொருந்திய இசயமானது ஆழமற பதினெட்டங்குலவளவாகி ஒளியுற்றுத் தசைப்பிடிகொண்டு உரோமங்களின்றி யிருந்தது எ - று (கஅ)

புடைபரந் தெழுந்து நீலம் புணர்த்திய தெனக்கண் வாய்ந்து
மிடையற மிடைந்த மார்பின் வியனிட முற்று மாய்ந்து
தடையறப் பணைத்து விம்மித் தம்முளே யிரண்டு மொத்திட்
டிடையினை வருத்தி யண்ணாந் திருந்தன முலைக ளம்மா

(இ - ள்) குசங்கள் பக்கத்திற் பரவித்தோன்றி நீல ரத்தினத்தைப் பதித்தாற்போலச் சூசுகம்பெற்று, நெருக்கமற நெருங்கி, மார்பின் விசாலமான இடமுழுவது மாராய்ந்து தடையின்றிப் பூரித்து இறுமாந்து தமக்குள்ளே தாமிரண்டும் சமானமாகி, இடையைத் (தாங்கவொட்டாது) துன்புறுத்தி அண்ணாந்திருந்தன எ-று.

முலைக்கண்களைச் சூசுகமென்றும் சிலீமுகமென்றுஞ் சொல்வர். அண்ணாந்தல் - மேனோக்கி யிருத்தல் (ககூ)

கணணிணை பருக்த னீடல கவினறி யாழுகல கொஙகை
திணணிய திரிகை யேபோ றிகழுநதடி கனதது மேலே
நணணுரு நோக னீஙக லமைற லெவவா வாத
லெணணிய கடின நணண லிளையடுத தோாககு மெயதா

(இ - ள) மூலைககணக ளிரணடும சனததல் நீளுதல அழகிய முலையாழந் திருசதல, கொஙகையானது வலிய திரிகையைப போலிருநது அடியிற கனசது மே லே பொருநதிய உருவமிலலாகதல விலகியிருததல அழகிலலாதிருததல (ஒனறறகொ னறு) ஒததிராதிருததல நினைககததகக காடினயததை யடைதல (எனறு சொலலப் படும) இககுற்றஙகள அவாகளை யடுததவாகளுககும வரயாடடா எ - று

திரிகை - இடககைமேளம் இயநதிரம - குலால சககிரம (௨௦)

கழுததடி யெழுந ருழ்தல கவினற வெனபு தோறறன
முழுததவிக குறற மினறி மொயயழ கெறிககுந தோளகள
பழுததபத திரணடு வெயயபோற பிணததன பெருதத லெனபு
குழுததக நரமபு ரோமங் கூடினோ தொடகு மெயதா.

(இ - ள) கழுததானது அடி கனததல தாழநதிருததல அழகு கெடும்படி யெனபுகள தோனறுதல (ஆகிய) நிறைதத இக குறறஙகளிலலாமல நெருஙகிய அழ கைவீசும தோளகளானவை குறறமறத திரடசியுறறு மூஙகிலபோலக கிளைததிருந தன பெருததலும எலுமபுகளும கூடடமாகிய நரமபுகளும அவாகளை யடைநதவாக ளுடைய தோளகளுககு முணடாகா. எ - று (௨க)

சநதுக டசைநது தோனறு வாயின தடவு முனகை
மைநதுறு மகரம போனறு வாாநரம புரோமந தோறறு
சொநதளி ரஙகை காணிற செறிமுயல வயிறறின மெலலென்
றுநதெழிற கவிகை யாமை யூாவளை வரையின வாயநத

(இ - ள) சநதுகள தசையுறறுத தோனறுதனவாயின தடவுகினற முன கையானது வலிபொருநதிய மகரததைபபோல நெடிய நரமபுகளும உரோமஙகளும தோனறுவாயின. செவவிய தளிாபோனற உளளஙகையானது வனததில நெருஙகிய முயலின வயிறறைபபோல மெனமையாய அழகமைநத குடை ஆமை நகாகினற சஙகு இவறறைபபோனற இரேகைகள பொருநதின எ - று

தடவுதல - வீணைவாசிததற றொழிலினைறு (௨௨)

செஙகயல கமலஞ் சோசொத திகமவலம புரிது லாககோ
றஙகிய நுகமே வாயநத சகடுறழ வளைகைக காஙகிக
துஙகநால வருணத துளளுந துலைவிலசெல வகதத ராமேற
ரஙகளா தமைமுன பூசை யாறறிய தவததோா போலும.

(இ - ள) செவவையாகிய கயலும, பதுமமும, பொருநதிய சொததிகமும, வலம்புரியும, துலாககோலும, பொருநதிய நுகமும, அழகு அமைநத சககரமும போ னற இரேகைகளைக கையிறபெறறு, புனிதமான நாறகுலததிலும அழிவிலலாத செல வததை யுடையவாகளாயிருபபோா அமமாதாகளைப பூாவததிற பூசைசெயததலல தவ முடையவாகள போலும எ - று

சயல - மசசரேகை கமலய - பதுமரேகை சோதநிகம - ஒரடையாளம வலமபுரி - சஙகரேகை சகடு - சககிரரேகை மறறவைவெளி (௨௩)

விடைகரி பரிமா தோட்டி வீசுசா மரையே நேமி
வடுவிலவச் சிரமபோற றிறறு மருவிமன னவர்பா லாரு
றடுகதை சூலம வேலவா ளவைபொரு வரைக டாஙகிக
கொடைநனி வழஙகு வோரக கோதையா கரஙகும பிடடோர.

(இ - ள) இடபம - யானை - குதிரை - அஙகுசம - வீசுகினற சாமரை - சக்கிரம்-குறறமிலலாத வசசிரம் இவறறைபபோல இரேகைகள பொருநதி அரசாகளைக கூடி வாழ்வோாகளும, போர செயயததகக சூலம வேல வாள முதலிய அவவாயுதங களைத தாஙகியகைகளையுடையவாகளாயப பெருஙகொடை கொடுபபவாகளும அமமா தாகளுடைய கைகளைப பணிநதவாகளாவாாகள. எ - று. (௨௪)

நிரநதுபல வரைக டமமு ணெருஙகுத லறவுநீஙகல
பரநதெழு நரமபு வீஙகல பதுமரே ரஙகை மாடடு
மரநதைசெய நரமபு ரோம மாருதல புறஙகை மாடடும
வரநதரு மனனோ செஙகை வணஙகினோ தமககு மெய்தா.

(இ - ள) (தமமைபபணிவோாககுவேணடிய) வரஙகளைக கொடுககும அவர்களுடைய சிவநத கையைபபணிநதவாகளுககும, வரிசையுறறுப பலரேகைகள தமமில நெருஙகியிருததல - இரேகையினறி யிருததல - பரவியெழுநத நரமபுகளதோனறல முதலியன தாமரைமலாபோனற உளளஙகையிலும, துனபுசெயகினற நரமபுகளும உரோமமும பொருநதல புறஙகையிலும, உணடாகமாடடா. எ - று, (௨௫)

ஒடடகந தவளை செநநா யுரகஙகேள் கழுகு பூனை
கடடிய கழுதை யோரி கடுததிடும வரைகை யுறறு
முடடுற வருநது வோரு மொயவரை யீடடி போலங
குட்டமுற றவரு மநதக் கோதையா கரநதா ழாதோர.

(இ - ள) ஒடடகம தவளை செநநாய பாமபு தேள கழுகு பூனை கழுதை நரி இவறறைபபோனற இரேகைகளைக கையிறபெறறு (செயதொழிலகளில) இடையூறு (பாருநத வருநதுகினறவாகளும, நெருஙகிய மூஙகில ஈடடி இலைபோல அஙகுடடமுடையவாகளும அநதககனனியாகளது கரஙகளைப பணியாதவாகளாவாாகள. எ - று.

கயிரவ மனைய செவவாயக கனனிய ரஙகை நெறறிப
பயிலபெரு விரலகள வெனற பஙகய முகையை நீலச
செயிரறு முகையை வெனறு சிவநதுநல வரைகள வாயநத
வுயிரினு ளுயிராய நினறோ யொழிநதபல விரலு மாதோ.

(இ - ள) உயிாகளுககுளளே யுயிராக நினறவிநாயகக கடவுளே! செவ்வாம்பன மலாபோலச் சிவநத வாயையுடைய அககனனியாகளது அழகிய கையிலுளள பெருவிரலகள தாமரைமொட்டினைவெனறனவாம (பெருவிரல) நீஙகிய பலவிரலகளும நீலோறபலமொட்டினை வெனறு செநநிறமுற்று நலலரேகைகள பொருந்தியுள்ளனவாம எ - று (௨எ)

விளைநதழ கெழிக்கு மஙகை விரலினரு சிவதத லினறி
வளைநதிட லிடையி னீஙகல மயிாநரம பணிநத லோஙக
லளைநதிடு மெனமை யினறி யறவுமெல லெனற லநத
தளைநதமெய வனபபி னாாபாற சாாநதவா தாமுங காணாா.

(இ - ள) அழகுமிகுநது விளஙகுங கைவிரலகள சிவததலிலலாமல, வளைவுறல நடுவேவிலகியிருததல மயிரும நரமபும பெறறிருததல இளைததிருததல கலநத மெனமைத தனமையினறி மிகவுங கடினமாயிருததல முதலிய குறறஙகள, அநதசசேதக வழகுமிககுளளமஙகையாகளைச சாாநதவாகளுங காணமாடடாாகள ஏ - று (உஅ)

வளருகிா கிளியின வாயபோல வாாநதுசேந தொளிாநத சொனன
வொளளிழை மகளிாக் கனறே யொளளுகிா கணடி லாாககும
பளளமாய விடலவெள ளெனறல பணைபறஞ சரச ரததல
புளளியாய வெணமை தோறறல பொறகெனல புணாநத ராவே.

(இ - ள) மேறகூறிய ஒளளிய ஆபரணமணிநத மாதாகளுககு, கூாமையான நகஙகள கிளியினவாயைபபோல வளைநது செநநிறமுறறுப பிரகாசிததன அவாகளுடைய ஒளிவாயநத நகஙகளைப பாாததவாகளுககும (நகஙகள) பளளமாய விடுதல வெணமையாயிருததல அழகு நீஙகசசரசரததல புளளியுடையதாய வெணணிறங காணடால பொறகெனல முதலியகுறறஙகள உணடாகமாடடா. ஏ - று. (உகூ)

வெரிநதலைக் கிடநத வெனபு மெனறசை மூடப பட்டு
வரிநதிடற கரிய நலல வனபபுள மடநல லாாககுத
தெரிநதிட னரமபு ரோமஞ சோாநதுதாழந துயாநது கூனி
யிருநதிட லவைாத தாழநத விடடிடை யவாககு நனறு

(இ - ள) நலல அழகமைநத அவவிளமாதாகளுககு முதுகிலிருநத வெனபு மெலலியதசையான மறைககபபடடுச சிததிரிககறகரியன (எனபு) தெரிதல நரமபும உரோமமுஞ சோநது தாழநதாவது உயாநதாவது கூனறடநதாவதிருததல முதலிய குறறஙகள அமமஙகையாகளைப பணிநத அழகிய இடையையுடைய பெணகளுககு முணடாகமாடடா. ஏ - று. (கூ0)

கோணுத னரமபு தோறறல குறுமயிா கிளைதத லீளல
மாணுற வுறற லினறி வணசவல வனபபு வாயநத
பேணுமங குலஙக ளெனகிற பிறஙகுபு திரணடு பூக
நாணுற வாாகண மூனறு நணணிய கெழிலசோ களைடம.

(இ - ள) கோணுதலும நரமபுகாணப படுதலும நிறமமைநத மயிாகள கிளைததலும நீளுதலும மாடசிமையொழிய வாடுதலுமிலலாத வணமைபொருநதிய முததுககள அழுகுறறன அழகுவாயநத சமுததானது விருமபததகக நானகு அஙகுலஙகளில விளஙகித திரடசியாகிக கமுகமரமும நாணமுறப புமபடி மூனறுரேகைகளைப பொருநதின. ஏ - று

பிறஙகுபு - செயபுஎனனுமவாயபாடடு இறநதகால வினையெசசம (கூக)

குறுகிய பிடறு நெட்டைக் கொழுங்களம் பெருத்த கண்ட
முறுமயிரக் கழுத்து நேர்ந்த வொண்களம் மடிப்புக் கண்டம்
பெறுமட வார்க ளெல்லாம் பிரமனார் மகளி ரான
சிறுநுதன் மாதர் கண்டந் தியானஞ் செய்யாத தீயோர்.

(இ - ள்) குறுகியகழுத்து - மசாத்த நெட்டைக்கழுத்து - கனத்த கழுத்து - மயிர்பொருந்திய கழுத்து - இளைத்த வொள்ளிய கழுத்து - மடிப்புடைய கழுத்து ஆகிய இவற்றைப் பெற்றமாதர்கள் யாவரும், பிரமதேவன்பெற்ற புத்திரிகளான சிறிய நெற்றியையுடைய சித்திபுத்திகளது கழுத்துகளைத்தியானஞ்செய்யாத தீயவர்களாவார்கள். எ - று (௩௨)

இருப்பக்க பாதல் பள்ள மியைந்திட னரம்பு ரோம
மருவுதல் குறுக னீளல் வளைதலவ் வற்றுதலு மின்றி
யிருவிர லளவின் வட்ட மாயத்தகைசெந் தெழில்கொண் டின்பந்
தருவன பிரம னீன்ற தையலார் சுபுக மாதோ.

(இ - ள்) பிரமதேவன்பெற்ற அம்மங்கையர்களது மோவாய்கள் இருபிளவாதல் - பள்ளம்பொருந்தல் - நரம்பும் மயிரும் பொருந்தல் - நீண்டிருத்தல் - வளைந்திருத்தல் - இளைத்திருத்தலாகிய குற்றங்களில்லாமல், இருவிரல்களி னளவுடையனவாய வட்டவடிவினவாயத்தகையுற்று அழகுபெற்றுஇன்பந்தருவனவாயிருந்தன எ-று.

செந்துகிரக் கடிகை போலத் திரண்டிரு புடையுங் கூம்பிச்
சுந்தர வரையொன் றெய்திக் கீழிதழ் துலங்கா நிற்ப
வந்தினமே லதரஞ் சற்றே யுயர்ந்தழ கெழிலக்கு மென்பப்
பைந்தொடி முனைக்கைச் செவ்வாயப் பணிமொழிப் பாவை மார்க்கே.

(இ - ள்) பசிய வளையலையணிந்த முன்கையையும் செவ்விய வாயையும் பணிமொழியையுமுடைய அப்பொற்பதுமைபோன்ற மங்கையர்களுக்கு, செவ்விய பவளத்துண்டுபோலத் திரட்சியுற்று இருபுறங்களுஞ் சிறுத்து அழகிய ஓர்ரேகையுற்றுக் கீழுதடுவிளங்க, மேலுதடுசிறிதுயர்ந்து அழகைக்கீசர்ந்தருமென்று (மேலோர்) சொல்லுவர் எ - று (௩௩)

இதழிரண் டென்ன நாப்ப ணிரேகையாழ்ந் திருத்தல் வீங்கன்
மதர்ரறக் கருகல் வெண்மை மருவலு னுதல்கீழ் வாய்ந்த
வதரமே லிதழ் ரோம மணிந்தகன் றிடலு மெய்தா
பதமரு ளனைய மாதர் பவளவா யதரிசித் தோர்க்கே.

(இ - ள்) இதழ்கள் இரண்டென்று (கண்டோர்) சொல்லும்படிநடுவே இரேகைபதிந்திருத்தல் - பருத்தல் - மதர்ப்பொழியக் கறுத்தல் - வெண்ணிறமெய்தல் - தொங்குதல் - கீழ்பொருந்திய அதரம் மேலிதழ் (இவை) மயிர்கள் விரவப்பெற்று அகலமாதலும், நற்பதவியைக் கொடுக்கும் அம்மங்கையர்களது பவளம்போன்ற இதழ்களைத் தரிசித்தவர்களுக்கு உண்டாகமாட்டா எ - று (௩௪)

முருந்துவெண் முத்த முல்லை முகையினெண் ணான்கு வெண்பற்
றிருந்திரண் டொழுங்கு மொத்த சேயரிக் கண்ணி னார்க்குப்

பரந்துயாந் தகன்று நீண்டு பசுமையாய்ப் பொன்மை யாகிக்
கரிந்துதுன் புறுத்து மூரல் கண்டவர் தமக்கு மெய்தா

(இ - ள) செவ்விய அரிபரந்த கண்களையுடைய அம்மங்கையர்களுக்கு மயிலிறகின் அடியும் வெள்ளியமுத்தும் முல்லையரும்பும்போல வெண்மைநிறம் வாய்ந்த முப்பத்திரண்டு பற்களும்,திருத்தமாகிய இரண்டுவரிசைகளு மொத்திருந்தன விசாலமாகி உயர்ந்து விலகி நெடுகிட பசுநிறமாகிப பொன்னிறமாகிக கரிந்து (இவ்வகைய குற்றங்களால்) துன்புசெய்யும் பற்கள் (அம்மங்கையர் பற்களை) தரிசித்தோர்க்கும் உண்டாகமாட்டா. எ - று (௯௬)

திண்ணிய கற்புச சான்ற சித்திபுத் திகட்குச் செய்ய
வண்ணமாய மென்மை யாகி வயங்கின மணிநா வன்மை
வெண்ணிறங் கருமை நீண்டு வீங்குத லகல லாதி
நண்ணுநா வனரோ செந்நா நாடினோ தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள) வலியமைந்த கற்பினறன்மை மிக்க அந்தச சித்தி புத்திகளுக்குச் செந்நிறமாகியும மென்மைத் தன்மையாகியும அழகியநாக்கள விளங்கின கடினத்தன்மை - வெண்ணிறம - கருநிறம் - நீண்டுபருத்தல - அகன்றிருத்தல முதலிய குற்றங்களைப பொருந்திய நாக்கள அம்மங்கையர்களது செந்நிறமமைந்த நாக்களை நினைத்தவர்களுக்கும உண்டாகமாட்டா. எ - று. (௯௭)

இழுதென மென்மை யெய்தி யிங்குலி கத்திற சேர்ந்த
செழுவிய வுணறு வந்தத் தேவியாக கமைந்த வெண்மை
யொழுகுதல கருமை வன்மை யோங்குத லுற்ற லாதி
வழுவுறு முண்ணு வனரோ மருங்குளார் தமக்கு மெய்தா.

(இ - ள) இழுதுபோல மென்மைத்தன்மையுற்று இங்குலிகத்தைபபோலப் பொருந்திய செழுமைதங்கிய உணறுகள அம்மங்கையர்களுக்குப பொருந்தின வெள்ளென்றிருத்தல கருமைவன்மைகள பெறுதல உயர்தலபொருந்தல முதலிய குற்றம பொருந்திய உணறுகள அம்மங்கையர்களது சமீபத்தி லிருப்பவர்களுக்கும உண்டாகமாட்டா எ - று

இழுது = நிணம (௯௮)

கண்ணிணை யிடுகல் செல்லா கவுட்டிணை கரித்தல் செல்லா
வண்ணவெண் பற்க டோற்று வழிதனறி நகைபி றாது
புண்ணிய நிலத்தி னுக்கு பொருள்களு மெழுந்து பூப்ப
நண்ணிய கொடியே போலு நங்கைமார் நகைக்குங் காலை.

(இ - ள) அம்மாதர்கள் சிரிக்குங்காலையில் இருவிழிகளுஞ் சிறுகாமலும, இருகன்னங்களுஞ் சுருங்காமலும அழகிய வெள்ளியபற்கள் வெளியே தெரியாமலும் புன்சிரிபபுண்டாவதன்றிப பெருநகையுண்டாகாது புண்ணியகரமாகிய நாலவகை நிலங்களினின்றும எல்லாப்பொருள்களும் தோன்றி விளங்கப பொருந்திய கொடி மின்னலையொக்கும. எ - று (௯௯)

துளைசிறுத் திரண்டு பாலுங் கொருபுடை சற்றே யோங்கி
வளர்கொடி நாசி யெள்ளின் மலர்பொரு மாதராக்கு

வளைதலே கருமை செம்மை நுனியினமற் றிடையிற் பள்ள
மளவினிற் குறுக லாதி யடுத்துளோர் மூக்கு மெய்தார்.

(இ - ள்) அம்மங்கையர்களுக்கு, துவாரங்கள் சிறுகி இருபுறங்களிலும் நெருங்கிய இடங்கள் சிறிதுயர்ந்து வளர்கின்ற கொடிபோன்ற நாசியானது எள்ளின் மலரை யொத்திருக்கும் வளைதலும், கருமை செம்மை யெய்தலும், முனையிலும் நடுவிலும் பள்ளமுறுதலும், (இயற்கை) அளவிற்குச் சிறுத்தலும், முதலியகுற்றங்களை (அவர்களைச்) சமீபித்தோர் மூக்குகளும் பெறமாட்டா எ - று (௪0)

மெல்லென விருகா னமுக்கால் வியப்புறத் துமம லென்றிக்
கல்லெனப் பலகாற் றும்மல் கண்டிலேன் கவுளின் வண்ணம்
வல்லெனல் பள்ள மாதன மயிருற லின்றி யாடி
யல்லது நிகரா வட்ட மாயத்தசை தமைந்த மாதோ

(இ - ள்) மென்மைத்தன்மையாக இருமுறையும் மும்முறையுங் களிப்பெய்துதலுமன்றி, கலலென்று [உரத்த] பலமுறை (அவர்கள்) தும்மல் கண்டிலன் கன்னத்தின் அழகானது உறுதியாயிருத்தல் பள்ளமுற்றிருத்தல் மயிருற்றிருத்தல் (முதலிய தோடங்கள்) இல்லாது, கண்ணாடியையன்றி (ப்பிறிதொன்றையும்) நிகராகாது வட்டவடிவமாயத் தசையுற்றுப் பொருந்தின எ - று (௪௧)

தெளிமணி நீலம் போலச் சிறந்திடைக் கறுத்து வெள்ளென்
றொளிகொடு கடையிற் சேந்த வேட்டிற் தடங்க ணென்ப
வெளியிடை புறுத லன்றி மென்மயிர் கறுப்ப வாய்ந்து
வளியியலா முருக்கொண் டன்ன வணங்கனாக கிமைகண் மாதோ

(இ - ள்) (அம்மங்கையருடைய) நெடிய அரிபரந்தவிசாலமான விழிகளின் தெளிவாகிய கருமணிகள் நீலரத்தினம்போலச் சிறப்புற்றும், நடுவேகறுத்தும், வெள்ளென்று ஒளிகொண்டும், முனையிற் செந்நிறமுற்றும் விளங்கினவென்று சொல்வார்கள் இருமையும் முழுவதும் மடிவெடுத்து வந்தாற்போன்ற அம்மாதர்கட்கு இமைகள் நடுவேசந்துகள்பொருந்துதலில்லாது மெல்லிய உரோமங்கள் கருமையுறப் பொருந்தியுள்ளன எ - று (௪உ)

முதிரச்சுவைத் தேனின் வண்ணம் மொய்த்தகக் குளகக் கொத்து
வதிதரு கண்கக் குற்று வரம்பிலா நிதிபெற் றோரும்
பொதிதரு காப் செவ்விப் புந்திய ராகினோரும்
விதிதரு கனவி மாட்டும் விழியருள் வழங்கப் பெற்றோர்

(இ - ள்) முதிர்ந்த உருசியையுடைய தேனிறமுற்ற கண்ணும், பசுவின் கண்ணும் போன்று பொருந்திய கண்களைப்பெற்று எல்லையில்லாத செல்வத்தை யடைந்தவர்களும், மிகுதியாகிய விம்பத்தக்க அழகிய அறிவுடையவர்களும் ஆகிய இவர்களும், பிரமன்பெற்ற அக்கன்னிகைகளுடைய கண்ணருள் கொடுக்கப்பெற்றவர்களாவார்கள் எ - று (௪௩)

கறையடி மேட மேதிக் கண்பொருங் கண்கள் வட்டம்
பெறுவிழி யுயர்ந்த நாட்டம் பிறழ்ந்திட நோக்கு நோக்கு

மறுவுற வலஞ்செல் பார்வை மாறுகண் புருவின் வண்ணம்
முறுநய னங்க ளன்றே யூரினுற் றவர்க்கு மில்லை,

(இ - ள்) யானை ஆடு எருமை இவற்றின் கண்போன்ற கண்களும், வட்டமாகிய கண்களும் உயர்ந்துள்ள கண்களும் (கடைப்பார்வை) பிறழும்படி காணுங் கண்களும் குற்றம்பொருந்த வலப்புறஞ் செல்லும் பார்வையுடைய கண்களும் விகாரமாகிய கண்களும் புருவின்வண்ணம் பொருந்திய கண்களும் ஆகிய இவை அம்மங்கையர் வசிக்கும் நகரத்திலுள்ளவர்க்கு மில்லையாகும் எ - று.

கறை - உரல் கறையடி - உரல்போன்ற அடியையுடைய யானை. (சச)

வாரிமை யிரண்டு மார்ந்த மயிரிடை நீங்கி நிற்றல்
சீரிய பொன்மை யெய்த றிண்ணிதிற் பருத்தல் சால
நேரிய தாத லின்ன நிகழ்தரா பிரம னீன்ற
வேரியங் கூந்தன் மாதர் விழியிமை நோக்கு மோர்க்கே

(இ - ள்) பிரமதேவன்பெற்ற வாசம் பொருந்திய அழகியகூந்தலையுடைய அவ்விருமங்கையர் கண்ணிமை நோக்க கண்டோர்களுக்கு, நெடிய இமைகளிரண்டும் பொருந்திய மயிர்கள் நடுவே விலகிநிற்றலும் சிவந்த பொன்னிறமாதலும் வலியுற்றுத் தடித்தலும் மிகவும் இளைத்திருத்தலும் இவ்வகையகுற்றமுடையனவாகமாட்டா எ-று.

ஒண்மணிப் புருவ மொன்றோ டொன்றுறத் தடுவிற் போன்று
தண்மயிர்ப் பருத்த னீட றமனிய நிறத்த தாதல்
வண்மையின் வனப்பு நீங்க லிடையிடை யகறன் மன்று
பெண்மையிற் சிறந்த வந்தப் பெதும்பையாம் பருவத் தார்க்கே.

(இ - ள்) பெண்டன்மையின் மேம்பட்ட அந்தப் பெதும்பைப்பருவமாகிய மாதர்களுக்கு, ஒளிவாய்ந்த அழகிய புருவங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருந்தாமல், போர்புரியும் வில்லையொத்து, குளிர்ச்சிபொருந்திய மயிர்கள் பருத்தலும் நீளுதலும் பொன்னிறமாதலும் வண்மையாகிய அழகொழிய இடையிடையே விலகிநிற்றலும் பொருந்தமாட்டா எ - று.

பெதும்பை - பெண்கட்குரியதோர் பருவம் அது எழுவகை பேதை பெதும்பை மங்கை மடந்தை அரிவை தெரிவை பேரிளம்பெண்ணெனப்படும். அவற்றுள் எட்டுவயதுமுதல் பதினொருவயதுவரையிற் பெதும்பை (சசு)

வள்ளையின் வார்ந்து தாழ்ந்து மடற்கழி நலத்து முன்னர்த்
தள்ளிய முந்த மன்றூர் தடஞ்செவி முரிப்பி னீங்கி
யெள்ளிய நரம்பு ரோம மெழுந்துமேல் வளைந்து யாந்து
நள்ளிய காதி னோரந் நங்கையர்ப் பணியா தோரே

(இ - ள்) தேவாமிர்தம்போன்ற அம்மங்கையர்களது விசாலமான செவிகள் வள்ளைக்கொடிபோல நெடுகித் தாழ்ந்து மடலுற்று நன்மைபெற்று முன்னர்த் தள்ளியன முரிதலில்லாது இழிந்துதக்க கூற்றக்க நரம்பும் மயிருந்தோன்றி மேலே வளைவுற்று உயர்ச்சிகொண்டு நட்புக்கொள்ளத்தக்க காதுகளையுடையவர்கள் அம்மங்கையர்களை வணங்காதவர்கள் எ - று. (சஎ)

புரிவிரற் கமல வாய்ந்து முழுமதி யிடைப்போழ்ந் தொப்ப
மேவிய வெய்ய மாகி யிளிர்நரம் புரோம நீத்த

தூவியன் னத்தை யொத்தோர் சுடர்நுதல் சுவத்திகம்போற்
பாவிய விரேகை நெற்றிப் பாவையர் மவரைத் தாழ்ந்தோர்.

(இ - ள்) தூவியையுடைய அன்னத்தைப்போன்ற அவர்களது பிரகாசிக்கின்ற நெற்றிகள், மூன்று விரற்கடை யகலமுற்றுப் பூரணசந்திரனை நடுவிற் பிளந்தாற்போற் பொருந்திய உருவமுடையதாகி, பிரகாசிக்கின்ற நரம்பும் உரோமமுமொழிந்தன. சுவத்திகத்தைப்போல இரேகைபொருந்திய நெற்றியையுடைய மாதர்கள் அம்மங்கையர்களைப் பணிந்தவர்கள் எ - று.

தூவி - மயிர். இஃது அன்னத்தூவி மயிற்றூவி யென்பன வழக்கு. அன்னத்தையொத்தோரென வுவமித்தது அவர் நடையைக்குறித்த உவமமெனக் (௬௮)

மதியென வொளிர்ந்து சீத மருவிவான் கங்கை பூத்த
பொதியவிழ் புதிய கஞ்சம் போன்மென மலர்ந்த மாதர்
கதிர்மிழ் முகஞ்சீ மந்த விரேகைகள் கவின்று வார்ந்து
துதிசெய வொளிர்ந்த வென்பர் தொழுதவர் தாமு முய்ய.

(இ - ள்) அம்மங்கையர்களது கிரணங்களைச்சிந்தும் முகங்கள் பூரணசந்திரன் போலப் பிரகாசித்து, குளிர்ச்சிபெற்று, சிறந்த கங்காசலத்திற் புடபித்த முறுக்கவிழ்ந்த புதிய செந்தாமரைபோலுமென்று சொல்லும்படி மலர்ந்தன. வணங்கினவர்கள் கடைத்தேறும்படி சீமந்தரேகைகள் அழகுற்று நெடுகித் துதிசெய்யும்படி பிரகாசித்தனவென்று சொல்லுவார்கள் எ - று. (௬௯)

கட்டழு கெறிக்கும் வேதன் கன்னியர் தமைச்சார்ந் தோர்க்கு
மொட்டுசீ மந்த ரேகை யொருத்தன்மத் தகமே நேர்ந்தென்னி
முட்டற வுயர்ந்து வட்ட மாயெழில் மொய்க்கு நேர்ந்து
விட்டற வீங்க னீளல் விரித்தலன் னவையெய் தாவே.

(இ - ள்) பிரமதேவன் பெற்ற பேரழகு விளங்கும் அக்கன்னியர்களை யணுகினவர்களுக்கும் சீமந்தரேகையுற்று, யானையின் மத்தகத்தை யொத்த சிரமும் தடையற வுயர்ந்து வட்டவடிவமாகி அழகுமிகும் பிரகாசமின்றி மிகப்பூரித்தல் உயர்தல் பரத்தல் ஆகிய இக்குற்றங்களடையா எ - று. (௭0)

வண்டினந் தொடர்ந்தா லென்ன மைகொடு நூற்றா லென்னக்
கொண்டலக ணடுத்தா லென்னக் கூந்தலங் கமுகார்ந் தென்னக்
கண்டவர் வியப்ப வார்ந்து கமழ்ந்துநெய்த் திருண்டு தாழ்வுற்
றுண்டொரு கறுப்பு மிக்கென் றுரைகொடா வினோமென் கூந்தல்.

(இ - ள்) பூங்கொத்தை யணிந்த (அவர்களுடைய) மெல்லிய கூந்தல்கள் வண்டுக்கூட்டங்கள் நெருங்கினாற்போலவும், மையினாலெழுதினாற்போலவும், மேகமானது துயில்செய்தாற்போலவும், அழகிய கூந்தற் கமுகுபொருந்தினாற்போலவும், பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியமுறப் பொருந்தி நீண்டு மணமுற்று நெய்ப்பசைகொண்டு கருமையுற்றுத் தொங்கி, தமக்கு மேம்பட்டதாகிய கறுப்பொன்றுண்டென்று சொல்லப்படாதன (ஆயிருந்தன) எ - று. (௭௧)

இடையிடை வெளிக டோற்ற விறப்பவுங் குறுக னீளல்
கடைபிளந் திருத்தல் செம்மை காருசன் நிறத்த வாத

லடைவற வுலறல வனமை யணுகுதல குழைத லினமை
சடைபட லிணைய கூநதல சாாநதவா தமகருஞ சாரா

(இ - ள) இடையிடையே சநதுகள காணுதல - மிகுதியுங குறுகல - (அதிக மாக) நீளுதல - முனை பிளவுபட்டிருததல - செமமை பொனமையாகிய நிறஙகளை யடைதல - பொருநதாதுலறல - வலிமையாயிருததல - மெனமையாறிருததல - சிக் குபபடுதல இவவகைய குறறமுடைய கூநதலகள (அமமஙகையாகளை) அடைநதவா கடகும உணடாகமாட்டா எ - று (௫௨)

சுடாறுதற புருவ நாபபண டுணடகதி னுதியிற சோந்த
விடலறு மீறுபபெற றோரும விழுததக விடபபாற புளளி
வடிவின தாகிச சேநத மறுவினா றாமுஞ செமபொற
குடநிகா வலபபாற கொஙகை யமமறுக கூடி னோரும.

(இ - ள) பிரகாசிககினற நெறறியும, புருவமததியும, மூககு முனையுமாகிய விடததிற பொருநதிய நீககுதலறற மறுபபெறறவாகளும, இடபபுறததில மேனமை பொருநதப புளளிவடிவாகிச சிவநத மறுவினையுடையவாகளும, செமபொனனுலாகிய குடமபோனற வலபபுறககொஙகையில அழகிய மறுபபெறறவாகளும எ - று

இதுமுதல நானகு பாடலகள ஒருதொடா (௫௩)

கடிபபுறத தலாமென கையிற கழுததிலஞ செவியிற காமா
கொடிறறினின மறுபெற றோருங குவவுவா ணுதலி னோது
வடிததமுத தலைய சூல வரையுறப பெறறோா தாமுந
தடககைமாா புநதி தனனிற சாாவலஞ சுழியி னோரும

(இ - ள) கடிதடததின புறததிலும, மலாபோனற மெலலிய கையிலும, கழுததிலும, அழகிய செவியிலும விருமபததகக கனனததிலும மறுவையுடையவாக ளும, பெருமைபொருநதிய ஒளளிய முகததில அழகுற வடிதத முததலைகளையுடைய சூலமபோனற இரேகையை யடையபபெறறவாகளும, விசாலமான கையிலும மாா பிலும உநதியிலும வலஞசுழி பொருநதபபெறறவாகளும எ - று (௫௪)

வலஞசுழி முதுகி னொனறு வலமபடக கிடககின றோரும
வலஞசுழி யிரணடு சொனன வெரிநதலை வதிகின றோரும
வலஞசுழி யகனற வலகு லடிபபுற மருவி னோரு
நலஞசெறி யாணடில போலு நனசுழி யாயகுற றோரும

(இ - ள) முதுகில ஓா வலஞசுழியினை வெறறியுணடாகுமபடி பெறறவா களும, மேறகூறிய முதுகில இரணடு வலஞசுழிகள இருககபபெறறவாகளும, பரநத அலகுலினடியில வலஞசுழி யொனறு பெறறவாகளும, அவவலகுலில நனமைமிகக சககரமபோலும நலல சுழியை யுடையவாகளும எ - று. (௫௫)

ஒருசுழி மூககிற பெற்ற வொணடொடி யோரு மேனைக
கருஞசுன மறுவி ரேகை காமரு சுழியுற றோரு
மருமலாப பொருட்டு வாழககை வானவன வளாகக லுற்ற
விருவர்கம பாதப போது மிறைஞசிமுன னருளபெற் றோரே.

(இ - ள்.) நாசியில் ஓர் சுழியைப்பெற்ற மங்கையர்களும் ஏனைய நீளக்கத்தக்க நன்மைபொருந்திய மறுக்களும் அழகிய சுழிகளும் அடையப்பெற்றவர்களும், வாசம்பொருந்திய தாமரைமலர்க்கொட்டையில் வாழ்க்கையையுடைய பிரமதேவன் வளர்த்த அவ்விருமங்கையர்களது திருவடித்தாமரைகளையும் பணிந்து பூர்வத்தில் (அவர்களது) திருவருளைப் பெற்றவர்களானார்கள் எ - று (௫௬)

கருநிற மறுவொர் மூக்கி னுதிபுறக் கலந்து ளோருங்
கருத்தமெட் டெள்ளர்ச்சே போலும் வடிவு புறங் காலைப் பற்றிய
பெருகிய வலகு லந்தம பிறப்புக்குத் திகழுகின் றோரு
மொருசுழி கடிதொட் டலகு லளவுமுற றுஎளிர்கின் றோரும்.

(இ - ள்) கருநிறம்பொருந்திய மறுவை நீண்ட மூக்கின் முனையிற் பொருந்தப்பெற்றவர்களும், கருத்தத்தக்க எள்ளைப்போலுங் கொசுகைப்போலும் வடிவானது புறங்காலமுதற் பரந்த அலகுலவரையிற் பிரகாசிக்கப்பெற்றவர்களும், ஒரு சுழியானது கடிமுதல் அலகுலவரையிற் பொருந்தி விளங்கப்பெற்றவர்களும் எ - று

இதுமுதல் நான்கு செய்யுள்கள் ஒருதொடர்
கொசுகு - மசகம் (௫௭)

கடிமுதல் வயிற்றின் காறு மொருசுழி கதுவி னோருங்
கடிமுதல் வயிற்றின் காறு மிருசுழி கதுவி னோரும்
வடிபொருங் குவளைக் கண்ணின் மருவிய சுழியி னோரு
நெடியவொண் ணுதன்மேற் சால நிகழ்வலஞ் சுழியி னோரும்.

(இ - ள்) கடிமுதல் வயிற்றினெல்லையும் ஒரு சுழி யிருக்கப்பெற்றவர்களும், கடிமுதல் வயிற்றினெல்லையும் இருசுழிகளிருக்கப்பெற்றவர்களும், கூர்மைவாய்ந்து போர்புரியுங் குவளைமலர்போன்ற கண்களிற் பொருந்திய சுழியினையுடையவர்களும், நீண்ட ஒள்ளிய நெற்றியின்பேரில் மிகுதியாய் விளங்கும் வலஞ்சுழிகளையுடையவர்களும் எ - று (௫௮)

சுழிவல மிடமாய்க் கூந்த றுவளபிடர்க் கதுவி னோரு
மழகிய வரையி னுப்ப வெளிழிற் செவிக்கண் மீதிற்
குழல்வளர் சியினுர் சிக்கட் கூடிய சுழியி னோரும்
விழிதுயி லுற்ற காலை விளங்குபற் கறிக்கின் றோரும்.

(இ - ள்) அளகமானது துவளுகின்ற பிடரின்பேரில் வலமிடமாகச் சுழிகள் பெற்றவர்களும், அழகுவாய்ந்த அரைநடுவிலேயும் அள்ளிக்கொள்ளத்தக்க அழகையுடையசெவிகளின்பரிலேயும், கூந்தல் வளர்கையையுடைய உச்சியினிடத்திலும் பொருந்திய சுழியையுடையவர்களும், நித்திரைசெய்கையிலே, பிரகாசிக்கின்ற பற்களைக் கறிக்கின்றவர்களும் எ - று (௫௯)

இலக்கண நெறியி னீங்கு மினையன பிறவும் பெற்றுங்
கலக்கஞ் செறுத லாதிக் கரிசினைப் பெற்றோ ரெல்லா
நலக்குறாண மலரின் மேலோ னுற்றவப் பேறுய்த் தோனி
யலக்கணவை யகத்தி னீக்கு மங்கலார் வடிவு காணர்.

(இ - ள்) (உத்தம) இலக்கணமாக்கத்தினின்று விலகிய இத்தன்மையவான பிறவற்றையும் பெற்று வருந்தத்தக்க துன்பமடைதல் முதலியகுற்றங்களை யடைந்

தவர்கள் யாவரும் நன்மைபுரியும் அன்றலர்ந்த தாமரைமலரின்மேற் பொருந்திய பிரமதேவனுடைய நல்ல தவப்பலனாகத்தோன்றி, உலகிற்குத் துன்பத்தை விலக்கும் அவ்விருமங்கையர்களது வடிவத்தைக் காணாதவர்களாயினார்கள். எ - ள. (௩௦)

மனமொழி வடிவுக் கெட்டா வரம்பிலின் பத்தைக் கற்றோர்
மனமொழி வடிவுங் கெட்டுச் சுவையொடு மாணச் சொற்றுங்
கனகனே நிகரின் மாதரா ரெழி லியற்பிற் றென்றே
நின்றுமுன் னுரைத்த னுள்ள வாறெவர் நிகழ்த்த வல்லார்

(இ - ள) மனவாக்குக் காயங்கட்கு நீதப்பட்ட எல்லையில்லாத சுகத்தைக் கற்றவர்கள் மனவாக்குக்காயங்கட கெட்டொகையுடன மாட்சியுறச் சொன்னாற்போல, ஒப்பில்லாத அம்மங்கையரழகு இத்தன்மைத்தென்று தேவரீர்முன்னே (ஒருவாறு) கூறினேன் கடவுளே! (அதனை) உள்ளபடி யெவர்தாமெடுத்துச்சொல்லவல்லவர்? (ஒருவருமிலர்) எ - று (௩௧)

வேறு

என்று வீணைகை யேந்திய நாரதன்
மன்ற லோதியா ரணிமையு ரைத்ததும்
நன்று கேட்டு மகிழ்ந்தரு ணல்கினான்
கொன்றை வேணிக் குழகன் குமாரனே.

(இ - ள.) என்று (இவ்வகையாக) வீணையைக்கையிலேந்திய நாரதமுனிவன் வாசம்பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளது அழகை (வாணித்து)ச் சொல்லவும், கொன்றைமலர் மாலையணிந்த சடையையுடைய சிவபெருமானாரது புத்திரராகிய விநாயகக்கடவுள் நன்றாகக் கேட்டுக்களித்துத் திருவருள்செய்தனர் எ - று

நாரதர்வீணையை மகதி யெனப்படும் (௩௨)

ஐயன் மெய்ப்பருள் கொண்டடி தாழ்ந்துபோய்
கையில் வீணை கதுவிய மாதவ
னைய நுண்ணிடை நங்கைய ரின்புற
வைய முய்ய மதித்திங் கோதினான்

(இ - ள) கையிலே மகதிவீணையைத்தாங்கிய பெருந்தவமுடைய நாரதமுனிவன் விநாயகப்பெருமானுடைய அழியாத திருவருளைப்பெற்று, அவருடைய திருவடியைப்பணிந்து சென்று, இளைக்கின்ற நுட்பமாகிய இடையையுடைய சித்திபுத்திதேவிகள்களிப்பெய்தவும், உலகங்கள் கடைத்தேறவும் யோசித்து (அவர்களிடத்தில்) இதனைக்கூறினன் எ - று (௩௩)

பொன்ற யங்கிய பூணிளங் கொங்கையீர்
மின்ற யங்கு விநாயகன் மெய்ப்பத
மொன்று மன்பி னுவந்து பணிந்தனே
னின்று நுங்கள் வனப்பு நிகழ்த்தினேன்.

(இ - ள்) பொன்னாற்செய்து பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த முதிராத தனங்களையுடைய மங்கையர்களே! விநாயகக்கடவுளுடைய பிரகாசம் பொருந்திய

மெல்லிய திருவடியைப்பொருந்திய அன்புடன் களித்து வணங்கி (அவர்முன்) நின்று உங்கள் சவுந்தரியத்தை யுரைத்தேன் எ - று (௬௪)

விதுவ ணிந்த விநாயக னெம்பிரான்
பதும நேர்முகப் பாவையிர் நுங்களை
வதுவை யாற்ற மதித்திருக் கின்றனன்
னிதுநி கழ்ந்த படியென வியம்பினான்

(இ - ள்) செந்தாமரை மலர்போன்ற முகத்தையுடையவர்களே! சந்திரனை (சிரோமாலையாக) அணிந்த எம்பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் உங்களைத் திருமணஞ் செய்யும்படி திருவுள்ளங்கொண்டிருக்கின்றார் இது நடக்கத்தக்கதென்று (அவர்களுடன்) கூறினன் எ - று

பாவை - பதுமை இது உவமவாகுபெயர் (௬௫)

வேறு

இன்னணமு னித்தலைவ னேற்புநவி யப்பக்
கன்னிபரு மன்றல்புரி காதலிரு ந்தார்
நன்னரவரை வால்வரை நாயகன்ம ருங்கு
மன்னுவது செய்திடம தித்தனனெ ழுந்தேன்

(இ - ள்) முனிவர்தலைவனான நாரதமுனிவன் இவ்வாறு பொருந்தக்கூற, (சித்திபுத்திகளாகிய) கன்னிகைகளும் (விநாயகக்கடவுளை) திருமணஞ்செய்யும் விருப்போடிருந்தார்கள் (வியாசமுனிவனே!) யான் அவர்களை நல்ல மணவினையால் ஐங்கரக்கடவுள்பாற் பொருந்துதல்செய்ய யோசித்தெழுந்தேன் எ - று (௬௬)

முக்கண்முக மைந்துடைய முன்னவனை மூவாத்
தக்கன்மக மீறுபுரி சங்கரனை விண்ணோர்
தொக்கனர்தொ ழுங்கயிலை துன்னினனவைக்கட்
புக்கடிவ ணங்குபுபு கழ்ந்தினிது நின்றேன்

(இ - ள்) திரிநேத்திரங்கள்பொருந்திய ஐந்து திருமுகங்களையுடைய முதற்கடவுளும், அழியாத தக்கன்செய்த யாகத்தை யழிவுபடுத்தியவனுமாகிய சிவபெருமானை, தேவர்கள்கூடிப் பணிகின்ற திருக்கைலையையடைந்து சபையினுட்சென்று (அவருடைய) திருவடியைப் பணிந்து தோத்திரஞ்செய்து இனிதாக நின்றேன் எ-று

தொக்கனர் துன்னினன் என்ற வினைமுற்றுக்கள் வினையெச்சப்பொருளில் நின்றன. வணங்குபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம் (௬௭)

வந்தவர வென்கொலெனு மங்கையுமை பங்காக்
கெந்தைநின திண்ணருளி னெங்களையு யிர்த்தோற்
கிந்திரையு நாணுமெழின் மங்கையரை யீந்தற்
கந்தணநின் சிந்தையறி தற்கெனவி சைத்தேன்.

(இ - ள்) நீ வந்தவருகை யாதென வினவிய உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானுக்கு, எந்தையே! அந்தணனே! தேவரீருடைய திருவருளால், எங்களைத் தந்தருளிய கணேசப்பெருமானுக்கு இந்திரையும் நாணமடையத்தக்க அழகமைந்த சித்தி

புத்திதேவிகளை மணஞ்செய்விக்கத் தேவரீருடைய திருவுள்ளத்தை புணர்த்தரகென்று கூறினேன் எ - று

இந்திரை - ஸ்ரீதேவி (௬௮)

திங்கண்முடி வேய்ந்தசிவ னார்கருணை கூர்ந்து
நங்கைமுக நோக்கவுமை நங்கையெனை நோக்கி
ஐங்கரன யக்குமருண் மைறலனை யோர்க்கு
மங்கலம தாமதுவை யந்துகடி தென்றாள்

(இ - ள) சந்திரனை முடிமேலணிந்த சிவபெருமானார் பொருந்திய கிருபை மிகுந்து உமாதேவியின் திருமுகத்தைப்பார்க்க, உமாதேவியார் என்னைப்பார்த்து, ஐந்து கரங்களையுடைய கணேசருக்கு விருப்புண்டாக்குந் திருமணம் எல்லோருக்கு மங்கலத்தை யுண்டுசெய்வதாம் (ஆதலின் அதனை) விரைவிற்செய்க வென்றனர் எ-று

குரவரிசை யங்கருணை கொட்டுமுக வேழ
வரத்தனைப் பொருத்திவ ணிங்கிபடி யேனைமுன்
பரவிரு சத்திகளை யித்தனையன் றேயவ
விரவுமல ரோதியரை வேட்டருள்க வென்றேன்.

(இ - ள) குரவர்கள் சம்மதித்தலால், கிருபையைச் சொரியும் யானைமுக விநாயகக்கடவுளைச் சமீபித்து எதிரபணிந்து, சுவாமிகளே! முன்னேயான தற்செய்ய இருசத்திகளை யுதவினீரன்றோ? அமரலர்கள் பொருந்திய கூந்தலையுடைய சித்தி புத்திகளைத் திருமணம்புரிந்தருள்வீராகவெனக் கூறினேன் எ - று

குரவர் - தாயதந்தையர் வரதன் - வரங்களைக் கொடுப்போன் அல்லது சிறந்தவன். (௭௦)

நின்றனுருவில் யாது நிகழ்கின்றதது வன்றி
மன்றுலகில் வேறுநிக ழாமரபி னாலும்
கன்னியரை நீவதுவை காணினல தின்பந்
துன்னுதலு றாதுலக மெனவிதுவுஞ் சொன்னேன்

(இ - ள) தேவரீருடைய திருவுருவில் எது நிகழுகின்றதோ அதுவேயல்லது பிறிதொன்று நிலைபெற்ற வுலகத்தில் நிகழாத மரபுவழியால், அச்சித்திபுத்திகளைத் தேவரீர் திருமணம் புரிந்தாலன்றி உலகத்தில் இன்பமென்பது பொருந்த மாட்டா தென்று இதனையு முரைத்தேன் எ - று (௭௧)

நிலைக மாந்தரொடு பெண்கணினை வொத்துக்
கூடினது வென்றொழினை கோத்தறவ ளர்த்துப்
பீடுதர லல்லவை பெறுதல்புரிந் து
நாடுமெனை யாண்டருள்க வென்றுநனி வுற்றேன்.

(இ - ள) தொன்மையாகிய வுலகத்தில் ஆண்மக்களோடு பெண்மக்கள் மனமிசைந்து சேர்ந்தால், அச்செயல் என் படைப்புத்தொழிலைக் குற்றமறப் பெருக்கி நன்மையைத் தருவதால், திருமணஞ்செய்வித்தல் கருதிவந்த அடியேனை யாண்டருள வேண்டுமென்றும் விண்ணப்பஞ்செய்தேன். எ - று. (௭௨)

வேறு

அட்ட மூர்த்தி யத்தற்கிறை வற்றநீ
பெட்ட யன்றல பிறக்குமு யற்சிசெ
யிட்ட மாகிய யாவர்க ளோடுநாஞ்
சட்ட வெய்துதுந் தாழ்க்கலை யென்றனன்

(இ - ள்) எண்வகைமூர்த்தங்களாகவிளங்கும் விநாயகக்கடவுள் அவ்வேண்டுகோளுக்கு இணங்கினவராகி, நீ விரும்பத்தக்க திருமணத்தை முடிக்கும் முயற்சியைச் செய்வாயாக நாம் இஷ்டமாகிய எல்லாரோடும் திருத்தமாக வருவோம் காலந் தாழ்க்காது செல்கவென்றனர் எ - று

அட்டமூர்த்தி யென்றமை, திருவாசகம் "நிலநீர் நெருப்புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன், புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின்றான், உலகே ழெனத்திசை பத்தெனத்தா னொருவனுமே, பலவாகி நின்றவா தோணோக்க மாடாமோ" என்பதனாலறிக (எங)

கருணை நாயகன் கண்ணருள் கொண்டுபோய்த்
திருவி னாயகன் சேவடி தாழ்ந்துநான்
மருவின் வார்குழ லார்மண மோதிப்பின்
பொருவில் சத்திய லோகம் புகுந்தனன்

(இ - ள்) நான் கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமான் கடாட்சம் பெற்றுச் சென்று, இலக்குநாயகனாகிய திருமாலின் செவ்விய திருவடியைப் பணிந்து, வாசம் பொருந்திய நீண்ட நல்ல கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளின் திருமணத்தைக் கூறிப் பிறகு ஒப்பில்லாத (என்னுடைய) சத்தியலோகத்தை யடைந்தேன் எ - று (எச)

வேறு

முனிவர ரெழுவரை முடிகொள் வேந்தரைப்
புனிதவா னவர்களைப் புலவர் மன்னனைக்
கனிமொழி யவரொடுங் கடுக வம்மினென்
றினியமங் கலம்பொறித் தெய்த வுய்த்தனன்

(இ - ள்) சப்த விருடியரையும், கிரீடமணிந்த மன்னர்களையும், புனிதமான தேவர்களையும், தேவராசனாகிய இந்திரனையும், தத்தம் மனைவிமார்களோடும் விரைந்து வாருங்களென்று இனிமைபொருந்திய திருமணத்திருமுகம் வரைந்து (அவர்கள்பால்) அடைய (தூதுவரை)ச் செலுத்தினேன் எ - று

முனிவரரெழுவர்—அத்திரி ஆங்கிரசன் கௌதமன் சமதக்கினி பரத்துவாசன் வசிட்டன் விசுவாமித்திரன் என்பவர் அன்றியும், அகத்தியன் ஆங்கிரசன் கௌதமன் காசிபன் புலத்தியன் மார்க்கண்டன் வசிட்டனென்பதும் வழக்கு. (எரு)

மாதவ வசிட்டன்முன் மாத வத்தரு
மிந்திரன் முதலிய தேவர் கூட்டமும்
பாதலத் தவரும்பார்த் திவரும் யாவருங்
காதலி மாரொடுங் களித்து நண்ணினார்.

(இ - ள்) (பிரமன் செலுத்திய சித்திபுத்திகளின் திருமணத் திருமுகங் கண்டு) பெருந்தவமுடைய வசிட்டன் முதலாகிய சிறந்த தவசிகளும், திருமால் முதலாகிய தேவர்கூட்டத்தவர்களும், பாதலவாசிகளும், அரசர்களும், மற்றெல்லோரும் (தத்தம்) மனைவிமார்களோடும் விருப்புற்று வந்தார்கள் எ - று.

சீதரன் - ஸ்ரீதேவியை மார்பிலணிந்தவன், திருமால். (௭௬)

நிதிமணித் தருக்களு நீடு தேனுவுங்
கதிர்மணி யிழைகளுங் கருத்தின் வேட்டவுந்
முதிர்சுவை யுணவுமுன் னணைஞ ரோடு
பதியினர் கைக்கொளப் பணிப்பச் செய்தனன்

(இ - ள்) நிதிகளும் மணிகளும் தருக்களும் பெருமை மிக்க காமதேனுவும் (ஆகியவை) பிரகாசமுடைய மணிகளிழைத்தபணிகளும், மனதில் விரும்பியனவும், சுவை முதிர்ந்த வுணவும், (ஆகியவிவற்றை) நெருங்கினவர்களுடன் அந்நகரவாசிகள் கைக்கொள்ளும்படி கொடுக்கச்செய்தனன் எ - று.

நிதி—சங்கநிதி பதுமநிதியென விரண்டு இவை முறையே சங்கரூபமும் பதுமரூபமு முடையனவாய்த் தம்மிடத்துள்ள பொருளை யெடுக்குந்தோறுங் குறையாது கொடுக்கு மியல்பின.

மணி—சிந்தாமணி - சூடாமணி - சியமந்தகமணி முதலியன.

தருக்கள்—கற்பகம் - அரிசந்தனம் - சந்தானம் - பாரிசாதம் - மந்தாரமென்பன இவை விரும்பியவற்றைக் குறைவின்றிக் கொடுக்கும்.

தேனு—பசு. (௭௭)

நச்சிய மயனிரு நகரங் கோட்டினை
யிச்சையி னியற்றின னியற்று மன்றலுக்
கச்செழு மண்டப மகத்தி னாக்கினன்
விச்சுவ கன்மனென் றுரைக்கு மேதையான்

(இ - ள்) (யாவரும்) விரும்பிய மயனென்பவன் திருநகரத்தைத் தன் விருப்பின்படி அழகுசெய்தனன் செய்யத்தக்க திருமணத்திற்காகிய அந்தச் செழிய மண்டபத்தை விசுவகன்மனென்று சொல்லப்படும் அறிவினையுடையவன் மனதால் நிருமித்தனன் எ - று.

மயன் - அசுரகம்மியனென்றும், விசுவகன்மன்-தேவகம்மியனென்றுஞ் சொல்லப்படுவர் இவர்களே சிறப்புநூல் வல்லவர்களாம். (௭௮)

வனப்பினை முழுவது மடித்து நான்முகன்
மனப்பெரு முயற்சியின் வருத்த மாநகர்க்
கனப்பெரு மயனடி மனத்துக் காக்கிய
வினைப்படு மெழிலெவ ரியம்ப வல்லவர்

(இ - ள்) நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் அழகு முழுவதையும், வடித்தெடுத்து மனத்தின் பெருமுயற்சியினால் சிருட்டிசெய்த சிறந்த அந்நகரத்திற்கு, அப்படிப்பட்ட பெருமைவாய்ந்த மயனென்பவன் திருமணத்திற்காகச் செய்த மிகுதியாகிய அழகை யெவர் தாமெடுத்துச்சொல்ல வல்லவராவர்? எ - று. (௭௯)

வேறு

முத்தின் றோரண பந்தியு முதிர்குலை வாழைக்
கொத்துமம் பூகமுங் குளிர்மணிப் பந்தருங் கொடியும்
பித்தி யோவியப் பிறக்கமும் பிறங்குவே திகையின்
வைத்த பூரண கும்பமும் வயின்வயின் விளங்கும்

(இ - ள்.) முத்தாலாகிய தோரணவரிசையும், முதிர்ந்த குலையையுடைய வாழைமரக்கூட்டங்களும், கமுகமரங்களும், குளிர்ச்சிவாய்ந்த முத்துப்பந்தர்களும், துவசங்களும், சுவர்த்தலத்தெழுதிய சித்திரப்பிரகாசமும், விளங்குகின்ற திண்ணையின்மேலமைத்திய பூரணகும்பங்களும் இடங்கடோறும் விளங்கின எ - று.

பூரணகும்பம் - நிறைகுடம் (௮௰)

வடாது மால்வரை மருட்டிய மாற்றுயர் பொன்னாற்
றடாத பேரொளி மணிகளாற் சமைத்தயா நகரின்
விடாத பேரெழில் நோக்கவிண் காவல னளவிற்
படாத வாள்விழி படைத்திலே னெனப்பரி வுழந்தான்.

(இ - ள்) பெரிய வடமலையாகிய மேருமலையை மயங்கச்செய்த மாற்றுயர்ந்த பொன்னாலும், தடைசெய்யப்படாத பேரொளிவாய்ந்த இரத்தினங்களாலுஞ் செய்யப்பட்ட அச்சிறந்த நகரத்தின் நீங்காத பேரழகைப் பார்க்கும்படி எண்ணிக்கையிலடங்காத (அநேக கோடி) ஒளிபொருந்திய விழிகளை யடைந்திலேனென்று, தேவர்க்கிறைவனான இந்திரன் துன்பமிகுந்தான் எ - று.

இந்திரன் தன் ஆயிரங்கண்களாலுங் கண்டுமுடியாமையின் "அளவிற் படாத வாள்விழி படைத்திலே னெனப்பரி வுழந்தான்" என்றார்

வடாதுவரை - மேரு வடதிசையிற் பல மலைகளிருப்பினும் அது பொன்மலையாதலாலும் சிவபிரானுக்கு வில்லானதாலும் பூமத்தியிலிருந்து அதனைச்சுமத்தலாலுஞ் சிறப்புநோக்கி அதனையே கூறுதல் வழக்கு. (௮௧)

இந்தி ராதியர் வேறொரு துறக்கமெய் தினர்போ
லந்தி லேர்கையி லழுந்தின ரந்நக ரவரு
மெந்தை யாகடிக் கியற்றுபுத் தெழிலவர் களிப்பான்
முந்து நோக்குறு முயர்பதி முற்றினா ரனையார்.

(இ - ள்) இந்திரன் முதலிய இமையவர்கள் வேறொரு சுவர்க்கலோகமடைந்தவர்களைப்போல, அவ்விடத்திற் சந்தோட (சாகர) த்தில் மூழ்கினார்கள் அந்நகரவாசிகளும் எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமணத்திற்குச் செய்த புதிய அலங்காரத்தினாற் பெருகிய களிப்பால், முற்பட்டுச்சொன்னத உயர்ந்த பதவியை யடைந்தவர்களை யொத்தார்கள் எ - று

அந்தில் - அவ்விடம், அசை. "அந்திலாங் கசைநிலை யிடப்பொரு ளாகும்" - என்பது சூத்திரம்

புத்தெழில் - புதுமை - எழில் (௮௨.)

ஆழி ரட்டிய கோடியென் றாழ்மம் புவியுங்
கூறு நெத்திரண் முழுதுங் கூடவந் நகரம்

வீறு பெற்றவர் நாளினும் விளங்குகா லத்தால்
வேறு பட்டில தவையெலா மொருங்கிய விளைவால்

(இ-ள்) பன்னிருகோடி சூரியர்களும், சந்திரர்களும் சொல்லுகின்ற நக்ஷத்திரத்தொகுதி முழுவதும் ஒன்று சேர்ந்து பெருமைபெற்ற அகசாபத்திலும், அந்நகரமானது விளங்குகின்ற காலத்தினாலுண்டாகும் வேறுபாட்டையடைந்ததில்லை (என்னெனில்) அவையாவுந் தம்மிடத்தொருங்குள்ள தன்மையால் எ-று (௮௩)

காம தேனுவி னுண்டியுங் கற்பகத் திழையும்
வாம மேகலை மகளிரு மைந்தரும் பெறலாற்
றாமெ லாமுரு வொத்தலிற் றம்முளோ வில்லை
நாம மாத்திரம் வேறுபா டெண்ணவிற் றுவண

(இ-ள்) காமதேனுவினாற் கொடுக்கப்படும் உணவுகளும், கற்பகத்தருவினாற் கொடுக்கப்படும் ஆபரணங்களுமாகிய இவற்றை, அழகிய மேகலாபரணமணிந்த மாதர்களும் ஆடவர்களும் பெறுவதால், தாங்கள் யாவரும் வடிவமொத்திருத்தலால் தங்கட்குள்ளே வேறுபாடில்லாமல், பெயர்கள் மாத்திரமே வேறுபாடுகளைச் சொல்லாநின்றன எ-று (௮௪)

பாரி சாதமந் தாரங்கற் பகம்பசுந் தேவ
தார மேவுசந் தானமென் றிவையெனத் தழைந்த
வேரி தாழ்பொழில் விம்மிதம் பற்பல விளைப்ப
ஆரு நோக்கின ரவ்வயி னவ்வயி னகலார்

(இ-ள்) பாரிசாதம் - மந்தாரம் - கற்பகம் - பசிய தேவதாரம் - பொருந்திய சந்தானமென்று சொல்லப்படும் இப்பஞ்சதருக்களும் நெருங்கிய தேன்பாயுஞ் சோலைகள் எண்ணிறந்த விம்மிதங்களை யுண்டுசெய்ய, (ஆங்கடைந்துள்ள) எல்லோரும் அவ்விடங்களை விட்டு நீங்காதவர்களாகிப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள் எ-று (௮௫)

வேட்ட வேட்டவை கற்பக மாதிகள் வீச
வேட்டை தீர்தர வேற்றிள மகளிரு மிலங்குஞ்
சேட்டு மாமுடி மைந்தருந் திகழ்விளை யாட்டுக்
கோட்டி மேயினர் குளிர்மலர்ப் பொதும்பரு நகரும்

(இ-ள்) விரும்பிய பொருள்களை விரும்பியவகையே கற்பகத்தரு முதலியன வீசுதலால் (தமது) ஆசையகலும்படி (அவற்றைப்) பெற்று, இளமைவாய்ந்த பெண்களும் பிரகாசிக்கின்ற சிறந்த பெருமைபொருந்திய முடியையணிந்த புருடர்களும், நிறமமைந்த மலர்களையுடைய சோலைகளிலும் நகரத்திலும், விளங்குகின்ற விளையாடல்களைச் செய்யுங் கூட்டங்களாயினார்கள். எ-று

ஏட்டை - ஆசை. ஆறு - கடைக்குறைந்து ஆவென நின்றது. (௮௬)

வாச மென்புன லாடியு மலர்ந்தபூம் பொழிலி
னூச லம்மனை கந்துக மாடியு முவந்து
நேச மல்கிய வன்பரி னூடியு நெடுங்கட்
காசு லம்பிய முலையினா ரிலங்குளங் களித்தார்

(இ-ள்) மணமெய்திய மெல்லிய நீர்விளையாடல் செய்தும், விகசித்த மலர்ச் சோலையில், ஊசல் அம்மனை கந்துகம் இவ்வாடல்கள் செய்தும், சந்தோஷித்தும்,

அன்புமிகுந்த கணவரிடத்தில் மனநாடியும், நெடியகண்களையுங் காசானது அசைகின்ற முலைகளையுமுடைய மாதர்களிற் சிலர் மனங்களித்தார்கள் எ - று.

ஊசல் - ஊஞ்சல் அம்மனை இஃதிக்காலத்து எழுங்காயெனப்படும் கந்துகம் - பந்து காசு - நவமணிகள் அல்லது ஓர்வகை மாதரணிவடம். (௮௭)

கிள்ளை மென்சொலாற் பூவையின் கிளவியைக் கீழ்ந்துங்
கிள்ளை மென்சொலைப் பூவையின் கிளவியாற் கீழ்ந்து
நள்ளு மென்பிடி யாடலை யன்னத்தா னலிந்துங்
கள்ளுலாங் கோதையர் தம்முளே சிலருளங் களித்தார்

(இ - ள்) கிளிகளின் மெல்லிய சொற்களால் நாகணவாய்ப்பறவைகளின் சொற்களைக் கீழ்ப்படச்செய்தும், கிளிகளின் மெல்லிய சொற்களை நாகணவாய்ப்பறவைகளின் சொற்களாற் கீழ்ப்படச்செய்தும், விரும்பத்தக்க மெல்லிய பெண்யானையின் நடையை அன்னப்பறவையால் துன்புறுத்தியும், தேன்பொருந்திய அளகத்தையுடைய மங்கையர்களிலே சிலர் மனமுவந்தார்கள் எ - று (௮௮)

களிசெய் வேழத்தின் வென்றியுங் கவன்வாம் பரியின்
விளிவில் வென்றியு மேழக்குஞ் சிவல்கவு தாரி
யொளிறு கோட்டுடை வாரணம் போரிடை யுறுத்து
வெளிறில் வென்றியும் வேந்தருட் சிலர்கொடு வியந்தார்.

(இ - ள்) மதக்களிப்பைச் செய்யும் யானையினாலாகிய வெற்றியும், நடையுடன் தாவிச்செல்லும் குதிரையினாலாகிய அழியாதவெற்றியும், ஆடு - சிவல் - கவுதாரி-பிரகாசிக்கின்ற உச்சிக்கொண்டையையுடைய சேவற்கோழி ஆகிய இவற்றின் சண்டையால் உண்டாகும் வெளிறற்றதன்மையற்ற வெற்றியுங்கொண்டு மன்னவருட் சிலர் மனங்களித்தார்கள் எ - று

கவனம் - குதிரைநடை

சிவலெனினுங் கவுதாரியெனினுமொக்கும் ஆயினும் அவ்விரண்டனையுங் கூறியிருத்தலின் அவற்றின் உட்பேதங்களெனக்கொள்க (௮௯)

சுருதி யாதிக டெளிற வுணர்ந்துசூழ் வினையை
யொருவு மாதவ வசிட்டர் தியற்று வாதங்
டரும வாதமு மருத்தவா தமுந்தகு காமப்
பொருளின் வாதமு முத்திவா தமுமபுகன் றிருந்தார்

(இ - ள்) வேதமுதலியவற்றை (ஐயந்திரிபு அறியாமையென்னும்) குற்றங்களொழியக்கற்று, தம்மைச்சூழ்ந்த வினைத்தொடக்கை யொழித்த பெருந்தவமுடைய வசிட்டர்முதலிய ஆங்கிருந்த பெரியோர்கள் தருமவாதமும் அருத்தவாதமும் தகுதியாகிய காமப்பொருளினையுடைய வாதமும் மோட்சப் பிரதிபாதகமான வாதமுஞ் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். எ - று

இச்செய்யுளால் ஆங்கிருந்த வசிட்டராதியோர் சதுர்வித புருஷார்த்தங்களைப்பற்றி ஒருவரோடொருவர் வாதித்துக்கொண் டிருந்தாரென்றவா. (௯0)

சனக ராதியாம் யோகியர் தத்துவன் மொழிந்த
வனக மாகிய வாகமத் தளவையா லருளாற்

புனித மாகிய பூரண பொருளிய லுயிர்சீர்
தனிவி ராவுபா சத்திய னவின்றன ரிருந்தார்.

(இ - ள்.) சநகர்முதலாகிய யோகிகள் தத்துவசொரூபியாகிய இறைவன் கூறிய அழியாமைத் தன்மையையுடைய சிவாகமவிதிப்படி திருவருள் வசத்திற்ற பரிசுத்தமாகிய பரிபூரணப்பொருளினியல்பும், உயிர்களின் சீர்த்தியும், மிருத்தியாகக் கலந்த பாசத்தினியல்பும் (இத்தன்மையனவெனக்) கூறிக்கொண்டிருந்தார்கள் எ - று.

புனிதமாகிய பூரணப்பொருள் - பதி. உயிர் - பசு. பாசத்தினியல் - பாச வியற்கை, எனவே திரிபதார்த்தங்களின் விடயமாகச் சம்பாஷணைசெய்துகொண்டிருந் தார்களென்பதாம். (௬௧)

சித்தி யெட்டையுங் காட்டுபு சித்தர்கட் டம்மு
ளொத்தி டார்களை வணக்கின ருவந்தன ரிருந்தார்
சுத்த வானவ ரினத்தவர் தம்மொடு தொக்குத்
தத்த மாற்றலைத் தோற்றுபு தருக்கின ரிருந்தார்

(இ - ள்.) சித்தர்கள் எண்வகைச்சித்திகளையுங் காட்டிக்கொண்டு, தங்களுள் இணங்காதவர்களை வணங்கச்செய்து களித்திருந்தார்கள். புனிதமாகிய தேவர்கள் தம்மினத்தாருடன்கூடித் தங்கட்டங்கள் பராக்கிரமங்களை (ஒருவர்க்கொருவர்) காட்டிக் கொண்டிறுமாந்திருந்தார்கள். எ - று.

தம்முளொத்திடாரென்றது தங்கள் பக்கத்தவராகாது மாறுபட்டவர்களை.

வணக்கினர் - உவந்தனர் என்பன முற்றெச்சங்கள். தருக்கினர் என்பதும் முற்றெச்சம் "வினைமுற் றேவினை யெச்ச மாகலுங் - குறிப்புமுற் றீரெச்ச மாகலு முளவே" என்றது சூத்திரம் (௬௨)

பதும மாநிதித் தொங்கலும் பணிலமா நிதியிற்
புதுவ தாமணித் தொடலையும் பொற்பமர் கற்ப
மதுவ றாமலர்த் தொடையலு மாடையு மற்றுங்
கதுவு மாமண மண்டபக் கவினுரைக் கடங்கா.

(இ - ள்.) சிறந்தபதுமநிதியாலாகிய தொங்கல்களும், பெருமைவாய்ந்தபணில நிதியாலாகிய புதியமாலைகளும், அழகினையுடைய சிறந்தகற்பகத்தருவினதேன்சொரித லொழியாத மலர்மாலைகளும், ஆடைகளும் பிறபொருள்களும் நெருங்கிய சிறந்த திருமணமண்டபத்தினுடைய அழகுகள் சொல்வதற்கு அடங்கமாட்டா எ - று.

பதுமநிதி - இருவகைநிதிகளுளொன்று அல்லது பதுமம் - ராயம். நிதி - குப்பல், எனவே பதுமநிதியென்பது இரசகுண்டிகளென்று மொருசாரார். பணிலம் - சங்கு; மணிமுத்துகள். தொடலை - மாலை. பொற்பு என்ற தில் அகரம் ஆறனுருபிடைச்சொல் கற்பகமென்பது கற்பமெனநின்றது உரைக் கடங்காவென்றதை, உரைக்கு அடங்காவென்றும், உரைக்க அடங்காவென்றும் பதப் பிரிவு கொள்ளக்கிடந்தது ஆடையென்றது விதானமுதலியனவெனக். (௬௩)

மணிப்பொற் றூணொடு நாட்டிய மரகத வாழை
தணிப்பு றுத்தப்பூக் கந்தந்து கன்னலூர் தாழைய

வணிப்பொற் பூண்டுகி லமுதுசிற் றுண்டிக ளனைத்துங்
கணிப்பி லாதன வழங்குவ கண்டவர் வியப்ப.

(இ - ள்) நவமணிகளிழைத்த பொன்னாலாகிய தூண்களிலெல்லாம் நிறைத்தியவாழைமரங்களும், எண்ணில்லாத கமுகமரங்களும், தகுதியாகிய கருப்பங்கழிகளுந் தழைத்து, (தம்மைப்) பார்த்தவர்கள் ஆச்சரியமடையும்படி அழகிய பொன்னாற்செய்த ஆபரணங்களையும் ஆடைகளையும் உணவுகளையும் பலகாரவகைகள் முதலிய வெல்லாவற்றையும் எண்ணிறந்தனவாகக் கொடாநின்றன எ - று.

கற்பகத்தருக்களுடன் கலந்து வாழ்ந்த தன்மையாலும், கணேசப்பெருமானுடைய திருமணத்திற் குபயோகப்படலின் அவர் கிருபாநோக்கமுற்றமையாலும், அவற்றிற் கவ்வகைய ஆற்றல்வந்ததென்க. (௯௫)

விண்ணின் வேறுவே றாகிய வுலகினவிம் மிதத்து
மண்ணின் வேறுவே றாகிய தீவினவான பொருளுந்
திண்ண மாகிய பித்தியிற் சித்திர மாப்
பண்ணு வார்க்கெலாந் தொழிலொடு நற்பயன் விளைக்கும்

(இ - ள்) ஆகாயத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய உலகங்களின் அற்புதங்களும், பூலோகத்திலுள்ள வெவ்வேறாகிய தீவுகளின் சிறந்த பொருள்களுமாக, உறுதியாகிய சுவர்த்தலங்களிலெழுதிய சித்திரங்கள், தம்மை யெழுதியவர்களுக்கெல்லாம், தங்கடங்கள் மரபுக்கேற்பத் தொழில்செய்வனவாகிச் சிறந்த பலனைக் கொடாநின்றன எ - று.

காம தேனுவா திகளெனக் கடிசெய்பந்த ரணைந்த
சேம மாமுரு வுகள்பல செறிப்பதே யன்றிக்
காம தேனுவா திகளையும் பன்முறை காணற்
கேம மாகிய விம்மித மெண்ணில புரிவ

(இ - ள்) காமதேனு முதலியனவாக, அழகுசெய்கின்ற பந்தர்களிலுள்ள சேமமாகிய வடிவங்கள் பலபொருள்களைத் தருவதேயல்லாமல், காமதேனு முதலியவற்றையும் அநேகமுறைகள் அவமானப்படுத்தி, அவ்விடத்து இன்பமாகிய எண்ணிறந்த அற்புதங்களைச் செய்யாநின்றன எ - று. (௯௬)

அழல்செய் பல்கதிர்ச் சூரிய ரவிரொளி மழுங்க
நிழல்செய் பல்கதிர் நிதிமணி யிழைத்தமண் டபத்தி
னுழல்செய் தேவர்க ளிழல்செயா தொளிர்தம துருவங்
கழல்செ யாநிழல் காட்டவி தெனனெனக் கடுத்தார்.

(இ - ள்) தீயைச்சொரியும் பல கிரணங்களையுடைய சூரியர்களது பிரகாசிக்கின்ற ஒளியானது குன்றும்படி நிழலைச்செய்கின்ற பல கிரணங்களையுடைய நவமணிகளிழைத்த (பொன்னாலாகிய) மண்டபத்திலே சஞ்சரிக்கின்ற தேவர்கள், நிழலைச்செய்யாது பிரகாசிக்கும் (இயற்கையுடைய) தமதுருவங்கள் (தம்மை) விட்டுப் பிரியாத நிழலைச்செய்ய (கண்டு) இஃதென்னென்று மயக்குற்றார்கள் எ - று. (௯௭)

வரைவு வேட்கையின் மண்டப மாதிமுற் றியபின்
விரைய நாரதன் வெள்ளியால் வரைபுகுந் திறைவ

வரையா தேவர்க ளனைவரு மடுத்தன ரெழுகென்
றுரைசெய் தானது கேட்டுமை பாகனு ருவந்தான்

(இ - ள்) திருமணமகிழ்ச்சியால், மண்டபமுதலியன (அலங்கரித்து) முடித்தபின்னர், நாரதமுனிவன் விரைந்து, பெரிய வெள்ளிமலையாகிய திருக்கயிலாயகிரியை யடைந்து (விநாயகக்கடவுள் தந் சந்நிதானமுற்று) எமது தலைவரே! அரசர்களும் தேவர்களும் மற்றுமுள்ளவர்களும் (திருமணத்தைத் தரிசிக்க) வந்துள்ளார்கள் எழுந்தருள்கவென்று கூறினன் உமாதேவியாரை யோர்பாகமாகவுடைய சிவபெருமான் அதனைக்கேட்டுக் களித்து எ - று (௯௮)

அத்தி வத்திரந் தமலனை யழைத்தயன் வளர்த்த
சித்தி புத்தியைத் திருமணஞ் செய்திடல் வேண்டு
மொத்த கோலநீ கொள்கென வுரைத்தனர் கேட்ட
சுத்த தத்துவன் றாபனி தோய்ந்தணி யணிவான்

(இ - ள்) யானைமுகத்தையுடைய மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுளை விளித்து, நீ பிரமதேவன் வளர்த்த சித்திபுத்திகளைத் திருமணம் புரியவேண்டுமாதலின், அதற்கேற்ற திருக்கோலங்கொள்கவென்று கூறினர் அதனைக்கேட்ட சுத்ததத்துவ சொரூபியாகிய விநாயகக்கடவுள் புனிதமான நீரின் மூழ்கி, ஆபரணங்களை யணிவாராயினர் எ - று (௯௯)

வேறு

உம்பர்க ளிமையா நாட்ட மோவற விமைப்பச் செய்யும்
பம்பிய வனப்பின் மேனிப் படரொளி தணித்தா லென்னச்
செம்பொன்னம் பரங்கை வாங்கித் திருவரை யிசையச் சாத்தி
வம்பவிழ் கலவைச் செச்சை மருமந்தோள் பூசி னானே

(இ - ள்) தேவர்களுடைய இமைகொட்டாத விழிகளையும் ஓயாது இமைகொட்டும்படி செய்கின்ற நெருங்கிய அழகையுடைய திருமேனியின் பரவிய வொளியைக் குறைத்தாற்போல, செவ்விய பொன்னுடையைத் திருக்கரத்தாலெடுத்து, திருவரையிற் பொருந்தவணிந்து வாசனைவீசுங் கலவைச்செச்சையைத் திருமார்பிலுந் திருத்தோள்களிலும் பூசிக்கொண்டனர் எ - று

இமையாநாட்டம் தேவர்கட்குரியது இதுபற்றியே யவர்கள் இமையவர்களெனப்பட்டனர் செச்சை - செஞ்சந்தனக்குழம்பு (௫00)

திங்களை முடியில் வைத்த செய்தியை யறிந்து தாமு
மங்கினி தேற வெண்ணி யருந்தவ மாற்ற வானிற்
றங்கிய கோளு நாளு மொருங்குறத் தரித்த தேய்ப்பப்
பொங்கொளி மணிகால் யாத்த பொன்முடி சூடி னானே

(இ - ள்) சந்திரனைச் சடைமுடியிலணிந்த செய்தியையுணர்ந்து, தாங்களும் அவ்விடத்தி லேறக்கருதி அருந்தவஞ் செய்ததலால், ஆகாயத்திற் பொருந்திய (பிற) கிரகங்களையும் நக்ஷத்திரங்களையும் ஒன்று சேர்ந்திருக்கும்படி (விநாயகக்கடவுள் தமது சடையில்) அணிந்ததைப்போல, மிக்க ஒளியைக்கக்கும் இரத்தினங்கள் பதித்த பொன்னாற்செய்த கிரீடத்தை யணிந்தனர் எ - று

சூரியன முதலிய கிரகஙகளும, அசுவினிமுதலிய நக்ஷத்திரங்களும ஒருஙகு சோநதனபோல விளஙகு மிரததினஙகளபதித்த பொன கிரீடமணிநதன ரெனபது கருதது (௧0௪)

அருந்தவத் தூரிய தெனறே யவிர்சடை மறைநதது நினற
திருந்துபொன முடியின மீது திருமணக காட்சி யினமேல
வருந்துமென றெண்ணி னனபோல வளர்சடை மதிவெண டிங்கள
பொருந்துற வணிநது கொனறை மாலிகை பொறபச் சூழ்ந்தான.

(இ - ள்) வளாகினற சடாடவியிற பொருந்திய இளமபிறைசசந்திரன, திருமணததைக காணபதில விருபபுறறு வருததமடையுமெனறு திருவுளளஞ செயதார் போல, அரியதவததொழிலுக்கே யுரியதெனறு கருதி, விளஙகுகினற சடையைமூடிநினற திருததமாகிய பொனனாலாகிய கிரீடததினமேரிற பொருநதவணிநது, கொனறைமாலையயும அழகுற வணிநதனன எ - று.

"வளர்சடை மதிவெணடிஙகள திருமணககாட்சியினமேல (விருமபி) வருநதுமென றெண்ணினனைபோல, அருநதவததூரியதெனறே யவிர்சடைமறைநதது நினற திருநதுபொன முடியினமீது, பொருந்துற வணிநது" எனறநவயஙகொளக

திஙகளை முடிமீதணிநது கொனறைமாலை புனைநதானெனபது கருதது.

அணடகோ டிகளை யெல்லா மரைக்கணத் தழறறி நீறறு
மணடுசே ரழறகண மனறன மதத்தியில வரமபு நீஙகி
மிணடலுங கூடு மெனறு வெயதுமுன காததா லென்னக்
கணடவா வியபப நெறறிக் கதிர்மணி யோடை சோத்தான.

(இ - ள) (பலலாயிர) கோடியணடஙகளையும அரைவிநாடியில எரிததுச் சாமபராககும மிகுதியுடைய தீககணணனது திருமண நிகழ்ச்சியினிடையில, தன எலலைகடநது (மததததால) அடாததலுங கூடுமெனறுகருதி, தீமையைமுறபடடுத் தடைசெயதாறபோல, தரிசித்தவாகள களிப்பெயதுமபடி திருநெறறியில பிரகாசிக்கினற நவமணிகளபதித்த ஓடையணிநதனன எ - று.

ஓடை - நெறறிபபட்டம இறைவருடைய சூரிய சோமாக்கினிகளாகிய விழிகளில, தீககண இயறகையாகச் சாவததையு மழிப்பதாதலின, திருமணததிலும ஒருவேளை அஙஙனம நிகழாவணணம் அதனைமறைதது நெறறிபபட்டமணிநதனரென் றுகறபிததனர். (௧0௫)

ஏறறிய மணிப்பொன மோலி யிடததினி தணியப பட்ட
கீறறிளந் திஙகள தானற கேழ்கிளா நிலவோ வெனன
நீற்றொளி பழுதத நெறறி நிகரறு வாசஞ் சாலத
தேறறிய நறுஞ்சிந் தூரத் திலகமும பொறிததது வைததான.

(இ - ள) (திருமுடியில) அணிநத மணிகளிழைதத பொற்கிரீடத்தில இனிதாகத் தரிககபபட்ட இளமபிறைசசநதிரன் சிநதிய நிறமவிளங்கும் நிலவோவெனறு (கணடோா) சொலலுமபடி, திருவெணணீற்றின பிரகாசமானது மிக்கு விளஙகுந திருநெறறியில், ஒபபுகூறுத லருமையாகிய மிக்கவாசஙகலநத நலல சிநதூரமாகிய திலகததையு மெழுதினா. எ - று.

கிரீடத்திலணிந்த சந்திரனவீசிய நிலவென்று சொல்லும்படி வெண்ணீற்றொளிவிளங்கும் நெற்றியிற் சிந்தூரத்திலதம் இட்டனனென்பது கருத்து. (௩௯)

காமவே ளெனப் வன்னுன கைத்தலக் கொடியின மீனும்
சேமவான் கொடியின மீனுந் திருமுகக் கருணை வெள்ளத்
தேமமாந் திருப்ப வெண்ணி மருங்குற வெய்தி யாங்கு
வாமமா மணியிற் செய்த மகரகுண் டலங்கா திட்டான்.

(இ - ள்) மன்மதன் வருந்தும்படி அவனுடைய கைத்தலத்திற்பிடித்த துவசத்திலுள்ள மகரமும், சிறந்த சேமக்கொடியிலுள்ள மகரமும், (விநாயகப்பெருமானுடைய) திருமுகமானது பொழிகின்ற கிருபாவெள்ளத்தில் இன்புற்றிருக்கக் கருதி, இருபுறங்களிலும் வந்திருந்தாற்போல, அழகுபொருந்திய இரத்தினங்களாலாகிய மகரகுண்டலங்களைத் திருச்செவியி லணிந்தனர் எ - று.

வேளென்பது மன்மதனுக்கும் முருகனுக்கும் பொதுவாக வழங்கலின் காமவேளென்றார். காமனாகியவேளென விரியும். இது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. மன்மதன்கொடிமகரம் அம்மகரமும் அவன்சேமக்கொடியிலுள்ளமகரமும் வெள்ளத்தில் களித்துவாழ்ந் தமது மரபுவழக்கால், கணேசப்பெருமானுடைய கருணைவெள்ளத்தில் துன்பின்றி யிருக்கவந்தனபோலு மென்றார். வான்கொடியின்மீன் என்றதற்கு ஆகாயத்திலுள்ள நெடிய மீனராசியென்றுவது, கொடிபோலும் விளங்கும் அருந்ததிமீன் [மீன் - நக்ஷத்திரம்] என்றுவது பொருள்கூறினும் பொருந்தும்.

இச்செய்யுளின்கருத்து மகரகுண்டலமணிந்தனன் என்பதாம். (௪௰)

முகநிதிக் கமலங் கண்ட மெனுநிதி மூரிச் சங்கந்
தகவுமிழ் மணிக ளென்னத் தரளமா லிகைபொற் பூண்க
ளுகுகதிர்க் கடக மாழி யுதரபந் தனங்கே யூர
நகைமணிச் சிலம்பு மற்று நலத்தக வணிந்தா னன்றே.

(இ - ள்) முகமாகிய கமலநிதியும், கண்டமென்று சொல்லத்தக்க வலிய சங்கநிதியும் தகுதியுறச்சிந்திய மணிகளென்று சொல்லும்படி முத்துமாலைகளும், பொற்பணிகளும், சிந்துகின்ற கிரணங்களையுடைய கடகங்களும், மோதிரங்களும், உதரபந்தனமும், கேயூரங்களும், பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினச்சிலம்புகளும், பிற ஆபரணங்களும் நன்மைபொருந்த அணிந்தனர் எ - று.

கமலம் முகத்திற்கும், சங்கம் கண்டத்திற்கும் உவமானப்பொருள்களாதலின் "முகநிதிக்கமலங் கண்டமெனுநிதி மூரிச்சங்கம்" என்றார். நிதிக்கமலம் என்பது நிதியாகிய கமலமென விரியும். உகுகதிர் - வினைத்தொகை. இதனைக் கதிர் உகு என மாற்றுதலுமாகும். உதரபந்தனம் - அரைப்பட்டிகை. கேயூரம் - தோளணி.

திருமணக் கோலங் கொள்ளச் சிவபிரா னினிது நோக்கி
வருமயி ராவ ணத்தை வழங்குபு தானு மாதும்
பொருவிடை யிவர்ந்தான் காற்போற் பொழிமதக் களிநல் யானை
யிருவருக் கரிய வைங்கை யெம்பிரா னேறி னானே.

(இ - ள்) (கணேசப்பெருமான் இவ்வகையாகத்) திருமணத் திருக்கோலங் கொள்ளவும், சிவபெருமான் (அதனை) இனிமையாகக்கண்டு, வருகின்ற அயிராவணத்தை (அவருக்கு வாகனமாக)க் கொடுத்து, போர்செய்யும் இடபவாகனத்தில் தாமும்

உமாதேவியாருமாக ஆரோகணித்தனர் பிரமவிஷ்ணுக்களுக்கு அறிதற்கரிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய எமது கணேசப்பெருமான், மேகம்போலப் பொழிகின்ற மதத்தையுங் களிப்பையுமுடைய நல்ல அயிராவணத்தில் ஆரோகணித்தனர் எ - று.

அயிராவணம் என்பது திருக்கயிலையிற் சிவபெருமானுக்கு வாகனமாகவுள்ள தோர் வெள்ளானை இது ஆயிரங் கொம்புகளுடையதென்றும் நாலாயிரங் கொம்புக ளுடையதென்றும், இதுவே அயிராவதமென்னும் இந்திரனவாகனமாகிய கீழ்த்திசை யானையென்றும் பலதிறப்படக்கூறுகின்றனர் அஃதெங்ஙனமாயினும் இந்நூலாசிரியர் கருத்து ஈராயிரங்கொம்புகளை யுடைய யானையெனப்தேயாம் இதனை இவ ரியற்றிய,

பேரூர்ப்புராணம்.

"கங்கைநதி சடைக்கரந்த கண்ணுதற்கு நுகக்கலந்த தனக்கே யல்லால்
தங்கமணிக் கோடிரண்டா யிரம்படைந்த கரியொன்றுக் கொண்டன் முற்று
தங்கணேமே புவனத்தெனறமைந்தனன் போற பாசமொடங் குசங்கை யேந்து
மங்கலமிக் கருளைப்பெறா மரகதவல் லியினிருதாள் வணசம போற்றி"-என்பதனுனறிக

அலைவளர் புணரி சூழ்ந்த வவனியைத் தரிக்கு மேட
னுலைவுற முகக்கிற கொதித்தி யொய்யெனத் தாக்கு மஞ்ஞை
கலைவளர் மலயச் செல்வன் கரிசறத் துபதே சித்த
விலைவள ரயில்வேற் செங்கை யெம்பிரா னேறிச் சார்ந்தான்

(இ - ள்) அலைகள்வளர்கின்ற கடல்சூழ்ந்த பூமியைச் சுமக்கும் ஆதிசேடன் துன்பமுறும்படி முகக்கின்றகொத்தி விரைவில் (அநாயாசமாக) எடுக்கத்தக்க மயில் வாகனத்தில், கலைகள் வளருகின்ற பொதியாசலத்திலுள்ள அகத்தியமுனிவனுடைய மனமாசையகற்றி யுபதேசஞ்செய்த அசசவடிவாகிய கூர்மைவாய்ந்த வேற்படைதாங் கிய செங்கையையுடைய எமது முருகக்கடவுள் ஆரோகணித்தனர் எ - று.

அகத்தியமுனிவர் தமிழ்க்கலையை வளர்த்தவராதலாலும், அவர் பொதியா சலத்திருப்பவராதலாலும் "கலைவளர்மலயச்செல்வன்" என்றும், முருகக்கடவுள் அவர்க் குபதேசித்தமையின் "கரிசறத் துபதேசித்த" என்றுங் கூறினர் (௧௦அ)

ஈசுர தத்து வத்து மிருந்தரு ளனந்த ராதி
யீசரு மவித்தி யேச ரெணமரு மெவரு முன்னாப்
பேசுறு முதன்மைத் தான பிரணவ மனுவுந் தத்தந்
தேசுறு முறுப்பி னோடுந் திரண்டனர் மருங்கு சூழ்ந்தார்

(இ - ள்) ஈசுவரதத்துவத்திலுமிருந்தருளும் அநந்தர்முதலிய குற்றமற்ற அட்டவித்தியேசுரர்களும், எல்லோரும் முதலிற்கூறுகின்ற சிறந்ததாகிய பிரணவமந் திரமும், தங்கடங்கள் ஒளிபொருந்திய அவயவ [பரிசனங்] களோடும் (கணேசப்பெரு மான்) பக்கலிற் சூழ்ந்துகொண்டார்கள் எ - று

அநந்தராதியெண்மர் அநந்தன் - சூக்குமேசன் - சிவோத்தமன் - ஏகநேத் திரன் - ஏகருத்திரன் - திரிமூர்த்தி - சீகண்டன் - சிகண்டீசன் எனப்படுவர். (௧௦௯)

வேறு

சுத்தவித் தையிலொழ் நந்திமுன் னோன் தொல்கண நாதரெண் மர்களு
முத்தம ரான விந்திர னாதி யுலகபா லருமவர் கரத்தில

வைத்தலச் சிரமுன ஞனமெண படையு மந்திரஞ் சதகோ டிகளும
பத்திரட டியினெட டடுத்தவா கமமும பாங்குற முறைமுறை சூழ்ந்தார்.

(இ - ள) சுத்தவித்தியாதத்துவத்தில வாழுகின்ற நந்திமுதலிய பழமையாகிய எட்டுக்கணநாயகாகளும, உத்தமாகளாகிய இந்திரன முதலிய உலகபாலகாகள எண மாகளும, அவவிந்திராதியா கரங்களிலமைந்திய வச்சிரமுதலிய எட்டு ஆயுதங்களும, எழுகோடிமகாமந்திரங்களும, இருபத்தெட்டுச சிவாகமங்களும, (தத்தம தேவ வடி வுடன) அழகுபொருந்த வரிசைவரிசையாகச் சூழந்தாகள. எ - று (௧௪௦)

வீழந்திடுங் கலைமத் தத்துவத்திலவா ழெண்மா மிகுபிர கிருதித் துவத்தில
வாழ்ந்திடு மெணமா பஞசமெள திகமாய வதிபிர மாணடங்க ளனைத்துந
தாழந்திடா தளிக்கு நூறறுவா குணத்த துவத்திலவாழ சீகணட ரவரோ
டேயந்துவாழ வீர பத்திர ரெனனு முருத்திர ரெவருஞ சூழந்தார்.

(இ - ள) கலைமத்தத்துவத்தில வாழுகின்ற எணமாகளும, மிககப்பிரகிருதி தத்து வத்தில வாழுகின்ற எணமாகளும, பஞசபூதசமட்டந்தமாகிய விளங்கும பிரமாணடங்க ளெலலாவறறையுங குறைவின்றிக்காக்கும நூறறுவருருத்திராகளும, குணத்தத்துவத் தில வாழுகின்ற சீகணடா (ஆதியரும) அவருடன பொருந்திவாழகின்ற வீரபத்திர ரெனனுமுருத்திராகளும மறறியாவருஞ சூழந்துவந்தாாகள எ - று

பிரிதிவித்தத்துவத்தில ஆயிரகோடி அணடஙகளுணடு நீரைக்கடந்த அப்பு தத்துவம பதினமடங்கு விரிவுமுயாச்சியு மேறறங்கொணடிருக்கும அப்புத்தத்துவத் தைப்பறற, தேயுமுதற பிரகிருதியீறாக அணடங்கள பதினமடங்குவிரிவு முயாச்சியு மிகுந்திருக்கும முன்னைய பிரகிருதியைப்பறற, இராகம நூறுபாகம விரிவுமுயாச்சியு மேறறங்கொணடிருக்கும அவவிராகத்தைப்பறற, வித்தியாதத்துவம நூறுமடங்குவிரிவு முயாச்சியுங்கொணடிருக்கும அவவித்தையைப பறற நியதித்தத்துவம நூறுமடங்கு விரிவுமுயாச்சியுங்கொணடிருக்கும அந்நியதியைப்பறற, காலதத்துவம நூறுமடங்கு விரிவுமுயாச்சியுங்கொணடிருக்கும முனகூறிய காலத்தைப்பறறக் கலாதத்துவம நூற ரொரு பதினுயிரம விரிவுமுயாச்சியுங் கூடும அதனமேல மாயை - சுத்தவித்தை - ஈசுரம-சாதாக்கியம முதலிய தத்துவங்கள ஒன்றறகொன்று முறையே கோடி - கோடி யே பதினுயிரம - இலக்ஷம - இரணடிலக்ஷம - மூனறிலக்ஷமுதலிய பாகங்கள அதிகப் படடு நிறகும

இங்ஙனமிருக்கு மணடவிரிவில, பிரிதிவித்தத்துவமாகிய நிவிாத்திகலையின ஒரு தட்டில, தேங்காய விளங்காய பரப்பினதுபோல ஆயிரகோடியணடமுணடு அவை பொன்மயமாய அருக்கா பதினுயிரா உதயமானறுபோல, குக்குடாணடம போலிருக் கிற அணடகடாகப்புறமபே இந்திரதிக்குமுதலிய பத்துத்திக்கிலுமுள்ள நூறுபுவனத் திலும நூறுஉருத்திரரும, அவாகள புவனத்திறகுமேல, காலாக்கினி யுருத்திராமுதலி யோா புவனமாறும, அவறறினமே லிரணடுமாக, அக்கலையில நூறறெட்டுப புவனங்க ளுணடு குணத்தத்துவத்திலுள்ள எணமா. சீகணடா ஔமா கௌமாரா வைணவா பிராமா பைரவா கிருதா சுகிருதரெனப்படுவா

இந்திரதிக்கில கபாலீசன, அசன, புத்தன, வச்சிரதேகதன, பிரமத்தனன, விபூதி, அவவியன, சாத்தா, பிஞகி, திரிசோதியன என்ற உருத்திராகள ௧0 அக்கினி திக்கில உருத்திரன, உதாசனன, பிங்கலன, காதகன, அயன, சுவலன, தகனன, வெப்புரு,

பிரமாநதகன,க்ஷயாந்தகன்,என்ற உருததிராகள ௧௦ எமதிக்திககில் யாமியன்,மிருததியு அரன, தாதா, விதாதா, கததிரு, காலன, தனமன, சஙயோததா, வியோககிருதன எனற வுருததிராகள் ௧௦. நிருதிதிககில நிருதி, மாரணன, அரநதா, குரூரதிருடடி, பயாநதகன, ஊாததுவகாயன, விரூபாக்ஷன, தூமிரு, லோகிதன, தெஙகிருட்டிருணன எனற வுருததிராகள ௧௦ வருணதிககில பலன, அதிபலன, பாசததன, மகாபலன, சுவேதா, செயபததிரன, திாககவாகு, செலாநதகன, உடவாமுகன, தீமான எனற வுருததிராகள ௧௦. வாயுதிககில சீககிரன, லகு, வாயுவேகன, தீக்ஷணன, சூககுமன, க்ஷயாநதகன, பஞசாநதகன, பஞசசிகன, கபாததி, மேகவாகனன, எனற வுருததிராகள ௧௦. குபேரதிககில நிதீசன, ரூபவான, தனனியன, சௌமியன, சௌமியதேகன, பிரமததன், சுபபிரகடன, பிரகாசன, இலககுமிவரன, சோமேசன,எனற வுருததிராகள ௧௦. ஈசானதிககில வியாததியாதிபன, ஞானபுகன, சருவன, வேதபாரகன, மாததிருவிருததன, பிஙகலாக்ஷன, பெலீபபிரீயன, சரு,சருவவிததியாதிபன,தாதா எனற வுருததிராகள ௧௦ அணடகடாக வோடடுககுககீழே விட்டுணுதிககில அனநதன, பாலகன, வீரன, பாதாளாதிபதி, விபு, இடபததுவசன, உககிரன, சுபபிரன, உலோகிதன, சருவன எனறவுருததிராகள ௧௦. அணடகடாகததின மேலே பிரமதிககில் சமபு, விபு, கணததியக்ஷன, திரியக்ஷன, திரிதேசகவாதகன, சனவாகன, விவாகன, நபன, லீபசு, விலக்ஷணன எனற வுருததிராகள ௧௦ ஆகிய விநத நூறறுவரும இநதிராதியரான வுலோக பாலா, பலததையுமடககி யவாகளவாகளாற பூசிககபபடடுககொணடிருபபாா கள. இவாகள புவனம் ௱ காலாககினி, கூாமாணடா, ஆடகேசுரா, பிரமன, விட்டுணு, உருததிரன இவாகள புவனம ௬. அணடகடாகததுககு மேலே சூககுமப் பிருதிவியில பததிரகாளி, வீரபததிரா இவாகள புவனம ௨ ஆகப பிருதிவி தததுவததிற புவனம நூறறெடடெனக (௧௧௧)

வேறு

பூதரு மேனைப பூதத் தலைவரும புறததிற சூழ
மாதவா மறைக ளோத மாகதா விருது கூறச
சீதவெண கவிகை மொயபபச சேணவெளி கொடிக ளோபப
மேதகு கவரி துள்ள வியனமுர சியமபச செனறாா

(இ - ள) பூதாகளும, பிறபூதநாதாகளும (ஆகியயாவரும) புடைசூழ்நதுவரவும, வேதியாகள வேதபாராயணஞ்செயயவும, மாகதாகள விருதுகூறவும, குளிநத வெணகொறறககுடைகள நெருஙகவும, பெரிய ஆகாயததைத துவசஙகளமறைககவும, மேமபாடுடைய சாமராகள துளளவும, பெரியபேரிகைகளொலிபபவும (விணவழியாகச) செனறாாகள. எ - று

மாகதா - அரசமாதுககும வைசியனுககும பிறநது ஒருவா வீரமுதலியவற்றைப புகழ்வோா (௧௧௨)

விணணெறி நீநதி யைஙகை விநாயக னோடு மெணடோ
ளண்ணலா ரடுபப நோககி யகததெழு முவகை பொஙகக
கணணனும் யானுந தேவ கணஙகளு மெதிரே போந்து
வணணமென மலாக டூவி மலரடி வணஙகி யேததி.

(இ - ள) ஐந்துதிருககரஙகளையுடைய கணேசப்பெருமானுடன், எட்டுத திருக்கரஙகளையுடைய சிவபெருமான ஆகாயவழியாகக் கடநது, தேவகணஙகளுடன எழுந்தருள, திருமாலும் யானுங்கணடு மனததிலுண்டாகிய களிப்பானது மிககூர

எதிர்கொண்டு சென்று அழகிய மெல்லியமாதர்களானருச்சித்து, தாமரைமலர்போன்ற (அவ்விருவர்) திருவடியையும் பணிந்து துதித்து எ - று (௧௧௩)

மணிநக ராச வீதி வலமுறக் கொண்டு போகி
யணிவளர் மண்ட பத்தை யடுத்தன மடுத்த போடும்
பிணிமலர்க் கூந்தல் வாணி பிறங்குபொற் கலசம் வார்ப்பப்
பணிவொடு கணேசர் பாத பங்கயம் விளக்கி னேனால்

(இ - ள்) அழகிய நகரத்தின் இராசவீதியைப் பிரதக்கணமாகக் கொண்டு சென்று, அழகுகள்மிக்கு விளங்குந் திருமணமண்டபத்தை யடைந்தோம் (அவ்வாறு) அடையவும், கட்டப்பட்ட மலர்மாலையையணிந்த அளகத்தையுடைய சரசுவதியானவள் பிரகாசிக்கின்ற பொன்னாற்செய்த பாத்திரத்தினின்று நீரைச்சொரிய, (யான்) வணக்கத்தோடும் விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடியை (கையால்) சுத்திசெய்தேன் எ - று (௧௧௪)

அண்டர்கள் பெருமான் மாதோ டாதனத் திருந்த பின்றை
மண்டப நாப்பண் இட்ட மணித்தவி சிருந்து மஞ்ஞை
கொண்டவூர் தியோர்கள் குருமணித் தவிசின் வைகி
விண்டருள் கணேசன் பாட லாடலின் விழைந்து நின்றான்

(இ - ள்) தேவதேவராகிய சிவபெருமானார் உமாதேவியாருடன் ஓர்பீடத்தி லிருந்தபிறகு, அன்பர்களுக்கருளும் மூத்தபிள்ளையார் திருமணமண்டபத்தின் நடுவிலிட்ட இரத்தினபீடத்தி லெழுந்தருளியிருந்து, மயிலை வாகனமாகக்கொண்ட இளையபிள்ளையார் முதலானவர்களுக்கு நிறமமைந்த அழகிய பீடங்களிலிருப்ப (அவரவர்க்கேற்பக்) கூறி, பாடல் ஆடல் முதலியவற்றில் விருப்புற்று நின்றனர் எ - று (௧௧௫)

கள்ளிவர் கொன்றை மாலைக் கணேசனவ் விருந்த பின்பால்
வெள்ளிலைப் பாகு வாழை விழுக்கனி நாளி கேரந்
தெள்ளொளி நகையூழ் மாலை சித்திரப் பட்டு மற்றுங்
கொள்ளுற வமைத்த செம்பொற் படலிகை குடங்கை யேந்தி.

(இ - ள்) தேன் சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த கணேசப்பெருமான் (இவ்வகையாக) எழுந்தருளியிருந்தபின்னர், தாம்பூலமும் சிறந்த கதலிக்கனிகளும் தேங்காய்களும் தெளிந்த ஒளியையுடைய ஆபரணங்களும் மலர்மாலைகளும் சித்திரமான பட்டாடைகளும் முதலிய பிறவுங் கொள்ளும்படி பொருந்தச் செய்த பொன்னாலாகிய படலிகையை உள்ளங்கையிலிருத்தி எ - று

வெள்ளிலை பாகு - வெற்றிலைப்பாக்கு படலிகை - பூந்தட்டு (௧௧௬)

பல்லிய மியம்பச் சோதி வாசகம் படர்ந்து விம்ம
மெல்லியல் மகளிர் பல்லோர் வீதிசூழ் போந்து நண்ணி
மல்லலஞ் சோதி யட்ட மங்கலந் தாங்கி முன்னர்
சொல்லிய பொருளை யெல்லாந் தொகுப்புற வைத்த பின்னர்.

(இ - ள்) பல்வாத்தியங்கள் ஒலிப்பவும், சோதிவாசகம் அதிகரித்து முழங்கவும், மென்மைத்தன்மையையுடைய பலமாதர்கள் திருவீதியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து

வந்து, (விநாயககடவுள) முனனா அமைததமேடையினபேரில வளமபொருந்திய அழகிய அடடமஙகலஙகளுடன (மேற)சொலலியபொருளகளை யெலலாம குமப லாக வைததபிறகு எ - று

அட்டமங்கலஙகள சாமரை - பூரணகுமபம - கணணாடி-தோட்டி - முரசு- விளக்கு - கொடி - இணைககயல எனபபடும (ககஎ)

செமபொனா தனமுன னிடடுச சிததிபுத திகளை யேறறி
யுமபரா வியபப வெனனை யுறுபலம வழஙகி யெனபா
னமபுரி ரிரையு பெறறு நலவிழை மடவா ரூவா
பமபொளிக கலனுந தூசும பாவையாக கணிதல செய்தாா

(இ - ள) செயபொனனாலாகிய ஆதனததைத திருமுன்னேயிட்டு, சிததி புத்தி தேவிகளை யதிலிருததி, தேவாகள களிப்பெயதுமபடி எனனையிற பொருநதிய பலங்களைககொடுதது, எனனிடததில அஙகிகாரமபெறறு, நலல ஆபரணஙகளையணிந்த (மூம) மூனறுமாதாகள ஒளிமிகுநத ஆபரணஙகளும ஆடைகளும அககனனிகைக ளுககு அணிநதாாகள் எ - று. (ககஅ)

முன்னுற விருநதநத தூசு முதிரொளிக கலனு மறறுங்
கன்னியாக கினிது வீசிக கனியுமபா கடையு மாஙகுத்
துன்னின ரெவாக்கும வேறு தொடிககர மிதப்ப நல்கி
யனனமென னடையி னுரை யருமபுன லாடடப புககாா

(இ - ள்) முனனதாக அமாததிய ஆடைகளையும் ஒளிமிகக ஆபரணங்களையும பிறவற்றையும கனனிபபெணகளுக்கு இனிதாககொடுதது, பழஙகளும தாம்பூலமும் அஙகுவநதவர்களெலலோருக்கும வளையலணிநத கைநிரமபககொடுதது, அன்னமபோ லும மெல்லியநடையையுடைய சிததிபுததிகளை அரியநீரினால மஙகலாபிடேகஞ்செய யப புகுந்தாாகள எ - று (ககக)

வே று

புழுகுசடடங கோடடமா ரியககோடட நாகப பூமுத்தக காசுசயி லேகமவிலா மிசசம, பழுதிலிரு வேரிமலை யிருவேரி மாஞசில பசசிலைகச சோலமதி மதுரநதந கோலம, வழைமலாநன னாிநிம பூவெண்ணெய கணடில வகுளபபூத தாவரிசி யேலஞசா திககாய், தழைசரள மிலவஙக நாகணமஞ சடடி சணபகமொட டரததைநறுமபிசின றகரங குககுல.

(இ - ள) புழுகுசட்டம - கோட்டம - ஆரியககோடடம-நாகபபூ-முததக்காசு- சயிலேகம - விலாமிசசம - குறறமிலலாத இருவேரி - மலையிருவேரி - மாஞசில - பச சிலை - கசசோலம - அதிமதுரம - தககோலம - சுரபுனனைமலா - வாசமபொருநதிய நனனாிமலா - வெணணெய - இருபதெடுதத துலாஙகொணட மகிழமலா - தாவ ரிசி - ஏலம - சாதிககாய - தழை சரளம் - இலவஙகம - நாகணம - மஞ்சட்டி - சணபக மொககு - அரததை - சாமபிராணி - தகரம - கருஙகுஙகுலியம எ - று (கஉ0)

கூழியலோ மாளிகையெண ணான்கொடுகக தூாி குங்குமங்கற பூர மகில சநதனமை விரையும, வீழியபான மரநானகு திரிபலைமா நாவன மிககககருங காலியெனுந துவாபததுநலலோா, தேறுவெளளி லோததி

ர்ப்பூம் பொருக்கரைத்த சாந்தும் சோதத்தூற்று நெய்பூசித் திமிர்ந்தருவி போல், ஆழியமா மதக்களிற்றுப் பிடரின்வரு கங்கை யுவந்தாட்டித் திரு மேனி யொற்றுடை புரிந்தார்.

(இ - ள்) வெட்டிவேராகிய ஓமாலிகை முப்பத்திரண்டுடனே கத்தூரி-குங்குமப்பூ-பச்சைக்கற்பூரம்-அகிற்கட்டை - சந்தனத்தூள் என்னும் ஐவகை வாசனைகளும், மேம்பாடுற்ற நான்கு பான்மரங்களும், (கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காயாகிய) திரிபலைகளும், மா நாவல் சிறந்த கருங்காலியும் என்று சொல்லும் பத்துத்துவர்களும், நல்லவர்கள் தெளிந்த வெள்ளிலோத்திரமும் அழகிய அரைத்த சந்தனவண்டலுங்கூட்டி (நலகிட்டு) பரிமளம்பொருந்திய எண்ணெயை (கூந்தலில்) இட்டு, அருவியாறுபோல் ஆறெறிக்கும் மதப்பெருக்கையுடைய யானையின் மத்தகத்தின்பேரில்வந்த கங்காசலத்தாற் களிப்புடன் திருமஞ்சனஞ்செய்து இருவர் திருமேனிகளிலும் ஒற்றுடையால் ஈரம் புலர்த்தினார்கள், எ - று.

முப்பத்திருவகை யோமாலிகையை வேறுகவுங் கூறுவர். அதனை,

கலிவெண்பா

"இலவங்கம் பச்சிலைக் கச்சோலம் மேலங்
குலவிய நாககணங் கோட்டம் - நிலவிய
நாக மதாவரிசி தக்கோலம் நன்னாரி
வேகமில் வெண்கோட்டம் மேவுசீர் - போகாத
கத்தூரி வேரி விலாமிச்சை கண்டில்வெண்ணெ
யொத்த கடுநெல்லி யுயர்தான்றி - கொத்தலரும்
வண்ணக்கச் சோமம் ரேணுக மாஞ்சியுட
னெண்ணுஞ் சயரோக மின்புழுகு - கன்னியிளம்
புன்னை நறுந்தாது புலியுகிர் பூஞ்சரளம்
பின்னு தமாலம் பெருவகுளம் - பன்னும்
பதுமுக நுண்ணேலம் பைங்கோடு வேரி
கதிர்நகையா யோமாலி கை."—என்பதனானும்,

ஐவகை விரையென்றதை,

"கோட்டந் துருக்கந் தகர மகிலாரம்
மோட்டிய வைந்தும் விரை"—என்பதனானும்,

பத்துத்துவரென்றதை,

"* பூவந் திரிபலை புன்னாவை கருங்காலி
நாவலொடு நான்மரமாம்"—என்பதனானுமுணர்க (கஉக)

வேறு

பெண்ணென்ப பிறக்கும் போதே பேசடை யாள மாகி
நண்ணுறுப் பின்னுக்கு முன்னர் நயத்தகு சிறப்புச் செய்தாங்
கொண்ணிறப் பட்டுச் சாத்தி யுடன்செய்து தக்க தென்று
திண்ணிய மூலக்குஞ் சாந்தஞ் செங்கையாற் கொட்டினாரே.

* பூவம் - மா. திரிபலை - கடுக்காய் தான்றிக்காய் நெல்லிக்காய். நான்மரம் - ஆல் அரசு அத்தி இத்தி.

(இ - ள்) பிறக்கையிலேயே பெண்ணென்று சொல்லத்தக்க அடையாளமா கிப்பொருந்திய அவயவத்திற்கு முதலிலே விரும்பத்தக்க சிறப்பினைச் செய்தாற்போல, ஒளிய நிறந்தங்கிய பட்டாடையை யுடுத்தி, (அதற்கிரண்டாவதாக) உடனே (சிறப்பு) செய்யத்தக்கதென்று கருதி, வலியவைமந்த தனங்களுக்குச் சந்தனக்குழம்பைத் தமது செவ்வந்த கரங்களால் அப்பினார்கள் எ - று (கஉஉ)

இப்பறக்கையாற் றனைப் பெண்மை யெய்திய முலைக்குத் தாமுந்
செய்தக்கையாற் றனைமை பெண்மை சேர்த்தனரா சாந்தங் கொட்டிப்
பயிற்புறச் செய்த மாதர் பல்விரை புகைப்ப வந்த
சயப்பபு தூம மேருத் தவழ்முகி லெனப்போ தகன்ற

(இ - ள்) ஒழுங்கையாகவே குளிர்ச்சியுள்ள சுடுகையும் பொருந்திய குயங்க ளுக்கு, செய்தக்கையாக அகருவிரச்சிச் சுடுகைகளைச் சோபிப்பவர்களைப்போல, சந்தனக் குழம்பப்பிய பழக்கஞ்செய்த மாதர்கள் (அதனை யுலர்த்தும்படி) பல வாசனைத்திரவி யங்களைப் புகையிட அந்தக் கூட்டமாகிய புகையானது, மேருபர்வதத்தில் தவழ் கின்ற மேகத்தைப்போல மூடிக்கொண்டது எ - று

அம்மாதர்கள் பூசிய சந்தனக்குழம்பின் ஈரத்தைப் புலர்த்தும்படி யூட்டிய அகில் முதலியவற்றின் புகை அவர்கள் குயங்களை மறைத்ததென்றார் இதில் அவர் கள் குயங்கள் மேருகிரிக்கும், அப்புகை மேகத்திற்கும் உவமிக்கப்பட்டன (கஉ௩)

நெருங்கலர் பூத்த கான நிகர்ப்பவு நீண்ட வானி
னொருங்குடு பூத்த கங்கு லொப்பவு மொப்பின் வாரிக்
கருங்குழற் பரப்பிற் பூந்தார் சதிமணித் தாரொ டாரு
மிருங்கவி னெறிப்பச் சோதத்திற் றிமிலெனக் கொண்டை செய்தார்

(இ - ள்) நெருங்கிய மலர்கள் பூத்த கானகம்போலவும், நெடிய ஆகாயமுழு வதும் நட்சத்திரங்கள் நிறம்பப்பெற்ற இருளைப்போலவும், சீப்பினால் வாரிக் கரிய கூந்தற்பரப்பினிடத்தில், மலர்மாலைகளும் இரணங்களைச்சிந்தும இரத்தினமாலைகளும் பொன்மாலைகளும் மிக்க அழகுவீசும்படி யணிந்து எருதின் முசுப்பைப்போலக் கொண் டையிட்டார்கள் எ - று

கொண்டை—பக்கலின் முடித்தல் இஃதைம்பாலினென்று அவை முடி கொண்டை சுருள் குழல் பனிச்சையெனவும், அவற்றள் மயிரை யுச்சியின் முடித்தல் முடியென்றும், பக்கத்தின் முடித்தல் கொண்டையென்றும், பின்னே செருகல் சுரு ளென்றும், சுருட்டி முடித்தல் குழலென்றும், பின்னிவிடுதல் பனிச்சையென்றுஞ் சொல்லப்படும் உச்சிக்கொண்டையையுங் கொண்டையென்பர் (கஉ௪)

மதம்பொழி களிநல் யானை மருப்பிற் பனைச் சூழ்ந்தா லென்ன
மதம்பொழி முச்சி முல்லை மாலிகை வளையச் சூழ்ந்திட்
டிதம்பொழி கொண்ட லாலி யினஞ்சொரிந் தாங்கு காமேற்
கதம்பொழி முச்சி யூசிக் கதிர்முத்தந் தூக்கி னாரே

(இ - ள்) மதத்தைச்சொரியுங் களிப்பினையுடைய நல்ல யானையானது தன் மருப்பிற் றுதிக்கையைச் சுற்றிக்கொண்டதுபோல, கத்தூரி மணஞ்சிந்தும் உச்சியி னிடத்தில் முல்லைமாலையை வளையமாகச்சுற்றி, நன்மைபுரியும் மேகமானது மழைத்

தாளிகளைச் சிந்திநிறபோல உச்சியினிடத்தில் முத்துமாலையைத் தொங்கவிட்டார்கள். எ - று (௧௨௫)

அந்தராக் கரசன் றனகைப் படைநிலை வைப்ப வூர்திச்
சுந்தரந் தனிநின் றன்ன வருங்குபுன் பருங்கு சூழ்ந்த
சுந்தர நூதனமே லந்தத் தொடுநிலை தொடுத்த தாரபோ
லிந்திரா முதலோர நாண விடைபாகரு சூட்டினாரே.

(இ - ள்) தேவர்களுக்கரசனாகிய இந்திரன் தன் கையிலுள்ள போர்செய்தற்குரிய வீரப்படையை வைக்க, (அது) அவன் வாகனமாகிய மேகத்திறகுமேலே தனியாக நின்றதுபோல, சூரியகூந்தலானது பக்கத்திற் சுழப்பெற்ற அழகிய நெற்றியின்மேரில அந்தச் தொடுக்கப்பட்ட (புருவமாகிய) விலலிறகுடுத்த கிணகிணிமாலைபோல, திருமகள் முதலிய மாதர்கள் வெட்கமடையும்படி நுதலணிமாலை யணிந்தார்கள் எ - று.

இந்திரனூர்தி - மேகம் மேகம் குழலுக்கும், சிலை புருவத்துக்கும் தார - இலம்பகத்துக்கும் உவமிக்கப்பட்டன

தார - கிணகிணிமாலை இலம்பகம் - நுதலணிமாலை (௧௨௬)

ஊறறிருந் தொழுகுந் தானத் தொளிர்முகத் திறைவன் சென்னி
யேறறிய பிறையுங் கையி னேந்துவார் கொடியின் மஞ்ஞைத்
தோறறமு மனைவி மாருஞ் சுப்பத்து முறையா மென்றே
றிறறிளந் திங்கள் மஞ்ஞைக் கிளர்மணி முடியின் வேய்ந்தார்.

(இ - ள்) ஊற்றெடுத்துப் பாயும் மதத்துடன் விளங்கும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் சிரமிசையணிந்த இளஞ்சந்திரனையும், திருக்கரத்திலேந்திய நெடிய துவசத்திலுள்ள மயிலின் தோற்றத்தையும், அவர் மனைவிமார்களு மணிவது முறையாகுமென்று கருதியே, இளம்பிறைச் சந்திரனையும் மயிலணியையும் பிரகாசிக்கின்ற அழகிய முடியின்மே லணிந்தார்கள் எ - று (௧௨௭)

கருமுகிற படலை யன்று காமரு சைவலமே கூந்த
றிருமுகந் திங்க ளன்று தேமலர்ப் பதுமமேயென
றுருவளர் நாகந் தீர வொண்மணி மகரப் பேழ்வாய்
குருமலி நுதலிற் றாழ்ந்து கோமளங் கொழிப்பச் சேர்த்தார்

(இ - ள்) இக்கூந்தல் கரிய மேகபடலமன்று, அழகிய சைவலமேயாகும். அழகியமுகம் சந்திரனன்று, வாசந்தங்கிய தாமரைமலரேயாமென்று கருதி, உருவளர்கின்ற இராகுவானது விலகும்படி மகரத்தின் பெருவாயையொத்த நிறமிக்க ஒள்ளிய மணியாலாகிய பணியைத் தொங்கிக்கொண்டு அழகு மிகும்படி நெற்றியிலணிந்தார்கள் எ - று

இராகு - சந்திரனை விழுங்குமோர்கோள் இவ்வாறே சூரியனை விழுங்குங் கோள் கேதுவெனப்படும் நெற்றியில் விளங்கும் அணியில் மகரவாயைக்கண்டு, கூந்தலைச் சைவலமென்றும், முகத்தைக் கமலமென்றும் மயங்கலாயிற்றென்றார் இவை யாவும் நீர்வாழ் பொருள்களாதலின் சைவலம் - கொடிப்பாசி (௧௨௮)

அஃதிரம் படைக்கண் மாயை யனைத்தினும் வலலோ ராணு
மெத்திறத் தானுந் தாழ்க்கப் படாத்தவே ரமபன றனலை

வைத்தவம் பொருநா ணினறி வணக்குவா ணுதலவிற் பாங்காப்
பொத்திய பிரதா பமபோற பொறித்தனா திலகஞ் சேபப.

(இ - ள்) அத்திர சத்திரங்கள் மாயைமுதலிய வெவ்வேறிலும் வல்லவர்களா லும் எவ்வகையினாலும் வெல்லப்படாத ஏரமயமூர்த்தியை, பூட்டிய அம்பும் நாணு மில்லாமல் வணங்கச்செய்யும் ஒளிபொருந்திய புருவமாகிய வில்லின் பக்கலிற் பொருத்தி வைத்த கீர்த்தியைப்போலச் செந்நிறமாகத் திலகமிட்டார்கள் எ - று. (௩௨௯)

செவ்வரி பவள மாயன் றிகழ்மணி மதர்க்கண் டீம்பாற
பவ்வமந் தரமென் கொங்கை பணிப்பதி யல்கு லென்றே
யிவ்வண மமுதுண் போராக ளேக்கறு தினிது காப்ப
வவ்வடை யாள மாக வஞ்சனந் தீட்டி னாரே.

(இ - ள்) அமுதபானஞ்செய்யுந் தேவர்கள், (அம்மாதர்களுடைய) செவ்வரி யைப் பவளமென்றும், பிரகாசிக்கின்ற கருமணியைத் திருமாலென்றும், மதர்த்த கண் களை மதுரமாகிய பாற்கடலென்றும், மெல்லிய கொங்கையை மந்தரகிரியென்றும், அல் குலைச் சாபபராசனாகிய ஆதிசேடனென்றும், இவ்வகையாகப் பேராசை யகலாது காத்து மயங்குதற்கு அடையாளமாக (கண்களில்) மைதீட்டினார்கள். எ - று. (௩௩0)

சுரந்தவா லாலத் தோடு சுதையுமி ழுருக்க ணன்று
பரந்தபாற் கடலே யாங்குப் பரவுமஞ் சனமுங் காமொன்
றுரந்தைதீர் சான்று கூற வகக்டற் பணில மீன்ற
வரந்தவா முத்தம வாரந்த நாசியின் வயக்கி னாரே.

(இ - ள்) இவை கண்களல்ல ஊறறெடுத்த ஆலாலவிடத்துடன் தேவாமிர் தத்தையுஞ்சிந்திய பரந்துள்ள திருப்பாற்கடலேயாம். ஆங்கெழுதிய அஞ்சனமும் (அஞ் சனமன்று அதில் நீர் பருகவந்த) மேகமேயென்று, குற்றமற்ற சாட்சி சொல்லும்படி, அத்திருப்பாற்கடலிலுள்ள வலம்புரிச்சங்கமானது பெற்ற பெருமைகுன்றாத முத்தத் தை நீண்ட நாசி (முனை) யில் அணிந்தார்கள் எ - று.

முத்தம் - முத்தாலாகிய தொங்கலையுடைய மூக்கணி. இதனைப் புலாக்கென இக்காலத்து வழங்குவர். (௩௩௧)

திங்களென் றமுத முண்ணச் சேர்ந்தொளிர் சகோர மொப்பப்
பங்கய முகத்து வைகும் படைக்கணி லோற்ப லத்துத்
தங்கிய வனப்பை வவ்வச் சார்ந்திடம் பிடித்த தென்னப்
பொங்கொளிச் செவியி னீலப் புத்தல ரேற்றி னாரே

(இ - ள்) சந்திரனென்று கருதி அமுதத்தைப் பருகும்படி சேர்ந்து பிரகாசிக் கின்ற சகோரப்பட்சிகளைப்போல, செந்தாமரைமலர்போன்ற முகத்தில் விளங்கும் வாட் படைபோன்ற கண்களாகிய நீலோற்பலமலரிற் பொருந்திய அழகைக் கிரகிக்கப்பொ ருந்தி இடங்கொண்டாற்போல, பிரகாசமிக்க காதுகளில் அன்றலர்ந்த நீலமலர்களை யணிந்தார்கள் எ - று

கண்களாகிய சகோரங்கள் முகமாகிய சந்திரனிடத் தமுதுண்ண விருந்தன வென்றும், கண்களாகிய நீலோற்பலத்தினழகைக் கிரகிக்க நீலோற்பலமலர்கள் செவி யிற் குடிகொண்டிருந்தனவென்றுங் கூறினர். (௩௩௨)

தநதைதாய் வளாதத வெனனச சாாநதுவாழ தூவி யனன
மநதணங காதிற கூற மருஙகடுத திருபப தேபோற
கொநதொளி மணிகால யாததுக குயிறறிய வனனக கொபபுக
கநதமென குழலி னாமேற காதுறந தூககி னாோ.

(இ - ள்) தந்தைதாயாபோலவும், (அமமங்கையா) வளாதத நெருஙகிவாழும் தூவியையுடைய அனனபபறவைகள செவியினிடததில இரகசியமபேச இருபுறமுஞ சமீபிததிருநதனபோலவும, நெருஙகிய ஒளியைசசிநதும இரததினஙகளாற கடடபபட்டுள்ள வனனக்கொபபுகளை மணமமைநத மெலலிய கூநதலையுடைய அமமஙகையா காதிறபொருநத அணிந்தாாகள் எ - று

மந்தணம - இரகசியம காலயாததது - இதில கால உபசாககம (கஙக)

ஒளிவளா முகததை நோககி யொளளிய திஙக ளெனறு
களியொடு முரோணி யோாபாற காதலி னடுதத தேபோறு
குளிாமணி முததிற செயத கோலமாா மணியை யநத
வளாசெவி நாபபண வைககும வயினுறத திருததி னாோ.

(இ - ள) ஒளிவளாகினற (அமமஙகையா) முகததைககணடு பிரகாசமபொருந்திய (பூரண) சநதிரனெனறு கருதிக களிப்புடன உரோசணி நக்ஷததிரமானது ஒருபக்கலில ஆசையோடு வநதிருநதாறபோல, குளிாசசிவாயநத முததுயணியாற் செயத அழகமைநத கனனபபூவை அநத வளாகினற காதுகளின மததியில் அமாததுமிடததிற பொருந்த அணிநதாாகள எ - று

இசசெயயுளில் கனனபபூவை உரோகணியாக உவமிததாா். கனனப்பூ - காணப்பூவென்றும வழஙகும (கஙச)

மதுவுமிழ் கமல மெனன மலாநதமிா தொழுககுஞ சீத
விதுவெனக் குளிாநது நம்போல் வெயிலொளி பரபபா நினற
திதுமுக மெனறு வெயயோா னிறைஞசவந தடுகத தேபோற
பதுமரா கததிற செயத பைஙகுழைத தோடு சோததாா.

(இ - ள்) இமமங்கையர் முகஙகள தேனைசசொரியுந தாமரைமலர்போல மலாநது, அமுதகிரணஙகளைச சிநதுஞ சந்திரனபோலக குளிாசசியுறறு, நமமைப் போல வெயிலொளியை வீசாநினறது எனறு (மதிதது) வெபபமாாிய கிரணஙகளையுடைய சூரியன வணஙகுமபடி வநதிருநதாறபோல, பதுமராகததாலியற்றிய பசிய தோடுகளை யணிநதாாகள எ - று.

குழை - தோடு - ஒரு பொருட்கிளவிகள (கஙரு)

பூவிரி யாத பாளை பொதிநதபைங் கமுகின் வணமை
மேவிய கணடங காணபோா விழிகளா லூறெய் தாமைப்
பாவிய காபபே யெனனப பலகதிா மணியிற செயத
மாவியல் வனப்பின கடடு வடததினை வளைதல செயதாா.

(இ - ள்) மலாகள விரியாத பாளைகள் பொதிந்த பசிய கமுகமரத்தின் வண்மையைப்பொருந்திய கழுதது, தனனைப் பாாப்பவாகள கண்களால் துன்படையாமைக்

காக்கச்செய்த காப்பினைப்போல, பல கிரணங்களையுடைய இரத்தினத்தாற் செய்த சிறந்த அழகினை யியல்பாகவுடைய கட்டுவடத்தை (அக்கழுத்தில்) அணிந்தார்கள் எ - று

பூவிரியாத பாளைபொதிந்த பைங்கமுகு - கன்னிக்கமுகு விழியூறு - கண்ணெச்சில், திருட்டிதோடம் காப்பு - காவல் (௧௱௬)

மன்றலின் மகிழ்வாற் கொங்கை வார்ந்ததோள் வீங்கின் வையத்
தொன்றிட மின்று மென்றே யுற்றதை யியற்று வார்போற்
றுன்றொளி மூலங்கச் சார்த்துத் தோளிலங் கதங்கண் முன்கைக்
கன்றுவார் விரலி னாழி கவின்செய்வ பலவுஞ் சேர்த்தார்.

(இ - ள்) திருமணக்களிப்பால், கொங்கைகளும் நீண்டதோள்களும் பூரிக்குமாயின் பூமியிற்பொருந்திய இடமில்லையாமென்றே பொருந்திய தடையைச்செய்பவர்களைப்போல, ஒளிபொருந்திய மூலைகளிற் கச்சினையிறுக்கி, தோள்களில் வாகுவலயங்களையும், முன்கையிற்பொருந்திய நீண்டவிரல்களில் மோதிரங்களையும், அழகுசெய்வனவாகிய பலவற்றையு மணிந்தார்கள் எ - று (௧௱௭)

பெருங்களி தருங்கொங் கைக்குப் பெருஞ்சிறப் பளிப்பார் போல
மருங்கெலாங் கிரணம் வீசு மாணிக்கம் பவள முத்துத்
தருங்கதிர் வயிரங் கோமே தகமுதற் கோத்த கோவை
யொருங்குபே ரணிபூ மாலை யொடுமழ கெழிப்பப் பூண்டார்.

(இ - ள்) பெருங்களிப்பைக் கொடுக்குந் தனங்களுக்குப் பெருஞ்சிறப்பைச் செய்பவர்கள்போல, பக்கங்களிலெல்லாம் ஒளியைச்சிந்தும் மாணிக்கம் பவளம் முத்து கிரணங்களையுடைய வச்சிரம் கோமேதகமுதலிய இரத்தினங்களைக் கோத்துள்ள கோவையாகிய பெரிய ஆபரணத்தையும் மலர்மாலையையும் அழகுமிகும்படி அணிந்தார்கள் எ - று. (௧௱௮)

நதம்பெரு நதியிற் கொங்கை நகைமணி வடங்க டாழ
நிதம்பமா கடற்குத் தாக நிருமிப்பார் போலப் பற்பல
விதம்படத் தெரிந்து கோத்த விரிசிகை கலாப மாதி
யிதம்பட முறையிற் சூழ்ந்தா ரினவண்டிற் புலம்ப மாதோ.

(இ - ள்) கொங்கைகளாகிய குவடுகளினின்றும் நதம்போலவும் நதிபோலவும் பிரகாசிக்கின்ற நவரத்தினமாலைகள் வீழ்கின்ற நிதம்பமாகிய பெரியகடலுக்கு நாணயம் நிர்மிப்பவர்களைப்போல, பலபலவகைப்பட யோசித்துக் கோவைசெய்த விரிசிகை கலாபமுதலியவற்றை நன்மையுண்டாகக் கூட்டமாகிய வண்டுகள்போலொலிக்கவணிந்தார்கள் எ - று

விரிசிகை - முப்பத்திரண்டு கோவையணி கலாபம் பதினாறு கோவையணி கொங்கை - மலைகளும், மாலைகள் நதிநதங்களும், கடிதடம் கடலுமாக வுவமிக்கப்பட்டன நதம் - புருஷநதியென்னப்படும் இது மேற்கிலும் வடக்கிலும் சங்கமமுடையது (௧௱௯)

வட்டகந் தாங்கர் வேத மெட்டுறக் கரிய பாதம்
பீடகஞ் சிறப்பத் தாங்கள் பிடித்திட்ட வடையா ளம்போற்

பாடகஞ் சதங்கை தண்டை பரிபுரம் பாதத் தால
மாடகத் திழைத்த வாழி யலத்தகம் பலவுஞ் சேர்த்தார்

(இ - ள்) எழுதாக்கிளவியாகிய வேதமானது எட்டுதற்கரிதாகிய பாதங்களை மனதிற் களிப்படானது அதிகரிக்கத் தங்கள் எட்டிவிட்டதற்கு அறிகுறியாக, பாடகமும் சதங்கைமாலையும் தண்டையும் கிண்கிணியும் காலணியும் பொன்னுறை செய்த மோதிரமும் செம்பஞ்சுக்குழம்பும் பிறவும் அணிந்தார்கள் எ - று

ஏட்கந் தாங்காவேதம் ஏட்டில் எழுதியிராத வேதமென்பது இது பரம்பரையாக வுபதேசக் கிரமமாக ஓதுவிக்க வழங்கலினென்க இதுபற்றியே எழுதாக் கிளவி யென்பபடும் (௧௪௦)

மெல்லிழை யாடை யொன்று விரித்தனை தொடுத்துத் தோண்மேற்
புல்லுற விசைத்தா ராடை புலவியும் பொலங்க லங்க
ளெல்லொளி விரித்த வெம்மை யேற்றரு ளிவரோ வென்றிற்
சொல்லுருக் கொளினுந் தாழார் தொல்லிய லென்ப போன்றே.

(இ - ள்) ஆடையணிந்தும் அழகிய ஆபரணங்கள் சூரியகாந்தியை விரிக்கும்படி, எம்மையணிந்த இவர்கள் பிறரைப்போலச் சொல்லத்தக்க உருவங்கொண்டிருந்தாலும், பழைமையாகிய இயற்கையழகிற்குனே குறையமாட்டார்களென்று சொல்லுவோர்போல, மெல்லிய இழைகளாலாகிய ஆடையொன்றனை இடையிலிருந்து தோளின்மேற் பொருந்தக் கட்டினார்கள் எ - று

மெல்லிழையாடை என்றது மெல்லிய இழைகளால் நெசவுசெய்த நுண்ணிய வஸ்திரம் (௧௪௧)

திருமக ளதிதி போகந் திகழிந் திராணி மூவர்
பொருவிலசித் திக்கும் விண்ணோர் புகழன சூயை கற்பிற்
பெருமிதச் சாலி கீர்த்திப் பிறங்கிய விரதி மூவர்
மருவுபுத் திக்கு மிங்ஙன் மன்றலங் கவின்செய் தாரால்.

(இ - ள்) இவ்வகையாக, இலக்குமி அதிதி போகங்களை நுகரும் இந்திராணி யென்னு மங்கையர் மூவர்களுஞ் சமானமில்லாத சித்தியம்மையாருக்கும், தேவர்கள் புகழும் அநசூயை கற்பின் பெருமிதமுடைய சாலி கீர்த்திவிளங்கிய இரதி என்னும் மாதர்கள் மூவரும் பொருந்திய புத்தியம்மையாருக்கும் அழகிய திருமணக்கோலஞ் செய்தார்கள் எ - று

சாலி - அருந்ததி திருமகள் - இலக்குமி அதிதி - காசிபர் மனைவியரு ளொருத்தி இந்திராணி - இந்திரன் மனைவி அநசூயை - அத்திரிமுனிவர் பாரியை சாலி - வசிஷ்ட பத்தினி இரதி - மன்மதன் தேவி (௧௪௨)

தண்ணருட் கடைக்க ணோக்கிச் சதாசிவப் பெருமா னோடு
நண்ணிய மனோன்ம ணிப்பேர் நங்கைநல் லேவப் பட்டே
பண்ணுமுற் றவத்தர் ஞங்கள் பணிவிடை புரிந்தாம் யாமென
றண்ணிய கமலை யாதி யறுவரு மிறைஞ்சி னாரே.

(இ - ள்) குளிர்ந்த கிருபைதங்கிய திருக்கடைக்கணோக்கஞ்செய்து சதாசிவபெருமானுடன் பொருந்திய மனோன்மணியென்னும் பெயரையுடைய உமாதேவி

யாரால் நன்றாகக் கட்டளைசெய்யப்பட்டு, யாங்கள் செய்த சன்மாந்தரத்தவத்தினால் உங்களுடைய ஊழியத்தைச் செய்தோமென்று, எண்ணத்தக்க திருமகள் முதலிய ஆறு மாதர்களும் (அச்சித்திபுத்திகளைப்) பணிந்தார்கள் எ - று.

மநோன்மணியை மநோன்மனியென்பதும் வழக்கு. இஃது உன்மனையென்னுஞ் சத்தியாம். கமலை - கமலத்தில் வசிப்பவள். (௧௪௩)

ஆங்கவ ரோடு விண்ணி னணங்கினர் பலரு நீங்காப்
பாங்கியர் பலரு மேனைப் பலபரி சனமுஞ் சூழ
வோங்கவெண் கவிகை பிச்ச மொண்கொடி யியமி யம்பத்
தீங்கறு நங்கை மார்கள் டிருமணக் கோலஞ் சென்றார்

(இ - ள்.) அப்பொழுது அம்மங்கையருடன் ஆகாயத்தில் வசிக்கும் தேவமாதர்கள் அநேகரும், பிரியாத பாங்கிப்பெண்கள் அநேகரும், பலவகைப்பட்ட பிற பரிசனங்களும் புடைசூழ்ந்து வரும்படி, வெண்கொற்றக்குடைகளும், மயிற்புஞ்சங்களும், ஒளிபொருந்திய கொடிகளும் உயரவும், (பலவகை) வாத்தியங்கள் முழங்கவும், குற்றமற்ற சித்திபுத்தி தேவிகள் திருமணக்கோலஞ்சென்றார்கள் எ - று. (௧௪௪)

புனிதமென் மடவார் வீதிப் போதலு மாசா னாகி
முனிவிலங் குரமுன் னான முறையெலாந் தொடுத்துச் செய்த
சனகன்மண் டபத்துட் புகுந்து தருப்பைவெண் பொரியு மற்றை
யினியபல் பொருளு மீட்டி யேல்வைபார்த் திருந்தா னன்றே

(இ - ள்.) பரிசுத்தமாகிய மெல்லிய சித்திபுத்திகள் (திருமணக்கோலமாகத்) திருவீதியில் எழுந்தருளவும், பூஜை முதலிய பொருள்களையெல்லாம் முறைப்படி சேகரித்துவைத்த ஆசிரியனாகிய சனகமுனிவன் திருமணமண்டபத்திற் பிரவேசித்து, தருப்பையும், வெள்ளிய பொரியும், இனிமையாகிய மற்றைப் பலபொருள்களுஞ் சேர்த்து, திருமுகூர்த்தகாலத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தனன் எ - று.

புக்கு - இறந்தகால வினையெச்சம். புகு - பகுதி. பகுதி யொற்றிரட்டி இறந்தகாலங்காட்டிற்று. புகுந்து என்பது பொருள். ஏல்வை - சமயம். (௧௪௫)

ஒருவரை யொருவ ரொப்பத் தனதிவே றொருவ ரொவ்வா
விருவரும் வீதி சூழ்போந் தெய்தினர் மண்டபத்து நாப்பட்
குருமணித் தவிசின் வைகு கோமகன் கணேசர் பாங்கிற்
றருவிரு புடைசேர் காம வல்லியிற் றங்கி னாரே

(இ - ள்.) (தம்முள்) ஒருவரையொருவர் ஒத்திருத்தலன்றி வேறொருவர் ஒப்பாகாத அவ்விரு கன்னியரும் திருவீதியைப் பிரதக்ஷணஞ்செய்து திருமணமண்டபத்தில் வந்து, அதனிடையே நிறம்மைந்த இரத்தினபீடத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் அழகிய கணேசமூர்த்தியினருகில், கற்பகதருவின் இருபுறத்திலுஞ் சேர்ந்துள்ள காமவல்லியைப்போலப் பொருந்தினார்கள் எ - று.

காமவல்லி - இஃதோர் படர் கொடி. கற்பகதருவின்மேற்படர்வது. (௧௪௬)

மண்ணினிடை வழுந்தி வீழ்ந்த வானவர் மீட்டுந் தாமவாழ்
விண்ணினிடை புகுந்தா லென்ன வியோகத்தான் மெலிந்த நீலக

கண்ணியர் கணேசர் பாங்கிற் கலத்தலும் விளர்த்த பண்டை
வண்ணமும் வேற தாகி வடிவெலா மலிந்தா ரன்றே

(இ - ள்) பூமியின் மேலே நழுவிவிழுந்த தேவர்கள் தாம் வாழ்கின்ற தேவலோகத்திலே மீளவுஞ் சென்றுற்றாற்போல, பிரிதலால் மெலிவுற்ற நீலோற்பலமலர்போன்ற திருவிழிகளையுடைய சித்திபுத்திகள் விநாயகக்கடவுள் பக்கலில் (பண்டுபோற) கலக்கவும், வெளுத்த பழைய வடிவமும் வேறுபட்டு உருவமுழுவதுஞ் சிறந்துவிளங்கினார்கள். எ - று (கசஎ)

ஆங்கவ ராகமத்தி னுற்ற றாத்தவச் சனக னென்போன்
சங்கற்பம் புரிந்து புண்ணி யாகமுந் தமைப்பச் செய்திட்
டங்குறு பொருள்க ளேமை யாக்கியா ரணமு ழங்க
மங்கல வுருவி னார்க்கு மதுபருக் கத்தை நல்கி.

(இ - ள்) பரிசுத்தமான ஆகமவழியாற் புனிதமான தவத்தையுடைய சனக்முனிவனென்போன் சங்கற்பஞ்செய்து, புண்ணியாஹவாசனமும் விசேடமாகச் செய்து, அவ்விடத்துள்ள பண்டங்களைப் புனிதமாக்கி, வேதமுழக்கத்துடன் மங்கல சொரூபியாகிய விநாயகப்பெருமானுக்கு மதுபாக்கத்தைக் கொடுத்து எ - று

மதுபர்க்கமாவது - பழங்களைத் தேன் முதலியவற்றுடன் கலந்துகொடுப்பது.

பாத்திய மாதி மூன்று மன்னுமந் திரத்தோ டீந்து
பூத்தொகு குழலி னார்க்குப் பூந்துகில் கலன்க ணல்கிச்
சாத்தின ரணியச் செய்து தகவெனே நோக்கி நின்றா
னேத்தினார் முனிவ ரெல்லா மியங்களு மியம்பா நின்ற.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற மந்திரபூர்வமாக, பாத்திய முதலிய மூன்றனையுந் தந்து, மலர்கள் மிக்கு விளங்குங் கூந்தலையுடைய சித்திபுத்திகளுக்கு அழகிய (கூறையும்) ஆபரணங்களுமளித்து (அவற்றை) அணிந்துகொள்ளும்படி கூறி அணிவித்து, தகுதியாக என்னை நோக்கி நின்றனன் எல்லா முனிவர்களுந் துதித்தார்கள். வாத்தியங்களு முழங்கா நின்றன எ - று.

பாத்திய முதலிய மூன்று—அர்க்கியம் - பாத்தியம் - ஆசமனீயம் (கசகூ)

அனாதியே யடிமை யான வாவியு முடைமை யான
மனாதியும் பொருளும் பின்னா வரத்தன்பால் வழங்கு மாபோ
லனாதியே நீங்காச் சத்தி யாகிய கன்னி மாரைப்
பினாதிபா னீரிற் பழைமை பேசிப்பு கொடுத்திட் டேனால்.

(இ - ள்) அநாதியாகவே அடிமையாயுள்ள உயிரும், உடைமையாகிய மண் முதலியனவும் [உடலும்] பொருளும், பிற்காலத்தில், சிரேட்டனாகிய விநாயகப்பெருமானிடங் கொடுக்கு முறைமைபோல, அநாதியாகவே பிரியாத சத்திகளாகிய சித்திபுத்தி தேவிகளை மீண்டும் இறைவராகிய விநாயகக்கடவுளுக்கு நீரினால், பழமையைப் பேசிக்கொண்டு கொடுத்திட்டேன் எ - று (கருo)

மடுப்பரும் பொருள்க ளெல்லா மயக்குநல் வினைகட் கேற்பக்
கொடுப்பவன் முறை வேறுங் கோளின வுயிர்க ளாக

வடுப்பதிற பிறழுநது பெணக ளளிப்பவ ளுகஙி யெனனைத
தொடுப்புறு விழைவி னேற்கு தொழினமையைத தானுற் றுனல்.

(இ - ள) அநுபவிததறகரிய பொருளகளையெலலாம, செயகினற நலவினை கட்கேறறபடி கொடுபபவா தாமேயாகிய விநாயகக்கடவுள, தமபாலேறகும சேவாகளாக வடைவதிற பிறழ்வுறறு, அடியேனைப பெணகள கொடுபபவனுகசசெயது பொருநதிய ஆசையுடன பெறுகினற தொழிறறன்மையை யடைநதனா எ - று. (கருக)

பாகடை சிறுாகள கையிற் பரிபபிததுப வாயின வவவி
யோகைசெய் குரவா போல வொணடொடி மாதா யெனபா
லீகவென் றேறறுச சால விரஙகியன றெனையு மாணட
வேகன தருளை யாரே யிறறெனக கிளககு நீரா

(இ - ள) தாமபூலததைச சிறுாகள கையிற கொளளச்செயது வாயினுற கிரகிததுச் சநதோடிககும பெறறோரைபபோல, ஒளளிய வளையலையணிநத சிததி புததி தேவிகளை யெனனிடமிருநது கொடுககவெனறு யாசிதது, மிகுதியும மன மிரஙகி அககாலததில எனனையு மடிமைகொண்ட ஏகநாயகனுகிய கணேசமூாததியி னுடைய திருவருளை யெவா தாம இததனமைததெனக கூறவலலவாகள? எ - று

உலகவர் பொருளக ளாதி யுதவலு மவறறை யேறறுப்
பலமிறை வழஙகு மாறும பாாகினவ் வாறே யாகு
மலர்புகழ் வியாத நாத னருளையா ணவததி னீங்கு
நலவாக ளறியி னலலா னவையின ரறிவா கொலலோ.

(இ - ள) உலகினா (தமது) பொருண முதலியவறறை (இறைவனுக்கு) விநி யோகிததலும, இறைவன அவறறைப பெறறுககொணடு (அவாகடகு அவறறின) பலங களைக் கொடுககும வகையும பாாககுமிடததில அவவகையேயாகும பரந்த கீாததி யையுடைய வியாசமுனிவனே! கணேசபபெருமானுடைய திருவருளை ஆணவமலததி னினறகனற நலலவாகள அறிநதாலலலாமல (மலசமபநதமாகிய) குறறமுடையவாகள் அறிவாாகளோ? (அறியமாட்டாாகள) எ - று (சருங)

நீரொடுங கனனி மாரை நிருமல னேறற பினனை
நாரொடு நெகிழ்நத சிநதை நறறவச சனக னெனபோன
சீரொடு குணட மாதி நிகழ்தரு சுததி செயதங
கேரொடுந தெயவச செநதீ யெழுதர வோமஞ செய்தான.

(இ - ள) (தாரையாயொழுகிய) நீருடன சிததிபுததிகளாகிய கனனிகை களை மலரகிதராகிய விநாயகககடவுள பெறறுக்கொணடபிறகு, அனபுடன் கசிநத மனதையுடைய நலல தவஞ்செயத சனகமுனிவன, சிறப்புடன ஓமகுணட முதலிய வறறை விளஙகசசுததிசெயது, அழகுடனே தெய்வததனமையுடைய செவவிய அககினியானது அதிகரிததெழுமபடி ஓமஞ்செயதனன எ - று (கருச)

விமமொளிக கலனக ளாபப விநாயக னெழுநது மாதா
தமமடி தூககித தூககித தலததினிட டேகி யிறறி
னமமியி னிருததி மீணடங காருதி யளாததுச செனறு
மூமமுறை பொரிகள வீழ முனியிட வடடு விததான.

(இ - ள்) பேரொளியையுடைய ஆபரணங்களொலிக்க, விநாயகக்கடவுள் எழுந்திருந்து, சித்திபுத்திகளாகிய மனைவிமார்களுடைய திருவடியை யெடுத்தெடுத்துப் பூமியில் வைத்துச் சென்று, இறுதியில் அம்மியின்மேல் வைத்து, பின்னர் ஓமஞ் செய்து சென்று, வீணைமுனிவனாகிய நாரதமுனிவன் மூன்றுதரம் பொரிகளையிட, தீயிற் சொரிந்தனர். எ - று. (௧௫௫)

எரிவலஞ் சூழ்ந்து பீடத் திருந்துபின் னங்குச் செய்தற்
குரியன பலவு முற்ற வொய்யென வெழுந்து தாதை
விரிமலர்ப் பதத்திற் றாழ்ந்து விமலையை வணங்கி நின்றான்
கரியவாட் டடங்கட் செவ்வாய்க் காதலி மார்க ளோடும்

(இ - ள்) அக்கினியைப் பிரதக்கணஞ்செய்து பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்து, பின்னர் அச்சமயத்திற் செய்தற்குரியனவாகிய பல சடங்குகளையுஞ் செய்துமுடிக்க, விரைந்தெழுந்து (விநாயகக்கடவுள்) கருமைவாய்ந்த வாள்போன்ற பரந்த கண்களையும் சிவந்த வாயையுமுடைய மனைவிமார்களோடும், தந்தையாகிய சிவபெருமானுடைய மலர்ந்த தாமரைமலர்போன்ற திருவடியிற் பணிந்து, (தாயாகிய) பார்வதிதேவியாரை யும் பணிந்து நின்றனர் எ - று

விமலை - மலசம்பந்தமில்லாதவள் (௧௫௬)

இருமுது குரவர் பூரித் தெழுபெருங் கருணை நல்கிக்
குருமணித் தவிசின் வைக்கக் கூறிநா ரணனை நோக்கத்
திருமறு மார்பன் றாழ்ந்து தேவர்கோ னெடுத்து நீட்டப்
பொருவிறம் பூல மாதி முறையினிற் பொற்ப வீந்தான்.

(இ - ள்) தாய் தந்தையர்களாகிய பார்வதி பரமேசர்கள் மனம்பூரித்துத் தோன்றிய பேரருளைத்தந்து, நிறமமைந்த இரத்தினபீடத்திலிருக்கச்செய்து, திருமாலைக் கண்களாற் பார்த்துக் கட்டளையிட, விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் (அவர் கருணைக்கு வியந்து) பணிந்து, தேவராசனாகிய இந்திரன் எடுத்துக் கைகளால் நீட்ட, ஒப்பில்லாத தாம்பூல முதலியவற்றை முறைப்படி அழகாகக்கொடுத்தனர் எ - று

திருமறுமார்பன் - திருமகளையும் ஸ்ரீவற்சமென்னும் மறுவையும் பொருந்திய மார்பையுடையவன், திருமால் (௧௫௭)

வத்திரங் கலன்கண் மற்று மலகில வனந்த ராதி
யுத்தமத் தலைவ ரான வுருத்திர கணமீ றாகப்
பத்தியின் விண்டு நல்கப் பரமனா ரருளாற் றேவர்க்
கொத்துறு முனிவர் யார்க்குங் கொடுத்தனர் கற்ப காதி

(இ - ள்.) ஆடையாபரணங்களையும் பிறவற்றையும், மிகுந்த அநந்தர்முதல் உத்தமத்தலைவர்களாகிய உருத்திரகணமீறாக வரிசையாய விஷ்ணுமூர்த்தியானவர் கொடுக்க, சிவபெருமானார் தமது திருவருளாற் கற்பகமுதலிய (அரிய) பொருள்களைத் தேவர்களுக்கும் கூட்டமாகிய முனிவர்களுக்கும் மற்றெல்லோருக்குங் கொடுத்தருளினர். எ - று.

அநந்தராதி என்றது அட்டவித்தியேசுரர்களை. (௧௫௮)

குறைவறப் பொருள்க ளனறிக குறித்தபல வரமும யார்க்கு
நிறைதர வருளிச செய்து நேரிழை யோடு மெண்டோ
ளிறைவனங் ககன்று வேறோ ரிடத்தினி திருந்தா னக
வறைகழற பெருமான வீதி யடுத்திடும விழாமேல கொண்டான்.

(இ - ள) குறைவின்றிப பொருளகளேயலலாமல விருமபிய பல வரங்களை யும் எலலோருக்கும (மனமானது) நிறையுமபடி யநுககிரகிதது, உமாதேவியாருடன எட்டுத திருக்கரஙகளேயுடைய சிவபெருமானா அவவிடததினினறு நீஙகி வேறோ ரிடததில எழுநதருளியிருககவும, ஒலிககின்ற வீரக்கழலணிநத விநாயககடவுள திரு வீதியிற செலலும திருப்பவனி விழவை மேறகொணடனா. எ - று. (கருக)

வேறு

அருப்பு மாமுலைத தேவிய ரணிமணிச சிவிகை
விருபபி னேறினா விநாயகப பணணவ னெழுநது
மருபபி ராயிர மேநதயி ராவண மெனனும
பொருபபி னேறினன பொழிநதன ரமரா பூமாரி.

(இ - ள) கோஙகருமபுபோனற பெருமைவாயநத முலைகளேயுடைய சிததிப புததி தேவிகள அழகிய இரததினசசிவிகையில அனபுடன் ஆரோகணிததாரகள. விநாயககடவுள எழுநது இரணடாயிரங கொமபுகளேயுடைய அயிராவணமெனனும வெளளாளையில ஆரோகணிததனா தேவாகள மலாமழை சொரிநதாரகள எ - று.

அருமபு - அருபபு; இது வலிததல விகாரம். பொருப்பு - மலை, ஈண்டு மலைபோனற பேருருவுடையதெனனுங குறிப்பால யானையையுணாததியது. (கசுo)

அடைநெ டுங்கட லுடைநதெ னவாா ததபல வியமு
மடைய டைததென மஙகல வாழ்த தொடு னெழுநத
குடைக விததன மிடைநதன கொடிநிரை கவரி
புடையி ரட்டின வசைநதன பொருவிலசாந தாறறி.

(இ - ள) அடைநதுள்ள நெடிய கடலானது மடைதிறந்தாறபோலப் பல வாததியஙகளு முழஙகின (அககடலினை) மடையடைததாறபோல மஙகலவாழ்த தொலிகள உடனே யெழுநதன குடைகள கவிததன துவசஙகளின வரிசைகள நெருஙகின. சாமரைகள இருபுறஙகளிலும இரட்டின. ஒபபிலலாத சாநதாறறிகள அசைநதன. எ - று

கவரி - கவரிமான மயிரினாற் செய்தது சாந்தாறறி - சாநதுபூசியதை ஈர முலரசசெய்வது, இதனை விசிறியெனறும, சிவிறியெனறுஞ சொலலுவா. (கசுக)

கினன ரததிசை யெழுபபினா கினனர ரெதிரே
யனன மெனனடை யரமபைய ராடினா பிரமபிற
றுனனி ருஞசனம விலககினன றுகளறு நநதி
யெனனை யாளுடை நாயக னெழுநதனன் வீதி.

(இ - ள்) கின்னராகள் கினனரபபட்சியின் ஓசையை யெழுப்பி (ப்பாடி) னர் கள். (விநாயககடவுளுககு) எதிரிலே, அன்னம்போலும மெலலிய நடையையுடைய தேவமாதர்கள நடிததாரகள. குறறமறற திருநநதிதேவா (பொற) பிரம்பினால் நெருங்

கிய பெரிய சனத்தொகுதியை 'விலக்கினர் (இவ்வகைய சிறப்புக்களோடும்) என்னை யாளாகவுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவீதியில் திருவுலா வெழுந்தருளினர். எ - று.

கின்னரம் - ஓர்வகைப்பறவை இது ஆணும் பெண்ணும் பிரிவின்றி வாழு மியற்கைபற்றிக் கின்னர மிதுனமெனச் சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும் இனிமையுடன் பாடும் இயற்கையது. (கசுஉ)

புரக்கு நாயக னாதியோர் போற்றிட மதநீர்
பரக்கு மானனத் தெம்பிரான் பைப்பயக் கடவுங்
கரக்குன் றேகிய வீதியிற் கன்னியர் பலரு
மரக்கு நீர்கொடு முந்துறச் சுழற்றினர் தகனறுரா

(இ - ள்) திதிக்கடவுளாகிய திருமால் முதலாயினோர் துதிசெய்ய, மதநீர் பரவச்செய்யும் (யானை) முகத்தையுடைய எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுள் மெல்ல மெல்லச் செலுத்தும், கைமலையாகிய அயிராவணமானது சென்ற திருவீதியி லுள்ள பல கன்னியர்களும் ஆலநீரைக்கொண்டு முற்படச் சுழற்றிச்சென்றார்கள் எ-று.

ஆனனம் - முகம் கரக்குன்று - இது இரண்டாம்வேற்றுமை யுருபும் பயனு முடன் றொக்கதொகை; கையையுடைய மலையென விரியும், யானையென்பது பொருள் (கசுக)

கன்ன லின்செழுங் கடிகையுங் கதலிமுன் னனை
வன்ன மென்கனித் திரள்களு மலர்களும் பொரியு
மின்னொ ளிப்பல மணிகளு மெல்லியன் மடவார்
முன்னர் வீசினர் வணங்கினர் மோகமுற் றனரால்

(இ - ள்) மென்மைத்தன்மையையுடைய மாதர்கள் (விநாயகக்கடவுளுக்கு) முன்னதாக, செழிய கருப்புத்துண்டுகளையும் வாழை முதலியனவாகிய அழகிய மெல்லிய பழக்குவியல்களையும், மலர்களையும், பொரியையும், மின்னல்போலும் ஒளியை யுடைய பல இரத்தினங்களையும் வீசிப்பணிந்து மோகங்கொண்டார்கள் எ - று.

வீசினர் - வணங்கினர் என்பன முற்றெச்சங்கள் (கசுச)

இந்தக் காளையை யொப்பவ ரில்லையென் றொருத்தி
மந்தக் காலினு லசையிள வல்லியிற் றுவண்டாள்
முந்தக் கேட்டொரு மாதுநான் முப்பங்குமா நினைந்த
வந்தக் காளைக்கூ றகநோக் கின்கொலென் றழன்றாள்

(இ - ள்) இந்தக்காளையை யொப்பானவர்களில்லையென்று கூறி, ஒரு பெண் இளந்தென்றலாலசையும் இளங்கொடிபோலத் துவண்டனள் அதை முற்படக்கேட்ட (வேறு) ஒரு பெண் நான் கூடும்படி கருதிய அந்தக்காளைக்கு ஊறுகப்பார்த்தனையோ? என்று கூறி, (அவள்மீது) கோபங்கொண்டனள் எ - று.

மந்தம் கால் - இளமையாகிய காற்று. வல்லி - கொடி காளை - இளம்பருவ முடையவன் ஊறு - இடையூறு (கசுரு)

ஐது நாயக னணிதலா லணிகள்பே ரழகு
செய்த வாவென வொருத்திமற் றொருத்திநோ சீறி

புயதல வேணடுமெ மொருததனை நினைபபொழி முனனே
மெயது தூதுபோய நினறதென மனமென விதிததாள

(இ - ள) அழகிய இநநாயகன அணிதலால ஆபரணஙகள மிகக அழகினைச் செயதனவெனறு ஒருபெண மறறொருபெணணை நோககோபிதது, நீபிழைககவேணடு மாயின இவவொபபறறவனை யெணணுதலை யொழிக (ஏனெனில) எனமனமா னது முனனமே விரைநது (அவனிடததிறகுச) தூதுசெனறிருககினறது எனறு கட் டளையிடடனள் எ - று (கசுசு)

சிததி புததிதந திருமுக நோககிய முலைக
ளததனஙகையா லணைககுமா றருநதவம புரிநதார
முததமெனமுலை காளவா முலையினென முகமபாாத
தொததுமெனபயன றவமிலே மெனறன ளொருததி.

(இ - ள) சிததிபுததிதேவிகள தமமுடைய திருமுகததைப பாாததுளள முலைகளை இபபுனிதமானவன தனனுடைய அழகிய திருககரஙகளாற புலலுமவகை யாக அரியதவததைசசெயதாாகள முததுமாலையணிநத மெலலியமுலைகளே! அவ விருவா முலைகளைபபோல என முகததைபபாாததும (அவறறை) ஒததிருநதும யாது பயன? நாம தவமுடையேமலலேமெனறு வேறொருததி கூறினள எ - று

திருமுக நோககிய முலைகள - அணணாநதுளள அலலது மேனோககிய கொஙகைகள முததமெனமுலைகாள எனறதை முததமணிநத என முலைகளேயென ரூவது முததமணிநத மெலலிய முலைகளேயெனரூவது பதபபிரிவுசெயக முலையி னெனறதில இன ஐநதனுருபு ஒபபுபபொருளது தவமிலே மெனறது முலையையுந தனனையும உளபபடுததிககூறிய தனமைபபனமை வினைமுறறு (கசுஎ)

அருவி பாயமதா விழிகளா லமாநது நோக இடநதோ
றுருவந தோறறலி னுயாமதக களிறறினமேல வருவா
ரொருவ ரோபல ரோவென வொழிதரா வைய
மருவி னுளகலை சோாவது மதிததிலா ளொருததி.

(இ - ள) அருவியாறு பெருகுகினற களிபபெயதிய கணகளாற பொருநதிப பாா்கக மிடஙகடோறும, திருவுருவமானது காணபபடுதலின, உயாநத மதபபெருக கையுடைய யானையினமேறி பவனிவருபவா ஒருவாதாமோ? பலாதாமோ? எனறு மறறொருததி நீஙகாத சநதேகததைப பொருநதித தன ஆடையானது சோாதலை மதிததாளிலள. எ - று

காமமயககுறறவள தான கருதியநாயகனுடைய தோறறததை யெஙகெங கும காணடலின "அருவிபாய்மதா * * * * ஒருவரோ பலரோ வென வொழிதராவைய மருவினுள" எனறூா (கசுஅ)

தொழுதுநினறவா கைககளே தொடியொடுஞ சிறநத
கொழுகொம பினறியே குழையிளங கொடியென விறைஞசி
யெழுத விலலவா நிதமபமே கலையொடு மிருநத
விழும மையலகொண டுததிடு மெலலியா குழாததுள்.

(இ - ள) மிகக காமமயககமுறறு (எமபெருமானை) நெருஙகிய மாதா கூட் டததிலே (எமபெருமானைப) பணிநது நினறவாகளுடைய கரஙகளே வளைகளோடு

சிறந்து விளங்கின். கொழுகொம்பில்லாமல் தளர்கின்ற இளங்கொடியைப்போல நமஸ்கரித்து எழாதவர்களுடைய நிதம்பங்களே ஆடைகளோடிருந்தன. எ-று. (௧௬௯)

அண்ணன் மார்பக மணைக்கமாட் டாதகைத் தனையி
னண்ணி லேமென நகைவளை நழுவின சிலர்க்கு
வண்ண வார்குழன் மனநெகிழ்ந் தமைதெரிப் பதுபோற்
றிண்ணென் யாப்பினி னீங்கற நெகிழ்ந்தன சிலர்க்கு.

(இ-ள்) விநாயகக்கடவுளுடைய திருமார்பினைத் தழுவமாட்டாதகைகளிற் பொருந்தியிரோமென்று சிலர்க்குப் பிரகாசிக்கின்ற கைவளைகள் நழுவின. சிலர்க்கு அழகிய நெடிய கூந்தல்கள், அவர்கள் மனமுருகினமையை விளக்குவதுபோல வலிய கட்டுதலினின்றும் விலகி மிகவுஞ் சோர்ந்தன. எ-று (௧௭௦)

ஆடி னார்சில ரவிநயத் தாலகந் தெரித்துப்
பாடி னார்சிலர் பரிவொடு குறிஞ்சிப்பண் ணமைத்து
நீடி னார்சிலர் நிமலனைக் கூடுபா வனையி
னூடி னார்சில ருன்னிய பாவனைக் கலப்பின்.

(இ-ள்.) சிலமாதர்கள் (காமவெறியால் தம்மைமறந்து) ஆடினார்கள். அவிநயமுறையுடன் தம்முடைய மனக்கருத்தை வெளியிட்டுச் சில பெண்கள் பாடினார்கள். அன்புடன் குறிஞ்சிப்பண்பொருத்திச் சிலநங்கையார்கள் நிலைத்தார்கள். எண்ணத் தக்க பாவனைப்புணர்ச்சியால் சில பெண்கள் (இறைவனைப்) புணர்கின்றபாவனையாக ஊடல்கொண்டார்கள். எ-று.

காமமேலீட்டினால் அவர்கள் செய்வதுதெரியாது ஆடல்பாடல் முதலியவற்றைச் செய்தார்களென்பது கருத்து (௧௭௧)

இனைய வாறுபன் மாதரு மேத்தினர் மயங்க
வினையெ லாந்துமித் தவன்விளை மதச்சலத் தா
னனைய மாமுகத் தொருத்தலை நலத்தர வுந்திப்
புனையும் வீதிகள் வலம்வந்து கோயிலுட் புகுந்தான்.

(இ-ள்.) இவ்வகையாகப் பலமங்கையர்களுந் துதிசெய்து (காம) மயக்குறும்படி, வினைச்சம்பந்த முழுவதையுமழிக்கும் ஞானசொரூபியாகிய கணேசப்பெருமான் மணமமைந்த மதப்பெருக்கினாலே நனைகின்ற பெரிய முகத்தையுடைய அயிராவணமென்னும் வெள்ளானையை நன்மைபெறச் செலுத்தி, அலங்கரித்திருக்குந் திருவீதிகளை வலமாக (ப்பவனி)வந்து திருக்கோயிலினுள்ளே பிரவேசித்தனர் எ-று. (௧௭௨)

தருவுந் தேனுவுஞ் சங்கமுந் தாமரை நிதியுந்
திருவி னீடுசிந் தாமணித் திரள்களும் வெவ்வே
றுருவு தாங்கிநின் றவ்வவ ருவக்குமா விருந்து
பருவ மாமழை போலுமெனப் பணையொடும் பகர்ந்த.

(இ-ள்.) கற்பகத்தருவும், காமதேனுவும், சங்கநிதியும், பதுமநிதியும், செல்வமிகுந்த சிந்தாமணியுமாகிய (இவற்றின்) திரள்களும் பலபலவடிவங்களெடுத்துநின்று காலத்திற் சொரியும் பெருமழைபோலுமென்று சொல்ல, அவரவர்கள் களிப்பெய்தும்படி சிறந்த விருந்தினைத் தருதலைச்செய்தன. எ-று (௧௭௩)

வரைந்த நாடொறு மன்றன்மங் கலவினை சாலப்
புரிந்து சாறுமுற் றியவழி நாட்பொலந் தவிசிற்
றெரிந்த பூணிழை மாதொடுஞ் சிவபிரா னிருப்ப
வரந்தை தீர்தர வனைவரு மடுத்திறைஞ் சினரால்.

(இ - ள்) அளவிட்ட தினங்கடோறும் திருமணத்தின் மங்கலச்சடங்குகளை மிகுதியாகச்செய்து மகோற்சவமுடிந்த மறுநாளினத்தில், அழகிய பீடத்திற் சிறந்த ஆபரணங்களை யணிந்த உமாதேவியாருடன் சிவபெருமானார் எழுந்தருளியிருக்க, துன்பமகலும்படி எல்லோரும் ஒருங்குசேர்ந்து வணங்கினார்கள் எ - று.

சாறு - திருவிழா; ஈண்டுத்திருமணம். (கஎச)

மாயன் மாதிரத் தலைவர்கள் பதினொரு மூவர்
மேய சாரணர் கின்னரர் மேதகு சித்தர்
தூய மாதவர் தொல்புவி யரசர்க ளெவரு
மேயு மாறருள் கொண்டுதம் முலகமெய் தினரால்.

(இ - ள்) திருமால் - அட்டதிக்குப்பாலர்கள் - முப்பத்துமூன்று தேவகை யினர் - பொருந்திய சாரணர்கள் - கின்னரர்கள் - மேம்பாடுடைய சித்தர்கள் - புனித மாகிய பெருந்தவசிகள் - பழமையாகிய பூலோக மன்னர்கள் - முதலிய எல்லோரும் (சிவபெருமானுடைய) திருவருளைப் பொருந்துமாறு கொண்டு தங்கடங்களுலகங்களை யடைந்தார்கள் எ - று.

பதினொருமூவரென்றது முப்பத்துமூவர்; அவர்கள் ஆதித்தர் பன்னிருவர்; அச்சுவினிகள் இருவர், உருத்திரர் பதினொருவர், வசுக்கள் எண்மரெனக. (கஎரு)

கந்த ராதிமுன் னுடன்வரு காரண ரெவரு
மைந்த ராகிய கணேசரு மணமக ளிர்களுங்
கொந்து லாமலர்க் குழன்மின்னை மணியொடுஞ் சூழ
வெந்தை யாரெழுந் தருளினர் திருக்கயிலாயம்.

(இ - ள்) (இளைய பிள்ளையாராகிய) முருகக்கடவுள் முதலாக முன்னே உடன்வந்த முக்கியமானவர்கள் யாவரும், (மூத்த) பிள்ளையாராகிய கணேசப்பெருமா னும், (சித்தி புத்திகளாகிய) திருமணப்பெண்களும், மலர்க்கொத்தமைந்த கூந்தலையு டைய உமாதேவியாரும் உடன்சூழ்ந்துவர, எமது தந்தையாராகிய சிவபெருமானார் திருக்கயிலாயகிரிக் கெழுந்தருளினர் எ - று. (கஎகூ)

அங்கு வீற்றிருந் தைம்முக ரைந்தொழில் புரிய
வெங்க ணாயக னாகிய வேரம்ப னிருபா
றங்கு மாதரா ரோடுதன் னுலகினை யடுத்துப்
பொங்கு சீர்த்தலி னளவளாய்ப் போகமுற் றிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஐந்து திருமுகங்களையுடைய சிவபெருமானார் அக்கைலாயகிரியி லெழுந்தருளியிருந்து பஞ்சகிருத்தியங்களைச்செய்ய, எங்கள் தலைவராகிய விநாயகக் கடவுள் இருபுறங்களிற் பொருந்திய சித்தி புத்தி தேவியருடன் தமதுலகினைச்சார் ந்து, அதிகரிக்கின்ற ஆசையுடன் அளவளாவி இன்புற்றிருந்தனர். எ - று.

ஐம்முகன் — ஈசானம் தற்புருடம் அகோரம் வாமதேவம் சத்தியோசாதமென்னும் ஐந்து திருமுகங்களையுடையவன் ஐந்தொழில் — சிருட்டி திதி சங்காரம் திரோபவம் அநுக்கிரகமென்பன. (கஎஎ)

அன்று மன்றலி னுடனிருந் துய்ந்தன னதனை
யின்று சொல்லியு முய்ந்தன னென்னவியா தனுக்கு
மன்றன் மென்மலர் வாழ்க்கையான் வகுத்தன னென்னு
நன்று சாற்றினன் பிருகுமா தவனரா திபற்கு.

(இ - ள்) அக்காலத்தில், திருமணத்திலுடனிருந்து உச்சீவித்தேன் அதனை யிப்பொழுது (உனக்குச்) சொல்லியும் உச்சீவித்தேனென்று, வியாசமுனிவனுக்கு மணம்பொருந்திய மெல்லிய தாமரைமலரில் வாழ்க்கையுடைய பிரமதேவன் கூறினனென்று, சிறந்த பிருகுமுனிவர் சோமகாந்தமன்னவனுக்கு நன்றாக(எடுத்து)க் கூறியருளினர் எ - று. (கஎஅ)

சித்தி புத்திகட் டிருமணஞ் செப்பினம் வியாத
பைத்த பன்னகப் பள்ளியான் கமலைதன் பாவி
மெத்து வண்டிறன் மதுகயி டவருயிர் வீத்த
வத்தி றத்தினைக் கேளென வறைகுவன் மலரோன்.

(இ - ள்) வியாதமுனிவனே! சித்தி புத்தி தேவிகளது திருமணவிபவத்தை யெடுத்துச் சொன்னோம். (இனி) படத்தையுடைய ஆதிசேடனைச் சயனமாகவுடைய திருமாலை விநாயகக்கடவுளைத் துதிசெய்து, மிக்க வண்மைதங்கிய வலியமைந்த மதுகயிடவர்களென்னு மசுரர்களை யுயிர்போக்கிய அத்திறத்தையுங் கேட்பாயாகவென்று பிரமதேவன் கூறலாயினன். எ - று. (கஎகூ)

திருமணப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ககஉரு

விண்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம்.

பண்டொரு காலத் தண்ணிப் பாற்கட லரவப் பள்ளி
விண்டுகண் டுயிலும் போதவ் விண்டுவின் காதி னின்று
மண்டிய மதுகை சான்ற மதுகயி டவர்க ளென்னு
மண்டர்க ளிடுக்க ணூட்ட வசுரர்க டோன்றி னாரே

(இ - ள்.) முன்னொருகாலத்திலே, திருப்பாற்கடலிற் சேடசயனத்திலே திருமால் (யோக) நித்திரை புரிகையில், அத்திருமாலின் காதுக்குறும்பியிலிருந்து ஒருங்கிய வலிமை மிக்க மதுகயிடவர்களென்று, தேவர்களிடுக்கணடையும்படி இராக்கதர்கள் பிறந்தார்கள். எ - று.

இடக்கண்டுடித்தல் துர்ச்சகுனமாதலின் மதுகயிடவர்கள் தோன்றியபோது அமரர்க்கு அஃதாடிற்றென்பார் "அண்டர்களிடுக்கணூட்ட" என்றார். (க)

வேறு

வெருக்கு விழியு மிடிக்குரலும் வெருக்கொ ளுருவும் பிறையெயிறுந்
திருக்கி விடுத்த முகமயிருஞ் செங்குஞ் சியுநன் றுடையவராய்த்
தருக்கி யுறங்கு நெடுமாயன் றனையு நிந்தித் தருந்தவத்தி
லிருக்கு முனிவர் பெரியவர்க ளெல்லா ரமையு மவமதித்தார்.

(இ - ள்) பூனையின் கண்போன்ற கண்களும், இடியொலிபோன்ற குரலும், (கண்டோர்) அச்சங்கொள்ளுதற்கேற்ற தேகமும், பிறைச்சந்திரன்போன்ற (வளைவாகிய) தந்தங்களும், முறுக்கிவிட்ட முகமயிரும், சிவந்த தலைமயிரும், (ஆகியவிவற்றை) நன்றாக அமைந்தவர்களாய், (அவ்வசுரர்கள்) இறுமாந்து துயில்புரியும் நெடிய திருமாலையு நிந்தித்து, அரிய தவஞ்செய்கிற பொருந்தியிருக்கும் முனிவர்கள் பெரியோர்கள் முதலிய யாவரையும் அவமதித்தார்கள் எ - று.

வெருகு - பூனை பிறையெயிறு - வக்கிரதந்தம் குஞ்சி - ஆண்மகன் தலைமயிர் நெடுமாயன் - திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு நெடுகிய விண்டு. (௨)

வடிக்கு மறையி னெறியொழுக்க மாற்றிப் புவியி னுயிர்வதைத்து
முடிக்கு முடிவைத் துயருலகின் முடியா தமரு மிமையவரை
யடிக்க நினைந்தவ் விருவோரு மலர்மீ திருக்கு மெனைமுன்னாட்
பிடிக்க வடுத்தா ரவர்க்கஞ்சிப் பேதுற் றுருவங் கரந்தேனால்.

(இ - ள்) தெளிவிய வைதிகமார்க்கத்தில் நடத்தலை மாறுபடுத்தி, உலகிலுள்ள பிராணிகளைத் துன்புசெய்து சிரத்துக்கு முடிசூடி, உயர்வாகிய (தேவ) லோகத்தில் இறவாதிருக்குந் தேவர்களைத் துன்புசெய்யக்கருதி, அந்த (மதுகயிடவர்கள்) இருவரும் முதலிலே தாமரைமலரின்பேரில் வசிக்கும் என்னைப் பிடிக்கும்படி நெருங்கினார்கள் (யான்) அவர்களுக்குப்பயந்து மதிமயக்கமடைந்து என் வடிவை மறைத்தேன் எ - று.

பேதுறல் - புத்தி மயங்கல் (௩)

உருமுக் குரல்வேங் கையினகம்போ லுருக்கொள் பகன்றை மலர்த்தொ
மருமக் குரிசின் மதக்களிற்று வானப் பெருமா டிருவருளாற [டையன்
கருமைக் கடல்போ னிறத்தவரைக் கமலத் தடங்கட் புயல்வண்ண
னிருமைப் பயனுங் கெடவழிக்கு மென்று திருப்பாற் கடலடுத்தேன்.

(இ - ள்) இடிபோன்ற குரலொலியையுடைய புலியினகம்போலுமுருக்கொண்டுள்ள கொன்றைமலர்மாலையையணிந்த திருமார்பையுடைய தலைவராகிய மதம்பொழியும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளது திருவருளால், கருங்கடல்போலும் நிறமமைந்த மதுகயிடர்களை, பரந்த தாமரைமலர்போலுங் கண்களையுடைய மேகவண்ணனாகிய திருமால் (அவர்களது) இருமைப்பயனுங் கெடும்படி யழிப்பாரென்று திருப்பாற்கடலையடைந்தேன் எ - று.

உருமுக்குரல் வேங்கையினகம்போ லுருக்கொள்பகன்றையென்றது புலிநகக்கொன்றை இது புலிக்கொன்றையென்றும், கிலுகிலுப்பையென்றும் வழங்கும். உருமுக்குரலென்றது வேங்கைக்கு விசேடணம். (௪)

உறங்கு மவரை யிடையெழுப்ப வுயர்மா மறையோ தாமையினுன
மறங்கொ ளபரிக்கு மரவணையி னலர்க்கண் படுக்கு நெடுமாயன்

றிறங்கொப் பளிக்கு நித்திரையாந் தேவி யவனை விட்டொழிய
வறங்கொண் மனத்து வியாதனென்று மந்த ணாள வழுத்தினேன்.

(இ - ள்.) தருமநெறி பொருந்திய மனமுடைய வியாதமுனிவனே! நித்திரை செய்யும் அத்திருமாலைத் துயிலுணர்த்த உயர்வாகிய சிறப்பமைந்த வேதமோதாமையினாலே, வன்மைமிகுந்த சேடசயனத்தில் தாமரைபோன்ற கண்கள் துயிலுந் திருமாலின் திறமிக்க நித்திரையாகிய தேவியானவள் அவரைவிட்டு விலகும்படி (அவளை நான்) துதிசெய்தேன் எ - று. (௫)

சாவித் திரியாய்ச் சந்தியாய்த் தக்க சுவாகா சுவதாவாய்ப்
பாவித் திடுமுத் தொழிலாகிப் பண்ணு வோராய்ப் பார்ப்பதியாய்
மேவுற் றிடுநற் கலையாதி வெவ்வே றுளகாலமா
யாவித் தயரும் பசிதாக மாகிப் பசியா மாமாயி

(இ - ள்.) சாவித்திரியாகியும், சந்தியாகியும், தக்க சுவாகாவாகியும், சுவதாவாகியும், வழங்குகின்ற முத்தொழில்களாகியும், (அவற்றைச்) செய்பவர்களாகியும், பார்ப்பதியாகியும், பொருந்திய நல்ல கலைமுதலிய வெவ்வேறு வகைப்பட்ட காலமாகியும், கொட்டாவிவிட்டு இளைப்படையச்செய்யும் பசிதாகமாகியும், பசியாகியுமுள்ள மகாமாயியே! எ - று.

சாவித்திரி முதலியன சத்திவிசேடங்கள். சுவாகா சுவதாவென்பன மந்திரவிசேடங்கள். கலையாதி வெவ்வேறுளகாலமென்றது பரமாணு இரண்டுகொண்டது அணு அது மூன்றுகொண்டது திரிசரேணு அது மூன்றுகொண்டது துடி அது மூன்றுகொண்டது வேதை. அது மூன்றுகொண்டது லவம் அது மூன்றுகொண்டது நிமிஷம். அது மூன்றுகொண்டது கலை அது ஐந்துகொண்டது காட்டை அது பதினைந்துகொண்டது லகு. அது பதினைந்துகொண்டது கன்னல் அல்லது கடிகை அது இரண்டுகொண்டது முகூர்த்தம் அது நான்குகொண்டது பொழுது அது இரண்டுகொண்டது நாள் அது பதினைந்துகொண்டது பட்சம் அது இரண்டுகொண்டது திங்கள் அது இரண்டுகொண்டது இருது. அது மூன்றுகொண்டது அயனம் அது இரண்டுகொண்டது ஆண்டு என்றுசொல்லப்படும். ஆண்டு அல்லது வருடம் நூறுகொண்டது மானுடர் ஆயுள்காலம் மேற்கூறிய மானுடநாள் முப்பதுகொண்டது தென்புலத்தோர்க்கு ஒருநாள் அவ்வகைத் திங்கள் பன்னிரண்டுகொண்டது தேவர்களுக்கு ஒருநாள். அவ்வகைய நாள்கள்கூடிய ஆண்டு பன்னீராயிரங் கழிந்தால், தேவர்களுக்கோர் ஊழியாம். நாலைசையூழி யாயிரஞ்சென்றால், பிரமனுக்கொருபகல். இவைமுதலியன காலவிசேடங்கள். (௬)

இருளு மிருளு மிரவாதி யிருக்கா திகளா மறையாதி
மருவு மலகி லுயிர்கட்டோறும் வளர்சத் திகளும் பலவாதி
பருகு மமுத மயமாதி பாவாய் நின்சீர் பகர்வாரியார்
பொருவி லாதாய்க் கினிதடியேன் புகலப் படுவ தொன்றுளதால்.

(இ - ள்.) இருளுமிருளத்தக்க இரவாயிருக்கின்றனை இருக்கு முதலாகிய வேதங்களாயிருக்கின்றனை பொருந்திய எண்ணில்லாத உயிர்களிடத்திலெல்லாம் வளர்கின்ற பல சத்திகளாயிருக்கின்றனை பருகத்தக்க அமுதமயமாயிருக்கின்றனை. பொற்பதுமைபோல்பவளே! உன்னுடைய சிறப்பை யெடுத்துச்சொல்பவர்கள் யாவருளர்?

சமானமில்லாத உனக்கு இனிதாக அடியேன் சொலத்தக்கதொன்றுண்டு (அஃதென்னெனில்.) எ - று. (எ)

அரக்கர் அவுணர் முதலான வரட்டர் முடிசெங் களத்துருட்டிப்
புரக்கும் பெருமா னுலகளந்த புலவர் பெருமா னாபாகலி
துரக்கும் பெருமா னுன்வயத்தாயத் துயிலகின் றுனமற றவன்விழிப்ப
விரக்கம் புரிந்து புறத்தேகா யெற்று நெனினீங் குரைப்பக்கேள்.

(இ - ள்.) அரக்கர் அவுணர் முதலாகிய அரட்டர்களுடைய முடிகளைச் செவ்விய போர்க்களத்தில் உருளச்செய்து (அடியார்களைக்) காக்கும் தலைவனும், (திரிவிக்கிரமாவதாரங்கொண்டு மாவலிபால் மூவடிமண் யாசித்து) மூவுலகங்களையும் திருவடியாலளந்த தேவராசனும், பதர்களுடைய துன்பங்களை யொழிக்கும் கடவுளுமாகிய திருமால் உன் வயமாகித் துயில்புரிகின்றனராதலின், அவ்விறைவன் கண்விழிக்கும்படி தயைபுரிந்து புறத்தே செல்வாயாக அஃதியாதெனின் இப்பொழுது சொல்வதைக்கேட்பாயாக. எ - று

அரக்கர் - இராட்சதர். அவுணர் - அசுரர் அரட்டர் - குறுநிலமன்னர்கள்; ஏண்டுக் கொடியோரையுணர்த்தியது (அ)

தொக்க தவத்தான் முற்பிறப்பிற் றேலா வரமென் பாற்பெற்றார்
மிக்க மதுகை யுடையவராய் விண்டு செவியி லிப்பிறப்பின்
மக்க ணெங்கச் சுரர்கணெங்க வந்தார் மாயன் கரத்தனழித்
தக்க வுயிர்சாம் பாரொன்னார் தாக்க முயன்று ரீங்கடுத்தேன்.

(இ - ள்) மிகுந்த தவத்தினால், சென்ற சனனத்தில் தோல்வியடையாத வரத்தை யென்னிடத்திற் பெற்றவர்களாகிய மேம்பட்ட வெற்றியை யுடையவர்களாய், இந்தச்சனனத்தில், திருமாலின் காதுகளில் மானுடர் நடுங்கவும் தேவர்கள் நடுங்கவும் பிறந்தார்கள். (அவர்கள்) விண்டுவினுடைய திருக்கரங்களாலன்றித் தகுதியாகிய உயிர் கழியமாட்டார்கள் [இறவார்கள்] என்னை யெதிர்க்க முயற்சிசெய்தார்கள் (அவர்கட்கஞ்சி) ஈண்டுப் போந்தேன் எ - று (௯)

அதனுற் றிருமால் கண்படைநீத் தவுண ராவி தமைச்செகுப்பக்
கதமார் திகிரிப் படையானைக் கழன்று நீங்க வேண்டுமென
விதமார் மொழியாற் றுத்திரித்த வெள்ளைக்கன் றிரங்கி நித்திரையற்
புதமார் தரவே விலகியது புருடோத் தமனு மெழுந்திருந்தான்.

(இ - ள்.) அக்காரணத்தினால் விண்டு பகவான் துயிலொழிந்து அவ்வவுணர்களுயிரைக் கொல்லும்படி, கோபம் பொருந்திய சுதரிசனமென்னுஞ் சக்கராயுதமேந்திய திருமாலைப்பிரிந்து நீ செல்லவேண்டுமென்று இதவார்த்தைகளால் துதிசெய்த வெனக்கு அப்பொழுது (மனம்) இரங்கி நித்திரையானது அற்புதமாக விலகிற்று புருடோத்தமனாகிய திருமாலும் (துயிலொழிந்து) எழுந்திருந்தனர் எ - று.

புருஷ உத்தமன் = புருஷோத்தமன். புருஷர்களிற் சிறந்தவனென்பது பொருள். (௧௦)

ஆய பதத்தி னவுணர்களா லலைப்புண் டமரர் மந்தாருந்
தூய திருப்பாற் கடலடுத்துத் தொழுது முறையிட் டாரெடியோன்
மேய வெண்ணப் பாரத் திங்கடுப்ப வினைந்த கருமம் யாதெனனைப்
பாய பரவைத் திருப்பாயற் பகவ கேளென் றிதுசொன்னனை.

(இ - ள) ஆகிய அந்தச்சமயத்தில் (மேற்கூறிய) அசுரர்களால் துன்பமடைந்துள்ள தேவர்களும் புனிதமாகிய திருப்பாற்கடலையடைந்து (திருமாலைப்) பணிந்து (தங்கள் குறைகளைச்சொல்லி) முறையிட்டார்கள் திருமால் (ஆங்குப்) பொருந்திய எனனைப்பார்த்து நீ யிங்குவருதற்குண்டாய காரியம் யாது? எனவினவ, பரவிய பாற்கடலிற் சிறந்த சேடசயனத்துள்ள பகவானே! கேட்பாயாகவென்றிதனை (அவருக்கு)ச் சொன்னேனை. எ - று

பாயல் - படுக்கை. பகவன் - அறுகுணச்செல்வனை (௧௧)

வேறு

மாயை மிக்கவர் மதுகயி டவரென விருவர்
தூயை நின்செவி யழுக்கினிற் றோன்றின ரவர்க்குந்
தாயை தந்தையை யென்னினைப் பிறர்களைச்சாற் றுது
சேயை யென்னுமா றவர்களைச் செகுத்திடா யென்றேன்.

(இ - ள) பரிசுத்தனே! மாயாசத்தி மிக்கவர்களாகிய மது கயிடவரென இரண்டசுரர்கள் தேவரீருடைய காதுக்குறும்பியிற் பிறந்தார்கள் அவர்களுக்குத் தாயுந் தந்தையுமென்று தேவரீரைப் பிறர்கூறவொட்டாமல், அன்னியனென்று சொல்லும்வகையாக அவர்களைச் சங்கரிப்பீராகவென்று (திருமாலைநோக்கிக்) கூறினேன். எ - று.

தாயை - தந்தையை—என்பவற்றில் ஐகாரங்கள் சாரியைகள் "வண்டமர் கொன்றை யான்முன் வந்துநீ யாரையென்றான்" என்றாற்போல சேயை - தூரத்திலுள்ளவன். (௧௨)

நஞ்ச மன்னதா னவர்திற முழுவது நாடி
யஞ்ச லீரென வமரருக் குரைத்தம ரர்க
ணெஞ்சு துண்ணென நெடும்படை பலவுங்கொண் டெழுந்து
கஞ்சம் வென்றகை வலம்புரி சோதத்தின கனிவாய்.

(இ - ள) விடம்போன்ற அவ்வசுரர் வலப்பமுழுவது மறிந்து, பயப்படாதீர்களென்று தேவர்களுக்குக்கூறி, பகைவர்கள் மனந்துண்ணென்னத்தக்க பெரியபலபடைகளையுங்கொண்டு எழுந்திருந்து, தாமரைமலரைவென்ற திருக்கரத்திலேந்திய வலம்புரிச்சங்கத்தை (கொவ்வை) க்கனிக்குச் சமானமான திருவாயில்வைத்து எ - று,

இச்செய்யுளில் வலம்புரியென்றது பாஞ்சசன்னியம் (௧௩)

ஊழி நாளையி லாழிபோ லரப்பிய சங்கம்
வாழி வார்செவி நுழைதலு மதுகயி டவர்க
டாழி லாதவிவ் வொலியொலி யெழுப்பிய தகையான்
பாழியானவ னெடுபொரல் பாழியென் றெதிர்த்தார்.

(இ - ள்) ஊழிக்காலத்திலெழுகின்ற சமுத்திரம்போலக் கோஷித்த சங்கொலியானது சிறந்த நெடிய செவித்துளையில் நுழையவும், மதுகயிடவர்கள் குறைதலில்லாத விசயங்கொலி யெழுப்பியவன் சக்கிரியானே மேம்பாடுடையனென அவனுடன் போர்செய்தல் மேம்பாடென்று (திருமாலுடன் போர்புரிய) எதிர்த்தார்கள். எ - று.

ஒற்றை மாமலை வரவெதி ரோங்கிரு மலைபோ
யுற்ற தாமென வவணவர் கொடியனே யடுத்துக
கொற்ற மேவிய தானவர் குவவுத்தோ டடினவு
முற்றி னேமது திருமா றுன்னினை யென்றார்.

(இ - ள்) ஒன்றியாகிய பெருமலைவருகையில், அதற்கெதிர்சென்று உயர்ந்த இரண்டுமலைகள் எதிர்த்தாற்போல, நெடிய கருடக்கொடியையுடைய திருமாலை நெருங்கி, வெற்றியைப்பொருந்திய மதுகயிடவர்கள் (எங்கள்) குவிவாகிய தோள்களின் தினவு தீரந்தோம் அஃதகலுமாறு கருதினையென்று சொன்னார்கள், எ-று.

கொடிய ரின்னணங் கூறலுங் குவலய முண்டோ
னெடிவ துணமையே நுங்கடோட் டினவொரு காலு
மடைவ தன்றியே யடக்குது மஞ்சலி ரென்றன
படைவ ழங்கினார் பாவமே யுருக்கொண்ட பதகர்.

(இ - ள்) தீயோராகிய மதுகயிடவர்கள் இவ்விதமாகச்சொல்லவும், உலகமுண்ட (திருவாயையுடைய) விஷ்ணுமூர்த்தியானவர், உங்களுடைய தோட்டினவு அழிவதுண்மையே அது (மீண்டு) ஒருகாலத்திலும் வருவதல்லாம லடக்குவோம். அஞ்சாதீர்களென்றனர் பாவமேவடிவாகக்கொண்ட கீழ்மக்கள் ஆயுதங்களையுப்யோகித்தார்கள். எ - று (௧௬)

கூளி வான்படைக் கொற்றவை யெழுந்துகூத் தாட
வாளி தூரப்பாகண மாற்றுவர் வசிர மெறிவா
ராளி யேறென வார்ப்பார்க ளயிலெறிந் திடுவார்
தூளி போர்த்தெழச் சுற்றுவர் வாளமர் தொடங்கி

(இ - ள்) கூளிகளாகிய பெரிய சேனையையுடைய துர்க்காதேவி (களித்து) எழுந்து நடிக்கும்படி அத்திரங்களைச் சொரிவார்கள், (பாணங்களை) விலக்குவார்கள், வசிரத்தை வீசுவார்கள், ஆணயாளியைப்போல ஆரவாரிப்பார்கள், வேற்படைகளை யெதிர் செலுத்துவார்கள், வாட்போர்செய்யத் தொடங்கித் தூளிபோர்த்தெழும்படி (வலசாரியிடசாரியாகச்) சுற்றுவார்கள் எ - று.

கூளி - கழுகு, பூதம் (௧௭)

அண்டம் வாயவிட் வடுக்கலக ளகநெகிழ்ந் துடையக்
கொண்ட லீருக்கக் குணைகடல் வரம்பினைக் கடப்பத்
தண்ட மேந்தின ரெதிரெதிர் தாக்குபு பாசங்
கண்டு நேருற வீசுவர் கடிவாகைப் படையால்.

(இ - ள்) அண்டமானது வெடிபடவும், மலைகள் உள்ளுருகியுடைபடவும், மேகங்கள் (சூல்கொண்ட) நீரைச்சிந்தவும், ஒலிக்கின்ற கடலானது தன் எல்லையைக

கடக்கவும், தண்டாயுதமேந்தினவர்களாய எதிரெதிரே யடித்துக்கொண்டு பாசத்தைக் கொண்டு நேர்நேராகக் கட்டுவார்கள் கையிலுள்ள ஆயுதங்களால் அறுப்பார்கள் எ-று.

முடியை யன்னதான மொய்ம்பமர் தோளினை யத்தனு
கடிகொண் மார்பினை யன்னதாற் கவானை மற் றத்தனு
லடியை யன்னதா லங்கையை யங்கையாற் றாக்கிப்
படியி லாதமற் போரையும் பன்முறை புரிந்தார்.

(இ - ள்.) முடியை முடியாலும், வலியமைந்த தோளைத் தோளாலும், மணமமைந்த (மலர்மாலையணிந்த) மார்பை மார்பாலும், தொடையைத் தொடையாலும், அடியை யடியாலும், உள்ளங்கையை யுள்ளங்கையாலுமடித்து, எல்லையில்லாத மற்போரையும் பலமுறை செய்தார்கள் எ - று

கடிகொள் மார்பு - அழகிய மார்பெனினுமாம் அங்கை = அகங்கை இது "அகமுனர்ச்செவிகை வரினிடையன கெடும்' என்றுஞ்சூத்திரத்தாய்து (௧௯)

இன்ன வாறமர் பன்னெடுங் காலமேற் றியற்றிப்
பொன்னை மார்பகத் திருத்திய பொன்னுடைப் பெருமா
னன்ன தானவர்க் காற்றில னுடைந்தெனத் தருவ
னென்ன வேகரந் தெய்தினு னிருங்கயி லாயம்

(இ - ள்) இவ்வகையாக அநேககாலவரையில் ரெதிர்த்துப் போர்செய்து, திருமகளை மார்பிற் பொருத்திய பொன்னுடையணிந்த திருமால், அம்மதுகயிடவர்களுக்கு ஆற்றுதவராகி யுடைந்தோடி கந்தருவனென்று சொல்லும்படி மறைந்து, பெரிய கயிலாயகிரிக்குச் சென்றனர். எ - று

பொன் உடை - பீதாம்பரம் கந்தருவர் மாயாவித்தையில் வல்லவராதலின் அவரையொப்ப மறைந்தனரென வுவமித்தார் (௨0)

வெள்ளி யங்கிரிச் சாரலின் விரிமலர்ப் பொதும்ப
ருள்ளி ருந்திடந் தழுவியா முறுநரம் புணர்ந்தான
றெள்ளு மின்னிசைத் திவவியாழ்த் தலைவருக் கிடமாய்
நள்ளி ருஞ்செவி யேறவு நாதனு ரறிந்து

(இ - ள்) அழகிய வெள்ளிமலைச்சாரலில் விகசித்த மலர்கள் பொருந்திய சோலையிலிருந்து, வீணையிற்பொருந்திய நரம்புகளை யிடம் வகை முதலியன வுணர்ந்ததைவந்தனர் தெள்ளிய இனிய இசையையுடைய தட்டவர்த்தகக் யாழ்வல்லோருக்கு இடமாகிக்குளிர்ந்த பெரிய (குண்டலமணிந்த) செவிகளில் நுழையவும் சிவபெருமானர் அதனை யுணர்ந்து எ - று

இதுமுதலிரண்டு பாடல்கள் குளகம் (௨௧)

பிருட்டி தந்தனை நிகும்பனை யழைத்திரும் பிரச
மருட்டு மெல்லிசை யாழெழூஉம் வானவ னெளியா
விருட்ட னுக்குசெங் கவுத்துவ மார்பின னென்னக்
தெருட்டி மற்றவற் கொணர்கெனச் செப்பினா விடுத்தார்.

(இ - ள்) பிருட்டிதந்தனையும் நிகும்பனையும் விளித்து, பெரிய தேனமணத்தை மயக்கிய மெல்லிய இசையையுடைய வீணை வாசிக்கும் தேவன், பிரகாசத்தினுல்

இருளை யொழிக்குஞ் செவ்விய கவுத்துவாபரணமணிந்த மார்பையுடைய திருமாலெ
ன்றுணர்த்தி, அத்திருமாலை யழைத்துவருகவென்று கூறியனுப்பினார். எ - று.

பிரசமருட்டு மெல்லிசையென்றது வீணைவாசிக்குமிடத்தில் எழுசுரமும்
எழிசையுமாகிய ச ரி க ம ப த நி என்பவை இவையே குரல்துத்தம் கைக்கிளை உழை
இளி விளரி தாரமெனப்படும் இற்றுள் மிடற்றாற்குரல் நாவிற்றுத்தம் அண்ணத்
தாற் கைக்கிளை சிரத்தாலுழை நெற்றியா லிளி நெஞ்சால் விளரி மூக்காற்றாரமெனப்
பிறக்கும் இவற்றிற்கோசை யுவமை முறையே மயில் இடபம் ஆடு கொக்கு குயில்
குதிரை யானையென்றும், சுவை யுவமை பால் தேன் கிழான் நெய் ஏலம் வாழை
மாதுளங்கனியென்றும், வாசனை யுவமை மௌவல் முல்லை நடம்பு வஞ்சி நெய்தல்
பொன்னுவிரை புன்னை யென்றுங் கூறுவதுவழக்கு. பிறவுமிசை நூலுட்கண்டுகொள்க.

திருந்தி டந்தனை யோர்ந்து கேட்டட னேகி
மருத்த ணிந்ததூய மார்பமுப் புரநொடி வரையி
லெருத்த வெம்பிரான் விளித்தன னென்றன னுவந்து
கருத்தினா முந்தின னெடியவன் காமரு கோயில்

(இ - ள்) தூதகணத்தலைவன் அதனைக்கேட்டு உடனே சென்று, மணங்
கொண்ட பசிய துளவமாலையணிந்த திருமார்பையுடைய விஷ்ணுமூர்த்தியே! திரி
புரங்களை ஓர் நொடிப்பொழுதில் சினந்தெரித்த எமது சிவபெருமான் (உன்னை வரும்
படி) அழைத்தனரென்றானாக (அதைக்கேட்ட) திருமால் களிப்புற்று மனத்திலும்
முற்பட்டு அழகிய திருக்கோயிலையடைந்தனன் எ - று. (௨௩)

காவ னந்தியைக் கைதொழு திறைஞ்சியுட் புகுந்து
தேவ நாயகன் றிருமுனர்ப் பொருந்து வணங்கி
பொவி லானருள் பெற்றன னொருமருங் கிருந்து
தாவில் சைத்தலைத் திருந்தயாழ் தனைத்தொடங் கினனால்

(இ - ள்) காவலாகவுள்ள திருநந்திதேவரைக் கைகூப்பிப் பணிந்து (திருக்
கோயிலின்) உள்ளேபுகுந்து, தேவர்கள் வணங்கிய சிவபெருமான் திருச்சந்நிதியிற்சென்று
திருவடிகளைப் பணிந்து, கெடுதலில்லாத திருப்பிரசாதம் (அருளைப்) பெற்று, ஒருபக்
கலிருந்து, குற்றமில்லாத தந்திரியில் (நரம்பில்) இருந்த வீணையை (மீண்டும்)
வாசிக்கத்தொடங்கினார் எ - று. (௨௪)

வேறு.

பிள்ளை மதியணிந்த பெம்மான் றிருவடியை
யுள்ளு மவர்கட் குறுகப்பொரு ளுளவே
மெள்ள நறுநெய் விழைந்து விளக்குந்துங்
கள்ள வெலியுங் கடலுலகங் காத்ததே

(இ - ள்) இளஞ்சந்திரனை யணிந்த தலைவர் (ஆகிய தேவரீருடைய) திருவடி
யைக் கருதுபவர்களுக்குக் கிடையாத பொருளுளவோ? நல்ல நெய்யை (பருக)
விரும்பி மெல்ல விளக்கைத் தூண்டிய கள்ளத்தன்மையுடைய எலியும் (மாபலிச்சக்கர
வர்த்தியாகி) கடல்சூழ்ந்த உலகத்தை யிரட்சித்ததே. எ - று.

கள்ளவெலியுங் கடலுலகங் காத்ததாவது—திருமயேந்திரப்பள்ளியெனுங் க்ஷேத்
திரத்திலே சிவசந்நிதியி லெரிந்துகொண்டிருந்த நெய்விளக்கு இருண்டிருந்தசமயத்

தில் அந்தக்குழியிலிருந்த நெய்யைக்குடிக்கும்படி ஓரெலி சென்றவாயை யதிலுவைக்க அத்திரி தூண்டப்பெற்று ஒளிர்ந்தது அந்நேரம் சிவபெருமான் களித்து அதனை யரசனுமாறருள, அது மாபலிச்சக்கரவர்த்தியாயதென்பதாம் (உரு)

ஆத்தி யணிந்த வமலன் றிருவடியை
யேத்து பவர்க்கட் கிசையாப் பொருளுண்டே.
சாத்திய வில்வந் தனக்குத் தளர்முசவு
மூத்த வழியின் முசுகுந்த னாயதே.

(இ - ள்.) ஆத்திமலர் மாலையணிந்த மலரகிதர் (ஆகியதேவரீருடைய) திருவடியைத் துதிசெய்பவர்களுக்குக் கூடாத பொருளும் உள்ளதோ? (அறியாமற்) சாத்திய வில்வக்கிளைகளுக்காகத் தளர்நடையுடைய ஓர் முசுவும் மேம்பட்ட மதிநுட்பமுடைய முசுகுந்தனென்னும் சக்கரவர்த்தியாயதே எ - று.

முசு - ஒருவகைக்குரங்கு

வில்வந்தனக்கு முசுவு முசுகுந்தனாயது என்றது—ஓர்காலத்திற் கைலாயகிரியில் ஓர்சோலையிற் சிவபெருமான் பார்வதிதேவியோடு மெழுந்தருளியிருக்கையிலொரு ஆண்முசுவானது பரமசிவன் மேலும் பார்வதிதேவியார் மேலும் வில்வபத்திரத்தைப் பறித்துப்போட, சிவபெருமான் அது தன்னைப்பூசித்ததற்காகக் களித்து ஓர் சக்கரவர்த்தியாகும்படி வரமளிக்க, சோழவம்சத்தில் முசுமுகத்துடன் கருவூரை இராசதானியாகக்கொண்டு முசுகுந்த சக்கரவர்த்தியாகியது என்பதாம் (உசு)

பேயினத்தோ டாடும் பெருமான் றிருவடியைக்
காயமுறத் தாழ்வோர்கட் காணாப் பொருளுண்டே
வாயிலிழையார் கோயில் வகுத்த சிலம்பியுமோர்
தூயகுலச் சோழனாய்த் தொல்லுலகங் காத்ததே

(இ - ள்) பேய்க்கூட்டங்களுடனே நடிக்கும் இறைவர் (ஆகியதேவரீருடைய) திருவடியை உடல் (பூமியிற்) பொருந்தப் பணிபவர்கள் பாராத பொருளுமிருக்கின்றதோ? (இல்லையாற்) பொருந்திய இழையினாலே கோயில் கட்டிய சிலம்பிப்பூச்சியும் ஓர் புனிதமான குலத்திற் றோன்றிய சோழராசனாய்ப் பழமையாகிய பூமியை யிரட்சித்ததே எ - று

இழையார் கோயில் வகுத்த சிலம்பி சோழனாயது என்றது - திருவானைக்காவிற் சிவலிங்கப்பெருமானெழுந்தருளியிருந்த விடத்தில், ஓர் சிலம்பிப்பூச்சி தன் நூலாற் கோயிலிழைத்திருந்ததுகண்டு சிவபெருமான் றிருவருள்புரிய அது கோச்செங்கட்சோழனாய் அரசுபுரிந்ததென்பதாம் (உஎ)

வேறு

என்றேத்தத் தூயபெருமா
னின்பாலார் வரிகழற்கேதென
வனமாலி யும்மகிழ்ந் துள்ளிராக
தன்றுள் ளுறைபாற் றுவலும்மல்

(இ - ள்.) என்று (திருமால் வீணையொலியால்) துதிசெய்யவும், எமது தலைவராகிய சிவபெருமான், (விண்டுவே!) உன் விருப்பம் (இன்னதென) உரைக்கவென வினவ, வனமாலியாகிய திருமால் மனமகிழ்ந்து, தன் கருத்தைக் கூறுவாராயினர் எ - று

வனமாலி - துளவமாலை யணிந்தோன்
குளிரா - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (உ௯)

ஒருவா ரொருவென் செவியி
லிருதா னவரெய் திமிகப்
பொருதா ரவர்போ ரிடைநான்
வெருவா மையைவிட் டனனே

(இ - ள்.) (மூவுலகங்களிலும்) ஒப்பற்ற தலைவனே! ஒப்பற்ற என் காதுக் குறும்பியில் (மதுகயிடவரென்னும் பெயரையுடைய) இரண்டசுரர்கள் (யாதுகாரணத்தாலோ) தோன்றி, (பலரையும் வதைத்து இறுதியில் என்பால் வந்து) மிகுதியும் போர்செய்தார்கள் அவர்களோடு செய்யும் யுத்தத்தில், அடியேன் (பிறரிடம் போர் செய்கைபோல நில்லாது) அஞ்சாமையை விட்டுவிட்டேன் [பயந்தேன்] எ - று

முத்தா முனையார் செருவி
லத்தா னவரா வியுணா
வைத்தேனை மனமாண் டவலி
யைத்தா வெனவேத் தினனே

(இ - ள்) முத்தனே! (சயம் அபசயமென்னு மிரண்டிற்கும்) துணிவு பொருந்திய போர்செய்கையிலே, (மதுகயிடவரென்னும்) அவ்விரண்டசுரர்களுடைய உயிரைப் பருகும்படி (என்னுள்ளத்திற்) கருத்துக்கொண்டேன் (அஃதிங்ஙனமே நிறைவேறுவதாக) மனத்தால் அளவிடப்படாத வல்லபத்தைத்தருக என்று (திருமால்) துதி செய்தனர். எ - று (௩௰)

வேறு

கொன்றையின் மலர்வேய்ந்த கொற்றவ ரருள்செய்வார்
மன்றலந் துளவோய்நீ வன்சமர்க் குறுநாளே
வென்றியங் குசமேந்தும் விநாயகன் வழிபாட்டி
னொன்றினை யலையத்தா லொன்னலர்க் குடைந்தனையால்.

(இ - ள்.) கொன்றைமலரை யணிந்த வெற்றிபொருந்திய சிவபெருமான் அருளிச்செய்கின்றார் மணம்பொருந்திய அழகிய துளவமாலையணிந்த திருமாலே! நீ வன்மைதங்கிய போருக்குச்செல்லுங்கையில், வெற்றிபொருந்திய அங்குசத்தைத் (திருக்கரத்துத்) தாங்கிய விநாயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யாதவனாயினை அக்குற்றத்தினாற் சத்துருக்களுக்குத் தோல்வியடைந்தனை எ - று (௩௧)

பாசமங் குசமேந்தும் பண்ணவன் வழிபாட்டி
னேசமுற் றினியந்த நேரலார்த் தமைவென்று
மாசறு மொளியோடு வாழ்குதி மணிவண்ணா
தேசவிர் வழிபாடுஞ் செப்புது முறக்கேளாய்.

(இ - ள்.) பாசாங்குசங்களை (திருக்கரத்தில்) ஏந்திய விநாயகக்கடவுளை வழிபடுதலில் விருப்புவைத்து, இனி அந்த (மதுகயிடவரென்னும்) பகைஞரைச் சயித்து, குற்றமற்ற கீர்த்தியோடுமே வாழக்கடவாய் மணிவண்ணனாகிய விண்டுவே! ஒளிவிளங்கும் (அவ்விநாயகக்கடவுளுடைய) வழிபடுதலையும் (முறைப்படி) சொல்லுவோம். பொருந்தக் கேட்பாயாக எ - று. (௩௨)

சிந்தூர மொளிர்மேனிச் சிந்தூர முகச்செம்மன்
மந்திரம் பலவுள்ளு மாயவ நினக்கொத்த
மந்திர மெழுத்தாறுய வருமனு வாமதனைச்
சிந்தையின் மகிழ்கொள்ளச் செப்புது நின்செவியில்.

(இ - ள்) மாயனே! சிந்தூரம்போற் (சிவந்து) பிரகாசிக்குந் திருமேனியையுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுளது பல மந்திரங்களிலும் உனக்குத் தகுதியான மந்திரம் ஆறெழுத்துக்களாய் வரும் மந்திரமாகும் அதனை நீ மனத்திற் களிகொள்ளும்படி உன் செவியி லுபதேசிப்போம் எ - று.

எழுத்தாறுயவரு மனு - சடக்கரமந்திரம் (௩௩)

வேறு

கங்கையிற் படிந்து மாயன் கடிகவம் மென்றுகூறி
யங்கவன் றோய்ந்து நண்ணு வாகம முறையாற் றீக்கை
மங்கலந் தழையச் செய்து வக்கிர துண்டற் கோதை
தங்குமா றெழுத்தை யோதி யனுட்டிப்புஞ் சாற்றி னானே.

(இ - ள்) மாயைகளையுடைய விண்டுவே! சிவகங்கையில் மூழ்கி விரைவில் வருகவென்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, திருமால் அவ்வகையே ஸ்நானஞ்செய்துவர, ஆகமவிதிப்படியே மங்கலமிகும்படி தீக்கையியற்றி, வக்கிரதுண்டராகிய கணேசப் பெருமானுக்கு அன்புபொருந்திய சடக்கரமனுவை யுபதேசித்து அதனை யநுட்டிக்கும் வகையையுந் திருவாய்மலர்ந்தருளினார் எ - று.

மாயன் - அண்மைவிளியாதலி னியல்பாயிற்று (௩௪)

அண்ணலா ரருளிச்செய்த வருடலைக் கொண்டு தாழ்ந்து
மண்ணெலாம் வாரி யுண்ட மாதவன் விடைபெற் றேகித்
திண்ணமா ரன்பி னோடு சித்திசேத் திரத்தை வல்லே
நண்ணியாங் கிருந்து நாளு நன்மனுக் கணித்தல் செய்தான்.

(இ - ள்) உலகமுழுவதையும் வாரிப்புசித்த திருமால் சிவபெருமானார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருவருட்டிறத்தைச் சிரமிசைக்கொண்டு பணிந்து, (இறைவர்பால்) விடைபெற்றுச்சென்று, உறுதியாகிய அன்புடன் சித்திசேத்திரமென்னு மிடத்தை விரைவாக வடைந்து அவ்விடத்திற்பொருந்தி, நல்ல சடக்கரமந்திரத்தைக் கணிப்பாராயினார் எ - று. (௩௫)

பூம்புனல் படிந்து பூதி திருவுருப் பொலியப் பூசி
யோம்புமந் திரத்தைச் சொல்லி யுறையிடுஞ் சுத்தி யாக்கத்
தேம்புன லங்கை தன்னாற் புரோக்கணஞ் சிறப்பச் செய்து
சாப்பிய வேங்கைத் தோன்மேற் றவளவத் திரமு மிட்டு.

(இ - ள்) பொலிவாகிய நீரில் மூழ்கி, திருமேனியானது அழகுறும்படி திருவெண்ணீற்றை யுத்தூளனஞ்செய்து, காக்கத்தக்க மந்திரத்தைச் சபித்து, வசிக்கு மிடஞ் சுத்தியாகும்படி மதுரமாகிய நீரை அழகியகையினாற் சிறப்பாகப் புரோக்கணஞ் செய்து, குவிந்த புலித்தோலின்மேலில் வெண்மையாகிய ஆடையை விரித்து எ - று.

புரோக்கணம் - தெளித்தல் (௩௬)

வடகிழக் கென்னுந் திக்கு வக்திர னாகவைகிக்
கடகரிப் பாகன் போலக் கதழ்பொறி யைந்து மோம்பி
யிடவிய புறமு முள்ளு மிருபத்து முப்பத் தொன்று
மடைவுற நிசித்துப் பூத மாதியுஞ் சுத்தி செய்து.

(இ - ள்) வடகிழக்காகிய ஈசானதிக்கிலே முகம்வைத்தவராக விருந்து, மதத்தையுடைய யானைப்பாகன் (அதையடக்குவது) போல வேகமாகிய ஐம்பொறிகளையும் (புறஞ்செல்லாது) காத்து அகன்ற புறம்பும் உள்ளும் ஐம்பத்தோரெழுத்துக்களை நியாசஞ்செய்து, பூதமுதலியவற்றைச் சுத்திசெய்து எ - று (௩௭)

மூலமா மனுவை யுன்னி முற்றுறப் பிராணா யாமஞ்
சாலவே யியற்றி யுள்ளந் தழைதரத் தியானித் தின்பச்
சீலமார் கணேசன் றன்னைத் தேவர்கட் கிறையை யன்பாற்
கோலிய வாக னாதி பதினாறுங் கொளப்பூ சித்து.

(இ - ள்) சிறந்த மூலமந்திரத்தைத் தியானித்து, முடிவாகப் பிராணாயாமத்தை மிகுதியாகச்செய்து மனமானந்தத் தழைக்கும்படி தியானஞ்செய்து, (தம்மைப் பணிவோரிடத்து) இன்பமுறுஞ் சீலமும்பொருந்திய கணேசப்பெருமானாகிய தேவர்களுக்குத் தலைவனை அழகியவாகனமுதலிய பதினாறுங் கொள்ளும்படி பூசித்து எ-று.

மந்திர மான வாறு வன்னமும் வருட நூறு
பிந்துறக் கணித்த வேலைப் பிறைமருப் பொழுகு தானச்
சிந்துர முகவன் றோன்றித் தெரிசனங் கொடுத்தா னாகச்
சுந்தர நெடுமா றாழ்ந்து சூழ்ந்துகை தொழுது நின்றான்.

(இ - ள்) மந்திரமான சடக்கரங்களையும் விந்துவுடன் பொருந்த நூறுவருடகாலங் கணித்தவுடனே பிறைச்சந்திரன்போன்ற தந்தத்தையும் ஒழுகுகின்ற மதத்தையுமுடைய யானைமுகக்கடவுள் ஆங்கெழுந்தருளித் தரிசனங்கொடுத்தனராக, அழகிய விண்டுவான (அவரைக் கண்டவுடனே) பணிந்து பிரதக்கணஞ்செய்து கைகூப்பி நின்றனர் எ - று. (௩௯)

நின்றவன் முகத்தை நோக்கி நிமல னருளு முன்பே
யொன்றநம் பூசை யாற்றி னென்னல ரெதிர்ந்த போரின்
வன்றிற லுடைவ தின்றே மற்றது கிடக்க மாய
வின்றுனக் கெய்த வேண்டிற் றியம்புதி தருது மென்றான்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) நின்ற திருமாலின் முகத்தைப்பார்த்து 'அமலராகிய கணேசப்பெருமான் அருச்சிசெய்யினும் பொருந்த நம்முடைய பூசையை முன்னரே செய்திருந்தால் நீ சத்துருக்களை யெதிர்த்த யுத்தத்தில் வலியல்லபங் கழிவதில்லையே? அஃதிருக்க விண்டுவே! இப்பொழுது உனக்கு அடையவேண்டியதைக் கூறுக (அதனைக்) கொடுப்போமென்று கூறினார் எ - று (௪௰)

சிறுமதி யொளிர்ந்த வேணிச் சிந்துரக் கடவுள் கூற
மறுவலும் வணங்கிக் கண்ணன் மலர்க்கைவாய் புதைத்துச் சொல்வா
னறுவினைக் கற்பகத்தை நண்ணினல் குரவு முண்டோ
விறைவனை யெதிரே கண்ட வெனக்கொரு குறையு முண்டோ.

(இ-ள்) இளஞ்சந்திரன் பிரகாசிக்குஞ் சடையையுடைய யானைமுக விநாயகக்கடவுள் (இவ்வாறு) அருளிச்செய்ய, விண்டுமூர்த்தி மீண்டும் அவனைப்பணிந்து தாமரைமலர்போன்ற கையால் வாயைப்பொத்திச் சொல்லுகின்றார்: நலமெண்மை பொருந்திய கற்பகத்தருவை (ஒருவர்) அடைந்தால் அவர்க்குத் தரித்திரமுமுளதோ? (இல்லை; அதுபோல) எமது கடவுளை நேரே தரிசித்த அடியேனுக்கு ஒருகுறைபாடிருக்கின்றதோ? (இல்லை) எ-று (௪௧)

ஆயினு மடியேன் றுஞ்சு மளவிலென் செவியின் வந்த
மாயிரும் புவன மஞ்சு மதுகையி னவரைக் கொல்லத்
தீயுயர் மதுகை வேண்டும் விளம்பிய விவரை யன்றித்
தீயமற் றெவரே யெனு மென்கையா லிறக்க வேண்டும்

(இ-ள்) ஆயினும், அடியேன் நீர் அருள்செய்யும்பொழுது என் செவியின்கண் பிறந்த, சிறந்த பெரிய உலகமுழுவதும் அஞ்சத்தக்க மதுகையுடையவர்களைக்கொல்ல மிகச் சிறந்த வல்லமைவேண்டும் (ஏனெனில்) கூறிய இவர்களையல்லாமல் கொடியோர் எவர்களாயினும் (என்னை வென்றதால்) என்கையா லிறக்கவேண்டும் எ-று (௪௨)

கடையனேற் குன்பா லென்று மைகயக லாத பத்தி
யடைவது மவேண்டுங் குற்ற மாற்றினும் பொறுத்தல் வேண்டு
முடையவ வென்றான் கேட்ட வுப்பன்மா முகத்து வள்ள
றொடைசெய்பல் வரமு நல்கிச் சூழ்ந்துமே லிதுவுஞ் சொன்னான்.

(இ-ள்) (என்னையடிமையாக) உடையவரே! கீழ்மைப்பட்ட எனக்குத் தேவரீரிடத்தில் எப்பொழுதும் நீங்காத பத்தியுண்டாயிருத்தலும் வேண்டும் (அறியாமையால்) குற்றஞ்செய்தாலும் (தேவரீர் திருவுள்ளம்) பொறுத்துக்கொள்ளவும் வேண்டுமென்று கேட்டனர் (அதனைத்) திருச்செவியேற்ற சிறந்த யானைமுக வள்ளலாகிய கணேசப்பெருமான் தொடர்ச்சியாகவுள்ள பலவரங்களையு மருளி மேலே யோசித்து இதனையுஞ் சொல்லினர் எ-று (௪௩)

வலிபுகழ் தேசு நெஞ்சின் மதித்தவர் முடித்தன் மற்று
நலிவற நினக்குத் தந்தா நாமவை யவுண ரிப்போ
தொலிகெழு மாயை தன்னு ளுறைந்தா ரிருக்கின் றாரங்
கொலிகெழு மந்திரத்தைக் கருதிச்செல் லவரைக் காண்பை

(இ-ள்) வலிமையும் புகழுஞ் சோதியும் மனத்திற் கருதியவர்களைக்கொன்றலும், பிறவுமாகிய வரங்களைக் கெடுதலற வுனக்குக்கொடுத்தோம் அத்தன்மைத்தாரும் வேறுபடையேந்திய அசுரர்கள் இப்பொழுது ஒலியமைந்த மாயையினுள், தமதுருவை மறைந்திருக்கின்றார்கள் நம்முடைய ஒலிமிக்க மந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டு செல்க (அதனால்) அவரைக்காணுவை எ-று

ஒலிகெழுமாயையென்றது மூலமாயையை விசேடித்தவாம (௪௪)

என்றிவை யனைத்துங் கூறி யெம்பிரான் மறைய மாயன்
வென்றனம் பகையை யென்று விநாயகன் கழலைப் போற்றி
நன்றொளிர் பளிக்கா னெண்கு வாயில்க ளுடைய கோயி
லொன்றுசெய் ததிலே ரம்ப வுருவங்க ளடக்கி னாக்கி.

(இ - ள்.) என்றிவையாவு மருளிச்செய்து, எமது கணேசப்பெருமான் அந்தர்த்தானமாக, திருமால் (இனிய) பகைவரை வென்றேமென்று விநாயகக்கடவுள் கிருபையைத் துதித்து நன்றாகப் பிரகாசிக்கின்ற பளிங்குகற்களால் நான்கு (திருக்கோபுர) வாயில்களையுடைய திருக்கோயிலொன்று அமைத்து, அதில் விநாயகக்கடவுளுருவைக் கண்டகியின்றுச் செய்து (பிரதிட்டைசெய்து) எ - று.

கண்டகி - ஓர் நதி. ஈண்டு அதிலுள்ள செந்நிறக்கற்கள். (௬௫)

திவ்விய பொருள்கைக் கொண்டு சிறப்புறப் பூசை யாற்றி
யெவ்வம் விட்டகலச் சித்தி யீதலா னமரோர் திக்கு
வெவ்வினை தீர்க்குஞ் சித்தி விநாயக னென்பப் பேரிட்டா
னவ்விதி யானுஞ் சித்தி கேத்திர மாமந் தானம்.

(இ - ள்) சிறந்த உபகரணங்களைக் கையிற்கொண்டு சிறப்பாகப் பூசைசெய்து, துன்பமானது விட்டொழிய (இஷ்ட) சித்தியைக் கொடுத்ததலால் அப்பெருமானுக்குக் கொடிய வினையை யொழிக்குஞ் சித்திவிநாயகரென்று திருநாமஞ்சூட்டினார். அவ்விதியினாலும் அவ்விடமானது சித்திகேத்திரமென்பதாம். எ - று (௬௬)

நாயக னெனத்தான் கொண்ட நாரணன் றனக்கு மேலா
நாயக னாகி வேட்ட நல்வரங் கொடுத்த மாண்பான்
மேயவங் குசத்தி னாற்கு விநாயக னென்னு நாமந்
தூயவிண் ணவர்க ளெல்லாந் தொடுத்தெதிர் துதித்துத் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்) தானே (தி)நாயகனென்ப பெயர்கொண்ட திருமாலுக்கு மேலாகிய நாயகனாகி, அவர் விரும்பிய நல்ல வரங்களை யநுக்கிரகித்த மேம்பாட்டினால், பொருந்திய அங்குசத்தையுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு விநாயகனென்னுந் திருநாமத்தைப் புனிதமான தேவர்கள் யாவருஞ் சேர்ந்து எதிரே தோத்திரஞ்செய்து பணிந்தார்கள் எ - று.

நாயகன் - தலைவன். விநாயகன் - தனக்குமேல் தலைவனில்லாதவன் இதில், வி - எதிர்மறைப்பொருட்குறித்தோர் வடமொழி யுபசர்க்கம். (௬௭)

கடங்கவிழ் முகத்தி னானைக் கருத்தினு ளிருத்திக் கொண்டு
விடங்கலுழ் திகிரிச் செம்மல் வெளிக்கொடு சென்றா னாக
வடங்கலா ரான வந்த வவுணர்க ணட்டுப்போர் வேண்டி
யுடங்குவந் தெதிரே நின்று நகைத்திஃ துரைக்க லுற்றார்.

(இ - ள்) மதம்பொழியும்(யானை)முகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளை மனதிலெழுந்தருளியிருக்கச் செய்துகொண்டு, விடத்தைச்சொரியுஞ் சக்கராயுதமேந்திய திருமால் வெளிப்பட்டுச் சென்றனராக, சத்துருக்களான அந்த மதுகயிடவாகளென்னும் அசுரர்கள் பார்த்து, மோதத்தக்க போரினை விரும்பி, ஒன்றாகவந்து நேரேநின்று சிரித்து இதனைச் சொல்வதாயினார்கள் எ - று. (௬௮)

சோர்ந்துமுன் பொருத போது சிறுமுத்தி கொடுப்பக் கொண்டு
தீர்ந்தனை நாணி லாமற் றிரும்பிவந் தனைவந் தாய்க்கெ
கோர்ந்திடும் பெரிய முத்தி யுதவுதுங் கொள்க வென்றார்
பேர்ந்தெதிர் தகரென் றெண்ணீர் பேதையீ ரென்றான் மாயன்.

(இ - ள்) முன்னாள்கூடிய போர்ச்சிந்தகாலத்தில், சிறுமுத்தியைக்கொடுக்கக் கொண்டோடினை! மீண்டும் நாணமின்றி (எதிர்க்கவந்தனையே? அவ்வாறு) வந்தவனுக்கு இப்பொழுது அறியத்தக்க பெரிய முத்தியைக்கொடுப்போம்! அதனையுங் கொள்ளக் கடவை! என்று கூறினர்கள் ஓடியெதிர்க்கின்ற ஆட்டுக்கடாவெனக் கருதாதீர்கள் அறிவிலிகளே! என்று திருமால் கூறினார் எ - று

முத்தி - திசை ஈண்டு ஓடுதலைக்குறித்தது. (௪௯)

அவ்வுரை கேட்ட லோடு மழலென வெகுண்டு மாயோய்
செவ்விய நான்கு தோளிற் சிறந்தனை யிருவே முக்கு
மிவ்விரு தோளே யமையு மிருவர மொருவ னோடு
தெவ்வினை செய்தல் வேண்டாஞ் செருச்செயக் கென்று நேர்ந்தார்.

(இ - ள்) அவ்வார்த்தைகளைக் கேட்டவுடனே அக்கினிபோலக் கொதித்து, மாயவனே! செவ்வையாகிய நான்குதோள்களோடு விளங்குகின்றனை எங்களிருவருக்கும் இவ்விருதோள்களேயானபடியால் இருவர் ஒருவனுடன் பகையினர் (போர்செய்தார்கள்) என்று சொல்லல்வேண்டுவதில்லை போர்புரிகவென்றிசைந்தார்கள். (மதுகயிடவர்கள்) எ - று

இவ்விருதோள் = இரண்டு இரண்டு தோள் "ஐம்பதொழித்தவெண்ணொன்பது மிரட்டின - முன்னதின் முன்னல வோட வுயிர்வரின் - வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகனெறி" என்பது சூத்திரம். (௫௦)

ஏற்றுவர் கதையால் வேலா லெறிவரோச் சுவர்வாள் வாளாற்
பற்றுவர் பாசம் விட்டுப் பாற்றுவ ரதனை யெஃகாற்
புற்றர வனைய வாளி புதைபடத் தொடுப்பர் வீழ்ப்பர்
முற்றுவர் மல்லுப் போரின் முழங்குவர் வீர வார்த்தை.

(இ - ள்) (அவ்விருவரும்) கதையாலடிப்பார்கள், வேலாலெறிவார்கள், கூரிய வாளால் வெட்டுவார்கள், பாசத்தை வீசிக்கட்டுவார்கள், அதனை எஃகாயுதத்தாலறுப்பார்கள்; புற்றினின்று புறப்பட்ட சர்ப்பங்களைப்போன்ற பாணங்களை (உடல்) மறைபடும்படி பிரயோகிப்பார்கள், வீழ்த்துவார்கள், மற்போர்போல முடிப்பார்கள், வீரச்சொற்களைப் பேசுவார்கள். எ - று (௫௧)

இன்னண நெடும்போ ராற்று மெல்லையி லெழுந்த செங்கேழ்க்
கன்னலைத் துணித்தா லன்னக் கதமெழீஇ நேமி தூண்டி
யன்னதா னவர்க ளாவி யரவணைப் பெருமா னுண்டான்
மின்னவிர் விசும்பின் றேவர் விரைமலர் மாரி தூர்த்தார்.

(இ - ள்) இவ்வகையாகப் பெரும்போர் செய்கையில், எழுந்த செந்நிறமமைந்த கரும்பைத் துணித்தாற்போல, சேடசயனமுடைய பெருமானாகிய திருமால் கோபத்தோடெரிகின்ற சுதரிசனத்தைச் செலுத்தி அவ்வசுரர்களுடைய உயிர்களைப் பருகினார். மின்னலை வீசுகின்ற ஆகாயத்தினின்று தேவர்கள் வாசனைதங்கிய மலர்மாரி பொழிந்தார்கள். எ - று. (௫௨)

பங்கயத் தவிசின் வாழ்க்கைப் பண்ணவ னெனப்பட் டோனு
மங்கவ னடியிற் றாழ்ந்தே னவனெனக் குரைக்க லுற்றான்

றுங்கலை லவுண ரோடு தொக்கபோர் நெடுநா ளாற்றிப்
பங்கமுற் றகன்று வெள்ளிப் பறம்பினைச் சார்ந்து தாழ்ந்து.

(இ - ள்) தாமரைமலர்ப்பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் பிரமதேவனென்று சொல்லப்பட்ட யானும் அப்பொழுது அவ்விட்டுணு மூர்த்தியின் பாதங்களிற் பணிந்தேன். அத்திருமால் எனக்குக் கூறத்தொடங்கினர் நலவலியமைந்த மதுகயிடவர்களுடன் நெடுநாள் பெரும்போர் செய்து (ஆதலால்) அவமானமடைந்து (அவ்விடம்விட்டு) நீங்கி வெள்ளிமலை (யாகிய திருக்கயிலை) யை யடைந்து பணிந்து எ - று (௫௩)

மாட்கத் திவவு நல்யாழ் வார்நரம் பமிழ்தந் தேக்கிப்
பாடகத் துளிர்மென் பாதப் பாவையை முதலா னோர்க
ளோடகத் தலைவ னோடு நயந்துள மகிழ்ந்த பின்றை
யேட்டகக் கொன்றை யான்பெ லேரம்பன் மனுவுட் கொண்டு.

(இ - ள்) முறுக்காணிகளையுடைய தடவத்தக்க நல்ல வீணையினுடைய நெடிய நரம்புகளாலாகிய அமிழ்தத்தை மிகவுண்டு, பாடகமணிந்த மாந்தளிர்போன்ற மெல்லிய பாதத்தையுடைய உமாதேவியார் முதலானவர்கள் சிவபெருமானுடன் விரும்பி மனமகிழ்ந்தபிறகு, அகவிதழ்கள் பொருந்திய கொன்றைமாலை யணிந்த சிவபெருமான் உபதேசித்தருளிய விநாயகமந்திரத்தை மனத்திற்கொண்டு எ - று. (௫௪)

சித்திக்ஷேத் திரத்தி னண்ணித் தீதறு மனுவை யெண்ணி
யத்திமா முகவன் றோன்றி யருளிய வரத்தா னீண்டு
வைத்தவா ளவுண ராவி மாய்த்தனெ னந்த
வுத்தமன் றனைப்பூ சை யுஞற்றுதி நீயு மென்றான்.

(இ - ள்) சித்திக்ஷேத்திரத்திற் சென்று, குற்றமற்ற அம்மந்திரத்தைத் தியானஞ்செய்து, சிறந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பிரசன்னராகி யநுக்கிரகித்த வரத்தினால், திரும்பிக் கூர்மைவாய்ந்த வாளாயுதமேந்திய மதுகயிடவர்களென்னும் அசுரர்களுயிரை யழித்தேன் ஆனபடியால் அந்த உத்தமராகிய கணேசப் பெருமானை நீயும் பூசைசெய்கவென்று கூறினர் எ - று (௫௫)

செங்கண்மால் கூற யானுஞ் சித்திக்ஷேத் திரத்தை யெய்தி
வெங்கண்வா ளரவங் கொண்டு வீக்கிய வுதரத் தானைப்
பொங்குகா தலினற் பூசை புரிந்தன னமரர் தாமு
மங்கணர் கணேசர் மாய னம்பிகை யெனையுந் தாழ்ந்தார்.

(இ - ள்) செவ்விய (தாமரைமலர்போலும்) கண்களையுடைய திருமாலுரைத்தலின், (பிரமனாகிய) யானும் சித்திக்ஷேத்திரமடைந்து, கொடுங்கண்களையுடைய வொளிய நாகத்தாற்கட்டிய (அரைப்பட்டிகை பொருந்திய) திருவயிற்றையுடைய கணேசப்பெருமானை மிக்க ஆசையுடன் பூசனைசெய்தேன். தேவர்களும் சிவபெருமானும் கணத்தலைவர்களும் திருமாலும் உமாதேவியாரும் மற்றெல்லோரும் (அவ்விநாயகக்கடவுளைப்) பணிந்தார்கள். எ - று (௫௬)

இக்கதை கேட்டோர் கெந்த விடர்களு மகலு நன்மை
தொக்குறும் வியாத வென்று தோட்விழ் மலரோன் சொன்னா
னுக்கிர வேலோய் காணென் றுணர்த்தினன் பிருகு வென்போ
னைக்கொடை சிறந்த சோம காந்தனென் றரசற் கம்மா.

(இ - ள) வியாதமுனிவனே! இச்சரித்தனைக் கேட்டவர்களுக்கு எவ்வகைய துன்பங்களும் விலகும் நன்மைகள் கைகூடும் என்று, இதழ்களவிரிந்த தாமரைமலரில் வசிக்கும்பிரமதேவர் கூறினார் உக்கிரமான வேற்படையேந்திய சோமகாந்த மன்னனே! அறியென்று பிருகுமுனிவர் கையினறு வெளிப்பட்டதிலே மேம்பட்ட சோமகாந்தனென்னும் அரசனுக்குச் சொல்லினார். எ - று.

அம்மா - அசை (௩௭)

ஆறெழுத் தாழி யேந்தி யனுட்டித்த வாறு தோந்தே
னீறிலி காதை யின்னு மியம்பென வியாதன் வேண்ட
வீறுயர் விசுவா மித்த திரனைவேல் வீமன் சார்ந்து
பேறுபெற் றதனை முற்றப் பேசுவன் வாசக் கஞ்சன்.

(இ - ள்) சக்கராயுதமேந்தியதிருமால் சடக்கர மனுவை யனுஷ்டித்தவகையையுணர்ந்தேன் நித்தியனுன அவ்விநாயகப்பெருமானது சரிதங்களை யின்னுங் கூறுகவென்று வியாதமுனிவன் கேட்க, மேன்மைமிக்க விசுவாமித்திரமுனிவனை வேலேந்தியவீமராசன் சார்ந்து (புத்திரப்) பேற்றினை யடைந்தவரலாற்றைப் பிரமதேவர் முழுவதுங் கூறலாயினர் எ - று (௩௮)

விண்டு சடக்கரமனுட்டித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகந் திருவிருத்தம் - ௧௧௮௩

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம்.

கஞ்சப் பொருட்டி னரிதேறிக் சமஞருல் வளையின் முள்ளிமுத்து
மஞ்ச முயிர்த்த தனசினையு மயிர் திரண்டும் விரிசிறையுட
டுஞ்சப் பொதிந்திட் டடைகிடக்குந் தறைசூழ் நறுமலர்த் தடமருதம்
விஞ்ச வளர்ந்த துயர்நாடு விதர்ப்ப நாடென் றுளதாமால்

(இ - ள) அன்னங்கள் தாமரைமலர்க்கொட்டையில் அருமையாகவேறி, சூல்நிறைந்த சங்குகள் ஈன்ற பிரகாசிக்கின்ற முத்துக்களையும், தாம் பெற்ற முட்டைகளையும் (வேறுபாடு) தெரியாமல், இரண்டையும் விரிந்த சிறகுகளுட் பொருந்தப் பொதிந்துகொண்டு அடைகாக்கும் நீர்த்துறை சூழ்ந்த நல்ல மலர்த்தடாகங்களையுடைய மருதநிலமானது அதிகரிக்க வளங்கொடுத்துயர்வுற்ற நாடு விதர்ப்பநாடென்று (ஒன்று) உண்டு எ - று (௧)

வள்ளைச் செவியின் மடமாதர் வள்ளைக் குறங்கு மலர்ப்பொழிற்பைங்
கிள்ளைப் பறவை யெழுவாளை கெண்டைக் குலங்கள் துயிலெடுப்ப
வள்ளிச் சொரியு மணித்தரங்க வகழி புடைசூழ் நகர்புரிசை
கள்ளப் பொறியாற் பகைகடக்குங் கவுண்டின் னியமென் றோங்கியதால்.

(இ - ள.) வள்ளைக்கொடிபோலுஞ் செவியினையுடைய இளமாதர்கள் வள்ளைக்கு உறங்குகின்ற மலர்ச்சோலையிலுள்ள பசிய கிளிக்குஞ்சுகளை, எழுகின்றவாளைமீன்களுங் கெண்டைமீன்களுமாகிய கூட்டங்கள் துயிலெழுப்பும்படி (அவற்றை)

வாரிச்சொரிகின்ற அழகிய அலைகள்பொருந்திய அகழியாற் புடைசூழப்பட்ட நகரம், மதிலானது (தன்னிடத்தமைந்த) வஞ்சகமாகிய பொறிகளாற் சத்துருக்களை வெல்லத்தக்க கவுண்டின்னியமென்று விளங்கியது. எ - று.

பொறி - மதிற்பொறி, சூத்திரங்கள், எந்திரங்கள் (௨)

அந்த நகரத் திருந்துலக மாளு மரசன் றவசீலன்
சந்த மறையின் முறைபிறழான் றானஞ் சொரியு மலர்க்கரத்தான்
மைந்து மிகுந்த திணிதோளான் மாறாத் தரும சிந்தையான்
வெந்த மதவே ளெழுந்தனைய விளங்கு வனப்பி னுருவத்தான்.

(இ - ள்) அந்தக்கவுண்டின்னிய நகரத்திலிருந்து உலகைக்காக்கும் மன்னவன் தவசீலனும், ஒலியையுடைய வேதமுறை பிறழாதவனும், தானத்தைச்சொரியுங் கமலமலர்போன்ற கையையுடையவனும், வலிமிகுந்த திணிய தோளையுடையவனும், நீங்காத தருமசிந்தையையுடையவனும், (சிவபெருமானால்) வெந்தொழிந்த மன்மதன் உயிர்பெற்றெழுந்தாற்போலப் பிரகாசிக்கின்ற அழகமைந்த உருவினையுடையவனும் எ - று.

இதுமுதலிரண்டுசெய்யுள்கள் ஒருதொடர். (௩)

ஓரா யிரம்ம மறையவரு மொருபான் கோடிச் சேனைகளுந்
தீரா துடன்சூழ்ந் தரவெங்குஞ் செல்லுஞ் சூரன் ஞாதியரும்
பாரார் வேறு மன்னவரும் பணியும் பதத்தான் பணியாரை
வேரோ டறுக்குஞ் சிறந்ததான் வீம னென்னு மியற்பெயரான்.

(இ - ள்) சிறந்த ஓராயிரம் பிராமணர்களும் ஒருபதுகோடிச் சேனைகளும் நீங்காமல் (தன்னை) புடைசூழ்ந்துவர எவ்விடத்துஞ் செல்லுஞ் சூரனும், ஞாதிகளும் புவியையாளுகின்ற பிறமன்னர்களும் வணங்கும் பாதங்களை யுடையவனும், தன்னை வணங்காதவர்களை முதலறக்களையுங் கோபத்தையுடையவனுமாகிய வீமராசனென்னும் இயற்பெயருடையவன் எ - று.

ஞாதியர் - தாயபாகமுடையார் (௪)

வேறு

வீரவேன் மன்னவன் விழையுங் கற்பினாள்
பூரநூற் றவகை முறுவல் செய்தலாற்
சாருகா சினியெனச் சாற்று நாமத்தா
ளோருமா நலமெலாந் திரண்ட வுள்ளத்தாள்.

(இ - ள்) வீரம்பொருந்திய வேலேந்திய வீமராசன் விரும்பத்தக்க கற்பினையுடையவள், தந்தபந்திகள் தெரியாதவகையாகப் புன்னகைசெய்யுங் காரணத்தால் சாருகாசினியென்று சொல்லும்பெயரையுடையவள், அறியத்தக்க சிறந்த நன்மைமுழுவதும் ஒன்றுசேர்ந்த வுள்ளத்தையுடையவள். எ - று.

சாருகாசினி - சாருஹாசினியென்பதன் திரிபு சுந்தரமான சிரிப்பையுடையவளென்பதுபொருள். (௫)

பூதுகக்குறை வாள்கண் மொழிதப் பாதுகோன்
பொருக்கடிந் திருநிலம் புயத்தி னேந்துபு

விதுக்குறை வாணுதல் விளங்கு வெண்ணகை
மதுக்குழன் மனைவியின் வாழு நாளையில்.

(இ - ள்) வீமராசன் பேரறிவுடையவர்கள் சொற்றவாறு பொதுத்தன்மையகற்றிய பெரியபூமியைத் தோளிற்றாங்கி, சந்திரனுடம்போன்ற வெள்ளிய நெற்றியையும் பிரகாசிக்கின்ற வெள்ளிய பல்வரிசையையுந் தேனிருந்த கூந்தலையுமுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியுடன் வாழ்ந்திருக்குங் காலத்தில் எ - று.

முதுக்குறைவாளரென்றது மந்திரி புரோகிதர் முதலானோரை. பொதுக்கடிதலாவது தனக்கேயுரிமையாக்கல். (௬)

புத்திர னின்மையாற் புலர்ந்த நெஞ்சினன்
பத்தியிற் றேவர்கள் பணிக ளாற்றினன்
மெத்திய தானங்கள் விதியிற் செய்தன
னெத்திறத் தருமமு மினிதி யற்றினன்

(இ - ள்) புத்திரப்பேறில்லாமையால் வருந்திய மனமுடையனாகிப் பத்தியுடன் தேவர்களுக்கு (செய்யத்தக்க) பணிவிடைகளைச் செய்தனன்; மிகுந்த தானங்களை விதிப்படி (சற்பாத்திரர்களுக்குக்) கொடுத்தனன்; எவ்வகைப்பட்ட தருமங்களையும் இனிதாகச் செய்தனன் எ - று. (௭)

செவ்விய வேள்விகள் சிறப்பச் செய்தன
னிவ்வகை நல்லவை யெவையு மீட்டியு
மெவ்வமில் புத்திர னெய்தப் பெற்றிலன்
கொவ்வைவாய் மனைவியை யணுகிக் கூறுவான்

(இ - ள்) செம்மையாகிய யாகங்களைச் சிறப்புடனே யாற்றினனே; இவ்விதமாக எல்லா நற்காரியங்களையுஞ் செய்தும், துன்பமில்லாத புத்திரனை யடையப்பெற்றானிலன் (ஆதலின் மனம்வெறுத்து) கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயையுடைய மனைவியாகிய சாருகாசினியை விளித்து (இவ்வகையாகச்) சொல்லுகின்றான் எ - று.

புத்திரன் - மகன். தந்தைதாயரைப் புத்தென்னு நரகினின்று விடுவிப்பவனென்பது தாற்பொருள். புத்தென்றது பிள்ளைப்பேறில்லாதார் புகுநரகின் பெயர்.

கொம்மைவெம் முலையினாய் கோதில் புத்திரர்
தம்மையெய் தாதவர் தரணி யாளினு
மிம்மையு மறுமையு மெய்தி டாரெனி
னம்முடை வாழ்க்கையு நவையில் பாலதோ.

(இ - ள்) குவிவாகிய வலியமுலையினையுடையாளே! குற்றமில்லாத புத்திரர்களையடையப்பெறாதவர்கள் உலகமுழுதும் அரசாண்டாலும், இம்மைப்பயனையும் மறுமைப்பயனையும் அடையமாட்டாரென்று (சாத்திரங்கள்) கூறுகின்றன, நம்முடைய உயிர்வாழ்தலும் நன்மையையுடைய தாகுமோ? (ஆகாது) எ - று. (௮)

வேறு

அமராபதித் தேவரிவ ரவ்வியகவ் வியமேலார்
கமலமுகத் தாயகமது கட்டமுகம் பெருந்திருவும

விமலமுறுங் குடிப்பிறப்பும் வியனில்வாட்சியுமவலியுந்
தமமறுநூற் பயிற்சிகளுஞ் சகலமுமவீ ணாயினவே

(இ - ள்.) தாமரைபோலும் முகமுடையவளே! தேவர்களும் பிதிர்த்தேவர்களுமாகிய இவர்கள் அவ்வியகவ்வியங்களின்மேல் விருப்புறாதிருப்பவர்கள் நமதுபேரழகும், பெருஞ்செல்வமும், பரிசுத்தமாகிய (உயர்) குடிப்பிறப்பும், சிறந்த இல்வாழ்க்கையும், வல்லபமும், தாமதகுணமற்ற நூலாராய்ச்சிகளும் யாவும் வீணாயின எ - று.

தேவர்களுக்குக்கொடுப்பதை அவ்வியமென்றும், பிதிரர்களுக்குக் கொடுப்பதைக் கவ்வியமென்றுங் கூறுதல்வழக்கு (௧௦)

நெடும்படுகா னகத்தேகி னேரிழையா யொருவாற்றுங்
குடிவளர்க்கா முளைவந்து கூடலுமா மதனின்றேற்
படியறுவான் கதிசேரும் பயப்பாடி லையமிலை
முடிவிதுவே யாருமென மொழிந்தமைச்சர்க் கிதுசொன்னான்.

(இ - ள்) சிளாணுகள் பொருந்திய வனத்திற்குச் சென்றால், ஒருவகையாக மரபுவளர்த்தற்குப் புத்திரப்பேறுவந்து கைகூடலுமாகும் அஃதுமின்றாயின், குற்றமற்ற சிறந்த கதியிற்சேரும் அச்சத்திற் சந்தேகமில்லை. இதுவே தீர்மானமாமென்று கூறி, மந்திரிகளுக்கு இதனைக் கூறினன். எ - று (௧௧)

சூழ்ச்சிமிகு மந்திரிகா டொல்பவத்தில் யான்செய்த
வூழ்ச்செயப்ப யன்றோமனைவி யுஞற்றியதீ வினைப்பயனோ
வாழ்ச்சிதனக் கிதம்புரியு மக்கட்பே றெமக்கின்மை
தாழ்ச்சியித னென்மனைவி தனொடுகான் புகுகின்றேன்.

(இ - ள்) ஆலோசனைமிகுந்த மந்திரிகளே! இல்வாழ்க்கைக்கு நன்மையையுண்டுசெய்யும் மக்கட்பேறு எனக்கில்லாமை பழைய சனனங்களில் யானியற்றிய ஊழ்வினைசெய்யும் பயனோ? (அல்லது) என்மனைவிசெய்த தீவினையின்பயனோ? (அறிகிலேன்) தாழ்வாகிய இதனால் யான் சாருகாசினியுடன் வனத்திற் செல்கின்றேன் எ-று

எண்பொருளு நிலமனைத்து மிருவிரும் பகுத்தாளக்
மீண்டுவரி னென்பாலை விடுத்திடுக மீளேனேற்
காண்டகுநும் வழிவழியுங் கைக்கொள்க வெனச்செப்பி
பூண்டபெருங் காதலினான் மொய்குழலா ளொடுமெழுந்தான்.

(இ - ள்) மிக்க பொருளும் நிலமுமாகிய வெல்லாவற்றையும் நீங்களிருவரும் பாகித்துக்கொண்டு ஆளக்கடவீர்கள் (கடவுளருளால் மகப்பேற்றுடன்) திரும்பி வந்தேனாகில் என்னிடத்திலேயே கொடுத்துவிடுக திரும்பிவாரேனாயின், வரத்தக்க உம்முடைய பரம்பரையின் வழியே கைக்கொள்ளக்கடவீர்களென்று சொல்லி, வீமராசன் மிக்க பெருவிருப்புடன் நெருங்கிய கூந்தலையுடைய மனைவியோடெழுந்திருந்தான் எ - று (௧௨)

சுமந்துவெனு மந்திரியுஞ் சூழ்ச்சிமனோ ரஞ்சிதனு
மமைந்தவுளத் திருவோரு மமையாத துயர்விழிநீ
ருமிழ்ந்தனராய் மிகவாடி யுயிரனையா னுணையினை
விமிழ்ந்திடப்பா டிருந்தனரா களிறைவன்வனத் தேகினான்.

(இ - ள) சுமநதுவெனறு சொல்லபபடுமெ மநதிரியும ஆலோசனையில வலல மனோரஞசிதனெனபவனுமாகிய ஒனறுபட்டமனமுடைய விருவாசனும அடஙகாத துயரததுடன கணணீாசொரிநதவாகளாய மிகவும வாட்டமடைநது உயிாபோனற அரசனுடைய ஆககினையாற கட்டபபட்டு ஊரிலிருநதாாகள. வீமராசன (மனைவி யுடன) வனததுககுசசென்றுன எ - று (கச)

தொககவனத தலமருஙகாற றுெலைவினை நலைகூட்ட
மிககதவ விசுவா மிததிரனவா ழாசசிரமம
புககனனமா ஞாககருககுப் பொருவினமறைப பொருளவிாிககுந
தககமுனி வரனபதததைச சாாநதுமனை யொடுநதாழநதான

(இ - ள) நெருஙகிய வனததிலே துனபுறறுழலலைகயில, நலஞானதது டைககூட்ட மிகக தவததையுடைய விசுவாமிததிரமுனிவா வாழகினற ஆசசிரமததிற புகுநது, சீடாகளுககு ஒப்பிலலாத வேதாநதின பொருளை விளககுகினற தகுதியாகிய அமமுனி சிரேட்டருடைய பாதஙகளையடைநது மனைவியுடன (வீமராசன) பணிந தனன. எ - று

தொககவெனறது மிருகஙகணெருஙகிய அலலது மரஙகணெருஙகியவெனக கொளக (கரு)

வணஙகுமனி வேற்கரதது மனனனுககு மாமுனிவ
னிணஙகுறவா சீாவதிபபா னெசசமுனக காகவெனப்
பிணஙகுதலில லாவுளததிற பேசியெழுந திருவெனன
வணஙகினொடு மனஙகுளிாபப வரசனெழுந தெதிாநினறுன.

(இ - ள) (அவவாறு) பணியும அழகிய வேறபடைதாஙகிய கையையுடைய வீமராசனுககு, சிறநதவிசுவாமிததிரமுனிவன இணககமாக ஆசீாவதிபபவராகி,சநததி பெருகுவதாகவெனறு குறறமிலலாதமனததுடனகூறி யெழுநதிருககவென, வீமராசன மனைவியுடன மனககுளிாசசியுறறு எழுநது அவா எதிரேநினறனன எ - று.

ஆசீாவதிபபான - ஆசீாவதிபபானுகி யெனப்பொருள. (கசு)

வேநதாகளே றெநீயாா விளஙகியவெம மாசசிரமம
போநதவருட் பயனினறிப் போனவாக ளாமிலலை
யாயநதநின துளநதாாவ மறைததின்றிய றருதுமெனா
வாயநததவ விசுவா மிததிரனுா மகிழநதுரைததாா.

(இ - ள) அரசாகள (ஆகிய யானைகட்குச) சிஙகமபோலபவனே! நீயாவன? விளககமுறற வெம்முடைய ஆசசிரமததிறகு வநதவாகளிற பயனிலலாமல (வறிதே) சென்றவாகளிலா. எணணிய உன மனவிருபபததைக கூறுவையாயின, (அதனைக) கொடுபபோ மெனறு, பொருநதிய தவததைசசெயத விசுவாமிததிர முனிவா களிததுக கூறினா. எ - று

அறைகுதி எனபதில கு சாரியை (கஎ)

விசுவா மிததிரனா விளமபியசொல லமுதருநதி
யெசசமீன றவனபோல விதயமொடு முகமலாநது
நசசுமா தரவோடு நராதிபனசொல வானடியேன
மெசசியசீாக கவுணடினிய வியனகாவாழ தருமவீமன.

(இ - ள்.) விசுவாமித்திர முனிவர் கூறிய சொல்லமுதத்தை (செவியால்) அருந்தி, புத்திரனைப் பெற்றவன் (களிப்படைவது) போல மனமும் முகமும் மலர்ச்சியுற்று, விருப்பத்தக்க ஆசையுடன் வீமராசன் சொல்கின்றான் (அடியேன்) மெச்சத்தக்க சிறப்புடைய பெரிய கவுண்டின்னிய நகரத்தில் வாழ்கின்ற வீமராசன் எ - று.

இவள்சாரு காசினியென் பாளெனக்கு மனைமாது
தவமாதி பலபுரிந்துந் தனயனுறா மையின்வருந்தி
யவமான வாழ்க்கையினை யறத்துறந்தா ரணியத்துக்
கவலைபெறுந் தமையாதோர் கைகூட லினைக்கண்டேன்.

(இ - ள்) இவள் அடியேனுக்கு மனைவி - சாருகாசினியென்னும் பெயருடையாள் தவமுதலியபலவறங்களைச் செய்தும் புத்திரனுண்டாகாமையினால் வருத்தமுற்றுப் பயனற்ற வாழ்க்கையை யறவேயொழித்து வனத்தில் (வந்து) கவலைப்படும் எங்கட்கு யாது நற்றவமோ கைகூடுதலால் தேவரீரைத் தரிசித்தேன் எ - று.

தவமாதி - என்றது தானயாகமுதலியன (௧௯)

கனகவரை யடுத்தோர்க்குங் கற்பகத்தை யடுத்தோர்க்கு
மனவிழைவு முற்றாத மாபுனிதா வையகத்தி
லனகநினை யடைந்தேனு மருமகவுண் டெனத்துணிந்தேன்
புனிதநின் றருளுரையாற் புத்திரனின் றேபயந்தேன்.

(இ - ள்) புனிதமானவரே! இப்பூமியிலே, பொன்மலையாகிய மேருவை யடுத்தவர்களுக்கும் கற்பகவிருட்சத்தை யடுத்தவர்களுக்கும் மனவிருப்பம் முடிவுபெறாத வழக்கமுண்டோ? தேவரீரை யடைந்தவனும் அரிய புத்திரனையடைவேனென்று மனத்துணிவுற்றேன் பரிசுத்தமானவரே! தேவரீருடைய திருவருளால் புத்திரனை யிப்பொழுதே பெற்றேன் எ - று (௨௰)

தக்கதவத் தால்வேத சாத்திரவி சாரணையான்
மிக்கதய வாற்பொறுமை விரதத்தால் வேள்வியினாற்
பொக்கமறும் வித்தையினாற் புகழ்தானந் தருமத்தா
லொக்குநரில் லாயுரைத்த வுயர்மொழிவீ ணாகாதே.

(இ - ள்) தகுதியாகிய தவத்தினாலும், வேதசாத்திரங்களின் விசாரணையினாலும், மிகுந்த கிருபையினாலும், சாந்தத்தினாலும், விரதத்தினாலும், யாகத்தினாலும், உண்மையாகிய வித்தையினாலும், கீர்த்தியினாலும், தானதருமங்களாலும், சமானமானவர் ஒருவருமில்லாத முனிவரே! தேவரீர் கூறிய உயர்வாகிய வார்த்தை (ஒருகாலத்தும்) வீணாகமாட்டாது. எ - று (௨௧)

எனவழுத்தி யடியேன்மு னியற்றியதீ வினைதெரிந்து
பனவவுரைத் தறத்தீர்த்துப் பரிசுத்த னாருமவகை
யினியுபா யமுமியம்ப வேண்டுமென விரத்தலொடு
முனிவன்மகிழ்ந் துளத்தெண்ணி முடிவேந்தற் குரைசெய்வான்.

(இ - ள்) என்று துதித்து, முனிவரே! அடியேன் சன்மாந்தரத்திற் செய்த தீவினையை யறிந்து கூறி, அதனை விலக்கிப் பரிசுத்தனாகத் தக்க நல்ல வுபாயத்தையுஞ் சொல்லவேண்டுமென்று யாசிக்கவும், விசுவாமித்திரமுனிவர் களித்து மனதில் யோசித்து முடியணிந்த வீமராசனுக்குக் கூறுகின்றார். எ - று. (௨௨)

நின்குலத் தோர் விநாயகனை நித்தலும் பூசனை புரிந்து
நன்குமிகப் பெற்றார்க ளரசே நீயு மிந்த
மின்கொடிபோ லிடைமனைவி விழைவினாலே விடுத்தலினா
லின்குதலை மழலைமொழி யெச்சமிழந் தாயம்மா

(இ - ள்) அரசனே! உன்குலத்துப் பெரியோர்கள் விநாயகக்கடவுளைத் தினந்தோறும் பூசைசெய்து நன்மைகளை மிகுதியாக அடைந்தார்கள்; நீயோ இந்த மின்னற்கொடிபோலும் இடையையுடைய மனைவியினுடைய விருப்பத்தினால் அதனை விட்டபடியால், இனியகுதலையாகிய இளஞ்சொல்லையுடைய குழந்தையை(ப்பெற்று) இழந்திருக்கின்றனை எ - று (௨௩)

விதர்ப்பமென்னு நாடாளும் வீமவினி விநாயகனை
மதர்ப்பிணைவிழி யாளோடு மகிழ்விமத வெறுமணியைக்
கதிர்ப்பவுயிர்ப் பாயநுமக்குக் கணேசர்குல தெய்வதமா
யதிர்ப்புள்ளத்திற் றுயரகற்றி யாண்டதுங்கே ளென்மொழிவான்.

(இ - ள்) விதர்ப்பமென்று சொல்லும் நாட்டை யரசுசெய்யும் வீமராசனே! நீ இனி மதர்த்த கண்களையுடைய உன்மனைவியுடன் விநாயகக்கடவுளை (பூசித்து) மகிழ்ச்சி செய்வாயாக; புத்திரரத்தினத்தை விரைவிற்பெறுவாய்; உங்கட்குக் கணேசப்பெருமானே பயமமைந்த மனத்துயரை யொழித்துக் குலதெய்வமாக, ஆட்கொண்ட சரிதையையுங் கேட்பாயாகவென்று விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறலாயினர் எ - று

விசுவாமித்திரனை வீமனடுத்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௨௦௭.

தக்கன் பிணிநீங்குபடலம்.

தொழில்புகழ் வீமநுங் குலத்து ளோர்கண்முன்
வழிவழி யரசுசெய் மறுவி லாதமே தம
பொழிமழை மதிதொறும் பூக்கு மாட்சியாற்
கழிமகிழ் தருங்கரு நாட தேயமே

(இ - ள்) தெளிவிய கீர்த்தியையுடைய வீமராசனே! உம்முடைய குலத்தோர்கள் பூர்வத்தில் வழிவழியாக அரசுசெய்துவந்த குற்றமில்லாத இடமானது மாதந்தோறும் பொழிகின்ற மழையானது அதிகரிக்கும் மாட்சிமையால் மிக்க களிப்பைத் தருங் கருநடதேசமாகும் எ - று

வழிவழியாக - பரம்பரையாக (௧)

கடவுளர் புகழ்கரு நாட தேயத்தி
லிடையலா திறையிட வரசர்கள் வாழ்பதி
படர்புகழ்ப் பொருட்கும பானு மாநக
ரிடர்கெட வரசுசெய் திருந்த காலத்தில்.

(இ - ள்) தேவர்களும் புகழத்தக்க கருநடதேசத்திலே, சத்துருக்கள் கப்பங்கொடுக்க அவர்கள் வாழ்ந்த நகரமாகிய படர்ந்த புகழையுஞ் செல்வத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க பானுபுரநகரத்தில், துன்பமொழிய இராசரிகஞ்செய்துவந்த காலத்திலே எ - று.

திறை - அரசனுக்குக் கொடுக்கும்வரி இதனை இறையென்றுஞ் சொல்வது வழக்கு. கடவுளென்னுஞ் சொல்லிறுதியில் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது (௨)

வழுவிலா வலவனென்னு மன்னவ னினிதாளுங்கா
கெழுதகை முறையினாளுந் திறைமை செய்யுநாட்
கழுமிய கற்பினாள் கமலை யெனப்படுவாள்
பழுதுறு மொருமகப் பயந்து நோக்கினாள்.

(இ - ள்.) குற்றமில்லாத வல்லவனென்னும் அரசன் உனக்கு எழுந்தலை முறையினாலே நன்கு அரசுசெலுத்துங்காலத்தில் (அவன் மனைவியாகிய) மிக்க கற்பினையுடைய கமலையென்று சொல்லப்படுபவள் குற்றம் பொருந்திய ஒரு பிள்ளையைப் பெற்று (அதனைப்)ப் பார்த்தனள் எ - று

கழுமுதல் = நிறைந்திருத்தல (௩)

விழியிலன் செவியிலன் விளம்பும் வாக்கிலன்
கழியமெய் விரவிய கறைசெய் புண்ணுளன்
பழிதரு குறளனென் பாலனப் பாலனைத்
தழிஇய துழந்தன ளவல நீங்கிலாள்

(இ - ள்) கண்ணில்லாதவனும், காதில்லாதவனும், பேசும் வாயில்லாதவனும், தேகத்திற்கலந்த கறைசெய்யத்தக்க மிக்க புண்ணுள்ளவனும், பழிக்கத்தக்க குள்ளமானவனுமாயினன் என்புத்திரன் புத்திரனென்று, பெருந்துயரடைந்தவள் கிலேசம் நீங்கினாளில்லை. எ - று (௪)

மறுபுல மன்னவர் வசைகள் கூறுபு
முறுவல்செய் திடவரு முடைகொண் மைந்தனைப்
பெறுதலி னிலைமையே பெரிதின் பாமென
வுறுவிழி நெடும்புன லுகுத்து மாழ்கினாள்

(இ - ள்) மறுதேயத்தரசர்கள் நிந்தைச்சொற்களைச் சொல்லி நகைசெய்திடும்படி தோன்றிய முடைநாற்றத்தையுடைய புத்திரனைப் பெறுதலைக்காட்டிலும், பெறாதிருத்தலே மிகநல்லதாமென்று, பொருந்திய கண்களினின்றும் மிக்க நீரைச் சிந்தித் துன்புற்றாள் எ - று

கூறுபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சம் (௫)

பாவமிப் பிள்ளையின் பரிவு பார்த்திடப்
பூவினன் னென்றலைப் பொறித்த தென்கொலோ
மேவிய பிணியினை மெலியு மைந்தனுஞ்
சாவது வாழ்தலிற் றக்க தென்றனள்.

(இ - ள்) (ஐயோ!) இப்பிள்ளையின் பரிதாபத்தைக் காணும்படி தாமரைமலரில்வாழும்பிரமதேவன் எனசிரசிலெழுதிய தென்னபாவமோ? பொருந்திய நோயினால்

வருந்துகின்றபிள்ளையும் உயிர் பிழைத்திருத்தலினும் இறத்தலே தகுதியாயுள்ளது என்று கூறினள் எ - று. (சு)

வில்லெதிர் நுதலினாள் வெதும்பி நைந்தலும்
வல்லவ னடுத்துறு மகனை நோக்கினா
னல்லது நல்லதென் றற்ற வப்பயன்
சொல்லுவ தன்றெனத் தானுஞ் சோர்ந்தனன்

(இ - ள்) வில்லைப்போன்ற புருவத்தையுடைய கமலையென்பவள் வருந்தித் துக்கிக்கவும், வல்லவனென்னுமரசன் அவளைச் சமீபித்து, பெற்ற பிள்ளையைப்பார்த்தான்; என் உத்தமமாகிய தவத்தின்பலன் நன்றாகவிருந்தது நன்றாகவிருந்தது, அது சொல்லத்தக்கதன்று என்று தானுஞ்சோர்வடைந்தனன் எ - று (எ)

ஊழ்வினை வந்தக்காற் றுளைந்தென் னாவதென்
றாழிமா லனையவ னகத்திற் றேற்றினான்
வீழிவாய்க் கமலைநீ வெதும்ப லென்றுதன்
வாழிமா மனையையும் வருட்டித் தேற்றினான்

(இ - ள்) ஊழ்வினையால் நேரிட்டதற்குத் துன்பமடைந்து ஆவதற்கது யாது? என்று, சக்கரமேந்திய திருமாலையொத்த வல்லவராசன் மனதிற்றணிவுகொண்டான்; வீழிக்கனிபோலும் இதழையுடைய கமலையே! நீ துன்புறாதே யென்று, தன் சிறப்புள்ள மனைவியையும் வருட்டித் தேற்றும்படி எ - று.

வருட்டி - வற்புறுத்தி (அ)

துன்பொரு காலத்துத் துளைந்தா ளார்களே
பின்பொரு காலத்தி னெளிதி னெய்துவார்
நன்பொறி யிழந்தவிந் நவைகொள் பிள்ளையே
யன்புறு நன்மக வாகு மாதராய்

(இ - ள்) ஒருகாலத்திலே துன்பத்தினால் வருந்தினவர்களே (பின்) ஒருகாலத்தில் இன்பத்தை யெளிதாக அடைவார்கள் (அதுபோல) பெண்ணே! நல்லபொறிகளையிழந்த இக்குற்றம்பொருந்திய குழந்தையே (ஒருகாலத்தில்) அன்புபொருந்திய நல்ல குழந்தையாகவாகும். எ - று (கூ)

மணிகண்மந் திரமருந் திவற்றின் மாற்றுவோந்
தணிவிலத் தாயிழாய் தவங்க டானங்க
ளணிவிர தங்களா திகளி னீக்குவாம்
பிணிமலர்க் குழலிநீ யென்று மென்றனன்.

(இ - ள்) மணி மந்திர அவுடதங்களாகிய இவற்றினால் (குற்றங்களை) ஒழிப்போம், தீராவிடில் தவங்கள் தானங்கள் அழகிய விரதங்கள் முதலியவற்றினால் நீக்குவோம், கட்டப்பட்ட மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடையவளே (வருந்தாது இக்குழந்தையைக்) காப்பாற்றுகவென்று கூறினன். எ - று (௰)

அவலமென் கடலிடை யழுந்து மாதரா
கவலையிற் றிறிதுகை யகன்று கணவனும்

குவலய நீரொடு குளிர்ந்த நீரினு
றவலரு மைந்தனைச் சால வாட்டினாள்.

(இ - ள்.) துன்பமென்னுங் கடலிலமிழ்ந்த கமலையென்பவள் கவலையினின்
றுஞ் சிறிது விலகி, கண்ணென்று சொல்லுங் குவளையினின்று வருகின்ற நீருடன்
குளிர்ந்த நீரினாலுங் கெடுதலற்ற புத்திரனை மிகுதியாக முழுக்கினாள். எ - று.

குவலயம் - குவளைமலர் இது கண்ணுக்குவமிக்கப்பட்டது கண்ணீராலுந்
தண்ணீராலு முழுக்காட்டினாளென்பது கருத்து (௧௧)

போதக மனையவன் பொருவி னூல்வழிச்
சாதக மாதிக டமையச் செய்தபின்
மேதகு கணிதரை வினவித் தக்கனென
றோதக வழைத்தன னுருமக் கனறனை

(இ - ள்.) யானைக்கன்றை யொத்த வல்லவராசன் ஒப்பில்லாத நூல்களிற்
கூறியவகையே சாதகருமமுதலியவற்றை நன்றாகச்செய்து, பிறகு மேம்பட்ட கணித
நூற்புலவரைக்கேட்டுத் தக்கனென்று சொல்லும்படி ஒப்பற்ற புத்திரனைக் கூப்பிட்
டனன். எ - று.

கணிதர் - சோதிடர்.

சாதகன்மமாவது அதகிரமந்திரத்தால் நூறு ஓமஞ்செய்து வாமமந்திரத்
தாற் புத்திரன் முகத்தை யவ்லோகிப் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களை யுச்சரித்து உச்
சியைமோந்து புருடமந்திரத்தை வலக்காதிற் செலுத்தல் ஆதிகளென்றது உத்தாபன
முதலியன உத்தாபனமாவது அசுத்தமாகிய அறையினின்றும் சுத்தமாகிய உயர்ந்த
வட்டத்திற் குழந்தையைச் சோடசக்குங்கிரியை உத்தாபனத்தின் பின் செய்யவேண்
டியது நாமகரணமாதலின், தக்கனென்றழைத்தனனென்றார் அது பெயரிடுதலிற
செய்யுங்கிரியை அதன்பின்னர் நான்காமாதத்திற் சந்திமித்தலும், ஆறுமாதத்தில
அன்னப்பிராசனமும், பதின்மூன்று மாதத்திற் சவுளமும், ஐந்தாமவருடத்தில உப
நயனமுமுதலியனவாம் பிரவாசம் - குழந்தையைக்கொண்டு கோயிலுக்குச் செல்லல்
உபநயனம் - பரசிவத்தைத் தரிசிப்பித்தற்குச் சமீபமாகிய நயனத்தையுண்டாக்குங்
கிரியை. (௧௨)

வெள்ளணி யணிந்தநா டொட்டங்கி வேந்தர்கோன்
பிள்ளையைக் குறித்தற மாதி பேணியும்
விள்ளுதல் கண்டில னவிழுமந் தொடர்பிணி
தெள்ளிய வாண்டிப னிரண்டு சென்றவே.

(இ - ள்.) வெள்ளணியணிந்த தினமுதற்கொண்டு ராசராசனாகிய வல்லவன்
தன் புத்திரனைக் குறித்துத் தருமமுதலியவற்றைச் செய்தும், துன்பத்தைச்செய்யுங்
கொடியநோய்கள் நீங்குதலைப் பார்த்திலன் (இவ்வகையாகத்) தெளிந்த பன்னிரண்டு
வருடங்கள் சென்றன. எ - று.

வெள்ளணியணிதல் - மனைவி மகவுயிர்த்த காலத்து வெள்ளணியணிவது.
இது முன்விளக்கப்பட்டது (௧௩)

வல்லவன் மனைவியை யழைத்துக் கூறுவா
னெல்லையில் பொருளெலா மிழந்து மெய்யுட

லலலொடு பகலருந தவததின வாடியுரு
செலலலசெய மகனபிணி தீரக கணடிலேன.

(இ - ள) வலலரைாசன தன மனைவியை விரிதநுசசொல்கினறுன கணக
கில்லாத பொருணமுழுவதையும (தானதருமஙகளாற) போககடிததும, இரவுமபக
லும அரிய தவஙகளால எனனுடைய தேகமிளைத்தும, துனபுசெயகினற மகனுடைய
பிணிகள போககககாணகிலேன (இனியாதுசெயவது ?) எ - று (கச)

மறறுள பொருளகளு மாயு முனமக
னுறறிருந தனனெனி லொழியக கொண்டுபோ
சறறினித தாழ்ககலை யெனனத தையலாள
பெறறவத தினததினும பெருநதுன பெயதினுள.

(இ - ள) மிகுதியாகவுளள பொருளகளும ஒழியுமுனனர், மகன (உன்பால
அன்பு) உறறிருநதானுயின (அவனை யிஙகிருநது) அகலககொண்டுபோவாயாக. சிறி
தும இனிககாலநதாழ்ககவேணடாமெனறு வலலரைாசன கூற, கமலையெனபவள (அப்
புதலவனை) ஈனற அககாலததைககாட்டிலும மிகக வருததமடைநதாள எ-று (கரு)

வே று

அனனோ வனனோ மன்னவ னெனுசத கழலாகி
யென்னோ வானே லெனனினிச செயவே னெனநொநது
கொனனோய் கொணட மைநதனை வலலே கொணடாவா
மின்னே யனன நுணணிடை வாட வெளிககொணடாள.

(இ - ள்) ஐயோ! ஐயோ! அரசன மனஙிற கோபாககினிகொணடு எனனை
நோவானுகில் இனி யாது செயகுவேன? எனறு வருநதி அசசமபொருநதிய நோ
யைககொணட புததிரனை யுடனே கொணடு, ஒசிகினறதாகிய மினனலையெ நிகாதத
நுண்ணிய இடையானது ஒசியுமபடி (கமலை யெனபவள அநதபபுரததினினறு) வெ
ளிககொண்டு சென்றுள. எ - று

ஆவுதல - வளைதல, ஒசிதலெனறும (கசா)

பறறா யாரே பணடுசெய நலலூழ படாகாலை
யுறறா யாரே யோஙகிய தீயூ ழுறுகாலை
யெறறோ வெனன விரஙகலி னெனறு மிடபாதைப
பெறறோ னலலாற காபபிலை யெனறே பெயாகுறறுள

(இ - ள.) பூரவததிறசெயத நலவூழினபயன வளருஙகாலததிற சததுருகக
ளாயுள்ளோர் யாவர்? மிகுதியாகிய தீயூழினபயன் வருஙகாலததில நடபாயுளளோர்
யாவர்? எறறோவெனறு கவலவதினுல எனனவரும? வாமபாகததில் உமாதேவியாரை
யுடைய சிவபெருமானையலலாமல ஆதரவின்றெனறு கருதிச சென்றனள. எ - று.

வெளளிடை நீநதிக கலலத ரதக மிகுபேயததோ
துளளூறு மானின கனறெனன வோடிச சுரநீநதக
கள்ளாகள சூழ்நது நிலலென வாரதது கலனகொளளா
கொளளவுள வாடி மெனமெல வோரூா குறுகுறறுள.

(இ-ள்) வெளியைக்கடந்து கல்வழியுங் கானலும் மிகுந்த அருநெறியில் துள்ளிச்செல்லும் மான்கன்றுபோல ஓடிப்பாலை நிலத்தைநீந்த, திருடர்கள் சுற்றிக்கொண்டு நில்லென்றுபறித்து, ஆபரணங்களைக் கொள்ளைகொள்ள, மனம்வருந்திப் பையப்பைய ஓரூரையடைந்தனள். எ-று. (கஅ)

பொருளினை யேநற் பொருளென வேட்டுப் புவிகாப்போ
னருளினை யில்லா னைமனை மைந்த னவாத்தம்மை
யொருவின னென்னி னெண்கல மெவ்வா றொழிவாரோ
கருவினை மாக்க ளென்றனு ருகக்கோர் களைகாணாள்.

(இ-ள்) செல்வத்தையே உத்தமப்பொருளென்று விரும்பி உலகினை யரசு செய்யும் அரசன் (சிறிதும்) கிருபையையுடைத்தாயில்லாதவனாய் மனைவியும் புத்திரனுமாகிய எம்மை நீக்கினனென்று சொன்னால், தீச்செயல்புரிபவர்கள் [கள்வர்கள்] பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களைக் களவாடா தொழிவார்களோ? என்று (தன்னுட்டேர்மானித்துத்) துன்பத்திற்கோர் எல்லைகாணாதவளாகி எ-று. (கக)

களை - தீர்வு, பரிகாரம்

வன்பசி தாக மலைக்க வருந்த மகனோடு
முன்பசி தாகங் கண்டறி யாதாண் முகம்வாடித்
தன்பழ வாழ்வும் வந்தவெ றுப்புந் தக்நாடி
யென்புரி வாநா மென்புரி வாமென் றிதுநேர்ந்தாள்.

(இ-ள்) முன்னேபசியையுந் தாகத்தையும் பார்த்தறியாத கமலையென்பவள் வலியபசியுந் தாகமும் மிகவருத்தத் தன்புதல்வனுடன் முகம்வாட்டமுற்று, தன்னுடைய பழைமையாகிய வாழ்க்கையும் (இப்பொழுது) வந்தவெறுக்கத்தக்க நிலைமையும் தகுதியாகயோசித்து, நாம்யாதுசெய்வோம்? நாம் யாதுசெய்வோம்? என்று, இதனைத் துணிந்தாள் எ-று. (உ0)

மைந்தனை நாடி வாழ்க்கையை விட்டே வனம்வந்தாம்
வந்துழி யாவி மாய்ந்தன மாயின் மகனுய்த்
லெந்தவு பாயந் தன்னினு மில்லை யிரந்தேனு
நைந்துயிர் போகா தோம்புது மென்று நவையில்லாள்.

(இ-ள்) குற்றமில்லாத கமலையென்பாள் புதல்வனைவிரும்பி (இராச)சுகத்தைக் கைவிட்டு வனத்திற்குவந்தோம் (அவ்வாறு) வந்தவிடத்தில் உயிர்விடுவோமானால் (நமமுடைய) புதல்வன் பிழைப்பது எவ்வுபாயத்தாலுமில்லை (பிறரிடம்) வருந்தி யாசித்தாலும் உயிர்போகாமல் (அவனைக்) காப்போமென்று சொன்னாள் எ-று.

குறுகிய சிற்றூ ரதனிடை யோர்பாற் குளிர்கங்கை
நிறுவிய வேணி நின்மலர் கோயி னிலையெய்திச்
சிறுவனை வைத்துச் சேரணி மைக்கட் டிகழ்கின்ற
வுறுநக ரெய்திப் பலிகொடு மீண்டே டினளுண்டாள்

(இ-ள்) தாமடைந்த சிறிய ஊரினொருபக்கலில், குளிர்ந்த கங்காசலத்தைத் தரித்திய சடையையுடைய அமலராகிய சிவபெருமானது திருக்கோயிலில் நிலைத்துச் சிறுவனையிருக்கச்செய்து, பொருந்திய சமீபமாகவுள்ள நகரத்தையடைந்து பிச்சை கொண்டு திரும்பி (அவனை) உண்பித்து (த்தானும்) உண்டனள். எ-று. (உஉ)

வேறு

அண்டர்கள் பெருமான் கோயி லமர்ந்தவூர்க் கடுத்த தோருங்
குண்டின புரத்தை நாளுங் குறுகிமை பலிகொண் டூட்டி
யுண்டனள் வசிக்கு நாளி லொருதின மகனோ டவ்வூர்ப்
பண்டைநல் வினைவந் தெய்தப் பட்டனள் பலிக்கு மன்னோ

(இ - ள்.) தேவநாயகராகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கோயில்பொருந்திய அசிரமத்தாருக்கு அடுத்துள்ள குண்டினபுரத்தை நாடோறுமடைந்து தனைப்பொருந்திய பிச்சையெடுத்துவந்து (அவனை) உண்பித்து, (தானும்) உண்டுவாழுங்காலத்திலே, ஒருநாள் தன் மகனோடும் அவ்வூரிற் பிச்சையெடுக்கச்சென்றனள் (அப்பொழுது) அவனது பூர்வசன்ம புண்ணியம் வந்துசெய்தலால் எ - று.

"பண்டைநல் வினைவந்தெய்த" என்றது மேல்வருஞ் செய்யுளில் "முற்கல ரெதிரே போந்தார்" என்பதனைக்கொண்டு முடிகின்றது (உ௩)

வீதியிற் செல்லும் போது வியனகர்க் கடுத்த கானிற்
சாதியின் வயிர மின்றித் தழைத்துப லுயிரும் வாழும்
போதியல் சோலை சூழ்ந்த பொருவிலா சிரமம் வைகு
மூதியல் சிவமே நாடு முற்கல ரெதிரே போந்தார்

(இ - ள்.) வீதியிற் செல்லுங்காலத்தில், பெரிய அந்நகரத்திற்கடுத்த வனத்திலே சாதிப்பகைமையில்லாமற் பல பிராணிகளும் நெருங்கி வாழும் மலர்கள் பொருந்திய சோலைசூழ்ந்த ஒப்பில்லாத ஆசிரமத்திலே வசிக்கும் பழமைத்தன்மையுடைய சிவத்தையே விரும்பும் முற்கலமுனிவர் (அவர்களுக்கு) எதிரே வந்தனர். எ - று.

சாதியின் வயிரமின்மையென்றது பாம்புங் கருடனும், எலியும் பாம்பும், எருதும் பசுவுமாகிய இவைபோல்வன பயமில்லாமலும் பகைமையில்லாமலும் ஒன்றுகூடி வாழ்தல் முதலியன. இது அங்குள்ள தலவிசேடம் மூர்த்திவிசேடம் பெரியோர் மகிமையென்னு மிவற்றுளொன்றெனத்தகப்பெறும் (உ௪)

முனிவகல் கணேச பத்தி முற்கல முனிமெய்க் காற்று
னணியுடம் பொங்கு நோய நலிபிணி தீர்ந்து தக்க
னினியன மொழிந்தான் கேட்டான் யாவையுங் கண்டா னீண்டான்
புனிதனு யடந்தா னந்தப் பூசுர னியல்பென் சொல்வேன்

(இ - ள்.) கணேசப்பெருமானுடைய பத்தியுடையவரும் கோபமொழிந்தவருமாகிய முற்கலமுனிவருடைய தேகத்திற்படிந்த காற்றுனது நன்றாக அவனுடம்புமுழுவதும்படிய, துன்புசெய்கின்ற நோய்விலகி, தக்கனானவன் இனிய வார்த்தைகளை (வாயால்) உரைத்தான், (பிறர் சொல்வதைச் செவியால்) கேட்டான், எல்லாவற்றையும் (கண்ணால்) கண்டான், (உடல்) நீண்டான், (ஒருகுறைபாடுமின்றி) பரிசுத்தனுமாக நடந்தான்; அந்த முனிவரனுடைய இயற்கையை யென்னென்று சொல்லுவேன்? எ - று.

பூசுரன் - பூலோகதேவன்; வேதியன்; முற்கலன் (உ௫)

முருகனோ காம வேளோ முகுந்தனோ வென்னத் தக்கன்
பெருகொளி யழக னாகி யுருப்பெலாம் பிறங்க நற்றா
யிருவிழி களிப்ப நோக்கி யெடுத்தணைத் துச்சி மோந்து
ஞருகிய வார்வக் கண்ணீ ரொழுக்கமெய் பூரித் தாளே.

(இ-ள்.) (கண்டோர் இவன் அழகினோ) செவ்வேளோ! மதவேளோ! திருமாலோ! என்று சொல்லும்படி தக்கோனையன்றி நன்மொழியாயுள்ள அழகுடையவனாகி அவயவங்களெல்லாம் விளக்கமுற, நல்ல தாயாகிய கமலையென்பவள் இருகண்களும் ஆனந்திக்கும்படி (அவனைப் பன்முறை) பார்த்து (இருகரங்களாலுமவனை) எடுத்து (மார்புடன் அணைத்துக்கொண்டு சிலகாலம், மனமுருகிய ஆசையாலாகிய இன்பக் கண்ணீரொழுகும்படி உடல்பூரித்தனள் என்று.

காமனெனினும் வேளெனினும் ஒக்குமாதலின் அஃது இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முருகன் - சிவகுமாரன், செவ்வேளெனப்படுவோன். காமன் - மாலின் மகன், கருவேளெனப்படுவோன். (உசு)

நாயகன் முனிவா னென்றே நாரிகுப் போகப் பெற்ற
தூயவள் மைந்தன் மெய்யில் தோன்றிய காதன் மைந்தன்
தீயவன் பிணியி னீங்கித் திறத்தன னென்று யாரும்
மேயகம் நிறைபா லைந்த வெறுப்புவிட் டொழிந்திட் டாரே

(இ-ள்.) என் கணவருடைய கோபத்தாலல்லவோ நாமிங்கடையப்பெற்ற புனிதமான இந்நகரையுடைய கோத்திரத்தினனாகிய இராகுலன், மைந்தனுக்குக் கொடிய வலிய பிணியினின்று விலகிச் சிறப்புற்றனன் என்று கமலையென்பவள் பொருந்திய கணவனிடத்திலிருந்த வெறுப்பையொழித்துக் களித்தனள் என்று. (உஎ)

ஆதிசய னாதி நூலா ரகார மாருயிர் நாலாறு
நவியின் வழியி லானை நத்தலைப் பயிர் பிரகாசி
சாசர செறிந்த வெண்சோ றன்னுந் துன்பு யாறும்
பொசாதின மறைசேர் பாத மிருதுமம் பொறுமி னேர

(இ-ள்.) அக்காரியத்தைக் கண்ட நகரவாசிகள் யாவரும் வருமுணர்ந்து தினச்சோறும் விரும்பி இனிய அன்னமும் ஆடையுங் கொடுக்க (அம்மைந்தன்) பெற்று (உண்டுடுத்தி) வாழ்ந்திருக்க நாளடைவில், கக்கடைப் பிணியணிந்த சிரட்டையுங்கையுமுடைய நெறிநிற்கண்ணனாகிய பெருமானைக் குருவாகப் பூசை செய்யும் மெய்யடியாரல்லாத (ஆகி சைவ) வேதியருடைய பாகத்தைத் துருக்கு மணங் கண்டுகொண்டார்கள் என்று.

கனலொருகல் - அனல் மெழுகு மென்கைக் காரணப்பெயர். சிவபிரானை யுணர்ந்து இயற்று சிவபெருமானைப் பூசிக்கும் வேதியரையே ஆகமசைவ வேதியரென்பர். (உஅ)

குருபரன் கமலை தாயக் கோதிரந் தையை யாதும்
திருமகன் கமலை மைந்தன் திருப்பு நன்மட விட மைந்தை யோதி
மருவுறக் கணிதஞ் சாற்றும் வகுத்துணர் வழக்க வாறே
யிருவரும் பொருந்த நுண்ணிய பிரிந்த விலை மியம் தெரியக்

(இ-ள்.) குழந்தையிடம் கருணைமிகுந்து குற்றமற்ற சிசேந்திரிகை செய்து, மாதுசிரோமணியாகிய கணேசப்பெருமானுடைய மகிமையைக் கூறும் இடமெல்லாம் எட்டெழுத்தாலாகிய மந்திரத்தை யுபதேசித்து, (அதன்பின்) பொருந்துமாறு கணிதக்குமவனைக் கையினுங் கூற்றென (மறை) கூறியாங்கையே அவனிருவரும் அம்மாதிரத்தைக் கணிக்குப் பெருந்தவ நிதிதான் செய்தனர் என்று. (உகூ)

அருந்தவர் பயிர் சார்ந்த யாரும் வரந்தருகத் தெண்ணி
முருகனாரு முதலவன் மாது முனைவுற முன்னனார் நந்தினார்

திருந்திய வரங்க ணல்கிச் சிந்தையிற் றிறம்பாப் பத்தி
பொருந்திய தக்கன் முன்னாப் பொற்புறத் தோன்றி நின்றார்.

(இ - ள்.) வருந்துகின்ற உண்மைத்தன்மையுடைய அவர்கட்கு கணேசப்பெருமான் வரமருளும்படி திருவுள்ளங்கொண்டு, முருந்தையொத்த பல்வரிசையையுடைய கமலையென்பவளுக்கு முன்னே பொருந்தும்படி முதலிலே தரிசனமளித்துத் திருந்தமாகிய வரங்களைக்கொடுத்து, மனதில் அகலாத பத்தியைப் பொருந்திய தக்கனுக்கு முன்னே அழகுபெறப் (பின்னர்ப்) பிரசன்னமாயினார். எ - று.

முருந்து - மயிலிறகினடி. (௩0)

ஒருமுழந் தாளிற் செங்கே ழொருபதம் வைத்த கோலத்
தொருமருப் பிரண்டு காது முக்கணு நான்கு தோளும்
பொருவில்பொன் னுடையு மேனைப் பொலங்கலம் பலவுந் தோன்ற
விருவருக் கரியா னிற்ப விணைவிழி மலரக் கண்டான்.

(இ - ள்) ஒரு முழங்காலிலே, செந்நிறம்பொருந்திய ஒருபாதத்தைப்பொருந்திய திருக்கோலமாகிய ஒற்றைக்கொம்பும் இரண்டுசெவிகளும் மூன்று விழிகளும் நான்குதோள்களும் ஒப்பில்லாத பொன்னுடையும் பிற அழகிய ஆபரணங்கள் பலவுந் தோன்றும்படி, (பிரமன் திருமாலென்னும்) இருவருக்கும் அறியப்படாத கணேசப்பெருமான் நிற்க, (தக்கன்) இருவிழிகளும் மலரும்படி தரிசித்தனன் எ - று.

பொன்னுடை - பீதாம்பரம். (௩௧)

அச்சமு மன்புந் தோன்ற வடியிணை பணிந்து சூழ்போந்
துச்சியிற் கரங்க ளேற வொளிவிழி யருவி தாழ
விச்சுவ ரூப னான விநாயகப் பெருமான் றன்னை
மூச்சக முழுதும் போற்று முதல்வனைத் துதிக்க லுற்றான்.

(இ - ள்) அச்சமும் அன்புந் தோன்றும்படி (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவடிகளை வணங்கிப் பிரதக்கணஞ்செய்து, கரங்கள் சிரமிசை யேறவும், பிரகாசிக்கின்ற கண்களிலிருந்து (ஆநந்த) அருவி யொழுகவும், விச்சுவரூபராகிய விநாயகப்பெருமானென்னும் மூவுலகத்திலுள்ள வெல்லோருந் துதிசெய்யும் முதற்கடவுளை (பின் வருமாறு) துதிசெய்யலாயினன் எ - று.

விச்சுவரூபன் - உலகரூபி. மூச்சகம் - சுவர்க்கமத்திய பாதலமென்னும் மூன்றுலகங்கள். முதல்வன் - ஒவ்வொரு கருமத்திற்கும் முதலிற் பணியத்தக்கவன்.

வேறு.

வேதகா ரணனுநீ வேதமோர் நான்குநீ
பாதமோர் நான்குநீ பதங்களோர் நான்குநீ
போதலை மலையமர் புவனகா ரணனுநீ
நாதநின் பெருமையை நவிலவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) வேதகாரணரும் தேவரீரே! ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களும் தேவரீரே! நான்குபாதங்களும் தேவரீரே! நான்கு பதங்களும் தேவரீரே! காலம் கடல் மலை பொருந்திய பூமியாகிய இவற்றிற்குக் காரணரும் தேவரீரே! நாதனே! தேவரீருடைய பெருமையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர் எ - று.

பாதநான்கு - சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் மற்றவை வெளி. (௩௨)

புராதனப் பொருளுநீ புறம்பினு முள்ளினும்
விராவுமெய்க் கரியுநீ மிகுமுப நிடதநீ
சராசர வுருவுநீ தத்துவ முழுதுநீ
பராபர நினதியல் பகரவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) பழமையாகியபொருளுந்தேவரீரே! புறத்திலும் அகத்திலுங்கலந்த உண்மையாகிய சாட்சியுந்தேவரீரே! மேம்பட்ட உபநிடதங்களுந்தேவரீரே! சராசரங்களினுருவமுந்தேவரீரே! தத்துவங்கள் யாவுந்தேவரீரே! பராபரனே! தேவரீருடைய இயற்கையைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ - று.

உபநிடதம் அநேக ஆயிரமெனக் கூறப்படும் அவற்றுள் ஈசாவாசியமுதல் முத்திகோபநிடத மிறுதியாக நூற்றெட்டுச் சிறந்தனவென முற்காலத்துத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன அவற்றையும் மதக்கோட்பாடுடையார் தத்தமக்கேற்றவாறு கையாண்டு வருகிறார்கள் (௯௪)

மூவர்கா ரணனுநீ மூன்றுகா ரணமுநீ
மூவகை யுலகுநீ மொழியுமுச் சுடருநீ
மூவகை யுயிருநீ மூவகை யுருவுநீ
தேவனே நினதருள் தெளியவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) மூவர்க்குக் காரணருந்தேவரீரே! மூன்றுகாரணங்களுந் தேவரீரே! மூவகை யுலகங்களுந்தேவரீரே! சொல்லுகின்ற முச்சுடர்களுந்தேவரீரே! மூவகை யுயிர்களுந்தேவரீரே! மூவகை யுருவமுந்தேவரீரே! தேவனே! தேவரீருடைய திருவருளைத் தெளியவல்லவர் யாவர்? எ - று.

மூவர் - பிரமன் விண்டு உருத்திரன் மூன்று காரணங்கள் - முதற்காரணம் துணைக்காரணம் நிமித்தகாரணம் மூன்றுலகு - சுவர்க்கம் மத்தியம் பாதலம். முச்சுடர் சூரியன் சோமன் அக்கினி. மூவகையுயிர் - விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர். இவருள், ஆணவமல மொன்றையுடையவர் விஞ்ஞானகலரும், ஆணவகன்ம மலங்க ளிரண்டையுடையவர் பிரளயாகலரும், ஆணவகன்மமாயை யென்னு மும்மலங்களையுடையவர் சகலருமாவர். மூவகையுரு - தூலவுரு சூக்குமவுரு காரணவுரு.

இந்திரி யங்களி னிசையதி தெய்வநீ
யிந்திரன் முதலிய வெண்டிசைத் தேவர்நீ
யந்தியும் பகலுநீ யறுவகைப் பருவநீ
யெந்தைநின் னுருவினை யியம்பவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) இந்திரியங்களின் சொல்லத்தக்க அதிதெய்வங்களுந் தேவரீரே! இந்திரன் முதலிய எட்டுத் திக்குப்பாலர்களுந் தேவரீரே! அந்தியும் பகலுந் தேவரீரே! அறுவகைப்பருவங்களுந் தேவரீரே! எந்தையே! தேவரீருடைய செயல்களைச் சொல்லவல்லவர் யாவர்? எ - று.

அறுவகைப்பருவம் - கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவேனிலென்பன (௯௫)

ஏகனீ யனேகனீ யிருளுநீ யொளியுநீ
போகிநீ யோகிநீ புலவரெல் லாருநீ

சாகர மேழுநீ தடவரைக் குலமுநீ
மாகநின் னடிமலர் மருவவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) ஏகமானவருந் தேவரீரே! அநேகமானவருந் தேவரீரே! இருளுந் தேவரீரே! வெளிச்சமுந் தேவரீரே! போகியுந் தேவரீரே! யோகியுந் தேவரீரே! தேவர்கள் யாவருந் தேவரீரே! சமுத்திரங்களேழுந் தேவரீரே! விசாலமான மலைத் தொகுதிகளுந் தேவரீரே! ஆகாயரூபியே! தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையைப் பொருந்த வல்லவர் யாவர்? எ - று.

ஏகன் - ஒன்றியானவன். சாகரமேழு இவை உவர்நீர் நன்னீர் பால் தயிர் நெய் கருப்பஞ்சாறு தேன் என்பவற்றை யுடையவை. (௬௭)

அறைபிர மேயநீ யப்பிர மேயநீ
பறையுமப் பாவனை யுநீ பாவனாதீதநீ
நிறைபரப் பிரமநீ நிலமுதலைந்துநீ
யிறைவநின் னருளினை யெய்தவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) சொல்லத்தக்க பிரமேயமுந் தேவரீரே! அப்பிரமேயமுந் தேவரீரே! சொல்லத்தக்க பாவனையுந் தேவரீரே! பாவனாதீதமுந் தேவரீரே! நிறைந்த பரப்பிரமமுந் தேவரீரே! நிலமுதலிய ஐம்பூதங்களுந் தேவரீரே! இறைவரே! தேவரீருடைய திருவருளையடைய வல்லவர் யாவர்? எ - று.

நிலமுதலைந்து மண் நீர் தீ காற்று ஆகாயம். பிரமேயம் - அளவிடக்கூடியது.

மிருதிநீ புராணநீ வேறுபல கலையுநீ
வருணமோர் நான்குநீ வனமுப வனமுநீ
தருவொடு கொடியுநீ சகலசெந் துக்களுநீ
யொருவநின் றனணிய லுணரவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) மிருதிகளுந் தேவரீரே! புராணங்களுந் தேவரீரே! வேறுவகைப்பட்ட பலகலைகளுந் தேவரீரே! வருணங்கள் நான்குந் தேவரீரே! வனங்களும் உபவனங்களுந் தேவரீரே! மரங்களுங் கொடிகளுந் தேவரீரே! சகலசெந்துக்களுந் தேவரீரே! ஒப்பற்றவரே! தேவரீருடைய இயற்கையை அறியவல்லவர் யாவர்? எ - று.

மிருதி - தருமநூல் பதினெட்டு அவையாகஞ்ஞவல்கியர் பெயரானவிளங்கும். அவை மநு அத்திரி ஹாரிதம் விட்டுணு யாஞ்ஞவல்கிய முதலியன. புராணங்கள் - மகாபுராணங்கள் பதினெட்டு; உபபுராணங்கள் பதினெட்டு. கலை - அறுபத்துநான்கு வகைத்து. வருணம் நான்கு - பிராமணன் அரசன் வசியன் சூத்திரன். (௬௯)

காமமா திகளுநீ கடுமபசி தாகநீ
நாமநித் திரையுநீ நகுவினோ தங்களுநீ
யேமமார் பொறையுநீ யின்பநீ துன்பநீ
வாமனே நினகழன் மதிக்கவல் லாரெவர்.

(இ - ள்.) காமமுதலியனவுந் தேவரீரே! கொடுமையாகிய பசியுந்தாகமுந் தேவரீரே! அச்சந்தரும் நித்திரையுந்தேவரீரே! சிரிக்கத்தக்க அற்புதங்களுந்தேவரீரே! இன்பம்பொருந்திய சாந்தமுந்தேவரீரே! இன்பமுந்தேவரீரே! துன்பமுந்தேவரீரே! வாமனே! தேவரீருடைய திருவடியைத் தியானிக்கவல்லவர் யாவர்? எ - று

காமமாதிகள் - காமம் குரோதம் லோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம். வாமன் அழகுடையவனென்றும் குறுகிய வடிவுடையவனென்றும் பொருள்படும். (௪0)

அருளுநீ மறமுநீ யன்புநீ வன்புநீ
தெருளுநீ மருளுநீ செலவநீ வறுமைநீ
வெருளுநீ தேறறநீ வேறுநீ யொன்றுநீ
குருவநின் குணங்களைக் குறிககவல் லாரெவர்.

(இ - ள்) அநுக்கிரகமுந தேவரீரே! கோபமுந தேவரீரே! அன்புந் தேவரீரே! பகைமையுந் தேவரீரே! ஞானமுந தேவரீரே! அஞ்ஞானமுந் தேவரீரே! செல்வமுந் தேவரீரே! தரித்திரமுந தேவரீரே! மயக்கமுந தேவரீரே! தெளிவுந தேவரீரே! வேறெவையுந தேவரீரே! ஒவ்வொன்றுந் தேவரீரே! குருவானவரே! தேவரீருடைய குணங்களைக் குறிக்கத்தக்கவா யாவா? எ - று (௪௧)

புண்ணிய தலங்கணீ பொருவிறீர்த் தங்கணீ
வண்ணமூர்த் திகளுநீ வரநதரும வள்ளனீ
பண்ணியம பலவுநீ பரமகப பொருளுநீ
யண்ணலே நினசெய லறியவல லாரெவா.

(இ - ள்) புண்ணியஸதலஙகள் தேவரீரே! ஒப்பிலலாத தீர்த்தங்கள் தேவரீரே! அழகிய மூர்த்திகளுந தேவரீரே! வரங்களை யுதவும வளளல தேவரீரே! பல பண்ணியங்களுந் தேவரீரே! சிறந்த மதத்தின பொருளுந தேவரீரே! தலைவரே! தேவரீருடைய செயலகளை யறிய வலலவா யாரோ? எ - று (௪௨)

செயவினை முதலுநீ செயபபடு பொருளுநீ
செய்வினைத் தொழிலுநீ செய்கரு மப்பய
னுய்வகை யவரவாக குதவவல் லவனுநீ
மெய்வலாய் நினதியல விளககவல லாரெவா.

(இ - ள்) செயகினற வினைமுதலுந் தேவரீரே! செய்யப்படுகினற பொருளுந் தேவரீரே! செயகினற வினைத்தொழிலுந தேவரீரே! (அவரவா) செய்கின்ற கருமப்பயனை அவரவாககு உயவகையாகக கொடுககவலலவருந தேவரீரே! மெய்மையில் வல்லவரே! தேவரீருடைய உணமையியலபை விளக்கவல்லவர் யாவா? எ - று.

வினைமுதல செயபபடுபொருள வினைததொழிலென இலக்கண முறையாக [கருத்தா] எழுவாய, செயப்படுபொருள, [வினைமுற்று] பயனிலையெனச் சொலலணி செய்யப்பட்டது. (௪௩)

குணமொடு குறிபல கொள்கைகொள் ளாயெனி
னணிமலா மணமென வாகமையி னுயிரெனப்
பணியுயி ரறிவெனப பயிலுமத துவிதமாங
கணபதி நினதியல காணவல லாரெவா.

(இ - ள்.) அழகிய மலரும் மணமும்போலவும், உடலுமுயிரும்போலவும், பணிக்கினற உயிருமுணர்வும் போலவும் விளஙகுகின்ற அத்துவிதமாகிய கணநாதப் பெருமானே! தேவரீா குணமுங் குறியும பலவகைக் கொள்கையுங் கொள்ளீராயின் தேவரீருடைய இயலபைககாண வல்லவா யாவர்?, எ - று.

அத்துவிதம - இரண்டன்மை (௪௪)

என்றுதோத் திரம்பல வியம்பிய தக்கன்மு
னன்றுதன் னுருவமே நான்மறை யாளனு
மன்றுநேர் காட்டுபு மதமழை கயமுக
னென்றுநின் றுதிகளுக் குவந்தன மென்றனன்.

(இ - ள்) என்று பலதோத்திரங்களைக்கூறிய தக்கனென்பவனுக்குமுன்னே, மதநீரைச்சொரியுங் குளிர்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் நன்மைபொருந்திய தமதுருவமே நான்குவேதங்களிலும் வல்ல முற்கல முனிவராகப் பொருந்தக் காட்டி, நீயுரைத்த உன்னுடைய தோத்திரங்களுக்கு மகிழ்ந்தோமென்றனர் எ - று.

காட்டுபு - செய்பு என்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். காட்டியெனப்பொருள். (௪௫)

தம்பிரா னருளலுந் தக்கன் மீட்டுமப் பணிந்
தெம்பிரா னடியனே னில்லினைத் திருவுமுற்
றும்பரார் புகழ்தர வோங்கிநான் வாழுமா
நம்பிரான் றருகென நாதனு மோதுவார்.

(இ - ள்.) (இவ்வகையாக) விநாயகக்கடவுள் அருள்புரியவுந் தக்கன் மறுபடியும் வணங்கி, எமதுபெருமானே! அடியேன கிரகத்தில் அட்டலட்சுமிகளும் பொருந்தித் தேவர்களும் புகழும்படி மேம்பட்டு யான் வாழும் வகையாக வரந்தருக நம்பிரானே! எனவேண்ட விநாயகக்கடவுள் திருவாய்மலர்ந்தருளுகின்றார் எ - று.

வேறு.

முக்கல னெனும்பெயர் முன்னெமாற் பெறுந்
தக்கவ னவ்வுருச் சார்ந்த நம்முடை
மிக்கவிவ் வுருவுகாண் விளம்பு மன்னவன்
பொக்கமற் றெமதடி போற்றும் பத்தியான்.

(இ - ள்) முற்கலனென்னும் பெயரைப் பூர்வத்தில் எம்மாற்பெற்ற தக்கவனாகிய அவனுடைய உருவத்தைச்சார்ந்த நம்முடைய மேம்பட்ட இவ்வடிவினைக் காணாயாக சொல்லிய அம்முற்கலமுனிவன் பொய்ம்மையின்றி எம்முடைய திருவடியைத் துதிசெய்யும் பத்தியுடையவன். எ - று. (௪௭)

பொக்கம் - பொய்ம்மை.

அவனுயிர் நமக்குரு வான பெற்றியா
லவனுரு நமதுரு வதனைத் தேற்றுவா
னவனுரு வாகியு மளித்துங் காட்சியை
யவனுருக் காற்றினின் னரிட்டந் தீர்த்தனன்.

(இ - ள்.) அம்முற்கலனுடைய உயிரானது நமக்கு வடிவமானதன்மையால், அவனுருவமே நமதுருவமென்பதனைத் தெளிவிக்கும்படி அவனவடிவமாகியுங் காட்சியைக்கொடுத்தோம். அவன் தேகத்தினின்று தோன்றிய காற்றினால் உன்னுடைய துயரத்தை விலக்கினோம் எ - று. (௪௮)

அன்னவன் றனைச்சர ணடைதி தக்கனே
நின்னுள விழைவெலா நிரப்பு வானுயர்

பொன்னக ரரசெனப் பொலிவை போகென
முன்னவன் மறைந்தனன முடிகொள வீமனே.

(இ - ள்.) தக்கனே! அமர்முறகலமுனிவனைச் சரணமடையக்கடவை. (அவனே) உன்னுடைய மனதிலுள்ள விருப்பங்களையெல்லாம் நிறையச்செய்வான். (அதனால்) உயர்வாகிய பொன்னகரத்திற் கரசனாகிய இந்திரனைப்போல விளங்குவை. செல்லவென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி மறைபட்டவராகிய விநாயகக்கடவுள் அந்தாத்தானமாயினார் கிரீடமணிந்த வீமராசனே! (என்று விசுவாமித்திர முனிவர் அவனுடன் கூறினார்) எ - று. (சக)

தக்கன்பிணிநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கஉ௫௯

முக்கலர்தக்கனுக்குபதேசித்தபடலம்.

கற்றைச் சடிலத் தேரம்பன் காட்சி கொடுத்து மறைதலோடும்
பெற்றம் பிரிந்த கன்றெனவும் பெற்ற தாய்ப் பிரிந்த மகவெனவும்
பற்றும் பொருளைக் கைப் பெறறிழந்த படர்கூர் வறுமை யானெனவுஞ்
சற்றுந் தரியா துளங்கலாயத் தக்க னிலமேல் வீழ்ந்தெழுந்தான்.

(இ - ள்) கற்றையாகிய சடையையுடைய விநாயகக்கடவுள் காட்சியளித்து மறைந்தவுடனே, தக்கன் பசுவைப்பிரிந்த கன்றுபோலவும், பெற்றதாயைப் பிரிந்த பிள்ளைபோலவும், தேடத்தக்க பொருளைக் கையிற்பெற்றுப் போக்கடித்த துன்பமிக்க வறுமையாளன்போலவும், சிறிதுபொழுதுந் தாளாமல் மனங்கலங்கிப் பூமியின் மேல்விழுந்து (புரண்டழுது) எழுந்தான் எ - று. (க)

சென்ற திசையை யெதிர்நோக்குந் திசைகடோறுந் துரீஇச் செல்லு
நின்று பெருமா னருள்புரிந்த நிலத்திற் கிடந்து புரண்டலறு
மன்றல் கமழ்ந்த முடி மிலைந்த மாலை யெனவே மலர்ந்ததுணர்க்
கொன்றை மரத்தை யெதிர்வணங்குங் குறுகித் தழுவி நனிமோகக்கும்.

(இ - ள்) (விநாயகக்கடவுள்) சென்றதிசையை யெதிரேபார்ப்பான், திசைகளிலெல்லாந் தேடிச்செல்லுவான்; கணேசப்பெருமான் நின்று அநுக்கிரகஞ்செய்த விடத்தில் விழுந்து புரண்டு அலறுவான் வாசனைவீசுந் திருமுடியிற்கட்டிய திருமாலையைப்போல மலர்ந்த மலர்க்கொத்துக்களையுடைய கொன்றைமரத்தை யெதிரே பணிவான், நெருங்கி (அதனை)த் தழுவி மிகவும் மோப்பான். எ - று.

காளைச் சுரும்பு நறைபருகுங் கமலத் தடமே புள்ளினமே
வாளைக் கயமே யகன்றில்களே மாட நிரையே கபோதகமே
பாளைக் கமுகே மட்டறபனையே பயிலு மன்றிற குருகினமே
தாளைக் கருதார்க் கருளாத சாமி வரவுங் கண்டீரே.

(இ - ள்) இளம்பருவமுடைய வண்டுகள் தேனைப்பருகுந் தாமரைத்தடாகமே! பறவைச்சாதிகளே! வாளைமீன்கள் பொருந்திய கயங்களே! பொருந்திய

ஆணன்றில்களே! வரிசையாகிய மாடங்களே! கபோதகங்களே! பாளைகளையுடைய கமுகமரங்களே! மடலையுடைய பனைமரங்களே! சஞ்சரிக்கும் அன்றிற் பறவையினங்களே! (தம்முடைய) திருவடியைத் தியானஞ்செய்யாதவர்களுக்கு அருள்புரியாத சாமியாகிய கணேசப்பெருமான் எழுந்தருளவுந் தரிசித்தீர்களா? எ - று.

கபோதகம் - கருமபுறா அகன்றில் - ஆணன்றில்

'வாளைக்கயமே மகன்றில்களே'' எனப்பாடங்கொண்டு, ''வாளைமீன்கள் பொருந்திய கயத்தினமேவும் அகன்றில்களே'' எனப் பொருளுரைப்பாரு முளர் (௬)

ஐயன் மலர்ந்த கருணைமுக மனைய முகம்பெற் றீரென்று
வெய்ய களிற்றி னடிதாழும் விளங்கு முருவி னிறத்ததெனச்
செய்ய தளிரைக் கரங்கூப்புந் தேவ னடிபோன் மலர்ந்ததெனப்
பெய்யு மதுப்பங் கயமலரைப் பெரிது மிறைஞ்சிப் பழிச்சுமால்

(இ - ள்) எம்பெருமானுடைய மலர்ந்த கிருபாமுகத்தையொத்த முகத்தைப் பெற்றிருக்கின்றீர்களென்று, கொடியயானைகளின் காலகளைப் பணிவான், பிரகாசிக்கின்ற (இறைவர்) திருவுருவைப்போல நிறமுற்றிருந்ததென்று சிவந்ததளிர்களைக் கைகூப்புவான்; கணேசருடைய திருவடிபோல மலர்ந்துள்ளதென்று தேன் சொரிகின்றதாமரைமலரை மிகவும் வணங்கித் துதிபுரிவான் எ - று (௭)

மெழுகா ரழலுற் றெனவிளகி மெய்வே றாகி யிவ்வாறே
யெழுபே ரரவ மந்தரத்தா லிலகு மருளா ழியைக்கலக்கி
முழுதா னந்தச் சுவையமுத மொண்டு பருகி மாணாக்கர்
குழுவா தரிக்கு முக்கலனார் கோதி லிருக்கை யெனறடைந்தான்.

(இ - ள்) மெழுகானது பொருந்திய தீயிற்பட்டாற்போல (மனம்) இளகி, உடல் வேறுபட்டு இவ்வகையாகவே, எழுகின்ற பேரொலியையுடைய மந்தரத்தினால், பிரகாசிக்கின்ற கிருபைக்கடலைக் [கடைந்து] கலக்கி மிக்க ஆனந்தமென்னுஞ் சுவையையுடைய அமுதத்தைமொண்டு பானஞ்செய்து, மாணாக்கர் கூட்டத்தைக் காக்கும் முற்கலமுனிவருடைய குற்றமில்லாத ஆச்சிரமத்திற்போய்ச் சேர்ந்தனன். (தக்கனென்பவன்) எ - று (௮)

தாவில் வேத முதலான சகல பொருளு மிகத்தெளிந்து
தேவ தேவன் றிருவடியைச் சிறப்ப வுணர்ந்த வருந்தவத்தான்
மேவி யோகப் பெருவலியால் வேண்டு முருவங் கொளத்தக்கான்
பூவில் வேறு கதிரவன்போற் பொலிமுக் கலனை யெதிர்கண்டான்.

(இ - ள்.) கெடுதலில்லாத வேதமுதலிய எல்லாப்பொருள்களையு மிகுதியாகத்தெளிந்து தேவதேவனுடைய திருவடிகளை மேம்படத்தெரிந்த, அருந்தவத்தினாலும், பொருந்திய யோகத்தின் மிக்கவலிமையாலும் விரும்பிய வுருவங்களைக் கொள்ளத்தக்கவராகிய பூமியிலுள்ள வேறுசூரியனைப்போல விளங்கும் முற்கலமுனிவரை யெதிரேகண்டனன். (தக்கன்) எ - று (௯)

மன்னுங் கருணை விழிமூன்று மலர்க்கை நான்கும் பேரழகு
துன்னு மேனி யவயவமுந் துலங்கச் சிறப்பந் தாழாமே
பொன்னின் மணியி னுருக்கொண்டு பூசை புரியுங் கணபதியி
னன்னர் மலர்ச்சே வடித்துணையு நயப்ப நோக்கி யெதிர்பணிந்தான்.

(இ - ள்.) நிலைபெறுங் கிருபையையுடைய திருவிழிகள்மூன்றும், தாமரை மலர்போன்ற திருக்கரங்கள் நான்கும், மிக்க அழகும், நெருங்கிய பிற அவயவங்களும் விளங்க, சிற்பவிதிமுறைபிறழாது பொன்னாலும் நவமணியாலும் உருவஞ்செய்து பூசைபுரியுங் கணேசப்பெருமானுடைய நல்ல மலர்போன்ற சிவந்த உபயபாதங்களும் விரும்பித் தரிசித்து எதிரே வணங்கினன். எ - று. (எ)

தண்ட மெனவே விழுந்தபடி தரையி னெடிது கிடந்தெழுந்து [யத்
கொண்டன் மழையின் விழிபொழியக் கோடை யெனநெட் டுயிர்ப்பெறி
தொண்டு புரிந்து பரவசனாய்த் தொழுது நிற்ப வவனையெதிர்
கண்டு பெருகன் பினைவியந்து கருணை கூர்ந்து முனிச்செல்வன்.

(இ - ள்.) தண்டத்தைப்போல விழுந்தபடியே பூமியின்மேலே நெடுநேரமிருந்து (பின்னர்) எழுந்து, மேகமழையைச்சொரிவதுபோல, கண்கள் (நீரைச்) சொரியவும், கோடைபோலப் பெருமூச்செறியவும் பணிவிடைசெய்து, பரவசனாகிப் பணிந்து (தக்கன்) நிற்க, முனிச்செல்வராகிய முற்கலமுனிவர் அவனை யெதிரேபார்த்து மிக்க அன்பினைவியந்து கிருபைமிகுந்து. எ - று. (அ)

வேறு.

பெயரினைக் கியாது பிள்ளாய் பேணிவாழ் நகரம் யாது
நயமுற மனத்தின் வேட்ட நன்பொரு ளதுசொல் லென்றான்
றயவுறு முனிவன் செஞ்சொற் றண்ணமிழ் துண்டு தக்க
னயாவுதீர் தங்கை கூப்பி யனைத்தையுஞ் செப்ப லுற்றான்.

(இ - ள்) பிள்ளாய்! உனக்குப்பெயர்யாது? விரும்பிவசிக்கு நகரம்யாது? நன்மைபெற மனதிற்கருதிய நற்பொருள் யாது? அவற்றைச் சொல்கவென்றனர். கிருபைபொருந்திய முற்கலமுனிவரது செவ்விய சொற்களாகிய குளிர்ந்த அமிர்தத்தைப்பருகி, தக்கன் சோர்வகன்று அழகியகைகளைக்குவித்து (அவர்வினாவியவற்றிற்கு விடையாக) எல்லாவற்றையுஞ் சொல்லத்தொடங்கினன். எ - று. (கூ)

வேறு.

தேனொழுகு சோலைவளர் தேயங்கரு நாடம்
பானுபுர மவாழ்பதிய திகச்சிர சானும்
வானுயர்சி றப்புடைய வல்லவனென் றந்தை
கானொழுகு கூந்தலுடை யாள்கமலை நற்றாய்.

(இ - ள்) தேனொழுகுஞ் சோலைகள் வளரப்பெற்ற கருநாடதேயம் - அதின்கண் யான் வாழுநகரம் பானுபுரம் - அப்பானுபுரத்தில் அரசுபுரியும் மிக்க உயர்ந்த சிறப்புக்களையுடைய வல்லவராசனே என்பிதா - தேன்சொரியும் அளகத்தையுடைய கமலையென்பவள் என்னுடைய நற்றாய். எ - று.

நற்றாய் - ஈன்றதாய். (க0)

காட்சியொடு கணனுமுனா கேள்வியொடு காது
மாட்சிபுரி வாக்குமற வன்குற ளனுகி
மாட்சிசெய்பெ ரும்பிணியின் மூழ்கிமுடை நாற
நாட்செய்பவ மாம்பொழுதே நாயடியே னுற்றேன்.

(இ - ள்) பாம்பையுடைய கொடிய விழியும், [illegible] கேட்டவுடனே கொடிய செவியும், மாட்சிமையைச் செய்கின்ற போதத்தையுடைய [illegible] கொடிய குணத்தோடு, மூளச்செய்கின்ற பெரிய விபரீதியில் [illegible] பூர்வத்திற, செய்த பாவங்களை அடியேன் [illegible] எ - று

குருகெருசெவிமெ [illegible] உடைய [illegible] ஒருயிருக்கின்றன என்பது கருத்து (௪௧)

பணிதுபி [illegible] பல்லைக்கிறகத்து
மின்னலொப்பி [illegible]
பின்னாமுனி [illegible]
கொன்னைகின் [illegible] கொள்ளுமோ [illegible].

(இ - ள்) பணிநிரைத்து [illegible] மாடங்களையும் ([illegible]) துயரத்தை யொழியச்செய்வேன் என்று, என் [illegible] செய்து, ([illegible]) பின்னாக [illegible] கொடுமையையும், என்னுடைய [illegible] இரங்காத [illegible] பிரசையாகி ([illegible]) வரும் ஒருத்தினத்திலே எ - று

பலவகைத்திறமென்றது பணி பகிர [illegible] (௪௨)

வீதியிடை [illegible] மெய்பிணை [illegible]
வேதமுழு [illegible]
போதகமே [illegible]
சோதியே [illegible] யுமிறை.

(இ - ள்.) வீதிவழியே [illegible] வருகையிலே, ([illegible]) தேகத்திலே பூந்த காற்றினை (அடியேனை) [illegible] பயமுழுதும் [illegible], இவை [illegible] குருகவொருவருடைய திருவரளாறுக்கிடைத்த [illegible] பாகியிய கணேசபெருமான பிரானைராகி என்னைத்தாண்டவால [illegible] தேனே எ - று

மறு என்றது அடி [illegible] (௪௩)

மழுக்கமல மாலைமணி மோதகமு [illegible]
வழுக்கறுத் [illegible]
முழுக்க [illegible]
மெழுக்கமுடை [illegible]

(இ - ள்) மழுப்படையும் [illegible] குற்றமற்ற [illegible] வழுக்குரிய [illegible] ருடைய இவ்வுருவை முழுதும் [illegible] ([illegible]) எல்லா முக்கமுடைய தேவர்க்கும் இறைவனாகிய [illegible] திருவடி மொனமேயாம் எ - று

[illegible] (௪௪)
[illegible] முருபாம" என்பது [illegible]

அத்தகைய [illegible]
மெத்த [illegible]

பத்தியும ளித்தருளக வென்றுபணிந் தானப்
புத்திரனை நோக்கியுயா பூசுரனவி ளம்பும

(இ - ள்.) அத்தன்மையாகிய (சிறப்பினையுடைய) தேவரீருடைய திருவரு
ளால் உலக வாழ்க்கையையடைய விரும்பினேன் திருவிழிகளாற் கிருபைதந்து பத
திமையையுங் கொடுத்தருளவேண்டுமென்று (தக்கன்) வணங்கினன். அச்சிறுவனு
கிய தக்கனைச்சிறந்த முக்கலமுனிவா பாாத்துக்கூறுகின்றா எ - று

விழிக்கருணை - கிருபாநோக்கம பூசுரன - பூலோகதேவன , அாதணன. ()

வேறு

நீயே பெருமபாக கியமுடையை நீயே யுடமபின பயனபெறறோய்
நீயே வேணடுங் காரியத்தை முடித்துக் கொண்ட நிறைதவத்தோ
னீயே முக்கண் விநாயகனபா னிகரி லாத வனபுடையை
நீயே முறறத் துறநதோனு நீயே சீவன முத்தனுமே.

(இ - ள.) நீயேமிகக செலவததைப்பெறறவன. நீயே (மானுட) தேகத்தா
லாய பிரயோசனததை யடைந்தவன, நீயே செயயவேணடிய காரியததைச்செயது
முடிததுககொணட நிறைநத தவததையுடையவன; நீயே திரிநேத்திரங்களையுடைய
விநாயகக கடவுளிடததில ஒபபிலலாத அனபுடையவன நீயே முறறததுறநதவனும
நீயே சீவன முததனுமாயினை எ - று. (௧௬)

தேவ வருட மாயிரமபின செலல வரிய தவமுடித்தும
பாவ மகலத் தியானித்தும பலவே றுன பணிபுரிந்து
மேவ வெனசருத கெரிசனந்தா னீந்தா னிலலை யிமிாசுருபபு
பூவ ரிதழித் தொடைவேயந்த பொலமபூஞ சடிலத தேரமபன.

(இ - ள) ஆயிரந் தேவவருடங்கள கழிபததக்க அருந்தவஞ்செயது முடித
தும், பாவமொழியுமபடி தியானஞ்செயதும, பலவேறு வகைபபட்ட பணிவிடைகளைச
செய்தும, ரீங்காரஞ்செயயும வணடுகளபொருந்திய அழகிய கொன்றைமலாமாலை
யணிந்த அழகிய பொனனிறமபொருந்திய சடையையுடைய விநாயகககடவுள எனக
குப் பொருந்தத் தரிசனங்கொடுத்தானிலன எ - று

மானுடவருடம ஒன்றுகொணடது பிதுராகட்கோா தினமென்றும அவ்வகைய
தினங்களாலாய வருடமொன்று கழிவது தேவாகடகோா தினமென்றுஞ் சொல்லப்
படும். அவவகைய தினங்களாலாய வருடததைத தேவவருடமெனபா (௧௭)

வேறு

மூவாக ளுலகத் தாாகக முத்தொழில புரியு மாபோல
மூவாக டமககுத தானே முத்தொழில புரியா நின்ற
மூவாகண முதலவனை முதலிலா முதலவன பாத
மூவகைக் கரணத் தானு முயங்கினோ நினையா ரொப்பாா.

(இ - ள) (பிரமனாதி) மூாததிகள மூவரும உலகத்தாருக்கு (சிருட்டிமுதலிய)
முத்தொழிலகளைச்செயயும வகைபோல, (அப்பிரமனாதி) திரிமூர்த்திகளுக்கே (சிருட்
டியாதி) முத்தொழில்களைச செய்கின்ற திரிமூாத்திகளுமயகனுகிய ஆதியில்லாத முதற
கடவுளாகிய கணேசபபெருமானுடைய திருவடியை (மன வாக்கு காயமென்னும்) திரி

கரணங்களாலும் (முறையே) சிந்தித்துத் துதித்துப் பணிந்தனே. உனக்குச் சமான மாவார் யாவர்? (ஒருவருமிலர்) எ - று.

மூவர்கள் - பிரமன் விஷ்ணு உருத்திரன். முத்தொழில்-ஆக்கல் காத்தல் அழித்தல். மூவகைக்கரணம் - மனம் வாக்கு காயம் (௧௮)

அந்தணர்க் கழலின் வண்ண மாகியே யாகும் யோகர்க் கெல்லா
மந்திர வண்ண மான வள்ளலென் கணேசுற் றுங்குன்
முந்துறத் தோற்றித் தெல்லா மொழிந்தனை யுதவுங் கைம்மா
றெந்தெனத் தழுவிக் கொண்டங் கிலகுட லிறைவ னிட்டான்

(இ - ள்) வேதியர்களுக்கு யாகாக்கினியின் வடிவமாகி, யோகஞ்செய்வோர் யாவர்க்கும் மந்திரவடிவமாகிய கணநாதப்பிரான் என் கண்ணெதிரே பொருந்தினது போல, உன்முன்னே பிரசன்னமானதை முழுவதுங் கூறினை. (உனக்குயான்) செய்யத்தக்க பிரதி யுபகாரம் யாது? என்று, (முக்கலமுனிவர் தக்கனுடைய) விளங்குகின்ற உடலைத் தடவினார் எ - று.

வள்ளல் - வரையாது கொடுப்போன். எந்து - எது என்றதன் விகாரமென் றுரைப்பது, தெலுங்குபாஷையிலிருந்துவந்த திசைச்சொல்லென்றுரைப்பது கொள்க (௧௯)

அளவளா யிருந்த பின்றை யக்கர மொன்றே யாகி
வளமெலா மருளே ரம்பன் மந்திரந் தக்கன் காதிற்
கொளவுப தேசித் தெண்ணுங் கொள்கையு மருளிச் செய்தா
னிளவலைக் காணு ணாடி யெய்தினள் கமலை தானும்.

(இ - ள்) (இவ்வாறு) அளவளாவியிருந்த பிறகு, (முக்கலமுனிவர்) எழுத்தொன்றேயாகி எல்லா நலத்தையுங் கொடுக்கத்தக்க விநாயகப்பெருமானுடைய மந்திரத்தை, தக்கன்செவியிற்கொள்ளும்படி உபதேசித்து, அதனைக் கணிக்கும் முறைமையையும் அருளிச்செய்தனர். கமலையென்பவள் தன் புத்திரனைக் காணுதவளாகித் தேடிக்கொண்டு (அங்கு) வந்தனள் எ - று.

அளவளாவல் - கலந்துபேசல் முதலியன. "மந்திரம்" என்றதை "அக்கர மொன்றேயாகி" என்றதால் ஏகாட்சரமந்திரமெனக். (௨0)

வணங்கினள் முனிவன் பாதம் வழுத்தினள் விருடி நோக்கி
யணங்கனை யிவனு நீயு மருமறை யளந்து மெட்டாக்
குணங்குறி கடந்த நாதன் கொழியருட் கிலக்க மானீர்
பிணங்குபல் வினையும் வென்றீர் பெறுவதென் னினிமே லென்றான்.

(இ - ள்) முக்கலமுனிவருடைய திருவடியைப்பணிந்து துதிசெய்தனள். முக்கலமுனிவர் (கமலையைப்) பார்த்து, பெண்ணே! இச்சிறுவனும் நீயும் (ஆகிய இருவரும்) அரிய வேதங்கள் தேடியுங் கண்டறியாத குணங்குறிகள் கடந்த விநாயகக்கடவுளுடைய மிக்க திருவருளுக்கு இலக்கானீர்கள், துன்புசெய்யும் பலவினைகளையு மொழித்தீர்கள்; இனிப்பெறவேண்டியது யாதுளது? என்று கூறினார். எ - று.

வணங்கினளென்பது முற்றெச்சம் (௨௧)

மந்திர மான வேத வன்னனின் மகற்குச் சொன்னேனு
சிந்தையிற் கணித்து முற்றிற் றிகிரியோன் றிருட்டி மன்மே

விந்திரன் முதலோ ரெண்ண விருந்தர சாளும் வாழ்க்கை
தந்திடு மிறைவ னென்று சாற்றின னிதுவு மேலோன்.

(இ - ள்) (மகா) மந்திரமாகிய ஏகாட்சர மந்திரத்தை உன்புதல்வனுக்குபதேசித்தோம் அவன் மனத்தாற்கணித்து முடிப்பானாயின், பூமியின்மேலே ஒரே சக்கரத்தைச்செலுத்தி, இந்திரன்முதலிய தேவர்களும் (அவன் போகத்தை) எண்ணும்படி வீற்றிருந்தரசாளவான தலைவனாகிய கணநாதப்பெருமான் நல்வாழ்வுதருவான் என்று, மேலோனாகிய முத்கலமுனிவன் இதனையுங்கூறினன் எ - று (௨௨)

என்றுரை யாடும் வேலை யிலங்குவேல் வீமன் றாழ்ந்து
கன்றுநோய் முனிவன் மெய்யிற் காற்றினான் முழுதுந் தீர
வன்றுவல் விரைந்தே ரம்ப லவனெதிர் தோன்ற வன்னோன்
றொன்றுசெய் தவம்யா தென்னச் சொல்லுவான் காதி மைந்தன்.

(இ - ள்) என்றிவ்வாறு சொல்லுங்காலத்தில், பிரகாசிக்கின்ற வேற்படைதாங்கிய வீமராசன்பணிந்து, துன்புசெய்கின்ற நோயானது முத்கலமுனிவனுடைய உடற்காற்றினால் முழுதுமொழியவும், அக்காலத்தில் விநாயகக்குரிசில் அவனுக்கெதிரே மிகவும் விரைந்து பிரசன்னமாகவும் அந்தத் தக்கனென்பவன் பூர்வத்திற்செய்த புண்ணியம் யாது? என (விசுவாமித்திரமுனிவனை)க்கேட்க, காதிராசன் புதல்வராகிய விசுவாமித்திரமுனிவர் கூறுகின்றார். எ - று. (௨௩)

முத்கலர்த்தக்கனுக்குபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று

ஆகந் திருவிருத்தம் - ௧௨௭௯

வல்லாளன்வேதனை நீங்குபடலம்.

மந்தி யுகள மலர்செழுந் தேன் மழையிற் பொழியும் பொழிலுடுத்த
சிந்து தேயந் தனில்வளத்தாற் சிறந்த பல்லி யெனும்புரத்தில்
வந்த வசியன் கலியாண னென்னும் பெயரான் மனைகற்பி
னிந்து மதியோ டறம்பலவு மியற்றி யினிது வாழுநாளில்.

(இ - ள்) மந்திகள் பாய்தலாற் பூக்களிலுள்ள செழியதேனானது மழையைப்போலச் சொரிகின்ற சோலைசூழ்ந்த சிந்துதேசத்தில், பலவளங்களாற் சிறப்புற்ற பல்லிபுரத்திலே பிறந்த கலியாணனென்னும் பெயரையுடைய வைசியன் தன்மனைவியாகிய கற்பினையுடைய இந்துமதியென்பாளுடன் பலதருமங்களையுஞ்செய்து இனிதாகவாழுங்காலத்தில் எ - று. (௧)

இந்து மதியென் பாள்வயிற்றி னீட்டுந் தொல்லைத் தவக்குறையான்
மைந்த னொருவன் வந்துதித்தா னணிகன் சால வினைபலவுஞ்
சிந்தை மகிழ வினிதாற்றிச் செம்பொன் முதலாம் பலபொருளு
மைந்த னுளாக் குளந்தழைப்ப வளித்து நாளும் வினைபுரிந்தான்.

(இ - ள்) இந்துமதியென்பவள் வயிற்றில், தான்தேடிய பழையதவக்குறை வினையுடைய புதல்வனொருவன் வந்துதோன்றினன். (அதனால்) கலியாணவசியன்

மிக்க பலசெயலகளையும மனஙகளிககுமபடி இனிதாகச்செயது, செமபொன்முதலா கிய பலபொருளகளையும வேதியாகளுககு மனமடஙகுமபடி தானஞ்செய்து தினந தோறும நறகருமஙகளைச செயதனன. எ - று (௨)

நனறு மனையி னலஙகரிதது நாணமூன றுன நறறினத தி
லொனறுங கணிதா வலலவனென றுரைபபக கேடடு வலலாள
னென்று பெயரிட டானவசிய னிருநது தவழநது நடநதறிவு
துனற வெழில்சோ வலலாளன சுடாவெண மதிபோல வளாநாளில்.

(இ - ள) அவ்வைசியன் மிகுதியும வீட்டில் அலங்காரததைசசெயது மூன் றுநதினமாகிய நாளில, பொருநதிய சோதிடாகள வலலவனெனறு சொலலககேடடு (அககுழநதைககு) வலலாளனெனறு பெயரிடடான (முறையே) உட்காாநது தவழநது நடநது அறிவுடைய அழகு மிகக வலலாளன பிரகாசிககினற தாவளயமான சநதிரன போல வளருஙகாலததில எ - று (௩)

வே று.

புறுவின மலகிய பொனனணி மாடனு
சிறுருட னுடடயா செவவியி னீஙகிச
சுறுமலி பூநதடந துனன வெபூநத
விறனமலி சோலையி லெய்தின னோாநாள.

(இ - ள) புறுவின தொகுதிமிகக பொனனாறசெயத அழகிய மாளிகையி னினறுஞ சிறுவாகளுடன நீங்கி ஒருநாள விளையாடலசெயயுஙகாலததில் மகரமீன கள மிகக மலாததடாகஙகள பொருநத வளாநத தேனகூடுகள மலிநத சோலையில் அடைநதனன. எ - று

செவவி - காலம சுறு - ஓாமீன இறால - தேனகூடு (௪)

நலங்கிளா முனவினை நண்ணலு மாஙகோ
ருலங்கொடு வைததொரு கொமபின னென்றே
யலஙகிய தீமபுன லாடடி நறுஙகே
ளிலங்கலா தூய்பபணிந தேததி யகனறுன்.

(இ - ள) நனமை விளஙகும பூர்வ புண்ணியமடையவும், அவவிடததிருநத ஓா உருணடகல்லைக கொண்டுவநது வைத்து ஏகதநதனாகிய விநாயககடவுளேயெனறு, (அதனை) அசைகினற மதுரமாகிய நீராலபிடேகிதது, நலலதேனுடன பிரகாசிககும மலர்களாலருச்சிதது வணஙகித் துதிதது நீஙகினன எ - று

ஒருகொம்பினனெனறது விநாயககடவுள கயமுகனெடு போர்புரிகையில் அவன எவவகையாயுதததாலு மிறவாது வரமபெறறிருபபது கருதித் தமதுவலக் கொமபைமுரிததெரிந்தனரெனபது சரிதமாதலின. (௫)

மற்றைய நாளுந மகாருட னேகிப
பறறின் மலாபபசும பநதரு மிடடு
முறறின மெனன முடித்தன னணைற
கறறபி லாவிளை யாடடரும பூசை.

(இ-ள்) (அதன்பின்னிட்ட) மற்றைத்தினத்திலும் சிறுவர்களுடன் சென்று மனப்பற்றுடன் பசியமலர்களாற் பந்தருமிட்டு முன்னாளிற்செய்ததுபோலவே விளையாட்டாலாகிய அரியபூசையை விநாயகக்கடவுளுக்குக் குற்றமில்லாது செய்துமுடித்தனன். எ-று. (௬)

வேறு.

இன்ன வாறுவல் லாளன்பூ சையி யற்று நாளினி லோர்தினந்
தன்னை நேருமக் காரின வாழ்வு தங்கி ருமபதி நின்றுபோ
யன்ன மாடும லர்த்தடங்க ளணிந்த சீதள மார்ந்துகார்
மின்ன லாவிய சோலை யெய்திமி குஞ்சி றார்களை யேவினான்.

(இ-ள்) இந்தவகையாக வல்லாளன் பூசைசெய்து வருநாளில் ஒருநாள் தனக்கொப்பான புத்திரர்களுடன் வாழ்ந்தங்கிய பெரியநகரத்தினின்றும் புறஞ்சென்று, அன்னங்கள் மூழ்கும் பூந்தடாகங்கள் அழகுற்றுக் குளிர்ச்சிபெற்று மேகமும் மின்னலுங்கலந்த சோலையையடைந்து, மிக்கசிறுவர்களை (தொழில்செய்ய) ஏவினான் எ-று.

பலர்கள் காவண நாட்டி னார்பலர் பல்வி யங்களி யம்பினார்
சிலர்செ ழுங்கனி யீட்டி னார்சிலர் தேம லர்த்தொடை யாக்கினார்
சிலர்செ ழும்புன லுய்த்த னார்சில ராணி லந்துமிய்த் தார்சிலர்
இலகு சாந்தமு ரைத்த னார்சில ரின்ன ராயினர் யாவரும்

(இ-ள்) பலர்பந்தலிட்டனர், பலர்பலவகை வாத்தியங்களை முழக்கினர். சிலர் செழுமைதங்கிய பழங்களைச் சேகரித்தனர், சிலர் தேன் சொரியும் மலர்மாலைகள் தொடுத்தனர்; சிலர் மலர்களும் செழிய நீருங்கொண்டுவந்து கொடுத்தனர் சிலர் பஞ்சகவ்வியங்களைச் சேகரித்தனர், சிலர் விளங்குகின்ற சந்தனமரைத்தனர்; எல்லாரும் இவ்வகையாக (வல்லாளனுடைய கணேசபூஜைக்கு உபகரணங்களைச் சித்தஞ்) செய்பவரானார்கள் எ-று. (௮)

நிறைக யப்புன லாடி மெய்யில்வெண் ணீறு பூசிவல் லாளனு
நறைம லர்த்தழை யால யத்தினை நண்ணி நாதனை யன்பினோ
டுறையின் மென்புன லாட்டி வண்டுமு ழங்கு மாலைய ணிந்துபின்
குறைவி லுண்டிக ளுங்கி யங்கைகு வித்தி றைஞ்சியி ருந்தனன்.

(இ-ள்) வல்லாளன் நிறைந்த ஆழமாகிய நீரின்மூழ்கி, உடம்பிற்றிருவெண்ணீற்றினை (உத்தூளனமாக)ப்பூசி, தேனொழுகும் மலர்களால் மிக்குவிளங்குந் திருவாலயத்தை யடைந்து விநாயகக்கடவுளை அன்புடன்முறைப்படி மெல்லிய நீரால் அபிடேகித்து வண்டுகளொலிக்கு மலர்மாலையைச் சாத்திப்பின்னர் மிகுதியாகிய நிவேதனஞ்செய்து அழகிய கரங்களைக்கூப்பி வணங்கியிருந்தனன். எ-று.

வல்லாளன் ஸ்நானஞ்செய்து திருவெண்ணீறு சண்ணித்துத் திருவாலயமடைந்து அபிடேகித்து மலர்மாலைசூட்டி நிவேதித்து நமஸ்கரித்திருந்தனனென்பது கருத்து. (௯)

காலை யுண்டிமெ யோடு செவியுண் டிக்க டந்து வெங்கதிர் சாயுந்திடும்
வேலை யுங்கிர கத்தின் மைந்தர்கள் மேவு றுமையி லின்றவ
ரால மென்னவ முன்று போயகக் கவியா ணுக்கறை வார்கண்ணின்
சீல மைந்தனொ மைந்த னைக்கொடு சென்று மீண்டில னின்னமும்.

(இ - ள்) காலையுணவுடன் உச்சிக்காலவுணவுமொழிந்து, வெவ்விய கிரணங்களையுடைய சூரியன் (மேற்கடலிற்) சாய்கின்ற(மாலைக்) காலத்திலும் பிள்ளைகள் வீட்டில்வாராமையால், பெற்றோர்கள் விஷத்தைப்போலக் கோபித்துச்சென்று கலியாணனுடன் சொல்லுவார்கள் உன்னுடைய நல்லபுத்திரன் எங்களுடைய பிள்ளைகளை யழைத்துக்கொண்டுபோய் இதுவரையில் வந்தானில்லன். எ - று (௪௦)

உனக்கு மைந்தனை நீயொ றுத்திலை யொறுத்தி டாயெனி லியாங்களே
நினக்கு மின்னலு றப்பி டித்துநெ ரேலெ னத்தெறு வாமலத்
தனற்கொ ழும்படை மன்ன வற்கறி வித்து நின்னைப் கணப்பதித்
தனக்க யற்புலத் தோட்டு வாமிது சத்த மென்றுக லாய்த்தனர்

(இ - ள்) உன் மகனாகிய வல்லாளனை நீ தண்டிப்பாயாக (அவ்வாறு நீ) தண்டிக்காவிடின் நாங்களே உனக்குத் துன்பமுண்டாகும்படி (அவனைப்) பிடித்து விரைந்து தெறுவோம் அல்லது தீயைச்சிந்தும் வெவ்வியபடையையுடைத்தாகிய அரசனுக்குணர்த்தி, உன்னை இவ்விசாலமான நகரத்திற்குப் புறத்திலேயோட்டிவிடுவோம். இது நிச்சயமென்று வருத்தினார்கள். எ - று (௪௧)

நகரு ளாரனை வோரு மின்னணம் நைய வோதலு மோய்வென
வகனி லாவிய கோப மூளவ் மூன்று கண்கள்சி வப்பெழ
மிகவு நீளொரு தண்ட மேந்துபு வேக மோடுந டந்துபோய்ப்
புகரி லாணிறை பூசை யாற்றுபு லத்தை முட்டினன் னெட்டியே

(இ - ள்) நகரவாசிகளெல்லோரும் இவ்வகையாக வருந்தும்படி சொல்லவும் விரைவில் மனத்திலுண்டான கோபமானது பற்றியெரியக் கண்கள் செம்புண்டாக, மிகவும் நீண்டதோர் கோலைத்தாங்கி விரைவாக நடந்துசென்று, குற்றமில்லாத வல்லாளன் செய்கின்ற (பத்திநிறைந்த விநாயக) பூசைசெய்யும் இடத்தையடைந்து சேர்ந்தனன் எ - று (௪௨)

விண்டு தேன்வழி மென்ம லர்த்தளிர் பெய்ந்த பந்தரை வீட்டிரு
ண்டரா லறி யாவி நாயக வள்ள லார்பா மூர்த்தியை
மிண்டி னோடுமெ டுத்தெ றிந்துவெ ருக்கொ ளாமைந் தனையன் பறத்
தண்டி னாற்கறை சோர மொத்தினன் சண்டன் மேவரு காட்சியான்

(இ - ள்) இயமனையொத்த தோற்றத்தையுடைய கலியாணனென்போன் வாய்விண்டு தேன்சொரியும் மெல்லியமலர்களாலும் தளிர்களாலும் மேய்ப்பெற்ற பந்தலை வீழ்த்தினன், தேவர்களாலறியப்படாத விநாயகப்பெருமான் பொருந்தியுள்ள மூர்த்தியை மத்தாலெடுத்தெறிந்து, பயங்கொண்ட மகனாகிய வல்லாளனை ஆசை யகலத்தண்டத்தினால் உதிரமொழுகும்படி புடைத்தான் எ - று (௪௩)

அடித்தும் வெப்பம றாமை யாற்கலி யாண னானும்வல் லாளனைப்
பிடித்தி றுக்கிம ரத்தி னோடுபி ணித்த னன்பொறை நீர்மகன்
விடுத்தி டென்றையெ னப்ப ணிந்தனன் வெய்ய பாவியி ரங்கிலன்
மடித்த றுவாயி தழ்த்தி னன்று நின்று மலங்க வன்சொனி கழ்த்தினன்.

(இ - ள்) கலியாணன் (அவ்வாறு) அடித்தும் கோபமொழியாமையால், பயப்படுகின்ற வல்லாளனைப்பிடித்து இறுக்கி மரத்துடன்கட்டினன் குற்றமில்லாத வல்லாளன் என் பிதாவே! என்னைவிட்டு விடுவாயாகவென்று வணங்கினன் கொடிய

பாவியாகிய கலியாணன் மனமிரங்காமல் வாயைமடித்து உதட்டைககடிதது எதிர்நின்று வருந்தும்படி கொடுஞ்சொற்களைக்கூறினான். எ - று. (கஅ)

முட்டி லாமலவி நாயக னபணி முற்றி னுய்க்கவ னேயினிக
கட்ட விழ்த்திடுஞ் சோறு நீருங் கரத்தின வேட்டவு நல்கிடு
மொட்டி யுனனுயிர் காககு மிலலினு ளுறுதொ ழிநதிடி னுய்நததனை
யெட்டின மாண்டனை யென்று கூறின னேநதி லானின கனறனன்.

(இ - ள்.) இடையூறிலலாமல விநாயகபூசையை முடிதத உனககு அவ்விநாயகனே இனிககட்டவிழ்ப்பான, சோறும நீரும விரும்பியனவுங கையிற்கொடுபபான; தொடர்ந்து உனனுயிரைககாபபான வீட்டிறகு வராதொழிநதாற பிழைததாய, (அவவாறினறி) வநதால இறநதாய எனறு கூறி அயலானைபபோல நீஙகிசசெனறான எ-று.

முககண யானைமு கதத வாநினை முறறு நமபிய நாயினேன
றுகக மாறநிடின விககி னஙகடு ரககு நாதனெ னுமபெயா
தகக தோசுடா கால மாறினுஞ சாாநத வனபாத மககெலாந
தொகக பேரருண மாறி லாயெனச சொலலி மைநதனி தோதுவான்.

(இ - ள்) மூனறு திருவிழிகளையுடைய யானைமுகமவாயநத விநாயககடவுளே! தேவரீரை முழுவதும நமபிய அடியேன துககமனுபவிததால் (தேவரீருககு) விககினஙகளை யொழிககும விககினராசபெருமானெனனும பெயா தகுதியுடைய தோ? சுடாகாலமாறினுழும (தேவரீரைச) சாாநத அடியவாகளுககெலலாம பேரருள் புரிதலில மாறுபடுதலில்லாதவரே! எனறு கூறி, வலலாளன (மேலும) இதனைச சொல்கினறான். எ - று

“சுடாகால மாறினும” எனறதறகு, இருசுடாகள காலமாறிததோனறி மறையினும எனறுவது, சுடாகளும காலமும நிலைமாறினுலும எனறுவது பொருளகொளளலாம (கசு)

வேறு.

யாவ னொருவ னாலயததை யிறுததான கணேசா திருவுருவை
யாவ னொருவ னெடுததெறிநதா னெளியே னுடலெயத தோாபெருக
யாவ னொருவன பிணிததிட்டா னிறைவன றனககு நிநதனைகள
யாவ னொருவ னெணணுமு மிசைததா னநதக கொடுமபாவி

(இ - ள்) எவனொருவன (யான கணேசபபெருமானுககியற்றிய) ஆலயததை யழிததனனே, எவனொருவன கணநாதபபெருமானுடைய திருவுருவை யெடுததெறிநதனனே, எவனொருவன அடியேனுடலில உதிரமபெருகுமபடி கட்டிவிட்டனனே, எவனொருவன யோசியாமறபடி எமபெருமானுககு நிநதனைசொலலினனே அநதக் கொடிய பாவியானவன எ - று

இதுமுதலிரணடு பாடலகள குளகம.

இசசெயயுளிலுளள கொடுமபாவியெனனு மெழுவாயவருஞ் செய்யுளிலுளள பிழையுறுகவென்பதைப பயனிலையாககொணடது. (கள)

குருடாய் மூகை யாய்வெதிராய்க குறளா யுருவிற் கறைசீயும
பெருகா நிறதும புணணுமாயப பிழை யுறுக பெருகுமதத

தொருதே வனுக்கு நானடிமை யுண்மை யாமே லெனச்சபித்திட்-
டுருகா நின்ற தன்னுளத்தி னுலவை வேய்ந்தை யுறப்பிணித்தான்.

(இ - ள்.) மதம்பொருந்தும் விநாயகப்பெருமானுக்கு நானடிமைப்பட்ட துண்மையாகில், அவன் குருடனும் மூங்கையாயும் செவிடாயும் குள்ளனும் தேகத்தில் உதிரமுஞ்சீயும் பெருகவொழுகும் புண்ணுடையவனுமாகிக் கனப்படையக்கடவன் என்று சாபமிட்டு, உருகுகின்ற தன் மனத்தில் உலவை [கிலுகிலுப்பை] மாலையணிந்த விநாயகப்பெருமானைப் பொருந்தப்பதித்தனன் எ - று. (௧௮)

உலவை - புலிநகக்கொன்றை அல்லது விலங்கின் கொம்பெனினுமாம்.

உடலே கயிற்றாற் கட்டுண்ட துள்ளத்துக் கதுவின் றெனத்தேற்றப்
படாதீ ரமரர் பெருமானைப் பற்றிப் பிணிப்பா மெனவன்பின்
மிடலாற் பிணித்துத் தன்னுயிரை விளிப்ப முயன்ற சிறுவனெதிர்
கடமா முகவன் றரியாதோர் காமர் மறையோ னெனப்போந்தான்.

(இ - ள்) தேகமே கயிற்றினால் கட்டுப்பட்டது மனதுக்கு அசத்தையில்லையே ஆகையால், குற்றமற்ற தேவர் தலைவரான கணேசப்பெருமானைப்பிடித்து (மனதிற)கட்டுவோமென்று, அன்பின் வலிமையாற் பிணித்துத் தன் பிராணனைவிட முயற்சி செய்த சிறுவனாகிய வல்லாளனுக்கெதிரே, மதஞ்சொரியும் யானைமுக விநாயகக்கடவுள் மனந்தாளாது அழகிய ஓர் வேதியராக எழுந்தருளினார் எ - று. (௧௯)

பருதி யெழலும் வல்லிருளும் பனியு முடைந்தா லெனமுந்நூன்
மருமம் புரள வருமறையோன் வடிவு நோக்கி வல்லாள
னிருகைப் பிணிப்பு முடற்புண்ணு மிமைக்கு மளவின் விட்டகலப்
பொருவி லிறையே யிவனென்று பொருக்கென் றிறைஞ்சி யிதுசொன்னான்.

(இ - ள்) சூரியன் உதயஞ்செய்யவும் மிக்க இருளும் பனியுமொழிந்தாற்போல, உபவீதமான முப்புரிநூல் மார்பிற் புரளுகின்ற வேதியனுடைய உருவத்தைப் பார்த்து, வல்லாளன் தன் இருகரங்களைக் கட்டியகட்டும் தேகத்திலுள்ள புண்ணும் விநாடிப் பொழுதில் விட்டொழிய, இவரைத்தானே சமானமில்லாத விநாயகக்கடவுளென்று விரைந்துபணிந்து இதனைச் சொல்லினன் எ - று.

வல் - வலிமை. ஈண்டுமிகுதியை யுணர்த்தியது. (௨0)

வேறு.

தந்தை தாய் சுற்ற முற்றுங் கதியென் றடிய னென்றும்
யித்தலை யகத்தின் வேறே யிலையெனா வின்று ணர்ந்தேன்
முந்துல கனைத்துந் தோற்றி முடித்தருள் முதல்வ மூவா
வந்தண வென்ற மைந்த னந்தணன் றழுவிச் சொல்வான்.

(இ - ள்) அடியேனுக்கு இவ்வுலகத்திலே பிதா மாதா உறவினர் முதலிய யாவுந் தேவரீரேயல்லாமல் வேறே யொருவருமிலர் என்பதை 'யிப்பொழுதுணர்ந்தேன் முற்பட்ட உலகங்களை யெல்லாம் படைத்தழித்தருளும் முதல்வனே! அழியாத அந்தணனே! என்று வல்லாளன் கூறினன். அந்தணர் (வடிவாக வந்த கணேசப்பெருமான்) தழுவிச் சொல்லுகின்றார் எ - று.

தோற்றி முடித்தருள் என்றதை "ஒருமொழி யொழிதன் னினங்கொளற் குரித்தே" என்பதனால் "காத்து" எனவும் வருவிக்கப்பட்டது. (௨௧)

நமக்கப ராதஞ் செய்த நவையினா நமக்குப பத்தா
தமக்கப ராதஞ் செய்த நறுகண ரிவாக ளெல்லாங்
குமைக்குமவெந் நிரையத் துன்பங் கூர்வர்கண் மறுமை யிம்மை
யிமைக்குமுன் முடிவு காணு விடுமைபெறா யுழப்ப ரற்றால.

(இ - ள்.) நமக்கு அபராதஞ்செய்த குற்றமுடையவர்களும், நமக்கு அன்பராயுள்ளவர்களுக்கு அபராதஞ்செய்த அஞ்ஞானமக குணமுடையவர்களுமாகிய இவர்கள் யாவரும் குவிகின்ற கொடிய நரகவாதனையை மிக்கடைவார்கள், மறுமையிலும இம்மையிலும விரைவில் ஒழிதலில்லாத துன்ப நோயால் வருந்துவார்கள் எ - று.

இருவர்க ளிடத்துங் குற்ற மியைத்தலை யானுற் றென்னை
வெருவர விட்ட சாப மெய்ப்பயன் விளைத்த மைந்தா
பொருமுத லொழிந்து நீயும் போக்கறு வரங்கள் கேளாய
தருகுது மென்றான் கேட்டு நகைமுந்து வல்லாளன் சொல்வான்.

(இ - ள்) (யானும் என் அன்பனுமாகிய) இருவர்களிடத்துங் குற்றஞ்செய்த (உன் தந்தையாகிய) வல்லாளனுக்கு பெரும்பீதி அச்சமுண்டாகும்படி (நீ) கொடுத்த சாபத்தின் உண்மைப்பயனை உண்டாக்கினாய் மகனே! நீயும் துன்பமடைதலொழிந்து அழியாத வரங்களைக் கேட்பாயாக (அவற்றைத்) தருவோமென்று (விநாயகக்கடவுள்) கூறினார். வல்லாளன் (அவ்வார்த்தையைக்) கேட்டு மனங்களித்துச் சொல்கின்றான் எ - று. (உ௩)

தாமரை பழித்த நின்பொற் றாளிணை நீங்கா வன்பே
யேமுற வடியேற் கீக வெம்பிரா னெந்த நாளுந்
தோமற விங்கே வைகத் தொழுபவர்க் கெல்லாம் வேண்டுங்
காமமு மளிக்க வென்றான் கருணையின் மறையோன் சொல்வான்

(இ - ள்) செந்தாமரை மலரைவென்ற சேவடியுடைய அழகிய உபயபாதங்களிற் பிரியாத அன்பினையே அடியேனுக்கருளுக எம்பெருமானே! எந்தக்காலத்துங் குற்றமற இவ்விடத்திலிருந்து நமக்க (சேவித்து) வணங்குபவர்கட்கெல்லாம் வேண்டிய இஷ்டசித்திகளைக் கொடுத்தருள்கவென்ன (வல்லாளன்) கூறினான். வேதியனாக வந்த விநாயகக் குரிசில் பெருமையுடன் சொல்கின்றார் எ - று. (உ௪)

உனக்குநம் பாதப் போதி லொழிதரா வன்பு தந்தோ
மென்றுநின் பெயர்முன் னாகப் பெயரிட்டிவ் வுலகம் போற்றத்
தனக்குறு வரங்கள் கொள்ளத் தங்கியிங் கிருந்துங் கண்டாய
மனக்களிப் பொடுமண் விண்ணும் வந்துநம் மைப்பூசை செய்க.

(இ - ள்) உனக்கு நம்முடைய திருவடித்தாமரையில் (ஒருபொழுதும்) நீங்காத அன்பினை யளித்தோம் எமக்கு உன்னுடைய பெயரை முதலாக (வல்லாள கணேசனென்று) பெயரிட்டு இவ்வுலகமானது துதித்தற்காக உனக்குவேண்டிய வரங்களைப்பெற இங்குத் தங்கியிருப்போம் மனக்களிப்புடன் பூலோகமுந் தேவலோகமும் எம்மை வந்து பூசைசெய்க எ - று. (உ௫)

இங்குறு நமது மூர்த்தி யாவரே தெரிசித் தாலு
மங்கவர் தமக்கு வேட்ட வரும்பொரு ளெளிதுண் டாகு

திங்கணல் விழாவே யாட்டை விழாத்தின விழாவு மீங்கே
மங்கல மாக வுண்டா மைந்தனே யறியென் றேத்தி

(இ - ள்) இங்கே பொருந்திய நம்மூர்த்தியை எவர்தாந் தரிசித்தபோதி லும், அவர்களுக்கு விருப்புற்ற அரிய பொருள்கள் சுலபமாக உண்டாகுக. நல்ல மா சோற்சவமும் வருடோற்சவமும் நித்தியோற்சவமும் இவ்விடத்தில் மங்கலகரமாக உண்டாகும் மகனே! அறிகவென்று (விநாயகக்கடவுள்) உரைத்தருளி எ-று. (௨௬)

வேதிய ருருக்கப் போந்த விநாயகர் மூர்த்தி யாகி
மூதுல கனைத்தும் போற்ற முகிழ்ப்பெருங் கருணை யோடு
மேதக விருந்தா ரங்கு விளம்பிய காதை கேட்டோர்
கோதறப் படித்தோ ரெல்லாங் குறைவில்செல் வத்த ராவார்.

(இ - ள்) பிராமணவடிவாக எழுந்தருளிய விநாயகக்குரிசில் மூர்த்தியாகி, பழமையாகிய உலகமுழுதுந் துதிசெய்ய அரும்புகின்ற பெருங்கிருபையுடன் அங்கு மேம்பட வெழுந்தருளி யிருந்தனர். கூறிய இச்சரித்திரத்தைக் கேட்டவர்களும், குற்ற மறப் படித்தவர்களுமாகிய யாவருங் குறைவில்லாத செல்வத்தையுடையவர்களாவார் கள் எ - று. (௨௭)

வெற்றிவேல் வீம நக்கன் மேவுற்ற பிறவி சொற்று
முற்றவப் பிறப்பின் மைந்த னொருவல்லா ளனென்போன்
முற்றிய கணேசர் தம்மான் முத்திசேர் தன்மை கேளென்
றற்றமில் விசுவா மித்தி ரனவற் கறைய லுற்றான்.

(இ - ள்) வெற்றி பொருந்திய வேற்படையேந்திய வீமராசனே! தங்களு டைய பொருந்திய பூர்வஜன்மத்தைச் சொன்னேன்; பொருந்திய அப்பிறவியில் இளை யோனாகிய வல்லாளனென்பவன் (அன்பு) முதிர்ந்த கணேசமூர்த்தியால் முத்தியடைந் ததையுங் கேட்கவென்று, சோர்வில்லாத (தவத்தையுடைய) விசுவாமித்திர முனிவர் வீமராசனுக்குச் சொல்லலாயினர் எ - று. (௨௮)

வல்லாளன் வேதனைநீங்குபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௩௫௦

வல்லாளன் முத்தியடைந்தபடலம்.

சொல்லாதி யின்று தொட்டொண் ணாதா
னல்லேலே யொருமூர்த்தி கொடி ருப்ப
வல்லா ளன்மகிழ்ந் துமுன்போ
லல்லா தரவாற் பணிவு யந்தான்.

(இ - ள்) வாக்கு முதலியவற்றினால் பற்றமுடியாத கணேசப்பெருமான் அன்றிரவிலேயே ஒருமூர்த்தியாக வெழுந்தருளி யிருப்ப, வல்லாளன் மனக்களிப்புற் றுப் பண்டுபோலவே நல்லாசையுடன் பூசைசெய்தலை விரும்பினன் எ - று.

சொல்லாதி என்றது வாக்கு மனம் காயமென்னுந் திரிகரணங்களை. (௧)

பூம்பந் தர்புதுக் கியற்றி மூழ்கித்
தேம்படைப் புனற்றீங் கனிந றுங்காய்
யாம்பன் மலரா திபல விட்டி
யாம்பன் முகனர்ச் சனைசெய் தான்.

(இ-ள்) அழகிய பந்தரைப் புதிதாக்கி நீரில் மூழ்கி, வாசந்தங்கிய நல்ல சலமும், மதுரமான பழமும், நறிய காய்களும், அலரிமலரும் முதலிய பலவுபகரணங்களைச் சேகரித்து, யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் பூசையைச் செய்தனன். எ-று

முன்செய்த பந்தரை அவன் தந்தையாகிய கலியாணன் அழித்தமையின் அதனை மீண்டும் சரியாக்கினனென்பார் "பூம்பந்தர் புதுக்கி" என்றார். (உ)

இவ்வா றவன்பூ சைசெய்தி ருப்ப
வவ்வா றிடர்செய் தகலு நாயகன்
றுவ்வா தகலாத் தசுடு சாபத்
தெவ்வா னுறுநோய் கொடுதி கைத்தான்.

(இ-ள்) இவ்வகையாக அவன் (கணேசமூர்த்தியைப்) பூசைசெய்துகொண்டிருக்க, அவ்வகையாக (வல்லாளனை முன்பு) துன்புசெய்தகன்ற கலியாண வைசியன், அநுபவியா தொழியாத சுடுசாபப்பகையாற் பொருந்திய நோயினைக்கொண்டு (செய்வதுணராது) திகைப்புற்றனன் எ-று

சுடுசாபம் - சுடுகின்ற சாபம், அதாவது கொடிய சாபமென்பது பொருள்.

வேறு

மைந்தனுட னாடியமா காரிரிய னாறாம்
ரிந்துமதி கேள்வனிக னையதியல் செய்து
பந்தமுற விக்கிமக னைபரிவி லாதுய்
வந்தனனெ னச்சொலவு மாழ்குமனை யாளைமுன்

(இ-ள்) சிறுவராகிய, வல்லாளனுடன் விளையாடிய பிள்ளைகள் ஓடி, மனம் வருந்தும் இந்துமதியின் முன்சென்று, இந்துமதியே! கேட்பாயாக (நின்கணவனாகிய) கலியாணன் உன்மகனை யடைந்து துன்புறுத்திப் பந்தப்படும்படி கட்டி மனமிரங்காதவனாய் வந்தனனென்று சொல்ல எ-று (ச)

கண்ணறிவு வாக்கறிவு காதறிவு நீங்கிப்
புண்ணுறுவ னாகிவரு பந்தியும்புண் ணாகி
நண்ணினனை வைக்கடன யந்துமிழு நாயகன்
பண்ணின்மொழி யிந்துமதி பார்த்துமிக வாடி

(இ-ள்) துன்பமாகிய கடலில் விரும்பி வீழ்ந்த கலியாணனென்னும் வைசியன் கட்புலனாலாகிய அறிவும் வாக்கினாலறியும் அறிவும் காதாலாகிய அறிவுமொழிந்து, புண்ணுடைய வடிவினனாகி, வாகின்ற மனமும் புண்பட்டுப் பொருந்தினனை. பண்ணொலிபோலுஞ் சொல்லையுடைய இந்துமதியென்பாள் (அதனைப்) பார்த்து மிகவும் வாட்டமடைந்து எ-று.

"கண்ணறிவு வாக்கறிவு காதறிவு நீங்கி" என்றது, குருடு மூங்கையுஞ் செவிடுமாகி யென்பதாம். (ரு)

என்னையித் துவந்தபடி யென்னிறைவ னுக்கென்
றுன்னியுள் ளைந்துருகி யுண்கணா றல்சோர
வன்னிமிசை வன்னிவளை யப்படுநர் வெந்நோய்
துன்னுமிசை வேறுபிணி துன்னுநரு மொத்தாள்.

(இ-ள்) என் கணவனுக்கு இத்துன்பம் நேர்ந்தமைக்கு யாது காரணம்? என்று கருதி, மனம் வருந்தியுருகி, மையூட்டிய கண்களினின்றும் நீர் சொரிய, நெருப்பின்மேலே நெருப்பு வளையப்பட்டவர்களையும், கொடிய நோயின்மேற் பொருந்திய வேறு நோய் சேர்ந்தவர்களையு மொத்தனள் எ-று.

வன்னியாவது நோயாவது பெற்றோர் அதனால் துன்படைவராகலின் அவர்கட்கு அதன்மேல் வேறோர் வன்னியும், பிணியும் நேரின் அவர்கள் துயர்சகிப்பதருமையாதல்போல, மைந்தன் அடியுண்டு கட்டப்பட்டனனென்று கேள்வியுற்ற துயரத்துடன் கணவன் குருடு செவிடு ஊமை தொழுநோய் முதலிய துன்பங்களை யடைந்தது கண்ட துயரத்தால் அவ்விந்துமதியை "வன்னிமிசைவன்னி வளையப்படுநர், வெந்நோய் துன்னுமிசை வேறு பிணிதுன்னுநருமொத்தாள்" என்றார். (௬)

செல்வமொடு நல்லிளமை சேர்ந்தபொழு தானு
மில்வரையி றந்தகல்வி யாதவிய லானைப்
பல்வகைய றங்களன் பரிவொடு புரிவானைப்
புல்வினையி லானிவனைப் புல்லுவது மீதோ

(இ-ள்) செல்வமும் நல்ல யவ்வனமும் கூடியகாலத்திலும் இல்லங்கடந்து புறஞ்செல்வதறியாத இயல்புடையவனும், பலவகைப்பட்ட தருமங்களை அன்புடன் செய்பவனும், சேர்த்தக்க தீவினைகள் (சிறிதும்) இல்லாதவனுமாகிய இவனை, இவ்வகைத் துன்பமோ அடைவது? எ-று. (௭)

பண்டுபுரி தீவினைப யந்ததிங் கெனக்கோ
மிண்டினமக னைப்படரின் வீழ்த்ததிங் கெனக்கோ
தண்டமக னைப்புரித றக்கதென வேயென்
றெண்டொடிபு லம்பிமக னுற்றுழிந டப்பாள்

(இ-ள்) முற்பிறப்பிற் செய்த தீவினையால் வந்தது இதுவெனச் சொல்லவோ. கொடுமையால் மைந்தனைத் துன்பத்தில் வீழ்த்திய பலன் இதுவெனச் சொல்லவோ. புத்திரனைத் (தவறி நடக்கையில்) தண்டனைசெய்தல் தக்ககாரியமே யென்று, ஒள்ளியவளையலை யணிந்த இந்துமதி யென்பாள் புலம்பிக்கொண்டு புத்திரனிருந்த விடத்திற்கு நடந்தாள் எ-று. (௮)

வேறு.

இட்டிய வயன்மனை யேழை மாதரொ
டுடன்வர நகர்ப்புறத் தொய்யெனச் சென்றியாங்
கடலிய முகப்பிரா னடிகள் பூசனை
நடவுதன் மைந்தனை நயப்ப நோக்கினள்

(இ-ள்) இடங்கொண்ட அயல்வீடுகளிலுள்ள சிலமாதர்கள் கூடவர நகரின் புறத்திலே விரைந்துசென்று, ஆங்கே வலிய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகப

பெருமானுடைய திருவடிகளிற் பூசைநடத்துந் தன் மகனாகிய வல்லாளனை அன்புறப் பார்த்தனள். எ - று (௯)

கட்டப்பட் டிருகையுங் காத்தப் பட்டுடல்
சொட்டப்புண் ணீர்மகன் றுயருற் றானென
விட்டப்பட் டுளஞ்சிறா ரியம்பிற் றுண்மையி
னொட்டப்பட் டலனென வுழையார்க் கோதினள்.

(இ - ள்) இருகரங்களுங் கட்டப்பட்டு, அடிக்கப்பட்டு, உடலினின்று உதிரஞ் சொட்டப்பட்டு மகன் துன்பமடைந்தனனென்று, இளம்பிள்ளைகள் இஷ்டத்துடன் சொல்லியது உண்மையிற் சோர்ந்திலனென்று அருகிலிருந்த மங்கையர்களுக்கு (இந்துமதி) கூறினள். எ - று (௧௦)

உழைவரு மாதரு முவப்ப நோக்கியிம்
மழைமதக் களிற்றினை வணக்கஞ் செய்திவன்
விழைவொடு பூசனை விளைக்கும் பெற்றியாற்
குழைவில னுடலமென் றேதுக் கூறினார்

(இ - ள்) பக்கலில் வந்த மங்கையர்களும் களிப்புண்டாகக் கண்டு, இவன் இக்குளிர்ந்த மதநீரைச் சொரியும் யானைமுகமுடைய கணநாதனைப் பணிதல்செய்து ஆசையுடன் பூசைசெய்யும் பேற்றினால், உடலமெலிந்தானில்லை என்று (அதற்குக்) காரணஞ் சொன்னார்கள். எ - று. (௧௧)

கையணி முகவனைக் கருணை யாளனைச்
செய்யசந் தனந்தணி திகழ்ந்த தேசுடை
மெய்யனை வழிபடு மிக்க பத்தியி
னையனுக் கிணையிலை யகிலத் தென்றனர்

(இ - ள்) கையையுடைய அழகிய (யானை) முகம்வாய்ந்தவனும், கிருபாமூர்த்தியும், குளிர்ந்த செஞ்சாந்தணிந்த ஒளிவாய்ந்த திருமேனியுடையவனுமாகிய விநாயகக்கடவுளை வழிபாடுசெய்யும் சிறந்த பத்தியில், அழகிய இவ்வல்லாளனுக்கு இவ்வுலகத்தில் நிகரானவரில்லரென்றுசொன்னார்கள். எ - று (௧௨)

வேறு

சந்திரன்பெய ரிரண்டுடன் றரித்துவாழ் நற்றாய்
மைந்தனைங்கரன் பூசனை வகுப்பது நோக்கிச்
சிந்தை நின்றெழு மன்பொடு திதலைமென் முலையின்
வந்த தண்பயம் பாய்தரத் தழீஇக்கொடு வகுப்பாள்

(இ - ள்) சந்திரனுடைய பெயர்களிரண்டை யொன்றாக்கொண்டு வாழும் நல்ல தாயாகிய இந்துமதி, தன்புதல்வன் (வல்லாளன்) ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய பூசையைச் செய்தலைப்பார்த்து, மனத்தினின்றுண்டான அன்புடன், பசலைபூத்த மெல்லிய முலையினின்றுண்டான தண்ணிய பாலானது பாயும்படி (மகனைத்) தழுவிக்கொண்டு சொல்லுகின்றாள் எ - று

இந்துவென்பதும், மதியென்பதும் தனித்தனியே சந்திரன் பெயர்களாதலின் இந்துமதியைச் "சந்திரன் பெயரிரண்டுடன் றரித்துவாழ்நற்றாய்" என்றார். (௧௩)

பிள்ளைமைப் பருவத்தானீ பெருமதக் களிற்று
வள்ளலைப் பணிவாய்மைக் கைக்கோடலின் மைந்தா
துள்ளலைப் பெருங் கடலுடை யுடுத்ததொல் லுலகி
னுள்ளுடற் பயன் பெற்றனம் நானுநந் தையுமே

(இ - ள்) மகனே! மிக்க மதநீர்சொரியும் யானைமுகக் கடவுளை வணங்கும் விரதத்தை நீ குழந்தைப்பருவத்திலே கைக்கொண்டபடியால், துள்ளுகின்ற அலைகளையுடைய கடலுடைசூழ்ந்துள்ள பழமையாகிய உலகத்தில் நன்மைதரும் உடலாலாகிய பயனை நானும் உன் தந்தையுமே யடைந்தோம் என்றவாறு.

"மகன்றந்தைக் காற்றுமுதவி யிவன்றந்தை - யென்னோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்" என்றது திருக்குறளாதலின், சற்புத்திரனை யுன்னைப் பெற்ற நாங்கள் உடலின் பயனை யடைந்தோமென்பது கருத்து. (க௪)

கால மொன்றிடைக் கணபதிக் கருச்சனை யாற்றி
ஞால மொப்புற வில்லிடை நண்ணலா காதோ
கோல வில்லிடைப் பூசனை புரிதலா காதோ
சால விட்டெமைப் புறத்தே யெய்துறத் தகுமோ

(இ - ள்) (குறித்த) ஒருகாலத்தில், கணேசப்பெருமானுக்குப் பூசைசெய்து, உலகினர் ஒப்ப வீட்டிற்கு வரக்கூடாதோ? (அல்லது) அழகிய வீட்டிலேயே (அப்பெருமானுக்குப்) பூசைசெய்யக்கூடாதோ? எம்மை மிகவும் பிரிந்து ஊர்க்குப் புறம்பே பொருந்துதல் தகுமோ? என்றவாறு. (க௫)

காறணங்களுங் கண்டிலேம் மெய்த்தகு நுந்தை
யூறு சேர்குட்ட னையுமூ மையாயக் குருடாய்க்
கூறு வார்த்தைகே ளாச்செவி டாயுளங் குன்றுந்
வீறு காணுறுந் துயரினை யிப்பவந் தடைந்தேன்

(இ - ள்) களிக்கத்தக்க உன் பிதா ஊனமமைந்த தொழுநோயாளனையும் ஊமையாயும் குருடனாயும் சொல்லுகின்ற சொல்லைக் கேளாத செவிடனாயும் மனம் வருந்துகின்றனன் (இதற்குக்) காரணங்களுங் காணகிலோம் முடிவு காண்டற்கரிய துன்பமுடையவளாய் (அவற்றை உனக்குச்) சொல்ல (இங்கு) வந்து சேர்ந்தேன் என்றவாறு.

காரணம் எதுகைநோக்கிக் காறணமென்றது. (க௬)

வேத சாத்திரம் யாவையு மீன்றவர் வெகுண்டு
மோதி நீதியின் மைந்தரை நிறுவுதன் மொழியு
மாத லானுனை நுந்தைதண் டித்தது மறமே
யேது தாதைசெய் யினுமகன் காப்பது மியல்பே

(இ - ள்) வேதசாஸ்திரங்கள் யாவும், பெற்றோர் புத்திரர்களை (அவர்கள் தவறியவிடத்தில்) கோபித்து அடித்து நீதிவழியிலே (அவர்களை) நடத்துதல் (முறையென்று) கூறுகிறதாதலின், உன்னை உன்பிதா தண்டித்ததும் (பிதா) தருமமேயாம். தந்தை யெதனைச்செய்தாலும் மகன் (அவனை) இரட்சிப்பதும் (புத்திரருக்கு) இயற்கையே என்றவாறு. (க௭)

மைந்த புத்திர தருமநீ மதித்துவெப் பகன்று
நுந்தை வெம்பிணி தீருமா றுவனுமந் திரங்கள்
சுந்த மாமணி மருந்திவை தம்முளயா தியைவ
தந்த நல்லுபா யத்தினை யாற்றுதல் வேண்டும்

(இ - ள்) மகனே! நீ புத்திர தருமத்தை யெண்ணிக் கோபமொழிந்து, உன் பிதாவின் தீப்பிணியகலும் வகையாக, சொல்லத்தக்க மந்திரம் - அழகுடைத்தாகிய மணி - மருந்து ஆகிய இவற்றில் எது பொருந்துவதோ அந்த நல்ல உபாயத்தை நீ செய்தல்வேண்டும் எ - று (௧௮)

கேண்மை மைந்தர்கட் டந்தைதாய் வார்த்தைகீழ்ப் படாத
வாண்மை யேயற மென்பரா ரணமுத லுணர்ந்தோர்
காண்மை யாத்தவென் முகத்தினை யென்கட் டுரைகேளென்
றேண்மை யார்ந்தவ ளியம்பவல் லாளன்பார்த் திசைக்கும்.

(இ - ள்) ஆசைப்புதல்வர்கள் தந்தை தாய் இவர்கள் கூறும் வார்த்தையைத் தாழ்வுபடுத்தாத ஆட்சியே உத்தம தருமமென்று வேதமுதலியவற்றை யுணர்ந்தவர் கூறுவர். மைதீட்டிய வென்முகத்தைப் பார், என் உறுதிமொழியைக் கேள் என்று, மெலிவையுடைய இந்துமதி யென்பாள் கூற, வல்லாளன் (தன் தாயைப்) பார்த்துச் சொல்லுகின்றான் எ - று (௧௯)

வேறு.

கருவாய் வளர்தரு காலு மகட்டிற் கழன்றுபுறத்
துருவாய் வளர்தரு காலு முயிர்க்குயி ராயெவையுந்
தருவா னுமாய்த் தந்தை தாயரு மாமொரு தந்தனரோ
விருமா நிலத்தினை வாரோ வெனக்கப் பனனையுமே.

(இ - ள்) (தாய் வயிற்றில்) கருவாகி வளருங்காலத்திலும், வயிற்றினின்றும் நீங்கிப் புறத்தே உருவாகி வளருங்காலத்திலும், உயிர்க்குயிராகி பல்லாவற்றையுந் தருபவனுமாய், தந்தை தாயருமாகிய ஏகதந்த விநாயகக்கடவுளல்லாமல், பெரிய பெருமைதங்கிய உலகத்தில் வருந்துபவர்களோ எனக்குத் தந்தையுந் தாயுமாவார்? எ-று

இருமாநிலத்தினைவாரோ வென்பதை இருமாநிலத்து இனைவாரோவென்றாவது, இருமாநிலத்தில் நைவாரோவென்றாவது பிரிக்க. இனைதல் நைதல் இவ்விரண்டும் வருந்துதலென்னும் பொருளுடையன (௨௦)

ஆமே யொருவ ரொருவர்க் கிடரை யகற்றுவது
மாமே யொருவ ரொருவர்க் கிடைநன்மை யாக்குவதுந்
தாமேது செய்தன ரன்னது தாமே புசிப்பதன்றிப்
போமே தலையிற் பொறித்தான் பிழைத்து நினைப்பினுமே.

(இ - ள்) ஒருவருக்குற்ற துன்பத்தை விலக்குவது ஒருவருக்கு (சாத்தியம்) ஆமோ? ஒருவருக்கு நன்மையுண்டு செய்வதும் ஒருவருக்கு (சாத்தியம்) ஆமோ? தாம் எதைச் செய்தனரோ, அதைத் தாமே புசிப்பதல்லது, தலையில் எழுதிய பிரமதேவனே மீண்டு கருதினாலும் (அது அவரை) விட்டுப்போமோ? எ - று. (௨௧)

கொற்றவர் காரியந் தமமிசை வினவிக் குமரர் செய்தங்
குற்றன ரேனு மொறுக்கவல் லாரோ வவர்தத்தவர்கண்
மற்றவர் தமமை யொறுத்தயிர் வாழினு மன்னர்பணிக்
கற்றமெ லாமபுரிந் தாலுயிர் கூடுங்கொ லாரணங்கே

(இ - ள்.) அரசனுடைய காரியத்தைத் தமமுடைய அநுமதியிலலாமல், புதல்வர் செய்திருந்தாராலும், பெற்றோர்கள் தண்டிக்க வலலவர்களோ? அவர்களைத் தண்டித்து உயிர் வாழ்ந்தாலும் அரசனுடைய பணிவிடைசகுப பலவிதஇடையூறுகள் செய்தால் உயிருடன் வாழமுடியுமோ? மாதே! எ - று. (உஉ)

வெந்தவெண் ணீறணி வானும விழிக்கடை நோக்கிநிற்கு
மந்த விநாயக ராலயந் தள்ளி யதுக்கியென்னை
யெந்தை பிரானுரு வத்தையுங் கையா லெடுத்தெறிந்தான
வந்தது காணுத நூலவழு வாததோர் வனபிணியே.

(இ - ள்.) நீறறிய வெள்ளிய விபூதியை யணிந்த சிவபெருமானும, கட்கடையினால் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கும் அந்த விநாயகப்பெருமானுடைய திருவாலயத்தைத் தள்ளி, என்னையடித்து, என்னுடைய தந்தையுந் தலைவனுமாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவத்தையுங் கையினலெடுத்தெறிந்தனன் அதனால், கெடாததோர் வலிய நோயானது (அவனுக்கு) வந்து சமபவித்தது. எ - று. (உ௩)

இம்மையின் மாத்திர மேயன்றி யிந்நோ யுழப்பன்கண்டாய்
செம்மைசெய் கோலுடை வல்லவன் கற்பிற் றிருந்திழையா
யும்மையி னீயுங் கமலையென் ருருவை யுனவயிற்றி
னம்மகல யாணனென்ன பானறக்க னென்னவந் தல்லலுற்றே

(இ - ள்) அவன் இப்பிறப்பின மட்டுமன்றி, (மறுமையிலும) இக்நோயாற்றுனபுறுவான் செம்மையாகச் செலுத்துங் கோலினையுடைய வலலவராசன கற்பிற்குரியமனைவியாய நீயுங் கமலையென்னும் பெயருற்று வருவை உன வயிற்றில் இக்கலியாணன் தக்கனென்னும பெயருடன் பிறந்து (இந்நோயால்) துனபமடைந்து. எ-று.

பன்னிரண் டாண்டி னளவும பலபரி காரஞ்செய்தும்
துன்னிய நோயதொலை யாமையி னறறுனி கூர்ந்துயிர்த்த
மன்னவ னின்னொடு நீக்கிட முக்கல மாதவனுற
பின்னல மெய்துவிர் செல்லினி யென்று பெயர்த்தனமே.

(இ - ள்) பன்னிருபிராயம வரையிலும பலவகைப்பட்ட பரிகாரங்களைச் செய்தும், பொருந்திய நோயொழியாமையினால, பெற்ற தந்தையாகிய வல்லவராசன துனபமிகுந்து உன்னுடன் (அவனை)விலக்க, சிறந்த தவசியாகிய முக்கலமுனிவரால், பின்னே நனமையடைவீர்கள். இனிசசெலலுகவென்று (சாபவிமோசன மொழியுரைத்து) நீக்கினன் எ - று. (உ௫)

நற்று யகல வுரைத்தவன் மீட்டுநற் பூசையிடை
வற்றுத வனபி னிருப்ப வுறுதி மதித்தருள்கூர்ந்
தற்றாகட கற்ற வமல விநாயக னங்கருள்
பற்றார் கணத்தர் விமானங்கைக் கொண்டவ னுற்றுழியே.

(இ - ள்) பெற்ற தாயானவளைச் செல்லும்படி கூறி, அவ்வல்லாளன் மீளவும் நல்ல கணேசபூசையிற் குறையாத அன்புடனிருக்க, அவனுடைய உறுதியை யோசித்துக் கிருபைமிகுந்து, அற்றார்களுக்குற்ற நிமலராகிய விநாயகக்கடவுள் அப்பொழுது திருவருள்புரிய, கணநாதர்கள் விமானத்தைக் கையிற்கொண்டு அவ்வல்லாளனிருந்த விடத்தை யடைந்தார்கள். எ - று. (உசு)

வேறு

விண்ணிழி கின்ற விமான மடுத்துக்
கண்ணெதிர் நின்று கதிர்த்தலு நோக்கி
யண்ணல ருட்கடி யேனொரு பொருளோவென்
றெண்ணி யிறைஞ்சி யெழுந்துகும் பிட்டான்.

(இ - ள்) ஆகாயத்தினின்று மிறங்குகின்ற விமானத்தை நெருங்கி அது கண்ணுக்கெதிரேநின்று பிரகாசித்தலுங்கண்டு, விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளுக்கு அடியேன் ஒரு பொருளோவென்று கருதி நமஸ்கரித்து எழுந்திருந்து (இருகரங்களாலும்) கும்பிட்டனன். எ - று (உஎ)

இந்து மிலைந்தவ ரேவிவி மானந்
தந்தன மன்பத ழீஇயிவர் கென்று
வந்தவர் கூறவல் லாளனி வர்ந்தா
னந்தர துந்துபி யார்த்தன வன்றே.

(இ - ள்.) சந்திரனை (சடைமிசை) யணிந்த கணேசப்பெருமான் கடவுளை யிட்டருள் விமானத்தைக் கொண்டுவந்தோம் அன்பனே! அதனைத் தழுவி யேறுக வென்று, (விமானத்துடன்) வந்தவர்கள் சொல்ல, வல்லாளன் (அத்தெய்வ விமானத்தில்) ஏறினன். (அப்பொழுது) தேவ துந்துபிகள் முழங்கின எ - று. (உஅ)

திங்களி ருங்குடை சென்னிநி ழற்றப்
மங்கையர் சாமரை வாங்கியி ரட்டப்
பொங்கொளி யாலவட் டம்புடை நண்ண
வெங்கணும் வெள்ளையெ ழுந்துத யங்க.

(இ - ள்) பெரிய சந்திரவட்டக்குடையானது சிரமிசை நிழல் செய்யவும், தெய்வமாதர்கள் சாமரைகளை வளைத்துவீசவும், மிக்கவொளியையுடைய ஆலவட்டங்கள் பக்கலிலவரவும், எவ்விடத்திலும் வெண்ணிறமவாய்ந்த வெற்றிச்சங்கங்கள் ஓங்கியொலிக்கவும் எ - று. (உகூ)

வானவர் பூமழை வாரியி றைப்பத்
தேனலர் கோதையர் சோர்ந்தெதி ராடப்
வேனவிர் வீரர்வி ராயபபுடை நிறபக
கானமெ ழுப்பினர் கந்திரு வத்தோர்.

(இ - ள்) தேவர்கள் மலர் மழையைவாரிச் சொரியவும், தேனசொரியும் (பூக்கள்பொருந்திய) கூந்தலையுடைய மாதர்கள் கூட்டமாகி எதிரே நிருத்தஞ்செய்யவும், வேலையும வாளையுமேந்திய வீரர்கள் தம்மிற்கலந்து பக்கலில் நிற்கவும், கந்திருவர்கள் கானவோசையை யெழுப்பினார்கள். எ - று. (௩௰)

வரிசைக ளின்னண்ம வந்தவர் செய்யப
பரிசனர் சூழ்ந்திரு பாலுநெருங்க
விரசிய மெனமைமிகி மானமோ டேகிப
புரிசெய்க ணேசபு ரத்தில் மாந்தான.

(இ-ள்) வந்தவர்கள் இவ்வகையாக முறைமைசெய்யவும், பரிசனங்கள் புடைசூழ்ந்து இருபக்கலிலு நெருங்கவும், மெனமைமிக்க விமானத்துடன சென்று, ஆசையைச் செய்கின்ற கணேசபபெருமானுடைய நகரத்திற் பொருந்தினன் [வல்லாளன்] எ-று. (ருக)

இந்திரன மண்ணை ரினபமவெ றுத்தாங்
கிந்திர னிபமெ லைத்துமவெ றுக்கு
மந்தமில் போகம ருந்திவ் ருந்தா
தெந்தைதபி ருங்கழ லெய்தியொன் ருனன.

(இ-ள்) இந்திரனவன உலகினருடைய சுகத்தைத் வெறுத்தாற்போல இந்திரபோக முழுவதையும் (அறபமென்று) வெறுக்கத்தக்க எல்லையில்லாத போகத்தை நுகர்ந்து, துன்பமடையாமல், எந்தையாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியில் ஒன்று சேர்ந்தனன் எ-று.

போகமருந்தி வருந்துதலாவது சுக முற்றவாங்குச் செருக்கு முதலியவற்றால் துன்புவிளையுமாதலின். (ருஉ)

வேறு

அதிசயம பலவு நோக்கி யந்நக ரத்தோர் யாரும
விதுவணி சடில்த்த தெந்தை விநாயகர் தமக்குக் கோயில
முதிரழ கெழிப்ப வாக்கி முறையுளி பூசை யாற்றிக
கதிவளர் விழாவு மற்றுங் கடைப்பிடித் தியற்றி னோர்.

(இ-ள்) அந்நகர வாசிகளெல்லாரும பல அதிசயங்களையும் பார்த்து, சந்திரனையணிந்த சடையையுடைய எந்தையாகிய விநாயகக்குரிசிலுக்குத் திருக்கோயிலை மிக்க அழகு விளங்கச்செய்து (ஆகம) முறைப்படி பூசையைச்செய்து, ஆசை வளருந் திருவிழாவு மற்றுள்ளனவும உறுதியாகக்கொண்டு செய்தார்கள் எ-று (ருங)

மேதகு வரங்கள் சான்ற விநாயக சதுர்த்தி தோறு
மூதுலக கனைத்து மெய்தி முறைமுறை பூசை யாற்றிக
காதலிற் பணியுஞ் செய்து கருதிய வரங்கண் முற்றிப
போதவங் கருளர் நின்ருன புகர்முகக் களிற்றுப் பெம்மான.

(இ-ள்) மேன்மைதங்கிய வரங்கள்மிக்க விநாயக சதுர்த்திகளிலெல்லாம், பழமையாகிய உலகினர் யாவரும் (அங்கு) அடைந்து முறைமுறையாகப் பூசைசெய்து ஆசையுடன் பணிவிடைகளையுஞ்செய்து, புள்ளிகள் வாய்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் விரும்பியவரங்களை முடியப் பெற்றுவர, அவ்விடத்திலே திருவருள் புரிகின்றனர் எ-று. (ருச)

வேதனை முழுது நீக்கி விறைந்தவல் லாளற் கன்றே
கோதறு முத்தி யீந்த குஞ்சர முகவ ஞாக்கு

மாதவா முதலோர் போற்றி வல்லாள கணேச னென்ன
வோதினா நாமந் தனையுரைத்தவர்க் கிடும்பை யின்றே.

(இ - ள்) (தன்னை) ஆச்சிரயித்த வல்லாளனுக்கு (உற்ற) வேதனை முழுவதையு மொழித்த அப்பொழுதே குற்றமற்ற முதன்மையைக்கொடுத்த யானைமுக விநாயகக்கடவுளுக்கு, பெருந்தவசிகள் முதலானவர்கள் துதிசெய்து வல்லாள கணேசரென்று பெயரிட்டார்கள் அத்திருநாமத்தைக் கூறினவர்களுக்குத் துன்ப மென்பது (சிறிதும்) இல்லை எ - று (கூடு)

பெருமபிணி கொண்ட நாய்கன் பெரிட ருழந்தே யந்த
வருமபவ மறவல் லாள னன்றுரைத் திட்ட வாறே
விரும்பிய மனைதா யாக வெறுத்தகு மகனு மாக
வருமபவத் துற்றுத் தக்க னெனுமபெயர் வழங்கப் பட்டான்

(இ - ள்) பெருநோயைக் கொண்ட வணிகனாகிய கலியாணன் பெருந்துன்ப மனுபவித்தே அந்த அரிய பிறவியொழிய, அக்காலத்தில் வல்லாளன் சாபமிட்ட வகையே விருமபிய மனைவி தாயாகவும், தான் வெறுக்கத்தக்க மகனாகவும், வரும பிறவியிற் பொருந்தத் தக்கனெனனும பெயர் வழங்கப்பட்டனன் எ - று (கூசு)

அருந்தவந் தான மாதி யபபவத் தியற்ற லானுந்
திருந்துமெய்ஞ் ஞானம பிள்ளை கணேசனுற் சோத லானும
வருந்துநோய மறைமோன காற்றுன மாயந்து வளர்மே ரனப
பொருந்தவிற் கணேசர் காட்சி பொருக்கெனக் கொடுத்திட்டாரே.

(இ - ள்.) அரிய தவந்தான முதலியவற்றை அப்பிறவியிற் செய்தலானும், திருத்தமாகிய உண்மை ஞானத்தையும புத்திரப்பேற்றையுங் கணநாதப்பெருமானால அடைதலானும, வருந்திய பிணியானது முக்கலமுனிவர (தேக) காற்றினலொழிந்தது. வளர்கின்ற மிக்க ஊனபானது பொருந்துதலின்றுற கணேசப்பெருமான விரைவாகத் தரிசனந் தா கருளினா. எ - று (கூஎ)

அவர்பெருங் கருணைப பேற்று லத்தகுந் தக்க னென்பான்
றவநிறை முனிவன் பாதஞ் சார்ந்துபல் பவமுந் தீர்க்கு
சிவமலி மனுவும் பெற்றுன றெவ்வடு வேலோ யன்று
னவனிகா வலனுய வாழ்ந்த வடைவுமீங் குரைத்துங் கேண்மோ

(இ - ள்) அக் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த கிருபாபலனால், அந்தத் தகுதியுடைய தக்கனென்பவன், நிறைந்த தவத்தையுடைய (முக்கல) முனிவர் திருவடியையடைந்து பலபிறவியையு மொழிக்கும மங்கலமிக்க (ஏகாட்சர) மந்திரத்தையும பெற்றனன் பகைஞரைக் கொல்லும வேற்படை யேந்திய வீமராசனே ! அத்தக்கனென்பவன் பூமியைக் காக்கும அரசனுய வாழ்ந்த வகையையும இப்பொழுது சொல்லுகின்றேன் கேட்பாயாக (என்று விசுவாமித்திர முனிவர் கூறுகின்றார்) எ - று (கூஅ)

வல்லாளனமுத்தியடைந்தபடலமுற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கஈசஏ

தக்கனரசாட்சிபெற்றபடலம்.

மிக்கருள் வழங்கு மந்திரங் கொடுத்த மேதகு முக்கல முனியைப்
பொக்கமி லன்பாற் பூசனை புரிந்து புறவிடை கொண்டுதா யோடு
தக்கனங் ககன்று தக்கவர் வாழ்த்தத் தருக்குவுண் டினனிய நகர்பாற்
றொக்கவப் புறவத் தெவ்வகை வளனுந் துவன்றுமோர் சூழலை யடுத்தான்.

(இ - ள்) பேரருள் தரும் திருமந்திரத்தை யுபதேசித்த மேன்மைபொருந்திய முக்கலமுனிவரைப் பொய்மையில்லாத அன்புடன் பூசைசெய்து புறத்தேவிடைகொண்டு, தன் தாயாகிய கமலையுடன் தக்கனுனவன் அவ்விடம்விட்டுச் சென்று, தகுந்தவர்கள் வாழ்த்தக் கவுண்டிய நகரத்தின் பக்கலிற்சேர்ந்த அப்புறவத்தில் எவ்வகைப்பட்ட வளங்களும் நெருங்கிய ஓரிடத்தை யடுத்தனன். எ - று.

புறவம் - ஈண்டுக்குறிஞ்சி நிலம்

தக்கன் தன் மனத்தால் முக்கலமுனிவரைப் பிரியாதவனென்பார் "புறவிடைகொண்டு" என்றார். (க)

அளிந்ததீங் கனியின் றேறலவார்ந்தொழுகி யசும்புமச் சூழலி னிடையே, தெளிந்தநீர்த் தடத்துச் செழுமணிக் கரையிற் றிப்பியமாய்ப் புராதனமாய்க், குளிர்ந்தவான் றிங்கண் மிலைந்தருள் கணேசர் கோயிலொன் றிருப்பநேர் கண்டு, மூளிந்ததீ வினையான் மகிழ்வொடு மதனைமுற்றியாங் கிருந்தனன் கணித்தால

(இ - ள்) கனிந்த மதுரமான பழங்களின் தேனனது வழிந்தொழுகி (கால்) வழுக்குகின்ற அவ்விடத்தின் மத்தியில், தெளிந்த நீரையுடைய தடாகத்தின் செழுமை தங்கிய அழகிய கரையிலே, திவ்வியமாகவும் பழமையாகவும் குளிர்ச்சிபொருந்திய சிறந்த சந்திரனைச் (சிரமிசை) யணிந்தருளிய கணேசப்பெருமானுடைய திருக்கோயிலொன்றிருக்க நேரேகண்டு, விலக்கிய தீவினையையுடைய தக்கன் ஆசையுடன் அத்திருக்கோயிலைச் சரிவர முடித்து அவ்விடத்திருந்து (அம்மந்திர) ஸ்மரித்தனன். எ-று.

திப்பியம் - தெய்வீகம் (உ)

பன்னிரண் டாண்டு திருந்தனுட் டானம் பண்ணியே காக்கர மனுவைத்
தன்னிக ரில்லான் றாளிணை நினைந்து தவ்வுறக் கணித்தனன் பின்பு
மன்னியங் கிருந்த விநாயகர் தம்மை மகிழ்ந்திரு பதொரு திவசந்
துன்னுபல் பொருளுஞ் சோர்வறக் கொண்டு தூயபூ சனைபுரிந் திருந்தான்.

(இ - ள்) பன்னிரண்டு வருடங்கள் திருத்தமாகிய அநுட்டானத்தை முடித்து (முக்கலமுனிவருபதேசித்த) ஏகாக்ஷர மந்திரத்தைத் தனக்கொப்பற்ற விநாயகக்கடவுளைத் தியானித்துத் தகுதியுடன் ஜபித்தனன் அதன்பின்னர் அங்குநிலைபெற்றிருந்த விநாயகக்கடவுளை ஆசையுடன் இருபத்தொரு தினங்கள்வரையில், நெருங்கிய பல பொருள்களையும் மிகுதியாகக் கொண்டுவந்து புனிதமான பூசை செய்துகொண்டிருந்தனன். எ - று.

சோர்வற - குறைவற; இதனை மிகுதியாக வென்றும். (௩)

இருபதினை மேலா மொருதினத் தியாம மிறந்திடு வைகறைப் பொழுதி, னொருகரத் திருகோட் டொழுகுமும் மதத்தி னொளிர்ந்தசிந் தூர மதத் தகத்தின, வருமொரு வேழ மரதன மாலை வயங்குதன் கழுத்திலிட்டெடுத்துப, பொருவரு பிடர்மேற் கொண்டொரு நகரிற் போதரக் கனவு கண் டனனே.

(இ - ள்.) இருபத்தோராந் தினத்தின் யாமங்கழிந்த விடியற்காலத்தில், ஒரு கரத்தையும், இருகொம்பினையும், ஒழுகுகின்ற மும்மதத்தினையும், பிரகாசிக்கின்ற சிந்தூரமெழுதிய மத்தகத்தினையுங் கொண்டுவரும் ஓர் யானையானது இரத்தினமாலையைப் பிரகாசிக்கின்ற தன் கழுத்தி லணிந்து தன்னையெடுத்து ஒப்பற்ற பிடரியின் மேற்கொண்டு ஓர் நகரத்திற்குச் செல்லச் சொப்பனங்கண்டனன் எ - று.

யாமம் வைகறையென்பன சிறுபொழுதாறனுளொவ்வொன்று. அவை மாலை யாமம் வைகறை விடியல் நண்பகல் எற்பாடு எனப்படும். (௩)

விடிந்தபின் னெழுந்து நாட்கடன் முடித்து விருப்பினோ டிகமலையை வணங்கி, முடிந்தவென் கனவைக் கேளென மொழிந்தான் முகமலர்ந் தனனையுங் கேளாக், கடிந்தன நந்தங் கலியையின் னேமண் காவலனொரு வை யென்று, நொடிந்தன ளிவ்வா றளவளா யிவாக ளேறுற்றனர் முன்பு போ லிருப்ப.

(இ - ள்) பொழுதுபுலர்ந்த பின்னர், நீத்திரைநீங்கி நித்திய கருமமுடித்து அன்புடன் கமலையாகிய தாயைப்பணிந்து, நிகழ்ந்த என் சொப்பனத்தைக் கேட்பாயாகவென்று (தக்கன்) கூறினன். கமலையும் முகமலர்ச்சியுற்றுக் கேட்டு நம்முடைய தரித்திரத்தை யொழித்தோம் இப்பொழுதே அரசனுவாயென்று நொடிந்தனள். இவ்வகையாக (மகனுந் தாயுமாகிய) தக்கனுங் கமலையும் அளவளாவி முன்போலக் கணேசமூர்த்தி திருமந்திரத்தைத் தியானித்துக்கொண்டிருக்க எ - று.

நொடிந்தனள் - கைநொடி கொட்டினளென்றேனும், கொங்கையிற் பால் சுரந்தனளென்றேனும் பொருள்கொள்க.

கேளா-செய்யாவென்னும் வாய்பாட் டிறந்தகால வினையெச்சம். ஆகுவை இதில் கு - சாரியை (௫)

வேறு

கற்றார்புனை புகழ்மலகிய கவுண்டினனிய நகரிற்
செற்றார்திறை யிடுசந்திர சேனன்றனு நீங்கி
யுற்றானகதி யுற்றாரொடு முரிமைத்திரு பனையாள
பொற்றாரினள் சலபைப்பெயர் பூண்டாளவ ளித்தாள்.

(இ - ள்) கல்விவல்லவர்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட புகழ்மிகுந்த கவுண்டினனிய நகரத்திலே, சத்துருக்களுங் கப்பஞ்செலுத்துஞ் சந்திரசேனராசன் உடல் விட்டு நற்கதியடைந்தனன் அவன் சுற்றத்தாருடன் உரிமையுடைய சிறந்த மனைவியும் பொன்மாலை யணிந்தவளுமாகிய சுலபையென்னும் பெயருடையவள் (பின்வருமாறு) துன்புற்றனள் எ - று.

செற்றார் திறையிடுமென்றது அவன்தாற்றல் விளக்கியதாம். (௬)

என்னுருயி ரனையாயொளி ரிருகண்மணி யனையாய்
மன்னுபுவி தாங்கும்பொறை மாற்றிச்சுர ருலகம்
பொன்னார்திணி தோளவெஃகிய புக்காயெனை நீத்தா
யன்னைவிது தகுமோவிது தகுமோவமிழ் தனையாய

(இ - ள்.) என் அரிய உயிர்போன்றவனே! பிரகாசிக்கின்ற இருகண்களி லுள்ள கருமணிபோன்றவனே! அரசனே! உலகினைச் சுமக்குஞ் சுமையை யகற்றித் தேவலோகத்தை அழகுபொருந்திய தோளிற்சுமக்கக்கருதி (அங்கே) சென்றனையோ? என்னைப் பிரிந்தாய்! என் தாய்போல்பவனே! தேவாமிர்தம் போன்றவனே! இது தகுமோ? இதுதகுமோ? எ - று

வெஃகியவென்பது செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டி றந்தகால வினையெச்சமாகலின் விரும்பியெனப் பொருள்படும். (எ)

கொழுகொம்பறு கொடிபோன்மிகு குளிர்நீரறு கயல்போ
லிழுதங்கறு சுடர்போலொளி யெல்லோயறு நாள்போன்
முழுதுந்துயர் பெருகுங்கடன் முழுகும்படி யெனைநீங்
தொழுகுங்குழ லரமாதரை யுற்றாயிது தகுமோ

(இ - ள்) கொழுகொம்பற்ற கொடிபோலவும், மிக்க குளிர்ச்சிவாய்ந்த தண்ணீரற்ற சேற்றுக்கெண்டைபோலவும், நெய்யற்ற தீபம்போலவும், பிரகாசிக்கின்ற சூரியனற்ற பகற்பொழுதுபோலவும், முழுவதுந் துன்பம்பெருகுங் கடலில் அமிழும்படி யென்னைவிலக்கித் தேனொழுகுங் கூந்தலையுடைய தேவமாதர்களை யடைந்தனை. இது தகுமோ? எ - று

கொழுகொம்பு-கொடிகள் படருதற்கு ஆதாரமாக நடப்பட்டதோர் கொம்பு.

வேள்வித்தழ லெதிரேமணம் மெய்யேயிது காறும்
வாழ்வித்தனை யிப்போதுநல் வழிபாட்டினுள் யாது
தாழ்வித்தன னடியேனது தகவுண்டெனி லுரையாய்
சூழ்வித்தக வெம்பாவிடர் சூழ்வித்தனை தகுமோ.

(இ - ள்) ஓமாக்கினியின் முன்னே என்னை மணஞ்செய்தது முதல் உண்மையாகவே யென்னை யிதுவரையில் (குறைவின்றிக்காத்து) வாழச்செய்தனை. இப்பொழுது அடியேன்செய்யும் பணிவிடைகளில் யாது குறைபாடுசெய்தேன்? அப்படி யுள்ளதாயின் (வாய்விண்டு) கூறுவாய். நிறைந்தஞான சொரூபியே! எனக்குப் பல துன்பங்கள் சூழவிடுத்தனையே! இது உனக்குத் தகுமோ? எ - று.

தாழ்வித்தனென் இதில் என் விகுதி தன்மையொருமையை யுணர்த்தியது

அந்நாளுறு மன்போடலர் மன்றோவக லுற்ற
இந்நாளது போலேயய லெங்குற்றிலை நின்று
யென்மேன்றுயர் வேனென்னுட லின்பாற்றர வருடா
யொன்னாரிடை யுறுபாவனை யுற்றாயுரு காமே.

(இ - ள்) அந்தத்திருமணஞ்செய்த காலத்திற் பொருந்திய அன்போடு கூடிய மனத்தோ விலகியது இதுவரையில் அதுபோலவே பிறவிடத்திலே சென்றதுமில்லை யாக நின்றனை. என்னென்று துன்புறுவேன்? என் தேகமானது இன்ப மடையும்படி

(எனைக் காதத்தற) பரிசியாய (என விடயத்தில் மன) முருகாமல், பகைஞரிடம் பொருந்திய பாவனையை யுற்றுய எ - று.

வருடாய் என்றதில் வருடல தடவல். அருள்தாவெனப் பிரிக்கின ஒன்று ரென உயிர்முதலாகக் கொணடு வகரவுடம்படுமெய்கூட்டி, வொன்றுரெனப்படிகக.

ஆவாவினி யெனசெய்குது மநதோவென விவ்வா
றோவாதுரை மொழிவாள்விழி யுறைசிநதிட வுருகித்
தீவாய்விழு தளிரபோலொளி தீரததனு வேருயக்
காவாதுள மானம்படு கணவனமிசை விழுவாள.

(இ - ள.) ஆ! ஆ! இனியாது செய்வோம? ஐயோ! எனறிவ்வகையாக விடாமலழுது, கண்களினினறும் நீரததுளிசிநத மனமுருகி, தீயில்விழுநத தளிரபோலப் பிரகாசமொழிய உடல வேறுபட்டுக காககமுடியாமல் மனதில் மானமுணடாகிக் கணவன (இறநதவுடல) மேலவிழுவாள எ - று.

உறை-நீரததுளி. (கக)

முகமெற்றுவ டலெபெற்றுவண முருகாரகர மலராற
றகவெற்றுவள கனிவாயிரு தனமுஙகுழை வெய்த
மிகவெற்றுவள் வயிறெற்றுவண் மினனைப்பொதி முகிலி
னுகுமைகருழல பொதியததளி ருருவநதுவ ளுற்றுள.

(இ - ள) முகததினை மோதிககொளவாள; தலையிலடிததுக்கொளவாள, வாசம் பொருந்திய கைகளாகிய மலாகளால் தகுதியாக அறைந்துகொள்வாள், (கொவவைக) கனிபோனறவாயும, இருதனஙகளுங குழமபுமபடி மிகுதியும அடிததுககொள்வாள், வயிறறைப் பிசைநதுகொளவாள. மினனலைககொணட மேகததினைப் போலவிழுங் கரிய கூநதலானது பொதியுந் தளிரபோனற உருநை துவணடனள எ - று. (கஉ)

இவ்வாறவன் மனையாளொடு மினைவோாகளு மினைய
வொவவாதவ ரலலாலவய மொபபாருல கிலலா
வவ்வாண்மையி னரசனபடி யகனுற்றன னெனனுத்
தெவ்வேலமைச சாகளுநதுயா தேககிதெரு மநதாா.

(இ - ள) இவ்வகையாக அவன மனைவியுடன (உறவினா முதலிய) துன்ப மடைபவாகளுந துனபமடைய, சமானமலலாதவாகளல்லாமல் வெறறியிற சமான மானவாகள உலகததிலில்லாத அவவகைய ஆண்டன்மையுடைய சநதிரசேனராசன் உலகினை நீஙகினுனென்று, பகைஞர்களைக கொலலும வேறபடையேந்திய மநதிரிகளுந் துனபமிக்கு வருந்தினாகள எ - று.

அவ்வரசனுககு ஒதத பலமுடையாா ஒருவருமிலலை யாதலாலும, யாவரும் அவனுககுக குறைநத பலமுடையராதலாலும், "ஒவ்வாதவ ரலலாலவய மொபபாருல கிலலா அவவாணமையி னரசன" எனறுா. (கஈ)

வேறு.

கலஙகவிழ்ந்தத நாயகன்போற் கையறறு மிகத்தளாநது
புலமபுநரா யெதிரநோககிப புரோகிதனமற றிதுசொனனுன
புலமபுவதெல் லாநுமக்குப புணாசுசுததைக குமிததனமேற
புலநதவனுக குறுசுகததை யுனனவீா புலமபொழிமின்.

(இ - ள்.) கப்பலைக்கவிழ்த்த வைசியனைப்போலச் செயலற்று மிகவுந் தளர்ச்சியுற்றுப் புலம்புகின்றவர்களைப் புரோகிதன் நேரே பார்த்து இதனைச் சொல்லுகின்றான் (நீங்கள்) புலம்புவதெல்லாம் உங்களுக்குள்ள சுகத்தைக்குறித்தல்லவா? (அஃதிருக்கட்டும்) இறந்தவனுக்குப் பொருந்திய சுகத்தை (உண்டுசெய்ய) நினைத்தீர்களல்லீர். (இனிப்) புலம்புதலை விடுவீர்களாக எ - று.

புலம்புநர் - இதில் நகரம் நிகழ்கால முணர்த்தியது

புலம்பு - முதனிலைத் தொழிற்பெயர் (௧௪)

காவலனுக் கினிச்செய்யுங் காரியத்தைப் புரிமின்கள்
பூவுலகிற் பிறந்தவருட் பொன்றாதா ருளரேயோ
வாவியிறந் தவருடனே யாவியிறந் தவர்யாரே
மேவியவா னுளும்பின்னை விண்ணவரும் வீடுநரே.

(இ - ள்) அரசனுக்கு இனிச்செய்யவேண்டிய (ஈமக்) கடனைச்செய்யுங்கள் பூலோகத்திலே பிறந்தவர்களில் இறவாதவர்களிருக்கிறார்களோ? உயிரொழிந்தவருடனே உயிரொழிந்தவர்கள் யாவரோ? பொருந்திய ஆயுள்கால மொழியின் தேவர்களும் இறப்பவர்களேயாவர்! எ - று. (௧௫)

செய்தக்க காரியத்தைச் செய்துதனு விறந்தவரை
யுய்தக்க நற்கதியி னுறுத்துநரே யவர்க்காத்தர்
பொய்தக்க பொருட்கிரங்கிப் புலம்புநர்க ளெஞ்ஞான்று
மெய்தக்க பொருளறியார் வீணரென விளம்புதலும்.

(இ - ள்) செய்யத்தக்க கருமங்களைச் செய்து, உடலொழிந்தவரை யுச்சீவிக்கச் செய்யத்தக்க நல்லபதவியிற் செலுத்துபவர்களே (இறந்தவர்களுக்கு) ஆப்தர்கள். பொய்மையாகிய (உடலென்னும்) பொருளுக்கிரங்கி அழுதுகொண்டிருப்பவர்கள் எந்தக்காலத்திலும் உண்மையாகிய பொருளை யறியாதவர்கள்; அவர்கள் வீணர்களென்று சொல்லவும் எ - று (௧௬)

சூழுமனோ ரஞ்சிதனே சுமந்துவென வன்றவன்பால்
வாழமைச்ச ரிருவருண் மன்னவனோ சுமந்துவெனும்
பாழியமைச் சனிறைக்குப் பாலனிலா மையினு
லூழினுறு காரியங்க ளுஞற்றினா னுலகேத்த.

(இ - ள்) ஆலோசிக்கும் மனோரஞ்சிதனும் சுமந்துவுமென்று அப்பொழுதவனிடத்திருந்து வாழ்ந்த இருவர் மந்திரிகளுள்ளும், அரசனையொத்த சுமந்துவென்னும் பெருமைதங்கிய மந்திரியே, அரசனுக்குப் புத்திரனில்லையாகலின் பழைமைப்படி செய்கருமங்களை உலகினர் துதிக்கும்படி செய்துமுடித்தனன் எ - று

மன்னவனோ சுமந்துவென்றதால் அச்சுமந்து வென்பான் அரசகுலத்தவனென்றும், கீர்த்தியில் மன்னனை நிகர்த்தவனென்றுங் கொள்க (௧௭)

சுலபைநீர் படிந்தாடித் துணைவேம்பி னிலைதின்று
குலவுமனை புடைபுகுந்தாள் கோதிறருப் பணைமாறிப்
பலருமவ ரிடம்புகுந்தார் பதின்மூன்று நாளளவு
மிலத்கிரி யைகள்பலவு மியற்றிமுடிந் தனபின்பு.

(இ - ள்) (அரசன் மனைவியாகிய) சுலபையென்பவள் நீரின்மூழ்கி ஸ்நானஞ் செய்து, பூங்கொத்தினையுடைய வேப்பிலையைத் தின்று (வள்) நெருங்கிய மனைக் குள்ளே சென்றனள். குற்றமில்லாத தருப்பணஞ்செய்து பலரும் அவரவருடைய இடங்களை யடைந்தார்கள். பதின்மூன்று தினங்கள்வரையில் விளங்குகின்ற பலகிரி யைகளுஞ் செய்துமுடிந்தன எ - று.

வேம்பினிலை, தின்னல்-சுகத்தைவெறுத்தற் கைம்பெண்ணின் றுக்கக்குறிகளு ளொன்று (கஅ)

அமைச்சர்புரோ கிதர்கணித்த ரந்தணர்க ளூர்கிழார்
தமைச்செறிவித் தயர்சுலபை சாற்றுவா ரினிநீவிர்
சுமைசயிலப் புவிதாங்குந் தோளானைத் தந்தூந் திடுமினக்
ணமைசெறுநர் நலியாத வாறென்று நவிற்றினளால்

(இ - ள்) மந்திரிகள் புரோகிதர்கள் சோதிடர்கள் வேதியர்கள் நாகரீகர் கள் முதலியவர்களைக் கூட்டி, உயர்வாகிய நடையையுடைய சுலபை யென்பவள் சொல்லுவாள் இனி நம்மைச் சத்துருக்கள் துன்புசெய்யா வகையாக, சுமையாகிய மலையையுடைய பூமியைச் சுமக்குந் தோளையுடைய அரசனைத் தேர்ந்தெடுங்கள் என்று கூறினள் எ - று (கசு)

தொக்கவர்க ளனைவோருஞ் சூழ்ந்திருக்கு மமையத்தின்
முக்கலர்வந் துரைசெய்வார் முழங்குமத மால்களிற்றை
யிக்கணமே யலங்கரித்திட் டிலகுமரந் தனத்திழைத்த
செக்கமல மலர்மாலை திண்கரத்திற் கொளக்கொடுத்து.

(இ - ள்) அவர்கள் யாவருநெருங்கிச் சூழ்ந்திருக்குஞ் சமயத்திலே, முக்கல முனிவர் அங்கெழுந்தருளிச் சொல்லுகின்றார் முழங்குகின்ற மதத்தையுடைய பெரிய (பட்டத்து) யானையை இந்த விநாடியிலேயே அழகுசெய்து, பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினத்தாலிழைத்த செவ்விய தாமரை மலர்மாலையை வலிய கரத்திற்கொள்ளும் படி கொடுத்து எ - று. (உ௦)

தளைவிடுத்து விடுமின்கள் சார்ந்தவனை யதுவெடுத்துத்
திளைமகிழ்வின் வருமந்தச் செம்மலையே மரபினொடு
வளைகடன்மண் ணுலகிற்கு மன்னவனாக் குகவென்று
களைகண்மொழிந் தனர்போந்தா ரெல்லோருங் களித்தனரால்.

(இ - ள்) தளையவிழ்த்து விட்டுவிடுங்கள்; அது எவனை யெடுத்தெடுத்து மிக்க மகிழ்வுடன் வருமோ அந்தப் பெருமையுடையவனையே, வளைந்த கடல் சூழ்ந்த பூலோகத்தைக் காக்கும் அரசனாக முறைப்படி கொள்கவென்று ஆதரவாகக் கூறினர். ஆங்கு வந்தவர்கள் யாவரும் (அதனைக்கேட்டு) மகிழ்ந்தார்கள் எ - று

தளை - கட்டுதல். (உக)

ககனமெனும் பெயருடையக் களிற்றரசை யலங்கரித்துத்
திகலயிலேற் றனகணவ னினிதுமரு மத்தணிந்த
புகரிலர சினுக்குரிய பொன்மலர்த்தா மத்தொடையல்
மகிழ்வதன் கைகொடுத்தார் மன்னனைக்கொள் கென்றாலை.

(இ - ள்) சுலபையெனனும பட்டமகிஷி, நசனமெனனும பெயரையுடைய அரச யானையை அலஙகாரஞ்செயவிதது அரசனைககொணடு வருகவெனறு, கூரமை வாயநத வேலாயுத மேநதிய தன கணவனனை சநதிரசேனராசன இனிதாக மார்பகத்துப பூண்ட குற்றமிலலாத அரசாட்சிககுரிய பொனனாலாகிய தாமரைமலர் மாலையைக களிபபுறுமபடி அதன கையிறகொடுத்தனள. எ - று

அரசயானையென்றதனிலக்கணத்தை,

"காலோர் நானகு நசனிககையுங கோசமும
வாலு மபபோ டேழு மாநிலந தோயப
பாலுஞ சஙகுஞ சாலமபோ லுகிரது
காலினு ஞானற வொருதனிக கையினும
வாலினும வாயினு மருபபினுஞ சோறல
வலலது மதினமூன றுமுழஞசுற றுடைத்தாய
ஏழு முழமுயர நொன்பதுமுழ நீணடது
தீயுமிழ சிறுகண்ணுஞ செபபுகரு முடைத்தாய
முனபுபாநது பினபணிநத தாயின
அவவியல யானையை யரசுவா வென்ப"—என்பதனுனறிக (உஉ)

இநதநக ரினிதாளு மியல்புடைய னைமாறுஞ
சிந்தைதனக் கிசைந்ததொரு செமமலைககொண் டுறுகவெனத்
தநதமொழி யுட்கொணடு தறுகணமத மாலவேழஞ
சுநதரவெற பொனறெழுநது துனைவதுபோ னடநததே.

(இ - ள்) இநத நகரததை யினிதாக அரசுபுரியும இயலபுடையவனும், மனததிறகிசைநதவனுமாகிய ஒரு அரசனைக கொணடுவருவாயாகவென்று கூறிய சொல்லை மனததிறகொண்டு, அஞசாமையையுடைய மதமபொருநதிய பெரிய யானையானது, அழகிய மலையொனறு எழுநது விரைநது நடககாறபோல நடநதது. எ - று

துனைதல - விரைதல. நடநதது அனறு - நடநததன்று. இது "தொட்டனைதது, கறறனைதது" எனபனபோலத தொகுததல. (உ௩)

அனறுமல ரோனவிடுதத வாழியினபின முனிவராக
வொனறுதவம புரிதான முரிமைகொளச சென்றதுபோ
னனறமைசரா முதலானோர் நடககுமதவேழமபின
றுனறினாசென றனாதமககுத தோனறலைககொள வானவிழைநதே

(இ - ள்) அககாலத்திற பிரமதேவன் செலுத்திய (தருப்பைச) சக்கரத்தின் பினனே முனிசிரேஷடர்கள பொருநதிய தவஞசெயயததக்க இடத்தை உரிமையாககொள்ளும்படி சென்றதைபபோல, நலல மநதிரிகள முதலாயினோர் நடநது செலலும மதயானையினபினனே தமககு அரசனைககொள்ளும்படி விருபபுறறுச சென்றார்கள். எ - று

"அனறு மலரோன விடுதத * * * சென்றது" என்றது—பூர்வம முனிவர் பலரும ஒனறுசேர்நது பிரமதேவனை யடைநது, சுவாமீ! அடியேஙகள் தவமபுரிதறகுத் தகுதியான இடமெதுவென வினவ, கமலயோனி கருணைகூர்நது ஓர் தருப்பையைச் சககராகாரமாக வளைதது அதனை யுருட்டி நீஙகள இதனபின சென்று இது

பொருந்துமிடமே உத்தமமானவிடமென றுணர்கவெனக் கூறியனுப்ப அவர்களும் அவ்வாறே யதனைப் பின்றொடர்ந்து அது தங்கியவிடத்தில தவஞ்செய்து பலன்களை யடைந்தார்கள். இதில நேமி விழுந்தவிடம நைமிசவனமெனறாயது என்பது சரிதம்.

இச்செய்யுளில் மலரோன் விடுத்த வாழி ககனமென்னுங் களிறென்றும, அதனைத்தொடர்ந்த முனிவர்கள யானைபின சென்ற மந்திரி முதலானோரென்றும், தவம் புரி தானம் பெறுங்கருத்து அரசனைப் பெறுங்கருத்தென்றும் உவமிக்கப்பட்டன

கொள்வான—வான் எதிர்காலவினையெச்ச விகுதி (உ.ச)

கற்புடைய மடமாதா கணவனையே யலலாது
பொற்புடையா ரிரந்துறினும புலலாத வாறேபோற
பறபலருந் தொழினீங்கிப பரிவினொடு மெதிர்போதச
சற்பமெனச் சீறியவா தமைமவிலக்கித் தயாமேவழும

(இ - ள்) கறபினையுடைய இளமபெணகள தமமுடைய நாயகரையலலாமல, அழகுடையவாகள யாசித்து வேணடினாலும அவாகளைத தழுவாதவகைபோல, பல பேருந தததஙகாரியஙகளை விடுத்து ஆசையோடு (காம மனனவனுககக்ருதி) எதிா செலலவும, உயர்வாகிய குணமுடைய ககனமெனனும யானையானது பாமபுபோலச சீறி அவாகளை விலக்கிறது. எ - று

மடமாதா - அறியாமைக்குணமுடைய பெணகளெனினுமமையும மட மை - மகளிர்குண நானகனுளொன று அனை அசசம மடம நாணம பயிாபபு எனப படும. சாபபம - எதுகைக்நோக்கிச சறபமென நினறது

"கற்புடைய * * * புலலாதவாறு' என்றதை, தாயுமானசுவாமிகள்.

"கற்புறு சிநதை மாதா கணவனையனறி வேறோ

இறபுறத தவரை நாடாா * * * " எனபதனானுணாக (உரு)

வே று.

வரைசெய் மணித்தோள் மனனவனை வலமேல் தாருவிப புணா தருமிப
புரைசெய வயவெங களிறெனறு பொஙகு மகிழ்ச்சி தலைசிறபபத
திரைசெய கடலபோற திரணடெவருந தேமபெய புனலாற றுகளவிததது
விரைசெய மலாததோ ரணமாதி வீதி தோறு மலஙகரித்தாா.

(இ - ள) மேனமையைச செய்யும் இககனமெனனும யானையானது மலை போனற அழகிய தோளையுடைய அரசனை விரைவில தேடிப் பிடிக்குமெனறு பெரு மகிழ்ச்சி யதிகரிகக, அலையொலிசெயயுங கடலபோல யாவருநதிரணடு, மதுரமாகிய நீா பெயதலாற் புழுதியை யடககி, வாசனைசெயயும மலாததோரண முதலியவறறால தெருககளிலெலலாம அலஙகாரஞ செயதாாகள. எ - று

தோரணமாதி எனறதில, ஆதியெனறதால பூபபநதா முதலியனவுங் கொளக

உருவிற சிறநத பொலஙகோயி லோஙகு மணிவாய் தலினீஙகித
தெருவி னடநது நகாகடநது சொனற வேழம வனமபுகுநது
பொருவி றவத்து முககலனாா பொருநதாச சிரமங கணிததாக
மருவி யிருநத தககனுககு மணிமா லிகையைத தரித்ததே.

(இ - ள) அழகின மேமபாடுற்ற பொறகோயிலின [அரசமாளிகையின்] உயர்நத அழகிய வாயிலினினறும புறப்பட்டு வீதிவழியே நடநது சென்ற அரச யானை யானது காட்டிற பிரவேசிதது, ஒப்பிலலாத தவததையுடைய முககலமுனிவா எழுந் தருளிய ஆசசிரமததிறகுச் சமீபமாக அமாநதிருநத தககனெனபவனுககுப பொற் றுமரைமாலையைச சூட்டியது. எ - று

கோயில் - இராசககிருகம ஆசசிரமசகு - மாடககுளகுறறுபோல அததுச சாரியையினறி யுருபேறறது இது ஆசசிரமததிறகு எனபது (உஎ)

மூவா பெருமா னெனையாணட முககட பெருமா னரியாதி
தேவா பெருமா னொருகோடடுச செலவப பெருமா னடியாாகட
கியாவை யரிய விருநதாங்கே யிருநது தகக னரசுரிமை
மேவு மெனினவேல கரதகேநதும வீம மெலும விளமபுதுஙகேள.

(இ - ள) தககனெனபவன இருநதவிடததிலேயே யிருநது அரசுரிமையை யடைநதானெனறால, திரிமூாததிநாயகனும, எனனை யாளாககொணட திரிநேத திரஙகளையுடைய தலைவனும, திருமாலமுதலிய தேவாகளுககிறைவனும, ஒறறைக கொமபினையுடைய செலவ நாயகனுமாகிய விநாயககடவுளுடைய அடியவாகளுககு எவை கிடைததறகரியவை ? (ஒனறுமிலலை !) வேலாயுததைக கையிறறுஙகிய வீம ராசனே ! இனனுஞ்சொலலுவேன கேட்பாயாக. எ - று (உஅ)

வே று.

பஞச துநதுபி முழுங்கின பணணவா பசுநதேன
விஞசு பொனமலா பொழிநதனா வெழுமபின னடுததோர்
நெஞசின மலகிய பரிவெலா நீஙகியோா கையராய
மஞச னுககணி யாதிகள வழஙகினா மரபால

(இ - ள) பஞசதுநதுபிகள முழஙகின. தேவாகள் பசிய தேனசிநதும பொனமலாமாரி சொரிநதாாகள (ககனமெனனும அரச) யானையின பினனே சென்ற வாகள மனதில்நிறைநத துககமெலலாமொழிநது சநதோஷ சிததமுடையவாகளாய, (சிறுவனுகிய) தககராசனுககு ஆபரண முதலியவறறை (அரசுரிமைககேறற) முறைப படி கொடுததாாகள எ - று

துநதுபி - ஓாவகை வாததியம. இது தும் என்றும துப் எனறும ஒலிபப தாதலினிப்பெயாததெனபா (உகூ)

வாச மெனமலா வத்திர மணியணிந தனபி
னாசி யநதண ரறைநதன ரொருபுடை யமாநதாா
கூச மைசசாக ளாதியோா குரைகழல வணஙகித
தேசின மனனவ னேவலாற றிருததக விருநதாா.

(இ - ள) வாசனைபொருந்திய மிருதுவாகிய மலாமாலைகளும, ஆடைகளும, ஆபரணங்களுமணிநது, வேதியாகள் ஆசையோடு ஆசிவசனஙகளகூறி ஒருபககலிற் பொருநதினாாகள மனம பயப்படும மநதிரிகள முதலானவாகள ஒலிககினற வீரக கழலணிந்த அவன பாததததைபபணிநது குற்றமிலலாத அரசன கட்டளைப்படி திருதத மாக விருநதாாகள. எ று. (கூ0)

தக்க னக்கணந் தந்திமா முகனடி தாழ்ந்து
தொக்க வந்தணர்க் காடக மாதிக டூவி
மிக்க வன்னையை வியத்தகு சிவிகையி லேற்றிக்
கைக்க ளிற்றின்மே லிவர்ந்தனன் காலைவெங் கதிர்போல்.

(இ - ள்) தக்கன் அந்தக்கணத்திலேயே சிறந்த யானைமுகமுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவடியைப்பணிந்து, கூட்டமாகிய வேதியருக்குப் பொன்முதலியவற்றை (பூரியாக) க்கொடுத்து, (அன்பு) மிகுந்த தாயாகிய கமலையைச் சிறந்த பல்லக்கிலேற்றச்செய்து, காலைப்பொழுதிலுதிக்கும் பாலசூரியன்போலத் துதிக்கையையுடைய அவ்யானையின்மேரி லேறினன் எ - று

ஆடகம் - நால்வகைப்பொன்னிலொன்று அவை —ஆடகம் கிளிச்சிறை சாதரூபம் சாம்பூநத மெனப்படும். (௫௧)

கவன வாம்பரி யமைச்சர்க ளிவர்ந்தனர் கடவக்
குவளை வாள்விழி மாதரார் குழுவெதிர் நடிப்ப
உவவு வாரிதி முழக்கென வொலிமுர சார்ப்ப
அவனி காவல னனவ னடுகளி றுகைத்தான்.

(இ - ள்) மந்திரிகள் தாவிச்செல்லும் நடையையுடைய குதிரைகளிலேறிச் செலுத்தவும், நீலோற்பலமலர்போலும் ஒளிவாய்ந்த விழிகளையுடைய நடனமாதர்கள் கூட்டமானது எதிரே நடனஞ்செய்யவும், உவாக்கால சமுத்திரகோஷம்போலச் சத்திக்கின்ற பேரிகைகளொலிக்கவும், பூலோகராசனாகிய தக்கனென்பவன் (பகைஞரைக்) கொல்லும் யானையிலிவர்ந்தனன் எ - று.

உவாவென்னுஞ்சொல் "குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோ - டுகர மேற்றலு மியல்புமா நாகின்" என்னுஞ் சூத்திரத்தால் உவவு என்றாயது உவா பூரணை அமாவாசியை யென்னு மிரண்டுமாமாயினும் கடன் முழக்கு பூரணையிலேயே மிகுதி யென்பது வழக்கு (௫௨)

மலையின் மேலெழு மதியென வார்மத யானைத்
தலையின் மேலெழு வெண்குடை நீழலிற் றங்கு
முலைவி லாவரந் தொருவனூர் புகுந்துலாப் போந்து
கலைவ லாரொடுங் கதிர்மணிக் கோயிலுட் புகுந்தான்

(இ - ள்) மலையின்மேலுதித்த பூரணசந்திரன்போல, ஒழுகுகின்ற மதத்தையுடைய யானையின் சிரமிசை யெழுந்த வெண்கொற்றக் குடைநீழலிற் பொருந்திய கெடுதலில்லாத வரத்தையுடைய ஒப்பற்றவனாகிய தக்கனென்பவன் (கவுண்டின்ணிய) நகரினுட் பிரவேசித்து, (திருவீதி) உலாவந்து நூல்வல்ல பண்டிதர்களுடன் அழகிய மாளிகையினுட் பிரவேசித்தனன் எ - று

உலாவென்றனிலக்கணத்தை,

இலக்கணவிளக்கப்பாட்டியல்

குழமக னைக்கலி வெண்பாக் கொண்டு
விழைதொல் குடிமுதல் விளங்க வுரைத்தாங்
கிழைபுனை நல்லா ருவாமணி மறுகின்
மற்றவன் பவனி வரவெழ் பருவ

முற்றமா ஞாகொழுப் போந்த துலாவாம்
ஐந்து முதலே ழாண்டும் பேதை
எட்டு முதலொன் காண்டும் பெதும்பை
ஆறிரண் டொன்றே யாகு மங்கை
பதினொன் றாதிபத் தொன்பா னாறு
மெதிர்தரு மடந்தைமே லாறு மரிவை
ஆறுதலை யிட்ட விருபதின் மேலோ
ராறுந் தெரிவையெண் ணைந்துமே லிளம்பெண்ணென்
றோருமுடருவத் தோர்க்குரைத் தனரே (௯௩)

போத்தாணியிற் பிறழெழுயிற் றரியணை பொலிய
வாரத் தாழ்வட மகனுரந் துயல்வர வமர்ந்து
வாரத் தானுறு மந்திரத் தலைவரை நோக்கி
யீரத் தீஞ்சொலி னிசைத்தன னிரும்புகழ்த் தக்கன்.

(இ-ள்) பெரும் புகழையுடைய தக்கன் பெரிய அத்தாணிமண்டபத்தில், விளங்கும் தந்தங்களையுடைய சிங்காசனமானது விளங்க, முத்தாலாகிய தாழ்வடமானது இடம்பரந்த மார்பிலசையவீற்றிருந்து, உரிமையால் வந்த மந்திரத்தலைவர்களைப்பார்த்து, குளிர்ச்சிவாய்ந்த மதுரமாகிய சொல்லின்றற சொல்லலாயினன் எ-று.

அத்தாணி - கொலுவிருக்கை மண்டபம்

வாரத்தாழ்வடமென்றதை வார அ தாழ்வடமென்றாவது, வ - உடம்படுமெய்யென நீக்கி, ஆரம் தாழ்வடமென்றாவது சொல்வகைசெய்க. ஆரம்+தாழ்வடம்- தழாத்தொடராகிய மூன்றாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சி (௯௪)

என்னை யாளுடை முக்கண் முனிவனங் கிருந்தா
னன்ன மாதவன் றனைப்பல வரிசையி னழைத்தென்
முன்னரே விடுமின்களென் றுரைத்தனன் முடிசாய்த்
துன்னு சூழ்ச்சிய ரன்னதே யுஞற்றினார் கடிதின்.

(இ-ள்) என்னை யாளாகவுடைய முக்கண்முனிவர் அங்கேயிருக்கின்றனர், அந்தப் பெருந்தவமுடையவரைப் பலவகை மரியாதைகளுடனழைத்துவந்து என்முன்னே விடுங்களென்று தக்கன் கூறினன். சிரமசைத்து யோசிக்குந் தன்மையுடைய மந்திரிகள் அவ்வகையே விரைந்து செய்தார்கள் எ-று (௯௫)

மண்ணி ருந்தவம் வடிவெடுத் தனையமா தவனும்
விண்ணு ரிஞ்சிய கூவிரத் தேர்மிசை மேவிப்
பண்ண மைத்தெழு பாடலோ டாடல்கள் பயில
நண்ணி னன்பெருங் கோயிலி னகர்களி சிறப்ப

(இ-ள்) உலகினர்செய்த பெருந்தவமே உருவமெடுத்ததை யொத்த பெருந்தவசியாகிய முக்கலமுனிவரும், ஆகாயமளாவிய பொகுட்டினையுடைய இரதமிசையாரோகணித்து, பண்ணிசைபொருந்த வெழுகின்ற கீதமும் நிருத்தமும் நிகழும்படி அரசனுடைய மாளிகையில், அந் நகரவாசிகள் களிப்பெய்தும்படி யடைந்தனர். எ-று.

கூவிரம் - தேர்க்கொடிஞ்சி. இஃதோருறுப்பு

மண் - நகர்—இடவாகுபெயர்கள் (௯௬)

விலகி விலனுமிழ் பூணினான் விரைந்தெழுந் தெதிர்போந்
தலகி லன்பொடு மறவனை யாதனத் திருத்திப்
பலவி ரும்பொருள் கொண்டுபூ சனையுறப் பயிற்றி
யிலகு பூணடுகில் கனியெதி ரிட்டடி பணிந்தான்.

(இ - ள்) விட்டுவிட்டுப் பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமணிந்த தக்கராசன் துண்ணென்று (சிங்காசனத்திலிருந்து) எழுந்து எதிர்சென்று, குற்றமில்லாத அன்புடனே அம்முக்கலமுனிவனை ஆதனத்திலிருக்கச்செய்து, பலபெரிய பொருள்களைக்கொண்டு பொருந்தப் பூசைசெய்து, பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணங்களும் ஆடைகளும் பழவர்க்கங்களும் எதிரே வைத்துத் திருவடியிற் பணிந்தனன் எ - று.

அறவன் - தருமசொரூபி (கூஎ)

முடிகொள் மன்னவர் புடையெலா மொய்ப்பமுன் வைகி
யடிக ளேநின தருளினா லரசினைப் பெற்றேன்
கடவு ளர்தொழுங் கணபதி யெனக்குநீ யல்லாற்
படியின் வேறிலை பாணியென் சிரத்துவை யென்றான்.

(இ - ள்) கிரீடமணிந்த அரசர்கள் பக்கங்களிலெல்லாம் நெருங்க, அவர்கட்கு முன்னிருந்து, சுவாமிகளே! தேவரீருடைய திருவருளால் இராச்சிய பாரத்தை யடைந்தேன். தேவர்களும் பணியுங் கணேசப்பெருமான் அடியேனுக்குத் தேவரீரேயல்லாமல் உலகத்தில் வேறில்லை (ஆதலின்) தேவரீருடைய கரத்தை யென் சிரமிசை யமர்த்துகவென்றனன் எ - று.

பாணியைச் சிரமிசை வைத்தல் ஆசீர்வாதவகையி லொன்று. (கூஅ)

கனிவி னின்னணங் கூறிய காவலன் சிரத்தின்
முனிவ னங்கையை வைத்தருண் முகிழ்த்துமே தறிவோய்
துனிவு றும்பகை யுனக்கிலை பொருளெலாந் துவன்றி
யினிதின் வாழ்தியென் றிசைத்தறத் தியல்பையு மிசைத்தான்.

(இ - ள்) மனக்கனிவுடன் இவ்வகையாகக் கூறிய அரசனாகிய தக்கன் சிரமேல், முக்கலமுனிவர் தம் துள்ளங்கையை வைத்துக் கிருபையரும்பி, பேரறிவாளனே! துன்புசெய்யும் பகைவர் உனக்கிலர் எல்லாப் பாக்கியமுமுண்டாகும் இன்பமாக உயிர்வாழ்க்கடவையென்று தருமநீதியையு மெடுத்துக் கூறினார் எ - று.

அங்கை - உள்ளங்கை அகம் கையெனனும் இருசொற்களுங்கூடிய வழி "அகமுனர்ச் செவிகை வரினிடை யனகெடும்" என்னுஞ் சூத்திரவழி புணர்ந்தது.

கன்ன லஞ்செழுங் காட்டுறு தண்ணடை யாதி
முன்னர் முக்கல முனிவனுக் களித்துமே தறிவின்
மன்னு மந்தணர் பெரியவர் மற்றையர் தமக்குந்
துன்னி ரும்பொரு ணிலமிவை சொரிந்தனன் மழைபோல்.

(இ - ள்) அழகிய கருப்பங்காடு அகலாத மருதநிலத்தூர் முதலியவற்றை முதலிலே முக்கலமுனிவருக்குக் கொடுத்து, பேரறிவுடன் நிரம்பிய வேதியர் பெரியோர் வேறுள்ளோர் முதலானவர்களுக்கும் நெருங்கிய பெரும்பொருள் நிலம் இவை போல்வனவற்றை மேகம்போல (தானமாய்)ச் சொரிந்தனன். எ - று.

பொருள் நிலமிசை சொரிந்தானென்றது சொர்ணதான பூதானங்கள் செய்தனனென்பதாம். தண்ணடை - மருதநிலத்தூர். (ச0)

வேதனிந்திரன் விண்டுவே முதலிய விண்ணோர்
மாதர் மென்கள மங்கிலி யத்தொடு வயங்கச்
சாத னஞ்சொடு தயங்கிய கண்டனார் கோயி
லாதி சைவர்க்கு மளித்தனன் பூசையா திகளே

(இ - ள்) பிரமன் இந்திரன் திருமால்முதலிய தேவமாதர்களுடைய மெல்லிய கழுத்துக்கள் திருமங்கிலியங்களுடன் விளங்க, கொல்லத்தக்க விஷத்துடன் விளங்கிய ஸ்ரீகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானாரது திருக்கோயிலிலர்ச்சிக்கும் ஆதிசைவ வேதியருக்கும் பூசை முதலியவற்றைச் செய்தனன் எ - று.

திருமால்முதலியோர் ஒருங்குகூடிப் பாற்கடலை மதித்தகாலத்தில் அதிற் றோன்றிய கொடுவிடம் யாவரையுங் கொல்ல யத்தனித்தபொழுது, தேவர் வேண்டுகோளின்படி சிவபெருமான் அதனைப் பானஞ்செய்து அவர்கள் மீண்டும் இறுமாப்படையாவண்ணம் தமது கண்டத்தில் அறிகுறியாக என்றும் பொருந்த அமர்த்தினரென்பது சரிதம்.

"வேதனிந்திரன் விண்டுவேமுதலிய விண்ணோர் மாதர்மென்கள மங்கிலி யத்தொடு வயங்கச் சாதனஞ்சொடுதயங்கிய கண்டனார்"—என்றதை, **கந்தபுராணம்** "செற்றுல முயிரனைத்து முண்டிடவே நிமிர்ந்தெழுஞ் சிந்தை மேற்கொள் - பற்றுலங் கதுநுகர்ந்து நான்முகனை முதலோர்தம் பாவை மார்கள் - பொற்றாலி தனை யளித்தோன்'—எனவருவதனா னுணர்க. (சக)

சேனை காவலர் திருந்திய வமைச்சர்க ளிவர்க்கு
யானை வாம்பரி யிருநில மாதிக ளிசைத்துத்
தேனை மாரியி னிதழியான் றிருப்பணி பலவு
மூனை யேந்திய வேலினா னுஞற்றிடப் பணித்தான்.

(இ - ள்) சேனைத்தலைவர்கள் திருத்தமுற்ற மந்திரிகள் முதலிய இவர்களுக்கு யானைகள் தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் பெரிய பூமிகள் முதலியவற்றைக் கொடுத்து, தேனை மழைபோலச் சொரியுங் கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமானுடைய பல வகைத் திருப்பணிகளையும், ஊனைந்தாங்கிய வேலையுடைய தக்கராசன் செய்யும்படி கட்டளையிட்டனன் எ - று.

ஊனையேந்திய வேல் என்றது சத்துருக்களை யெக்காலமுஞ் சங்கரிப்பவ னென்னுங் குறிப்புணரயாற் கூறியது. (சஉ)

பொளிந்து திண்சிலை பொற்புறு கோயிலொன் றியற்றி
யளிந்த வன்பினுற் கணேசனை யாங்குற விருத்தித்
தெளிந்த முக்கணன் செப்பிய விதிப்படி தீமை
விளிந்து வெந்திட நித்தலும் பூசனை விளைத்தான்

(இ - ள்) கருங்கற்களைப் பொளிந்து அழகிய கோயிலொன்று கட்டுவித்து, மிக்க ஆசையாற் கணேசப்பெருமானை அதில் எழுந்தருளப் பிரதிட்டைசெய்து, தெளிவமைந்த முக்கண்முனிவர் உபதேசித்த விதிமுறையே (தன்) பாவங்கள் குறைந்து நீங்க நாடோறும் பூசைசெய்து வந்தான் எ - று. (சங)

பெருந்து பெற்றதா யாகிய சுலபைதன் பதமு
மருந்த காதலெய் கமலைதன் பதமும்வைக லுந்தாழ்ந்
துருரி லாவகை யொருகுடை நீழலி னுலகை
மருந்த நீதியி னளித்தன னமரர்கா வலனைப்போல

(இ - ள்) பெருமறைபெற்ற தாயாகிய சுலபை யென்பாளுடைய பாதங்களையும், நீங்காத ஆசையைச் செய்யும் (பெற்ற தாயாகிய) கமலையென்பாளுடைய பாதங்களையும் நாடோறும் நமஸ்கரித்து, சத்துருக்களில்லாத வகையாக ஒருகுடையின் நிழலிலே உலகமானது நீங்காத நீதியுடன் தேவராசனாகிய இந்திரனைப்போல (உலகினை) அரசு செய்து வந்தனன் எ - று

சுலபையென்பாள் காலஞ்சென்ற அரசன் மனைவி. (௪௪)

தோய நீடிய வாவிகள் சூழ்கரு நாட
தேய மாண்டொழு வல்லவன் சிறுமைநோ யிரிந்து
மேய சீர்த்தியின் விதர்ப்பநா டாள்வது வினவிப்
பாய சீர்ப்பரி சனத்தொடும் படர்ந்துவந் தடுத்தான்

(இ - ள்) நீரானது மிகுந்துள்ள தடாகங்கள் புடைசூழ்ந்த கருநட தேசத்தை யரசுசெய்து வாழ்கின்ற வல்லவராசன் தன் மகனாகிய தக்கன் நோயொழிந்து பொருந்திய சிறப்புடன் விதர்ப்பநாட்டை யரசாள்வதைக் கேள்வியுற்று, பரந்த சிறப்பையுடைய பரிசனங்களோடும் விரைந்துவந்து சேர்ந்தனன் எ - று. (௪௫)

வார மாயவ ரவர்களு மளவளாய் வாழ்நாள்
வீர சேனனென் றியற்பெயர் மேவுமன் னவற்குப்
பேர வாவிய புகர்முகக் களிற்றுறும் பெருமான்
கார வாவிய விரவுறு கனவிலீ துரைக்கும்

(இ - ள்) நீதியோடு அவர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வாழுநாளில், வீரசேனனென்று இயற்பெயர் பொருந்திய அரசனுக்குப் பெருமையை விரும்பிய புள்ளிவாய்ந்த யானைமுகமுடைய விநாயகக்குரிசில், கருமைபொருந்திய இரவிலுண்டான சொப்பனத்தில் இதனைச் சொல்லுவார். எ - று. (௪௬)

பெண்மை முற்றிய நின்மகள் பெருகிய தவத்தா
லண்மை முற்றிய தக்கனை மணந்திடப் படுவ
டிண்மை முற்றிய மன்னவ தெளிகென செப்ப
வுண்மை முற்றிய வவனுமவ் வாறுத வினனால்.

(இ - ள்) பெண்ணலங்கனிந்த உன் புத்திரியானவள் தான் செய்த பெருந்தவத்தினால் வளமிகுந்த தக்கனென்னு மரசனால் மணஞ்செய்யப்படுவாள் வலிமை முதிர்ந்த வீரசேனராசனே! தெளிவாயாகவென்று திருவாய்மலர்ந்தருள, சத்தியமிகுந்த அவ்வரசனும் அவ்வண்ணமே (தன் குமாரத்தியைத் தக்கனுக்கு) மணஞ்செய்து கொடுத்தனன். எ - று. (௪௭)

வேறு

பேம வடிவேற் றக்க னுக்குப் பிறந்த பானு வென்றனக்குத்
தோமில் கடக னவற்குக் கபால னவற்குக் கேதாரனே

யாமவ விளைநகரு வடிததிரதத ளையகா ஞனிசது திரசேனன
வீம வவறகு நீபிறநதாய விளஙகுங கணேசா திருவருளால.

(இ - ள) விளஙகுகினற கணேசனுடைய திருவருளினால, அசசமுடைய வேற படையேநதிய தககனுககுப (புதலவன) பிரசாபதியெனபவன அப பிரசாபதியுக் குக குறறமிலலாத கடடாரதன அககடடாரதனுககுச சுபாலன அசசுபாலனுககுக கெதாரகன அககெதாரகராசனுககு வபுததிரதகன அவவபுததிரதகனுககுப புததிரன சிததிரசேனனென. வீமராசனே! அசசிததிரசேனனுககு நீ (மகனாகப) பிறந தாய. எ - று (சஅ)

வடிவேற றககன முதலாக மனமுறு நுநதை யீறுகக
கடியா தனபி னனேவோருங கணேசா மலாததாள பூசிததா
ரொடியா விழைவி னினிநீயு முருததுப பூசை யுனகருதது
முடியா நிறகு மெனவிளமபி முனிவ னிதுவும புரிநதிடடான

(இ - ள) அரசனே! வடிதத வேறபடையேநதிய தககன முதலாக உன தந தையாகிய சிததிரசேனனீறாக யாவரும நீஙகாத அனபுடன கணேசபபெருமானு டைய திருவடிததாமரையைப பூசிததாாகள. இனி நீயும நீஙகாத அனபுடன (கணேச மூாததியைப) பூசைசெயக. உன கருதது நிறைவேறுமெனறு விசுவாமிததிர முனி வா கூறி இதனையுஞ செயயலாயினா எ - று (சகூ)

தககனரசாடசிபபடலம முறறிறறு.

ஆகந் திருவிருத்தம் - கஙகச

வீமனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

விசுவா மிததிரன வீமனை நோககினன
திசைசயா னுரைசெயவா னெரிநதிலவ கெஃகினுய
மசசமா லொடுமே மலரயன காணகிலா
வசசனுண மலரடிக கனபுசெய மரபுகேள

(இ - ள) விசுவாமிததிர முனிவா வீமராசனைப பாாதது மொணடு சிறுப் பததுடன சொலலுகினறாா காநதிவிடடுப பிரகாசிககும வேலேநதியவனே, மசசா வதாரஞசெயத திருமாலுடன தாமரைமலாயில இருககும பிரமனும காணமுடியாத தநதையாகிய கணேசபபெருமானுடைய மலாப்போனற திருவடிககுப பகதிசெய்யு முறைமையைக கேடபாயாக எ - று

அசசன - தநதை (இது திசைசசொல) எனனை "செநதமிழ் நிலஞ்சேர் பனனிரு நிலததினு - மொனபதிற றிரணடினிற றமிழொழி நிலததிலும - தஙகருத தினவே திசைசசொல் லெனப" எனறது சூததிரம (க)

எமபிரான கருணைகூ ரேகவக கரமறுப
பமபுயா வஙகளைப பாறறுவ தெனவளிய
இமபமா நலகுவ தீதுறு மெழிநிலை
வமபுறீ ராடுபு வருததவிங கெனறனன

(இ - ள்) எமது கணேசபெருமானது கிருபைமிகும ஏகாடசர மநதிரமா னதுமிக்க பாவஙகளை யோட்டவலலது, நினைதத பலனை இவவுலகிலேயே கொடுகக வலலது அதனை யுனககுக கொடுபபோம எறிகினற அலையையுடைய வாசநதஙகிய நீரினமூழ்கி இப்பொழுது வருகவெனறு கூறினா எ - று

ஆடுபு - ஆடி இதுசெயபு எனனும வாயபாடடிறநத காலவினை யெசசம

நாமவேன மனனவ ஞனஞெசெய தணமிஞன
காமவே ளெரியெழக கணடவன சேவடிக
கேமமா ரன்புசெய யிருடியே காககர
மோமமா திகளபுரிந தொண்செவி யோதினன

(இ - ள) அசசநதரும வேலேநதிய வீமராசன (அவவாறே) நீரினமூழகி வநதனன மனமதனைச சாமபராக விழிதத சிவபெருமானுடைய செவவிய திருவடி களுககுமிகக அனபினைசசெயயும விசுவாமிததிரமுனிவா ஓமமுதலியவறறைசசெயது ஏகாக்ஷர மநதிரததை (வீமராசனுடைய) ஒளளிய செவியிலுபதேசிததனா எ - று

நானம் - ஸநானமெனனும ஆரியததிரிபு. காமவேள - இருபெயரொட்டுப பணபுததொகை. வேளெனறது முருகனுககும மதனனுககுமுரிய பொதுப்பெய ராதலின் காமனாகிய வேளென முனனையது சிறபபும் பினனையது பொதுவுமாக வநதது.

எணணிடு முறைமையு மியமபிநும பதிபுகுந
தணணலந தககனமுன ஞககிய வாலைய
நணணிவை குபுகின நனமனுக கணியென
வுண்ணெகிழ் கருணையி னோதினன முனிவனே

(இ - ள) (அதனைக) கணிககுமுறைமையையுங கூறி, உம்முடைய நகரத தையடைநது, பெருமைவாயநத அழகிய தககராசன முறசாலததிற செயத கோயிலை யடைந்து வசிதது, நாடோறும (இநத) நலலமநதிரததைக கணககககடவாயெனறு மனமுருகிய கிருபையுடன விசுவாமிததிரமுனிவா கூறினா எ - று

வைகுபு - வைகி—செயபு எனனும வாய்பாடடிறநத காலவினை யெசசம (ச)

வீமனும விசுவா மிததிரன விடைகொடு
காமரு பூணமுலைக காதலி யுடனவன
வாமறி மானபயில வனஙகடந தெயதினன
றாமரை யோடைசூழ தனபதி யெலலையினை.

(இ - ள.) வீமராசனும விசுவாமிததிரமுனிவாபால விடை பெறறுககொ ணடு, அழகிய ஆபரணமணிநத மனைவியோடு, தாவிசசெலலும மறி மான முதலியவை சஞசரிககும வனததைத தாணடிககொணடு, தாமரைத தடாகஙகள புடைசூழ்நத தன நகரததி னெலலையி லடைநதான எ - று.

காமரு - காமம மருவெனபதனறிரிபு மறையென்றது மானில ஒருவகை.

மநதிரத தலைவாகள ளரவுகேட டெதிாகொடு
தநதிமால வேழமுந தமனியச சிவிகையு
முநதுற வுயததனா முடிபடி நீடடினா
தநதததாய காவலனா தனையாவ்பா லாயினா.

(இ - ள்) மந்திரத்தலைவர்கள் (அரசனும் மனைவியும்) வருகையைக் கேட்டு (களித்து) எதிர்சென்று பெரிய யானையையும் பொன்னாலாகிய சிவிகையையும் முற்பட்ச் செலுத்தி (தமமுடைய) முடியை அவர்களடியிற் சூட்டிப்பணிந்தார்கள். தந்தை தாயரைக்கண்ட இளஞ்சிறுவர்களைப்போலக் களிகொண்டவர்களானார்கள். எ - று (௬)

இருவரு மூர்தியூர்ந் தியமுதல் வரிசையோ

டுருகெழு நகரினு ளோங்குதங் கோயிலை

மருவிவண் பொருள்பல மறையவர்க் குதவினா

ரருளினற் பலரொடு மளவளாய் வைகினார்.

(இ - ள்) (வீமராசனுமவன் மனைவியுமாகிய) இருவரும் யானையும் பல்லக்குமிவர்ந்து, வாத்தியமுதலிய சிறப்புகளுடனே அழகுமிக்க நகரத்திலே உயர்ந்த தமது மாளிகையை யடைந்து வளமமைந்த பலபொருள்களை வேதியருக்குக் கொடுத்து, அன்புடன் பலரோடும் அளவளாவி வாழ்ந்திருந்தார்கள் எ - று (எ)

பண்டுபோ லமைச்சரைப் பாரபுரி யப்பணித்

தொண்டிறற் றக்கன்மு னுஞற்றிய வாலயம்

விண்டவாக் கேற்றன மேவியே காக்கரந்

துண்டவெண் கோட்டனைச் சூழ்ந்துளத் தெண்ணினான்.

(இ - ள்) முன்போலவே மந்திரிகளை இராசசியபாரஞ்செய்யக் கட்டளையிட்டு, ஒளிரிய வலிவாய்ந்த தக்கன் முற்காலத்திற்செய்த திருக்கோயிலில், சிறந்த தவசிகளுக்கு ஆணசிங்கமபோன்ற வீமராசன் பொருந்தி, ஏகாட்சர மந்திரத்தைத் துண்டமாகிய வெள்ளிய கொம்பினையுடைய விநாயகக்கடவுளைத் தியானித்து மனத்திற் கணித்தனன். எ - று. (அ)

வேறு

விநாயகர் தமையும் பூசை விதியுளி யியற்றி யெல்லாம்

விநாயக ருருவ மென்றே மெய்யுறக் கண்டோ வாமல்

விநாயகர் மனுவை யெண்ணி வீமனோற் றிருக்கு நாளில்

விநாயகர் கருணை கூர்ந்து விழியெதிர் தோன்றி நின்றார்.

(இ - ள்) விநாயகக்கடவுளையும் விதிப்படி பூசைசெய்து, யாவும் விநாயகர் வடிவமேயென்று உண்மைபொருந்தக்கண்டு, விநாயகப்பெருமான திருமந்திரத்தை நீங்காமற் கணித்து வீமன் நோற்றுக்கொண்டிருக்குங் காலத்தில், விநாயகக்குரிசில் கிருபைமிக்கு அவன் கண்ணுக்கெதிரே பிரசன்னமாயினார் எ - று (௯)

வணங்கலார் கணங்க ளெய்யும் வெய்யபடை வீமன் சூழ்ந்து

கணங்களுக் கதிப னான கணேசநின் பாதத் தார்வ

மிணங்குதல் வேண்டு நல்ல வெச்சமொன் றெய்தல் வேண்டு

முணங்குத லில்லா முத்தி யுதவுதல் வேண்டு மென்றான்.

(இ - ள்) சத்துருக்களுக்குத் தீமையைச்செய்யும் வெற்றிதங்கிய ஆயுதமேந்திய வீமராசன் (விநாயகக்கடவுளைப்) பணிந்து, கணங்களுக்கரசனான கணேசப்பெருமானே! தேவரீருடைய பாதத்தில் ஆசைபொருந்தல்வேண்டும் நல்ல புத்திரப்பேறு ஒன்று உண்டாதல்வேண்டும் கெடுதலில்லாத முத்தியை யனுக்கிரகித்தல் வேண்டுமென்று விண்ணப்பித்தான் எ - று

கணம்+ஈசன் - கணேசன். இது வடமொழிக் குணசந்தி. (௧௦)

பூரண ரவனை நோக்கிப் பொருவின்மைப் பாதத் தன்பும்
மேரணி கனக மேனி யெச்சமு நினக்குத் தந்தாஞ்
சீரணி முத்தி பின்னர்ச் சேர்த்துது மில்லிற் செல்கென்
றாரண முரைத்த வாயா லறைந்தனர் மறைந்து போந்தார்.

(இ - ள்) பரிபூரணராகிய விநாயகக்கடவுள் அவ்வீமராசனைப் பார்த்து, ஒப்பில்லாத நம்முடைய திருவடியில் அன்பும், அழகுமிக்க பொன்மேனியுடைய புத்திர பாக்கியமும் உனக்குத் திருவருள் செய்தோம் (உன்னைச்) சிறப்புடைய முத்தியிற் சேர்ப்போம். வீட்டிற்குச் செல்கவென்று வேதங்களை யருளிச்செய்த திருவாயாற் பின்னே உரைத்தருளி அந்தர்த்தானமாயினர். எ - று.

அறைந்தனர் - முற்றெச்சம். (கக)

விற்றழும் பிலங்கு மங்கை வீமனில் லகத்திற் சென்று
செற்றலர் புரமுன் றட்ட தேவனைக் கணேச ரோடு
மற்றமில் பூசை யாற்றி யந்தணர்க் காடை யாதி
முற்றுறக் கொடுத்து வந்தான் முகிற்குழாம் விளர்ப்ப நாணி.

(இ - ள்) விற்றழும்பானது விளங்குகின்ற வீமராசன் தன் மாளிகையிற் போய், பகைஞர்களது திரிபுரங்களை யெரித்த சிவபெருமானைக் கணேசப்பெருமானுடன் குற்றமில்லாத பூசைசெய்து, வேதியருக்கு ஆடைமுதலியவற்றை மேகசாலமும் நாணமுற்று (உடல்) விளர்க்கும்படி ஆசையடங்கக் கொடுத்து வந்தனன். எ - று.

விளர்த்தல் - வெண்ணிறமாதல் பசையறுதலென்றபடி. (கஉ)

வேறு.

யாரு நேரரி யானரு ளெய்தலாற்
சாரு காசினி தன்வயி னேமமே
யோரு மோருருக் கொண்டுதித் தாலெனப்
பாரு மேத்தவோர் பாலன்வந் தானரோ.

(இ - ள்) (தனக்கு) யாவருஞ் சமானங்கூற அரியவனாகிய வீமராசன் (விநாயகக்கடவுளுடைய) திருவருளை யடைதலால், சாருகாசினியென்னும் அவன் மனைவியிடத்தில், பொருந்திய பொன்னே யோருருவுகொண் டுதித்தாற்போல உலக முழுதுந் துதிசெய்யும்படி ஓர் பாலகன் பிறந்தனன். எ - று. (கங)

திருக்கி லாதவன் செய்வன செய்துபின்
றருக்கி லாரணர் தம்மைமேவி ஞயாமோய
ருருக்கு மாங்கதத் தொளிர்தரு மைந்தனுக்
குருக்கு மாங்கத னென்று ரைத்தானரோ.

(இ - ள்) வஞ்சகமில்லாத வீமராசன் செய்யத்தக்க கருமங்களைச்செய்து, பின்னர்க் குற்றமில்லாத வேதியர்களைவினவி, பொன்போலும் பிரகாசிக்கின்ற தேகத்தையுடைய மகனுக்கு உருக்குமாங்கதனென்று பெயரிட்டனன். எ - று.

உருக்குமம் - பொன். உருக்குமம்+அங்கதன்=உருக்குமாங்கதன். (கச)

பிள்ளை மை யபரு வமபெயா காலையிற
கள்ள வைமபொறி யாறறுங கபிலாபாற
றெள்ளு மைமநதனை சோர விடுததன
னள்ளி லைப்படை யங்கையின வீமனே

(இ - ள) கூரமைவாயநத சகடவெடிவான வேறபடையை அழகிய கையிற் ருங்கிய வீமராசன களளததனமையுடைய ஐமபொறிகளையுங கோபிகருங் கபில முனிவரிடததில, தனதெளிநத (அறிவையுடைய உருககுமாஙகத னெனனும) மக னைப பிளளைமைபபருவ மகலுஙகாலததிலே மசருமபடி விடுததனன எ - று. (கரு)

புகலு மாதவன பொனனடிப பததியாற
சகல விததையுந தாஙகியப புததிர
னகலி லாத வுவபபரு டநதைபா
லகலி ருமபுவி யாடசியுந தாஙகினன.

(இ - ள) மேறசொல்லிய பெருநதவமுடைய அககபிலமுனிவனது பொற் பாததததில வைதத பததியினுலே, எலலா விததைகளையு முணாநது, அபபுதலவன கெடுதலிலலாத களிபபைததருந தநதையினிடததிருநது பரநதபெரிய உலக பாரத தையும பரிததனன எ - று (கசு)

வீமன பினபு விநாயகன மநதிர
மேம மலக வியமபின னனைனுபு
காம னனனவக காளைபி தாவினுஞ
சேம வனபு செலுததினன றேவனபால.

(இ - ள) வீமராசன பிறகு விநாயக மநதிரததை (தன புதலவனுகிய உருக்கு மாங்கதனுககு) நனமை மிகுமபடி உபதேசிததனன மனமதனையொதத இளம பருவமுடைய அவவுருககுமாஙகதன தன றநதையைக காட்டிலும விநாயககடவு ளிடததிற சேமநதரும அனபை (மிகுதியாக)ச செலுததினன எ - று. (கஎ)

இனன வாறிவ னேரமப னனபுசெய
தொனன லாரை யுருடடித திசைதொறுந
தனன தாணைச சகட முருடடினன
பொனனும வாணியும பூவுங களிககவே.

(இ - ள) இவவுருககுமாஙகதன இநதவகையாக விநாயககடவுள பகதி யைச்செயது, சததுருககளைத துவமசஞசெயது, திருமகளும கலைமகளும பூமிதேவி யுங களிபபெயதுமபடி திசைகளிலெலலாம [எஙகும] தன ஆககினை சககரததைச செலுததினன எ - று (கஅ)

வீமனுபதேசமபெறறபடலம முறறிறறு.

ஆகந் திருவிருந்தம் - கசுஙஉ

உருக்குமாங்கதன்சாபம்பெற்றபடலம்.

அருக்கன வேறுமண ணிருநதென வயிரொளி யாதனத தினிமேலறி
யுருககு மாங்தத னுலகுயிரக குளததிரு ளுறுவகை முறைசெயதங
கிருககு நாளையின மிருகஙகள வனததிடை யீணடிவண பயிராதி
முருககு கினறன வெனசில ரடுததெதிா முடிபணிந துரைசெயதாா.

(இ - ள்.) (ஆகாயத்திலிருககுஞ சூரியனனறி) வேறே சூரியன் பூமியி லிருந்தாறபோல, உருககுமாஙகத ராசன ஒளிவிளஙகுஞ சிஙகாசனததிலேறி உலகி லுள்ள உயிாகளுககு மனதில அஞஞான விருளுணடாகாவகையாக அரசுசெலுததி வாழுஙகாலததில, மிருகஙகள வனததில நெருஙகி வளமமைநத பயிா முதலியவறறை யழிககினறனவெனறு, சிலா வநது அரசனுககெதிரே சிரமவணங்கிச செபபினா எ-று.

ஏடடை தீாமனத துருககுமாங கதனவ ரியமபிய மொழிகேளா
வேடடை யாடுது மெனவெழுந திருநதனன வெயயபோாப படைநதானை
கேட்டு மேவின வலைஞாக ளீணடினா கிளாபாி சனததோடுங
காடடை மேயினன காியாி குயவாி கரடியா திகளகொனறுன.

(இ - ள) தளர்வொழிந்த மனதையுடைய உருக்குமாஙகத ராசன அவர்கள் சொல்லிய வாாததையைககேடடு, (அபபடியாயின) வேட்டையாடுவோ மெனறெழுந் திருநதான கொடுமபோா புரியும ஆயுதமேநதிய சேனைகள (அதனைக)கேட்டு வந தன. வலைஞாகள நெருஙகினாாகள். விளஙகுகினற பாிசனஙகளுடன (அரசன) காட் டையடைநதான யானை சிஙகம புலி கரடி முதலியவறறைக கொனறனன. எ - று.

ஆடுதும - உளப்பாட்டுத தனமைப பனமை வினைமுற்று (உ)

கைவ ளாநதிடும வேடடையிற கதிதகெழுங் கருததொடுங கலைசெநநா
யெயவ ளாநதிடு மிடமபல துாஇததுாஇ யெதிாபடு மானகொனறு
மொயவ ளாநதிடு முழையருந தணபபுற முனனுவான றளாவெயதி
மெய்வ ளாநதிடு கவியெனு மாதவன மேவுகா னகஞசோநதான.

(இ - ள) அதிகாிககினற வேட்டையாடுதலில உணடாகிய எணணததுடன கலைமானகளையுஞ செநநாயகளையும அவை பொருநதிவாழும பலவிடஙகளில தேடித தேடி எதிரே வரும மானகளைக கொனறு, வலிமைமிகக அருகுளளோரும சோாவ டைய உருககுமாஙகதனகளைபபுறறு, உணமைமிகக கவியெனறும பெருநதவமுடைய முனிவன வாசஞசெயயும வனததை யடைநதனன. எ - று. (௩)

விழியெ திாபபடு மாசசிர மநதனை மிகுநதெழு நீாவேடகை
யழிவு செயதலி னடுததருந தவனபுன லாடுலான செலவாஙகே
கழிம கிழசசியிற றனியிருந திடடவக கவிமுனி மனையாளைப
பழியை யஞசுவா னன்னைநீா தருகெனப பணிவொடு மிரநதானால.

(இ - ள.) மிகுதியாகததோனறிய தாகவிடாய துனபுசெய்தலின, (உருக்கு மாஙகதன தன) கணணெதிாதோனறிய ஆசசிரமததைச சமீபிதது, அருநதவமுடைய அம்முனிவன் நீராடச செலலுதலால, அவவிடததிற் பெருஙகளிபபுடன் ஒனறியாக

விருந்த அந்தக் கவிமுனி மனைவியை, பழிக்குப் பயந்த உருக்குமாங்கத ராசன், தாயே! நீர் தருகவென்று அடக்கத்துடன் யாசித்தான. எ - று (௪)

புருந்த மன்னவன் றிருவுரு வெழிலினைப் பொள்ளென வெதிர்நோக்கி
முருந்தை யென்பவண முரிசிலைக் காமவேண மொய்கணை நிறைபோழ
விருந்த நீர்நகை யான்மிக வாடிய மெலிவையு முணராதே
நெருந்த னுள்ளமுங் காதலுந் தோன்றமு னின்றிது மொழிகுற்றாள்.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு நீர் வேட்கையால்) வந்த உருக்குமாங்கத ராசனுடைய சிறந்த தேக வழகை முருந்தை யென்பவள் உடனே நேரிற்கண்டு, வளைந்த (கருப்பு) வில்லையுடைய மதனனுடைய நெருங்கிய பாணங்கள் (தன்) காயினையுடைக்க, அதி கரித்த தாகவிடாயால வருந்திய களையையும் அறியாமல, இளகிய தன மனமும் ஆசையும் வெளிப்பட (அவ்வுருக்குமாங்கதனுக்கு) முன்னேநின்று இவ்வார்த்தைகளை சொல்லுகின்றாள் எ - று. (௫)

வேறு

காவல நின்னைப் போலுங் காமரு வடிவி னானைத்
தேவர்கள் குழாத்தி னுள்ளுஞ் சிறியனேன் கண்ட தில்லை
மேவின விலக்க ணங்கள் முழுதுநின் மெய்யி லென்றாற்
பாவையா யாவ ரேநின் படிவங்கண் டுளாஞ் சோரார்.

(இ - ள) அரசனே! உன்னைப்போலும் அழகுவாய்ந்த தேகமுடையவனைத் தேவர் தொகுதியிலேயும் அடியாள கண்டது கிடையாது. பொருந்திய (சாமுத்திரிக) விலக்கணங்கள யாவும உன தேகத்தில (உள்ளன) என்றால், உன் வடிவத்தைப் பார்த்து எந்த மாதர்கள்தாம மனமயங்காதவர்கள? (யாவரு மயங்குவர்) எ - று (௬)

போரிகை முழக்க றாத பெருங்கடை வாய்த்த மன்னா
சாரிகை மொழியி னல்லார் தங்களுக் கிளமை மைந்தர்
காரிகை கண்டா லன்றோ கலவியிற் பிணைப்பி னல்லால்
வேரிகை செய்தா லன்ன மிகுமயக் கொழிவ தின்றே.

(இ - ள்) முரசவாத்தியத்தின் ஓசை யகலாத பெரிய தலைவாயிலையுடைய அரசனே! நாகணவாய்ப் புள்ளின்மொழியைப்போன்ற மொழியையுடைய மாதர்களுக்கு, இளம புருடர்களுடைய அழகைப் பார்த்தால அவர்களுடன புணர்ச்சியிற் கூடினாலன்றி, கட்குடித்தாற்போன்ற மிக்க மயக்கமானது ஒழியமாட்டாது. எ - று.

சாரிகை - நாகணவாய்ப்புள். (௭)

வதையவல விடமுன் கான்ற வாருதி மீட்டு முய்யச்
சுதையமிழ் துமிழ்ந்த தேபோற் றோன்றனின் வனப்பிற் றோன்றித்
துதைதரு காமத் தீயுன் றோளிலென் முலைகள் பாய்ந்து
புதைதரு கலப்பி னல்லாற் போக்கிலை யென்று கூறி.

(இ - ள்) இறக்கும்படி கொடிய ஆலத்தை முதலிற்கொடுத்த சமுத்திரமானது மறுபடியும் (அவர்களை) உச்சீவிக்க, வெள்ளிய அமிர்தத்தைச் சிந்தியதுபோல், அரசனே! உன்னுடைய அழகினின்று தோன்றி யென்னை நெருக்கிய காமத்தீயானது உன் புயத்தில் என் முலைகள் பாய்ந்து புதையும்படி (நாமிருவருங்) கலந்தாலல்லாமற் போவதில்லையென்று சொல்லி. எ - று. (௮)

கலைநல நெகிழ்ந்து சோரக் கருங்குழல் குலைந்து சாய
முலைவளர் முத்த நீற முன்கையிற் றொடிமண் வீழ
வலைவிழி பருகு மாபோ லவனிரு வனப்பின் மூழ்க
விலையினி யுய்தி யென்னு மியல்பொடு முகுந்தை நின்றாள்.

(இ - ள்.) ஆடையானது தனஇலத்தினின்று அவிழ்ந்துசோரவும், கரிய அளக பாரமானது சீர்குலைந்து சாயவும், முலைகளிலணிந்த ஒளிவளரும் முத்துகள் பொடிபடவும், முன்கையிலணிந்த வளையல்கள் பூமிமேல் விழவும், அலைகின்ற கண் உண்ணுவது போல அவனுடைய தேகப்பொலிவில் மூழ்கவும், இனி பிழைக்கும் வழியில்லை யென்னும் இயல்புடன் முகுந்தையென்பவள் நின்றனள் எ - று.

ஆடைசோர்தலும், கூந்தலவிழ்தலும், வளைகழறலு முதலியன காமக்குறி. முலைவளர் முத்தநீறவென்றது காமாக்கினியிற் சுடப்பட்டுச் சாம்பராயினவெனக் (௯)

திருமகள் பெண்மை நோக்கித் தெருமர வனப்பிற் சான்ற
வுருவினள் காமச் செவ்வி யூறநெறி வலிந்து தானே
மருவுதன் முயன்ற போது மன்னவன் கலங்கா னாகி
முருகுகொப் பளிக்குங் கோதை முகுந்தையை நோக்கிச் சொல்வான்.

(இ - ள்) திருமகளே (அவளது) பெண்மையைக் கண்டு மயங்கும்படி அழகின்மேம்பட்ட முகுந்தையென்பவள் காமவிருப்பமேலிட்டெழுதலால், தானே (உருக்குமாங்கதனைக்) கலக்கயத்தனித்தபொழுது, அவன் (சிறிதும் மனங்) கலக்க முறாதவனாகி, தேனொழுகும் மலர் மாலையணிந்த முகுந்தை யென்பவளைப் பார்த்துச் சொல்லலாயினன் எ - று. (௧௦)

அந்தணர் குலத்து ணோற்கு மருந்தவன் பாவை நீயும்
வெந்திறல் வேந்தன் யானம் மேதினி முறையிற் காப்பேன்
சுந்தரி யதுவே யன்றிச் சுமுகர்தா ளிறைஞ்சு மன்பன்
சிந்தைவே றணங்க ளோபாற் செறுமந்துஞ் செல்லா தன்றே

(இ - ள்) நீ வேதியர்குலத்திலே, (யாவரும்) நோற்றற்கரிய தவத்தையுடைய முனிவன் வசத்துள்ளவள் யானோ வெவ்விய வலிமைவாய்ந்த அரசன் யான் நிலைபெற்ற பூமியை முறைப்படி காப்பவன் சுந்தரமுடையவளே! அமட்டே யல்லாது, அழகியமுகத்தையுடைய கணேசப்பெருமானது திருவடியை வணங்கும் அன்புடையவன், (ஆகையால்) என் மனமானது பிறமங்கையரிடத்தில் மயக்குற்றுச் செல்லமாட்டாது எ - று

நீ வேதியர்குலத்திலுதித்தவளாதலாலும், யான் அரசகுலத்திலுதித்தவனாதலாலும், உனக்கும் எனக்குமுள்ள உயர்வுதாழ்வுகளிது வெனக்காட்டி, அரசரிலும் யான்முறைப்படி அரசுசெலுத்துவோனாதலாலும் விநாயகக்கடவுளுக்கன்பனாதலாலும் என் மனமானது பிறமாதரை விரும்பாதென்றார் (௧௧)

அரைக்கணத் தளவை யின்பா மவரவா துணையிற் கூடின்
விரைக்குழன் முகுந்தாய் வேறு துணையொடு மேவப் பெற்றாற்
றரைக்கணுற் றதுவு மின்று மச்சமே சாரு நீரா
லுரைக்கடங் காத வள்ள லுறுதுய ரொழிவின் றாமே.

(இ - ள்) மணம்வாய்நத கூந்தலையுடைய முகுந்தை யென்பாளே! அவரவர் தமது துணைவருடன கலநதால (இககாமசுகமானது) அளவிறநதிக காலம்விளங்கும் (அறப)சுகமாகும வேறு துணைவருடன பொருநதபபுணரின இப்பூமியில் அவ் (அளாககண) வினபமுமிலலையாய (அதனறல) அச்சமேயுளதாகுமாதலால், சொல்லுக கடஙகாத தலைவன் பெறுநதுபைமொழிவிலலாததாகும் எ - று.

வேறு துணையொடு மேவபபெறறு லசசமே சாருமெனறதை,

திருக்குறள்

"பகைபாவ மசசம பழியென நானகு
மிகவாவா மிலலிறபபான கண"—எனறும,

நாலடியார்.

"அறமபுகழ கேணமை பெருமையிந் நானகும
பிறனறார நசசுவாாச சேரா—பிறனறார
நசசுவாாச சேரும பகைபழி பாவமென
றசசததோ டிநநாற பொருள"—எனறும வருவனவறறாலுணர்க (௧௨)

வேறு.

அனறு காணகுது நரகெனி லனனைகேள பிழைதத
வினறு தீமொழி யெஙகணு நிமிருமே திலாமு
னனறு சேர்பெரு மிதமுமுன றுயகன றனககும
பொனறு மாதலிற போறறுநின மனததினி லெனறான்.

(இ - ள்) தாயே! கேட்பாயாக நரகததை அக்காலததிற காணபோமென்று சொனனால, நாம பிழைபடுதலாகிய தீமொழி இப்பொழுதே யெலலாவிடததிலும் படரும பகைஞாமுனனே நனமைபொருநதிய பெருமிதமும உன் கணவருக்கும் அழியும ஆனபடியால உன்மனதைப போறறககடவாயெனறு (உருககுமாங்கதன) கூறினன் எ - று (௧௩)

கறபுனை திலாிதோண மனனன கலஙகுதல் சிறிது மினறிக
கறபுளா யுளதத ளுஙகி கடிநதுளாத திடுத லோடுங
கறபினை நீங்கி நினற கவிமனை யிதுகே ளெனறு
கறபக மனையான முனகைக் கதுமெனப் பறறிச சொல்வாள.

(இ - ள்) மலைபோலும அழகியவலியதோளையுடைய உருககுமாஙகதராசன சிறிதும மனஙகலஙகுதலிலலாதவனாய,(முகுநதையெனபவளுககு) கறபினறன்மையை யெடுததுக்கூறுஞ சிநதையுடையவனாய, (அவள கருததைத) தடுத்துசசொல்லவும, கறபுததனமை யொழிநதுநின்ற கவிமுனிவன மனைவியாகிய முகுநதை கறபகத தருவையொதத உருக்குமாஙகதனுடைய முனகையை விளாவாகப பிடிததுககொணடு இதனைக கேடகவெனறு சொலவாளாயினள எ - று (௧௪)

முளளாாக கமலத தனாணன முதலுக மிரணடன மாடடுந
துளளுடன விழியி னுாககுச சுதநதிரம வைததா னறறால
வள்ளமேல பிறனிற புடட மாதரை யானுந தாமே
நள்ளுற நினைநது கூடி னவையுமின றழிவு மினறே.

(இ - ள்) முடப்பொருந்திய அடியையுடைய தாமரைமலரில் வசிக்கும் பிரம தேவன் முதல யுகங்களிரண்டிலும், குதிக்கின்ற சேற்கெண்டைபோலும் விழிகளை யுடைய மங்கையர்களுக்குச் சுதந்திரத்தை யுண்டுசெய்தனனாதலின், வள்ளற்றன்மை யுடைய அரசனே! யானும் பிறன்றிறப்பட்டமாதாகும் நாம் சிநேகமுண்டாகக் கருதி என்னைக்கலந்தாற் குற்றமுமில்லை கெடுதியுமில்லை எ - று.

தனகொள்கையை யவன்பாற்பெற விரும்பினவளாதலின் வள்ளலென விளித்தனளெனக் என்னை? "வரையாது கொடுப்போன் வள்ளலெனப" என்றது சூத்திரமாதலின். (கரு)

மைந்தர்கள் வலிதிற் பற்றின் மறுமையு மின்று மாறா
வெந்துயர் நரகு முண்டு வேந்தயான் விழைந்த தன்றாற
சிந்தையிற் கவலை வேண்டா சேர்ந்திடிற் றவங்கள் கல்வி
யுந்திரும புகழுக் ளாதி யொழியுமென் றெண்ணிற் கேளாய

(இ - ள்) ஆடவர்கள் வலிமையாகப் பிடித்துக்கொண்டால் மறுமைப்பயனும் முண்டாகாது ஒழியாத வெவ்விய துயர்விளையும், நரகமுமுண்டாகும் அரசனே! யான்விரும்பினேனாதலால் மனதிற் கவலைகொள்ள வேண்டாம் (என்னைக்) கலந்தால், தவங்களுங் கல்வியும் பெரிய கீர்த்தியும் முதலியன வொழியுமென்று நினைப் பாயாயின், இன்னுங்கேட்பாயாக எ - று. (கசு)

சோதரர் தொழிந்த போதுந் தெவ்வடு மனனு நினைப்
பாதனி னீறு செய்வே னன்றெனிற் படிவம் வேறா
யாதரு தேய நீங்கி யரியகா னடுத்துக் கொடப
வூதருஞ் சாபஞ் செய்வே னுணர்மதி யென்று பின்னா

(இ - ள்) பகைஞரைக்கொல்லும் பார்த்திபனே! (என்னைக்) கலவாதொழிந்த காலத்திலும் உன்னைப் பூமியிலே சாம்பராக்குவேன் அல்லாவிடின் உருவம் வேறு இப்பொருந்திய தேயத்தையொழிந்து அரியவனத்திலலையும்படி துன்பந்தருஞ் சாபங் கொடுப்பேன் அறிவாயாகவென்று பின்னும் எ - று.

ஊர் தரு - திரியத்தக்க. மதி - அசை. (கஎ)

வெள்ளமு மணையி னிற்கும் வெங்கழ லரவ மாதி
பொள்ளெனத் தடையி னிற்கும் புலனிலார்க் கெழுந்த காமம்
பள்ளமென் மடையில் வெள்ளம் பாயவே போலு மந்தக்
கள்ளியக் காளை யார்பங் கனுமெனத் தழுவி னாளே.

(இ - ள்) (பெருக்கெடுத்து வந்த) வெள்ளமும் அணைக்கு அடங்கிநிற்கும் வெவ்விய அக்கினியும் பாம்புமுதலியன தடையால் விரைந்து (கட்டுப்பட்டு) நிற்கும் (ஆனால்) அறிவில்லாதவர்களுக்கு உண்டான காமமானது பள்ளமென்று சொல்லும் மடையிலே வெள்ளமானது பாய்ந்துசெல்வதே போலும் (ஆதலின்) அந்த வஞ்சகி யாகிய முகுந்தையென்பவள் அக் காளைப்பருவமுடைய உருக்குமாங்கதமன்னனை யார் பைவிரைந்து ஆலிங்கனஞ் செய்தனள் எ - று. (கஅ)

கொல்லிய வொருவேய லந்து கொயயெனத் தழுவ லோடு
மெல்லியா ரெஞ்ஞர் போல் வேந்தனங் கரர மெய்தி

நல்லிழை மாது செய்தி நன்றுநன் றென்ன நக்குற்
றொல்லெனத் திணிந்த தோளா லுகைத்துமன் னிலத்தில் வீழ்த்தான்.

(இ - ள்) ஒரு பேயானது கொல்லும்படி வந்து விரைந்து தழுவவும், (அச்சப்பட்டு) மங்கையர் மனம்போல உருக்குமாங்கதன் (மனதில்) அச்சமடைந்து, நல்ல பணிகளை யணிந்த இம்மங்கையின் செயல் நன்றாயிருந்தது நன்றாயிருந்ததென்று நகைசெய்து, விரைவாகத் தனது வலிய தோளாலுதைத்து மட்டையின்மேல், (அவளை) விழச்செய்தனன் எ - று.

கொல்லிய - செய்யியவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (க௯)

கால்பொரு கொழுங்கொம் பற்ற காமரு கொடிபோல் வீழ்ந்த
வேல்பொரு விழியி னாட்கு வெற்றிவேற் குமரன் கூறும்
சால்பொரு வியனின் செய்தி சற்றுமுன் னறிந்தே னாயிற்
பால்பொரு மொழியா யிங்குப் பட்டாத்தேன் படாதேனே.

(இ - ள்) கால்களொத்த கொழுகொம்பற்ற அழகிய பூங்கொடிபோல விழுந்த வேற்படைபோலுங் கண்களையுடைய முகுந்தைக்கு வெற்றிபொருந்திய வேலேந்திய உருக்குமாங்கதன் சொல்கின்றனன் மேம்பாடற்ற உன் செயலைச் சிறிது முன்னரே தெரிந்திருப்பேனாகில், பால்போலும் மதுரமான சொல்லையுடையாளே! இங்கு வரமாட்டேன், வரமாட்டேன் எ - று. (உ0)

மாதவ முனிவ னில்லின் மாதரா ளென்று நின்பால்
சீதள நறுநீர் வேண்டிச் சேர்ந்திடு மெனக்கிஞ் ஞான்று
பாதக நிறைய தாழும் பரிசினை விளைத்தாய் வாளான்
மோதுவ லஞ்சி னேனுன் முனிவனை யென்று மீண்டான்.

(இ - ள்) பெருந்தவமுடைய முனிவனாச்சிரமத்திலிருக்கும் முனிபத்தினி யென்று உன்னிடத்திலே குளிர்ந்த நல்ல சலத்தை விரும்பி (தாகவிடாயால்) இங்குற்ற வெனக்கு, இப்பொழுது பாவமிக்க தாழ்வான தன்மையைத் தந்தனை. (உன்னை யென்) வாளால் வெட்டுவேன் ஆயினும், முனிவனுக்குப் பயந்தேனென்று (அவ்விடம் விட்டுத்) திரும்பினான் எ - று. (உக)

மீண்டவன் றன்னை நோக்கி வெய்தென முகுந்தை சீறித்
தீண்டுதற் கரிய தாமென் றிருத்தகு கற்புஞ் சிந்த
வீண்டுபே ரழகிற் போந்தா யின்பமுங் கொடுத்தா யில்லை
மாண்டநின் னுடலிற் குட்ட மருவுக வல்லை யென்றாள்.

(இ - ள்) முகுந்தை, (அவ்வாறு) சென்ற உருக்குமாங்கதனை விரைவாகக் கோபித்து, தொடுதற்கரியதாகிய என் சிறந்த கற்புநிலையுங் கெடும்படி நெருங்கிய பேரழகுடன் வந்தனை எனக்குச் சுகமுங் கொடுத்தாயில்லை. (ஆதலின்) மாட்சிமைப் பட்ட உன்றுடலிற் குட்டநோய் விரைவிலுண்டாகுகவென்று சபித்தனள் எ - று.

வேட்டது பெறாது சால வெதும்பினா ளாத லாலே
கோட்டமின் றகித நீவு கூறுதல் செய்யா ளன்றி
யோட்டமை யொருக் குடைய மாநி னுண்முகம் பாரே னென்று
நீட்டிய [illegible] வாளா வென்றனன் றிரும்பிப் பாரான்.

(இ - ள்.) இச்சித்ததை யடையாமல் மிகத் துன்புற்றனள். ஆனபடியால், தளர்ச்சியில்லாமல், சாபந்தீர்வு சொல்லமாட்டாள். அல்லாமலும் மனவுறுதியில்லாத அமமுருகந்தையின் பிரகாசிக்கின்ற முகத்தைப் பார்க்கமாட்டேனென்று, மிக்க புகழையுடைய உருக்குமாங்கதன் திரும்பிப்பாராமல் வாளா சென்றனன் எ - று

வாளா - சும்மா. (உ௩)

பெண்ணிருங் கொலையே போலப் பெண்ணிடு சாபந் தானு
மண்ணிடைக் கொடிது போலு மாதவ ளிடுசா பத்தால்
வெண்ணிறக் குட்ட மெய்யில் விரவிய வரச னேங்கிக்
கண்ணிய கருத்துண் மாழ்கிக் கணேசனை நினைந்துச் சொல்வான்.

(இ - ள்) பூமியிலே பெரிய பெண் கொலையையேபோலப் பெண்பாலார் கொடுத்த சாபமும் கொடிதுபோலும் பெருந்தவமுடைய அமமுருகந்தை யிட்ட சாபத்தாலே அவன் தேகத்தில் வெண்குட்ட வியாதி பொருந்தியது அதனை உருக்குமாங்கதன் கண்டு எண்ணங்கொண்டு மனதில் வருந்திக் கணேசப்பெருமானைத் தியானித்துச் சொல்கின்றான். எ - று (உ௪)

அறிந்துநின் றொழும்பிற் சற்று மடியனேன் பிழைத்த தில்லை
சிறந்தவன் புடையார் மாட்டுன் றிருவரு ளோவ தில்லை
சிறந்தநின் னருளுண் டாயிற் றீதெனை யடாவ தில்லை
யறிந்திடாப் பிழையுண் டாயி னதுபொறுத் தருளல் வேண்டும்.

(இ - ள்) தேவரீருடைய பணிவிடையில் அடியேன் சிறிதும் அறிந்து தவறினதில்லை மேம்பட்ட அன்புடைய பத்தர்களிடத்திலே தேவரீருடைய திருவருள் நீங்குவதில்லை. சிறப்பமைந்த தேவரீருடைய திருவருள் விலாசம் உண்டாயிருக்குமாயின் தீமையென்பது அடியேனைத் துன்புசெய்வதில்லை அறியாமற்செய்த குற்றமுண்டாயிருப்பின் அதனை மனம்பொறுத்தருளல்வேண்டும், எ - று. (உ௫)

சிட்டரைக் காப்பா யென்றுந் துட்டரைத் தெறுப்பா யென்று
முட்டறு வேத மெல்லா மொழிவது மெய்யே யாயிற்
பெட்டவம் முருந்தை மாழ்கப் பிரிந்தது தருமமாக
விட்டவள் சாபத் தாலே யெனக்குநோ யடைப்ப தாமே.

(இ - ள்) சிஷ்டரைக் காப்பவனென்றும், துஷ்டரை யழிப்பவனென்றும், இடையூறில்லாத வேதங்களெல்லாம் முறையிடுவது உண்மையேயாயின், அமமுருகந்தை யென்பவள் துன்புறும்படி (யான்) பிரிந்து சென்றது தருமமாயிருக்க, (அவள்) கொடுத்த சாபத்தினாலே எனக்கு நோயுண்டாவது தருமமா? எ - று (உ௬)

தூயவிஞ் சையரு நாணுஞ் சுடரொளி வனப்பு நீங்கித்
தாயரு மிகழக் குட்டஞ் சார்ந்தவெ னுடலை யிந்தக்
காயழற் கடத்தின் மாய்ப்ப தல்லது கைக்கொண் டேற்ற
பேயர சாட்சி செய்யேன் புனிதனே யென்று நைந்தான்.

(இ - ள்) பரிசுத்தமான விநாயகக்கடவுளே! புனிதமான வித்தியாதரர் கரும நாணத்தக்க சூரியகாந்திபோன்ற (என்) அழகொழிந்து, (பெற்ற) தாயமாரும் இகழும்படி குட்டநோய் பொருந்திய என் தேகத்தை இந்தக் கொதிக்கின்ற தீயமான

னத்திலேயே யொழிப்பதல்லது, உடன்கொண்டு ஊரிற்சென்று ஆக்கசெய்யமாட்டேன் என்று வருந்தினன் எ - று (உஎ)

காவல னிவ்வா றெண்ணிக் காட்டிடைச் செல்லா னங்கோர்
பாவிய வாலங் கண்டு படாந்தத னிழலை யுற்றான்
மேவிய வேட்டைக் கானின் வேந்தனைத் தேடிக் காணா
தோவிய சிந்தை யோடு முடன்வந் தார்நகர்க்குச் சென்றார்

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதராசன் இவ்வகையாகக் கருதி, வனத்தின்வழியே செல்பவனாகி, அங்கே ஓர்படாந்த ஆலமரத்தைக்கண்டு பரவியுள்ள அதன் நிழலிலே தங்கினன்; பொருந்திய வேட்டைக்கானிலே உடன்வந்த (மந்திரி முதலான) வர்கள் அரசனாகிய உருக்குமாங்கதனைத் தேடிக்காணாமல், வருந்திய மனத்துடன் தம் நகரத்திற்குச் சென்றார்கள் எ - று

படாந்த + அதன் = படாந்ததன். அகரம் தொகுத்தல் (உஅ)

உருக்குமாங்கதன் சாபம்பெற்றது முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - கசச

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபத்தீர்வுகூறியபடலம்.

குட்ட வேந்தனை நோக்கிய கோதினால்
வட்ட வானில் வழுக்கி விழுந்தெனச்
சுட்டு பேரொளி யாதவ னூர்ந்தேர்
பட்ட தன்று பனிக்கடல் வேலையின்.

(இ - ள்) குட்டநோய்பொருந்திய உருக்குமாங்கதராசனைக்கண்ட குற்றத்தினால், (எல்லாவற்றையும்) சுடுகின்ற பேரொளியுடைய சூரியன் தேரானது, வட்டமாகிய ஆகாயத்தினின்று வழுக்கிவிழுந்தாற்போல, குளிர்ந்த மேற்கடலிலே விழுந்தது [சூரியன் அத்தமாயினன்] எ - று (க)

நாட்டி னுள்ளவர் காணுறு மன்னவன்
ஒட்டு வேற்படை மன்னவ னென்றொரு
கோட்டு மாமுகன் கூட்டிய மாயையி
னீட்ட மென்ன விருள்பரந் திட்டதே

(இ - ள்.) நாட்டிலுள்ளவர்கள் (அவன் தேகம்பொலிவிழந்து குட்டநோயுற்றதைக்) கண்டால், (சத்துருக்களை) அழிக்கும் வேலாயுதமேந்திய உருக்குமாங்கதன் நாணமடைவானென்று, ஒற்றைக்கொம்பையுடைய விநாயகக்கடவுள் உண்டுசெய்த மாயையின் பெருக்கினைப்போல இருள்பரவியது. எ - று. (உ)

இரவ லாளரி டர்த்திமி ராவலைக்
கரவு செய்யுமிக் காலைய யினான்றுநாய

விரவு வாமென விழ்பசி தாகமும
பரவு சோகமும பற்றவிருந்தனன.

(இ - ள) யாசகர்களிடத்தில (தமமை) இராதவிதமாக வஞ்சிக்கும இக்காளைபபருவமுடைய உருக்குமாங்கதனை இபபொழுது நாம சேருவோமென்று, மிகக பசியுந தாகமுஞ சோகமும பற்ற (வருந்தி) இருந்தனன எ - று.

இரவலர்க்கு விசேடமாகத் தானங்கொடுத்தவனாதலின அவ்வுருக்குமாங் கதனைப பகைத்துள்ள பசி தாக சோகங்கள இதுவே சமயமென்று பற்றினவென்றா

உண்டி யின்றி யுறங்குக லின்றிமுன
கொண்ட டாத்துயா கொண்டு மன்னவன்
மண்டு மின்னலை மாற்றவந் தானெனத
தெண்டி ரைக்கடற் செங்கதிர் பூத்ததே.

(இ - ள) ஆகாரமில்லாமல நித்திரையற்று, முன (ஒருகாலத்தும) பெறாத துன்பத்தைக கொண்டிருக்கும உருக்குமாங்கதனுடைய நெருங்கிய துன்பத்தையொழிகக வந்தவனென்று சொல்லுமபடி, தெளிய அலையையுடைய கடலிலே, செவவிய கிரணங்களையுடைய சூரியனுதித்தனன எ - று

கதிர் என்றதற்கேற்பப பூத்ததென அஃறிணை யொருமைமுடிபு கொடுத்துக கூறினரெனக. (ச)

காலை முற்றுங் கடன்முடித் துள்ளமென
ஞாலை யத்தி னருட்கண நாதனை
மாலை யணிபின மகிழ்த்து வழிபடும
வேலை விண்ணிடை நாரதன மேயினன

(இ - ள) (உருக்குமாங்கதமன்னன) காலைப்பொழுதிற செயயும நித்திய கடனை முடித்து, மனமாகிய திருக்கோயிலில, கிருபாமூர்த்தியாகிய கணேசப்பெருமானை அனபாகிய மாலையாற பிணித்து வழிபாடு செயயுங்காலத்தில, ஆகாயவீதியில நாரதமுனிவர் பொருந்தினர எ - று (ரு)

அருக்கன வேறகன வானியங குற்றெனப
பொருக்கெனச்செலுந தேவிர் முனிவனை
யுருக்கு மாங்கத னெய்யென நோக்கினு
னுருக்க மோடுமங கோலிடு வானரோ.

(இ - ள) வேறோர் சூரியன பரந்த ஆகாயத்திற சஞ்சரிப்பதுபோல விரைந்து செல்கின்ற தெய்வீகமுடைய நாரதமுனிவரை உருக்குமாங்கதராசன விரைந்து தரிசித்து மனவுருக்கத்துடன ஓலமிடுவானாயினன எ - று

நோக்கினுன - முற்றெச்சம. (சு)

வேறு

அடிகளே யோல மோல மமரர்கண முனிவா வோலம
வடியிணை யமுதந தேக்கு மகதியாழ்த் தலைவ வோல
நெடியவன் முதலோர் துன்ப நீக்குவா யோலம மோலம
படியிசை யடியேன றுன்பும பாற்றுவா யோலமோலம.

(இ - ள்.) சுவாமிகளே! ஓலம் ஓலம் தேவாகருமுனிவரே! ஓலம். வடித்த இசையாகிய அமுதத்தைத் தேக்கெடுக்கும் மகதிவீணையை யேந்திய தலைவரே! ஓலம். திருமால் முதலியோருடைய துன்பங்களை யொழிப்பவரே! ஓலம். ஓலம். பூமியிலே அடியேனுடைய துன்பத்தையும் ஒழிப்பாய் ஓலம் ஓலம். எ - று.

நாரதமுனிவர் கரத்திலுள்ள வீணையை மகதிவீணையென்பது வழக்கு (௭)

அருட்பெருங் கடலே யுன்ற னடைக்கல நாயேன் கண்டாய்
மருட்கடல் கடந்தோய் வீமன் மகனடி யேனென் னாமம்
முருக்குமாங் கதனீங் கெய்தி யுன்னருள் வழங்கு கென்று
வெருக்கொளு மயக்க நீங்கி விளித்தெதிர் தொழுது நின்றான்.

(இ - ள்) பெரிய கருணைக்கடலே! அடியேன் தேவரீருடைய அடைக்கலம். மயக்கமாகிய கடலைக்கடந்தவரே! அடியேன் வீமராசன் மகன் என் பெயர் உருக்குமாங்கதன் தேவரீரிங்கடைந்து உமது திருவருள் புரியவேண்டுமென்று, பயங்கொள்ளும் மயக்கமொழிந்து கூப்பிட்டு எதிரேபணிந்து நின்றனன் எ - று (௮)

கனைத்தழைத் தன்றை நோக்கிக் கரைந்துசெல் புனிற்றாப் போல
வினைத்தவை யுணர்ந்த மேலோ னவன்விளி கேளா முன்னம்
நினைத்துறு வினையி னீங்கி நேரெலன் னெதிரே போந்தான்
றனைச்சரண் வணங்கிப் போற்றித் தாபதி சாற்ற லுற்றான்.

(இ - ள்) கனைத்துத் தன்னுடைய கன்றைநோக்கி மனங்கரைந்து செல்கின்ற தலையீற்றுப் பசுவைப்போல, எல்லாவற்றையுமறிந்த மேலோனாகிய நாரதபகவான் அவனை கூப்பிடுவதைக் கேட்குமுன்னமே, தாம் நினைத்துக்கொண்டிருந்த செயலினின்றும் விலகி விரைந்து எதிரேசென்றனர். உருக்குமாங்கதராசன் அவர் திருவடியைப்பணிந்து துதிசெய்து உரைக்கலுற்றனன் எ - று. (௯)

வேறு

வேட்டையின் வந்தநான் மிகுந்த தாகநோய்
மாட்டலின் வனத்திடை வனத்தை நாடியே
கோட்டமில் சிந்தையிற் கொட்புற் றெய்தினேன்
மூட்டிய வினையினான் முகுந்தை வாழிடம்.

(இ - ள்.) வேட்டையின் விருப்பால் (வனத்திற்கு) வந்த அடியேன் மிக்க தாகநோய் துன்புசெய்தலின் வனத்தில் வனத்தைத்தேடி, கோணுதலில்லாத மனத்துடன் வருந்தி, முன்செய்த தீவினைப்பயனால் முகுந்தையென்பாள் வாழும் (கவிமுனிவன்) ஆச்சிரமத்தை யடைந்தேன் எ - று.

வனமிரண்டனுள் முன்னையது காடும், பின்னையது நீருமாம் (௧௰)

உடலழி தாகநோய்க் குதகம் வேண்டினேன்
கடல்விழி யுயிர்பழி காம தாகநோய்
படாதவெண் ணிடப்பற்றி யாவைக்கண்
டடுப்பின் நோய்சமித் தடைவித் தாவநேரா

(இ - ள்) தேகத்தை வருத்தும் தாகநோய்க்காக நீரைக்கேட்டேன் கடல் போலும் விழியையுடைய அம்முகுந்தை உயிரை வருத்தும் காமதாகத்த கம கிட [illegible]

னது தன்னைத் துன்புசெய்ய, (என்னை வேண்டினள்) என்னிடத்தில் (அவ்வகை) பற்றில்லாமையைப் பார்த்து, கொல்லத்தக்க இந்நோயை (அடைகவென)ச் சபித்து அடையச்செய்தனள். எ - று (௧௧)

பயில்பதி யினிச்செல்பப் பற்று வைத்திலே
னுயிரினை விடுபமே யுளந்து ணிந்துளேன்
செயிரறு தவம்பல் காலஞ் செய்தெனை
யயாவுறத் தந்தவாக் காகத் தாங்கினேன்.

(இ - ள்) யான்வசிக்கும் பதிக்கு இனிப்போகப் பற்றுவைத்தேனல்லேன் உயிரை விடுவதாகவே மனந்துணிந்திருக்கின்றேன். (ஆனால்) குற்றமற்ற தவத்தை அநேககாலஞ்செய்து வெறுப்புற என்னைப்பெற்ற தாய்தந்தையார்களுக்காக (இன்னும் உடலைத்) தாங்கி யிருக்கின்றேன். எ - று (௧௨)

வழிமது வெனவிசை வடிக்கும் வீணையோய்
செழிமலர்ச் சேவடி சேர்த்தி நாடொறும்
வழிபடு கணபதி யருளின் வண்மையால்
விழியெதிர் காணுமா விசும்பிற் றோற்றினை

(இ - ள்) வழிகின்ற தேனைப்போல இசையைவடிக்கும் மகதிவீணையை யேந்திய நாரதமுனிவரே! செழித்தமலர்களைச் செவ்வியதிருவடியிற் சோத்தித் தினந் தோறும் நான்வழிபடுகின்ற கணேசப்பெருமானுடைய திருவருள் வளத்தினால் என் கண்ணெதிரே காணும்படி ஆகாயத்திலே தேவரீர் காணப்பட்டீர் எ - று (௧௩)

நாரத முனிவநின் னளினச் சேவடி
சாரநான் பெறுதலிற் றன்றுங் குட்டநோய்
தீரவே பெற்றுளேன் செம்மல் வீமனிவ்
வாரமே மலட்டினை மாற்றும் வாரமே.

(இ - ள்) நாரதமுனிவரே! தேவரீருடைய தாமரைமலர்போன்ற செவ்விய பாதங்களை அடியேன் சாரப்பெறுதலால், துன்புசெய்யுங் குட்டநோயைத் தீரவே பெற்றேன் செம்மலே! (என்பிதாவாகிய) வீமராசன் தன் மலட்டுத்தன்மையை மாற்றிய வாரமும் இவ்வாரமேயாம். எ - று (௧௪)

இன்னன பலவுமங் கியம்பி யெம்பிரான்
வினையிது தீருமா விளம்பு கென்றனன்
முன்னவள் வேண்டுமுன் முகத்தை நோக்குபு
தன்னிகர் நாரதன் சாற்ற னேயினன்

(இ - ள்) இவ்வகைய வார்த்தைகள் பலவற்றையும் அப்பொழுது கூறி, எம்பெருமானே! குட்டநோயாகிய இவ்வினை தீரும் வழியைக்கூறியருள்கவென்றனள் தன்னைத்தானே நிகராகிய நாரதமுனிவர் போர்வளர்கின்ற முருக்கம்பூவைப்போலும் அழகுவாய்ந்த உருக்குமாங்கதனை நோக்கிச் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று

திருமா இ:தில ஆ என்பது ஆறு என்பதன் தொகுத்தல்.

வேள்ளைநலத்த முன்னவள்ரென்னும் அன்மொழியால் முருக்கென்னும்.

வேறு

குதம்பையான் றொருத்திற் றுயல்வருங் காதிற் கொற்றவ நின்குடை நிழலி
னிதம்பெறு வித்ரப தேயமென் றோங்கு மிந்தநாட் டினுறு நான் வருங்காற்
கதம்பமா நகரி னதிசய மொன்று கண்டன னஃதியா தெனனின்
மதம்பொழி களிநல் யானைமா முகவன் மந்திர முள்ளதந் நகரின்.

(இ - ள்) காதிலணிந்த குதம்பையானது தொங்கிய பிடரியின்மேலே அசைகின்ற உருக்குமாங்கதனே ! உன்குடை நிழலிலே நன்மைபெற்றுவிளங்கும் வித்ரப தேயமென்று உயர்ந்த இந்தநாட்டிலே இன்று நான் வரும்பொழுது, சிறந்த கதம்ப நகரத்திலே ஓரதிசயத்தைப் பார்த்தேன். அஃதியாதெனின், பொழிகின்ற நல்லமதச் செருக்கையுடைய சிறந்தயானைமுக விநாயகக்கடவுள் திருக்கோயில்ஒன்று அந்நகரத்தி லுள்ளது. எ - று. (௧௬)

மந்திர மதனு ளமர்ந்தருள் சிந்தா மணியெனும் பெயர்விநா யகனை
முந்துற வணங்கி யவரவர் வேட்ட முனிவிலா வரம்பெறு கின்றார் [தத்
கொந்தொளிக் கோயின் முன்புறக் கணேச குண்டமென் றொருபெருந் தீ
மந்தரத் தவரும் வியத்தகு பெருமை யணிந்திருக் கின்றதாங் கதனில்.

(இ - ள்) அக்கதம்பநகரத்திலே, திருக்கோயிலினுள்ளே யெழுந்தருளியுள்ள சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய விநாயகக்கடவுளை முற்படப்பணிந்து, அவரவர்விரும்பிய அழிவில்லாத வரங்களைப் பெறுகின்றார்கள். தொகுதியாகிய ஒளியையுடைய அத்திருக்கோயிலின் முன்னே பொருந்தக் கணேசகுண்டமென்னும் பெயர்கொண்டு ஒருபெரிய தீர்த்தமானது தேவர்களும் அதிசயிக்கத்தக்க மேம்பாடுற்றிருக்கின்றது எ - று

கொத்து - கொந்து , இதுமெலித்தல் (௧௭)

அடங்கருங் குட்ட நோயினன் முதிய னல்லல்சேர் சூத்திர னொருவ
னிடங்கர்க ளுலவுந் தீம்புனற் றீர்த்த யாத்திரைக் கேகுவா னடுத்து
மடங்கரு மகிழ்வி னாடின னெழுந்தான் வல்வினை யொடும்பிணி தீர
விடங்கமெய் யினனாய் விநாயக னுருவு மேவினன் விண்ணுமேக் கறவே.

(இ - ள்) அடக்குதற்கரிய [அதிகரித்த] குட்டநோயுடையவனும், விருத்தனும், துன்பமைந்த சூத்திரனுமாகிய வொருவன், முதலைகளுலவுகின்ற மதுரமாகிய நீரையுடைய தீர்த்த யாத்திரைக்குச் செல்லச்சென்று, எல்லையில்லாத களிப்புடன் (அக்கணேசகுண்டத்தில்) மூழ்கியெழுந்தனன். கொடியவினையோடுங் குட்டநோயொழிய விடங்கதேகமுடையவனாய், தேவர்களும் அங்கலாய்க்கும்படி விநாயகர் திருவுருவை யடைந்தனன். எ - று

இடங்கர் - முதலை எகுவான் - வினையெச்சம்; இதில் வான் வினையெச்ச விகுதி. விடங்கம் - உளியிடப்படாதது எனவே திவ்வியமெனக. (௧௮)

உமாபதி யுயிர்த்த முன்னவ னருளா லொலிபுகழ்க் கணங்கண் முன்னுறுத்து
விமானமேற் கொண்டு விநாயக னுலக மேவின னனையவ னதனு
லிமாசல மனைய தோளினுய நீயு மெய்த்திருந் தாடியே யமரர்
தமாதுற் றசைகளுந் தருமமா திகளுஞ் சமைமதித் தனைக்குமிப் பெருநோய்.

(இ - ள்.) உமாதேவி நாயகராகிய சிவபெருமானது மூத்தபிள்ளையாராகிய விநாயகக்கடவுள் திருவருளால், ஒலிக்கின்ற கீர்த்தியையுடைய சிவகணங்களை முன்னே செலுத்திய விமானத்திலேறிவந்து விநாயகக்கடவுளுலகை யடைந்தான் அச்சூத்திரனாதலின், இமாசலத்தை யொத்த தோளையுடைய உருக்குமாங்கதராசனே! நீயும் அங்கடைந்து அதில் மூழ்கி எரம்பமூர்த்தியின் பூசையுந் தருமமுதலியனவுஞ் செய்க இப்பெருவியாதி (அக்கடவுளருளால்) விலகும்.

மதி - முன்னிலை யசையிடைச்சொல். (௧௯)

முரிதிரை சுருட்டும் விரிகடற் பாப்பின் மொய்த்துறு மருந்தெலாஞ் செயிர்த்துக்
கரிபரி யிரத மாதிக டானங் காதலித் தியல்புளி செயினுந்
தரியலார்க் கிடிபோ லுற்றவேற் கரத்தாய் தாங்குநின் சாபநோய் கம்பப்
புரிவளர் சிந்தா மணிவிநா யகரா லல்லது போன்றுறா தென்றான்.

(இ - ள்.) பகைஞர்க்கு இடியேறுபோன்ற வேலாயுதத்தைக் கையிலேந்திய உருக்குமாங்கதராசனே! முரிகின்ற அலைகள் சுருட்டும் பரந்த கடல்சூழ்ந்த பூமியில் நெருங்கியுள்ள அவிழ்தங்களையெல்லாம் புசித்தாலும், யானை குதிரை தேர்முதலிய தானங்களை ஆசையோடு விதிப்படிசெய்தாலும், ஏற்றுள்ள உன்சாபநோயானது கம்பநகரத்திலெழுந்தருளியுள்ள சிந்தாமணி விநாயகராலல்லாமல் ஒழியாது என்று (நாரத முனிவர்) கூறினர். (௨௰)

நாரதர் உருக்குமாங்கதனுக்குச் சாபந்தீர்வுகூறியபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௪௬௩

இந்திரன்சாபம்பெற்றபடலம்.

மாடகமு றுக்கியிசை பாடுமுனி நீடுபிணி மாற்றுமுறைமை
நாடியுறை செய்கவுமெ கிழ்ந்துகழ னைவலவ யந்துபணியாக்
கூடியநல் லன்பினிது கூறுவனு ருத்தவக தம்பநகரிற்
பீடுறவி ருந்தபெரு மானையெவர் பூசனைசெய் பேணினர்களே.

(இ - ள்.) தந்திரிகளை முறுக்கி இசைபாடுகின்ற நாரதமுனிவனை, குட்டவியாதியை யொழிக்கத்தக்க முறைமையை யோசித்துக் கூறவும், வீரக்கழலணிந்த உருக்குமாங்கதன் மனமகிழ்ந்து அன்புடன் பணிந்து, ஆசையோடினிதாகச் சொல்கின்றனன் அருந்தவமுடைய முனிவரே! கம்பநகரத்திலே பெருமை பொருந்த எழுந்தருளியிருக்கும் விநாயகக்கடவுளை (இதன் முன்னே) எவர்தாம் பூசனைசெய்தனர்? எ - று.

மாடகம் - தந்திரி. முறுக்காணி. (௧)

விற்றமழை பெய்யசுடர் வீசுவளி யென்றிவைக டக்குதவுசெம்
மாற்றுமுனி மேதைபுவி மன்னுயிர்க ளுய்யவரு மாதவநினைக்
கேற்றிடுகை மாற்றமொழி யென்புரிவ தென்னவுள மிரங்கி யருள்கூர்
சீறியநன் மேனியவி ரிந்திடம கிழ்ந்துமுனி செப்ப லுறுவான்.

(இ - ள்.) பெய்கின்ற (மிக்க) மழையும், காய்கின்ற சுடரும், வீசுகின்ற காற்றுமென்றுசொல்லப்படுகின்ற இவைகட்குச் செய்யுங்கைம்மாறு ஒன்றுளதோ?

(இல்லை, அதுபோல) உலகிலுள்ள நிலைபெற்ற வுயிர்களை உச்சீவிக்கும்படி வந்த நாரத முனிவரே! தேவரீருக்கு எதிராக அடியேன் செய்யத்தக்க பிரதியுபகாரம் யாதிருக்கின்றது? மனமிரங்கி யருளவேண்டும் கோபஞ்செய்யலாகாதென்று யாசிக்க, நாரதமுனிவர் மகிழ்ந்து சொல்லலாயினர் எ - று. (௨)

முந்தையொரு காலமுடி வானவர்க ளிறைஞ்சமுகி லூர்தி சுதன்மைமா
மந்தமணி யாதனமி ருந்தரசு செய்தொளிர்த லைமகற்கு மளவி
சந்திலுறு பெண்ணையெதிர் வந்தடிப ணிந்துதொழு தாதன மளித்
தெந்தவுல குந்திரியு மெந்தையுள தேலதிச யம்புகலென

(இ - ள்) முன்னொருகாலத்தில், மேகவாகனனாகிய இந்திரன் சுதன்மை மண்டபத்திலே, அழகிய இரத்தின சிங்காதனத்திலிருந்து தேவர்கள் வணங்க அரசு செய்து கீர்த்தி நிறைந்திருக்கையில், அவ்விடத்திலுற்ற என்னை எதிர்கொண்டு அடியிற் பணிந்து நமஸ்கரித்து ஆதனமொன்று கொடுத்து (அதிலிருக்கச்செய்து) எல்லாவுலகங்களிலுஞ் சஞ்சரிக்கும் எந்தையே! அதிசயமுள்ளதாயிற் கூறுகவென வினவ எ - று.

சுதன்மை - இந்திரன் கொலுவிருக்கை மண்டபத்தின் பெயர் (௩)

இந்திரனை நோக்கியிது கூறுதலி னேந்துகனி லங்குகுலிச
வெந்திறலி னுயவளரு மேதினியி லெந்தனமை யோதி னிமிடை
யந்தணர்க ளாற்றரிய மாதவமி யற்றியருள் சேர்கவு தமன்
மந்திரவ முறகடவுள் முன்னவதுவை செய்தமட மாதகலிகை

(இ - ள்.) இந்திரனை நோக்கி இதனைச்சொல்ல விசைந்தேன் பிரகாசிக்கின்ற வச்சிராயுதத்தாலாகிய வெவ்விய வலியுடையவனே! வளர்கின்ற பூலோகத்தையடைந்தேன். அப்பூலோகத்திலே வேதியர்கள் செய்தற்கரிய பெருந்தவஞ்செய்து திருவருளடைந்த கவுதமமுனிவன் மந்திராக்கினி முன்னதாகத் திருமணஞ்செய்த இளமங்கையாகிய அகலிகையென்பவள் (ஒருத்தியுள்ளாள்) எ - று. (௪)

அன்னவட னக்கழகி னுலகி னொப்பவர்கள் யாவருமிலை
பொன்னுடையி னுமருமா துகலை மாதுசசி பொற்பினிரதி
நன்னருந் துயைதிதி நாடியதி லோத்தமைந லங்கொளதிதி
பின்னவரும் வெந்திடுத லன்றியவண் முன்னெதிர்வ ராகவிலரே

(இ - ள்) அவளுக்கு அழகிற் சமானமானவர்கள் உலகத்திலே யொருவருமிலர் பீதாம்பரமணிந்த திருமாலின் மார்பகத்துள்ள திருமகள் - சரசுவதி - இந்திராணி - அழகிற்சிறந்த இரதி - நல்ல (அத்திரிபாரியையாகிய) அநுசூயை - திதி - திலோத்தமை - நன்மைகொண்ட அதிதி இப்படிப்பட்டவர்களும் முதுகுகாட்டுதலன்றி (அழகில்) அவளுக்குமுன்னே எதிர்ப்போரிலர் எ - று.

திதி - காசிபன் மனைவியர் பதின்மூவரிலொருத்தி இவள் மக்கள் தைத்தியர். திலோத்தமை - தேவதாசிகளிலொருத்தி அதிதி - காசிபன் மனைவியரில் தேவரைப்பெற்றவள்

பொன்னுடை - பொன் வஸ்திரம் இது பீதாம்பரமென்பது வெந் - முதுகு

இரும்பிரசு தங்கக மெனனுமதின் மூன்றுமொரி மூளமுறுவ
லரும்பியபி ரானிசரா மல்லலுமதி கதலழி யாவென மனமும

விருமபியது கண்டவுட னென்னிலவை டன்னைவிர வாத நகரம
பெருமபுலவ ராறபுகழுவ தனறெனமொ ழிநதுபெயா குறறெ ருவினென.

(இ - ள்) இருமபு வெள்ளி பொனனென்னு மூமமதில்களும் பறறியெரி யுமபடி புன்னகைசெய்த சிவபிரானுடைய திருவடியையனறி, (பொருளாக) மதிபப தறியாத என்னுடைய மனமும (அவ்வகலிகையைக்) கண்டவுடனே இச்சித்ததென ருல, அவளையுடைத்தாயிராத நகரமானது பெரிய புலவாகளாற புகழசதககதனறு எனககூறி, அவவிடம விட்டுச சென்றேன எ - று.

இருமபிரசதங்கனகம என்பதை இரும்பு இரஜதம கநகமெனறு பதயபிரித துக்கொளக (௬)

வே று

சுநதர வகலிகை தொகுமிசை நுவல
விநதிர னிணாவிடு மெரிபடு மெழுகின
சிநதையு ளுருகினன செறிதுய ரகலக
கநதென மருவினன கவுதம னுருவம.

(இ - ள) அழகினையுடைய அகலிகையின் மிகுநத சிறப்பைசசொலல, இந திரனனவனை கொழுநதுவிடடெரியுமஅககினியிறபடடமெழுகுபோலததனமனமுருகி, மிககதுனபமானது விலகுமபடி விரைநது கவுதமமுனிவா வடிவேறறனன. எ - று.

கநது - வேகம (எ)

பொயகழி கவுதமா பூமபுன லாட
வைகறை நீஙகினா மறறது போழ்தின
மெயகழி மனமொடு மேவிய மகவா
னெயகனி கூநதனமு னினறிது மொழிவான

(இ - ள) பொய்மமொழியகனற [சததிய சீலராகிய] கவுதமமுனிவா அழ கிய நீரிலமூழக, விடியறகாலததது (ஆசிரமததினினறு) சென்றனா அந்தக்காலததில மெயமமையொழிநத மனதுடனபொருநதிய இந்திரன நெயப்பசைமிகக அளகததை யுடைய அகலிகைமுனனேநினறு இதனைச சொலவான எ - று

மகவான - இநதிரன இது நூறு அசுவமேதஞ் செய்தவனெனனும் பொரு ளில வநதது மகம=யாகம (அ)

சுடாவிடு மிளநகைத துவரிதழ்க கனிவாயக
குடநிகா வனமுலைக கொடிபுரை யிடையின
மடவரல கலவியின மருவுதற் கமளி
யிடுகடி தெனவவ ளெதிரிது மொழிவாள.

(இ - ள.) ஒளிவீசும சிறிய தநத பநதியும, பவளம்போனற உதடும, ஆ தொண்டைககனிபோனறவாயும, குடமபோனற (பூரிதத) அழகியமுலையும், (பூங) கொடிபோன்ற இடையுமுடைய பெணணே ' உடனபொருநதுதறகு விரைவிற படுக கையிடுகவெனக்கூற, (அகலிகை தன கணவரான கவுதமரென்று கருதி) அதறகுப் பதிலாக இதனைச் சொலகின்றனள. எ - று.

மடவரல - மடமைககுணம் வருதலையுடையாள. (௯)

வேறு

ஒருநாளு மொழுகாத வொழுக்கமுந் தவமென்னே யொழுகப் புக்காய்
முருகாரு மலர்ப்பொய்கைப் புனலாடிச் சந்திசெப் முறையி னாற்றிப்
பெருகார்வத் தொடுங்கடவுட் பூசைபுரி காலத்துப் பிழையே சாலத்
தருகாமப் பொருள்விழைதற் கேதுநுமக் கென்னென்னச் சாற்றி னாள்.

(இ - ள்) அரியதவத்தையுடைய முனிவரே! ஒருகாலத்தும் நடவாத நடக்கையை நடக்கப்புகுந்தீர். அது யாது காரணம்? வாசம்பொருந்திய மலரையுடைய தடாகத்திலே நீராடிச் சந்தியாவந்தன முதலியவற்றை வழக்கப்படி செய்து, மிக்க ஆசையோடு சிவபூசையைச் செய்யுங்காலத்திலே மிக்ககுற்றத்தையே கொடுக்கத்தக்க காமப்பொருளை விரும்புதற்கு உமக்குக் காரணம் யாது? என்று கூறினள் எ - று. ()

பட்டிமையிற் கவுதமனா வடிவெடுத்துப் படர்ந்தபெரும் பாவி செய்கை
கட்டழகி யறியாது தன்கணவ னெனவிதனைக் கரைந்த வெல்லைச்
சட்டமக வான்மொழிவா னறையலாய் நீராடச் சார்ந்தே னாங்கு
வட்டமுலை யொருமாது துகிலின்றி நீராடும் வனப்புக் கண்டேன்.

(இ - ள்) வஞ்சகமாகக் கவுதமமுனிவர் வடிவேற்றுவந்த மகாபாவியாகிய இந்திரன் செய்கையைப் பேரழகுடைய அகலிகை யறியாதவளாகித் தன் கணவரென்று இவ்வாறு சொல்லியகாலத்தில், விரைந்து இந்திரன் சொல்லுவான்: பெண்ணே! நீராடச்சென்ற நான் அங்கே வட்டமாகிய முலைகளையுடைய ஓர்மங்கை சேலையின்றி நீரிலமூழ்கும் அழகைக்கண்டேன். எ - று (கக)

உள்ளமழிந் தெழுந்தபெருங் காமத்தா லுஞற்றலுறுங் கருமந் தன்னி
லெள்ளளவு மனஞ்செல்ல வில்லையினி யுயிர்வாழ்வு மெய்தா தாகுங்
கள்ளொழுகு மலர்க்கோதாய் கலவிதரல் வேண்டுமது கடிந்தா யாகிற்
பொள்ளெனநின் னுயிர்மாழ்கச் சபிப்பனென் றுன்கேட்ட பூவை யன்னாள்.

(இ - ள்) மனமழிந்து தோன்றிய பெருங்காமத்தினால், செய்தக்க கருமத்தில், சிறிதும் மனஞ்செல்லவில்லை. இனி உயிர்பிழைத்தலும் அடையாததாகும். தேன்சிந்தும் மலர்களையணிந்த கூந்தலையுடையாளே! புணர்ச்சிகொடுக்க வேண்டும். அதனை விலக்குவாயாகில் விரைவாக உன்னுயிர்இறக்கச் சபிப்பேனென்றான் அதனைக் கேட்ட திருமகள்போன்ற அகலிகை எ - று (கஉ)

கைப்பிடித்துக் கனலவளர்ந்த காதலமிகுங் கணவர்மனங் களிக்குமாகக்
மெப்படியோ வப்படியே யிசைந்திடுதல் மேலைமுயர்க்கா மியல்பையெண்ணி
யப்படியே யாகவென விசைந்தமளி தனையடுத்தா ளமரர் கோமான [ன.
மைப்படி நின்விழிகண்டையாலுயர்ந்தமென் றுடனுவந்து மருங்கு சார்ந்தா

(இ - ள்) கையைப்பற்றி அக்கினிவலஞ்செய்த ஆசைமிக்க காதலருடைய மனமானது களிப்படையும் வகை எப்படியோ அப்படியே யிணங்கியிருத்தல் மாதர்களுக்கு இயல்பாதலைக்கருதி, அவ்வாறே யாகுகவென்று இணங்கி, சயனத்தைச் சமீபித்தனள். தேவராசனாகிய இந்திரன் மைபடிந்துள்ள உன் கடைக்கண்ணினாலே உயிர்பிழைத்தேனென்று சந்தோஷித்து உடனே அவளருகிற் சேர்ந்தனன் எ - று.

வேறு

செம்பொன் மணிகட் டிலினிருந்து சிறுபுன் முறுவல் முகத்தரும்பப்
பம்பு மணிமே கலைகதிப்பப் பவளக் கனிவா யிதழ்துடிப்ப
வம்பு கிழியத் திதலைமுலை வளர்ந்து விம்ம விடைநுடங்கக்
கொம்பின் மருங்கு நின்றாளைக் குடங்கை பற்றி யிருத்தினன்.

(இ - ள்.) செம்பொன்னாலாகிய கட்டிலில் (இந்திரன்) இனிதாகவிருந்து, சிறிய புன்னகையானது முகத்திலரும்ப, பூரித்த இரத்தினங்களாலாகிய மேகலாபரணமானது ஒலிக்கவும், செம்பவளம்போன்ற வாயிதழ்கள் துடிக்கவும், கச்சுகிழிபடவும், தேமல்படர்ந்த முலைகள் பூரித்து இறுமாப்படையவும், இடைதுவளவும், பூங்கொம்புபோலப் பக்கலினின்ற அகலிகையை உள்ளங்கையைப்பற்றி (சயனத்தில்) இருக்கச்செய்தனன். எ - று.

மேகலை - இஃதோரணி, முன்விளக்கப்பட்டது. வம்பு - முலைக்கச்சு; இஃதிக்காலத்து இரவிக்கையென வழங்கும். திதலை - தேமல். பவளக்கனிவாயிதழென்றதை பவளவாயென்றுங் கனியிதழென்றுங் கூட்டிப் பொருள்கொள்ளினுமமையும்; கனிவாய பவளவிதழெனினும், பவளக்கனிபோன்ற வாயினிதழெனினுமொக்கும். (௧௪)

அங்கைத் தலத்தால் முலைவருடி யாடை நெகிழ்த்துப் புறம்போக்கிப்
பொங்கு நிதம்பத் தடம்வருடிப் புகலுங் கரலீ லையும்புரிந்து
தொங்க லொடுமேவார் குழல்சோரச் சுடர்வா ணுதலு நனிநீவித்
திங்கண் முகத்தின் முத்தாடித் திகழ்தா டனமும் பலசெய்தான்.

(இ - ள்) அழகிய கைத்தலத்தினாலே முலையைப்பிடித்து, அவள் கலையையவிழ்த்துப் புறத்தேவீழ்த்தி, பொங்கிய கடிதடத்தைவருடி, (காமநூலிற்) கூறிய கரிகரலீலையுஞ்செய்து, மலர்மாலையுடன் நெடிய அளகபாரஞ் சோரும்படி, ஒளிவிளங்கும் ஒள்ளிய நெற்றியையும் நன்றாகத்தடவி, (பூரண) சந்திரன்போன்ற முகத்தில் முத்தமிட்டு விளங்குகின்ற பலதாடனங்களையுஞ் செய்தனன். எ - று.

நிதம்பம் - பெண்குறி. கரலீலை - கையாற் செய்வதோர்லீலை; இது கரிகரமெனப்படும்; யானைத்துதிக்கைபோலும் விரலை மடக்கிச்செய்தலின். தாடனம்பல என்றதால், சங்கோசம் - பக்கத்தம் - பிரசுரிதகம் - மூஷ்டி - கீலம் - கத்திரிகை - சந்தங்கிசம் - வித்தையென்னு மெட்டையுங்கொள்க. (௧௫)

கோலத் துடையாற் றுடைநெரிக்கிக் கூன்கை பொருந்த முற்சாய்த்துச்
சாலக் கனிவா யிதழ்பருகித் தந்தக் குறியு மாங்குறுத்தி
நீலத் தடங்கண் முதலமுத நிலவுமிடங்கள் பலசுவைத்துச்
சீலக் குறிமூ டிகமாதி பலவுந் திகழச் செறித்திட்டான்.

(இ - ள்) அழகிய துடையினாலே துடையை நெருக்கி, வளைந்தகையைப் பிடரியிற் பொருந்தச்சாய்த்து, கொவ்வைக்கனிபோன்ற வாயிதழை மிகுதியாகச் சுவைத்து, அதின்மேல் தந்தக்குறியையும் அமர்த்தி, நீல நிறம்பொருந்திய விசாலமான கண்முதலிய அமுதம் நிறைந்த தானங்கள் பலவற்றையுஞ் சுவைத்து, நலமூடிக முதலிய பலகுறிகளையும் நிறைத்துவிட்டனன் எ - று.

தந்தக்குறி - பல்லாற்செய்வதோர்குறி. மூஷிகமாதி யென்றதால் மூஷிகம் - அதுசசுநகம் - பிரவாளமணி - பிந்து - மணிபிந்துமாலை - கோலசாயித்தமென்னு மா

றுங்கொள்க. அவை முறையே உதட்டிற் சிவப்புறப்பதித்தல் - கபோலத்தும் அதரத்தும் வடுவின்றிப்பதித்தல் - கபோலத்திற் பல்லு மிதழும் படாது பதித்தல் - அதரத்திற் பல்லைத்தாக்கப் பதித்தல் - கைம்மூலம் நெற்றி மார்பு துடைகளி லழுந்தப்பதித்தல் - தனங்களி லொழுங்காகப்பதித்தல் என்பர் காமநூலுடையார். அமுதநிலவு மிடங்கள் - பெருவிரல் புறந்தாள் பரடு முழந்தாள் குய்யம் நாபி முதலியனவாம். அவ்வவ் விடங்கட்குரிய அகத்தொழில் புறத்தொழின் முதலியவற்றை இன்பநூலுட் கண்டு தெளிக. (கசு)

கொங்கை ஞெமுங்க விருகரத்தாற் குவவு மணித்தோ ளுறவிறுக்கிச்
சங்கு நெரியச் சிலம்பொலிப்பத் தடங்கண் சிவப்ப விதழ்விளர்ப்பத்
திங்க ணுதலின் வியர்வரும்பத் திகழ்புட் குரல்கண் மிடற்றொலிப்ப
மங்கை யவளுங் கற்பகஞ்சூழ் வல்லிக் கொடிபோன் முயங்கினாள்.

(இ - ள்) முலைகளழுந்தும்படி இருகரங்களாற் குவிவாகிய அழகிய தோள்களைப் பொருந்தவிறுக்கிக்கொண்டு, வளையல்கள் நெரியவும், பாதச்சிலம்புகளொலிக்கவும், பரந்தவிழிகள் சிவக்கவும், அதரம் வெளுக்கவும், சந்திரனைப்போன்ற நெற்றியில் (குறு)வியர் வரும்பவும், விளங்குகின்ற (எண்வகைப்) புட்குரல்கள் கண்டத்திலொலி செய்யவும், அவ்வகலிகையுங் கற்பகத்தருவைச்சூழ்ந்த காமவல்லிக் கொடிபோலக் கலந்தனள் எ - று.

தடங்கண் சிவப்பவிதழ் விளர்ப்பவென்றது, ஜயங்கொண்டான் பரணி "வாயிற் சிவப்பை விழிவாங்க மலர்க்கண் வெளுப்பை வாய்வாங்கத் - தோயுங் குடுமி விடியளவுந் தொங்குங் கபாடந் திறமினோ" என்றபடி, மங்கையர்க்குக் காமவின்பம் விளையுங்கால் கண்சிவத்தலும் வாய்வெளுத்தலுங்குறியாமெனக.

புட்குரல் எண்வகை—அவை மயில் - புறா - அன்னம் - காடை - வண்டு - குயில் - கோழி - செம்போத்து என்பன. இவ்வொலி புணர்ச்சியில் இன்பம் விளைவுழி அம்மங்கையின் கண்டத்து நிகழுமென்பர்.

கற்பகஞ்சூழ் வல்லிக்கொடியென்றது, கற்பகவிருக்ஷத்திற் படர்வது ஓர்கொடி காமவல்லியென்றிருத்தலின், அகலிகை கொடியாகவும் இந்திரன் கற்பகமாகவும் உவமித்தனர். இதனை, "கற்பக மருங்கிற் பூத்த காமருவல்லி" யென்னும் பரஞ்சோதி முனிவர் வாக்கானுணர்க. (கஎ)

கந்து நிலையே பன்னகமே காத லரும்புங் குக்குடமே
பிந்தும் வெருகே யிவையாதி பிறங்கு கரண முறவியற்றிச்
சிந்தை கனிய வுடல்கனியச் செறியு முயிர்கள் கலந்தொன்றாய்
முந்தை யறியாப் பெரும்போக முழுகிக் கருத்து முற்றினனே.

(இ - ள்) (ஐவகைக் கரணங்களுடன்) கந்துகநிலையும், சர்ப்பமும், ஆசைமிகுங் கோழியும், பிறபடுகின்ற பூனையும் இவைமுதலியவற்றின் விளங்குகின்ற கரணங்களும் பொருந்தச்செய்து, மனமுருகவும் உடலுருகவும் நெருங்கிய இரண்டுயிர்களு மொன்றாய்க்கலந்து முன்னே கண்டறியாத பெருஞ்சுகத்திலே யமிழ்ந்து மனக்கருத்தை முடித்தனன் (இந்திரன்) எ - று.

சரணங்கள் ஐவகையின. அவை உத்தானிதம் திரியக்கு ஸ்திதம் ஆசிதகம் ஆனமிதம் எனப்படும். அவற்றுள், உத்தானிதம் - மல்லாத்தல், திரியக்கு - குறுக்கு அல்லது ஒருக்கணித்தல், ஸ்திதம் - உட்கார்த்தல், ஆசிதகம் - நிற்றல், ஆனமிதம் - குனித்

லென்பர். அன்றியும், குதிரை பாம்பு கோழி பூனை முதலியவற்றின் பலபேதப்பட்ட கரணங்களைப் பசுகரணமென்பர்.

பிந்தும் வெருகென்றது புணர்ச்சிகாலத்திற் பின்னேநிற்கும் ஆண் பூனையென்றவாறு, பெண்பூனையின் குறியிலோர் மறுவிருந்து அதனைப் புணர்ச்சிகாலத்து வருந்தச்செய்தலின் புணர்ச்சிக்கு அத்துயராற்றுந் தாமதிக்கும் பூனையென்றவாறு கொள்க. மேற்போந்த ஐந்து செய்யுட்களின் கருத்தை விளக்க அசங்கிதமாதலின் குறிப்பானுணர்த்தினம். இவற்றின் விரிவெல்லாம் காமநூற்கடலுட் காண்க (கஅ)

கடலிற் பிறவாச் சுவையமிழ்தே கரும்பிற் பிறவாக் கொழும்பாகே
மடன்மென் மலரிற் பிறவாத வாசங் கமழுஞ் செழுந்தேனே
யுடல மிரண்டே யலதெனக்கு முனக்கு முயிரொன் றேயன்றே [தான்.
யடாமெய்த் தவத்தா லுனைப்பெற்றேற் காவ தினியென் னெனப்புகழ்ந்

(இ - ள்) பாற்கடலிற் பிறவாத சுவையையுடைய அமிர்தமே! கரும்பிர சத்திற் பிறவாத செழியகற்கண்டே! இதழ்களையுடைய மெல்லியமலரிற் பிறவாத மணம்வீசுஞ் செழியதேனே! எனக்கும் உனக்கும் உடலிரண்டேயல்லாமல் உயிரொன்றேயல்லவா? நெருங்கிய உண்மைத்தவத்தினாலே உன்னையடைந்த வெனக்கு இனியாகவேண்டுவது யாதிருக்கின்றது? (ஒன்றுமின்று) என்று புகழ்ந்தனன் (இந்திரன்.) எ - று (கக)

நன்னர் முறுவல் வறிதரும்பப் நயனஞ் சிறிதே முகிழ்ப்பப்
மன்னு மமளி மிசையின்ப வசமாய்க் கிடந்த மடமாது
மின்னி னுடங்கி யிடைதளர மெல்ல வெழுந்து துகிலுடுத்திட
டன்ன மலர்நீத் தெனக்கட்டி லகன்றங் கிதனைத் துணிந்துரைத்தாள்.

(இ - ள்) நல்ல புன்னகையானது மிகக்கரும்பவும், விழிகள் சிறிது கூப்பவும், பொருந்திய பஞ்சணையின்மேலே இன்பமயமாகிக்கிடந்த இளம்பருவமுடைய அகலிகை, மின்னல்போலும் இடையானது ஒசிந்துதளர மிருதுவாகவெழுந்து சேலையையணிந்துகொண்டு அன்னமானது தாமரைத்தவிசினின்று நீங்கியதுபோலக்கட்டிலினின்று மிறங்கி இதனைத் தீரத்தோடு சொல்லினள் எ - று

புன்னகையரும்பலும், கண்கள் சிறுத்தலும், தன்னைமறத்தலும் புணர்ச்சி நிகழ்வழியுள குறிகளாமாதலின் "நன்னர்முறுவல வறிதரும்பப் நயனஞ்சிறிதே முகிழ்ப்ப, மன்னுமமளி மிசையின்ப வசமாய்க்கிடந்தமடமாது" என்றார் (உ0)

வடிவே முனிவன் போன்றதலன் வடிவிற் கமழு மியல்மணமுங்
கடியா வின்பக் கலைத்தொழிலுங் கருதின் வேறே யிவன்கள்வ
முடிவா சவனே யெனத்துணிந்து முனிபோ லடுத்தோய் நீயாரே
கொடிவாய் திறவா விடிற்சபிப்பே னென்றாள் புருவ நுதலேற.

(இ - ள்) உருவமோ கவுதம முனிவனைப்போன்றுள்ளது. இவன்தேகத்திலே வீசும் இயற்கைமணமும், நீக்கப்படாத காமநூற்றொழில்களும் எண்ணுகையில இவன் வேறேயாவன். (ஆதலின்) வஞ்சகமுடைய முடியணிந்த இந்திரனேயென்று தீர்மானித்து, (எனக்கணவராகிய) கவுதமமுனிவரைப்போல வந்தவனே! நீ யாவனோ? ஒருவிநாடியில் வாய்திறந்து (உண்மை) உரையாவிட்டாற் சபிப்பேனென்று, புருவங்கள் நெற்றியிலேறும்படி (கோபங்கொண்டு)கூறினள் எ - று.

இன்பககலைத தொழிலெனறது புறததொழில பறகுறி நகக்குறி சும்பளம் தாடனமுதலியனவற்றை. (௨௧)

மாது வினவிக கேடடலினுன மறறும பெறலா மினபமெனத
தீது விளைவ தறியாதே திகழுதன னுருவ மெதிரேதோறறிப
போது செருகு நறுஙகூநதற புணாபூண முலையா யானறுறகக
மீது பொலமபூந தவிசிருககும வேநத னெனவின னதுமபுகலவான.

(இ - ள) அகலிகையானவள (இவ்வாறு) வினவிககேட்டபடியால, இனனும (இவளிடததிற்) காமசுகததைதயடையலாமென்று கருதி, (தனககு)த துனபம வருதலை யுணராமல விளஙகுந தன வடிவததை யெதிரேகாட்டி, மலாகளையணிநத நலல கூந தலையும, ஆபரணமணிநத முலையையுமுடைய அகலிகையே! நான தேவலோகததிலே அழகிய (கற்பக) மலர்பபீடததிலிருககும இநதிரனெனறு (இன்னும) இவற்றையுஞ சொலகினறான எ - று (௨௨)

அனனப பெடையே நினதெழிலகேட டயிரா ணியைநற பொனனுலகுந
துனனுங கலைமா தினைசசெலவச சுடாபபூண மாதை யிருமலரு
மனனும வெறுதது நினைததாஙக மதியாநினற மறுமியானு
நனனா மனததா மரையிருததி நயநதாட செயய நினையடுததேன.

(இ - ள) அனனபபேடுபோலபவளே! (நானும பிரம விஷ்ணுககளும) உன னழகைக கேளவிபபடடு இநதிராணியையும, நலல பொன்னுலகததையும, அழகு மிகக கலைமகளையும ஒளிதஙகிய ஆபரணமணிநத திருமகளையும, (அவாகள பொருந் திய) இருமலாகளையும மிகவுமவெறுதது, உனனைப பெறக கருதியிருநதோம. யானும் நலல இதயதாமரையி லிருககசசெய்து விருமபி யாட்செய்யுமபடி உனனை யடுத தேன. எ - று. (௨௩)

இனறு பொருத மதவீர னினனும பகழி விடுநதோறும
பொனறுஞ் சியதண களபமுலைப பூவாய நினது விழிககருணை
மனற வழஙகி யெனைததாஙகு மனமு முயிரு மொனறுன
பினறை வேறு நினைவதெலாம பிழையே யனறோ வெனவிரநதான்.

(இ - ள) இபபொழுது போாசெயத வீரனுகிய மன்மதன இனனுந தன (மலாப்)பாணங்களைச செலுத்துந்தோறும், பொனனுலாகிய ஆபரணமணிந்த களபச் சாநது பூசிய அகலிகையே! உனனுடைய கிருபாநோககததை மிகுதியாகக கொடுதது என்னைககாககு மனமும உயிரும ஒனறுனபிறகு வேறுவகையாகக கருதுவனவெல லாங குறறமேயலலவோவெனறு யாசிததான எ - று. (௨௪)

பதியி னடுத்த கொடுமபாவி பகரக கேடட மாதழனறு
மதியிற களஙக மெனவெனறு மாறுக களஙக மெனகுலததுப
பொதிவித தெனது கறபினையும பொதிாததாய முனிவன றிருவுளளங
கொதிவித தெனையுங கெடுததாயநீ கோவே யெனனு மமையததில.

(இ - ள) தன கணவனைபபோலவநத கொடுமபாவியாகிய இநதிரன (இவ் வாறு) சொலலககேடட அகலிகை கோபிதது, சநதிரனிடததிலுளள களங்கததைப போல எககாலததும மகலாத களங்கததை எனகுலததிற்சேரசசெயது, எனசறபு

நிலையையுங் கெடுத்தாய்! முனிவருடைய திருவுள்ளத்தைக் கோபமூட்டி என்னையுங் கெடுத்தாய். நீ தேவராசனோ? என்றுகூறுஞ் சமயத்திலே எ - று.

நீகோவே என்றதில் ஏகாரம் வீறுப்பொருள். இவ்விழுக்கினையுடையோன அரசுகுத்தக்கவனல்லனென்னும் குறிப்பாலுண்டாய வினா. (உ௫)

வேறு.

புலரியின் மனையகல் கவுதமனும் பொழிமது மலர்நறும் புனலாடிக்
குலவிய செபமுத லியவாற்றிக் கோதறு விடியலின் மீண்டெய்தி
நிலவிய வாய்தலி னிடைநின்று நேரிழை யவள்புனல் கொணர்கென்று
னிலவித முகலிகை புனலேந்தி யீந்தனள் பண்டுறு மியல்பினறி.

(இ - ள்) வைகறைப்பொழுதில் ஆச்சிரமத்தினின்றகன்ற கவுதமுனிவரும், தேன்சொரியும் மலர்கள்பொருந்திய நல்லதீர்த்தத்தில் மூழ்கி, மிக்கஜபமுதலியவற்றைச்செய்து, குற்றமற்ற விடியற்காலத்தில் மீண்டுமவந்து, விளங்குகின்ற கடைவாயிலில் நின்று, பெண்ணே! (கால்கழுவ) நீர்கொண்டுவருக வென்றனர் இலவங்கனியொத்த அதரத்தையுடைய அகலிகை, பழமையாகவுள்ள இயற்கையினறி நீரைக்கொண்டுவந்து கொடுத்தனள் எ - று.

புலரியென்றது விடியற்காலத்திற்கோர் பரியாயநாமம் பண்டுறுமியல்பாவது நீராடி ஆச்சிரமத்தைச் சுத்திசெய்து முனிவர் வருகையை யெதிர்நோக்கிப் பீடமிடுதல் முதலியன. (உ௬)

கண்டது முனிவரன் மடமானே கலைநிறை முழுமதி முகமவேறு
கொண்டதெ னுதன மிடவில்லை கொமமென வறலகொடு வரவில்லை
மண்டிசை வசனமுந் தரவில்லை மறநுநின் னுடலமுஞ் சுசியிலலை
பண்டைய ளலையுள துரையென்றன பனிமொழி மடவர லிதுசெய்தாள

(இ - ள்) முனிவர் தலைவராகிய கவுதமமுனிவர் அதனைப்பார்த்ததும், இளமான் சாயலையுடையாளே! பதினாறு கலைகளுடன் நிறைந்தபூரண சந்திரனபோன்ற முகம வேறுபட்டது யாதுகாரணம்? பீடமபோடவில்லை விரைந்து (காலகழுவுதற்கு) சலங்கொண்டு வரவில்லை. மிக்க இசையையுடைய வாய்மொழியுங் கொடுக்கவில்லை. அன்றியும் உன்தேகமுஞ் சுசியாகவில்லை நீமுன (இருந்தவகை) இருந்தவளல்லை. உள்ளதைச் சொல்லவென்றனர் குளிர்ந்த சொல்லையுடைய அகலிகை இதனைச் செய்தனள். எ - று.

காலகழுவு நீரைப பாதப்பிரக்ஷாளன ஜலமென்பர். (உ௭)

உள்ளமொ டுடலமு நடுநடுங்க வுயிர்த்துணை நாயகன் கழறூழ்ந்து
வெள்ளுறு நாணினன் முகங்கோட்டி மென்மொழி குழறிட நிலங்கிளையா
வள்ளனின் வடிவுகொண டிமையவர்கோன வந்தென தணிநல மருவுண்டா
னென்ள்ளி வடியன்முனன றிகலலேலெனனவு றுசெயன்முழுதுரைசெய்தாள.

(இ - ள்) மனமும் தேகமும நடுநடுங்கவும், உயிர்த்துணைவராகிய கவுதம முனிவர் பாதங்களைப்பணிந்து, வெள்ளுறு நாணமுடையவளாய் முகத்தைவளைத்துக்கொண்டு மெல்லியசொற்கள் குளறுமபடி பூமியைக்கிளைத்துக்கொண்டு, வள்ளலே! தேவராசனாகிய இந்திரன் (தேவரீருடைய) உருவத்துடன் வந்து என் அழகிய சுகத

தைபபொருநதினன் (இதனை) அடியேன என்னளவும் அறியேனென்று பொருந திய செய்கைகளையெல்லாம (மறையாது) கூறினள எ - று

வெளளுற நாணம—இழிவாலடைநத நாணம் நிலங்கிளைத்தல் - மாதா நாணுற்றவழி தமது காற்பெருவிரலாற பூமியைத தோணடுதல கிளையா - செய்யா வெனனும வாயபாட்டிறநதகாலப் பெயரெசசம (உஅ)

உருகிய மனமொடு மனைநலலா ளுரைசெயு முனமுனி கதமுள
விருபுரு வமுநனி நுதமேலற விணாபடு மெரியென விழிசேப்பக
கருவியு முடலமு மெனவொன றுங கலவிய நமதுள மறியாயா
வெருவுத லறவொரு வனிலினப மேவினை சிலையுரு வாகெனறான.

(இ - ள) மனைவியாகிய அகலிகை கரைநதமனத்துடன (இவ்வாறு) சொல வதறகு முனனரே, கவுதமமுனிவர் கோபமதிகரிகக, இருபுருவங்களும நெறறியின மேலேறவும, கொழுநதுவிடும் அக்கினிபோலக கண்கள செவககவும், கரணங்களுந் தேகமுமபோலக கலந்த எமமுளளத்தை நீ யெப்பொழுதும் அறிந்திலலையா ? அச சபபடுதலினறி யொருவனிடததில இனபமநுபவிததனை. (ஆதலின்) கலலுருவாகுக வெனறு சபிததனா. எ - று

கதம - கோபம. புருவம நெறறியிலேறுதலும, கணகள சிவததலுங கோபக் குறி. கருவி - அநதககரண புறககரணஙகள (உக)

வனமவளா தழலெலன வளைசாபம வருதலு மகலிகை விழிமலகு [றே
புனலொடு கணவனை யெதிாநோககிப புணாபிழை யொருவுதல செயவென
பினமொரு வருமுணா செயுமுனனம பெருமநின செவியுற வறிவிததே[ன்.
னுனதருள் கொடுபிழை யொடுசாபமொழிவகையுரையெனமுனிசொலவா

(இ - ள) காடடில வளாகினற அககினியைபபோல, முனிவரிட்ட சாப மானது வருதலும, அகலிகையானவள கணகளில்மிகக நீருடன தன கணவராகிய அமமுனிவரை நேரே பாாதது, எமபெருமானே ! செயத குற்றத்தை மன்னிததற் பொருட்டனறோ வேறொருவரும (இதைச) சொலவதன் முனனரே தேவரீா செவி யிற்பொருநத வுரைத்தேன ? தேவரீா திருவருளால எனகுறறமுஞ் சாபமுமொழியும வகையுஞ் சொலலியருளவேணடுமெனறிரபப, கவுதமமுனிவா சொலகினறாா எ-று.

வேறு

இககு வாகுவின குலததிடை யிராமனென றணங்கே
யககு ராசலங காதகவ னவதரித திடுமத
தககு காவலன் றாளபடும பொழுதுவெஞ சாபத
துககு நீங்கிமுன் போலலனைத் தாயவையென் றொழிததான

(இ - ள) பெணணே ! இக்ஷுவாகு வமிசததில இராமனெனனும பெய ருறறு, அவவிஷ்ணுமூாததி யவதரிபபாா அநதத தகுதியுடைய அரசன பாதம படுகையில, வெவவிய சாபததுனபமொழிநது முனபோல வெணணெககலயபை யெனறு கூறிவிடுததனா கவுதமமுனிவா எ - று

கராசலம=கரம+அசலம - கையையுடைய மலை , யானை.

கராசலங்காததது—பூாவம திரிகூடபாவதசசாரலில ஓா யானைவேநது அநே கம பிடியானைகளுடன ஓா மலாபபொயகையில நீாவிளையாடல செயகையில ஓா

முதலையதன்காலைப்பற்றியீர்க்க, யானை தன்னாற்கூடியவளவு முயற்சிசெய்தும தபபித்துக்கொள்ள முடியாமல், இறுதியில் விஷ்ணுவை * ஆதிமூலமே எனத்தியானிக்க, அவர் கருடவாகன மிவர்ந்துசென்று சக்கரத்தால் முதலையைச சஙகரிதது யானையை உயிர்காத்தனரென்பது சரிதம். [இவ்யானையு முதலையுஞ் சாபவுருவங்கள] இதனை,

பாகவதபுராணம் - கஜேந்திர அத்தியாயம்.

"வேதநூ லொருங்கு ணர்ந்து விரியுமெய் யறிஞருள்ளப
போதுசே ரசோதி பொன்னிற் பொலியொளிபோல வெங்குந்
தீதுறூ தருளின் யாரகுந் தெரிவுறா துறைநது நின்ற
ஆதிகா ரணன்வந் தின்னே யளிககவென் றழைததனரே.

கூபபிடு குரல்கேட் டோடிக கொழுமணிச் சுடிகை நெறறிப
பாப்பணை யகற்றி வெய்ய படாசிறைக் கலுழ னூர்ந்து
தீபபொழிந திலஙகு கூாவாய்த திகிரிகைத தாஙகி யாவுங
காப்பவன் பிறைவெண் கோட்டுக களிற்றுமுன னெயதுற றுல"-எனவும,

"எறிசுடா விரிக்குநேமி யெறிந்தன னெறிதலோடும்
பிறைபுரை யெயிற்றுப பேழ்வாய பிளந்துவெவ விடஙகா தருசி
அறைதரு சாபந தன்னு லடைந்தவவ் வுருவு நீதது
விறலுடை யூகூ வெனனும் விஞசைய னுயிற் றனறே"—எனவும,

"விழுமிய விசைநூ றோர்நத விஞ்சைய னுய வனனுன
பழமறை முதலி பாதம பழிச்சினன் பதியிற போயான
அழிவறு தவததின் மிகக வகததியன் சாபந தீாநது
மழைமதக் களிறு மாயன வரம்பிலவீ டுறற தமமா"—எனவும வருவனவற்றானுணர்க (௧௧)

அங்கு வன்சிலை யாயின ளகலிகை யநத
நஙகை தனசெயல் கேட்டன ரிருநதுநா ளிலதத
லஙகி முன்கரம பற்றுமா டவாதமைப பிழைகக
மஙகை யர்ககுநன் றுரைததுமென ஞருமவண பயனே

---

* சிலா ஆதிமூலமே யென்ற யானையை அநுககிரகித்தவன சிவனா ? விஷ்ணுவா ? விஷ்ணுவேயாதலின அவனே ஆதிமூலப் பொருளென்று ஆசஙகைசெய்து வைணவதறிற் சிலேறறங் கற்பிககின்றனர் உள்ளபடியே இககஜேநதிரன விஷ்ணு பக்தன் இவன் பூர்வ ஜன்மததில் இந்திரததுயமமனென்னும் பாண்டியன். இவன் பொதியமலைச் சாரலில் ஓர்கால் விஷ்ணுவைத தியானஞ்செய்து கொணடிருககையில் அகஸதியபகவான் ஆஙகெழுநதருள, இந்திரததுய்மமன அம்முனிபுங்கவனைக கண்டெழுந்து மரியாதை செய்யாமையின், அகததியமுனிவர் சினநதுசபிக்க யானைவடிவேற்று அவ்யானையா யிருக்கையிலே ஆதிமூலமெனறு விளிததானுகலின் அவன வழிபடு கடவுளான மாயோனாற் காககபபட்டனனெனபது சமாதானமெனறுணர்க. இதனையும் ஷை புராணம் - ஷை அத்தியாயம்.

"இமிழிருள் கவற்றும் வேலா னெழுநில னிருந்தா னென்னுந
தமிழ்விளை தண்ணஞ் சாரற றடவரை முனிச பிபபக
கமழ்கடாக் கலுழி தூங்குங கருங்கவுள வேழ மாகி
உமிழ்கனற றிகிரி மாய னுலைவிலவீ டுறறா னனறே."—எனபதனானுணர்க.

(இ - ள்) அப்பொழுது அகலிகை வலிய சிலைவடிவாயினள். அந்த அக லிகையின் விருத்தாந்தத்தைக் கேட்டிருந்தும், பூமியிலுள்ளோர் அக்கினி சாட்சியாகக் கையைப்பிடித்த கணவர்களைப் பிழைசெய்யும் மாதர்களுக்கு நன்மைகளை யெடுத்துக் கூறியும் வண்மைதங்கிய அதன்பயன் யாதாகும்? எ - று.

நால் நிலம்—குறிஞ்சி - முல்லை - மருதம் - நெய்தலென்பன (௯௨)

அடம்பு மேவயந்தவாக கனபஞ மருந்தவள மனையை
யிடுமபை மூழ்குமா சபித்தமை யிலவிருந தறிந்த
கடமபெய வாரணன செய்வினை கருத்தினை யாபபக
குடமபை யாபபுறு முலணடெனப புகலிடங் காணன.

(இ - ள்) அடப்பமலரை யணிந்த சிவபெருமானுக்கு அனபராகிய அருந் தவஞ்செய்த கவுதமமுனிவா தம மனைவியாகிய அகலிகையை (இவ்விதமாக)த துன பததில மூழ்குமபடி சபித்ததை வீட்டினுள்ளேயிருந்து தெரிந்த மதநீரைச சொரியும (ஐராவதமெனனும வெள்ளை) யானையையுடைய இநதிரன தானசெயதகுறறம மன தைப்பநதிகக, கூட்டைககட்டும உலணடுபோலப புகலிடம (எங்குங்) காணாதவ னாய எ - று

உலணடு - கோறபுழு அலலது சிலநதியெனக (௯௩)

கடலின மூழ்கினுங குனறிடை யொளிபபினுங காம
முடலவி ராயுயிர சுடுவதே போலுமவன சினமு
மடலை யாகுமே யெனவழி கினறவ னுங்கு
முடலை யாககையின பூஞையாய வெளிககொள முயனறன.

(இ - ள்) சமுத்திரத்திலே முழுகினாலும, மலையிலொளித்துக்கொண்டாலுங காமமானது உடலிற்கலநது உயிரைச சுடுவதையேபோல, (கவுதமமுனிவருடைய) வலிய சாபமானது சாமபர் செயயுமேயெனறு நெஞசழிகினறவனாகி, அபபொழுது முருட்டுத தேகத்தையுடைய பூனையாகி வெளியேசெலல யததனித்தான எ - று

பூஞை - பூனை.

கடலின மூழ்கினுங குனறிடை யொளியினுங காமஞசுடுமென்றதை,

நாலடியார் - பிறர்மனை நயவாமை

‘ஊரு ளெழுநத வுருகெழு செநதீககு
நீருட குளித்து முயலாகு—நீருட
குளிபபினுங காமஞ சுடுமேகுன றேறி
யொளிபபினுங காமஞ சுடும்’’—எனபதனானுணாக. (௯௪)

ஆறறன மாதவ னலமரும விலாளததைப பாாததித
தோறற மானவ னிநதிர னெனததுணிந தியாரநீ
சாறறு போகலை யென்றலுந தனனுருக காட்டி
யேறற மாகிய வுரமெலா மிழநதுநின றனனால.

(இ - ள்.) வலிதங்கிய பெருந்தவமுடைய கவுதமமுனிவர் வருந்துகின்ற பூனை யைப்பார்த்து, இவவடிவாக வருபவன இந்திரனெனறு தீர்மானித்து, நீ யாவன? சொல! போகாதே! எனககூறவும, (இநதிரன்) தன வடிவத்தைக் காணபித்து, உயர்வாகிய வலிமைமுறறும போககி [எளியனாய் அடஙகி] நின்றான எ - று (௯௫)

நின்ற வாசவன் முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி
யின்று சாம்பர்செய் திடுகுவ னிந்திர னுனை
யொன்று வேட்டுவந் தாய்க்குடன் முழுவதும் யோனி
நன்று மேவுக வெனப்பெருஞ் சாபநாட் டினனால்.

(இ - ள்) பெருந்தவசியாகிய கவுதமமுனிவர், (அவ்வாறு) நின்ற இந்திரன் முகத்தைப்பார்த்து, இப்பொழுதே யுன்னைச் சாம்பராக்குவேன் இந்திரனாயிருக்கின்றாய் (தேவலோகம்பாழாகுமேயென்று விடுத்தேன்) பெண்குறியொன்றை விரும்பி வந்த உனக்குத் தேகமுழுவதும் (பெண்குறிகள்) நன்றாகப்பொருந்துகவென்று பெருஞ்சாபமிட்டனர். எ - று (௯௯)

அளிந்த தீங்கனி வளிபொர வவனிவீழ்ந் தாங்குத்
தெளிந்த மாதவன் செப்பிய சாபமே வுதலும்
விளிந்த வாவியன் விளைவினை நினைதொறு நெஞ்ச
நெளிந்து தாங்குறாத் துயரொடு நீங்கிய வலாரி

(இ - ள்) பழுத்தமதுரமான பழமானது காற்றுவீசுதலால் நிலமிசை விழுந்தாற்போல, தெளிவமைந்த கவுதமமுனிவர் கூறிய சாபமொழிவந்து பொருந்தவும், உயிரொழிந்தவன்போன்று நிகழ்ந்ததை நினைக்குந்தோறும் மனநடுங்கித் தாங்கமுடியாத துன்பத்துடன் அவ்விடம்விட்டுப் பிரிந்த இந்திரன் எ - று

இதுமுதலிரண்டு செய்யுள்களொருதொடர்.

இந்திரனை வலாரி யென்றது,

பூர்வம் வலனென்னுமசுரன் பெருந்தவஞ்செய்து ஒருவராலு மிறவாமையும் ஒருவேளை யுடலொழிய நேரின், தன்தேகம் நவரத்தினங்களாதலையும் வேண்டி வரம்பெற்றுத் தேவர்களைத் துன்புறுத்தி வருகையில், இந்திரன் அவனுடன் போர் புரிந்து வெல்லும் ஆற்றலில்லாது, இவனை வஞ்சகமாய்ச் செயிக்கவேண்டுமென்று கருதி, வலாசுரனே! உன் வல்லமையை மெச்சினேன் நீ வேண்டியவரத்தைக் கேள். கொடுப்பேனென்ன, வலன் இந்திரா! ஈசனளித்த வரமெனக் கிருக்கின்றது. உன்னிடத்திலொன்றும் வரம்பெறவேண்டிலேன் நீ கொடுக்கும் வரமும் நீ பெற்ற வெற்றிபோலவே யிருக்கும். வேண்டாம் நீ யென்னிடம் பெறத்தக்க வரங்க ளிருப்பின் கேட்க தடையின்றிக் கொடுப்பேன் கொடேனாயின், யுத்தபூமியிற் றோற்றோடிய பழியை யடைவேனென்ன, இந்திரன் இதுவே நல்லசமயமென்றுட்கொண்டு, நீ சுத்தவீரனாய்ச் சொல்லிய சொல்லைத் தவறாதவனாயின், யான் கைலயங்கிரிச்சாரலில் யாகஞ்செய்யப் போகின்றேன் அப்பொழுது நீ யாகப்பசுவாகவருகவென, வலன் தான் புகழுடம்புடன் நவரத்தின உடம்பும் பெறுதல்கருதி, அவ்வாறே பசுவாகி வர, இந்திரன் கொன்றனனென்பது சரிதமாகலின், இதனை,

திருவிளையாடற்புராணம் - மாணிக்கம்விற்றபடலம்.

"ஈறிலா னளித்த நல்ல வரமெனக் கிருக்க நின்பால்
வேறியான் பெறுவ துண்டோ வேண்டுவ நினக்கியா தென்பாற்
கூறுதி விழைவி னின்னே கொடுக்கல னாகி னின்போற்
பாறுவீழ் களத்திற் பட்ட பழிப்புகழ் பெறுவ னென்றான்"—எனவும்,

"மாதண்ட வவுணன் மாற்ற மகபதி கேட்டு வந்து
கோதண்ட மேருக் கோட்டிக் கொடும்புரம் பொடித்தான் வெள்ளி

வேதனைப்பட மெய்தி யாங்கோர் வெளியான புரிவ னியப
போதண்டாக கூட்ட வாவாயப போதுவா யென்ன நோக்கான" —எனவும்,

'யாத்தனா தருபலைத் தாமரை யூர்தியால் யாத்த விகப
போதமென னென்றன் வாயைய புதைத்துயிரப் பட்டுக விட்டி
மாயத்தனா மாயகத வள்ளல வெனுமநதாம பாரி
தூர்த்திட விமானம் யேறித் தொலவிறி புலக்கு சாந்தால" —எனவும்,

"அத்தனை யாவிரா மசாரி மாணிக்க மாயப்ன முதத
பித்தமனை மியமெனபு செகிாம பித்தம பச்சை
செயத்தவெனை ணினங்கோ மேதக தகைத்துகா நெடுங்க ணல
மெய்த்தனை புருடராக மிலைநவ யணியின மேற்றம" —எனவும் வருவன வற்றுறுணாக (கஎ)

கற்ற கலவியு மவுணர்கள் கருங்கலை யருட்டிப்
பெற்ற செலவமும விலாணா சாட்சியும் பிரவு
முற்ற காமத்தி னெருந்துற்ற பொறியினா லினந்தாய
சுற்ற மேவாமின வழிந்துளை கனைந்துல னழுதான்.

(இ-ள்) யான்கற்ற கலவிகளும், அசுரர்களுடைய வலிய சிரங்களை(க் கொய்து) உருட்டியடைந்த பாக்கியமும், தேவலோக ராசரீகமும், பிறசெலவங்களும் (அறியாமல்) பொருந்திய காமத்திருலே, ஒரு நெருப்புப்பொறியால் ஊரழிந்தாற் போல நீங்கினவோவென்று இடிந்து (மனங்) கலங்கிப் புலம்பினான் எ-று.

அழிந்தனன கரைந்தனன - முறவெரசசங்கள்
தழல்பொறியைப் புலிங்கமென்பர் (கஅ)

ஒன்றை யோனிய ருக்கதுமவேற ருடலா ருமையே
நின்ற வுணுவ ரதுபல வாகிநீக் கற்ல
முற்று மாக்கையை முழுவதுங் காப்பத முறையென
றுற்று மாமடித் தாமரை நாளத்தி னொளித்தான்

(இ-ள்) ஒரே யோனியையுடைய மாதர்கள் (உடலிற் சேர்ந்து) உதித்திருப்பினும், வேற்றுப்புருடருக்கிடையே நிற்பதற்கும் வெட்கமுடையவர்கள் அவ்வகை யோனி யெண்ணிறந்தனவாகி நீக்கமின்றி, நிரம்பியுள்ள தேகத்தை, முழுவதுங் காப்பதே கிரமமென்று (மனதிற்)கொண்டு, (மகமேருவிலுள்ள) மகாமடுவிலே ஓர் தாமரை நாளத்திலொளித்துக் கொண்டிருந்தான் எ-று (க௯)

அளவில் பாதகத் தாலொரு பெண்ணுரு வாமே
லளவில் பெண்ணுரு வாவதற் காக்குபா தகமே
யளவில் காதலிற் பிறன்மனை யணிநலந் துகாந்த
லளவில் யோனிமெய் யமரர்கோ னடைந்ததிவ் வைமோ

(இ-ள்) எல்லையில்லாத பாதகங்களால் ஒருபெண்ணுருவுளதாகும். எண்ணில்லாத யோனிகளையுடைய தேகத்தைத் தேவராசனாகிய இந்திரன் பெற்றதனால், ஐயோ! அளவில்லாத ஆசையோடு அன்னியமாதின் அழகிய நலத்தை நுகர்தலெல்லையில்லாத பெண்ணுருவங்களாவதற்கு (ஏதுவாகச்) செய்த பாதகமேயாம் எ-று

இதுமுதல் மூன்று செய்யுள்கள் கவிக்கூற்று (௨0)

பொற்ற நலமெலாம் புலோமசை யாதியோர் பெற்றிருப்பக்
கற்றை மென்குழ லொருத்தியாற் காவலன் காந்தான்
பெற்ற தைச்சிறி தாக்கிய பெருந்திவி சைச்ச
முற்று விக்குமா ணவவலி யாவரோ மொழிவார்

(இ - ள்.) நல்ல அழகைத் தாங்கிய இந்திராணி முதலிய மங்கையர் (எண்ணிறந்தோர் புணர்ச்சியின்பத்தற்) இருக்கவும், கற்றையாகிய மெல்லிய கூந்தலையுடைய ஒரு பெண்ணால் இந்திரனை (சாபமேற்று உடல் நாணி) ஒளித்தனை பெற்ற பொருளைச் சிறிதாகமதித்துப் பெறாத பொருளில் விருப்பமுறுவிக்கும் ஆணவவலிமையை எவர்தாம் நீக்கவல்லவர்? எ - று.

புலோமசையாதியோர் என்றவிடத்து ஆதியோர் என்றது அரம்பை முதலிய எண்ணிறந்த தேவதாசிகளை.

பெற்றதைச் சிறிதாக்கிய பெருந்திவிசை முற்றுவித்தலென்றதை,

நீதிநெறி விளக்கம்

"பெற்ற சிறுகப் பெறாத பெரிதுள்ளுஞ்
சிற்றுயிர்க் காக்க மரிதம்மா"—என்பதனானுணர்க (௪௰)

இன்ப மாதரார் போகமென் றியம்புவ ரறியார்
துன்ப மாகுமோ வின்பமுந் துவாபிரா னொருமா
தன்பி னாலழி யாத்துயர் குழந்தன்னைக் கணேசன்
றன்ப தாம்புய மலதுமே வின்னெனத் தகுமோ.

(இ - ள்.) சுகமென்பது மாதர் சம்போகமென்று (உண்மை) தெரியாதவர்கள் சொல்லுவார்கள் (அப்படியாயின்) இன்பமுந் துன்பத்தை யுண்டுசெய்யுமோ? (செய்யப்படாதாகலின் அஃதின்பமன்று அதற்குச் சாட்சியாக) தேவர்கட்கிறைவனான இந்திரன் ஒரு பெண் விருப்பத்தால் அழியாத்துன்பத்தை யடைந்தான் (ஆனால் உண்மையாக) கணேசப்பெருமானுடைய திருவடித்தாமரையல்லாமல் வேறொன்றை இன்பமென்று சொல்லத்தகுமோ? (சொல்லத்தகாது) எ - று. (௪௧)

இந்திரன் சாபம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௧௫௦௨

கடவுளர் குருவுக்குக்

கவுதமருபதேசித்தபடலம்.

இந்திர னெய்திய செயலிது
வந்தர ரனடி வழிபட
முந்தை யினரச னைமுற்றினர்
கந்தனை கரியனைக் கண்டிலர்.

(இ - ள்.) இந்திரன் (கவுதம சாபத்தாற் பெண்குறிகள்) அடைந்த செயல் இதுவாகும். (அதனையுணராத) தேவர்கள் இந்திரனுடைய பாதங்களைப் பணியும்படி

முன்பில் அரசவையை யடைந்தார்கள். கட்டுத்தறியையுடைய ஐராவதத்தை யானமாகக்கொண்ட இந்திரனைக் கண்டாரிலர் எ - று.

அந்தரம் - ஆகாயம். அந்தரர் - ஆகாயவாசிகள். (௧)

தவளநித்தில நகைமுகிழ்ச் சசியொடு
முவளகந் தனிலுறைவனென் றுன்னித்
திவளவை நெருங்குறு தேவர்க
ளாவரும் மிவளகமெய்தினா ரெங்கணும்.

(இ - ள்.) காவளயமான வெள்ளிய புன்னகை யரும்பும் இந்திராணியுடன் அந்தப்புரத்தில் இருக்கின்றனனென்று, நெருங்கிய சபையிற் பொருந்திய தேவர்கள் யாவரும், அவ்விந்திராணி அவ்வில்லையின் முழுதும் தேடிப் பார்த்தார்கள். எ - று.

உவளகம் - அந்தப்புரம். (௨)

படியின் முழுதும் பரவையு நெடுங்
கடவரை நிரைகளும் அயன்முகுந் தன்வாழ்
இடியுடை யுலகமும் நேடியு மெவரும்
கடவுளர் இறைவனைக் கண்டிலர் காணார்.

(இ - ள்.) உலகமுழுவதும், சமுத்திரமும், விசாலமான மலைவரிசைகளும், பிரமன் விஷ்ணு இவர்களுலகங்களும் (ஆகிய) இடங்களில், தேவராசனாகிய இந்திரனைத் தேடிக் கண்டாரிலர் எ - று.

நேடுதல் - முயற்சித்தல். (௩)

இன்னண மமரர் பிணியுழப்பப்
பொன்னுல கொருதினம் புக்கனம்
பொன்னமை நமதடி போற்றியே
மன்னனை மரபுளி வினவினர்.

(இ - ள்.) இவ்வகையாகத் தேவர்கள் துன்பமடைந்திருக்குங்காலத்தில் (நாம்) சுவர்க்கலோகத்தை யொருநாளடைந்தோம். தேவர்கள் (தமது குருவாகிய) பிரகஸ்பதி பகவானுடன் நம்முடைய பாதங்களைப் பணிந்து தமதரசனை முறைப்படி கேட்டார்கள் எ-று.

நாரதர் திரிலோகசஞ்சாரியாகலின் இந்திரனிருக்கையை யவர் அறிவரெனக்கருதித் தாம் சென்றபொழுது வினவினரென்றார். (௪)

வேறு.

வினவிய வமரர்க் கெட்டுநெடியபடு குரலிடி யுயரிய
கனலுமிழ் குலிசப் படையுடை யவற்கெய்தி னன்னலை யோர்ந்தனம்
இனியவ ரசுரர்கள் முதுகுகண் டெழினமித் தசியுயிர் போயபின்
அனைவரு மெழிபடி மைந்திரன் கதுக்குமென மாழ்கினார்.

(இ - ள்.) (நம்மை யவ்வாறு) கேட்ட தேவர்கள் தெரிந்துகொள்ளும்படி, (அண்டமுகடும்) வெடிபடத்தக்க குரலையுடைய இடியைக் (கொடியாக) உயர்த்திய, கோபாக்கினியைச்சிந்தும் வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரனுக்கு நேர்ந்த துன்பத்தைச் சொன்னேம். (அவர்கள்) யாவரும் உணர்ந்தார்கள் இனியாவர் அசுரர்களை (வென்று)

முனைகுகண்டு, அழகுமிகுந்த இந்திராணியின் உயிரைக்காப்பவர் ? எல்லோரும் எளிப் பாடுசெய்யும் இந்திரனுக்கு அச்செயல் தகுந்ததோ ? என்று மயங்கினார்கள். எ - று

குலிசி - இந்திரன் குலிசம் - வச்சிரம். (௫)

இந்திர னெய்திய சாபநோ யெவ்வகை யெவரோர் முயலினுந்
தந்தவர் கருணையி னல்லது தாழ்த்திட லரிதுதம மனையையுங்
கந்தறு கல்லென வாக்கினார் காறறுத லிசைகல ராயினும
வந்தனை முனசெய் திரத்துநாம் வமமென வெனையு மழைத்தனர்

(இ - ள்) இந்திரனடைந்த சாபநோயை எவ்வகையிலாவது எவரெவர் (நீக்க) முயற்சிசெய்தாலும், அதனைக்கொடுத்த கவுதமமுனிவருடைய கிருபையாலல்லாமற் குறைத்தலரிதாகும். தமமனைவியாகிய அகலிகையையும் வலியகல்லாகச்சபித்தனர். அவர் இதனை யொழித்தற்கு இணங்காராகிலும், நாம யாவரும வந்தனைசெய்து வேண்டிக் கொள்வோம் வாருமென்று எம்மையு மழைத்தார்கள் எ - று (௬)

நானுமங் கவரொடு நண்ணினே னவையறு மதிமிகு குரவனுந்
தேனிவர் கற்பக மாலிகைத் தேவாக ளனைவருங் கவுதமர்
கானிவர் மலரடி முறைமுறை கடிமலர் தூவிவ ணங்கினர்
னானொடு மனமு நெகிழ்ந்துக வொலிகெழு துதிபல வுரைசெய்வார்

(இ - ள்) அப்பொழுது, நானும அவர்களுடன் சென்றேன். குற்றமற்ற அறிவுமிகுந்த பிரகஸ்பதி முனிவனும், வண்டுகள் பொருந்திய கற்பகமலர் மாலையணிந்த தேவர்கள் யாவரும் கவுதமமுனிவருடைய மணந்தங்கிய மலர்போன்ற பாதங்களை முறைமுறையாக வாசம்பொருந்திய மலர்களானர்ச்சித்துப் பணிந்து (எதிர்) நின்று, என்பும மனமும நெகிழ்ந்துருகும்படி ஓசைமிக்க பல தோத்திரங்களைப் (பின் வருமாறு) சொல்வார்கள் எ - று (எ)

வேறு

செம்பொன் மால்வரை யிமயமென சிலம் புடைக் கடமு
மம்பு ராசியி னடைகரை மணலுமவா னுடுவும
பம்பு லாமழைத் தாரையும பார்த்தள விடினும
வம்பி லாயநுமப் பெருமையா ரளவிட வல்லார்

(இ - ள்) பெரிய செம்பொன் மலை (ஆகிய மேருமலை) யும், இமயமலையும், அஷ்டகுலபர்வதங்களும் (ஆகிய) இவற்றின் கனத்தையும், சமுத்திரத்தின் அடைகரையி லுள்ள மணலையும், ஆகாயத்திலுள்ள நக்ஷத்திரங்களையும், நெருங்கிய பெரிய மழைத் தாரைகளையும (ஒருவர்) பார்த்து அளவிட்டாலும், அச்சமயமில்லாத தேவரீருடைய நற்குணத்தின் பெருமையை அளவிடவல்லவர் யாவருளர் ? (ஒருவருமிலர்) எ - று

எங்கும வறகட மெய்திய பொழுதினங் காலைத்
தங்க விதைத்திய துச்சிமுன விளைத்தெவர் தமக்கும
பொங்கி ருளுகவை யடிசிலக ளித்தளும் பொழிந்த
செங்கை யாளின பெருமையார் தெரிக்கவல லாரே.

(இ - ள்.) எவ்விடத்திலும் க்ஷாமமெய்திய நாட்களில், சிறுகாலைப்பொழுதிற் பொருந்த விதைத்ததை உச்சிக்காலத்திற்குமுன்னே விளைவித்து (ஆங்குற்ற) முனிவர

ளெல்லாருக்கும் அதிகரித்த பெருஞ்சுவையுடைய உணவுகளை நாடோறும் (மேகம் போலச்) சொரிந்த செவ்விய கைகளையுடைய கவுதமமுனிவரே! தேவரீருடைய பெருமையை யாவர்தாஞ் சொல்லவல்லவர்கள்? எ - று. (௯)

வேலை யுண்டனன் குறுமுனி யுலகமும் வேறே
கால விசுவா மித்திரன் சமைத்தனன் சினையா
கோல விந்திரன் றேசிய கொலைபழுத் தொழுகுஞ்
சீல வச்சிரத் தோடுகைத் தம்பனஞ் செய்தார்

(இ - ள்) அகத்தியமுனிவர் சமுத்திரத்தை ஆசமனஞ்செய்தனர்; விசுவாமித்திரமுனிவர் வேறே யுலகத்தையும் விருத்தியாகப்படைத்தனர்; சிவனமுனிவர் அழகிய இந்திரன் றன்மேலோச்சிய கொலைத்தொழிலின் மிக்கு விளங்குஞ் சிறந்த வச்சிராயுதத்துடன் கையையுந் தம்பனஞ்செய்தனர் எ - று.

இந்திரனுக்குத்தோற்ற விருத்திராசுரன் கடலிலொளிக்க, அவனைக்கொல்ல வேண்டிய இந்திரன் வேண்டிக்கொண்டதற்கிரங்கிய அகத்தியமுனிவர் கடலைப்பருகி அவனை வெளிப்படக் காட்டினராதலின் "வேலை யுண்டனன் குறுமுனி" என்றார் ஆசிரியர்.

திருவிளையாடற்புராணம்

'கைதவன் கரந்து வைகுங் கடலைவெற் படக்குறுங் கையிற்
பெய்துமுந் தலைவைத் தாக்கிப் பருகினன் பிறைசேர் வேணி
யையன்றன் றருளைப் பெற்றோன் கதிசய மிவன்கொன் மூன்று
வையமுந் தொழிலுஞ் செய்ய வல்லவ ரிவரே யன்றோ"—என்பதனாலுணர்க.

"உலகமும் வேறே கால விசுவாமித்திரன் சமைத்தனன்" என்றது—வசிட்டரிடம் மாறுபட்ட காதிபுத்திரரான விசுவாமித்திரமுனிவர் தம்மைச் சரணடைந்த திரிசங்கு என்னும் மன்னனுக்குத் தமது தவவலியால் நூதன சுவர்க்கம் படைத்த பொழுது, அதைச்சூழ மற்றும் பல உலகங்களையும் படைத்தனரென்பது. இது பல நூல்களிலும் பிரசித்தம்.

சையாதி யரசன் மகள் மலர்கொய்து விளையாடி வனத்திற்சென் றுலாவுகையில், ஆங்குப் புற்றினுள் மறைந்து தவமியற்றி நின்ற சிவனமுனிவரை யறியாது துன்புவிளைக்க, அதனை யறிந்த சையாதி அம்முனிவரைப் பிரார்த்தித்துத் தன் மகள் செய்த குற்றத்தை மன்னிக்கச்செய்து, தன் குமாரத்தியை அம்முனிவர்க்கு மணம் புணர்த்தினன். சிவனமுனிவர் அம்மங்கையுடன் வாழ்கையில், அவளைக் காமுற்று வந்த அசுவினிதேவர்களால் இளமைப்பருவமுற்று, தன் மனைவியின் கற்பு விசேடத்தையுமறிந்து, அதற்குப் பிரதியுதவியாக அவ்வசுவினிதேவர்க்கு யாகத்தில் அவிப்பாகமளிக்க, அதனைப்பொறாத இந்திரன் போர்க்கோலங்கொண்டேவிய வச்சிராயுதத்தைத் தம்பிக்கச்செய்தனர் என்பது சரிதமாதலின் "கோல விந்திரன் றேசிய கொலைபழுத் தொழுகுஞ் - சீல வச்சிரத் தோடுகைத் தம்பனஞ் செய்தார்" என்றார். இதனை இந்நூலாசிரியரியற்றிய

பூவாளூர்ப்புராணம்

"பாழி நற்றவ வல்ல வன்பகா பாக மன்றநி றுத்தலு
மூழி யங்கியெ னக்கி ளர்ந்துரு மேறு யர்த்தவன் வேள்வியைப்
பூழி செய்திவ ணவி யுண்டபின் போவ தன்றிவி டேனெனச்
சூழி வெண்களி றுந்தி வச்சிரஞ் சுற்றி யோச்சின னாதரோ

கண்டிடா நவ நதுதி யாசிக மாந்த ரரிசன றகலன
மண்டு வெளவியின முனவரி ருநதிய மாறற லாககுரு மேறஞன்
மிணடி மேலவிழும வசசி ரதஇனே செயது நோசகின னபபடை
அணட ரினறது கறபி ஞாவிழுக கஞசு காமுகா செஞசென ''—எனவருஞ
செயயுடகளாறுணாக (௪0)

வால கிலலியா வாரிவை வேறுற வருகதா
சோல முததகம வாகையா விருநதவ மிகுதகக
சீல மலகுநந தெரிசனம பரிசனம வசன
ஞால வைபபிடை பாவஙக ளலிவன வனறே

(இ - ள) பொருநதிய உததமரே! வாலகிலலிய முனிவாகள இநதிரனே வேறுகச சிருடடிசெய்தாாகள ஆகையால, பெருநதவஙகளே மிகுதியாகவுடைய நலலொழுககமிக்க தேவரீருடைய தெரிசனமும பரிசனமும வசனமு முதலியவறறால உலகததிலே பாவஙகள் அழிவனவலலவா? எ - று

வாலகிலலியாகள ஒருகாலததில இநதிரனே வேறுகச செயதாாகளெனபது புராண சரிததிரம. தரிசனம பரிசனம வசனமெனபவறறுள தரிசனம - பாாததல, பரிசனம - தொடுதல, வசனம - சொல்லல "ஆமை மீன பறவைபோல" எனறு பிறரும மீன முடடையைபபாாததும, பறவை முடடையை அடைகாததும, ஆமை வசனிததுங காககுமெனபது இவாறைபபோல ஞானி கணணுற பாாததும கையாற பரிசிததும வாயால ஆசீாவதிததுந தனனே யடைநதவனேக கிருதாாததஞ்செய்வ னெனபது (௧௧)

பராநத மககுப காரமே செயவது பயினறீா
சரண டைநதவா தமைமிகத தாஙகுவீ ரெனறு
புரவ லனபொருட டெமைசா ணடைநதன மபுகவே
யொருவ ரிலலெனு வுவபபுறு மினசொல விநதாா

(இ - ள) நலலவாககுதவிசெயவதையே பழகினயவரே! அடைககலம புககவாகளே மிகவும ஆதரிபபவரே! எமமரசனுகிய இநதிரனுககாகத தேவரீரைச சரணமடைநதோம அடைககலம புகுதறகு வேறெருவருமிலலரெனறு, (கவுதமமுனிவா) களிப்புறததககக இனிய சொறகளால யாசிததார்கள எ - று (௧௨)

இரநத வானவா முகததினே நோககினே றிருடி
பரநத ஞானநேத திரஙகளாற பாாததிடப படுவீா
சுரநத வாடடமோ டெதிருறப போநதனிா சுராகாள
கரநதி டாதுமக காவன கழைமினக ளெனறான

(இ - ள) கவுதமமுனிவர் (அவவாறு) யாசிதத தேவர்கள முகததைப பாாததுககொணடு, விசாலித்த ஞானவிழிகளாற் பாாககபபடுவீாகள! தேவாகளே! மிகக மனவருததததுடன எனனெதிரிற பொருநத வநதீாகள ஒளிககாமல உஙகளுககு (எனனுல) ஆகவேணடுவனவறறைச் சொலலுஙகளெனருா எ - று (௧௩)

உறுவ ரன்றிரு வாாத்தைகேட டுமபரார பலரு
முறுகு வெநதுயா முழுவது முருககினு மெனனு

பற்றில் சிந்தைக்கண் மதியெதிர் கடலென மகிழ்ந்து
சிற்றுமை புண்டுகொல் சேர்ந்தவர்க் கென்றுசெப் புவரால்

(இ - ள்) சிரேட்டம் பொருந்திய கவுதமமுனிவர் கூறிய திருவார்த்தையைக் கேட்டு, தேவர்களெல்லோரும் தீமைசெய்யுந் துன்பமுழுவதையு மொழித்தோ மென்று, குற்றமில்லாத தமது சிந்தைகள் (பூரண) சந்திரனைக்கண்ட கடலைப்போலப் (பொங்கி) மகிழ்ந்து, தேவரீரை யடைந்தவர்களுக்குத் தாழ்விருக்கின்றதோ? (இல்லை) என்று சொல்வார்கள் எ - று (௧௪)

நீற்று மேனியர் மாரனை நீறுசெய் தாற்போல்
ஆற்றல் மாதவ ரும்பிழை புரிந்தவர் தமைக்
கூற்றம் வாய்ப்படுத் துணக்கொழுஞ் சாபமாக் காது
போற்றி வைத்ததும் புண்ணியர் பெரும்பொருட் டன்றே.

(இ - ள்) வலிதங்கிய சிறந்த தவமுடையவரே! திருநீற்றையணிந்த திருமேனியையுடைய சிவபெருமான் மன்மதனைச் சாம்பர் செய்தாற்போல, செய்தற்கரிய குற்றத்தைச்செய்த இந்திரனை, இயமன் வாய்ப்படுத்துண்ணும்படி மிக்க சாபமாகச் செய்யாமல் உயிர்காத்ததும் எங்கள் நிமித்தமாகவல்லவோ? புண்ணிய சுரூபியாகிய கவுதமமுனிவரே! எ - று (௧௫)

அடிகள் சிந்தையி னினைத்தவா றேயெமக் காக
முடிகொள் வாசவன் முதிரெழிற் பொன்னக ரிருந்து
வடிகொள் வாளவு ணக்குழாம் பறுத்தர சியற்றப்
படியி லாதசா பத்தினைப் பாற்றுக வென்றார்

(இ - ள்) தேவரீர் திருவுளத்திற் கருதியவகையே யெங்களுக்காக, கிரீடமணிந்த இந்திரன் மிக்க அழகமைந்த (அமராவதியென்னும்) பொன்னகரத்திலிருந்து, கூர்மைபொருந்திய வாளேந்திய அவுணர்களாகிய குழாங்களை யகற்றி அரசு நடத்தும்படி, (தேவரீருடைய) எல்லையில்லாத சாபத்தை விலக்கியருள்புரியவேண்டு மென்றார்கள் எ - று (௧௬)

அறிவி லாதவன் வஞ்சகன் றுட்ட னொழுக்கக்
குறியி லாதவன் கொண்டதன் னுயிர்பிற வுயிர்க்குஞ்
செறியு மாசற விரக்கமில் லாதவன் செப்புந்
தறுக ணாளனைச் சாற்றலு நினைத்தலு மாகா.

(இ - ள்) புத்தியில்லாதவனும், வஞ்சகனும், துஷ்டனும், நல்லொழுக்கத்தின் அடையாளமில்லாதவனும், கொண்ட தன்னுடைய உயிருக்கும் பிறருடைய உயிருக்கும் மிகுந்த ஆசையும் இரக்கமுமில்லாதவனும், சொல்லுகின்ற அஞ்ஞானமாகிய குணமுடையவனுமாகிய அவனை (வாயால்) சொல்லுதலும் (மனதால்) நினைத்தலுங் கூடாது எ - று (௧௭)

தீய னவ்வ லெனுநுவன் றேமற் பலருள் செலுத்திற்
றாய னுந்துணை வீவர்கள் தொக்கருள் செய்வார்
பாய பாதகக் குலிசியும் பற்றினன் புனித
மாய தாலவற் கருளுது மெனமுனி யறையும்

(இ - ள்) கொடியவனை ஒருவன்பேரிற் பலர் இரக்கம் வைப்பார்களாயின் அவன் புனிதனாவான். (அதுபோல) நீங்கள் கூடிக் கருணைசெய்வதால், பரவிய பாதகத்தையுடைய வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரனும் புனிதனாயினன். ஆனபடியால் அவனுக்கருள் செய்வோமென்று கவுதமமுனிவர் கூறினார் எ - று (௧௮)

தமனி யப்பெயராற் குரவனைத் தனித்துற வழைப்பா
அமல முதற்றொழி னடைவுற மூவரா யமர்ந்த
விமல மல்கிய விநாயகன் சடக்கர நினக்குச்
சமல வலவினை விடைகொளச் சாற்றுதுந் தனித்து

(இ - ள்) பொன்னென்னும் பெயரையுடைய (தேவ) குருவைத் தனித்து வரவழைத்து, புனிதமான (சிருட்டி முதலிய) முதற்றொழில்கள் நடைபெறும்படி (பிரமன் முதலிய) திரிமூர்த்திகளாகப் பொருந்திய புனிதத்தன்மை மிக்க விநாயகக்கடவுளுடைய சடக்கர மந்திரத்தை, உனக்கு மலசமூகமாகிய வலிய வினையானது விடைபெற்றுக்கொள்ளும்படி தனித்துச் சொல்லுவோம் எ - று (௧௯)

அடுத்தி ருமைய னாதிபா னனக்கிருந் தீக்கை
முடித்து மைந்தியம் முதிரமனு முற்றிய சாப
மிடித்தி யோனியெ லாம்விழி யெனச்செயும் பவமும்
பொடித்தி டும்பதங் கருமென வருளொடும் புகன்று.

(இ - ள்) மின்னலையுடைய பெரிய மேகத்தை வாகனமாகக்கொண்ட இந்திரனுக்குப் பெரிய தீக்கை முடித்து, இப்பழமையாகிய மந்திரத்தை உபதேசஞ்செய்த அது மிக்க சாபத்தை யொழித்து (அவனுடலிற் பொருந்திய) பெண்குறிகளையெல்லாம் விழிகளாக மாறச்செய்யும் பிறவியையு மொழிக்கும், திருவடியைக் கொடுக்குமென்று, கிருபையுடன் (அதனை) உபதேசித்து எ - று. (௨௦)

சிவமெ லாந்தருஞ் சடக்கரந் தீக்கையோ டுதவி
யவமெ லாந்தெறு மனுவடிக்கு முறைமையு மறைந்தான்
பவமெ லாந்தெறக் கேட்டவன் பண்ணவ ரோடுந்
தவமெ லாநிறை முனிவனைத் தாழ்ந்தனன் போந்தான்

(இ - ள்) மங்கலங்களை யெல்லாங் கொடுக்குஞ் சடக்கர மந்திரத்தைத் தீக்கை விதியுடன் உபதேசித்து, துன்பங்களெல்லாவற்றையு மொழிக்கத்தக்க அதுடைய முறையையுங் கூறினார் பாவங்களெல்லாமொழிய (அதனைக்) கேட்டபிரகற்பதி முனிவன் தேவர்களோடும், எல்லாத்தவங்களு நிறைந்த கவுதமமுனிவரைத் தாழ்ந்து (விடைகொண்டு) சென்றனன் எ - று (௨௧)

வேட்டு ளார்க்கெலாம் வரமருள் விண்ணவர் கோமா
னீட்டு தீவினை யிலையெல வெனவரு முயன்று
வாட்டு வாரெனின் மணமிசை வைகலும் பாவ
மீட்டு வாரக்கு நீங்குமோ வெழுமையு மிருபா.

(இ - ள்.) உருக்குமாங்கதராசனே! விரும்பியவர்களுக்கெல்லாம் (அவர்கள் விரும்பிய) வரங்களைக்கொடுக்குந் தேவேந்திரன் தேடிக்கொண்ட பாவத்தை, தேவர்க

னெல்லோரும் முயற்சிசெய்து அழிப்பார்களென்றும், பூமியிலுள்ளோரும் பாலரு சமர்ப்பிப்பவர்களுக்கு ஏழு பிறவிகளிலும் அப்பாவமகலுமா? (அகலாது) எ - று.

கடவுளர் குருவுக்குத் தீவுதமருபதேசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௩௱௨௬

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம்.

கவுதம னருள்பெறுங் கடவு ளார்களுஞ்
சவலையின் மதிமிகுத் தமனி யப்பெய
ரவனுமென் மொழிப்படி யடுத்து மேருவைத்
தவழ்திரை மாமடுச் சார்ந்து கூவுவார்

(இ - ள்) கவுதமமுனிவர் கிருபையை யடைந்த தேவர்களும், மயக்கமில்லாத அறிவுமிக்க பொன்னின் பெயர்வாய்ந்த பிரகற்பதிமுனிவனும் என்சொற்படி மேருமலையை யடுத்து, தவழ்கின்ற அலைகளையுடைய மகாமடுவைச்சார்ந்து (பின்வருமாறு) கூப்பிடுவார்கள் எ - று. (௧)

ஓஒச தக்கிருது வேயும்பர் வேந்தனே
யோஒ வயிராணி யினுயிர்க்குத் தோழனே
யோஒ தயித்தியர் குலமொறுக்கும் வீரனே
யோஒ மகவான் வெளியுறுதல் வேண்டுமே

(இ - ள்) ஓஒ சதக்கிருதுவே! தேவர்களுக்கரசனே! ஓஒ இந்திராணியின் இனிய உயிர்த்தோழனே? ஓஒ தயித்தியர்குலத்தைச் சங்கரிக்கும் வீரத்தன்மையுடையவனே! ஓஒ மகவானே! (நீ) வெளியேவருதல் (எங்களுக்கு) வேண்டியது எ-று.

சதக்கிருது - நூறு அசுவமேதஞ்செய்தவன், சதம் - நூறு, கிருது - யாகம். மகவான் என்பதில் மகம் - யாகம். (௨)

செச்சென்ச் சபித்துனை விடுத்த மாதவன்
பொச்சமில் கழன்மலர் போற்றி நின்னுளத்
தச்சம தறுமவ னருளொ டெய்தினந்
நச்சிய நாரதர் தாமு நண்ணினார்

(இ - ள்) கோபித்து உன்னைச்சாபமிட்டனுப்பிய பெருந்தவசியாகிய கவுதமமுனிவருடைய பொய்மையில்லாத திருவடித்தாமரையைத் துதித்து, உன்மனத்திலுள்ள பயமொழியும்படி அவரருள்பெற்றடைந்தோம். (யாவரும்) விரும்பிய நாரதமுனிவரும் வந்திருக்கின்றனர் எ - று. (௩)

அவரவர் புரிபிழை யகத்தி ராவகைத்
தவவெளி யுரைத்திடு றறந்த மேதையோர்
கவலையு முடன்றகக் கழுவு வாரலை
துவவுவ துரைத்திடா தொரிப்பின் மன்னனே.

(இ - ள்) அவரவர் செய்த குற்றங்களை மனத்திலிராவண்ணமாக அறியும்படி வெளியிட்டுச் சொன்னால், தகுதியாகிய ஞானமுடையவர்கள் (குற்றந்தனைத் தீயனெறி அதற்கேலான) துன்பத்தையும் உடனே விலகும்படி யொழிப்பார்கள் அரசனே! அதனைச் சொல்லாது மறைத்துவைத்தால் அதிகமாகும் எ - று (௪)

புரிநரம் புளர்ந்திசை பொழியும் வீணையின்
விரிபுகழ் நாரத முனிவர் மேருவிற்
பெரியவ ரிவர்முனம் பேசி நின்பிழை
பிரிவது செயலினிப் பேணத் தக்கதே

(இ - ள்) முறுக்கமைந்த நரம்புகளைத் தடவி இசை (மழை)யைப் பெய்யும் வீணை(யாகிய மேகத்தினை) உடைய பரந்த கீர்த்தியினையுடைய நாரதமுனிவர் மேருவைக்காட்டிலும் பெரியவர் (ஆதலின்) இவர்முன்னே உன்னுடைய குற்றத்தைச் சொல்லி அதனை யொழித்தல்செய்வது இனிச்செய்யத்தக்கது எ - று (௫)

உருத்திரன் மன்றலி னுமைதன் சீரடிப்
பருத்த பெருவிர லுவந்து நான்முக
னுருத்தெழு பாவமு நாணு மோம்பினான்
னுருத்திரன் றிருவரு ளுதவப் பெற்றரோ

(இ - ள்) சிவபிரானுடைய திருமண மகோற்சவத்தில், உமாதேவியின் சீர் பொருந்திய திருவடியிலுள்ள அழகுவாய்ந்த பெருவிரலை நான்கு முகங்களையுடைய பிரமதேவன் விரும்பிச் சிவகடாட்சமருளப்பெற்று, சினந்தெழுந்த பாவத்தையும் நாணத்தையுங் காத்தனன். எ - று (௬)

ஆதலா னீயுமின் றகத்தி னீங்கிடப்
போதுவா யீங்கெனப் புலவர் கூறலுஞ்
சீதநீர்த் தாமரைச் செறிமுட் டாளினின்
றேதமோ டிந்திர னிம்மென் றெய்தினான்

(இ - ள்) ஆனபடியால், நீயும் இப்பொழுது பாவத்தினின்றும் விலகும்படி இங்கேவருவாயாகவென்று தேவர்கள் சொல்லவும், குளிர்ச்சிபொருந்திய நீரிலுள்ள தாமரையின் முட்கள்நெருங்கிய தாளினின்று தன் குற்றத்துடனே இந்திரன் விரைந்துவந்தனன் எ - று (௭)

விண்குடி வாழ்நர்கள் வேந்தன் முந்துறப்
பெண்குறி நோக்குதல் பிழையென் றேசிலர்
கண்களைப் புதைத்தனர் கவிழ்த்திட் டார்சில
ரொண்கர நாசியி னுறுவித் தார்சிலர்.

(இ - ள்) விண்ணுலகிற் குடியிருக்குந் தேவர்கள் தமதரசனாகிய இந்திரன் (தமக்கு) நேரில்வரக் (கண்டு, அவனுடலிலுள்ள) பெண்குறிகளைக்காண்பது குற்றமென்று சிலர் கண்களைமூடிக்கொண்டனர் சிலர் தலைகுனிந்துகொண்டனர் சிலர் ஒள்ளியகையை மூக்கின்மேலே வைத்துக்கொண்டனர் எ - று

இந்திரன் தன்னுடலிற் பெண்குறிகளடைந்துள்ளமை கண்ட தேவர்கள் செயலை இச்செய்யுளாற் கூறினர். (௮)

வளரிப்புரு செயப்பிழை வைத்த மந்திரத்
தூலாவுமெண் கழிவிற வானைத்த மந்திரம்
கலாநிதி கண்டெனக் காந்த மெய்பொருந்
குலாவிய விதிமுறை கொண்டு வந்தனன்.

(இ-ள்) இந்திரனுந் தான் செய்த குற்றத்தை (மிகுதியாக) கூறி, யந்திரத்தாலுலாவுகின்ற எல்லாவுயிர்களும் போற்றும் அறிவுடைய பிரகஸ்பதிமுனிவன் சொல்லிய மந்திரத்தை, சந்திரனைக் கண்டபோது ஆம்பல்மலர்போல (மகிழ்ந்து)ச் சொல்லிய விதிமுறையாகப் பெற்றுக்கொண்டனன் எ-று.

கலாநிதி - கலைகளுக்கிருப்பிடம், சந்திரன்.   (கூ)

திருந்துமந் திரஞ்செவி புகுத லும்முன
வருந்திய சாபமுன் மருவி னுமெனப்
பொருந்திய பயன்றரப் புரையி னீங்கிநின்
றுருத்தகு மியோனிக ளொளிர்கண் ணாயின.

(இ-ள்) திருத்தமாகிய சடக்ஷரமந்திரமானது தன் செவியிற் புகுதலும் தன்னைத் துன்புசெய்த சாபமானது முன்னே (கவுதமர்கூறிய உடனே) நீங்கினாற்போல, கூடிய பிரயோசனமுடையதாகி விரைவில் குற்றத்தினின்று விலகி, உருவமைந்த பெண்குறிகளெல்லாம் பிரகாசிக்கின்ற கண்களாக மாறப்பெற்றன எ-று.

கவுதமரிட்ட சாபம் உடனே தொடர்ந்தாற்போல, பிரகஸ்பதியினிடம் சடக்ஷரோபதேசம் பெற்றவுடனே அக்குறிகளெல்லாம் கண்களாயினவென்பது கருத்து.

அந்தவ ரென்மொழி மயிலைக்கொள் வேலனே
இந்திய வாசிகள் செப்ப விண்ணவர்
சொரிந்தனர் மலர்களுந் துந்துமி முழங்கின
வரமடையர் நிரைநிரை யாகி யாடினர்.

(மு-ள்) கூர்மைபொருந்திய வேற்படைதாங்கிய முருகக்குமாரகதராசனே! என்னுடன் அரியதவஞ்செய்த முனிவர்கள் (பலர்) திருத்தமாகிய ஆசிமொழிகள் கூற, தேவர்கள் மலர்மாரி பெய்தனர் தேவதுந்துமி முழங்கின தேவதாசிகள் வரிசை வரிசையாகி நடனஞ்செய்தார்கள் எ-று.   (கக)

கின்னரர் பாடினர் கிளர்ந்த மாகதர்
இன்னிசை புகழ்ந்தன ரிறைஞ்சி யேனையோர்
நின்னையில் லாதுயர் நிலவில் லாவிர
வன்னையில் லாமக வாயி னேமென்றார்.

(இ-ள்) கின்னரர்கள் பாடினார்கள் சொல்லிய மாகதர்கள் இனிய கீர்த்தியைப் புகழ்ந்தார்கள் பிறர் இந்திரனைப் பணிந்து, ஐயனே! உன்னையில்லாமல், சந்திர வொளியில்லாத இரவும், தாயில்லாத குழந்தையுமானோமென்று சொன்னார்கள் எ-று.

மாகதர் - அரசனுக்கு வைசியமாதுக்கும் பிறந்து பிரபுவின் கீர்த்தியைப் பாடுவோர்.

அவ்விய மகன்றிருந் தவர்க டங்களை
யொவ்வொரு முனிவரை யுபசரித் தும்பரா
ரெவ்வகைப் பெருமையு மியைந்து வீறெனத்
தெவ்வடு வச்சிரஞ் செப்பித் தாழ்ந்தனன்.

(இ - ள்.) பொறுமையொழிந்த மனத்தையுடைய முனிவர்களை நோக்கி, நீவிரொருமுனிவரும், கெடுதலில்லாத தேவர்களுடைய எவ்வகைய புகழையும் பொருந்தியுள்ளீர்களென்று, பகைவரைக்கொல்லும் வச்சிராயுதமேந்திய இந்திரன் (உட்சாரமானதை) கூறிப்பணிந்தனன். எ - று (௧௩)

தேவரை நோக்கியே செப்ப லுற்றனன்
றேவறு கவுதமன் சாபந் தீர்வகை
யாவது புரிந்தனி ரதனை யிந்திலேன்
மேவுகைம் மாறுமக் கில்லை விண்ணினும்

(இ - ள்.) தேவர்களை நோக்கிச்சொல்லினனென்ன: கெடுதலற்ற கவுதமமுனிவனிட்ட சாபமொழியுமவகையாக யாதுசெய்தீர்கள்? அதனையறிகிலேன். உங்களுக்கு (இவ்விடத்திலேயேயன்றி) தேவருலகத்திலும் பொருந்திய பிரதியுதவி (செய்வதற்கொன்று) கிடையாது. எ - று (௧௪)

பண்டைய முகவிழி பாயி ருட்பட
முண்டக நாளத்தின் முழுகி னேற்கொளி
மண்டிய வாயிர மலர்க்க ணல்கினீர்
கொண்டனன் னலமெலாங் குளிர்ந்த வானுளீர்.

(இ - ள்) முகத்திலிருந்த பழமையாகிய விழிகள் மிகவும் இருளபட, தாமரைத்தண்டிலே ஒளித்துக்கொண்ட எனக்குப் பிரகாசம்பொருந்திய (தாமரை) மலர்போன்ற ஆயிரங்கண்களைக் கொடுத்தீர்கள். குளிர்ச்சிபொருந்திய வானுலகிலுள்ளவர்களே! (உங்களால்) நன்மை முழுவதையுங்கைக்கொண்டேன். எ - று (௧௫)

இன்னுமே ரம்பனின் னருள்பெற் றின்புற
நன்னர்மா தவங்கணற் றலத்தி னாற்றிய
பின்னர்வா னுலகினைப் பேணு வேனலான்
முன்னர்நான் பேணுதன் முன்னி லேனரோ

(இ - ள்) இன்னும், விநாயகக்கடவுளுடைய இனிய திருவருளைப்பெற்று இன்பமடையும்படி நல்ல சிறந்ததவங்களைப் புண்ணிய தலத்திலே செய்தபிறகு, தேவலோகத்தை யரசுசெய்வேனல்லாமல், (அதற்கு) முன்னே நான் அரசுசெய்வதைக் கருதினேனல்லேன். எ - று (௧௬)

நீவிர்க ளனைவரு நெடிய வானிடை
மேயினர் வதிமினோ விளைத்த கற்பக
மாயிரும் பொருள்சில வந்து நல்குகென
றாயிரம் விழியினா னவரைப் போக்கினான்

(இ - ள்) நீங்களெல்லோரும் பெரிய தேவலோகத்திற் பொருந்தி வாசஞ்செய்யுங்கள் (உங்களிற்) சிலர் மணமமைந்த கற்பகத்தருகொடுத்த சிறந்த பெருமை வாய்ந்த பொருள்களைக் கொண்டுவந்து கொடுங்களென்று, ஆயிரங்கண்களையுடைய இந்திரன் கூறி, அவர்களைச் செல்லவிடுத்தனன். எ - று. (௧௭)

இந்திரனுபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் – ௩௫௪௧.

இந்திரன்பூசித்தபடலம்.

இதமாபுரியுந தேவாகளு மிருடியரு நீஙகியபின
கதமபவனத திடையேகிக காவலபுரி விணணவாகோ
னதமபலவுந தீபலவு மொனருறறு போனவையின
சிதமபுகெது மொருதீாததந திகழ்தரககண டதையடுததான.

(இ - ள) (அமரருலகைக)காவலபுரியுந தேவராசனுகிய இநதிரன, நனமை யைசசெயயுந தேவாகளும இருடியர்களும(தனனைவிட்டு)நீஙகிசசென்றபிறகு, கநதப வனததிற சென்று, நதிகளபலவுந தீககள பலவும ஒன்றுசோந்தாற்போல, குறறக தினெருகுதியை யொழிககும ஒருதீர்த்தம் விளஙகுவதைப் பாாதது, அதனைசசமீபித தனன எ - று

சிதமபுதல - குணமினமை (க)

அத்தடததி லமராதரு மாகாய கஙகையுருமோாத
துததமனத் தடககரையி னெளிாபளிககா லயநிருமித்
ததததனையைங் கைக்களிறறை யாகமததின வழிநிறுவி
யெததகைய பொருளகளினு மினிதுறபபூ சைகளாறறி

(இ - ள) புனிதனன இநதிரன அந்தத தடாகததிலே, தேவாகள் கொணடு வந்த ஆகாயகஙகையையுஙகூட்டி, அத்தீாததக கரையிலே பிாகாசிககினற பளிஙகுக கலலால திருவாலயநியமிதது, (யாவாககுந்) தநதையும ஐநதுகரங்களையுடைய யானை முககடவுளுமாகிய விநாயகபபெருமானை ஆகமமுறையாகப பிரதிட்டைசெய் , எவ் வகைப்பட்ட பொருள்களாலும இனிதாகப பூசைகளசெயது. எ - று.

இதுமுத லிரண்டு பாடல்கள குளகம் (உ)

வாயிலினிந தியமவழுங்கா வகையடககி நாசிநுனி
காயொளிககட கடைநிறுவிக கவினறருமா தனமவைகி
யாயிரமாண் டாறெழுததை யனுட்டிபபி னெடுஙகணிததான
மாயிருமா மறையறியா மதககைமுக னடிநினைநதே

(இ - ள்) சிறந்தபெரிய மகாவேதஙகளறியாத மதஞ்சொரியும யானைமுக முடைய விநாயகக்கடவுள திருவடியைச் சிநதிதது, வாயிலின வழியே இநதியஙகளைப புறஞ்செல்லா தடககி, நாசிமுனையிலே பிரகாசிககினற ஒளியையுடைய கட்கடையை நிறுததி, அழகுசெயயும ஆதனததிற் பொருந்தி ஆயிரவருடகாலஞ சடசகசரமநதிரத தை அநுட்டிபபுக கிரமமாகக கணிததனன எ - று. (ந)

நித்தலும்பூ சனையியற்றி நிராகாரத தொடுவைகிப
பததியினுற றியாணித்துப பயனறருமந திரஙகணிததுச
சுததவுளத தினனுகிச சுரராசன் றவமபுரிய
வததிமுகன பேரருளகூாந தவனெதிரதோன றினன்மாதோ.

(இ - ள) தேவராசனுகிய இந்திரன நாடோறும் (இவ்வகையாகப்) பூசை செயது, ஆகாரமிலலாமலிருநது பததியுடன தியானஞ்செயது, பயன்தரததக்க மநதி

ரத்தைச்சுணித்து, புனிதமான மனமுடையவனுகித் தவஞ்செய்ய, யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுள் பேரருள் மிகுந்து அவ்விந்திரனுக் கெதிரே தரிசனந் தருளினர் எ - று. (௫)

தவளமதி புரைநிறமுந் தசதிசைபோர்த் தொளிர்தேசுங்
கவளமக கரிமுகமுங் கதிர்மணிமா லிகைவிளக்குந்
துவளுமொரு புழைக்கரமுந் தோளுங்கு மணிக்கண்டைத்
திவள்சதங்கை நூபுரப்பொற் சேவடியு மனைநானும்.

(இ - ள்) வெள்ளியசந்திரனையொத்த நிறமும், பத்துத்திசைகளைய மூடிப் பிரகாசிக்கும் ஒளியும், கவளங்கொள்ளும் மதயானையின் முகமும், பிரகாசிக்கின்ற முத்துமாலையை விளக்குக் துவள்கின்ற ஒப்பற்றதுதிக்கையும், நான்குதோள்களும், இரத்தினக்கண்டையும் பிரகாசிக்கின்ற சதங்கைமாலையும் பாதசரமுமணிந்த அழகிய திருவடியும், (பொன்) அனைநானும் எ - று

கவளம - யானைகொள்ளுமுணவு அல்லது வாய்கொண்டவுணவு

இதுமுத லிரண்டு பாடல்கள் ஒருதொடர் (௬)

அங்கதமும் வளைமார்பி னணிதருமுப் புரிநூலும்
பொங்கொளிர்ந்த திலவடமும் பொலிந்தவர் கனகதொடையுஞ்
செங்கதிரி னிருளசீக்குங் குண்டலமுந் திகழ்முடியுந்
தங்குருவி னெதிர்நின்ற தலைவனைவா சவன்கண்டான

(இ - ள்) அங்கதமும், மலைபோன்ற மார்பிலணிந்த உபவீதமும், ஒளிமிக்க முத்துமாலையும், அழகிய இரத்தினமாலையும் செவ்விய கிரணங்களையுடையசூரியனைப் போல இருளையகற்றுங் குண்டலங்களும், பிரகாசிக்கின்ற கிரீடமும் (கொண்டு) தமது குருவாகிய பிரகற்பதிமுனிவனைப் போல எதிரேநின்ற விநாயகக்கடவுளை இந்திரன் தரிசித்தனன். எ - று

அங்கதம - தோளணி (௭)

மிகப்பெருங் கருத்தனபும வெருவுதனு முடனேறனறக்
கொக்கிருகை சிரமேறக் குணிணைவா தனக்கெழுந்து
தக்கமுறை யால்வணங்கித் தண்டமிட் டெதிரடித்துப்
பொக்கமற வலமவந்து புகழெடுத்துப் பாடினன

(இ - ள்) மேம்பட்ட பெருங்கருத்தும ஆசையும் அச்சமும உடனே உண் டாக, இருகரங்களுஞ் சேர்ந்து, சிரமிசையேறத்துணுக்குற்று ஆசனத்தினின்றெழுந்து, தக்கமுறைப்படி பணிந்து (சாஷ்டாங்க) தண்டஞ்செய்து, எதிரே (ஆனந்தமேலீட் டால) நடனஞ்செய்து, குற்றமகலப் பிரதக்ஷிணஞ்செய்து (அவ்விநாயகருடைய) கீர்த் தியை யெடுத்துப் (பினவருமாறு) பாடினன எ - று. (௮)

வேறு

அறிவாய் விளங்கு மொளியாகி யெங்கு மசைவற்று நின்ற நிறைவாய்க
குறியாதி யின்ப முதலீறிலாத குறைவற்ற வின்ப மயமாய்ச
செறிவான நீரி னிழல்போல நின்ற திறலோயை யானும வளைவேன
வெறுஞான மான திருமேனி கொண்டென விழிகாண முன்னா வரலால்.

(இ - ள்) அறிவாகி விளங்குஞ் சோதிரூபியாய், எவ்விடத்திலுஞ் செறிந்து நின்ற பூரணமாய், குறி முதலிய இன்பமுதலை முடிவில்லாத குறைவற்ற இன்ப மயமாகி, நெருங்கிய சீவன்முத்தரைப்போல ஒப்பற்ற வல்லமையுடைய சேவகனே, சுத்தஞான மான திருமேனியோடு என்கண்கள் காணும்படி முன்பு வெளிப்பட்டருளியதனால், அடியேனும் பிரதக்கணஞ் செய்தேன் எ - று (௮)

இருண்மூழ்கு கண்ணின் மலமேவ லகத்தி னிகழ்வின்றி நின்ற வுயிர்கட்
குருவாதி மூன்று முன்முயக்க வற்றி னுளதாம் விகார வகையா
லிருவேறு கன்ம மிசைவித் தருத்து மிறையோனை யானு மொழிவேன்
மருண்மாயை நீக்கு திருமேனி கொண்டென் விழிகாண முன்னை யாலோ

(இ - ள்) (அஞ்ஞானமாகிய) இருளின்மூழ்கிய கண்களின் மலமேவலகத்தி னிகழ்ச்சியில்லாமல் நின்ற உயிர்களுக்கு உருவமுதலிய மூன்றையுமுன்னளித்து அவற்றி னுளதாகிய விகாரவகையால், வேறாகிய இருவகைக் கன்மங்களையுமிசைவித்துப் புசிப்பிக்கின்ற தலைவராகிய கணேசப்பெருமானை மயக்கம் பொருந்திய மாயையை யொழித்த திருமேனியோடு என் கண்கள் காணும்படி முன்னே வெளிப்பட்டருளியதனால், அடியேனும் (இவ்வகையினரென்று அநேக) கூறுவேன் எ - று (௯)

வாதங் கடந்து பலமாயை கன்ம வகையுங் கடந்து வைரப்
பேதங் கடந்து பொருளொன்று மின்றி யெழுகின்ற மயக்க முயிரின்
போதங் கடந்து துரியங் கடந்த பொருளாயை யானு முணர்வேன்
வேதங் கடந்த திருமேனி கொண்டென் விழிகாண முன்னை வாலோ

(இ - ள்) வாதஞ்செய்தலைக் கடந்து, பலவகைப்பட்ட மாயாகன்மவகைகளையுங் கடந்து, அவைசெய்கின்ற துன்பங்களையுங் கடந்து, ஒருபொருளுமில்லாமல் தோன்றுகின்ற மயக்கம்பொருந்திய உயிரின் தற்போதமுங்கடந்து, துரியதத்துவமுங் கடந்த பொருளாயுள்ள தேவரீரை, வேதங்கடந்தசிதப்பட்ட திருமேனியைக்கொண்டு என்கண்கள் காணும்படி என்முன்னே யெழுந்தருளியதனால், அடியேனும் (இவ் வகையினரென்று) அறிவேன் எ - று (௰)

வெங்கட் களிற்றின் மகவான் றுதிக்க விழிநீ ருகுத்து ளுருகச்
சிங்கஞ் செலுத்தி யெதிர்வந்து நின்ற திகழ்முக்கண் வேழ முகவ
னிங்குற்று நீசெய் செபமாதி யான மிதயங் களித்த னமியேம்
பொங்குற்ற காதல் வரம்வேட்ட தின்று புகலென்ன வோது மவனே.

(இ - ள்) கோபக்கண்களையுடைய (ஐராவதமென்னும்) யானையை வாகன மாகக்கொண்ட இந்திரன் (இவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்து, கண்ணீர்சிந்தி மனமுருக, சிங்கவாகனமூர்ந்து அவனெதிரே யெழுந்தருளியிருந்த விளக்கம் பொருந்திய திரி நேத்திரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுள் நீ யிங்கேவந்து செய்த செபத்திற்குஞ் சிறந்த தியானத்திற்கும் மனங்களித்தோம் இனி அதிகரித்த காதலையுடைய நீ விரும்பிய வரத்தை யிப்பொழுது கூறுகவென, அவ்விந்திரன் கூறுவான் எ - று (௧௧)

யோகத்தி னானு முணரப் படாமை யுயர்ஞான யோக நிலையோ
ராகத்தி னென்று படுகின்ற பாத பதுமங் கெடாது புரியும்
யாகத்தி னான பயனுந் துறக்க மெளியேற் களித்தி யதுவும்
போகத்தின் மக்கள் விடாரின்றி யின்று புகழோடு மாளும் வகையில்.

(இ - ள்) யோகத்தினாலும் அறியப்படாமல் உயர்ந்த ஞானயோக நிலையிலுள்ளவர்கள் பாகத்தினாலே ஒன்றுபடுகின்ற பாததாமரை, நீங்காது செய்யும் யாகத்தினாலான பயனாகிய சுவர்க்கலோகத்தை அடியேனுக்குக் கொடுக்கவேண்டும். அதுவும் போகத்தின மிகும்படி துன்பமில்லாமலிருந்து, கீர்த்தியுடன் அரசுசெய்யும் வகையோடு (அநுக்கிரகிக்கவேண்டும்.) எ - று. (கஉ)

முன்னை யெனக்கு மறையோனு மிந்த மொழியா றெழுத்து மனுவைத்
தன்னு தரத்தி னுரைசெய்து நீயித் தனிமந் திரத்தை யொழியின்
மன்னுது விண்ணி னரசாட்சி யென்று வழிவற புறத்து மதனைப்
பின்னை மறந்து பிழையிற் படர்ந்து பெரிதான துன்ப மணிநேன்.

(இ - ள்.) சொல்லுகின்ற இந்தச் சடக்கரமந்திரத்தைப் பிரமதேவனும் முன்னேயெனக்குத் தன்னுசையாலுபதேசித்து, நீ இந்த ஒப்பற்ற மந்திரத்தை விடுத்தால் தேவலோக வரசாட்சி உனக்குப்பொருந்தாதென்று வறபுறுத்திக் கூறியதைப் பிற்காலத்திலே மறந்து, குற்றத்திற்சென்று பெரிதான துன்பமடைந்தேன எ - று.

பொன்னே னுரைபபு விடாமுற றகன்று புகழாயி ரங்க ளுடையே
னின்னா றெழுத்தை யுரைசெய்து பூசை நெடிதாற்றி வந்த பரிசா
லுன்னுத தாகி யுரையாத தாகி யுறலிற படாத பொருணீ
முன்னாகி நின்ற வருளா லெனக்கு முடியாமை யாவ துளதோ.

(இ - ள்.) (எனகுருவாகிய) வியாழபகவான உபதேசிகக, துன்பமுழுவதுமகன்று, புகழததக்க ஆயிரங்கண்களையடைந்த அடியேன தேவரீருடைய சடக்கரமந்திரத்தைக கணித்துப் பூசையை மிகுதியாகச்செய்துவந்த தன்மையால், நினைக்கப்படாததாகியும் சொல்லப்படாததாகியும் பரிசிக்கப்படாததாகியுமுள்ள பொருளாகிய தேவரீர் என்முன்னாகி யெழுந்தருளிய திருவருளால், எனக்கு முடியாதது யாதொன்றிருக்கின்றது ' எ - று (கச)

கேடா மெனைக்கு முறுகா ரணங்கள கிழவோய பதத்தி னிறையன
பாடாமை யாகு மதனு லெனக்கு னடிவாரி சத்தி னுழுவல
விடாமை வேண்டு மதுவன்றி யுள்ள விழைவுபகரு மிகுன வடிவுக
கோடாத சிந்தா மணியென்னு நாம முறலவேணடு மூரகரு முறுக.

(இ - ள.) துன்பமாகிய வெல்லாவற்றிற்கும் பொருந்திய காரணங்கள், யாவுமுடைய தேவரீரது திருவடியில் நிறைந்த அன்பைச் செலுத்தாமையாகும் ஆனதால் அடியேனுக்குத் தேவரீருடைய திருவடித்தாமரையிற பகதி அழியாமல (கொடுத்தருள) வேணடும அதுவல்லாமல், மனதில் விரும்பியவற்றைக் கொடுக்கும் இவ்விடத்திலுள்ள தேவரீர் திருவுருவத்திற்குச சிந்தாமணிவிநாயகரென்னுந் திருநாமமுணடாக வேண்டும். அப்பெயரே [சிந்தாமணிநகரமென்று] இந்நகரத்திற்கு முணடாகுக. எ-று.

தீர்த்த தனக்கு மிப்பேர் சிறக்க திகழூர்க் கதனறி யெவரு
மோர்க்கும் கதமப நகரென்ற பேரு முறுகிறக வூரில் வதிவோ
ராக்குந் தடத்தி னாடலாடு வோருன னடியிற் கிறைஞ்ச னுறுவோர்
பாரக்கட் சிறந்த பயனன்கு மாக பகவானெ னப்ப காதனும.

(இ - ள்.) இத்தீர்த்தத்திற்கும் (சிந்தாமணி தீர்த்தமென்று) இட்டபெயர் சிறந்திருக்க. அதுவல்லாமல் நகரத்திற்கு எவரும் விரும்பத்தக்க கதம்ப -

மென்றுமெய்யரும் பொருந்தச்செய்க. இவ்வூரில் வசிப்போரும், ஒலிக்கின்ற இத்தீர்த்தத்தின் நீரில் மூழ்குவோரும், இங்கே தேவரீர் பாதங்களைப் பணிவோரும் (ஆகியவிவர்கள்) உலகிற்சிறந்த புருஷார்த்தங்களனைத்தையும் பொருந்துக. பகவானே! என இந்திரன் கூறவும் எ - று. (கசு)

இறைவன் புகன்ற வரமுந் துறக்க மிடரின்றி யாளும் வரமு
நிறையக் கொடுத்து மறையக் கதிர்க்கு நெடுவச் சிரத்தை மகவான்
குறையற்று மீட்டு முயர்பூசை யாதி குலவிப் புரிந்து விடைபெற்
றுறையுந் துறக்க நகரெய்தி யன்பொ டரசாட்சி செய்தருளினான்.

(இ - ள்) கணேசப்பெருமான் (இந்திரன்) கேட்ட வரங்களையும், சுவர்க்கலோகத்தை இடையூறின்றி அரசுசெய்யும் வரத்தையும் பூரணமாகக் கொடுத்து அந்தர்த்தானமாக, ஒளிவிடும் நெடிய வச்சிராயுதத்தைக் கையிலேந்திய இந்திரன் (யாதொரு) குறையுமின்றி மீண்டும் சிறந்த பூசைமுதலியவற்றை அன்புறச்செய்து விடைகொண்டு, (புகழ்ந்து) சொல்லுஞ் சுவர்க்க நகரத்தையடைந்து ஆசையோடு அரசாட்சி செய்திருந்தனன் எ - று. (கஎ)

அவ்வாறு பூசை பெயரோடு கொண்ட வமலன் பதங்கள் யாரு
மெவ்வாறு மெய்தி வழிபாடு செய்யி னிடரான தீர வருமுஞ்
செவ்வாய்மை யோடு பெறுகிற்பி ரென்று திகழுற்ற வீணை முனிவன்
றெவ்வாடு வேற்கை யரசற்கு நன்கு தெரிவித் தகன்ற னன்போ.

(இ - ள்) அவ்வண்ணம் யாகப் பூசையைத் திருநாமத்துடன் கொண்ட மலரகித்ராகிய சிந்தாமணி விநாயகர் திருவடியைச் சார்ந்து எவ்வகையுஞ்சென்று வழிபாடு செய்தால் துன்பங்களறவும், செவ்விய சத்தியத்துடன் பெறுவையென்று, தடவுகின்ற வீணையையேந்திய நாரதமுனிவர், பகைஞர்கண்டஞ்சும் வேற்படையைத்தாங்கிய கையையுடைய உருக்குமாங்கத மன்னனுக்கு நன்குணர்த்தி (அவ்விடத்தினின்று) நீங்கிச்சென்றனர். எ - று.

பெறுகிற்றி என்றதில், கில் - ஆற்றலுணர்த்தும் விகுதி. (கஅ)

இந்திரன் பூசித்தபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கருருக

உருக்குமாங்கதன்முத்தியடைந்தபடலம்

திருக்கிலா முனி செல்லு முன்னர்
றருக்கில் வாழ்முகம ராயினார்
துருக்க மாதி துரீஇத் துரீஇ
யுருக்கு மாங்கனை யுற்றனர்

(இ - ள்.) வஞ்சகமில்லாத நாரதமுனிவர் ஏகுமுன்னரே, களித்தலாழ்மியற்கையுடைய (உருக்குமாங்கதனுடைய) உறவினராயுள்ளார் துருக்கமுதலியவிடங்களிலெங்கும் மிகத்தேடி, உருக்குமாங்கதனைபால்வந்து சேர்ந்தனர். எ - று.

துரீஇ - துருவி, தேடி; [illegible] இத் துரீஇ - மிகுதிபற்றிவந்த அடுக்கு. (க)

கவட்டுக் கானிறக் கதழுந்தமான்
கவட்டுத் தாரிது நீ இயந்து
சவட்டி யுய்க்கிது சார்ந்தென
குவட்டுத் தோளவ கூறென்றார்.

(இ - ள்) கொம்புகளையுடைய வனத்தில் விரைந்தோடிய மானின் சுவட்டு வழியே (தொடர்ந்து) தேடி, அதனை வேட்டையாடிய வுனக்கு இத்தீமைவிளைந்தது யாதுகாரணம்? மலையையொத்த தோளையுடைய உருசகுமாங்கத ராசனே! கூறுக வென்றார்கள் எ - று.

கவடு - மரக்கொம்பு; சுவடு - காலடி; குவடு - மலை. (௨)

வெற்றி வீமன் விறன்மக
னுற்ற துற்றவா சோதினு
னற்ற மில்பொரு ளாங்குறப்
பற்றி யேகினன் பான்மையால்.

(இ - ள்) வெற்றிவாய்ந்த வீமராசனுடைய வலிதங்கியமகனாகிய உருசகுமாங்கதராசன் நடந்த விருத்தாந்தத்தைத் தன்னிடம் வந்தவர்களுக்குக்கூறினன் குற்றமில்லாத உண்மைப்பொருள் ஆங்கடைதலால், அதனைத் தகுதியோடு கடைப்பிடித்துச் சென்றனன் எ - று. (௩)

பொதும்பு சூழ்ந்துபு கைந்தெரி
வெதும்பு வெங்கட்ட விண்டுதேன்
றதும்பு பூம்பொழில் சார்ந்தவக்
கதம்ப மாநகர் கண்டனன்.

(இ - ள்.) பொதும்புசூழ்ந்து புகைந்து தீயானது சுடுகின்ற கொடிய காட்டைக்கடந்து தேனொழுகும் மலர்ச்சோலை சேர்ந்த அந்தச் சிறந்த கதம்பநகரத்தைத் தரிசித்தனன் (உருசகுமாங்கதன்) எ - று.

பொதும்பு - மரப்பொந்து. (௪)

சீர்க்கர் போற்றுஞ்சிந் தாமணித்
தேர்க்க ணேகதெரி சித்துநோய்
தீர்க்கல் செய்யுஞ்சிந் தாமணித்
தீர்த்த நீர்படிந் தாடினான்.

(இ - ள்) புனிதமானவர்கள் துதிசெய்யுஞ் சிந்தாமணிவிநாயகரைத் தரிசித்து, (எல்லா) நோயையுமொழித்தருள்செய்யுஞ் சிந்தாமணி தீர்த்தநீரிலே மூழ்கி ஸ்நானஞ்செய்தனன் (உருசகுமாங்கதராசன்) எ - று. (௫)

கருக்கி வெண்ணிறங் காட்டிமெய்
முருக்கு நோய்கெட முன்பெய
ரிருக்க நலமெலுழி லெய்தினு
னுருசகு மாங்கத வத்தமன.

(இ - ள) கருக்கசெய்த வெண்ணிறத்தைக் காட்டி உடலைத்துன்பு செய்யுந் தொழுநோய் கெடவும், [உருக்குமாங்கதனென்னும்] பழையபெயர் (நிலைபெற்று) இருக்கவும், உருக்குமாங்கதனாகிய உத்தமன் நல்ல அழகை யடைந்தனன் எ - று. (சு)

செயிர றுக்குஞ்சிந் தாமணிப
பெயரவி நாயகர் பெயகழ
கயர்வி லாதமெய் யன்புறு
மயரில் பூசைவ யக்கினன.

(இ - ள) குற்றத்தை யொழிக்குஞ் சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய வீரக்கழலணிந்த பாதங்களில், மயக்கமில்லாத பூசையைச் செய்தனன் சோர்வில்லாத உண்மையன்பினையுடைய வீமராசனே! எ - று. (எ)

அந்த ணாளர்க்க ருமபொருள
சிந்தி னானது செவ்வியின
வந்து ளார்கள்வி மானமேர
டுந்த ழிறகண கோர்சில

(இ - ள) வேதியர்களுக்கு அருமபொருள்களை (தானமாரியாக)ச் சொரிந்தனன் அந்தக்காலத்தில மிக்க அழகினையுடைய கணநாதர்கள் சிலர் விமானத்துடன் (அவ்விடம்) வந்தார்கள் எ - று. (அ)

வேறு

அந்தநிலை நின்ற வேந்தற கருங்கண்ணத் தலைவர் சொலவார்
சிந்தலைக் கணேச குண்டத் திருமபுனல் தோய்ந்து முக்கண
வித்தகக களிற்றின பூசை விளக்கினை யாத லாலே
உத்தம வுனது மேனமை யொருவர்க்கு முரைக்கொ ணாதே.

(இ - ள) அரிய கணநாதர்கள் அவ்விடத்திலிருந்த உருக்குமாங்கதராசனுக்குச் சொல்கின்றார்கள் உத்தமனே! இவ்விடத்தில, கணேசதீர்த்தத்திலே மிக்க நீரினமுழ்கி, திரிநேத்திரங்களையுடைய ஞானசொருபியாகிய சிந்தாமணிவிநாயகக கடவுளுடைய பூசையைச்செய்தனையாதலின, உன்னுடைய சிறப்பை எடுத்துச் சொல்ல ஒருவருக்கு முடியாது எ - று (கூ)

கொங்கவிர மாலைத தெய்வக கோலமார் விமானமேறி
யைங்கர னுலக மெமமோ டடைமதி யென்றார் கேட்டுச்
சிங்கவல லேறறி னொன்னா செருக்கள முழக்குந் திணடோட்
பைங்கழ லரற்று நோன்றாட பார்த்திபன பணிந்து சொல்வான.

(இ - ள) மகரந்தத்தோடு விகசித்த (கற்பக) மாலையணிந்த அழகுபொருந்திய விமானத்தி லாரோகணஞ்செய்து எங்களுடனே ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுலகத்தை யடைகவென்றனர். வலிய ஆண்சிங்கத்தைப் போலப் பகைஞர்களது போர்க்களத்தைக் கலக்குகின்ற வலியதோளையும பசியவீரக்கழலொலிக்கும் பெருமைதங்கிய தாளையுமுடைய உருக்குமாங்கதமன்னன அதனைக்கேட்டு (அக்கணநாதர்களை) பணிந்து சொல்கின்றான். எ - று.

மதி - அசைச்சொல் "மியாயிகமோமதி யத்தையித்தை - வாழியமாளவீ யாழமுன்னிலையசை" என்றது சூத்திரம் (௧௦)

வேறு

சின்மயசிற் குணவகண்டா காரசச்சி தானந்தன் சேர்ந்தோர் தம்மைத்
தன்மயமாக் கிடுமுதல்வன் காரணநீ தனவன் றலைமை சான்ற
நன்மைதரு மருளெங்கே நானெங்கே நான்புரிந்த தவங்க ளெங்கே
யென்மனமெங் கேயென்றன் பிறப்பெங்கே யென்னுடைய பத்தியெங்கே.

(இ - ள்) சின்மயனும், சிற்குணனும், அகண்டாகாரனும், உண்மையறிவானந்தரூபியும், தன்னையடைந்தவர்களைத் தன்மயமாகச் செய்யும் முதற்கடவுளும், காரணநீதனுமாகிய அக்கணேசப்பெருமானுடைய முதன்மை மிக்க நன்மைபொருந்திய திருவருளெங்கே அடியேனெங்கே அடியேன்செய்த தவங்களெங்கே அடியேன் மனமெங்கே அடியேன் பிறவியெங்கே அடியேன் பக்தியெங்கே எ - று.

சின்மயம் சிற்குணமென்பவற்றில், சித்=ஞானம் அகண்டம்=கண்டமில்லாதது ஆகாரம் - தேகம் சச்சிதானந்தம் - சத்து+சித்து+ஆனந்தம் கணேசப்பெருமானுடைய உயர்வைக்குறிக்க "அவன் றலைமைசான்ற நன்மைதருமருளெங்கே" என்றும், தானும் தன்றவம் மனம் பிறப்பு பத்திமுதலியவற்றின் றாழ்வுகுறிக்க 'நானெங்கே * * என்னுடைய பத்தியெங்கே" என்றுங்கூறினார் (௧௧)

பண்டுபுரி தவந்தானு மித்தடத்தி னீராடும் பலத்தி னானு
மண்டர்தொழும் பெருங்கணத்திர் நுங்கடரி சனமடியேற்காயிற் றெனவே
மண்டுபெருந் தவமாற்றிச் சாருகா சினியோடு மருவி யீம [னென்றான்.
றொண்டனை யீன் றனர்தன்னைவே றிலையவரை யொழித்தெவ்வா றுறுவே

(இ - ள்) பூர்வத்திற்செய்த தவத்தினாலும், இக்கணேச தீர்த்தத்தில் மூழ்கிய பலத்தினாலும் உங்களுடைய தரிசனமெனக்குக் கிடைத்தது. தேவர்களும் வணங்கத்தக்க பெருந்தவமுடையவர்களே! (என்தாயாகிய) சாருகாசினியுடன் வீமராசன் பொருந்தி நெருங்கிய பெருந்தவஞ்செய்து என்னைப்பூமியில் (மகனாகப்) பெற்றனர். (அவர்கட்குத்துணை) வேறொருவருமிலர் அவர்களை யெவ்வாறு விலக்கிவிட்டுவருவே னென்று (உருக்குமாங்கதன்) கூறினன். எ - று (௧௨)

அறங்கிளரும் பெருங்கணத்தோ ரதுகேட்டுத் திருவுள்ளத் தலர்ச்சிகாட்டிக்
கறங்குதிரைப் பெருங்கடல்சூழ் கண்ணகன்ஞாலம் புரக்குருக்காவலோய்கே
ணிறங்கிளர்பன் மலரணிந்த விந்தீர்த்தத் தவர்தம்மை நினைந்து தோய்ந்து
பிறங்குதருப் பணம்புரியி னவருமுடன் வருவரெனப் பேசினாரால்.

(இ - ள்) தருமம் விளங்கும் பெருமைவாய்ந்த கணத்தலைவர்கள் அதனைச் செவியேற்றுத் தமது மனத்துள்ள மகிழ்வினை வெளிப்படுத்தி, மறிகின்ற அலைகளையுடைய பெரியகடல்சூழ்ந்த இடமகன்ற உலகத்தைக்காக்கும் உருக்குமாங்கத மன்னனே! கேட்பாயாக நிறம் விளங்கும் பலமலர்களையுடைய இந்ததீர்த்தத்திலே அவர்களைக்கருதி ஸ்நானஞ்செய்து, விளங்குகின்ற தருப்பணஞ்செய்தால் அவர்களும் உன்னுடனே வருவார்களென்று சொன்னார்கள். எ - று.

கறங்குதல் - சுழலல். (௧௩)

கணங்களுரைத் ததைக்கேட்டுருக் காவலனு முடிந்தபசுந் தருப்பைவைத்திட்
டிணங்குதருப் பையுமானாய் தருப்பைமக னாயுமிருக் கின்றாய் வேதத்
னணங்கறப் படைத்திட்டப் பட்டாயாரைக் குறித்துன்னை யாட்டி னாலும்
பிணங்கறுநன் பயனவர்க்குக் கொடுக்கின்றா யெனப்பேசிப் பெருநீ ராட்டி.

(இ - ள்) கணத்தலைவர்கள் கூறியதைக்கேட்டு, உருக்குமாங்கதனும், முடியிட்ட பசியதருப்பையை வைத்து, பொருந்திய தருப்பையுமாயினை, தருப்பைமகனாயு மிருக்கின்றனை, பிரமதேவனால் துன்பமொழியப் படைத்திடப்பட்டனை எவனா நினைத்து உன்னை நீராட்டினாலும் அவர்கட்குக் குற்றமாற நலம்பலவுங் கொடுக்கின்றனை யென்றுகூறி, மிக்க நீராலபிடேகித்து எ - று.

"தருப்பையு மானாய தருப்பை மகனாயு மிருக்கின்றாய்"—என்றது நீயே மூர்த்தியும் மூர்த்திமானுமாயுள்ளனை யென்றற்போலும். (கச)

தந்தைதாய் முதலோரைக் குறித்துநறும் புனற்றீர்த்தந் தானு மாடிச்
சிந்தையுறு மகிழ்வோடு கணேசரை யருள்செய்த திவ்ய நல்யா
ழந்தனு ளனைவியந்து தீர்த்தத்தை மிகப்போற்றி யமல முற்றுன
வந்துளார் தாமுமதி லுடனாடித் தெய்வவுரு மருவி னாரால்.

(இ - ள்) உருக்குமாங்கதனும் தந்தைதாய் முதலானவர்களைக் கருதி நல்ல கணேசதீர்த்தத்திலே மூழ்கி மனத்தினின்றொழியாத களிப்புடன் கணாயிலேமி, தனக்கு அநுக்கிரகித்த கடவுளின் நல்ல மகதியாழையேந்திய நாரதமுனிவரைத் தியானித்து, கணேசதீர்த்தத்தைத் துதிசெய்து புனிதமாயினன்; உடன் வந்துள்ள சேனை காவலர் முதலியவர்களும் அத்தீர்த்தத்தில் (அவ்வுருக்குமாங்கதனுடன்) உடன்மூழ்கித் தெய்வவடிவத்தை யடைந்தார்கள் எ - று. (கரு)

மறுவனுமங் கினிதிருந்த கணேசர் திருவடிப்பூசை வியற்றித் தேசு
முறுதுவிமா னத்தடுத்த சேனையொடு மொருங்கேறி முறைகொண் டன்ன
னுறுதியொடு கவுண்டினிய நகர்சார்ந்து தானபல னுயர்ந்தோ ராதி[த்தார்.
பெறுமுறையிற் கொளக்கொடுத்தான் சேனைகளு மவரவர்க்கு விரும்பியீந்

(இ - ள்) கிரீடமணிந்த உருக்குமாங்கத மன்னன் மீண்டும் அவ்விடத்தில் இனிதாக விருந்த சித்திவிநாயகப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசையைச்செய்து, தன்னையடுத்த சேனையுடனே, ஒளிவீசும் தெய்வவிமானத்தில் ஒன்றாகஏறி, உறுதியோடு கவுண்டினிய நகரத்தையடைந்து, பெரியோர் முதலானவர்களுக்குத் தானபலனைப் பெறுமுறையோடு பெறுமட்டுங் கொடுத்தனன்; சேனைகாவலர்களும் (தங்கடங்கட்குரிய) அவரவர்களுக்கு விரும்பிக்கொடுத்தார்கள் எ - று. (கசு)

எம்பெருமான் றிருவருளால் வெவ்வேறு விமானங்க ளெய்த வந்தப்
பம்புநக ராசரும் வீமனமுத லோரெவரும் பணிந்தங் கெய்தி
யும்பர்தொழு வுருக்குமாங் கதனோடுங் கணேசர்திரு வுலகஞ்சேர்ந்தார்
நம்பியசீர் வியாதமுனி யறிவாயென் றலரிருந்தோ னவிற்றி னானால்.

(இ - ள்) எமது பெருமானாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால் வெவ்வேறாகிய விமானங்கள் வந்தடைய, அந்த வளநெருங்கிய கவுண்டினியநகரத்தை யரசுசெய்யும் வீமராசன் முதலானவர்களெல்லோரும் வணங்கி அங்கடைந்து, தேவா

கள பணியுமபடி உருக்குமாங்கதனுடன் கணேசப்பெருமானுடைய சிறந்த உலகத்தை யடைந்தாாகள். மிகக கீாத்தியையுடைய வியாசமுனிவனே ! அறிவாயாகவென்று, தாமனா மலரிலிருநத பிரமதேவன் உனாததருளினன. எ - று. (௧௭)

அருந்தவதது விசுவா மிததிரனே வீமனுற லாதி யாகத்
திருந்துமக னுடமுததி சோாந்திடுத லீறுகத திகழா நினற
பொருநதுபல சரிதமுஙகேட் டனேசோமகாநதவினிப புகலக் கேளாய் [ன்.
பெருநதவத்துககிருசசமதனுபாசனேயென றுனாசெயவான்பிருகுமேலோ

(இ - ள) அரியதவத்தையுடைய விசுவாமிததிர முனிவனே வீமராசன் அடுதததுமுதலாகத திருநதிய தன மகனுகிய உருக்குமாஙகதராசனுடன (அவன) முததியடைநததீறாக விளஙகுகின்ற பொருநதிய பல சரிதஙகளேயுங கேடடனே,சோமகாநதராசனே! இனிப் பெருந்தவததையுடைய கிருச்சமதனுபாசிதத வகையையுஞசொல்லக் கேட்பாயாக வெனறு, மேலோனுகிய பிருகுமுனிவன சொலவானுயினன எ - று.

சோமகாநதன பிருகுமுனிவயை யடுதத படலமுதல யாவும பிருகுமுனிவரா லேயே சொலலபபட்டனவெனறும, பிறசரிதஙகள இடையிடையே அவவவராலே சொலலபபட்டனவெனறுஙகொளக. (௧அ)

உருக்குமாங்கதன முத்திபடைநதபடலம முறறிறறு.

ஆகத் திருவிருந்தம் - ௩௫௭௭

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம்.

மருகஙகொண் மாமலரி னுனேமுக நோககி மடமை
முருகக மேதகுவி யாதமுனி முனன வனமுன
முருககு மாஙகதனே ழிநதபினமு குநதை யுறுநோய்ப
பெருகக மெஙஙனமொ ழிநததது பேசு கவென.

(இ - ள) வாசமபொருநதியதாமனாமலரிலெழுநதருளியபிரமதேவனுடைய திருமுகததைபபாாதது, அறியாமையை யொழிதது மேமபடட வியாதமுனிவனுகிய பெரியோன,முனனே உருககுமாஙகதன (இணஙகாது)சென்ற பிறகு, முகுநதையென பவள் பொருநதிய காமநோயபபெருகக மெவவாறகனறது ? சொலவாயாகவெனக கேட்க எ - று

முகுநதையுறநோயப பெருககமெனறது உருக்குமாஙகதன சாபம்பெறற படலததிற் கூறபபட்டுளது. ஆஙகுக கணடுகொளக. (௧)

முள்ள ரைக்கமல நாணமலரி னனமொ ழிகுவான
றள்ளு மெலலிடைமு குநதையவள சாப மரசன
கொளள வுய்த்தபினு மமமாகுடி கொணடெ ழுமெழு
கொள்ளை ரிககதுவி யாஙகுளமெ கிழ்ந்து ருகினுள.

(இ - ள.) முட்பொருந்திய அடியையுடைய புதிய தாமனா மலரிலெழுந தருளிய பிரமதேவன கூறுகினுன் தள்ளாடிய மெல்லிய இடையையுடைய முகுநதை

யானவன் உருககுமாங்கதமனனவன சாபத்தைககொள்ளுமபடி கொடுததபினனரும, மயககமானது குடிகொணடு விளஙக, மெழுகானது ஒளிபொருந்திய அகசினியிற பட்டாறபோல மனஙகசிநது வருநதினள். எ - று.

அரை - அடி. நாணமலா - அனறலாநத மலா, புதியமலரெனக. தள்ளு மெல்லிடை யெனறது—"உபயதனமசையிலொடியுமிடை" எனறும, "ாகசாற்றுக் காற்ருவிடை" என்றும, 'மருஙகோரிலககணம [நனனூல]' எனறும கூறியுள்ளன போலச சுமையிறககாது துவளுமிடையெனபதாம (உ)

வணடி னாககுமலா நநதனவ னததுலவுவா
டணடி னாசகுளிாத டாகமுறு வாளபி ணைபுறங
கொணடி னாககுவினா மானகலைகள் கணடு குழைவாள்
பணடி னாககுமவரி வேயஙகுழலப ரபப வழிவாள.

(இ - ள) வணடுகளொலி[illegible]கும மலாகள பொருநதிய நநதனவனததிலுலாவு வாள தடபமாகிய அலைகளையுடைய குளிாநத தடாகததை யடைவாள. தமது பிணை யையுடனகொண்டு இரைககாக விரைநதுசெலலும் மானகலைகளை க கணடு உருகுவாள. பணணொலி யெழுபபும அழகிய வேயஙகுழலொலியெழுபப மனமழ்வாள எ - று.

வேய - மூஙகில. வேயஙகுழல - புலலாஙகுழல (௩)

மநத மாருதம ருஙகசைய வனனி விரவி
வநத தெனகொலவவரி யேயெனம ருணடு முனிவா
ளநதி லானமணித ழுஙகவடு கால லொலியோ
சிநது கினறதுயி ரெனறுதெரு மநது கவலவாள.

(இ - ள) இளஙதெனறற்காறறானது பககததிலுலாவ, காறறே! அக்கினி யோடு கலநதுவநத தெனனசாரணமெனறு மயஙகிக்கோபிபபாள அவ்விடததில, பசு வின (கழுததிலுள்ள) மணியொலிகக, கொலலுகினற இயமனனுசையோ உயிாறி கினறதென்று சுழனறு துனபுறுவாள எ - று.

அநதில் எனறதை "அநதிலாஙகசைநிலை இடபபொருளாகும" எனறதால அசைநிலையெனக கொளளினுமாம. அவவிடததிலெனறும. (ச)

சிறுமை யாளாகள் பிறாககுவினை தீஙகு பெருமை
யுறுநா செயகலரொ லிககடனம ணிககு ழலென
முறுகு வெநதுயர மூடடுவது னககு முறையோ
குறுமு னிககுரிசில குனறுளனெ னககு ழறுவாள்.

(இ - ள) கீழ்மக்கள பிறாககுணடாககுந தீமையைய பெருமையாளாகள செ ய்யமாட்டாாகள ஒலிககினற கடலும அழகிய குழலுமபோலக கடுமையாகிய வெவவிய துனபததை யெழுப்புவது உனக்கு நியாயமோ? குறுமுனிவராகிய அகததியப்பெரு மான் பொதியமலையிலிருககினறனரெனறு வாயகுழறிக கூறுவாள. எ - று (ரு)

வட்டி கைப்பலகை மீதிலவன் மாணு ருவெலா
மொட்டி யொட்டினளவ ரிநதுறுக ரததி னணையு
மொடடி ளஙகிரமு லைததுணைமு யஙகும் வதனந
தொட்டு முததமிடு மாலையென வேது வளுறும.

(இ-ள்.) சித்திரப்பலகையின்மேலே அவ்வுருக்குமாங்கதனுடைய மாட்சிமைப்பட்ட வடிவமுழுவதையும் மிகவுமொட்டி யெழுதி, பொருந்திய கையினால் தழுவுவாள். கோங்கரும்புபோன்ற ஒளிவீசும் இரண்டு இளமுலைகளாலு முயங்குவாள். முகத்தைத்தொட்டுமுத்தமிடுவாள். மலர்மாலையைப்போலத் துவளுவாள். எ-று. (௬)

நெட்டு யிர்ப்பெறியு நோதளிர்து வண்டு கருகப்
பட்ட பட்டவிட மெங்குமுயர் கொப்புள் பரவக்
கட்டு கண்புனலக விழ்க்குமுரு வெம்மை வெருவி
விட்ட கன்றதென மேகலையொ துங்க விழுமால்.

(இ-ள்.) பெருமூச்சுவிடுவாள் தளிர்கள் துவண்டு கருகும்படி அவைபட்ட விடங்களிலெல்லாம் பெரிய கொப்புளங்கள் பரவவும், இருகண்களினின்றும் நீரைச் சொரிவாள். உருவத்தின் வெப்பத்திற்குப் பயந்து விட்டுச் சென்றதுபோல மேகலாபரணமானது ஒதுங்கும்படி விழுவாள் எ-று.

நோதளிரென்பதற்கு அழகிய தளிரென்றுவது, அவள் மேனியையொத்த தளிரென்றுவது பொருள்கூறுக (௭)

உற்று ழந்தவவ னனிலுமு ரைக்க வரிதாய
முற்றும் வெந்துயரின் மூழ்கிநில மீது முடிசாய்த்
தற்ற முற்றவச மாயினள னைத்து மறியாப்
பொற்ற விந்திரனயி ளைந்துமயல் பூண்டு வருவான்.

(இ-ள்) (ஆடவனுடன்) பொருந்திவருந்தியவர்களுக்கட்டிலும் சொல்லமுடியாத துயராய முழுதும் பெருந்துன்பத்தில் மூழ்கி, பூமியின்மேல் சிரசைச் சாய்த்து பரவசமானாள் அவற்றையெல்லாமுணர்ந்து மனமகிழ்ந்த சிறுமலைபோன்ற இந்திரன் (அவளை) விரும்பிக் காமமயக்கமுற்று (உருவமாறி) வருவானாயினன் எ-று (௮)

வேறு

கழலபடுத்த திறங்கிய கமல பாதமுங்
கழலொலி செயுங்கணைக் காலு நெஞ்செலாங்
கழலவேள் சரங்களிற் கதுவி மாதரா
கழலிளங் காயபொரக் கவின்செய் கச்சுமே.

(இ-ள்) வீரக்கழலைத்துக்கட்டிய தாமரைபோன்றபாதமும், வீரசண்டாமணியானது ஓசையிடுகின்ற கணைக்காலும், மனமுழுதும் கழலும்படி மன்மதபாணங்களாற் சுடப்பட்டுள்ள முகுந்தையின் காலிலணிந்த இளங்காயபோல அழகு செய்யுங் கச்சும். எ-று

இதுமுதல் மூன்றுசெய்யுள்களால் இந்திரன் முகுந்தைபால் வந்தவகையை வருணிக்கின்றனர். (௯)

விரற்றலைப் புட்டிலும் விளங்கு செங்கையி
னரற்றெறாழ் நாணடு சிலையு மார்பத
மிளைத்துமென் மலர்த்தொடை யிசைந்த மார்பமு
கிளைத்தடங் கணைப்புதை நிலவு தோள்களும்.

(இ - ள்) விரலினுனியில் புட்டிலும், விளங்குகின்ற சிவந்தகையிலே ஒலிக்கின்ற வலிமையுடைய நாண்பூட்டிய விலலும், வண்டுகளொலித்து மெல்லிய மலர் மாலை பொருந்திய மார்பும், வரிசையாகிய பரந்த அம்புகள் புதைந்து விளங்கும் தோள்களும் எ - று. (௰)

பொற்புரி யாற்புறஞ் சூழ்ந்த குஞ்சியும்
பொற்பமை யுருக்குமாங் கதன்மெய்ப் புலவிய
பொற்பெலாந் தழீஇக்கொடு புலம்பிச் சேர்ந்தவப்
பொற்பினன் மருங்குறப் பொருக்கென் றெய்தினான்.

(இ - ள்) பொற்புரியினாலே புறத்திற்கட்டிய குடுமியும் அழகு செய்யும்படி உருமாங்கதராசன் தேகத்திற்பொருந்திய அழகு முழுவதையுந் தழுவிக்கொண்டு புலம்பிச் சேர்ந்துள்ள அவ்வழகியாகிய முருந்தையின் சமீபத்திற் பொருந்தவிரைந்து சேர்ந்தனன் எ - று.

குஞ்சி - ஆண்மக்கள் தலைமயிர் பெண் தலைமயிரைக் குழலென்றும் அளகமென்றுஞ் சொல்லுவர் (௧௧)

மருக்குழன் மாதரா ளுத்தமப் போந்தவள்
வுருக்குமாங் கதனுயி ரன்று வாளெனப்
பொருக்கென வெழுந்தனள் புக்க வஞ்சனுந்
தருக்கறு நயமொழி தழுவிக் கூறுவான்.

(இ - ள்) மணந்தங்கிய கூந்தலையுடைய முருந்தையென்பவள் (தன்கருத்தைத்) தடுத்துச் சென்ற அவளுருக்குமாங்கத மன்னனும் திரும்பி (தனபாலவுருவங்கொண்டு) வந்தடைந்தனனென்று, விரைந்து எழுந்தனள் (உருக்குமாங்கதனைப்போல வேடங்கொண்டு)வந்த வஞ்சகனாகிய இந்திரனும் அகங்காரமற்ற நயவார்த்தைகளோடு தழுவிச்சொல்கின்றான். எ - று. (௧௨)

ஏந்திள வனமுலை யிரண்டும் பாயத்தண்
சாந்தகங் கிழிதரத் தழுவிக் கைகளான்
மோந்தனன் புட்குரன் முழக்கங் கேட்டனன்
மாந்தினன் றிதழ்நறு மருவிப் புல்லினான்.

(இ - ள்) அணைந்த இளமைவாய்ந்த அழகிய முலைகளிரண்டும் பாய்ந்து குளிர்ந்த சாந்தப்பூச்சானது கிழிடும்படி தழுவிக்கொண்டு கைகளாலே மோந்தனன், (எண்வகைப்) புட்குரல்களின் (ஒலியைக்கண்டத்திலே) முழங்கக்கேட்டனன் இதழூறலாகிய தேனைப்பருகினன், அவளைத் தழுவிக்கூடினன் எ - று.

புட்குரலெட்டுமுன் விளக்கப்பட்டன (௧௩)

வாட்டடங் கண்ணியு மறிந்தன் றூறநற்
கோட்டிவாங் குவிமுலை கோட்டு மண்கொள
மூட்டிய காதலின் முயங்கிச் செய்யவா
யூட்டமும் பருகினா னுவப்புற் றுள்ளரோ.

(இ - ள்.) வாட்படைபோலும் பரந்த கண்களையுடைய முருந்தையும் மீண்டும் அவன்மார்பிலே வட்டமாகிய இளமைதங்கிய குவிந்தமுலையானது கோட்டுமண்

கொள்ளும்படி அதிகரிக்கச்செய்த ஆசையுடன் முயக்குற்று, சிவந்தவாயிதழையும் பருகினள். சந்தோஷமுற்றனள். எ - று.

யானையானது மதமுற்றகாலத்தில் நிலத்தைக் கொம்பாற்குத்தி மண்ணைக் கொள்வதுபோல, முலையாகிய யானையும் அவன் மார்பிற் குத்திக் கோட்டுமண் கொள்ள வென்றோர் (௧௪)

தொடக்கின னிந்திர னென்று கூர்த்தவேண்
முடக்கிய தடக்கையின் முனைகொ ளம்பெலா
மடக்கின னிமிர்த்தகை வரிவிற் றாழ்த்தின
னடக்கினன் முகுந்தையோ டமர்ந்த போரினை.

(இ - ள்) இந்திரன் முயங்கினனென்று, அரசங்கொடுத்த மன்மதன் முடக்கிய பரந்த கையிலுள்ள கூர்மைவாய்ந்த அம்புகளையெல்லா மடக்கினன். தூக்கிய கையிற்றாங்கிய வரிக்கட்டமைந்த வில்லைத் தாழ்த்தினன் முகுந்தையோடு செய்த காமப்போரை யடக்கினன் எ - று

இச்செயலுள்ள முகுந்தை காமமயக்கொழிந்தாளென்றபடி. (௧௫)

தருந்தனிக் கலவியாற் றழைத்த நெஞ்சொடு
முகுந்தைதன் முனிப்பணி முடிப்பச் சென்றனள்
புரந்தகை தவவுருப் போக்கிப் போந்தனன்
வருந்தழல் வயிரவே லுத்தன் விண்ணமே.

(இ - ள்.) தகுதியாகிய ஒப்பற்ற புணர்ச்சியையர்க்கத்தால் நிரம்பிய மனத்துடன் முகுந்தையானவள் தன் கணவன் பணிவிடையைச் செய்யச்சென்றனள். பிரகாசிக்கின்ற தீயைச்சொரியும் வச்சிரவேலைத்தாங்கிய ஆங்குற்ற தேவராசனாகிய இந்திரன் தான்வந்த வஞ்சகவடிவத்தை யொழித்துத் தேவலோகத்தை யடைந்தனன். எ-று (௧௬)

மற்றிழை முகுந்தைதன் மோட்டி னிந்திரற்
குற்றநாட் கருத்தரித் தையிரண் டெனச்
சொற்றகு மதியிடைத் தோன்ற லீன்றனள்
பற்றிய கருங்கடல் பரிதி கான்றென.

(இ - ள்) முற்றிய ஆபரணமணிந்த முகுந்தையென்பவள் தன்வயிற்றில் இந்திரனுக்கு அந்தினத்திலே கருப்பமடைந்து, பத்தாவதென்று சொல்லத்தக்க மாதத்தில், கருமைபொருந்திய சமுத்திரமானது சூரியனைப்பெற்றதுபோல ஓர் புதல்வனைப் பெற்றனள் எ - று

ஐயிரண்டெனச்சொற்றகுமதி - பத்தாமாதம் (௧௭)

அண்டமு நடுக்குற வார்த்து வந்துவீழ்ந்
தொண்டரை கிடந்தொளிர் கின்ற மைந்தனைக்
கொண்டனா னவனுக்கங் குறித்த தோர்கிலா
மண்டிய பெருந்தவன் மகிழ்ந்தெ டுத்தனன்.

(இ - ள்.) அண்டமும் நடுங்கும்படி ஆர்ப்பரித்து வந்து வீழ்ந்து ஒள்ளிய பூமியிற் கிடந்து பிரகாசிக்கின்ற புத்திரனை, மேகவாகனனாகிய இந்திரனுக்கு உதித்ததை யுணராத மிக்க பெருந்தவமுடைய கவிமுனிவன் களிப்புற்றெடுத்தனன். எ - று.

கவியெனப் பட்டவக் கருணை மாதவன்
சவிமணி மைந்தற்குச் சாத காதிக
ளவிசொரிந் தமரருக் கன்பு செய்திரும்
புவியவர் புகழ்தரப் போற்றிச் செய்தனன்.

(இ-ள்) கவிமுனிவனென்று சொல்லப்பட்ட அக்கிருபைவாய்ந்த பெருந் தவமுடையவன் சிறந்தமைந்த மாணிக்கம் போன்ற புதல்வனுக்கு, தேவர்களுக்கு அவி சொரிந்து அன்புசெய்து, பெரிய பூலோகத்தார் புகழும்படி சாதகாதி கருமங்கள் மேம்படச்செய்தனன் எ-று.

அவி - தேவருணவு (௧௯)

வேறு.

குருச்சந் திரனை வென்றமுகக் கோல முகுந்தை தனிமைந்த
னுருச்சந் தவரி சனவிழுதும் பிறவுந் திமிரந் தொண் புனலாட்டித்
தருச்சந் தொடுகா ரகிலபுகை தந்துந் தனபா லூட்டப் பனிருநாள்
கிருச்ச மதனென் றொருநாமங் கிளந்தான் மகற்குக் கிளர்தவத்தோன்.

(இ-ள்) நிரம்பிய (பூரண) சந்திரனை வென்றிகொண்ட முகத்தையுடைய அழகிய முகுந்தையென்பவள் ஒப்பற்ற புத்திரனுடைய சந்தனமும் அரிசனமும் விழுதுகளும் பொடித்துக் கலந்த ஒள்ளிய நீரால் முழுக்காட்டி, தேவதாரு சந்தனக் கட்டை காரகிற்கட்டை முதலியவற்றின் பொடியால் புகையிட்டு, முலைப்பாலூட்டி வளர்க்க, விளங்குகின்ற தவத்தையுடைய கவிமுனிவன் பன்னிரண்டாந் தினத்தில் கிருச்சமதனென்னும் ஒருபெயரைக் கூறி நாமகரணஞ்செய்தனன். எ-று. (௨௦)

கருப்ப நிலைக்கா றாமாண்டிற் கரிசின் முறையா லுபநயனம்
விருப்பி னியற்றி மறையாதி விளங்கத் தெரித்தான் கவியென்பான்
கிருச்ச மதனு மொருமுறையிற் கேட்டு முழுதுந் தெரிந்துணர்ந்து
வெருவச் செய்ப வத்தின் வேரறுக்கும் வெற்றிப் படைபோ லாயினான்

(இ-ள்) கவிமுனிவன் கிருச்சமதனை ஜனித்ததற்கு ஆறும் வருடத்தில், குற்றமற்ற முறைப்படி உபநயனத்தை ஆசையோடுசெய்து, வேதமுதலியவற்றை விளங்கும்படி யுணர்த்தினன் கிருச்சமதனும் ஒரேதரங்கேட்டு (ஐயந் திரிபு அறியாமையொழிய) முற்றும் ஆராய்ந்தறிந்து அச்சத்தைச் செய்யும் பிறவியின் வேரையறுக்கும்ஜயப் படைபோலாயினன். எ-று. (௨௧)

ஒழுக்க முதலா கியநெறியி னிறழா தொழுகக் கவிமகிழ்ந்து
வழுக்கி லாத கணநாதா வாவென மனுவை யுபதேசித்
தழுக்கி லாதா யிம்மனுவை யனுட்டிப் போடுங் கணிவிழைவு
முழுக்க வருள்வர் கணேசரென மொழிந்தா னவனு மதுபெற்றான்.

(இ-ள்) ஒழுக்கமுதலாகிய வழியிற் பிறழாது நடக்க, கவிமுனிவன் களிப்புற்று, குற்றமில்லாத "கணநாதவா" என்னும் மந்திரத்தை யுபதேசித்து, களங்கமில்லாதவனே! இம்மந்திரத்தை அனுட்டிப்புக் கிரமத்துடன் கணிக்கக்கடவை. (அதனால்) கணேசப்பெருமான் உன்விருப்பம் முற்றுப்பெற அநுக்கிரகிப்பாரென்று கூறினன். கிருச்சமதனும் அம்மந்திரத்தைப்பெற்றனன் எ-று. (௨௨)

நாளு நியதிக் கடன்முடித்து நாம வினைக டொந்தென்னை
யாளு மைங்கைக் கணேசர்திரு வடித்தா மரைக ளுளத்திருத்தி
மூளு மன்பி லவர்மனுவை முறையி னனுட்டிப் பொடுங்கணித்துறக்
கேளும் பிறக்கென் றிடவுலகங் கேண்மை கொள்ள விளங்குநாள்.

(இ - ள்.) நாடோறும் நித்தியகருமத்தை முடித்து, அச்சத்தைத்தரும் வினைகளையொழித்து என்னை யனுக்கிரகிக்கும் ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான் திருவடித்தாமரைகளை மனதிலிருக்கச்செய்து அதிகரித்த ஆசையுடன் அவருடைய திருமந்திரத்தை முறைப்படி அநுட்டிப்புடன் கணித்து, உறவினரும் பின்னென்று சொல்ல உலகமுழுவதும் நட்புக்கொள்ளும்படி விளங்குங் காலத்தில். எ - று.

துள்ளிக் கயல்வா னிடைத்தாவத் துடுமென் றிறங்கி யிளநாகு
வள்ளை குதட்டுந் தடமுடுத்த மகதநாட்டிற் கோனெவர்க்குந்
தள்ளை யனையான் பெருங்கொடையான் தான சூர னெனும்பெயரான்
றுன்பை யகன்ற வுள்ளகத்துத் தொடுத்த தருமசிந் தனையான்.

(இ - ள்) சேற்கெண்டைகள் துள்ளி ஆகாயத்திலே தாவவும், இளங்கன்றுகள் விரைந்திறங்கி வள்ளைக்கொடியைக் குதட்டுகின்ற தடஞ்சூழ்ந்த மகதநாட்டரசன் எல்லோருக்குந் தாயைப்போன்றவன், மிக்க ஈகைத்தன்மையுடையவன், தானசூரனென்னும் பெயருடையவன், துன்பமகன்ற மனத்திலே பொருந்திய தருமசிந்தனையை யுடையவன். எ - று. (௨௪)

அன்ன மருட்டு நடைக்கற்பி னன்ற மனைவி யம்பிகையும்
பொன்னை வெள்ளி தனைமருட்டும் புந்தியமைந்த வமைச்சர்களுந்
தன்ன துடலு முயிருமெனத் தக்க பரபால் வழியொழுக
வின்ன லறச்செங் கோலோச்சி யிருந்து மகிழுங் காலத்தில்.

(இ - ள்) அன்னத்தை மயங்கச்செய்யும் நடையையும் கற்பின் மேம்பாட்டையுமுடைய மனைவியாகிய அம்பிகையென்பவளும், பொன்னையும் வெள்ளியையும் மயக்கிய புத்தியமைந்த மந்திரிகளும், தன்னுடைய உடலும் உயிருமென்று சொல்லத்தக்க முறைப்படி நீதிவழியேயொழுகவும் துன்பமகலவும் செங்கோல் செலுத்திக்கொண்டு களிப்புற்றிருக்குங்காலத்தில். எ - று. (௨௫)

பெற்ற குரவன் றனைக்குறித்த பிதிர்க்கூட்டு நாளெய்த
முற்ற வுணர்ந்த வசிட்டனையு முழுத்த தவத்தத் திரிதனையு
மற்று முயர்ந்த முனிவரையும் வருவித் தானற் றவரோடுங்
கற்று மிகுந்த கிருச்சமதன் மலைந்து கலைப்போ ராற்றினன்.

(இ - ள்) பெற்றதந்தை நிமித்தமாகப் பிதிராக்கு உண்பிக்குந்தினம் [சிராத்தநாள்] வரவும், முழுவதுமுணர்ந்த வசிட்டமுனிவனையும் முழுமையாகிய தவத்தையுடைய அத்திரிமுனிவனையும், அவரல்லாத உயர்ந்த பிறமுனிவர்களையும் வருவித்தனன். அவர்களுடன் (நூல்களை) கற்றுமேம்பாடுற்ற கிருச்சமதமுனிவன் அளவளாவிச் சாத்திரப்போர் செய்தனன். எ - று. (௨௬)

வாதி னேற்ற வத்திரியவ் வாதின் வெல்ல மாட்டாது
சாத லனைய கொடுங்கோபத் தழல்கொப் புளிக்க வெதிர்நோக்கிப்

பேதை நினது பிறப்பினையும் பெருமை யனைத்துஞ் சுடுசுடுநீ
யோது முனிவன் மகனல்லே னுருக்கு மாங்கன் மகனென்றான்.

(இ - ள்) சாஸ்திரவாதத்தால் வென்ற அத்திரிமுனிவர் அவரைத் தீண்டலெல்லை வல்லபமில்லாமல், இறப்பினை நீங்காத கொடிய கோபாக்கினியானது கொடிபுனிக்க எதிரேபார்த்து, அறிவில்லாதவனே! உன் பிறவியையும் உன் பிரதாபங்களையுஞ் சுடுசுடு, நீ சொல்லிய அவ்விமுனிவர் புதல்வனல்லேன். உருமகுமாங்கதனென்னும் மன்னவன் மகனென்றுகூறினான் எ - று. (உஎ)

இந்தச் சபையி னுடங்கிருந்த லில்லா தெங்க ளோடெப்பச
சிந்தைக் கினிய பூசனையுஞ் செய்யக் கூடா தெழுந்தொல்லை
யந்தப் புடையே குதியெனவே யழன்றத் திரிகை மதித்துணைப்பச
சந்தப் பொடியி னொளிர்மேனித் தவஞ்சால் கிருச்சமதனவெகுண்டு.

(இ - ள்) நீ இந்தச் சபையினடுவிலிருத்தல் கூடாது, எங்களோடு சமான மாக மனத்திற்கினிய பூசையையுஞ் செய்யக்கூடாது விரைவில் அந்தப்பக்கத்திற் செல்லக்கடவையென்று கோபித்து, அத்திரிமுனிவன் கையைப் பிடித்துச் சொல்ல, சந்தனப்பொடியால் பிரகாசிக்கின்ற திருமேனியையுடைய தவமிருந்த கிருச்சமதமுனிவன் கோபித்து எ - று. (உஅ)

விழிகள் சிவப்ப விதழ்துடிப்ப விளங்கு புருவ நுதலேற
வழிவு மருவி யறமாச்சிலரங் கஞ்சி யகல முனைந்தருமப்
பொழிகட் டழலா லவிப்பானம் போல் பொங்கி யெழுந்து சபைதன்னிற்
குழிய வசிட்டன் முதலான குழுவி னோர்முனிது சொன்னான்.

(இ - ள்) கண்கள் சிவக்கவும், உதடு (படபடென்று) துடிக்கவும், பிரகாசிக்கின்ற புருவமானது நெற்றியிலேறவும், அழிவுகாலஞ் சம்பவித்ததென்று அங்குள்ள சிலர் பயந்தோடவும், திரிலோகங்களையும் சிந்துகின்ற கண்ணினெருப்பால் அழிக்கின்ற உருத்திரமூர்த்திபோலக் கோபித்தெழுந்து சபையிற்கூடியுள்ள வசிட்டர்முதலிய முனிவர்கூட்டத்தின் முன்னின்று இதனைச் சொல்கின்றான் எ - று. (உகூ)

அரசன் மகனியா னல்லனீயி ரவமா னத்தா லவமதித்தீர்
பாவு தவத்துக் கவியென்பான் பாலனானே னியானக்கால்
விரவி யிருந்த நும்மையெலாம் விழித்துப் பார்க்கு முன்பவித்துச்
சுரர்கள் வியப்பப் புகழ்நடுவே னென்று துணுக்கென் றேறகினான்.

(இ - ள்) யான் (உருககுமாங்கத) அரசன் புத்திரனல்லேன், நீங்கள் அவமானத்தால் (என்னை) அவமதித்துரைத்தீர்கள் துதிக்கத்தக்க தவத்தையுடைய கவி முனிவனென்பவனுக்குப் புத்திரனாய்ப் பிறந்தேன் யான் பிறகாலத்தில், கூடியிருந்த உங்களையெல்லாங் கண்திறந்து பார்க்குமுன்னரே யழித்துத் தேவர்கள் களிக்கக் கீர்த்தியை நிலைநிறுத்துவேனென்று விரைந்து சென்றனன் எ - று. (௩0)

மிகுந்த கோபந் தணியாமை வேகத் தொடுமே யா யின்றானை
முகுந்தாய மிகுந்த தூரத்தாயென முன்னே வாவென பிதாயாரே
நிகழ்ந்த துள்ள படியிங்கே நிகழ்த்து வாயென் றுனமுகுந்தை
நெகிழ்ந்து நெஞ்ச நடுநடுங்கி நிகழ்ந்த படியே யுரைசெய்தாள்.

(இ-ள்.) அதிகரித்த கோபமடங்காமல் விரைவோடுசென்று, தன்னைப்பெற்ற தாயை (நோக்கி) முகுந்தாய்! மிக்ககாமமுடையவளே! என்முன்னே ஒருக எனக்குத் தந்தையாவன்? நடந்ததை உள்ளபடியே கூறுவாயாகவென்றனன். முகுந்தை (அதனைக்கேட்டு) மனந்தளர்ந்து நடுநடுங்கி நடந்த விருத்தாந்தத்தையே (உண்மையாகச்) சொல்லினள். எ - று.

தூர்த்தை - காமமேலீட்டாற் பலரையும் புணர்பவள். (௫௧)

வேறு.

மிருக வேட்டையின் மேவிய ருக்குமாங் கதனீர்
பருக வந்தனன் படியிலா வழகுகண் டவனுக்
குருகி யுன்றனை யுயிர்த்தனே னுண்கணாட் கார்வம்
பெருகி னிரதையா றொழுகநூல் பேசிய முறையால்.

(இ-ள்) மிருகவேட்டைக்காகவந்த உருக்குமாங்கதராசன் (இவ்வாசிரமத்திற்கு) நீர் பருகும்படி வந்தனன் (அவனுடைய) ஒப்பில்லாத தேகப்பொலிவைப்பார்த்து மனமுருகி, மையூட்டிய கண்ணையுடைய மாதர்களுக்கு ஆசையதிகரித்தால் மனஞ்சென்றவழி நடக்க நீதிநூற்களிற் சொல்லியமுறைப்படி, (அவனைக்கூடி) உன்னைப் பெற்றேன் எ - று. (௫௨)

விருப்பின் மைந்தனை யுள்ளவா றீதென விளம்ப
நெருப்பின் மேலொரு நெருப்பினை நெடிதுபெய் தாங்குப்
பொருப்பு நேர்தவன் புகைந்துபுள் ளினநுக ராத
வருப்ப மாவனந் திலந்தையா குகவெனச் சபித்தான்.

(இ-ள்) ஆசையையுடைய மகனே! உள்ளவகை இதுவென்று (முகுந்தை) கூறவும், நெருப்பின்மேலே வேறொரு நெருப்பைமிகுதியாகப் பெய்தாற்போல, மலைபோன்ற (பெருந்) தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் கோபித்து, பறவைக்கூட்டங்களுண்ணாத துன்பமமைந்த வனத்தில் இலந்தையாகுகவென்று சாபமிட்டனன். எ - று. (௫௩)

ஒடுங்கி நின்றதா யொருமக னுரைத்தமை கேட்டு
நெடுங்கு ணத்தவ டாயென நினைந்திலை யென்னை
நடுங்கச் செய்தனை யாதலி னீயுமுண் ணொடுங்கக்
கொடுங்கு ணச்சிறு கூடுக நினக்கெனச் சபித்தாள்.

(இ-ள்) அடங்கிநின்ற முகுந்தையென்னுந் தாயானவள் ஒப்பற்ற தன் மைந்தன்கூறிய சாபமொழியைக்கேட்டு, மிக்க நற்குணமுடையவனே! என்னைத் தாயென்று கருதினாயில்லை நடுக்கமடையச் செய்தனை யானபடியால், நீயும் உள்ள நடுங்கும்படி, உனக்குக் கொடுமையாகிய குணத்தையுடைய சிறுமைத்தன்மை வருகவென்று பிரதிசாபந் தந்தனள் எ - று. (௫௪)

கலந்தை வங்கொளி முலையவள் கடுஞ்சா பத்தா
லிலந்தை வந்தெழு வனத்திடை யிலந்தையா யிருந்தாள்
வலந்தை வந்ததோண் மன்னவன் மகன்மையைக் குறித்து
நலந்தை வந்தமா தவனுள நாணியங் கிருந்தான்.

(இ - ள்.) ஆபரணமணியைப்பெற்றுப் பிரகாசிக்கின்ற குசங்களையுடைய முகுந்தை யென்பவள் தன்னையணுகிய சாபத்தால், இலந்தைகள் முளைத்தவனத்திலே இலந்தைமரமாயிருந்தனள்; வெற்றிபொருந்திய தோள்கள் பொருந்திய உருக்குமாங்கதனுடைய புதல்வனுண்மையைக் கருதி, நன்மைபொருந்திய பெருந்தவத்தைச்செய்த கிருச்சமதமுனிவன் மனத்தில் வெட்கங்கொண்டு அவ்விடத்திலிருந்தனன். எ - று. (௧௫)

அழிந்த மானத்தின் வாழ்தலி னாக்கையை யொறுத்துக்
கழிந்து போதலே நன்றெனக் கருதிடு மளவில்
வழிந்த மாமத முகத்தவ னருளினா லவர்கட்
பொழிந்த தேனெனப் புரந்தரன் மகனெனக் கேட்டான்.

(இ - ள்.) அழிந்த மானத்தோடு வாழ்வதைக்காட்டிலும் உடலைவெறுத்து இறந்துபோவதே உத்தமமென நினைக்குங்காலையில், மதமொழுகும் யானைமுகத்தை யுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய திருவருளால், தேவர்களுக்குச் சொரிந்த தேன்மாரி போல, இந்திரன் மகனென்று சொல்லக்கேட்டனன் எ - று. (௧௬)

சிறிது சிந்தையைத் தேற்றின னமைதி செய்த
வுறுவ ராதியோ ரனைவரு முற்றடி வணங்க
மறுவி னல்வரம் பெறுகுது மெனமதித் தந்தக்
குறுவ னத்தினை விடுத்தொரு கொடுவன மடுத்தான்.

(இ - ள்.) மனத்தைச் சிறிது தேறச்செய்து அமைதித்த முனிவர் முதலானவர்களெல்லாரும் பொருந்திய பாதங்களைப் பணியும்படி, குற்றமில்லாத நல்லவரத்தை யடைவோமென்று யோசித்து, அந்தச் சிறுவனத்தைவிட்டு வேறொரு பெரிய வனத்தை யடைந்தனன் (கிருச்சமதமுனிவன்) எ - று.

கொடுவனமென்றதால் புலி சிங்க முதலிய துஷ்டமிருகங்கள் சஞ்சரிக்கும் பெருவனமெனக்கொள்க.

தேற்றினன் - முற்றெச்சம். (௧௭)

இதுமு குந்தையின் சரிதமென் றிசைப்புறுங் கவிழ்ந்த
பதும மென்மலர்ச் சேக்கையான் பகர்ந்தனன் செய்ய
மதும லர்த்திரு மார்பினி னகற்றிமண் போந்து
முதுத வம்புரி வியாதனு முனிவரன் மகிழ.

(இ - ள்.) இதுவே முகுந்தையென்பாளுடைய சரித்திரமென்று, செவ்விய தேனொழுகும் தாமரைமலரில் வசிக்கும் திருமகளை மார்பினின்று விலக்கிப் பூமியில் வந்து முதிர்ந்த தவத்தைச்செய்த வியாதனென்னும் பெயரையுடைய முனிசிரேட்டர் மகிழும்படி, இதழ்கள் கட்டவிழ்ந்த மெல்லிய தாமரைமலர்ச் சேக்கையையுடைய பிரமதேவன் கூறினன் எ - று. (௧௮)

எந்தை யைங்கரற் கினியமந் திரவுப தேசந்
தந்தை தந்திட முகுந்தைதன் மகன்பெற்ற துணைத்தா
மந்த மெய்த்தவன் வரம்பெற லறிகென விருக்கு
சுந்த ரம்பெறு சோமகாந் தனுக்குரை தொகுப்பான்.

(இ - ள்.) எந்தையாகிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமா
னுக்கு இனிதாகிய மந்திரோபதேசத்தை முகுந்தைமகனாகிய கிருச்சமதமுனிவனை
தந்தையாகிய கவிமுனிவனாற் செய்யப்பெற்ற வகையைக் கூறினோம் அந்த உண
மைத்தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் வரம்பெற்றதையும் அறிவாயாகவென்று
பிருகுமுனிவர் அழகுபெற்று விளங்குஞ் சோமகாந்தராசனுக்கு உரைசெய்வார் எ-று.

கிருச்சமதருபதேசம்பெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௩௩

கிருச்சமதர் வரம்பெறுபடலம்.

உலகங்க ளனைத்துந் தொடக்குமுன் முண்டாக் கியவெம் பெருமா
னிறைநூல், பலவுந் தெளிகின் றகிருச் சமதன் படருற் றவனுற் றவரத்
தினையு, மிலகும் படிசொல் லுகவென் றுதவ மெழிலா ருமலியா தனவின்
னெழும், மலர்மேல் லணையான் மகிழ்கூர்ந் தவன்முன் வரம்பெற் றதுமோ
துவலித் தனனே

(இ - ள்.) உலகங்களெல்லாவற்றையும் தொடக்கமுன்னாற் படைத்த எம
பெருமானருளிய தலைமையான பலநூல்களையுந் தெளிகின்ற கிருச்சமதமுனிவன
(தவமான)சென்று, அவன்பெற்ற வரத்தையும் விளங்கும்படி சொல்லவேண்டுமென்று,
தவத்தின் அழகுவிளங்கும் வியாசமுனிவர் வினாவவும், அம்மெல்லிய தாமரைமலரணை
யையுடைய சதுர்முகன் களிமிகுந்து, அவன் வரம்பெற்றதையுஞ் சொல்லத்தொடங்கி
னன் எ - று. (௧)

பழிமல் லியகா னமொழிந் தபின்மே லடுகா னமடுத் தகிருச் சமதன்,
வழிதண் மதுமல் லிகைமுல் லையிளம் பயிலைக் கொடிமா தவிபந் தரிடம்,
பொழிலும் புதுமா மலரோ டைகளும் பொங்கும் புனலார் வியுமேவள
விமறை, மொழியும் படிசெய் யுமுனிக் கணமும் முடிவா னவர்வாழ்க் கையு
நோக்கினனே.

(இ - ள்) பழிமிகுந்த வனத்தைவிடுத்து, சமீபத்திலே பொருந்திய (பெரு)
வனத்தை யடுத்த கிருச்சமதமுனிவன், குளிர்ந்த தேன்சொரியும் மல்லிகையும் முல்லை
யும் இளமைதங்கிய இருவாட்சிக்கொடியும், குருக்கத்திப் பந்தரிட்டபொழிலும், அல
ர்ந்த பெரிய மலரோடைகளும், பொங்குகின்ற நீரையுடைய தடாகங்களும், யாகங்
களை வேதங்கூறிய வகையாகச்செய்யும் முனிவர்கூட்டங்களும், கிரீடமணிந்த தேவர்
களுடைய இருக்கையுங் கண்டனன். எ - று. (௨)

அங்குற் றமர்மா தவர்தம் மையடுத் தவர்தா டொழுவாங் கவர்நல்
வாழ்வேற, நிறைகுற நிருவென் னமகிழ்ந் தினை மெழிலார் புவியின் வலமா
னையதங், தங்கும் பெருமெல் விரலான் றியொரு தந்தப் பெருமா னுருவங்
கருதி, முங்கும் பொறியைத் துமடக் கிமனு மொழிகின் றனன்முற் றுத
வத் திசெறிடும்.

(இ - ள்) அவ்விடத்திற் பொருந்தியமர்ந்த பெருந்தவசிகளை யடுத்து அவர்கள் பாதங்களிற் பணிய, அப்பொழுது அவர்கள் நல்வரவாகக்கொண்டு இவ்விடத்திற் பொருந்தியிருக்கவென்று கூறக்களித்து, நாடோறும வலப்பாதத்திற்பொருந்தியமெல்லிய பெருவிரலைப்பூமியிலூன்றி, ஏகதந்தராகிய கணேசபெருமானுடைய திருவுருவத்தை மனதில் தியானித்து, துன்புசெய்யும ஐம்பொறிகளையுமடக்கி முதிர்ந்த தவத்துடன மந்திரத்தைக் கணிக்கின்றனன எ - று. (ங)

ஓரா யிரதே வாகளாண டுதமக கொருகால விழிவிட டவணிங் கனை
மை, யீரா யிரமேமா டுமையா யிரமாண டெங்குந் தவவங் கியெழுந் துகட
க், தாரா முலைவா னரமங் கையருந் தனிவா னவருந் தருவோ ரெவரு,
நீரா குளிர்கங் கைநெடும பொழிலு நிலவத் தவமா றியிருந் தனனில.

(இ - ள்) ஆயிரந்தேவவருடங்களுக் கொருமுறை கண்ணிமைத்து, அத்திருச்சமதமுனிவன் இவ்வகையாகப் பதினையாயிர வருடங்கள் எவ்விடத்திலுந் தவாக்கினியானது எழுந்து, மாலைபொருந்திய குசங்களையுடைய தேவலோகத்துள்ள அரம்பாஸ்திரீகளும ஒப்பற்ற தேவர்களும அசுரர்களும யாவரும நீர்பொருந்திய குளிர்ச்சிவாய்ந்த கங்கையும, பெரிய (கற்பகச)சோலையும விளங்கச் சுடும்படி, தவஞ்செய்து கொண்டிருக்கையில. எ - று

விழிவிடுதலென்பது கண்ணைவிட்டு இமை விலக்கல (ச)

மனவாக் குறுகா யமுமெட் டரிய வளர்பே ரொளியாயப் பரிபூ
ரணமா, யினமா மலர்தூ வியிறைஞ் சியென தியானென் னுமகந் தையவி
ரித் தெனதூ, தனதே யெனுமெய யடியா ரவரே தாமா கியிருந் தவிநா
யகனார், நனவே யவனுக் குவரம் புரியந் தருபே ரருளா லெதிர்நண் ணினா
ரே.

(இ - ள்) மனமும வாக்கும பொருந்தியகாயமும மெட்டுதற்கரிய வளர்கின்ற பேரொளிப் பிழம்பாய, எங்கும நிறைவாய, கூட்டமாகிய சிறந்த மலர்களா னருச்சித்துப் பணிந்து, எனது யானென்னும அகந்தையையொழித்து, (பரிபூரணவியாபகத்தால) என்னுடையதுந் தன்னுடையதே யென்றும உண்மையடியவர்களே தாமாகி விளங்கும விநாயகப்பெருமான, அத்திருச்சமதமுனிவனுக்கு நனவிலேயே வரமளித்தருள, களிக்கத்தக்க பேரருளோடு எதிரே பொருந்தினா எ - று (ரு)

காலைக் கதிர்கோ டியுதித் தனைய கதிர்செய் திருமே னியுமவா ரிச
மென், மாலைக் குனபப் பாரமா புமவிரை மலிகுங் குமமா திமட்டித்
துமிகு, சீலப் பனிநீ ரினைத் தநறுந் தேமாப் பியதோ ளொருபத்
துமிரு, பாலுற் றொளிசித் தியுமபுத் தியுமவெண் பாலொத் திடுசிங் கநல
வா கனமும.

(இ - ள்) காலையிலுதயஞ்செய்யுஞ் சூரியர்கள் ஒருகோடியருதயமானாற் போல ஒளிவீசுந் திருமேனியும, தாமரையாகிய மெல்லிய மலர்மாலைக்கு அழகுபொருந்திய திருமார்பும், வாசமிக்க குங்குமப்பூமுதலியன சோதது மிக்கபுனிதமாகிய பனிநீரிலரைத்த வாசந்தங்கிய தேய்வைபூசிய ஒருபது திருத்தோள்களும, இருபக்கங்களிலும் பொருந்திய பிரகாசிக்கின்ற சித்திதேவியாரும புத்திதேவியாரும், வெள்ளியபாலினை நிகர்த்த நல்ல சிங்கவாகனமும எ - று. (சு)

அலைகா துமதம் பொழியா னனமு மணியா ரொருகோ டிய்விளங் கியிட
நிலமா திரமெங் குமிரந் தொளிர நிகழுந திருமே னியொளிக் கனுடு
மலையா மதியின் னொளிசூ ரியனின மாயநதா லெனவை குகிருச சமத
னலையா ததனல் லொளிமா யமெதி ருற்று னைவிழித் துறநோக கினனே.

(இ - ள்) அசைகின்ற திருச்செவியும், (பரஞானம அபரஞானமென்னும) இரு மதத்தைச்சொரியுந திருமுகமும, அழகுபொருந்திய திருவேகதந்தமும விளங்கும்படி பூமியுந் திசையுமெங்கு நிமிர்ந்து பிரகாசித்து விளங்குந திருமேனியின காந்தியில,நட்சத்திரம சந்திரன் முதலியன பிரகாசமாளது சூரிய னொளியால நசித்தாறபோல,விளங்குங் கிருச்சமதமுனிவனை அழியாத தன்னுடைய சகல காந்தியானது நசிக்கும்படி, எதிரே யெழுந்தருளிய கணேசபெருமானைக் கணகள விழித்துப பொருநதப்பாரத்தனன். எ - று. (எ)

ஒளியா லிறைவன திருமே னியெழில யாதுந தெரியா விழிகூசவுளந, தெளியா திதுவென னெனமய மாகொடு நியானிநத வுளத துவிநாயகனை, யவிரோ டெதிரோ கியொளிக கினமின கணுருற றதுதீரத் தனுசெய தவமு, மெளியேன வயினமுற றளிருங கருணை யினைவித் தருளெம பெருமா னெனனும.

(இ - ள்.) பிரகாசத்தினால், இறைவராகிய கணேசபெருமானுடைய திருமேனியின அழகுமுழுவதுந் தெரியாமல கணகள கூசவும, மனந்தெளியாமல, இஃதென்னென்று மனமயக்கங்கொண்டு, தியானஞ்செய்த உள்ளத்திலே விநாயகக்கடவுளை அன்புடனெதிரே தரிசித்து, நீரிடையூறு இப்பொழுது சம்பவித்தது அதனை யொழித்து, அடியேன்செய்த தவமும் என்னிடம முற்றுப்பயனபெறப் பெருங்கருணையைக கிருபைசெய்தருள வேண்டும் பெருமானே! என்று கிருச்சமதன யாசிக்கவும எ - று.

வெளிநகலா வினைசிந் தவெழுந் தபரா னிருமேப ரருளோடா நுமெய்ஞ்ஞா னவிழி, யளிக்கத் தளாவுற றச்சிர ரமக னனனைபோ மேழுந் துபணிந் துமறைய,கொளிகருந திருமேப னிவெளகரை னெதிரே யொளிவிததனனென நுலமெநத குருகித, துளிகரும விழிநீர களபரந துபிலத துகனைமாற மிடறினை மிதமெல்லாவலநுல

(இ - ள்) பகிமுகத்திலே தீயிலாசசம்பந்த மகலவெழுந்தருளிய கணேசபெருமான மிகப்பெருங்கருணையை மிகுத்து, உண்மையாகிய ஞானநேத்திரங்கொடுத்தருள, மனந்தௌிவடைநத கிருச்சமதமுனிவன ஆசையுடனே யெழுந்துவணங்கி, தேவர்களுக்கும காணமுடியாத திருமேனியை யெனகணணுக்கெதிரே விளங்கச்செய்தனனென்று, மனமுருகி, களிப்பினால கணணீரததுளிகள் பரவிபபூமியிலுள்ள தூசினை யகற்ற, (சசிர) நீ மறு கருணைசெய்வாயென்றனனன. எ - று

ஊனக்கணணால், தரிசிக்க முடியாத பொருந்திய கிருச்சமதன கணேசப்பெருமானாற் கொடுக்கப்பட்ட ஞானக்கண்ணால அவர திருமேனியைத் தரிசித்து மனங்கசிந்து துதிப்பானாயினனென்பது கருத்து. (௮)

வேறு

நித்தியமாய் நினமலமாய் நிரக்குணமாய் நீடொளியாய்த்
தததுவமாய்த் தத்துவததுக கப்பாலா யப்பாலு

மத்துவித மான வரும்பொருளே நீயடியேன்
சிந்தை முவப்பத் திருக்காட்சி தந்தனையே.

(இ - ள்.) நித்தியமாகியும், நின்மலமாகியும், நிர்க்குணமாகியும், மிக்கவொளியாகியும், தத்துவமாகியும், தத்துவதத்துக்கப்பாலாகியும், அதற்கப்பாலும் அத்துவிதமாகியபொருளே! தேவரீர் அடியேனுடைய மனங்களிக்கும்படி திருக்காட்சி கொடுத்தருளினீரே! எ - று.

நித்தியம் - எக்காலமுமுண்மை. நின்மலம் - மலரகிதம். நிர்க்குணம் - குணரகிதம். (௧௦)

தண்ணாரு மதியந் ததும்புஞ் சடாதாரி
யெண்ணா ரருமைச்சோ தியழியாச் சுகக்கடலே
விண்ணோ ரறியாத வித்தகா நீயடியேன்
கண்ணாரக் காணுமா காட்சி கொடுத்தனையே.

(இ - ள்.) குளிர்ச்சிபொருந்திய சந்திரனை பிரகாசிக்குஞ் சடையைத் தரித்தவனே! எண்ணுதற்கு அருமையாகிய ஒளியே! அழியாத [நித்திய] சுகசாகரமே! தேவர்களுங் கண்டறியாத ஞானசொரூபியே! தேவரீர் அடியேன் தரிசிக்கும் வகையாகக் காட்சிகொடுத்தீரே! எ - று.

ஜடாதாரி யென்ற வடமொழி பிரயோகம்
காணுமாறு என்பது காணுமா வென்றதொக்கது (௧௧)

ஆக்காமே யாக்கி யளியா தளித்தெதையும்
போக்காமே போக்கிமலம் பொன்றுவித்துப் பொன்றுறுந்
தாக்காது நின்ற தனிமுதலே நீயடியேன்
வாயாரக் கூறுமா வந்தெதிரே நின்றனையே.

(இ - ள்.) படையாமலே படைத்து, காவாமலேகாத்து, எவற்றையும் அழியாமலே யழித்து, மலசம்பந்தத்தைப் போக்கடித்தும், ஒன்றாலும் தொடப்படாமல் [அதீதப்பட்டு] நின்ற ஒப்பற்றமுதல்வனே! தேவரீர் அடியேன் வாயாரக்கூறும்வகையாக வெழுந்தருளி எதிரே நின்றருளினீரே எ - று.

"ஆக்காமேயாக்கி யளியாதளித்தெதையும் போக்காமே போக்கி" என்றது, சிந்தனை மாத்திரையானே சிருஷ்டி திதி சங்காரங்களைச் செய்யவல்லனென்பது கூறியதாம்.()

என்று திருச்சமதன் றேத்தெடுப்பத் தேனொழுகுங்
கொன்றை யலங்கற் குழகன் முடிதுளக்கி
யொன்று தவத்துக் குவந்தோ மினிவரங்க
ளொன்று கிளத்தி நனிதருது மென்றனனால்.

(இ - ள்.) என்றிவ்வகையாகத் திருச்சமதமுனிவன் தோத்திரஞ்செய்ய, தேன்சொரியுங் கொன்றைமலர் மாலையணிந்த விநாயகக்கடவுள் சிரமசைத்து, பொருந்திய உன் தவத்திற்கு மனங்களித்தோம் இனி (வேண்டிய) வரங்களைச் சொல்லுக. மிகுதியாகக் கொடுப்போமென்றனர். எ - று. (௧௩)

இயங்கு முதுகிற் பிறந்த மகனொடு
மங்க வொழுந்த வமல னருண்மேனாட்

பொங்கு முழுவற புணரிப் புணையானை
செங்கை குவித்துத் திருநுதவித் துகூறுவான.

(இ - ள்) சிங்கத்தினை முதுகிலே மேம்பட்ட (சித்திபுத்திகளென்னும்) தேவிமாருடன் அவ்விடத்திலெழுந்தருளிய மலரகிதராகிய விநாயகக்கடவுளுடையதிருவருளின் றிறத்தைக்கேட்டு, அதிகரிக்கின்ற விடாதுதொடர்ந்த அன்புக்கடலுக்குத் தெப்பமான கிருசசமதன் செவ்வியகைகளைக்கூப்பித் திருத்தமாக இதனைச் சொல்வானாயினான். எ - று.

உழுவல் - விடாதுதொடர்தல் உழுவலன்பு என்பன வாதியிற்காண்க.
கேளா - செய்யாவென்னும் வாய்பாட்டிறந்தகால வினையெச்சம். (௪௭)

காண்டல் கருத ஒணாயிவற்குற காணுமையக்
காண்டல் கருத ஒணாயானுங் கண்டேறகு
வேண்டும் பொருளினை முண்டே விமலா நீ
வேண்டுகே னுமமருளைத் தள்ளாது வேண்டுகேன்.

(இ - ள்) தரிசித்தல் சிந்தித்தல் கூறுதலென்றும் இவற்றுற் றரிசிக்கமுடியாத தேவரீரைத் தரிசித்தலாலும் சிந்தித்தலாலும் துதித்தலாலும் தரிசித்த அடியேனுக்கு விரும்பும் பொருள் பின்னுமொன்றுளதோ? நின்மல சொரூபியே! தேவரீரை வேண்டுகேன் தேவரீர் திருவருளைத் தள்ளாமல் வேண்டுகேன் எ - று.

வேண்டுகேன் இதில் கு சாரியை வேண்டுவேனென்பது பொருள். (௪௮)

எண்பந்து நானகு நூறுயிரமா மியல்பிறப்பிற
பண்புற்ற மானிடமாம் பவமரிது மானிடத்து
மெண்பெற்ற நாலவருணத் தியைந்திடல் தரிதவற்று
ணண்புற்ற வந்தணராய நண்ணுவது மரிதாமால்.

(இ - ள்) எண்பத்துநான்கு லட்சமாக விடலகின்ற பிறவியில் அழகுபொருந்திய மானுடமாகிய பிறவி (கிடைப்பது) அரிது மானுடப்பிறவியிலும், எண்ணுதல் பெற்ற (பிராமணுதி உத்தம) நாற்குலத்திற் பொருந்துத லரிது. அவற்றுள்ளும் யாவரும் நண்புகொண்ட வேதியராகப் பிறப்பதும் அரிதாகும் எ - று.

என்பத்துநான்கு நூறுயிரம் பிறப்பு என்றமைந்,

"ஊர்வ பதினொன்று மொன்பது மானுடம்
நீர்ப்பறவை நாற்காலோர் பப்பத்து—சீரிய
பந்தமாந் தேவர் பதினொ கயன்படைத்த
அந்தமிலசீத தாவரநா லைந்து"—என்பதனுைறிக.

என்பெற்ற நாலவருணமென்றது,அநுலோம பிரதிலோம அந்தராள விராத்தியரென்று மித்திறத்சோரை விலக்கி உயர்குடியாகிய பிராமண க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திர வருணங்களை யுணர்த்தியதெனக். (௪௯)

அந்தணருள் ளறிவுடைய ராதலரி தறிவருளுள்
சிந்தைமகி ழனுட்டானஞ் செய்குநரா குவதரிது
சிந்தைமகி ழனுட்டானஞ் செய்பவருட் டிரிவிதமாம
பந்தமறச் சிவஞானப் பேறுடையா ரரியாகளே.

(இ-ள்) வேதியர்களினும் அறிவுடையவராதல் அருமை. அறிவுடையவர்களினும் மனமகிழ்த்தக்க அநுட்டானஞ்செய்பவராதலருமை. மனமகிழ்த்தக்க அநுட்டானஞ்செய்பவருள்ளும் மூவகைத்தாகிய பந்தங்களறப்படி சிவஞானப் பற்றுடையவர்கள் அரியவர்கள் எ-று. (௧௮)

அத்தகைய சிவஞான மடிகாட்கு வழிபாடாம்
பத்தியினா லன்றியவைப் பயிலவொளி தவத்தான
மெத்திறத்து முயற்சியினு மெய்துவதில் லாமையினால்
வித்தகநின் மலர்ப்பதத்தில் வீடாத வன்பருள்க.

(இ-ள்) அவ்வகைப்பட்ட சிவஞானத்தைத் தேவரீர் திருவடியிற் பொருந்தும் பத்தியினாலன்றி, செபங்கள் யாகம் - தவம் - தானம் எவ்வகைமுயற்சி முதலியவற்றாலும் அடையத்தக்கதல்லாததனால், ஞானசொரூபியே! தேவரீருடைய தாமரைமலர்போன்ற திருவடியில் அழியாத அன்பினை அடியேனுக்கு அருள்புரியவேண்டும். எ-று.

திருவடிப்பத்தியினாலேயே சிவஞானம் வருமன்றி யாகமுதலிய பலமுயற்சியானும் அஃதெய்தாதென்பார் "சிவஞானம் * * * எத்திறத்து முயற்சியினு மெய்துவதில்லாமையினால்" என்றார். (௧௯)

எம்பெருமா னித்தலத்தி லெழுந்தருளி யெந்நாளு
மும்பர்முத லனைவோர்க்கு முவப்பவரம் வழங்கிடுக
நம்பியபுட் பகவனமும் புட்பகமா நகருமென
விம்பரினிவ் வனத்தனுக்கு மிந்நகர்க்கும் பெயருறுக.

(இ-ள்) எம்பெருமானே! தேவரீர் எக்காலமும் இவ்விடத்திலெழுந்தருளியிருந்து தேவர்முதலிய வெல்லோருக்குங் களிப்பெய்த (வேண்டிய) வரங்களை (வேண்டியவகையே) கொடுத்தருள் புரிக. மேன்மைதங்கிய புட்பகவனமும் சிறந்த புட்பக நகருமென்று இவ்வுலகத்தில் இவ்வனத்திற்கும் இந்நகரத்திற்கும் (இதுமுதல்) பெயருண்டாகுக எ-று. (௨௧)

தேவர்முனி வரரசுரர் சித்தர்கள்சாத் தியர்முதலா
யாவர்களு மென்வழியி னென்றாணை கடவாமை
மேவுவதும் வேண்டுமென விழைந்திரப்பப் பொன்ஞாழற்
பூவலங்கன் மணிமார்பிற் புனைபுண்ணிய னிதுபுகலும்.

(இ-ள்) தேவர்கள் முனிவர்கள் அசுரர்கள் சித்தர்கள் சாத்தியர்கள்முதலிய எவர்களும், என்வழியில் என்கட்டளையைக் கடவாமற்பொருந்துவதும் வேண்டுமென்று விரும்பி யாசிக்க, பொற்கொன்றைமலர்மாலையாகவணிந்த அழகிய மார்பையுடைய புண்ணிய சொரூபியாகிய கணேசப்பெருமான் இவ்விதஞ்சொல்கின்றனர் எ-று.

ஞாழல் - குங்குமமலர்க்குங் கொன்றை மலர்க்கும் பெயராயிருப்பினும் பொன்ஞாழலென்றதனால், பொற்கொன்றையென்றும் இது சரக்கொன்றை (௨0)

இக்கிரேதா யுகத்தி னிந்நகரம் புட்பகமா
மிக்கதிரே தாயுகத்தில் விளங்குமணி பூரகமாந்
தொக்கதுவா பரயுகத்திற் றுரிசகற்றும் பாணகமாம்
பக்கவெழிற் கலியுகத்திற் பத்திரக மாகுமால்.

(இ - ள்.) இந்தக் கிரேதாயுகத்தில் இந்த நகரமானது புட்பகநகரமாம். மேம்பட்ட திரேதாயுகத்தில் விளங்குகின்ற மணிபூரகநகரமாம். நெருங்கிய துவாபரயுகத்தில் குற்றமொழிக்கும் பானகநகரமாம். குறைந்த அழகுடைய கலியுகத்தில் பத்திரகநகரமாம். எ - று. (உக)

நற்றவநீ விழைந்தவெலா நல்கினமுன் பாற்சிறுவ
னற்றமிலா மிகுவலியோ டாறொருவா ளியினன்றி
மற்றையரா லழியாத வரத்தினனாய் நமதடியன்
புற்றவனா யொருவனுறு மோங்குநம திருவருளால்.

(இ - ள்.) நல்லதவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவனே! நீ விரும்பியவற்றை யெல்லாங் கொடுத்தோம். உன்னிடத்திலே ஒரு சிறுவன் அற்றமில்லாதபெருவலியுடன், சிவபெருமானுடைய ஏகபாணத்தாலல்லாமற் பிறரால் இறவாத வரமுடையனாய், நம்முடைய திருவடிப் பத்தியுடையனாய், நமது மிக்க இனிய திருவருளாற் பெற்றவனாய்ப் பிறப்பான். எ - று.

அற்றம் - துன்பம் - அற்றமிலாவலி யென்பதற்கு மிக்க வலியென்க. (உஉ)

வேறு

பெருந்திறன் மகனை மைந்தப் பெயரினு நினக்குக் கீர்த்தி
திருந்துமூ வுலகத் துண்டாந் திருத்தகு முனிவ நம்மைப்
பொருந்துகா ரியங்க டம்மின் முந்துற நினைந்து பூசி
வருந்துத லின்றி வேட்ட வரமெலாம் பெறுவை மாதோ.

(இ - ள்.) மிக்க வலியமைந்த அந்தப்பெயரினாலும் உன்மகனைக் காட்டிலும் உனக்குக் கீர்த்தியானது திருத்தமுற்ற திரிலோகங்களிலு முண்டாகும். சிறப்பமைந்த கிருச்சமதமுனிவனே! பொருந்திய காரியங்களிலெல்லாம் நம்மை முதலிலே தியானித்துப் பூசைபுரிக. வருந்தமில்லாமல் விரும்பியவைகளையெல்லாம்பெறுவாய் எ-று.

காரியாரம்பத்திலேயே கணபதி பூசைசெய்வோர் நிர்விக்கினமாக அதனை முடித்துப் பலனுறுவாராகலின் "நம்மைப் பொருந்து காரியங்கடம்மின் முந்துற நினைந்துபூசி - வருந்துதலின்றி வேட்டவரமெலாம் பெறுவை" என்றார் (உ௩)

நினைந்தெமைப் பூசை யாவர் நிகழ்த்தினு மவர்கட் பொல்லா
வினைத்தொடர் பனைத்து நீங்கி விழுத்தகு நினைந்த நன்மை
யனைத்தையு மெளிதின் வல்லே யடைகுவ ரெமைத்தொழாரே
லனைத்துள விடரும் பொல்லா வினைகளு மெய்து வாரே.

(இ - ள்) சிறந்த தவத்தையுடையவனே! எம்மை எவர்கள் கருதிப் பூசை செய்தாலும், அவர்கள் தங்கட்குரிய பொல்லாவினைத் தொடர்ச்சிமுழுவதையுமொழிந்து நினைந்த நன்மைமுழுவதையும் இலேசாகவே விரைவிலடைவார்கள். எம்மைப் பணியார்களாகில், உள்ளனவாகிய வெல்லாத துன்பங்களையும் பொல்லாத வினைகளையும் அடைவார்கள். எ - று.

வல்லே - விரைவுகுறிக்கும் இடைச்சொல் (உ௪)

அருமறை யானுங் காணா வமலனா வரங்க ணல்கி
யிருவினை மலங்கண் மூன்று மிரித்தவ ருளக்கோயின்

மருவுவான் மறைந்து போந்தார் வரம்பெறு முனிவ ரங்கோர்
குருமணிக் கோயி லொன்று குயிற்றியக் கோயி லுள்ளார்.

(இ - ள்) அரியவேதங்களும் அளவிட்டுக் காணமுடியாத நின்மலராகிய கணேசப்பெருமான் (இவ்வகையாக) வரங்களைக் கொடுத்து, இருவினையையும் மும்மலங்களையும் ஒழித்த பரம பக்தர்களுடைய இதயாலயத்தை யடையும்படி அந்தர்த்தானமாயினார். வரங்களைப் பெற்ற திருச்சமதமுனிவன் அங்கே ஒப்பற்ற சிறந்த மணிகளாற் செய்த திருக்கோயிலொன்று செய்வித்து, அத்திருக்கோயிலினுள்ளோர் எ - று (௨௫)

வேறு

சரதமிகு பத்தியினிற் சார்ந்தவருள் ளகவரங்கிற்
பரதமிகப் புரிவானைப் பரானந்த பூரணனை
வரதகண பதியென்று வைத்தெடுத்துத் தீர்த்தமுந்தொட்டு
விரதமொடப் புனலாட்டி மெய்த்தப்பூ சித்திருந்தான்.

(இ - ள்) உண்மைமிக்க பக்தியுடன் பொருந்தியவர்களுடைய மனமாகிய சபையிலே, நடனத்தைப் பிரியமாகச் செய்பவனும் பரானந்த பூரணனுமாகிய கணேசப் பெருமானை வரதகணபதியென்று பிரதிஷ்டை செய்து, (அங்கே) ஒரு தீர்த்தமுமெடுத்து விரதத்துடன் அபிஷேகித்து மெய்யாகிய பூசைசெய்திருந்தனன் எ - று (௨௬)

வேறு

கணேசர் மேனியி லாட்டுமக் காமரு தீர்த்தம்
கணேச தீர்த்தமென் றொருபெயர் கலந்தது நகரும்
கணேசர் பேரரு ளாற்றலந் திருந்தநா ளதனாற்
கணேச மாநக ரெனும்பெயர் கதுவிய தம்மா.

(இ - ள்) கணேசப்பெருமானுடைய திருமேனியிலாட்டிய அந்த அழகிய தீர்த்தமானது கணேச தீர்த்தமென்று ஒருபெயரைப் பெற்றது; அந்த நகரமும் கணேசப்பெருமானுடைய பேரருளோடு கூடியிருந்த காரணத்தினால், சிறந்த கணேசநகரமென்னும் பெயரை யடைந்தது எ - று.

அம்மா - வியப்பிடைச்சொல். (௨௭)

சித்தி யாவையும் யாவர்க்குஞ் செறித்திடுந் திறத்தாற்
சித்தி மாநக ரென்னவுஞ் சிறந்ததந் நகரும்
சித்தர் மாதவர் தேவர்கண் முதலியோர் தம்முட்
சித்தி மேவின ரளவிலர் சிறந்தவந் நகரில்.

(இ - ள்) எல்லாச் சித்திகளையும் எல்லோருக்கும் பிரியமாகக் கொடுக்கும் ஆற்றலால், அந்நகரமானது சிறந்த சித்திநகரமென்றுஞ் சிறப்புற்றது; சித்தர்கள் பெருந் தவசிகள் தேவர்கள் முதலானவர்களில் அந்நகரத்திலே (தமது இஷ்ட) சித்திகளை யடைந்தவர்கள் எண்ணிறந்தவர்கள் எ - று (௨௮)

கவியு மித்தருள் காமரு திருச்சமதன் முன்ன
புவியி லத்தகப் புகழ்முகக் களிற்றிறை யருளா

லவிர்வ ரம்பெற லிதுபட ராணவ வலியிற்
றவிர்வி யாதனென் றுரைத்தனன் சதுமுகப் பிரமன்.

(இ - ள்.) கவிமுனிவர் பெற்றருளிய அழகிய கிருச்சமதமுனிவனே முன்னே உலகமானது களிப்பெய்தத்தக்க, புள்ளிகளை வாய்ந்த யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் திருவருளால், பிரகாசிக்கின்ற வரம்பெற்ற வகையினாலாகும் படர்ந்த ஆணவமலவலிமையினின்று நீங்கிய வியாதமுனிவனே! என்று நான்குமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் கூறினன். எ - று. (உகூ)

சோம காந்தனே தூதத கவிமகன் பெற்ற
சேம வானவர மிந்தனை யினியவன சிறுவன
வாம மாரொரு மருப்பினன் மந்திரங் கணித்த
தேம மாதர வறிதியென றியம்புவன பிருகு.

(இ - ள்) சோமகாந்த ராசனே! தகக புனிதமான கவிமுனிவர் மகனான கிருச்சமதமுனிவன் பெற்ற சேமமாகிய சிறந்த வரத்தைத் யுணர்ந்தனை இனி அவன் மகனாகிய பெலி அழகுபொருந்திய தந்தமாகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருமந்திரத்தைக் கணித்தவகையை அழகுபொருந்த உணரக்கடவையென்று பிருகு முனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர். எ - று. (௩0)

கிருச்சமதா வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௧௩௪௪

திரிபுரன் வரம்பெறுபடலம்.

கருவி முகிலக ணிரைநிரையாயக் கவிழ்தத நெடிய தடஞ்சிலம்பி
னருவி யெனமும் மதம்பொழியு மானை முகவ னருள்வாதத்தாற்
பொருவி லமரா முனிவரெலாம் போந்து வணங்கிப் பணிபுரிய
மருவு மகிமை விசசிறையாய் வதிந்தா னனைய கிருசசமதன்.

(இ - ள்) (உலகுக்கு) காரணபூதமான மேகங்கள் வரிசைவரிசையாக (நீரை)க் கவிழ்த்த நீண்ட விசாலமான மலையில், அருவியைப்போல மும்மதங்களைச் சிந்தும் யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுள் அருள்புரிந்த வரத்தினலே, அத்தகைய கிருச்சமதமுனிவனை ஒப்பில்லாத தேவர்களும்முனிவர்களும் யாவரும் வந்து பணிந்து ஏவல செய்ய, அவ்விபொருந்திய யாகத்சிறந்த தலைவனாய் வசித்தனன் எ - று. (௧)

மடங்க லுகைக்கும் களிறுமுக வரதன பாத மலர்த்துணையின
முடங்கு மறுகாற் கருப்பினங்கண் முரலும் பனிமென் மலராதி
குடங்கை கொடுபூ சித்தவனமெய்க் கோல மனுவுங் கணித்துள்ள
மடங்கத் தவஞ்செய் பவனொருநா ளமாந்தா னரிய யோகத்தில

(இ - ள்.) சிங்கத்தை வாகனமாகச்செலுத்தும் யானைமுகத்தையுடையசிரேட்டமான விநாயகக்கடவுளுடைய உபயபாததாமரைகளில், முடங்கிய ஆறுகாலையுடைய வண்டு கூட்டங்கள் ஒலிக்குங் குளிர்ந்த மெல்லிய மலர்கள் முதலியவற்றைக் குடம்

போன்ற கயிற்றைக்கொண்டு பூசைசெய்து, அவ்வெம்பெருமானுடைய உண்மையாகிய அழகிய மந்திரத்தையுங் கணித்து, மனமடங்கத் தவஞ்செய்கின்ற கிருச்சமதமுனிவன், ஒருநாள் அரிய யோகத்திலமர்ந்தனன் எ - று. (௨)

நெடிது யோக முழந்தனன் பிணிகரி றவத்துக் கிருச்சமதன்
கொடிது விழித்துப் பார்த்தனன் கொடிய பார்வை தனினின்றும்
படியும் விசும்பும் பாதலமும் பறம்பு நடுங்கக் கடைநாளி
னிடியும் வணங்க மிகவார்த்திட் டெழுந்தான் வலியி னொருமைந்தன்.

(இ - ள்) ஒப்பில்லாத தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவன் நெடிதுயோக மிருந்து, கொடுமையோடு கண்விழித்துப் பார்த்தனன். அந்தக்கொடிய பார்வையி னின்றும், பூமியும் ஆகாயமும் பாதலமும் மலையும் நடுக்கமெய்தவும், ஊழிக்காலத்தின் இடியும் கீழ்ப்படவும், மிகவும் ஆரவாரித்து வலிமையோடு ஒரு புத்திரனெழுந் தனன் எ - று.

யோகமுழத்தல் - யோகிருத்தல். (௩)

செய்ய நிறமும் பொழுதுந் திவளு முடியுங் குண்டலமும்
பெய்யுந் திணிதோ ளங்கதமும் பிறங்கு மணிநூண் முதற்பலவும்
வெய்ய கதிரி னொளியழுங்க விளங்கு மொளியு முடையானைப்
பொய்யி றவத்துக் கிருச்சமதன் பொற்ப நோக்கி நடுங்கினன்.

(இ - ள்) செவ்விய நிறமும், மிக்க அழகும், துவளுகின்ற முடியும், குண்டலமும், வலிய தோள்களிற் பூட்டிய அங்கதமும், விளங்குகின்ற அணிநூண் முதலிய பலவும், சூரியவொளியு மழுங்கும்படி விளங்கும் பேரொளியுமுடைய அவனை உண்மையாகிய தவத்தையுடைய கிருச்சமதன் அழகுறப்பார்த்து அச்சமெய்தினன் எ-று.

அங்கதம் - தோளணி. வெய்யகதிர் - சுடுகின்ற கிரணங்களையுடையவன்; சூரியன். பொய்யில் - பொய்மையில்லாத, உண்மையாகிய என்றும். (௪)

யாவ னிவனென் றலமந்த பிறைவ னருளா லருண்மைந்த
னாவ னெனப்பின் றெளிந்துமுனி யார்நீ யெனப் பலிசொல்வான்
மேவு தவத்தோ யறியாமை வியப்பிற் றெனினின் விழிபார்த்த
வோவில் பார்வை யிடையுதித்தே னுனக்கு மைந்த னேனப்பா.

(இ - ள்) கிருச்சமதமுனிவன் இவன் யாவனென்று துன்பமடைந்து, பின்னர், இறைவராகிய விநாயகப்பெருமான் திருவருளால் வரந்தருளுகின்ற புதல்வனாவனென்று தெளிவுற்று, நீ யாவன்! என வினவ, பலிசொல்லினன். பொருந்திய தவத்தை யுடைய எந்தையே! என்னையறியாமை ஆச்சரியமுடையதே. உன்கண்ணுற்றுப்பார்த்த கெடுதலில்லாத பார்வையினிடத்திற் பிறந்தேன் உனக்கு மகனேன் எ - று. (௫)

அன்னை நீயே பிதாநீயே யனைத்து நீயே யென்னைச்சிலநாண்
மன்னை வளர்ப்பன் யானும்மை வைய மொருங்கு தாட்படுப்பேன்
பின்ன ரதிதி யெனவிளைய யென்று பேசப் பெருமுனிவன்
றன்னு ளடங்கி யதுமறைத்துத் தனைப்பற் கிதனைச் சாற்றுவான்.

(இ - ள்) தாயு நீயே, தந்தையுநீயே, யாவுநீயே, என்னைச் சிலதினங்கள் பொருந்த வளர்த்தால் யான் மூவகை யுலகத்தையும் ஒருசேர என்காற்கீழ்ப் படுக்குவேன்.

என்வலிமையைப் பின்னறியக்கடவாய் எனக்கூற, பெரிய கிருச்சமதமுனிவன் தன் மனம் நடுங்கியதை மறைத்து மகனாகிய பலிக்கு இதனைச் சொல்லுவான். எ - று.

உள் - மனம் இஃதிடவாகுபெயர் (௬)

ஆதி யந்த நடுவின்றி யகண்டா கார மாயொன்றாஞ்
சோதி யான விநாயகநாதந் தொன்மை மனுநான் னொன்றுண்டு
நீதி யாகக் கணித்துவரு நிகரி லதனை யுரைசெய்வேன்
றீதி லாது கணியுனக்குச் சித்தி யனைத்தும் வருமென்று.

(இ - ள்) முதலும் இடையுங் கடையுமில்லாமல், அகண்டாகாரமாய் ஒன்றாகிய சோதிசொரூபரான விநாயகப்பெருமானுடைய பழைமையான மந்திரம் நான் எக்காலமும் நீதியோடு கணித்துவருகின்ற ஒப்பில்லாதது அதனை உனக்குங் கூறுவேன் குற்றமில்லாமற் கணிப்பாயாக உனக்கு எல்லாச்சித்திகளும் வருமென்று எ - று.

தந்தை தானே மகனாகிச் சாரு மென்னு முறையானு
மெந்தை பெருமா னருள்செய்த வியல்பி னானுங் கிருச்சமதன்
மைந்தன் றனக்குக் கணநாதுவா வென்னு மனுவை யுபதேசித்த
தந்தண் மறைநூல் விதியானே யனுட்டிப் பனைத்துமுங் கனமொழிந்தான்.

(இ - ள்) தந்தையே மைந்தனாகி வருவானென்னும் முறைமையாலும், எந்தையாகிய கணேசப்பெருமான் அநுக்கிரகித்த வியல்பினாலும், கிருச்சமத முனிவன் தன் மகனாகிய பலியென்பவனுக்கு "கணநாதுவா" என்னுமந்திரத்தை யுபதேசஞ்செய்து அழகிய வேதநூல் விதிப்படி (அதனுடைய) அனுட்டிப்பு முதலிய வெவற்றையுங்கூறி விடுத்தனன் எ - று.

கணநாதுவா வென்னுமந்திரம் ஆதியிற் கவிமுனிவரால் தனக்கு உபதேசிக்கப்பட்டிருந்தது அதனையே கிருச்சமதமுனிவன் மைந்தனுக்குணர்த்தனன் (அ)

நீற்று மேனிக் கிருச்சமதன் னெடிய மலர்த்தாள் பணிந்தேத்தி
யாற்றல் சான்ற பலியென்பா னுங்கோர் பாங்கர் தந்தையைப்போற்
போற்றி யொருதா ளிலத்தூன்றிப் பொறிக ளடக்கி யுணவாதி
பாற்றித் தவஞ்செய் தனன்வருடம் பதினா யிரத்தோ டிறப்பாதி

(இ - ள்) வலிமைமிகுந்த பலியென்பவன், அவ்விடத்தோர் பக்கலில், திருவெண்ணீறணியணிந்த உடலையுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய நெடியமலர்போன்ற திருவடியைப்பணிந்து துதிசெய்து தன[illegible]வைப்போல, துதித்து ஒருபாதத்தை நிலத்திலூன்றி ஐம்பொறிகளையடக்கி ஆகாரமுதலியவற்றை விலக்கிப் பதினாயிர வருடகாலந் தவஞ்செய்தனன் எ - று.

நீற்றுமேனி யென்பதற்குத் திருநீறணிந்த திருமேனியெனினுமாம். ()

கொடிய தவத்தி னெழுந்தகனற் கொழுந்து பரந்து மிகச்சுடலு
நெடிய விசும்பி னமரரெலா நெடிது நடுங்கி முறையிட்டார்
படியில் கருணை விநாயகனா ரிந்து பலனுக் கருள்கொடுப்ப
விடியற் கதிரா யிரகோடி விரவி யெனமுன் னேருனரா. .

(இ - ள்) தீக்கொழுந்தானது (அவன்செய்யுங்) கொடிய தவத்தினின்றெழுந்து (எங்கும்) பரவி மிகவுஞ் சுடுதலும், பெரிய ஆகாயத்திலுள்ள தேவர்கள் யாவரும

மிகவும் மனநடுங்கி முறையிட்டார்கள். எல்லையில்லாத கிருபாமூர்த்தியாகிய விநாயகக் கடவுள் மனமிரங்கித் தவப்பலனுக் கருள்புரியும்படி, விடியற்காலைத் தோன்றும் ஆயி ரங்கோடி சூரியரொன்றுகூடி வந்தாற்போல (பலியின்முன்னே) காட்சிதந்தருளி னர். எ - று (௧௦)

அழல்கொப் புளிக்குங் கதிர்ப்பரிதி யமரன் விழியு மொளிமழுங்கக்
கழல்கொப் புளிக்கும் பேரரவக் காமர் மலர்த்தாள் விநாயகனார்
நிழல்கொப் புளிக்குந் திருமேனி நிகழ்ந்து பரந்த வொளிக்கஞ்சான்
றழல்கொப் புளிக்குங் கொடுந்தவத்துத் தகைசால் பலிக்கண் மலர்த்தினன்.

(இ - ள்) தீயைச்சொரியுங் கிரணங்களையுடைய சூரியர்களின் கண்களும் ஒளிமழுங்கும்படி, வீரக்கழலானது சிந்துகின்ற பேரொலியையுடைய அழகிய தாமரை மலர்போன்ற பாதங்களையுடைய விநாயகக்கடவுள், நிழலைவீசுந் திருமேனியினின்று விளங்கிப்பரவிய ஒளிப்பிழம்புக்கு அஞ்சாமல், தீயைச் சிந்துங்கொடுந் தவத்தைச் செய்த தகுதிசான்ற கிருச்சமதமுனிவன் கண்மலர்ந்து திறந்து பார்த்தனன் எ - று.

பரிதியமரன் - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை

அஞ்சான் - எதிர்மறைக் குறிப்புவினையெச்சம் (௧௧)

திணிச்சித் திரத்தோ ளொருநான்குஞ் செந்தா மரையுங் கழுமுளனும்
கணிச்சிப் படையு மோதகமுங் கணேசப் புருவ முழுவதுமாரத்
தணிச்சித் திரம்போ னின்றபலி யற்ற மரம்போ லெதிர்வீழ்ந்து
பணிச்சித் திரநா கத்தொடையற் பரமா வருளென் றுரைசெய்வான்.

(இ - ள்) வலிமைவாய்ந்த அழகிய ஒப்பற்ற நான்கு திருத்தோள்களும், செந் தாமரைமலரும், கழுமுளனும், மழுப்படையும், மோதகமும், கணேசப்பெருமானு டைய திருவுருவமுழுவதுந் தரிசித்து, அழகிய சித்திரப்பதுமைபோல (அசைவற்று) நின்ற பலியென்பவன், அடியற்ற மரம்போலத் திருமுன்னே பணிந்து மாலாபரணமாக அழகிய நாகத்தை யணிந்த பரமனே! அருள்புரிகவென்று எ - று.

கழுமுள்—சூலாயுதம் மோதகம்=உருண்டை பரமன்=சிரேட்டன் (௧௨)

இமைக்கு மளவிற் பேரண்ட மெண்ணுந் துருவச் சிறுநெறிப்பாற்
குமைக்கும் பெருமா னடியேன்பாற் கோப மின்றிப் பெருங்கருணை
யமைக்க வேண்டு மறனன்றி யடியேன் பிழைத்தே னாயினுங்
கமைக்க வேண்டு மெனவிரந்தான் கணேசர் கருணை கூர்ந்தருள்வார்.

(இ - ள்) கண்ணிமைக்குமுன்னே பெரிய அண்டங்களையெல்லாம் உருவத் தின்சிறிய நெறியினால் அழிக்கின்ற ஐங்கரக்குரிசிலே! அடியேனிடத்திற் கோப மில்லாமல் மிக்க கிருபைசெய்தருளல்வேண்டும் அறனல்லாமல், அடியேன் தவறு றேனாலுந் தேவரீர் பொறுத்தருளல் வேண்டுமென்று யாசித்தான் கணேசப் பெருமான் கிருபைமிகுந்து திருவாய்மலர்ந்தருளுவார் எ - று.

கமைத்தல் - க்ஷமித்தலென்னும் வடமொழிச்சிதைவு (௧௩)

தண்டா மரைக்க ணமரிருவர் தம்மாற் றழற்க ணுருத்திரனாற்
பண்டா ரணத்தா ளளந்தறியப் படாத வொருநாம் பேரன்பு

கொண்டேர்த் திடனீ புரிந்தவக் கோணைக் கயிற்று லிறுகுறக்கட்
டுண்டேங் கடுத்தாம் வரங்கேளென் றுரைப்பப் பலியும் வரங்கொள்வான்.

(இ - ள்) தண்ணிய தாமரைமலர்போன்ற கண்களும், தண்ணியதாமரை மலரிருக்கையும் பொருந்திய (திருமால் பிரமனென்னும்) இருவராலும், தீ விழியை யுடைய உருத்திரனாலும், பழமையாகிய வேதத்தினாலும் அளவிட்டுணரப்படாத வொப்பற்ற நாம், பெரிய அன்பைக்கொண்டேராகக், நீ செய்த தவமாகிய வலியகயிற்றால் இறுகுறக்கட்டுண்டு ஈங்குவந்தனம் வரங்கேட்கவென்றுகூற, பலியும் வரங்கொள்வானாயினன் எ - று.

தண்டாமரைக்கண்ணரிருவரென்றதை, "தண் தாமரையாகிய கண் அமர் விண்டு" என்றும், "தண் தாமரைக்கண் அமரும் பிரமன்" என்றும் சொல்வகை செய்க. இரண்டாவதில், கண் - ஏழனுருபு. (௧௪)

மருள்கால் வினைகள் காலசீத்து வளர்மெய்ஞ் ஞானப் பேரொளியே
யருள்கா ணின்றன் திருமேனி யலங்கு மொளியி னிரேணுவினு
லிருள்கால் சீத்து வையகத்தி லிலகா நின்றார் மழையாதிப்
பொருள்கால் பரிதி மதியங்கி யென்பப் பேர்பூண்ட புலவர்களே.

(இ - ள்) மயக்கத்தைச் செய்யும் வினைகளை யடியோடுகளைந்து வளர்கின்ற உண்மைஞான மயமாகிய பேரொளியே! தேவரீருடைய திருமேனி அருள்வடிவே யாம். விளங்குகின்ற அவ்வொளியின் அணுவொன்றால், மழைமுதலிய பொருள் களும் வாயுவும் சூரியனும் சந்திரனும் அக்கினியுமென்ப பேர்கொண்ட தேவர்கள் இருளையடியோடொழித்துப் பூமியில் விளங்குகின்றார்கள் எ - று.

மழையாதிப் பொருள்கால் என்றதற்கு மழைமுதலிய பொருள்களைத்தரும் எனப் பொருளுரைப்பினுமமையும் (௧௫)

வரையாப் பெருமைப் புகழோயிவ் வையமுழுது மற்றனது
விரையாக் கலியா னடக்கின்ற தன்றோ வேதசாத்திரமு
முரையா நின்ற வுலகனைத்து முன்றன் சொரூப மெனவந்த
வரையா நின்றன் தெரிசனமே யனைத்து வரமு மடியேற்கே.

(இ - ள்) அளவிடப்படாத பெருமையுங் கீர்த்தியுமுடைய கடவுளே! இவ் வுலகமுழுவதுந் தேவரீரது கட்டளையால் நடக்கின்றதல்லவா? வேதசாஸ்திரங்களும் சொல்லுகின்ற வெல்லாவுலகங்களும் தேவரீரது சொரூபமென வந்த எல்லையாம். தேவரீருடைய தெரிசனமே அடியேனுக்கு எல்லாவரங்களுமாம் எ - று (௧௬)

மூவா முதல்வன் றிருக்காட்சி முகிழ்த்த கருணை யாலடியேன்
றாவாப் பெருமைப் பேறுடையே னெந்தை யவனும் பேறுடையா
னோவாத் தவமும் பயன்பட்ட தொன்று மறியாச் சிறியேனிங்
காவா நின்சீ ரியாதறிந்திட் டறைகே னறைய மாட்டேனே.

(இ - ள்) அழியாத முதல்வராகிய தேவரீருடைய திருக்காட்சியாகிய அருட்பிய கிருபையால் அடியேன் கெடாத பெரும்பாக்கியமுடையனாயினேன். என் பிதாவாகிய கிருச்சமதமுனிவனும் பாக்கியமுடையவனாயினன், (என்னுடைய) கெடாத தவமும் பிரயோசனப்பட்டது. யாதுமுணராத சிறியேன் இப்பொழுது

தேவரீருடைய சிறப்பை யாதுணர்ந்து கூறுவேன் ஆ! ஆ! (ஒன்றுங்) கூறமாட்டேன். எ - று.

ஒன்று என்பது சிறுமையைக் குறிக்கவந்தது. (கஎ)

மெய்யா வெனக்கு வரந்தருதன் மெய்யே யானன் மூன்றுலகும்
பொய்யா தெனக்கு வசமாகப் புணர்க வலாரி முதற்றேவர்
கையாப் புடைய மரபினராய்க் கடைகாத் தடியே னிடுமேவ
லையா தாற்றிச் செவிகளுக்கு நவைதீர் கொற்ற மெனையுறுக.

(இ - ள்) உண்மையானவனே! அடியேனுக்கு வரத்தைத் தருதலுண்மையே யாயின் மூவுலகங்களும் உண்மையாக எனக்கு வசமாகப் பொருந்துக. வலாரியாகிய இந்திரன்முதலிய தேவர்கள் கையைக்கட்டிக் கொள்ளுதலையுடைய மரபினராய் வழி வருபவர்களாய், கடைவாயிலிற் காத்திருந்து, அடியேன் கொடுக்குங் கட்டளையைக் கெடாமற் செய்து, காதுக்குக் குற்றமொழிந்த வெற்றி என்னையடைக. எ - று. (கஅ)

எந்தப் பொருளை யெந்நாளு மெல்லை யெலிலாவி னிறைந்தாலு
மெந்தப் பொருளை யந்தந்த வமயந் தனிலேயற் றெளிதுறுக
சந்தப் பதும மலர்புரைநின் றாளி லன்பு மிகவுறுக
பந்தப் பவமிட் டகத்தியான் பரநா ணுறுக வென்றிரந்தான்.

(இ - ள்) எந்தப்பொருளை யெவ்வெக்காலங்களில் அடியேன் விரும்பினேனோ, அந்தப்பொருளே அவ்வச்சமயங்களில் அடியேனுக்கு நேரே வந்து பொருந்துக. அழகிய தாமரைமலரையொத்த தேவரீருடைய திருவடியில் மிகுதியும் அன்புண்டாகுக. இறுதியில், பந்தமாகிய பிறவியையொழித்து அடியேன் பரகதியையடைக வென்று யாசித்தனன் எ - று. (கக)

ஆரா வமுதா யடிநினைப்பு மடியா ருள்ளத் தலர்ந்தூறும்
பேரா னந்தப் பெருக்கான பெரிய பெருமா னருள்செய்வார்
வாராய் சிறுவா நீவிழைந்த வரங்கள் கொடுத்தா நினைத்தவ
றீரா தியற்றி மூவுலகுஞ் சேவை புரியு மென்றுரைத்தார்.

(இ - ள்) ஆராவமுதமாய், திருவடியைத் தியானஞ்செய்யும் அடியவர் மனத்தில் ஊற்றெடுக்கின்ற பேரானந்த வெள்ளமும் பெரிய பெருமானுமாகிய கணேசப் பெருமான் அருள்புரிவார்: சிறுவா! வருவாயாக நீ விரும்பிய வரங்களைக் கொடுத்தோம் மூவுலகினரும் உன் கட்டளையை நீங்காமற்செய்து எக்காலமும் உன்னைச் சேவை செய்வர் எ - று.

ஆராவமுது - தெவிட்டாவமுதம்.

மூவுலகும் என்றது தற்கேற்பச் சேவைபுரியுமென அஃறிணை முடிபு கொண்டனர்.

இரும்பு வெள்ளி யிரணியத்தா லியன்ற மூன்று புரமுனக்கு
விரும்பிக் கொடுத்தா மவற்றினுக்கு விளம்பு நாமந் திரிபுரமே
யரும்பு புகழோயக் குலக்கணைத்து மறையு நாமந் திரிபுரனே
கரும்ப னெரிய விழித்தவனோ கணையா லன்றி யழியாவே.

(இ - ள்) இரும்பினாலும் வெள்ளியினாலும் பொன்னினாலும் அமைந்த மூன்றுபுரங்களை உனக்கு விருப்புற்றுக் கொடுத்தோம். அப்புரங்கட்குச் சொல்லுகின்ற

பெயருந் திரிபுரமென்பதேயாம் அரும்பிய கீர்த்தியையுடைய உனக்கு உலகமுழுவதுஞ் சொல்லும் பெயருந் திரிபுரனென்பதேயாம் மன்மதனை யெரியும்படி விழித்தருளிய சிவபெருமானுடைய ஒப்பற்ற கணையாலல்லாமல் அவை (வேறொருவராலும் எவ்வகையிலும்) அழியமாட்டா எ - று

திரிபுரன் - மூன்று நகரங்களையுடையவன்.

கரும்பன் - கருப்புவில்லை யேந்தியவன், மன்மதன். (உக)

நினைத்த விடத்திற் றிரிபுரமு நினைக்கு மூன்னஞ் செலும்வண்டு
கனைத்து மதுவுண் டெதிரொடுங்குங் கடுக்கைச் சடையா னொருகணையா
லனைத்து மழிக்கு மஞ்ஞான்றே யழியா முத்தி யுறுவையென
வெனைத்து மருளி யேரம்ப னிமமென் றுங்கு மறைந்தனனால்.

(இ - ள்) கருதுமுன்னரே நீ கருதியவிடத்திற்குத் திரிபுரங்களுஞ் செல்லும். வண்டுகளொலித்துத் தேனைப்பருகிக்குமடங்குகின்ற கொன்றைமாலையணிந்த சிவபெருமான் ஒப்பற்ற கணையால் அவையெல்லாவற்றையுமழிக்கும் அப்பொழுதே அழியாத மோட்சத்தை யடைவையென்று எல்லாவற்றையும் அருளிச்செய்து விநாயகக்கடவுள் விரைந்து அந்தர்த்தானமாயினர். எ - று

தேவர்களணிந்த மலர்மாலைகள் வாடாமையும், அவற்றில் வண்டுகள் மொய்யாமையுமாகிய இயற்கையுடையனவாகவும், "வண்டுகனைத்து மதுவுண்டெதிரொடுங்குங் கடுக்கை" என்றது உலகிலுள்ள கொன்றைமலர்க்கடுத்த இயற்கையை யுணர்த்திய விசேஷணமெனக் (உஉ)

பமர மிடங்குங் கடமத்தப் பனைக்கைம் முகவ னருள்வரங்கேட்
டமரர் நடுங்கிப் பெருங்கவலை யாழி படிந்தார் திரிபுரனும்
விமல தவத்துக் கிருச்சமதன் விரைத்தா ளிறைஞ்சிப் பேறுரைத்துச்
சமரிற் கிளருங் கருத்தினொடு தங்கி னுனப்ப பவனத்தில்.

(இ - ள்) வண்டுகள் மொய்க்குங் கன்னமதத்தையும் பனையைப்போன்ற துதிக்கையையுமுடைய யானைமுகக்கடவுள் அருள்புரிந்த வரத்தைத் தேவர்கள் கேட்டுப் பயந்து பெரிய துன்பக்கடலில் மூழ்கினார்கள். திரிபுரனும் புனிதமான தவத்தையுடைய கிருச்சமதமுனிவனுடைய வாசந்தங்கிய (தாமரைபோன்ற) திருவடியைப் பணிந்து (தான்பெற்ற) பேற்றைக்கூறி, போரில் விளங்கும் எண்ணத்துடன் புட்பகயனத்திலே பொருந்தினன். எ - று

ஆழி - ஆழமுடையது, வட்டமாயுள்ளது, கடல். (உங)

புள்ளுறு றறியா விதழ்ப்பரந்து பொருட்டு வாய்ந்த தெய்வமணக்
கள்ளுற றியத்தா மரைக்கடவுள் கணேசர் கமலத் தாண்மலர்த்தே
னள்ளூ றுளத்து வியாதனென மறவோய பலியே திரிபுரனுந்
தெள்ளூ றியமெய் வரம்பெற்ற செய்தி யிதுவா மெனப்பகன்றான்.

(இ - ள்) பறவைகளின் துன்பமறியாத இதழ்களப்பரந்து, பொருட்டமைந்த தெய்வமணம்பொருந்திய தேனைசிந்திய தாமரைமலரிலெழுந்தருளிய பிரமதேவன், கணேசப்பெருமானுடைய பாததாமரையின் தேனனைத்து ஊறறெடுக்கும் உள்ளத்தையுடைய வியாதமுனிவனே! பலியெனபவனே திரிபுரனுகத் தெளிவமைந்த உண்மையாகிய வரத்தைப்பெற்ற செய்தி இஃதாகுமெனக்கூறினன் எ - று. (உச)

அன்று பலிமா தவமாறறி யமல னருள்சோ புட்பகததை
யினறு புவியோா வஙகாள மெனப ரவனகொள் வரமுறைபப
நன்று தெரிநதா யினிசசோம காநத வவனகோ னடததியது
மனற வறிவா யெனககிளப்பான மறுவில பிருகு மாதவனே.

(இ - ள) சோமகாநதராசனே! அககாலததிலே, பலியெனபவன் பெருந்தவஞசெயது கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளையடைநத புடபகனைததையே, இககாலததில உலகினா வஙகாளமெனக கூறுகிறடா. அவனபெறற வரததை (யான்) சொலல நனகுணாநதனை. இனி அததிரிபுரன அரசுபுரிநததையும பொருநத வுணா வாயெனறு பெருநதவசியாகிய பிருகுமுனிவா சொலவாராயினா எ - று (உரு)

திரிபுரன வரமபெறுபடலம முறறிறறு.

ஆகந் திருவிந்தம் - ககூாக

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம்.

அரியுகைத தருளு நால்வா யைஙகையா றனைய தானக
கரிமுகன் கருணை பெற றுக களிததபி னுறறல சானற
திரிபுரன யாது செயதான செபபென வியாதன கேடபப
பெரியதுண டிகைசே ரஙகைப பிரமனமே லுரைககப புககான

(இ - ள) வல்லமைமிகக திரிபுரன, சிஙகவாகனததைச செலுததியருளும் தொஙகிய வாயையும ஐந்துகரஙகளையும ஆறுபோனற மதபபெருககையுமுடைய யானைமுக விநாயககடவுள கிருபையைபபெறறு மகிழநதபிறகு யாதுபுரிநதனன? சொலலவேணடுமென வியாதமுனிவன வினவ, பெரிய கமணடலமபொருநதிய அழகிய கையையுடைய பிரமதேவன சொலலததொடஙகினன எ - று (க)

கணடவா வியககு மநதக கணேசமா புரததி லனறுன்
கணடகச சிலையாற கோயில கணடலங கரிததுக கணுற்
கணடதெய வணண மநத வணணமே கணேச மூாததி
கணடகச சிலையாற செயது காதலாற பதிட்டை செயதான.

(இ - ள.) கணடவாகள களிககததகக அநதச் சிறநத கணேசபுரததிலே, அந்தப பெலியெனபவன, வயிரககறகளால திருககோயிலமைதது அழகுசெயது, தான கணுற்றறிசிதத தெயவணணமோ அவணணமே கணேசபபெருமானை வயிரக கலலாறசெயது ஆசையோடு அவ்வாலயததிற பிரதிட்டைசெயதனன எ - று

கண்டகம - வயிரம. (உ)

நிததலும் பூசை யாற்றிச சிலபக னீஙகிப பினனாப்
பைததவா ருதிசூழ் மணணிற பாாததியா தமமோ டேறறுப்
பததியி னிறைஞசி னுாககுப பணிகொடுத திறைஞசா தாரைச்
செறறுவேற றுருவி னேடும் விணகொளச செலுததி னுனே.

(இ - ள்.) நாடோறும் பூசைசெய்த சிலதினங்கள் கழிந்தபிறகு, பசியகடல் சூழ்ந்த பூமியில் அரசர்களோ டெதிரொத்த பக்தியோடு டணிந்தவர்களுக்குப் பணி கொடுத்து, பணியாதவர்களைக்கொன்று வேற்றுவடிவுடன ஆகாயத்தை (இடமாகக்) கொள்ளும்படி அனுபவித்தன எ - று. (௯)

இடங்கொள்பா தலத்தி னேகி யெரிமணிச் சூட்டுப் பேழ்வாய்
விடங்கொள்வா லெயிற்றி னோர்கள் விடங்களி லவாக ளாகி
மடங்கவன் போரில் வென்று மணிமுதலான செல்வ
மடங்கலுங் கவர்ந்து கைக்கொண் டவனியின் மீண்டு போந்தான்.

(இ - ள்) இடங்கொண்ட பாதலத்திற்சென்று, பிரகாசிக்கின்ற மாணிக்கம் பொருந்திய உச்சிக்கொண்டையையும், பிளவுபட்ட வாயையும், விஷத்தையும், வெள்ளிய பல்லையுமுடையவர்கள், விஷமில்லாதவர்களாகி மடங்கும்படி வலிய போரிலேவென்று, இரத்தினமுதலிய செல்வங்கண முழுவதையும் கிரகித்து உடன் கொண்டு பூமியில் திரும்பவும் வந்தனன் எ - று (௪)

திக்கினும் பாதலத்துஞ் சிறந்தவா னிலத்துஞ் சாலத்
தொக்கதா னவர்க ளெல்லாந் துன்னினா வணங்கிப் போற்ற
மிக்கருட் பார்வை நல்கி வேண்டிய சிறப்புஞ் செய்து
தக்கதன் பதாதி யாக்கிக் கொண்டனன் றறுகண் வீரன்

(இ - ள்) திசைகளிலும், பாதலத்திலும், சிறந்த ஆகாயத்திலும் மிகுதியாகக் கூடிய அசுரர்கள் யாவரும் ஒன்றுகூடி வணங்கித் துதிசெய்ய, மிக்க கிருபாநோக்கஞ் செய்து, வேண்டிய சிறப்புகளைத்தந்து, தகுதியாகிய தன் சேனையாகச்செய்து கொண்டனன் அஞ்சாமைத் தன்மையுடைய அத்திரிபுரன் எ - று

பதாதி - காலாட்சேனை தறுகண் - அஞ்சாமை. (௫)

விசிமுரசியம்பப் பேரொலியும் விசிகமு மழுவுந் தண்டு
மசியுமற் றெவையு மேந்தி யவுணர்க ணெருங்க வில்லா
நிசியெனப் பருங்கு மொய்ப்பப் ஞேரெலைப் புவியின் நீங்கிப்
பசியபொன் னகரிற் கற்பப் பனிமலர்ச் சோலை புக்கான்.

(இ - ள்) இழுத்துக்கட்டிய பேரிகை யொலிசெய்யவும், வேலாயுதமும், அம்பும், மழுவும், தண்டமும், வாளும், மற்றெல்லா ஆயுதங்களுந் தாங்கி, அசுரர்கள் அமாவாசைத் திரவுபோலப் பக்கலில் நெருங்கிவரவும், வினைவாகப் பூமியினின்று சென்று, பசிய பொன்னகரத்திலே குளிர்ந்த கற்பகமலர்ச்சோலையிற் புகுந்த னன். எ - று

திங்களில்லா நிசி - சந்திரன் இல்லாத இரவு இஃதிருளை விசேடிக்கக் கூறியது. அமாவாசியையெனக் ஞெரேல - விரைவுகுறிப்பதோ ரிடைச்சொல. பொன்னகர் - தேவநகரம் (௬)

மைந்துறு வீர ராங்கு வைகிய சிலதி னோடு
நந்தன வனத்தைச் சாட நவையறு தேவ தூதர்
சித்திரற் கோடிச் சொன்னு ரெய்திய வவுணர் கோனு
மூந்தினன் றாதா தம்மை யவருமபோ யுரைக்க லுற்றார்.

(இ - ள்) வலிமைபொருந்திய வீரர்கள் அங்கேயிருந்த சிலதரோடு நந்தனவனத்தை யலைப்ப, குற்றமற்ற தேவதூதர்கள் இந்திரனுக்கு விரைந்துசென்று (விடயத்தை) கூறினார்கள். ஆங்கடைந்த அவுணர் தலைவனான திரிபுரனும் தூதுவர்களைச் செலுத்தினன். அத்தூதுவருஞ்சென்று (இந்திரனுக்குச்) சொல்லலானார்கள். எ - று.

மைந்து - வலிமை சிலதர் - ஏவலாளர். (௭)

எரியுமிழ் குலிச வேற்கை யிந்திர வெங்கள் கோமான்
திரிபுர னிங்குப் போந்தான் றெரிசனஞ் செய்ய வம்மோ
புரிவொடும் வாரா யாகிற் பொன்னுல காட்சி நீக்கிப்
பரிவுறத் தரும லோகம் புகுத்துவான் படர்ந்து நின்றான்.

(இ - ள்) தீயைச் சொரியும் வச்சிரவேலையேந்திய இந்திரனே! எங்கள் தலைவனான திரிபுரன் இங்கேவந்துள்ளான். அவனைத் தெரிசனஞ்செய்ய வருவாயாக. ஆசையோடு (அங்ஙனம்) வாராதிருப்பையாயின், (உன்னுடைய) பொன்னுலக ராசரீகத்தை யொழித்து, துன்பமடையும்படி இயமதருமலோகத்திற் புகுத்தும்படி வந்திருக்கின்றான். எ - று (௮)

அல்லதூஉ மடுபோ ராற்று மாற்றலுண் டாயின் வல்லே
வல்லபல் படையி னோடும் வருகவென் றுரைத்தா னியாது
சொல்லுவ தென்றார் கேட்டுத் தொடிக்கரந் தூணிற் றாக்கி
நல்லதென் றிலங்க நக்கு நாமவேற் குலிச வேந்தன்.

(இ - ள்) அன்றியும், (எம்மிறைவனோடு) கொல்லுகின்ற போர்புரியும் வல்லமையுண்டாயிருக்குமாயின், விரைவில் வலியமைந்த பலபடைகளோடும் (போர்க்கோலமாய்) வருகவென்று கூறினன் (ஆதலின்) நீ சொல்லுவதியாதெனக் கேட்டனர். அச்சத்தைச்செய்யுங் குலிசவேலேந்திய இந்திரன்கேட்டு, தொடியணிந்த கையைத் தூணிலடித்து நல்லது! என்றுவிளங்கச் சிரித்து எ - று. (௯)

கடிமலர்க் கமலம் பூத்த காடெனக் கண்கள் சேப்ப
முடிவது தேரா னாகி முற்றுபோர்க் கடுத்தே னென்னா
விடியிடித் தென்னச் சொல்லா வியம்பிமற் றவரைப் போக்கிக்
கொடிநகர் முரசிற் சாற்றிக் கொழும்படை யெழுக வென்றான்.

(இ - ள்) வாசந்தங்கிய தாமரைமலர்விகசித்தகாடுபோலக் கண்கள் சிவக்க, முடிவது (இன்னதென்று) உணராதவனாகி, முடிவாகிய போருக்குவந்தேனென்று, இடியிடித்தாற்போலக் கொடுஞ்சொல்லாற்கூறி, அத்தூதுவரை யனுப்பிவிட்டு, துவசங்கட்டிய நகரத்தில் முரசறைவித்து, செழியபடையெழுக வெனக்கூறினன் எ - று.

போர்க்கடுப்பேனெனக் கூறவேண்டியிருப்ப, அடுத்தேனென்றது துணிவு பற்றிவந்த காலவழுவமைதி (௧௦)

விடுத்திடுந் தூதர் மீண்டு விண்ணவர் கோமான் போர்க்கிங்
கடுத்ததேல் கருதி நின்று களையவென் றிறைஞ்சிச் சொன்னார்
தொடுத்தபூங் கழற்கால் வீரன் றுணைப்படு மெரியி னெய்யை
மடுத்தென வெகுளி பொங்க வரவினை நோக்கி நின்றான்.

(இ-ள்.) விடுத்த தூதுவர்கள் திரும்பிவந்து, தேவர்கள் தலைவனாகிய இந்திரன் இப்பொழுது போருக்குவருதலை நினைத்திருக்கின்றானென்று பணிந்துசொன்னார்கள். அழகிய வீரக்கழலணிந்த காலையுடைய வீரனாகிய திரிபுரன் கிளைக்கின்ற நெருப்பில் நெய்யைப் பெய்தாற்போலக் கோபமதிகரிக்க. (இந்திரன்போருக்கு) வருகையை எதிர்பார்த்திருந்தனன். எ-று.

துணர்-பூங்கொத்து, துணர்படுமெரி யென்றதற்குக் கிளைத்த நெருப்பெனக.

படையொடு படைக ளனைத்தும் பாங்குற மணிப்பொற் கோயிற்
கடைகழன் றமரர் கோமான் களிற்றரசி வர்ந்து கொற்றக்
குடைகொடி மிடைய வார்ந்த குருமயிற் கவரி துள்ள
வுடைகட லோதை யென்ன வொலிமுர சியம்பச் சென்றான்.

(இ-ள்.) நால்வகைச் சேனையும் ஆயுதங்களோடும் பக்கத்திற் பொருந்த, அழகிய பொன்னாலாகிய அரண்மனை வாயிலின் கடையைவிட்டு, யானைவேந்தாகிய ஐராவதத்திலாரோகணித்து, வெற்றிக்குடைகள் கொடிகள் நெருங்கவும், பொருந்திய நிறமமைந்த மயிற்பீலியுஞ் சாமரையுந் துள்ளவும், உடைபட்ட கடலொலிபோல ஒலிக்கின்ற பேரிகைமுழங்கவும், தேவராசனாகிய இந்திரன் (போர்க்கோலமாகிச்) சென்றனன். எ-று. (௬௨)

கரணங்க ளுயிர்க்கு வாய்ந்த காட்சிபிற் றனக்கு வாய்ந்த
வாரணங்கள் விசித்த வாகை யமரர்கண் மருங்கு சூழ
விரணங்கொ ளயில வெள்வே லிந்திர னெய்த லோடுந்
திரணங்கண் டனைய னாகித் திரிபுர னமரி னேற்றான்.

(இ-ள்.) உயிர்க்குக் கரணங்கள் துணையாகப் பொருந்தியகாட்சிபோல, தனக்குப்பொருந்திய காவல்களைக்கட்டிய உடலையுடைய சேனைகள் பக்கலிற்சூழ, இரணத்தைக்கொள்கின்ற ஒள்ளியவயிர வேலேந்திய இந்திரன்(போருக்கு) வரவும், திரிபுரன் திரணத்தைக் கண்டாற்போன்றவனாகிப் போர்செய்யுங் கருத்தில் எதிர்த்தனன். எ-று.

"கரணங்க * * * இந்திரன் எய்தலோடும்" என்றது உயிர்க்கு அந்தக்கரண புறக்கரணங்கள் துணையானவாறு, இந்திரன் தன் பரிவாரங்களாகிய தேவர்கள் புடைசூழ்ந்து துணைவரவுமென்பதாம். (௬௩)

புண்ணிய மோடு பாவம் பொருதென வவுணர் சேனை
விண்ணவ ரோடு போ ராற்றி மிடல்சிறி தொழிய நோக்கிப்
புண்ணிடை வேலிட் டன்ன பொருமெழு மனத்த னாகித்
திண்ணிய வாமா வூர்ந்து திரிபுர னூழில் செய்தான்.

(இ-ள்.) புண்ணியத்துடன் பாவமானது போர்செய்தாற்போல அவுணர் சேனையானது தேவர்களோடு (எதிர்த்துப்) போர்செய்து, சிறிது வலிமையொழியத் திரிபுரன் பார்த்து, புண்ணில் வேற்படையைச் செருகினாற்போல, பொருமெழுந்த மனமுடையவனாகி, வலியதாகிய குதிரையை வாகனமாகக்கொண்டு (தேவர்சேனையை) கொல்வானாயினன். எ-று.

நூழில் என்பதற்கு நூழிலாட்டெனக்கொண்டு, தன்மெய்புதைந்த படையைப்பறித்து மாற்றாரை யெறிந்ததெனக் கூறினுமாம். (௬௪)

அற்றன படையோ டங்கை யறுந்தன தாரோ டாகம்
மிற்றன கழலோ டொண்டா ளிறந்தன முடியோ டுச்சி
செற்றின குடரோ டூரல் சிந்தின வலியோ டேகம்
முற்றிய வமரர் சேனை முரிந்தன வவுணன் றாக்க.

(இ - ள்) அவுணனாகிய திரிபுரன் தாக்குதலால், ஆயுதங்களோடு அழகிய கைகளற்றன. மாலையோடு மார்புகள் அறுந்தன. வீரகண்டா மணியோடு ஒள்ளிய கால்கள் இறுபட்டன கிரீடத்துடன் சிரங்கள் அழிந்தன குடலுடன் நரல்கள் விழுந்தன வலிமையுடன் விடாமுயற்சிகள் சிந்தின. தேவசேனைகள் (இவ்வகையாக) முடிவுற்றன. (தப்பினவை) முரிந்தோடின எ - று. (கரு)

மந்தரங் கலக்கப் பட்ட வாருதி யனைய சேனை
யிந்திர னோக்கி நோனா னெரியெழ விழித்துச் சீறிக்
கந்தடு களிநல் யானை காலெனக் கடுக வுந்தி
வெந்திற லவுண னோடு வெய்யபோர் விளைத்தா னன்றே.

(இ - ள்) மந்தரகிரியால் கலக்கப்பட்ட பாற்கடலைப்போன்ற (தேவர்) சேனையை இந்திரன்கண்டு மனம்பொறாதவனாகி, (கண்களில்) தீசொரியக் கோபித்து, கட்டுத்தறியைக் கோபிக்கின்ற நல்லமதச் செருக்குடைய ஐராவதமென்னும் பட்டத்து யானையைக் காற்றுப்போல விரைந்துசெலுத்தி, வெவ்விய வலியுடைய திரிபுரனுடன் கொடும்போர் புரிந்தனன் எ - று. (கசு)

தொடுத்தபல் வாளி விட்டான் றோமரங் குந்த நேமி
விடுத்திடும் பாச மோச்சும் வெய்யவா ணுசலந் தண்டந்
தடுத்தனன் மந்தி ரங்க டமையுநேர் விடுத்துக் கவ்வி
யுடுத்திரள் சிந்த வார்த்திட் டுந்தினன் பரியைத் தீயோன்

(இ - ள்) பலபாணங்களைத் தொடுத்தனன் இருப்புலக்கை ஈட்டி சக்கரம் இவற்றைவிட்டனன் பாசத்தை வீசினன் கொடியவாள் முசலம் தண்டம் இவற்றைச் செலுத்துவான் கொடியோனாகிய திரிபுரன் நட்சத்திரத்தொகுதி சிந்தும்படி ஆர்ப்பரித்து, இந்திரனேவிய அஸ்திரங்களைத் தடுத்து அஸ்திரங்களையு நேரேவிடுத்துச் சாய்த்து, குதிரையைத் தூண்டினன் எ - று (கஎ)

பாய்பரி தனது முன்கால் பணைக்கைமால் யானை நெற்றித்
தோய்தர நாட்டி லோடுந் துணைவனை யவுணர் கோமான்
காய்கதிர் வாளா லோச்சிக் கடவுளர் கோமான் செங்கை
வாய்தரு வயிர வேலு மானமு நிலத்தில் வீழ்த்தான்.

(இ - ள்) பாய்ந்துசெல்லுங் குதிரையானது தன்னுடைய முன்காலை, பனைபோன்ற துதிக்கையுடைய பெரிய ஐராவதத்தின் நெற்றியிற் படும்படி வைத்தவுடனே, அவுணர்தலைவனான திரிபுரன் காய்கின்ற கிரணத்தையுடைய வாட்படையால் வெட்டி, தேவராசனாகிய இந்திரனுடைய செங்கையிலுள்ள வச்சிரவேலையும் மானத்தையும் நிலத்தில் வீழ்த்தினன். எ - று (கஅ)

கந்துகங் கடுக மீட்டக் கந்துக னெளிந்து தாழ
வுந்திநீ ணிலத்தில் வீழ்ந்த வுருப்பவிர் குலிசங் கைக்கொண்

டந்தின்மேல் வந்த வேழ மத்தகந் தடிந்து வீரஞ்
சிந்தினன் றீயோன் வல்லே தேவர்கோ னிலத்திற் பாய்ந்தான்.

(இ - ள்.) கொடியோனாகிய திரிபுரன் குதிரையை விரைந்து திருப்பி அக் குதிரையை நெளிந்து தாழச்செலுத்தி, நெடியபூமியில் விழுந்த அழகுற்று விளங்குகின்ற வச்சிரத்தைக் கையிற்கொண்டு, அவ்விடத்தில் மேலுற்றுவந்த ஐராவதமென்னும் யானையின் மத்தகத்தை வெட்டி வீரத்தை யழித்தனன். உடனே தேவர்கள் தலைவனான இந்திரன் பூமியிற் குதித்தனன் எ - று.

குலிசம் - வச்சிராயுதம் (௧௯)

உழுந்துகண் ணடியின் மேலா லுருளுமு னெழுந்து தாவிக்
கொழுந்துகொள் வீரத் தோடுங் குதிரைமே லிருந்தான் றனைச்
செழுந்தனிக் கடகக் கையாற் சென்னியிற் புடைத்தா னேறா
விழுந்துவந் தனைசெய் நோனான் வேந்தனமூர்ச சித்தான் றீயோன்.

(இ - ள்) தேவர்கள் பணிந்து வணக்கஞ்செய்யுஞ் சிறந்த பாதங்களையுடைய தேவேந்திரன், உழுந்தானது கண்ணடியினபேரிலே உருளுதற்கும் முற்பட எழுந்து பாய்ந்துசென்று, மிகுந்தவெற்றியோடும் புரவியின்பேரிலிருந்த திரிபுரனை, செழியவொப்பற்ற கடகமணிந்த கையினாலே தலையிலடித்தனன் கொடியோனாகிய திரிபுரன் மூர்ச்சித்தனன் எ - று

புடைத்தல் - மோதுதல்.

உழுந்துகண்ணடியின மேலாலுருளுமுன னென்றது நிகழ்ச்சியின விரைவினை விளக்கக்கூறியதாம். (௨௦)

மூர்ச்சைவிட் டொழிந்த பின்னா முடிகெழு மமரர் வேந்தன்
றூர்ச்சிறை மார்பத் தோடித் தாக்கின னவுணு மூர்ச்சித்
தோர்ச்சியுற் றுணியென் னோடு மொண்படை யொழிந்து மல்லுப்
போர்ச்செயல் விளைக்க வென்றான் பொருகென வவுணன் சொல்வான்.

(இ - ள்.) (திரிபுரன்) மூர்ச்சைதெளிந்தெழுந்தபிறகு, விளங்குகின்ற கிரீடமணிந்த தேவேந்திரனுடைய மாலையணிந்த மார்பிற்பாய்ந்து மோதினன் அவ்விந்திரனு மூர்ச்சையடைந்து அதுதெளிந்து யோசித்து நீ யென்னோடும் ஆயுதப்போரை யொழித்து மற்போர்புரிக வென்றனன் அவுணனாகிய திரிபுரன் (அதற்குவிடையாக) விரைந்து கூறுகின்றான். எ - று. (௨௧)

பதங்கமோ வடவைத் தீயைப் படாசிறைக் காலிற் சிந்துங்
கதங்கடா மெனக்கு நீமன் கருத்தினு ளழிந்தா யனுசே
விதங்கெடா திருக்க வேண்டி னிருநிலத் திருக்கை யீந்தேன்
மதங்கொளா தரங்குச் சென்று வாழ்க்கநின் கிளையோ டென்றான்.

(இ - ள்) வடவாமுகாக்கினியை ஒருபதங்கமோ தன்னுடைய வீசுகின்ற சிறகின் காற்றினாலழிக்கும். கோபத்தைச் சிந்தும் எனக்கு நீ மிகவும் மனதில் வருந்தினும் அஞ்சவேண்டாம். நன்மையழியாதிருக்க வேண்டுமோயின், பெரியபூமியில் (உனக்கு) வாழ்க்கையைக் கொடுத்தேன். கெர்வப்படாமல் அங்கேபோய் உன் உறவினரோடு வாழக்கடவையென்று கூறினன். எ - று.

பதங்கம் - விட்டில்; விளக்கவிக்கும் ஓர் சிறுபூச்சி

வடவைத்தீ - பெண்குதிரை முகம்போல வடிவுள்ள பெருநெருப்பு. இது கடலானது எல்லைகடவாதிருக்க இறைவனால் அங்கு நியமிக்கப்பட்டது. (உஉ)

கூறுதா னவனை வானிற் கொற்றவ னோக்கிப் புன்னை
வேறுபோ தகமழைத்தல் பற்றி மெலிந்துநின் னுருகக் கொண்டிவ்
வாறுநீ யுரைத்தா யுன்றன் வடிவெலா மீந்து சுற்றும்
பாறுணா வளிப்பே னென்று பகர்ந்துதோள் புடைத்தார்த் திட்டான்.

(இ - ள்) அவ்வாறு சொல்லிய திரிபுரனைத் தேவேந்திரன் பார்த்து, உன்னை வேறுகைப்பட்டபோருக்கு அழைத்ததுபற்றி (என்னை)த் தளர்ந்தவுருக்கொண்டு இவ்வண்ணமாகச் சொல்லினை. உன்தேக முழுவதையுமரிந்து, சுற்றிலும் பருந்துகளுண்ணும்படி (இரையாகக்) கொடுப்பேனென்று கூறி, புயத்தைத்தட்டி ஆரவாரித்தனன் எ - று. (உங)

செருவினிற் கிளருந் திண்டோட் டிரிபுரன் மல்லு நேர்ந்து
குருதிகொப் புளிப்பத் தானுங் கோவமர் கோனைத் தாக்கி
பொருதழிந் தானைப் பற்றிப் பொருக்கெனக் கரத்தாற் றாக்கி
யிருவிசும் பிடைவட் டித்து விட்டன னிமைக்கு முன்னர்.

(இ-ள்) போரிற் பொருங் வலியதோளையுடைய திரிபுரன் மற்போர்செய்ய விணங்கித் தானும் உதிரங்கொப்புளிக்கும்படி தேவேந்திரனையடித்துப் போர்செய்கையில், அவன்காலைப்பிடித்து இமைப்பொழுதின் முன்னரே விரைந்துகையினாலெடுத்து, பெரிய ஆகாயத்திற் சுழற்றிவிடுத்தனன் எ - று

கோவமர்கோவென்றது தேவலோகத் தலைவன், இந்திரன்
செருவினிற்கிளருந் திண்டோள் - போரென்றாற் பூரிக்குந்தோள். (உச)

அந்தர நிவந்த சோலை யலர்பசுங் கோட்டி றாலகண்
மந்திக ளுகளுந் தோறுங் கிழிந்துவார் மதுநீர் பாய்ந்து
செந்தினை விளைக்குஞ் சாரற் சிலம்புசூ ழிமையப் பாங்க
ரிந்திரன் வீழ்ந்து மூர்ச்சித் திறந்தவன் போற்கி டந்தான்.

(இ - ள்) ஆகாயமளாவிய சோலையிலே பரந்த பசிய கொம்புகளிலுள்ள தேன்கூடுகளை குரங்குகள் புரளுந்தோறுங் கிழிபட்டு, ஒழுகுகின்ற தேனொழுக்கானது பாய்ந்து செவ்விய தினைப்பயிரை விளைக்கும் சாரலையுடைய மலைகள்சூழ்ந்த இமயமலையின் பக்கலில், இந்திரன்விழுந்து மூர்ச்சையுற்றுச் செத்தவன்போலக் கிடந்தனன் எ - று

இறால் - தேன்கூடு (உரு)

தெம்முனை சாய்க்குந் தன்கோன் றிரிபுரற் குடைதல் கேட்டுப்
பொம்மலென் குழல்கள் சோரப் புலோமசை நிலத்தில் வீழா
வம்மவோ வம்ம வோவென் றழுதுய ருழந்து தேவர்
தம்மொடு மிரியல் போனா டமணிய வுலக நீத்து.

(இ - ள்) பகைவரைப் போரில் வெல்லுந் தன்கணவனாகிய இந்திரன் திரிபுரனுக்குத் தோல்வியுற்றதைக் கேள்விப்பட்டு, பூரித்தமெல்லிய கூந்தலினின்று தேன்

சொரிய இந்திராணி பூமியின்மேல்விழுந்து, அம்மவோ! அம்மவோ! என்று புலம்பித் துன்புற்று, தேவர்களோடும் பொன்னுலகத்தை விடுத்து (அவன்வீழ்ந்த விடத்துக்கு) ஓடிப்போயினள். எ - று (௨௬)

நிலைப்பொழி யமர ரெல்லா நேரிழை சசியுந் தன்னோடு
மிலைப்புடன் களைதறுப் போகி யிந்திரன் கிடப்பக் கண்டு
தலைப்படு மெழுத்தோ வென்று தளர்வுதீர்த் தவனோ டந்த
மலைப்புழை முழைகள் டோறும் வைகினா கரந்து மாதோ.

(இ - ள்.) இருக்கையைவிடுத்த தேவர்கள் யாவரும், இந்திராணி தேவியோடுஞ்சென்று, இந்திரன் இளைப்புடன் களைத்துக்கிடக்கக் கண்டு, தலையிலெழுதிய வெழுத்தோவென்று, அவன் மனத்தளர்ச்சியை யொழித்து, அவ்விந்திரனுடன் அந்த இமயமலையின் புழைகளாகிய குகைகளிலெல்லாம் ஒளிந்து வாழ்ந்தார்கள். எ - று. ()

செங்கள நீங்கி யந்தத் திரிபுர னொன்கு கோட்டு
வெங்கயத் திவாந்து வெற்றி முரசொடு * வரைகள் விம்மப்
பொங்கெழின் மாட மேடை பொருந்துபொன் னகரம் புகுந்து வேந்தன்
றங்கிய கோயில் சார்ந்து தவிசினில் வீற்றிருந் தானன்றே.

(இ - ள்) அந்தத் திரிபுரன் போர்க்களத்தையொழிந்து, வெவ்விய நான்கு கொம்புகளையுடைய ஐராவதத்தின்மேலேறிக்கொண்டு வெற்றிமுரசும (வெற்றிச) சங்கமும் ஒலிக்க, மிக்க அழகையுடைய மாடங்களும் மேடைகளும் பொருந்திய பொன்னகரத்திற் பிரவேசித்து, இந்திரனவசிக்கும் கோயிலையடைந்து, சிங்காசனத்தில் வீற்றிருந்தனன். எ - று. (௨௮)

திரம்பிய களிய னாகி நீடுவான் குடிக ளெல்லாம்
பரம்புதன் னாணை கொள்ளப் பயிலுமா முரசிற் சாற்றி
யரம்பையா நடனஞ் செய்ய வமைந்துநங்கின் னரர்கள் வீணை
நரம்புளர்ந் திசைகேட்க நலத்தக வரசு செய்தான்.

(இ - ள்) திரம்பிய களிப்புடையவனாகி, தொன்மைவாய்ந்த சிறந்தகுடிகள் யாவரும் பரவிய தனகட்டளைக்குட்பட்டு வாழும்படி பேரிகையறைந்து, அரம்பா ஸ்திரீகள் நடனஞ்செய்யவும், கின்னரர்கள் வீணையின் நரம்புகளைத் தடவி இசைப் பாட்டுகளை யெழுப்பவுங் கட்டளையிட்டு, நன்மையாக அரசுபுரிந்தனன். எ - று.

களியன் - களிப்புடையவன். (௨௯)

சிலபகல் கழிந்த பின்னாத் திசைமுக னுலகஞ் சார்ந்தா
னலரவன் வருவ தெண்ணி யாழியா னுலகம் புக்கான்
மலரவன் றனைக் கொண்டு மாலுமவை குந்த நீங்கிப்
புலவர்கள் கரந்து வைகும் பொன்னிம யத்தைச் சார்ந்தான்.

(இ - ள்.) சிலதினங்கள் சென்றபிறகு, (திரிபுரன்) பிரமனுடைய சத்திய லோகத்தை யடைந்தனன். பிரமதேவன் (அவன்) வருவதை யோசித்து, சக்கராயுத

---

* முரசொடுவரைகள் விம்மவென்றும் பாடம். வரைகள் - மலைகள் தம்மைச் சிறகரிந்த இந்திரனின்மையின் தாம் சுகப்பட்டனவென மலைகள் பூரித்தனவென் பதாம்.

மேந்திய விண்டுமூர்த்தியின் வைகுந்தலோகத்திற் சென்றனன். அந்தத் திருமாலும் பிரமதேவனை யுடன்கொண்டு வைகுந்தத்தைவிட்டு, தேவர்கள் மறைந்துவசிக்கும் பொன்மயமான இமயமலையை யடைந்தனன். எ - று. (ரு0)

சார்ந்தவன் பிரம னிலலாச சத்திய வுலகை நோக்கி
யார்ந்ததன் னாணை யங்கு மமைத்துவை குந்தத் தெய்தி
யூர்ந்திடு மணையி னானு மொழிந்தமை யுணாந்திட் டாங்கு
கூர்ந்ததன் னாணை வைத்துக குவலயத் திறங்கினானே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சேர்ந்த திரிபுரன் பிரமதேவனில்லாத சத்தியலோகத்தைப் பார்த்து, பொருந்திய தன் ஆக்கினையை அங்கே (நடக்கும்படி) நிறுத்தி, வைகுந்த நகரமடைந்து, திருமாலுஞ் சென்றமையை யறிந்துகொண்டு, அவ்விடத்தும் கூர்மையான தன் ஆக்கினையை நிலைநிறுத்திவிட்டு பூமிக்குவந்தனன. எ - று.

ஊர்ந்திடுமணையினான் - நகர்ந்துசெல்லும் பாம்பைச் சயனமாகவுடையவன்; திருமால் (ருக)

வரமபல கொடுத்த வைங்கை வள்ளலைப் பூசை யாற்றிப்
பரமபர வரமுன் றந்த பாழியம புரிசை மூன்று
முரமபெற வினறு நாயேற குதவுக வென்று நின்றான
புரமபல வளத்தி னோடும பூத்தன விசும்பி னம்மா

(இ - ள.) பலவரங்களை யருளிய ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய விநாயகப் பெருமானைப் பூசைசெய்து, பரத்துக்குமபரமானவனே! முனனே (எனக்கு) வரமாகக்கொடுத்த பெரிய அழகிய மும்மதில்களையும் வலிமையோடு இப்பொழுது அடியேனுக்கு அருளபுரிகவென்று நின்றனன (திரிபுரன) அப்பொழுது ஆகாயத்திற் பலவளங்களோடும் முப்புரங்கள் தோனறின எ - று. (ருஉ)

வேறு

கறபகப பொதும்பருங காம தேனுவும்
பொறபமா நிதிகளும பொருவி லாதபல
லறபுதப பொருளகளு மளவில செலவமும
முறபவித தனவுறு புரஙகண மூனறுமே.

(இ - ள்) கற்பகச்சோலையும், காமதேனுவும, அழகுபொருந்திய (சங்கநிதி) பதுமநிதிமுதலிய) நிதிகளும், ஒப்பில்லாத பல அறபுதபபொருளகளும, எல்லையில்லாத செல்வமும, பொருந்திய முப்புரங்களிலும உற்பவித்தன. எ - று.

நிதி - எடுக்குந்தோறுங குறைபடாதது (ருரு)

இந்திர னுலகமு மெணைத்து மாக்கிய
வந்தண னுலகமு மாழி யேந்திய
சுந்தர னுலகமுந துணையு றுவெனின்
பிநதொரு புரங்கா பேசற் பாலதோ.

(இ - ள்) இந்திரலோகத்தையும்பிறலோகங்களையும் படைத்தபிரமனுடைய சத்தியலோகமும், சக்கராயுதமேந்திய அழகுவாய்ந்த திருமாலினுடைய வைகுந்த

லோகமும் (முப்புரங்கட்குச்) சமானமாகாவெனின் வேறொரு நகரமானது ஒப்பாகச் சொல்லுந் தன்மையையுடையதோ? எ - று.

அந்தணன் - பிரமன். அழகிய தன்மையையுடையோன். (௩௪)

தடையற வெங்கணுஞ் சாரவல்லவா
யுடையவன் முத்தியை யுறும்ப போகலா
லிடையழி வின்மையி னெயில்க ணூன்றுமுன்
னடைதரு சூக்கும வாக்கை போன்றவே.

(இ - ள்) எல்லாவிடங்களிலுந் தடையின்றிச் செல்லவல்லமையுடையனாகிய திரிபுரன் முத்தியையடையும் அக்காலத்திலல்லாமல், இடையிலே அழிவில்லாமையால், மும்மதில்களும் முன்னேயடைந்த சூக்கும தேகத்தை யொத்தன எ - று.

வாய் - வழி. வல்லவாயென்றதால் வல்லமையென்றும். (௩௫)

கரும்பொனின் வெண்பொனிற் காமர் செம்பொனிற்
றரும்பெரு முப்புர முயிர்த்த மக்கெலாம்
விரும்பிய போகங்கள் விளைத்து நல்கித
மரும்புதல் செய்யுமூன் றுக்கை யும்பொரூஉம்

(இ - ள்) கரும்பொன்னினாலும், வெண்பொன்னினாலும், அழகிய செம்பொன்னினாலுஞ் செய்துள்ள பெரிய திரிபுரங்களும், உயிர்கட்கெல்லாம் இச்சித்த போகங்களை யுண்டுசெய்து, நல்ல இதத்தையும் உண்டாக்குகின்ற மூவகைத் தேகத்தையும் ஒத்திருக்கும் எ - று.

கரும்பொன் வெண்பொன் செம்பொன் என்பன முறையே இரும்பு வெள்ளி பொன் என்பனவாம். மூன்றுக்கைகள் - தூலதேகம் சூக்குமதேகம் காரணதேகமென்பன. (௩௬)

திண்டிற லுடையவன் றிரிபுரப்பெயர்
கொண்டவன் றிரிபுரங் குலவி நின்றமை
கண்டனன் கரையறு களிப்பி னீடினன்
னண்டர்கள் பிரான்றிரு வருள்வ ழுத்தினன்

(இ - ள்) மிக்க வல்லபமுடையவனாகிய திரிபுரனென்னும் பெயருடையவன் திரிபுரங்கள் சமைந்து நின்றமையைக் கண்டனன், எல்லையற்ற ஆசையதிகரித்தனன். தேவர்களுக்குத் தலைவராகிய கணேசப்பெருமானுடைய திருவருளைப் பணிந்தனன். எ - று. (௩௭)

தனையர்கண் மூவரைத் தன்ம னத்தினா
னினையுமுன் றோற்றின னவர்க்கு நீடிய
வனையமுப் புரமுமூன் றுக வைகிய
வனைபுக ழுலகமும் வழங்கி னானரோ.

(இ - ள்) மூன்று புத்திரர்களைத் தன் மனத்தினாலே நினைக்குமுன்னே படைத்தனன். அவர்களுக்குப் பெரிய அந்தத் திரிபுரங்களையும் மூன்றாகவிருந்த புகழ்பொருந்திய உலகத்தையுங் கொடுத்தனன். எ - று.

மூன்றுக வைகிய வுலகமென்றது சுவர்க்க மத்திய பாதலமென்னுந் திரிலோகங்களை. (௩௮)

வச்சிர தமிட்டிரன் மருவலார்தமை
வெச்செனக் காய்கிடும் வீம காயனே
கச்சமில் பெருவலிக் காள கூடனென்
றச்சிறு மைந்தருக் கறைவர் நாமமே

(இ - ள்) வச்சிரதமிட்டிரன் - சத்துருக்களைக் கொன்றவனாவோன்; வீமகாயன் - எல்லையில்லாத மிக்க வல்லமையுடைய; காளகூடன் என, அந்த சிறுவர்களாகிய புதல்வர்களுக்குப் (பெரியோர்) பெயர்கள் கூறுவார். எ - று. (௩௯)

மானமிக் குடையதன் மைந்தர் மூவர்க்கும்
வானவர் முதலிய மற்றைப் பாவர்க்குந்
தானொரு முதல்வனாய்த் தந்தி மாமுகத்
தானபூ சனைபுரிந் தமர்ந்து வாழ்ந்தனன்

(இ - ள்) மிக்க மானமுடைய தன் புத்திரர் மூவருக்கும் தேவர்கள் முதலிய மற்றெல்லோருக்கும், திரிபுரனென்பானே யொரு தலைவனாகி, சிறந்த யானைமுகமுடைய கணேசப்பெருமானுக்கு (ஆகமோக்தமாக) உரித்தான பூசையைச் செய்துகொண்டு பொருந்தி வாழ்ந்தனன். எ - று. (௪௦)

சுகிலமே சுபிலமே சுவிச்சி யெனப்
பகர்வார்கண் முறையினப் பாழி நொரசியைச்
சுகிலமண் சுபிலமந் தரஞ்சு வர்க்கத்திசிர்
மிகுத்துறக் கத்தினு மேவி வைகின

(இ - ள்) சுகிலமும் சுபிலமும் சுவிச்சியுமென்று அப்பெரிய மதில்களை முறையே சொல்வார்கள் (அம்மதில்கள் மூன்றும்) சுகிலம் பூமியிலும், சுபிலம் அந்தரத்திலும், சுவிச்சி சோதிமிகுந்த சுவர்க்கத்திலுமாகப் பொருந்தியிருந்தன. எ - று. (௪௧)

வேறு

காடுமொரு வாகரருள் வச்சிரதமிட்டிரன் வீம காயன் காள
கூடனிவர் முறையானே சுகிலமுதன் முப்புரத்து மரசாடி வாழ்ந்து
நீடுமர சாட்சிபுரிந் திருந்தனர்கள் திரிபுரன்சொ னெறியா லென்றும்
பாடியன்முப் புரமொருத்த ராயிரமாண் டினுக்கொருகா லிணைபெறக்கூடும்

(இ - ள்) சத்துருக்களுக்கு இடுக்கணைக் கொடுக்கும் வச்சிரதமிட்டிரன் வீமகாயன் காளகூடனாகிய இவர்கள் முறைப்படி சுகில முதலாகிய முப்புரங்களிலுங் கூடிவாழ்ந்து, நெடிய அரசுரிமையைச் செய்துகொண்டிருந்தார்கள். திரிபுரன் சொல்லியவழியால் எப்பொழுதும் பெருமையோடிருக்கின்ற திரிபுரங்கள் ஆயிரவருடங்கட்கொருமுறை ஓரிடத்தில் அழகு பொருந்தச் சேரும். எ - று. (௪௨)

முப்புரமுந் தனித்தனியே நூறியோ சனையுயர மொழிவிசால
மப்படியே யமைந்துதன்பா லமர்ந்தரசு புரிவோர்க ளெத்தினை வேண்டு
மெய்ப்பொருளும் வழங்கியவ ரேகநினைந் தூழியேக் கியிருந்து மாறுக்
துப்பினர்கள் குலத்தோடு மழியவழித் திருந்தனவா னசுரர்க ளனுச.

(இ - ள்) புரங்கண்மூன்றும் தனித்தனியே நூறுயோசனை யுயரமும்சொல்லுகின்ற நூறுயோசனை விசாலமுமமைந்து, தன்னிடத்திற் பொருந்தியிருந்து அரச

செய்பவர்கள் மனத்தில் விரும்பிய எல்லாப்பொருள்களையும் (விரும்பியவகையே) கொடுத்து, அவர்கள் செல்லவிரும்பிய விடத்திற்குச் சென்று (இவ்வகையாக) இருந்து, நீங்காத பகைஞர்களைக் குலத்தோடும் அழியும்படி யழித்து, ஆகாயத்திலிருக்குந் தேவர்களஞ்சும்படி யிருந்தன. எ - று. (௬௫)

நீடுமிரு வரைச்சண்டன் பிரசண்ட னெனுமைந்தரின் வேறுவே றாகக்
கோட்டமில்சண் டனைப்பிரம வுலகத்து மாதவனுறை வைகுந்தத் தனி
வீட்டுபுகழ்ப் பிரசண்டன் றனையுமவர் போலிருப்ப வேவிப் பின்னர்
மோட்டிளமென் முலைமனைமா துடன்கூடி யொருமகனை முகிழ்த்தானன்றே.

(இ - ள்) சண்டன் பிரசண்டனென்று நீடும் வேறிருவரை மைந்தராகப் படைத்து, கோணுதலில்லாத (வலியுடைய) சண்டனைப் பிரமலோகத்திலும், தேடிய பிரதாபத்தையுடைய பிரசண்டனை விஷ்ணுமூர்த்தி வசிக்கும் வைகுந்தலோகத்திலும், அவர்களைப் போனிருக்கக் கட்டளையிட்டு, பிறகு, பூரித்த இளமைதங்கிய மெல்லிய முலையையுடைய மனைவியுடன் சேர்ந்து ஓர் புதல்வனைப் பெற்றனன். எ - று.

பிரசண்டன்றனையு மென்பதிலுள்ள உம்மையைப் பிரித்து வைகுந்தத்தனி லென்பதனோடு கூட்டிக்கொள்க. (௬௬)

திரிபுரனிவ் வாறுலக முழுவதுந் தாட் படுத்தமிகு செல்வ மல்கி
வரிமதர்த்தக்கண் மடமாதர் பெரும்போகக் கடன்மூழ்கி யறங்கள் பேணி
விரிபுகழெண் டிசைபோர்ப்ப விநாயகர்பூ சனையோடு விமலை பாக
ற்குரிமைகொளுஞ் சிவலிங்க பூசனையும் புரிந்துபல காலம்வாழ்ந்தான்.

(இ - ள்) திரிபுரன் இவ்வகையாக உலகமுழுவதையுந் தன்னடிப்படுத்தி, மிக்க செல்வமதிகரிக்க, அரிபரந்து மதர்த்த கண்களையுடைய இளமை வாய்ந்த மங்கையர்களது மிக்க போகசாகரத்தின் மூழ்கி, தருமங்கள் (எல்லாவற்றையுங்) காத்து, பரந்த கீர்த்தியானது எட்டுத்திசைகளையு மறைக்கும்படி விநாயகக்கடவுள் பூசையுடன், விமலையாகிய உமாதேவியாரைப் பாகமாகவுடைய சிவபெருமானுக்கு உரிமையாகக் கொள்ளத்தக்க சிவலிங்கபூசையையுஞ் செய்துகொண்டு, எல்லையில்லாத (நெடுங்) காலம் வாழ்ந்திருந்தனன் எ - று. (௬௭)

தேக்குபுகழ்த் திரிபுரன்முன் னரசாட்சி புரிந்ததிது தெளிநீயென் [ம
றாக்கமிகு வியாதமுனிக் குரைத்தனனான் முகனதனை யுனக்குச் சொன்னேன்
வீக்கியபூங் கழற்சோம காந்தவினி விண்ணோர்கள் விமலற் போற்றிப்
பாக்கியஞ்சேர் வரம்பெற்ற தறிகவெனப் பிருகுமுனி பகர லுற்றான்.

(இ - ள்) தேக்கிய கீர்த்தியையுடைய திரிபுரன் முற்காலத்தில் அரசாட்சி செய்தவகை இதுவாகும் நீ யறிகவென்று மனஞ்சோராமை மிகுந்த வியாதமுனிவருக்கு, நான்கு திருமுகங்களையுடைய பிரமதேவன் கூறினன் அதனை யுனக்குக் கூறினேம் (காலிற்) கட்டிய அழகிய வீரக்கழலையுடைய சோமகாந்தராசனே! இனி, தேவர்கள் கணேசப்பெருமானைத் துதிசெய்து பாக்கியம்பொருந்திய வரத்தையடைந்த வகையையும் அறிவாயாகவென்று பிருகுமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர் எ - று.

திரிபுரனரசாட்சிப்படலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௬௭௭

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம்.

இமய மாலவரைக் கந்தரத் தெய்திய
வமரர் யாதுசெய் தாரருள் வாயென
திமில மாமறை செய்தவி யாதனுக்
குமிழு மார்வத் தியம்புவ னான்முகன்.

(இ - ள்) பெரிய இமயமலை குகையி லடைந்த தேவர்கள் யாது செய்தனர்? அருள்வாயாகவென்று வினவ, திமிலமாகிய வேதங்களை யருளிச்செய்த வியாதமுனி வருக்கு, பிரமதேவன் அருப்பிய ஆசையோடு சொல்வானாயினன். எ - று

திமிலம் - பேரொலி. (க)

புகலி டம்பிறி தின்றிப் பொருப்பினு
ளகனு டைந்தழி வெய்து மமரர்முன்
மகதி யாழ்முரன் மாதவ னண்ணினான்
முகம லர்ந்தவர் தாழ்ந்து மொழிகுவார்.

(இ - ள்) புகலிடம் வேறில்லாமல், இமயமலையில் மனங்கசிந்து துன்புறும் வானவர்களுக்கு முன்னே, மகதிவீணையை வாசிக்கும் பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனி வர் வந்தனர். (அவரைக்கண்ட) அத்தேவர்கள் முகமலர்ச்சிகொண்டு பணிந்து சொல் பவர்களானார்கள். எ - று

புகல் - அடைக்கலம் அகன் - அகம் என்பதன் போலி (உ)

வெய்ய முப்புரன் வெற்றியி ருந்தனன்
வைய மூன்றுந் தனாணை யகத்தினு
ளைய னேயவ னாலலை யுண்டியா
நைபு நெஞ்சொடு நாளுமி னைந்துளேம்.

(இ - ள்) ஐயனே! கொடிய திரிபுரன் வெற்றியில் மிருந்திருக்கின்றனன். மூவுலகங்களிலுந் தன்னாணையைச் செலுத்தினன் யாங்கள் அத்திரிபுரனால் அலை யுண்டு வருந்திய மனத்துடன் நாடோறுந்துன்புறுகின்றோம் எ - று. (௩)

யாவ னாலவ ரமெய்தின னன்னவன்
யாவ னாலிறும் யாங்களி னிச்செயல்
யாவ தோதுக வென்றனர் நாரதன்
யாவ துந்தெரிந் தேயினி தோதுவான்.

(இ - ள்) அந்தத்திரிபுரன் யாரால் (அத்தகைய) வரமடைந்தனன்? (அவன்) யாரால் அழிவுறுவான்? யாங்கள் இனிச்செய்யத்தக்கது யாது? (அவற்றை யெல்லாம் தெளிவாக வெங்கட்குக்) கூறுகவென்று கேட்டனர். நாரதமுனிவர் எல்லாவற்றையும் (ஞானநோக்கால்) அறிந்து இனிதாகச் சொல்கின்றனர் எ - று. (௪)

மோக்குங் கையுடை முன்னவன் பூசையா
லாக்கங் கொண்டன னுற்றவ டியானையு

மூங்க மிக்கவன ஞானையோ ரமபிறை
ருங்க வல்லவன சஙகர னேயரோ.

(இ - ள) (தேவர்களே! அத்திரிபுரன) தொங்குகின்ற கையையுடைய மூன்னோனாகிய விநாயகக்கடவுளுடைய ஆசசனைபபலனால வலலமையுடன் எல்லாவற்றை யுந் தேடிக்கொண்டனன செய்தொழிலில மனச்சோர்வின்மையை மிகுதியாகவுடைய அததிரிபுரனை ஒரேகணையால அழிக்கவல்லவர சஙகரபகவானேயாவர எ - று.

மோக்கும் - முகந்துகொளளும, இநனைதமதொஙகுமென்றும (ரு)

அந்த வீச னவனெனாடு முப்புரந்
சிந்து தறகுந திருநகர மைநதுடை
மைநதன ருடசியும வேண்டுமெ நநகளிற
றெநதை யைசசர ணையதுக நீயிரே.

(இ - ள) அநதச சிவபெருமான திரிபுரனுடன முப்புரஙகளை யழிததற்கும ஐந்து திருக்கரஙகளையுடைய மூததபிளளையாருடைய யோசனையும வேணடும (ஆன படியால) நீஙகளும மறறோபொழியும யானைமுகககடவுளை (அதுகருதி)ச சரணமடையுங கள எ று. (சு)

சேடடைத தேவாதந தேவாபி ராளகழ
லோடடை நெருநகடை யோமுறல யாநதோ
வேடடை யெயதியி ரஙகலிா மநதிரங
கேடடு நனகுகி ளாநதனுட டிககவே

(இ - ள) சேட்டை தஙகிய தேவாகட்கெலலாந தேவநாயகனாகியகணேசப் பெருமானுடைய திருவடியை ஒட்டையாகிய மனதையுடைய நாமடைதல யாஙஙன மென்று தளாசசியுறறு வருநதாதிாகள (கணேசபபெருமானை மகிழ்விககும) மந்திரத தைக கேட்டுணாநது நனறாக உசசரிதது அநுட்டிககக்கடவீாகள எ - று

சேடடை - குணககேடு ஒடடை நெஞசு - நிலையிலலாதமனம எட்டை - தளாசசி (எ)

வாச நீாபடிந தாடி வருகெனப்
பேசி னனபெருந தேவாகள் யாவரும்
வீசு தெண்டிரை மெனபுன லாடினா
பூசி வெணபொடி போநதுவ ணஙகினர்.

(இ - ள) மணமமைநத நீரில மூழ்கிவரககடவீர்களெனறு கூறினர். (அத னைக்கேட்ட) பெருமைபொருநதிய தேவாகளெலலோரும, எறிகின்ற தெளளிய அலையையுடைய மெல்லிய நீரில மூழ்கினவாகளாய, வெளளிய திருநீறறைப் பூசிக் கொண்டு (நாரதமுனிவர்பால) வநது பணிநதாாகள எ - று. (அ)

வணஙகு தேவாககு மாதவ னாரத
னிணஙக வோரெழுத் தாலியை மநதிர
மணங்கு தீாதர வனுசெவி யோதினன்
குணஙகொண் டனனவா கூறவிட டேகினன.

(இ - ள்.) (அவ்வாறு) பணிந்த தேவர்களுக்குப்பொருந்த, பெருந்தவசியாகிய நாரதமுனிவன் ஏகாட்சரத்தாலாகிய மந்திரத்தை, துன்பமொழிய அவர்கள்செவியிற் பொருந்தக்கூறினன் (அதன் அநுட்டிப்புக்) கிரமத்துடன் அவர்கள் அதைச் சபிக்கச் செய்து (இச்சையின்படி) சென்றனன். எ - று. (கூ)

ஒற்றைத் தாளினி னாற்பாக ளன்பினால்
வெற்றி யானை முகத்து விநாயகன்
பொற்ற சேவடி புந்திவைத் தூதத்தவ
முற்று மாமனு வோதினா பல்பகல்.

(இ - ள்) தேவர்கள ஆசையோடு ஒற்றைத்தாளிலே நின்று, வெற்றிபொருந்திய யானைமுகத்தையுடைய விநாயகக்கடவுளுடைய அழகிய சிவந்த திருவடியில மனதைச்செலுத்திப் பலகாலந்தவஞ்செய்து சிறந்த மந்திரத்தைக் கணித்தார்கள். எ - று.

ஒன்று + தாள் = ஒற்றைத்தாள். (௧0)

அன்பி னார்க்கவா தம்மினு மன்பினன்
னென்ப ணிக்கு மிரங்கும் பராபரன்
வன்பு நெஞ்சுடை யார்க்கொரு வைகலு
முன்பு றாதவன் முன்புநின் றானரோ.

(இ - ள்) அன்புடையவர்களுக்குத் தம்மைக்காட்டிலும் அன்புடையவரும், என்னுடைய பணிவிடைக்கும் (திருவுள்ளம்) இரங்கும் பராபரனும், கடின சித்தமுடையவர்களுக்கு ஒருநாளும் காட்சியளிக்காதவருமாகிய கணேசப்பெருமான் (அத்தேவர்களுக்குக்) காட்சிதந்தருளினார் எ - று

என்பணிக்குமென்றது பந்திமுநிசுசியில்லாத என்னுடையவென்று குறித்தது டன், பணிக்கும் என்றதிலுள்ள உம்மை இழிவு சிறப்புக்குறிப்பதாம் (௧௧)

வேறு

பொன்முடியு மதனருகே பொழிகிரண விளமதியும
பன்மணிசெய் குண்டலமும் பணைத்தோளி னங்கதமு
மின்மலியுந் திருமேனி விளங்கொளியு மைந்நாணும்
வன்மருப்பி னிடைசுற்றும் வாரொத்திரள் புழைக்கரமும்.

(இ - ள்) பொன்னாலாகிய கிரீடமும், அக்கிரீடத்தருகே கிரணங்களைச் சிந்தும் பாலசந்திரனும், பலரத்தினங்களால் இழைத்த குண்டலமும், பூரித்ததோள்களில் வாகுவலயமும், மின்னலைத் தோற்கச்செய்யுந் திருமேனியின் விளங்குகின்ற பிரகாசமும், அரைநாணும், வலிய தந்தத்தினிடையே சுற்றிலும் படிந்து திரண்ட துதிக்கையும். எ - று.

துதிக்கை இருதந்தங்கட்கிடையிலுள்ள உறுப்பாகலானும், அஃது திரண்டிருப்பதொன்றாகலானும், 'வன்மருப்பினிடை * * * திரள் புழைக் கரமும்" என்றார்.

பாசத்தை மிகப்பயிக்கும் பாசமுந்து ணியுமழுவும
வாசத்தி னறுங்கமல மலருமணி நாறகரமுந்
தேசத்தி னில்லாத திருவழகுந் திகழ்வெய்த
நேசத்தி னெதிர்நின்ற நிமலனையா வருங்கண்டார்.

(இ - ள்.) பாசபந்தத்தை அடியோடு பறிக்கும் பாசக்கயிறும், தோட்டியும், மழுப்படையும், வாசத்துடனே கூடிய நல்ல தாமரைமலரும், அழகிய திருக்கரங்களும், உலகத்திலில்லாத சிறந்த பொலிவும் விளங்கும்படி அன்போடு எதிரே வந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானை எல்லோரும் தரிசித்தார்கள் எ - று. (௧௩)

பருதியெதிர் வரமலர்ந்த பங்கயமம்போன் முகமலர்ந்து
வெருவுகளிப் டன்புளத்தில் விரவமர ராகள்வலமே
திருவடியி னெதிர்வீழ்ந்து சென்னியிரு கரமேற
வருவிழித்து ணைகாட்ட வன்றேறப பழிச்சுவார்.

(இ - ள்) சூரியன் எதிரே தோன்றலால் விகசித்த தாமரைமலர்போல முகமலர்ச்சிகொண்டு, அச்சத்துடனே ஆசையும் மனத்திலுண்டாகத் தேவர்கள் வலமாக, (கணேசப்பெருமானுடைய) திருவடியிலே நேராகப் பணிந்து, சிரமிசை யிருகரங்களும் ஏறவும், இருகண்களில் (ஆனந்த) அருவி தோன்றவும், பக்தியதிகரிக்கவும் (பின் வருமாறு) துதிக்கலானார்கள் எ - று. (௧௪)

வேறு.

தத்துவா தீத போற்றி தத்துவப் பொருளே போற்றி
தத்துவ முதலே போற்றி தத்துவ சொரூப போற்றி
தத்துவத் தியன்ற தாதது விதங்களு மானாய் போற்றி
தத்துவ வறிவுக் கெட்டாத் தயங்குபே ரறிவே போற்றி

(இ - ள்) தத்துவாதீதனே! போற்றி தத்துவப்பொருளாயுள்ளவனே! போற்றி தத்துவங்கட்கு ஆதியே! போற்றி தத்துவங்களின் சொரூபியே! போற்றி. தத்துவத்தியன்ற அத்துவிதங்களும் ஆனவனே! போற்றி தத்துவவுணர்ச்சிக்கு எட்டாது விளங்கும் பேரறிவானவனே! போற்றி எ - று

திருமூலர் திருமந்திரம்.

"அறிவு சிவமிரண் டெனப ரறிவிலார்
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிகிலார்
அறிவு சிவமாவ தாரு மறிந்தபின்
அறிவே சிவமா யமர்ந்திருப் பானே"—என்றபடி, இறைவன் அறிவுமயமாயிருத்தல் கருதி "பேரறிவே" என விளிக்கலாயிற்றெனக. (௧௫)

உடலினுக் குயிரே போல வுயிர்க்குயி ரானாய் போற்றி
யுடலுயிர்க் கறிவு நல்கி யுடலினைக் கழிப்பாய் போற்றி
யுடலுயி ரெனப்பி னீங்கா வொற்றுமைப் பொருளே போற்றி
யுடலுறை யுயிர்க்கு மெட்டா வொளிபெருஞ் சோதி போற்றி.

(இ - ள்) தேகத்திற்குச் சீவனையேபோல உயிர்களுக்குயிரானவனே! போற்றி. உடலிலுள்ள உயிர்கட்கு அறிவைக்கொடுத்து சரீர வாஞ்சையைக் கழிப்பவனே! போற்றி. உடலும் உயிரும்போலப் பின்னாநீங்காத ஒற்றுமைப்பொருளா யுள்ளவனே! போற்றி உடலுறைகின்ற உயிர்கட்கும் அதீதப்பட்ட பிரகாசிக்கின்ற பெருஞ்சோதி சொரூபனே! போற்றி. எ - று. (௧௬)

விரவுதத் துவத்தி னீங்கி மேலென நின்ற வாமி
வரமுற வுருவு கொண்டு வந்தருள் குரவ போற்றி
பரவுமைந் தொழிலை நீக்கி யுயிர்களைப் பரிப்பாய் போற்றி
துரியத்தி னுயிரை வாங்குஞ் சுடாப்பெருங் கடலே போற்றி

(இ - ள்) கலந்த தத்துவங்களினின்றும் மேம்பட்டு(த் தத்துவாதீதராய்) நின்று, விருப்புற்று வரங்களைப் பெறும்படி திருவுருவங்கொண்டு வந்தருளிய ஆசாரியனே! போற்றி. துதிசெய்யத்தக்க (சிருட்டி முதலிய) ஐந்தொழில்களையு மகற்றி உயிர்களைக் கட்டளையிடுபவனே! போற்றி. துரியத்தினுயிரை வாங்குஞ் சுடாயமான பெருங்கடலே! போற்றி. எ - று. (க௭)

பத்தர்கள் வழங்கா நின்ற பலவுங்கைக் கொள்வாய் போற்றி
புத்திகள் போகத் தார்க்குப் புணர்த்தருள் போகி போற்றி
முத்தியை யோகத் தார்க்கு முடித்தருள் யோகி போற்றி
யெத்தொழி லவர்க்கு மந்தப் பயனரு ளிறைவ போற்றி

(இ - ள்) அடியவர்கள் கொடுக்கும் பலபொருள்களையு மங்கைக்கொள்பவனே! போற்றி. போகத்தை விரும்பினவர்களுக்குப் புத்திகளைக் கூட்டியருளும் போகியே! போற்றி. யோகிகளுக்கு முத்தியைக்கொடுத்தருளும் யோகருபியே! போற்றி. எத்தொழிலுடையவர்களுக்கும் (அத்தொழிற்குரிய) அப்பயனை யளித்தருளுந்தலைவனே! போற்றி. எ - று. (க௮)

வேண்டிய வடியார்க் கெல்லாம் விக்கினங் கெடுப்பாய் போற்றி
வேண்டிவந் தனைசெய் யார்க்கு விக்கினங் கொடுப்பாய் போற்றி
வேண்டுவார் வேண்டிற் றெல்லாம் விளைத்தருள் விமல போற்றி
மாண்டதுட் டர்களைக் கொன்று மறமிகு மள்ள போற்றி.

(இ - ள்) (திருவடியைப்) பணியும் அடியவர்களுக்கெல்லாம் இடையூறுகளைத் தவிர்ப்பவனே! போற்றி. விரும்பி வந்தனைசெய்யாதவர்களுக்கு இடையூறுகளைக் கொடுப்பவனே! போற்றி. அடியவர்கள் வேண்டிய பொருள்களையெல்லாம் உண்டு செய்தருளும் மலரகிதனே! போற்றி. மாட்சிமைபட்ட கொடியோர்களைக் கொல்லும் பாவத்தொழில் மிக்க மள்ளனே! போற்றி. எ - று. (க௯)

வழுத்திய துதிகள் கேட்டு வள்ளலார் சுரரை நோக்கி
விழுத்தகு வரங்கள் யாவை விளம்புக தருது மென்றான்
பழுத்தவன் புடையா ராய பண்ணவர் பணிந்து சொல்வார்
தொழுதகையேந் துயர மெல்லாந் தோன்றல்கா ணாத தன்றே.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) தோத்திரஞ்செய்த துதிகளை வள்ளலாராகிய கணேசப் பெருமானார் கேட்டுத் தேவர்களை நோக்கி, (நீங்கள் விரும்பிய) மேன்மையாகிய வரங்கள் யாவை? சொல்லக்கடவீர்கள் (அவற்றைக்) கொடுப்போமெனக் கூறினார்; பழுத்த அன்புடையவர்களாகிய தேவர்கள் (விநாயகப்பெருமானை) வணங்கிச் சொல்லினார்கள்: 'அடியேங்கள் துன்பமுழுவதும் தேவரீரறியாததல்லவே' எ - று. (௨௦)

செம்மலின் வரத்தான் மாறாத் தீங்கெமக் கிழைத்து வைய
மும்மையுந் தன்னைக் கொண்டு முடிவிலா வாற்றல் சான்ற

கொம்மைமுப் புரத்தி னானைக் கொடியனெனக் கொன்று பின்னர்
விம்மனோ யெமக்குத் தீர்க்க வேண்டுமென் றிரந்து நின்றார்.

(இ - ள்) சுவாமீ! தேவரீரருளிய வரத்தினால் ஒழியாத துன்பத்தை யெங்கட்கு விளைத்து, மூவுலகங்களையுந் தன் சுவாதீனஞ்செய்து கொண்டு, எல்லையில்லாத வல்லபமிகுந்த வலிய திரிபுரனை விரைவிற்கொன்று, (அதன்) பிறகு அடியேங்கட்குற்ற துன்பநோயைப்போக்கியருள வேண்டுமென்று (தேவர்கள்) பிரார்த்தித்து நின்றார்கள் எ - று. (உக)

அஞ்சிய தேவர் நுங்க ளல்லலோ டழிவி லாற்றல்
விஞ்சுமுப் புரத்தி னானை விளித்திடுஞ் சூழ்ச்சி செய்து
மஞ்சணி மிடற்றி னானை வைவினாத் தடைமி னென்று
செஞ்சொலி னியம்பி யைங்கைச் செம்மலா ரிதுவுஞ் சொல்வார்.

(இ - ள்) அஞ்சமடைந்த தேவர்களே! உங்கள் துன்பத்துடன், அழிவில்லாத வல்லபமிக்க திரிபுரனையும் அழிவுசெய்யும் ஆலோசனையைச் செய்து, அழகிய நீலகண்டத்தையுடைய சிவபெருமானை அங்குவிரைவிற் சேருங்களென்று, ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமான் செவ்விய சொற்களாற்கூறி (மேலே) இதனையுஞ் சொல்கின்றார் எ - று. (உஉ)

அந்தரத் தமரர் நீயி ரறைந்தநந் தோத்தி ரத்தை மும்மைச்
சந்தியி னியம்பு வார்க்குச் சகலமுங் கிடைக்கு நீருஞ்
சிந்தையின் விழைந்த வெல்லா மெய்துமென் றருளி வல்லை
வெந்திற லவுணர் கோமான் மேவுவங் காளஞ் சார்வார்.

(இ - ள்) ஆகாயத்தில் வசிக்குந் தேவர்களாகிய நீங்கள் கூறிய தோத்திரத்தை மூன்று சந்தியாகாலங்களிலுஞ் சொல்பவர்களுக்கெல்லா மிடையூறுகளுமகலும். மனதில் விரும்பிய யாவுங் கைகூடுமென்றருள்செய்து வெவ்விய வலியமைந்த அவுணர் தலைவனாகிய திரிபுரன் வாசஞ்செய்யும் வங்காளநகரத்தை விரைவாகச் சார்ந்தனர் எ - று. (உங)

இருபிறப் பாளர் தம்மு ளிலகொரு திலக மென்னத்
திருவுரு வுடைய ராகித் தேவியு மருங்கு நண்ண
வருமறை முனிவர் சூழ வடுத்துவங் காள மென்னுந்
திருநகர் வீதி யூடு சென்றவன் கோயில் புக்கார்.

(இ - ள்) வேதியர்களுக்குள்ளே விளங்குகின்ற ஒரு திலகம்போல, சிறந்த திருமேனியுடையவராகி, தேவியாரும் பக்கலில் வரவும், அரியவேதமுணர்ந்த முனிவர்கள் புடைசூழவும் வந்து வங்காளமென்று சொல்லுஞ் சிறந்த நகரத்தினூடே சென்று, அத்திரிபுரன் மாளிகையை யடுத்தனர். எ - று (உச)

அரியணை பொலிய வைகி யரசுவீற் றிருக்கு மாண்மைத்
திரிபுர னோங்கி யன்பு திளைத்தெழ வெதிரே சென்று
தரியலர் பலைத்த தேயத் தழும்பிய தாளி னானை
யுரிமையின் வணங்கிப் போதந் தொளிர்தவி சிருத்திச் சொல்வான்.

(இ - ள்) சிங்காசனத்தில் அழகுறவிருந்து கொலுக்கொண்டுள்ள ஆண் தன்மையுடைய திரிபுரன்கண்டு, அன்பானது அதிகரித்தெழுதலால் எதிர்கொண்டுசென்

று, சத்துருக்கள் எண்ணிறந்தவர்களைத் தேய்த்துத் தழும்பேறிய திருவடியையுடைய (விநாயகக்கடவுளாகிய) அந்தணர் உரிமையாய்ப் பணிந்து வந்து பிரகாசிக்கின்ற படத்திலெழுந்தருளி யிருக்கச் செய்து சொல்லினான். எ - று (உரு)

ஐயரே நீயிர் யாவ ரடைந்தெந்த கருமம் வேண்டிச்
செய்யவாய் மலர்த்தல் வேண்டுந் திரிபுரன் றன்மெய்ய தாத
வெய்யதாய் பொருளொன் றில்லை விழைந்தது தருது மும்மை
வையமு மெனது செங்கோன் மருவிய வதனா லென்றான்

(இ - ள்) ஐயரே! நீவிர் யாவர்? எந்தக்காரியத்தை விரும்பி யிங்கடைந்தது? செம்மையாகிய திருவாய்மலர்ந்து கூறல் வேண்டும், திரிபுரனாகிய எனக்கு இல்லாத வெவ்விதாகிய பொருளொன்று மில்லை; திரிலோகங்களிலும் எனது செங்கோல் பொருந்தியது அதனால் விரும்பியதைக் கொடுப்பேமென்று கூறினன் எ - று ()

திரிபுர னுரைப்பக் கேட்டுத் தெளிவிய மறையோர் சொல்வார்
கரிசறு மெய்ம்மை யாருங் கலாதர ரென்று சொல்வார்
ரிவ்வுல கமாறும் பணித்துல கெழுமி யோர்ந்து
வரிசையிற் றிரியு நிந்த மாதவ முனிவ ரியாம்.

(இ - ள்) திரிபுரன் (இவ்வாறு) சொல்லக்கேட்டு, தெளிவுள்ள வேதியர் (வடிவாகவந்த கணேசப்பெருமான்) சொல்லுவார்; குற்றமற்ற மெய்யிலோரும் எம்மைக் கலாதரரென்று சொல்லுவர்கள், யாங்கள் திருமால் சிவபிரான் வைகுந்தலோகமுதலிய எல்லாவுலகங்களின் அழகையுங் கண்டு வரிசையாகச் சஞ்சரிக்கும் பெருந்தவமுடைய முனிவர்கள் எ - று (உஎ)

கொடையிற் புகழாற் சீராற் கோமள வனப்பால் வீரப்
படையினால் வலியாற் றேசாற் பலவகைப் பொருளா லைங்கை
யுடையவன் பாதப் பூசை புரிதலாற் பத்தி மையினாலு
மடையலர் பணிக்கு நின்னைக் காணிய வந்தா மீங்கு.

(இ - ள்) கொடைத்தன்மையாலும், புகழாலும், சிறப்பாலும், இளமைவாய்ந்த அழகாலும், வெற்றிவாய்ந்த ஆயுதங்களாலும், வல்லமையாலும், தேசாலும், பலவகைப் பொருள்களாலும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவடியிற் பூசையைச்செய்யும் பத்தியினாலும், பகைவர் வணங்கக்கொள்ளும் உன்னைக்காணும்படி இங்கே வந்தோம் எ - று (உஅ)

மூவகை யுலகம் வேண்டேன் முறைசெய் யரசும் வேண்டேன்
காவல் விரைந்து நீபுக் கடப்பாடு நினக்குண் டாமேல்
பூவையை மருங்கு வைத்த புண்ணியன் கயிலை யைங்கைத்
தேவன் றிருவுருஞ் சிந்தா மணியெனத் திகழ்ந்து வைகும்.

(இ - ள்) அரசனே! திரிலோகங்களையும் விரும்பிலேன் முறைப்படி செய்யும் உன் அரசுரிமையையும் வேண்டிலேன் யாசித்ததைக் கொடுக்குங் கடமைப்பாடு உனக்குண்டாயிருக்குமாயின், உமாதேவியாரைப் பாகமாக வைத்த புண்ணியசொரூபியாகிய சிவபெருமானுடைய திருக்கைலாயகிரியில், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானுடைய திருவுருவுஞ் சிந்தாமணி யென்னும் பெயரால் பிரகாசித்து விளங்கும் எ - று (உகூ)

முத்தலைச் சூலத் தண்ணல் முறையுளி வழிபா டாற்ற
நித்தலும் பூசை கொண்டு நின்மலக் கணேசர் வைகு
மத்தகு மூர்த்தி தன்னை யளித்திடல் வேண்டு மென்றங்
குத்தம மறையோன் சொல்ல வுவந்தவ னுரைக்க லுற்றான்.

(இ - ள்) முத்தலைவாய்ந்த சூலப்படை தாங்கிய சிவபெருமான் முறைப்படி வழிபாடுசெய்ய நாடோறும் பூசையைக்கொண்டு நின்மலராகிய கணேசப்பெருமான் எழுந்தருளியுள்ள அந்தத் தகுதியாகிய மூர்த்தியைக் கொடுக்கவேண்டும் என்று உத்தமவேதியர் கூற, அத்திரிபுரன் களித்துச் சொல்லினான். எ - று. (௩0)

அங்கநான் மறைகள் தேர்ந்த வந்தணீ வந்த மூர்த்தி
ஈங்கரன் பால தென்று தளரலை யதனை யந்தச்
சங்கரன் விண்டு வாதி சகலவிண் ணவர்க ளோடு
மிங்குநின் முன்ன ருய்ப்பே னென்வலி யறிக வென்றான்.

(இ - ள்) ஆறு அங்கங்களோடும், நான்குவேதங்களுந் தேர்ந்தவேதியரே! (நீர் சொல்லும் சிந்தாமணியென்னும்) அந்தமூர்த்தி சிவபெருமானிடத்துள்ளதென்று மனந்தளராதே. அம்மூர்த்தியை அந்தச் சிவபிரானை திருமால்முதலிய எல்லாத்தேவர்களோடும் இவ்விடத்தில் உன்முன்னே வருவிப்பேன் என் வல்லமையை யறியக்கடவாயென்று எ - று

வேதாங்கம்—மந்திரம் - வியாகரணம் - நிகண்டு - சந்தோபிசிதம் - நிருத்தம் - சோதிடமென்பன (௩௧)

தண்ணடை பந்துந் தூசுந் தமனியக் குழையு மென்று
மண்ணுதல் புரியாத் தேசு வளமணி பலவு நல்கி
யண்ணலே சிலநா ளுள்ளே யழைப்பித்துத் தருது மிங்கே
நண்ணிவாழ்ந் திருக்க வென்று நயந்துகை குவித்து நின்றான்.

(இ - ள்) பந்துந் தண்ணடைகளும், ஆடையும், பொற்குழையும், எக்காலத்துங் கெடாத ஒளிவாய்ந்த பலரத்தினங்களுங்கொடுத்து, பெருமையுடையவரே! (அதனைச்) சிலதினங்களில் வருவித்துக்கொடுப்போம். இவ்விடத்திற் பொருந்தி வசித்திருக்கவேண்டுமென்று கூறிக் கைகூப்பினான் எ - று.

தண்ணடை - வயல் (௩௨)

முப்புரன் மொழியக் கேட்டு முகமலர்ந் தந்த ணாள
னிப்புரந் தன்கருப் பாங்க ரிலங்கிய வனத்து வாழ்து
மொப்பிலா மூர்த்தி தன்னை யொய்யெனத் தருக வென்று
செப்பினு னாசிர வாதஞ் செய்தன னெழுந்து போந்தான்.

(இ - ள்) திரிபுரன் (அந்தணனது) சொல்லைக்கேட்டு, வேதியர் முகமலர்ச்சியுற்று, இந்நகரத்தின் பக்கத்திற் பிரகாசிக்கின்ற வனத்திலிருக்கின்றேம். சமானமில்லாத அந்த சிந்தாமணிமூர்த்தியை சீக்கிரங்கொடுப்பாயாக வென்றுசொல்லி, ஆசீர்வாதஞ்செய்து புறப்பட்டுப்போயினார் எ - று (௩௩)

திறந்திகழ் சூரர் தமைத் திரிபுர னையுஞ் செற்றுப்பி
றந்திகழ்கயிலா யத்தை யடைந்தரன் பாதந் தாழ்ந்து
சிறந்திருக் கின்ற சிந்தா மணியெனுந் திறத்தை யெங்கள்
மறந்திகழ் மன்ன னும்பர் வாங்கிவந் திடுக வென்றான்.

(இ - ள்) வலிமை மிகுந்த அசுரர்களோடு திரிபுரனையும் வென்று, சிறந்த தரும மிகுந்த திருக்கைலாயகிரியை யடைந்து, சிவபெருமானுடைய திருவடிகளிற் பணிந்து, சிறப்புற்றுவிளங்குஞ் சிந்தாமணியென்னும் பெயரையுடைய மூர்த்தியை எங்கள் பொருட்டு அசுரனாகிய திரிபுரன் கைப்பற்றியதிலிருந்து வாங்கிவருகவென்று கூறினன் எ - று. (௯௪)

பலியெனும் பெயரா னன்றே பணிபொடு முதலோ ராயின
வலியினிற் கொள்வன் பின்னைப் பயிறுப முறுத்தி யென்று
நலிவுற வுரைத்து வாங்கி நண்ணுதி வல்லை யென்றான்
மெலிவறு சூர ரன்றோ னேவலின் மேவி னாரே.

(இ - ள்) பலியென்னும் பெயரையுடையவனைப் பார்த்து நன்மையாக (அதனை)த் தராதுவிடுவாயாயின், பலாத்காரஞ்செய்து கொண்டுபோவோம் (அதனாலே) பிறகு பெருந்துயரமடைவையென்று கெடுதலைக்கூறி, விரைவில் (அதனை) வாங்கிவருவீர்களாகவென்று கூறினன்; வலிதங்கிய சூரர்களும் அவன்கட்டளையை மேற்கொண்டு சென்றார்கள். எ - று. (௯௫)

கடவுளர் கணேசர் பாதங் கருத்துற விருத்திப் போற்றி
யிடர்தபு வரங்கள் பெற்ற திறத்தினை வியாதன் கேட்பக்
கடலினி லமிழ்த மென்னக் கட்டுரைத் திட்டான் றெய்வ
மடலவிழ் கமலச் சேக்கை மருவிய வெண்கண் ணோனே.

(இ - ள்) தேவர்கள் கணேசபெருமானுடைய திருவடியைமனதிலிருத்தித் துதிசெய்து துன்பமற்ற வரங்களைப்பெற்ற திறமாகுமென்று, வியாதமுனிவர் கேட்கும்படி, தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த இதழ்கள் மலர்ந்த தாமரையாகிய தவிசிற்பொருந்திய எட்டுக்கண்களையுடைய பிரமதேவன், பாற்கடலிற் றோன்றிய அமிர்தம்போல உறுதியாகக் கூறினன். எ - று. (௯௬)

கருங்கழல் புனைந்த சோம காந்தனே வரங்கள் விண்ணோ
ரொருங்கருட் கணேசர் பாங்கர்ப் பெற்றமை யுணர்ந்தா யன்னோர்
மருங்குசென் றிரப்பச் சூல வள்ளலும் வரங்கள் பெற்ற
பெருங்கதை யினிக்கேட் கென்று பேசினன் பிருகு வென்பான்.

(இ - ள்) வலிய வீரக்கழலணிந்த சோமகாந்தமன்னனே! தேவர்கள் யாவரும் விநாயகக்கடவுள் பக்கலில் வரங்கள் பெற்றமையை யறிந்தனை. அவர்கள் சமீபித்துச் சென்று யாசிக்க, சூலப்படை யேந்திய சிவபெருமானும் (விநாயகக் கடவுளிடத்தில்) வரங்களைப்பெற்ற பெருஞ் சரித்திரத்தை இனிக்கேட்பாயாகவென்று பிருகுமுனிவர் சொல்லத்தொடங்கினர் எ - று. (௯௭)

தேவர்கள் வரம்பெறுபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - [illegible]

விமலன் விநாயகர் அருள்பெறு படலம்.

வரங்கள் பெற்றபின் வானவ ரென்செய்தா
ரிரங்கு கென்றறி யாத விரத்தலுங்
கரங்க ளிற்கதிர்க் குண்டிகை பாசந்
தரங்கொ ளேந்திய வாரண னோதுவான்.

(இ-ள்) (முனிவனையே) வரங்களைப் பெற்றபிறகு தேவர்கள் யாதுசெய்தார்கள்? சொல்லுகவென்று வியாசமுனிவன் கேட்டவும், கரங்களில் ஒளிவீசுங் கமண்டலமும் பாசமும் மெய்யக்ஷமாலையுந் தாங்கிய பிரமதேவன் கூறுவான் எ-று.

ஆரணன் - வேதங்களைச் சொன்னவன். ஆரணம் - வேதம் (க)

ஊழ்ந்த நெஞ்சுடை யும்பர்க ளியாவரும்
போழ்ந்த வெண்மதிப் பொற்சடை யாரருள்
வீழ்ந்தி ரங்கிட வேயுது யாமென
சூழ்ந்து ளந்துணிந் திதுசெய் தனர்.

(இ-ள்) ஊழ்வினையால் துன்பமடைந்த மனமுடைய தேவர்களெல்லாரும், பிளவுபட்ட வெள்ளிய சந்திரனையணிந்த அழகிய சடையையுடைய சிவபெருமானது திருவருள் பொருந்தும்படி யாது செய்வோமென்று ஆலோசித்து மனத்திற்றுணிவுற்று, இதனைச் செய்தார்கள் எ-று. (உ)

பருதி வெண்மதி பல்லுரு ளாகவும்
இருது வாறுமி டைக்கதி ராகவும்
மருவு கின்ற மந்திர ஞாணாகவும்
மருளு மான்மென்று மாயை பூட்ட டாகவும்.

(இ-ள்.) சூரியனும் வெள்ளிய சந்திரனும் பருத்த சக்கரங்களாகவும், இருதுக்கள் அச்சக்கரங்களின் கிரணங்களாகவும், பொருந்திய மந்திரங்கள் உடம்பாகவும், மயங்குகின்ற மகத்துவமென்று சொல்லும் மாயை பூட்டாகவும் எ-று.

* இதுமுதல் எட்டுச் செய்யுட்களால் திரிபுரசங்காரத்திற்காகச் சேகரித்த தேரின் வண்ணனை கூறுகின்றார். இருதுக்கள் - கார் கூதிர் முன்பனி பின்பனி இளவேனில் முதுவேனில் என்பன. (௩)

காட்டை முற்றமுன் காலமச் சாகவும்
வாட்ட மில்புவி வைத்தட்டாகவும்
கோட்ட மின்றெழு ளிர்வா னறவி சாகவு
மீட்டு பல்கலை யேமுழி யாகவும்.

(இ-ள்) காட்டை முதலிய காலங்கள் அச்சாகவும், கெடுதலில்லாத பூமியே வசிக்கின்ற தேர்த்தட்டாகவும், கோடுதலில்லாத குளிர்ந்த ஆகாயமானது பீடமாகவும், தேடத்தக்க பலகலைகளும் அழகிய மூலைகளாகவும். எ-று. (௪)

மந்த ரப்பிசை வட்டம தாகவு
மந்த ரந்தொடு மாண்மைப் பீடிகி

கொங்கொ ளிபபொற் கொடிஞசிக ளாகவு
மூநது கூமபுந யாசல மாகவும.

(இ - ள்) மநதரகிரிமேல கூடமாகவும், ஆகாயமளாவிய உன்னதமுடைய இமயகிரி மிகக ஒளிபொருநதிய அழகிய கொடிஞசிகளாகவும, உதயகிரி செலுததுகினற கூமபாகவும. எ - று.

கொடிஞசி - தேர்மொட்டு. (௫)

வழுவி லேனைய மாலவரை யாணியுந
கழுவு தூணிரை யாகவுந தததுவங
குழிசி யாகவும நொண்டறு குறாமெலாம
கெழுமு கினற இருசுக ளாகவும

(இ - ள்) தவறுதலில்லாத மறறையபெரிய மலைகளெல்லாம பொருநதிய தூண்வரிசையாகவும, தததுவங்கள குடமாகவும், யோகபட்டங்களெல்லாம விளங்குகினற இருசுகளாகவும எ - று.

இருசு - அச்சுமரம். (௬)

காம மாதியுங கனமேந தியங்களுஞ
மேம மாநதரு ஞேநதிய பொனையுநத
சேம வாப ணத்திர ளாகவும
வாம வண்டங்க மாலைக ளாகவும

(இ - ள்) காமமுதலியனவும கனமேநதிரியங்களும மேனமைதங்கிய ஞானேந்திரியங்களென்று சொல்லப்படுவனவும சேமமாகிய ஆபரணத்திரளாகவும், அழகிய அண்டங்கள மாலைகளாகவும. எ - று. (௭)

புராண மங்கம பூணமணி யாகவும
விராவு தொகைகள விதானங்க ளாகவு
முராவு மேழுகட லொண்டிரை யாகவும
பராம ருத்துவ தாமபடி யாகவும

(இ - ள்.) (பதினெண்) புராணங்களும், (ஆறு) அங்கங்களும கட்டிய மணிகளாகவும, கலநதுள்ள நட்சத்திரங்கள விதானங்களாகவும, மோதுகினற ஏழு சமுத்திரங்கள் ஒளிரிய திரைச்சீலைகளாகவும், துதிக்கத்தக்க (அட்ட)மருத்துக்கள படிக்கட்டுகளாகவும எ - று. (௮)

கங்கை யாதிக கடவு ணதிமெலாம
பொங்கு சாமரை வீசிடும பூவைய
ரங்க ளாகவு மறறைய வாறெலாம
பங்க மில்லாப பதாகைக ளாகவும.

(இ - ள்.) கங்கைமுதலிய தேவநதிகள யாவும அவ்விடத்தில உயர்கினற சாமரையைப் பணிமாறும பெண்களாகவும, பிறநதிகள யாவும கெடுதலில்லாத கொடிகளாகவும. எ - று. (௯)

திதியும வாரமுஞ சேரநதபல ளோகளுங
கதுவு வேகக கடுபபென வாகவு

மதிமு டிச்சடை வள்ளலுக் கேற்புற
வெதிரி லாத விரதமொன் றாக்கினார்.

(இ-ள்.) (பதினைந்து) திதிகளும், (ஏழு) வாரங்களுஞ் சேர்ந்துள்ள பல நாள்களுஞ் செலுத்துகின்ற வேகத்தையுடைய கடப்புகளாகவுமாக, சந்திரனையணிந்த முடிசூடிய சடையையுடைய சிவபெருமானுக்குத் தகுதியாக, சமானமில்லாத ஓரிரதத்தை நிருமித்தார்கள் எ-று. (௧௦)

படரும் வேதம பரியெனப் பண்ணினார்
சுடரவ ருக்கயி றாக்கத் தொடுத்தனர்
மடனி லாரண மாக்க மிரண்டுமே
தடவு வாறுக மாகத் தமைந்தனர்.

(இ-ள்) வேதங்கள் நான்கும் படர்ந்துசெல்லும் நான்கு குதிரைகளாகவுஞ் செய்தார்கள். பிரகாசிக்கின்ற வசுவைக்கயிறாகத் தொடுத்தார்கள் அறியாமையில்லாத வைதிகமாக்கமிரண்டையுமே ஒளியநெடிய நுகமாகக் கட்டினார்கள் எ-று.

ஆரணமாக்கமிரண்டென்பன பிரவருத்தி நிவருத்திகளாம். (௧௧)

விடலி லாத விழுப்பரி கட்குப்
நிடதந் தாரதி யாகநி னைத்தனர்
குடிலை மந்திரை யாமவகை கொண்டுநான்
கடவு பாகனெ னக்கலித் தேனமரா.

(இ-ள்) விடுதலில்லாத சிறந்த தேர்ப்பரிகளுக்கு (சாரதியாக) உபநிடதங்களான மாவினைக் கூறிநிரைப்படுத்தினார்கள் பிரணவ மந்திரத்தையாகக்கொண்டு நானே அவ்விரதத்தைச் செலுத்துந் தேர்ப்பாகனாக ஆயினேன் எ-று.

மந்திரம்-புரவி நாணங் கோல், சாட்டை நான்-சொல்வோனாகிய பிரமன்.

மேரு வில்விறல் வாசுகி நாணெனக்
காருடல் விண்டு வலக்கு ஏமனிற
கூரு மொண்ணலி யோங்கும வடவையே
ஏரு மாயின கொற்றஞ் சிறப்பவே.

(இ-ள்) மேருமலை வில்லும் வெற்றிபொருந்திய வாசுகிநாணும், பொருந்திய திருமால் பாணமும், இயமன் அலகும், ஊர்ந்துசெல்லுங்காற்று இறகும், உயர்ந்த வடவாக்கினி அதன்கூரும் வெற்றிமிகும்படியாயின எ-று.

வாங்கு - திசைபடர்வு பரிவென்று (௧௨)

வேறு

செய்த தேரொடும் படையொடுந் தேவர்கள் பலரும
வெய்து வானெறிசென்று கயிலைமால் வரைதனை மேவிக்
கொய்த மாமலர் குடங்கையிற் கொண்டுதா ளிறைஞ்சி
யைது போற்றின ரமலனுக் கன்பொடு மொழிவார்.

(இ-ள்) (இவ்வகையாகச்) செய்ததேரோடும் படையோடுந் தேவர்கள் யாவரும் விரைந்துசென்று ஆகாயமளாவிய பெரிய கைலாயகிரியையடைந்து, கொய்த

சிறந்தமலர்மாலை அங்கையிலேகொண்டு ஆசசித்துப்பணிந்து அழகுறத் துதித்து நின்று மலர்க்கரத்தராகிய சிவபெருமானுக்கு அன்புடனே (பின்வருமாறு) சொல்கின்றார்கள் எ - று. (௧௪)

ஊரு மூர்த்தியு மூர்க்களை யாகிய வொருத்தற்
காரு மாழ்கினே மடிகளா ரவுணர் யடப்பச
சேரும் வையமும் வையமாத் திரிபிலே நிலையாச
சாரு மாறுசெய் தாமவை தழுவுக வென்றார்.

(இ - ள்) எதிர்நடத்தும் வாகனங்களும் உடலாயுள்ளவையாகவுள்ள ஒப்பற்ற திரிபுரனுக்கு எல்லோருந் துன்பமடைந்தோம். சுவாமிகள் அவனை பிராணனைக் கொல்லும்படி எதிர்த்தற்கு இரதம் பூமியாகவும், வலியவில் (மேரு) மலையாகவும் பொருந்தும் வகையாகச் செய்தோம் அவைகளைக் கொண்டருள்கவென்றார்கள் எ - று (௧௫)

உரைத்த தேவர்க ளொள்ளிய வாசகங் கேட்டு
விரைத்த பூங்குழன் மாதொடும் வியப்புற வெழுந்து
நிரைத்த மாமணி நீடுகோ புரத்தலை நீங்கிக்
குரைத்த தாமணித் தேர்விழி குளிர்ப்பக்கண் டனனால்.

(இ - ள்) (அவ்வாறு) சொல்லிய தேவர்களது ஒள்ளியவாசகத்தைக் கேட்டு, மணந்தங்கிய மலர்மாலையணிந்த கூந்தலையுடைய உமாதேவியாருடனே சிவபிரான் எழுந்து, வரிசைபடத்தொடுத்த பெரியமணிகளையுடைய உயர்ந்த கோபுரத்தலைவாயிலை நீங்கி, ஒலிக்கின்ற புனிதமான மணிகளையுடைய தேரைக் கண்குளிரும்படி கண்டனர், எ - று. (௧௬)

உவகை பூத்தன ரும்பர்தம் முகத்தினை நோக்கிக்
கவலை நீங்கினிக் களிப்பொடு மிருமினு மக்கட்
கவல மாக்குமுப் புரத்தையு மரைக்கணத் தவித்துச்
சிவமெ லாந்தரு வாமெனக் கோயிலுட் சென்றார்.

(இ - ள்) திருவுள்ளங்களித்துத் தேவர்கள் முகத்தைப்பார்த்து, இனி மனக்கவலையொழிந்து களிப்புடனிருப்பீர்களாக உங்கட்குத் துன்பஞ்செய்யுந் திரிபுரங்களையும் அரைவிநாடியில் அழித்து, எல்லா மங்கலங்களையுந் தருவோமென்று, திருக்கோயிலுட்சென்றனர் எ - று (௧௭)

ஆய காலையிற் றிரிபுரன் விடுத்தவத் தூதர்
மேயி னாரவன் விளம்பிய வுரையெலாம் விரிப்பத்
தீயி னாதவ னமர்க்குறச் செப்புகென் றவரை
ஏயி னான்புர மெரிப்பதற் குபாயமெண் ணினனால்.

(இ - ள்) ஆகிய (அந்தச்) சமயத்தில், திரிபுரன் (சிந்தாமணிமூர்த்திக்காக) அனுப்பிய அத்தூதுவர்கள் (கைலைக்கு) வந்தார்கள் (சிவபெருமானைத் தரிசித்து) அத்திரிபுரன் கூறிய சொற்களையெல்லாஞ் சொல்ல, செவ்வியில்லாத அத்திரிபுரனைப் போருக்கு வரச்சொல்லுகவென்று அவரைவிடுத்து, முப்புரங்களை யழிப்பதற்கு உபாயஞ்செய்வாராயினர். எ - று. (௧௮)

தனித்திருந்தலர் விழிகளுஞ் சரங்களுமுன் றொடுத்துக்
குனித்த வில்லினைக் குழைத்தகண் பொரத்தியா னித்து
மனித்தர் தேவர்கள் ஞான்மனு வானவோ ரெழுத்தை
யினித்த காதலா னெண்ணிமா தவஞ்செய்தீ தறைவார்.

(இ - ள்) ஏகமாயிருந்து, பரந்த இருவிழிகளும், (மாரப்)பாணங்களை முன்னே பிரயோகித்துவிடுத்த கருமபுவில்லையுடைய மன்மதனைப் பொடிபடுத்திய தீவிழியை முகிழும்படி தியானஞ்செய்து மனிதர்களும் தேவர்களும் காருதவனாகிய கணேசப்பெருமானுடைய ஏகாட்சர மந்திரத்தைமிக்க ஆசையோடு தியானித்துப் பெருந்தவஞ்செய்து இதனைச் சொல்லுகின்றார் எ - று (௧௯)

சாட்சியே யைய சகலமு மறிந்த தூயவனே
பொய்யி லாப்படைப் பளிப்பழிப் பருளுங்கா ரணனே
மையி லாதவ னமரர்க டலைவ வுயர் பிறைவ
வுயரு நாதநீ யாதலா லுனையா னிரக்கினேன்.

(இ - ள்) சாட்சியே! ஐய! எல்லாவற்றையுமுணர்ந்த ஞானசுருபியே! சோர்விலாத சிருட்டி திதி சங்காரங்களை யியக்குங் காரணமானவனே! மயக்கமில்லாதவனே! தேவர்யாவருக்குந் தலைவனே! உயர்வாகிய தலைவன் நீயே யாதலின் உன்னை யான் யாசிக்கின்றேன் எ - று (௨௦)

எம்பி ரானுன திருவுருக் கியவெழி லுருவை
நம்பி னேன்றெதிர் காட்டுக நாரணன் முதலா
மும்ப ராதிதிரி புரனுக் குடைந்துபோ யகந்து
செம்பொன் மேருவி லொளிந்தனர் நிறைந்துள காலும்.

(இ - ள்) எம்பெருமானே! தேவரீருடைய சேயுருவையாகிய அழகிய திருவுருவத்தை, நம்பினவனுக்கு எதிரே காட்டியருள்க திருமால்முதலாகிய தேவர்கள் திரிபுரனுக்குத் தோற்றுச்சென்று, செம்பொன்மலையாகிய மேருபர்வதத்தில் ஒளித்துக்கொண்டு இன்றுவரையில் வருந்துகின்றார்கள் எ - று. (௨௧)

தெளிந்த தக்கவர்க் கருள்செயுந் தேவநின் னருளா
லளிக்கத் தக்கவ ரவரிடர் தனைப்போயத் தத்தம்
களிக்கத் தக்கவாழ் பதவிகள் கைக்கொளப் புரத்தை
விளிக்கத் தக்கசூழ் வினையுமெனக் கருளுதல் வேண்டும்.

(இ - ள்.) அன்புடன் பணியத்தக்கவர்களுக்குத் திருவருள்புரியுந் தேவனே! தேவரீருடைய திருவருளால் அருள்புரியத்தக்கவர்கள் துன்பமகன்றுசென்று தங்கள் தங்கள் களிப்புறத்தக்க வாழ்விடமாகிய பதவிகளைக் கைக்கொள்ளும்படி திரிபுரங்களை யழிக்கத்தக்க சூழ்ச்சியையும் எனக்கு அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும். எ - று ()

ஐந்து பூதமு மழிகளா லேயினர் நின்ற
விந்த வையக மிலங்கின றனுமின் றிடத்திற

சிந்தை யாதியி [illegible] முறு [illegible]
மைந்து மேவுறு நாட[illegible] [illegible].

(இ - ள்) பஞ்சபூதங்களு[illegible] கடந்தனை [illegible] பெருகிரணை இவ்வுலகமுழுதுந் தோற்றிட்ட[illegible] விளங்க[illegible] மனமு[illegible] [illegible] செயவினைகளெலாமறுந்திறதும் வலியை [illegible] நாட[illegible] (தேனோய்) வினை குணைநீர் என்று. (௨௧)

மாயை யாகிய படலத்தி [illegible]
[illegible] குருமு [illegible] கபடி [illegible]
மேவி [illegible] [illegible] மிகுத்தவட [illegible]
[illegible] ஞான கதி [illegible] கொடாதவனைக் கினைஞர்.

(இ - ள்) மாயையாகிய படலத்திருளில் மறைபடுமறு, கொடிய [illegible] சமுசாரமென்னும் நெருங்கிய கா[illegible]ல், பொருந்தியவராகிய மேலவராய், [illegible] [illegible] செய்து புனிதமான ஞானத்திருவை [illegible] [illegible] நத்மடைவராக[illegible] என்று. (௨௨)

[illegible] மாதவர் [illegible] [illegible] ருனத்தினை
விரியுமா [illegible] [illegible] வெளியினை விளைத்திடு
நெறி ஞானியர் [illegible] [illegible] [illegible]
யரிய வானவ[illegible] [illegible] [illegible].

(இ - ள்) உரியதாகிய பெருந்தவஞ்செய்த போதத்தி லமாயவர்களுக்கு மனத்தினணையே [illegible] தோனறு சிறந்த [illegible]! [illegible] புறமுமாகிய விறைவனே [illegible] [illegible] வெளியிடத்திலாக நெருங்கிய பேரொளிப்பிழம்பே! அருமையாகிய சிறந்த பொருளே! என்று துதிசெய்து மனதாலயாசித்தனர் என்று. (௨௩)

இங்க [illegible] முரகதினி[illegible] [illegible] [illegible]
பர[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] காமுறு
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
மரகதத் [illegible] [illegible] நின்றார்.

(இ - ள்) (இவ்வகையாக) யாசித்த சிவபெருமானை [illegible] கணேசப்பெருமான அவதரித்த, பரவிய [illegible], [illegible] திருமுகங்களும், இருபத்திருக்கரங்களும், [illegible] [illegible] வொளியையுடைய முத்துமாலையும், பிரகாசிக்கின்ற ஆபரணமும், [illegible] [illegible] திருவருளொடு அவ்விடத்தில் எதிரே தோன்றினர் என்று. (௨௪)

அங்கு [illegible] நினைவினை யமலனை [illegible]
[illegible] தருளினீர் [illegible] நமக்குத்
தங்குகின்றநற் பெயரென [illegible] [illegible]
பொங்குகின்ற கருணையின் விநாயகர் புகலுவார்.

(இ - ள்) அவ்விடத்தெழுந்தருளியுள்ள கணேசப்பெருமானைச் சிவபெருமான் கண்டு, தலைவரே! தேவரீர் எவ்விடத்திலிருந்து எழுந்தருளினீர்? தேவரீருக்கு [illegible]

பொருந்துகின்ற திருநாமம் யாது? கூறியருள்கவென்றனர். அதிசயிக்கின்ற குளிர்ச்சி யாகிய கிருபையுடன் விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்றார் எ - று (௨௭)

எம்மை நாடி நீ யிருந்தவம் பலபக லிழைத்த
செம்மை யாலுன தானனத் திருமலர் நின்று
மும்மை வையகத் துயிரெலாங் காப்பமுன் வாதா
மம்ம நம்பெயர் கணேசனென் றறிக ருமினேறுய.

(இ - ள்) விடபானமுசெய்த சிவபிரானே! எம்மை விரும்பி நீ பலகாலம் பெருந்தவஞ்செய்த தன்மையால் உன்னுடைய முகமாகிய சிறந்த தாமரைமலரினின்று, திரிலோகங்களிலுள்ள ஆன்மாக்களையெல்லாங் காக்கும்படி (உனக்கு) முன்னே தோன்றினேம். நம்முடைய திருநாமங் கணேசனென்றறிவாயாக எ - று (௨அ)

முக்கு ணத்தினாற் பகன்முழு வதும்விளை யாடு
மக்கு ணத்தினேம் மருந்தவத் தாலடுத் தமையான்
மிக்க ளத்தறு விழைவெலாம் விளைந்தவை யடுக்க
விக்க ணத்தருள் வாமென வீசனு முரைப்பார்.

(இ - ள்) முக்குணங்களால் இரவும் பகலும் எப்பொழுதுந் திருவிளையாடல்புரியும் அக்குணமுடையேம் (உம்முடைய) அரிய தவத்தாற் பிரசன்னமாயினமையின், மனத்திற்பொருந்திய மிக்க விருப்பங்களையெல்லாம் விளைவித்துக்கொள்க இந்தக்கணத்திலேயே யருள்புரிவாமென்றுகூற, சிவபெருமான் கூறுகின்றார் எ - று.

அல்ல லுறத்திடு மமரர்கள் மகிழ்முப் புரங்க
கொல்லு றுஞ்சத்தியைக் கொடுக்கநான் மறைக்குமுன் னுக
வொல்லும் பீசத்தி னொடுங் குணப்பெயர்க்க
சொல்லு முன்பெயர் மந்திரந் தொடுத்தருள் புரிக.

(இ - ள்) அலைபுறத் தேவர்கள் களிப்பெய்தத் திரிபுரங்களைக் கொல்லுகின்ற வல்லமையைக் கொடுத்தருள்க. நான்கு வேதங்கட்கும் முற்பட்டதாகப் பொருந்திய பீஜாக்ஷரத்துடன் நும்பெயராகச் சொல்லுகின்ற மந்திரத்தை யெனக்கு உபதேசித்தருள்க. எ - று (௩௦)

அந்த மந்திர வலியினா லாற்றலை முப்புரமும்
வெந்திடப்புரி வேனென விநாயக ரருள்வார்
நந்தம் பீசத்தா லத்தினு மையலிலா நாம
மைந்து கொண்டநின் றனக்குள தாகுது மதியாய்

(இ - ள்) அந்த மந்திரத்தின் வல்லமையால் வலியமைந்த முப்புரத்தையும் வெந்துவிழும்படி செய்வேனென்று (சிவபெருமான்) கூற, விநாயகக்கடவுள் கூறுகின்றார் நம்முடைய பீஜாக்ஷரத்தினாலே குற்றமில்லாத ஐந்துகொண்ட திருநாமம் உனக்குண்டாகுக எ - று

உளதாவது - துவ்வீற்று வியங்கோள் (௩௧)

அதனிலே வாறுமோர் பீசத்தைக் கூட்டியம் மனுவை
யிதமொ டிங்கவ னொன்றுமே னித்தனையுரு மொழிவார்

சுதிசெய பிரமக டைக்குமுன் கதுவிய பீச
மந்திர குருமூல வாச்சித வினைவழங் குலத்தே.

(இ - ள்) அசுரருடனே வெல்லோர் சேர்ந்தாராய்ச் சேர்ந்த மந்திரத்தை இதத் துடன் கொள்வாயாகவென்று, மேலே ஒருவருஞ் சொல்லினாரென்ற மந்திரத்தை யுண ர்ச்செய்யும் பீசங்களுக்கு முன்னே சொல்லப்படும் பீரமானது, தேனமிகுந்த துளவ மாலையணிந்த திருமாலைக் கூறுகின்றதும் எ - று. (௬௨)

தீது லாயமி செனக்கதிடம் பரவுமவ வாறே
கோதி லாவகைக் கொளளுகே னென்றனன் கணேச
நாதி பித்தலைக் கணேசப் பிரக்கொடு மருளி
யோது நாமமு மரபினைக் கணைப்பவ ராரா.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத பிதாவே! அடியேன்கடமையெனக்கூற, சிகமப ஈருகிய சிவபிரானும் அவ்வுகைமயே குற்றமில்லாத வுயையாகக் கொள்வேனென்று கூறினா கணேசப்பெருமானே ஆதிபீசங்களுக்கு மாயமாகிய உடனே சேர்த்து (சிவ பிரானுக்கு) அருளிச்செய்தது, சொல்லுகின்ற பெயரும் [கணேசனென்று] சிவபெரு மானுக்குச் சொல்லவாராயினர் எ - று (௬௩)

பெரு மாமனு வோமுவ தாய பெருவலி யினையாய்த்
தேரு லாவிய தேவர்கள் செறிகணங் களுக்கும்
பேரு ரைக்கவே கணேசனென் றிருமையோ யுனக்கு
மாறி லாயமிக் வழங்கிடப் பட்டது மாதோ

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற மகாமந்திரத்தைப் பெற்றலால், பெரிய வலிமை யுடையவராய், கீர்த்திபாயிய தேவர்களுக்கும் நெருங்கிய கணங்களுக்கும் இறைவரா கையால் உமக்குக் கணேசனென்று பெயர் இருமையும் வழங்கிடப்பட்டது குற்றமில் லாதவரே! எ - று (௬௪)

பந்து மானிடக் கணப்புவங் கங்கண முதலாச்
சகல மாகணங் களுக்குந் தத்துவ முணர்ந்த
மிகுத லாலுமப் பெயராளங் கியதென வரிப்ப
வகில வீசனா னைகசெதிர் வழங்குவ குவால்.

(இ - ள்) சொல்லுகின்ற மனுஷகணம் சாபகணம் முதலாகச் சிறந்த சகல கணங்களுக்கும் தத்துவ முணர்க்குமிகுந்தலாலும் (கணேசனென்னும்) அப்பெயர் விளங்கியதென்று கூற, (சிவபெருமான்) சாவேகரருகிய கணேசப்பெருமானுக்கு எதிர்வரங்கொடுக்கின்றனர் எ - று (௬௫)

வேத மூவாறு புராணங்கள் மிருதிபா டங்க
ளோது போதுமுன் யாவரு முன்னைப்பூ சிக்கத்
தீதி லாதவை திகந்திகழ் வரமெனப் பிறபுள்
யாது யாதுசெய் யினுமங் குமிறைஞ்சிடப் படுக.

(இ - ள்) (நான்கு) வேதங்கள் - பதினெண்புராணங்கள் - (பதினெண்) மிரு திகள் - (இருபத்தெட்டு) ஆகமங்கள் (முதலியவற்றை) ஓதுகையில், எல்லோரும் உம் மை வழிபடக் கெடுதலில்லாத வைதிகமார்க்கமென்று சொல்லப்படு மிவற்றில் எதைச்செய்தாலும் [illegible] பூசித்துத் துதிசெய்யப்படுக எ - று. (௬௬)

வசிய மாதிய வலகதா ரியங்களைமற் றிறைவயு
நசிவி லாமைக யியற்றியூ தாரணை முதலாக
கசிவு மாணிட் டத்தயாக் கவிந்தவ ரொருவ
நெசிஞ்சி லாததூ சனையியற் றிநர் வினை முறைப்பால

(இ - ள்.) வசிய முதலாகிய மற்றெல்லா உலககாரியங்களையுங் கெடுதலில்லாத வகையாகச் செய்தாரும், திருமால்முதலாக [illegible] மந்திரத்தியானத்தோடு தோன்றினவர்களென்போரும், (ஆகம) முறைப்படி அழிவில்லாத (மகா) பூசையைச் செய்பவர்கள். எ - று. (௧௭)

[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

(இ - ள்.) எவராலும் உவமைபடுத்தமுடியாத செயலினையுடையவர்களும் யாவராலும் பலவிதமாக மலைத்து [illegible] கெடுதலில்லாத வண்மை (ஆகிய) பயன்களைப் பொருந்தினவர்களும் [illegible] பாவகாரிகளாகக்கடவர்கள் எ - று.

வரங்க ளின்னன [illegible]
கரங்க ளைந்துடைக் கணேசனங் [illegible]
[illegible] கொலைத்தய [illegible]
வரங்கள் கொலைத்து [illegible] திரிக்க.

(இ - ள்.) சிவபெருமானை இவ்வசையாக வரங்களைக் கொடுக்கவும், ஐந்து திருக்கரங்களையுடைய கணேசப்பெருமானை மகிழ்வுற்று உண்டியாக மொழிந்தனர். கொடியவரங்களையுடைய திரிபுரங்களை அழிக்கக் கூறிய மந்திரத்தைக் கணையினிடத்திலும் வரங்களை யழித்தருள [illegible] திலும் அமைத்திருக்கட்டவை. எ - று. ()

விடுத்தருங் காலையிற் [illegible] முறை [illegible]
[illegible] முறை மந்திரத் திறத்தின
[illegible]
[illegible] தராத்தையுங் கூவி.

(இ - ள்.) செலுத்துங் காலத்தில் நான்முறைச் செய்த பின்பும் திருமப் பெருமையில் அமைமுறையே [நூறுஉரு] மந்திரத்தையென்று, மிக்க இனியகிருபையுடன் கூறவும், சிவபெருமான் அதிகரித்தன்ற அன்புடன் நல்லதென்று தேவர்களை விளித்து எ - று. (௨௦)

பாவனை செயுந் தொறும் பரிபூரண மாமதா
பாவனைக் கெளி தாயதின் மிசை தாவிருந் தனன்றூர்
பூவ லாந்தொடை [illegible] பூசனை புரிந்து
மேவு மந்திர மாயிரம் விதித்தல ரிடுமின.

(இ - ள்.) பாவனை செய்தற்கு மெட்டாத பரிபூரணராகிய விநாயகக்கடவுள் எம்முடைய பாவனைக்கு எளிதாக இதோ விளங்கியிருக்கின்றார். மலர்கள் விகசித்த மாலை முதலியவற்றால் பூசைசெய்து போற்றிய மந்திரத்தை ஆயிரமுறை சபித்து அர்ச்சிக்கக்கடவீர்கள் எ - று. (௨௧)

நமது பிழைநீ பொறுக்குமு னாமெனா நன்க
கமல நேத்திர னாதியோர் கணத்தலைவ னருள்பெறு
நமல னாகிய கணேசனை யாகம விதியா
னமலமாம் பூசனை செய்தினங் கடோறு மியற்றும்.

(இ-ள்) உம்முடைய குற்றங்களைப் பொறுப்போமென்று முக்கணனைய சிவ பெருமான் அருளிச்செய்ய, செந்தாமரைக் கண்ணனாகிய திருமால் முத லிய தேவர்கள் கணங்களையுடைய சிவபெருமான் திருவருளைப்பெற்ற மலரகித ராகிய கணேசப்பெருமானை ஆகமமுறைப்படி (தம்) தாமசகுணமுமுமொழியும படி பூசித்து, ஆயிரநாம ஜபமுஞ் செய்தனர் எ-று (சஉ)

முக்க ணாயகன் முன்னவன் வானவர்க் கியைய பாலனைச் செய்
தக்க பரிசனை யவ்வண்ணம் பெற்றபின் செல்லுற
பக்க மெய்த்தவர் யாவரும் சேரடி பணிந்தனர்
முக்க பாலிக்குந் தாமரைக் கொண்டருள் கொண்டே.

(இ-ள்) மூன்று விழிகளையுடைய சிவபெருமான் விநாயகக்கடவுள் அவர்களுக்கு மிக்க திருவருள்புரிந்து அவர்களை வேண்டியவாறு வரங் கொடுத்து அவர்களுக்கு உண்மையான பக்தியையுடைய வியாசமுனிவன் தனை முன்னின் றிருந்து கேட்கும்படி, பெருங்கிய பல திருவிளையாடல்களை பழமையா கிய ஆதனமாகக்கொண்ட பிரமதேவன் கூறினன் எ-று (சங)

படைப்பவனை யுயர்ந்தவர் பரவுமலர்ப் பதனாற்
படைகொள் வாள்கதை கேட்டனை பார்த்திப வினிமேல்
வுடைய வாரமுதல் வானழித்த நுங் கேட்டென
விடைய நுதலை பானென்றுரைமா தவப் பிருகு

(இ-ள்) அவர்களையெல்லாம் (ரம்மை) வணங்குபவர்க்கு திருவருள் புரியும் சிவபெருமானும், விநாயகக்கடவுளிடத்தில் ஆயுதம்பெற்ற சரிதத்தைக் கேட் டனை சோமகாந்த மன்னனே! இனி அச்சிவபெருமான் பகைவர் முப்புரங்களை யழித்ததையுங் கேட்பாயாகவென்று அழகிய பெருந்தவமுடைய பிருகுமுனிவர் விடா து சொல்லத் தொடங்கினர் எ-று (சச)

விமலர் விநாயகர் படைபெற்றபடலம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கரசு

திரிபுரதகனப்படலம்.

அன்பர்கள் ளுள்ளமே யாலயங் கொளும்
மன்பனைப் பணிந்துற விடைவனைப் பரப்பந்தனர்
முன்பக ராவெனு முனிவர் யாதென்ற
இன்புற நானுங் கேட்டிய விளம்புவான்.

(இ - ள்) அடியவராக ஞானத்தையே திருக்கோயிலாகக் கொண்டருளும் வலிய சாபபாபரணராகிய அவ்வெம்பெருமானை பின்னர் யாதுசெய்தனர்? முறைப்படக் கூறுகவென வினவிய வியாதமுனிவனுக்குப் பிரமதேவன் இன்பமுறக் கூறத்தொடங்கினன் எ - று (௧)

எமபிரானை மறுப்பமீள மீட்குந் தூதாக
டமபிரா னாகிய தான வர்பணிந்
தும்பரார் முாகதிகை யுதவி னானை
பிமபுனபோல வெருணடனை திருமபி னேமெனறா.

(இ - ள்) எம்பெருமானாகிய சிவபெருமான் தடுப்ப, திரும்பிச் செல்லுந் தூதர்கள், தமது தலைவனாகிய திரிபுரனை வணங்கி, சிவபிரான தேவர்கள் தியானிக்கும் (சிந்தாமணி) மூர்த்தியைக் கொடுத்திலா சர்ப்பம்போலக் கோபித்தனர் நாங்கள் திரும்பி வந்துவிட்டோமென்றனர் எ - று (௨)

கேட்டனன வெளளொளி கிளர நகைதன
னீட்டிய தவப்பய னிறுதி யன்மலிற
மூட்டலரி நெறிப் பூலக தனைணைப்பா ய
கோட்டமுற நாமமெனக் குறித்திட டானவன.

(இ - ள்) திரிபுரன (அக்கூற்றை) கேட்டு, வெள்ளிய ஒளி விளங்குமபடி சிரித்து, தேடிய தவத்தின்பயனை முடிவு சோதலால், உச்சிக்கொண்டையுற்று விளங்கிய சூலப்படையோனாகிய சிவபெருமானிடத்திற் கோபங்கொண்டு போர்புரிய ஆலோசித்தனன் எ - று (௩)

பெருவலிச சண்டனை பிரசண்ட னமுதல
வெருவரு தானவ வீரா யாவரும
பொருவறு வரத்துமுப் புரமு மிவ்வயின
மருவுக வெனவவர் வந்து சொக்கனா

(இ - ள்.) மிக்க வலியையுடைய சண்டனும் பிரசண்டனுமுதலிய அஞ்சச் செய்யுந் தானவவீரர்களெல்லோரும சமானமற்ற வரத்தினையுடைய முப்புரங்களும, இவ்விடத்தில் வந்து சேருகவென, அவர்களும் வந்து சேர்ந்தார்கள் எ - று (௪)

போருளா தாயத்து புயகணை டுதிமைத்
திருமபி னினியவரை செப்பி வீராகருக
கிருது பல்வகைச சிறப்புஞ் செயதனன
காருடைக கொடைப்பெருங காதலத் தானவன.

(இ - ள்) போருண்டாயிற்று இனித் தோட்டினவைத் திருங்களென்று கூறி, போர்வீரர்களுக்குச் சிறந்தகிய பலவகைச் சிறப்புகளுஞ் செய்தனன. மேகமும பின்னிடத்தக்க கொடையிற் பெருமை வாய்ந்த கையையுடைய திரிபுரன. எ - று (௫)

ஊருறு நாளினு முவகை யெனமடங
காருறப பூங்கபு லாத்த வீரர்கள

போருறு நாளினைப் புகழ்ந்து நின்றன
ரேருறு திரிபுர னெழுச்சி யாகின்றன.

(இ - ள்) நகரங்கள் பொருந்துங் காலத்தைக் காட்டுவோம் என்றடங்குகளிப்புப்பொருந்த வீரக்கழலகட்டிய போர்வீரர்கள் போர் நெருங்கின்றதைப் புகழ்ந்துகொண்டிருந்தார்கள் அழகு பொருந்திய திரிபுரன் படையெழுச்சிக்கு முன்னாயினான் எ - று (௧)

திரிபுரன் படையெழுஞ் செய்தி புண்ணியன்
அரியய னறியொணா வையனாயகன்
றிரியநந் தியையழைத் தலைப்பிலாத் தம
தெரிசனப் படையெலா மெழுக வென்றனன்.

(இ - ள்) திரிபுரன் (போர்புரியக்கருதி) படையெழுகின்ற செய்தியைக்கேட்டு, பிரமனும் திருமாலும் அறியாத மலரடிகளாகிய சிவபெருமான் பொருந்திய திருநந்தி தேவரை விளித்து, கெடுதலில்லாத நமதுடைய பூதகணங்களோடுந்தொழுதுடைய சேனைமுழுதும் போருக்கெழுக வென்றனர். எ - று (௨)

கூற்றுயிர் குடித்துந்து குழுநர் போரினை
யேற்றனன் றூதலர் வினைகெடாமுடை
யாற்றலசால் பெரும்படை யனைத்துஞ் சேர்கெனச்
சாற்றினன் முரசினிற் றறைந்து நந்தியே.

(இ - ள்) இயமனுயிரைப்பருகிய நமது சிவபெருமானை போர்செய்ய ஏற்றுக்கொண்டனரானபடியால், இப்பொழுது நமதுடைய வலிமிக்க பெரிய சேனை முழுதுஞ் சேருகவென்று திருநந்திதேவர் பேரிகையால் முழக்குவித்தனர் எ - று. (௩)

முரசொலி கேட்டலு மொய்ம்பின் வீரர்கள்
பரசணி கரத்தினா னைம்பொற் கோயின்முன்
விரசினர் தேவர்கள் வியூகங் கொண்டுடு
மரசனு மவ்வழி படர்ந்து நின்றனன்

(இ - ள்) போர்ப்பேரிகையி னொலியைக்கேட்ட வுடனே, வலிமைமிகுந்த வீரர்கள், மழுப்படையேந்திய கையையுடைய சிவபெருமானது அழகிய பொன்மயமாகிய திருக்கோயிலின்முன்னே தேவர்கள் வியூகங்கொண்டு நெருங்கினர்கள் அரசனாகிய திரிபுரனும் அப்பொழுது போருக்கு நெருங்கினான் எ - று (௪)

வேறு

நந்தி நாயக னணிந்த படையினை நோக்கி
யந்தி வண்ணனந் திருமுன்ன ரடைந்தடி வணங்கி
யெந்தை தானையந் தலைவரு மெழும்படைப் பலவும்
வந்துவா னெழுங் கோயில்வாய் தலினமரு மினரால்.

(இ - ள்) திருநந்திதேவர் ஆங்கடைந்த சேனையைக் கண்ணுற்று, அந்திவண்ணராகிய சிவபெருமானது திருமுன்னேயடைந்து, திருவடியைப் பணிந்து, எந்தையே!

அழகிய சேனைத்தலைவரும், மிக்கவலிமையையுடைய பலசேனைகளும் வந்து ஆகாயமளாவிய திருக்கோயிலின் வாயிலிற் பொருந்தினார்கள் எ - று (௧௦)

பூண்ட வாம்பரித் தேரினைப் பூவணைக் கிழவன்
றூண்டி யுய்த்தன னென்றலு முரிபிரா னுயிப்ப
மூண்ட காதலின் முன்னவன் முருந்தின முறுவ
னீண்ட வார்குழ லுமையொடு மேறிடவென வெழுந்தான்.

(இ - ள்) தாவிச்செல்லுங் குதிரைகள் பூண்ட தேரை, தாமரைமலர்ப்பீடத்திலுள்ள பிரமதேவன் செலுத்தினனென்று சொல்லவும், முதற்கடவுளாகிய சிவபெருமான், மயிலிறகின் அடிபோன்ற வெண்மைவாய்ந்த தந்தபந்தியையும் மிகநீண்ட கூந்தலையுமுடைய உமாதேவியாரோடும் தேவர்களுடைய துன்பத்தைக்கெடுக்க அதிகரித்த ஆசையுடன் விரைவாக வெழுந்தனர். எ - று (௧௧)

அணிபெற்ற பாதுகை யடியிணை யிணைதொடக்கிப்
பணிபெற்ற பூணாரந் துயல்வரப் பலகடை கடந்து
மணிபெற்ற கோபுர வாயதன் முன்வந்து வானளக்கு
மணிபெற்ற தேரினை யிவர்ந்தனன் வரலொலித்தன சங்கம்.

(இ - ள்) அழகிய பொன்னாலாகிய பாதுகையைப் பாததாமரைகளிரண்டிலுந் தொடுத்து, சர்ப்பமாகிய அழகிய ஆபரணமானது திருமார்பிலசையப் பலகடைமேல் நடந்து, நவமணிகளிழைத்த பொன்னாலாகிய திருக்கோபுரவாயிலின் முன்னேவந்து, ஆகாயமளாவிய அழகியபொற்றேரை யாரோகணித்தனர்; சங்கங்கள் முழங்கின எ-று (௧௨)

வெற்றி வானவர் முழுவது மிலங்குதேர்க் குருவா
யுற்ற மாட்சிமைக் கேற்புற வொளிக்கலை முழுது
முற்று நாண்மதி முடித்தது போன்மென முடிமேற்
கற்றை யிரங்கதிர் காலுற்றுக் கவித்தனன் கவிகை.

(இ - ள்) வெற்றி பொருந்திய தேவர்களியாவரும் பிரகாசிக்கின்ற தேரினுருவமாகப் பொருந்திய மாட்சிமைக்கு ஏற்புறும்படி, ஒளிசெய்கின்ற கலைகள் முழுவதும் [பதினாறும்] முதிர்ந்துள்ள உவாசந்திரனை முடித்ததுபோலுமென்று சொல்லும்படி, முடியின்மேலே வெள்ளியகுடையானது கவித்துக்கொண்டு குளிர்ந்த கற்றையாகிய கிரணங்களைக் கக்கியது எ - று

கலைமுழுதும் முற்றும் நாண் மதி - எல்லாக்கலைகளோடும் நிறைந்துள்ள பூரணசந்திரன் (௧௩)

மான மானினபின் னேகிடந் தலைந்தநா மின்று
மான வானெதிர் மருவுதல் பெற்றன மேமென
ஞான வோகையா லெழுந்தெழுந் தாடுவ போன்ற
கான வார்குழன் மாதரா ரிரட்டுவெண் கவரி.

(இ - ள்) வாசந்தங்கிய நெடிய கூந்தலையுடைய மாதர்கள் இரட்டுகின்ற வெள்ளிய சாமரைகள் மானத்தையுடைய மானின் பின்னே யிருந்து அலைந்த நாம் இப்போது ஆகாயத்தை நோக்கி எதிரேபொருந்துதல் பெற்றோமென்று உண்டாகிய களிப்பினால் எழுந்தெழுந்து கூத்தாடியதுபோன்றன. எ - று. (௧௪)

அழுந்து பட்டவே ழூழியி னகன்றதன் கருணை
கொழுந்து பட்டிக லவுணன்பாற் கூடலு மாமென
றெழுந்து பட்டபுன் சினவெரி யீட்டுவார் போலச்
செழுந்து பட்டசார் தாறழிகள் சிலரெடுத் தசைத்தார்.

(இ - ள்.) ஆழ்ந்தடங்கிய சத்தசமுத்திரங்களைக் காட்டிலும் அதிகரித்த தமது கிருபையானது மிகுந்து, வலிதங்கிய திரிபுரனிடத்திற் கூடுதலுமுண்டாமென்று, சிறிது சிறிதாக எழத்தக்க கொடிய கோபமாகிய அக்கினியை யெழுப்புபவர்களைப் போல, செழுமைபொருந்திய விசிறிகளைச் சிலரெடுத்து அசைத்தார்கள் எ - று.

முளைத்தெழுந் தத்தே பொன்றுளிர் மொய்மணித் தேரின்
வளைத்த வாரிதிரை யாகிய வாருதி நின்றுந்
திளைத்தெழுந் திடு திரைகளே யாமெனச் சிலரால்
விளைத்த வெள்ளொளி வெள்ளைகள் வீசிடப் படுவ.

(இ - ள்) முளைத்துத் தோன்றியதையே யொத்துப் பிரகாசிக்கின்ற, நெருங்கிய நவமணிமயமான தேரிற்கட்டிய நெடிய திரைச்சீலையாகிய கடலினின்றும் மேற்பட்டெழுந்த அலைகளேயா மென்று சொல்லும்படி, வெள்ளொளிதங்கிய வெண்பாவாடைகள் சிலகணங்களால் வீசிடப்பட்டன எ - று.

வெண்படாம் வீசுதல் ஓர் உபசாரமாம். (௬௬)

மிண்டு முப்புர நீறிட விமலனே வுதலாற்
பண்டை நம்பத நாமினிப் படாகுது மெனவுட்
கொண்ட வோகையின் வாளராக் குலங்க ளாடுவ போ
லண்டர் போற்றநின் றசைவன வாலவட் டங்கள்.

(இ - ள்) மதத்தாற் பிழைபட்ட முப்புரங்களை நீறுபடுத்தச் சிவபெருமான் எழுந்தருளுவதால், பழைமையாகிய நம்முடைய பதவியை [நாகலோகத்தை] யடைவோமென்று மனதிற்கொண்ட ஆசையுடன், ஒளியநாககூட்டங்கள் கூத்தாடுவன போல, தேவர்கள் துதிசெய்யும்படி ஆலவட்டங்கள் அசைந்தன எ - று.

மிண்டு - மதத்தாற் பிழைபடுதல் (௬௭)

உடைய நாயக னொருகணை யாலழித் திடுமு
னடைய லாரெயி லகத்தெழி னோக்குது மென்றாத்
தொடைவி ராந்தணிக் கொடிமிசைச் சுரர்கொடி போற்ற
விடைவி ராவிநின் றசைந்தது விண்ணிடை விளங்க.

(இ - ள்) (நம்மை அடிமையாக) உடைய சிவபெருமான் ஒரே கணையினால் அழித்துவிடுமுன்னமே, பகைவருடைய மும்மதில்களினுள்ளுள்ள அழகினைக் காண்போமென்று, மலர்மாலைகட்டிய ஒப்பற்ற கொடிகளின் மேலே, தேவர்களுடைய துவசங்கள் போற்றும்படி இடபமானது நின்று ஆகாயத்தில் விளங்க அசைந்தது. எ - று.

படக மாகுளி சல்லரி பணைகிணை கல்ல
வடமு ழாக்குடப் பறைகர டிகைமணி முரசந்

துடித டாரிதண் ணுமைகுளிர் துநதுமி தகைகை
கடிசெய் மொநதைதொண் டகமிடக் கைதரு ணிசசம்.

(இ - ள்.) படகம் - ஆகுளி - சலலரி - பணை - கிணை - கலலவடம் - முழவு - குடப்பறை - கரடிகை - அழகிய முரசம் - துடி - தடாரி - தண்ணுமை - குளிரநத ஓசையையுடைய துநதுமி - தகைகை - காவலைச்செய்யும மொநதை - தொண்டகம் - இடைக்கை - தருணிச்சம. எ - று. (கக)

பமபை தூரியம் பாணடிலகைப படலிகை பணிலந
துமபு திரநரம புடையயாழ் துளைபடு கருவி
கமபி யாதெழு வஙகியங காகளம பீலி
யிமப ராரபல வியஙகளு மியமபின கணஙகள்.

(இ - ள) பமபை - தூரியம - பாணடில - சிறு படலிகை - பணிலம - முடியற்ற நரமபுடைய வீணை - துளைக்கருவிகள - அடஙகாதெழும ஒலியையுடைய வஙகியம் - காகளம் - பீலி - இவைனும இவவுலகிற பொருநதியபலவாததியஙகளையுஞ் சிவகணஙகள் முழக்கின. எ - று (உ0)

கழுகக டைபபடை முசுணடி சககரமபிண்டி பால
மெழுநகு யஙகதை முசலஙகப பணமிலை ஞாஙகா
மழுககள் வசசிரங கேடகம வாள்சிலை யமபு
கொழுக்க லபபை வேதினங கவண் குளிரி நீள் சலாகை.

(இ - ள) கழுககடை - முசுணடி - சககரம - பிணடி - பாலம-எழுக்குயம் - கதை - முசலம - கபபணம - அசசவடிவான வேல - மழுககள - வசசிரம - கேடகம - வாள் - வில - அமபு - கொழு - கலபபை - வேதினம - கவணை-குளிரி - நெடிய சலாகை. எ - று. (உக)

பாச மஙகுச முசலஞ்சூ லமபல குநதம
பூசன மலகிய சுரிகையா யுதமபுளள மிட்டி
வீச தணடமென றுரைததிடு வெயயபல படையும
பேச ருநதிறற பூதாகள பிடிததன ராரததார.

(இ - ள) பாசம - அஙகுசம - முசலம - சூலம-பலமுடைய குநதம-போாத்தொழின்மிக்க சுரிகை யாயுதம - புளளம - ாட்டி - வீசததகக தணடாயுதம என்று சொலலபபட்ட கொடிய பலஆயுதஙகளையும சொலலுதறகரிய வலலபமுடைய பூதகணத தலைவாகள பிடிதது ஆரவாரிததாாகள எ - று
பிடித்தனா - முற்றெசசம். (உஉ)

வேறு.

இலகிய வெழுபத தெணணூ யிரமெனுங் கோடி வெள்ள
வலிகெழு பூதா சூழ வாாசிலை யிலகக னெனனு
மொலிகெழு வீர னையஙகை யொருவனு லருளபெற் றுங்குப்
பலபடை தமகது முனனே படாநதனன கொடிஞசித் தேர்மேல.

(இ - ள) விளஙகிய எழுபததெணணூயிரஙகோடி வெளளமென்னுந் தொகையையுடைய வலிமைமிகக பூதகணஙகள புடைசூழ்நதுவர,நெடியவில்லேநதியஇலக்கனென்னுங் கீாததிமிகுநத வீரனொருவன, ஐநது திருக்கரங்களையுடைய ஒப்பற்ற

கணேசப்பெருமானால் அருளபுரியப்பட்டு, பலசேனைகளுக்கும் முற்பட்டு, கொடிஞ்சியுடைய தேரிலேறிக்கொண்டு சென்றனன் எ - று.

கொடிஞ்சி - தேருறுப்புகளிலொன்று.

இலக்கன - கணபதியின மூத்தமகன். இளையவன் இலாபனெனப்படுவன். ()

ஏதமி லாத வெண்ணா யிரமெனுங் கோடி வெள்ளப்
பூதர்கண் மருங்கு சூழப் பொறித்தழ லுமிழ்மா லிருங்
கோதைவண் சிலைக்கை வீர பத்திரன் கோபமூள
மாதிர நடுங்க வாமான் மணிப்பொலன் றேரிற் சென்றான்.

(இ - ள்) குற்றமில்லாத எண்ணாயிரங்கோடி வெள்ளத்தொகையாகிய பூதகணங்கள் பக்கலிற் சூழும்படி அங்கினிப்பொறிகளைக் கக்கும் மாலைசூடிய வளமமைந்த வில்லேந்திய கையையுடைய வீரபத்திரக்குரிசில், கோபமிகரிக்கவும், திசைகள் நடுங்கவும், காற்றுப்பசுவைப் பூட்டிய அழகிய மணிகள்பதித்த (வேரோ) தேரின்மேலேறிச் சென்றனர் எ - று (௨௪)

கூரயி லேந்தி நாலா யிரமெனுங் கோடி வெள்ளச்
சாரதர் மருங்கு சூழச் சண்முகப் பெருமா னீலப்
பாரச லத்தின் மீது பருதிவந் தெழுந்தா லென்னப்
போரணி சிறகர்ப் பீலிப் பொறிமயி லூர்ந்து சென்றான்.

(இ - ள) கூர்மைபொருந்திய வேலாயுதமேந்தி, நாலாயிரங்கோடி வெள்ளத்தொகையாகிய பூதர்கள் புடைசூழ, சுப்பிரமணியக் கடவுள், நீலமாகிய பரப்பையுடைய மலையின் மேலே சூரியன் வந்து தோன்றினாற்போல, போர்த்தொழிலையுடைய அழகிய சிறகையும், பிளவுபட்டவாலையும், புள்ளிகளையுமுடைய மயில் வாகனமூர்ந்து சென்றனர் எ - று

சண்முகன - அறுமுகக்கடவுள், முருகன (௨௫)

வேறு

சிறந்த தேசின்முப் பத்துமுக் கோடிதே வர்களும்
விறந்த வேனைவா னவர்கள்விஞ் சையர்முதற் பலரும்
புறந்தொ டர்ந்தெழப் பூரணன் அருள்கொடிந் திரனும்
மறந்த ழைத்தநாற் கோட்டுவா ரணங்கடாய் நடந்தான்.

(இ - ள) மேம்பட்ட கீர்த்தியையுடைய முப்பத்துமூன்றுகோடி தேவர்களும். வலியமைந்த பிறதேவர்கள் வித்தியாதரர் முதலானோர் பலரும் பக்கலிற்றொடர்ந்து வரும்படி, விநாயகப்பெருமானுடைய திருவருள்பெற்ற இந்திரனும் கொலைத்தொழில்மிக்க நாற்கொம்பினையுடைய (ஐராவதமென்னும் வெள்ளை) யானையின் மேலேறிச் சென்றனன். எ - று (௨௬)

கண்ட னந்திமா காளன்குண் டோதரன் கொற்றங்
கொண்ட முண்டிகோ கன்னனே கசகன்னன் முதலா
மண்டு வீரர்கள் மலிபெரும் பூதர்க ளோடு
மண்டர் நாயக னணிமணித் தோப்புறஞ் சூழ்ந்தார்.

(இ - ள்.) கண்டன் - நந்தி - மகாகாளன் - குண்டோதரன் - வெற்றிபொருந்திய முண்டி - கோகன்னன் - கசகன்னன் முதலாகிய நெருங்கிய (பூத)வீரர்கள்) (வலி)

மிக்க பெரிய பூதசைநியத்துடன், தேவநாயகனாகிய சிவபெருமானுடைய அழகிய நவரத்தினமயமான இரதத்தினபக்கலில (கூட்டமாக) மொய்த்தார்கள். எ - று. (உஎ)

உமைம ணாளரோ ளருளினா லுற றநான கடவ
விமைய வோங்கல்பல வரையொடு மெழுந்துசெல் வதுபோற
சமைவி ராவுபல் தேரிடைத் துணைந்துசென் றன்று
வமையு மாமறைப் புரவிபூட் டியவவி ரணித்தேர்

(இ - ள்) உமாதேவி தலைவராகிய சிவபெருமானுடைய கிருபையால், நான செலுத்த, இமயமலையானது பலமலைகளோடும எழுந்துசெல்வதுபோல சிறந்த வேதப்புரவிகட்டிய பிரகாசிக்கின்ற அழகிய தேரானது சமைபொருந்திய பலதேர்களின நடுவே விரைந்துசென்றது எ - று.

நான என்றது கூறும்பிரமன தனனை. (உஅ)

புண்ணி யன்பொலந் தேர்மணிக் காலொடு புனிதந
நண்ணி ருங்குறட் பூதர்க ணலந்தருங் காலு
மன்னு புண்ணியத் தாலனு வடிவமா யவனி
விண்ண மேறுவ தொத்தது விரைந்தெழு பூழி.

(இ - ள்.) விரைந்தெழுகின்ற புழுதியானது, புண்ணியசொரூபியாகிய சிவபெருமானுடைய பொற்றேரின அழகிய காலும, புனிதம்பொருந்திய பெரிய பூதகணத் தலைவர்களது நலந்தங்கிய காலும்பொருந்திய புண்ணியவசத்தால, பூமியானது அணுவடிவமாகி ஆகாயத்திற்கு ஏறிச்செல்வதையொத்திருந்தது. எ - று. (உக)

தேவ ராவருந் திரண்டொரு தேரென நம்பால
மேவி னார்வ ரிடங்களு மேவலு மாமென
றோவி லாவிழை வாலவிரைந் தெழுந்தது மொக்கும
பாவு பாருரு வாகிய பரந்தெழு தூளி.

(இ - ள) தேவர்களெல்லாருஞ் சேர்ந்து ஒரு தேர்வடிவாக நம்மிடத்திற்கு வந்தார்கள். (ஆதலின) அவர்கள் வசிக்கும இடங்களை நாம அடைதலுமாகுமென்று, பரந்தபூமியானது கெடுதலில்லாத விருப்பத்துடன பரவியெழுந்த புழுதிமயமாகி விரைந்து மேலே கிளம்பியதையு மொத்திருக்கும எ - று (௩௰)

குடையும பிச்சமும பேணமடா சடையெனக் குலவ
மிடையும வாள்கதிர் வெவிலைவ மீனங்க ளாக
வடையுங் கேடக மாமைக ளாகவார்த் தியவாப்
புடைப சேனைக ளொலிகட லெழுமொத் தனவே.

(இ - ள்) குடைகளும மயிற்பீலிகளும், நுரையையும் பாசடையையும்போன்று விளங்க, நெருங்கியவாளும ஒளிசிய கிரணத்தையுடைய வேலுமாகிய இவை மீனகளாகவும, பொருந்திய கேடகங்கள ஆமைகளாகவுங்கொண்டு, ஆர்ச்சியமுழக்கமுடைய சேனைகள ஒலிக்கின்ற கடல்களேழையு மொத்திருந்தன. எ - று. (௩௧)

சேனை யம்பெருங் கடலிடைத் திரைத்தெழு திரைபோன்
மான மலிகிய பதாகைகள் வயினவயி னசைந்த

மேனி வந்தெழு தூளிநீ ரூகக்கெழு மேக
மான விண்ணவர் சொரிமல ரவைமழை போன்ற.

(இ - ள்.) சேனையாகிய அழகிய பெரிய கடலினடுவே மறிந்தெழுகின்ற அலைகள்போல, மாட்சிமைமிக்க துவசங்கள் இடங்கடோறு மசைந்தன. மேலே யுயர்ந்தெழுகின்ற தூளியாகிய நீரைமொண்டுகொண்டெழுகின்ற மேகத்தைப்போல, தேவர்கள் சொரிகின்ற மலர்கள் மழைபோன்றன. எ - று. (௩௨)

மேக்கு யர்த்திய விழுக்கொடி கூம்பதன் மீது
தாங்கு வலவிடை சார்ந்தமீ காமனாப் புறத்தி
னூக்க மிக்கெழு தேர்களோர் தொள்ளமாத் திகழ
மாக்க லம்பொர வெள்ளமே றோடிய தம்மா.

(இ - ள்) மேலேயுயர்த்திய பெரிய கொடிக்கூம்பினமேலே தங்கிய வலியமைந்த இடபமானது பொருந்திய மாலுமியாகவும், பக்கங்களில், மனஞ்சோராமையோடு மேம்பட்டெழுகின்ற தேர்கள் நகர்கின்ற தெப்பமுதலியவைகளாகவும் விளங்க, சிவபெருமான் ஆரோகணித்த தேரானது பெரிய மரக்கலத்தைப்போல (சேனையாகிய கடலினிடையே) ஓடியது. எ - று. (௩௩)

மனமும் பின்னிட வயப்பரி வீரர்கண் மணித்தே
ரினமும் பின்னிட வெம்பிரா னிரதஞ்சென் றடுப்பக்
கனமும் பின்னிடுங் கனைகுரற் றிரிபுர னறிந்து
சனமும் பின்னிடத் தனிநெடுந் தேர்மிசை யிவர்ந்தான்.

(இ - ள்.) மனவேகமும் பிற்படும்படி, வெற்றிபொருந்திய குதிரைச்சேவகர்களுடைய அழகிய தேர்த்தொகுதிகளும் பின்னிடும்படி, எமது சிவபெருமானுடைய தேரானது (விரைந்து) சென்றுசேர, மேகமும் பின்னிடத்தக்க வெடிபடு குரலையுடைய திரிபுரன் தெரிந்துகொண்டு, தன் சைனியமும் பின்னிடும்படி ஒன்றியாகப் பெரிய தேரின்மேலேறினன். எ - று. (௩௪)

வேறு வேறுசென் றமரினை விளைமினக் கென்று
வீறு சேர்தரு மைந்தர்க்கும் விளங்குமுப் புரர்க்குங்
கூறி யேறுதன் கொடிஞ்சியந் தேரினைக் குழக
னேறு தேரினுக் கெதிருற விடுத்தன னிமைப்பில்.

(இ - ள்) வலிதங்கிய புதல்வர்க்கும் விளங்குகின்ற திரிபுரவாசிகளுக்கும் வெவ்வேறுசென்று போர்புரியுங்களென்று கூறிவிடுத்து, (திரிபுரன்) தன்னுடைய கொடிஞ்சியுடைய தேரை (இமைப்பொழுதில்) சிவபெருமான் ஏறிய தேருக்கெதிரே பொருந்தச் செலுத்தினன். எ - று. (௩௫)

அண்டம் யாவையு மரைக்கணத் தவித்திடு மாண்மை
கொண்ட தானவக் குழாம்படை குடங்கைகொண் டார்ப்பக்
கண்டை யாதிகண் முழங்கவெண் கவிகையார் திகழு
மண்ட மண்டினன் வரவினை வள்ளலார் பார்த்தார்

(இ - ள்) அண்டங்களையெல்லாம் அரைவிநாடியில் அழிக்கும் ஆண்மையமைந்த அசுரர்கூட்டமானது ஆயுதங்களைக் குடம்போன்ற கையிற்கொண்டு ஆர்ப

பரிக்க, வீரக்கழல் முதலியன வொலிசெய்யவும், குடைமுதலியன நெருங்கவும் (திரி புரன்) வருவதைச் சிவபெருமான் கண்டனர். எ - று. (௯௬)

> நிணத்தின் மூழ்குவே லேந்துதம் வீரர்க ணெடுந்தோள்
> மணத்தல் செய்தக்க நுதியை மாற்றுதற் பொருட்டோர்
> கணத்தி னீற்றுறும் படைக்கரந் திருந்துங்கண் ணுதலார்
> குணத்தின் மேம்படுந் திரிபுர னொடும்போர் குறித்தார்.

(இ - ள்) (எதிர்த்த பகைவர்களுடைய) நிணத்திலே குளிக்கும் வேற்படை யேந்திய தமது வீரர்களுடைய நெடிய தோளிற்பொருந்திய தினவைமாற்றுதல் காரணமாக, ஓர் விநாடியிலே சாம்பராக்கத்தக்க ஆயுதம் தமது திருக்கரத்திலிருந்தும், நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமானை, போர்புரியும் குணத்தினமேம்பட்ட திரிபுர னுடன் போர்செய்யக் கருதினர் எ - று. (௯௭)

> வார மாகிய கணேசனை மதித்தம தேசர்
> பார மேருவிற் பங்கயச் செங்கையிற் பிடித்தார்
> வீர மூர்முப் புரனுமத் தேவனைத் தொழுது
> கோர மாகிய கொடுமரங் குடங்கையி லெடுத்தான்.

(இ - ள்) தேவதேவராகிய சிவபிரானார் தமக்குரிமையாகிய கணேசப்பெரு மானைத் தியானஞ்செய்து, பாரமுள்ள மேருமலையாகிய வில்லைத் தாமரைமலர் போலுஞ் சிவந்த திருக்கரத்திற்றாங்கினர். வீரவானான திரிபுரனும் அக்கணேசப் பெருமானைப் பணிந்து, பயங்கரமாகிய தனவில்லை அங்கையிலெடுத்தனன். எ - று

> விரைந்து கைந்தவெண் டும்பைசூ டினரிரு வோருங்
> குரைந்து நிந்தவார் சிலைப்படு நாணொலி கொளுத்த
> வரைந்து ளங்கின வேழுமவ் வாருதி யேழுந்
> தரைபி ளந்தன கிழிந்துசாய்ந் தனவண்ட முகடு.

(இ - ள்) வாசநெருங்கிய வெள்ளிய தும்பைமாலையை இருவருஞ் சூடிக் கொண்டு, ஒலிபொருந்திய நெடிய வில்லினிடத்திற் பொருந்த நாணொலியெழுப்ப [குணத்தொனிசெய்ய] மலைகள் குலுங்கின கடல்களேழுங் கலங்கின பூமிபிளவுற்றது அண்டத்துச்சி பொடிபட்டுச் சாய்ந்தன எ - று (௯௮)

> தருக்கள் வீழ்ந்தன வீழ்ந்தன தடஞ்சிறைப் பறவை
> கருக்க ரைந்தன வுதிர்ந்தன ககனவா னுடுக்க
> ளிருக்கு மெண்டிசை யிருவகை நாகமு மிளைந்த
> முருக்கு வண்சிலை பூட்டுநாண் முழங்கிய வொலியால்.

(இ - ள்) வண்மைதங்கிய விற்களை வளையும்படி பூட்டிய நாணினது முழங்கிய ஓசையால், மரங்கள் விழுந்தன. பரந்த சிறகையுடைய பறவைகள் விழுந் தன கர்ப்பங்கள் கரைபட்டன ஆகாயத்திலுள்ள பெரிய நட்சத்திரங்கள் (அதிர்ந்து) நிலமிசை உதிர்ந்தன. எட்டுத் திசைகளிலிருக்கும் இருவகை நாகங்களுந் துன் புற்றன எ - று.

இருவகைநாகம்—பாம்பு - யானை. அஷ்டகஜங்கள் - ஐராவதம் - புண்ட ரீகம் - வாமனம் - குமுதம் - அஞ்சனம் - புஷ்பதந்தம்-சார்வபூமம்-சுப்பிரதீபம் என்

பண. இவை கிழக்குமுதல் வடகிழக்கீறாக முறையே நிற்கும் அஷ்டநாகங்கள் - வாசுகி - அநந்தனன் - தக்கன் - சங்கபாலன் - குளிகன் - பதுமன்-மகாபதுமன்-கார்க்கோடகன் என்பன. இவையும் முறையே கிழக்குமுதலாக எண்டிசைகளிற் பூமியைத்தாங்காநிற்குமென்பர். (௪௰)

பின்கொ டுத்தவா தூணியிற் பெய்தபால் கணையு
முன்கொ டுத்திட முடங்கிய தொருகை மற் றொருகை
முன்கொ டுத்தவில் பின்கொடுக் கிடமுன்னே நிமிர்ந்த
வென்கொ டுத்துமாற் றரியபோ ரிருவரு மியற்றார்.

(இ - ள்) பின்பக்கலிலுள்ள கொடிய அம்பறாத்தூணியிற் பெய்யப்பட்ட பாண அத்திரங்களையும் முன்னே கொடுக்கும்படி முடங்கியதாகிய ஒருகையும், முன்பக்கலிலுள்ள வில்லைப் பின்னே கொடுக்கும்படி முன்னே நிமிர்ந்தியதாகிய மற்றொருகையுமாக, எதனாலும் நீக்க அரியபோரை இருவருஞ் செய்தார்கள். எ - று (௪௧)

முருக னேவொடு கெதிர்த்தனன் முதிர்பிர சண்டன்
பொருவி னந்தியோ டமர்த்தனன் பொருதிறற் சண்டன்
செருவ லாரியோ டேற்றனன் றிரிபுர னமைச்சன்
வருசயந்தனோ டெதிர்த்தனன் மதனெனு மைந்தன்.

(இ - ள்) வலிமிக்க பிரசண்டன் முருகக்கடவுளுடன் வந்தெதிர்த்தனன். போர்செய்யத்தக்க வல்லமையுடைய சண்டன் ஒப்பில்லாத நந்தியோடுபோர்செய்தனன். திரிபுரனுடைய மந்திரி போர்செய்யத்தக்க வலாரியாகிய இந்திரனோடெதிர்த்தனன். மதனென்னும் பெயரையுடைய (அத்திரிபுரன்) மகன் சயந்தனோடெதிர்த்தனன். எ - று

சயந்தன் - இந்திரன் மகன்

மதன் - திரிபுரன் மகன் (௪௨)

ஆல மேயென வழன்றுபோ னினருநிலைப் புராந்த
கால கூடனும் பட்டகத் தனைக் கலந்தமர் புரிந்தான்
சீல வீரபத் திரனொடு மிருப்பெயிற் செலுத்திக்
கோல வச்சிர தமிட்டிரன் குறிப்பினொடுமே போர்.

(இ - ள்) காலகூடனென்பவன் ஆலாலம்போலவே கொதித்துப் போன மதிலைச் செலுத்தி, புட்பதந்தனை யெதிர்த்துப் போர்செய்தனன். அழகிய வச்சிர தமிட்டிரனென்பவன் இரும்புமதிலைச்செலுத்தி, நேர்ந்தகிய வீரபத்திரரோடு பெரும் போர் செய்தனன். எ - று

புஷ்பதந்தர் - இவர் விநோதமாகச் சிலமுனிவருடன் நாத்திகம்பேசின பாவத்தைப் பரிகரிக்கும்படி தமது பற்களைக் களைந்து மலராகப் பாவித்துச் சிவார்ச்சனைசெய்ய, அவர் பத்திக்கிரங்கிய பரமபதி அவர்க்குக் காட்சிதந்து புஷ்பதந்தரென் நாமமும், இழந்த பற்களை மீண்டும் பெறுகையும் அநுக்கிரகித்தனரென்பது புராண சரிதம். (௪௩)

மள்ளர் போற்றிட வீமகாயப்பெயர் மன்னன்
வெள்ளி மாமதி லூர்ந்துபோய் விநாயகர் மைந்தன்

றன்னு ருமிற விலகுகனைச் சாரத்தன னவன்பா
லுள்ள வீரருட் புருசுண்டி யுருத்துமே லடர்ந்தான.

(இ-ள்.) போர்வீரர்கள் துதிசெய்யும்படி வீமகாயனாகிய பெயரையுடையவன் பெரிய வெள்ளிமலையைச் செலுத்திக்கொண்டு சென்று விநாயகக்கடவுள் குமாரனாகிய நீக்கப்படாத வல்லபமுடைய இலக்கனை யடைந்தனன். அவனிடத்துள்ள வீரர்களிலே புருசுண்டி யென்பவன் கோபித்துப் போருக்கு மேற்கொண்டான். எ-று.

கண்டனாதியாங் கணத்த லைப்படைத் தலைவர்
மிண்டு தானவன் விறற்படைத் தலைவரோ டெதிர்த்தார்
மண்டு பூதர்கண் மற்றவன் வயவர்க ளோடு
தண்ட மாதிகொள் தண்டமா திகளொடு சமர்த்தார்.

(இ-ள்.) கண்டனமுதலாகிய சிவபெருமானுடைய சேனைத்தலைவர்கள், மதத்தாற் பிறழும் திரிபுரனுடைய வலிய சேனைத்தலைவரோ டெதிர்த்தார்கள். நெருங்கிய பூதவீரர்கள் அவனுடைய போர்வீரர்களோடு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கினவர்களுக்கு தண்டமுதலியவற்றைத் தாங்கினவர்களாக [சமானஸ்தர்களாக]ப் போர் செய்தார்கள். எ-று. (௪௫)

வேறு.

வாளோச்சுவர் கணையுந்துவர் வடிவேல்பல வெறிவா
ராளொட்டற வேழத்திர ளடுவார்பரி தெறுவார்
தாளொட்டற விரதத்தொகை தடிவாரெதிர் தானை
கேளொட்டற வெறிவார்வினை கிளர் பூதர்க டலைவர்

(இ-ள்.) வலிமை விளங்கும் பூதத்தலைவர்கள் வாளால் வெட்டுவார்கள். அத்திரங்களைச் செலுத்துவார்கள். கூர்மையாகிய பலவேலாயுதங்களைச் செலுத்துவார்கள். யானைத்தொகுதிகளை ஆளுடன் அறும்படி கொல்வார்கள். குதிரைகளைக் கால்களறும்படி யழிப்பார்கள். இரதக்கூட்டங்களை வெட்டுவார்கள். சத்துருசேனை கூட்டத்தோடழிய வீசுவார்கள். எ-று. (௪௬)

பார்ப்பார்விழி வெகுளித்தழல் படுவாரிமை நீயத்
தீர்ப்பார்பல ருயிரைப்பல தேர்ப்பாகரை யடுவா
ரார்ப்பார்கொடி முடிவார்சிலை யறவாளிக டொடுத்
தூர்ப்பார்நெடு மொழிவெஞ்சினஞ் சொல்வார்தயித் தியரே

(இ-ள்) அசுரர்கள் (தேவகணங்கள் செய்யும்போரைப்) பார்ப்பார்கள்; கண்ணிமை தீயும்படி கோபாக்கினியைக் கக்கிப் பலருயிரை யழிப்பார்கள்; பலதேர்ப்பாகரைக் கொல்வார்கள், ஆரவாரிப்பார்கள், கொடியும் கிரீடமும் நெடியவில்லும் அறும்படி அம்புகளைச் செலுத்தி எங்கும் நிறைப்பார்கள், வெஞ்சினமாகிய நெடிய மொழிகளைச் சொல்வார்கள். எ-று

வெஞ்சினம் - கோபாவேசத்தோடு கூறுதல். (௪௭)

தாளற்றன ரரையற்றனர் சடரங்குடர் சொரிய
நாளற்றன ருரமற்றனர் நகையற்றனர் மதுகைத்

தோளற்றனர் முடியற்றனர் சொலலற்றனர் வீரங்
கோளற்றனர் படையிற்படு கொலைவெஞ்சின ரவுணர்.

(இ - ள்) ஆயுதங்களால் வீழ்ந்த கொலைத்தொழிலையுடைய வெவ்விய யானை போன்ற வீரர்கள் காலற்றார்கள் (சிலர்) இடையொடிந்தார்கள் வயிற்றிலுள்ள குடர்கள் சிந்தப்பெற்று வீழ்ந்தார்கள், மார்பிளவுற்றார்கள், பல்லற்றார்கள், வலிதாங்கிய தோளறுப்பட்டார்கள், முடியற்றார்கள், சொல்லற்றார்கள், வீரங்கொள்கை யொழிந்தார்கள் எ - று (௪௮)

நிணமுக்கன குடருக்கன நிணமூளைக ளுக்க
வணர்வெயி றுக்கன மயிருக்கன மலிவிர லுக்க
அணலுக்கன செவியுக்கன அழலுப்பணி யிழியுக்க
பிணமுக்கன கறையுக்கன பெரிதூனுமு முக்க.

(இ - ள்) (இங்ஙனம் இறந்த போர்வீரர்களது) கொழுப்புகள் சிந்தின; மூளை சிந்தின, விளங்கும் மூளையோடு குடல்கள் சிந்தின, வலிவாகிய வெவ்விய தந்தங்க ளொடிந்தன, தலைமயிர் சிந்தின, மிக்க விரல்கள் சிந்தின, கீழ்வாய்கள் சிந்தின, காதுகள் அறுந்தன, நீண்ட எரியுங் கணைகள் விழுந்தன, பிணங்கள் வீழ்ந்தன, உதிரமொழுகின, மிகுதியாகிய ரத்தங்களுஞ் சிந்தின எ - று (௪௯)

ஆடிற்றன யூபம்பல வாடிற்றன பேய்கள்
கூடிற்றன சேனங்கொடி கூடிற்றன நரிகள்
ஓடிற்றன குருதிப்புன லுக்கிட்சுகள் வினைசெய்
பீடுற்றனள் வாடுற்றனள் பிணபாரத் திலமங்கை

(இ - ள்) பல கவந்தங்களாடின, பேய்கள் கூத்தாடின, பருந்துகளுங் காக்கைகளுங் கூட்டங்கொண்டன, நரிகளும் நாய்களுங் கூடின, உதிரவெள்ளமுந் திசைகட்டோறு மோடின, ஜயலட்சுமி பெருமையுற்றனள். பூமிதேவி பிணங்களைச் சுமந்து வருந்தினாள் எ - று

யூபம் - கவந்தம், தலையற்றவுடல (௫0)

இவ்வாறமர் புரிகாலையி லெதிர்பூதர்கள் படையாற்
றெவ்வாகிய வவ்வாளவர் படைமுழுதுஞ் சிதைவுற்ற
அவ்வாறிரு கையோன்முத லானோர்புரி யமரின்
செவ்வாய்மையு மிறைவன்புரி செயலுற்றது மினிகேட்கள்.

(இ - ள்) இவ்விதமாகப் போர்செய்கையில், எதிர்த்த பூதசேனையால் பகைவனாகிய திரிபுரனுடைய சேனைமுழுவதும் சிதைந்ததை அவ்வகையாகப் பன்னிரண்டு திருக்கரங்களையுடைய சுப்பிரமணியக்கடவுள் முதலானவர்கள் செய்கின்ற யுத்தத்தின் திறத்தையும், சிவபெருமான் திரிபுரத்தை யழித்தவகையையும் இனிக் கேட்பாயாக எ - று. (௫௧)

வேறு

தாரகாசுரன் சிங்கமா முகன்றனிச் சூரன்
வீர முற்றுமோ ருருவமா வடிவுகொண் டனையான்
கோர னாகிய பிரமாடன் குபேரனுள் பாங்கர்
வார மாகிய படையெலா முலைந்தா மைந்தன்

(இ - ள்) தாரகாசுரன் - சிறந்தசிங்கமுகன் - ஒப்பற்ற சூரபன்மனாகிய வீரர்கள் மூவரும் மற்றுமோர் வடிவங்கொண்டாற்போன்றவனாகிய பயங்கரமான தோற்றமுடைய பிரசண்டனென்பவன் குமாரக்கடவுள் பக்கலில், உரிமையாகிய படைமுழுவது மழியும்படி போர்செய்தான் எ - று. (௫௨)

கண்டு கந்தவேள் கறுமெனக் கலாபமா மயிலை
மண்ட லங்கொளத் தூண்டிவார் சிலைக்கணை கடைநாட்
கொண்டல் போற்சொரிந் தக்கணத் தளகையிற் கொடியோன்
மண்டு சேனையை யழித்தவ னெதிர்சென் றடுத்தான்

(இ - ள்) முருகப்பெருமான் கண்டு தோகையையுடைய பெரிய மயில்வாகனத்தை மண்டலவடிவாக வளைத்துச்செலுத்தி நெடியவில்லில் அம்புகளை ஊழிக்கால மேகம்போலப் பெய்து அவ்விராணுவத்திற் கொடியோனாகிய பிரசண்டனுடைய சேனையை யழித்து அவனுக்கு நேரேசென்றனர் எ - று. (௫௩)

நேர்ந்து மெய்ப்பிர சண்டனா ரிகணையைத் தாக்கி
யார்ந்த வில்லினைத் தேரினை யழங்குபல் படையை
யீர்ந்து வானவர் படைகளு மிறுத்தனன் செய்யுங்
கூர்ந்த மாயையோ டவனையுங் கணையினாற் கொன்றான்.

(இ - ள்) போர்புரியும் பிரசண்டனுடைய அம்புகளை நிலமிசை விழச்செய்து, பொருந்திய வில்லையும், தேரையும், செலுத்திய பல ஆயுதங்களையும் வெட்டி, சேனைத் திரங்களையு மழித்து, அவன் புரிகின்ற மிக்க மாயையுடன் அவனையும் அம்பினாலே கொன்றனர் எ - று. (௫௪)

சண்ட மாருத மெனப்பொருஞ் சண்டன்சே னைகளைத்
துண்ட துண்டங்க ளாக்கியோர் கடிகையி னந்தி
கொண்ட கொண்டபல் போரையுங் குமைத்துமுக் கணையா
லண்ட ரார்த்திடச் சண்டனா ருயிரையு மழித்தான்.

(இ - ள்) பெருங்காற்றுப்போலப் போர்செய்யுஞ் சண்டனுடைய சேனைகளை, நந்தியானவர் ஓர் விநாடியில், துண்டதுண்டங்களாகச்செய்து, அவன்செய்த பலவகைப் போர்களையு மழித்து, மூன்று பாணங்களால் அமரர்கள் ஆர்ப்பரிக்கச் சண்டனுடைய அரிய உயிரையு மழித்தனர் எ - று.

சண்டம் = வேகம். (௫௫)

புட்ப தந்தனும் பறக்கும்பொன் மதிலினார் தும்பைக்
கட்பு ரந்தொடைக் காலகூ டனார்படை விலக்கி
விட்பு லந்தடந் தேர்திரித் தமர்த்துப்
புட்ப தந்தனைங் கணையினா லவனுடல் பொடித்தான்.

(இ - ள்) பறவை பறந்தாற்போலப் பறந்துசெல்லும் பொன்மதிலேறிய அழகிய தும்பையாகிய தேன்சொரியும் பசிய மலர்மாலையையணிந்த காலகூடனுடைய சேனைகளையகற்றி, ஆகாயத்திலே தன்னுடைய விசாலமான தேரைத் திரியச்செலுத்திப் போர்செய்து அவனுடலைப் புட்பதந்தன் ஐந்து அத்திரங்களாற் பொடிசெய்து கொன்றனன் எ - று. (௫௬)

வெள்ளி யிஞ்சியோ டெரித்திடும் வீமகா யனையோன்
தெள்ளி லப்பல போர்செய லியற்றிமெய் யிரத்தந்
துள்ளி வீழ்ந்துறா ப்புருசண் டிநாற் கணையா
லள்ளி யுண்டன னத்தகு மவுணனா ருயிரை

(இ-ள்) வெள்ளிமதிலோடெரித்த வீமகாயனை யடுத்து, இகழ்வில்லாத பலவகைப் போரைச்செய்து, உடலினின்று உதிரமானது குதித்தோடி யொழுகும்படி, புருசண்டியென்பவன் நான்கு கணைகளால் அந்தத் தகுதியாகிய அசுரனுடைய அரிய வுயிரையள்ளிப் பருகினன். எ-று (௫௭)

இருப்பு நொச்சியோ டெரிந்தகைச் சிரத்தமிட் டிரனைப்
பொருப்பு நேர்பொலந் தேரொடு பொருந்துநாற் கணையாற்
செருப்பினி மேலென வவுணர்க் கெருமச் செகுத்தான்
விருப்பின் வேள்வியி லமரரா ருயிருண்ட வீரன்.

(இ-ள்) (தக்கனுடைய) யாகத்தில் ஆசையோடு தேவர்களுயிரைக்கொன்ற வீரபத்திரக்கடவுள், இருப்புமதிலோ டெரிந்த வச்சிரதமிட்டிரனைப் போரை, மலையையொத்த தேருடன் போர்செய்து, நான்கு பாணங்களால் பின்னே போரேதென்று சொல்லும்படி, அவுணர் அச்சமடையக் கொன்றனன். எ-று (௫௮)

வச்சி ரத்தினா லிந்திர னவுணன்மந் திரியைக்
கைச்சி ரத்தையோ டளவில்போர் கண்டுபுள் ளெருவை
நச்சி ரத்தநீ ரொழுகிட நகைமணி முடிசே
ரச்சி ரத்தினை யரிந்தன னணிந்தனன் வாகை.

(இ-ள்) இந்திரனைவென்ற திரிபுரனுடைய மந்திரியைவச்சிராயுதத்தைக்கொண்டு, கைச்சிரத்தையுடன் அளவில்லாத போர்செய்து, பறவைகளும் கழுகுகளும் விரும்பத்தக்க உதிரநீரொழுகும்படி, பிரகாசிக்கின்ற மணிகள் பதித்த கிரீடமணிந்த அவனுடைய சிரசையரிந்தனன், வெற்றிமாலையணிந்தனன். எ-று (௫௯)

சயந்தன் முப்புரன் றனயனோ டெதிர்ந்தவன் சமர்த்து
வயந்த யங்கிடக் கைப்படை போக்கிமெய் வடிவேல்
புயந்து மேல்வரும் பொருநர்கள் சிரங்களும் புரட்டி
வியந்து விண்ணவர் போற்றிட வவனுயிர் விளித்தான்.

(இ-ள்) சயந்தன் திரிபுரன்மகனோ டெதிர்த்து அவனது போர்வல்லமை விளங்கும்படி கையிலுள்ள ஆயுதங்களைச்செலுத்தி, அவனுடலையும், கூர்மையாகிய வேலையும், கோபித்து மேலேவருகின்ற போர்த்தொழிலாளர்கள் சிரங்களையும் புரட்டி, தேவர்கள் களித்துத் துதிசெய்யும்படி அவனுயிரை யழித்தனன். எ-று (௬௦)

சிலைவ ளைத்தமர் புரிதரு திரிபுர னோடு
மலைவ ளைத்தவர் வன்சம ராடிமற் றவன்கைக்
கொலைவ ளைத்தவன் கொடுமரந் துமித்துடன் குழுமு
மலைவ ளைத்தவா ருதிபொருஉஞ் சேனையு மழித்தார்.

(இ-ள்) வில்லைவளைத்துப் போர்செய்யுந் திரிபுரனுடன், மேருமலையை வில்லாக வளைத்த சிவபிரானார் வன்மைதங்கிய போர்செய்து, அவன் கையிலுள்ள

கொலைத்தொழிலைப் பெருக்கிய வலியவில்லைத் துண்டித்து, அவனுடன் கூடியிருக்கும் அலைகள்பொருந்திய சமுத்திரத்தையொத்த சேனையையு மழித்தனர் எ - று.

வாருதி - நீர் உதித்தற்கிடம். (கூச)

வேறு கார்முக மாங்கினன் வெடிபட வார்த்து
நூறு வாளிக ளூறுநூ றாயிர கோடிபபி
னேறு மேறுமா லாக்கிய விறைவனார் கடவுந்
கூறு தேர்மிசைத் தூண்டினன் கொடியபா தகனே.

(இ - ள்) கொடியபாதகனாகிய திரிபுரன் வேறு வில்லையெடுத்து வெடிபடும்படி யாரவாரித்து, பொடிபடுத்தத்தக்க நூறுநூறாயிரங் கணைகளை விநாடியிலே, ஏறத்தக்க இடபமுந் திருமாலேயாகக்கொண்ட சிவபெருமானார் செலுத்தும் (மேற்) சொல்லிய (பூமியாகிய) தேரின்மேலே செலுத்தினன் எ - று (கூஉ)

விடுத்த பத்திர மிமைக்குமுன் விலக்கிவெங் கணைக
டொடுத்து நன்முடி கவசந்தூணிக டொடர்மா னேற
ரடுத்த சேமத்தே ரனைத்தையு மறுத்தன னமலன
படுத்த வேனிலி னொதியென நின்றனன் பதகன்.

(இ - ள்.) திரிபுரன் செலுத்திய அஸ்திரங்களை, புனிதராகிய சிவபெருமானார் இமைகொட்டு முன்னமே விலக்கி, கொடிய பாணங்களைப் பிரயோகித்து, நல்ல கிரீடம் - கவசம் - அம்பறாத்தூணிகள் - தொடர்ந்துசெல்லுங் குதிரைபூட்டிய தேர்கள் - அடுத்துநின்ற சேமத்தேர்கள் முதலிய வெல்லாவற்றையுந் துணித்தனர் (அதனாலே அவன்) மிக்கவேனிற்காலத்து ஒதியமரம்போல நின்றனன். எ - று.

சேமத்தேர் - உதவித்தேர்.

வேனிலினொதியென்றது வேனிற்காலத்து ஒதியமரம் இலைமுதலியன உதிர்ந்து மரமாக நிற்றலின (கூகூ)

முன்னர் நாணிய முப்புரன் முகத்தினை நோக்கி
யென்னை யாளுடை யானினு மெச்சமர் வல்லை
யன்ன தாற்றுதி யகன்றுவா வென்றருள் புரியு
முன்னர் மைந்தர்க ளனைவரு முடிந்தவா கேட்டான்.

(இ - ள்) என்னை யடிமையாகவுடைய சிவபெருமான், தம்முன்னே நாணமுற்றுநின்ற திரிபுரன் முகத்தைப்பார்த்து, இன்னுஞ்செய்யத்தக்க எவ்வகைப்போரில் நீ வல்லவன்? அதனை அப்பாற்சென்று யோசித்து விரைவில்வந்து செய்யக்கடவை யென்று திருவாய்மலர்ந்தருளுமுன்னர், தன் புதல்வர்கள் யாவரும் இறந்தமையைக் கேள்வியுற்றனன் (திரிபுரன்) எ - று. (கூச)

வார்த்த தாலெழு மலைத்தை மாற்றினன் மாறு
வீரத் தாலெழு முளத்தினால் விழுமத்தின் மூன்றா
சாரத் தாணிணைந் தானவை சார்ந்தன வைற்றிற
கோரத் தாளொரு மூவராயக் குறுகினின் றெதிர்த்தான்.

(இ - ள்) (புதல்வரிடத்துண்டாகிய) அன்பினாலெழுந்த துன்பத்தை யொழித்தனன். நீங்காத வீரத்தன்மையோடெழுகின்ற மனத்தினால், சிறந்த மும்மதிலகளை

யும் வரங்கருதினன். அவை (அங்ஙனமே) வந்தன. அம்மதில்களிற் பயங்கரமாகிய வடிவோடு தானே மூவராகி நின்று எதிரிட்டனன் எ - று. (௬௫)

திண்ணி தாகிய செருப்புரிந் தெயில்களைச் செலுத்தி
விண்ணிற் பாய்குவன வேலையிற் பாய்குவன மிசையன்
மண்ணிற் பாய்குவன பாதலம் பாய்குவன மாற்றார்
கண்ணிற் பாய்குவன கருத்தினுட் பாய்ந்தன திறலோன்.

(இ - ள்) எல்லோர் மனங்களிலும் பாய்ந்த கொடிய வலியையுடைய திரிபுரன் வலிதாகிய போரைச்செய்து மும்மதில்களைச் செலுத்தி ஆகாயத்திற் பாய்வன; கடலிற்பாய்வன, திசைகளிலும் பூமியிலும் பாய்வன, பாதலத்திற் பாய்வன, சத்துருக்கள்பேரிற் பாய்வன எ - று. (௬௬)

உலக நான்கினைத் தலைப்பெயும் பதத்துமுள் ளுடைந்த
வளவி லண்டமு நடுங்கின நடுங்கின ரமரர்
வலன் விருந்தன மாதிரத் திரண்டுநா கமுமவ்வான்
குலவு மிஞ்சியோ டவுணனன் னைப்போர்தொடுத் தளவில்.

(இ - ள்) நெருங்கிய மும்மதில்களுடன் திரிபுரன் வலியபோரைத் தொடங்கியபொழுது, பதினான்குலகங்களும் உள்ளுடைந்தன கணக்கிலாத அண்டங்களும் நடுங்கின. தேவர்கள் நடுங்கினர் திசைகளிலுள்ள (அஷ்டகஜங்கள் அஷ்டநாகங்கள் என்னும்) இருவகை நாகங்களும் வருந்தின எ - று.

நான்கினைத் தலைப்பெயும் பதத்துளென்றது பதினான்கெனக் கொள்க. (௬௭)

எம்பி ரானுமவ் வண்டேர் வலமிடமுற வியக்கி
யும்பர் மாதிர முதலவை யூற்றுழி யுற்றுக்
கம்ப மாகவன் னுண்புரி மாயையுங் கடந்து
பம்பு போரினிற் பன்னெடுங் காலம்பா ணித்தான்.

(இ - ள்) எமது சிவபெருமானும் வண்மைதங்கிய தேரை வலசாரி இடசாரியாகச் செலுத்தி, ஆகாயந் திசைமுதலிய அனைத்தென்ற இடங்களிற்சென்று, கம்பமாகும்படி அத்திரிபுரன்செய்த மாயையையுங் கடந்து, பல நெடுங்காலம் மிக்க போர்செய்தனர் எ - று.

பாணித்தல் - பொழுதுநீட்டித்தல். போரினிற்காலம் பாணித்தான் என்றது போர்த்தொழிலாற் காலம்போக்கினன் என்பதாம். (௬௮)

இரந்து தாழ்ந்தவர்க் கிமைக்குமுன் றம்மையு மீயுங்
கரந்தை சூடிய கடவுளார் கழல்பணிந் தவுணன்
வரந்தா ராயென வாங்கலுஞ் செய்யுமென் றஞ்சி
யரந்தை வானவ ரமலர்தாள் பணிந்தெழுந் தறைவார்.

(இ - ள்) யாசித்துப் பணிந்தவர்கட்கு இமைப்பொழுதின் முன்னரே, தம்மையுங் கொடுக்கத்தக்க கரந்தைமாலை சூடிய சிவபெருமானது திருவடிகளைப் பணிந்து திரிபுரன் வரத்தை (எனக்குக்) கொடுப்பாயென்று வாங்குதலுமாகுமென்று, துன்புற்ற தேவர்கள் பயந்து, மலரகிதராகிய பரமேசுரரது மலர்போன்ற பாதங்களைப் பணிந்து நின்று சொல்வார்கள் எ - று. (௬௯)

நொடிக்கு முன்னுல கனைத்தையு நுண்பொடி யாக்கு
முடிக்கு நீயிரும் புரனொடு மூண்டுபல் காலம்
வடிக்கும் வாட்படை யாற்சமர் புரிவது வெழுச்சி
பிடிக்கு மோர்விளை யாட்டலாற் பேசின்வே றின்றே.

(இ - ள்) நொடிப்பொழுதிற்கு முன்னே எல்லா வுலகங்களையும் நுண்ணிய பொடியாகச் செய்யுந் தேவரீர் திரிபுரனுடன் எதிர்த்து, கூர்மையாகிய சிறந்த ஆயுதங்களாற் பலகாலம் போர்புரிகின்ற திருவுள்ளமானது, கருதத்தக்கதோர் திருவிளையாட்டல்லாமல், சொல்லுமிடத்தில் வேறில்லை எ - று. (௭௦)

எம்பி ரான்விளை யாட்டினை யாவரே யறிவார்
வெம்பி லாதபோ ரவுணனே மாதவ முடையா
னும்பர் தாதையின் சிரமதன் மடனிவ ருலைய
வெம்பு நின்னெதி ரின்றுபல் போர்விளைத் தலினால்.

(இ - ள்) எம்பெருமானுடைய திருவிளையாட்டை யாவர்தாமறியவல்லவர்? உம்பர்கட்குப் பிதாவான பிரமன்சிரமும் மன்மதனும் இயமனும் அழியும்படி கோபித்த தேவரீர்க்கெதிரே நின்று பலவிதமாகப் போர்புரிந்த தன்மையால் அன்பில்லாத போர் செய்யுந்திரிபுரனே பெருந்தவமுடையவனாயினன். எ - று (௭௧)

யாங்க ணீபுரி போரினை நோக்கலு மாற்றேந்
தேங்கொள் கொன்றையாய் சிறுவரை யவுணனைச் செகுத்து
வீங்கு வாகையை மிலைத்தரு ளாயென விரந்தார்
பாங்கு நின்றவ டானுமப் படிசெய்க வென்றாள்.

(இ - ள்) தேவரீர் செய்யும்போரை அடியேங்கள் பார்க்கவுஞ் சகியோம். தேனொழுகுங் கொன்றைமாலையணிந்தவரே! திரிபுரனையும் அவன் புதல்வனையுங்கொன்று பூரித்த வெற்றிமாலையை யணிந்தருள்வேண்டுமென்று (தேவர்கள்) யாசித்தார்கள். பக்கலில் நின்ற உமாதேவியாரும் அங்ஙனமே செய்கவெனக் கூறினார் எ - று.

வாதி னொவ்வொரு காளிபோற் போரினால் வலிய
கோதை வார்சிலை முப்புரன் கொற்றநீ காணப்
போத வாரமர் புரிந்தன மினிப்புரம் பொடிப்பா
மாது காணடி யென்றுரைத் தனா ருததிவிட மயின்றோன்.

(இ - ள்) பாற்கடலிற் றோன்றிய விடமருந்தியசிவபிரான் (நிருத்த) வாதிலே ஒப்பற்ற காளியைப்போல, போரினாலே வல்லவனாகிய மாலைகட்டியநெடிய வில்லேந்திய திரிபுரன் வல்லமையை, நீ காணும்படி பொருந்திய பெரும்போரைச் செய்தோம் இனித் திரிபுரத்தைச் சாம்பர் செய்வோம். பெண்ணே! பார்ப்பாயாகவென்று (உமாதேவியாரைப் பார்த்துக்) கூறி எ - று. (௭௨)

மாய னாதியோர் மனத்தையு மளவையுங் கடந்த
தூய னாகிய கணேசமந் திரத்தினைச் சொல்லிக்
காயு முத்தலைச் சூலத்தை விடுத்தனன் கண்ணோர்
மேய முப்புரம் பலியொடும் வெந்ததைக் கண்டார்.

(இ - ள்) திருமால் முதலானவர்கள் மனத்தையும் அளவையுங் கடந்த புனிதராகிய கணேசப்பெருமானுடைய மந்திரத்தைச் சபித்து, எரிகின்ற முத்தலை

வேலாகிய சூலாயுதத்தைச் செலுத்தினமையைக் காணுதலானாகி, பொருந்திய திரிபுரமானது பலியுடன் வெந்தமையைக் கண்டார்கள். எ - று.

பலியென்றது திரிபுரனுக்குரிய முதற்பெயர். (௭௪)

ஆற்றல் சான்றவ ராயினுந் தம்மினு மேலான்
மாற்ற லாளரோ டெதிர்ந்துமுய் வாரகொ லோவமரர்
தோற்ற வாண்மையன் புரத்தொடு சூலியன் சினத்தா
னீற்றப் பட்டன னென்னிடி னிலவுவை யகத்தே.

(இ - ள்) தேவர்கள் தோல்வியடைந்த ஆண்மைதன்னையுடையவனாகிய திரிபுரன் தன் முப்புரங்களோடுஞ் சிவபிரானுடைய கோபத்தால் நீறுசெய்யப்பட்டானென்றால், விளங்குகின்ற இவ்வுலகத்தில், வல்லமைமிக்கவர்களாயினும், தம்மைக் காட்டிலும் மேலானவல்லமையுடையவர்களோடு பகைத்தும் பிழைப்பார்களோ? (பிழையார்கள்) எ - று. (௭௫)

கணங்க ளார்த்தன கவித்தன விடைக்கொடி தேர்மேன்
மணங்கொள் கற்பக மலர்மழை சொரிந்தனர் வானோர்
துணங்கை யாடின பேயினந் தொகுகளம் பாடி
யணங்கு தீர்ந்தன ரரிமுத லானவ ரெவரும்.

(இ - ள்) கணங்கள் ஆரவாரித்தன. இடபக்கொடி கவித்தது. தேவர்கள் (சிவபெருமானேறிய) தேரின்மேல் மணம்பொருந்திய கற்பகமலர்மழையைச் சொரிந்தார்கள். பேய்த்தொகுதிகள் துணங்கையாடின. திருமால் முதலியவர்கள் யாவரும் நெருங்கிய போர்க்களத்தைப் பாடித் துன்பொழிந்தார்கள் எ - று.

துணங்கை - இருகையு முடக்கிப் பழுப்புடை யொத்தியாடுமோர் கூத்து. இதனை, "பழுப்புடை யிருகை முடக்கி யடிக்கத் - துடக்கிய நடையது துணங்கை யாகும்"—என்னுஞ் சூத்திரத்தாலறிக.

களம்பாடுதல் பரணியெனப்படும். (௭௬)

எரித்த சூலமீண் டெய்துமுன் முப்புர னிறைவன்
வரித்த பூங்கழற் பதத்திடை வந்தொடுங் கினனால்
விரித்த திக்குடை விமலனுக் கன்றுதொட் டெவருந்
தரித்து ளார்திரி புராரியென் றுயர்தவத் தனிப்பேர்.

(இ - ள்) (திரிபுரனுடன் முப்புரத்தைச்) சுட்டெரித்த சூலமானது திரும்பிச் (சிவபிரானிடம்) சேருமுன்னே, இறைவருடைய அழகிய வீரக்கழல் கட்டிய திருவடியிலே திரிபுரன் வந்தொடுக்கமாயினன். விரிந்த திக்காடையுடைய சிவபெருமானுக்கு அன்றுமுதல் எல்லாருந் திரிபுராரியென்று உயர்வாகிய சிறந்த ஒப்பற்ற திருநாமத்தைத் தரித்தார்கள் எ - று. (௭௭)

யோகி யாயிருந் தியோகமுத் தியையினி துதவிப்
போகி யாய்ப்பல போகமும் புரிந்தருள் புனிதன்
வேகன் போர்புரிந் தழிவியா னென்னிலெவர் போரின்
யூக மாதிக ளழிந்துபோ ருஞற்றுவார் முறையின்.

(இ - ள்.) யோகியாயிருந்து யோகமுத்தியை இனிதாகக் கொடுத்து, போகியாயிருந்து பலபோகங்களையுங் கொடுத்தருள்கின்ற புனிதராகிய சிவபிரான் போர் செய்து அறியாமற்போனால், போரிலே யூகமுதலியவற்றை எவர்தாமறிந்து முறைப்படி போர்புரிவார்கள்? எ - று. (எஅ)

விழுந்து சோர்ந்தவன் பூதர்மேல் விழிக்கடை வழங்கி
யெழுந்து வந்தவர் வணங்கிட வெம்பிரா னீண்டு
கொழுந்து விட்டெழு வெண்கதிர்க் கயிலையைக் குறுகித்
தொழுந்தொ றுங்கட வுளர்க்கருள் சுரந்துவீற் றிருந்தார்.

(இ - ள்.) (போரில்) விழுந்து சோர்வுற்ற வலிய பூதவீரர்கண்மேலே கடைக்கண்ணோக்கஞ்செய்து, அவர்கள் யாவரும் எழுந்துவந்து வணங்க, எமது சிவபெருமானார் திருமபி, கொழுந்துவிட்டெழுகின்ற வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய கயிலையங்கிரியை யடைந்து, தம்மைப் பணியுந்தோறுந் தேவர்களுக்கு அநுக்கிரகஞ்செய்து கொண்டெழுந்தருளி யிருந்தனர் எ - று. (எகூ)

எரியி டத்துநின் றுநடம் பயிலெம்பிரான் றனக்குத்
திரிபு ரத்தவ னவிந்தவந் நாட்டிரு விழாவும்
பரிவு ரப்புரிந் தரிமுதற் பண்ணவர் பலருந்
துரிய தத்தம திருக்கையுற் றுவாழ்ந் தனரால்.

(இ - ள்.) தீயினிடத்து நின்று ஆனந்தத் திருநடனஞ் செய்தருளும் எம்பெருமானுக்கு, திரிபுரனழிந்த அத்தினத்தில் திருவிழாவும் அன்புடன்செய்து, விண்டு முதலிய தேவர்கள் பலரும் பொருந்திய தங்கடங்கள் பெரியபதவிகளையடைந்து வாழ்ந்திருந்தார்கள் எ - று. (அ0)

கனனி மாமதிப் பூரணை கார்முப் புரத்தோன்
மனனு யாருயிர் மாய்ந்துவா னவர்மிகு பயனைத்
துன்னலாலதைப் பாகுளி யென்று சொல்கின்றா
ரன்ன நாளையில் விழாச்செய்வா ரருமபயன் பெறுவார்.

(இ - ள்.) புரட்டாசிமாசத்துப் பூரணைத்தினம் அழகிய திரிபுரனுடைய அரிய வுயிரொழிந்து தேவர்கள் பெருமபயனை யடைதலால், அத்தினத்தைப் பாகுளி யென்று சொல்கின்றார்கள் அந்தத்தினத்திலே (சிவபிரானுக்குத்) திருவிழா செய்பவர்கள் அரிய பயனையடைவார்கள். எ - று. (அக)

அந்த நாளையிற் றத்தம தாற்றலுக் கேற்ப
வெந்தை யார்தமக் கருச்சனை யாதிக ளியற்றிக்
கந்த மார்ந்தநெய் தயிலமொன் றாற்கதிர் விளக்கிட்
டுந்து மன்பினாற் போற்றுவார்க் குறாததீ வினையே.

(இ - ள்.) அந்தநாளில் தங்கடங்கள் சக்திக்கேற்ப, சிவபெருமானுக்கு அருச்சனை முதலியவற்றைச்செய்து, வாசம்பொருந்திய நெய் தயிலமிவற்றில் ஒன்றினால், பிரகாசிக்கின்ற தீபம்வைத்து, தம்மைச்செலுத்தும் அன்பினால் துதிசெய்பவர்களுக்குத் தீவினையானது சம்பந்தப்படாது எ - று. (அஉ)

அனைய கன்னிமா மதிவரு பூரணை யதனிற்
கனையுமவ் வார்கடற் கருவிட மயின்றவன் பூசை

உ

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

அரசகுலசேகர புலவசிகாரத்தினம்

ஆகிய

அதிவீரராமபாண்டியர்

அருளிச்செய்த

கூர்மபுராண மூலமும்

பூருவகாண்டம்.	முதலாஞ்சங்கிகை.	விளம்பி௵ புரட்டாசி௴.

சைவப்பிரசாரணரும், தமிழ்ப்பண்டிதரும்

ஆகிய,

யாழ்ப்பாணம்

நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள்

இயற்றிய உரையும்.

இவை

சென்னை

பிரம்பூர்க் குயப்பேட்டை

வித்தியா ரத்நாகரம் பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டன.

1898.

உரைப்பிரகடனம்.

அகண்டாகார நித்தவியாபக சச்சிதானந்த வஸ்துவாய், சர்வ[illegible]த்தத்துவ சர்வாநுக்கிரக மூர்த்தியாய் விளங்காநின்ற [illegible]பெருமானே அதிபரமாப்தபதி யென்று ஆன்மாக்களாகிய நாமெல்லாம் அறிந்து வழிபட்டுய்யுமாறு மெய்ஞ்ஞான சாதன திவ்வியாமிர்தங்களைப் பொழியுஞ் சத்துவகுண சிவபுராணம் பத்தனுள்ளும் அதிசிறப்புடைத்தாய், பாற்கடல் கடைந்த காலத்திலே, கூர்மவுருவெடுத்து அமுதமளித்த பதுமநாபக் [illegible]வுளால் அமரர் முனிவர்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதாய், இருகண்டங்களையும், கஎ-அ[illegible]ங்களையும், சு000 கிரந்தங்களையுங் கொண்டு சகல வேதாகம சாரங்களையெல்லாம் உள்ளடக்கியதாய் விளங்கும் பெருமை வாய்ந்தது ஸ்ரீ கூர்ம மகாபுராணமேயாம். இதனை ஆரியதிராவிட பாஷாவிற்பன புலவ சிகாரத்தினம் ஆகிய அதிவீரராமபாண்டிய அரசரேறு சொன்னயம் பொருணயங்களோடு அணிநயங்களுந் துலங்கச் செந்தமிழிற் செய்யுள் ரூபமாகப் பெயர்த்தளித்தனர். அதன் பூர்வகாண்டத்திலே, புராணலக்கணம், பரசிவதத்துவம், வருணாச்சிரம தருமம், பிரகிருதி யுற்பவம், பிரமகாலவளவை, சுவேதவராககற்பம், தமோகுணசிருட்டி, பார்வதிதேவி திருவவதாரம், திருமணம், அரசபாரம்பரியம், அந்தகாசுர வாணாசுர சாரூபப்பேறு, சிவலிங்கப் பிரதிட்டை, புலத்தியன்மரபு, இராமகிருஷ்ண லீலாவிபூதி, இராவணவம்சம், சத்திநாம சகஸ்திர மந்திரம், யுகதர்மம், காசிமான்மியம், மனுமரபு, நவக்கிரக மண்டலவளவு, அட்டமூர்த்தி யியல்பு, உலகநிலைமை, வானவர்வாழ்க்கை யாதியவும்; உத்தரகாண்டத்திலே, மாகேசுரபிரபாவம், கிரியை, பாசுபத-சாங்கிய - அட்டாங்கயோகங்கள், சிவஞானமகிமை, சிவசத்தியின்செயல், ஆசமனவிதி, சிராத்தநியமம், நித்தியகர்மவிதி, பொதுவிதி, யாகம், துலாபுருடாதி தானபலம், பாரமேஸ்வரரூபம், விபூதிமகிமை, தத்துவதரிசனம், அசௌசநிர்ணயம், ஆச்சிரமலக்கணம், மகாபாதக பிராயச்சித்தம், சிவபூசாபலம், சலந்தரவதம், திரிபுரதகனம், உபமன்னியர்பேறு, தீர்த்தமகிமை, பிரளயசம்பவம் ஆதியவுமாகிய உலகர்க்கு இன்றியமையா விசேட ஞானங்களையெல்லாம் தெளிவாக எடுத்துக்கூறும் இப்புராணப் பொருளைச் செந்தமிழ்பயின்ற புலவர் தெரிந்து பயனுறுதல்போல, ஏனைய அன்பர்களும் இலகுவிற் றெரிந்து பயனடைவாரென்றெண்ணி, அதன் ஒவ்வோர் செய்யுட்களின் பதங்கட்கும் பிரதிபதங்கள் தோன்ற உரையும், வேண்டும் இடங்களில் இலக்கணக் குறிப்புகளும், ஆசிரிய வசனங்களும், விசேடங்களும் பொருந்த இயற்றிய பதவுரையை, வாங்குவோர்க்கும் எமக்கும் சுலபநிமித்தம் ரூயல் ஆறுபாரங்கொண்ட சங்கியையாக உயர்ந்த கடிதத்தில் பதிப்பித்து, நாளதுமீ முதலாக பிரதிமாதந்தோறும் முதலாந்தேதியில் வெளிப்படுத்தச் சித்தமாயிருக்கின்றேம்.

இந்நூல் சுமார் உரு - சங்கியையிற் பூர்த்தியாகுமென் றுத்தேசிக்கின்றேம். சங்கியையொன்றனை விலை அணா ச-ஆகவும், முற்பணஞ் செலுத்துவோர்க்கு வருடமொன்றுக்கு ரூபா. உ—அ—0 ஆகவும் சந்தா ஏற்படுத்தப்பட்டது. வெளியூரார் நியமிக்கப்பட்ட சந்தாவோடு தபாற்செலவு அணா ஆறும் முற்பணமாக அனுப்புவாராயின், பார்சிட்டோடு சங்கியைகளுங் கிரமமாக அனுப்பப்படும். ஒரேமுறையிற் பத்துப்பிரதி எடுப்பவர்க்கு ஒரு சங்கியை அதிகமாகக் கொடுக்கப்படும். சங்கியை பெறவிரும்பும் அன்பர்கள் இடையில் விடுவரேல் தமக்கும் எமக்கும் நஷ்டமாம் என்பதை ஆரம்பத்திலேயே யோசித்துக் கையொப்பக்காரராகும்படி வேண்டுகின்றேம். வேண்டுவோர் எமக்குந் தெரிவித்துப் பெற்றுக்கொள்க. இஃது இடையூறின்றி யினிதுமுற்றச் சிவபெருமான திருவருளை வேண்டுவோமாக.

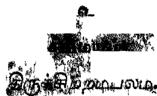
இங்ஙனம்,

நா - கதிரைவேற்பிள்ளை.
21-படைவெட்டம்மன்கோவில்வீதி
சூளை பட்டாளம்போஸ்ட், சென்னை.

1898ஆம் வருடம்
அக்டோபர்மீ 1உ.

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்.	வரி.	பிழை.	திருத்தம்
உ.	கஎ.	பிரயோகவிவாக.	பிரயோகவிவேக.
எ.	உகூ.	களித்.	களித்த.
,,	௩0.	கலங்.	கலங்கி
உஉ.	உகூ.	அரிசந்தானம்.	அரிசந்தனம்.



கூர்மபுராணம்

மூலமும் உரையும்.

வேதாகம உபநிடத சித்தாந்த சாரங்களையெல்லாம் உள்ளடக்கி, உலகத்தின் றோற்றமொடுக்கம், மனுவந்தரம், முனிவராற்றல், அரசபாரம்பரியம், அவர்கள்சரிதம் என்னும் புராணவிலக்கண மைந்தும் வாய்ந்து, வடமொழிக் கடற்கண் விளங்கும் கூர்மபுராணப் பொருளைத் தண்டமிழ்த் தென்மொழியார்க்கு நன்கறிவுறுக்கப் பொருட்டொடர்நிலைச் செய்யுளென்னும் பெருங்காப்பியத்திற் பெயர்த்து யாப்பானடுக்க ஆசிரியன், எடுத்துக்கொண்ட விஃது ஆதிதைவிகம், ஆதியாத்மிகம், ஆதிபௌதிகம் என்னுமிவையிற் றானவருமிடையூறியாவுந்தீர்ந்து இனிது முடிதற்பொருட்டும், முடிந்தது நின்று நிலவுதற்பொருட்டும் எனக்குணமமைந்த விறைவற் காத்தலை வேண்டியதாம்.

காப்பு.

வெண்ணிலாக் கற்றை கான்று விளங்குமோர் பிறைக்கோ டின்றி
யெண்ணிலோர் பாகங் கூந்தற் பிடியென விருந்த வாற்றும்
பெண்ணொரு பாகம் வைத்த பிஞ்ஞக னுருவு காட்டு
மண்ணலங் களிநல் யானை யடிமலர் சென்னி வைப்பாம்.

(இதன்பொருள்)

எண் இல் ஓர்பாகம்-ஒன்றாலும் அளவுபடுத்தற்கரிய திருமேனியி னொருபகுதி, வெண்ணிலாக் கற்றை கான்று விளங்கும் வெள்ளிய சந்திரிகைத் தொகுதியைப் பொழிந்து பிரகாசிக்கின்ற, பிறைஓர்கோடு இன்றி-பிறைச்சந்திரனைப்போன்ற ஒப்பற்ற கொம்பொன்றனையில்லாமல், கூந்தல் பிடிஎன இருந்த ஆற்றல்-பிடாக்க ணுரோமங்கள் செறிதலையுடைய பிடியானைபோல விளங்கிய தன்மையானும், ஓர்பாகம்-மற்றை யொருபகுதி, கோடு இருந்த ஆற்றல்-களிற்றி யானைபோலக் கொம்பொன்றனை யுடைத்தாந் தன்மையானும், பெண் ஒருபாகம் வைத்த பிஞ்ஞகன் உருவு காட்டும்-உமாதேவியாரைத் திருவுருவி னோர்கூறாகக் கொண்ட சிவபிரானது திருவடிவத்தை யிந்தன்மைத்தென்று காட்டியருளாநிற்கும், அண்ணல் அம் களி நல்யானை-பெருமைத்தன்மையும் அழகும் மதக்களிப்புமுள்ள நல்லயானையாகிய விநாயகக்கடவுளது, அடிமலர் சென்னி வைப்பாம் - திருவடிகளாகிய செந்தாமரை மலர்களைச் சிரமீது யாம் சூடுவோம் என்க

கருமந்தொடங்குவோர் யாவராயினும் முதலில் விக்கினகர்த்தா வாகிய வி வுளையே காப்பாக வைக்கவேண்டு மென்றும், வைக்கின் அஃது முட்டின்றி அன்றேலாகாதென்றும் வரம்பெற்ற தலைமையராகலின் இவனும் விநாய டினுன் எனக. உதாரணமு வருமாறு:—

கூர்மபுராணம்.

பார்க்கவபுராணம்-திருவவதாரப்படலம்

முராரி யாதிய தேவர்கண் முதனூறு முழுதுல கினிலுள்ளோர்
விராவி யாதொரு காரிய மாயினும் விளங்குறச் செயவென்றே
பராவி யுன்னருச் சனைசெய்வோர் மனத்துறு பானமைதந் தருளுமன்னன
பிராது செய்பவா காரிய மூறுசெய் திடுதியென் றிவைசொல்வான

சத்தி யொருகூறாகவும், சிவம் ஒருகூறாகவு மமைந்துள்ள அர்த்தநாரீசுர வடிவம் போல, ஒருபாகம் கொம்பின்றிப் பிடியுருவாகவும், மற்றொருபாகம் கொம்பிருந்து களிற்றுருவாகவும் காட்டும் வடிவமைந்த யானையாகிய விநாயகக் கடவுளது திருவடிப்போதுகளை யாம் சிரமேற் றரிப்பாம் என்பது கருத்து.

வெண்ணிலா-என்பது இனமின்மையின் விசேடிக்கப்படாதாயினும் செய்யுட்கு அணியாய் நிற்றலால் வழீஇ யமைதன் மரபாம் என்னை? "இனச்சுட்டில்லாப் பண்புகொள் பெயர்க்கொடை-வழக்காறல்ல செய்யுளுள்ளே" என்றார் **தொல்காப்பியனாராகலின்**. இதுபோல்வருவனவற்றை யினமின்றிச் செய்யுளில் வருஉங் கருமதாரயன் என்பார் **பிரயோக விவேகநூலாரும்**. பிறைஎன்பது கலைநிரம்பா மதியாகவும், கற்றை கான்று என்றது வளர்ந்துறுந் துணிபினையெனக் இன்றி-உகர மிகரமாகத் திரிந்த வினையெச்சக் குறிப்பு எண்ணின் என்பபாடங்கொண்டு, ரினையுங்கால் என வினையெச்சப் பொருட்டாகவும், வலம் இடமாகிய எண்ணத்தில் என ஐந்தனுருபேற்ற பெயர்ப்பொருட்டாகவும் உரைப்பாருமுளர். இறைவன்திருவுரு பசுபாசஞானங்களா னறிவருந் தகைத்தாகலானும், ஓர்பாகம் எனவே "எடுத்தமொழியினஞ் செப்பலுமுரித்தே," என்னுந் **தொல்காப்பிய**விதிப்படி இனமாகிய மற்றையபாகமுங் குறிப்பா னுணரப்படு மிருத்தலானு மவைசிறப்பன்றும் "பிடியென் பெண்பெயர் யானைமேற்றே" என்பது விதியாகலின் பிடி-என்பதற்கு யானையென்றும் என எனனு முவம உருபிடைச்சொல் எண்ணுப் பண்புணர்த்தும் பொருட்டாய், இருந்த வென்பதன் முதனிலை வினைகொண்டது.

"பெண்பாலெல்லாம் பெண்ணெனற்குரிய," என்றபடி பெண் என்னுஞ்சொல் இருதிணைப் பெண்மைக்கும் பொதுவாயினும், அடைகொடுத்துரைக்கி னஃறிணைப் பொருளாமென்றும், வாளாகூறின் உயர்திணைப் பொருளாமென்றும் நச்சினார்க்கினியருரைத்தமையானும், "பெண்ணும்பிணவும் மக்கட்குரிய" என்று **தொல்காப்பியனாரும்** பினவிதந்தோதுப வாகலானும், அஃதுயர்திணைப் பெண்மை மேற்றாய்க் கட்புலனாயதோர் அமைதித் தன்மைப் பொருட்டாகாமே டென்பாலாய தன்மைப் பொருட்டாயப் பராசத்தியாகிய உமையம்மையாரை யுணர்த்திநின்றது பிடுருகன்-நிலைக்கோலத்தை யுடையவன் யானை-ஆகுபெயர். யாம் என்னும் எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது

முக்குணத்தாலாய மூவர்களுள் முதலிருவர்க்குஞ் சத்துவராசதங்களை ஒரோவழியுபசரித்து, இறுதியினிற்கும் எமபிரானுய உருத்திரர்க்குத் தாமதகுணத்தைச் சார்த்தினும் அவர்செயலியாவும் கருவிகொண்டறுத்துக் காயப்புண்ணாற்றுந் தருமவைத்தியன் றன்மைபோலவும், புதல்வர் தருசொல்லைப் போற்றுவிட்டது வளர்ந்திலடித்துறுக்கிப் பந்தமுமிடுந் தந்தைதாயர் தண்டம்போலவும், அழுக்கெடுக்கும் வண்ணானவெள் ளாவியிலேவைத்துக் கல்லின் மழுக்கும் வன்மைபோலவும் புறத்துக் காணப்படினும், அகத்தவையெல்லாம் ஆன்மாக்கட்குக் கன்மத்தையூட்டி மலமுங்கழீஇ யந்தமிலின்பத் தழிவில்வீட்டை யளிப்பான்செய்யும் பெருங்கருணைத் திறனுப் பிறங்கலான், வெண்ணிற விளக்கம் வாய்ந்த சத்துவகுண ரூபசுதந்தரன் சங்கரனேயென்றும், அவனியல்பினையும், அடையுமுபாயங்களையும் உண்மையிற்கூறுஞ் சிவபுராணங்களே சத்துவகுண புராணமாம் என்றும், இப்புராணமும் அவற்றொன்றாயச் சத்துவகுணத்ததாமென்று முணர்த்துவான் "வெண்மை"

என்ற வெண்மைப் பண்புமொழியை முதலிலெடுத்தும், அப்புராண மென்பெயர்த்தோ வென்பார்க்கு, வெண்ணிறமுள்ள திருப்பாற்கடலி லமுதங் கடைந்தகாலத்துக் கூர்மரூபமாகிய விட்டுணுவினால் தாமரையலரில்வாழு மிலக்குமி கற்பவிருத்தாந்தங்களை யெடுத்துரைக்கப் பட்டமையாற் **கூர்மபுராணம்** என்னும் பெயர்த்தெனக் குறிப்புரைப்பான், பால், தவள முதலிய **வெண்மைப்** பண்புக்குரியவாய பரியாயச்சொற்களை யெடுக்காது, நீருக்குரிய எழுத்தாகிய **வகரத்தை** முதலாகவுள்ள மொழியையே வைத்துங் கூறினான் எனக் கொள்க. என்னை? வகரவெழுத்தால் நீரும், அதனால் அதனுற்பத்தியாகிய வெண்மையும், குறியாகிய தாமரையும், அதிதேவதையாகிய விட்டுணுவும், தோற்றமும் உண்மையைவிளக்கத்தாற் பெறப்படுவ வாகலின்.

இறைவன் பொங்கியெழுந்து முரணெனமுடுகிய கங்கையைக் குறைந்தடக்கிய திருமுடியிறைவனே, மங்கியிழிந்து சரணெனச் சார்ந்த சந்திரனை நிறைத்தடக்குந் தன்மை போல, அவனது மெய்ம்மைப் புகழ்மிக்க விப்புராணப் பொருளை மேற்கொண் டடைவார் மேலாவிளங்குவார் என்றும், "அலர்மதியு மெனக்கவியுங் களங்குறையுங் கலைகுறையு மானக் காலும்-புலவரொலா மிகமகிழ்ந்தே யமுதெனவே பயனுகர்ந்து புகழா நிறபா-நிலவுமிழு மதிகரவு புரிபவர்க்கும் விரகியர்க்கு நெருப்பாய்த் தோன்று-முலகினிலென் கவியமுக் காறுடையவாக்கும் பேதையர்க்கு முவப்பெய்யதாதே" என்றும், "மாய்தலும்பிறத்தலும் வளர்ந்து வீங்கலும்-தேய்தலுமுடைமைப் திங்கள் செப்புமால்"என்று சிந்தாமணியிற் கூறியாங்கு, இப்புராணமும் உலகந் தோற்ற மொடுக்கமுதலிய பஞ்சலக்கணங்களையும் உணர்த்து மென்றுங் குறிப்பா லுணர்த்துவான் "நிலாக்கதிரைக் கான்று விளங்கும்பிறை', எனவும், பிறைச்சந்திரன் வெள்ளியதாய் வளைந்து, இருளைப்போழ்ந்து, அமுதவொளியை யளித்து, உடுக்கணத்தலைமைபூண்டு, அசுவினிமுதலிய நட்சத்திரங்களுள் கிரமந்தப்பாமே கலந்து அவைகளையளிக்கச் சூழ்ன்று, அருவு முருவும் அருவுருவுமுடைத்தாய், இரவினும், பகலினும், இராப்பகலினு நிலவி, உலகத்தானும், பதினெண் கணங்களானும் பரவப்படுந்தன்மைத்தாய், வானிலியங்கும் நவக்கிரகங்களுள் ஏனைய கிரகங்களைப்போலக் காணப்படாத (இராகுகேதுக்களாகிய) பொருள்களைத் தன்கட்காட்டி, முகத்திறமிறைந்து விளங்கி யொளிரும் பெருமைத்தாகலின் அவ்வொப்புமை கொண்ட கோடென்பான் "பிறைக்கோடு"எனவுங் கூறினான்.

இங்ஙனம் அடைமொழி புணர்த்திச் சந்திரனை முதலில்விசேடித்தமை ஆசிரியன்றன் குலமுறை போற்றிய நன்றி, சந்திரன் சத்தியம்ச மாகலானும், சத்தியே நாடப்படும் பொருளாகவும், ஒலியாகவும், கேட்கப்படுவனவாகவும், அவற்றின்சுவையாகவும், வித்தையாகவும், அவற்றிற் கிறைவியாகவும் நின்றமை நோக்கியாம்.

இலிங்கபுராணம்-அட்டமூர்த்த முரைத்த வத்தியாயம்.

மாயிருஞால மீன்றருள் வலலி கூறதாம் வயங்கு வெண்மதிய
மேய தன்கலையால் விண்ணவர் தமமை விழைந்துறை தென்புலத் தோரை
யேயவுற நிறைய வூட்டி நன்காய விருந்தவப் பயிர்கண் மற்றைவையுந்
தேய்வுறு வாகி நாடொறு மிகுந்து தீதற வளர்ந்திடச் செய்யும்.

ஷ. சிவன்விபூதியுந் தேவிவிபூதியு முரைத்த வத்தியாயம்.

ஒலியெ லாமொளி ரொண்ணுத லிறைவியவ் வொலியை
மலைவின் றுகவே கேட்பவன மதிமுடி யணிந்தோன்
சொலவு றைந்திடு சுவையெலாந் தேவியச் சுவையை
யுலைவின் றுகவே யறிபவ னொளிர்மழுப் படையோன்.

கூர்மபுராணம்.

சைவபுராணம்-சிவஸ்ரீசத்தி யுதவிபூதி யுரைத்த வத்தியாயம்

ஆணெலா மிறைவன் பெண்ணெலாந் தேவி யாகுமா லறிந்துநா முணர்கிற்
பேணுறு விடய முமையவ ளவற்றை நுகர்பவன் பின்றுக ணுமாற
பாணியா ரியாவுங் கேட்பவன் சிவனுந் தேவியே கேட்டிடப் படுவ
வேணுறத் தொடுவான் சிவன்றொட்டப் படுவ யாவையு மிறைவியா மியம்பின்

ஓர்கூறு கொம்புண்மையால் *ஆண்போலவும், மற்றோர்கூறு கொம்பின்மையால் பெண்போலவும், இரண்டுங் கூடியமையால் அலிபோலவும் விளங்கலின் அவன், அவள், அதுவென்னும் ஆண்பெண் ணலியாகிச், சராசரங்களாகி, சத்தசத்தாய், சதசத்தாய், எல்லாமா யல்லவுமாய், யார்க்கு மெளித்தற்கரிதாய் விளங்குந் தற்பரசிவசத்தி னிலக்கணத் தையும்,அதுகொண்ட கேவலவடிவங்களு ளொன்றாய அர்த்தநாரீசுர மூர்த்தத்தின் றன்மை யையுந் தன்வடிவாற்காட்டும் யானையென்பான் "கோடினற் றியெண்ணிலோர் பாகங் கூர்ந்தற பிடியென விருந்தவாற்றாற்-பெண்ணொருபாகம் வைத்த பிஞ்ஞகனுருவுகாட்டும் யானை" என் றுன. **அர்த்தநாரீசுர மூர்த்தமாவது**-முன்னொருகாலத்துப் பிருங்கிமுனிவர் சிவபிரானைமாத் திரம் வணங்கிவர, இடப்பாகத்திருந்தருளு மிறைவியாற்றுளாய வேறாயிருந்தமையா லன் றோ விதுநேர்ந்ததென்று தவங்கிடந்து, ஓர்கூறாய இறைவன் திருமேனியில் அமரப்பெற்ற வடிவாம். அதனை "உமையுந் தானும் வேற்றன்மை யுருவிலேட்டுத தெளிப்பானபோ-லிமை ய மயிலை யொருபாதி வடிவி னிறுவி நாற்கரத்து-மமைய வங்சம் திரிசூல மபய வரத மிவை தாங்கி-நமையு முய்யக் கொண்டருளு நாரிபாகன் றிருவுருவம்" எனனுங் **காஞ்சிப் புரா ணச் செய்யுளானறிக.** களி-என்றது மும்மதத்தாலுண்டாகிய களிப்பு மும்மதமாவன:— கன்னமதம்,கரமதம்,பீசமதம் என்பனவாம் யானையுறுப்புகளுந்தினமேலன்றி யின்மை யான மும்மதத்தனுதல் யானைக்கென்பார்க்கு, மும்மதம் யானைக்கு அடையென்பாரும், ஒருகோட்டன் முதலியனபோல விநாயகப்பிரானுக்கு அடையாய சிறப்பின்மை யானைக்கன் றென மறுத்து, இச்சாஞானகிரியைகளே மும்மதமென் றுருவகிக்கப் பட்டனவென்பா ரும், அங்ஙனுயிற் குமரவேளாதியோரையு மகச்சருத்துநோக்கி மும்மதத்தினா னென் மொழி யப்படாமையான அஃது மன்றென மறுப்பாரும், பஞ்சாக்கரபேதமாகிய எட்டெழுத்து, ஆறெழுத்து, நாலெழுத்து முதலியனவும், பஞ்சாக்கரமென வழங்கப்படுமாறுபோல மும் மதத்தினவகையான ஒருமத மிருமதமும்ம மும்மதமென வழங்கப்படுமெனபாரும் உளராக லின், இவ்வாசிரிய னவையிற்றை யெல்லாமறுத்துக் களிமற்றுருக் கொண்டமையான் மும் மதத்தன் என்பான் "களிநல யானைமுகன்" என்றது, "களிநல்யானை" என்றுன் இக் கருத்தைப் பற்றியன்றே **தணிகைப்புராணத்தாரும்**, "மும்ம தத்தனென் றொருபெயர் தனக்கு மொய்க்கூர்ந்தற - கொம்மை வெம்முலைக் கொற்றொடிக் கொடிச்சியை யிலைவேற- கைமம லாத்தனி யிளவற்குங் கஃறெனுங் கானத் - தம்ம முந்துபுக் குறுத்தவ னடிமலர் பணிவாம்,, என்று பகர்ந்தாரெனக் நல்லுயிர்களையும் பேணினுரையும் நலிந்து, தாமும் நலியப்படுகிறக்கும் இருகோட்டு மண்ணிடத்து யானைகளையும், நாற்கோட்டு விண்ணி டத்து வேழத்தையும் போலாது, ஒருகோடு மறுகோடு முடைத்தாய், எண்ணிடத்துள்ள விக்கரியோ "சொல்லாரும், பாதாள மேழுருவிப் பாரேழும் விண்ணேழு - மாதார மாகி யகண்டநிறைந்-தோதத, வரிநா யெளிதா யருமறையா ரங்கந்-துருவா யுயிரா யுணர்வாய்ப- பெரிதாய, வெய்யதுயர்ப் பாசமற வீசியே வெம்பிறவித் - துய்ய கடலைத் துகளெழுப்பி- யையமுறும், காமக் குரோதமத மாற்சரியங் காய்ந்தடர்த்துச - சாமத் தொழிலின் றலை மிதித்துக் - காமத்தாற், கத்துஞ் சமயக் கணக்கின்விறற் கட்டழித்துத்-தத்தம பயங்கொ லைக ளாங்கழித்தே - தத்திவரும், பாசக் குழாத்தைப் படவடித்துப் பாவையர்தம்-மாசைக் கருத்தை யறவீசி நேசத்தா, லானவே கங்கொண்டருண் மும்மதத்தினு-லானையார் தத்து வக்க ளுள்புகுந்து - தேனைப் பருகிக் களித்துயர்ந்த பன்மறைநாற் கோட்டான் மருவித்

திகழ்ஞான வானையாய'' என்பரகச் கூறியிருக்குமிடத்து, மேற்போந்த களிற்றைவடு, புலப்பகைகடிந்து, அருண்மதமபொழிந்து ஒருபெருமபொருளளிக்கும் உவாவென்பான் "கலையானே" என்றும "புவிநடியலைப் பொருந்தக்கூறினா - மங்கலமாக்குஞ் சாற்றுமுறைமையுங் காலத்தின் மலர்தலும் வனைடிமதுக் குறைவுக்கும்-களைக்டோதுவதாலும் விழையுமபடுத்துயய்'' என்றபடி ஆனையாகிய இறைவனடியும புலியின்குணத்தைப் பொருந்தியிளங்குமையாலும், "அடிச்சந்த மாலகண டிலாதன காடடிவக் காலம் கொண்டென்-முடித்சந்த யாமல ராககுமுனஞேன'' எனத திருக்கோவையாரிற் திருவாய் மலர்ந்தருளியாங்கு, சென்னிக்கண் யாவராலுஞ் சூட்டுதற்குரியானது புவர்தலாலும, அவ்வாறமைமலர் என்று கூறினன் எனக அன்றியுமவன்திருவடி கிரியாசத்தி, ஞானசத்தியாக விரித்திலன் மலர் எனப்படு மென்பாருமுளர்

வைப்பாம்-என்றது, ஆசிரியன்றன்மாணாக்கர் துணைத்த வுபசாரமன்று மனத்தியல்லா மன்னுள வேட்டன றனனுயி ரென்றது உகுதியாககொண்டு, ஆசிரியருமனப்பாடு புரக்கு மாணவன் ஆகலானும, இவனும் தன்னோடு மாணவரையும் பயனடைவான சேர்த்துரைத்த பனமையைக குறிக்கும் தன்மைச சொலலாம அதனை, "அவைதாம், அம்மா மெம்மே மெனனுங் கிளவியு - முமமொடு வருஉங் கடதற வெனனுங் - மதமாற கிளவியோடாயென கிளவியும-பனமை யுணர்க்கும் தன்மைச சொலலே'' எனனுங் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக வைப்பாம என்ற காயததொனடாமே முமறைய வாக்கினாற்ரென்று மனத்தினன்றெண்டும பெறப்படும

யானையாகிய விநாயககடவுளது திருவுருவமபிறருக்கு திருவுருவத்தை நினைப்பிக்கு மென்றலால, இச்செய்யுள் மீநிமதாலங்காரம் எனவும நிலைபடலியாம இதுபுறப பொருளிற கைக்கிளைப்புறனுய பாடாண்டிணைப பகுதியிற கடவுளவாழ்த்து எனனுந்துறை

கடவுள் வாழ்த்து.

அஃதாவது, நூலசெய்வோன இம்மைப்பயனையாதல மறுமைப்பயனையாதல, இரண்டனையுமாதல பெறுவான றனபொருட்டானும, பிறர்பொருட்டானும, இருவர்பொருட்டானும் வேண்டித் தானவழிபடுகடவுளையாதல, எடுத்துக்கொண்டபொருட்கு ஏற்புடைக்கடவுளையாதல வாழ்த்துதலாம பாவலும புகழ்ச்சியுந் தலைவன் கண்ணவாய்ப்பரிசில பெறுதல பாடுவோன் கண்ணு மாகலின, இஃது ஒருதலைக்காமமாகிய கைக்கிளைக்குப் புறனுயிற்று ஆகவே யிவ்வாழ்த்து இகபரமிரண்டும வேண்டி யிருவர் பொருட்டாகுய வாழ்த்திய இருவாழ்த்துமாம எனனை? காப்பியத்தலைவனும, வழிபடுகடவுளும சிவனேயாகலான் கண்டுக கடவுளவாழ்த் தென்றுன அடியவரையுஞ் சோத்ததென்னெனில "பாலைநெய்தல் பாடியதும் பாம்பொழியப் பாடியதுங் காலனையன் றேவிக கராங்கொண்ட - பாலன, மரணந் தவிர்த்ததுவு மற்றவர்க்கு நந்தங்-கரணமபோ லல்லாமை காண'' என்த திருக்களிற்றுப் படியாரிற் திருவாய் மலர்ந்தருளியதனுலும "அறிவார சிவனெனபது திண்ணமென்று'' ஆணையிட் டுரைத்தமையானும கடவுள எனறெனக மறுறைய குருவணக்கமும, ஆசிரியன றன்குருவாகலானும'' பணிசெயதிடு குருவேசிவன சிவனே குருப்பழிதீர் - துணிவாகிய விஞ்ஞைச்சிவன பூசை தொடர்ந்தாற்றின ''என்ச் சைவபுராணங் கூறுமாற்றுனும ஒக்குமெனக.

சிவபெருமான்

சீர்பூத்த குழவிமதி யமுதிறைப்பக் கங்கைசெழுந் திவலை தூற்ற
வார்பூத்த பொம்மன்முலைக் கௌரியிரு கண்களிப்ப வானோர் போற்ற
வேர்பூத்த மணிமன்றத் தானந்த நடம்புரியு மெண்டோண் முக்கட்
கார்பூத்த கறைமிடற்றோன் கமலமலர்ச் சேவடியெங் கருத்துள் வைப்பாம்.

(இ-ள்) சீர்பூத்த குழவி மதி அமுது இறைப்ப-சிறப்புமலிந்த இளஞ்சந்திரன் கிரணங்களாகிய அமிர்தத்தைப் பொழியவும், கங்கை செழுந்திவலை தூற்ற – கங்கையானது வளப்பமுள்ள நீர்த்துளிகளைத் துமிக்கவும், வார் பூத்த பொம்மல் முலை கௌரி - கச்சினுள்விரிந்த பொலிவாகிய தனங்களையுடைய சிவகாமியம்மையார், இருகண்களிப்ப-இருதிருக்கண்களாலும் தரிசித்து உவகைகொள்ளவும், வானோர் போற்ற-தேவர்கள் துதித்து நிற்கவும், ஏர்பூத்த மணிமன்றத்து அழகுநிறைந்த கனகசபையின்கண், ஆனந்த நடம் புரியும்-ஆனந்த திருத்தாண்டவத்தைச் செய்தருளுகின்ற, எண் தோள் முக்கண் - எட்டுப் புயங்களையும் மூன்று கண்களையு முடைய, கார் பூத்த கறைமிடற்றோன் - மேகத்தைப்போல அருணிறைந்த நீலகண்டத்தை யுடைய நடேசப்பெருமானது, கமலம் மலர் சேவடி-தாமரை மலர்போன்ற செவ்விய திருவடிகளை, எம் கருத்துள் வைப்பாம்-எம்மனத்துள் வைத்துத் தியானிப்பாம்.

"சீர்பூத்த" என்முதற் றொடங்கியது பாட்டுடைத்தலைவனது இயற்பெயர்க்கேற்ப மங்கல மொழிமுதல் வகுத்தெடுத்த மாணபாம் என்னை? "தொகுத்துரைத்த மங்கலஞ் சொல்லெழுத்துத் தானம்-வகுத்தபா லுண்டிவருணம்-பகுத்தநாட், பாக கதிகணமென் றீரைந்தின் றன்மையினைச் - செப்புவதா முன்மொழியின் சீர்" என வெண்பாப் பாட்டியல் விதித்தலின் அம்மொழிகளை முறையே சீர் என்னு மங்கலமும், மூவசைச்சீர்ச் சொல்லும், பஞ்சாக்கரமும், பாலந்தானமும், வெண்பாவும், அமிர்தவுணவும், அந்தணவருணமும், இரேவதிநாளும், தேவகதியும், துறக்ககணமும் அமைந்திருத்தல் காண்க "அப்பிறை பதினெண்கணனு மேத்தவும்படுமே" எனப் புறப்பாட்டினும், "குறைபல மாமதி கொளினு மன்னதா-லுறுபய னேகியே யுலகம் போற்றல்போல" எனக் கந்தபுராணத்தும், "குழவித் திங்க ளிமையவரேத்த-வழுகொடுமுடித்த வருமைத்து" எனச் சிலப்பதிகாரத்தும், "அங்கண் விசும்பி னிருள்போழ்ந் தகலவா னெழுந்த-திங்கண் மறுவுஞ் சிலாகைதொழச் செல்லு மன்றே" எனச் சூளாமணியினும், "ஒண்கதிர் வாண்மதியஞ் சேர்தலா லோங்கிய-வங்கண் விசும்பின் முயலும் தொழப்படூஉம்" என நாலடியாரினும் விதந்தவாறே பதினெண்கணங்களானன்றிப் புவலிலுள்ள பௌத்த சமண சமயிகளானும் பரவப்படலானும், பிரதமைமுதற் சதுர்த்தசியீறாகவுள்ள பதினான்குகலைகளி னமிர்தத்தை அக்கினிமுதலிய தேவர்களும், அமாவாசி தினத்துள்ள ஓர்கலையி னமுதத்தினை மூவகைப் பிதிரர்களும் உண்டுளிக்கும் மேன்மைத்தாய் விளங்கலானும், மதியை "சீர்பூத்த" என்று விசேடித்தான். குழவி இளமையுடையது, "மழவுங் குழவு மிளமைப் பொருள" என்றலின் மதி - மதுவையுடையது, யாவரானும் மதிக்கப்படுவது என்றுமாம் "குழவிக்கோட் டிளம்பிறையுங் குளிர்மதியுங் கூடினபோல" எனச் சிந்தாமணியார் செப்பலான், ஈண்டுக் குழவி மதி என்றது குழவிப்பருவத்து ஒருகலையை யுடைத்தாய்ப் பின்பு இளமைப்பருவத்தே நின்றபிறை எனப் பொருள்கொள்க சந்திரன் தக்கன்றுசாபத்தாற் கலைகள் குன்றப்பெற்று இறைவற் சரணடைந்தானாக, அவன்றன் முடியேற்றி வளர்ந்தும் தேய்ந்தும் வரக்கடவதென்றுரைஎன்றி, தான்சூடுங்கொண்ட வோர்கலை யென்றுந் தேயா திருக்க வரமுமீந்தான் என்றது புராணம் சூடினபிறை யிருகலை யுடைத்து என்றார் அடியார்க்குநல்லார். ஆகலின், குழவி என்றது சூடுங்கொண்ட கலைப்பிறையும், மதி என்றது குழவிப்பருவமொழிந்ததன் மேற்றுமாதலின் இறைப்ப-என்று பாடங்கொண்டு பொழிந்த எனப் பொருளுரைத்தாம்

இன்னுஞ் சந்திரனை ஆதிதைவிகசந்திரன், ஆதியாத்மிகசந்திரன், ஆதிபௌதிகசந்திரன் என்மூவகைப்படுத்து, மந்திரரூபமாகிய ஆதிதைவிகமதியே மேலாவைக்கப்பட்டதென்றும், அத்தூமதியை மேற்கொண்டமை "தூமதி சடைமிசைச் சூடுதே றூநெறி யாமதி யானென வமைத்த வாறே" என்ற திருவெண்காட்டடிக ளருள்வாக்கானே சன்மார்க்கத்தின் வழித்தாயுள்ள சிவஞானமயமாய நிற்பவர் தாமேஎன்பதை ஆன்மாக்கள் கண்டுய்

ான கொண்டற்குறிப்பென்னல் சாலுமென்றவாறு. "பிள்ளைக் குழவி கண்டு போந்தெனக்-கொள்ளவு மமையு மோரறி வுயிர்க்கே" என்றதனை யுவமையை யெச்சப்படுத்துக. குழவிமதி என்றதை யமைக்க "குழவிவெண் டிங்கட்கோட்டிமர், குழவி வெண்மதிக் கோடுழ" எனப் பிறருங் கூறுப. அமுது - அமிர்தம் என்னும் வடசொல்லின்றிரிபு. மரணத்தை யொழிப்பது என்று பொருள். அமுதுறைப்ப-என்பது பேச்சுமுற்றாண்டு மதியென விதத்தலானும், உரைத்தலும், கூற்றலும் ஒருபொருளவாயக் காணப்படலானும் அதுசிறப்பன்று. "செழுமை வளனுங் கொழுப்பு மாகும்" என்ற விதிப்படி செழுந்திவலை-என்பதற்குக் கொழுப்பாகிய துளி எனக்கோடல் இழுக்காமெனக் கொள்ளின்? வளமெனப்படுவது ஆக்கம் என்றும், கொழுப்பென்பது ஊனென்றுட்கத்தனமென்றும் **நச்சினார்க்கினிய**ருரைப்பா ராகலின்.

மதிஅமுதிறைப்ப - கங்கைசெழுந்திவலைதூற்ற என்பன இலக்கணமழுகிற்று, சோறட்டது என்றாற்போல வினைமுதற் றொழிலுறுவனவற்றை வினைமுதல்போல அதன்மேற் படக்கூறிய கர்த்திருவப் பாவமென்னுங் கருமகர்த்தா கணக்கிலப்பன என்றது, வாளெறியும் என்றாற்போலக் கருவியைத் தானேசெயவதாகக் கூறிய கருவிக் கருத்தாவாம். இவ்வழுவமைதி "செயப்படுபொருளைச் செய்தது போலத்-தொழிற்படக்கிளத்தலும் வழக்கியன் மரபே" என்ற **தொல்காப்பிய** விதியினடங்கும். மாடக்குச் சித்திரமும், மாநகர்க்குக் கோபுரமும், அளப்பரிய ஆகாயத்திற்கு விளக்கமாய திங்களும் ஞாயிறும் போல இன்றியமையாச் சிறப்பினவாய், பூணவாரா விரியப் பொருப்பென வெழுந்து, வலியின் பொற்பெனத் திரண்டு, தெங்கிளநீரென வமுதுட்கொண்டு, மருப்பெனக் கூர்ந்து, மாரகிரீடவனப்புற்று, பிறிதணிந் திணைந்து பரந்தனவாய், ஆதி நாயகன் கருணையா யமலபோதநீரதாய், உலகெலா மீன்றளிப்பினும் உண்ணப்படாதனவாய், சாயாதென்று மொருபடித்தாய் விளங்குந் தனங்களையுடைய கன்னியாகலின் "வாரடுத்தபொம்மன் முலைக்கௌரி" என்றான். அதனை "சிவஞ்சத்தி தனையீன்றுஞ் சத்திதான் சிவத்தை யீன்று - முவந்திருவரும்புணர்ந்திங் குலகுயி ரெல்லாமீன்றும்-பவன்பிரம சாரியாகும் பான்மொழி கன்னியாகும்-தவந்தரு ஞானத் தோர்க்கித் தன்மைதா னெரியுமன்றே" என்னுஞ் **சிவஞானசித்தியார்த்** திருவிருத்தத்தாற்றெளிக. கௌரி-கிரியிற்பிறந்தவள் எனப்பொருள்படலாலுமையைப்பொருளெனினும் விசிட்டத்திராவிடத்தின்மேனிற்குந் தந்திரப்பிரத்தியம். இதனை யறியார் டத்தாட்டைப்பெண் என்பார் அது "பொம்மன் முலைக்கௌரி" எனவும், அடுத்த செய்யுளில் "புலவியிலுடைந்த கௌரி" எனவுங் கூறலாற் பொருந்தாதெனக் கௌரிகளித்லாவது-தனது நெற்றிப்பகையாகிய பிறைமதியும், வாழ்க்கைப்பகையாகிய கங்கையுங் கலங்முறையே அமுதிறைக்கவும், திவலைதூற்றவும், தனக்கு மகிழ்ச்சி பெருகவும் இறைவன் விளையாடு நடனவேசத்தால் எனக. இதனை "அலகுறப் பகையு நெற்றிப் பகையுமாஞ் - சீதமதியு மரவுமவிழுஞ் செயற்கு முவகை செயாமலலை-மாதுபணியு மதற்குமன மகிழு முமையை வணங்குவாம்" எனப் **பிரபுலிங்கலீலையினும்**, "உண்மையறி வானந்த வுருவாகி யெவ்வுயிர்க்கு முயிராய நீரின்-றன்மையனல் வெம்மையெனத் தனியகலா திருந்துசராசரங்களீன்ற - பெண்மையுரு வாகிய தன் னுனந்தக் கொடிமகிழ்ச்சி பெருக யாக்கு-மணமையதா மம்பலத்து ளாடியருள் பேரொளியை யகத்துள் வைப்பாம்" எனத் **திருவிளையாடற்புராணத்துங்** கூறுமாற்றுணர்க.

அருட்காமக் கொடிப்பாகன் றன்னுணை சிதம்பரங்கண் டவர்க்கு முத்தி - யொருக்காலு மிருக்காலு முக்காலு முண்மையீ துண்மையீது" என்றபடி தரிசித்தமாத்திரத்து முத்திதந்து, விராட்புருடனுக் கிருதயகமலம்போல விளங்கி, கோயில் என்ற குறிமகிமையையுங் கொண்டு நிலவும் சிதம்பரத்தினகணுள்ள கனகசபையே மற்றைய சபைகளினின்றும் உயர்வுடைத்தாய், தகரவித்தையிலே சிதாகாசம் என்று விதக்கப்பட்ட

சிற்சபையாய்த் திகழலான "ஏர்பூத்த மணிமன்றத்து" என்றும், "புரமெரித்தல் சூர்மார் துளைபடுத்தல் கஞ்ச - னுரனெரித்தல் வாரணனைவா னுபத்தல்—பெரிய, வரன்முதலாகவே லன்முதன் மாயோ னமர்முத லாடிய வாறு" எனவும், கடையமயி ராணிமரக் காலவிந்தை கந்தன்-குடைதுடிமா லைலியமற கு டபஞ்-சுடாவிழியாற், பட்டமதன் பேடுதிருப பாவையரன் பாண்டரங்கங் - கொட்டியிவை காண்பதினோ கூத்து" எனவும் **நாடக நூலார்** கூறிய பதினோர் கூத்துபபோலாது, நூலகுககும பஞ்சாககரமே திருமேனி யாகக்கொண்டு, மூன்று திருக்கரங்களாலும் இருதிருவடிகளாலும பஞ்சகிருத்தியங்களை யியற்றி ஆன்மாககட்கெல்லாம் பேரின்பவீட்டளிப்பான் அனவரதமுந் தாண்டவஞ் செய தருளலின "ஆனந்தநடம்புரியும்" என்றும, அதுசெய்யும பதியாவான் எண்குணங்க ளென்னும் எட்டுப்புயங்களையும, சோமசூரியாக்கினி என்னுந் திரிநேத்திரங்களையுங் கொண்டு நின்றான் என்பான "எண்டோண்முக்கண" என்றும, மேகம் தனபயனோககாது உவரி குடித்து, அமுதூமூறறி யுலகைநிலைபெறச்செய்தன்மான, அவனுங் கடாலங்குடித்து அருள் சுரந் தமரரைககாகக நீலகண்டங்கொண்டவன்மை புறியிலககணத்தை விளக்குமென பான "கார்பூத்த கறைமிடற்றோன" என்றுங் கழறினன் எனக. கார் ஆகுபெயர் கறை- நஞ்சு கறைமிடற்றின பெருமையை "கறைமிடறணியலு மணிநதனறக்கறை-மறைநவிலந் தணர் நுவலவும்படுமே" என்ப **பாரதம்பாடிய பெருந்தேவனாரும்**, "மாயிருஞாலத்து மன்னுயிர்கள் களைகளிப்ப மன்றுளாடு-நாயகன் கண்டங் கறுத்தன்றே பொன்னுலகை நல கிற் றமம-நாயகன் கண்டங்கருத்தே லங்காட்டமரா - சேயிழை மாதர்க்கும செங்கைகளுங் கொங்கைகளுஞ் சிவககுமபோலும" எனக **குமரகுருபர சுவாமிகளுங்** கூறுமாறறு னுணாக இறைவறகெண்டோள் நாடகமாடுதறகண வேண்டப்படும என்னை? உடுக்கையும் அக்கினியுஞ் சூலமும் தாங்க மூன்று திருககரமும, அபயவரதாத்தமக ளிரண்டும் ஆகிய வைந்தனோடு அகககூத்திறகுரிய எழிறகை, தொழிறகை, பொருட்கையென்னு மூன்று திருக்கரமுஞ் சோகக எட்டாதலகாணக முக்கண்ணென்பது முத தீவேளவியிற-றொகக தெனனிடை யெனபசோர் சுருககே" என்று **பதினோராந்திருமுறை யிற்** கூறப்பட்டதனு னுயயுததுணரப்படும மிடற்றோன் என் ஓகாரமாயந் திரிந்தது "ஆவோ வாரும் பெயருமாருளவே-யாயிடனறிதல செய்யுளுளளே" என்ற விதியினெனக

சேவடி என்றது செம்மையாகிய அடிஎனவிரித்துத் தேவாதி கணங்களின வணககத் தில முடிகள் உரிஞுசுதலாற சிவந்தபாதம எனவும, செவ்விய அடிஎனவிரித்துப் பககு வானமாககட்குத் திருவடித் தீக்கைபுரிந்து பவந்தொலைத்தற செவ்வியையுடைய பாதம் என வும் பொருள் கொள்ளப்படும கருதது - மறந்தறை நினைததல, ஆகுபெயராய மனத்தை யுணர்த்திறறு ஸ்ரீமதானந்த நடராசப்பெருமானது திருவடியே பேரின்பவீடாகலின, அத னையாம் திரிகரணங்களானும வணங்குவாம எனபது கருதது (க)

சிவசத்தி

புலவியி னுடைந்த சங்கம புரிசடைத் திங்கட் கீற்றின்
மலைவற விணைக்கு மெல்லை மழுவலான் குறித்து நோக்க
முலைமுகங் கோட்டி நோக்கி நாணொடு முறுவல பூத்துக்
கலைநிறை மதியிற செய்யுங் கௌரிதாள் சென்னி சேர்ப்பாம.

(இ-ள்) புலவியில் உடைந்த சங்கு - பிணக்கின் முதிர்ச்சியில் உடைபட்ட சங்குவளையற் றுண்டத்தை, அம புரி சடை திங்களகீற்றின-அழகிய முறுகுதலைகொண்ட சடைமுடிகக ணுள்ள சந்திரனாகிய பிறைத்துண்டத்தோடு, மலைவு அற இணைக்கும் எல்லை மழுவலான குறித்து நோகக-மயகக நீங்கப் பொருத்துஞ் சமயத்தில மழுவாயுதத்தைத் தரித்தநாயகன

குறிப்பாகப் பார்க்க, முகம் முழுதுங் கோட்டி நோக்கி - தன் முகத்தினைக் கொங்கை வரைக்குங் குனித்துச் சிறப்புநோக்கஞ் செய்து, நாணொடு முறுவல் பூத்து-நாணத்தோடு நகைக் குறிப்பினையுங் காட்டி, கலை நிறை மதியின் செய்யுங் கௌரி தாள் - கலைகள் நிறைந்த சந்திரன் போல இணைந்துசெய்த உமாதேவியாரது திருவடிகளை, சென்னி சேர்ப்பாம்-யாம் தலையின்மீது வைப்பாம்.

புலவி - தொழிற்பெயர் சங்கு-ஆகுலாய வளையலை யுணர்த்தலான் ஆகுபெயர் புரிசடை வினைத்தொகை திங்கள்-இதுதிப்பாகிய மறுவையுடையது மழுவில் வல்லவன் என்னுமாம் வல்லான் என்பது தொகுத்தல் விகாரமாய் நின்றது நாணொடு-செய்யத் தகாதனவற்றின்கணுள்ள மொடுங்குதல் முறுவல்-மெல்ல நகுதல் வெளிப்படாமற் சிரித்தல் என்பர் **பரிமேலழகர்** நச்சினார்க்கினியரும் முறுவலித்து நகுதலும், அளவே சிரித்தலும், பெருகச் சிரித்தலும் என மூவகைப்படுத்துவர் **மெய்ப்பாட்டியலில்**

தன்னுடைய கணவனொடு ஊடிய காலத்து உடைபட்ட சங்குவளையற் பாதியைப் பிறையோடிணைக்கத் தொடங்க, அதனையவன் குறித்துப் பார்த்தமையால் நாணமுற்றுத் தலை குனிந்து புன்னகை கொண்டாளாய்ப் பின்னர் இணைத்துப் பூரணமதி போலச் செய்த இறைவியின் பாதங்களைத் தலையிற் சேர்ப்பாம் என்க.

"கலவி யாகிய காமத்தின் பயன்-புலவியாதலாற் பொன்னங் கொம்பனார்" எனச் **சிந்தாமணியிற்** கூறியாங்கு, உண்ணவேண்டியனவற்றை யின்சுவை யாக்கற்கு உப்பு வேண்டுமளவிற்றாதல் போலக் கலவியின்பம் நுகர்வார்க்கும் அளவிற்றாக வேண்டப்படுவது புலவியாம் அஃதாவது, இருவர் நெஞ்சும் புணர்ச்சி விதுப்பாது புலக்கக் கருதியவழி யொருவரோடொருவர் புலத்தலாம் அது பெரும்பான்மை கற்பொழுக்கினுஞ் சிறுபான்மை களவொழுக்கினும் வருமென்ப எனவே, "ஒழுக்கம் விழுப்பந்தரும்" என்பதை யுயிர்க்குணர்த்து மெய்ஞ்ஞானதேவியானவள் தலைவனோடு பூவமளிக்கணிருந்துழி யவன் மாட்டுப் புலத்தற்காரண மில்லையாகவும், காதல் கைம்மிகுதலானும், குறிப்பறிதற் காரணமாகவும், தன்னெறிக்கெதிராய வெண்ணூட குழவிப் பிறையை முடியிலேற்றி வளர்த்துச் சிறந்தலை யோர் காரணமாகக் கொண்டு, அப்பகையை யவன்மே லேற்றி நிழற்கண் வைத்த நீர்போலத் தன்னன்புடையான் மாட்டு நுணுக்கமாய பிணக்கினைவைத்தாள் என்பான் "புலவி" என்றும், வைத்துழி "நலத்தகை நல்லவர்க் கேஎர் புலத்தகை - பூவன்ன கண்ணா ரகத்து" என்றருளியவாறே தவறில்லாத நற்குணத் தலைவர்க்குந் தம்பூவன்ன கண்ணார் நெஞ்சின்கணிகழும் புலவிமிகுதியே நலத்ததாகலான், இறைவனும் அதனை நீக்காமே நீளப் புலந்தான் புலக்கவே "துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்-கனியுங் கருக்காயு மற்று" என்று **தேவர்** தெளித்தாங்கு, முதிர்கலாமாய ஊடல் தோன்றிற்று. தோன்றவே, தலைவி வளைமுதலிய அணிகளை உடைத்துங் கழற்றியும் வீசியும் நின்றாள் என்பான் "உடைந்த சங்கு" என்றும், அங்ஙனம் இலவலியுறுத்துநின்ற விறைவி புருமுகம் புரிதல், நகுநயமறைத்த லாதிய பொதுமெய்ப்பாடுற்றாளாய், கூழை விரித்தல், காதொன்று களைதல், உடைபெயர்த்துடுத்த லிவைசெய்து, ஊழணி தைவருகின்றாளாய், தன்பக்கப் பிறைத்துண்டத்தை மாற்றுவான் அஃதொத்த சங்குவளையற்றுண்டத்தை யெடுத்து, பிறைகொல்லோ வளைத்துண்டு கொல்லோ வென்று கண்டார் மருளாவண்ணம் இணைக்கவந்தாள் என்பான் "புரிசடைத் திங்கட் கீற்றின்-மலைவற விணைக்கு மேல்வை" என்றும், தலைவியினுள்ளச் சிதைவறிந்த வழியன்றித் தலைவன் அவளைக் கையுங்காலு மெய்யுறத் தீண்டிக் கண்ணுற்றானாகலின், இறைவனுங் குறிப்புநோக்கங் கொண்டானென்பான் "குறித்து நோக்க" என்றும், "யானோக்குங் காலை நிலனோக்கு நோக்காக்கால்-தானோக்கி மெல்ல நகும்" என்றபடி இறைவனோக்குங் காற் றனெதிர்நோக்காது தாழ்ந்து நிலத்தை நோக்கினாள் என

பான் "மூலைமுகங் கோட்டி" என்றும், நோக்காக்கால் தானிறைவனை நோக்கித் தன்னுள்ளே சிரித்து மகிழ்ச்சியாற பொருந்தற் குறிப்பை யினிது விளக்கினாள் என்பான "நோக்கினாளொடு முறுவல பூத்து" என்றும, விளக்கிய குறிப்பறிந்த தலைவன் "அறுவாய் நிறைந்த வவிர்மதிக்குப் போல-மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து. மாதா முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற் - காதலை வாழி மதி" என்று மதியை யிழித்து இறைவியி னலம்புனைந்துரைத்த லறிந்து, அவள் துன்னடத்தை முன்போ லிணைத்துக் கலைநிறை மதியம்போ லாக்கித் தானும் அகமுக மிகமலர்ந்து, "ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்-கூடியார் பெற்ற பயன்." ஆகலின் றலைவற் சேர்ந்தாள் என்பான "கலைநிறை மதியிற செய்யுங் கௌரி" என்றும், அவள் திருவடியைத் தியானிக்கின் றன்ப மொருவப் பேரின்ப மருவும் என்பான "தாள சென்னி சேர்ப்பாய்" என்றும கழறினான் என்க இவையிற்றைப் பின்வருஞ் செய்யுட்களா னுய்த்துணர்க.

சைவபுராணம்-கடவுள்வாழ்த்து

ஆடகப் பசும்பொ னணிபெற வணிந்த வலாமலர்ப பூவணை யதனி
னூடிய வுமையா ளூடறீத் தருளவா னொளிதிகழ் பூருசிலம் போடு
பாடக மணிந்த சீறடிப பஞ்சி யொளியினுற பனிமதி சிவபபத்
தோடவிழ்கொன்றைமவுலிதாழ்த்திறைஞ்சுஞ்சுடாமழுவணணலைத்தொழுவாம்

கட்டழ குடைய முகத்தினுக் குடைந்த கதிரமதி கண்டுறச் சாபபு
மட்டவிழ கமல நின்முகத் தெழிலை வாயக்கவும் பெறுங்கொலோ வென்று
விட்டலர் சடுக்கை நறுமலர்த் தொடையல புனைந்தவன வியந்தெடுத் துரைபப
வட்டவான் முசஞ்சாயத் திளநகை புரியு மலைமக டாள்வணங கிடுவாம

இன்னுங் "கலைநிறை மதியிற செய்யுங் கௌரி" எனபதற்கு முன ஊடலாற புலந்திருந்தமுகம் அதுநீங்கியவிடத்துப் பூரணசந்திரனைப்போல மலாச்சி காட்டிய கௌரி என்னலு மொன்று இவ்வொழுக்கம் "படைப்பாதி தொழிலும் பத்தர்க் கருளும்பா வனையுநூலு - மிடப்பாக மாதராளோ டியைந்துயிர்க் கின்ப மென்று - மடைபபாளும்" என்ற சித்தியார் முறைப்படி,கடவுளாவான் படைப்புக்கு வாதுளாகமத்தி னோதியவாறே உலகத்தினைத் தன்திருமேனியில் ஒவ்வோ ருறுப்புக்களி னின்றும் தோன்றுமாறு செய்தலும், சங்காரத்திற்குத் தோற்றுவித்த முறையே யொடுக்குதலும், மறைப்புக்கு ஊனுடனியற்றுதலும, அநுக்கிரகத்திற்கு யோகிருந்து காட்டுதலும் உரிமையா மாறுபோலத் திதிதொழிற்கு மாதராளோடு இயையவேண்டுதலா லிவ்வாறு கைகோளாக் கூறப்பட்டது அன்றியும, இதனால உலகோற்பத்தி நிமித்தமாகச் சிவத்தின் திருநோக்குறுங்காலை மாயையானது தன்னிலை கலங்கித் தொழிற் படுதலை பொருவாறு குறிப்பித்ததென்க (உ)

விநாயகக்கடவுள்.

மற்றைய கடவுட் போற்றி வரம்பெற விடையூ றெய்தா
தொற்றைவெண கோட்டு வேழ முவப்பமுன வழுத்து கின்றோர்
முற்றுமக களிற்றை யேத்தி முனனிய யாவும வாளா
பெற்றிடா தயலார் போற்றும பேதைமை யெனகொன் மாதோ.

(இ-ள்) மற்றைய கடவுள் போற்றி - பிறகடவுளரைத் துதித்து, வரம பெற இடையூறு எய்தாது-அவராலளிக்கப்படும் வரத்தைப் பெறுவதற்கு விக்கினங்களை யுண்டாக்காமல், முன்-தொடக்கத்திற்றானே, வெள் ஒற்றை கோட்டு வேழம் உவப்ப வழுத்துகின்றோர் வெண்மைய நிறமுடைய ஒற்றைக் கொம்பினை யுடைய யானையாகிய விநாயகக்கடவுளை மகிழ்விக

குட்படி துதிக்கின்றோ, முற்றும் அக்களிற்றை எந்தி முடிவுமைக்கும் அவ்வேழக் கடவுளையே துதிசெய்து, முன்னிய யாவும் வாளா பெற்றிடாது - நாம் நினைத்தவை யெவற்றையும் வருத்தமின்றிப் பெறுக கொள்ளாமல், அயலார் போற்றும் பேதைமை என்கொல்-அவ்வயற் றேவர்களைத் துதிக்கும் அறியாமை யாதென்றிருந்தது?

மாது-ஓ-அசைநிலைகள் விநாயககடவுளை வாழ்த்திய வாழ்த்திரண்டனுள், முன்னையது காப்பும், இஃது தந்தை, தாய், மைந்தர் எனனு முறைமை பற்றியது மாம். மற்றைய எனனும் பெயரின் முதனிலை யிடைச்சொல் வேழக்கடவுள் ஒழிந்த கடவுளாகக் குறித்து நின்றது அதனை "மற்றைய தெனனுங் கிளவி தானே-சுட்டு நிலையொழிய வினங்குறித் தன்றே" என்ற **தொல்காப்பிய** விதியானறிக கடவுள் எனபதனைச் செய்யுள் - பாய்த்துள் எனப போலக் கட-உள் எனப பிரித்துத் தொழிலாகு பெயராகக் கடத்தலையுடைய பொருள் என்ப கருத்தாப் பொருள் விகுதியாக கொண்டு, கடந்த உள்ளத்தை யுடையவர் என வினைத்தொகைப புறத்துப பிறந்த அன்மொழித் தொகையாக் கொண்டும் பொருளுரைப்பாரு முளர் கடத்த லாவது-பசுபாச ஞானங்களா னறிவருந் தன்மை. அநாதி மல முத்த பதியாகிய வேழககடவுளே கடவுளென்ற குரியானென்றும், பிறந்திறந் துழலும் மற்றையோரைக் கடவுளெனக் கரைதல், அயன், அமரர், வெள்ளாடு எனறிவை போல உபசாரமாமெனறுங் கொள்க கடவுள்-சாதியொருமை, அது உயர்திணை யாகப் பொருள் படுதலை "கால முலக முயிரே யுடம்பே-பாலவரை தெய்வம் . ஆவயின் வரூஉங் கிளவி யெல்லாம்-பாலபிரிந் திசையா வுயர்திணை மேன" என்ற **தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தால்** றெளிக எய்தாது என்றதிற பிறவினை விகுதி தொக்கு நின்றது ஒற்றை எனறது மென் றொடர் வன்றொடராகிய ஐயீற் றுடைக் குற்றுகரம் வேழம்-மூங்கில் அது தான்விளையும் மலைக்குத் தானியாகு பெயராய், மலை தனனிடத்து வசிக்கும் யானையை யுணர்த்தலின இருமடி யாகுபெயர்

நாற்கோட் டிருகோட்டி யானைகள போலாது தேவ யானையாய், தன்னொரு கோட்டானே கயமுகற காய்ந்து விண்ணுலகைப புரந்தும, பாரதம், சௌந்தரியலகரி என்னு நூல்களை மாமேருககட் பொறித்து மண்ணுலகைப புரந்தும் வருமாட்சி யுடைத்தாகலின "ஒற்றை வெண்கோட்டு வேழம்" என்று விசேடிக்கப பட்டது.

கந்தபுராணம்.

தடக்கையி லேந்து கோட்டைத் தந்தியா மவுணன் மீது
விடுத்தலு மனையன் மார்பை வெய்தெனக் கீண்டு போகி
யுடற்படி மிசையே வீழ்த்தி யொலலைபி லோடித் தெண்ணீர்க்
கடற்படிந் தமலன் மைந்தன் கரத்திலவந் திருந்த தன்றே.

இலிங்கபுராணம்

பிறைதவழு மெழிற்றென்றிப் பிறங்குகதிர் வெண்கோட்டாற்
செறிகதிர்செய் தடங்குடுமிச் செம்பொன்மால் வரைவாய்ப்ப
மறைபுகழுந் சௌந்தரிய லகரியினை வருந் தெழுதும்
விறல்கெழுமு வேழமுகன் விரைமலர்த்தா ளிணைதொழுவாம்.

மகாபாரதம்.

நீடாழி யுலகத்து மறைநாலொ டைந்தென்று நிலைநிற்கவே
வாடாத தவவாய்மை முனிராசன் மாபார தஞ்சொன்னநா
ளேடாக மாமேரு வெற்பாக வங்கூ ரெழுத்தாணிதன்
கோடாக வெழுதும் பிரானைப் பணிந்தன்பு கூர்வாமரோ.

வேழம் என்றதனானே நதிசரம், வனசரம், கிரிசரம் என்னும் யானைவகையுள் வனசரமும், கிரிசரமும் பெறப்படும். பெறவே விநாயகப் பெருமான் லீலாமாத்திரையாகக் கொண்டருளிய மூர்த்தங்களாகிய "வக்கிர துண்டர் வயங்கிய சிந்தா மணிவளர் கசானனர் அருள்செய்—விக்கின ராசர் விறன்மயூரேசர் விளங்கிய பாலசந் திராசர்-நோக்கரு மிரகே துப்பெய ரிறைவர் துலங்கிய கணேசரென வினைதீர் - மெய்க்கண பதியே மகோற்கடர் துண்டி விநாயகர் வல்லபை கணேசர்" என்னும் பன்னிரு திருமூர்த்தங்களினுஞ் சிறப்புடைத்தாய, துணைவராய குமரவேட்கு வள்ளியம்மையாரைக் கூட்டி அவர் கருத்தை முற்றுவித்து, அவர் காரணமாகக் களவு, கற்பென்னு மிருகைகோளு மியலச் செய்வான் கொண்டருளிய குஞ்சரமூர்த்தமே விசேடித்ததென்பான் "வேழம்" என்றும் "களிறு" என்றுங் கூறினான். களிற்றை என்பதன்கண் பிரிநிலைப் பொருளில் வந்த ஏகாரந் தொக்கது. முற்றும்-முழுவதும் என எஞ்சாப் பொருட்டு. களிறு - மதக்களிப்பினை யுடையது, "வேழக் குரித்தே விதந்துகளி றென்றல்" என்பது **மரபியற்சூத்திரம்**. வாளா என்பது சும்மா என்னும் பொருள் படுதலின் வருத்தமின்றி யென்றும் அயற்றேவர்களைத் துதிப்பதாற் பிரயோசன மில்லை யெனக் கொண்டு, வாளா போற்றும் பேதைமை என்றியைக்கினுமாம். ஈண்டு அயலார் என்றது மணியொளி போன்று அபேதமாய் விளங்குந் தந்தை, தாய், துணைவரொழிந்த மற்றைய தேவர்களையாம். பேறிடாது - இடு - பகுதிப்பொருள் விகுதி. என்-எவனென்னும் வினைப்பெயரின் மரூஉ. கொல் என்னு மிடைச்சொல் துணிவின்கண் ஐயஞ்சிறிது நிகழ்த்தற் பொருளில் வந்தது. "அயலார்ப் போற்றும் பேதைமை யென் கொல்" என உலகர் மாட்டு வைத்த அன்பானே யிரங்கிக் கூறலான், இதன்கண் **ஆர்வம்** என்னும் அலங்கார மிருத்தல் காண்க. (௩)

குமாரக்கடவுள்

கள்வாய் மடுத்துப் புரையேறிக் கனைத்துக் குமட்டி யெதிரொடுக்கும்
புள்வார் கடப்ப நறுந்தெரியல் புரளுந் தடந்தோள் வரையனைத்தும்
வெள்வே னெடுங்கட் குறத்திமுலை வேழ முழக்கக் களிகூருந்
தள்ளா மதுகை முருகனிரு சரண மெமது தலைக்கொள்வாம்.

(இ-ள்) கள் வாய் மடுத்து புரை ஏறி கனைத்து குமட்டி எதிர் எடுக்கும்-தேனையுண்டு புரைக்கேறிக் கனைத்தல் செய்து புரட்டித் தேக்கெடுக்கின்ற, புள் வார் கடப்ப நறு தெரியல் புரளும் - பறவைகளாய வண்டுகள் மொய்க்கின்ற நேர்மையை யுடைய கடப்பமலரா லாகிய நறிய மாலையானது புரளுகின்ற, தடம் தோள் வரை அனைத்தும் — பெரிய புயங்களாகிய மலைகளியாவும், வெள் வேல் நெடு கண் குறத்தி முலை வேழம் உழக்க களிகூரும்- வெள்ளிய வேற்படை போன்ற நீண்ட கண்களை யுடைய வள்ளியம்மையாரது தனங்களாகிய யானைகள் ஏறி யுழக்குந்தோறுங் களி சிறக்கப் பெறுகின்ற, தள்ளாத மதுகை முருகன் இருசரணம்-ஒழியாத வெற்றிப் பாட்டினை யுடைய குமாரக்கடவுளது இருதிருவடிகளையும், எமது தலை கொள்வாம்-எமது சிரமேற் கொள்வாம்.

புரையேறல் - மடுத்தன துவாரவழியி னுட்புகுதல். கனைத்தல்-செருமுதல் (வண்டுகளுக்கு ஒலித்தல்) குமட்டல் - உள்ளிருந்து வெளிவரத் தேக்கல். எதிரொடுத்தல்—வாந்தி பண்ணுதல். வார்-முதனிலைத் தொழிற்பெயர். "வார்தல் போக லொழுகன் மூன்று-நேர்பு நெடுமையுஞ் செய்யும் பொருள" என்னுந் **தொல்காப்பிய** விதிப்படி நேர்மை என்று பொருள். புள்வார் என்பதற்கு வண்டுகளாகிய புயல்கள் எனினும் பொருந்தும். அங்ஙனங் கொள்ளுமிடத்து, கள் என்பதனைத் தொழிலாகுபெயராய்க் கொண்டு, கள்வாய் மடுத்து-கடலினீரை வாயான் மடுத்து, புரையேறி-கருமைநிறங்கொண்டு, கனைத்து-முழங்கி, குமட்டி-

தமித்து, எதிராகாலும் - எதிராகமழையைப் பொழிகின்ற என்று மேகத்தின் ஒப்புமை காண்க. கடப்பம்-வலித்தல் விகாரத்தோடு அம்முச்சாரியை பெற்றுநின்றது. "இருள்பட்ட பொதுளிய பராரை மராஅத்து - உருள்பூந் தண்டார் புரளு மார்பினன்" என்றார் **பத்துப் பாட்டினும்.** அளக்கலாகா அளவும் பொருளும்-அளக்கலாகா நிலையும் தோற்றமும் வரம்பினும் வளர்தரும் வண்மையுங் கொண்டு விளங்கலின், தோளிணைவரை என்றார். தோளுக்கு வளர்தரும் வண்மையாவது - "வண்புகழ் நிறைந்து வசிந்துவாங்கு நிமிர்தோள் - விண் செலன் மரபி னையர்க் கேந்திய தொருகை யுக்கஞ் சேர்த்திய தொருகை-நலம்பெறு கலிங் கத்துக் குறங்கின்மிசை-யசைஇய தொருகை-யங்குசங் கடாவ வொருகை யிருகை-யையிரு வட்டமொ டெஃகுவலந் திரிப்ப வொருகை - மார்பொடு விளங்க வொருகை - தாரொடு பொலிய வொருகை-கீழ்வீழ் தொடியொடு மீமிசைக் கொட்ப வொருகை, பாடின் படுமணி யிரட்ட வொருகை-நீனிற விசும்பின் மலிதுளி பொழிய வொருகை - வானர மகளிர்க்கு வதுவைசூட்ட வாங்கப்-பன்னிரு கையும் பாற்பட வியற்றும்" வளமெனக்

வரை என்னுங் குன்றின் பெயர் சினையாகு பெயராய் மூங்கிலை யுணர்த்தி, அது விளைதற் கிடமாய மலையையுணர்த்தி நிற்றலின் இருமடியாகுபெயர். தோளிணை வரையென்றதற் கேற்ப முலையை வேழம் என்றார், குறிஞ்சிக் கருப்பொருளுட் சிறந்ததாய உரந் தொடு மதர்த்துக் கூர்த்தலின். அணைந்தும் எழுந்து பல்விரலொடு மென்றும் எண்ணின் றொகைபெற நின்றது. உழக்கலாவது தோள் நெருங்கப் புல்லுதல். கூர் என்னும் உரிச் சொல் முன் சிறவாது உள்ளதொன்று சிறந்ததலாகிய குறிப்புப் பொருட்டு. தள்ளா என்னும் ஈறுகுறைந்த எதிர்மறைப் பெயரெச்சம், மருங்கை என்னும் பெயர் கொண்டது. "குன் றங் கொன்ற குன்றாக் கொற்றத்து - விண்பொரு நெடுவரைக் குறிஞ்சிக் கிழவ" என்றார் **நக்கீரரும்.** முருகன் - முருகையுடையவன். முருகு - தெய்வத்தன்மையும், இளமையும், அழகுமாம். மேலாய வீட்டின்பத்தின் றன்மையைக் காரணவகையா னுணர்த்துங் களவு கற்பென்னுங் கைகோளிரண்டனையும் உலகின்மிசைத் தியற்றிக் காட்டுவான் கொண்ட எங்கடவுளாய குமரவேள், களவொழுக்கத்தை வள்ளியம்மையாரானும், கற்பொழுக்கத் தைத் தெய்வயானையம்மையாரானும் காட்டுதலானும், களவு முன்னதாயக் கற்பு பின்ன தாய நிகழ்தலானும், தன்றிணைக்குரிய மகள் வள்ளியம்மையாராகலானும், இச்சா ஞானக் கிரியா சத்திகளுள் முற்பட்ட இச்சாசத்தியும் அவரேயாகலானும், அவராகிச்சை வள்ளிநாய கியே யென்பதை விளக்கல் காரணமாகவே நூலார் பெரும்பாலுங் குறமகளை விசேடித்த லெனக் அதனை "கள்ளுறைந் திடுபூந் தண்டார்க் கடம்பமர் காளை பண்டு-பிள்ளைமைத் தொழினமேற் கொண்டு பெட்புட னெழுதும் வண்ணம் வள்ளியைத் தன்பால் வைத்து" எனக் **கந்தபுராணத்தும்,** "செம்மான் மகளைத் திருடுந் திருடன்" எனக் **கந்தரநுபூதி யினும்,** "நீலச் சிகண்டியி லேறும்பிரா னெந்த நேரத்திலுங் கோலக் குறத்தி யுடன்வரு வான்" என **அலங்காரத்தும்** "மறுவில் கற்பின் வாணுதல் கணவன்" எனத் **திருமுருகாற் றுப்படையினும்** உரைத்தமைகொண் டுய்த்துணர்க. இருசரணம் என்றதில் முற்றும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. (௪)

திருஞானசம்பந்த மூர்த்திநாயனார்

வெள்ளாங் குருகி னிளம்பிள்ளை விளையாட் டயர முகையவிழுங்
கள்ளார் கமலத் தடம்புடைசூழ் காழி நகரி னிடைத்தோன்றி
நள்ளார் சமயக் குறும்பெறிந்து நங்கை பாகன் பதம்போற்றித்
தெள்ளா ரமிர்தக் கவிதைபொழி சிறுவன் பாதந் தலைக்கொள்வாம்.

(இ-ள்.) வெள் ஆம் குருகின் இளம்பிள்ளை விளையாட்டு அயர-வெண்மையாகிய அன்னப் பறவைகளினது இளம்பருவப் பார்ப்பினங்கள் விளையாட்டைச் செய்தலால், முகை அவிழும் கள் ஆர் கமலம் தடம் புடை சூழ் - கட்டவிழப் பெறுகின்ற தேனிறைந்த தாமரைத்

தடாகங்கள் பக்கத்திற் சூழப்பட்ட, காழி நகரின் இடைதோன்றி-சீகாழிப் பதியினிடத்தே திருவவதாரஞ் செய்து,சமயகள்ளர் குறும்பு எறிந்து-சமயிகளாகிய பகைவர்களது பொலலாங்கை யழித்து, நங்கை பாகன் பதம் போற்றி உமாதேவி பாகராகிய சிவபெருமானது திருவடிகளையே மெய்ப்பொருளாப் புகழ்ந்து, தெள் ஆர் அமிர்தம் கவிதை பொழி - தெளிவும் அருமையு மமைந்த அமுதம்போன்ற தேவாரத் திருப் பதிகங்களைப் பொழிந்த, சிறுவன் பாதம் தலை கொள்வாம் இளமைப் பருவத்தினராகிய திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரது திருவடிகளைச் சிரமீது தரிப்பாம்.

குருகு என்றது பறவைப் பொதுப்பெயராயினும் வெள்ளாம் என்றடைகொடுத் துரைத்தமையானும், "இடையிடை யனமெங்கு நிறையப் பரந்து கமலத்து வைகும்" என நாயனார் திருவாய்மலர்ந் தருளியபடி கமலத் தடத்தில் விளையாடற்குச் சிறந்தன அன்னப்பறவை யாதலானும் அன்னங்கள் என்றும் "மாற்றருஞ் சிறப்பின" என்னும் மரபியற்சூத்திரப்படி பிள்ளை என்னும் இளமைப்பெயர் அடைமொழி புணர்த்தமையானும், "அவற்றுள்,பார்ப்பும் பிள்ளையும் பறப்பவற் றிளமை" என்றதனாலும் அன்னப் பார்ப்பின் பாற் படும் காரணமு முண்மையின் வெள்ளாங்குருகு என்றது இனஞ்சுட்டின பண்பு அதனை "தோடார் கமலப்பள்ளி - மேயவலகையிற் றுஞ்சும் வெள்ளையன்னங் காண்மின்" எனத் **துணமாலையாரிலம்பகத்திற்** கூறியவாற்றா னறிக

இளம்பிள்ளை விளையாட் டாதலின் "அயர" என்றுன அயர என்னுஞ் செயவெனெச்சங் காரணப்பொருளில் வந்தது கமலத் தடம் எனச்சிறப்பித்தமை மருதநிலங் கொண்டு, ஞானப்பா லூட்டிய நற்றுணம வாய்ந்த நகரென்றகாம் அதனை "பூவான மலிமணிநீர்ப் பொய்கைக் கரையினியற-பாவான மலிஞானப் பாலுண்டு-நாவான், மறித்தஞ் செவியமுதா வார்த்தபிரான் றண்டை-வெறித்தண் கமலமே வீடு" என்றதனா னறிக

காழி என்பது சோழநாடு, பவழம,தவழம என்றற போலக் காளி என்ற சொல்லின் ளகரம், தமிழிற் சிறந்த ழகரமாயத் திரிந்து நின்றது. அது அந்நகரின் றுவாதசநாமக் காரணக் குறியுளொன்று காரணமாவது:— காளிதேவி சிவபிரானோடு எதிர்த்து நடனமாடித் தோற்றமையால், தேவர்களு முனிவர்களுஞ் சினந்து "நுண்ணியநகை யாயநூலகள் நூறுகோடி பழகினும-பெண்ணியற்கை போவதன்று பேதைநீ யகந்தையா - லண்ணலைப் பிழைத்தபாவ மகலுமாறு மற்றவன்-கண்ணருட் கிடைக்கிலுன் களங்கமவிட டிக்ககுமால" என்றுகூற, அவளிந் நகர்க்கண் வந்து தோணியப்பனைப் பூசித்துத் தன்பாவ நீங்கப் பெற்றதனாலும், முன்னோர் காலத்து வைனதேயன் பாம்பினங்களைக் கொன்று தின்று வருதலைக் கண்ட காளியன் என்னும் பாம்பானது, அக்கருடனோடு போர்புரிந்து ஆற்றாமல், முற்சாபநிமித்தம் அது அணுகப்பெறாத யமுனையாற்றின் மடுவிற்குள் ஒளித்திருந்து வருமுயிர்களை யெல்லாந் தின்றிருந்தது அவ்வாறிருக்கையில் ஆயனாய் நின்ற மாயவன் அம்மடுவைக்கலக்கிக், கருநீர் பொருந்துங் காரண மென்னை யென்று காண்பான் புக்கபோது காளிய நாகங்கண்டு உளைந்தது கண்ணமூர்த்தி யுடனே அணிமாவடிவுகொண்டு படங்களிற்பாய்ந்து உதைத்துப் பௌரிக கூத்தாடச் சாபம் தளர்ந்து நலலறிவுற்றுக் காக்குமாறு ஓலமிட்டது கண்ணனுங் கருணை கூர்ந்து தோணிபுரந் தொழுகவென்ன, வங்ஙனே வந்து பூசித்துக் கருடனுக் குடையாத வலிமையையும், தனகிளைகள் மதிக்குஞ் சீரினையும் பெற்றமையாலும் அதற்குக் காளிநகரென்று பேர்கண்டது.

சீகாழிப்புராணம்.

இறைதவழ் கொட்டமை வனமுலைக் காளி யிறைஞ்சலாற் காளியம் புரியென
றழகிய வொருபேர் இந்நகர்க் குற்ற தனறியுங் காளித னெனுமோர்
புழையெயிற் றரக வேந்தனும் காளி புரமெனும பேருமன் றனதே
இழையயதுட் போரவை முனிவர்கேட் டுவப்ப வுறுதவச் சூதனு னுரைப்பான்.

கள்ளார் என்றது சௌத்திராந்திகன், யோகாசாரன், மாத்தியமிகன், வைபாடிகன் என்னும் நால்வகைப் பௌத்தர்களையும், நிகண்டவாதி, ஆசீவகன் என்னும் இருவகைச் சமணரையும் என்க. நைராத்மவாதம், அகர்த்திருவாதம், ஆகாசம், காலம், திக்கு, காரணப் பாவமுமில்லையென்றும், குணியும் அவயவியும் இல்லையென்றுங் கொள்ளலாதிய நெறியல்லா நெறிகொண்டு, இடைத்தோன்றி யுயிர்கட் கிதமின்மை செய்தலின் குறும்பென்றார்.

தன்னை நுகர்ந்தாரை நரைதிரை பிணிமூப்புச் சாக்காடின்றிப் புண்ணிய முள்ளளவும் போகமூட்டிப் பிறிது நுகராமற் றடுக்குந் தன்மையுடைத்தாய், மறுமையிற் சென்றுபெறும் அமுதத்தினும், நாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்கவிதைகள் பதினாறாயிரமும் மெய் யன்புடன் பாராயணஞ் செய்வோரைக் குற்றநீக்கி, அழிதன் மாலையவாய இகாமுத்திரார்த்த பலபோக விராகமுண்டாக்கி, யென்றுமொருபடித்தாய நிறைவுப் பேரின்பத்தை யளிக்கும் பெருமையாற் சிறந்ததாதலின் "தெள்ளாரமுதக் கவிதை" என்றார்.

தோன்றி, எறிந்து, போற்றி என்னும் வினையெச்சங்கள் பொழி என்னும் முதனிலையையும், அது வினைத்தொகையாய்ச் சிறுவன் என்னும் பெயரையுங் கொண்டு முடிந்தது. (௫)

திருநாவுக்கரசுநாயனார்

புல்லராய சமண்புலையர் பொருந்த வீக்கிக் கடல்புகுத்துங்
கல்லே புணையாகக் கரையேறிக் கவர்வாய்ப் புள்ளின் வாய்கிழித்த
கொல்லே றுகைக்குங் காமாரி குளிர்பொற் கமலத் தாள்பழிச்சுஞ்
சொல்லே புணையாய்ப் பவக்கடலுங் கடந்தோன் பாதந் துதித்திடுவாம்.

(இ-ள்.) புல்லர் ஆய சமண் புலையர் - அறிவீனராகிய சமண நீசர்கள், பொருந்த வீக்கி கடல் புகுத்தும் - பொருந்துமாறு கட்டிச் சமுத்திரத்தி லாழும்படிவிட்ட, கல்லே புணையா கரை ஏறி - கல்லினையே தெப்பமாகக் கொண்டு அச்சமுத்திரத்தை நீந்திக் கரை சேர்ந்த தன்றி, பவம் கடலும் - பிறவியாகிய சமுத்திரத்தையும், கவர் வாய் ஆய புள்ளின் வாய் கிழித்த - தன்னைக் கவர்ந்து கொள்வதை யாராய்ந்துவந்த குக்குடத்தினது வாயைக் கிழித்துக் கொன்ற, கொல் ஏறு உகைக்கும் காமாரி - கோபக் குறிப்பினையுடைய திருமாலாகிய இடபத்தை (வாகனமாகக்கொண்டு) செலுத்துகின்ற சிவபெருமானது, குளிர் பொன் கமலம் தாள் பழிச்சும் - குளிர்மையாகிய பொன்போன்ற தாமரைமலரையொத்த திருவடிகளைத் துதிக்கும், சொல்லே புணையா கடந்தோன் - தேவாரத்திருமொழிகளையே தோணியாகக் கொண்டு நீந்தி முத்திக்கரைசேர்ந்த திருநாவுக்கரசுநாயனாரது, பாதம் துதித்திடுவாம் - திருவடிகளை (யாம்) வாழ்த்துவாம்.

கல்லே தோணியாகக் கருங் கடலையும், காமாரி தாள் துதிக்குஞ் சொல்லே கலமாகப் பிறவிப் பெருங்கடலையும் நீந்தி முத்திக்கரையேறிய நாவின்முதல்வரது திருவடிகளை யாம் துதிப்பாம் என்பது கருத்து.

பாயுடைசூழ்ந்த அரையினராய், மயிர்பறிப்புண்ட தலையினராய், அத்தி நாத்தி யென்னு மந்திரோச்சாரண வாயினராய், சைவசித்தாந்த உண்மைகளையும், அதனைக் கொண்டொழுகும் மெய்யடியாரையுங் கண்டக்காலுங் கேட்டக்காலும் கண்டுமுட்டு, கேட்டுமுட்டென் றுழல்வாராய், பொய்யொழுக்க மேலீட்டால் உண்மையறிந்துங் கொலைபுரிதருங் குணத்தைக்கொண்டாராகலின் "புல்லராய சமண்புலையர்" என்றார். கடல் - என்பதனை கள்-தல் எனப் பிரித்துத் தோண்டப்பட்டது என்று பொருள் கொள்ப. கல்லே, சொல்லே என்பவற்றின்கணுள்ள ஏகாரங்கள் பிரிநிலைப்பொருளில் வந்தன. ஆய புள் - வினைத்தொகை.

கவர்வு-கைக்கொள்ளல் "கொள்ளைமாந்த ரின்றுது கவரும் என்றாற்போல. அதனை "கூறிய இளவி" என்பதனாற் கொள்க.

புள்ளின் வாய் கிழித்ததாவது:—கண்ணன் ஆயர் பாடிச் சிறுவரோடும் ஆன்கன்று மேய்த்துத் தாமரைத் தடாக மொன்றில் வந்திருப்ப, வடமதுரை யரசனான கஞ்சனேவ லால் ஓரசுரன் குக்குடமென்னும் புள்ளுருக் கொண்டு சென்று வாயாற் கௌவி விழுங் கினன் விழுங்குவதறிந்த வாசுதேவன் அப்புள்ளின் வாயைக் கிழித்துத் தலையிற் புடைத் துக் கொன்றனன். அதனை இந்நூலிற் கண்ணனவதரித்த அத்தியாயத்தில்-அ0-அக, செய் யுட்களானும், பாகவதபுராணம் குக்குடாசுரன் வதைப்படலம் "அக்கிரம மேவுமது ரைக்கரச னேவக்-குக்குடமெய் யாகியசு ரன்குறுக மாயோன-சக்கர மெடுத்தகையி னுற றலை புடைப்ப-வக்கண மராமறியுயி மாண்டவுணன் வீழ்ந்தான்" என்னுஞ் செய்யுளானும் அறிக கிழித்த கொல் என்பதனை எச்சத்திரிபாகக் கொண்டு, கிழித்துக்கொன்ற எனினுமாம். கொல்-காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்தது

திருமால் நந்தியல்லாமல், தருமநந்தி, அதிகாரநந்தியென வேறும் ஏறுண்மையால் "கிழித்த கொல் ஏறு" என்றான் அதனை உகைத்தமையாவது:—திரிபுரசங்காரகாலத்தில் எம்மைக் கருவியாகக் கொண்டன்றோ இறைவன் புரமவை யழிக்கப் போந்தா னென்று அகங்கரித்த தேவர்களின் அஞ்ஞானத்தை நீக்குவான் ஊன்றியமாத்திரையே அச்சொடிந்து விழத் திருமால் இடபவுருவேற்று எம்பிரானைத் தாங்கி யவனு மற்றாக, அதனையறிந்து எம் பிரானோ திருவிளையாட டெண்ணலிற் றாங்கலாற்றாது சரிந்து தளர்ந்து வீழ்ந்த திருமாலும் மற்றைய தேவர்களுங் குறையிரந்து துதிக்க, அதற் கருள் கூர்ந்து வாகனமாகும் வன்மை கொடுத்து ஊர்தியாக உகைத்தா னென்றது உபதேசகாண்டம் இன்னும் அதனை "கட கரியும் பரிமாவுந் தேருமுவந் தேறாதே-யிடபமுவந் தேறியவா றெனக்கறிய வியம்பேடீ-தடமதிலக ளவைமூன்றுந் தழலெரித்த வந்நாளி - லிடபமதாய்த் தாங்கினான் றிருமால் காண் சாழலோ" என்னுந் திருவாசகத் திருவாக்கானுந் தெளிக. காமாரி - வடநூல் முடிபு. மன்மதனை யழித்தவன் என்பது பொருள் கமலம் - ஆகுபெயர் பழிச்சல்-வழுத் துதலென்னுஞ் சொல்லினது குறிப்புப் பொருளில் வந்தது "பரவும் பழிச்சும் வழுத் தின பொருள" என்றார் தொல்காப்பியனாரும் பவக்கடலும் என்றதன் உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை "புண்ணியா வுன்னடிக்கே போதுகின்றேன" என்றருளிய வாற் றானே இறைவன் திருவடியெய்தப் பெற்றனராகலின் "பவக்கடலுங் கடந்தோன" என் றான் பிறவிப் பெருங்கட னீந்துவர் நீந்தா-ரிறைவனடி சேரா தார" என்று திருக்குறளுஞ் செப்புமாறறிக. துதித்திடுவாம் - இடு, பகுதிப்பொருள்விகுதி. நாவுக்கரையனை நாவாற் றுதித்தலே அவனருளை யடைதற்குச் சிறந்ததாய உபாய மென்பதுதோன்ற "பாதந் துதித் திடுவாம்" என்று கூறப்பட்டது

இச்செய்யுளின் கருத்தமைதத்தே "அறப்பெருஞ் செல்வி பாகத் தண்ணலஞ்செழுத்தா லஞ்சா-மறப்பெருஞ் செய்கை மாறா வஞ்சக ரிட்டநீல - நிறப்பெருங் கடலும் யார்க்கு நீந் துதற் கரிய வேழு - பிறப்பெனுங் கடலு நீத்த பிரானடி வணக்கஞ் செய்வாம" என்று **பரஞ்சோதி முனிவரும்** பகர்தல் காண்க. (கஅ)

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார்

உரவுநீரத் திரைக்கடலின் மலரயனோ டுலகனைத்து முந்தி பூத்த
கரியமால் வெண்கேழ லுருவாகித் தனித்தேடி யின்னுங் காணா
முருகுலாந் தாமரைத்தாள் சிவபூரப புரமெரித்த முறுவ லானைப்
பரவையாற் றூதேகப் பணித்தநா வலன்மலர்த்தாள் புனிதஞ் செய்வாமன்.

(இ-ள்.) புரம் எரித்த முறுவலானை-முப்புரங்களையும் எரித்த இளநகைப்பினையுடைய சிவபெருமானை, உரவு நீர் திரை கடலின் மலர் அயனோடு உலகு அனைத்தும்—வலியநீரோடு அலைகள் செறிந்துள்ள சமுத்திரத்தினிடத்தே தாமரைமலரி லிருக்கும் பிரமனையும் உலக முழுவதையும், உந்தி பூத்த கரிய மால்-திருநாபியினின்றுந் தோற்றுவித்த கருநிறமுடைய திருமால், வெண் கேழல் உரு ஆகி தனி தேடி-வெள்ளை நிறமுடைய வராகவடிவெடுத்துத் தனித்துப் பாதலங் கீண்டு தேடியும், இன்னும் காணு முருகு உலாவும் தாமரை தாள் சிவப்பு ஊர - இதுகாறும் அறியப்படாத வாசனை பரந்த தாமரைமலர் போன்ற மென் மையாகிய திருவடிகள் கன்றிச் சிவப்பு நிறங் கொள்ள, பரவை பால் தூது ஏக பணித்த நாவலன் மலர் தாள் - பரவையாரிடத்துத் தூதாகப் போய்வரத் தேவாரத் திருப்பதிகந் தானே விதித்த சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரது பூவினையொத்த பாதங்களை,பணிதல் செய்வாம்- (யாம்) வணங்குவாம்

அயன-பிறத்தலில்லாதவன், அஃதுடசாரமாம் கடல் என்றது நைமித்திகப் பிரளய சலத்தினை. அதில் அயனோடு உலகனைத்தையுந் தோற்றுவித்தமையை இந்நூலில் பிரம விட்டுணுக்களுக்குச் சிவனார்றோன்றி வரங்கொடுத்த அத்தியாயத்திற் காண்க. "கரியமால் வெண்கேழல உருவாகி" இதனுள் கருமை என்றும், வெண்மை என்றும் வந்தமையால் முரணலங்காரம். என்னை? "பொருளினு மொழியினும் பொருந்தக் காட்சியின்-முரணக் கூறுதன் முரணென மொழிப" என்றார் வீரசோழியத் தாகலின பெருமை, மயக்கம், விருப்பம் என்ப பொருள்படும் மால என்னுஞ்சொல் ஆகுபெயராய், அவற்றை யுடை யவனமேனின்றது காணு என்னும் எதிர்மறைப் பெயரெச்சம் தாள் என்னும் பெயர் கொண்டது உளாம என்பது "செய்யுமெ னெச்சவீற் றுயிர்மெய் சேறலும்" என்ற நன் னூல் விதிப்படி உயிர்மெய் கெட்டு நின்றது தாமரை-ஆகுபெயர் பணிதலசெய்வாம்-இது னுள் செய் என்பது துணைவினை

பன்றி,தானறேடி யடைதற குரிய சடைக்காட்டினை ஈடாது, அன்னந் தேடுதற்குரிய பாதகமலத்தைத் தேடியமையாற காணுதாயிற்று மலர்போன்ற மென்மையாகிய தாள் வன்மைபபூமிற பட்டமையினுற சிவப் பூரந்தென்க முறுவல - வீரத்தெழுந்த வெகுளி நகை. இதனை எள்ளனகையி னடக்குவர் பாரத்துவாசியாசிரியர் நாவலன-திருநாவலூரி லவதரித்தவன், நாவிலவல்லவன் இறைவனைத் தூதாகச் சிவபூரப் பணித்த நாவின் வன் மையன் என்றதுங் குறிப்பு தூதாவது ஒருவருழை யொருவரது மாற்றங்கொண்டு தக வுரைக்குந் தன்மை அது தலை, இடை, கடையென மூன்று மென்ப வடநூலார் "அவற் றுள், ஓதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன " என்ற அகத்திணையியல் விதிப்படி தூதுசெல் வோன் உயர்வுடைத் தோழனாகலின,நாவலனும் பரவைதன் புலவி தீர்ப்பான் கழுதுகண் படுக்கும் பானாளிரவினிற் றனிப்போக விறைவனைப் பணித்தமையால் தமபிரான் றோழன் ஆனானெனக. அதனை யிவவடிக ளருளுமாற்று னறிக.

திருவாரூர்த் தேவாரம் (ஏழாந்திருமுறை)

ஏழிசையா யிசைப்பயனா யின்னமுதா யென்னுடைய
தோழனுமா யானசெய்யுந் துரிசுகளுக் குடனாகி
மாழையொண்கண் பரவையைத்தந் தாண்டானை மதியில்லா
வேழையேன் பிரிந்திருக்கே னென்னாரூ ரிறைவனையே (எ)

மாணிக்கவாசக சுவாமிகள்

உரைத்தற் கரிய முதுக்குறைவி னாமை பேச வுரைபுகன்று
நினைத்தேற் றெதிர்ந்த சாக்கியர்புன் சமயக் குறும்பி னிலைபெறிந்து

வரைத்தோள் வழுதி தனைவிடுப்ப வையை யழைத்து மணிமன்றிற்
பரத்தா டமர்ந்த வாதவூர பரமன பாதம வணங்குவாம்.

(இ ள்) வரை தோள் வழுதி தனை விடுப்ப வையை அழைத்து-மலையையொத்த புயங்களையுடைய அரிமர்த்தனபாண்டியன தம்மை மந்திரித்தொழிலினின்றும் விடுக்கும்படி வையை யாற்றை யழைப்பித்தும், ஊமை முதுகக்குறைவின உரைத்தற்கு அரிய பேச-ஊமைப் பெண்ணனது பேரறிவோடுரு சொலலுதற கரியனவாய பொருள்களைச் சொலலும்படி, உரை புகன்று-விஞவுரைகளை மொழிந்தும, நிரைத்து ஏறறு எதிர்ந்த சாக்கியர்-கூட்டங்கொண் டெதிர்த்து வாதித்த புத்தரது, புனசமயம் குறுமபின் நிலை எறிந்து-இழிந்த மதமாகிய பகைநிலையை அறுத்தும, மணி மனறில பரத்தாடு அமர்ந்த வாதவூர பரமன்-அழகிய கனகசபையினகண பரவெளியிற கலந்த திருவாதவூரடிகளது,பாதம் பழிச்சுவாம்-திருவடிகளை (யாம) துதிப்பாம.

அமைச்சியலினின்று நீங்குங காரணமாக வையையாற்றை யழைப்பித்தும, ஊமைப பெண் பேரறிவோடு பேச விஞவுரை பகர்ந்தும, புத்தரை வாதில வென்றும, கனகசபையிற் சென்று சுத்தசிவத்தோ டிரண்டறக் கலந்த மாணிக்கவாசக சுவாமிகளது திருவடிகளை யாம் துதிப்பாம் எனபது கருத்து.

ஊமை - அதனையுடைய பெணமேல நின்றது அவள சோழராசன மகளாம ஆரிய-வினையாலணையும பெயர் புத்தர் கேட்ட விஞக்கட் கெலலாம அவ்வூமைப பெணணையே உத்தரங் கூற விதித்தார் எனபான "ஊமை பேச வுரைபுகன்று" என்ருன. அதனை" "பற்றி நன்குண ராத புத்தர் பகர்ந்த தர்க்க மதறகெலாங்-கற்ற நிந்தவா போல மன்னிய கன்னி மாறுரை கூறிஞள-மறறு மங்கையா சாழ லாமவினை யாட லாக மகிழ்சசியா-லுற்ற தன்பொரு டன்னை வாசக மாக வுண்மைய ரோதிஞர் " எனனும் திருவாதவூரடிகள்புராணச் செய்யுளானு மறிக சாக்கியா-நாலவகைப பௌத்தர் அவர்கள சமயக்குறுமபி னிலைகளையும், அவை யெறியப் படுதலையும் ஷெ புராணத்துப் புத்தரைவாதில வென்ற சருக்கத்தும், சிவஞானசித்தியார் பரபக்கத்துங் காணக சிவபத்தர்களாய திரிபுரத் தசுரர்களை மறுமதத்தவர்க ளாக்கி யழிப்பிக்க நினைந்த விட்டுணுமூர்த்தி யானவர் குருவேடங் கொண்டு நாரதரைச் சீடராக்கி, பொய்ம்மைகள் பொதிந்த பிடகாகமத்தை வஞ்சமாக உபதேசித்துப் பரவச் செய்த சமயம ஆகலின், "புனசமயம" என்று புகலப்பட்டது. பிரமாணம வருமாறு:—

ஞானவரண விளக்கம்

இப்படி யிறைவர் தம்பா லெய்திய வரங்க ளாலே
முப்புரத் துள்ளோ ரெல்லா மூவுல கழிக்கு மாறறு
றப்புதல் குறித்துக கண்ணன சாரந்துரா ரதர்தம மோடுற்
செப்பிய மதங்க ளனைத்தும் தீர்ந்திட வுரைத்த வாறே

தனை விடுப்ப-என்றதற்குத் தண்டத தொழிலி னின்றும் விடுவிக்க என்பது பொருள் திருவாத வூரடிகள் தம்மை விடுவிக்குங் காரணத்தா னன்றி, தாம் புத்தரது சமயக்குறும்பினிலை யெறிந்து, சைவசமய உண்மையைத் தாபித்தது போலப் பிற்காலத்துந் திருவேடிட்டுச சமணமதக் குறும்பெறிந்து, தாபித்தற கேதுவாய் நிற்குங் காரணத்தானும அழைப்பித்தமை தோன்ற "வையை அழைத்து" என்ருன். விடுப்ப, அழைத்து எனபவற்றில் பிற வினைவிகுதிகள் தொக்கு நின்றன வையை யாற்றின் பெருமையை"கார்க்கடலொலியில... உலகுபுரங் தூட்டு முயர்பே ரொழுக்கத்துப்-புலவர்நாவிற் பொருந்திய பூங்கொடி-வையை யென்ற பொய்யாக் குலக்கொடி" எனப் புறஞ்சேரி யிறுத்தகாதையிற் புகலப்படுதல காண்க. பரத்தாடு அமர்தலாவது-சுத்தசிவத்தோடு இரண்டறக் கலத்தல,புகன்று, எறிந்து,

அழைத்து என்னும் வினையெச்சங்கள், ஆண்டு என்பதன் முதனிலை வினை கொள்ள, அது பரமன் என்னும் பெயர் கொண்டது (அ)

ஆ சா ரி ய ர்.

பாழியங் குடுமிப் பொலங்கிரி குழைத்துப் படிந்தபின் பாயிருள் செறிந்து
காழ்பழுத் தொழுகு மெம்மனக் கருங்கல் குழைத்தருட் கருணைநீ ராட்டி
யாழ்கடற் பிறவித் துன்பமூழ் கெழுந்தா ரடிமலர்ப் புணையளித் தாண்ட
சூழ்சுடர் ஞானத் திருவுரு வமைந்த சுவாமிதே வன்பதம் பணிவாம்.

(இ-ள்.) பாழி அம் குடுமி பொலம் கிரி குழைத்து படிந்தபின்-வலிய அழகாகிய சிகரங்களையுடைய மேருமலையை வளைத்துப் பழகிய பின்பு, பாய இருள் செறிந்து காழ் பழுத்து ஒழுகும் - பரந்த மலவிருள் நீடாதலால் வைரமுதிர்ந்து விளங்கும், எம் மனக் கருங்கல் குழைத்து-எமது மனமென்னும் பெரிய கல்லை யிளகச் செய்து, அருள் கருணை நீர் ஆட்டி-தம்மால் அளிக்கப்படுகின்ற அருள்வெள்ளத்துள் மூழ்குவித்து, துன்பம் பிறவி ஆழ் கடல் உற்று அழுந்தார்-துன்பங்கள் மிக்க பிறப்பென்னும் ஆழ்ந்த சமுத்திரத்திற் படிந்து மூழ்காவண்ணம், மலர் அடி புணை அளித்து ஆண்ட - பூவினையொத்த திருவடியாகிய தெப்பத்தை யீந்து காத்தருளிய, சுடர் சூழ் ஞானம் திரு உரு அமைந்த சுவாமி தேவன் - ஒளிகவிந்த சிவஞானமே ஓர் திருவடிவாகக் கொண்டெழுந்தருளிய சுவாமிதேவன் என்னும் இயற்பெயர் வாய்ந்த ஆசாரியரது, பதம் பணிவாம் பாதங்களை (யாம்) வணங்குவாம்.

மேருமலையானது, உலகம் நிலைபெற வன்மையாக அதனடுவில் நாட்டப் பட்டதாதலின் பாழி என்றதற்கு வலிமை எனப் பொருள்கொள்ளப் பட்டது சிந்தாமணியில் "பாழி நம்படை" என்றதற்கு நச்சினார்க்கினியரும் இங்ஙனுரைத்தல் காண்க "உச்சிவாய்த் திடு மேகலை யினிற்பல சிகர மலகும்" என்ற புராணப்படி பலசிகரங்கொள்ளலின், பருத்த எனினுமாம். பொன் என்னும் பெயர் ஈற்று னகரங் கெட்டு, லகர மகரந் தோன்றப் பெற்று வருமொழிக் கினமாய்த் திரிந்து, பொலங் - என நின்றது, "பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின்-முன்னர்த் தோன்றும் லகர மகரஞ்-செய்யுண் மருங்கிற் றொடரிய லான" என்ற தொல்காப்பிய விதியானென்க. வன்மையான ஒன்றைச் செய்து முடிக்கப் பழக்கம் வேண்டுமாகலின், பொலங் கிரியைக் குழைத்துப் பழகி, அதனினும் வலிய கருங்கன் மனத்தைக் கரைத்தான் என்றபடி. அதனை "தெவ்வரை மெய்யெரி காய்சிலை யாண்டென்னை யாண்டுகொண்ட-செவ்வரை மேனியன்" என்ற திருக்கோவையாரினும், "மேருவுந் தனுவாக வளைய விலையோ பாழான வென்மனங் குவியவொரு தந்திரம் பண்ணுவ துனக்கருமையோ" என்ற தாயுமானசுவாமிகள் பாடலினும், "நெஞ்சக் கனகல்லு நெகிழ்ந்துருக" என்க கந்தரநுபூதி யினுங் கூறினமை காண்க. தன்குலத்தாரையுஞ் சேர்த்து "எம்" என்பன்மையாகக் கூறினர் பின்-காலப்பொருளில் வந்த விடைச்சொல். பிறவித் துன்பமாவது-தன்னைப் பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப் பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப் பற்றி வருவனவும் ஆகிய மூவகைத் துன்பங்களுமாம். இதனால் "மானைக் காட்டி மான்பிடிப்பவர்போன்-மானுடவடிவாய் வந்தனன் றெண்ணீர்-மீனது போல விழியுறநோக்கி - யானதோர் கமடம் போலகத் துன்னிப்-பறவைபோலப் பரிசஞ்செய்து-திற மிகு மூன்னூற் றெளிவுறப் பகர்ந்து-பக்குவத் தடைவே பாலித்தருணீ-புகவிட வேண்டிப் போந்ததென் றிசைத்தனர்" எனத் திருச்சிற்றம்பல நாடிகள் கூறியபோல, ஆசாரியன் சட்சுதீக்கையினால் மனத்தை வளைத்து மாசுபோக்கித் திருவடித்தீக்கையினால் அருள்புரிந்தமை பெறப்பட்டது. (௬)

சிறப்புப் பாயிரம்

கடலக முழுதும் பொதிந்தபேழ் வயிற்றுக கடவுணமோட் டாமையெம்
பெருமான், வடமொழி தொகுத்த தெயவமாக கதையை வடித்தசெந் தமி
ழினும் செய்தான, படுமதஞ் செருககிப பாகுடல பிளந்து படாசிறை மழலை
வண் டோசசு, மடுசினக் களிற்று மானவேல் வழுதி யடலதி வீரபூ பதியே.

(இ-ள்) படுமதம் செருககி பாகு உடல பிளந்து - சுரக்கின்ற மதத்தினலே தருக்
குற்றுத் தன்னைக் கடாவும் பாகனது உடலையும கிழித்து,படர் சிறை மழலை வண்டு ஓச்சும்
அடு சினம் களிறு-பரந்த சிறகளையுடைய மழலைச சொறகள் போல ஒலிககினற வண்டு
களை யோட்டுங கொலைச் சினமுடைய யானைச் சேனையையும, மான வேல அடல பூபதி
அதிவீரவழுதி-பெருமைதங்கிய வேறபடையினையும வெறறிப பாட்டினையு முடைய பூமிக
கதிபனுகிய அதிவீர ராமபாணடியன எனபவன், கடல அகம் முழுதும பொதிந்த பேழ்
வயிறு எம கடவுள மோடு ஆமைப் பெருமான-சமுத்திரத்தி னிடம முழுவதையும் அடக்
கிய பெரியவயிறறினையுடைய எஙகடவுளாய உயாவுடைய கூர்மப பிரான, வடமொழி
தொகுத்த தெய்வம மா கதையை வடமொழியிற றொகுத்துரைதத தெயவத்தனமையுள்ள
சிறந்த சரிதஙகளவாய்ந்த இபபுராணத்தை, வடித்த செநதமிழினல செயதான்-தெள்ளிய
செநதமிழ்ப் பாககளால செய்தான.

அதிவீரராம பாண்டிய மகாராசன், வடமொழியில் விட்டுணுவாகிய கூாமத்தினற்
சொல்லபபட்ட கூாமபுராணததைச் செந்தமிழ் யாபபிற றெளிவுறச் செய்தான எனபது
கருத்து.

"முனைபுகு சேவகன் முனிந்தாாப் பதுபோற்-கசடறக் கற்ற கல்வி யாற்றலாற், றன
னைப் புகழதலுந் தகுமபுல வோாககே" எனறபடி, இது ஆசிரியன றன்னைப் பிறனபோ
லும் நாத்தி கூறியதாம. இஙஙனமே நைடத முதலிய நூலகளினுங கூறினமை காணக.
இது வடமொழியார் வழககனறி, தெனமொழியினுந் தேவாரம், திருவாசகம, சிவஞான
போதம், திருவுந்தியாா, சிநதாமணி, சிலப்பதிகாரம, பதினெண்கீழ்க கணக்கு, பிரயோக
விவேகம், திவாகரம முதலிய நூலாரும ஆணட வழககாகலானும், ஆசிரியனும் இறை
மாட்சி யுடையனுய், கலவி கேளவி யறிவுறீஇக குற்றங கடிநது, பெரியோரைத் துணைக்
கொண்டு, வெருவாா வினைசெயயுந் செஙகோன மனன ஞகலானுந் தானறற் புகழ்தல்
தகுதியாய் மிகைபடாதெனக மறறைய யாமைவடிவங்கள் போலாது, பாற்கடலின் ஆழம்
அகலங்களுக்குத் தகக வயிறு வாயதத வடிவமுள்ள கூாமம் என்பான "கடலக முழுதும்
பொதிநத பேழ்வயிறறுக் கடவுண் மோட்டாமை" எனறும், தன்குலத்திற் கண்ணனு யவ
தரித்த சிறப்பின காரணததானே "எமபெருமான" எனறுங கூறினன முழுதும் - என்
பது எஞ்சாப்பொருட்டு "முழுதென் கிளவி யெஞ்சாப் பொருட்டே" எனறுா தொல்
காப்பியனுர் ஆகலின. "கதையெனக கருதல் செயயான மெய்யெனத் தானுங கொண்
டான்" எனறமையானும, வழககினுளளுஉ "இது ஒரு கதை" யென்ப ஆகலானும், கதை
எனவே பொய்ப் பொருள் புணர்த்துக கூறுவது எனப்படலான, அதனை மறுப்பான
"தெய்வமாக்கதை"எனறு விசேடித்தான. "யானை யுடைய படைகாண்டன் முன்னினிதே"
என்று இனியவைநாற்பதிற் கூறியபடி, நாற் சேனைகளுள் மதத்தாற் கதஞ் சிறந்து
தானும் போர்செய்யும் வனமையானும், விலஙகினுள் கைம்மா வாகலானும், களிறு சிறந்த
தாகலின்"படுமதஞ் செருககிப் பாகுடல் பிளந்து படர்சிறை மழலைவண் டோச்சு-மடுசினக்
களிறு"என்றும், "வென்ற வாளின் மண்ணே டொன்ற"என்று உழிஞையினும், "மாணர்ச்
சுட்டிய வாண்மங் கலமும்" எனறு பாடாண்டிணையிலுங் கூறிய வாளினை வாகைத் திணை
யிற் கூறுது, "பெரும்பகை தாங்கும் வேலி னுனும்" என்று வேலிற்கே வாகை கூறியது,

காவற் றொழில் பூண்ட மாயோனையும் போலாது அழித்தற் றொழிலோர்க்கே யுரித்தாய முக்கட் கடவுளும் முருக னாதலும் கூற்றத்தேவனும் ஏந்தி வெற்றி பெறுதற்குச் சிறந்த தென்பது பற்றி யென்ப புறத்திணையியலுட் கூறினமையால், ஈண்டும் வேலினை வியந்து "மானவேல் வழுதி" என்றும் கூறினன் "நீரோந்தி நெய்யமிர்தந் நிணம் வாய்ப் பில்கி யழல்விம்மிப்-போரேந்திப பூவணிந்து புலவு நாறும் புகழ்வேலோன" என முத்தி யிலம்பகத்துங் கூறினமை காண்க. செந்தமிழ் செவ்வியதமிழ் வடித்த செந்தமிழினால் செய்தான் எனவே, இது மொழிபெயர்த்த வகைத்தாய வழிநூலென்பபடும் என்னை? "தொகுத்தல் விரித்த றொகைவிரி மொழிபெயர்த் ததர்ப்பட யாத்தலோ டனைமர பினவே" என்றார் தொல்காப்பியனார் ஆகலின்.

கடவுள் வாழ்த்து-முற்றிற்று.

பதிகம்.

பிரதிக மென்பது பதிகம் என நின்றது பதிகம் எனினும், பாயிரம் எனினும் ஒக்கும் "பாயிர நாந்தி பதிக மென்ப" என்றார் பிரயோக விவேகத்தாரும் அஃதாவது நூலின் வரலாறுரைத்தல் எந்நூலுரைப்பினும் அந்நூற்குப் பாயிர முரைத்துரைக்க என்பது இலக்கணம் நூல் கேட்கின்றான் வரலாறு கேட்கிற் கொழுச்சென்றவழித் துன்னூசி யினிது செல்லுமாறு போல அந்நூல் இனிது விளங்குமாகலான் என்க என்னை? "பருப் பொருட் டாகிய பாயிரங் கேட்டார்க்கு-நுண்பொருட் டாகிய நூலினிது விளங்கும்" என்றலின் கேளாக்கால் குன்றின முட்டிய குரீஇப் போலவும், குறிச்சிபுக்க மான்போலவுங் கேட்பான் இடர்ப்படுமாகலின், தலையமைந்த யானைக்கு வினையமைந்த பாகன்போலவும், அளப்பரிய ஆகாயத்திற்கு விளக்கமமைந்த சுடர்கள்போலவும் இன்றியமையாச் சிறப்பிற் றென்று நச்சினார்க்கினிய ருரைத்தலின், ஈண்டு இவனும் கூறினன் என்க.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

சீர்கெழு மாய னோதுஞ் சிறப்புடைக் காதை கேளா
வோர்குலாய்க் கிடந்த திண்டோ ளிந்திரத் துய்ம்ம னென்னும்
பார்புகழ்ந் தினிதி னேத்தும் பஞ்சவர் குலத்திற் றோன்றும்
வேரியந் தொடையன் மார்பன் வீட்டின்ப மடைந்த வாறும்.

(இ-ள்.) பார் புகழ்ந்து இனிதின் ஏத்தும் பஞ்சவர் குலத்தில் தோன்றும் - உலகத்தாரால் புகழ் சொல்லி நன்கு துதிக்கப்படுகின்ற பாண்டியர் மரபிற் பிறந்த, ஏர் குலாய் கிடந்த திண் தோள் இந்திரத்துய்ம்மன் என்னும்-அழகு குடியிருக்கப் பெற்ற வலிய புயங்களையுடைய இந்திரத்துய்ம்மன் என்னும் பெயரைக் கொண்ட, வேரி அம் தொடையல் மார்பன்-வாசனையால் சிறந்த வேப்பமாலையைத் தரித்த மார்பினனாகிய அரசனானவன், சீர் கெழு மாயன் ஓதும் சிறப்பு உடை காதை கேளா-திருவை மருவிய(கூர்மமாகிய)விட்டுணுவினாற் சொல்லப்பட்ட இப்புராணத்தைக் கேட்டறிந்து, வீடு இன்பம் அடைந்த ஆறும்-முத்தியின்பத்தைப் பெற்றபடியும் என்க.

இப்பதிகத்தின் முதல் தொடங்கி யீறுவரையு முள்ள கவிகள் குளக மெனப்படும். என்னை? "குளகம் பலபாட் டொருவினை கொள்ளும்." என்று தண்டி யலங்காரத்திற் கூறலான். ஸ்ரீ என்னும் வடமொழி, தமிழில் சீ எனவும், சீர் எனவும் வருதலிற் சீர் என்பதற்குத் திரு என்றும். கெழு என்பது "லனவென வரூஉம் புள்ளி யிறுதிமுன் - னும்முங

கெழுவு முளப்படப் பிறவு-மன்ன மரபின் வழியிடைத் தோன்றிச்-செய்யுட் டொடர்வயின் மெய்பெற நிலையும்-வேற்றுமை குறித்த பொருள்வயி னான." என்னுந் **தொல்காப்பிய** விதிப்படி, கான்கெழுநாடு - என்றாற் போலப் புள்ளியீறுவழிவந்த சாரியைச் சொல்லாம். சாரியையாவது சொல் தொடர்ந்து செல்லு நெறிக்கணின்று அதற்குப் பற்றுக் கோடாகச் சிறிது பொருள் பயந்தும் பயவாததுமாய் நிற்பது. அவற்றுள், இது சிறிதுபொருள் பயப்ப நின்றது பொருந்துதல் என்று பொருள்படும் "முடிகெழு வேந்தர்" என்றார் **இளங்கோவடிகளும்** சிறப்புடைமையாவது செய்யுளுறுப்பு முப்பத்துநாலகும் வாய்ந்து, முதனூலொடு மாறுகோடாமே மெல்லென்ற சொல்லான் அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்னும் விழுமியபொருள் பயத்தலுடைமையாம் காதை - கதையையுடையது, காப்பியம். இதனை **அடியார்க்குநல்லார்** உரைப்பாயிரத்துள் அறிக. கேளா உடன்பாடு வினையெச்சம். அது அடைந்த என்பதன் முதனிலைவினை கொண்டது இந்திரந்துயம்மன் பூமாதும், கலைமாதும், சயமாதும், புகழ்மாதுங் குடிகொண் டிருக்கப் பெற்ற குரிசில் என்பான் தோளினையும், மார்பத்தையும் வியந்தான் எனக் பார-பாரகப்படுவது, பருமையையுடையது, பூமி அது இடவாகு பெயராய் மக்களை யுணர்த்திற்று ஆறும் என்பதற்குச் சீவகசிந்தாமணிப் பதிகத்தில், படியும் என்றுரைத்தார் **நச்சினார்க்கினியர்.** (௧)

வளிதட வரினும் பாடு மகதியாழ் முனிவ னோடுந்
தளிமதுப் பிலிற்று மென்பூந் தருநிழ லரசன் கேட்ப
வளியுடன் கூர்ம முன்ன மறைந்திடும் வருண நான்கின்
றெளிவுறு மொழுக்க நான்காச் சிரமமுந் தெரித்த வாறும்.

(இ-ள்) வளி தடவரினும் பாடும் மகதியாழ் முனிவனோடும்-காற்றினியக்கம்படினும் பாடுகின்ற மகதியென்னும் பெயராவாயந்த வீணைக்கிறைவனாகிய நாரதமுனியோடும், மது தளி பிலிற்றும் மெல் பூ தரு நிழல் அரசன் கேட்ப தேன்றுளிகளைச் சிந்துகின்ற மெல்லிய மலர்களையுடைய பஞ்சதருவின் நிழலில் வீற்றிருக்கும் தேவராசனாகிய இந்திரனுங் கேட்க, கூர்மம் அளியுடன் முன் அறைந்திடும்-கூர்மமாகிய விட்டுணுவினால் அன்புடனே முற்காலத்துச் சொல்லப் பட்ட, நான்கு வருணம் ஆச்சிரமத்தின் தெளிவு உறும் ஒழுக்கும் - நால்வகைப்பட்ட வருணாச்சிரமங்களின் தெளிவு பொருந்திய ஒழுக்கத்தினையும், நான்கு ஆச்சிரமமும் தெரித்த ஆறும்-நால்வகையாச்சிரம முறையினையும் அறிவித்தபடியும்.

தடவரினும்-இதில், வா-துணைவினை "நாரதன் வீணையி னயந்தெரி பாடலும்" என்றார் **சிலப்பதிகாரத்தும்** பஞ்சதருக்களாவன-சந்தானம், அரிசந்தானம், மந்தாரம், பாரிசாதம், கற்பகம் என்பன ஓடு-எண்ணுப் பொருளது முன்னம்-இதில், அம் சாரியை. காலப்பொருட்டு நால்வகை வருணமாவது-பிரம, சத்திரிய, வைசிய, சூத்திரசாதிகளாம் ஆச்சிரமம்-நிலை அவையாவன:—பிரமசரியம், கிருகத்தம், வானப்பிரத்தம், சந்நியாசம் என்பனவாம். கூர்மம்-கு-பூமியில், ஊர்ம - வேகமாயச்சரிப்பது, ஆமை இது விட்டுணுவின் தசாவதாரத்துள் இரண்டாம் அவதாரம். (௨)

எள்ளருஞ் சிறப்பு வாய்ந்த வியல்பிர கிருதித் தோற்றந்
தெள்ளிதி னுரைத்த வாறுந் தேன்றுளி மாரி சிந்தும்
வள்ளவாய்க் கமலப் புத்தேட் கினிதினின் வகுத்த காலம்
பள்ளநீ ருலகம் யாவு மறிந்திடப் பகர்ந்த வாறும்.

(இ-ள்) எள் அரு சிறப்பு வாய்ந்த இயல் பிரகிருதி தோற்றம்-இகழ்தலில்லாத சிறப்புப் பொருந்திய தன்மையையுடைய பிரகிருதியினது தோற்றத்தை, தெள்ளிதின் உரைத்த ஆறும்-தெளிவாகச் சொல்லியபடியும், தேம் துளி மாரி சிந்தும் வள்ளம் வாய் கமலப் புத்

தேன் கு இனிதின் வகுத்த காலம்-தேனருவி மழையைப் பொழிகின்ற கிளையைப்போன்ற வாயினையுடைய தாமரைமலராசனனாகிய பிரமனுக்கு நயமாக விதித்த ஆயுட்கால அளவையை, பள்ளம் நீர் உலகம் யாவும் அறிந்திட பகர்ந்த ஆறும்-ஆழமாகிய நீரைக்கொண்ட சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட உலகத்தவர்கள் எல்லாம் அறியுமாறு சொற்றபடியும்.

பிரகிருதி என்பது தமிழிற் பகுதி என்று வரும், பிரகிருதி மாயை என்று பொருள். இனிதினின்-இன் - சாரியை. உலகம் என்றது பலபொருள் ஒருசொல்லாகலின், ஈண்டு உயர்ந்தோரை யுணர்த்திற்று, உலகம் அவரையே கண்ணாக வுடைமையின் எனின்? "வழக்கெனப் படுவ துயர்ந்தோர் மேற்றே-நிகழ்ச்சி யவர்கட் டாகலான" என்று **தொல்காப்பியம்** விதித்தலின் இடு பகுதிப்பொருள் விகுதி (௫)

துறுமயிர்க் குறுந்தாட் செங்கட் டுணிகதிர் நிலவு காலும்
பிறைநிக ரெயிற்றுப் பேழ்வாய்ப் பிறங்கொளி வராக கற்பம்
பறைவுற வறைந்த வாறும் பலவகைத் தோற்றந் தோடுஞ்
செறிதமோ குணச்சி ருட்டிச் சிறப்புட னுணர்ந்த வாறும்.

(இ-ள்) துறு மயிர் குறு தாள்-நெருங்கிய உரோமங்களையுடைய குறுகிய கால்களையும், செங்கண்-சிவந்த கண்களையும், துணி கதிர் நிலவு காலும் பிறை எயிறு - கூறுபட்ட கிரணங்களாகிய சந்திரிகையை வீசுகின்ற பிறையையொத்த பற்களையும், பேழ் வாய்-பெரிய வாயினையுமுடைத்தாய், பிறங்கு ஒளி வராக கற்பம் பறைவு உற அறைந்த ஆறும்-விளங்கிய சுவேதவராக கற்பத்தின் றன்மையைத் தெரிவு பொருந்தச் சொற்றபடியும், பலவகை தோற்றம் ஓடும்-பலவகைத் தோற்றமும், செறி தமோகுண சிருட்டி சிறப்புடன் உணர்ந்த ஆறும்-பொருந்திய தமோகுண சிருட்டியுஞ் சிறப்போடு செப்பிய படியும்.

அத்து - சாரியை. குறுந்தாள் - வலித்தல் விகாரம். பிறங்கல் - விளங்குதல். ஒளி வெண்மை. பறைதல் சொல்லுதல், தெரிதல். தமோகுணம் - தாமதகுணம். நிலா என்பது "குறியதன் னிறுதிச் சினைகெட வுகர-மறிய வருதல் செய்யுளுள்ளே" என்ற **உயிர் மயங்கியற்** சூத்திரப்படி நிலவு என நின்றது. (௬)

தண்ணறுந் துளவி னோனுந் தாமரைப் பொகுட்டின் மேய
விண்ணவ னானும் போற்ற விழைவொடு வரத்தை முன்னங்
கண்ணுதல் ஈந்த வாறுங் காலனைக் காலாற் செற்ற
வண்ணலன் பொழுக வட்ட மூர்த்தியா யமர்ந்த வாறும்.

(இ-ள்) முன்-முற்காலத்தில், தண் நறு துளவினோனும் தாமரை பொகுட்டில் மேய விண்ணவனும் விழைவு ஒடு போற்ற-குளிர்ந்த நறிய துழாய்மாலையை யணிந்த விட்டுணுவும் தாமரைமலரி னடுவிலிருக்கும் பிரமனும் அன்போடு துதிக்க, கண் நுதல் வரத்தை ஈந்த ஆறும்-நெற்றிக்கண்ணையுடைய சிவபெருமான் அவர்கட்கு வரங்களைக் கொடுத்தருளிய படியும், காலனை காலின் செற்ற அண்ணல் - யமனைத் திருவடியா லுதைத் தொறுத்த பெருமான், அன்பு ஒழுக அட்டமூர்த்தி ஆய அமர்ந்த ஆறும்-அன்பு பெருக அட்டமூர்த்தி யாகி யிருந்த படியும்.

அம்-தான - சாரியைகள். துளவினன் என்றது ஓகாரமாய்த் திரிந்தது, "ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே-யாயிட னறிதல் செய்யுளுள்ளே" என்ற **தொல்காப்பிய** விதியா னெனக. காலன்-காலத்தை முடிவுசெய்பவன். அண்ணல்-பெருமை, அதையுடையவனுக்கு ஆகுபெயர். அட்டமூர்த்தத்தை "எட்டு மூர்த்தியாய் நின்றிய லுந்தொழி-லெட்டு வான்குணத் தீசனெம் மான்றனை-யெட்டு மூர்த்தியு மெம்மிறை யெம்முளே-யெட்டுமூர்த்

தியு மெய்ம்மு ளொடுக்குமே. " என்ற தேவாரத் திருப்பதிகத்தானும், "நிலநீர் நெருப் புயிர் நீள்விசும்பு நிலாப்பகலோன்-புலனாய மைந்தனோ டெண்வகையாய்ப் புணர்ந்து நின் றான்" என்றருளிய திருவாசகத் திருவாசகானுமறிக. (ரு)

பொற்பிதி ரணிந்து வீங்கும் புணர்முலை யமுதத் தீஞ்சொற்
கற்பகக் கொம்பர் போலுங் கௌரியைத் தவங்க ளாற்றி
யற்பொடு மிமய வேந்த னரிதினிற் பயந்த வாறும்
வெற்பிளங் கொடியை யீசன் விழைவுடன் வேட்ட வாறும்.

(இ-ள்) இமய வேந்தன் அன்பு ஒடும் தவங்கள் ஆற்றி-இமயமலையரசன் அன்புடனே தவங்களைச் செய்து, பொன் பிதிர் அணிந்து வீங்கும் புணர் முலை-பொன்போன்ற தேமலைக்கொண்டு பூரித்த நெருங்கிய தனங்களையும், அமுதம் தீம் சொல்-அமிர்தத்தினை யொத்த தித்திப்பாகிய மொழிகளையுமுடைய, கற்பகம் கொம்பர் போலும் கௌரியை அரிதின் பயந்த ஆறும்-கற்பகதருவின் இளங்கொம்பு போலும் வடிவமைந்த உமாதேவியாரைப் புதல்வியாக அருமையுறப் பெற்ற படியும், ஈசன் வெற்பு இளங் கொடியை விழைவு உடன் வேட்ட ஆறும் சிவபிரான் மலையினகணுள்ள இளமைவாய்ந்த கொடிபோன்ற பார்வதி தேவியாரை அன்புடன் திருமணஞ் செய்தருளியபடியும்.

இன-சாரியை அன்பு-வலித்தல் விகாரம் "போகமும் பொருளு மீன்ற புணர் முலைத் தடங்கள்" என்றார் பிறரும். உலகிலில்லாத மிகக சுவையும் உறுதியுங் கொடுத்தலின் "அமு தத் தீஞ்சொல" என்றும, பூவுறப்புற்று வாடாது என்று மொருபடித்தாயப போகமூட் டும் பொற்பினளாகலின் "கற்பகக் கொம்பர் போலுங் கௌரி" என்றும், உயாந்தெழுந்த தோட் குன்றிற படாந்து குழைக்குந் தன்மையால "இளங்கொடி" என்றுங் கூறினன். கொம்பா-போலி. இமயம்-இம-பனி, அம்-தோற்றுதல், பனியுண்டாதற்குக் காரணமாகிய மலை. மலைத்தெய்வமாகலின் "வேந்தன" என்றான உலகமெல்லாம் பெற்ற கன்னியைப் பெற்றவற் றொருவன மகளாப் பெறுதல் அருமை என்பது தோன்ற "அரிதினின்" என்று கூறப்பட்டது. (சு)

பிருகுவை முதலா வுள்ள முனிவரர் பிறந்த வாறு
மருவுமீ ரைந்து மனனாக் கொருத்தியவ் வயிற்றிற் றோன்ற
வரிதுணர் தக்கன் றன்னை யரன்முனிந் துரைத்த வாறும
வெருவுற வன்னோன் வேள்வி வீரன்முன் னழித்த வாறும.

(இ-ள்) பிருகுவை முதல் ஆக உள்ள முனிவரர் பிறந்த ஆறும்-பிருகுமுனிவனை முத லாகவுள்ள முனிசிரேட்டர்கள் தோன்றிய படியும்,ஈரைந்து மனனாககு மருவும அ ஒருத்தி வயிற்றில்-பிரசேதசசு முதலாய அரசாபதின்மரையுஞ் சேர்ந்த அந்த மாரிடை யென்னும் பெண்ணொருத்தியின் வயிற்றில், அரிது உணர் தக்கனை தோன்ற அரன் முனிந்து உரைத்த ஆறும்-பொய்ப் பொருளை யறிந்த தக்கனைப் பிறக்குமாறு சாபஞ் சொல்லியருளியபடியும், வீரன் அன்னோன் வெருவு உற வேள்வி அழித்த ஆறும்-வீரபத்திரக்கடவுள் அத்தக்கனும் பயப்பட அவனது யாகத்தை யழித்த படியும்.

இச்சரித விரிவுகளை யெல்லாம் அவ்வவ் வத்தியாயங்களிற் காண்க. முனிவரர் - இரு பெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. முனிவர்-தருமங்களை யறிந்தவர்,இறைவனை மனனஞ் செய் பவர். வரர்-சிரேட்டர் ஈரைந்து-இரண்டாறபெருக்கிய ஐந்து என மத்தியபத லோபஞக வும், பத்து என வெகுவிரீகிப் பொருளாகவும் விரிக்க. மனனர்ககு-உருபுமயக்கம். "மனக் கவலை மாற்ற லரிது. உறற் பால தீண்டா விடுத லரிது" என்பனபோல ஈண்டு அரிது என றது இன்மைப் பொருள்குறித்தது என்னை? தக்கன் விலக்கியகொண்டு சபிக்கப்பட்டான

ஆகலின் தன-சாரிபை அரன் மலத்தை யழிப்பவன் "உயிர்க்குங் மலமொடுக்க லாலே யுயிர்க்கு-ளுயிர்க்கு மரனெனும்பே ருண்டு" என்று சைவசமயநெறியிற் சாற்றப் பட்டது அனனோன எனறதன்கண எதிரதுசுழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது, அவனைச்சார்ந்த விண்டு முதலிய தேவர்களும் வெருவி நின்றமையின். (எ)

இரணிய னிரணி யாக்க னிறந்தபின் னமரி னேற்று
மருமலி துளவத் தண்டார் மாயவன் முதலி னோரைப்
பொருவருஞ் சமத்தில் வென்று காரிசூ லத்திற் பொன்றி
யரனுடை யுருவ மந்த காசுரன் பெற்ற வாறும்.

(இ-ள்) அந்தக அசுரன்-அந்தகாசுரன் என்பவன், இரணியன் இரணிய அக்கன் இறந்த பின்-இரணியன் இரணியாக்கனென்னும் அசுரர்கள் மடிந்தபின்பு, மருமலி தண் துளவம் தார் மாயவன் முதலினோரை அமரின ஏற்று-வாசனை மிகுந்த குளிர்ந்த துழாய் மாலையை யுடைய விட்டுணுமுதலிய தேவர்களை யுத்தத்தில் எதிர்த்து, பொரு அரு சமத்தில் வென்று - ஒப்பில்லாத அவயுத்தத்தில அவர்களை யெல்லாம் வெற்றிகொண்டு, காரி சூலத்தின் பொனறி - (பின்னர்) வைரவக் கடவுளினது சூலாயுதத்தால் மடிந்து, அரன் உடைய உருவம் பெற்ற ஆறும்-சிவசாரூப்பிய முத்தியை யடைந்த படியும்.

இரணியன், இரணியாக்கன என்பவர்கள் காசிபமுனிக்கு அதிதிவயிற்றிற் பிறந்தோர். இரணியன் - பொன்னிறமுடையவன் இரணிய அக்கன் - பொனபோன்ற கண்ணையுடையவன். மாயவன்-கருநிறம், வஞ்சம, மாயை, இவையிற்றை யுடையவன். காரி - கருநிறமுடையவன் அநதகாசுரன் ஏற்று, வென்று, பொனறி, பெற்ற வாறும் என்றியையும். "இரணியன் பட்ட தெம்மிறை யெய்தினன்." என்று கனகமாலையாரிலம்பகத்துங் கூறப் பட்டது தம்மை யிடிக்குநதுணையார் சொறகொள்ளாதே வேறொரு தத்துவ மின்றென் றதனாற் கேடுவிளைந்து உதவியின்றி யழிந்தனர் என்றார்" பச்சைமாலனைய நச்சினார்க்கினியரும். உடைய-விகாரப்பட்டு நின்றது (அ)

மாவலி யளிப்ப ஞால முழுவது மாய னெய்திப்
பாவடிப படுத்தி முன்னம பண்பொடு கவர்ந்த வாறுந்
தேவரும் புகழும வாணன சிவனுருப பெறற வாறு
மோவில சீர்ப் புலத்தி யன்றன் மரபுநன் குரைத்த வாறும்.

(இ-ள்) முன்-முற்காலத்தில், மாயன் மாவலி ஞாலம் அளிப்ப பா அடி முழுவதும் படுத்தி பண்பொடு கவர்ந்த ஆறும் வாமனனாகிய திருமால் மாவலிச்சக்கிரவர்த்தி மூன்றடி மண் கொடுக்கத் தனது பரந்தஅடியினால உலகமுழுவதையும் அளந்தடக்கி தனதாகக் கவர்ந்துகொண்ட படியும், தேவரும் புகழும் வாணன சிவன் உரு பெற்ற ஆறும்-தேவர்களாலும் புகழப்படுகின்ற வாணன் எனனும அசுரன் சிவசாரூப முத்தியை யடைந்த படியும, ஓ இல சீர் புலத்தியன் மரபு நன்கு உரைத்த ஆறும்-ஒழிதலில்லாத சிறப்பினையுடைய புலத்திய முனிவரது வம்சவரலாற்றைச் செவ்வையாகச் செப்பியபடியும்.

மாவலி - பெரியபலத்தை யுடையவன். படுத்தி - அகப்படுத்தி தேவரும் என்றதின் உம்மை உயர்வு சிறப்புப்பொருள் சிவன்-மங்கலமுடையவன். அவனுருவம் பெறுதலாவது-மான், மழு, சதுர்ப்புய முதலியகொண்டு அவன்போல இன்பத்தை யனுபவித்தல். இதனைச் சிவசாரூப முத்தி யென்ப. இப்பேறு சகமார்க்கமென்னும் யோகமார்க்கத்தி னின்றவரே பெறுவர். "சகமார்க்கம் புலனொடுக்கித் தடுத்துவளி யிரண்டுஞ் சலிப்பற்று முச்சதுர

முதலா காரங்களகமார்கக மறிந்திவற்றி னரும்பொருள்க ளுணாகதங் கஊந்து போய் மேலேறி யலர்மதி மண்டிலத்தின் முகமார்க்க வமுதுடல முடடத் தேகஙி முழுச்சோதி நினைந்திருந்தன் முதலாக வினைகளுகமார்க்க வட்டாங்க யோக முற்று முழத்தலுழந் தவர் சிவனை ற னுருவத்தைப் பெறுவா" என்றருளப்பட்ட சிவஞானசித்தியார்த் திருவிருத்தத் தாற றெளிக ஓ-ஓதல், ஒழிதல் எனப பொருள் படுதலின முதனிலைத் தொழிறபெயர் "ஓவறவிமைக்குரு சேன்னிளங் கவிரொளி." என்றார் பதினோராந்திருமுறையினும் ()

இருட்குறும் பெறியும வெயயோன மரபினி திசைத்த வாறும்
திருத்தகு குலத்தி ராமன சிறபபுட னுதித்த வாறு
மருத்தியி னனேனோ கான மடைதலு மணங்கை வௌவவ
வெருககொளவா ளரககா கோஊ வேரொடு மறுத்த வாறும

(இ-ள்) இருள் குறும்பு எறியும வெயயோன மரபு இனிது இசைத்த ஆறும் - இருளாகிய பகையை யோட்டுகின்ற சூரியனது வமச வுறபத்தியை நன்றாகச் சொல்லியபடியும், திரு தகு குலத்து இராமன் சிறபபுடன உதித்த ஆறும் - செலவத்தான மேம்பட்ட அச சூரியகுலத்தில இராமபிரான மகிமையோ டவதரித்த படியும், அனுஜேன் அருத்தியின கானம அடைதலும் அவன விருப்பத்தோடு காட்டினைச சோந்திருந்த படியும், அணஙகை வௌவு-தெய்வமகளாகிய சீதேவியைக கவாந்து சென்ற, வெரு கொள் வாள் அவ அரக்கர் கோஊ-கண்டாா்கரு அச்சத்தைவிளைசகும வாளாயுதத்தை யுடைய அந்த இராக்கதாகளுக் தலைவனாகிய இராவணனை, வேரொடும் அறுத்த ஆறும் - (இராமபிரான்) மூலத்தோடு மழித்தபடியும்

வெட்யோன்-வெப்மையை உடைய வன,உஷ்ணகிரணன இனிதின் இசைத்தலாவது-பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பயனிலசொலலென வாககினக ணிகழும் பாவச்சொனான்கு மின்றி, அறம்பொரு ளினபத்தைப பயககுஞ் சொறகளோடு வழுவினமை, சுருங்குதல, விளங்குதல், நல்லவாதல, விழுப்பயனாதருதல முதலியகுணஙகளோ டினைந்தலாம இராமன-விருமபினா மனததை ரமிககசசெயபவன, சறகுணஙகளால நிறைநதவன அதது-ஒட்டபொருளபட வந்த சாரியை யிடைச்சொல அணஙகு - அழகுடையவள் தீண்டவருத் துந தெயவம என்பர் தொல்லாசிரியா (கO)

சேதுவி னிராம னெயதிச சிவலிஙக மமைததுத் தூய
மாதுவிழ மலாக டூவித் தாழ்நதருச சித்த வாறு
மேதமி லயோத்தி யெயதி யெரிமணி மௌலி சூடி
மாதவ ரோடும் தீயோர் வரனமுறை கேட்ட வாறும

(இ-ள்) இராமன சேதுவின் எய்தி சிவலிங்கம அமைத்து - இராமபிரான சேது தீர்த்தக கரைசென றடைந்து சிவலிங்கஞ் செயது,தாது அவிழ தூயமலர்கள தூவி தாழ்நது அருச்சித்த ஆறும-மகரநதம் பரநதுளள சுத்தமாகிய புடபஙகளைச் சொரிந்து வணங்கி யருச்சனை செய்த படியும, ஏதம இல் அயோத்தி எயதி எரி மணி மௌலி சூடி-குறறமில்லாத அயோத்திநகரததை யடைந்து பிரகாசிக்கினற இரத்தினஙகளா லிழைத்துச் செய்யப் பட்ட கிரீடத்தைப் புனைந்து (அரசாண்ட படியும்), மாதவா ஒடும் தீயோர் வரனமுறை கேட்ட ஆறும் அகததிய முனிவர்பால் இராவணாதி யரக்கரின் பிறப்பு முறையைக் கேட்டறிந்த படியும்.

சிவலிங்கம - சிவமாகிய லிஙகம். இதனை உவமோத்தர பத கருமதாரயன் என்ப. இலிஙகம் - படைத்தல காத்தல் முதலியவற்றால் உலகத்தைச் சித்திரித்தல். பிரகாசம் என்றும் பொருள இவற்றை "ஒலிமுதற் புலனக ளின்றி யுரையிறந் துணர்வுக் கெட்டா-தலகில்பே ரொளியா யொன்றா யருவமா யமல மாகி - மலைவறு குணஙக ளோடு வண்ண

மற றழிவி லாது, நிலைபெறு சிவமென் றோதி நிற்பதே யிலிங்க மாமால்" என்று **இலிங்க புராணத்தும்,** "பூதமிக் கியங்க ளுரைத்தவை வியத்தந் தனையிடைப் பொருந்தியே யொடுங்கு - மாதலாற் சிவனே யிலிங்கத்தை யுடையோ னுங்கவ னுணையா லன்றி-யோது மவ் வியத்தஞ் சகத்தினைப் படைக்க வல்லதன் றாதலிற் சகத்தான்-றீதிலவ் வியத்தத் தொடுங்கலா லதனை யிலிங்கமென் றேநெறி துணைபயார்" என்று **வாயுசங்கிதையினும்,** "பொலிதரு மிலிங்க மெனுமொழிக் குரைக்கும் பொருளபிர காசக மென்பர் - மலிதரு மறிஞ ராதலாற் சிவமே மன்னிய விலிங்கமாய்" என்று **சூதசங்கிதையினுங்** கூறு மாற்றா னறிக.

குற்றமாவது மிக்கபெயல், பெயலின்மை, எலி, விட்டில், கிளி, அரசண்மை என்னும் அறுவகைக் கேடுகளான விளையாமையும், அதிபசியும் நீங்கா நோயும், நீக்காற்று மிக்க குளிர் வெப்ப முடைமையும், சங்கேதத்தான மாறுபட்டுக் கூடுங் கூட்டமும், உட்பகை ஆறலைப் பார் கள்வர் குறளைகூறுவா ராகிய மக்களுடம், பன்றி புலி கரடி யாகிய மாக்களுங் கொண் டிருத்தல் இவையின்றி, குன்றாத விளையுளைச் செய்யும் வேளாண் சிறப்பினரும், அறவோர் துறந்தோர் அந்தணர் முதலிய தக்காரும், "நீரின் வந்த நிமிர்பரிப் புரவியுங்-கலலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்-வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னுங் குடமலைப் பிறந்த வாரமு மகிலுந் - தென்கடன் முத்துங் குணகடற் றுகிருங் - கங்கை வாரியுங் காவிரிப் பயனும்-மீழத் துணவுங் காழகத் தாக்கமு-அரியவும் பெரியவும்" என்று **பட்டினப் பாலையுள்** பகர்ந்தாங்கு, கலத்தானுங் காலானும் ஈட்டுதலானே பெறுதற்கரிய பெரும்பொருளைத் தரும் புதுமையை யுடைய தீவு முதலிய தேயங்க ளொருங்கு தொக்காற் போன்ற வளந்தருகின்ற செல்வருஞ் சேரப்பெற்று, இருபுனல் வருபுனல் மலை யரணமென்றிவை வாய்ந்து, ஏமமுதலிய வைந்துமுடைய முத்திறக்கொள்பான "ஏதமிலயோத்தி" என்று கூறினன் மாதவன் என்பது உயர்வுநோக்கிய பண்மைப்பால் பெற்றுநின்றது (கக)

வண்டுழா யலங்கற் றோளான் வைகுந்த மடைந்த வாறு
மண்டர் பாற் கடலை முன்னங் கடைதலு மமுதத் தோடுந்
தெண்டிரை முகட்டிற் றோன்றுந் திங்களின் மரபினுற்ற
வொண்டிறல் வேந்தர் தூய மரபினை யுரைத்த வாறும்.

(இ-ள்) வண் துழாய் அலங்கல் தோளான் வைகுந்தம் அடைந்த ஆறும் - அழகிய துழாய் மாலையை யணிந்த புயங்களை யுடைய இராமமூர்த்தி வைகுந்தஞ் சேர்ந்தபடியும், முன் அண்டர் பாற்கடல் கடைதலும் - முன்னாட்காலத்தில் தேவர்கள் திருப்பாற்கடலை மத்தித்தலும், அமுதம் ஓடு தெள் திரை முகடு இல் தோன்றும் - அமிர்தத்துடன் தெளிவாகிய அலைகளையுடைய அக்கடலின்மீது வெளிப்பட்ட, நல் திங்கள் மரபின் உற்ற ஒள் திறல் வேந்தர் - நன்காகிய சந்திரகுலத்திற் றோன்றிய வெற்றியும் வலியும் அமைந்த அரசர்களது, தூய மரபை உரைத்த ஆறும் - சுத்தமாகிய பிறப்பு முறைமையைக் கூறியபடியும்.

அத்து, அம், இன் சாரியைகள் ஓடு என்னு மூன்றனுருபு உடனிகழ்ச்சிப் பொருள். திரை-ஆகுபெயர் ஒள்-வெற்றி "உணர்ந் தொளிகிறான்" என **நாலடியாரினுங்** காண்க. "கணைகொண் டிரங்கு திரைக்கடலவான் குழிசி யாகக் கறையனலவா-னரவங் கயிறா மதி தறியா வமர ரமுதங் கடைந்தெடுப்ப" என்றிவன் முன்னர்க் கூறியதனால், தறியா யிருந்தது சந்திர னென்பது பெறப்படவும், ஈண்டு திரை முகட்டிற் றோன்றிய தென்றது முரணன்றோ வெனின்? "விழியி னெஞ்சின்வா னெருப்பினீ டெதியின் விதிபடைப் பினிற் றோன்றிப்-பொழியும் வெண்கதி ரவகை மதியுமப் பொழுதுதித் தென்ன" என்று **வில்லிபுத்தூரர் பாரதத்துக்** கூறப்பட்டலான் மதிய வைகைத்தாய வியூமாகலின் முரணன்றென்க. (கஉ)

வெண்மதி மரபிற் கண்ணன மேதக வுதித்து வெம்போர்
நண்ணிய கஞ்சன் றனனை நாமறக் கொன்று வீட்டிப்
பண்ணமை யமுதத் தீஞ்சொற் பாவைநப் பினனை யாதி
யெண்ணறு மடவா ரினப மினிதினிற் றுய்த்த வாறும.

(இ-ள்.) வெள் மதி மரபின் கண்ணன் மேதக உதித்து - வெண்மையாகிய சந்திர குலத்தில் விட்டுணுமூர்த்தி கண்ணனாக மேன்மைபொருந்த வவதரித்து, வெம்போர் நண்ணிய கஞ்சனை நாம் அற கொன்று வீட்டி-கொடிய யுத்தஞ் செயதற்காக வந்த கஞ்சன் என் பவனைப் பயம் நீங்கக் கொன்று, பண் அமை அமுதம் தீம சொல் பாவை நபபின்னை ஆதி- பண்பொருந்தி யமுதினை யொத்த இனிய சொல்லையும் பாவைபோன்ற தன்மையையு முடைய நப்பின்னைமுதலாய, எண் அறு மடவார் போகம் - அளவில்லாத பெண்களது போகத்தை, இனிதின் துய்த்த ஆறும-மகிழவோடு அநுபவித்த படியும.

கண்ணன் உதித்து, வீட்டி, துயத்தவாறும் எனக்கூட்டுக. கண்ணன் - கரியவன, கிருஷ்ணன் என்னும் வடமொழித்திரிபு தன, இன சாரியைகள். நாம எனபது அச்சப பொருள் பயத்தலை "போா முருமென வருஉங் கிளவி-யாமுறை மூனறு மச்சப் பொருள" என்றதனு னறிக. கொன்றுவீட்டி எனபன, நிவந்தோங்கு பெருமலை என்றாற்போல ஒரு பொருட் கிருபெயர் நின்றவென்க அதனை "ஒருபொரு ளிருசொற பிரிவில வரையார" என்ற சூத்திரத்தை உயத்துக்கொண்டுணாத லெலானுந் தநதிர வுததியாற பொருள் கொண்டு அமைக்க. நெஞ்சு முதலிய பெருநதானமெட்டினும், எடுத்தல முதலிய கிரியைக ளெட்டானும் பண்ணிப படுத்துதலாற பண்ணென்று பெயராயிற்று மூலாதாரந் தொடங்கி யெழுத்தினதம் ஆளத்தியாயப பினனிசை யென்றும பணணெனறும பெயராம். என்னை? "பாவோ டணைத லிசையெனறா பணணென்றா - மேவார் பெருநதான மெட்டானும்-பாவா-யெடுத்தன் முதலா விருநானகும பணணிப்-படுத்தமையாற பண்ணென்று பார்", என்றார் இசைநூலார் ஆகலின நபபினனையை-நமபினனை, பினனை, பிருனனை, சத்திய வதி, நீளாதேவி எனவுங் கூறுப எண்ணறு மடவா ரெனறது உருககுமணி, இலக்குமணை, சத்தியபாமை, சாம்பவதி, காளிநதி, மிததிரவிந்தை, பத்திரை என்பவர்களையும், பதினாறா யிரம் இடைச்சியா களையுமாம்.

இன்ப மினிதினிற் றுய்த்தமையாவது "இன்பமும் பொருளு மறனு மென்றாங்-கன் பொடு புணாந்த வைந்திணை மருங்கிற-காமக கூட்டங் காணுங் காலை-மறையோர் தேஎத்து மன்ற லெட்டனுட-டுறையமை நல்யாழ்த் துணையோ ரியலபே." என்ற **தொல்காப்பிய** விதிப்படி, இன்பத்தின் பகுதியாகிய ஐவகை யொழுகககத்துள்ளுங் காமககூட்டத்தானே எட்டு மணத்தினுள்ளும் "அதிரபபிலபைம பூணரு மாடவருந தமமு-ளெதிர்ப்பட்டுக் கண் டியைத லெனப-கதிரப்பொன்யாழ், முநதிருவர் கண்ட முனிவறு தன்காட்சிக-கந்தருவர் கண்ட கலபபு" எனறாங்கு கந்தருவகுமாரருங் கனனியருந் தம்முள் எதிர்ப்பட்டுப் புண ருங் காநதருவமண வாயிலானும், ஏறுதழுவுதன முதலிய அதனபகுதியானும தடுமாறிக் கணணெதிர் நோக்கொத்த காரிகையரைக் கைகலந்து துணணெகிழச் சேர்ந்து துய்த்தமை யாம். (௯௩)

கண்ணனவெண் பூதி பூசிக் கண்டிகை மாலை சூடிப்
புணணியத் திங்கள வேணி யானிரு பாதம் போற்றித்
தணணறுந் தாமத் திண்டோட் சாமபனைப் பயநத வாறு
நணணரு மிலிங்க பூசை நயப்புடன புரிந்த வாறும.

(இ-ள) கண்ணன வெண் பூதி பூசி-கண்ணமூர்த்தி வெள்ளிய விபூதியை யணிந்து, கண்டிகை மாலைசூடி-உருத்திராக்க மாலையுந்தரித்து, புண்ணியம் திஙகள் வேணியானை

இரு பாதம் போற்றி - நறுகொந்திகைக்களையுடைய சந்திரசேகரனது இருதிருவடிகளையுந் துதித்து, தன் நறு தாமம் திணி தோள் சாம்பனை பயந்த ஆறும் - குளிர்ந்த நறிய மாலையைத் தரித்த வலிய புயங்களையுடைய சாம்பன் எனனும் புத்திரனைப் பெற்றபடியும், நன் அரு இலிங்க பூசை நயப்புடன் புரிந்த ஆறும் - (பின்பு) செய்தற்கரிய சிவலிங்க பூசையை அன்பொடுஞ் செய்தபடியும்.

பூதி-அழிவில்லாத செல்வத்தைக் கொடுப்பது "நீடலறுந் தீவினை யனைத்து நீற்றி விடலா னீறெனறும்-வீடில வெறுக்கை தருதலினால் விபூதி யென்று முயிர்தோறும் - கூடு மல மாசினைக் கழுவுங் குணத்தாற் சாரமென்றுமட - மோடவளர் சோதியைத் தரலாற் பசித மென்று மூரைப்பார்" என்றது **பேரூர்ப்புராணம்.**

வேதமந்திர விதிவழுவாமல் விபூதியை முக்குறி பொருந்தத் தரிப்பதனால் சிவபெருமான், விட்டுணுமூர்த்தி, பிரமதேவர் என்னும் மும்மூர்த்திகளுக்கும் இருப்புண்டாம் என "சிவஸ்ய விஷ்ணோர் தேவானாம் ப்ரம்மணஸ்தஸ்ய காரணம் பஸ்மனா வேதமந்த்ரேண த்ரிபுண்ட்ரஸ்யது தாரணந்" என்னுஞ் சுலோகங்களானே **பராசரஸ்மிருதி** பகர்வதனாலும், ஸ்ரீ காசிக்ஷேத்திரத்தி னிடத்தே மனவுறுதி யுடையாரால் அகோராத்திரம் பூசிக்கப்படுகின்றேனை அன்றியும் பயங்கரமவிளக்கும் முகங்களையும், பலவகைப்பட்ட நகங்கள், ஆயுதங்கள், வடிவங்கள், அடையாளங்களையுங் கொண்டவனவாய பலகணங்களும் விபூதி ருத்திராக்க தாரணஞ்செய்து கூப்பியகையுடன் அனவரதமும் தியானித்திருக்கின்றன எனனுங் கருத்தடக்கி, "காசயாம்ப்ரயதைரஹமஹகம் பூஜ்யஸந்த்ரகணைரளத்திராணனு நாணுகா நாணுசஸ்திரதாரிணோ நாணுரூபதரா நாணுசிஹ்நிதாஸ்தேஸர்வே பஸ்மதிகதாங்காருத்திராக்ஷாபரணாஃ கிருதாஞ்ஜலயோநித்ய மபிதயாயந்தி" என்னுஞ் சுலோகங்களானும், அங்ஙனமே விட்டுணு மூர்த்தியும் விபூதி ருத்திராக்க தாரண அநுசலியத்தராய்த் தென்றிசையின்கணிருந்து உபாசிக்கின்றார் என்பதுதோன்ற "தக்ஷிணேபார்ஸ்வே விஷ்ணு" என்னுஞ் சுலோகத்தானும் **பஸ்மசாபால உபநிடதமும்**, பிரமனாதி மும்மூர்த்திகட்கும், அவர் தேவியர்க்கும், தேவர் முனிவர்களுக்குஞ் சிவசின்னமாகிய சைவதருமமுண்டென "சிவேநவிஷ்ணுநாசைவ ப்ரம்மணாவஜ்ரிணாததா - தேவதாபிர்த்ருதம் பஸ்ம த்ரிபுண்ட்ரோத்தூளநாத்மநா-உமாதேவ்யாசவாண்யா சத்ருதம் சாந்யாபி ராதராத்-ஸர்வஸ்திரீபிர்த்ருதம் பஸ்மத்ரிபுண்ட்ரோத் தூளநாத்மநா" என்னுஞ் சுலோகங்களானே **சூதசங்கிதையும்**, இங்ஙனம் விட்டுணுமூர்த்திக்கு விபூதிதாரணவியலாற்றை விதித்தவாறே ஸ்ரீ இராமமூர்த்திக்கும், "கரன் என்னும் இராக்கதன், மிகுகோபத்துடன் காலாக்கினிபோற் ஜொலித்தும், பொன்னிறமான மான்றோல் போர்த்தும், உடல்முழுவதும் விபூதியை உத்தூளனமாகத் தரித்தும் விளங்காநின்ற இராமனை நினைந்து பயங்கொண்டான் என "த்யாத்வா ரகுபதிங்க்ருத்தம் காலானலமிவாபரம்-பீதக்ருஷ்ணாஜினதரம் பஸ்மோத்தூளன விக்ரஹம்." என்னுஞ் சுலோகத்தானே **வான்மீகி இராமாயணமும்**, சூர்ப்பநகையானவள் பொன்னிறமாய சடாபாரங்கொண்டு, மேனியெங்கும் திருநீறணிந்த இராமச்சந்திரனைப் பார்த்தகாலத்துச் சாட்சாத்காரமாய் விளங்கும் பரமசிவனைப்போல நினைந்து மதனதாபமுற்றாள் என, "தத்ர த்ருஷ்ட்வா ராமநாதம்" என்று தொடங்கி, "ஸவர்ணவர்ண ஜடாபாரம் ஸாக்ஷாத் ருத்ரமிவாபரம் - பஸ்மோத்தூளித ஸர்வாங்கம் த்ருஷ்ட்வா காமவசங்கதா" என்றுமுடியுஞ் சுலோகங்களானே **அத்தியாத்ம ராமாயணமும்**, வெள்ளிடை மலைபோற் றெள்ளிதின் விளக்கலானும், இராமகிருஷ்ணர்க்குச் சிவசின்னதாரணமும், சிவபூசையாதியவும் பெறப்படுதல் காண்க. கண்டிகை, இருபாதம் இவற்றின்முறையே எச்சவும்மையும், முற்றும்மையுந்தொக்குநின்றன. (௧௪)

உலகெலாம் விழுங்கு சோதி யுமிழ்ந்தழற் பிழம்பாய் நின்ற
கலைமதிக் கண்ணிப் புத்தேள் கழலிணை சென்னி தேடி
யலர் செழுங் கமலத் தோனு மாயனு மறிந்தி டாத
மலைவறு காதை கண்ணன் மார்க்கண்டர்க் குரைத்த வாறும்.

(இ-ள்) உலகு எல்லாம் விழுங்கு சோதி உமிழ்ந்து - உலக மெல்லாவற்றையுந் தன்னகப்படுத்திய ஒளியைக்கான்று, அழல் பிழம்பு ஆய நின்ற கலை மதி கண்ணிப் புத்தேள் - அக்கினித் திரளாய்நின்றருளிய கலையையுடைய பிறையாகிய கொழுந்தைச்சூடிய சிவபெருமானது, இணை கழல் சென்னி - இருதிருவடிகளையும் முடியினையும், செழு கமலம் அலரோனும் மாயனும் தேடி அறிந்திடாத - வளப்பம் பொருந்திய தாமரை மலரிலிருக்கும் பிரமனும் விட்டுணுவுந் தேடிக்காணாத, மலைவு அறு காதை - மயக்கமில்லாத சரித்திரத்தினை, கண்ணன் மார்க்கண்டர்க்கு உரைத்த ஆறும் - கண்ணமூர்த்தி மார்க்கண்டேயமுனிவர்க்குச் சொல்லியபடியும்

எல்லாம் - தொகுத்தல் விழுங்குசோதி - வினைத்தொகை மதிக்கண்ணி - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை கழல்-காலணி, "ஆடவர் கொடைவீ ரத்தா லணிவது கழலென்றுமே." என்றது நிகண்டு அது ஆகுபெயராய்ப் பாதத்தை யுணர்த்திற்று. இணைகழலை மாயனும், சென்னியைக் கமலஅலரோனுந் தேடினர் என எதிர் நிரனிறையாகக் கொள்க. சூடியபிறை ஒருகலையுடைத்தாகலின் "கண்ணி" என்றார். (கரு)

ஈனுலகத்தி னுள்ள விடர் தணித் தாண்ட வாறும்
கானமர் துளவ மாயன் வைகுந்தங் கலந்த வாறு
மூனமில் வியாத னெய்தி யுகத்தியல் புரைத்த வாறும்
வேனில்வேட் செற்றோன் காசி விழுச்சிறப் பிசைத்த வாறும்.

(இ-ள்) கான அமர் துளவம் மாயன்-வாசனை பொருந்திய துழாய்மாலையை யுடைய கண்ணமூர்த்தி, ஈனம் உலகத்தின் உள்ள இடர் தணித்து ஆண்ட ஆறும்-சிறுமை யுற்ற பூமிக்கு நேர்ந்த துன்பமாகிய பாரத்தை நீக்கிக் காத்த படியும், வைகுந்தம் கலந்த ஆறும்-அவன் வைகுந்த பதவியைச் சேர்ந்த படியும், ஊனம் இல் வியாதன் எய்தி-குற்றமில்லாத வியாசமுனி தோன்றி, யுகத்து இயல்பு உரைத்த ஆறும் யுகத்தினங்க ணிகழுந் தருமங்களைத் தெரித்த படியும், வேனில் வேள் செற்றோன் விழு காசி சிறப்பு உரைத்த ஆறும்-வசந்த காலத்துக் கதிபனாகிய மன்மதனை யழித்த விசுவநாதப் பெருமான் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற சிறந்த காசித்தலத்தினது மகிமையைக் கூறிய படியும்

ஈன்-ஈனம் என்பதன் விகாரம் விழு-அம் கெட்டு நின்றது "விழுமஞ் சீர்மையுஞ் சிறப்பு மிடும்பையும்" என்பது உரிச்சொல்லியற் சூத்திரம் வியாதன் - வேதங்களைப் பிரித்தவன். வியாசம்-பிரித்தல் அதனை "கரையறு வேதமாங் கடலை நான்கவாய்ப் பிரிவிலை யாக்கியே நிறுவு பெற்றியாற்-புரைதவிர் முனிவரன் புகழ்வி யாதனென்-றொருபெயர் பெற்றன னுலகம் போற்றவே" என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா றறிக. யுகத்து-இதின் அத்து ஏழனுருபின் பொருள்பட வந்தசாரியை. வேனில் - வெய்யிற் காலம், இளவேனில் முதுவேனில் என்ற விரண்டுமாம் குன்ற மெறிந்த காலாதீதக் குமரவேளு முண்மையால் "வேனில் வேள்" என்று அடைகொடுத்துப் பிரித்தோதினன்.

"மாசற்ற நெஞ்சுடையார் வன்சொலினி தேனையவர்-பேசுற்ற வின்சொற் பிறிதென்க-வீசற்கு நல்லோ னெறிசிலையோ நன்னுதலா யொண்கருப்பு-வில்லோன் மலரோ விருப்பு." படி கல்லா னெறிந்த சாக்கிய நாயனாரை மகிழ்ந்ததும், மலரா னெறிந்த காமனைக் காய்ந்ததும்

பத்திவலையிற் படுந் தன்மையை யுணர்த்தினன் என்பான "வெள்ளில வேள்செற்றோன்,, என்றுங் கூறினன் இதனை "அரனடிக்கன்பர் செய்யும் பாவமு மறம தாகும்-பரனடிக் கன்பிலாதார் புண்ணியம் பாவ மாகும் ,, என்ற சிவஞானசித்தியார்ச் சுபக்கச் செய்யுளானறிக. (க௬)

மனுமர புரைத்த வாறு மண்டலத் தளவை யாவு
மினிதினி னிசைந்த வாறும் பனிக்குறும் பெறியும் வெய்யோர்
புனிதமா மியற்கை யாவும் புகரறப் புகன்ற வாறும்
கனையிருட் பிழம்பு சீக்குங் கதிர்ச்சிறப் புரைத்த வாறும்

(இ-ள்) மனு மரபு உரைத்த ஆறும்-சுவாயம்பு மனுவினது வம்ச முறையைச் சொல்லிய படியும், மண்டலத்து அளவை யாவும் - சூரியன் முதலிய கிரகங்களினது மண்டல வளவெல்லாம், இனிதின் இசைந்த ஆறும் - நன்மையோடுரைத்த படியும், பனி குறும்பு எறியும் வெய்யோர்-பனியினமாகிய பகையை யழிக்கின்ற ஆதித்தர்களது, புனிதம் ஆம் இயற்கை யாவும் புகர் அற புகன்ற ஆறும் சுத்தமாகிய குணங்களை யெல்லாம் குற்ற நீங்க வுரைத்தபடியும், கனை இருள் பிழம்பு சீக்கும் கதிர் சிறப்பு உரைத்த ஆறும் - நெருங்கிய இருட் டொகுதியைத் தேய்க்கின்ற (சூரியர்களது) கிரணங்களின் சிறப்பைச் செப்பிய படியும்.

இன்-சாரியை வெய்யோர் என்றது "காலமுகம்,, என்னுஞ் சொல்லதிகாரச் சூத்திரத்துள் ஞாயிறு திங்கள் என்பன உயர்திணை மேலனவாய்ப் பால் பிரிந்திசையா வெனவும், "நின்றாங்கிசைத்தலிவணியல் பின்றே ,,எனவே,நின்ற முறைமையானே ஈறு பெற்று நின்று உயர்திணையா யிசைத்தல இவணியல பின்றெனவுங் கூறிய ஆசிரியர் "இசைத்தலு முரிய வேறிடத்தான ,, எனக் காலமுதலாகிய சொற்கள் உயர்திணையா யிசைத்தலு முரிய என்றாராகலின், உயர்திணையா யீறு பெற்றிசைந்து நின்றது பனிக் குறும்பு - இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை "அறுகாற் குறும்பெறிந்து, புனக்கணமாலைக் குறும்பெறிந்து,, என்றார் பிறரும் ஆதித்தர் பன்னிருவராகலின் வெய்யோர்-என்றான். (க௭)

உரைத்திடு முலகீ ரேழின் செய்தியோர்ந் துரைத்த வாறும்
வரைத்தரு வலந்தீ வுற்ற வண்மைகள் டெரித்த வாறும்
பரித்திடு மேரு வெற்பின் சிறப்பினைப் பகர்ந்த வாறு
நிரைத்திடு நவகண் டத்தோ ரியற்கைக ணிகழ்ந்து மாறும்.

(இ-ள்) ஈரேழின் உரைத்திடும் உலகு செய்தி ஓர்ந்து இசைத்த ஆறும் - பதினன்கென்று சொல்லப்பட்ட உலகங்களி னியற்கைகளை ஆராய்ந்து கூறிய படியும், வரைத்த அம் நாவல் தீவு உற்ற வண்மைகள் தெரித்த ஆறும் - எல்லைப்படுத்திய அழகிய சம்புத்தீவினிடத்துப் பொருந்திய வளப்பங்களை யறிய வுரைத்த படியும், பரித்திடும் மேரு வெற்பு சிறப்பை பகர்ந்த ஆறும்-உலகத்தைக் காக்கின்ற மேருமலையின் சிறப்பினைச் சொல்லிய படியும், நிரைத்திடு நவகண்டத்தோர் இயற்கைகள் நிகழ்த்தும் ஆறும்-வரிசையா யுள்ள ஒன்பது கண்டங்களினும் வசிக்கின்றவர்களது நிலைமையைக் கூறியபடியும்.

இடு என்பன தமக்கென வேறு பொருளின்மையாற் பகுதிப்பொருள் விகுதி பதினன்குலகம் ஆவது-கீழுலகம் ஏழு, மேலுலகம் ஏழுமாம். நவகண்டம் "இடையுரி வடசொலின்" என்ற **நன்னூற்** சூத்திரப்படி யியல்பாயிற்று தன்னை யுண்டாரைப் பதின்மூவாயிரம் ஆண்டு வாழ்விக்கும் நாவற்கனியினது இரசம் சாம்பூநதம் என்னும் பெயரோடு மேருவை வலமாகவந்து அந்த நாவன்மூலத்தை யடைய ஓடிச் செல்லுமிடமாயிருத்த

லால் சப்புத்தீவு எனவும், நாவலந்தீவு எனவும் பெயர்பெற்றது "தோற்றிய நாவற் கனியுணிற் பதினொரு வாயிர மாணடுதுன் னுவர்க-ளூற்றுமக் கனிநீர் மேருவைச் சூழு மோங்கு சாம் பூநதப் பெயரின் , பொற்ற வந்நாவற சிறப்பினு னுவர்நீர் போர்த்தமண் ணுவலந் தீவென்-றுற்றது ,, என்றது தணிகைப்புராணம் "ஓர்ந்துரைத்த,,என்றான்,திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும் - பொருளு மதனினூங் கில் '' எனவும், "ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்-காத்தோம்பல சொல்லின்கட் சோர்வு ,, எனவும் மாதானுபங்கி ஓதலான என்க. (கஅ)

மாலைவெள் ளருவிக் குன்றின வானவர் வதிந்த வாறுஞ்
சால்புறு மேனைத் தீவி னியற்கைகள் சாற்று மாறும
பால்பட வெய்து மனவந் தரவிதி பகாந்த வாறுஞ்
சீலநூல் வியாதனை மூன்று முகநதொ றுஞ்சேரு மாறும்.

(இ-ள்) வானவர்-தேவர்கள், மாலை வெள் அருவி குன்றின் வதிந்த ஆறும்-ஒழுங்குபட்ட வெள்ளிய அருவியையுடைய மலைகளில இருந்த படியும், சால்பு உறும ஏனைய தீவின் இயற்கைகள் சாற்றும் ஆறும்-தகுதிகொண்ட மற்றைய தீவுகளின் சிறப்புகளைச் சொல்லியபடியும், பால் பட எய்தும் மன்வந்தர விதி பகர்ந்த ஆறும் - பலபிரிவாய் வருகின்ற மனுவந்தரங்களின் நிலைமை கூறியபடியும், சீலம் நூல வியாதன மூன்றும் உகந்தொறும் சேரும் ஆறும்-ஒழுக்கமும் வித்தைகளு முடைய வியாசமுனிவர் மூன்றாவது யுகமாகிய துவாபரயுகங்கடோறும் உற்பவிக்கும் படியும்.

"மாலைவெள் ளருவி சூடி மற்றிநா தோன்று கின்ற-சோலைசூழ் வரையினெற்றிச் சூழ்இனி சுமக்க லாற்று-மாலையந் திணைகள் ,, எனப் பதுமையாரிலம்பகத்தும் கூறப்பட்டது ஏனைத்தீவு என்றது நாவலந்தீ வொழித்து நின்றவற்றை தொறு என்பது, "குன்றுதொறாடலு நின்றதன் பண்பே'' எனத் தான்சார்ந்த மொழிகருப் பன்மையு மிடமுமுணர்த்து மிடைச்சொல்லென் றுரையாசிரியர் கூறுப வாகலின், ஈண்டுப் பன்மைப் பொருள்பட வந்தது நூல் போறலின் நூலென்றது உவமவாகுபெயர் வியாதன் மூன்றுவ துகந்தோறுந் தோன்றுவதனை "முறையின் வருதெய்வத மூன்று முகந்தொறு முடிவிலாத-மறுவறு தவத்து வேத வியாதன்வந் துதிப்பன். '' என்னும் இலிங்கபுராணச் செய்யுளா னறிக. ஏனைய-அ, தொகுத்தல் இனிவருவன உத்தரகாண்டத்தன வாகும். (ககூ)

வதரிகாச சிரமந் தன்னின் மகேச்சுரன மேய வாறுந்
ததைதமலாத துளவோன கேட்பச் சாங்கிய மறைந்த வாறுஞ்
சிதைவிலசம் பிரதா யத்தைத் தெளிவுறப பகர்ந்த வாறும
பதமலா பணிந்து போற்றப பத்திமை யுரைத்த வாறும.

(இ-ள்) மகேச்சுரன் வதரிகாச்சிரமத்தின் மேய ஆறும்-மகேசுரமூர்த்தி வதரிகாச்சிரமத்தில் முனிவர் பொருட்டு எழுந்தருளிய படியும்,ததை துளவ மலரோன் கேட்ப சாங்கியம் அறைந்த ஆறும்-அவர் நெருங்கிய துழாய்மலர்மாலையை யணிந்த திருமால் கேட்கச் சாங்கிய யோகத்தை உபதேசித் தருளிய படியும், சிதைவு இல் சம்பிரதாயத்தை தெளிவு உற பகர்ந்த ஆறும்-(அவர்) அழிதலில்லாத சம்பிரதாயத்தைத் தெளிவுபொருந்தச் சொற்ற படியும், மலர் பதம் பணிந்து போற்ற பத்திமை உரைத்த ஆறும்-தாமரைமலர் போன்ற திருவடிகளை (முனிவர்) வணங்கித் துதிக்க அவர்க்குப் பத்திமையைப் புகன்றருளிய படியும்.

மகேச்சுரன்—மகத்தாகிய ஐசுவரியமுடையவன். வதரிகா ஆச்சிரமம்= இலந்தைகளையுடைய நிலைபம் சம்பிரதாயம்-பாரம்பரியம். மலர் என்பது பூவின் பொதுப் பெயராகவும், ஈண்டுத் தாமரைமலரெனத் தந்துரைத்தது "பூவெனப் படுவது பொறிவாழ் பூவே." எனவும், "பூவிறகுந் தாமரையே" எனவும், ஆன்றோர் விதந்த வழியென்க. மகேச்சுரன என்னுஞ் சொல்லைத் திவசமாகக்கொள்க ஆண்டன்மை, பெண்டன்மை என்பன ஆண்மை பெண்மை என நின்றாற்போலப் பத்தியின் றன்மை பத்திமை என நின்றது. பத்தி, அன்பு, சிரத்தை என்பன ஒருபொருட் சொற்கள் தொடர்புபற்றே நிகழ்வதாய அருள் தொடர்புபற்றிச் செல்லு மன்பு முதிர்ந்துழி உளதாவ தாகலின் வேண்டிற்றென்க. "அருளென்னு மன்பீன் குழவி" என்றது மிக்கரு ந்தேயாம் "பத்திமையு மடிமையையுங் கைவிடுவான் பாவியேன்" என ஏழாந்திருமுறையில் அருளப்பட்டமையு மறிக. (௨0)

விச்சுவ ரூபங் காட்டி விமலனுற்ற னின்ற வாறு
மிச்சையிற் சத்தி பண்ணு மியல்பினை யிசைத்த வாறு
நச்சர வணிந்த புத்தேள் விபூதியை நவின்ற வாறு
மெச்சுசீர்ப் பிரபஞ் சத்தின் மிகுதியை யுரைத்த வாறும்.

(இ-ள்) முன் விமலன் விச்சுவ ரூபங் காட்டி நின்ற ஆறும்-முற்காலத்தில் மலரகித ராகிய மகேசுரமூர்த்தி தமது பாரமேசுரரூபத்தைத் தரிசிக்குமாறு காட்டியருளிய படியும், இச்சையின் சத்தி பண்ணும் இயல்பினை இசைத்த ஆறும்-பராசிவசத்தி யிச்சையினாலே சிவசத்தி செய்யுந் தொழின்முறைமையைக் கூறியபடியும், நஞ்சு அரவு அணிந்த புத்தேள் விபூதியை நவின்ற ஆறும்-விடத்தினையுடைய சர்ப்பத்தை யாபரணமாகக் கொண்ட சிவபிரான் தமது ஐசுவரியகுணத்தை யுரைத்தபடியும், மெச்சு சீர் பிரபஞ்சத்தின் மிகுதியை உரைத்த ஆறும் - யாவரானுங் கொண்டாடப் படுகின்ற சிறப்பினையுடைய பிரபஞ்சத்தின் றோற்றத்தைக் கூறியபடியும்

விசுவம்-உலகம் விச்சுவம் என்றது விரித்தல் விகாரம் "ரூபபேதம் பொருந்தலொடு" என்ற தொல்லாசிரியர்போல இவனும் உருவம் என்று கூறாது, வடமொழியிற் பிறந்தவண் ணமே ரூபம் என்று தற்சமமாகக் கூறினன் காட்டியது - காரணமூர்த்திகளுந் தேவர் முனிவர்களுக்குமாம் விமலன—வி-இன்மை, மலம்-பாசம், பாசமில்லாதவன் சிவசத்தி யொன்றே கிரியாசத்தியாய்ப் படைத்தும், ஞானசத்தியாய்க் காத்தும், இச்சாசத்தியாய்ச் சங்கரித்தும், ஆதிசத்தியாய்த் திரோபவித்தும், பராசத்தியாய் அநுக்கிரகித்தும் நிற்கு மாகலின் "இச்சையிற் சத்திபண்ணு மியல்பு" என்றான் அதனை "சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியொடு சேரி னெத்தொழிலும் வல்லதா-மிவள்பி ரிந்திடி னியங்கு தற்குமரி தரி தெனுமறை யிசைக்குமால்" என்னுஞ் சௌந்தரியலகரிச் செய்யுளானு முணர்க. நஞ்சு-நச்சு எனவலித்தல் விகாரம் "மென்றொடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையிற் - றம் மின வன்றொட ராகா மன்னே" என்ற விதியினடங்கும் அரா என்னுஞ் சொல், "குறி யத னிறுதிச் சினைகெட வுகர-மறிய வருதல் செய்யு ளுளவே." என்று தொல்காப்பியத் திற் கூறியபடி அரவு என நின்றது. (௨௧)

மாயையின் புணர்ப்பை நன்கின் வகுத்தெடுத் துரைத்த வாறு
மாயதத் துவத்தி னுற்ற தரிசன மறைந்த வாறும்
பாயநல யோகம யாவும பாற்பட விசைத்த வாறு
மேயநற் கருமந் தன்னை யினிதினிற் புகன்ற வாறும்.

(இ-ள்) மாயையின் புணர்ப்பை நன்கின் வகுத்து எடுத்துரைத்த ஆறும் - (மகேசுர மூர்த்தி) மாயாசத்தியின செயல்களை (விகாரங்களை) தெளிவாகப் பிரித்துக் கூறியருளிய படியும், ஆய தத்துவத்தின் உற்ற தரிசனம் அறைந்த ஆறும்-மேலாய தத்துவப்பொருளிற் காணப்படுகின்ற காட்சியைச் சொற்றபடியும், பாய நல யோகம் யாவும் பால்பட இசைத்த ஆறும் - நிறைந்த நன்மையைக் கொடுக்கின்ற யோகங்களெல்லாவற்றையும் பிரிவுபடச் சொல்லியபடியும், ஏய நல கருமத்தை இனிதின புகன்ற ஆறும்-உலகார்க்கு இயைந்த சற் கருமங்களைச் செவ்வையாகத் தெரித்தபடியும.

மாயை-மயக்குந் தன்மையையுடையது அதாவது போகவேதன விடய சுகதுக்கங் களில மோகிக்கச் செய்தல் இதனை மாயேய மலமென்ப மாயையாவது நெல்லிற்கு முளை தவிடு உமிபோல ஆன்மாவோடு அநாதியே பந்தித்து அதனுண்மை வடிவினை மறைத்துப் பொய்ம்மை செய்து, போகம் பந்தம போத்திருத்துவம என்பவற்றை முறையே செய்யும் மும்மலங்களுள ஒன்றும அதனை மாயாகாரிய விசேடமே யென்று பாசுபதனும,பிரகிருதி காரிய விசேடமென்று சாங்கியனும, அஞ்ஞானமாம் என்று ஏகான்ம வாதியுங் கூறுநிற பா. இயமம், நியமம, ஆதனம, பிராணாயாமம், பிரத்தியாகாரம, தாரணை, தியானம், சமாதி என்னும அட்டாங்கயோகம, மந்திரயோகம், பரிசயோகம, பாவயோகம், மாயோ கம், பாசுபதயோகம,கருமயோகம,ஞானயோகம என,யோகம பலவகைப படலால் ''பாய நல யோகம் யாவும்,, என்றான். (௨௨)

ஆசம னத்தின செய்தி யரிலகெட வுரைத்த வாறுந்
தேசுடைய பிரம சாரி யியற்கையைத் தெரித்த வாறு
மாசிலில் லறத்தின செய்தி மாணபுட னுரைத்த வாறும்
பூசுரர் மகிழ்ச்சி பூப்பப் பொதுவிதி யுரைத்த வாறும

(இ-ள்) பூசுரர் மகிழ்ச்சி பூப்ப-வதரிகாச்சிரமத்துள்ள முனிவர்களுக்குச் சந்தோஷம் அதிகரிக்க, ஆசமனத்தின செய்தி அரில கெட உரைத்த ஆறும - ஆசமனத்தினது விதி யைக குற்றநீங்கச் சொல்லியருளிய படியும, தேசு உடைய பிரமசாரி இயற்கையை தெரித்த ஆறும்-அழகினையுடைய பிரமசாரியி னிலக்கணங்களை யறிவித்த படியும, மாசு இல் இல்லறத்தோர செய்தி மாணபு உடன உரைத்த ஆறும - குற்றமற்ற கிருகத்தாச்சிர மத்தாரது விதிகளை மாட்சிமைபொருந்தச் சொல்லியபடியும, பொதுவிதி உரைத்த ஆறும்-யாவர்க்கும் பொதுவாயுள்ள நியதங்களை யெடுத்துச் சொல்லியபடியும.

இல்லறத்தோர்-மனையாளோடு கூடி யறத்தைச் செய்பவர் அறமாவது அவர்க்குரிய ஒழுக்கம் அதனை யவ்வத்தியாயத்திற் காணக இல-ஆகுபெயர் துறவறத்தோர் போல மனத்தையும் பொறிகளையு மொறுத் தடக்கிக் கடுந்தவஞ்செய்து பேறடைதல போலின்றி, அவற்றை யொறுக்கவேண்டாதே தவஞ்செய்வாரையுந் தத்தநெறியின்க ணொழுகப் பண்ணி, ஐம்புல வின்பங்க ளாரத்துய்க்கும மெனமையுடைய இல்வாழ்க்கையோடுகூடிப்பழியஞ்சி, ஆற்றி னிழுக்காது அறனொழுகலால நோற்பாரி னோன்மையுடையராய்ப பேற்றினை யில குவினையும் பெருமையராகலின ''மாசிலில்லறத்தோர,, என்றுயர்த்தி யுரைக்கப் பட் டார் பூசுரர்-பூ-பூமியில, சுரர தேவர், பூமியில தேவராக விளங்குவோர். ''வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன வானுறையுந் தெய்வத்துள் வைக்கப் படும் ,,என்று உத்தரவேதம் உரைத்தமை காணக. பூசுரர்க்கு மகிழ்ச்சி பூப்ப வுரைத்தலாவது - பிறிதொரு சொல்லுஞ் சொல் இல்லாமை யறிந்து தாஞ் சொல்லுஞ் சொல்லானது மழைத்துளிபோல் வந்தீண்டி யெல்லா அறிவுகளையு முளவாக்கவும், கேட்போரது திறனறிந்து,அவர் பின்னுங் கேட்டலை விரும்பு மாறு வேறுபட்டாமற் பிணிக்குங் குணங்களை யவாவி, சுவைமிகுதியும் பிற்பயத்தலு முளவாகவும் ஏறகும்வகை யியம்புதலாம். அதனை ''விரைந்து தொழில்கேட்கு ஞால நிரந்

இனிது - சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்,, என்று தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனாருந் தெளித்தமை காண்க. (௨௩)

அல்லவை மொழிந்த வாறு நித்திய கருமமாய்ந்து
சொல்லிய வாறுந் தென்னம் புலத்திறோர் தெவிட்டத் துய்ப்ப
நல்லன வூட்டு மாறு நவையறு சிராத்தந் துணைப்
புல்லியோர் தம்மை நீக்கி நல்லவர்ப் புகன்ற வாறும்.

(இ-ள்) அல்லவை மொழிந்த ஆறும் - செய்பந்தகாத கருமங்களிவையென்று சொல்லிய படியும், நித்திய கருமம் ஆய்ந்து சொல்லிய ஆறும் - நித்தியகரும விதியை ஆராய்ந்துரைத்த படியும், தென்னம் புலத்திறோர் தெவிட்ட - தென்றிசைக்கண் அழகிய இடத்திலிருக்கும் பிதிர் தேவதைகள் திருப்தியடையுமாறு, நல்லன துய்ப்ப ஊட்டும் ஆறும் - இனிமையாய உணவுகளை உண்ணும்படி யவையுண்பிக்கச் செய்யுஞ் சிராத்த விதியைச் சொல்லிய படியும், நவை அறு சிராத்தத்து உணை - குற்றமில்லாத சிராத்தத்தினத்துக் கூடவிருந்து உண்ணுதற்கு, புல்லியோரை நீக்கி அருகரல்லாதாரை இவரென்று நீக்கி, நல்லவர் புகன்ற ஆறும் - அருகராவா ரிவரென்று கூறியபடியும்.

அல்லவை - அல்ல என்னும் பண்படியாகத் தோன்றிய குறிப்பு வினையாலணையும் பெயர் நித்தியகருமம் - நாடோறுஞ் செய்யுங்கிரியை ஆய்தல் - பொருளையாராய்தல் அஃதாவது பேயத்தேரோ புனலோ கயிறோ அரவோ என்னும் பலநிலையாயவுணர்விற் படாது இன்னதென, செயல், நிலம், காலம், வழக்கு, வழு, இடம் என்னும் எண்வகையானும் ஆராய்ந்து தெளிதலாம் தெற்குத் திசைக்கண் எட்டுக்கோடி யோசனை தூரத்துள்ள சனலோகத்து வசிக்கின்ற (அயனாற் படைக்கப்பட்ட) ஓசாதியார் என்பான "தென் அம்புலத்தோர்,, என்றான். கற்றேணி யேறியோன் அதனுடன் ஆழ்தல்போலவும், நற்றேணி சென்றோன் அதனுடன் உயக்கரை சேர்தல்போலவும், சிவஞானவான்றி செவ்வியார்க்களிக்கின் நற்பலனுண்டாய் முத்தியும், காமமுதலிய குற்றமுள்ளார்க்குக் கொடுத்துண்ணின் தீயவிளைந்து அவரொடு நரகடைதலு முண்மையால் "சிராத்தத்துணைப - புல்லியோர் தம்மை நீக்கி நல்லவர்ப் புகன்றவாறும்,, என்றான் அதனை "நிலமந்தனையே சிவஞானிக்கீந்தாற் - பலமுத்தி சித்தி பரபோக முந்தரும் - நிலமந் தனைப்பொன்னை நிறைவாக வீந்தாற் பலமுமற் றேபர போகமுங் குன்றுமே,, எனவும், "கோல வரட்டைக் குனிந்து குளகிட்டுப் - பாலைக் கறந்து பருகுவதே யொக்குஞ் - சீலமு நோன்பு மிலாதவர்க் கீந்தது - காலங் கழிந்த பயிரது வாமே,, எனவும், "மண்மலை யத்தனை மாதன மீயினு - மண்ண லிவனென் றஞ்சலி யத்தனு - மெண்ணி யிறைஞ்சா தார்க்கீந்த விருவரு நண்ணுவ ரேழா நரகக் குழியிலே,, எனவுந் திருமூலநாயனார் திருமந்திரஞ் செப்புமாறறிக (௨௪)

தென்புலத் தோர்கட் கூட்டு முறைநனி தெரித்த வாறு
மன்பெருஞ் சூதகத் தோடியலுமா சௌச வுண்மை
நன்கினி துரைத்த வாறு நவையிறீக் கருமம் யாவு
மன்பினி லறத்தோர் தங்கள் பகுதியு மறைந்த வாறும்.

(இ-ள்) தென்புலத்தோர்கட்கு ஊட்டும் முறை நனி தெரித்த ஆறும் - பிதிரர்களுக்குப் பலிசெலுத்துங் கிரமத்தை மிகவுந் தெளிவாக அறிவித்தபடியும், மன் பெரு சூதகம் ஓடு இயலும் - நிலையாய் நிற்கும் பெரிய சூதகத்துடனே கூடிய, ஆசௌசம் உண்மை நன்கின உரைத்த ஆறும் - ஆசௌசவுண்மைகளையுஞ் செவ்வனே சொல்லிய படியும், நவை இல் தீ கருமம் யாவும் (அறைந்த ஆறும்) - குற்றமில்லாத அக்கினிகாரிய விதியெல்லாவற்றையுஞ் சொல்லிய படியும், அன்பின் இல்லறத்தோர்கள் பகுதியும் அறைந்த ஆறும் - அன்பினோடு கூடி வாழுகின்ற கிருகஸ்தாச்சிரமிகளுடைய பிரிவுகளைச் சொல்லியபடியும்.

தென்புலம்-தெற்காகிய புலம் எனப் பண்புத்தொகை. புலன் என்பது விடயமென்றும், புலம் என்பது இடம் எனவுங் கூறுபவாகலின், ஈண்டுப் புலமென்றதற்கு இடமெனப் பொருள் கொள்க. புலத்தார் என்றது ஆகாரம ஓகாரமாயத் திரிந்து விகுதிமேல் விகுதி பெற்று நின்றது இல்லறத்தார் என்பது மஃதே "அவைதாம், உறுதவ நனியென வரூஉ மூன்று—மிகுதி செய்யும் பொருள வென்ப ,, என்னுந் தோல்காப்பிய விதியால, நனி என்பதற்கு மிகுதி என்றுரைத்தாம் என்றும பிறப்புங் கேடும் பிறங்கி வருத லுலகத் தியற்கையாகலின "மனபெருஞ் சூதகம்,, என்றான். சூதகம் என்பது மாதர்கள் பிறத்தல் இறத்தலால வருவனவும், ருது மைதுனம் மகப்பெறுதல் முதலியவற்றால்வருவனவுமாகிய அசுத்தம் எனவும, ஆசௌசம ஆடவா பிறத்தல, இறத்தலால வருவனவும, ஞாதியர்களால் வரும் அசுத்த மெனவுங் கோடல பெருவழக்கிற றென்னலான "சூதகத் தோடியலு மாசௌசம்,, என்று கூறப்பட்டது சிலா, பிறப்பால வருவது சூதகம் எனவும், இறப்பினால் வருவது ஆசௌசமெனவுங் கொளப

ஆசௌசம்-சுத்தியில்லாமை இன் தம்-சாரியைகள் அறைந்தவாறும் என்பது அந்தியாய முறைமையாற் பின்னருங் கூட்டப்பட்டது நீககருமம் - அக்கினிகொண்டு செய்யுங் கருமம் என, மூன்றும் வேற்றுமை உருபும் பயனு முடன்றொக்க தொகை யாவும்-முற்றும்மை. அன்பாவது—துறந்தாரப் பேணலும, விருந்தயாதலும, வறியார்மாட்டருளுடைமையும், வாழ்க்கைக்கு வேண்டும பொருள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும, சமையற்றொழில வன்மையும், ஒப்புரவுசெய்தலுமாய நற்குண நற்செய்கைகள் வாய்ந்து, முதலேயறிந்து அதற்கிய்ய வழிகரும மனைவிமேல நாயகனும அவன்மீது அவளும ஒத்த அன்புடையராய் வாழுதல் "அன்பு மறனு முடைத்தாயி னில்வாழ்க்கை-பண்பும பயனு மது,, எனச் செந்நாப்போதார் திருவாய மலாந்தருளியாங்கு இல்லாடகுங் கணவற்கு மன மொன்றாகா வழி இல்லறம நடவாதாகலின அன்பின பண்பு வேண்டப்படு மென்பான "அன்பினில லறத்தோா,, என்விதந்தான அது நடவாமையை "மருவிய காதன மனையாளுந் தானும்-இருவரும் பூணடாப்பி னல்லா - தொருவரா, லில்வாழ்க்கை யென்னு மியல்புடைய வான சகடஞ் - செல்லாது தெற்றிற்று நின்று,, என அறநெறிச் சாரத்திற் கூறுமாற்றானுமறிக (உரு)

எண்ணிரண் டாய தான முதலவா வியம்பு கின்ற
புண்ணிய தானம யாவும புகரறப் புகன்ற வாறு
நண்ணுமவா னப்பி ரத்தா செய்தியை நவின்ற வாறு
மெண்ணரு ஞானம வல்ல வெதியொழுக கிசைத்த வாறும.

(இ-ள்) எண் இரண்டு ஆய தானம முதல ஆக-பதினாறுதானம் முதலாக, இயம்புகின்ற புண்ணிய தானம் யாவும புகா அற புகன்றஆறும-சொல்லப்படுகின்ற நலவினையாகிய தானங்க ளெல்லாவற்றையுங் குற்றநீங்கச் சொல்லியபடியும், நண்ணும வானப்பிரத்தர் செய்தியை நவின்ற ஆறும - (ஞானப்பேற்றை) யடையும வானப்பிரத்த ஆச்சிரமத்தாரது இலக்கணங்களைக் கூறியபடியும, எண அரு ஞானம வல்ல எதி ஒழுக்கு இசைத்த ஆறும்-நினைத்தற்கரிய ஞானத்தையுடைய சந்நியாச ஆச்சிரமத்தின ஒழுக்கத்தைப் புகன்றபடியும்

தானம் பதினாறுவன - துலாபுருட தானம், இரணிய கருப்ப தானம், பிரமாண்ட தானம், இரணியகற்பகதானம், அட்டோத்தரசகத்திரகோதானம், இரணியவிடபதானம், இரணியவசுவதானம், இரணியகன்னிகாதானம், திக்குப்பாலகதானம், சொர்னரததானம், பஞ்சலாங்கலதானம், சுவர்ணபூமிதானம், கற்பக லதாதானம், இரணியசத்தசாகரதானம், இரத்தினத்தேனுதானம், பொற்கும்பதானம் என்பனவாம். இவையன்றி, சொர்னகணபதிதானம், விட்டுணு விம்பதானம், திலபத்துமதானம், திலபருவததானம், திலதேனுதானம், இலக்குமிதானம, அன்னதானம், சொர்னதானம, வித்தியாதானம், திலதானம், சிவிகை

மஞ்சம், குடை, பாதரட்சை, முதலிய தானங்களும் உளவாகலான் "எண்ணிரண்டாய தான முதலவா வியம்புகின்ற-புண்ணிய தானம் யாவும", எனக் கூறப்பட்டது "புண்ணியங்கள் மேனோக்கும்,, என்றபடி இத்தானங்கள் புண்ணியத்தின் பாற்பட்டஞானத்தைக் கொடுக்கும் என்க அது "காசறு கருமத் தாலுயர் முத்தி யெய்திட லரிதியல கரும - மேசலில் ஞானத் தோடுமெங் கியற்றி னெய்தலா முத்திகம் மிறையைப் பூசனை புரிந்து வணங்கியாங் கவன்றன் பொருவிலா வின்னரு டன்னை-மாசிலா வீடொன் றானதன் களிக்கின் மருவிடு மழிவிலா ஞானம ,,எனனும் இலிங்கபுராணச் செய்யுளா னுணர்க. இவை நித்தியம், நைமித்திகம, காமிகம், நிர்மலம் என நால்வகைப்படும் விரிவுகளை யெல்லா மிதனில தான முரைத்தஅத்தியாயத்திற் காண்க ஞானம—நால்வகை மாக்கத்து னொன்றாய சன் மார்க்கம அஃதாவது பதி பசு பாசம என்னுந் திரிபதார்த்தங்களை உள்ளவாறு அறிதலாம இக்கருத்தானே, "அறைபதி பசுபா சத்தை யறிதலே ஞான மாகும் - முறையிலா றந்து வாவை முன்னுபு சுத்தி செய்தல - மறுவறு கிரியை யாரால வருணவாச சிரம தன்மத்-துறைதலே சரியை நமைமை யுன்னலே யோக மாமால "என்றன வாயு சங்கிதையினும்,, யந்திரம் என்னுஞ் சொல்லின் யகரம் "எந்திர வூர்தி யியற்றுமி னென்றான ,, என எகரமாய்த் திரிந்தாற் போல, யதி என்பதும் எதி எனத்திரிந்தது யகரங் கெட்டு அகரம் எகரமாயிற் றென்பாருமுளர். (௨௬)

துறந்தவர் தண்டஞ் செய்தி தொகுத்தினி துரைத்த வாறும்
மறமகெழும பிரம கத்தி தண்டத்தை வகுத்த வாறும்
நிறங்கிளர் கமலப் புத்தே ணெடுந்தலை யுகிரிற் கொய்து
பிறங்குசீர் காரி யையம பெட்டொடு மேற்ற வாறும

(இ-ள்) துறந்தவர் தண்டம் செய்தி தொகுத்து இனிது உரைத்த ஆறும - சந்நியாசத்திற பிரவேசித்திருப்பாரது பாவங்களுக்குப பிராயச்சித்த விதியை தொகைப்படுத்தி நன்றாகச் சொல்லிய படியும, மறம கெழு பிரமகத்தி தண்டத்தை வகுத்த ஆறும்-கொலைப பாவத்திற் சேர்ந்த பிரமகத்தி தோடத்துக்குப பிராயச்சித்தத்தை வகைசெய்து உரைத்த படியும், பிறங்கு சீர் காரி-விளங்காநின்ற சிறப்பினையுடைய வைரவக்கடவுள், நிறம கிளர் கமலம் புத்தேள் நெடு தலை உகிரின் கொய்து—நிறம விளங்கும் தாமரைமலர் ஆசனத்தாகிய பிரமனது நீண்ட சிரமொன்றனைத் தமது விரனகத்தாற கிள்ளி (அதனால்) , ஐயம பெட்பு ஒடும் ஏற்ற ஆறும்-உதிர பலியை மகிழ்வோடும இரந்தபடியும

துறந்தவர்-ஒழுக்கத்து நீத்தாராய நான்காம் ஆச்சிரமத்தார் தமக்குரிய வொழுக்கத்தில் வழுவா தொழுகி, அறம வளர்தலாற பாவந் தேயப்பெற்று, அருஞானம நீங்க நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேக முண்டாய, இகமுத்திரார்த்த பலபோக விராகம பிறந்து, மூமூட்சுத்துவம பெற்றதனால், வீட்டுக்குக் காரணமாகிய யோகமுமனறு மெய்யுணர்வுறீஇ, யான் எனதென்னும அகப்பற்றுப புறப்பற்றுக்களைத் துறத்தலையுடையார் ஆகலின் காரணக்குறியாம துறத்தல்-நீக்குதல சந்நியாசிகளும பாரமேட்டி, யோகசந்நியாசி, வேத சந்நியாசி, கருமசந்நியாசி, ஞானசந்நியாசி, முற்றத்துறந்த முனிவர் என வகையுடையராகலின் தண்டங் கூறப்பட்டது அவருள்ளும முற்றத் துறவாதார் அவிச்சை வயத்தானே மறந்து பொய்கூறல், அறியாதொன்றின் ஆவியைக் கொல்லுதல் முதலிய காம வெகுளி மயக்கங்களின் வாய்ப்படுத லொருதலை யாகலான் அது வேண்டிற்றெனக. பிரமகத்தியின் றண்டம் யாவர்க்கும் பொதுவாகச் சொல்லப்பட்டது அறம்—ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டம் எனமூவகைப்படும் இவற்றை முறையே ஆசாரம், விவகாரம், பிராயச்சித்தம் என்பர் வடநூலார் ஒழுக்கத்தைக் கூறியவழி யதினின்று வழுவினார்க்கும், நில்லாமே வழுவினார்க்கும், அநுபவித்தற்குரிய தண்டவகைசாற்றி யுணர வைத்தன் முறைமை யாகலின

தண்டமுங் கூறியதாம். தொகுத்துரைத்தல்—முதனூல் விரித்தவற்றைச் சுருக்கிச் சொல்லுதல். வகுத்தலாவது—அது தொகுத்துரைத்தவற்றை விரித்துக் கூறுதல். நெடுந்தலை என்றது, பிரமனது ஐந்தலைகளுளொன்றாய உச்சித்தலையைக் குறிப்பிக்கின்றது. தருமவொழுக்கத்தை யாம்புரிந்து காட்டினாலன்றி யுலகர் புரியாராகலின், பிரமன றலையைக் கிள்ளிய தோடம் பிடித்தது போலப் பனனிருவருடம் உறிரபலி யேற்கவென்று தந்தையாகிய கருமிடற்றண்ணல் கழறினாக, காரிகடவுளும் அதுகொண்டு காட்டினான் என்க. அதனைப் பின்வரும் வைரவன்பலியிரந்த அத்தியாயத்தில் "தருமவொழுக்கம் யாம்புரிந்தவாறே யன்றித் தகுமுறையின்-விரியும் புவனத்துளளோர்கள் புரியாரதனால் விரிதலையோட்-டரிதிற் பருவமீராறு மைய மேற்றுப் பிரமகத்தி - வினைவிளைவொழிந்ததனை டைதியெனத் தருமமோர்ந்து விளம்பினனே "என்று கூறப்பட்டதனானறிக. பிரமகத்தியாற் பிடிக்கப்பட்டோர் தமது தேசசு முதலிய சீரெல்லாங் குன்றப் பெருந்துன்பமுறுவாராக, வைரவக் கடவுளோ அவையொன்றுமின்றி நாடகமாத்திரையானே காட்டுமாறு தன்சீர் குன்றப்பெறுது மகிழ்வோடேகுறுன என்று, (பிரமகத்தியால வருந்தமுற்றயாசித்து அலைந்தான என்று கையாகள சிலர் கனாயும் புன்மொழியை மறுத்ததுறுத்துவான) "பிறங்குசீர்க் காரி யையம பெடபொடு மேற்றவாறும ,, என்று கூறினான (உஎ)

> புகலுமா பாதகத்தின் றண்டங்கள் புகன்றவாறு
> நிகழுறு பாதகத்தின் றண்டத்தை நிறுத்த வாறு
> மிகலுறு புரங்கண் மூன்று மெங்கைதந்தெரித்த வாறு
> மகிழ்சிவ பூசை செய்யு மானமிய முரைத்த வாறும.

(இ-ள்) புகலும் மாபாதகத்தின் தண்டங்கள் புகன்ற ஆறும்—நூல்களாற் சொல்லப்பட்ட மாபாதக பிராயச்சித்தங்களைச் சொல்லியபடியும், நிகழ் உறு பாதகத்தின் தண்டத்தை நிறுத்த ஆறும் எவரிடத்தும நிகழ்தலையுடைய(மற்றைய)பாதகங்களினது பிராயச்சித்தத்தை யளவுசெய துரைத்தபடியும், எந்தை மூன்று புரங்களும் நக்கு எரித்த ஆறும்-எமது தந்தையாராகிய சிவபிரான திரிபுரங்களையும் திருப்புன்முறுவல கொண்டு எரித்தழித்தருளியபடியும், மகிழ செயயும சிவபூசை மானமியம உரைத்த ஆறும்-உவகையைக் கொடுக்கின்ற சிவபூசையின் மகிமையைச் சொல்லிய படியும்

ஆன்மாக்களாற் செய்யப்படும் பாதகங்கள் எல்லாம் தூலம், சூக்குமம், அதிசூக்குமம் என மூவகைப்படும. அவற்றுள் தூலபாதகம மானசிகம், வாசிகம், காயிகம் என மூவகைப்பட்டு, அவையொவ்வொன்றும் நானான்காம. பிறன்மனையாளை யிச்சித்தல, பிறர்பொருட்குக் கேடெண்ணுதல, பொருளையிச்சித்தல, உயிர்களுக்குத் தீங்குநினைத்தல என்ற நான்கும மானசிகமாம். பிறர்குற்றமபடி யழுதல, கோள்சொல்லல, பொய்கூறல, புறஞ்சொல்லல் இவைநான்கும் வாசிகங்களாம. பரதாரபோகம, உயிர்களைக்கொல்லுதல, புலாலுண்ணல, அழுக்காறுகொள்ளுதல இவைநான்குங் காயிகங்களாம். இவைகளும் ஒவ்வொன்று பலபல வகையாக விரியுமாயினும் அவையெல்லாம் அதிபாதகம், மாபாதகம, உபபாதகம் என்னு முத்திறத்துள்ளும் அடங்கும. ஆகவே, "மாபாதகத்தின்றண்டம்,, என்று மாபாதகத்தின பிராயச் சித்தமும், "நிகழுறுபாதகத்தின்றண்டம,, என்று அதிபாதக உபபாதகங்களின தண்டங்களுங் கூறப்பட்டன. மாபாதகம இவையெனபதனை "ஐந்தெனப் படுமா பாதக மவைதா மருமறை யாய்ந்தவந் தணனைச்—சிந்துற வடாத்த றேறல்வாய் மடுத்தல் செம்பொனைக் கரந்தனர் வெளவல-கொந்தெழிற் குரவா மனைவியைக் கலத்தல கோடுமிவ் வினைஞரைக் கூட - லிந்தவல் வினையின் மருங்கியல வினையு மிவற்றினு ளடங்குவ மாதோ ,, என்று தணிகைப்புராணம் அகத்தியனருள்பெறுபடலத்திற் கூறுதல்காண்க. மற்றைய அதிபாதகம், உபபாதகம் இவற்றின விரிவுகளை யெல்லாம் ௬ - படலத்தும், சிவதருமோத்

சேர்த்தும் காண்க எந்தை - எந்தை என்பது ஈறுகெட்டு “விளி யிய பகுதியே ருந்தலும் விதியே,, என்றவிதிப்படி எந்தை என்னும் பகுதி யிரட்டி நக்கு என நின்று வினையெச்சப் பொருள்பயந்தது. திரிபுரங்கள் இன்னவென்பதும், அவற்றை யெரித்ததன் உண்மை யிது வென்பதும் தெய்வப் புலமைத் **திருமூலநாயனார்** திருவாய் மலர்ந்தருளிய “அப்பணி செஞ் சடை யாதி புராதனன் - முப்புர மெய்தனன் என்பர்கள் மூடர்கள் - முப்புர மாவது மும்மல காரியம் - அப்புர மெய்தமை யாரறி வாரே,, என்னும் **திருமந்திரச்** செய்யுளா னறிக (௨௪)

கறைமிடற் றெந்தை நாமம் கருதல னாகி வாளா
லறைதரு புளிஞன் பெற்ற பேற்றினை யறைந்த வாறு
மிறைவனோர் பால னுண்ணப் பாற்கட லீந்த வாறு
முறுசலந் தரனை வெய்ய நேமியா லொறுத்த வாறும்.

(இ-ள்) கறை மிடறு எந்தை நாமம் கருதலன் ஆகி - நஞ்சார்ந்த திருக்கண்டத்தை யுடைய சிவபிரானது திருநாமம் என்று அறியாதவனாகி, வாளால் அறைதரு புளிஞன் அன் பின்றிச் சொன்ன ஓர்வேடன், பெற்ற பேற்றினை அறைந்த ஆறும் அடைந்த செல்வத்தைச் சொற்றபடியும், ஓர் பாலன் உண்ண-ஒருகுழந்தையானது உண்ணும்படி, இறைவன் பாற் கடல் ஈந்த ஆறும்-தலைவராகிய சிவபெருமான் திருப்பாற்கடலை அழைத்துக் கொடுத்தரு ளியபடியும், உறு சலந்தரனை வெய்ய நேமியால் ஒறுத்த ஆறும் - (தம்முடன் போர்செய் தற்கு) வந்த சலந்தராசுரனை வெப்பமுள்ள சக்கராயுதத்தால் கொன்றருளிய படியும்.

அறைதரு-இதில் தா துணைவினை ரகர உகரம் விரித்தல் புளிஞன் என்பதில்,ஞ்-பெய ரிடைநிலை இவ்விடத்துக் கூறப்பட்ட கோதாவரிக்கரையிற் பிறந்த வேடனே சிவநாமோச் சாரணபலத்தினாற் பாண்டியகுலத்தில் இந்திரத்யும்னன் புதல்வனாகப்பிறந்து, சுத்யும் னன் என்னும் பெயரோடு உலகத்தைப் பொதுவறப் புரந்தான் எனக் நாமத்தை அறைந்த தாவது - தன்றோழர்களோ டொருதினத்து “அரகரப் பிரகர,, வென்று கோபித்துச் சொன்ன மொழியாம் ஓர்பாலன் என்றது, வியாக்கிரபாத முனிவரது குமாரராகிய உப மன்னியு முனிவரை. “பாலுக்குப் பாலகன் வேண்டி யழுதிடப் பாற்கட லீந்த பிரான்,, என்றார் **திருப்பல்லாண்டினும்** சலந்தரன்-சலம்-கோபம், தரன் - தரித்தவன், எனவே உருத்திரமூர்த்தியின் கோபத்தாற் பிறந்தவன் சலத்திற் பிறந்தவன் என்றும்பொருள் இதனைக் **கந்தபுராணம் ததீசியுத்தரப்படலத்திற்** காண்க வெய்ய நேமி யென்றது, சிவபிரான் றமது திருவடிவிரலா னெழுதிய சக்கரத்தினையாம். (௨௬)

கண்மலர் பறித்துச் சாத்திக் கமழ்நறுந் துளவப் புத்தேள்
பெண்ணொரு பாகற் போற்றித் திகிரிமுன் பெற்ற வாறும்
வண்ணவிற் சுவேத னீசன் மலரடிக் கன்பு பூண்டு
நண்ணிய மறலி சீர்குதி நாமற வென்ற வாறும்

(இ-ள்) முன்-முற்காலத்து, கமழ் நறு துளவம் புத்தேள்-மணக்கின்ற நறியவாசனை யைக் கொண்ட துழாய் மாலையை யுடைய விட்டுணுமூர்த்தி, கண் மலர் பறித்து சாத்தி-தமது கண்ணொன்றனை மலராகப் பிடுங்கி யணிந்து, பெண் ஒரு பாகன் போற்றி - உமா தேவியாரை யொருபாகமாக வுடைய பெருமானைத் துதித்துப் பூசித்து, திகிரி பெற்ற ஆறும்-சுதரிசனம் என்னுஞ் சக்கராயுதத்தைப் பெற்ற படியும், வண்ணம் வில் சுவேதன்-அழகிய வில்லினையுடைய சுவேதன் என்னும் அரசன், ஈசன் மலர் அடிக்கு அன்பு பூண்டு-சிவபெருமானது தாமரை மலர்போன்ற திருப்பாதங்களில் அன்புவைத்து,நண்ணிய மறலி

சீர்த்தி நாம அற வென்ற ஆறும் - (உயிர்கொள்ளுதற்காக) வந்த யமனை அவனது புகழும் பயமும் இல்லாமற் போக வெற்றி கொண்ட படியும்.

கண்மலர் - கண்ணாகிய மலர் எனவுமாம் சலந்தரற் றடிந்த சக்கராயுதத்தையே கண் மலர் சாத்திப் பெற்றான என்க அந்தணாளருட் சிலாதமுனி புத்திரராய திருநந்தி தேவரும் மிருகண்டுயே விருடிகுமாரராய மார்க்கண்டேய முனிவரும் அரசருள், சுவேதராசனுங் கூற்றினைவென்றனர் எனக மலர் அடி என்பதற்குப் பரந்த அடி என வினைத்தொகை யாக்கிய பொருளுரைக்கினுமாம் புகழ்—யமனது புகழ் பயம்-அவனாலவரும் அச்சம். மறலி-கொலைத்தொழிலுடையவன் நாமம் அற எனக் கொண்டு சீர்த்தியின் பெயருமில்லாமற போக என்றுரைத்தலு மொன்று (௩௦)

உலகினிற் கடவுட் டீர்த்தம் யாவையு முரைத்த வாறு
மிலவிதழ் மாயை பொம்மல் விளமுலை வனப்பு நோக்கி
நிலவுநூற் றன்ன பித்தை நெடுந்தவர் மருள வையன்
பலியிரந் தன்னோர் மாதர் நாணபலி கொண்ட வாறும்.

(இ-ள்) உலகின் கடவுள் தீர்த்தம் யாவையும் உரைத்த ஆறும் - பூமிக்கண் உள்ள தெய்வத்தன்மை வாய்ந்த தீர்த்தங்களெவற்றையுஞ் சொல்லியபடியும், நிலவு நூற்ற அன்ன பித்தை நெடு தவர்-சந்திரிகைத் தொகுதியை நூல்போல நூற்றாற் போன்ற மயிரையுடைய மிக்க தவத்தினராகிய (தாருகவனத்து) இருடிகள், இலவு இதழ் மாயை - இலவமலரை யொத்த அதரத்தினையுடைய திருமாலாகிய மோகினியினது, பொம்மல இளமுலை வனப்பு நோக்கி மருள-பொலிவாகிய இளமை பொருந்திய கொங்கைகளையும் மேனியின் அழகினையுங் குறிப்பாகப் பார்த்து மயக்கமடையவும்,ஐயன் பலி இரந்து-சிவபிரானும் ஐய மேற்று, அன்னோர் மாதர் நாண் பலி கொண்ட ஆறும்-அவ் முனிவர்களின் தேவிமார்களது நாணத்தையே பிச்சையாகக் கொண்ட படியும்.

நூற்ற அன்ன-அகரந் தொகுந்தல் பித்தை-ஆண்மயிர். வெண்ணிறமுள்ள வுரோமங்களுஞ் சடையும் நீண்டிலங்கப் பெற்றமையால் "நிலவுநூற் றன்ன பித்தை,, என்றான. நூற்றல் நெரித்துருட்டல் "இழைநெகிழ் நூனெருடு மேழை யறிவேனோ-குழைநெக்கும் பிருகன்றன கூத்து,, எனப தேவர் ஆகலின் வெண்மையாகிய இலவம்பூ இதழுக்கு வாசனையால ஒத்ததெனக இங்ஙனமே ஆம்பன மலரையுங் கூறுப. **சிலப்பதிகாரம்** "ஆம்பனாறுந் தேம்பொதி நறுவிரைத்-தாமரைச் செவ்வாய்,, என்றதனானறிக முலை வனப்பு என்பவற்றை ஏழாவத னுருபும பயனு முடன்றொக்க தொகையாக்கொண்டு, முலையின்கணுள்ள வனப்பு எனினுமாம. வனப்பாவது-வீற்றுத் தெய்வங் குடிகொளப் பெறுதல் என்பர **நச்சினார்க்கினியர்.** "ஆமணங்கு குடியிருந் தருசுணங்கு பரந்தனவே.,, எனச் **சிந்தாமணியிற்** கூறப்பட்டது மிஃதே மாதர்-காதல்-அது ஆகுபெயராய் அதனையுடைய மகளிரை யுணர்த்திற்று "மாதர் காதல,, என்னுஞ் சூத்திரத்தானறிக. மகளிர்க்கு எல்லாவற்றினுஞ்சிறந்த உயிரினுஞ் சிறந்தது நாணமாம் அதனினுஞ் சிறந்தது கற்புடைமையாமாக இவையிரண்டனையும் பதிவிரதத்திற கியாமே யென்றவிம மகளிருமழியப் பெற்றார் என்றபடி. நாணுங் கற்புஞ் சிறந்த வென்பது "உயிரினு நாணுடைமை சிறந்தன்று நாணினுங்-கற்புச் சிறந்தன்று.,, எனப் **பழமொழியினும்,** "உயிரினுஞ் சிறந்தன்று நாணே நாணினுஞ் செயிர்தீர் காட்சிக் கற்புச் சிறந்தன்றெனத் - தொல்லோர் கிளவி புல்லிய நெஞ்சமொடு,, எனத் **தொல்காப்பியத்து** முரைத்தமை காண்க. இறைவன் பிச்சாடன மூர்த்தியாய் இரந்ததன் உண்மையை, "பரந்துல கேழும் படைத்த பிரானை - யிரந்துணி யென்பர்களெற்றுக் கிரக்கு-நிரந்தர மாக நினையு மடியார்-நிரந்துண்டு தன்கழ லெட்டச்செய்தானே,, என்று **திருமூலதேவர்** கூறியருளினர். (௩௧)

ப தி க ம்.

முனிவர்க் கையன் வேத மொழிந்திட வுமையாங் கெய்தி
யினிதருள் புரிந்த வாறு மெழினரு மதையின் சீர்த்தி
வினைகெட வுரைத்த வாறு மெய்யுணர் நந்திக் கீசன்
றனதுபே ருருவும் யார்க்குந் தலைமையு மளித்த வாறும்.

(இ-ள்.) ஐயன் முனிவரர்க்கு வேதம் மொழிந்திட-சிவபிரான் தாருகவனத்தின்க ணுள்ள முனிசிரேட்டர்களுக்கு வேதப்பொருளை யுபதேசித்தருள, உமை ஆங்கு எய்தி இனிது அருள் புரிந்த ஆறும் - உமையம்மையாரும் அவ்விடத்தெழுந்தருளி (அவர்க ளுக்கும், பத்தினிமார்க்கும்) நன்காகத் திருவருளைச் செய்தபடியும், வினைகெட எழில் நருமதை யின் சீர்த்தி உரைத்த ஆறும் - கேட்கின்றார்க்கு இருவினைகளும் நீங்கும்படி அழகிய நரு மதை யாற்றின் சிறப்பினை யுரைத்த படியும், ஈசன மெய் உணர் நந்திக்கு-சிவபிரான உண மைப் பொருளை யறிந்த திருநந்தி தேவருக்கு, தனது பெரு உருவும் - தமது பெருமை பொருந்திய வடிவத்தையும், யார்க்கும் தலைமையும் அளித்த ஆறும்-எவர்களுக்கும் முதன மையா யிருக்குந் தன்மையினையுங் கொடுத்தவறறைச் சொற்ற படியும்.

"முனிவரர் தெருள வையன முதுமறை யுரைத்த வாறும் - பனிவரை யணங்காங் கெய்தி யவர்க்கருள் பயந்த வாறும - வினையறு சிலாதன மைந்தன மெய்த்தவ நோக்கி யெந்தை-தனதுபே ருருவும் யார்க்கும் தலைமையு மளித்த வாறும் ,, எனவும் பாடபேத முண்டு. அது ஆசிரியனுற செய்யபபட்டதனறெனக எனனே? நருமதையின சிறப்புரைதத அத்தியாயத்தைப பற்றிச் சொலலாமையானும, ஒரே அத்தியாயத்தை இரு அத்தியாய மாகப் பிரித்தமையானும் அனறெனக முனிவர் - அகப்பற்று, புறப்பற்றுககளை வெறுத்து விடடவர்,இறைவனை மனனஞ் செயபவர் வரர்-மேலானவர் ஆரியன எனனும் வடமொழி ஆயன எனநின்று, பினனர் ஐயன என மருஉவிய தெனப ஐயன - வணஙகப்படத் தக கவன,பூசிககபபடத் தககவன,எல்லா அழகுகளையும் உடையவன வேதம்-அறிவை விளக்கு வது, அறிதறகுக் கருவியாயுள்ளது எனறு பொருள்.

கடவுளிலலையெனறும கனமமே முதலெனறுங் கொண்ட மீமாஙகியராய அம்முனி வர்க்குப பலபொருளபட நிறகும வேதத்தை யுபதேசிப்பினும் அவைபினனரும் மயககித் தெளிவு வாராமற செய்யு மாகலான, சித்தாநதமும் வேண்டிற் றென்க சிவபிரான தக் கிணு மூர்த்தியாகி "கலலாலின புடையிருந்து நான்மறையா றஙகமுதற கறறகேள்வி-வலலார்க ளுலவ ருககும் வாககிறநத பூரணமாய மறைகக்ப பாலா யெல்லாமா யலலவுமா யிருந்ததனை யிருநதபடி யிருந்து காட்டிச - சொல்லாமற சொனன,, வேதப்பொருளை நேராயுணர்ந்த சனகாதி முனிவர்களும அதனுல் தெளிவு வாராது சித்தாந்தப பொருளைத் தெளிந்ததனுல் ஞான கைவலலிய முற்றனர் எனறு கந்தபுராணங் கழறுதல் காணக. உமை-உமா என்பது "ஆவீறையும்,, எனறதனுல திரிந்து நினறது. உ=வேணடாம்,அமா= அம்மா, "அமமையே! தவஞ்செயய வேண்டாம்,, எனறு மலையரையன் றடுத்தமையால வந்தபெயர். அதனை "அனனைகே ளெம்மி னீங்கி யருந்தவ மாற்றற கொத்த - தின்னதோர் பருவமனறு வியாண்டுமோ ரைந்தே சென்ற-தினனுடல் பொருதா லீண்டிந் நிலைமையைத் தவிர்தி யெனனக்-கன்னிகை நகைத்துக் கேளைமோ விஃதெனக் கழற லுற்றாள். ,, என பதனு னறிக. சிவபிரானுல் "ஒல்லை யித்தவம் விடுவதே கடனினி யுமைக்கென்றான் ,,என்று தடுக்கப்பட்டமையால் வந்த தென்பாரும, உ-ம்-அ—எனக்கொணடு அகர உகர மகா ரம் என்னும் வியட்டிப் பிரணவமாயும், சமட்டிப் பிரணவமாயு முள்ளவள் ஆகலின் வந்த தெனபாருமுளர் அங்கு என்னுமிடப்பொருள் உணர்த்து மிடைச்சொல் ஆங்கு என நீண்டு நின்றது. அது "கிளந்தவலல,, என்னும் இடைச்சொற் புறனடைச் சூத்திரத்தானமையும். இருவினையுங் கெட என்றது, பநத முறுத்துதற்கண் இருப்பு விலங்கும் பொன் விலங்கும்

போல இருவினையு நிற்றலின் என்க என்றே நலவினை சரியையாதி நோக்கமன்று, கேள்வி முதலியனவாம் மெய்யுணர்வாவது-பிறப்பு வீடுகளையும் அவற்றின் காரணங்களையும் விபரீத வையங்களா னன்றி உள்ளமையா னுணர்தல எனபர் ஆசிரியர் பரிமேலழகரும் தனது பேருருவ மாவது சிவசாரூப்பியத்தை தலைமை-கணங்க ளெல்லாவற்றுக்கும் முதன்மையாந் தன்மை அன்றி வேதாகம முதலிய வித்தைகளை உபதேசிக்குங் குரவத் தலைமையுமாம். ()

நால்வகை யொடுககத் துளள பகுதிக ணவின்ற வாறும்
பாலபுரை நீற்று மேனிப் படர்சடைப் பவளக் குன்றை
மாலயனா முதலோ ரேத்துங் கருணைவாரிதியைப் போற்றுஞ்
சீலமு முலகில் யாருந் தெருளுற வுரைக்க லுற்றாம்.

(இ - ள்) நால்வகை ஒடுககத்து உளள பகுதிகள் நவின்ற ஆறும்-நான்குவகைப்பட்ட உலகவொடுக்கினக ளுள்ள பிரிவுகளையெல்லாஞ் சொல்லிய படியும், பால புரை நீறு மேனி-பால போன்ற வெள்ளிய விபூதியை யணிந்த திருமேனியையும், படர் சடை பவளம் குன்று ஆம்-பரந்த சடாமுடியையுமுடைய பவளமலையாகிய, மால் அயன முதலோர் ஏத்தும் கருணை வாரிதியை-திருமால் பிரமனாதிய தேவர்களால் துதிககப் படுகின்ற அருட்கடல் ஆகிய சிவபெருமானையே, போற்றும் சீலமும்-பரமபொருளென்று கொண்டு பேணும் முறைமைகளையும், உலகில் யாரும தெளிவுற உரைககல உற்றாம் — உலகிலுள்ளார் எல்லாரும் தெளிவாயறிந்து கொள்ளச் சொல்வான றொடங்குவாம்-எனக.

நால்வகை யொடுககமாவன:—நித்தியபபிரளயம், நைமித்திகப்பிரளயம், பிராகிருதபபிரளயம், ஆத்தியந்தப்பிரளயம் எனபனவாம் "நீறணி பவளக் குன்றமே,, என்றது பரம பெருமானுர் விபூதியைத் தந்திருமேனியிற் றரித்ததமை யழிதலில்லாத கடவுள் தாமே என்பதையும், தம்மைப்போல ஆன்மாககள் யாவரும் தரித்து முத்திப்பேறறை யடையவேண்டும் எனபதையும விளககற் கெனக விபூதிதரிககின் மோககப் பேறறும் எனபதைப் பின்வருமாறறானறிக பாரதம் சார்ந்திபருவம் "ஆயுஷ்காமோதவாராஜ் பூதிகாமோதவாநர: , நிதயம்வைதாரயேத் பஸ்ம மோக்ஷ காமீசவைத்விஜ: ஆயுள் விருத்தி, ஐசுவரியம், மோக்ஷம் என்னு மூன்றனையும் இச்சிக்கிறவன் நாடோறும் விபூதியை அணிய வேணடும ,, எனவும், சங்கரசங்கிதை "பூதிரேவ வெளஷதம் பும்ஸாம் முக்தி ஸ்ரீ வசய காமணி புருடாகளுககு முத்தியென்னும் பெண்ணை வசியப்படுத்தற்கு விபூதி யொன்றே பரம ஒளடதம எனவும், மனுஸ்மிருதி "த்ரிபுண்ட்ர தாரணங்க்ருத்வா ஸந்தியாவந்தன மாசரேத்-த்ரிபுண்டரம பரமம புண்ணியம் பரமம விஷ்ணு சிவாத்மகம். விபூதியை முககுறி வடிவாகத் தரித்துககொண்டே சந்தியா வந்தனஞ்செய்க மூன்றுகுறியாகத் தரிக்கு விபூதி, பிரம விஷ்ணு ருத்திர என்னும் மும்மூர்த்தி ரூபமாகலின அதனுல பரமபுண்ணியஞ் சித்திககும,, எனவுங் கூறப்பட்டுள்ளன சிகை ஞானமென்னும் அறிகுறிக குறித்தென்று பத்தாநந்திநுமறை பகாவதால, இறைவன சிகை கொண்டமை ஞானமயமாயிருப்பவன தானேயெனபதை அறிவிக்க குறியென்க குன்று, வாரிதி என்பன ஆகுபெயாகள சீலமும எனறதன உம்மை எச்சப பொருட்டு வாரிதியை என்றதன் கண் ஏற்றப் பொருளிலவந்த ஏகாரந் தொக்கது உரைக்கலுற்றும்-உளப்பாடுத் தன்மை வினைமுற்று தெருளுற வெனபதறகுக கடவுளும், மறுபிறப்பும், புண்ணிய பாவமும்,இனப துனபமும உளவோ இலவோ வெனத் துணிவு பிறவாது நிற்றன் முதலிய சந்தேக விபரீத மயக்கங்களை நீக்கி, நலலறிவினல முறைகூறியவறறோடு அறிவு வீடு என்பவற்றையும், அவற்றின காரணங்களையும், காட்சியுங் கருத்துங் காட்டித் துணிவு பெற்றுத் தெளிவு கொண் டொழுகச் செய்தல் எனவுங் கொள்ளப்படும். (௩௩)

பதிகம-முற்றிற்று.

காப்பு முதற் பதிகமீறுகவுள்ள திருவிருத்தம்-௩௩.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

பூருவகாண்டம்.

முதலாவது

இந்திரத்துய்ம்மன் முத்திபெற்ற அத்தியாயம்

இஃதாவது இந்திரத்துய்ம்மன் என்னும் அரசன் (இப்புராணத்தை யன்புடன் கேட்டமையால்) சிவசாயுச்சிய மென்னும் வீடுபேற்றை யடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறும்பாகமாய ஒருநூல் சொல்ல முன்னர் அதனால் வரும்பயனை முற்படக் கிளத்தல் முறையாமாகலின், இது முற் கூறப்பட்டது. அந்தமிலின்பத் தழிவில் வீட்டை யடைந்ததைக் கூறவே, அதன் காரணவகையவாய அறம், பொருள், இன்பங்களும் பெறப்படும். என்னை? காரணமின் றிக் காரியம் அமையாதென்ப வாகலின். ஆகவே "அறம்பொருளின்பம் வீடடைதல் நூற் பயனே" என்றபடி நாற்பயன் விளக்குமாறறிக. முக்தி என்னும் வடசொல் முத்தி யெனத் திரிந்து நின்றது. அத்தியாயம்-நூற்கூறுபாடு. பொருள் முகத்தானே கூட்டம் என்னும் பொருள்படும். காண்டம் என்பது, நூலின் பெரும்பாகத்தையும், அத்தியாயம் என்பது அப்பெரும்பாகத்துட்பட்ட சிறிய பாகத்தையும் உணர்த்துமென்க.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

திருவீற் றிருக்கு மணிமார்புந் திண்டோ ணான்கு முகையவிழ்ந்து
மருவீற் றிருக்குந் துழாய்முடியும் வயங்குங் கதிர்கா லைம்படையு
மருளூற் றிருக்குந் தடங்கமலக் கண்ணு மாகி மோட்டாமை
யுருவேற் றிருந்தோற் போற்றியவ னுணர்த்த காதை யுரைசெய்வாம்.

(இ-ள்) திரு வீற்றிருக்கும் மணி மார்பும்-ஸ்ரீதேவி வாழ்ந்திருக்கின்ற கௌஸ்துவ ரத் தினம் விளங்கும் மார்பினையும், திண் நான்கு தோளும்-வலிய நான்கு புயங்களையும், முகை அவிழ்ந்து மருவு ஈன்று இருக்கும் துழாய் முடியும் - அரும்பின் கட்டவிழப்பெற்று வாச னையை வெளிப்படுத்தாநிற்கும் துழாய் மலராலாகிய மாலையையணிந்த மகுடத்தையும், வயங்கும் கதிர் கால் ஐம் படையும் விளங்குகின்ற ஒளியைக் கக்குகின்ற ஐந்து ஆயுதங்களை யும், அருள் ஊற்று இருக்கும் தடம் கமலம் கண்ணும் ஆகி-அருளாகிய தேன்சுரப்புள்ள பெருமைவாய்ந்த தாமரைமலராகிய கண்களையுங் கொண்டு, மோட்டு ஆமை உரு ஏற்று இருந் தோனை போற்றி - உயர்வாகிய கூர்மவடிவெடுத்து இருந்த திருமாலைத் துதித்து, அவன் உணர்த்த காதை உரைசெய்வாம் அம்மூர்த்தியாற் சொல்லப்பட்ட இப்புராணத்தை (யாம்) சொல்லுவாம் என்க.

பொன், பெருமை, உயர்ச்சி, அழகு, செல்வம் என்னும் பலபொருள்களைக் குறிக்கும் திரு என்னு மொருசொல் "அவற்றுள், வினைவேறு படூஉம் பலபொருளொரு சொல் - வேறு படு வினையினு மினத்தினுஞ் சார்பினுந்-தேறத் தோன்றும் பொருடெரி நிலையே" என்ற தொல்காப்பிய விதிப்படி, வீற்றிருக்கும் என்ற வினையானே ஸ்ரீதேவியை உணர்த்திற்று. திரு - என்பதற்குக் கண்டோரால் விரும்பப்படுந் தன்மை என்பர் பாரந்துவாசி யாசிரி யரும். திரு-என்னுஞ்சொல் ஸ்ரீ என்னும் வடசொல்லின் மரூஉ வென்ப, தனியே ஒரு தமிழ்ப் பெயருமாம். வீற்றிருத்தல்=பெருமையோடு குடிகொண் டிருத்தல். "வேறுபடு திருவின

வீற்றுப்பெறக்காண,, என்றதனானறிக. "திருவுடை மன்னனைக் காணின் திருமாலைக் கண்டேனே யென்னும்,, எனத் திருநூற்றந்தாதியினும், "திருத் துயில் பெற்ற மார்பன திருந்து தாருழக்க,, எனக் கேமசரியா ரிலம்பகத்தினும் கூறுமாற்றானும், மனைவர் மார்பினு மாதா முலைமாரினும் திருவிருப்பள என்று சாமுத்திரிகாலக்கணமுஞ் சாற்றலானும், அவர் மார்பகத்து மருவினும் பிரிதலுண்மை யானும், பொலிதலின்மையானும், மாலின மார்பி லென்றும் பிரியாது வீற்றிருத்தல்தோன்ற "திரு வீற்றிருக்கும்,, என்று கூறினன்.

அன்றியும் புண்ணிய மேலீட்டானே வைகுண்டஞ் சார்ந்து அவனுருவமுற்று நித்திய சூரியராய் வாழ்வாரும் மாலெனக் காணலால், அவர்கட்கும் இவர்க்கும் உள்ள வேறுபாடு திருமார்ப மின்மையும் உண்மையுமாம் எனக்காட்டுவான் விதந்தோதினமெனக் "திரு மறு மார்பன்,, என்று கூறலால், துருவாசமுனிவர் கோபித்துத் தங்காலா லுதைத்ததனால் உண்டாகிய ஸ்ரீவற்சம் எனனும் திருமறு விளங்கும் மார்பன எனப் பொருள் கொள்ளலின் டுச் சிறப்பன்று மணி காரணப்பெயர். மணி-பகுதி, இ வினைமுதற் பொருண்மை விகுதி அலங்காரமுடையது என்று பொருள் அது பலபொருள் ஒருசொல்லாயினும் மார்பு என்ப தனுஞ் சார்பானே அரதனம் என்றுபொருள் ஈண்டு என்பது, "மென்றொடர் மொழியுட் சில வேற்றுமையிற் றம்மின வன்றொடராகா மன்னே,, என்ற விதிப்படி ஈறு ஏனவிகாரந்து முடி=முடிக்கப் படுவது எனக் காரணப்பெயர். ஐம்படையாவன - சக்கரம், சங்கு, தண்டு, வில், வாள் என்பனவாம் இவற்றை முறையே சுதரிசனம், பாஞ்சசன்னியம், கௌமோதகி, சார்ங்கம், நாந்தகம் என்ப படை=படுத்தற்குக் கருவியானது படுத்தல்= அழித்தல், ஐ கருவிப்பொருள்விகுதி படை என்னும் ஒருசொல் பெருமை பொருள் யுந்தரலை "படையுங் கால்வ னிபுய பெருமை,, என்னு அறிக கட்டமை பொருளாகுமென் மூர்த்துலுக்கும் பிறர்கட்கும் பொதுவெனப்படுமுளர் கண்ணியேக காலமென்றதற் கோ அருளைத் தேமொழியானை இது ஏகதேச வுருவகவணி யோடு என்பதற்கும் புடைபடையிறு என்றார் சிந்தாமணி யுரையாசிரியர்.

பாற்கடலைக் கடைந்து அமிர்தத்தைத் தேவர்கட்களித்தும், அசுரர்களைக் காய்ந்தும், திருவையும் மணியையுந் தரித்து விளக்க முறுவியதனோடு, கூடாதவற்றையுங் கூட்டும் வலியமைந்த புயங்களை என்பான "இணைதோள்,, என்றும், திருமால் அரசவமச முடையராகலின், அவ்விலக்கணத்திற் குரிய தார்முடிகொண்டார் என்பான "துழாய்முடி,, என்றும், மண்டலமாகக் கடந்து வெற்றி பெற்று விளங்கும் ஐம்படையாகலின் "கதிர்கால் ஐம்படை,, என்றும், தாமரை மலர்கட்குத் தேன் பொழிதல் இயற்கை போல அவர்கண்களும் அருள் பொழியு மியல்பினவாகலின் "அருள்சுரந்திருக்குந் தடங்கமலக் கண்ணும்,, என்றுங் கூறினன். கமலக்கண் என்றதைச் சிறப்புப் பெயராக் கொண்டு சிவபத்தி முதிர்ச்சியால் வரம் பெற்று உலகு புரக்கும் வண்மையான் என்னனுமாம் அந்நோ இதனில் மாயவனேமி பெற்ற அத்தியாயத்தில் "மையம் பொதிந்த செங்கனிவாய் மாயோ னன்புகதுன் மகிழ்வுற்-றையன் கையாற் புரிசீவி யடியிற் புனைந்த மலர்க்கண்ணு-மெய்தலிக்ச் சுதரிசன மெனனுஞ் சுடரா ழியுமீந்து-செப்பா கமலக் கண்ணனெனும் பெயருஞ் சிறப்பி னுடனளித் தான், ,, எனவும், திருவாசகத்தில் "சலமுடைய சலந்தரனற னுடறடிந்த நல்லாழி-நல முடைய நாரணற்கன் றருளியவா றெனனேடீ - நலமுடைய நாரணனற னயனமிடந் தர னடிக்கீ-ழலராக விடவாழி யருளினன்காண் சாழலோ,, எனவும் விளக்கியமை காணக. புராணஞ் செய்ய வந்த ஆசிரியன, குரவருட் சிறந்தவரும் இப்புராணத்தை முற்காலத் திற கூர்ம ரூபமெடுத்து உபதேசித்தவரு மாகிய திருமாலைத் துதித்தான் எனக. "மடந் தாழு நெஞ்சத்துக் கஞ்சனார் வஞ்சங் - கடந்தானை நூற்றுவர்பா லற்றிசையும் போற்றத் தொடர்ந்தா ரணமுழங்கப் பஞ்சவர்க்குத் தூது-நடந்தானை யேத்தாத நாவென்ன நாவே-நாராயணா வென்னா நாவென்ன நாவே,, என்றார் பிறரும். (௧)

சீற்றங் காம மயக்கமற வெறிந்து ஞானப் பொருடேர்ந்து
மாற்ற வரிய புலனைந்து மடக்கு மறைதேர் முனிவரர்கள்
போற்று மபருவ மீராறு புரியு முயர்சத் திரயாகம்
ஆற்று நைமி சாரணியத் தருள்கூர் சூத முனியடைந்தான்

(இ-ள்) காமம் சீற்றம் மயக்கம் அற எறிந்து—விழைவு வெறுப்பு அவிச்சை யென்னும் இக்குற்றங்கள் மூன்றனையும் நீங்கும்படி யொறுத்து, ஞானப்பொருள் தேர்ந்து—(உண்மையறிவானே வீட்டிற்கு ஏதுவாகிய காரணமாய) ஞானப்பொருளை யறிந்து, மாற்ற அரிய ஐந்து புலனும் அடக்கும்—நீக்குதற்கரியனவாய ஐம்புலன்களையும் அடக்கி நிற்கும், மறை தேர் முனிவரர்கள்—வேதப்பொருளை யறிந்த இருடிகளால், போற்றும் ஈராறு பருவம் புரியும் உயர் சத்திர யாகம்—புகழப்படுகின்ற பன்னிருவருடமளவும் ஒழியாமற் செய்யப்படுஞ் சத்திர யாகத்தை, ஆற்றும் நைமிச ஆரணியத்து—செய்யாநின்ற நைமிசவனத்தை, அருள் கூர் சூதமுனி அடைந்தான்—கிருபை சிறந்துள்ள சூதமுனிவர் சேர்ந்தார்.

சீற்றம் காமம் எனக் கொள்ளாது காமம் சீற்றம் எனக் கொண்டொழிந்தமை-தொடர்ச்சொற் புணர்த்தலென்னு முத்தி. அங்ஙனே "காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற-னாமங் கெடக்கெடு நோய்," எனத் தெய்வப்புலவருஞ் செப்புதல்காண்க. அநாதியாயுள்ள அவித்தையும், அவ்வவித்தையைத்தானே யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதனானே எனக்கு இப்பொருள் வேண்டும் என்னும் அவாவும், அதனால் அப்பொருட்கட் செல்லும் ஆசையும், அது பெறுதவழி அதன் மறுதலைக்கண் உண்டாகும் சீற்றமும் என்று கூறும் ஐந்தாகும் இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேசமென்ப. இவற்றுள் அகங்காரம் அவித்தையினும், அவா காமத்தினும் அடங்கக் குற்றம் மூன்றாக நிகழலின் "சீற்றங் காம மயக்கம்," என்றான். அவித்தை யெனப்படும் மயக்கமே ஏனையவற்றிற்குங் காரணமாதலுடைமையின் அதனை யிறுதியிலும், காமநிகழ்ந்தவழிச் சீற்றம் நிகழலாற் பின்னரும் வைத்தானென்றுங் கொள்க. இவை பிறவித் துன்பத்திற்குக் காரணமாகலானும், உண்மையை யறியவொட்டாது தடையாய் நிற்பவாகலானும், அவைகள் கெட ஞானப்பொருளை யறிதலே மாண்பாகலின் "அற வெறிந்து ஞானப்பொருடேர்ந்து," என்றான். நித்தியமாய், மகத்தாய், அன்னியமொன்றுங் கலத்தலின்மையாற் பரிசுத்தமாய் வியாபித்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி யென்றும் ஒருபடித்தாய் விளங்கலின் "ஞானப்பொருள்," எனப்பட்டது. ஐம்புலனைந்—சுவை, ஒளி, ஊறு, ஓசை, நாற்றம், எனப்படுவனவாம்; வடநூலார் சத்தம், பரிசம், ரூபம், இரசம், கந்தம் என்பர். அவற்றை யடக்குதலாவது, அந்தந்த புலன்வழிப் போகாமே தடுத்தல். மறை=மறைந்த பொருளுடையது என்றார் **நச்சினார்க்கினியர்**. மறை-பகுதி, இ-வினைமுதற் பொருள்விகுதி புணர்ந்து கெட்டது சிலர், மறு-பகுதி, ஐ-செயப்படுபொருள் விகுதியாக்கொண்டு, சூத்திரரும் நான்குவருணத்துப் பெண்களும், ஓதல் கேட்டல் கூடா தென்று மறுக்கப்பட்டது என்றும் பொருள் செய்வர். மறை என்றமையானே தைத்திரியம், தலவகாரம், பௌடிகம் சாமம் என்னு நான்கு வேதங்களும், அவற்றின் அந்தங்களாய உபநிடதங்களும், அவற்றின் றெளிவாகிய சித்தாந்தங்களுங் கொள்ளப்படும் எனின்? "வேதாந்தத் தெளிவாஞ் சைவ சித்தாந்தத் திறன்," எனச் **சிவப்பிரகாசத்தும்**, "ஓரும் வேதாந்தமென் றுச்சியிற் பழுத்த-வாரா வின்பத் தருங்கனி பிழிந்து-சாரங் கொண்ட சைவ சித்தாந்தத்-தேனமு தருந்தினர் சிலரே," எனப் **பண்டாரமும்மணிக்கோவையினும்** கூறியதனாலறிக. **சத்திர யாகமாவது** - இம்மைப் பயனையாதல் மறுமைப் பயனையாதல் வேண்டிப் பன்னிரு வருடங்காறுந் தினந்தோறும் ஒழிவின்றிச் செய்யப்படும் யாகம். **நைமிசம்**=நேமிசம்பந்தம். பிரமதேவரால் விடப்பட்ட சக்கரம் ஓய்ந்த காடாதலின் அதற்கு நைமிசாரணியம் எனக் காரணக்குறி. நைமிசாரணியத்திற் சூதமுனிவர் சென்றார் எனக. (உ)

வந்த முனிவனைப் போற்றி வயங்கு மணியா சனமளித்துப்
பந்தி மகிழ்ந்தா யருக்கியமே முதல பூசை புரிந்ததற்பின்
னந்த லில்லா வியாதமுனி புராண நினக்கு நவில்போதிற்
சிந்தை மகிழ்ந்து மயிர்பொடிப்ப வதன்பேர் நினக்குச் சேர்த்தினனால்.

(இ-ள்) ஆங்கு வந்த முனிவனைப் போற்றி-அவ்விடத்து வந்த சூதமுனிவரை யங்குள்ள இருடிகள் யாவரும் துதித்து, மணி வயங்கும் ஆசனம் அளித்து - அழகு விளங்காநின்ற வோர்பீடமிட டிருத்தி, பந்தி மகிழ்ந்து அருக்கியம் ஏ முதல பூசை புரிந்து-மனக்களிப் புற்று அருக்கிய முதலாய உபசாரங்களோடு பூசையினையுஞ் செய்து, அதன்பின்-பூசைசெய் ததன் பின்னர், நந்தல் இல்லாத வியாத முனி - (அடிகளே) கெடுதலில்லாத வியாசமுனி வர், நினக்கு புராணம் நவில போழுதில்-தேவரீருக்குப் புராணங்களின் உண்மைப்பொருள் களை யுபதேசிக்குங் காலத்தில், சிந்தை மகிழ்ந்து மயிர் பொடிப்ப - (அவற்றைக் கேட்டு) மனமகிழ்ச்சியுற்று உரோமங்கள் சிலிர்த்தமையால், அதன்பேர் நினக்கு சேர்த்தினன்-அதன் பொருள்கொண்ட நாமத்தைச் சிறப்புப் பெயராகத் தேவரீருக்குச் சூட்டினர்.

ஆல்-தன் சாரியைகள் ஆங்கு எனனும் இடப்பொருளுணர நின்ற விடைச்சொல ஆங்கு என நீண்டது அருக்கியமே-இதனகண ஏகாரம பிரிநிலைப பொருட்டு பின என் னும் இடைச்சொல காலப்பொருளை யுணர்த்திற்று இல்லாத என்பது ஈறுகெட்டு நின்ற பெயரெச்சம் அது வியாதன எனனும பெயர்கொண்டு முடிந்தது போழ்து - பொழுது என்பதன மரூஉ, போது எனவும் வரும் புராணம-சாதியொருமை, பதினெணபுராணங் களையுங் குறிக்கப்படுதலின வியாசமுனிவர வேதங்களைப பயிலர், வைசம்பாயனர், சயிமினி, சுமந்து என்னும முனிவர் நால்வர்க்கும, பதினெண புராணங்களைச் சூதமுனிவர்க்கும் உப தேசித்தார் என்க அதனை "மயலறு பயிலர் வைசம் பாயனர்-சயிமினி சுமந்துவாந் தவத் தர் நால்வர்க்கு-வியலிருக் காதியாம வேத நான்கையு முபாவுற நவந்திறனை முறையி னோதினான். அன்னதோர் முனிவர னதற்குப பின்னரோ - பன்னருந் தொகையினால் பதி னெண் பான்மையாய-முன்னுறு புராணநூல் முழுது முற்றிய - வின்னருணிலைமையா லெமக்கு நல்கினான்,, எனனும் கந்தபுராணத் திருவிருத்தங்களாற் றெளிக அருக்கியமே முதல பூசை என்றதனால் எதிர்கொண்டு செல்லுதல தெண்டனசெய்தல பாதசுத்தி செய் தல சுவிசளித்தல நீராட்டல ஆடைசாத்தல மலர்தரிப்பித்தல தேயவைசாத்துதல அமு தருந்துதல தூபங்கொடுத்தல தீபங்காட்டல மந்திரமலரா னருச்சித்தல முதலியன கொள் ளப்படும்

கரையின்றி விளங்கிய மறையெனனும் தரங்கக கடலை, அறிந்தா அதன்கணுள்ள பொருள்களைப பெறுதற்குமாறு நான்குறை செய்தும, அவைகளினும் அளவுபடாதென்று பலவகைச் சூத்திரங்களாக்கியும, புராணங்களைப புகன்றும், வேதங்களையெல்லாம் சிவ பெருமானது திருவருளினால ஓதாதுணர்ந்தும விளங்கிய அறிவினை யுடையராய்ப் புக ழுடன் புகழ்இய பெரியராகலின் "நந்த லில்லா வியாதமுனி,, என்றுன சூதமுனிவர் புரா ணங்களைக கேட்டபொழுது மகிழ்வினால மயிர்சிலிர்த் திருந்தமை கண்டவியாதர அக காரணத்தினால உரோமகட்ணா என்று பெயர்சூட்டினர் எனக.

நைமிசாரணியமுனிவர்கள் அங்குவந்த சூதமுனிவரை யிருத்தி, பூசைசெய்து அதன பின் அவரைநோக்கி அடிகளே! தேவரீர் புராணங்கேட்ட பொழுதில் உரோமஞ் சிலிர்க்க அதனைக்கண்ட வியாசமுனிவர் உரோமகர்ஷணர் (ரோமஹர்ஷணர்)எனக் காரணப்பெயர் சூட்டினர் எனப் புகழ்ந்தார். இதுகருத்து. (௩)

கமலப் பொகுட்டு வட்டணைக் கடவுள் வேள்வி யியற்றுதலுந்
தமரத் திரைப்பாற் கடற்றுயிலு முகுந்தனே முனி யின்னுருவா
யமர்குந் தனைந் புராணமுற்று மறைய வேண்டி யாரணவார
திமிரக் கடற்குப புணைநினது மொழியெபா றெவருஞ் செப்புவார்.

(இ-ள்) கமலம் பொகுட்டு வட்டம் ஆணை கடவுள் - தாமரை மலரினுள் நடுவிடமாகிய வட்டமுள்ள தவிசினமேலிருக்கும் பிரமதேவனாக குறித்து, வேள்வி இயற்றுதலும் - (வென என்னும அரசனானவன்) யாகமொன்றைச் செய்தலும், நல் புராணம் முற்றும் அறைய வேண்டி - நன்மையைத் தருகின்ற புராணங்கள் பதினெட்டையும் உபதேசிக்க விரும்பி, தமரம் திரை பால்கடல் துயிலும் முகுந்தனே - ஒலிக்கின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற் சமுத்திரத்தினிடத்து யோக நித்திரை செய்கின்ற திருமாலே, சின் உரு ஆய அமர் உரு தனன் - சூதவடிவினைக் கொண்டு தோன்றி உபதேசித்தனையாகலின், எவரும் நினது மொழி - உண்மையறிந்தார் யாவரும் நமது வாயமைச்சொல்லில, ஆரணம் ஆம் திமிரம் கடல்குப் புணை என்று செப்புவார் - வேதமாகிய இருள் செறிந்த சமுத்திரத்தை நீந்துதற்குத் தெப்பமாகும் என்று சொல்கின்றார்கள்

வென் என்பவனது யாகசாலையிற் புராணங்களைப் பொல்லாம் உபதேசிக்குமாறு திருமாலும் தேவரீரது வடிவினையே கொண்டு தோன்றி யுபதேசித்தனையாகலின், நும்மொழியை யளவின்பாலதோ? ஆகலின் உலகர் யாவரும், ஆணவ விருள் கலைந்து கடப்பித்து முத்திக் கரைசோப்பிக்கும் தெப்பமாயுள்ளது நுஞ்சொல்லே என்பர்.

வினைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது பொகுட்டு - தாமரைப் பூங்கொட்டை பிரமன் விட்டுணுவின் உந்திக்கமலப் பொகுட்டிலுறைதல் நோக்கி "கமலப் பொகுட்டு வட்டணைக் கடவுள்" என்றான் இயற்றுதலும் — இதனைக் கடைப்பிறவினைவிகுதி நோக்கு கின்றது, ஏதுகருத்தாப் பொருட்பயத்தலின் "வினைக்காலமு மயங்குதல் வரையார்" என வினைப்பெயரோடு மூன்றுகாலமும் மயங்குதலை நீக்காது கொள்கவென்று ஒல்காப் பெரும்புகழ்த் **தொல்காப்பியனார்** விதித்தலின், மூன்றுவகைப்பட்ட நிலைமையினையுடைய காலத்துப் உளதாம் இயல்பையுடைய "செப்புகின்றார்" எனபது செப்புவார் என எதிர்காலத்தொடு மயங்கக் கூறினான் வேள்விசெய்தது — அங்கன் என்னும அரசகுமாரனாகிய வென் என்பவன் புத்திரப்பேறு நிமித்தஞ் செய்தான் என்க அவ் யாகசாலையில் திருமாலானவர் சூதமுனிவரது வடிவுற்று வந்து புராணம் போதித்தனர் அதனை, இந்நூலில் **தந்நனைச்சபித்த அத்தியாயத்தில்,** "அனனோன வேள்விச் சாலை தன்னிற் காதை நவிலவா னழனெமி-முனனேன சூத முனியாகப் போந்தா னெனப் முதுகுறைந்தோர்," என்றதனாற் றெரிக யாகமுடிவிற் பிருது என்னும புத்திரன் அவனகையினின்றுந் தோன்றினன் அவனே பூமியைப் பசுவாக்கி, இந்திரன் சந்திரனிவர்களைக் கன்றாக்கி யந்நன்பால கொண்டு வளங்களையெல்லாம் விருத்திபண்ணி, தன்பெயரானே பூமியைப் பிருதிவியென்று வழங்கும்படியுஞ் செய்தான் என்க. "அதனை ஷை **அத்தியாயத்தில்** "அரசு விழுங்கி வாய்காய்ந்த வயில்வே லுழவன வென்னெனபோன் - களைகொன் றிரங்கு கடல்வலய முழுது மகவான கன்றாக-வுரியபொருள்க ளனைத்தினையும் பாலாய்க் கறந்தின் னுயிர்புரந்த-பிருது வென்னு மணிமௌலிப் பெரியோன றன்னைப் பெற்றனனால்" என்றதனாலறிக. அதன் விரிவுகளையெல்லாம் **விண்டுபுராணம்** முதலாம் அம்சத்திற பதின்மூன்றாம் அத்தியாயத்திற் காண்க சூதர் என்னும்பெயர் இம்முனிவருக்கன்றித் துதிசொல்வோர்களும், தேர்ப்பாகர்க்கும் வழங்கப்படும் அவருள், வேள்வியிற் செய்யப்படுஞ் சுத்தியை யென்னுஞ் சடங்கின் காலத்திற் பிறந்து, அரசர் முன்னிலையி னின்று, அவரா லளிக்கப்படும் கவசமுதலியன பெற்று, அவர்க்கு வீரமும் வெற்றியும் விருத்தியாக முதுமொழி கொண்டு புகழ்வோரே துதிசொல்வோர் எனக் சூதா மாகதர் என்றுங் கூறுப.

புராணம்=பழமை. பழைய வரலாற்றின் மேனிற்றலாற் பண்பாகுபெயரும், அவ்வரலாறு தலைனை யறிவித்தற்குக் காரணமாய நூல்மேனிற்றலாற் காரியவாகு பெயருமாகலின இருமடியாகுபெயர். முகுந்தன்=பத்தரை மோகிப்பவன. அன்றி, இகபர வின்பங்களைத் தருபவன் என்றுங் கொள்வாருமுளர் அமர்கு-இதிற் கு-சாரியை. ஆணவம் என்பதற்கு, ஆன்மாவினை யணுருப முடைத்தென்று கொள்ளும் பாருசராத்திரர் அணுசம்பந்த முள்ளது எனப் பொருளுரைப்பர் ஆணவமலம் எனினும், மூலமலம் எனினும் ஒக்கும். அது ஏகமாய், சேதனமாய், அநந்த சாமாத்திய முடைத்தாய, செம்பினிற் களிம்பு போல ஆன்மாவோடு அநாதியே உடனகலந்து நிற்பதாய், அதோநியாமிகா சத்தியினாற் போத்திருத்துவம் (அநுபவத்துவம்) என்னும் போகசியாசத்தியைப் பண்ணி, ஆவாரகசத்தியினாலே அதனறிவுந் தொழிலுமாகிய சிவத்துவத்தை மறைத்து, அஞ்ஞான விருளாய் நின்று பிறவியினுழச் செய்தலின் "ஆணவமாா திமிரககடல,, என்று கூறியதாம அதனை "ஒன்றதா யநேகசத்தி யுடையதா யுடனாயாதி யன்றதா யானமா வின்ற னறிவொடு தொழிலை யார்த்து - நின்றுபோத் திருத்துவந்தை நிகழ்த்திச செம்பினிற் களி பேயாந் தென்றுமஞ் ஞானங் காட்டு மாணவ மிசைந்து நின்றே" எனச் **சிவஞானசித்தியாரினும்,** "நண்ணிய பாசத்தி னுள்ளன லாணவம்-பண்ணிய மாயையி னாட்டற் பரிந்தனன்" எனத் **திருமந்திரத்தும்** அருளப்பட்டமையா னறிக அககடலை நீந்துதற்கு மெய்மமைச் சொலலாகிய புணை வேண்டுமெனபான் "புணையினது மொழியெனபாா" எனறுரைத்தான் சூத முனிவா சிவஞான சாதனமாய புராணங்களி னுண்மைப்பொருளை யறிந்துரைக்குந் தனமையராகலின் அவர்மொழி புணையெனப்பட்டது புராணப்பொருள் ஞானசாதன மெனபதனை "அஞ்செழுத்தே யாகமமு மண்ண லருமறையு - மஞ்செழுத்தே யாதி புராண மனைத்தும்" என **உண்மைவிளக்கத்தினும்,** "சனமார்க்கஞ் சகலகலை புராணவேத சாத்திரங்கள் சமயங்க டாம்பலவு முணர்ந்து" எனவும, "ஞானத்தால் வீடென்றே நானமறைகள் புராண நல்ல வாகமஞ் சொலல வலலவா மென்னு - மூனந்தா ரெனகடவாா" எனவும, "சிறப்புடைய புராணங்க ளுணாந்தும வேதச் சிரப்பொருளை மிகத்தெளிந்து சென்றுற சைவத் திறத்தடைவர் " எனச **சிவப்பிரகாசத்தும்,** " இன்னமோா மறையுள திதுவுங் கேள்மதி எனபெயர் சந்கெனி லினிது தோநதுளோா-துனபம தகற்றிடுந் தொல்புராணமாம், எனக் **கந்தபுராணத்தும்** பிறவற்றினுங் கூறப்பட டவற்றானறிக (௫)

> கேட்டோா மமமர்க் கிழங்ககழுங் கூாம புராணங் கிளத்துகென
> மோட்டா மையினல் லுருவெடுத்த முதலவ னுலக முழுதளந்த
> தாட்டா மரைதா ளினிதேத்தி வியாதன பாதந் தலைகொண்டு
> வேட்டோ ருள்ளங் கனிந்துருக வதனை விரித்து விளமபுவான.

(இ-ள்) கேட்டார் மம்மா கிழங்கு அகழும்-(ஆகலால் முனிவரரே!) கேட்டவர்களது மயக்கமாகிய வேரினை யறுக்கவல்ல, கூாமபுராணம் கிளத்துக என-கூாமபுராணப் பொருளைச் சிறியேங்களுக்கு உபதேசித்தருள்க வென்று பிராாத்திக்க, நல மோடு ஆமையின உரு எடுத்த முதல்வன - (சூதமுனிவர்) நன்மையாகிய புடைபட்ட வயிற்றினையுடைய கூர்மருபத்தைக் கொண்ட திருமாலினது, உலகம் முழுதும் அளந்த தாள் தாமரை தாள் இனிது ஏத்தி - உலகமுழுவதையும் அளந்தடக்கிய நாளத்தையுடைய தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகளை அன்போடு துதித்து, வியாதன் பாதம தலை கொண்டு—(தமது ஆசிரியராகிய) வாதராயண முனிவரது பாதங்களையுஞ் சிரமேல் வைத்துத் தியானித்து, வேட்டார் உள்ளம் கனிந்து உருக கேட்டலை விரும்பிய நைமிசாரணிய முனிவாகளது மனமிளகி யுருகும்வண்ணம், அதனைவிரித்து விளம்புவான்—அப்புராணத்தை விரிவுபடுத்தி மொழிவாராயினர்.

கேட்டார், வேட்டார் என்பன தெரிநிலை வினையாலணையும் பெயர் அவை "ஆவோ வாகும் பெயருமா ருளவே,, என்ற விதிப்படி கேட்டோர் வேட்டோர் எனத் திரிந்துநின் றன. மம்மர் என்றது அவாவிற்குக் காரணமா யுள்ள அவிச்சையினையாம் அது பிறவிக்கு வித்தாய் நிற்றலின் கிழங்கெனப் பட்டது சிவபுராணப் பொருளைக் கேட்கும் மெய்யன்ப ரது செவிப்புலத்துள் சிவபெருமானை திருவருளிரங்கி யுறைவாராகலின், இச்சிவபுராண மாகிய கூர்மபுராணத்தின் பொருளையும் மெய்யன்புடன் கேட்டொழுகுவோர் மயக்கநீங் கிச் சிவஞானமுற்று முத்தியடைவார் என்றதாம் ஆகலின் "ஓது நாவினும் கேட்பவர் செவிப்புலத் துள்ளுந்—தீதில சிந்தையோர் சிரத்தினும் திருவரு ளிரங்கி - மாது பாகனுற் றுறைகுவன் மாதவத் துறையீ-ராதலாற்கதி யடைந்தன கேட்டவை யனைத்தும்,, என உபதேசகாண்டத்தும், "சீர்கெழு கூர்ம புராணமுற் றுணர்ந்தோர் சிவனடி நீழலி னுறைவா - ரோர்பதங் கற்றோர் விண்ணவி னுலகி னுறைகுவ ரோரொழுத் துணர்ந்தோர்— பார்முழு தாண்டு நன்மக வுயிர்த்துப் பரிவொடு மினிதுவீற் றிருந்தார்—கேர்கெழு கமலப் பொருட்டுவீற் றிருக்கு மிறையொடு முத்திவீட் டடைவார் ,, என இருநூற்கணும் கூறிய வாற்று னறிக. கேட்டுக என்னும் வியங்கோள் வினைமுற்று ஈண்டு வேண்டிக் கோடற் பொருண்மைக்கண் வந்தது, அகரந் தொகுத்தல் என என்னும் இடைச்சொல் வினை யெச்சப் பொருட்டு ஒன்றனைச் சொல்லுங்கால் அதனைக் கேட்டவர் ஆமென்று ஒப்புமை கொண்டிருக்கச் சொல்லுதலே குற்றமில்லார்க்கு இலக்கணமாகலின் சூதமுனிவரும் "வேட் பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன்-மாட்சியி னமாசற்றார் கோள் ,, என்ற படி முனிவருள்ளம் இளகி யுருகி வேட்குமாறு சொல்வானா ரொடங்கினார் என்க. "நந் தியல்பே யியம்புங் காலைக் - காலமு மிடனும் வாலிதி னோக்கிச் - சிறந்துழி யிருந்துதன் றெய்வம் வாழ்த்தி,, என்றபடி நூல் சொல்வோன் றெய்வம் வாழ்த்தல் முறையாகலின் உரோமகாஷணரும் இப்புராணத்தை முன்னாக்கூறிய திருமாலினையும், பின்னாப் புகன்ற வியாசமுனிவரையுந் துதித்தார் என்க கொள்க (௫)

மறுமை யிலதென் றுரைத்திடுவோர்க் குரைப்போர் தவம்வா ணெடுங்கணணு
ிறுமென மருங்குல் போற்றேயு மிகழா வுண்மை யறிவினர்க்கட்
கறிய வுரைப்பி னவர் செய்யுந் தவங்கண மேன்மே லளவின்றிப்
பிறைவெண் முத்தங் கிடந்தொளிரு முலைபோ னாளும் பெருக்குமால்.

(இ-ள்) மறுமை இலது என்று உரைத்திடுவோர்க்கு = முனிவர்களே! மறுமைப் பொருள் இல்லையென்று சொல்லுகின்ற கீழோர்க்கு, உரைப்போர் தவம் = (புராணப் பொருளை) உபதேசிக்கின்றவரது தவங்கள், வாள் நெடு கண்ணார் இறும் மென் மருங்குல் போல் தேயும் = வாளாயுதத்தைப் போன்ற நீண்ட கண்களையுடைய பெண்களது ஒடிகின்ற இடையினைப்போலத் தேய்ந்தழியும், இகழாத உண்மை அறிவினர்க்கு = (மறுமைப் பொருளை) நிந்திக்காத உண்மையறிவினை யுடையவர்களுக்கு, அறிய உரைப்பின் = தெரியும் படி உபதேசிக்கின், அவர் செய்யும் தவங்கள் = உபதேசிக்கின்றவர் செய்யுந் தவங்கள் எல் லாம், பிறை வெள் முத்தம் கிடந்து ஒளிரும் முலை போல = பிறைச்சந்திரனையொத்த வெள்ளிய முத்துமாலை தங்கி விளங்குந் தனங்களைப் போல, நாளும் = நாடோறும், மேல் மேல் அளவு இன்றி பெருக்கும் = பின்னும் பின்னும் அளவில்லாமல் வளரா நிற்கும்.

ஆல் - அசைநிலை அறிவினர்கள்-இதில் கள், விகுதிமேல் விகுதி வாள் உவமை வாட்டலானும், நீண்டவடிவானும் கண்ணினை யொத்தது. மேல்மேல் என்ற அடுக்குக் காலமிகுதியை யுணர்த்திற்று. மறுமைப் பொருள் என்றது - கடவுளும், ஆன்மாவும்,

புண்ணிய பாவங்களும், சுவர்க்க நரக முத்திகளும் மறுபிறப்புமாம். இவை யில்லை யென் போர் நாத்திகர் எனப்படுவர். உரைப்போர் எனப் பன்மையாற் கூறினமையால் கள்ளுண்டு களிப்பவன், சோம்பேறி, அகங்காரமுடையவன், காமி, திருடன், மாறுபாடுடையவன், கோபி, மிகத்தூங்குவோன், புத்தி நுட்பமில்லாதவன், தடுமாறுமுளத்தான், தறுகணன், பொய்யன் முதலிய தீயொழுக்கமுடையாருஞ் சேர்த்தெண்ணப்படுவர். இக் கீழோர்கள் எவ்வித வுண்மைப் பொருளை விளக்க வுரைப்பினுங் கோழிபோலத் தம்மனம் போனவாறு புரிந்து, குரங்கு போலக் கொண்டது விடாக் குணமுடையராய்ச் சொல்வார்க்குங் கேடுபுரிவா ராகலின், புராணப் பொருளை யுபதேசிக்கிற் றவறு கெடும் என்றதாம் அதனை "கடாபி கடவதாக் காலேதந்த வாயப்பெயினுங் - குப்பை கிளைபோவாக் கோழி போன் - மிக்க, கனம்பொதிந்த நூல்விரித்துக் காட்டினுங் கீழ்தன்-மனம்புரிந்த வாறே மிகும். சக்கரச் செல்வம் பெறினும் விழுமியோ - ரெக்கா லுஞ் சொல்லார் மிகுதிச்சொ-லெக்காலு, முந்திரிமேற் காணி மிகுவதேற் கீழ்தன்னை - யிந்திரனா வெண்ணி விடும் ,, என்று பதினெண் கீழ்க்கணக்கிற் பகர்ந்ததனால் அறிக. மறுமைப் பொருளை யுண்டென் போர் ஆத்திகர் எனப்படுவர் தவத் தேயவிறகும் பெருக்கிறகும் இடையையும் முலையையும் எடுத்துக் காட்டினமையின் இஃது எடுத்துக்காட்டுவமையணி (௬)

தோற்ற முலக மீண்டொடுங்க றுகடா மந்வந் தரமுனிவ
ராற்ற லரசர் மரபவர்தஞ் சரித மெனனு மோரைந்துஞ்
சாற்று புராண விலக்கணமென் றறிஞ ருரைப்பர் தவறின்றிப்
போற்று புராணம் பதினெட்டின் பெயரு முறையும் புகலுதுமால்.

(இ-ள்) அறிஞர்=கல்வி கேள்விகளா லறிவுடையோர், உலகம் தோற்றம் = உலக வுற்பத்தி, மீண்டு ஒடுங்கல்=அவ்வுலகம் தானெவ்வா றியவாறே பின்னர் ஒடுங்கப்பெறுதல், துகள் தீர் மந்வந்தரம்=குற்றநீங்கிய மநுக்களின் காலவளவு, ஆற்றல் முனிவர் அரசர் மரபு=வலிமையை யுடைய இருடிகளதும் அரசர்களதும் வமிசமுறை, அவர் தம் சரிதம்= அவ்விருவகையாரது சரித்திரங்கள், எனனும் ஓர் ஐந்தும்=என்கின்ற ஐந்துபொருள்களையுமே, சாற்று புராணம் இலக்கணம் என்று உரைப்பர் = சொல்லப்படுகின்ற புராணத்தின் இலக்கணம் என்று சொல்வார்கள், (ஆதலால்) தவறு இன்றி போற்று புராணம் பதினெட்டு=அவ்விலக்கணங்களிற் சிறிதும் வழுவுதல் இல்லாமல் யாவராலுங் கொண்டாடப்படுகின்ற புராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன, பெயரும் முறையும் புகலுதும்=அவற்றின் பெயர்களையும் முறையினையுஞ் சொல்லுவேம்.

புராணத்தைப் போல இதிகாசமும் பழையவரலாற்றை யுணர்த்துமாகலின், இவை யிரண்டற்கும் வேறுபாடென்னை யெனில்? புராணம் உலகத்தோற்றம், ஒடுக்கம், மந்வந்தரம், முனிவர் அரசர் மரபு, அவர்கள் சரித்திரம் எனனும் ஐந்தனையுங் கூறு மிலக்கண முடையது இதிகாசம் அற்றன்று உலகம் என்றது, சிவதத்துவ முதற் சுத்தவித்தியா தத்துவ மீறாகிய சுத்தாத்துவப் பொருள்களும், காலதத்துவ முதற் பிரகிருதி தத்துவமீறாகிய சுத்தாசுத்தாத்துவப் பொருள்களும், குணதத்துவமுதற் பிருதிவி தத்துவ மீறாகிய அசுத்தாத்துவப் பொருள்களு மாகிய ஒருவன் ஒருத்தி யொன்றெனறு சுட்டி யுணரப்படுஞ் சேதன அசேதனப் பிரபஞ்சங்களையாம். மந்-அந்தரம் என்பது "விணவத்துக் கொட்கும்,, என்றாற் போலப் புள்ளியீற்றில் வகர வுடம்படு மெய்பெற்று மந்வந்தரம் என முடிந்தது. அதனை "எல்லா மொழிக்கு முயிர்வரு வழியே - யுடம்படு மெய்யி னுருவு கொளல் வரையார். ,, என்ற தொல்காப்பிய விதியா னமைக்க. ஆற்றல் என்றதைத் தீவகமாகக் கொண்டு முனிவர்க்குத் தவவலியும், வேந்தர்க்கு ஆளும் வலியும் என்க.

தவறில்லாமை யாவது - வேதாகமப் பொருட்கு மாறுபடாமையும், இலக்கணங்களிற் குறைவு படாமையுமாம். சர்க்கம், பிரதிசர்க்கம், மநுவந்தரம், வமிசம், வமிசாநுசரிதம் என்னும் ஐந்தும் புராணத்தி னிலக்கணமெனவுங் கூறப்படும் **மற்சபுராணம் நைமிசாரணியச்சிறப்பு.** "ஸர்க்கஸ்ச ப்ரதிஸர்க்கஸ்ச வம்ஸோ மன்வந்தராணிச வம்ஸாநுசரிதஞ்சைவ புராணம் பஞ்சலக்ஷணம்" என்று கூறியதனுனறிக இவையன்றி சர்க்கம், விசர்க்கம், விருத்தி, ரட்சை, மநுவந்தரம், வமிசம், வமிசாநுசரிதம், சங்கிதை, ஏது, ஆசிரயம் என்னும் பத்து இலக்கணங்களை யுடையது மகாபுராணமென்றும், ஐந்தும் அதிற் குறைந்தவுமான இலக்கணங்களையுடையது உபபுராணமென்றுஞ் சிலர் கூறுப. இன்-சாரியை முறையாவது-புராணங்களுள் இது முன்னும் இதுபின்னுமாகக் கொள்ளவேண்டும் என்னுமுறை. இது தொகுத்துச் சுட்டல் என்னும் உத்தி (எ)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

பிரமநற் பதுமம வைணவஞ் சைவம் பேருல கேத்துபா கவதந்
மருடரு நார தீயமார்க் கண்ட மாக்கினே யம்பவி டியமே
கருதரும் பொருள்சேர் பிரமகை வர்த்தம் இலிங்கமவ ராகமெய்க் காந்த
மருவுவா மனஞ்சொற் கூர்மநீண் மற்சங் காருடஞ் சிறந்தவா யவியம்.

(இ-ள்) நல பிரமம் பதுமம் வைணவம்=நன்மையாகிய பிரமபுராணமும் பதுமபுராணமும் வைணவபுராணமும், பேர் உலகு ஏத்து சைவம் பாகவதம்=பெரிய உலகத்தவர்களால் துதிக்கப் படுகின்ற சைவபுராணமும் பாகவத புராணமும், அருள் தரும் நாரதீயம் மார்க்கண்டம் ஆக்கினேயம் பவிடியம்=கருணையை யளிக்கும் நாரதீயபுராணமும் மார்க்கண்டேய புராணமும் ஆக்கினேய புராணமும் பவிடியபுராணமும், கருத அரும் பொருள் சேர் பிரமகைவர்த்தம்=நினைத்தற்கரிய பொருள்களைக் கொண்டுள்ள பிரமகைவர்த்த புராணமும், இலிங்கம் வராகம்=இலிங்கபுராணமும் வராகபுராணமும்,மெய் காந்தம்=உண்மையறிவினைக் (கொடுக்கும்) காந்தபுராணமும், மருவு வாமனம்= (பெருமை) பொருந்திய வாமனபுராணமும், சொல் கூர்மம்=சொல்லப்படுகின்ற கூர்மபுராணமும், நீள் மற்சம் காருடம்=மேம்பட்ட மற்சபுராணமும் காருடபுராணமும், சிறந்த வாயவியம்=சிறப்புடைத்தாய வாயவிய புராணமும்.

ஏ - எண்ணுப்பொருளில்வந்தது. இது பின்வருஞ் செய்யுட்களுள்ள "என வீரொன் பான் புராணமுள" என்பவற்றைக் கொண்டு முடிதலின் குளகமெனப்படும். இச்செய்யுட்கள் புராணங்களின் பெயரும் முறையும் வந்தமை காண்க. பாகவதமானது - இதிகாச பாகவதம், புராணபாகவதம், சங்கிதா பாகவதம், உபசங்கிதா பாகவதம், விட்டுணு ரகசிய பாகவதம், விட்டுணுயாமள பாகவதம், கௌதம சங்கிதா பாகவதம், தேவிபாகவதம் என எண்வகுப்பினதா யிருத்தலானும், அவற்றுள் புராணமாகவதமே (சுகபாகவதம்) கொண்டாடப்படுஞ் சிறப்பிற்றாகலானும் அதனை வேறுபிரித்துக் காட்டுவான் "பேருலகேத்து பாகவதம்" என்று கூறப்பட்டது. சைவம், மார்க்கண்டேயம், பவிடியம், இலிங்கம், வராகம், காந்தம், வாமனம், கூர்மம், மற்சம், வாயவியம் இப்பத்துஞ் சத்துவகுண சிவபுராணங்களாம். வைணவம், பாகவதம், நாரதீயம், காருடம் இந்நான்குந் தாமதகுண விட்டுணுபுராணங்களாம். பிரமம், பதுமம் இரண்டும் இராசதகுண பிரமபுராணங்களாம். ஆக்கினேயம், பிரமகைவர்த்தம் இரண்டும் முறையே திரிகுணயுத்தமுள்ள அக்கினிபுராணமுஞ் சூரியபுராணமுமாம். இவற்றின்முறையும், பெயரும், கிரந்த அளவும், கூறப்படும் பொருளும் வருமாறு:—

முதலாவது பிரமபுராணம். பிராமியம் என்று சொல்லவும் படும். பதினாயிரங் கிரந்தங்களை யுடையது. பிரமதேவரால் மரீசி முனிவருக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. உலக சிருட்டி, மனுவந்தரம், கிருட்டிணமூர்த்தி வரைக்கு மிருந்த சூரிய சந்திரகுல வரசர் மரபு, சூரியாலயம், சிவாலயம், சகநாதர் ஆலயம், திருநந்தனவனம், சகநாதம் என்னுந் தலமான்மியம் முதலிய பிராமியகற்ப விருத்தாந்தங்களைக் கூறுகிறது. **மற்சபுராணம்** "அருந்தவத்தின் மரீசிதனக் கயனுரைத்த பிராமியத்தி னளவை கூறிற் - கிரந்தமயுதத் தளவை" என்றதனானு மறிக.

இரண்டாவது பதுமபுராணம். பாத்மம் எனவும் பெயர். ஐம்பத்தையாயிரங் கிரந்த முடையது. சிருட்டி காண்டம், பூமி காண்டம், சுவர்க்க காண்டம், பாதல காண்டம், உத்தர காண்டம் எனனும் ஐந்து காண்டங்களாற் புனையப்பட்டுளது. பிரமதேவர் சிருட்டி நிமித்தம் ஓர் பதுமத்திலே தோன்றிய சரித்திரங்கள், தீர்த்த ஆலயங்களின் விசேடங்கள், அண்டவளவு, இலக்குமி நாராயண யாத்திரங்கள், திலீப ராசனுக்கும் வசிட்ட முனிவருக்கும் நடந்த சம்வாதங்கள் முதலிய பதுமகற்ப விருத்தாந்தங்களைப் பகருவதாம். "நேரிரண்டா யுறுபாத்ம மைம்பத்தை யாயிரமாம் பாத்ம கற்பத் துடாச்சி கூறும்" என்றதனானும் அறிக.

மூன்றாவது வைணவபுராணம். விஷ்ணு புராணம், விண்டு புராணம் எனவும் பெயர். ஆறாயிரங் கிரந்தங்களை யுடையது. ஆறு அமிசங்களாற் புனையப்பட்டுளது. அண்டநிலைமை, வேத சாகைகளின் பிரிவு, தருமாதருமம், ஆச்சிரம முதலியவற்றோடு விஷ்ணுமூர்த்தியின் பிரபாவங்கள் முதலாய சுவேதவராககற்ப விருத்தாந்தங்களைக் கூறுவதாம். இது நாராயண முனிவரால் பிரமதேவருக்கும், அவரால் தக்கர் முதலிய முனிவர்களுக்கும், அவர்களால் புருகுச்ச ராசனுக்கும், அவனால் சாரசுவதமுனிவர்க்கும், அவரால் பராசர விருடிக்கும், அவரால் மைத்திரேய முனிவர்க்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது. "மூன்றெனவே வைணவமே சார்புராண - மேனிவரும் வராககற்ப விருத்தாந்தம் பராசரர் முன் விளங்கக் கூறு-மூனமிலெண் ணாயிரமாங் கிரந்தம்" என **மற்ச புராணத்தில்** எண்ணாயிரங் கிரந்த முடையதென்று கூறப்பட்டது.

நான்காவது சைவபுராணம். வாயுபுராணம் எனவும் பெயர்பெறும். இருபத்துநாலாயிரங் கிரந்தமுடையது. விந்தியேசுர சங்கிதை, உருத்திர சங்கிதை, விநாயக சங்கிதை, உமாசங்கிதை, மாதிரு சங்கிதை, ஏகாதசருத்திர சங்கிதை, கைலாய சங்கிதை, சதருத்திர சங்கிதை, கோடிருத்திர சங்கிதை, சகத்திர கோடிருத்திர சங்கிதை, வாயுசங்கிதை, தரும சங்கிதை எனப் பன்னிரண்டு சங்கிதைகளை யுடைத்து. இலக்கங் கிரந்த முடையதெனவுங் கூறுப. மற்ச புராணத்திற் பன்னீராயிரங் கிரந்தமுடையது என்று பகரப்பட்டது. இது பிரமன், வாயுதேவன், உபமன்னியு முனிவர் என்பவர்களால் நாரதாதிய முனிவர்களுக்கும், கிருட்டிண மூர்த்திக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டது. சிவலிங்கத்தினின்று யாவும் உற்பத்தியாதல், சிவலிங்க வழிபாடு, புண்ணிய காலம், புண்ணிய க்ஷேத்திர தீர்த்தங்கள், சரியை முதலிய பாதங்கள், உருத்திரர்களின் இலக்கணங்கள், விநாயகர், உமை, கந்தக்கடவுள் இவர்களின் மாகாத்மியம், விதிவிலக்கு முதலிய சுவேத கற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

ஐந்தாவது பாகவதபுராணம். சுகர் பாகவதம் எனவும் பெயர்பெறும். சிலர் தேவிபாகவதமே புராண பாகவதம் என்று கூறுவர். பதினெண்ணாயிரங் கிரந்த முடையது. பன்னிரு கந்தங்களாலும், இருநூறு அத்தியாயங்களாலும், சுருதிகீதை முத

லிய பன்னிரு கீதைகளானும் புனையப்பட்டுளது. எழு தினங்களுக்குட் சர்ப்பந் தீண்டப் பெற்று இறக்குமாறு சாபம் பெற்ற விஷ்ணுராதன் என்னும் பரீட்சித்து அரசன், அவ் வாதனையை யொழிக்குமாறு கங்காதீரத்திருந்த சுகமுனிவனை யடுத்து வேண்ட, அவரால் உபதேசிக்கப்பட்டதாம். விட்டுணுவின் நான்கு அவதாரங்களையும், நான்கு பத்தர்களின் சரிதங்களையும் விரிவாகவும், காயத்திரிமகிமை, தியானம், முனிவர்சரித முதலியன வற்றைத் தொகையாகவும் உணர்த்துஞ் சாத்துவத கற்ப விருத்தாந்தங்களாகக் கொண்டுள்ளது.

ஆறாவது நாரதியபுராணம். இருபத்தையாயிரங் கிரந்த முடையது. நாரத முனிவரால் உபதேசிக்கப் பட்டது. விட்டுணு தோத்திரங்கள், அவரைப் பூசித்தற்குரிய காலவிதிகள், துருவ பிரகலாத சரிதம், உருக்குமாங்கதனை புதல்வியாகிய மோகினியின் வரலாறு, நானாவித தருமங்கள் முதலிய பிரகற்பதிகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

ஏழாவது மார்க்கண்டேயபுராணம். முப்பத்தீராயிரங் கிரந்தமுடையது. மார்க்கண்டேயர் பொருட்டு உரைக்கப்பட்டது. பின்னர் வியாசமுனிவரின் சீடராகிய சைமினி முனிவர், பிராமணகுலத்திற் பிறந்து பறவையாகும்படி சாபம்பெற்ற சகுனியென்னு மிருபறவைகளை யடுத்து, முனிவர் பெருமானே! விட்டுணுமூர்த்தி மானுட சரீரம் எடுத்ததற்கும், பாண்டவர் ஐவருக்குந் திரௌபதி யொருத்தியே மனைவியாயமைதற்கும், பலராமர் மதுவுண்டதற்கும், அதனாலாயகின்றக் கொலைசெய்து பிரமகத்தி பிடித்து வருந்தியதற்கும், அதற்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்ததற்கும், கிருட்டிணார்ச்சுனர் இருவருக்கும் அகால மரணம் எய்தற்குங் காரணம் யாது என்று வினவிய வினாக்களுக்கெல்லாம் உத்தரமாக வுரைத்த விரணங்கள் முதலிய சகுனிகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம். "ஏழெனு மார்க்கண்ட புராணத்தை யோதின சகுனியெனும் பக்கிகளை யதிகரித்துத் தனமுடனதன்மாத் தனனை - வெகுவிதமா விரித்துரைக்கு மொன்பதினா யிரங்கிரந்தம்" என்ற மற்சபுராணச் செய்யுளின்படி ஒன்பதினாயிரங் கிரந்த முடைத்தாதலுங் காண்க.

எட்டாவது ஆக்கினேயபுராணம். எண்ணாயிரங் கிரந்த முடையது. அக்கினி பகவான் வசிட்ட முனிவருக்கு உபதேசித்தது. யாகம், அக்கினியின் பெருமை, விஷ்ணு அவதாரங்கள், சிவலிங்க பிரதிஷ்டை செய்யும் முறை, ஞானபூசை, பிரபஞ்ச லக்கணம் அரசிறை முதலாய ஈசானகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

ஒன்பதாவது பவிடியபுராணம். பவிஷ்யத் என்றும் பெயர். முப்பத்தோராயிரங் கிரந்த முடையது. பிரம தேவர் மனுவரசனுக்கு உபதேசித்ததாம். சர்வபூதலக்கணம், உலகநீதி, ஆதித்திய மான்மியம், அகோர கற்பத்தில் உலகமுளதா முறை, சிருட்டிபேதம் முதலிய ஆதித்தகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

பத்தாவது பிரமகைவர்த்தபுராணம். பன்னீராயிரங் கிரந்தமுடையது. சாவர்ணி மனுவென்பவர் நாரதமுனிவருக்கு உபதேசித்த கிருட்டிண சரிதம், பிரமவராகமான்மியம், ஆதித்தர்களின் வரலாறு, இதரசரித்திரங்கள் முதலிய பராந்தரகற்ப விருத்தாந்தங்களை யறிவிப்பதாம். **மற்சபுராணம் ஐம்பத்துநாலாவது அத்தியாயம்.** "பத்தெனும் புராணமது பகர்பிரம கைவர்த்தம் பண்பினோடு-மொத்தபரா தந்தரகற் பத்தியல்போ டிதரகதை யொளிருங் கண்ணன-வித்தகமாஞ் சரித்தி ரஞ்சீர்ப் பிரமவரா

கக்கதையும் விளங்க முன்னாட் - புத்திபெறு நாரதர்க்குப் பொருவருஞ்சா வர்ணிமனுப் புகன்ற தாமால். புகலும்வட மொழிபதினென் ணாயிரமாம் ,, என்று கூறியதனால் பதி னெண்ணாயிரங் கிரந்த முடைத்தாதலுங் காண்க.

பதினொன்றாவது இலிங்கபுராணம். பதினோராயிரங் கிரந்தமுடையது. சிவபெருமான சிவலிங்கத்தினின்றுந் தோன்றி யானமாக்களையும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடெனனும் புருடார்த்தங்களை யுரைத்தருளியதையும், சிவலிங்கமகிமை, துருவன் ஆதித்தர் முதலியவர்களின் நிலை, அரச பாரம்பரியம், விரத தியான நித்தியகர்ம சிரார்த்த விதிகள், திரிபதார்த்த உண்மை, தானங்களினிலக்கண மாதிய அக்கினிகற்ப விருத்தாந் தங்களை அறிவிப்பதாம்

பன்னிரண்டாவது வராகபுராணம். இருபத்து நாலாயிரங் கிரந்த முடையது வராக வுருவெடுத்த திருமாலினால் பூமிதேவிக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது. மான வகற்பத்தின் றன்மை நீதிகளும், திருமாலின் வாயில் காவலாளராகிய சய விசயர் என்னு மிருவரும் சாபமேற்று, இரணியகசிபு இரணியாக்கனுயத் திதி வயிற்றிற் றோன்றியதும், இரணியாக்கன் வராக மூர்த்தியால் வதைக்கப்பட்டதும், திதிக்கும் விட்டுணுவுக்கும் நிகழ்ந்த யுத்தமும், விட்டுணு வராக ரூபத்தைப் படிப்படியே நீக்கிக் கொண்ட தன்மையும் ஆகிய இவை முதலாய சுவேதவராககற்ப விருத்தாந்தங்களை விளக்குவதாம்.

பதின்மூன்றாவது கந்தபுராணம். ஓரிலக்கங் கிரந்த முடையது ஐம்பது கண்டங்களாலும், சனற்குமார சங்கிதை, சூத சங்கிதை, பிரம சங்கிதை, விட்டுணு சங்கிதை, சங்கர சங்கிதை, சூரசங்கிதை என்னும் ஆறு சங்கிதைகளானும் புனையப்பட்டுள்ளது. "புதுமலி நாரதனை புராணந் தூற்றிடாக் கதையிலை யனைத்து கணித மின்றரோ ,, என் றருளியதனானும், எந்நூலிலுங் காணப்படாத பொருள்களையெல்லாம் கந்தபுராணத்திற் காணலாம் என்னுங் கருத்துப்பட, இந்தப்பொருள் கந்தத்திலு மில்லை, என உலகர் வழங்கும் பழமொழியானும் இதன் பெருமை விளங்கும். இது தற்புருடகற்ப விருத்தாந்தங்களையெல்லாம் உணர்த்தும். "எண்ணுபதின் மூன்றான புராணமதா மெழிற்காந்த மறைகளேத்தி-நண்ணியதற் புருடகற்ப வளமைசிவ தருமம்பொன் னாட்டை நாட்டும்-புண்ணியசண் முகக்கடவுள் புகரறவே யநுக்கிரகம் புரிந்த தாகும் - பண்ணமரும் வட மொழியோ ரிலக்கம் ,, என்றதனால் எந்தையாகிய குமாரக்கடவுளாற் றிருவாய்மலர்ந்தருளப் பட்டதெனத் தெரியக்கிடந்த தறிக.

பதினான்காவது வாமனபுராணம். பதினாலாயிரங் கிரந்தமுடையது. வாமனனாகிய திருமாலினா லுபதேசிக்கப்பட்டு, பின்னர்ப் பிரம தேவராற் சொல்லப்பட்டது. தக்கன் யாகம், திருமாலின் வாமனாவதாரம், திரிவிக்கிரமாவதாரம், திரிமூர்த்திகளின் மகிமை, அவர்களருளும்பலன், கேதாரேசுவர புரத்துள்ள சிவலிங்கப் பெருமானினதும் வதரிகாச்சிரமத்தினதும் பெருமைகளை விளக்கவந்த காம தகனம், சரோ மாகாத்மியம், உமாமகேசுர திருமணம், தானு கோதவரி தீர்த்தங்களின் சிறப்பு, முருகக்கடவுள் திருவவதாரம், சுவாரோசிஷமனுவந்தரத்திருந்த மாவலிச் சக்கிரவாத்தியின் அரசியல், அவன் பேறு முதலிய சைவகற்ப விருத்தாந்தங்களை யுணர்த்துவதாம்.

பதினைந்தாவது கூர்மபுராணம். கௌர்மம் எனவும் பெயர். ஆறாயிரங்கிரந்தங்களை யுடையது. பூருவ காண்டம், உத்தர காண்டம் என்னும் இருகாண்டங்களாலும் ௬௭-அத்தியாயங்களாலும் புனையப்பட்டுளது. வேதாந்த சித்தாந்த சாரங்களை

யெல்லாம் உள்ளடக்கியது. திருமால் பாற்கடல் கடைந்த காலத்துக் கூர்மரூபமெடுத்து, மலைதாங்கி யமுத மளித்து அங்கிருந்த நாரதமுனிவர்க்கும், இந்திரனுக்கும், அவந்திதேசத் தரசனாகிய இந்திரத்துய்ம்மனுக்கு முன்னர் உபதேசித்தபடியே யிலக்குமி கற்பவிருத்தாந் தங்களையெல்லாம் உபதேசித்ததாம் இவற்றிற் கூறப்படும் பொருள்களையெல்லாம் பதி கத்திற் கண்டுகொள்க மற்சபுராணம் "கோதில்பதி னெண்ணாயிரங் கூர்மபுராணந்திரு மால் கூர்மமாகி மேதினிவெம் புறந்தேந்தி யிலக்குமி கற்பத்தினைவிருத் தாந்தமியாவு மோது மறம் பொருளின்பம் வீடிவைகளை கையுறத்தெரிய வுரைபார் கோனமுமுன் மேதமிலா விந்திரத்துய்ம்மனைவியர் சீகரித்தவ கிருடிமாரக்கே" என்றதனானும் அறிக

பதினைந்தாவது மற்சபுராணம். மற்ஸ்யம் எனவும்படும் பதினாலாயிரங் கிரந்த முடையது மச்சாவதாரமெடுத்த திருமாலினால் வைவசுவத மனுவுக்கு உபதேசிக் கப்பட்டது மச்சாவதாரம், திருமால் மனுவரசனையும், பிறவுயிர்களையுந் சலப்பிரளயத் தில் அழியாவண்ணம் ஓர்பேழையினுள் வைத்திரட்சித்தமை, திரிபுர சங்காரம், சதுர்வேதந் தாற்பரியங்கள், நாரசிங்காவதாரம், பார்வதிதேவியார் திருமணம், தாரகாசுரனுக்குந் தேவர்களுக்கும் நடந்த யுத்தம் முதலிய ஏழுவகைக்கற்ப விருத்தாந்தங்களையு முணர்த் தும் என்க.

பதினேழாவது காருடபுராணம். அறுபத்தோராயிரங் கிரந்தமுடையது. விட் டுணுவினால் கருடனுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டது உலக சிருட்டி, விரத விவரணம், சோதி டம், புண்ணிய க்ஷேத்திரம், அந்தியேட்டி, பிதிர் பூசை, சாமுத்திரிகா லக்கணம், ஔட தம், இரத்தின விலக்கணமுதலிய விசுவம்பவன் ஆண்ட காலமாகிய கருடகற்ப விருத் தாந்தங்களை யறிவிப்பதாம்

பதினெட்டாவது வாயவியபுராணம். பிரமம், பிரமாண்ட புரா ணம் என்றும்பெயர் டன்னீராயிரங் கிரந்தமுடைத்து பிரமதேவரால் சொல்லப்பட்டது. பிரம அண்டங்களின் மகிமை, மேல்வரும் கற்பங்களோடும் நிகழுஞ் சரிதங்கள், வராகவ தம், சிவபிரானது பஞ்சகிருத்திய முறைமை, சரப வடிவெடுத்து நாரசிங்கத்தின் வலி யடக்கினமை, பிரம காலவளவை, அவர்களின் றன்மை, பூகோள ககோளவியல்பு முதலிய பிரமாண்ட கற்ப விருத்தாந்தங்களை விளக்குவதாம். "பதினெட்டாம் பிரமாண்ட முது புராண - மக்கமலத் தயன்பிரமாண் டத்திறனு, கதையொடெதி ரடுக்கும் கற்ப - மிக்க வட மொழிபன்னீ ராயி ரத்தோ டிருநூற்றின் விளங்கச் சொன்னான். ,, என்று மற்சபுரா ணத்திற் கூறியபடி பன்னீராயிரத்து இருநூறுதலும் காண்க

இவைகள் வேதாகமங்களின் சாரங்கள் இன்னவென்று நியாயப் பிரமாணங்களால் தேற்றி விளக்குதலால் உபாங்கம் எனவும், உபப்பிருங்கணம் எனவும், யாவரானுங்கொள் ளப்படுவதோடு முதல்வனால் அருளப்பட்டமை பற்றிச் சுத்தவித்தை எனவும், பழையவர லாறுகளை யுணர்த்தலாற் புராணம் எனவும் பெயர்பெறும் புராணம் பதினெட்டிற்கும் கிரந்தத்தொகை நாலிலக்கத் தெண்ணாயிரமாம். அற்றெனின், " இலக்குமிப் புராண கிரந் தத்தின் றொகைநா லிலக்கமாம் ,, எனச் சூதசங்கிதையினும், "அதனை நான்குநூ றாயிர மாக முன்வகுத்து ,, என இலிங்கபுராணத்தும் நாலிலக்கமெனக் கூறியது என்னை யெனிற் பெருந்தொகைபற்றி யென்க. இவையெல்லாம் ஆதியிற் சிவபெருமானால் திரு நந்திதேவருக்கும், அவரால் சனற்குமார முனிவருக்கும் உபதேசிக்கப்பட்டு இம்முறையே வழங்கப்பட்டு வருவனவென்க. (அ)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

எனவீ ரொன்பான் புராணமுள பிரமாண் டப்பே ரியைந்தோங்கும்
பனிதோய் விசும்பு தனிபுரக்கும் புத்தேள் முதலோர் பயின்றோதுந்
தனியோர் புராண முளதிவற்றின் சார்பின் முனிவர் வகுத்தினிதிற்
புனையும் புராண மீரொன்பா னுளவா மவற்றின் பெயர்புகல்வாம்.

(இ-ள்.) என புராணம் ஈரொன்பான் உள=என்று பெயர் முறைகளை யுடைத்தாய் புராணங்கள் பதினெட்டுள்ளன, பனி தோய் விசும்பு தனிபுரக்கும்=குளிர்ச்சிபொருந்திய விண்ணுலகத்தைப் பொது வில்லாமற் காக்கின்ற, புத்தேள் முதலோர் பயின்று ஓதும்=இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் ஆராய்ந்து படிக்கப்படுகின்ற, பிரமாண்டம் பேர் இயைந்து ஓங்கும் ஓர் தனி புராணம் உளது=பிரமாண்ட புராணம் என்னும் பெயரைக் கொண்டு உயர்வாய் விளங்கும் ஒரு தனிமையாகிய புராணமும் உண்டு, இவற்றின் சார்பில்=இவ்விரு புராணங்களின் வழித்தாக, முனிவர் இனிதின் வகுத்து புனையும் புராணம் ஈரொன்பான் உள=சனற்குமாரர் முதலிய இருடிகள் நன்மையாக வகைப்படுத்திச் செய்த புராணங்களும் உள்ளன, ஆம் அவற்றின் பெயர் புகல்வாம்=சிறப்பாகிய அவைகளின் பெயர்களையுஞ் சொல்லுவாம்.

புத்தேள்=புதுமையை யுடையவன், அதாவது அமிர்த முண்டமையால் நரை, திரை, மூப்பு, பிணி, பசி, துயில் முதலியன வின்றி, இளமை அழகு முதலியன வாய்க்கப் பெற்றுப் புதுமையாக விளங்குபவன் அறிவுடையவன் எனலுமாம். பிரமம் முதலிய பதினெண் புராணங்களுள் ஒன்றாய வாயவியம் என்ப பேர்பெற்ற பிரமாண்ட புராணம் என்பதன்றி வேறொரு பிரமாண்ட புராணமு முளது. அது இந்திரன் முதலிய தேவர்களாலும் படனம் பண்ணப்படுவது. அம்முந்த புராணத்தையும், பதினெண் புராணங்களையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு முனிவர்கள் தத்தம் பெயராலே யொவ்வோ ருபபுராணங்களைச் செய்தார்கள் என்பதாம்.

நூறுகோடி கிரந்த முடைத்தாய்ப் பிரமாண்ட புராணம் என்னும் பெயரோடு அதி பரமார்த்த பதியாகிய சதாசிவ நாயனாரால் திருவாய் மலர்ந்தருளப்பட்ட ஓர் புராணமே முன்னுளது. அதனை யுலகர் உணர்தல் அரிதென்று கருதிக் கிருத யுகத்திலே பிரம தேவர் நூற்றுப் பதினொரு சங்கிதைகள் கொண்ட பதினென் கண்டங்க ளாகவும், ஒரு கோடி கிரந்த முடைய தாகவுஞ் சுருக்கிச் செய்தனர் அதுவும் அறிதல் மிக அருமையா மென்று துவாபர யுகத்திலே வியாச முனிவர் நாலிலக்கத் தெண்ணாயிரங் கிரந்தங்க ளுள்ளனவாகச் சுருக்கி, ஆக்கியானங்களும், உபாக்கியானங்களும், சுவேத வராக கற்பம், இலக்குமி கற்பம், பிரமாண்ட கற்ப முதலிய கற்ப நிர்ணய சரிதங்களும், சிருட்டி முதலிய பஞ்ச லக்கணங்களும், சரியையாதி நாற்பாதங்களும், தருமாதருமங்களும் விளங்கப் பதினெண் புராணமாகப் பகுத்துத் தம் மாணாக்கரான உரோமகருடண முனிவருக்கு உபதேசித்தனர். அவர் தமது மாணாக்கர்களாகிய சுமதி, அக்கினிவருச்சன், மித்திராயு, சாம்சபாயனன், அகிருத விரணன, சாவர்ணி என்னும் அறுவருக்கும், மற்றை முனிவர்களுக்கும் உபதேசித்தனர். அவர்களுள் வசிட்டர், சாம்சபாயனர் முதலிய முனிவர்கள் அவற்றின் சாரங்களைத் திரட்டி, யொவ்வோ ருபபுராணங்களைச் செய்தனர். இவ்வாறு வைணவம், இலிங்கம், சைவம், பராசர முதலிய புராணங்களிற் கூறப்படுதல் காண்க. ()

நவையிற்சனற் குமாரம்வளர் நாரசிங்கம் புகழ்நந்தி துருவா சஞ்சொற்
சிவதரும மியனார தீயங்கா பிலந்திகழ்மா னவஞ்சீர் வாய்ந்த

வவுசனம்வா சிட்டலிங்கம் வாருணங்கா ளிகமுலகிற் கருள்சாம் பேசஞ்
சவுமியநற் சவுரமுயர் பராசரமா ரீசமபார்க் கவமாஞ் சாற்றின்.

(இ-ள்.) சாற்றின் = (பெயர்களைச்) சொல்லுமிடத்து, நவை இல் சனற்குமாரம்= குற்றமற்ற சனற்குமார புராணமும், வளர் நாரசிங்கம்=பெருக்கமுடைய நாரசிங்க புராணமும், புகழ் நந்தி துருவாசம்=துதிக்கப்படுகின்ற நந்தி புராணமும் துருவாச புராணமும், சொல் சிவதருமம்=சொல்லுதற்குரிய சிவதரும புராணமும், இயல் நாரதீயம் காபிலம்=சிறப்பினையுடைய நாரதீய புராணமும் கபில புராணமும், திகழ் மானவம்=விளங்குகின்ற மானவ புராணமும், சீர் வயங்கு அவுசனம்=கீர்த்தி பொருந்திய அவுசன புராணமும், வாசிட்டலிங்கம் வாருணம் காளிகம்=வாசிட்டலிங்க புராணமும் வாருண புராணமும், காளிக புராணமும், உலகிற்கு அருள் சாம்பேசம் சவுமியம் = உலகத்தார்க்கு அருளைக்கொடுக்கின்ற சாம்பேச புராணமும் சௌமிய புராணமும், நல சவுரம்=நன்மையாகிய சவுர புராணமும், உயர் பராசரம் மாரீசம் பார்க்கவம் ஆம்=உயர்வாகிய பராசர புராணமும் மாரீச புராணமும் பார்க்கவ புராணமும் ஆகும்.

உப புராணங்களுள்ளும் திருநந்தி தேவரிடம் உபதேசம் பெற்ற சனற்குமார விருடியால் செய்யப்பட்ட சனற்குமார புராணஞ் சிறந்ததாகலின் அதனை "நவையில் சனற்குமாரம்,, என விதந்து முன் வைத்தார் என்க. இவை ஒவ்வொன்றும் அகத்தியம், தொல்காப்பியம், என்றாற் போலக் கருத்தாவின் பெயரினையே வகிக்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றுள் நந்திபுராணம் நந்திகேச்சுரம் நந்தம் எனவும், சாம்பேச புராணம் சாம்பம் எனவும், சௌமிய புராணம் சோமம் எனவும், சவுர புராணம் ஆதித்தியம் எனவும், பராசர புராணம் பராசரீயம் எனவும், பார்க்கவ புராணம் விநாயக மான்மியம் எனவும் பெயர்பெறும் என்க. நாரசிங்கம் பதுமமகா புராணத்திற்கும், நந்தி காந்த மகா புராணத்திற்கும், சாம்பேசம் பவிடிய மகாபுராணத்திற்கும் மிகக சார்பு உள்ளவைகளாம். இவ்வுப புராணங்கள் பதினெட்டிற்குங் கிரந்தத் தொகை ஓரிலக்கம் அதனை "இத்தகு புராண கிரந்தத்தின் றொகையோ ரிலக்கமாம் ,, என்னுஞ் சூதசங்கிதைச் செய்யுளா னறிக. (கo)

செஞ்சே றூட்டுஞ் சிற்றறுவை முனிவீர் கூர்மந் தெளிந்தோர்க
ளெஞ்சா துரைக்கின் மூவைந்தாம் புராண மென்பர் மற்றீது
நஞ்சார் மிடற்றுப் புத்தேளின் சீர்த்தி புகல்வ திதனைநவின
றுஞ்சார் பலராய கிதனளவை யாறா யிரமென றுரைப்பாரால்.

(இ-ள்.) செம் சேறு ஊட்டும் சிறு அறுவை முனிவீர்=செந்நிறக் குழம்பு தோய்க்கப்பட்ட சிறிய உடையினையுடைய முனிவர்களே! , எஞ்சாது உரைக்கின் = (புராணமுறையை) குறைவின்றிச் சொல்லுங்கால், தெளிந்தோர்கள் கூர்மம் மூவைந்தாம் புராணம் என்பர்=தெளிந்த ஞானத்தை யுடையவர்கள் கூர்மபுராணத்தைப் பதினைந்தாவது புராணம் என்று சொல்வார்கள், ஈது=இக்கூர்மபுராணம், நஞ்சு ஆர் மிடறு புத்தேளின் சீர்த்தி நவில்வது=நஞ்சு பொருந்திய திருக்கண்டத்தினையுடைய சிவபெருமானது (மெய்ப் பொருள் சேர்ந்த) புகழை விளங்கக் கூறுவதாகும், இதன் அளவை ஆறாயிரம் என்று உரைப்பர்=இப்புராண கிரந்தத்தின் தொகை ஆறாயிரம் என்று கூறுவார்கள்.

மற்று ஆங்கு ஆல் என்பன அசைகள். முனிவீர் - அண்மைவிளி. செந்நிறக் குழம்பு ஊட்டப்பட்ட உடையாவது - காவிவஸ்திரம். சிற்றறுவை யெனவே சிவயோகியர்க்குரிய

விபூதி, உருத்திராக்கம், கடாலம், பிரம்பு, சங்கு, கப்பரை, பாதுகை முதலிய மற்றை யொன்பது வேடங்களும் பெறப்படும். மற்றீது - இதில் இது என்பது, ஈது எனநீண்டது உஞ்சார் போலி. இறைவனது மெய்ம்மைசேர்ந்த புகழைவிரித்துக் கூறுங் கூர்ம புராணத்தை யோதியுங் கேட்டும் உய்ந்தார் பலர் என்றார், அவரிடத்துப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய இருவினையுஞ் சேரா வாகலின். அதனை "இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன் - பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு. ,, எனத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளியதனானும் அறிக ஒருசிரந்தமாவது வடமொழியின் மெய்யெழுத்துக்களை விடுத்து எண்ணப்படுகின்ற உயிரும் உயிர்மெய்யுமாகிய முப்பத்திரண் டெழுத்துக்களைக் கொண்ட ஓர்தொடராம் இதுமூல புராணவரலா றுரைத்தல். (கக)

கரைகொன் றிரங்கு திரைக்கடல்வான் குழிசி யாகக் கறையனல்வா
யரவங் கயிறு மதிதறியா வமர ரமுதங் கடைந்தெடுப்ப
வரைமுன் னிடலுந் தாழாது மாயோன் வளர்கூன் புறத்தாமை
யுருவிற் றாங்கிக் கடன்மதிந்து வானோர்க் கமுத முதவினன்.

(இ - ள்) முன்=முற்காலத்திலே, அமரர் அமுதம் கடைந்து எடுப்ப = தேவர்களும் அமிர்தத்தைக் கடைந்தெடுக்கும் பொருட்டு, கரை கொன்று இரங்கு திரை கடல் வான் குழிசி ஆக=கரையை யழித்து முழங்குகின்ற அலைகளையுடைய திருப்பாற் கடலைப் பாற்குடமாகவும், அனல் கறை வாய் அரவம் கயிறு ஆக = (வடவைத்) தீயைப்போன்ற நஞ்சு பொருந்திய வாயினையுடைய வாசுகியென்னும் சர்ப்பத்தினைக் கயிறாகவும், மதி தறி ஆக= சந்திரனைக் கடைதறியாகவுங் கொண்டு, வரை இடலும்=மந்தரமலையை மத்தாக நாட்டுதலும், மாயோன்=திருமாலானவர், தாழாது வளர் கூன் புறத்து ஆமை உருவின் தாங்கி = அம்மலையைக் கீழே தாழ்ந்து போகா வண்ணம் உயர்ந்து வளைந்த முதுகினையுடைய ஆமை வடிவுகொண்டு தாங்கி, கடல் மதிந்து வானோர்க்கு அமுதம் உதவினன்= சமுத்திரத்தைக் கடைந்து தேவர்களுக்குத் தோன்றிய அமிர்தத்தை யளித்தனர்.

கரையைக் கொன்று அதனால் இரங்குகின்ற என்று குறிப்புப்பொருள் பயத்தலுங் காண்க. சாவாது அமிர்த முண்ணுதலை வேண்டிக் கடைந்தார்க்குச் சாகும்படி நஞ்சைக் கொடுத்தலின் "கறை யனல் வாயரவம்,, என்றனர். அரவம்-இதில் அம் சாரியை வாசுகி என்றது அட்டநாகங்களு ளொன்றாயக் கீழ்த்திசைக்கணுள்ள கடவுட்பாம்பாம் அமரர் = மரித்த லிலாதவர் அதனகண் எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. என்னை? அசுரர் களுங்கூடிக் கடைந்ததனாலென்க.

திருமால் கடல்கடைந்து அமிர்தமளித்த சரிதமாவது—துருவாச முனிவர் சிவலிங்கப் பெருமானது திருமுடியினின்றும் விழப் பெற்ற பரிமளத்தாமரை மலரொன்றை யிந்திரன் பவனி வரும்போது அவனுக்குக் கொடுக்க, அவன் அதனை யங்குசத்தால் வாங்கி யானையின் மத்தகத்தில் வைத்தனன் யானை அம்மலரினைக் கீழேவிழுத்திக் காலாற் றேய்த்தது. முனிவர் சினந்து சுவர்க்க லோகத்தின்கணுள்ள தருக்கள், நிதிகள், தேனு முதலிய திருவெல்லாம் நீங்குமாறு சபிக்க, அவையெல்லாம் பாற்கடற்கண் ணொளித்தன. ஒளிக்கவே சுவர்க்க லோகமானது நீரில்லா நெற்றிபோலவும், சிவாலயங்களில்லாத திருவிலூர்போலவும், உயிரிலாத வுடல்போலவும் வறிதாக இந்திராதி தேவர்கள் யாவரும் பெருந்துன்புற்று வாடுவாராயினர். அதுகண்டு அசுரர்கள் எதிர்க்க இருபாலார்க்கும் யுத்தந் தோன்றியது. தேவர்களும் இந்திரனும் வலியிழந்து எதிர் நிற்கமாட்டாது ஓடிப் பிரமனோடு திருமால் இடஞ் சென்று முறையிட்டார்கள் அவர் பாற்கடற்க ணுள்ள அமிர்தத்தைக்

கடைந் தெடுத் துண்டால் சாவமாட்டீர் என்றுரைத்து அசுரரையுஞ் சாமோபாயத்தால் அழைப்பித்துச் சென்று, சந்திரனை அடைதாணாக்கி, மேருமலைக்குக் கீழ்த்திசைக்க ணுள்ள வெண்ணிற மந்தர மலையை மத்தாக நட்டு, காசிப முனிக்குக் கத்துரு வயிற்றிற் பிறந்த வாசுகிப் பாம்பினைக் கயிறாகச் சுற்றி, தேவர்களை யதன வாலினும் அசுரர்களைத் தலையினும் பிடிப்பித்துக் கடைவித்தனர். மந்தரமலை தாங்குவோ ரின்மையால சரிந்து ஆழ, காரணக் கடவுள் பாற்கடலின அகலத்திற்கும் ஆழத்திற்கும், மந்தரமலையின் அகலம் நீளம் டாரங்களுக்கும் தக்கபடியே ஓர் கூர்ம (ஆமை) ருபமெடுத்து அது ஆழ்ந்து போகாமல் தம்முதுகில் வைத்தும், மேலுபோகாமலும் பக்கத்திற சரியாமலும் ஆயிரங் கைகள் கொண்டு உச்சியிலுறுத்தியும், பக்கத்திற் பற்றியும், வாசுகியின உடல வருத்தங் வண்ணரு சத்தியைக் கொடுத்தும், அதன பெருமூச்சினாலுஞ் சுவாசத்தினாலும் இளைத்தபர்களுக்கு அசுரர் தேவர்கட்கு அவைகளை மாற்றியுங் கடைவித்தனர் பின்னருஞ் சோகமுறத் தாமவேறு உருவெடுத்துக் கடைந்தனர் அங்ஙனமாக முதலில. முகடி (மூதேவி) தோனறினள். அவளை வேதசிவாகம வொழுக்கமில்லாத பாஷண்டர்களிடத்தும் பாதகரிடத்தும் மற்றை யசுத்தமுள்ள விடங்களினும் அமாவாயென அவள் கழுதையிலேறி, காகக்கொடிபிடித்துத் துடைப்பமாகியபடைதாங்கி, துடபிரமன் எனனும் கலிபுருடனைக் கணவனாகக் கொண்டு சொலலியவா றுற்றனள். உச்சைச்சிரவம் எனனுங் குதிரையும், சந்தானம் அரிசந்தனம மந்தாரம் பாரிசாதம் கற்பகம் எனனும் பஞ்சதருக்களும், காமதேனு, சிந்தாமணி, சங்கநிதி, பதுமநிதிகளுந் தோனறின அவைகளைச் சுவர்க்கத்தில வைக்குமாறு இந்திரற் குதவினர். பின்னர்க் கௌத்துவ ரத்தினந் தோனறிற்று அதனைத் தம்மார்பிற் பூண்டனர். அதன்பின்னர் அறுபதுகோடி யரம்பையர் பிறக்கச் சுவர்க்கத்தில் வசிக்குமாறு விடுத்தனர். வாருணி யெனனுஞ் சுராதோன்ற அதனை வருணற் குதவினர் அதன் பின்னர்ச் சந்திரனறோன்ற அண்டத்தி லமருமா றிருத்தினர் அதன்பின்னர்க் கண்டவர் யாவராலும் விரும்பபபடுந் தன்மையுடையளாய், அதிரூபசுந்தரியாய்த் தாமரைப் புட்பங்களைக் கையிற் றாங்கிக்கொண்டு செந்தாமரை யாசனியாய்த் திருவெனகின்ற சீதேவி வெளிப்பட்டாள் அவ்வம்மையாரைத் தமமார்பினிடத்து இருத்திப பொலிவுற வைத்தனர் அதன் பின்னர்ப் பலசஞ்சீவனிகளுங், கொடிகளுந் தோனற, நானகு புயங்களையுடைய சீவந்தயாநிதியாகிய தன்வந்திரிமுனிவர் கையினகண அமிர்தந் தாங்கி வெளிப்பட்டார் அவ்வமிர்தத்தை வாங்கித் திருமால் மோகினி ருபங்கொண்டு அசுரரை யிறக்குமபடி செய்து தேவர்களுக் கீந்தனர் என்பதாம. (கஉ)

அனனோன் மாயைப் படாம்புதைப்ப வண்ண லயிரா வதப்பாகன்
றனனோ டமரா நாரதனே முதல முனிவா தாமரைக்கண
முனனோன மருங்கி னினிதிருக்கு முளரித் திருவை யுணராம
லினனோள் யாவ ளெனவுலக மயின்றோ னிதனை யியம்புவான.

(இ-ள்.) அண்ணல அயிராவதம பாகன் ஓடு அமரர்=பெருமையிற் சிறந்த ஐராவதமென்னும் யானையி லேறுகின்ற இந்திரனுந் தேவர்களும், நாரதனே முதல முனிவர்=நாரதனை முதலாகவுள்ள இருடிகளும், அன்னோன் மாயை படாம புதைபப=அத் திருமாலின் மாயா சத்தியாகிய திரையானது மறைகக அதனால், தாமரை கண் முன்னோன் மருங்கின்=தாமரை மலராகிய விழியினையுடைய விட்டுணுவின் மார்பிலே, இனிது இருக்கும் முளரி திருவை உணராமல்=சிறப்புடன் வீற்றிருக்கின்ற செந்தாமரை யாசனியாகிய திருமகள் இவள் என்று அறியாதவர்களாய், இன்னோள் யாவள் என=ஐயனே ! இத் தேவி யாவள் என்று கேட்குதலும், உலகம் அயின்றோன் இதனை இயம்புவான் = உலகத்தை யுண்ட திருமால் பின்வருமாறு சொல்வா ராயினர்.

தன்-சாரியை விட்டுணுமூர்த்தி மாயையினைப் புரியுங் காரணத்தால் மாயன் எனப் பெயர் கொண்டமை காண்க. ஆன்மாவாகிய தன்னையும், பதியையும் அறியவொட்டாது தடுத்து மறைத்தற்கண் திரைச்சீலை போலுதலின் மாயையினைப் படாம் என்றான். அதனை "தெய்வத் திருவருள் கைவந்து கிடைத்தலின்-மாயப் படலங் கீறித் தூய-ஞான கட்-னம் பெற்றனன்,, எனப் **பதினோராந்திருமுறையினும்,** "குன்றாத மூவுருவா யருவாய் ஞானக் கொழுந்தாகி யறுசமயக் கூத்துமாடி - நின்றாயே மாயையெனுந் திரையை நீக்கி நின்னை யாரறியவல்லார்,, எனத் **தாயுமான சுவாமிகள் பாடலினும்** கூறப்பட்டமை யாற் காண்க. நாரதன் - பிரம புத்திரர். பஞ்சபாரதீயம் என்னும் இசைத்தமிழ் நூலை யியற்றினவர் இவரே நாரம்=தத்துவ ஞானத்தை, தன்=உபதேசிப்பவன் எனப்பொருள் காண்க. ஏகாரம் பிரிநிலை இந்திரன் தேவர்களுக்குத் தலைவனா யிருத்தலானும், முனிவர்களுள் நாரதர் தாம் அறிந்த நவ்வோர் விசேடங்களையும் உலகர்களுக்கு ஆங்காங்குச் சென்று அறிவித்தற் கண் வல்லவர் ஆதலானும், அளவில்லாத தேவ முனிவ கூட்டங்களுள் இந்திரனையும் நாரதனையும் எடுத்து விதந்ததெனக வரும் அத்தியாயங்க டோறும் கூறப்பட்ட வற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாம். (௧௩)

> சங்கொடு நேமி கிள்ளை தாதவிழ் கமலந் தண்போ
> தங்கையோர் நான்கி னேந்தி யாயிரம் பசும்பொற் றோட்டுப்
> பங்கய மலரின் வைகும் பைந்தொடி யிவளே பார்க்கி
> னங்கணமா ஞால மாதி யுலகெலா மடைவி னீன்றாள்.

(இ-ள்) இவள்-இத்தேவியாகிய வள், ஓர் நான்கு அங்கையின்=நான்காகிய கைகளின் கண்ணும், சங்கொடு நேமி கிள்ளை தாது அவிழ் தண் கமலப்போது ஏந்தி=சங்கு சக்கரம் கிளி மகரந்தம் பரவப்பெற்று விரிந்துள்ள குளிர்மையாகிய தாமரை பூ என்னு நான்கனையும் தாங்கி, பசும்பொன் ஆயிரம் தோடு பங்கயம் மலரின்வைகும் = பசிய பொன் போன்ற ஆயிர மிதழ்களையுடைய செந்தாமரை மலர் ஆசனத்து இருக்கின்ற, பை தொடி=பசிய வளையலை யணிந்த இலக்குமி தேவியேயாம், பார்க்கின்=இன்னும் ஆராயுமிடத்து, அங்கண் மா ஞாலம் ஆதி உலகு எல்லாம்= இடமகன்ற பெரியபூமி முதலிய உலகங்க ளெல்லாவற்றையும், அடைவின் ஈன்றாள் இவளே=முறைமுறையாகத் தோற்றுவித்த சிவசத்தியின் கூறாய் நிற்பவளும் இவளேயாம்

தேவர்களே! முனிவர்களே! இவள் நான்கு கைகளினுஞ் சங்கு முதலிய நான்கையுந் தாங்கி, சகத்திர விதழ்க் கமலாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற இலக்குமி தேவியேயாகும் இன்னும் ஆராய்ந் துணரக்கின் உலக மாதாவாகிய சிவசத்தியின் கூறாய் நிற்பவளுமாம்.

இலக்குமிதேவி சிவசத்தியின் கூறுளொன றென்பதனை **இப்புராணம் பார்வதி தோற்ற முறைத்த வத்தியாயத்தில்** "பெண்ணொரு பாதியாய பிரித்த கூற்றினை-யெண்ணறு சத்தியா வியற்றி னனவர்-கண்ணெழுக குறுமெழிற கமலையாதியா-மொண்ணுதன மகளிரொன் றனாகக லாயினா,, என்று கூறப்பட்டதனால் பெண்பாதியை அநேக சத்திகளாகச் செய்தனா எனவும், அவற்றுள் இலக்குமி தேவியும ஒருசத்தி யென்றமையானும், பராசத்தி யொன்றே சுத்தசிவசோதி மத்திய நிஷ்கள நிருத்தசிவம் அதிக்கராந்த விந்துக அநதிக்கிராந்த விந்துக பரசிவமாய் நினற காலத்து, அதிகக்கிராந்த அநதிக்கிராந்த விந்துக பராசத்திக ளாகியும், சதாசிவத்திற்கு மனோன்மணியாகியும், மகேசுரர்க்கு மகேசுவரியாகியும், உருத்திராய காலத்து உமையாகவும, திருமாலாய் நின்ற காலத்து மகாலக்குமியாகியும் நிற்குமென "சத்தியாய் விந்துச் சத்தியாய் மனோன்மணி தானாகி - யொத்துறு மகேசையாகி யுமைதிரு வாணி யாகி வைத்துறுஞ் சிவாதிக் கிங்ஙனொருஞ்சத்தி யொருத்தி

யாகு மெத்திற னின்று வீச னத்திற மவளு மிற்பள். ,, என்ற சிவஞான சித்தியார்ச் செய்யுளானுங் காண்க. ஈண்டுக் கூறிய இலக்குமி சத்தி சிவசத்தியின் காற்பனிக பேத தேசியாய சத்தியெனக் கூறுவாருமுளர். இவளுலக மீன்றமை நவோபத முறைமையாற் காண்க. (௧௪)

பொறிவரிச் சுரும்புண் டாடுந் தாமரைப் பொகுட்டின் மேய
விறைவனே முதல தேவ ரீங்கிவள் புணர்க்கு மாயைச்
சிறையிடைப் படுந ரல்லாற் றீர்குந ரில்லை யென்ன
வுறிதட வந்து வெண்ணெ யுண்டசெங் கமலம் விண்டான்.

(இ-ள்) ஈங்கு இவள் புணர்க்கும் மாயை சிறை இடை=இவ்விடத்துள்ள இத்தேவியாற் செய்யப்படுகின்ற மாயையாகிய பந்தத்தினிடத்து, பொறி வரி சுரும்பு உண்டு ஆடும்=புள்ளிகளையுடைய இசைபாடும் வண்டுகள் தேனைப் பருகிக் களிப்பா லாடுகின்ற, தாமரைப் பொகுட்டில் மேய இறைவனே முதல தேவர்=தாமரைக் கொட்டையாகிய வீட்டின்கண்ணிருக்கும் பிரமனை முதலாகவுள்ள தேவர்களும், படுநர் அல்லால் = அகப்பட்டுழலுவாரல்லாமல், தீர்குநர் இல்லை என்ன=அதினின்றும் விடுபட்டவர்கள் இல்லையென்று, உறி தடவந்து வெண்ணெய் உண்ட=இடைச்சியர்களின் உறியை யெட்டிப் பிடித்து நவநீதத்தை யள்ளியுண்ட, செங்கமலம் விண்டான்=சிவந்த தாமரை மலர்போலுந் திருவாய் மலர்ந் துரைத்தார்.

தேவரும் என்பதன்கண் உயர்வு சிறப்பும்மை தொக்கது. சுரும்பு = பொறிவண்டு. வண்டுகள், தேன் சுரும்பு வண்டு ஞிமிறு என நான்கு வகைப்படும் அவற்றுள், முன்னிரு சாதி நறுகந்தத்திலும், பின்னிரு சாதி நறுகந்தம் துர்க்கந்தம் என்னு மிரண்டினும் மொய்க்கும் என்பர் நச்சினார்க்கினியர். வண்டு நால்வகைப்படுதலை, **நைடதம் - நாட்டுப்படலத்தில்** "தூங்கிசை வண்டுந் தேனுஞ் சுரும்பொடு ஞிமிறும் பாடத் தேங்கமழ் சோலை தோறுஞ் சிறைவிரித் தாடு மாதோ ,, என்று இந்நூலாசிரியன் கூறினமையானும், அவற்றுள் சுரும்பு சிறந்தது என்பதனை, **சீவகசிந்தாமணி காந்தருவதத்தையா ரிலம்பகத்தில்** "மங்கை நலவர் கண்ணு மனமும்போன் - றெங்கு நாடி யிடறுஞ் சுரும்புகாள் - வண்டு காண்மகிழ் தேனினங் காண்மது - வுண்டு தேக்கிடு மொண்ஞிமி றீட்டங்காள் ,, என்று திருத்தக்கதேவர் கூறலானுங் காண்க. செங்கமலம் என்பது பொருளாகுபெயராய் மலரை யுணர்த்த, அது வாயினை யுணர்த்தி நிற்றலின் இருமடி யாகுபெயர். படுநர் தீர்குநர் இவற்றின்கண், ந்-பெயரிடைநிலை. தீர்குநர் என்பது தீர் என்னுந் தன்வினை பிறவினைகட்குப் பொதுவாய் வந்த உரிச்சொல் லடியாகப் பிறந்த பெயர். தீர்தல்=விட்டுநீங்குதல், விடுவித்தலுமாம். "தீர்தலுந் தீர்த்தலும் விடற்பொருட் டாகும். ,, என்றார் ஆசிரியர் **தொல்காப்பியனாரும்.** (௧௫)

ஈங்கிவள் புணர்க்கு மாயைக் கடல்கடந் தேறி னோர்கள்
யாங்குள ரிசைத்தி யென்ன விளைநறக் காதை முன்னந்
தீங்கற வென்பாற் கேட்டோர் மறையவா திலகன யாக்கு
நீங்கரு மாயை நீங்கிச் சிவனடி நீழல் சேர்ந்தான்.

(இ-ள்.) ஈங்கு இவள் புணர்க்கும் = (கூர்ம ரூபமாகிய அண்ணலே!) இவ்விடத்து விளங்கும் இத்தேவியாற் செய்யப் படுகின்ற, மாயை கடல் கடந்து ஏறினோர்கள் யாங்கு உளர்=மாயையாகிய சமுத்திரத்தை நீந்திக் கதியாகிய கரையேறினோர் எவ்விடத் தாயினு

மிருக்கின்றனரோ, இசைத்தி என்ன=அவரைக் கூறுவீராக என்று (இந்திரன் முதலினோர்) பிரார்த்திக்க, ஓர் மறையவர் திலகன்=ஒரு வேதியர் குலதிலகனானவன், முன்னம் இன்ன நல் கதை=முன்னாக்காலத்திலே இந்த நன்மையைக் கொடுக்கும் புராண கதையை, தீங்கு அற எனபால் கேட்டு=குற்ற மில்லாமல் என்னிடத்தினின்றுங் கேட்டறிந்து, சிவன் அடி நீழல சேர்ந்தான = சிவபெருமானது திருவடி நீழலாகிய முத்திக் கரையை யடைந்தான்

இத்தேவியின் மாயைக் கடலைக் கடந்து முத்திக்கரை சேர்ந்தாருளரோற் கூற வேண்டுமென்று இந்திராதி தேவரும் முனிவர்களும் பிரார்த்திக்க, கூர்மமாய் நின்றருளிய திருமாலானவர் முற்காலத்தில் ஓர் பிராமணன் என்னிடத்து இக்கூர்ம புராணத்தைக் கேட்டு இவளது மாயைக் கடலைக் கடந்து சிவனடியாகிய முத்திக கரைசேர்ந்தான் என்றார் என்பதாம். மாயை ஆயிரஞ் சத்திகளை யுடைத்தாதலால கடல எனப்பட்டது.

முன்னாக் காலம் என்றது ஏழாவது மநுவாகிய வைவச்சுதமநுவின் அரசாட்சிக் காலத்தின் மத்தியில எனக. புராணத்தினைத் தீங்கறக் கேட்டலாவது சந்தேக விபரீதமயககமின்றி யன்புடன கேட்டல. அதனை உபதேச காண்டம் பிரமோத்தர காண்டங்களிற காண்க. (௧௬)

ஆயநான மறையோன முனனைப் பவத்தினி லாழி சூழ்ந்த
மாயிரு ஞாலங் காக்கும வழுதியா குலத்திற் றோனறல்
பாயொளிப பரிதி வைவே லிந்திரத் துய்மமன பைந்தாரச்
சேயனு னெனது தொணடிற சிமிழ்ப்புறு மனத்த னானன்.

(இ-ள்.) ஆய நால் மறையோன=அவ்வாறாய நான்கு வேதங்களையும் உணர்ந்த அந்தணன் (யாவனெனில்), முன்னை பவத்தினில=முற்பிறப்பில, ஆழி சூழ்நத மா இருஞாலம் காக்கும = கடலாற சூழப்பட்டுள்ள சிறப்பாகிய பெரிய நிலவுலகத்தைப பரிபாலனஞ் செய்த, வழுதியர் குலத்தின தோனறல=பாணடியா குலத் தோனறலும, பை தார் சேய் அன்னான்=பசிய கடபப மலர்மாலையை யணிந்த குமாரககடவுளை யொத்தவனும் ஆகிய, பாய் ஒளி பரிதிவை வேல் இந்திரத் துய்மமன்=பரந்த கிரணங்களை யுடைய சூரியனைப் போன்ற கூர்மை கொண்ட வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய இநதிரத் துய்மமன் எனனும் அரசனேயாம், எனது தொணடில சிமிழப்பு உறும் மனத்தன ஆனான்=(அவ்வரசன) எனது பணிகளினாற் கட்டுப்பட்ட மனத்தை யுடையவனாயினான

முன்னை ஐ, சாரியை. ஆழி=ஆழத்தை யுடையது மாயிரு எனபது "வந்திருந்த வண்ணமே யண்ணல் கோயில வண்ணமே,, எனறதில, கோயில போல நின்றது. அங்ஙனம் ஆகார ஈறு யகர உடம்படுமெய் பெறுதலை "இளந்த வலல செயயுளுட் டிரிகவும்-வழங்கியன் மருங்கின் மருவொடு திரிகவும் - விளம்பிய வியற்கையின் வேறுபடத் தோன்றின்-வழங்கியன் மருங்கி னுணர்ந்தன ரொழுக்க-னன்மதி நாட்டத் தென்மனார் புலவர். ,,என்ற **தொல்காப்பியப்** புறனடைவிதியாற் கொள்க. இந்திரத் துய்மமன் என்னும் பாண்டிய அரசன் பதுமகற்பத்து முதலாவது மநுவாகிய சுவாயம்புவின் எட்டாவது வழித்தோன்றலென்றறிக. தோன்றல் = மனிதர்கள் யாவரினும் பெருமையாகத் தோன்றுதலை யுடையவன். சேய்=செந்நிற முடையவன். அன்னான்-தொகுத்தல் விகாரம். கட்டுப்பட்ட மனமாவது விடயங்களி லுழலாது நன்னெறி யுற்ற வுள்ளம். இவ்வரசனை இந்திரத்யும்நன் என்றுங் கூறுவர். (௧௭)

அத்தகை வழுதி யெனபா லடைவினிப் புராணங் கேட்டு
முத்தக முரிஞ்சு கொமமை முகிழ்முலைக் கிடபபா னல்குந
தத்துவங் கடந்த ஞானந் தனிப்பொருள் பதந்திற் சேர்வான்
சித்தமா லுற்ற தெவ்வனத் தெருளுற வணங்கிச் சொன்னான்.

(இ-ள்) அத்தகை வழுதி=அந்தத் தகுதியையுடைய இந்திரத்துய்ம்ம பாண்டியனானவன், இப் புராணம் என்பால அடைவின் கேட்டு=இக்கூடம புராணத்தை யென்னிடத்தில முறையாகக் கேட்டறிந்தமையால, தெருள் உற = ஞானத் தெளிவுபொருந்த, முத்தம் உரிஞ்சு அகம் முகிழ் கொம்மை முலைக்கு = முத்து மாலையைப் பூணுதலால் உரோஞ்சப் பெற்ற உள்ளிடத்தைக் கொண்ட அரும்பு போன்ற இளமையாகிய தனங்களையுடைய உமா தேவிக்கு, இடம் பால நல்கும் = இடப் பாகத்தைக் கொடுத்தருளிய, தத்துவம் கடந்த ஞானம் தனி பொருள் பதத்தில்=தத்துவங்களை யெல்லாங் கடந்த ஞான மயமாகிய ஒப்பற்ற சிவ பெருமானது திருவடிககளை, சேர்வான சித்தம் மால் உற்றது என்ன=அடைதற் குரிய ஞானம்படி என்மனம் மோகிக்கின்றது என்று, வணங்கி சொன்னான்=பணிந்து சொன்னான்.

அடைவாவது – சிரவணம், மனனம், நிதித்தியாசனமாம். சிரவணமாவது கேட்டல் மனனமாவது கேட்டவற்றைச் சிந்தித்தல் நிதித்தியாசனமாவது சிந்தித்தவற்றைந் தெளிதலாம் முகிழ் முலை–உவமத் தொகை. புறத்துப் பிறந்த அன் மொழித் தொகை. மனமுதற் சிவமீறு வுள்ள தத்துவக் கூறாக வெல்லாம் ஞேயப் பொருளா யடங்கலானும், ஞேயஞ் சடமாகலானும் அவை யல்லவாகிக் கடந்த பொருள் எனபான் "தத்துவங் கடந்த,, என்றும், ஆன்மாவுஞ் சித்துருவாயினுந் தன்னைத் தானறியாக் கட்புலன போலத் தன்னைத் தானறியாமையானும், அறிவிக்க அறியுஞ் சித்தாகலானும், அப்பரம் பொருளே முற்றுணர் வுடையது என்பான் "ஞானம்,, என்றும், அதுவே யொப்புயர் வின்றி விளங்குவது எனபான் "தனிப்பொருள்,, என்றுங் கூறினான் (கஅ)

வருபிறப் பதனி லிம்மைப் பெயரொடு மம்மா நீங்கிப்
தெருளினமுற் பவங்க ளங்கை நெல்லியிற் றெளிந்து தோன்ற
விருபிறப் பாளனாகி யெனனுழைப் போந்தி யார்க்கும்
கருதரு ஞானம யாவுந் துகளறக் கற்ற பின்னர்.

(இ-ள்) இம்மை பெயரொடு மம்மா நீங்கி=அரசனே இப்பிறப்பி லடைந்த நாம ரூபத்துடனே அஞ்ஞானமும் அகலப் பெற்று, வரு பிறப்பு அதனில=அடுத்த பிறப்பிலே, இருபிறப்பாளன் ஆகி=பிராமணனாய்ப் பிறந்து, தெருளில=ஞானத் தெளிவினால், முன பவங்கள் அங்கை நெல்லியின தெளிந்து தோன்ற=பூர்வ சனனங்களின் றன்மைகள் உள்ளங்கையி னெல்லிக் கனிபோலத் தெளிவாக விளங்க, என் உழை போந்து=என்னிடத்தில் வந்து, யார்க்கும் கருத அரு ஞானம்=எவர்களுக்கும் நினைத்தற்கும் அரிய ஞானப் பொருளு நூல்களை யெல்லாம், துகள் அற கற்ற பின்னர்=குற்ற நீங்கக் கற்றபின்பு.

இதுமுதல் இரு செய்யுள் குளகம். உம்மை என்பது கழிந்த பிறப்பிற்கும், அம்மை என்பது வருபிறப்பிற்கும் பெயராகலால், இம்மை எனபதற்கு இப்பிறப்பு என்று பொருள். பிராமணர்க்கு இருபிறப்பாவது உபநயனத்தின்முன் ஒருபிறப்பும் பின் ஒரு பிறப்புமாம். அகங்கை என்பது அங்கையென விகாரப்பட்டு நின்றது. (கக)

கலிவிருத்தம்.

வைவச்சுத மந்தர மகலவுற் றுழி மன்னு
வெவ்வக டெனுமாணவ மகலத்துவ ரிலவங்
கொவ்வைக்கனி நிகர்வாயுமை பங்கிற்றிகழ் குழகன்
றெய்வக்கம லச்சேவடி சென்றெய்துவை யன்றே.

(இ-ள்.) மன்னு=அரசனே, வைவச்சுத மந்தரம் அகல் உற்றுழி=வைவச்சுத மனுவரசனின் ஆயுட்காலம் நீங்கும் அப்பொழுதே, எவ்வம் கடல் இடும் ஆணவம் அகல=பிறவித் துன்பமாகிய சமுத்திரத்தில் விழுத்துகின்ற மூலமலத்தின் வலியானது நின்னை விட்டுக்கெட, துவர் இலவம் கொவ்வை கனி நிகர் வாய=பவளத் துண்டினையும் இலவ மலரையும் கோவைப் பழத்தையும் போன்ற வாயினையுடைய, உமை பங்கின் திகழ் குழகன்=உமாதேவியை யொருபாகமாகவுடைய சிவபெருமானது, தெய்வக கமலம் சேவடி சென்று எய்துவை=தெய்வத் தன்மையுள்ள தாமரைமலர் போன்ற செவ்விய திருவடியிற் பொருந்தக் கடவாய.

அரசனே! வைவச்சுத மனுவந்தரம் முடிந்த பின்னர் நின்னை அநாதியே பந்தித்த ஆணவ மலத்தின் வலிமை கெட, சிவபெருமானது திருவடியின் கீழ் இனிது அமர்தலாகிய அத்துவித முத்தியை யடைவாய் என்பதாம்.

அன்று ஏ-அசை நிலைகள் வைவச்சுதமநு என்பவன் கன்னிமாத ரவியெனப்படும் விவச்சுவான் என்னுஞ் சூரியனது குமாரனும் சிராத்த தேவன் எனவும் பெயர் பெறுவன். பதினான்கு மநுக்களுள் இவன் ஏழாவது மநு ஒரு மநுவரசனின் அந்தரமாவது எழுபத்தொரு மகாயுகங் கொண்ட காலம் அஃதாவது தேவவருடம் எட்டிலக்கத் தைம்பத்திரண்டாயிரமும், மானுட வருடம் முப்பது கோடியே யறுபத்தேழிலக்கத் திருபதினாயிரமுமாம். ஆணவ மலமென்பது ஒன்றே யாகலின் அதுவே மறைத்து நீங்கு மென்னின், ஒருவன் முத்தனாய காலத்து எல்லோரும் முத்தராக வேண்டு மாதலால் அவரவரை மறைத்து முறைமையிற் பரிபக்கும்வர நீங்கிக் கெடுவது அம்மலத்தின் சத்திகளே யென்றுணர்க முத்தியினும் மும்முதலு முண்டென்று கூறலான் ஆணவமலம் அக்காலத்து வறுத்த வித்துப் போலுளதாம் என்பது சித்தாந்தம். குழகன=இளமையுடையவன், அழகுடையவன் பவளம் செந்நிறத்திற்கும், கோவைக் கனி அதனோடு மென்மைக்கும், இலவம்பூ வாயினின்று வரும் வாசனைக்கும் ஒத்த வென்க. (௨௦)

அந்நாள்வரு காறுஞ்சுட ரவிர்வெண்மதி மரபிற்
றென்னுமணி முடிமன்னவ ரிறைதந்தடி பரவப்
பைந்நாக மிசைத்தங்கிய பாரேழு மளிப்பா
யென்னவுரை செயத்தொழு தெழினமாநகர் புக்கான்.

(இ-ள்) சுடர் அவிர் வெள் மதி மரபின் தென்னு=ஒளி விளங்கா நின்ற வெள்ளிய சந்திர குலத்துதித்த இந்திரத்துய்ம்ம பாண்டியனே, அ நாள் வருகாறும்=மேற் கூறிய நாள்முடிவு வரும் வரையும், மணி முடி மன்னவர்=இரத்தினங்கள் அழுத்திச் செய்யப்பட்ட கிரீடத்தையுடைய அரசர்கள், இறை தந்து அடி பரவ=இறை கொடுத்து நின்பாதங்களை வணங்கித்துதிக்க, பை நாகம் மிசை தங்கிய பார் ஏழும் = படமுடியை யுடைய ஆதிசேடனிற் பொருந்த பூமியேழினையும், அளிப்பாய் என்ன உரைசெய்ய=உயயுங்

படி காக்கக்கடவாய் என்று யான் கூற, தொழுது எழில் பா நகர் புக்கான்= (அவனை வணங்கி அழகிய பெரிய தனனகரத்தை யடைந்தான்.

பார்=பார்க்கப்படுவது, பெருமையை யுடையது பாரேழும் என்றது, சப்புத்தீவு, சாகத்தீவு, குசைத்தீவு, கிரவுஞ்சத் தீவு, கோமேதகத் தீவு, புட்கரத் தீவு, சான்மலித் தீவு என்பனவாம். மேலேழுலகம் கீழேழுலக மெனின் இவ்வாசற்கும், பார் என்ற பதப் பிரயோகத்திற்கும் பொருந்தாமை யறிக "மன்னவா இறை நாளு ஆடி பரவ,, என்றதனால், பகைஞர் பொருளும் இறைப்பொருளும் குறைவு செய்வோரை யொறுக்கும் பொருளும் ஆகிய மறநிலைப் பொருளியலும், இதறகினமாய அறநிலைப்பொருளியலும், நிரைமீட்டல் முதலிய மறநிலை யறத்தினியலும், "அளிப்பாய்,, என்றதனால், நால்வகை வருணத்தாரும் ஆச்சிரமத்தாரும் தந்தம ஒழுக்கங்களினின்றும் தவறாது நிலைபெறப் பாதுகாத்தலாய அறநிலை யறத்தினியலுமாகிய நால வகை யரசியலுங் கொள்க (௰க)

உலகம்பொது வற நான்முறை யோராழி செலுத்தி
யலகில்லன பரிமாமக மறையின்வழி யாற்றி
நிலவும்புக ழேழேழினொ டேழுஞ்செல நிறுவிக்
கலையின்கடல் கரைகண்டவன் வாழ்நாள்கரை கண்டான்.

(இ-ள்) கலையின் கடல் கரை கண்டவன்=வித்தைகளாகிய சமுத்திரத்தின் கரையைக் கண்டவனாகிய இந்திரத்துய்ம்மன் என்பவன், உலகம் பொது அற=உலகத்தைப் பொது வில்லாமல், நான் முறை ஓர் ஆழி செலுத்தி=அரசநூலின்படி ஏக சக்கிராதிபதியாகத் துரைத்தனஞ் செய்து, அலகு இல்லன பரிமா மகம் = அளவில்லாதன வாகிய அசுவமேத யாகத்தை, மறையின் வழி ஆற்றி=வேதவிதிப்படி செய்து முடித்து, நிலவும் புகழ் ஏழினொடு ஏழு உலகும் செல நிறுவி=அழியாது விளங்கும் கீர்த்தியைப் பதினான்குலகமும் பரவும்படி நிறுத்தி, வாழ்நாள் கரை கண்டான்=தன் ஆயுளாகிய கரையையும் கண்டான்

இந்திரத்துய்ம்மன் உலகத்தைத் தனியாக ஆண்டு, யாகங்களையுஞ் செய்து, புகழ் நிறுவிப் பூதவுடம்பை விட்டனன் என்பதாம். அலகில்லன—வினைமுற்று வினையெச்சமாய் நின்றது. பதினான்குலக மாவது கீழ் ஏழுலகமும் மேல் ஏழுலகமுமாம். (௰உ)

தோலாவிறன் முடியோனுயிர் தொலைவுற்றபி னெறிநீர்ப்
பாலாழி யுடுத்தோங்கிய படர்தீவினி லெய்தி
மாலேயென்ன வைகுண்ட நகர்ப்போக மகிழ்ந்தே
மேலாமரு மறையோர்குல மேம்பாடுற வுதித்தான்.

(இ-ள்.) தோலாத விறல் முடியோன் = தோல்வி யடையாத வீரத்தை யுடைய கிரீடாதிபதி யாகிய இந்திரத்துய்ம்மன் என்பவன், உயிர் தொலைவு உற்றபின்=உயிர் நீங்கிய பின்பு, எறி நீர் பால் ஆழி உடுத்து ஓங்கிய = திரைகளை வீசுகின்ற நீர்மிக்க பாற்கடலாற் சூழப்பட்டுயர்ந்த,படர் தீவினில் எய்தி=பரந்த சுவேதத் தீவினிடத்துச் சென்று,மாலே என=திருமாலைப் போல, வைகுண்டம் நகர் போகம் மகிழ்ந்து=வைகுண்ட நகரின்கண் அநுபவிக்கும் போகங்கள் போல எல்லாவற்றையும் அநுபவித்து, (அதன் பின்னர்) மேல் ஆம் அரு மறையோர் குலம் மேம்பாடு உற உதித்தான்=மேன்மை யாகிய அரிய வேதாகமங்களில் வல்ல பிராமணகுலமானது பெருமையுறும்படி பிறந்தான்.

இந்திரத்துய்மனை இறந்தபின், சுவேதத் தீவினைக்கண் சென்று திருமாலின் உருவம் பெற்று அங்குள்ள போகங்களை யெல்லாம் அநுபவித்து முடிந்தவுடன், மீட்டும் உலகத்தில் வந்து பிராமணனாய்ப் பிறந்தான் என்பதாம்.

சுவேதத் தீவானது அசுவமேதம் இராசசூயம் விச்சுவசித்து பிரமமேதம் பிர மேதம் பவுத்திர மேதம் பசுபந்த முதலிய யாகங்களும், திருமால் வழிபாடு, சிவசம்பந்தத்தை யடைய வேண்டுமெனனும் இச்சை முதலியவும் ஆகிய புண்ணியங்களை யுள்ளவர்கள் இன்பத்தை யநுபவித்தற்கு இடமாயுள்ளது. அது சந்திரனைப்போன்ற வெண்ணிற மயமாய், ஆதியரிவஞ்சம் முதலிய போகபூமி யாதிஞல் சுவர்க்கலோகம் மேரு வதி முதலிய பதவிகளிலுஞ் சிறந்துள்ள போகப் பொருள்கள் அளவின்றி நிறையப் பெற்று, சூரியனொளி மயமான பலதானங்களையு முடையது. இதன்கண் இருப்பாரியாரும் சந்திரனைப்போன்ற வெண்ணிறமுடையராய், நோய், துன்பம், மூப்பு, துயில், நரை, திரை முதலிய வின்றி, குற்றம் நீங்கிய மனத்தராய், வேதாகம உபநிடதங்களை யாராய்ந்து சிவமே மெய்ப்பொருளெனக்கொண்டு அவனை யகோராத்திரம் தியானிப்பவர்கள். அன்றியும் சீதரமூர்த்தி போலப் பஞ்சாயுதங்களைத் தாங்கி, கௌத்துவ ரத்தினம் பூண்டு, சிவற்சம் என்னு மறுப் பொருந்திய மார்போடு அவர் உருவம் பெற்றுப் போகங்களை நுகர்வார். ஆகலின் இவனும் அவ்வாறு நுகர்ந்தான் எனக். வைகுண்ட நகரப் போகம் மகிழ்ந்து= சுவேதத் தீவினகணுள்ள நாராயணபுரம் என்னும் நகரிலுள்ள போகங்களை யெல்லாம் நுகர்ந்து, என்று பொருள் கொள்ளினுமாம். இவற்றின் விரிவுகளை இதனில், **பிலக்ஷமுதலிய தீவுகளினியற்கை யுணர்த்த அத்தியாயத்திற்** காண்க. நற்றவ ஞானஞ் சாரும் ஓர் பிள்ளை பிறக்குமாயின் அக்குலத்துதிக்கும் இருபத்தொரு தலைமுறைச் சந்ததியாரும் முத்தியடைவர் என்பது வேதமுறை யாகக்காதலின், மண்மேல் இந்திரத்துய்மனும் சிவஞானமடைந்து சிவசாயுச்சிய முத்தியை யடைதற்குத் தவஞ்செய்ய சாதியாகிய பிராமண குலத்திற் பிறந்தானாகலின் அக்குலத்தார்க்கும் பெருமை வந்ததென்பான் "மேலாம் அருமறையோர் குல மேம்பாடுற வுதித்தான்" என்று கூறினான். இதனை "மூவேழ் சுற்றமு முரணுறு நரகிடை யாழா மேயருளரசே போற்றி" என்று திருவாசகத்துத் திருவாய் மலர்ந்தருளியதனு னறிக. (௨௩)

அருமாமக முறுநற்பலனை விழையாதினி தாற்றி
வருநாளிலென னுருவாமொரு கலைவந்தெதிர் மன்னன்
இருதாண்மலர் பணியாமகிழ் வெய்தா வடையாளந்
திருமாலது நீயாரைகொ லெனமாதுரை செய்வாள்.

(இ-ள்) அருமாமகம் = (ஆகநனம் உற்பவித்த பிராமணன்) அருமையாகிய பெரிய யாகத்தை, உறு நல பலன் விழையாது = அதனால் வருகின்ற நன்மையாகிய பலனைப் பெற விரும்பாது, இனிது ஆற்றி வரும் நாளில் = இனிமையாகச் செய்து வருகின்ற காலத்தில் ஒருநாள், என உருவாம் ஒரு கலை = எனது வடிவாகிய சத்திகளுள் ஒரு சத்தியானது, எதிர்வந்து மன்னன் = அவனுக்கு எதிரே போய்ப் பிரசன்னமாக, மகிழ்வு எய்தா = அவன் களிப்படைந்து, மலர் இருதாள் பணியா = செந்தாமரை மலர்போலும் பாதங்களை வணங்கி, அடையாளம் திருமாலது = (அன்னையே நினது அடையாளங்கள் யாவும்) விட்டுணு பகவானது அடையாளங்கள்போ லிருக்கின்றன, நீ யார் கொல் என = நீ யாவளோ எனக்கு உரைத்தருள்வாய் என்று கூற, மாது உரைசெய்வாள் - அச் சத்தியானவள் சொல்லுவாளாயினாள்.

கொல் ஐயப்பொருளில் வந்தது. யாரை-இதில், ஐ சாரியை. எய்தா என்பது ஆகார வீற்று உடன்பாட்டு வினையெச்சம். அந்தணர்க்கு யாகஞ் சிறந்ததாகலின் ஒழுக்கந் தவ

றது செய்தான் என்றும், அவ் யாகத்தை யியற்றிய விடத்தும் அதற்குரிய பலனை விரும்பாது நிட்காமியமாக இயற்றினன் என்றுங் கொள்க. "வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது - வேண்டாமை வேண்ட வரும்" என்று நாயனார் அருளியதும் இக்கருத்தேயாம். (௨௪)

மன்றற்றுள வத்தாரபுனை மாயன்றனி மாயை
யென்றற்புத மொடுநீயென நினைவாயிறை யடியிற்
சென்றுற்றவர் மருளும்படி செய்யே னுயர் ஞானந்
தொன்றிற்சிவ னருளாலவ னடிநீழலி லுறைவாய்.

(இ-ள்) நீ என்னை = அந்தணனே நீ என்னை, மன்றல் துளவம் தாரபுனை மாயன் = வாசனை பொருந்திய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலினது, தனி மாயை என்று = ஒப்பற்ற மாயா சத்தி யென்று, அற்புதம் ஒடு நினைவாய் = ஆச்சரியந் தோடும் எண்ணக் கடவாய், இறை அடியில் சென்று உற்றவர் = சிவபெருமானது திருவடிஞானத்திற் பொருந்தி நிலைத்துள்ளாரை, மருளும்படி செய்யேன் = மயங்கும்படி செய்யமாட்டேன், (ஆகலால்) சிவன் அருளால் = சிவபெருமானது திருவருளினாலே, உயர் ஞானத்து ஒன்றின் = மேலாகிய அச்சிவஞானத்தில் நீயும் பொருந்தி நிலைத்தால், அவன் அடி நீழலில் உறைவாய் = சிவபெருமானது திருவடி நிழலில் உறைந்து வாழ்வாய்.

திருவடி ஞானம் எனினும், சிவஞானம், அருண்ஞானம், பரஞானம், அத்துவித ஞானம், சன்மார்க்கம், மெய்ஞ்ஞானம் எனினும் ஒக்கும். பசுபாச ஞானங்களால் இறைவனை யறிதல் கூடாமையானும், மெய்ஞ்ஞானத்துள்ளும் அபர ஞானங்களாலும் சாயுச்சியஞ் சார்தல் கூடாமையானும், உயர்ந்த ஞானமாகிய திருவடி ஞானத்தினால் முத்தியடைவாயாக என்றதாம். அக்கினித்தம்பஞ் செய்ய வல்லானுக்கு அக்கினி சுடாமையும், ஒளடத மந்திர முள்ளார்க்கு விடமேறாமையும் உண்மையாமாறு போலத் திருவடிஞானம் அடைந்தார்க்குச் சஞ்சித ஆகாமிய வினைகளோடு, சுபத்தும மந்தம் தீவிரம் என்னும் மூவகைத்தாய பிராரத்தவினையும் வாதிக்கமாட்டாவாக, மாயையும் வாதியாது என்றுணர்க. (௨௫)

எனலும்புவி புனறீவளி வெளியாயிவை யெய்தாத்
தனியோர்பொரு ளனையானறி வகைசாற்றுதி யென்ன
நினையும்படி யுலகுண்டரு ணெடுமால்சொலு மென்ன
வனையோனுட றடவந்தல மயிலன்பி னகன்றாள்.

(இ-ள்.) எனலும் = என்று மாயாசத்தி கூறுதலும், புவி புனல் தீ வளி வெளி ஆய = பிருதிவி அப்பு தேயு வாயு ஆகாயம் என்னும் பஞ்சபூதங்களாகியும், இவை எய்தாத = இவையாகவும் பெறாத, தனி ஓர் பொருள் தனை = ஒப்பற்ற ஏகமாயுள்ள பதிப்பொருளை, யான அறிவகை சாற்றுதி என்ன = சிறியேனாகிய யான தெரிந் தடையும் உபாயத்தை யுரைத்தருள வேண்டும் என்று அந்தணன் கேட்ப, அலர் மயில் = தாமரை மலரில் வாழும் மயில்போலுஞ் சாயலையுடைய மாயாசத்தி யானவள், நினையும் படி = (நீ அப்பொருளை யறிந்து) தியானிக்கின்ற வழியை, உலகு உண்டு அருள் நெடு மால் = உலகத்தினை விழுங்கி மீளவும் வெளிப்படுத்தி யருளும் நெடிய திருமால், சொல்லும் என்ன = உபதேசிக்கும் என்று கூறி, அன்பின் அனையோன் உடல் தடவந்து = அன்பினாலே யம்மறையவனது சரீரத்தினைத் தழுவி, அகன்றாள் = மறைந்து சென்றாள்.

பிருதிவி முதலாய பூதங்களாகியும், அவை யல்லவாகியும் இருக்கும் ஓர் தனிப்பொருள் என்றதனை "உலகெலா மாகி வேறா யுடனுமா யொளியா யோங்கி,, என்ற சிவஞான சித்தியார்ச் செய்யுளால் அறிக சாயலால் மயில் உவமான மாயிற்று. சாயல்=மென்மை. ()

புருவத்திடை யிருகண்கள் புகுத்திப்புல னைந்தும்
வெருவுற்றிடு விடயங்களி னெய்தாது விலக்கி
யருவத்துறு மான்மாவினை யான்மாவி னொடுக்கி
மருவுற்றிடு துளவோனடி மனனித்திடு போழ்தின.

(இ-ள்.) இருகண்கள் புருவத்து இடை புகுத்தி=(இந்திரத்துய்ம் னனுகிய வேதியன்) தன் இருகண்களையும் புருவங்களின் நடுவே செலுத்தி, ஐந்து புலனும் = பஞ்ச புலன்களையும், வெருவு உற்றிடு விடயங்களின் எய்தாது விலக்கி = பயப்படத் தக்க விடயங்களிலே போகாமற் றடுத்து, ஆன்மாவினை—சீவான்மாவை, அருவத்து உறும ஆன்மாவின் ஒடுக்கி= அந்தரியாமியாய் நிலவும் பரமான்மாவோடு இரண்டற வொடுக்கி, மரு உற்றிடு துளவோன் அடி=வாசனைபொருந்திய துழாய மாலையையுடைய நாரணக கடவுளின திருவடிகளை, மனனித்திடு போழ்தின்=தியானித்தது அககாலத்தே.

இதுமுதல் இருசெய்யுட்கள் குளகம். ஐமபுலன்களாவன—சுரோத்திரம், தொக்கு, சட்சு, சிங்குவை, ஆக்கிராணம எனபன இவற்றின விடயங்களாவன—சத்தம், பரிசம, ரூபம், இரசம், கந்தம் என்பனவாம. ஒற்றுமை நயத்தாற பதிப்பொருளுக்கு ஆன்ம சத்தத்தினை வேதாகமாதிகளிற் சிலவிடத்துக் கூறப்படுதலால, ஈண்டும பதியை ஆன்மா என்றதாம். ஏகானமவாதிகள ஆகிய மாயாவாதிகள் ஆன்மசத்தம பிரமம் ஒன்றற்கே யுரிய தென்று கூறலின், அதனை மறுத்துச் சைவசித்தாந்தபடி பசுவர்க்கத்திறகும் உரிய தென்று காட்டியவாறாம எனக (௨௭)

செந்தாமரை மலர்மாதிரு முலையானை திளைக்கு
மந்தாரக லத்தோனுயர் மறையோனெதி ரணுகக
கொந்தார்மலர் தூவாமொழி குழறுவிழி களியா
வெந்தாயென விருதாண்மலர் தொழவண்ண லிசைப்பான.

(இ-ள்) செம் தாமரை மலர் மாது=செந்தாமரைப பூவினகணிருக்கும் திருமகளினது, இரு முலை யானை திளைக்கும=இரணடு கொங்கைகளாகிய யானைகளும உழககப் பெறுகின்ற, அம் தார் அகலத்தோன=அழகிய மாலைபுனைந்த மார்பினையுடைய திருமால, உயர் மறையோன் எதிர் அணுக=பேனமையை யுடைய வேதியனுக்கு முன்னேதோனறி நிறக, எந்தாய என—எமது நநதையை யொத்த கடவுளே எழுந்தருளினேயோ என்று, மொழி குழறு=உரைகள் தடுமாற (துதித்து) விழி களியா=கண்களாற் கண்டு களிபபுற்று, மலர் இரு தாள் = தாமரை மலர்போன்ற இரு திருவடிகளினும, கொத்து ஆர் மலர் தூவா தொழ = கொத்துகளாக நிறைந்துள்ள புட்பங்களைச் சொரிந்து வணங்கிநிற்க, அண்ணல் இசைப்பான்=திருமால உபதேசிப்பா ராயினர்.

இச்சரித்திரத்தை இந்திரன்முதலிய தேவர்களும், நாரதர் முதலிய முனிவர்களுங் கேட்பச் சொல்லுகின்ற திருமாலே, தம்மைப் பிறன்போலப் படர்க்கையாக வைத்துக் கூறியது என்னெனின் மூர்த்தி பேதத்தா லென்க. தூவா குழறு களியா என்பன தூவி, குழறி, களித்து எனப் பொருள்படுதலால் செய்யா என்னும் உடன்பாட்டு இறந்தகால வினை யெச்சங்களாம். கொத்து-மெலித்தல் விகாரம். (௨௮)

கருதரு தத்துவம் விபூதி காரிய
மருவுகா ரணமபிர விர்த்தி மற்றவை
தெருளினோர்ந் துயர்நெறி செல்ல வேண்டுந
ரானடிப் பூசனை யாற்றல் வேண்டுமால்.

(இ-ள்) உயர் நெறி செல்ல வேண்டுநர் = (அந்தணனே!) உயர்வாகிய முத்தி நெறியையடைய விரும்புவோர், கருத அரு தத்துவம்=நினைத்தற்கரிய பதிப்பொருளின் இலக்கணங்களையும், விபூதி=அதனது ஐசுவரியத்தையும், காரியம்=அதனால் காரியப்படுகின்ற உலகத்தையும், மருவு காரணம்=அக்காரியத்திற்கு வேண்டிய காரணங்களையும், பிரவிர்த்தி=அக்காரணங்களால் தொழிற்பட்டு வரும் விதத்தினையும், மற்றவை = அறிய வேண்டிய மற்றவைகளையும், தெருளின் ஓர்ந்து = குருமுகத்தில் தெளிவாக அறிந்து, (அதன்பின்னரே) அரன் அடி பூசனை ஆற்றல் வேண்டும்—சிவபெருமானது திருவடிப் பூசையைச் செய்தல் வேண்டும்.

அந்தணனே! மூமுட்சுத்துவமுள்ளோர் தத்துவம், விபூதி, காரியம், காரணம், பிரவிர்த்தி யென்னும் ஐந்தினையும் முக்கியமாக அறிந்து சிவபெருமானது திருவடிப் பூசையைச் செய்தல் வேண்டும் என்பதாம்.

கருத—அகரம் தொகுத்தல். தத்துவம்=உண்மைப் பொருள் பதிப்பொருளின் இலக்கணங்கள் அவன்—சொரூபலக்கணம் தடத்தலக்கணம் என்பனவாம். மற்றவைகளாவன—வருணபேதம், ஆச்சிரம முறை, சமய நிர்ணயம், காலப்பிரமாணம், விதிவிலக்கு, பிரளயக் கூறுபாடு, நித்தியாநித்திய வஸ்து விவேகம், சமாதி சட்க சம்பத்து முதலியனவாம். (௨௰)

ஓதிய வருணநல் லொழுக்கம் பூண்டுறு
காதலின் வருசிமிழ்ப் பனைத்துங் கையொரீஇ
மாதர்கூர் சகத்தினை மாயை யென்றுயி
ராதியம் பரஞ்சுட ராகப் பாவிப்பாய்.

(இ-ள்) ஓதிய வருணம் நல ஒழுக்கம் பூண்டு = சொல்லப்படுகின்ற வருணத்திற்குரிய நல்லொழுக்கங்களைக் கைக்கொண்டு, உறு காதலின் வரு சிமிழ்ப்பு அனைத்தும்= அவிச்சை வயத்தாற்பொருந்திய அவாவினாலே யுண்டாகின்ற பந்தங்கள் எல்லாவற்றையும், கை ஒருவி=கைவிட்டு, மாதர் கூர் சகத்தினை மாயை என்று = ஆசையை விளைவிக்கின்ற சகத்தினை மாயாசம்பந்தமுள்ளது என்றும், உயிர் ஆதி = ஆன்மாவுக்கு முதன்மையாயுள்ளது, அம் பரஞ்சுடர் ஆக பாவிப்பாய் = அழகிய பரஞ்சோதி வடிவாகிய பதிப் பொருளே என்றும் அறிந்து பாவனை செய்யக் கடவாய்.

ஒழுக்கம் விழுப்பந்தருமாதலின் முற்கூறப்பட்டது. அவ்வொழுக்கமாவது "அறு வகைப்பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்" என்ற தொல்காப்பிய விதிப்படி ஓதல் ஓதுவித்தல் முதலாய அறுவகைத் தொழில்களேயாம். அவற்றை வரும் அத்தியாயத்திற் காண்க. அவாவினால் உண்டாகின்ற பந்தமாவது, மண் பெண் பொன் என்னு மூவாசை. மாயை என்றதற்கு மித்தை என்றும், உயிர் ஆதியம் பரஞ்சுடர் ஆகப்பாவிப்பாய் என்றதற்கு உன்னைப் பரப்பிரமமாகப் பாவனை செய்வாய் என்றும் பொருளுரைப்பார் ஓர் சாரார் ()

பாவனை தானுருப் பகுதி யொன்றுரு
வோவற வுணர்வதொன் றவ்வி யத்தமேற்
றுருவற வுணர்வதொன் றொன்று தற்பர
மேவரும் பாவனை யென்பர் மேலையோர்.

(இ-ள்) பாவனை தானும் முப்பகுதி=தியானமும் மூன்று வகைப்படும், ஓ அற என் உரு உணர்வது ஒன்று=நீங்குதலில்லாமல் எனது சொரூபத்தை யுள்ளவாறு அறிந்து தியானிப்பது ஒன்றாகும், மேல அவ்வியத்தம் தா அற உணர்வது ஒன்று = என்னை மேலான அருவமாகக் குற்றமின்றி யறிந்து தியானிப்பது ஒன்றாகும், மேவு அரு தற்பரம் பாவனை ஒன்று= இவை யிரண்டனையும் பொருந்துதல் இல்லாத தற்பரமாகக் கண்டு தியானிப்பது ஒன்றாகும் என்று, மேலையோர் என்பர்=பெரியோர் கூறுவர்.

தான சாரியை-உம்மை-எச்ச வும்மை ஓ-முதனிலைத் தொழிற்பெயர் உருவ தியானத்தை ஏககர பாவனை யெனவும், அருவ தியானத்தை மகேஸ்வரிய பாவனை யெனவும், தற்பர தியானத்தைப் பிராமி பாவனையெனவுங் கூறுவர். உருவமாவது—அர்த்த நாரீசுரர், சோமாஸ்கந்தர், சடாபதி, பிக்ஷாடனர் முதலிய இருபத்தைந்து கேவல வடிவங்களும், விநாயகர், உமை, சுப்பிரமணியர் முதலிய யோகபோக மூர்த்தங்களுமாம். அவ்வியத்தம்=வெளிப்படாதது, சூக்கும உரு அது சிவம் சத்தி நாதம் விந்து என்னு நான்குமாம். தற்பரமாவது இத் தத்துவங்களை யெல்லாங் கடந்து ஒரு குணங்குறி செயல் முதலிய கற்பனைகளின்றி விளங்கும் பொருள். அதனை "பலகலை யாகம வேதம்,, என்னுஞ் சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தானும் அறிக. (௩௧)

முடிவினின் மொழிந்தருள் பிரம மாலயற்
கடிமுடி தேடுதற் கரிய தாகுமச்
சுடரினை நறுமலர் தூவிக் கைதொழி
னொடிவறு முத்திவீ டதனி லொன்றுவாய்.

(இ-ள்.) முடிவினில் மொழிந்திடு பிரமம்=இறுதியிற் கூறப்பட்ட தற்பரமாகிய பிரமப் பொருளானது, மால் அயன்கு அடி முடி தேடுதற்கு அரியது ஆகும்=திருமால் பிரமன் என்பவர்களுக்கும் அடியையும் முடியினையுந்தேடி யறிதற்கும் அருமையையா யுள்ளது, அ சுடரினை=அந்த ஒளிவடிவாயுள்ள பரமசிவத்தை, நறு மலர் தூவி கை தொழின்=நல்ல புட்பங்களால் அருச்சித்துக் கைகூப்பி வணங்குவையாயின், ஒடிவு அறு முத்திவீடு அதனில் ஒன்றுவாய்=நீங்குதலில்லாத சிவசாயுச்சிய முத்தியிற் சேர்வாய்.

இதனாற் சிவோகம் பாவனை செய்யின் முத்தியுண்டாம் என்றதாம். ஆன்மாவானது வேத சாத்திரமுதல் நாத தத்துவ மீறுவுள்ள பாசஞானங்களாற் சிவனைத் தேடிக் கிழாக நாடலால் அதனைத் திருமால் எனவும், பசுஞானத்தால் நானே பிரம மென்று மேற்கொண்டதனைப் பிரமன் எனவும் உருவகித்ததாகவும் உய்த்துணரப்படும். ஆகவே பசு பாச ஞானங்களான் அறிவருந்தகையது சிவமென்க. (௩௨)

எனத்தொழு திந்திரத் துய்ம்ம னேத்துறுந்
தனிப்பர தத்துவம் விபூதி காரிய
நினைப்பில்கா ரணம்பிர விருத்தி நீயெவண்
மனக்கொளு வனையென மகிழ்ந்து கூறுவான்.

(இ-ள்.) என=என்றிவ்வாறு திருவாய் கூற, இந்திரத்துய்மன் ஏத்து உறு=அந்நூலுயிருந்த இந்திரத்துய்மன் என்பவன் துதித்து, ஈண்டு பரதத்துவம் எவன் = ஒப்பற்ற பரதத்துவமாவது யாது, விபூதி காரியம் எவன்=விபூதியென்னுங் காரியமென்பதும் யாது, நினைப்பு இல் காரணம் எவன்=நினைத்தற்கரிய காரணமென்பது யாது, பிரவிருத்தி எவன் = பிரவிருத்தி யென்பது யாது, நீ எவன்= நீ எத்தன்மையன் (என்னுமிவற்றை) மனக்கு உற உரை என=என்மனத்திற்குப் பொருந்துமாறு உபதேசித்தருளவேண்டும் என்றுகேட்க, மகிழ்ந்து கூறுவான்=திருமால் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து சொல்லத் தொடங்கினார்.

“எவனென் வினாவினைக் குறிப்பிழி யிருபால்,, என்ற விதிப்படி, எவன் என்பது வினாவினைக் குறிப்பு முற்று இருதிணைகளும் பொதுவாய் வந்தவாறு அறிந்துகொள்க. மனக்கு-மனத்துக்கு எனப் புணர்ந்தது. ஆ—சாரியை (௩௩)

நித்தியா னந்தமாய் நிமல மாயருஞ்
சித்ததா யேகமாம் பிரமஞ் சேர்பர
தத்துவ மதனயிச் சுரியந் தாவில்சீர்
வித்தக முனிவர விபூதி யாகுமால்

(இ-ள்.) வித்தக முனிவர = சதுரப்பாட்டினையுடைய வேதியர் சிரேட்டனே! சேர் பரதத்துவம்—நீ ஆராய்ந்த பரதத்துவமாவது, நித்திய ஆனந்தம் ஆய் — என்றும் ஆனந்தமயமாகியும், நிமலமாய்=மலமில்லாததாய், அரு சித்தது ஆய் — அறிதற்கரிய ஞானமயமாகியும், ஏகம் ஆம் பிரமம்=ஒன்றாகியும் விளங்குகின்ற சிவமாகிய பிரமப் பொருளே யாகும், தா இல சீர் விபூதி=குற்றமற்ற சிறப்பினையுடைய விபூதியாவது, அதன் அயிச்சுரியம்= அத் தற்பரசிவத்தினது ஐசுவரியங்களேயாம்.

ஆல்—அசை, வித்தகம் என்பதனை வித்=அறிவு, அகம் = மனம் எனக் கொள்ளினுமாம். பரதத்துவமாவது பிரமம், அதாவது சிவம். அதனை “ஆதியு மடிவு மற்றை யந்தமு மின்றி யொன்றாய்ச் - சோதியாம் பிரமந் தானே தூமறைக் கணணி யெந்தை — வேறுமுமவனை யின்றும் விளங்குற வறியா தென்றுற்-பேதைமை மருட ரேயோ வவனிலை பேசவல்லார். ,, என்று இந்நூலில் முப்பத்திரண்டாவது அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்ட செய்யுளானுணர்க. விபூதி யிவையென்பதனை இதனில், விபூதி யுரைத்த அத்தியாயத்திற் காண்க. நித்தியானந்தம் - வடநூன் முடிபு. ஐசுவரியம் என்பது அயிச்சுரியம் என நின்றது. விபூதி=அழிவற்ற செல்வம். (௩௪)

காரியஞ் சகமதன் காரணந் தனித்
தேருமவ் வியத்தமவ் விறைவன் செய்தொழி
னேர்பெறப் படைத்தவை யளித்து நீக்குத
லோரில் யானதற் குயிராகு மொண்சுடர்.

(இ-ள்.) ஓரில்=ஆராயுமிடத்து, காரியம் சகம்=காரியமாவது பிரபஞ்சமாம், காரணம் தேரும் தனி அவ்வியத்தம்=அதன் காரணமாவது ஆராயப்படுகின்ற ஒப்பற்ற அவ்வியத்தமாகும், அ இறைவன் செய் தொழில்=அப் பதிப்பொருளாகிய சிவபெருமானால் இயற்றப்படுகின்ற பிரவிர்த்தியாவது, நேர் பெற படைத்து=முறைமை பொருந்தச் சிருட்டித்து, அவை அளித்து நீக்குதல்=அவ்வாறு படைத்தவைகளை யெல்லாங் காத்தும் அழித்தும் வருதலாம், யான் அதற்கு உயிர் ஒண் சுடர் ஆகும்=நான் அப்பிரபஞ்சங்களுக்குப் பிராணமயமா யிருக்கின்ற அழகிய சோதிப்பொருளாம்.

அவ்வியத்தமாவது அசுத்தமாயையி னின்றுந் தோன்றிய மூலப்பிரகிருதியாய் மகேசுரமூர்த்தியின் சத்தியாம். அது சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம் என்னும் முக்குண சமத்துவமாக நின்ற விடத்துப் பிரதானம் எனவும், பிரகிருதி எனவும் பெயர் பெறும். இப்பிரகிருதி மாயையும் புருட தத்துவமுஞ் சேர்ந்த விடத்துச் சகமுற்பத்தியாகின்றது. ஆகவே பிரபஞ்சத்திற்கு முதற்காரணம் மாயை, துணைக்காரணம் சிவசத்தி, நிமித்தகாரணம் சிவமாம் சிலர் முதற்காரண மென்றது, அவாந்தர காரணமாயுள்ளது இம்மூலப் பிரகிருதி யென்றுங் கொள்வர். பிரவிர்த்தி=முயற்சி. பிரகிருதியி னின்றுந் தோன்றிய முக்குண தத்துவமுதற பிருதிவி யீறாயுள்ள பிரபஞ்சங்கள் தோறும் விட்டுணுவின் சத்தி யுயிர்போல வியாபித்து நிற்றலின "யானதற குயிராகு மொணசுடர்,, என்று கூறியதாம். (௯௫)

என்பவை யரிறப வினிதி னோர்ந்துயர்
வன்புல னடக்கிய யோக மாட்சியாற்
றென்புலக் கூற்றுயிர் குடித்த சேவடிக்
கன்புபூண் டிடுதியென றறையக் கூறுவான.

(இ-ள்) என்பவை அரில் தப இனிதின் ஓர்ந்து=என்று சொல்லப்பட்டவைகளைக் குற்றமறச் செவ்வனே ஆராய்ந்தறிந்து, வன் புலன் அடக்கிய=வலிய ஐம்புலன்களையும் ஒடுக்கிச் செய்கின்ற, உயர் யோகம மாட்சியால்=மேலான யோகசாதன மாண்பினால், தென் புலம கூற்று உயிர் குடித்த=தென்றிசைக்கணுள்ள யமனது உயிரையுண்ட, சே அடிக்கு=சிவபெருமானது செவ்வையாகிய திருபபாதங்களின மீது, அன்பு பூண்டிடுதி என்று அறைய = இடையறாத அன்பினை வைக்கக்கடவாய என்று திருமால் சொல்ல, கூறுவான்=(பிராமணனாகிய இநதிரத் துய்மமன) சொல்லுவான

என்பவை இதில படுவிகுதி தொக்கது "அறங்களை காயி ஞன்மறை முற்றிய—வதங் கோடடாசாற் கரிறபத் தெரிந்து,, எனப் பனம்பாரனார் பகர்ந்தாரகு அரிறப என்றான. திருவடியில இடையறா தனபு பூணடொழுகிய மார்ககண்டேய முனிவருக்கு வந்த மரணத்தை நீக்கி அழியாப்பதவியில வைத்தகடவுள் நின்னையும வைப்பான் ஆகலின், அன்பு பூணுதி யென்றதாம். அனபின விசேடத்தை "அனபுஞ் சிவமுமிரண் டென்ப ரறிவிலா—ரனபே சிவமாவ தாரு மறிகிலா—ரனபே சிவமாவ தாரு மறிந்தபி—னன்பே சிவமா யமாந் திருப்பாரே.,, எனற திருமந்திரந்தானும் அறிக சேவடிக்கு—உருபு மயக்கம். (௯௬)

உத்தம வருணநல் லொழுக்கஞ் சார்ந்துவெம்
பைத்தலை யரவணி பவள வார்சடை
யத்தனைப் போற்றுகென றருளிற்கூறினை
யுத்தம வருணமயா தொழுககம் யாதரோ.

(இ-ள்.) உத்தம = புருடோத்தமனாகிய திருமாலே! , வருணம் நல் ஒழுக்கம் சார்ந்து=வருணங்களுககு உரிய நல்லொழுக்கத்தில் நின்று,வெம் பை தலை அரவு அணி= வெவ்விய படத்தைக் கொண்ட தலையை யுடைய சாப்பங்களை யாபரணமாகத் தரித்த, பவளம் வார் சடை அத்தனை=பவளத்தைப்போன்ற நீண்ட சடைமுடியையுடைய சிவபெருமானை, போற்றுக என்று அருளில் கூறினை=துதித்துப் பூசிக்கக் கடவாய் என்று இருபையோடும் உபதேசித்தருளினை, உத்தம வருணம் யாது = முதன்மை யாகிய குலம் யாது, ஒழுக்கம் யாது=அதற்குரிய நலலொழுக்கம யாது.

அரோ - அசைநிலை. புருடர்களுக்குட் சிறந்தவனாகலின் திருமாலுக்குப் புருடோத்தமன் என்று பெயர். டவனம் கிறந்தினும் சடையினை பொத்தது சடையின் பெயர் கோத்தமாம். திருமால் கூறினதாவது "ஓதிய வருணநல லொழுககம் பூண்டு,, என்று முன்னர்க் கூறியதாம். மத்திம அதம வருணங்களும் இருத்தலின், உத்தம வருணம் யாது என்றதாம். "தத்தம வருணநல லொழுககஞ் சார்ந்துவெ,, எனவும் பாடம். (௩௭)

மூன்றுபா வனையுடைத் தெனமொ ழிந்தநே ர
ரானறமெய்யரு ஞானமே தளபப ருஞ்சகந்
தோன்றிய வாறெது தோற்ற மெத்துணை
யேன்றநல மரபின இயலபி யாவையால்

(இ-ள்) மூன்று பாவனை உடைத்து என=மூவகைப் பாவனையுள்ளதென்று, மொழிந்தது ஓர் ஆன்ற மெய் ஞானம் ஏது = சொல்லிய ஒப்பற்ற சிறந்த மெய்ஞ்ஞான மென்பது யாது, அளப்ப அரு சகம் தோன்றிய ஆறு எது=அளவை செய்ய இயலாத உலகங்கள் உண்டாய விதம் எப்படி, தோற்றம் எத்துணை=சிருட்டிப்பின் வகை யெத்தனை, ஏன்ற நல மரபினது இயல்பு யாவை=பொருந்தியுள்ள நல்ல வமிசங்களது பரம்பரை யெவை.

மொழிந்தது - முற்றெச்சமாய் நின்றது. சகம் தோன்றியவாறு என்றது பிரபஞ்சத் தோற்றத்தை. தோற்றம் என்றதனால் பிரகிருதித் தோற்றம், பலவகைத் தோற்றம், தமோகுண சிருட்டி, பார்வதி தேவியார் தோற்றங்களும் கொள்ளப்படும். நன்மரபு என்றதனால் பிருகு முதலிய முனிவர்களதும், சுவாயம்பு முதலிய மநுவரசர்களதும், சூரிய சந்திர குல மன்னர்களதும் வமிச முறையினையும் கொள்க. ஆல்-அசை. (௩௮)

அறையுமந் வந்தரத் தளவை யாதுகொல்
பெறலருமு விரதமா சாரம யாவைபின
னிறைபுனற் றீர்த்தமெத் துணைய நீள்சுட
ரெறிகதிர் முதலகோ ணிலைக ளெனகொலாம.

(இ-ள்) அறையும் மந்வந்தரத்து அளவை யாது = சொல்லப்பட்ட மநுவந்தரத்து ஆயுளின் வரையறையாது, பெறல் அரும் விரதம் ஆசாரம் யாவை = அடைதற்கருமையாகிய விரதங்களும் ஆசாரங்களும் எவை, பின் நிறை புனல் தீர்த்தம் எத்துணைய - பின்னும் நிறைந்த சலத்தினையுடைய தீர்த்தங்கள் எவ்வளவு, நீள் சுடர் எறி கதிர் முதல கோள் நிலைகள் என்=மிகுந்த ஒளியைப் பரப்புகின்ற சூரியன் முதலாகிய கிரகங்களின் மண்டலங்கள் எத்தன்மைய.

கொல் இரண்டும் ஆம் ஒன்றும் அசைகள். விரதம் என்றதனால் சிவபூசை, கிரிசரம், சாந்திராயணம், அக்கினிகாரியம், சிராத்தம், யோகம், தானம் முதலியன கொள்ளப்படும். ஆசாரம் என்றதனால் நித்தியகர்மம், பொதுவிதி, நல்லொழுக்கம், அல்லவை யொழிந்நல், சூதகாசௌசம், பிராயச்சித்தம், பிரமசரிய முதலிய ஆச்சிரமங்களும் பெறப்படும். தீர்த்தம் என்றதனால் பிரமம், குருக்கள், கோகன்னம், சித்தவாசம், கன்னி, கங்கை, சோமம், விசுவம், காவிரி, விரசை, நருமதை, மகாகாளம், வையை, வைதரணி சித்திரம், சுவாமி, சுழுமுனை, குபேரதுங்கம், பஞ்சநதம், மானசம், பாவநாசம், தேசாச்சுவமேதம், மாதுங்க பத்திரை, கேதாரம், கிட்டிணவேணி, யமுனை, சாளக்கிராமம் முதலிய தீர்த்தங்கள் பெறப்படும். கோள்=கொள்ளுதல், காலங்களை யளந்து கொள்வது எனக் கிரகங்களுக்குக் கார

ணப்பெயர். அதனை முதனிலை திரிந்த தொழிலாகு பெயராக வாவது, வினைமுதற்பொருள் புணர்ந்து கெட்டு முதனீண்ட பெயரொன்றுவது கொள்க. (௩௧)

நீணிலப் பரப்பத னீள மெத்தனை
காண்வரு தீபமால் வரைத டங்கடல்
யாணர்வெண் டிரைநதி நதங்க ளெத்தனை
மாணுற வினிதினின் வழங்கென வோதினன்.

(இ-ள்) நீள் நிலம் பரப்பு = நிலைத்தலையுடைய பூமண்டலத்தின் அகலமும், நீளம் எத்தனை=நீளமும் எவ்வளவு, காணவரு தீபம மால் வரை = காணப்படுகின்ற தீவுகளும் பெரிய மலைகளும், தடம் கடல = விசாலமான சமுத்திரங்களும், யாணர் வெள் திரை நதி நதங்கள் எத்தனை = புதுமையாகிய வெள்ளிய அலைகளையுடைய நதிகளும நதங்களும எவ்வளவு உள்ளன, மாண் உற இனிதின் வழஙகு என்று = மாட்சிமை பொருந்த நன் மையோடும உபதேசித்தருள்வாயாக என்று, ஓதினன=சொன்னான்.

பூமண்டலம் தீவு மலை கடல நதி நதம் இவை யெவ்வளவு உள்ளனவென்றும், அவை களின் அகலநீளங்கள் இவ்வள வென்றும உணர்த்தி யருள்வீராக என்று இந்திரத்துய்மம னாகிய பிராமணன் கேட்டான் எனபதாம. நதியாவது மேறறிசையினின்றும கீழ்த்திசை நோக்கிச் சென்று சமுத்திர சங்கமப்படும் ஆறு. நதமாவது கீழ்த்திசையி னின்றும் மேற் றிசை நோக்கிச் சென்று சமுத்திர சங்கமப டும் ஆறாகும. இனிவருவன தொகுத்தும் வகுத்தும முனனர்க் காட்டியவறறையெலலாம் விரித்துக் கூறுவனவாம். (௪0)

கோட்டமில் குணத்தினன் குடந்தம பட்டவன
கேட்டவை முழுவதுங் கிளத்தி யனபினால்
வேட்டுடு வரமபல வீந்து விணணவா
தாடடுணை பரவவை குந்தஞ் சார்ந்தனன்.

(இ ள்) கோட்டம் இல குணத்தினன = கோணுதல் இலலாத குணத்தை யுடைய திருமாலானவர், குடநதம படடவன கேட்டவை முழுவதும்=மிக்க வணக்கமுடையவனாய் நின்ற இநதிரத்துய்மமனாகிய பிராமணன் கேடடபொருள்கள் எல்லாவற்றையும், அன்பி னால கிளத்தி = அனபுடனே இவை யிவையெனத் தெரித்து, வேட்டுடு பல வரம ஈந்து= அவன் விருமபிய பலவரஙகளையும கொடுத்து, விண்ணவர் துணை தாள் பரவ=தேவர்கள் இருபாதங்களையும் வணங்கித் துதியாநிறக, வைகுநதம் சாாநதனன் = வைகுநத பதவியை யடைந்தனா.

திருமாலானவர், இந்திரத்துய்மமனாகிய வேதியன கேட்டவைகளை யெல்லாந் தெரி யக் கூறி வரங்களுங் கொடுத்துத் தேவர்கள் துதிக்க வைகுண்டஞ் சென்றார் என்பதாம்.

கோட்டம் = கோணல் அதனை "பொல்லா மரத்தின், கனக்கோட்டந் தீர்க்குநூ லஃதேபோன் மாந்தர் – மனக்கோட்டந் தீர்க்குநூன் மாண்பு,, என்றதனானும் அறிக. குடந்த மாவது இரண்டுகையுந் துவசம்போல மார்பினொன்றும்படி கூப்பி, களிப்பினால் மெய்யிற்கொட்டி வணங்கி நிற்கும் ஓர்வகைக் கூத்து. அதனை "குடந்த மெய்கொட்டிக் கைகுவித்த லென்ப. ,, என்ற பிங்கலத்தைச் சூத்திரத்தால் அறிக. "குடநதம் படுக் கொழுமலர் சிதறி,, என்றார் திருமுருகாற்றுப் படையினும். (௪௧)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்.

ஆங்கவ னானுந் துயிலுண வருந்த லரும்பெறற் குமரர்மே லாசை
கோங்கெழில் கவற்றிச் சுணங்குபூத் தலர்ந்த குவிமுலை மகளிரின் புறுத
லீங்கிவை முதல யாவையு நீத்திட் டியானென தெனபவை நீக்கி
யோங்குசீ வான்மா வினைபபர மான்மாத் தன்னொடும் பிறிதற வொடுக்கி.

(இ-ள்) ஆங்கு அவனும் = அப்பொழுது இந்திரத்துய்ம்மனாகிய பிராமணனும், துயில் உணவு அருந்தல்=நித்திரை செய்தல் ஆகாரங் கொள்ளுதல், பெறல் அரு குமரர் மேல் ஆசை = பெறுதற்கரிய புத்திரர் மீது வைக்கும் ஆசை, கோங்கு எழில் கவற்றி சுணங்கு பூத்து ஒளிரும்=கோங்கம் அரும்பினது அழகினையும் வருத்தித் தேமல்படர்ந்து விளங்காநின்ற, குவி முலை மகளிர் இன்பு உறுதல்=திரண்ட தனங்களை யுடைய பெண்களோடு போகஞ் செய்தல், இவை முதல யாவையும் நீத்திட்டு=இவைகள் முதலாய விடய நுகர்ச்சிகளை யெல்லாம் வெறுத்து, யான் எனது என்பவை நீக்கி = யான் எனது என்று சொல்லப்படுகின்ற அகங்கார மமகாரங்களையும் தவிர்த்து, ஓங்கு சீவான்மாவினை=உயர்ந்த சீவான்மாவை, பரம ஆன்மா ஒடும் பிறிது அற ஒடுக்கி = பரமான்மாவோடும் பேதமில்லாமல் ஒடுங்கச்செய்து.

தான் - ஈங்கு-தன் என்பன சாரியை. இதுமுதல் மூன்றும் குளகம். அந்தணன் தன வீடணை, தாரவீடணை, புத்திரவீடணை யென்னும் ஈஷணாத்திரயங்களையும் நீக்கித் தத்துவ சுத்திசெய்தான் என்பது போதரும்.

நன்மக்களைப் பெறுதல் அருமை யாகலால் "பெறலரும் குமரர்" என்றான். அதனை "விரிகட லமிழ்தமும் வேலை ஞாலமுஞ் – செருமுகத் தழலுமிழ் சிறுகண்யானையு மெரி மணிக் குப்பையு மெளிதி னெய்தலா-மருமகப் பெறுதனமற் றரிய தென்பவே" என்று இந்நூலாசிரியன் கூறியதனா னுணர்க. (௪௨)

தனனுள மதனிற் சகமெலா நோக்கித் தானதிற் புகுந்திடா தொழுகி
முன்னதின் முன்னு யுரையுணர் விறந்த முழுமுத லாகியொன் றாகிப்
பின்னமற் றினறிக குணங்குறி கடந்த பிரமபா வனையினி லடையா
வுன்னரு மியோகத் துறங்கிநற் சீவன் முத்தனா யொழுகிடு நாளில.

(இ-ள்) தன் உள்ளம் அதனின் சகம் எல்லாம் நோக்கி=தன்மனத்தின் இடத்தே உலகமெல்லாவற்றையும் பார்த்தும், தான் அதில் புகுந்திடாது ஒழுகி = அறிவுருவாகிய தான் சடப்பொருளாகிய அச்சகத்திற் கலக்காது சாட்சிமாத்திரமாக நின்றும், முன்னதின் முனனும்=முன்னைப் பழம்பொருட்கும் முன்னைப் பழம்பொருளாகியும், உரை உணர்வு இறந்த முழுமுதல் ஆகி=வாக்கு மனங்களுக்கு எட்டாது நின்ற முழுமுதற் கடவுளாகியும், ஒன்று ஆகி=ஏகமாகியும், பின்னம் அற்று=பேதமில்லாமல், குணம் குறி இன்றி கடந்த பிரம பாவனையில்=குணமும் நாமரூப முதலிய குறிகளுமில்லாது அகோசரப்பட்டு விளங்கும் பிரமதியானத்தில், அடையா=சேர்ந்து, உன்ன அரும் யோகத்து உறங்கி=நினைத்தற்கு அரிய பாவயோகத்தில் நிலைத்து, நல் சீவன் முத்தனாய் ஒழுகிடும் நாளில் = நல்ல சீவன் முத்தனாகி இருக்கின்ற காலத்தில்.

இந்திரத்துய்ம்மனாகிய பிராமணன் தன்னுள்ளே உலகங்களைக்கண்டு அதனோடு கலக்காது சொல்லுதற்கரிய பிரமதியானத்தைக் கைக்கொண்டு பாவயோகத்தில் நிலைத்திருக்கும் காலத்தில் என்பதாம்.

குருவி னுபதேசமின்றித் தியானமும், தியானமின்றி ஞானமும், ஞானம் இன்றி முத்தியுங் கைகூடாதாகலின் இவனுங் குருமொழிப்படி பிரமதியானஞ் செய்தான் எனக. பிரம தியான மாவது தியானிக்கப்படுகின்ற சிவமும், தியானிக்கின்ற தானும், தியானமும் வேறல்ல வாகக்கண்டு தெளிதலாம். "வீறுசே ரிறையுந் தானுந் தியானமும் வேறென் றூது—தேறுத லழிவிலாத பிரமசற தியான மாகும்,, என்னும் இலிங்கபுராணச் செய்யுளால் அறிக. பாவ யோக மாவது உலக மெல்லாவற்றையும் புறத்துக் கண்டவாறே தன்னகத்துக் கண்டு அதனின் வேறாய் நிற்குநிலை (சங)

பரிதியஞ் செல்வ ஞன்முகக் கடவுள் பதியினி லேகெனப் பணிப்ப
மருவிய யோக மாட்சியிற் பனிதோய் வானிடைப் படர்ந்துசெல் போதின்
விரிகதிர் விமான மெய்தலு மதன்மே லிவர்ந்துயர் விண்ணவர் முதலோ
ரிருபுடை நடப்ப மானசோத் தரமால் வரைமிசை யினிதுசென் றிறுத்தான்.

(இ-ள்) பரிதி அம் செல்வன் = சுதரிசன சக்கரத்தையுடைய அழகிய விட்டுணு மூர்த்தி (பிரசன்னமாகி) நான்முகக் கடவுள் பதியினில் ஏகு என பணிப்ப=நான்கு முகங்களையுடைய சூரிய மண்டலத்திற்குச் செல்லக்கடவாய் எனக் கட்டளையிட, மருவிய யோகம் மாட்சியின் = தான்கொண்ட யோகத்தின் பெருமையால், பனி தோய் வான இடை படர்ந்து=குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாய வழியாக விரைந்து, செல் போதின் = போகும் போது, விரி கதிர் விமானம் எய்தலும்=பரந்த ஒளியையுடைய தேவ விமானமொன்று வந்து எதிர்ப்படுதலும், அதன் மேல் இவர்ந்து=அவ்விமானத்தின்கண் ஏறி, உயர் விண்ணவர் முதலோர் இரு புடை நடப்ப=மேலாகிய தேவர்கள் முதலிய கணங்களாயுள்ளார் இருபக்கத்தும் (உபசாரஞ்செய்து) போகாநிற்க, இனிது சென்று=சிறப்புடன் சென்று, மால் மானசோத்தரம் வரை மிசை இறுத்தான்=பெரிய மானசோத்தர மலையின்கண் வந்து தங்கினன்.

நான்கு முகங்களையுடைய சூரியன் சிவசூரியன் ஆதலைப் பின்னர்க் காண்க. சிவயோகியர் தாரணை பன்னிரண்டனையும், தியானம் பன்னிரண்டனையுஞ் செய்து முடிப்பாராயின், அவர்க்கு ஐம்பூத சித்திகளு முண்டாகும். அவற்றுள் இந்திரியங்களாற் பிறர் காணாமலிருத்தல், நிழலின்றி நிற்றல், அருவாகி நிற்றல், வெளியிடத்துச் செல்லல், அந்தரத்தைக் கடத்தல் என்பன ஆகாயசித்திகளாகலின் இவனும் வெளியிடத்துச் சென்றனன் எனக. மானசோத்தர மாவது புட்கரத் தீவினக ணுள்ளதாய், தேர் உருளைபோல வட்ட வடிவுடைத்தாய் ஐம்பதினாயிரம் யோசனை அளவுடைத்தாய் நிற்கும் ஓர் மலையாம். சூரியதேவனே அம்மலைக்குரிய, அதனைக் கொண்ட தீவிற்குரிய கடவுளாயிருத்தலால் அங்குச் சென்று தங்கினன் எனக. (சச)

ஆயிர கோடி வெங்கதிர்ச் செல்வ ரள்ளிருட் பிழம்பெடுத் தருந்தும்
பாயொளி மழுங்கப் புதுவெயி லெறிக்கும் பனிவரை முகட்டினுட் புகுந்து
தாயென வுலக முழுவதும் பூத்த தனிச்சுட ரதனைமுன னுதலு
மேயபே ரொளியா யருவுரு வாகு மெய்ப்பொரு ளுருவினெய் தியதே.

(இ-ள்) அள் இருள் பிழம்பு எடுத்து அருந்தும் = நெருங்கிய இருட்டொகுதியை யள்ளி விழுங்குகின்ற, வெம் கதிர் ஆயிரகோடி செல்வர்=வெப்பமாகிய கிரணங்களையுடைய ஆயிரகோடி சூரியர்களது, பாய் ஒளி மழுங்க புது வெயில் எறிக்கும்=பரந்த ஒளிகள் எல்லாங் குன்றுமாறு புதுமையாகிய கிரணங்களை வீசுகின்ற, பனிவரை முகட்டின்

உள் புகுந்து=பனி பொருந்திய மலையின் உச்சியினுள்ளே பிரவேசித்து,உலகம் முழுவதும் தாய் என பூத்த = உலகமெல்லாவற்றையுந் தாயினைப்போலப் பெற்ற, தனிசுடர் அதனை முன்னுதலும் = ஒப்பற்ற சிவபரஞ் சுடரைத் தியானித்தலும், மேய பேரொளி ஆய்= பொருந்திய பெரியசோதி வடிவமாய், அரு உருவாகும் மெய் பொருள் — அருவுருவுடைத் தாய் விளங்கும் உண்மைப் பொருளாகிய தட்டரசிவம், உருவினை எய்தியது = சகளரூபத் துடன் பிரசன்னமாயிற்று.

இந்திரத்துய்ம்மனுகிய மறையவன் மானசோத்தர மலையினுட் புகுந்து பரம சிவனைத் தியானித்தலும், அவர் சோதிவடிவாய்த் தோன்றினர் எனட் தாம் மெய்ப் பொருள் எனனுஞ் சொல சிவனை என்னும் உயர்திணைப் பொருளை யுணர்த்திநின்றேனும் அது அஃறிணைவாசகமாதலின், அதற்கேற்ப எய்தியது என அஃறிணைமுடிபு பெற்று நின்றது இதனைத் தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம் "காலமுலகம், என்னுஞ் சூத் திரத்தால் அமைக்க (௪௫)

எய்திய வொளியிற் றோன்றிய வுருவை யிருகணும் களிப்புற நோக்கிக்
கையிணை முகிழ்ப்ப வுளங்கனிந் துருகக் களிப்பொடு மெய்ம்மயிர் பொடிப்ப
வையன தடியிற பணிதலு மெழுகென மண்பினிற் றழுவமா மறையோனை
மெய்யினின் றநந்த கோடிசூ ரியரின் விரிகதிர் பிழம்பெழுந் ததுவே

(இ-ள்) எய்திய ஒளியில் தோன்றிய உருவை=அங்ஙனந் தோன்றிய சோதிவடி வாகிய பரசிவத்தை, இரு கணும் களி பு உற நோக்கி=இரண்டு கண்களாலும் ஆனந் தம் பொங்கத் தரிசித்து, இணை கை முகிழ்ப்ப உள்ளம் கனிந்து உருக= இரண்டு கைகளும் அஞ்சலிப்பவும் மனம் இளகி யுருகாநிற்கவும், களிப்பொடு மெய் மயிர் பொடிப்ப=உவகை மிகுதலால உடலினகணுள்ள வுரோமங்கள் சிலிர்ப்பவும், ஐயன அது அடியில் பணித லும்=அப்பரசிவத்தினது திருப்பாதங்களில் (வீழ்ந்து) வணங்குதலும், எழுக என்று அன் பின் தழுவ=(அனபனே) எழுந்திருப்பாயாக என்று அனபின் மிகுதியினால் அவனுடலந் தைத் தழுவுதலும், மறையோன மெய்யில் நின்று=பிராமணனது சரீரத்தினின்றும், அநந்த கோடி சூரியரின்=அளவிலலாத கோடிசூரியர்கள் ஒருங்கு சேர்ந்தாற்போல, விரி கதிர் பிழம்பு எழுந்தது=பரந்து தோன்றுஞ் சோதிப் பிழம்பானது தோன்றிற்று

கண்ணும்-உள்ளம்-எழுக என்பன விகாரப்பட்டு நின்றன கை முகிழ்த்தலாவது கையினை பொன்றோ டொன்று பதாகைபோல விரல் நீணடிருக்க மார்பினிடத்துப் பொருந்த வைத்தல் இதனை அஞ்சலிகை என்ட "அஞ்சலி யென்ப தறிவுறக் கிளப்பின்— னெஞ்சு வினழி யிருகையு மதாகையாய - வந்தகம டொருந்து மாட்சித் தென்றனர் - ரந்த மில காட்சி யறிந்திசி னோரே ,, என்றார் நாடகநூலாரும். (௪௬)

எழுந்தநற் சோதி யிரணிய கருப்ப னுறையுளா யாவரும யாவுந்
தொழுந்தகு முத்தா புகும்வழி யாகுஞ் சுடரவன் மண்டலந் தடைந்து
செழுங்கனற் பிழம்பா முககணெம பெருமான் திருவருள் பெற்றுவே றின்றி
யழுங்கலில் சிவமாந் தன்னுருத் தானு யமாந்துய ரினபமுற் றதுவே.

(இ-ள்) எழுந்த நல் சோதி=அவ்வாறு தோன்றிய ஒளிப் பிழம்பானது, இரணிய கருப்பன் உறையுள் ஆய்=இரணிய கருப்பன் என்னுஞ் சிவசூரியன் எழுந்தருளி யிருக்குந் தானமாகி,யாவரும் யாவும் தொழும் தகு முத்தர் புகும் வழி ஆகும்=யாவராலும் எவைக ளாலும் வணங்கத்தகுந்த சீவன் முத்தர்கள் போகின்ற வழியாகியும் இருக்கின்ற, சுட

ரவன் மண்டலத்து அடைந்து = சூரியமண்டலத்திற் பிரவேசித்து, செழு கனல் பிழம்பு ஆம் முக்கண் எம்பெருமான் திரு அருள் பெற்று=கொழுமையாகிய அக்கினிப் பிழம்பா யுள்ள திரிநேத்திரங்களை யுடைய எமது தலைவராகிய சிவபெருமானது திருவருளே உருவாகி, வேறு இன்றி = இரண்டற்று, அழுக்கல் இல் சிவம் ஆம் தன் உரு = கெடுதலில்லாத அநாதி சிவரூபமாகிய தன்வடிவே, தான் ஆய் அமர்ந்து=தன்வடிவாகச் சிவத்தோடு அத்துவிதமாய் விளங்கி, உயா இன்பம் உற்றது=மேலாய அந்தமிலின்பத்தையடைந்தது.

இந்திரத்துய்ம்மனுகிய சீவன் முத்தனது மெய்யில் நின்றும் எழுந்த சோதிப் பிழம்பானது சூரியமண்டலத்திற் புகுந்து, சிவனது திருவருளுருவாய் விளங்கி, அதனோடும் அத்துவிதப்பட்டு இன்பமுற்றது என்பதாம்.

இரணிய கருப்பன் என்றது ஈண்டுச் சிவசூரியனை யெனக் டர்க்கன் என்று காயத்திரியிற் காணப்படும் இரணிய கருப்பன = இச்சாஞானக் கிரியைகளை யுடையவன். சிவபெருமானுக்கு இத்திருநாம முன்மை "உறை விராட் டிரணிய கருப்ப னுற்றுற ..குறைவிலா விச்சுவ னென்றுங் கூறுவார். ,, என்ற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளால் அறிக. அண்ட ஆதித்தன், பிண்ட ஆதித்தன், மன ஆதித்தன், ஞான ஆதித்தன், சிவ ஆதித்தன் என ஆதித்தனை ஐவகைப்படுத்தித் தெய்வப்புலமைத் திருமூல நாயனூர் திருவாய் மலர்ந்தருளியபடி, இவன் உடலினின்று மெழுந்த சோதியை ஞானுதித்தன் எனவும், சூடரவன மண்டலத்தை அண்ட ஆதித்தன் எனவும், அங்குத் தோன்றி யுள்ளதைச் சிவ ஆதித்தன் எனவுங் கொள்ளினு மமையும். சிவசூரிய பகவானுனவர் மேற்குநோக்கி வெண்ணிறமாய் விளங்குஞ் சத்தியோ சாதமுகமும், வடக்கு நோக்கிய செந்நிற வாமதேவ முகமும், கிழக்கிற பொன்போன்ற தற்புருடமுகமும், தெற்கில கருநிற அகோரமுகமும ஆகிய நான்கு முகங்களும், எட்டு புயங்களும், பன்னிருகண்ணும, சடாமுடியும், சிவப்பு வஸ்திரதாரணமும உடையராய், நானான்கு முகங்களை யுடைய பாற்கரனும பானுவும ஆதித்தனும் முறையே வலப்பக்கம் பிறபக்கம இடப்பக்கங்களிலும, வித்தாரை, சுதாரை, போதினி, ஆப்பியாயினி, தித்தை, சூக்குமை, சேயை, விபூதி, விமலை, அமோகை, வித்துதை, சருவதோமுகி, பத்திரை என்னுஞ் சத்திகள் நாற்பாலினும விளங்க, தைவிகமதியாகிய தேவியுடனே வீற்றிருப்பர் எனக.

சிவசூரிய மூர்த்தியின பக்கத்திற் பிரமதேவர் இருத்தலானும், சிவசாலோகாதி முத்தியடைவோர் அவர்வழியே போகவேண்டு மாகலானும் இரணிய கருப்பன் என றதற்குப் பிரமதேவர் எனப் பொருள் கொள்ளினு மொன்று அது சிறப்பன்றென்க. யோகிகள் சகல கிலேசங்களும் விடுபட்டுப் போகும் காலத்தில தேவயானமாய் இருப்பவன் சூரியன் ஆகலானும், அவர்கள் போகுமவழி, முறையே அக்கினி, பகல, பூர்வபக்ஷம, உத்தராயனம் வருடம, காற்று, சூரியன், சந்திரன, மின்னல, வருணன, இந்திரன், பிரமன் என்பவர்களின எல்லை யாகலானும், இவ்விந்திரத் துய்மமனுஞ் சோதிப்பிழம்பாய் எழுந்து சூரியமண்டலம் புகுந்து அருள்பெறீஇ முத்தியுற்ருன் என்க. ஆன்மா அநாதி சிவரூபம என்பதனை "அனுதி சிவரூப மாகிய வான்மாத்-தனுதி மலத்தாற் றடைப்பட்டு நின்றது—தனுதி மலமுந் தடையற்ற போதே-யனுதி சிவரூப மாகியவாறே,, என்னுந் திருமந்திரத் திருச்செய்யுளாற் காண்க. (௭௭)

இன்னணங் குழக்கைத மதிதவழ் குடுமி யிறைவனை யேத்துந ரல்லான்
மன்னுதற் கரிதா முத்திவீ டதனின் மருவுதற் கரிதென வழங்க
வன்னவற் குரைத்த காதையை யெமக்கு விரித்துரை யெனவரு மறையோர்க்
கொன்னகாகிறைவனகேட்டலுமுலகம் பொதிந்தசேவடியினேன்புகல்வான்.

(இ-ள்.) இன்னணம்= இங்ஙனம் கூறப்பட்ட விதமே, குழகனை மதி தவழ் குடுமி இறைவனை= இளம்பிறைச் சந்திரன் பயிலுகின்ற சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானை, ஏத்துநர் அல்லால் = துதித்து வழிபடுகின்றவர்களே யல்லாமல், மன்னுதற்கு உரித்து ஆம் முத்திவீடு அதனில் = நிலைபெறுதற்கு உரித்தாயுள்ள சிவசாயுச்சிய முத்தியின்கண், மருவுதற்கு அரிது=(மற்றையோர்) அடைந்திருத்தல் இல்லையே யாகும், என வழங்க= என்றிவ்வாறு (கூர்மமாய்நின்ற) திருமால கூற, அரு மறையோன = அரிய வேதங்களை யறிந்த நாரதமுனிவரும், பொன நகர்க்கு இறைவன்=சுவர்க்க லோக அதிபனாகிய இந்திரனும், அன்னவன் கு உரைத்த காதையை=அவ்விந்திரத்துய்மமனுயிருந்த அந்தணனுக்குச் சொல்லியருளிய புராணசரிதத்தை, எமக்கு விரித்து உரை என கேட்டலும் = எங்களுக்கும் விரிவு படுத்திக் கூறியருள்வீராக என்று பிரார்த்தித்தலும, உலகம பொதிந்த சே அடியினோன் புகல்வான் = மூவுலகங்களையும் அடக்கிய செவ்விய பாதங்களையுடைய திருமால் சொல்வாராயினர்.

இங்ஙனமே இக்கூர்மபுராணத்தைக் கேட்டுணர்ந்து சிவபிரானது திருவடிப பூசனையைச் செய்து முத்தியடைந்த இந்திரத துய்மமனைப போல்வார்க்கு அல்லாமல, மற்றையோர்க்கு முத்தி கிடைத்தல அருமையாம் என்று கூற, நாரதரும் இந்திரனும் மற்றையோர்களும அப்புராண சரித்திரத்தை விரிவாகக் கூறும்படி கேட்டலும், கூர்மமாய் நின்ற திருமால் உரைக்கத் தொடங்கினார் என்பதாம. இன்ன வண்ணம் என்பது இன்னணம என மருஉ மொழியாயிற்று எமக்கும்—என்றதனகண் இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது முத்திவீடு-இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. விடுதல என்றுபொருள். வீடு—முதனிலைதிரிந்த தொழிலாகுபெயர் (சஅ)

என்றருந் நயத்துச் சூதமா முனிநன் முனிவராக கினிதினி னிசைத்தான
மன்றவிக் காதை கேட்டுளோர் பயின்றோர் மற்றதி னோரெழுத் துணர்ந்தோ
ரொன்றிய செலவத் தமர்ந்துகிண் கிணிக்காற் சிறுவரை யினிதினி னுயிர்த்துக்
கொன்றைதேன றுளிகக மன்றுணின றுடுங் கூத்தன தடிநிழ லுறைவார்.

(இ ள்.) என்று=என்றிவவாறு, மா சூதமுனி=பெருமையையுடைய சூதமுனிவர், நல் முனிவராக்கு இனிதின் இசைததான=நன்மையையாகிய நைமிசாரணியத திருந்த முனி சிரேட்டர்களுக்குத தெளிவாகச் சொன்னார், மன்ற இ காதை கேட்டு உள்ளோர்=உறுதியாக இக்கூர்மபுராணத்தைக் கேட்டவர்களும், பயின்றோர் = பாராயணஞ் செய்பவர்களும், இதின் ஓர் எழுத்து உணர்ந்தோர் = இதன் கணுள்ள ஓர் எழுத்தின் பொருளை அறிந்தவர்களும், ஒன்றிய செல்வத்து அமர்ந்து=(இம்மையில்) தகுதியாகிய செல்வமுடையராய் இருந்து, நயம் பட கிண்கிணி கால சிறுவரை உயிர்த்து = நன்மை யுண்டாகும்படி கிண்கிணி யென்னும் ஆபரணத்தை யணிந்த காலகளையுடைய சற்புத்திரர்களைப் பெற்று (வாழ்ந்து மறுமையில்) கொன்றை தேன துளிப்ப=கொன்றைப் பூமாலையினின்றுந் தேன றுளி சிந்தாநிற்க, மன்று உள் நின்று ஆடும் கூத்தன அது=சபைகளின் இடங்கடோறும் நின்று திருநடனஞ் செயதருளுகின்ற, சிவபெருமானது, அடிநிழல் உறைவார் = திருவடி நீழலின்கண் கூடியிருப்பார் என்க

கூர்மரூபமாய் நின்ற திருமால் இந்திரன் முதலிய தேவர்களுக்கும், நாரதர் முதலிய முனிவர்களுக்கும இவ்வாறு கூறினர் என்று சூதமுனிவர் சொல்லினர். அவ்வாறே இப்புராணத்தைக் கேட்பவர்களும், பாராயணம் பண்ணுவோரும் இதனில் ஓர் அக்ஷரத்தை யறிந்தவர்களும் ஆகிய இவர்கள், இம்மையிற் செல்வத்தோடு குறைவின்றி

வாழ்ந்து சிறந்தபேறாய புத்திரப்பேற்றையும் அடைந்து மாறுமையிற் சிவகதிசேர்வர் எனபதாம்.

மன்ற என்னுஞ் சொல் நிச்சயப் பொருளை யுணர்த்துவதாம். அதனை "மன்ற வென் கிளவி தேற்றஞ் செய்யும், என்னும் இலக்கண விளக்கச் சூத்திரத்தால் அறிக. எழுத் துணர்வார் முத்தியடைவார் எனபதனை "எழுத்தறியத் தீரு மிழிதகைமை தீர்ந்தான்—மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு—மொழிததிறததின, முட்டறுந்த நல்லோன் முத னூற் பொருளுணர்ந்து—கட்டறுத்து வீடு பெறும்,, என்றதனுல்விளங்கும். புத்திரப்பேறு இம்மையிற் சிறந்தது என்று "பெறுமவற்றுள் யாமறிவ திலலை யறிவறிந்த-மககட் பேறல்ல பிற,, எனவும், "உந்து நீக்கட லுடுத்தபார முழுவதுமொருங்கே-வந்து தாமொழு மரசியல் வளனெலாம் பெறினும்—மிகுதி ராதியர் பெருபாதத் திருககை பெற்றிடினும்—மைந்த ரின் றியே வாழ்வது வாழ்வுமற் றன்றே,, எனவும் பெரியோர் கூறினர். செலவம எனவே அது கொண்டு நடத்தப்படும் அறமும, அதன பண்பாயுள்ள அன்பு பொறுமைகளும், அதனுல் அறுபவிககப்படும இன்பமும, அவற்றின பயனுயுள்ள புகழ, மதிப்பு என்னும் எழு வகைப பெறறியுங்கொளக. சிவபெருமான திருநடனஞ் செய்யுஞ் சபைகளாவன - திருவாலங்காட்டில இரத்தினசபையும், சிதம்பரத்திற் கனகசபையும், மதுரையில வெள்ளிச் சபையும், திருநெல்வேலியில் தாமிரசபையும், திருக்குற்றாலத்திற சித்திரசபையும் ஆகிய ஐந்துமாம். (சகூ)

இரதிரத்துய்மமன முத்தியடைகந அத்தியாயம்.

முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௯௬.

இரண்டாவது

வருணச்சிரம தன்மமுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது உயிர்கட்கு இன்றியமையா உறுதிப்பொருள், நான்கனுள் மேலாய வீட்டினபத்திற்குக் காரணமாய அறத்தை நிறுத்த முறையானே கூறுவான்றொடங்கி, அவவறம் பலவகைப்பட்டு கிற்றலின இல்லறம் துறவறம் என இருவகைப்படுத்தி, அவற்றுள் நாலவகைப்பட்ட வருணத்தினதும ஆச்சிரமத்தினதும் தருமங்களைக் கூறும் பாகமாம். கருமதை—கனமதை, கருமம்—கனமம எனறுறபோல, தருமம என்றது தன்மம் எனப் பட்டது. அத்தருமம் ஒழுககம வழக்கு தணடமென மூவகைப்படுதலின், ஈண்டுக் கூறப படுவது ஒழுக்கமும, அதினின்றும் தவறினுக்குரிய தண்டமும் என்க. அத்தியாயம் எனினும், படலம்-சருக்கம்-இலம்பகம்-பரிச்சேதம எனினும ஒககும.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

பொன்னகாக கிறைவ ஞதி யமரரும் புலவர் களைந்துந்
தன்னுழை யடைகரும் வீணை முனிவனுந் தாழ்ந்து கேட்ப
மின்னகு நேமி சங்கம வெங்கதை சிலைவா ளேந்தி
மன்னிய கூர்ம ரூப மாலமுறை மகிழ்ந்து சொலவான.

(இ-ள்) பொன் நகர்க்கு இறைவன் ஆதி அமரரும் = பொன்மயமாகிய சுவர்க்க லோகத்திற்கு அரசனான இந்திரன் முதலாய தேவர்களும், ஐந்து புலன்களும் தன் உழை அடக்கும் வீணை முனிவனும் = பஞ்சேந்திரியங்களையுந் தன்வசப் படுத்துகின்ற யாழினையுடைய நாரதமுனிவரும், தாழ்ந்து கேட்ப = வணங்கி நின்று கேட்க, மின் தரு நேமி சங்கம் = ஒளியைக் காலுகின்ற சக்கரம் சங்கு, வெம் கதை சிலை வாள் ஏந்தி = கொடுந் தொழிலையுடைய தண்டம் வில் வாள் என்னும் பஞ்சாயுதங்களையும் தாங்கி, மன்னிய கூர்ம ரூப மால் = வீற்றிருந்த கூர்ம ரூபமாகிய திருமாலானவர், முகம் மலர்ந்து சொல்வான் = முகமலர்ச்சியுடன் சொல்லத் தொடங்கினர்

நாரதரது மகதியென்னும் வீணையானது, தன்னிசையைக் கேட்டோர் உணவு பரிசம் கந்தமுதலிய மற்றொன்றனையும் நாடாதும், அதனையே யன்றி வேறொன்றையுங் கேட்காதும் தன்வசமுற இனிமை கொடுத்து நிற்றலானும், விசுவாவசு வென்னுங் கந்தருவனது பிருகதியென்னும் வீணையினும், தும்புருவினது கலாவதியென்னும் வீணையினும், சரசுவதியினது கச்சபி யென்னும் வீணையினுஞ் சிறந்து விளங்கலானும் "புலனைந்துந் தன்னுழை யடக்கும்வீணை,, என்று சிறப்பித்ததாம். (க)

நித்திய மாகி யொன்றாய் நிமலமா யெங்கு மாகித்
தத்துவங் கடந்து நின்ற மகேச்சுரன் றன்னு ணீங்காச்
சித்துரு வாகி யான்முற் றோன்றினேன் சிறந்த வென்பே
ருய்த்தினி துணரி னாரா யணனென வுரைப்பர் மேலோர்.

(இ-ள்) இனிது உய்த்து உணரின் = (அன்பர்களே) நன்றாக யோசித் தறியுமிடத்து, யான் முன் = நான் முன்னர்க்காலத்தே, நித்தியம் ஆகி = அழிவில்லாத தாகியும், ஒன்று ஆய் = ஏகமாகியும், நிமலம் ஆய் = இயல்பாகவே பாசங்களி னின்றும் நீங்கியதாயும், எங்கும் ஆகி = எவ்விடத்தும் வியாபியாகியும், தத்துவம் கடந்து நின்ற மகேச்சுரன் தன்னுள் = தத்துவங்களையுங் கடந்து விளங்காநின்ற மகேசுர மூர்த்தியினிடத் திருந்து, நீங்காத சித்து உரு ஆகி தோற்றினேன் = பிரிதலில்லாத அறிவுருவமாக உற்பவித்தேன், சிறந்த என் பேர் = சிறப்பினையுடைய எனக்கு நாமம் யாதெனில், மேலோர் நாராயணன் என உரைப்பர் = பெரியோர்கள் நாராயணன் என்று சொல்வார்கள்.

சதாசிவ தத்துவத்திற் கிரியை யேறி ஞானங் குறைந்து இச்சாசத்தி ரூபியாயிருக்கின் அதனை மாகேசுர தத்துவம் என்ப. அது ஈசுரதத்துவம், அதிகாரதத்துவம், சகளதத்துவம், பிரவிர்த்தி தத்துவம் எனவும் பெயர்பெறும். இம்மகேசுர மூர்த்தியின் இடப்பக்கத்தில் நின்று விட்டுணுமூர்த்தி தோன்றினர் எனப் பின்னாக் கூறப்பட்டுள்ளது. நாராயணன்—நார = நீர், அயன = இடம் எனவே, சலத்தினை யிடமாகக் கொண்டவன் எனப் பொருள். "நாரத்தி லமர்ந்த வாறறு நாரணன்,, எனப் பின்னர்க் கூறுமாற் றானும் விளங்கும் தன — சாரியை. (உ)

பாய்திரை சுருட்டுந் தெண்ணீர்ப் பனிக்கடன் முகட்டிற் செங்க
ணாயிரஞ் சூட்ட ராவி னறிதுயி லமர்ந்து பின்னாக்
காய்கதிர் தோன்று மேல்வைக கண்மதர் நீந்தி யாங்கு
மீயுய ருலக மூன்றும் படைத்திட விழைவுற் றேனால்.

(இ-ள்.) பாய் திரை சுருட்டும் தெள் நீர் = பரந்த அலைகளை மடக்குகின்ற தெளிந்த நீரினை யுடைய, பனி கடல் முகட்டின்=குளிர்ந்த பாற் கடலின் மீது, செம் கண் ஆயிரம் சூட்டு அராவின் = சிவந்த கண்களையும் ஆயிரந் தலையையு முடைய ஆதிசேடனாகிய சயனத்தின்மேல், அறி துயில் அமர்ந்து=யோகநித்திரை செய்து, பின்னர்=பின்பு, காய் கதிர் தோன்றும் எல்லை=எறிக்கின்ற கிரணங்களை யுடைய சூரியன் உதிக்கின்ற அவ்வளவினைக்கொண்ட காலத்திலே, கண் மதர் நீந்தி = கண்மயக்கந் தெளிந்து, ஆங்கு = அப்பொழுது, மீ உயர் மூன்று உலகமும் படைத்திட விழைவு உற்றேன்=மேலாக உயர்ந்த திரிலோகங்களையுஞ் சிருட்டிக்குமாறு விருப்பங் கொண்டேன்

அறிதுயிலாவது தம்மையும் மற்றைய பொருள்களையும் அறிந்துகொண்டு தூங்குவதாம். அதனைத் தூங்காமற் றூங்குவது எனபர் ஆன்றோர்கள். "தூங்காமற் றூங்கிச் சுகம் பெறுவ தெக்காலம். ,, என்றார் தாயுமான சுவாமிகளும். நாராயணமூர்த்தி அறிதுயில் செய்யுங் காலமாவது—மானுட வருடம் முப்பது சென்றால் தேவர்களுக்கு ஒரு மாதமாகும். இப்படித் தேவவருடம பத்துச் சென்றாற் சத்தவிருடிகளுக்கு ஒருவருடமாகும். அங்ஙனம் முனிவர் வருடம் பத்துக் கொண்டது துருவனுக்கு ஒருவருடம ஆகும இங்ஙனம பன்னீராயிரந் தேவவருடங் கொண்டது ஓர் சதுர யுகமாம். இச்சதுர யுகம் எழுபத்தொன்று முடிந்தால் ஒருமனு வந்தரமாம். இம்மனுவந்தரம் பதினான்கு கழிந்தாற் பிரமதேவருக்கு ஒருபகலாகும். இங்ஙனம் நூறுவருடங்கழிந்தாற் பிரமாவுக்கு ஆயுள்முடியும். பிரமதேவரது பகலொன்றிலே சுவாயம்புமுதல் பௌதியன் ஈறாகவுள்ள பதினான்கு மநுக்களும், அரி முதற் சுசியீறாவுள்ள பதினான்கு இந்திரர்களும் அரசாண்டு இறப்பார்கள். ஒரு மாதத்துள் நானூற்றிருபது இநதிரா மரிப்பா ஒருவருடத்துள் ஐயாயிரத்து நாற்பது இந்திரர் இறப்பாாகள். ஒரு பிரமதேவரது ஆயுளுள் ஐநதிலக்கத்து நாற்பதினாயிரம் இந்திரர் இறபபா. இங்ஙனமுள்ள பிரமதேவாகளு ஆயுள் முடிநது இறப்பாராயின நாராயணமூர்த்திக்கு ஒரு பகல் கழியும். இவவாறுள்ள பகல கழிநதவுடன் விஷ்ணு ஆயிரங்கைகள், ஆயிரங் கால்கள், ஆயிரமுடியோடு அறிதுயில செய்தருளுவா எனபதாம். சூரியன் உதிக்குங்கால மாவது விடியமுன் ஐந்து நாழிகை யளவினதாய காலம். இதனைப பிராமீ முகூர்த்தம் என்றுங் கூறுப. (௩)

ஆயிடை யெனது நெஞ்சத் தருளொடு மகிழ்ச்சி பூப்ப
மாயிரு ஞாலம போர்த்து மல்கிருட் பிழமபு சீக்கும
பாயொளிப் பரிதி கோடி யெழுநதெனப் பசுந்தேன் பில்குஞ்
சேயிதழ்க கமலப போதிற் செலவனமுன தோனறக கண்டேன்

(இ-ள்.) ஆ இடை=அவ்வெல்லையிலே, எனது நெஞ்சத்து அருள் ஓடு மகிழ்ச்சி பூப்ப = என்னுள்ளத்திற் கருணையும் சநதோஷமும விளையுமபடி, மா இரு ஞாலம் போர்த்து மல்கு=சிறந்த பெரிய உலகத்தை மூடி நிறைந்த,இருள் பிழம்பு சீக்கும்=இருட் கூட்டத்தை நீக்குகினற, பாய ஒளி கோடி பரிதி=பரநத ஒளியை யுடைய கோடி சூரியர்கள், எழுந்தது என = உதயஞ் செய்தாறபோல, பசு தேன் பில்கும் சே இதழ் கமலம் போதில்=பசுமையாகிய தேனைப பொழிகின்ற சிவந்த இதழ்களையுடைய (எமது உந்தியாகிய) தாமரைப் பூவில், முன் செல்வுன் தோன்ற கண்டேன்=முதலில் பிரமன் உதிக்கக் கண்டேன்.

ஆயிடை என்றது "வடவேங்கடந் தென்குமரி-யாயிடைத்தமிழ்,, என்று தொல்காப்பியப்பாயிரஞ் சொற்றாற் போல நின்றது. அ என்னும் முதல் நீண்டு எழுத்ததிகாரப்

புறனடையால் யகர வுடம்படுமெய் பெற்று முடிந்தது. சிருட்டிக்க நினைத்த அளவிலே எனக்கு அருளும் உவகையும் உண்டாகும்படி, என் நாபிகமலத்துக் கோடிசூரியர் உதயஞ்செய்தாற் போலப் பிரமனா முதலில் உதித்தான் என்பதாம். (௪)

அவ்வழி குழவித் திங்க ளடுசிலை வடிவேற் செங்கேழ்க்
கொவ்வையங் கனிவெண் முத்தங் குலவுமோர் கமலம் பூத்துத்
தெய்வமென் கொம்பி ரண்டு செவ்விள நீருந் தாங்கிப்
பௌவவா ரிதியிற் பொன்னம பங்கயத் துதித்த தன்றே.

(இ-ள்) அ வழி=அதன் பின்பு, பௌவம் வாரிதியில் = குமிழிகளையுடைய அந்தக் கடலில், பொன் அம பங்கயத்து=பொன்போன்ற அழகிய (எனது நாபிக) கமலத்தினின்றும், மென தெய்வக கொம்பு=மிருதுவாகிய தெய்வத் தன்மையினை யுடைய ஒரு பூங்கொம்பானது, குழவி திங்கள் = பிறைச் சந்திரனும், அடு சிலை = கொலைத் தொழிலைச் செய்கின்ற விற்களும், வடி வேல=கூர்மையாகிய வேற்படைகளும், செம் கேழ் அம் கொவ்வை கனி=சிவந்த நிறமுள்ள அழகாகிய கோவைப் பழமும், வெள் முத்தம்=வெள்ளிய முத்துக்களும் (ஆகிய இவைகள்) குலவும் ஓர் கமலம் பூத்து = விளங்குகின்ற ஓர் தாமரைப்பூ மலரப்பெற்று, இரண்டு செம இளநீரும் தாங்கி=இரண்டு செவ்விளநீர்க் குரும்பைகளையுஞ் சுமந்துகொண்டு, உதித்தது=தோன்றியது.

அன்று ஏ அசைகள். பாற்கடலி னிடத்துள்ள எனது நாபிக் கமலத்தினின்றும் ஒரு பூங் கொம்பானது பிறைச்சந்திரன், வில், வேலாயுதங்கள், கோவைப்பழம், முத்துக்கள் ஆகிய இவைகளைக் கொண்டுள்ள ஓர் தாமரைப்பூ மலரப் பெற்று, செவ்விளநீர்க் குரும்பைகள் இரண்டனையுஞ் சுமந்து தோன்றிற்று என்பதாம். இவை உருவகமாகும். ஒரு பூங் கொம்பு என்றது இலக்குமி தேவி யெனவும், பிறைச்சந்திரன் என்றது நெற்றி எனவும், வில் என்றது இருபுருவம் எனவும், வேலாயுதங்கள் எ-து, இருகண்கள் எனவும், கோவைப் பழம் என்பது, உதடு எனவும், முத்துக்கள் என்றது பற்கள் எனவும், கமலம் என்றது, முகம் எனவுங் கொள்க. முகம் இவ்வுறுப்புக்களைக் கொண்டிருத்தலால் "குலவுமோர் கமலம் பூத்து,, என்றதாம். செவ்விளநீர் என்றது தனங்களையாம். அதுபோலச் செந்நிற முடைத்தாய்த் திரண்டு அமுதத்தை உள்ளிற் கொண்டிருந்தலால் என்க. இது இலக்குமி தேவியின் அங்கம் பலவற்றையும் உருவகப் படுத்தினமையால் **அநேகாங்கவுருவக வலங்காரமும்,**அவளை மறைத்துக் கூறின்மையால் **உருவகவுயர்வு நவிற்சியணியு**மாம். (௫)

மங்கலை யாகி யாவு மயக்குறு பொருளா யென்றுந்
தங்குமா மாயை யாகித் தனிப்பிர கிருதி யாகுஞ்
செங்கய னெடுங்கட் செவ்வாய்த் திருவினைக் கண்டு வேதன்
பொங்கிய வுவகை யோடு மெமக்கிவை புகல லுற்றான்.

(இ-ள்.) மங்கலை ஆகி=மங்கல ரூபமுடையவளாய், யாவும் மயக்கு உறு பொருள் ஆய்=எல்லாவற்றையுந் தன்னிடத்து மயக்கஞ்செய்யும் பொருளாகியும், என்றும் தங்கும் மா மாயை ஆகி=எவ்விடத்தும் இருக்கின்ற பெரிய மாயாசத்தி யாகியும், தனி பிரகிருதி ஆகும்=ஒப்பற்ற பிரகிருதி மாயையும் ஆகிய, செம் கயல் நெடுகண் செம் வாய்=செவ்விய கயல் மீன்போன்ற கண்களையுஞ் சிவந்த வாயினையுமுடைய, திருவினை வேதன் கண்டு= இலக்குமி தேவியைப் பிரமன் பார்த்து, பொங்கிய உவகை ஓடும்=நிறைந்த சந்தோஷத்

துடனே, எமக்கு இவை புகலல் உற்றான் = எமக்கு இவ்வார்த்தையைச் சொல்லுவானாயினன். மங்கலை=சுகரூப முடையவள். பிரகிருதி=பகுதி.

பிரமன் இலக்குமி தேவியைக் கண்டு, எம்முடன் சில வார்த்தைகளைச் சொல்லத் தொடங்கினான் என்றதாம். எமக்கு என்றது தனித் தன்மைப்பன்மை. (௬)

யான்படைப் பவைக ளெல்லா மலிதல்கா ரணமா வென்றும்
வான்படு பூதம யாவு மருளுறு பந்த மெய்தத்
தேன்றெளித் தமிர்தினோடுங் குலவிய கனிவாய்த் திருசொற்
கான்படு நறுமென கூந்தற் கமலையைப் பணித்தி யென்றான்.

(இ-ள்.) யான் படைப்பவைகள் எல்லாம்=(எனது தந்தையே) என்னாற் படைக்கப்படுகின்ற சராசர தோற்றங்கள் யாவும், மலிதல் காரணம் ஆ=பெருகுதல் காரணமாகவும், என்றும் வான் படு பூதம் யாவும் = எக்காலத்தும் ஆகாயமும் அதனிற் பொருந்திய நாற்பூதங்களும, மருள் உறு பந்தம் எய்த = ஒன்றோ டொன்று கலக்கப் பெறுதல் காரணமாகவும் (மாயையினைச் செய்யுமாறு) தேன் தெளித்து அமிர்தின் ஓடும் குலவிய=தேனைத் துளித்து அமுதத்தோடும் விளங்குகின்ற, கனி வாய் திரு சொல்=கோவைப் பழத்தினை நிகர்த்த வாயினையுந் தித்திப்பாகிய சொற்களையும, கான் படு நறு மென் கூந்தல்=வாசனை பொருந்திய நல்ல மிருதுவாகிய அளகத்தினையும உடைய, கமலையை பணித்தி என்றான்= இவ்விலக்குமி தேவிகருக் கட்டளையிடவேணடும் என்று பிரார்த்தித்தான.

வான் படு பூதம் என்றதற்கு ஆகாயமும, அதினின்றுந் தோற்றுகின்ற ஒவ்வோர் பூதங்களும் என்று கொள்வார் சிலர். அவர் ஆகாயத்தினின்று வாயுவும், வாயுவினின்று தேயுவும், தேயுவினின்று அப்புவும், அப்புவினின்று பிருதிவியுந் தோன்றுமென்னும் மதமுடையராம். கமலை = தாமரையில் வசிப்பவள், தாமரையிற் பிறந்தவள். கமலை ஐ-உருபு மயக்கம். (௭)

என்றலுங் கமல வீட்டி னிளங்கொடி வதன நோக்கி
நின்றபல் லுயிர்கள் யாவுஞ் சகத்தினி னீங்கா வாகி
வன்றிறற் குயவ னானும வினைகலத் திகிரி போலச்
சென்றியல் கருமத் தாமபிற் றிரிதரப் புரிதி யன்றே.

(இ-ள்.) என்றலும்=என்று பிரமன் வேண்டுதலும், கமலம் வீட்டில் இளம் கொடி வதனம் நோக்கி=(யான) தாமரை மலராகிய வீட்டினகணுள்ள இளமை வாய்ந்த பூங்கொடி போன்ற இலக்குமி தேவியின் முகத்தைப் பார்த்து, நின்ற பல் உயிர்கள் யாவும= தோன்றி நிற்கின்ற பலவகைப் பட்ட ஆன்மாக்க ளெலலாம், சகத்தினில நீங்கா ஆகி=உலகத்தினின்றும் பிரிந்து ஒழியா தனவாய், வன் திறல் குயவன்=மிகுந்த வலிமையை யுடைய குயவனானவன், நாளும கலம் வினை திகிரி போல=நாடோறும் பாத்திரங்களை வினைதற்குக் கருவியாய தண்டசக்கரமபோல, சென்று இயல் கருமம் தாம்பின் = கழிந்து கழிந்து உண்டாகின்ற கன்மம் எனகின்ற கயிற்றாற் (கட்டி) திரிதர புரிதி=திரிந்து உழலுமபடி செய்யக்கடவாய். அன்று ஏ — அசைகள்.

பல் உயிர்களாவன—நால்வகைத் தோற்றமும், எழுவகைப் பிறப்பும் எண்பத்து நான்கி லக்கம் யோனிபேதங்களையு முடைய உயிர்களாம் சகத்தினில் நீங்காமை யாவது மீட்டும் மீட்டும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அவை திகிரிபோற் சுழலுதலாவது

நரகம் சுவர்க்கம் பூதலம் என்னும் மூன்றிடத்துஞ் சென்று சென்றுறுதல். இவற்றிற்குக் கன்மமே காரணமாகலின் அதனைத் தாய்பு என்றதாம். (அ)

தத்தம வருணத் தோது மொழுகினிற் சார்ந்து நாளுஞ்
சித்தமா செறிந்து பொயயிற் றீர்ந்துநான மறையுந் தோய்து
மைத்திரு மிடற்றுப புத்தேண மலரடி போற்றி னோபா
லுய்த்திடேன மாயை யென்ன வந்நெறி யொழுகல செயதாள்.

(இ-ள்.) தம் தம வருணத்து=தங்கள தங்களது வருணங்களிலும, ஓதும் ஒழுக்கினில்=சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கங்களிலும், நாளும சார்ந்து=தினந்தோறும் நினறொழுகி, சித்தம் மாசு எறிந்து=மனத்தினக ணிகழுங் குற்றங்களை யெல்லாங் கடிந்து, பொய்யில தீர்ந்து=பொய்மைப பயன்றரு டவைகளை யெல்லாம் விடுத்து, நால் மறையும் தோய்து=நான்கு வேதங்களையுங் கசடறத தெளிந்து, மை திரு மிடறு புத்தேள் = மேகம்போன்ற அழகிய காளகண்டத்தை யுடைய சிவபெருமானது,மலர் அடி போற்றினோ பால்=தாமரை மலர்போலுந் திருப்பாதங்களைத் துதித்து வழிபடுவோ ரிடத்து மாத்திரம, மாயைஉய்த்திடேல் என்ன=தினது மாயாபாசத்தைச செலுத்தா திருப்பாயாக எனறு கூற, அ நெறி ஒழுகல செய்தாள=(அவளும்) அம்மொழிப்படியே செய்து வந்தாள்.

தத்தம—தம் தம என்பன "மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொ டவும்—வனமைக கினமாத் திரிபவு மாகும", எனறதனுல, வல்லெழுத்துக்கு இனமாகத் திரிந்து, வலித்தல் விகாரம் பெற்று முடிந்தன. அ—ஆறும் வேற்றுமையுருபு. ஒளி சிறிதுமீங்கிய விடத்தும் இருள் வந்து மூடுதல போல ஒழுக்கஞ் சிலகணம இல்லாவிடினும மாயை வாதிக்கும் ஆகலின் நாடோறும் ஒழுக்கத்தில நிறகவேண்டும் எனபது பெற "ஒழுகினிற சார்ந்து நாளும்" என்றதாம் சார்ந்து, எறிந்து, தீர்ந்து, தோய்து எனனும வினையெச்சங்கள போற்றினோர் என்னும வினையாலணையும் பெயரின் முதனிலை கொண்டுமுடிந்தன. (கூ)

ஆங்கதன் பினம ரீசி யங்கிராப் பிருகு தக்க
னோங்குமத் திரிவ சிட்டன் புலத்தியன புலக னுற்ற
தீங்கெறி கிருது வெனனு மொனபது திறததி னோரைப்
பாங்கினில் வேதன் யோக மாயையிற் படைத்தல செய்தான்.

(இ ள்) அதன் பின=அதன் பின்னர், வேதன்=பிரமனானவன், மரீசி அங்கிரா = மரீசி அங்கிரா, பிருகு தக்கன்=பிருகு தக்கன, ஓங்கும் அத்திரி வசிட்டன் புலத்தியன் புலகன்=உயர்வுள்ள அத்திரி வசிட்டன புலத்தியன புலகன, உற்ற தீங்கு எறி கிருது எனனும்=பொருந்திய தீமைகளை யொழித்த கிருது என்றுஞ் சொலல நின்ற, ஒனபது திறத்தினோரை = ஒன்பது வகைப்பட்ட முனிவர்களை, பாங்கினில யோகம் மாயையில படைத்தல செய்தான்=தகுதியாகத் தனது யோகமாயையினுற சிருட்டித்தான.

இவவொன்பது முனிவர்களையுந் பிரமன் யோகவலியினால் தன் மனத்தினின்றுஞ் சிருட்டித்தனன. அதனுல் இவர் மானச புத்திரர் என்று சொல்லப்படுவர். இவர்கள் பிரமனைப்போலப் படைக்குந் தொழிலுள்ளாராகலின் நவபிரம ரென்றுங் கூறப்படுவர். தக்கனுக்குச் சிறுவிதி எனறும் பெயர். ஆங்கு—உரையசை யிடைச்சொல். (௧௦)

வேதியர் முகத்தில் வேந்தர் விறல்கெழு துணைத்தோள் வெற்பிற்
றீதறு வணிகர் செம்பொற் குறங்கினிற் சதுர்த்தர் செய்ய

பாதபங் கயத்தி லீன்றோன பதுமன்முன படைத்த மூவ
ரோதிய மகங்கள யாவு மாற்றுதற் குரிய ராவார்.

(இ-ள்) பதுமன்=தாமரை மலர் ஆசனனாகிய பிரமன், முகத்தில் வேதியர்=தனது முகத்திலிருந்து பிராமணர்களையும், வெற்பு விறல் கெழு துணை தோளின்=மலையைப் போன்ற வலிமை பொருந்திய இரு புயங்களினின்றும், வேந்தர்=அரசர்களையும், செம்பொன குறங்கினில்=சிவந்த பொன்போன்ற தனது தொடைகளினின்றும், தீது அறு வணிகர்=குற்றமற்ற வைசியரையும், செய்ய பங்கயம் பாதத்தில் = சிவந்த தாமரைமலர் போன்ற பாதங்களினின்றும், சதுர்த்தர் = நான்காம் வருணத்தராகிய சூத்திரரையும், ஈன்றோன்=சிருட்டித்தனன் (அவருள்) முன் படைத்த மூவர்=முதலிற் சிருட்டித்த மூவர்களும், ஓதிய மகங்கள் யாவும் ஆற்றுதற்கு உரியர் ஆவார்=சொல்லப்பட்ட யாகங்கள் எல்லாவற்றையுஞ் செய்தற்கு அருகராவா

பிரமதேவர் தமது முகத்தினின்றும் பிராமணரையும், தோளினின்றும் க்ஷத்திரியரையும், தொடையினின்றும் வைசியரையும், பாதங்களினின்றுஞ் சூத்திரரையுஞ் சிருட்டித்தனர். அவருள் முன் மூவரே யாகங்களைச் செய்தற்குஉரியராவர் இவர் முறையே நான்கு வருணத்தார் எனப்படுவர். "ஓதியமகங்கள்" என்றதனால சோதிடடோமம்-அங்கிட்டோமம்-உத்தியம்-சோடசீ-வாசபேயம் - அத்திராத்திரம - சோமயாகம - சாதுர்மாசியம் - பௌத்திரமேதம-சௌத்திராமணி-புண்டரீகம் - ஆங்கிசயன் - இராசசூயம் - அச்சுவமேதம் - விச்சுவதித்து-பிரயமேதம்-பிரணவமேதம்-டசுபந்தம எனனும பதினெண்யாகங்களும், தேவயாகம்-பிரமயாகம - பூதயாகம் - மானுடயாகம் - பிதிர்யாகம் எனனும் ஐவகை யாகங்களும், ருதுசங்கமனம்-கருப்பாதானம - பும்சவனம் - சீமந்தம - விட்டுணு டலி - சாதகர்மம்-உத்தாபனம்-நாமகரணம்-அன்னப்பிராசனம்-உபநயனம் உபக்கிரமணம - கான்டமோசனம்-சமாவர்த்தனம்-விவாகம முதலிய கிரியைகளுந் தகுதியாகக் கொள்ளப்படும். இவருள் பிராமணன் சர்மா எனவும், க்ஷத்திரியன் வாமா எனவும், வைசியன் குப்தன் எனவும், சூத்திரன் தாசன எனவும் அழைககப்படுவர். பலாபால் விகுதி புணர்த்தியுரைத்தமையால் அவ்வவ் வருணத்து ஆடவாகளோடும அவர் மணஞ்செய்தற் குரிய மகளிருந் தோன்றினர் எனக கொள்க அதனை "மதுமடை யுடைககுஞ் செந்தா மரைமலர்ப பீட மேலோன-விதுமுகந் தினின்முன் றோற்ற விளங்கு வாசனையான் முன்னோர் - கதுமென மடவாரோடு முதித்தனர் கவின்செய் தோளின்-வதுவைசெய மடவாரோடு மன்னவ ருதித்தா ரனறே ஊருவி னுயகா மாத ருடனுதித தனராற் பின்னோர்-சாருமா மடவாரோடு தாளிடை யுதித்தார்" எனனுஞ் சூதசங்கிதைச் செய்யுட்களா னுணர்க. (கக)

வேதமோர் நானகு மாதி யந்தமவே றிலவாய் முன்ன
ரோதிய வாக்க தாகு முரைத்தவிம மறையிற் சார்ந்த
வேதமி னூல்கள் யாவும் விழுமிய விவற்றிற் றீர்ந்த
தீதுநூ லவற்றி னிணமேற்றோர் செய்விய ரல்ல ரனறே.

(இ-ள்) ஓர் நானகு வேதமும்=ஒப்பற்ற நான்கு வேதங்களும், ஆதி அந்தம் வேறு இல்ல ஆய்=ஓர்காலத்துத் தோனறுதலும் அழிதலும் ஆகிய வேறுபாடுகள் இல்லாதனவாய், முன்னர் ஓதிய வாக்கது ஆகும்=அநாதியே சிவபரம்பொருளாற் றிருவாய் மலர்ந்தருளபபட்ட பிரபல வாக்கியங்களே யாகும், உரைத்த இ மறையின் சார்ந்த = சொல்லப்பட்ட இவ்வேதங்களைச் சார்ந்தவைகளா யுள்ள, ஏதம் இல் நூல்கள் யாவும் = குற்றமில்லாத நூல்கள் எல்லாம், விழுமிய=சிறந்தனவே யாகும், இவற்றின் தீர்ந்த நூல் தீது=

இவைகளி னின்றும் வேறுபட்ட நூல்கள் தியனவே யாகும், அவற்றில் நின்றோர் = அவ் வேறுபட்ட நூலின்வழியே யொழுகுவோர், செவ்வியா அல்லர்=நன்மையினை யுடையர் அல்லர். அன்று—ஏ அசைகள்

வேதங்கள் அநாதியே சிவபெருமானால் திருவாய் மலர்ந்தருளப் பட்டன அவைகளைச் சார்ந்த நூல்களெல்லாஞ் சிறந்தன வாகும். சாராத நூலினவழி நிற்பவர் தீயராவர் என்பதாம். சிலவிடத்து விசேட சுருதி ஆகமம் எனறுகூறப் பட்டது.

வேதங்கள் அநாதியே யுள்ளன என்பது தோன்றப் பிரகதாரணி யோபநிடதம் "இருக்காதி வேதங்கள் பிரமத்தினது சுவாசமாம்." என்று கூறிற்று. ஆயினும் அவை பஞ்சப் பிரம மந்திர சரீரியாய் உள்ள சதாசிவமூர்த்தியால் பிரதம மகாசிருட்டி யாரம்பத்திலே தற்புருடம் முதலிய நான்கு முகங்களினின்றுந் தோற்றுவிக்கப் படும். உண்மைப் பொருளைக் கேட்டற்குக் கருவியாதலாற் சுருதி யெனவும், ஆதிகுருவினின்றுந் தொடங்கிப் பரம்பரியமாகப் பயிலப் படுதலினாலுங் கற்கப் படுதலாலும் ஆமினாயம் எனவும், முதலும் முடிவு மில்லாமையாற் சுயம்பு, ஆதிநூல், எழுதாக் கேள்வி எனவும் பெயர் பெறும். பிரளயங்க டோறுஞ் சிருட்டித் தொழிற் குரியராய் வரும் ஒவ்வோர் பிரமர்களாலும் உதாத்தம் அநுதாத்தம், சுவரிதம் என்னுஞ் சுரங்கள் பொருந்த அத்தியயனஞ் செய்து வெளிப்படுத்தப் படுதலின் பிரமனாலும் அருளப் பட்டனவெனச் சிலபுராணங்கள் பேசாநிற்கும் வேதங்கள் அநாதியில் நான்கு பாகங்களோடுங் கூடியதோர் வேதமாயிருந்து பின்னர்த் துவாபரயுகத்திற் றோன்றிய வியாச முனிவரால் இருக்கு யசுர் சாமம் அதர்வணம் என நான்காகப் பகுக்கப்பட்டு, முதலாம் வேதத்தைப் பைலமுனிவர்க் குபதேசிக்க, அவர்வழியால் இந்திரப் பிரமிதி, பாஷ்களர், போதியர், அக்கினிமாடகர் முதலினோர்க்கு உபதேசிக்கப் பட்டமையால் இருபத்தொரு சாகைகளாகவும், இரண்டாம் வேதத்தை வைசம்பாயன முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர்வழியாக யாஞ்ஞவற்கியர், வாசனேயர் முதலாயினோர்க்கு உபதேசிக்கப்பட்ட முறைமையினால் நூற்றொன்பது சாகைகளாகவும், மூன்றாம் வேதத்தைச் சைமினி முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர் வழியாகச் சுமந்து, சுத்துவா, சுகர்மா, இரணியநாபர், பவுஷ்பிஞ்சி, லோகாக்ஷி, கௌமுதி, லாங்கலி முனிவர் முதலாயினோர்க்குப் பலவகைப்பட மொழியப்பட்டமையால் ஆயிரஞ் சாகைகளாகவும், நான்காம் வேதத்தினைச் சுமந்து முனிவர்க்கு உபதேசிக்க, அவர் வழியாகக் கபந்தர், தேவதரிசர், பத்தியர், மேதன், பிரமபலி, சவுல்காயனி, பிப்பலாதன், சாபாலி, குமுதாதி, சௌனகர் முதலாயினோர்க்கு உபதேசிக்கப் பட்டமையால் ஐம்பது சாகைகளாகவும் பிரிக்கப் பட்டுப் பற்பல வாயின

வேதங்களைச் சார்ந்த நூல்களாவன—இருக்கு வேதத்திற்கு உரிய ஐதரேயம் முதற் சௌபாக்கியம் ஈறாகவுள்ள பத்து உபநிடதங்களும், யசுர் வேதத்திற்கு உரிய கடவல்லி முதல் முத்திகம் ஈறாக வுள்ள ஐம்பத்தோ ருபநிடதங்களும், சாம வேதத்திற்கு உரிய கேனம் முதற் சாபாலம் ஈறாகவுள்ள பதினாறு உபநிடதங்களும், அதர்வண வேதத்திற்கு உரிய பிரச்சினம் முதல் காருடம் ஈறாகவுள்ள முப்பத்தோ ருபநிடதங்களும் ஆகிய நூற்றெட்டு உபநிடதங்களும், சிக்ஷை, வியாகரணம், நிருத்தம், சோதிடம், கற்பம், சந்தோவிசிதி எனனும் ஆறு வேதாங்கங்களும், ஆயுள்வேதம், தனுர்வேதம், காந்தர்வவேதம், அருத்தவேதம் என்னும் நான்கு உபவேதங்களும், காமிகம், யோகசம், சிந்தியம், காரணம், அசிதம், தீப்தம், சூக்குமம், சகச்சிரம், அஞ்சுமான், சுப்பிரபேதம், விசயம், நிச்சுவாசம், சுவாயம்புவம், ஆக்கினேயம், வீரம், ரௌரவம், மகுடம், விமலம், சந்திரஞானம், முகவிம்பம், புரோற்கீதம், லளிதம், சித்தம், சந்தானம், சர்வோக்தம், பாரமேசுரம், கிரணம், வாதுளம் என்னும் இருபத் தெட்டுச் சிவாகமங்களும், விசுவான்மகம் முதலு

காரசிங்கம் இறுதியாகவுள்ள இருநூற்று நாற்பத்தேழு உபாகமங்களும், மநுஸ்மிருதி முதல் ஹாரீதஸ் மிருதி யீறாக வுள்ள பதினெண் மிருதிகளும், சொல்லப்பட்ட பிரமபுராணம் முதற் பிரமாண்டம் ஈறுவுள்ள பதினெண் மகாபுராணங்களும், சனற்குமாரம் முதற் பார்க்கவம் இறுதியாக வுள்ள பதினெட்டு உபபுராணங்களும்,பிரமமீமாஞ்சை, நியாயம் என்பவைகளுமாம். சாராத நூல்களாவன—சௌத்திராந்தகன், யோகாசாரன், மாத்தியமிகன், வைபாடிகன், ஆசீவகன், நிகண்டவாதி, தார்க்கீகன் முதலிய சமயிகளது பிடகம், மதனசாத்திரம் முதலிய நூல்களேயாம். (கஉ)

தோற்றுழி யுயிர்கள் யாவு மறிவினறித் தோற்றுந் தத்த
மாற்றுநல் லொழுக்கந் தன்னு லறிவுறு மவைக்கு நாளு
மேற்றதோர் காலந் தனனில் விருப்பொடு வெறுப்பாங் கெய்திப்
போற்றுறு தரும நீக்கித் தீவினை புகுது மன்றே.

(இ-ள்) உயிர்கள் யாவும் தோற்றுழி=ஆன்மாக்கள் எல்லாந் தோன்றுங் காலத்தில், அறிவு இன்றி தோற்றும் = நல்லறிவு இல்லாமல் தோன்றுவனவாகும், ஆற்றும் தம் தம் நல் ஒழுக்கத்தால்=செய்யபபடுகினற தமது தமது தருமச் செய்கைகளினாலே, அவைக்கு நாளும் அறிவு உறும்=அவ்வுயிர்களுககு நாடோறும் நல்லறிவு வளராநிற்கும், ஏற்றது ஓர் காலத்தில்=இயைந்த தாகிய ஒருகாலத்தில, விருபபு ஒடு வெறுப்பு எய்தி=அவாவினையும் வெறுப்பையும அடைநது, போறறு உறு தருமம் நீக்கி = (எவர்களாலும்) கொண்டாடப் படுகின்ற நல்லொழுககத்தை விடுதது, தீ வினை புகுதும் = பாவச் செய்கைகளிற் பிரவேசிககும். தன் இரண்டும், அனறு ஏ எனபவும் அசைகள்.

உயிர்கள் பிறவி யெடுக்குங்கால் சந்திரனை விட்டு ஆகாயத்திற் சேர்ந்து,வாயுவோடும் பரந்து, புகை நிறத்தனவாய் மேக ரூபத்தோடு கலந்து, மழைத் தண்ணீராகக் கீழே விழுந்து,வித்து வேர் கொடிகளிற் பொருந்தியாவது,சலத்திற் சேர்ந்தாவது,தந்தையாய் விதிக்கப்பட்டு இருப்பவனது உடற்குள்ளே ஆகார வழியாய்ச் சென்று,இரத்தமாய் விந்துவின கண் இருமாதந் தங்கிப போககாலத்தில மாதா வுதரததின் கருவிற் சென்று தங்கி,கருப்பாசயப்பை யுறுத்துதல், சலமபூரித்தல, உதராககினி சுடுதல், பிராணவாயு முரித்துத் தள்ளுதல், யோனித் துவாரத்தால நெருக்குண்ணுதல் ஆகிய பலவகைப் பெருநதுன்பங்களால மொத்துண்டு வாடி, அதனுல் அறிவுகெட்டுப பிறத்தலின "தோறறுழி யுயிரகள் யாவுமறிவின்றித் தோற்றும,, எனறதாம் பிறந்து தத்தமக்குரிய வருணச்சிரம தருமங்களை வழுவறநடத்தலால் ஏனை யுயிர்களின கண்ணும இறைவ னிடத்தும அன்பு தோன்றும்; அது தோனறவே அருளும்,அவ்வருள் வந்தவழித் தவமாடசியும்,அஃதுற்ற விடத்துச் சிவஞானமும் எய்தப்பெற்றுச் சிவகதி சேரும் ஆகலின "தத்த மாற்று நல்லொழுககந் தன்னுலறிவுறும்,,என்றும், இருவினைகளும் அவறறிறகியைய முக்குணங்களும் மாறி மாறித் தோன்றலின் தீவினையினும் புகும் என்பான் "அவைக்குநாளும...தீவினை புகுது மன்றே,, எனவுங் கூறியதாம். அது "தருமமே போற்றிடி னன்பு சார்ந்திடு — மருளெனுங் குழவியு மணையு மாங்கவை — வருவழித் தவமெனு மாட்சி யெய்து மேற்—றெருளுறு மவ்வுயிர் சிவனைச் சேருமால்,, எனக் கந்தபுராணத்தும், நல்வினை திறம்பித் தீயவாய்த் தீய நல்லவாய் வருபவு முளவே-வல்வினை மெலிய வினைகளாய் மெலிய வலியவாய் வருபவு முளவே-நல்வினை செயும்போ ததன்பயன் போலத் தீயவு நணுகவு முளவே - புல்வினை செயும்போ ததன்பயன் போல நல்லவும் புணர்தலு முளவே. ,, எனத் தணிகைப் புராணத்தும் கூறியருளிய வாற்றான் அறியப்படும். (கந)

உரைத்திடு மணிமா வாதி சித்திக ளுறுத லாற்று
ணிரைத்தநற் பொருள்கள் வாளா புகுந்திடா நெறியிற் றீர்ந்து
வருத்துதா மதத்தி னாய சித்திவந் தெய்து மீதும்
பொருத்துகா லங்க டம்மிற் பொன்றிடு மென்ப மாதோ.

(இ—ள்) உரைத்திடும் அணிமா ஆதி சித்திகள்=(அமானுஷ்யாதிவிஷயமெனப் பகுத்தமக்கள் யாவரும்) நூல்களிற் கூறப்படுகின்ற அணிமா முதலிய எண்வகைச் சித்திகளும், உறுதல் ஆற்றல்=பொருந்தப் பெறுந் தன்மையினால், நிரைத்த நல் பொருள்கள் = வரிசையாகிய நல்ல பொருள்கள் யாவும், வாளா புகுந்திடும் நெறியின் தீர்ந்து = வருத்தமில்லாது வரப் பெறுகின்ற யோக மார்க்கத்தினின்றும் விலகி (வேறு மார்க்கத்தி னிற்றலால்) வருத்து தாமதத்தின் ஆய சித்தி வந்து எய்தும்=துயருறுத்துகின்ற தாமத குணத்தனவாய பிற சித்திகள் வந்து கைகூடப் பெறுவர், ஈதும்=இத்தாமத குண சித்திகளால் வரும் பொருள் யாவும், பொருத்து காலங்கள் தம்மில் பொன்றிடும் என்ப=வருகின்ற காலங்களிலே அழிந்துவிடும் என்று சொல்வர் பெரியோர் புகுந்திடா—ஆ, சாரியை

அணிமா ஆதி சித்திகளாவன—அணிமா, மகிமா, இலகிமா, கரிமா, பிராத்தி, பிராகாமியம், ஈசத்துவம், வசித்துவம் என்னும் எட்டுமாம் இவற்றுள் அணுக்கள் தோறும் மிகவும் நுண்ணிய அணுருவமாகச் சென்றிருத்தல் அணிமா பிருதிவி தத்துவ முதற் சிவ தத்துவ மீறாக வுள்ள தத்துவங்கடோறும் உள்ளும் புறமும் அகலாது வியாபித்திருத்தல் மகிமா. மேரு பாரம்போல இருக்கும் யோகியை எடுத்தால், பரமாணுப்போல எடுத்தற்கு மிகவும் இலகுவா யிருத்தல் இலகிமா பரம அணுப்போல இருக்கும் யோகியைக் கையாற் றூக்கின் மகாமேரு மலையைப்போல எடுத்தற்குக் கனமா யிருத்தல் கரிமா. பாதலத்தில் இருந்தோன் பிரமலோகத்திற்குச் செல்லுதலும், அங்கிருந்தோன் பாதலத்திற்குப் போதலும் பிராத்தியாம். பரகாயத்திற் பிரவேசித்தலும், விண்ணுலகிற் சஞ்சரித்தலும், விரும்பிய போக்கியப் பொருள்களை எய்தப் பெறுதலும், சூரியன் போலத் தன்சரீர விளக்கத்தாற் கண்களுக்கு எப்பொருள்களையுங் காணச் செய்தலும் பிராகாமியமாம். உருத்திரமூர்த்தியைப்போல முத்தொழிலையுஞ் செய்து சூரியன் முதலிய கிரகங்களும் மற்றவைகளுந் தன் பணிகேட்டு நடக்க விளங்குதல் ஈசத்துவம் அவுணர், பறவை, மிருகம், பூதம், மனிதர், திக்குப்பாலகர் முதலாயினோரைத் தன்வசமாகக் கொண்டு ஆளுகை வசித்துவமாம் இவை யட்டாங்க யோகத்தை யியற்றினோர்க்கே சித்திக்கும் அவர்கள் இவைகளை விரும்பாராயினும் அவரது தேகச் சாயல்போல இவைகள் அடைந்து அவரது பெருமைகளை விளக்கும் என்க. சத்துவகுண சித்தி இராசதகுண சித்திகளும் உளவாம் அவற்றை வைணவ புராணத்திற் காண்க

தாமதகுண சித்திகளாவன—ஆகருடணம், அதிரிசியம், அஞ்சனம், வசியம், இரசவாதம், வயத்தம்பம், தம்பனம், மோகனம் என்னும் எட்டுமாம் தூரத்திலிருக்கும் பொருளைச் சமீபத்தில் வருவிப்பது ஆகருடணம். காணப்படும் பொருள்களைக் காணுமற் செய்விப்பது அதிரிசியம் காணப்படாமல் இருக்கும் பொருள்களை நேரே காணும்படி காட்டுவிப்பது அஞ்சனம் பகைவரையும் உறவராக்கிக் கொள்வது வசியம். செம்பு, பித்தளை முதலிய தாழ்ந்த லோகங்களை மாற்றுயர்ந்த லோகமாகச் செய்வது இரசவாதம். பாலியரை விருத்தர்கள் ஆகவும், விருத்தர்களைப் பாலியர்கள் ஆகவுஞ் செய்வது வயத்தம்பம். கட்டுப் படாதவற்றையுங் கட்டுக்குள் அகப்படுத்துவது தம்பனமாம் தன்னை யாவரும் மோகிக்கச் செய்வது மோகனமாம். இவற்றை "அகர மாதிமூன் றாகிய வாகருடணமே-புகரி லாவதி ரிச்சிய மஞ்சனம் பொருவில்-வகர மாதிமூன் றாகிய வசியமே வாதமிகலி லா வயத் தம்பமென் றினனவை செய்தும்." எனவருஞ் செய்யுட்களான் அறிக. ()

உடுப்பு முகத்த கூர்ங்கொழுவி னுழுதற் செயலா னுளரு
மடுத்து முயன்ற வாணிகத்தா லடைவர் பயன்மற் றவர்புரிவான்
றொடுத்த கருமத் தொடர்பனைத்துந் தொகுத்தான் வேதன் சுவாயம்பு
விடுத்தற் கரிய கருமங்க ளனைதது முறையின் விளம்பினனே.

(இ-ள்.) உடுப்பு முகத்த கூர் கொழுவின்=உடும்பினைப் போன்ற முகத்தினை யுடைய கூர்மையாகிய கொழுவேற்றிய கலப்பை கொண்டு, உழும் நல் செயலால் = நிலத்தைக் கிளைக்கின்ற உத்தம மான உழவுத தொழிலினாலும், நாள் நாளும் அடுத்து முயன்ற வாணிகத்தால் = நாடோறும் இடைவிடாது செய்கின்ற வியாபாரத் தொழிலினாலும், பயன் அடைவர்=சிலர் பிரயோசனத்தை யடைவார்கள், மற்றவர் புரிவான் தொடுத்த கருமம் தொடர்பு அனைத்தும்=அங்ஙனமா வுள்ள அவா செய்யத்தொடங்குங் கரும சம்பந்தங் கள் எல்லாவற்றையும், வேதன தொகுததான்=பிரமதேவர் தொகைபடக் கூறினர், விடுத்தற்கு அரிய கருமங்கள் அனைத்தும் = நீக்குதற்கு முடியாத கிரியைகள் முழுவதனையும், சுவாயம்பு முறையின் விரிதது விளம்பினான்=சுவாயம்பு என்னும் மநுவரசன கிரமமாக விரிவுபடுத்தி யுரைத்தான்.

உடும்பு உடுப்பு என வலித்தல விகாரம். கொழுவேற்றுதறகு இடனுயுள்ள கலப்பையினைக் கொழு என்றது ஆகுபெயர். உழவுத்தொழிலே யுத்தமமான தொழில என்பது "சுழன்றுமேர்ப் பினன துலக மதனா—லுழநது முழவே தலை ,, எனத் திருக்குறளினும், அலகிலா மறைவிளங்கு மநதணரா குதிவிளஙகும் - பலகலையாந தொகைவிளங்கும் பாவலர்தம் பாவிளங்கு-மலா குலாந திருவிளங்கு மழைவிளங்கு மனுவிளங்கு-முலகெலாமொளி விளங்கு முழவருழு முழவாலே,, என ஏரெழுபதினும் உரைத்தமையாற் பெறப்படும். பிரமதேவர் தொகுத்துரைத்த நூலிற்குக் கருமபாகை யெனறு பெயர் சுவாயமபு மநு விரித்து உரைத்ததற்கு மநுநூல் என்று பெயர் நாள் நாளும எனற அடுக்குப் பன்மைப் பொருளில் வந்தது. மற்று-பிறிது பொருள்பட நினறது. (கரு)

மனுவாண் டுரைத்த கருமத்தின் வழியே பிருகு முதலான
முனிவோர் யாருந் தெளிவுறமுன் மொழிந்தா ரன்னோர் மொழிந்தநெறி
யினிதி னோத லோதுவித்த லியல்பின் வேட்டல் வேட்பித்தல்
புனிதர்க் கித லுமேற்றன் மறையோா புரியுந் தொழிலன்றே.

(இ-ள்.) ஆண்டு மநு உரைத்த கருமத்தின் வழியே=அக்காலத்திற் சுவாயம்பு மநு சொல்லிய தருமசாத்திரத்திறகு வழிநூலாக, பிருகு முதல் ஆன முனிவோர் யாரும்= பிருகு முதலாகிய முனிவர்கள் பலரும், முன் = முற்காலத்தில், தெருள் உறமொழிந்தார்=தெளிவு பொருந்த நூலகளைச் சொன்னார்கள், அன்னோர் மொழிந்தபடி=அம்முனிவர் செய்த சாத்திரஙகளிற சொலலிய விதிப்படி, மறையோர் புரியும தொழில=பிராமண வருணத்தவர் செய்யுந் தொழில்களாவன, இனிதின் ஓதல் ஓதுவித்தல் = தவறில்லாமல் வேதங்களை ஓதலும ஓதுவித்தலும், இயலபின வேட்டல் வேட்பித்தல் = முறைப்படி யாகஞ் செய்தலும் யாகஞ் செய்வித்தலும,புனிதர்க்கு ஈதல்=சற்பாத்திரர்களுக்குத்தானங் கொடுத்தலும், தாம் ஏற்றல்=நற்பொருள்களைத் தானமாகத் தாம் வாங்குதலும்ஆகும்.

அன்று—ஏ அசைகள். மநுதரும நூற்படி பிருகு முதலிய முனிவராற் செய்யப்பட்ட நூல்கள் ஸ்மிருதிகளாம். அவைகளிற் கூறியபடி பிராமண வருணத்தார்கு ஓதல் முதலாய அறுவகைத் தொழிலு முரிய. இவை யொவ்வொன்றும் மும்மூன்றாய்ப் பதினெட்டாகும். இருக்கு யசுர் சாமம் என்னு மூன்றும், திராவிடத்து இறையனாரும் அகத்திய

னும் மார்க்கண்டேயனும் வான்மீகனும் கௌதமனும் தொல்காப்பியனும் போல்வார் செய்தவுமாகிய தலையாய நூல்களும்,அதர்வணமும் ஆறங்கமும் தருமநூலும் இடைச்சங்கத்தார் செய்தவுமாகிய இடையாய நூல்களும்,புராண இதிகாசங்களும் கடைச்சங்கத்தார் செய்தவுமான கடையாய நூல்களும் ஆகிய முப்பகுதியினால், ஓதலும் ஓதுவித்தலும் அறுவகைப்பட்டன யாகஞ் செய்தலாவது ஐகதீயாயினும் முத்தீயாயினும் உலகியற் றீயாயினும் ஒன்று கொண்டு அவி முதலியவற்றை மந்திர விதியாற் கொடுத்துச் செய்யுங் கிரியை. வேட்பித்தலாவது மாணுக்கற்கு அவன் செய்த யாகங்களாற் பெறும்பயனைத் தர வல்லமையுடைமை. இவை ஆறு டகுதிய வாதல் போதாயனீயம் முதலியவற்று ணுணர்க. ஈதலாவது வேள்வி யாசானும்,அதற்குத் துணையாயினும,ஆண்டு வருதோரும இன்புறுமாறு கொடுத்தலின் மூவகைத்தாம் ஏற்றலாவது கொளளத்தகும் பொருளையறிந்து கொள்ளுதல், உலகினை யளிப்பினும் உணவினை யளிப்பினும ஒப்ப நிகழும் உள்ளம பற்றியும், தாஞ்செய்வித்த யாகம் பற்றியும், கொடுக்கின்றாள உவகை பற்றியும், கொள்பொருளின ஏற்றிழிவு பற்றியும் மூவகைத்தாதல் காண்க அத்தியயனஞ் செயதல் செய்வித்தல வேட்டல் வேட்பித்தலான வரும் பொருள்களே யனறி, தாயமினறி இறந்தவரது பொருளைக் கொள்ளுதலும்,அரசு கொள்ளுதலும், துரோணுசாரியனைப் போல்வார் படைக்கலங் காட்டிக் கொள்ளுதலும் உரிய வென்ப இவற்றை''அறுவகைப் பட்ட பார்ப்பனப் பக்கமும்,, என்ற புறத்திணையியற் சூத்திரத்திற் காண்க ''அவற்றுள், ஓதலுந் தூது முயர்ந்தோர் மேன.,, என்ற அகத்திணையியற் சூத்திரப்படி, தூது முரிய தெனக அந்தணன றூதுசென்றமை ''விருந்தின்மன்னர்,, என்ற அகநானூற்றுச் செய்யுளாற் பெறபடும். (கரு)

ஓதல் புரவி மகமுதல வேள்வி யாற்ற லமருடற்ற
லீத லரசா தொழிலியல்பிற் கொடுத்த லோதன மகமியற்றல்
றீதி லுழவு வாணிகமா னளித்தல் வணிகா செயலிடுதல
கோதி லேவல செயல்பாக வெச்சம பினனோர்க கெனக்குறித்தார்.

(இ ள்) அரசர் தொழில = சத்திரியரது தொழில்களாவன, ஓதல் = வேதமுதலிய நூல்களை யோதுதலும், புரவி மகம முதல வேள்வி ஆற்றல = அசுவமேத யாக முதலிய வேள்விகளைச் செய்தலும், அமர் உடற்றல=எதிர்த்தவருடன யுத்தஞ் செய்தலும், ஈதல்= கொடுத்தலுமாம், வணிகர் செயல = வைசியரது தொழில்களாவன, இயல்பின் கொடுத்தல்=விதிப்படி தானஞ் செய்தலும், ஓதல = (வேதாதி நூல்களை) ஓதுதலும், மகம் இயற்றல்=யாகஞ் செய்தலும், தீது இல உழவு=கொடுமை யிலலாத உழவு செய்தலும், வாணிகம் ஆன் அளித்தல்=வியாபாரஞ் செயதலும் பசுக காத்தலுமாம், பினனோர்க்கு= சூத்திரர்களுக்கு (உரிய தொழிலகளாவன) இடுதல = தானஞ் செயதலும, கோது இல் ஏவல் செயல்=குற்ற மிலலாத ஏவலைச செய்தலும,எச்சம் பாகம என குறித்தார=யாகாதிகளுக்குத் தாஞ்செய்தற்குரிய பாகங்களைச் செயது கொடுத்தலும எனறு (முனிவர்) விதித்தனர்.

அந்தணர்க் குரியவாக விதிக்கப்பட்ட வேள்விகளைச் செய்யாது தாங்கவேள்வி இராசசூயம் முதலிய யாகங்களைச் செய்தலே விதியாம் எனபான ''புரவி மகமுதல வேள்வி யாற்றல்,, என்று கூறினன் ''ஐவகை மரபின் அரசர் பக்கமும்,, என்று ஆசிரியர் தொல்காப்பியனர் கூறியாங்கு ஓதல, வேட்டல், ஈதல், காத்தல்,தண்டஞ் செய்தல் என்னும் ஐவகைத் தொழில்களுங் கொள்ளபபடும். அரசர் தானங் கொடுத்த லாவது முற் கூறிய பதினெண்வகைத் தானம் பண்ணுதலே யன்றி, கலிங்கத்தைக் கழுத்து யாத்துக் குளம்பினுங் கொம்பினும் பொன் அணிந்து விளங்கும் பசுக்களும், கமுகு முதலியசோலை சூழ்ந்த மனையும், கன்னியரும் பிறவுங் கொடுத்தலும், பரசுராமன் ஒப்பப் பூமி கொடுத்

தலும் போல்வனவாம். காக்கப் படும் உயிர்க்குத் துன்பஞ் செய்யும் மக்களே யாயினும், விலங்குகளே யாயினும், பகைத் திறத்தை யாயினும், அறஞ் செய்யா அரசனா யாயினும் ஒறுத்து விதிவழி செய்ய வேண்டு மென்பான் "அமருடற்றல்,, எனப் பொது வாகக் கூறினன். களவு செய்தோர் இருக்கையிற் பொருள் கொள்ளுதலும், இறைப் பொருள் கொள்ளலும், அரசரிடத்துத் திறைப்பொருள் ஏற்றலும், தருமம் பொருளாகப் பகைவர் நாடு கொள்ளுதலும், சுற்றத்தாரும் அந்தணரும் இல்லாவழிப் பிறன்றாயங் கொள்ளலும் ஆகிய இவை போன்றனவு முளவாகலின கோடற் றொழிலு முரிய வென்பர் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினியரும். "இரு மூன்று மரபி னேனோ பக்கமும்,, என்று விதந்த வாற்றானே வைசியர்க்கு ஓதல், வேட்டல், ஈதல, உழவு, நிரையோம்பல் வாணிகம் ஆகிய அறு வகைத் தொழில்களும்,சூத்திரர்க்கு வேதம ஒழிந்த மற்றநூல்களை ஓதலும, ஈதலும்,உழவும், பசுக்காத்தலும், வாணிகமும், வழிபாடும் ஆகிய அறுவகைத் தொழில்களும் உரிய வென்க. இனி வேளாளர்க்கு ஏவலைக் கூறுது பெண் கொள்ளுதல் பற்றி வேட்டல உள தென்று வேட்டலைக கூட்டி ஆறெனபாரு முளர் ஏவல் உரியதாயினும் அதுவும் அரசராற் சிறப்பெய்தாத வேளாளர்க்கே யுரித்தெனக ஏவல்—ஆகுபெயா (௧௭)

இனைய வாறு தொழிலமைத்தாங் கியலாச் சிரம நிறுவினு
ரனைய யாவை யெனிற்பிரம சரிய மமைந்த வில்வாழ்க்கை
புனைபொற் சடைவள் ளுகிர்குறையா வானப் பிரத்தம் புலன்வாட்டி
மனமுற் றடக்கி யெவற்றினையு மறுக்குஞ் சந்நி யாசமனறே.

(இ ள்) இனைய ஆறு தொழில அமைத்தாங்கு=இந்த விதமாக நால்வகை வருணத்தாருக்குந் தொழிலை விதித்தாறபோல, இயல் ஆச்சிரமம் நிறுவினர் = ஒழுகவேண்டிய ஆச்சிரம ஒழுககஙகளையும நிலைபெறச் செயதனா, அனைய யாவை எனில்=அவை யெவை யென்னில், பிரமசரியம்=பிரமசரியமும, அமைந்த இல வாழககை=பொருந்திய கிருகத்தமும், புனை பொன சடை வள் உகிர் குறையா = தரிதத பொனபோன்ற சடையினையுங் கூர்மை யாகிய நகத்தையும் பிளனப் படுத்தாது (வைத்திருககும) வானப பிரத்தம் = வானப் பிரத்தமும், புலன வாட்டி மனம முறறு அடக்கி=பஞ்சேந்திரியங்களையும் ஒடுக்கி மனச்செயல்கள் முழுவதனையும ஒருமைப்படுத்தி, எவறறினையும அறுக்கும சந்நியாசம்= எப்பொருட் பற்றுககளையும் ஒழித்துவிடுகின்ற சந்நியாச ஆச்சிரமமும ஆம்

நால்வகை வருணஙகளையும் அவற்றிற் குரிய தொழிலகளையும் நிலைநிறுத்தினற போல நால்வகை யாச்சிரமஙகளையும விதித்தனா. அவை பிரமசரியம் கிருகத்தம வானபபிரத்தம சந்நியாசம் என்பனவாம இயல ஆச்சிரமம - வினைத்தொகை. கிருகத்தம் இலலறம் எனவும், சந்நியாசம் துறவறம் எனவும படும்.ஆங்கு எனபது "கயநா டியானையின முகனமர்ந் தாங்கு,, என்றாற் போல வநத வினையுவம உருபிடைச்சொல், அது "அனன வாங்க மான விறப்ப—வெனன வுறழத் தகைய நோக்கொடு—கணணிய வெட்டும வினைபபா லுவமம். ,, என்ற தொல்காப்பிய உவமவியற்சூத்திரத்தா ற பெறபபடும. (௧அ)

இல்வாழ் வுற்றோர் தருமமழற் கரும மதிதி பூசையெச்சங்
கொல்லேற் றணண லடிபணிதல கொடுத்தல் வானப் பிரத்தர்செய
றொல்லா ரணங்கள் பயிறலழற் கரும மூல மடகுதுய்த்த
னல்லோ ரெதிரிற் பகுத்தருந்த னரையே றுயாததோ னடிபோற்றல்.

(இ-ள்.) இல் வாழ்வு உற்றோர் தருமம்=கிருகத் தாச்சிரமத்தவரது ஒழுக்கமாவது, அழல் கருமம்=அக்கினி காரியஞ் செய்தலும்,அதிதி பூசை=விருந்தினரை உபசரித்தலும்

எச்சம்=யாகஞ் செய்தலும், கொல் ஏறு அண்ணல் அடி பணிதல்=கொல்லுந் தொழிலைக் கொண்ட இடபவாகனத்தை யுடைய சிவபெருமானது திருவடிப் பூசனை செய்தலும், கொடுத்தல் = தானஞ் செய்தலுமாம், வானப்பிரத்தர் செயல்=வானப்பிரத்தரது ஒழுக்கமாவது, தொல் ஆரணங்கள் பயிறல் = பழமையாகிய வேதங்களை யத்தியயனஞ் செய்தலும், அழல் கருமம்=அக்கினிகாரியஞ் செய்தலும், மூலம் அடகு துய்த்தல் = கிழங்கு இலைக்கறி முதலியன புசித்தலும், நல்லோர் எதிரின் பகுத்து அருந்தல்=சற்பாத்திரர்கள் வந்தால் அவர்களுக்குப் பங்கு செய்து கொடுத்துத் தாமும் உண்ணுதலும், நரை ஏறு உயர்த்தோன் அடி போற்றல் = வெள்ளிய இடபத்தைக் கொடியாகத் தூக்கிய சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து வழிபடுதலுமாம்.

இல்வாழ்வார்க் குரிய அழற்கருமம் ஆவது, சூரியன் உச்சியில் வருங்காலத்துச் செய்யப்படுங் கிரியை. புதிய செந்நெலவரின் பூரணைகட்டோறுஞ் செய்தல் வேண்டும். அன்றியும் மார்கழி தை மாசி மாதங்களிலே அபரபக்கத்தில் அட்டகசிராத்தஞ் செய்தலுமாம் இவ்வக்கினிகாரியம் சவுத்தம் என்றும், சமார்த்தம் என்றும் இருவகைப்படும். வானப்பிரத்தர்க்கு அக்கினி காரியமாவது பஞ்ச மகாயஞ்ஞங்களைச் செய்தலாம். அதிதி=திதியில்லாதவன், எனவே நிலைத்தலில்லாதவன் அவன் ஓரிடத்தில் ஒருநாள் இருந்தானாயின் அதிதியெனப் படுவான் என்க. இவ்வாச்சிரமத்தார்க்குரிய விசேடதருமங்களைப் பின்வரும் இல்லறம், இல்லறபேதம் உரைத்த அத்தியாயங்களிலும், வானப்பிரத்த முரைத்த அத்தியாயத்தின் கண்ணுங் காண்க. கொல் ஏறு என்றது திருமால் நந்தியாகவும், நரை ஏறு என்றது தரும நந்தியாகவுங் கொள்க. (௧௬)

முற்றத் துறக்கு முதுக்குறைந்தோர் தருமமைய மேற்றுண்டல
பற்றற விருந்து தவமாற்றன் மௌனம் பராபாவனைபுரிதன்
மற்றைப் பிரம சரியத்தோர் தருமம் வளர்தீத் தொழில்சந்தி
யற்ற நோக்கிச் செயல்பலியேற் றுண்டல் குரவ னடிபணிதல்.

(இ-ள்) முற்ற துறக்கும் முதுக்கு உறைந்தோர் தருமம்=பற்றுக்கள் எல்லாவற்றையும் விடுக்கின்ற பேரறிவுடையராகிய சந்நியாச ஆச்சிரமத்தாரது அறமாவது, ஐயம் ஏற்று உண்டல்=பிச்சை யெடுத்து உண்ணுதலும், பற்று அற்று இருந்து தவம் ஆற்றல் = இருவகைப் பற்றுக்களும் இல்லாமலிருந்து தவத்தைச் செய்தலும், மௌனம் = மோனநிலையெய்தலும், பராபாவனை புரிதல்=பிரமநிட்டை கூடுதலும் ஆகும், மற்றை பிரமசரியத்தோர் தருமம் = ஏனைப் பிரமசரிய ஆச்சிரமத்தாரின் தருமமாவது, வளர் தீ தொழில்=பெருக்கத்தைத் தருகின்ற அக்கினி காரியஞ் செய்தலும், அற்றம் நோக்கி சந்தி செயல்=விதித்த காலங்களை யாராய்ந்து சந்தியாவந்தனஞ் செய்தலும், பலி ஏற்று உண்டல்=பிச்சை யெடுத்து உண்ணுதலும், குரவன் அடி பணிதல்=ஆசாரியனது பாதங்களை வணங்கி வழிபடுதலுமாம்.

முதுக்கு=பேரறிவு, உறைந்தோர்=இருக்கப் பெற்றவர். அதனை "மூதுணர் வுடைமை தன்னான் முதுக்குறை வினன்", எனப் பின்னர்க் கூறுமாற்றா னறிக. பேரறிவாவது மெய்ஞ்ஞானம். சந்நியாச ஆச்சிரமத்தார் ஏழுவீட்டிற் சென்று பசுக்கறக்கு நேரநின்றேற்று, எட்டுக் கவளமுள்ள அன்னம் புசித்தல் வேண்டும். இவர்களுள் அந்தணர் பிச்சையேற்குங்கால் பிச்சாந் தேகி யென்றும், அரசராயின் பிச்சாம்பவதி தேகி யென்றும், வணிகர் வேளாளர்களாயின் பிச்சாந் தேகி பவதி யென்றுங் கூறி யேற்றல் வேண்டும். அது "அந்தணர் பவதி பிச்சாந் தேகியென் றறைந்து மன்றற் – பைந்தொடை யரசர் பிச்சாம் பவதிநற் றேகி யென்று–மெந்திர வணிகர் பிச்சாந் தேகிநற் பவதி யென்று • நந்துவி லை

மேறற ஞுன்றமை வழக்க மாமால் ,, எனக் கருமமுரைத்த வத்தியாயத்திற் கூறப் பட்டது சய்=செவ்வே, தியா=தியானிக்கின்ற, வந்தனம்=வழிபாடு. இருவகைப் பற்று-அகங்கார மமகாரங்கள். இவ்விருவகை யாச்சிரமத்தவரின் விசேடதருமங்களைப் பின் வரும சந்நியாசமுரைத்த வத்தியாயத்தினும், பிரமசரிய முரைத்த வத்தியாயத்தினுங் கண்டு கொள்க. (௨௦)

நீத்த பருவ மோரைந்து நீக்கித் தனது மனைக்கிழத்தி
பூத்து நீரா டியநாட்டொட் டுரைத்த நாளிற் புணர்கிற்போன்
வாய்த்த வில்வாழ் பவனெனினும் வானப் பிரத்த னறந்துறந்தோ
னேத்தும் பிரம சாரியினும் பிரம சாரி யெனபரால்.

(இ-ள்.) நீத்த ஓர் ஐந்து பருவமும நீக்கி = (புணர்ச்சிக்கு) விலக்கப்பட்ட ஐந்து பருவ காலங்களையும் ஒழித்து, தனது மனைக்கிழத்தி = தனது மனைவியானவள், பூத்து நீராடிய நாள் தொடடு=மாதருது வந்து முழுகிய தினந் தொடங்கி,உரைத்த நாளில் புணர்கிற்போன்=விதிக்கப்பட்ட தினங்களிற் கூடுவோன, வாய்த்த இல்வாழ்பவன் எனினும்= பொருந்திய கிருகத்த னென்றாலும் (அவன்) வானப்பிரத்தன் அற துறந்தோன்=வானப் பிரத்தனினுஞ் சந்நியாசியினும், ஏத்தும் பிரம சாரியினும = புகழப்படுகின்ற பிரமசாரியினும் பிரமசாரி என்பர் = (மேலான) பிரமசாரி யென்று கூறுவார்கள்.

புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்பட்ட தினங்களிலே தன்மனையாளோடு கூடுவோன் இல்வாழ்வானெனினும், வானப்பிரத்தன் சந்நியாசி பிரமசாரி யென்னு மூவர்களினின்றும் மேலாய பிரமசாரி யெனபபடுவான். புணர்ச்சிக்கு விலக்கப்பட்ட ஐந்து பருவமாவது-நட்சத்திரங்களுள் மூலம்,மகம், திருவாதிரை,திருவோணம, சென்மத்திரயம் என்னும் ஐந்தும், திதிகளுள் அட்டமி, ஏகாதசி, சதுர்த்தசி, அமாவாசி, பௌர்ணிமை என்னும் ஐந்துமாம இவையன்றி சஷ்டி, திரயோதசி, வியதிபாத யோகம், மாசப்பிறப்பு, விரததினம்,சிராத்ததினம், சந்தியா காலங்கள், அர்த்த ராத்திரி, பகற் காலம், என்பவைகளும், வீட்டுக்கு விலக்கானவள் முதலாநாட் சண்டாளிக்கும், இரண்டாநாட் பிரமகொலை செய்தவளுக்கும்,மூன்றுநாள் வண்ணாத்திக்கும ஒப்பாளாதலின அந்நாட்களும விலக்கப்பட்டன. இக்காலங்களில ஒருவன் புணர்வானாயின் அவன பாவம் வறுமை நோய் அற்பாயுள் என்பவற்றை யடைதலன்றி, கருச்சிதைத்த பாவத்தையும் அடைவான் அவன் செய்யுஞ் சந்தியா வந்தனம் பூசை முதலிய சற்கருமங்களும் பலனைக் கொடுக்காவாம். இறப்பினும் நரகத்திற் சேர்வன் பிள்ளை பிறக்கினுங் க்ஷயரோக முதலிய நோய்களை யடைந்து வருந்தும் வீட்டுக்கு விலக்கான நாலாநாள் முதற் பன்னிரண்டு நாள்வரைக்கும் உள்ள காலமே விதிக்கப்பட்ட காலமாம் அவற்றுள்ளும முற்கூறிய காலங்களை நீக்கிச் சேரக்கடவன். அதனை, "பூத்த காலைப் புனையிழை மனைவியை நீரா டியபின் னீரா று நாளுங் கருவயிற் றுறூஉங் கால மாதலிற்-பிரியப் பெறாஅன் பரத்தையிற் பிரிவோன் ,, என நாற்கவிராசநம்பியகப்பொருளினும், "தீண்டாநாள் முந்நாளு நோக்கார்நீ ராடியபின - னீரா று நாளு மிகவற்க வென்பதே-பேரறி வாளர் துணிபு ,, என ஆசாரக்கோவையினுங் கூறுமாற்றா னறிக். அவ்வாறு சேர்வானாயின் சரீரசுகம், செல்வம், சற்புத்திரப்பேறு, தருமவிருத்தி முதலிய புண்ணியங்களை யடைவான. பிறக்கும் பிள்ளையும் பலமும்,அழகும், அறிவும, நோயின்மையும், தீர்க்காயுளு முடைத்தாகப் பிறக்கும் என்க இல்-ஆறறவிடைநிலை. (௨௧)

அருப்பு முலையார் பூப்பெய்தி நீராட் டயரு நாண்முதலாத்
தெரித்த நாட்க ளீராறிற் றிங்க டோறு மகிழ்சிறப்பக்
கருப்ப மின்றி னுறுமளவுங் கலவா னுயிற் கருவழித்தோ
னுருப்ப நரக மிவற்காகு மென்ன மறைக ளோதுமால்.

(இ-ள்.) அருப்பு முலையார் பூப்பு எய்தி=பூவரும்பினை யொத்த தனங்களையுடைய மனைவியர்கள் மாதருது வாகி, நீர் ஆட்டு ஆரும் நாள் முதலா = நீரிலே முழுகுதல் செய்த (நாலா) நாள் முதலாக, தெரித்த நாள்கள் ஈர் ஆறின் = விதித்துச் சொல்லிய பன்னிரு தினங்களி னுள்ளும், இனிதின் கருப்பம் உறும் அளவும் = நன்மை யுடன் கருப்பந் தரிக்கும் வரையும், திங்கள் தோறும் மகிழ் சிறப்பு கலவான் ஆயின் = மாதந்தோறும் உவகை பொங்கப் புணராது விடுவனேல், கரு அழித்தோன் = கருவினைச் சிதைத்த பாவத்தை யடைவான், இவன் கு=இவனுக்கு, உருப்பம் நரகம் ஆகும் என்னா = வெப்பமுள்ள நரகத்துன்பம் வருமென்று, மறைகள் ஓதும்=வேதங்கள் கூறுகின்றன.

அரும்பு - அருப்பு என வலித்தல் விகாரம். கலவானாயின் என ஆண்பாலகத்தை ஒருமையாற்கூறி, அருப்பு முலையார் எனப் பெண் வருக்கத்தைப் பன்மையாற் கூறியது ஒருவற்கே இல்லக் கிழத்தியோடு காமக் கிழத்தியரும் உளராகலின் என்க. இல்வாழ்வான் என்பான் சற்புத்திரப் பேற்றினிமித்தம் மாதத்தில் ஒருநாளே புணர வேண்டு மென்று ஆகமங் கூறலின், பன்னிரு தினங்களுள் என்றுரைக்காது, பன்னிரு தினங்களினுள் எனப் பிரிவுபட வுரைத்தாம். அங்ஙனம் புணராதுவிடின் செய்யவேண்டிய தருமங்களைச் செய்தற்குரிய சற்புத்திரனைப் பெறுதற்கு இடமில்லாமை யாகிய பாவஞ் சித்தித்தலால் நரகத்தை யடைவர் என்றதாம். புணரக் கூடாத அகாலத்திற் புணர்ச்சவன லவணம் என்னும் நரகத்தையும், கருவை யழித்தோன் உரோதம் என்னும் நரகத்தையும் அடைவன் என்று மூன்றாம் புராணத்திற் கூறப்பட்டது. ருதுவான நாலாநாள் முதல் இரட்டித்த தினங்களிற் சேர்தலால் ஆண்பிள்ளையும், ஒற்றித்த நாட்களிற் சேர்தலாற் பெண்பிள்ளையும் பிறக்குமென்ப. அதனை "விதித்த நாட்களினுந் தம்மனை யல்து பிறர்மனம் விழைந்திடலாகா-மதுக்குழன் மகளிர் பூத்த நாளகழியின் மற்றவீ ராறு நாட்களினு-முதித்திடும் புதல்வ னிரட்டையா நாளி னொற்றைநா ளிவைகளின் மணப்பிற புதுத்தளி ரழகு கவற்றுமா மேனிப் புதல்வியை யினிதினிற் பெறுவார்," என்று காசிகாண்டத்திற் கூறியதனும் அறிக. (உஉ)

நெற்றித் தனிக்கண் வானவனை வழுத்த லவுபா சனநெறியின்
முற்றத் தமர்ந்த விருந்தினருக் கருத்தல் வேத முறையுணர்தல்
சொற்ற நெறியிற் றென்புலத்தோர் துய்ப்ப வினிதி னுணவளித்தல்
கற்றோ ரெவரு மில்வாழ்வோர் கடனென் றுலகிற் கழறுவரால்.

(இ-ள்) தனி நெற்றி கண் வானவனை வழுத்தல் = ஒப்பற்ற நெற்றிக் கண்ணினை யுடைய சிவபெருமானைத் துதித்தலும், அவுபாசனம் நெறியின்=ஔபாசன வழியாக, முற்றத்து அமர்ந்த விருந்தினருக்கு அருத்தல்=தமது வீட்டு முற்றத்தினகண் வந்திருந்த விருந்தாளருக்கு உணவூட்டுதலும், வேதம் முறை உணர்தல் = வேதங்களிற் சொல்லப்பட்ட விதிவிலக்குகளை யறிதலும், சொற்ற நெறியின் = அவற்றிற் சொல்லப்பட்ட முறையே, தென் புலத்தோர் துய்ப்ப இனிதின் உணவு அளித்தல்=பிதிரர் அருந்துமாறு அன்போடு சிராத்தஞ் செய்தலும் (ஆகிய இவை) இல வாழ்வார் கடன் என்று = கிருகஸ்தாச்சிரமத்தவரது தொழிலென்று, கற்றோர் எவரும் இனிதின் கழறுவார் = கற்க வேண்டிய நூல்களைக் கற்றவர் யாவருந் தெளிவாகக் கூறுவார்.

ஔபாசனம் என்பது அவுபாசனம் எனப் போலியாய் நின்றது. அஃதாவது விவாக காலத்திலே ஓமகுண்டத்தி னின்றும் எடுத்த அக்கினியை யவியாது வளர்த்து வருதற்குப் பிராமண வருணத்தவராற் செய்யப்படும் ஓர்கிரியை. குறித்து வந்தோரும், குறியாது வந்தோருமென விருந்தினர் இருவகைப் படுவர். இல்=மனை. அது ஆகுபெயராய் மனைவியை

புணர்த்திற்று. இதனால் "தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க லானென்றாங் - கைம் புலத்தா றோம்ப றலை. ,, என்ற தருமங்கள் கூறப்பட்டன. (உங)

வேற்றோர் புலத்தி னெய்தினுந்தன் மனைவி வீந்தா ளானாலும்
போற்று மவுபா சனமொழிதல் புலவோர் புரியா ரில்வாழ்வோன்
மாற்ற வரிய மூவர்க்கும் வருந்துப் புரவு வழங்குதலா
லேற்ற மாகு முலகநெறி யல்லா வொழுக்க மியல்பாகா.

(இ-ள்) இல் வாழ்வோன்=மனையாளோடு கூடி யறத்தைச் செய்து வாழுவோன், வேறு ஓர் புலத்தின் எய்தினும்=மற்றோர் தேசத்திற் சென்றிருக்கினும், தன் மனைவி வீந்தாள் ஆனாலும் = தனது இல்லாள் இறந்தனளாயினும், போற்றும் அவுபாசனம் ஒழிதல்=என்றும் காப்பாற்றத் தக்க ஔபாசனஞ் செய்யாது ஒழிதலை,புலவோர் புரியார்=அறிவுடையோர (நியதமாகக்) கூறமாட்டார், மாற்ற அரிய மூவர்க்கும்=நீக்குதற்கு அரியராய மூவகைப் பட்டவர்க்கும், வரும் துப்புரவு வழங்குதலால்=வேண்டிய உணவு முதலியவற்றைக் கொடுத்து (ஆதரித்தலால்) உலகம நெறி ஏற்றம் ஆகும் = உலகத்தோடு ஒட்டி வாழும் இல்லறமே உயர் வுடைத்தாகும், அல்லாத ஒழுக்கம் இயல்பு ஆகா=இல்லற மல்லாத ஏனைய ஒழுக்கங்கள் இத்துணைச் சிறப்புடையன வாகாவாம்.

கிருகத்தன வேறு தேசத்திற் போயிருப்பினும், தன்றேயத்திலே வாழ்க்கைத் துணையாகிய மனைவி யிறந்துவிடினும் ஔபாசனத்தை விடுதல கூடாது. மற்றைய மூன்று ஆச்சிரமியர்க்கும் ஆதரவா யிருத்தலால அவனே உயர்ந்தவன். மற்றைய அறங்கள் இதுபோற் சிறந்தன வலல வெனபதாம்.

எய்தினும் - ஆனாலும் என்பவற்றின் உம்மைகள் எச்சப் பொருட்டில் வந்தன. புரிதல்=சொலலுதல இப்பொருள் படுதலை "இறைவன் பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு ,, என்றதனால் காண்க மூவர் என்றது மற்றைய ஆச்சிரமத் தவரான பிரமசாரி கிருகத்தன் சந்நியாசி யென்னும மூவருமாம அன்றி, துறந்தார் துவ்வாதார் இறந்தார் என்னு மூவராக் கொள்ளினுஞ் சாலு மென்க அது "துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு-மில்வாழ்வா னென்பான் றுணை ,, எனத் **திருவள்ளுவநாயனார்** திருவாய் மலர்ந்தருளியதனாற் பெறப்படும். துப்புர வென்றதனானே குளிர் வெயில தாங்கக் குடை,தொடுதோல, வத்திர முதவலும், நோய் நீக்கத்திற்கு மருந்து கொடுத்தலும், இன்னும ஒழுக்கத்திற்கு வேண்டிய உபகரித்தலும், இறந்தக்கால் அபரக கிரியை முதலிய சடங்குகளைச் செய்தலுங் கொள்க. இலலற முயர்ந்த தெனபது "எய்து சவுபரிகன நீனறமக ளாமைணரு-செய்யவர சிந்தான் சிவசிவா-துய்யதவத், தாற்றி னொழுக்கி யறனிழுக்கா வில்வாழ்க்கை-நோற்பாரி னோன்மை யுடைத்து. ,, எனச் **சிவசிவ வெண்பாவினும்**, "மன்னிய தங்கடங்க ணிலையினை மறத்த லின்றி-யின்னண மாணும் பெண்ணு மிருப்பரே லிதற்கு மேலா-வுன்னலாம் பதவியுண்டோ வுரைப்பிர்செந் தமிழ்வல் லீர்கா - ளெனனதான் முயன்றீர் நீவி ரொடுத்துவே றியம்பொ ணாதே ,, எனப் **பிள்ளையார் புராணத்துங்** கூறுமாற்றானறிக. (உச)

மருவற் கரிதா முயர்வீடு சேர்த்தி மல்லற் பெருஞ்செல்வந்
தருமத் தளவின வந்தடைந்த வாற்றாற் றருமம் விடற்பாது
பெருகுந் தருமம் பொருள்காம மிவைகள் பேசிற் சாத்துவிகங்
கருதற் கரிய ராசதந்தா மதத்தின் வழியே கலந்திடுமால்.

(இ-ள்.) மருவற்கு அரிது ஆம் உயர் வீடு=பொருந்துதற்கு அருமையுடைத்தாய மேலான வீட்டின்பமும், சீர்த்தி பெருமல்லல் செல்வம்=புகழும் மிக்க வளமுடைய ஐசுவரியமும், தருமத்து அளவின் வந்து அடைந்த ஆறல்=செய்யப்பட்ட தருமம் எவ்வளவோ அவ்வளவின்படி வந்து சேரும் தன்மையால், தருமம் விடல் தீது=நல்லொழுக்கமாகிய அதனைச் செய்யாது விடுதல் கேடாகும், பெருகும் தருமம் பொருள் காமம் இவைகள்=வளர்கின்ற அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் இம்மூன்றும், பேசின = (வந்தடையும் விதத்தைக்) கூறுமிடத்து, கருதற்கு அரிய சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதத்தின் = நினைத்தற்கரிய சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம் என்னும் முக்குணங்களின், வழியே கலந்திடும்=வழித்தாகவே யொருவரை வந்தடையும். ஆல் - அசை.

தருமம் ஒன்றே மற்றைய பொருள் இன்பம் வீடுகட்குக் காரணமாய் நிற்றலின் அதனைச் செய்யாது விடுதல் தீது என்பான் "மருவற் கரிதாமுயர் விடறீது" என்றான். அது "எளிதென விகழா வரிதென வரையாது - நுமகருநீர் நலகுறி ராயின மனத்திடை - நினைபினும் பிறக்கு மொழியினும் வளரும் - தொழிற்படிற் சினைவிடூஉப் பயக்கு முணர்த்தி - னிவணு மும்பருந் துணையே யாகுற - றுறைதொறுந் துறைதொறு நோக்கி - யறமே நிறுத்துமி னறிந்திசி னோரே" என **ஆசிரியமாலையிற்** கூறுவதனால் அமையும். வழியென்றது தொழிலை. சத்துவ குணத்தொழில்களாவன — ஞானம், தவம், மேன்மை, அருள், மோனம், வாய்மை, பொறை, புலனடக்கல் என்னும் எட்டுமாம். இராசதகுணத் தொழில்களாவன—தானம், தவம், தருமம், பேணல், ஞானம், கல்வி, நலன், கேள்வி என்னும் எட்டுமாம். தாமதகுணத் தொழில்களாவன—பேருண்டி, நிதிகேடு, உறக்கம், மறதி, பொய், சோம்பு, ஒழுக்கம் வழுவுதல், கொலை, வஞ்சம் என்னு மொன்பதுமாம். "ஞானந் தவமேன்மை நல்லருண் மோனம்-வாய்மை பொறைபுல னடக்கல்சாத் துவிகம். தானந் தவமே தருமம் பேணல் - ஞானங் கல்வி நலனிவை தெரித - லீன மில்லா விராசத குணமே நிறைபே ருண்டி நிதிகே டுறக்க-மறதி பொய்சோம் பொழுக்கம் வழுவுதல்-கொலையே வஞ்ச மிவைதா மதகுணம்." என்பது **பிங்கலந்தைச்** சூத்திரம். (௨௫)

ஆசின் றுயர்ந்த சாத்துவிகத் தமர்ந்தோர் மேலாங் கதியடைவர்
பேச வருரா சதகுணத்திற் பொருந்தி னோர்கள் பெட்பினொடு
தேசி னுறுமத் திமகதியிற் சேர்வர் வளர்தா மதகுணத்தோர்
மாசு பூத்த விழிகதியி னுலக மிகழ மன்னுவர்.

(இ-ள்.) ஆசு இன்று உயர்ந்த சாத்துவிகத்து அமர்ந்தோர்=குற்றமின்றி யுயர்ந்த சாத்துவிக குணத்தைக் கொண்டு நின்றவர், மேல் ஆம் கதி அடைவர்=மேலாகிய உத்தம கதியைச் சேர்வார், பேச அரு ராசத குணத்தின் பொருந்தினோர்கள் = சொல்லுதற்கரிய இராசத குணத்தினின்றோர், பெட்பின் ஓடு தேசின் உறு மத்திம கதியில் சேர்வர்=விருப்பத்துடனே விளக்கமமைந்த மத்திம கதியிற் பொருந்தி வாழ்வார், வளர் தாமத குணத்தோர்=(பாவம்) வளர்தற்குரிய தாமத குணத்தினின்றவர், மாசு பூத்த இழி கதியின்=குற்றம் மிகுந்த தாழ்வுள்ள அதம கதியின்கண், உலகம் இகழ மன்னுவர்=உலகத்தவர் நிந்திக்க நிலைத்திருப்பர்.

இன்றி என்னும் வினையெச்சம் இன்று எனத் திரிந்து நின்றது. "ராசமாபுரி, ரவிகுல திலகன், ரூபபேதம்" என்ற தொல்லாசிரியர் போல இவனும் ராசதகுணம் என்று வடமொழியிற் பிறந்தாங்கு உரைத்தனன். உலகம் - ஆகுபெயர். உத்தமகதியாவது—சிவசாலோக்கியம், சிவசாமீப்பியம், சிவசாரூப்பியம், சிவசாயுச்சியம் என்னு நான்குமாம். மத்திமகதி—விட்டுணு முதலினோரது தெய்வ பதங்களும், ஆதியரி வஞ்சம், நல்லரி வஞ்

சம், ஏமதவஞ்சம், இரணவஞ்சம், தேவகுருவம், உத்தரகுருவம் என்னும் அறுவகைப் போக பூமிகளுமாம. அதம கதியாவது—இருபத்தெட்டுக் கோடி நரகங்களாம். அவற்றை "வெவ்வினைப் பிலகா லேழு விளம்புமிவ் விருபத் தெட்டு-மொவ்வொரு கோடி யாக வுறுமுறு நாலே மூன்றுங் - தெவ்வினை முதன்மை யெய்தி யையவைக்து செறிந்து நிற்கு-மிவ்வெலாம் பலகா லணமி யினைபவா லொழிவு காறும" என்று விரித்தது தணிகைப் புராணம். (உகூ)

அறந்திறம் பாது நாளு மருமபொருள காமந் துய்ப்போா
சிறந்தவிவ் வுலகந் தன்னி லளப்பருஞ் செலவ மெய்தி
மறங்கிளா வடிவே லுணகண வானவா மகளி ரோடு
முறங்கிடா தின்பந் துய்க்கு முலகினி லினிது வாழ்வாா.

(இ-ள்) நாளும் அறம் திறம்பாது=நாடோறும் தருமவழியினின்றுந் தவறாது, அரு பொருள் காமம் துய்ப்போா = அரிய பொருளைக் கொண்டு இன்பத்தை யநுபவிப்போர், சிறந்த இ உலகம் தன்னில = பெருமையிற் சிறந்த இவ்விவ் வுலகினகண், அளப்ப அரு செல்வம் எய்தி=அளவு படுத்தற் கியலாத செல்வத்தை யடைந்து வாழ்ந்து (மறுமைக்கண்) மறம் கிளர் வடி வேல் உண் கண=கொலைத் தொழின் மிக்க கூர்மையாகிய வேலாயுதத்தைப் போன்ற மையுண்ட விழிகளை யுடைய, வானவர் மகளிர் ஓடு = தேவப் பெண்களோடே, உறங்கிடாது இன்பம் துய்க்கும்=ஓயாமற் போகத்தை யநுபவிக்கின்ற, உலகில் இனிது வாழ்வார்=தெய்வ பதவியினகண் இன்புற்று வாழ்வார்.

இம்மைக்கண் தருமவழியி னின்றும பொருள் சம்பாதித்து இன்பத்தை யநுபவிப்போர் மறுமைக்கணும் போகபதவியிற் சென்று அநுபவிப்பா ரெனபதாம் போக பூமியிற் சென்று போகம நுகருமாறறை "பதினு ருடைக் குமரனும விதிவழிப் - பனனீ ராட்டைக் குமரியு மாகி-பொருந்த வன்பினு மொருத்த நலந்தினுங் - கறபக நனமா நற்பய னுதவ-வாகிய செய்தவத் தளவு மவவழிப-போக நுகாவது போகபூமி" என்ற திவாகரச் சூத்திரத் தானறிக ஓயாமற் போகத்தை யநுபவிக்கின்ற தேவபதங்களினும இந்நிலவுலகு சிறப்புடைத் தெனபான "சிறந்த விவ்வுலகந் தன்னில்" என்றான் அதனை "வானிடத்தவ ரும் மணமேல வந்தரன றனையாச சிப்பார" என்று சிவஞானசித்தியாரினும், "வினை யறுத்து மேக்கி வாந்தார வியனறுறககதர் தவாமகளீ - ரணனனமுலை முயககனறி யறியாமை யெதிரோககிப - பண்ணரிய தவந்தானப பயப்பாட்டி னெடுமெவிளங்கு - மணணகலா ரறிஞரென வலலையவ னுறுதிழிவாா" என்று தணிகைப்புராணத்தினுங் கூறியவாற்று னறிக. உம-இன சாரியை; பிறசொற்கள (உஎ)

அறமபுரிந் தனறி யோங்கு துறககத்தி னடைத லாகா
சிறந்தநற் பொருளசெய தலலாற் றிகழ்தரு மின்பஞ் சேரா
வறைந்தகா ரணத்தி னனறிக் காரிய மாகா வோடு
கறங்குபோற் பிறவி ஞானத் தல்லது கடக்க லாகா.

(இ-ள்) காரியம்=எக்காரியங்களும், அறைந்த காரணத்தின் அன்றி ஆகா = சொல்லப்பட்ட காரணங்களால அலலாமல ஆகாவாம், (ஆதலால) ஓங்கு துறக்கத்தின அடைதல்=உயர்ந்த சுவர்க்க லோகத்தை யடைதல, அறம புரிந்து அனறி ஆகா = தருமத்தைச் செய்தாலனறிக கூடாதாம, திகழ் தரும் இன்பம் = விளங்கு மிவவுலக வின்பமானது, சிறந்த நல பொருள் செய்து அலலால சேரா=சிறப்பாய நல்ல பொருளைச் சம்பாதித்தன்றிக் கூடாது, ஓடு கறங்கு போல் பிறவி=ஓடுகின்ற காற்றாடி போன்ற பிறவிக (கடலையும்)

ஞானத்து அல்லது கடக்கல ஆகா = சிவஞானமாகிய (புணையினால்) அன்றிக் கடத்த லிய லாது

காரண மின்றிக் காரியமும், தரும மின்றிச் சுவாககமும், பொருளின்றி இன்பமும் ஆகாவாம. அங்ஙனமே சிவஞானத்தா னன்றிப் பிறவி யொழிதல் இல்லையாம அச்சிவஞான வேட்கை உத்தமம மத்திமம் அதமம என மூவகைப்படும் என்றும், அவற்றுள் அதம வேட்கையர் மூன்று சனனம பிறந்து பின்னாப பரமாசாரியரின திருவருள் பெற்று முத்தி யடைவார் என்றும், மத்திம வேட்கையா இரண்டாவது பிறப்பிலே முத்தியடைவார் என் றும், உத்தம வேட்கையா பிறிதோர் சனன மெடுத்து எடுத்த சரீரத்திலேயே நிர்மல ஞானவெளியினை யுணர்ந்து அவ்வுடலை விடுத்துத் தமமை நீங்காது நிறைந்து நிற்கும பர சிவநாதனது திருவடி நிலையபார என்றும சர்வோத்தாகமத்தின் மூன்றாவது உபபேதத் திற கூறப்படுதலால "பிறவி ஞானத் தலலது கடககல ஆகா" என்று கூறியதாம (உஅ)

தாமரைப் பொருட்டின மேய சதுர்முகக் கிழவ னாதி
தேமலர்த் தருககள் ஈறாச் செறியுநல லுலகம யாவு
நாமநூற் றருமந் தாங்கி நின்றன நல்லோர் யாருங்
காமுறல வேணடு மென்றும் களைகணாந் தரும மொன்றே.

(இ-ள்) தாமரை பொருட்டில் மேய=தாமரைக் கொட்டையாகிய் ஆசனத்தினக ணிருக்கின்ற, சதுர்முகம் கிழவன் ஆதி = நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமன முதலாக, தேம் மலர் தருக்கள் ஈறு ஆக செறியும=தேன பொருந்திய புட்பங்களை யுடைய தாவரம் இறுதியாக வுள்ள, நல உலகம யாவும=நன்மையாகிய உயிாவர்க்கங்கள் எலலாம், நாமம் நூல் தருமம தாங்கி நின்றன=அச்சத்தை விளக்கும நூலகளிலே விதிக்கப்பட்ட ஒழுக் கத்தையே கைககொண் டுள்ளன (ஆகலால) நலலோர் யாரும = நலலவா என்று சொல் லபபடுவோர் எவரும், களைகண ஆம தருமம ஒன்றே = (தமக்குப்) பற்றுக் கோடாகிய அத்தருமம் ஒன்றினையே, என்றும காமம உறல வேண்டும=எந்நாளும் விருமபி யொழு குதல் வேணடும்.

கிழவன்=உரியவன-மூத்தோன் எனனுமாம் உலகம் எனபது உயிர்களைக் குறித்து நிற்றலின இடவாகுபெயர் விதித்தவைகளையே செய்யவேணடும எனவும், விலக்கியவை களைச் செய்யின நரக வாதனையை யடைதல தப்பாதெனறும பயமுறுத்தி நிற்றலின் "நாம நூல்" என்றான. "நாம நல்லாாக் கதிரப்பட வுமிழ்ந்த" என்றாற போல நாம என்னுஞ் சொல் நாமம எனத் திரிந்தும் நிற்கும எனபா நச்சினார்க்கினியரும். நூல - வேதசிவா கமங்களும் அவற்றின சார்பு நூலகளுமாம தருமமாவது — வருணாச்சிரம வொழுக்க மாம பிரமன முதற் றாவரமீறு வுள்ளவைகள பசுக்கள எனபதனை "மறையவன் முதலா நிற்ப றீறதா மெவையு மன்னி - யுறைதரு பசுகக ளாகு முறறிடு பசுக்கட் கெல்லா- நிறை தரு பதியா யென்று நிலவியே யுறைதலாலே-யிறைவனை வேத நானகும் பசுபதி யென்று கூறும." என்ற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளாலும அறிக (உகூ)

வைதிகத் தருமம வாய்ந்த பிரவிாத்தி நிவிாத்தி யென்ன
வெய்தும் நிவிாத்தி ஞானத் தொழுகனமற றையதெஞ் ஞான்றுங்
கைதவத் தெவையு மாற்ற லாங்கது கடிந்து முனனைச
செய்தவ ஞானந் தமமி னிற்பதே செவவி தாமால்.

(இ-ள்) வைதிகம் தருமம்=வேதசம்பந்தமாகிய தருமங்கள், வாய்ந்த பிரவிர்த்தி நிவிர்த்தி என்ன எய்தும்=வாய்ப்பாகிய பிரவிர்த்தி என்றும் நிவிாத்தி யென்றுமிருவகைப்

படும், அ நிவிர்த்தி = (அவற்றுள்) அந்த நிவிர்த்தி தருமமாவது, ஞானத்து ஒழுகல்=சன்மார்க்கத்தி னிற்றலாம், மற்றை அது = மற்றையபிரவிர்த்தி தருமமாவது, எ ஞான்றும கைதவத்து எவையும் ஆற்றல = எந்நாளும் பொய்யாயுள்ளவைக ளெவற்றையும மெய்யெனக் கொண் டொழுகுதலாம், அது கடிந்து=அந்தப் பிரவிர்த்தியை விடுத்து, முன்னே செய் தவம் ஞானம் தமயில் நிற்பதே=முனனர்க் கூறிய யாவரானுஞ் செய்தற்குரிய தவ மார்க்கத்தும் நன்னெறியினும் நிற்றலே, செவவிது ஆம் = நன்மையதாகும். ஆங்கு ஆல் அசைகள்.

வேத சிவாகமாதிகளிற் கூறப்பட்ட தருமங்கள் பிரவிர்த்தி தருமம், நிவிர்த்தி தருமம் என இருவகைப்படும். அவற்றுள், பிரவிர்த்தியாவது மீடமெ பிறவி யெடுத்தற் கேதுவாய நலவினைகளாம். அவை அசுவமேதம இராசசூயமுதலியன. அவறறை விடுத்து அழியா வின்பத்தை யளிக்கும தவஞான மாரககத்தி னிறறலாய நிவிரத்தி தருமத்தி னிற்றலே நன்மையாகும் தவமாவது - சரியை கிரியை யோகங்களாம் ஞானமாவது சிவ ஞானம் (௩௦)

பொறைகொடை கருணை தானம் பொய்ம்மொழி யழுக்கா றின்மை
யுறையுமுட கரணங் காத்தல பயிலபுறக் கரண மோமபல்
குறளைசொல் லாமை நாளு முனிவினமை யுயிர்கொல் லாமை
பிறர்மனை நயத்த லினமை நனமொழி பிறழா வாய்மை.

(இ-ள்.) பொறை கொடை கருணை தானம் = சாந்தம் ஈகை இரக்கம் தானம், பொய்ம்மொழி அழுக்காறு இனமை=பொய்ச்சொலலும் பொறாமையும இலலாதிருத்தல, உறையும் உள் கரணம் காத்தல=பொருநதிய அகக கரணங்களை யடக்கல, பயில புறககரணம் ஓம்பல = விடயங்களிற சேர்கினற புறககரணஙகளை யடக்குதல், குறளை சொல்லாமை = கோடசொலலாமை, நாளும முனிவு இனமை = எக்காலத்துங் கோபங்கொள்ளாமை, உயிர் கொலலாமை = சீவர்களைக கொலை செயயாதிருத்தல, பிறர்மனை நயததல் இன்மை=பரதாரஙகளை விரும்பாமை, நல மொழி = இனிய சொல, பிறழாத வாய்மை= தவறுபடாத உண்மைநிலை

இதுமுத லிருசெயயுள் குளகம. கொடையாவது ஒருபொருளைப் புகழ்விரும்பிக் கொடுப்பது தானம புணணியததை விரும்பியும, ஒன்றனை விருமபாமலும அளித்தல எனப உடகரணமாவன—மனம் புத்தி சித்தம் அகஙகாரம. புறககரணமாவன—வாககு பாதம பாணி பாயுரு உபத்தம் எனனுங் கருமேநதிரியங்களும், மெய் வாய் கண மூககுச் செவியென்னும் ஞானேந்திரியங்களுமாம். இவறறைக் காததலாவது விடயவழிப போகாமே தடுத்தல் பொயமமொழி யினமை யெனவே வாய்மையும பெறப்படுவதாக, பினனரும் பிறழா வாய்மை யெனறது "பொய்மையும வாயமை யிடத்த புரைதீர்நத—நனமை பயககு மெனின" எனறபடி நன்மைப பயன கொடுககுமெனிற பொய்யும மெய்யெனப் படுமாகலானும், "மெய்தருஞ் சொலுமபொய நயமபயககிலா விடத்து" என்றாங்கு தீமைபபயன கொடுக்கு மெனின மெயசசொலலும் பொய்மமொழியாகும ஆகலானும, இக்குற்றஙக ளில்லவாய வாய்மையென்று அறிவித்தற கென்க. (௩௧)

புண்ணிய நளனீ ராடல் கடவுளர் பூசை யாற்ற
லுண்ணிறை மகிழ்ச்சி வேத பாரகர்க் கூட்ட றிய
கண்ணய வாமை கள்ளா தொழுகுதல் கடுஞ்சொ லின்மை
யெணணிய விலைவந ஞான்கு குலததிற்கு மியைந்த வாமால்.

(இ-ள்.) புண்ணியம் நல நீர் ஆடல்=பாவங்களை விமோசனம் பண்ணும் நன்மை யாகிய தீர்த்தங்களிலே மூழ்குதல், கடவுளர் பூசை ஆற்றல = தேவபூசை செய்தல், உள் நிறை மகிழ்ச்சி = அகத்தில நிறைந்த சந்தோஷ முடைமை, வேத பாரகர்க்கு ஊட்டல= வேதாத்தியயனஞ் செய்யும பிராமணாககு அமுதளித்தல, தீய கள நயவாமை=கொடிய மதுவினை யுண்ணாமை, கள்ளாது ஒழுகுதல = களவு செயயா திருத்தல, கடு சொல் இன்மை=கொடுஞ் சொற் சொலலாமை, எண்ணிய இவைகள்=எண்ணப்பட்ட இவ்விரு பத்தொனறும், நானகு குலத்திற்கும் இயைந்த ஆம=நானகு வருணத்தவாக்கும உரியன வாகும

"நான்கு குலத்திற்கும்" என்றதனகண் உம்மையை வெளிப்படுத்திச் சஙகர சாதியாாககும இவை உரியன வெனக கொள்க சஙகர சாதியாராவார "தாயில குல நாலாந தாழ்ந்தவறு லோமமே-மூப்பிரதி லோமமா ரும. ஆஙகவற்று லாமந்த ராளமிரண டாறுமறறு-மீஙகுரைவி ராத்தியமீ றினறு." எனறபடி வெழுவகைபபட்ட அநுலோம ரும, அறுவகைப்பட்ட பிரதிலோமரும், பனனிருவகைபபட்ட அந்தராளரும, ஐமபத் தாறு வகைபபட்ட விராத்தியருமாம். அவர்களின பெயர்களாவன—குணடகா, கோள கர், சவர்ணர், க்ஷத்திர சேவகா, அம்பட்டா, குமபகாரர், பாரசவா, நிடாதர், போசா, நாவிதர், சூதா, கூவிரர், மாகிட்டியா, விசனமா, உககிரா, சூலிகா, மணிகாரர், புளிந் தர், க்ஷத்தா, மிலேச்சர், மாகதா, ஆத்தா, தௌட்டியந்தர், கடகாரா, மாலாசிதர், உற டலா, சணடாளர், பாகுநாயா, வைதேகா, பலதர், அயோகவா, சத்திரியாா, ஆவந்தியா, மலலர், சுதன்வர், மைத்திரா, பலகண்டர், இரசகர், புட்பதர், தக்ககா, சுவபசா, குகபர், கரணர், சருமகாரர், பாரகர், வேணுகர், கனகா, அந்திகர், வாத்தனசாலிகா, கருமகாரர், தணடகபோலர், மாாககவர், சலலா, வநதிகா, வாடதானா, கணடகா, சற்டர், சவுண டிகா, சாததுவநா, தசியவர், பைரவா, ஆசிரயிகா, கரண்டா, சாமுந்திரர், மாலாகாரா, கைவர்த்தர், நீலகாரர், வருணகரா, பிஙகளா, நாத்தகா, மாதங்கர், நடர், திரமிளர், சாம சேவியா, நீலாதி வாணவிககிரேதர், சுவபாகர், குககுடர், வேணர், புலகசா, ஆவிரதர், அபீ ரா, திககுவணா, கசா, சைரநதிரியா, மைத்திரேயா, பார்ககவர், காருவாரா, பாண்டு சோபாகர், ஆகிண்டிகா, சோபாகா, அநதியாவசாயிகர் முதலியோராம இபபெயர்களெல லாம் இககாலத்து வெவவேறு பெயாகளாக வழஙகப்படுகின்றன. இவற்றின விரிவுகளை யெல்லாம சுடபிர பேதாகமம, பிரமபுராணம, வைகாநசம, மாதவியம, சாதிவிளகக முதலிய நூலகளிற் கணடு தெளிக இவையன்றி "பனமீன விலைஞா வெள்ளுப்புப் பகரு நா-கணணுடை யாட்டியர் காழியர் கூவியா - பைநநிண விலைஞா பாசவா வாசவ—ரென னுநா மறுகு மிருங்கோ வேட்களுஞ்-செமபு செய்நருங கஞ்ச காரரும — பைமபொன செய்நரும பொனசெய கொலலரு - மரங் கொறச்சரு மணணீட் டாளரு ம - வரநதர வெழுதிய வோவிய மாககளுந-தோலின றுனனரும துனன விஞைரும - மாலைக காரரும காலக் கணிதரும" என மணிமேகலையினுங் கூறியவாறறுணறிக (௩௨)

தமமொழுக் கியனற பாாப்பாா சாாகுவா பிரம லோகந
தெமமுனைப் பட்ட வேநதர் கற்பக நீழல சோவாா
மெயமமைய வணிகா வாயு புவனததின மேவு வாாக
ளிமமையிற் றுறந்தோா சோாவ ரிரணிய கருப்ப லோகம.

(இ-ள்.) இமமையில் தம் ஒழுக்கு இயன்ற பார்ப்பார்=இப்பிறப்பில் தமது ஒழுக் கத்தில் வழுவாது ஒழுகிய அந்தணர், பிரம லோகம் சார்குவர் = பிரமலோகத்தை யடை வார்கள், தெவ் முனை பட்ட வேந்தர்=பகைமுனையை யடுத்து வெற்றி கொண்ட அரசர் கள், கற்பகம் நீழல சோவர்=கறபக தருநிழறகண வீற்றிருககும இந்திரபதத்தை யடைந்து

வாழ்வார்கள், மெய்மைய வணிகர்=உண்மையுள்ள வைசியர்கள், வாயு புவனத்தில் மேவுவார்கள்=வாயு லோகத்தை யடைந்து வாழ்வார்கள், துறநதோர்=துறவொழுக்க வழிநின்ற விரத்தர்கள், இரணிய கருபப லோகம சேர்வா=இரணிய கருப்ப லோகத்தை யடைந்து வாழ்வார்கள்

"தம்மொழுக்கியனற - இம்மை என்பவற்றை மற்றையோர்க்கும் ஒட்டுக. பார்ப்பார் = சிவத்தை யுளளபடி ஞானக கண்ணினல நோக்குவோா, வேதாந்தத்தை மேற்கொண்டு பார்ப்பவர் எனறும பொருள் "ஏனை வகரந தொழிற்பெய ரியற்றே " என்ற தொல்காப்பியச் சூததிரத்தின உரையிற கோடலால், தெவ முனை என்பது தெமமுனை யெனத் திரிந்து நினறது மொழிந்த பொருளோ டொனற வவவயின மொழியாததனையும் முட்டினறு முடித்தல எனனுமுததியால, யோகியர் ஆனநதம ஐஸவரியம வியோமம காஷ்டை பரமாக்ஷரம எனறு சிறபபிககபபட்ட அமிர்தத தானததையும, ஊர்த்துவ வீரியம் வாயக்கப பெறறோர் இரணியகருபப லோகததையும, தமககுரிய ஒழுககத்தில நினற சூத்திரா மறுமையில கநதருவலோகததையு மடைநது ஆஙகுள்ள போகஙகளை யநுபவித்து வாழ்வா எனக கொள்க வாயுபுவனம=வாயுமணடலம அஃதாவது கெந்தவதியெனனும பட்டினம. அன்றி, ஆதிதத பதவிககுக கீழேயுள்ள விதன்னுவான், பிரசேதகன அககினிப பிரசேதகன, செசனி, அவுததன, வசசிராஙகதன், வயுததியுதன, இரைவதன, சஙவாததன, விசங்வர்த்தன என்னும தசவாயுககளுள இறுதியாய விசங வாததன எனனும் வாயு புவனத்தைக கொள்ளினு மிழுககா இரணிய கருபப லோகமாவது பதுமபுரி, மனோவதி, சத்தியலோகம் எனனும் பிரமலோகம மூனறனுள மேலாய சத்தியலோகமாம. (௩௩)

காழ்த்தவைம புலனுஞ்செற்றுக கரணஙக ளடககி நாளு
மூழ்ததமெ்ன சருகு மாநதி யோகினி லுறஙகு கினறோா
சூழ்ததுநான முகனும விணணோா தொகுதியுஞ் சுருதி நானகும
வாழ்த்துதற் குரிய முததி வீடடினப மருவி வாழ்வார்.

(இ-ள்) காழ்த்த ஐமபுலனும செற்று=வைரமுள்ள ஐமபுலனகளையும் ஒழித்து, கரணங்கள் அடககி=அநதக்கரணங்களை யொடுககி, ஊழ்த்த மென சருகு மாந்தி = உதிர்நத மிருதுவாகிய சருகுகளை யுண்டு, நாளும் யோகினில உறஙகு கினறோா = நாடோறும் சிவஞானயோகத்தில நிடடை கூடினோா, நான்முகனும விணணோா தொகுதியும நானகு சுருதியும்=பிரமனும தேவகணஙகளும நானகு வேதஙகளும், சூழ்ந்து வாழ்த்துதற்கு உரிய=வலஞ்செய்து துதித்தறகு உரிய, முததி வீடடினபம மருவி வாழ்வார் = சிவசாயுச்சிய முத்தியாகிய பேரினபத்தை யடைநதுவாழவார்

அந்தக் கரணஙகளாவன—மனம புத்தி சித்தம் அகங்காரம என்னு நான்குமாம். மென் சருகு எனறதனல உலர்நத இலை யெனபது பெறபபடும பசிய இலைகளைப பறித்துப் புசிப்பின அவை வழியாகச் சீவன ஞேறறுதற்கு வழியினறி நாசமுறலானும், இலைசசாரத்தால இரத்த மதிகரிதது விடயஙகளி லழுத்து மாகலானும விலக்கபபட்டது சூழ்ந்து வலித்தல் விகாரம முத்தி வீடு எனபன "ஆடகச் செமபொற் கிணணம" என்புழிப் போல ஒருபொருட் கிருபெயா பிரியாது நின்ற வழுவமைதி யென்க அது "ஒரு பொருளிருசொற் பிரிவில வரையார். " எனற தொல்காப்பிய விதியா லமைக்கப்படும. (௩௪)

என்னலு மகதி வீணை நாரதன் முதலோா யாரு
மன்னுமாச் சிரம நானகா வகுத்தினி துரைக்கு மேல்வைப்
பினனுமோர் யோகி தனமை பேசினை யைநதுண் டாங்கொல்
பனனுமாச் சிரம மென்னப் பைந்துழாய் முகுநதன் சொல்வான்.

(இ-ள்) என்னலும் = என்றிவ்வாறு (கூர்மர்) சொல்லுதலும், மகதி வீணை நாரதன் முதலோர் யாரும்=மகதி யென்னும யாழினையுடைய நாரதமுனிவர் முதலிய முனிவர்களுந் தேவர்களும் (கூர்மரை நோக்கி) மனனும் ஆசசிரமம நானகா வகுத்து = (ஐயனே) நிலைபெற்ற ஆச்சிரமங்களை நான்காகப் பிரித்து, இனிது உரைகரும் எல்லை = தெளிவுபடச் சொல்லியருளும் பொழுது, பின்னும ஓா யோகி தனமை பேசினை = வேறும் ஒரு யோகியினது தனமையைக கூறியருளினீா (ஆகலால) பனனும ஆசசிரமம = சொலலப்பட்ட ஆச்சிரமமானது (நானகேயனறி) ஐநது உணடு கொல எனன=ஐநதாவது ஆச்சிரமம இருககினறதோ வெனறுகேட்க, பை துழாய முகுநதன சொலவான=பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலாகிய கூர்மா கூறுவாராயினா ஆம=சாரியை கொல-ஐயப் பொருளின்கண் வந்தது. (௩௫)

உரைத்தவாச் சிரம நான்கே யொவவொனறே யிரண்டாகும
வரைத்தவை யுரைததுங் கேண்மி னுவகுரு வாண னெனறும
திருத்தகு நெறிவ ழாத நைட்டிக னெனறுஞ் செவவன
விரிததநூற் பிரம சாரி யொழுககிரண டாக மேவும

(இ-ள்) கேண்மின்=(அனபர்களே) கேளுஙகள், உரைத்த ஆச்சிரமம நானகே= சொல்லப்பட்ட ஆசசிரமம நானகே யன்றி(ஐநதிலலை)ஒவவொனறே இரண்டது ஆகும= அவை யொவவொனறும் இவவிரணடு வகையாகும, அவை வரைதது உரைத்தும்=அவைகளை அளவுசெயது கூறுகினறேம, நூல செவவன விரிநத பிரமசாரி ஒழுககு=வேதசிவாகம நூலகளால நனமையா விரிததுச சொலலபபட்ட பிரமசரிய ஒழுக்கமானது, உவகுருவாணன் எனறும்=உவகுருவாண னெனறும, திரு தகு நெறி வழாத நைட்டிகன எனறும = சுத்தமாகிய தகுந்த அவவாசசிரமததி னினறும நீஙகாத நைட்டிக னென்றும், இரண்டு ஆக மேவும=இருவிதமாகப பொருநதாநிறகும்.

அனபர்களே! ஆசசிரமம நானகே யனறி ஐநதிலலை அநநானகும் ஒவ்வொன்று இவ்விரண்டாகி யெட்டு வகையாகும். அவறறுள பிரமசாரிகள உவகுருவாணன் எனறும, நைட்டிகன எனறும இருவகைப்படுவர் நானகே என்றதனகண ஏகாரம தேறறப பொருளில வநதது. இரண்டது - அது, பகுதிப் பொருள விகுதி. உவகுருவாணன் பௌதிகப் பிரமசாரி யெனவும் பெயர் பெறுவன (௩௬)

உவகுரு வாண னெனபோன மறைமுழு துணாநத பினனா
நவையறு மகளிா தம்மை வேட்டுளோ னைட்டி கனசீா த
தவலருங் கேள்வி முற்றித் தனனுயி ருலககுங காறுந
துவரிதழ் மடவா ரினபந் துய்த்திடா தொழுகு வோனே.

(இ-ள்.) உவகுருவாணன எனபோன்=உவகுருவாணப பிரமசாரி யெனறு சொல்லப்படுவோன, மறை முழுது உணாநத பினனா = வேதங்களி னுட்பொருளை முழுவதையுங கற்றறிநத பின்பு, நவை அறு மகளிா தம்மை வேட்டு உளளோன = குற்றமிலலாத இலககண முள்ள பெணணை விவாகஞ்செயது இலலறததி னிறபவனும, நைட்டிகன=மற்றைய நைட்டிகப பிரமசாரி யென்பான், தவல அரு சீா கேளவி முறறி = நீஙகுதலின்றிச் சிறப்பாகிய வேதாகமாதி நூல்களை யாராயநது அறிவின் முதிர்நது, தன உயிர் உலககும காறும=தனதுயிா நீங்கும் அளவும், துவா இதழ் மடவார் இனபம = பவளம்போனற அதரங்களையுடைய பெணகள் போகத்தை, துயத்திடாது ஒழுகுவோன=அநுபவிக்காமல நிட்டைகூடி யிருப்பவனுகும.

பௌதிகப் பிரமசாரி விவாகஞ் செய்யுங் காலத்துக் குற்றமுள்ள மகளிரை நீக்கி நல்லிலக்கணம் வாய்ந்த பெண்களையே விவாகஞ் செய்யவேண்டும். குற்றமுள மகளிராவார்:- நற்குடியிற் பிறவாதவர், நோயுள்ள தாய் தந்தைகளுக்குப் பிறந்தவர், சிவஞ் சத்தி, சுப்பிரமணியர் முதலிய தேவர் தேவிகளின் திருநாமங்களைத் தம்பெயராகக் கொள்ளாதவர், மனிதர் பேய் முதலிய இழிந்தவர் பெயர்களை வகித்தவர், இழிந்த சமயத்தவர், நோய், ஊமை, முடம்,செவிடு முதலிய குறைவுள்ளவர்,பிறர்மனை போவோர்,வேசிகள்போலப் பார்ப்பவர், பலமுறையுங் காளையர்களைப் பார்த்துப் பார்த்து முன்வாயிலில் நிற்பவர், தம்மை யழகுற அலங்கரிப்பவர், பெருண்டி, அதிதுயில், தம்மினு மூப்பு, ஒருமையாய கோத்திரம், மரபு இவற்றை யுடையவர், நெடியவர், குறளுரு வுள்ளவர், மிகப்பருத்துஞ் சிறுத்து மிருக்கும் வடிவினர், கரியவர், பொன்னிறமுடையவர், கபிலநிறம், இரத்தநிறம், வெண்ணிற முள்ளவர், நாணம் மடம் அச்சம் பயிர்ப்பு இல்லாதவர், ஆடவர் கூட்டத்திற் சென்று சென்று சிரித்து நிற்பவர்,மானமில்லாதவர்,வலிமையுள்ளவர், பிதா மாதாவின் ஆணை கடந்து நடப்பவர், கோபம், பகை, கொலை, அழுக்காறு, புலாலுணவல, கட்குடித்தல, களவு, பொய் முதலிய பாவங்களைச் செய்பவர், கூத்து முதலிய வேடிக்கைகளைப் பார்க்க விரும்புவோர், கடவுட் பத்தி யில்லாதவர், பெரியோரை நிந்திப்பவர், மதனதாப முள்ளவர், சீவகருணை குலவொழுக்கம் கற்பு மனக்காவல் என்பன இல்லாதவர், இரண்டாவது பூப்புற்றவர், விவாகஞ் செய்து கொடுத்தற்கு முன் வேறொருவரோடு புணர முயன்றவர், பெருமிதமுள்ளவர், கல்வி யறிவு இல்லாதவர், குருடு, மறுப்பொருந்தியகண், மாலைக்கண், சாய் நயனம், பூனைக்கண், செங்கண், தூறுசென்னி, நரை முதிர்ந்ததும், பெருத்ததும், விரிந்ததும், பூமியில் இறங்கியதுமாய கூந்தலை யுடையவர், செம்மயிருள்ளவர், ஊறுபட்ட கூந்தலையுடையவர், இடிபோலப் பேசுகின்றவர், மிருகம் போன்ற குரலையுடையவர், சிறுகண், நீண்ட நாசி, சேர்ந்த புருவம், குறியகாது, உயர்ந்தபல், வளைந்த கழுத்து, மறுக்கலந்த முகம், விற்போன்ற வயிறு என்னு மிவற்றை யுடையவர், தனத்திலும் மார்பினுந் தேமலில்லாதவர், பெருத்த இடையினை யுடையவர், காயமூறப்படி நிதம்பமில்லாதவர், வாய் உள்ளங்கை, நகம், உள்ளங்கால் இவை சிவப்பு நிறமில்லாதவர், அன்ன நடையில்லாதவர், விரல் பூமியிற் றோயாது நடப்பவர் என்று மிவர்களாமென்று தொல்லோர் கூறினர். ஒத்த கோத்திரத்தானும் நாற்பத்தெட்டியாண்டு பிரமசரியங் காத்தவனுக்குப் பன்னீராட்டைப் பருவத்தாளாய்ப் பூப்பு எய்தியவளைப் பெயர்த்து இரண்டாம் பூப்பு எய்தாமை அணிகலன் அணிந்து தானமாக கொடுத்தல் முதன் மண மென்டர் **நச்சினார்க்கினியரும்**. நைட்டிகப் பிரமசாரி சூத்திரனுயினுஞ் சகலவேதாகமங்களையும் மந்திரங்களையும் ஓதுதற்குக் கேட்டற்கும் அதிகாரியாவான் என்று புரோற்கீதத்தும், அமிர்தத்துஞ் சொல்லப்பட்டமையால் "தவலருங்கேள்வி" என்றான் எனக. இதனுற பிரமசரியம் இருவகைத்தென்று கூறப்பட்டது. (௲௭)

ஓதுமில லறத்தி னின்றோ ருயருதா சீனன மிக்க
சாதக னெனவி ரண்டாந் தன்மைய ரவரின் முன்னோ
னேதமில் கடன்கண் மூன்றுங் கழித்தபின னில்லிற் றீர்ந்தோன்
றீதில்சா தகனசாங் காறு மில்லொழுக் கதனிற் சேர்வோன்.

(இ-ள்) ஓதும இல்லறத்தில நின்றோர்=சொல்லப்பட்ட கிருகத்தாச்சிரமத்தில் நிற்பவர், உயர் உதாசீனன என=உயர்வுடைய உதாசீனன் என்றும், மிகக சாதகன் என= மேலாய சாதகன் என்றும், இரண்டு ஆம் தன்மையர், இருவகைப்படுவோர், அவரின் முன்னோன்=அவர்களுள் முதலாயுள்ள உதாசீன கிருகத்தன் என்பவன், ஏதம் இல் மூன்று கடன்களும் கழித்த பின்=குற்ற மில்லாத மூவகைக் கடன்களையுஞ் செய்து முடித்த பின்பு, இல்லில் தீர்ந்தோன்=இல்லறத்தை விடுத்துப் பரகதியில் விருப்பங் கொள்பவனும், தீது

இல் சாதகன் = தீக்ஷை இல்லாத சாதககிருகத்தன் என்பவன், சாய் காறும் இல்லொழுக்கு அதனில் சேர்வோன் = மரணந்தம் வரையும் இல்லற வொழுக்கத்தில் நிற்பவனும்.

கடன்கள் மூன்றாவன - தேவர்கடன், முனிவர்கடன், பிதிரர்கடன் என்பனவாம். தேவர் கடனை வேள்வியினாலும், முனிவர் கடனைக் கேள்வியினாலும், பிதிரர்கடனைச் சற்புத்திரப் பேற்றினாலுஞ் செய்து திருப்தி யுண்டாக்குதலாம். இதனால இல்லறமும் இருவகைத்தென்று கூறப்பட்டது. சாகும் என்பது சாம் எனத் தொக்குநின்றது. (௩௫)

வானப் பிரத்தர் சந்நியாசி வனத்தர் தாவசியென இருவகையராய்த்
தானத் துறுவ ரவ்விருவர் தம்மின் முன்னோன் மனைநீத்துக்
கானத் துறைவோன் மற்றையவன் கன்னிக் கற்பின் மனைவியொடு
மோனத் திருந்து தீக்கரும முறையி னாற்று முரவோனே.

(இ-ள்) வானப்பிரத்தர் = வானப்பிரத்த ஆச்சிரமத்தி னிற்பவர், சந்நியாசி வனத்தர் தாவசி என்று = சந்நியாசவானப்பிரத்தன் என்றும் தாவசிவானப்பிரத்தன் என்றும், இருவகை ஆய் தானத்து உறுவர் = இருவகையராய் எண்ணின் பாற்படுவர், அ இருவர் தம்மின் முன்னோன் = அவர்களுட் சந்நியாச வானப்பிரத்தன் என்பான், மனை நீத்து கானத்து உறைவோன் = இல்லாளை விடுத்து வனத்தின்கட் சென்று தவஞ்செய்திருப்பவனாவன், மற்றையவன் கன்னி கற்பின் மனைவி ஒடு = மற்றைய தாவசிவானப்பிரத்தன் என்பான் அழியாத கற்பினை யுடைய மனைவியுடனே, மோனத்து இருந்து = (காட்டிற்சென்று) மௌன நிலைக்கணிருந்து, தீ கருமம் முறையின் ஆற்றும் உரவோன் = அக்கினி காரியத்தை வேதவிதிப்படி செய்யும் அறிவாளனாம்.

மனைவியை விடுத்துத் தானாகவே வனத்திற்குச் சென்று தவஞ்செய்திருப்பவன் சந்நியாசவானப்பிரத்தனாம்; மனைவியுடனே சென்று மௌனமாயிருந்து அக்கினி காரியஞ் செய்யும் அறிவாளன் தாவசிவானப்பிரத்தனாகும். இவர் தம் ஆயுளில் நாலாங் கூற்றிலே, உத்தராயணத்திற் பூர்வபக்க காலத்திற்றான் வனத்திற்குப் போகவேண்டும் என்பது விதி. அக்கினி காரியம் எனவே ஐவகை யாகங்களும் அமையும். அவையாவன — கன்மயாகம், தவயாகம், செபயாகம், தியானயாகம், ஞானயாகம் என்பனவாம். இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாஞ் சிவதருமோத்தரத்து ஐவகையாக வியலிற் கண்டு தெளிக. (௩௬)

பரவுஞ் சந்நியாசியரிற் பாரமேட்டி யோகியென
இருவ ருளாரவரின் முன்னோ னிகலும் புலன்க ளுள்ளடக்கி
மருவும் யோகத் திருந்துமுத்தி யடைய முயல்வோன் மற்றையவன்
கருது மெவையுந் தானாகிக் கைவல் லியத்திற் களிப்போனே.

(இ-ள்) பரவும் சந்நியாசியரில் = புகழப்படுகின்ற சந்நியாச ஆச்சிரமத்தாருள், பாரமேட்டி என யோகி என இருவர் உளர் = பாரமேட்டி யென்றும் யோகி யென்றும் இருவகையார் இருக்கின்றனர், அவரின் = அவ்விருவகையாருள், முன்னோன் = முற்படக் கூறப்பட்டவனாகிய பாரமேட்டி சந்நியாசியானவன், இகலும் புலன்கள் உள் அடக்கி = பகைசெய்யும் ஐம்புலன்களையும் உள்ளடங்கச் செய்து, மருவும் யோகத்து இருந்து = தனக்குப் பொருந்திய யோகத்தைச் செய்து, முத்தி அடைய முயல்வோன் = வீட்டின்பத்தை யனுபவித்தற்கு விரும்புவோனாம், மற்றையவன் = யோக சந்நியாசியானவன், கருதும் எவையும் தான் ஆகி = எண்ணப்படுகின்ற எப்பொருள்களையுந் தானாகக் கண்டு, கைவல்லியத்தில் களிப்போன் = தனித்த சீவன் முத்த நிலையினின்று ஆனந்தமடைந்திருப்பவனேயாம்.

யோகசந்நியாசிக்குக் கிசசல யோகியென்னும் பெயர் சாவகருடங்களையுமவிடுத்து ஃபலனை மில்லாத சமாதியை யுற்று எவன் நிச்சலமா யிருக்கின்றானோ அவனே நிச்சல யோகி யென்று வடமொழிப் புராணத்திற் கூறப்பட்டுள்ளது. இச் சந்நியாச ஆச்சிரமத்தார் தவவேட முதலியவற்றானே ஆதுரகுடீசகர், பகூதகர், அமசர், பரமஹம்சர், துரியாதீதர், அவதூதகர் என்று அறுவகைப் படுவரென்று **நாரதபரிவிராசகோபநிடதங்** கூறுகிறது "யோகீ சத் ரிவிதோ ஞேயோபௌதிகஃ சாங்க்ய ஏவச| த்ருதீ யோதயா ச்ரமீ பரோக்தோ யோக முத்தம மாச்ரிதஃ | ப்ரதமா பாவநா பூர்வே சாங்க்யே த்வக்ஷர பாவநா | த்ருதீயே சாந்திமா ப்ரோக்தா பாவநா பாரமேசவரீ ||" என்று வடமொழிக் **கூர்மபுராணத்திற்** கூறப்பட்டபடி, யோகிகள் பௌதிக யோகி, சாங்கிய யோகி, அத்தியாச்சிரமயோகி, அல்லது பிரமயோகி என மூவகைப்படுவர் அவருள் பௌதிகயோக சந்நியாசி சகுணபாவனையாகிய பௌதிகபாவனையில் நிற்பவன் இதனையே இந்திரத்துய்மன் முத்தியடைந்த அத்தியாயத்தில் "பாவனை தானுமுப் பகுதி யெனவுரு, வோவற வுணர்தலொன்று" என்று கூறியதாம் சாங்கிய யோக சந்நியாசி நிர்க்குண பாவனையாகிய சாங்கிய பாவனையில் நிற்பவன் இதனையே "அவ்வியத்தமேற் றுவற வுணர்வதொன்று" என்று கூறியதாம். அத்தியாச்சிரம யோக சந்நியாசி பாரமேசுவரி பாவனையில் நிற்பவன் இப் பாவனையையே "ஒன்றுதற்பர மேவரும் பாவனை யென்பர்" என்றதாம் பாரமேட்டி அப்பியாசமும் கருமசந்நியாசம், வேதசந்நியாசம், ஞானசந்நியாசம் என மூவகைப்படுமென்பதனைப் பின்வரும் **சந்நியாசமுரைத்த அத்தியாயத்திற்** காண்க. (௪௰)

இனைய நான்காச் சிரமமொவ்வொன் றிரண்டா யியன்ற வாறனைத்
தினையி னஞ்சன் றாச்சிரம நிகழ்த்தாச் சிரமம் படைத்ததற்பின்
கனைவண் டிமிரும் தாமரைமேற் கடவுட் டக்கன் முதலோரைத்
துனைவி னோக்கி யனைத்துயிரும் படைத்தி ரென்னச் சொற்றனனால்.

(இ-ள்) தினையின்=(யான்) ஆராய்மிடத்து, இனைய நான்கு ஆச்சிரமம்=இவ்வித மாகிய நான்கு ஆச்சிரமங்களே, ஒவ்வொன்று இரண்டாய இயன்ற ஆறு அனைத்து = ஒவ்வொன்றும் இவ்விரண்டாகப் பிரிந்த வழியினால் (நிச்சலயோகி என்னுஞ் சந்நியாச வகை யொன்று) கூறினதே யல்லாமல், ஆச்சிரமம் அஞ்சு அன்று=ஆச்சிரமம் ஐந்தல்ல (அது நிற்க) கனை வண்டு இமிரும் தாமரை மேல் கடவுள்=ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் ஒலிக்கின்ற தாமரை மலரின் மீது இருக்கும் பிரமனானவன், நிகழ்த்து ஆச்சிரமம் படைத்து அதற்பின்=சொல்லப்பட்ட ஆச்சிரமங்கள் நான்கனையுஞ் சிருட்டித்து அதற்குப் பின்னர், தக்கன் முதலோரை துனைவின் நோக்கி=தனது போகமாயையி லின்றுந் தோன்றிய தக்கன் முதலிய புத்திரரைப் பார்த்து, உயிர் அனைத்தும் படைத்திர் என்ன சொற்றனன் = மற்றைய உயிர்கள் எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டி செய்வீராக என்று கூறினன் ஆல் அசை - அஞ்சு-போலி. (௪௧)

புவன மனைத்து மாங்கவரும் படைத்தார் கமலப் பொகுட் டுறைவோ
னவையிற் சிருட்டி யிவ்வாறு புரியு நானமற் றவையளிப்பேன்
கவர்முத் தலைவேற் படைக்கடவு ளவற்றைக் கருணை யொடுந்துடைக்குந்
தவலி லொருமூ வருமொன்றே யென்ன மறைகள் சாற்றுமால்.

(இ-ள்) ஆங்கு அவரும்=அப்பொழுது தக்கன் முதலாய ஒன்பது புத்திரர்களும், புவனம் அனைத்தும் படைத்தார் = உலகங்களையும் உயிர்களெல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித்தனர், கமலம் பொகுட்டு உறைவோன் = தாமரைப்பொகுட்டாசனத்தி லிருக்கும் பிரமனானவன், இ ஆறு அவை இல் சிருட்டி புரியும்=இவ்வழியே குற்றமற்ற படைத்தற் றொழிலைச் செய்வான், நான = யான், மற்றவை அளிப்பேன் = அவற்றை யெல்லாம் காத்திடு

மென், கம் முந்தலை வேலை படை கடவுள் = பினடயாகிய மூன்று தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தைத் தாங்கிய ஸ்ரீகண்ட ருத்திரர், அவற்றை கருணை கூடி துடைக்கும = அவைகளை யெல்லாம் காருணிய மேலீட்டானே பொடுக்குவர் (ஆதலால) தவல் இல் ஒரு மூவரும் = எவருமில்லாத மும்மூர்த்திகளும, ஒன்றே என்ன மறைகள் சாற்றும = ஏக வஸ்துவே யென்று வேதாகமங்கள் சொல்லுகின்றன.

ஸ்ரீகண்டருத்திரர் சங்காரத் தொழிலைச் செய்வது ஆன்மாக்களின் மலமாயா கன்மங்களைப் போக்கி வீடருள நிமித்த மாகலின் கருணையின்பாற்படுமேயாம். இதனை "திக்கிர சங்கடாதுகசேத்தா பீசன செய்வ-நக்கிர மத்தாற குற்ற மடித்துத்தீர்த்தச்சம் பண்ணி-யிகழ மத்தி ருலே யீண்டற யிபற்றி டென்பனைகழ மத்தி ருவ மிறைசெய லருளே யென்றும" எனவரும் சிவஞானசித்தியார்ச் செய்யுளானு முணர்க. ஸ்ரீகண்டருத்திராகும் பிரகிருதி கிருத்தியம் ஐந்தும் நடக்கினுஞ் சங்கார கிருத்தியமே பிரதான மாகலானும், குணநிலய விட்டுணுவுக்கும், பிரமாண்ட நிலய விட்டுணுவுக்கும் பிரகிருதிக்குள் தூல சரீர போக்கியப் பொருள்களைக் காக்குந் தொழிலே பிரதான மாகலானும், குணநிலய பிரமற்கும், பிரமாண்டநிலய பிரமற்குந் தூலசரீர போக்கிய பொருள்களைச் சிருட்டிக்குந் தொழிலே பிரதான மாகலானும், பிரமாண்ட நிலய பிரமா முதல் அனுசதாசிவ ரீறாவுள்ளாரைத் தற்பரசிவமே தனது ஆரணி, சென்னி, உரோதயித்திரி யென்னுஞ் சத்திகளை யதிட்டித்து நின்று கிருத்தியங்களைச் செய்வித்தலானும், முக்குண வுருவெனச் சொல்லப்படலானும மூவரும ஒன்றென வொழிந்தனென்க. (கட)

திங்கட் குழவி கிடந்துறங்குஞ் செம்பொற் சடையெம் பெருமாற்குந்
தங்கும பிராமி மகேச்சுரிய முருவபா வனையாம தனிமூன்று
துங்க முறுபா வனையுளவா மவற்றி லெனக்குச் சொல்லுங்கா
லெங்கும் விளங்கு முருவபா வனையொன் றென்றே யியம்புவார்.

(இ-ள்) திங்கள் குழவி கிடந்து உறங்கும் செம்பொன் சடை எம் பெருமாற்கு = பிறைச்சந்திரன் கிடந்து வளரப்பெற்ற சிவந்த பொன்போன்ற திருச்சடாமுடியை யுடைய எமது தலைவராகிய சிவபிரானுக்கு, தங்கும் பிராமி மகேச்சுரியம உருவபாவனை ஆம = நிலைபெறும் பிராமிபாவனை மகேசசரிய பாவனை உருபாவனை யென்று, தனி துங்கம் உறு மூன்று பாவனை உள = ஒப்பற்ற மேன்மை பொருந்திய மூன்று பாவனைகள் உள்ளன, அவற்றில = அவைகளுள், எனக்கு சொல்லுங்கால் = எனக்குரிய (உரிய பாவனையைக்) கூறுமிடத்து, எங்கும விளங்கும் உருவபாவனை ஒன்றே = எவ்விடத்தும் விளங்குகின்ற உருவபாவனை யொன்றேயாம், என்று இயம்புவார் = என்றிவ்வாறு (மேலோர்) கூறுவா

சிவபெருமானைத் தியானித்தற்கு மூவகைப பாவனை யுளவாம. எனது தியானத்திற்கு உருபாவனை யொன்றே யுரியவாம என்பது கருத்து.

"த்ரிவிதாம் பாவநாம பரம்மங் ப்ரோச்யமாநாம் நிபோதமே|
ஏகாமத் விஷயா தத்ரத்விதீயா வக்த சம்சயா |
அர்யாச பாவநா ப்ராம்மீ விஞ்ஞேயா சாகுணுதிகா ||

பாவனை மூன்றுக்கும் ஒன்று என் விஷயம இரண்டாவது அவ்வியத்தும் பற்றியது மூன்றாவது பாவனை பிராமி பாவனையாம்." என்று வடமொழிக கூர்மபுராணத்திற் கூறப்பட்டன. பிராமிபாவனையைத் தற்பரபாவனை, அத்தியாசிரமபாவனை, பாரமேசுவரிபாவனை எனவுங் கூறுப. பிராமிபாவனை பாவது சிவபெருமானே ஆன்மாவுக்குப பாமானமாவாய் அக்கினியிற் சூடுபோலுள்ள பராசத்தி சமேதமாய் விளங்கும் பரசிவப்பிரமமென்று இபானித்து வழிபடுதலாம. மகேசுரிய பாவனையை நிர்க்குணபாவனை, நிராபீச

பாவனை நிராகாரபாவனை, அக்ஷரபாவனை, அவ்வியத்தபாவனை சாங்கியபாவனை யெனவுங் கூறுப. இது சிவப்பொருளை அவ்வியத்த வஸ்துவாகத் தியானித்தலாம். உருவபாவனை யைச் சகுணபாவனை, சபீசபாவனை, சாகாரபாவனை, பௌதிகபாவனை யெனவுங் கூறுப இது துரியப் பொருளாகாத மூர்த்திகளைத் தியானித்து வழிபடுதலாம். அவராவார் உருத்திரர் விட்டுணு பிரமன் முதலியோராம், உருத்திரரையும் வழிபடுதற் காரணத்தால் "எம பெருமாற்கு-மூன்று பாவனையுள," என்றும், தம்மையும் வழிபடுதற் காரணத்தால் "எனக்குச் சொல்லுங்கால—எங்கும் விளங்கு முருவபா வனையொன றென்றே யியம்புவார்" என்றுங் கூர்மமா கூறினார் எனக. (௬௩)

கமலப் பொருட்டுப புத்தேளுங் காயா மேனித் திருமாலு
மிமிழ்திரைக் கடலின விடநுகர்ந்த தேவு மொருவ ரிவரிவரி
லமைவும் மொருவர் தமைப்பூசை யனபிற் புரியி னொருமூவர்
தமைமுற் றுணர்ந்து வழுத்துவோர் பெறுபே றதனிற் சாருவார்.

(இ-ள்) கமலப் பொருட்டு புத்தேளும்=தாமரைப்பூப் பொருட்டிலிருக்கும் பிரமனும், காயா மேனித் திருமாலும்=காயாம்பூப் போன்ற கரிய மேனியை யுடைய திருமாலும், இமிழ் திரை கடலின் விடம் நுகர்ந்த தேவும்=ஒலிக்கின்ற பாற்கடலிற் றோன்றிய நஞ்சை யுண்டருளிய உருத்திரமூர்த்தியும், ஒருவர் = ஒருவரேயாம், ஈங்கு இவரில் ஒருவர் தம்மை அமைவுற்று=இங்ஙனங் கூறப்பட்ட மும்மூர்த்திகளுள் ஒருவரை விருப்பமின்றி, அனபின் பூசை புரியின்=மெய்யன்போடும் பூசை செய்தால், ஒரு மூவர் தம்மை முற்று உணர்ந்து வழுத்துவோர் = அந்த மும்மூர்த்திகளையும் அவரவரது சொரூபங்கள் முழுவதையும் உள்ளபடி யறிந்து தியானிக்கிறவர், பெறு பேறு அதனில் சாருவார்= அடையும் பேற்றினை யடைவார்கள்

மும்மூர்த்திகளும் ஒருவரே யாகலின், அவருள் ஒருவரை மெய்யன்புடன் வழிபடுவோர் மூவரையும் வழிபட்டவர் அடையும் பலனை யடைவார் என்பதாம் பேறதனில—உருவுமயக்கமும் மூவருமொன்றெனபதனை "இருவரோ டொருவனாகி நின்றனை" எனவருந் திருவாசகத்தாலு முணர்க. (௬௪)

இனைய மூவர் தமைநாளு மலர்தூஉய்ப் பழிச்சி யிறைஞ்சுவோ
ரனைய கடவு ளடையாளந் தரிகக நுதலி லயனடியார
வனைக திலக மாலடியார் நீற்றாற் சாந்தாற் சூலமபோற்
புனைக திரிபுண் டரநீற்றாற் புராரி யடியா ரனைத்திடுக.

(இ-ள்) இனைய மூவர் தம்மை=இவ்வாறுள்ள மும்மூர்த்திகளையும், நாளும் மலர் தூய் பழிச்சி இறைஞ்சுவோர்=நாடோறும் புட்பங்களைத் தூவித் துதித்து வழிபடுவோர், அனைய கடவுள் அடையாளம் நுதலில் தரிகக=அவ்வக் கடவுளரது அடையாளங்களைத் தத்தம் நெற்றியிற் றரிக்கக்கடவர், அயன் அடியார் திலகம் வனைக=பிரமனை வழிபடும் அடியார்கள் (திருநீற்றினாலேனும் சந்தனத்தினாலேனும்) திலகமாகத் தரிக்கக்கடவர், மால அடியார்=விட்டுணுவை வழிபடுகின்ற அடியவர்கள், நீற்றால் சாந்தால் சூலம் போல் புனைக= திருநீற்றினாலாயினும் சந்தனத்தினாலாயினுஞ் சூலாயுதத்தைப் போலத் தரிக்கக்கடவர், புராரி அடியார்=சிவனடியார்கள், நீற்றால் திரிபுண்டரம் அனைத்திடுக=திருநீற்றினாலே திரிபுண்டரமாகத் தரிக்கக் கடவர்

பிரமனை வழிபடுவோர் நெற்றியில் திருநீறு சந்தனம் என்பவற்றால் திலகம்போல வும், விட்டுணுவை வழிபடும் அடியவர் சூலம் போலவும், சிவனடியார் திருநீற்றால

திரிபுண்டரமாகவுங் குறியிடல் வேண்டுமென்பதாம். ஆடம் போல எனவே ஊர்த்துவ புண்டரம் என்பதும், திரிபுண்டரம் எனவே இடம் வலம் நோக்கித் தரித்தல் என்பதும் பெறப்படும். ஊர்த்துவம்=மேல் நோக்கிய, புண்டரம்=குறி. திரிபுண்டரம்=மூன்றுகுறி.

அருளி னோடு மவரவர்தஞ் சின்னம் புனையி னத்தேவைத்
தெருளிற் றரித்த வாறாகுந் திரிபுண் டரம்வா ணுதற்றீட்டிற்
கருத வரிய முதற்றேவுந் தரித்த தாகுங் கலைமதிக்கீ
ழுருவச் சடையோற் றொழுமவரே முத்தி யடைவ ரெனவுரைத்தான்.

(இ-ள்) அவர் அவர் தம் சின்னம்=அவ்வத் தேவர்களது குறிகளை, அருளினோடு புனையின = (அவரவர் வழியாக) அன்போடு தரிப்பாராயின், அத்தேவை தெருளில் தரித்த ஆறு ஆகும்=அவ்வத் தேவர்களை ஞானப் பிரகாசம் விளங்குந் தானத்தில் அமைவித்து வழிபாடாகும் (அவைகளுள்ளும்) வாள் நுதல் திரிபுண்டரம் தீட்டின=ஒளிபொருந்திய நெற்றியின்கண் திரிபுண்டரத்தைத் தரிப்பாராயின், கருத அரிய முதற்றேவும் தரித்தது ஆகும்=நினைத்தற்கரிய மும்மூர்த்திகளையும் புனைந்த பாவனையாகும், கலை மதி கீழ் உருவம் சடையோனை தொழும் அவரே=கலைகள் வளராநின்ற பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த அழகிய சடாமுடியையுடைய சிவபெருமானை (அவர்க்குரிய சின்னமிட்டு) வழிபடுகின்ற அடியவர்களே, முத்தி அடைவர் என உரைத்தான் = சிவசாயுச்சிய முத்தியையடைவார்கள் என்று (கூர்மமூர்த்தி) கூறினார் என்க.

குறிகளுள் திரிபுண்டரமே விசேடித்ததென்றும், அதற்குரிய கடவுளாய சிவபெருமானே தேவதேவனென்றும், மூன்று குறியும் முக்குணங்களால் மும்மூர்த்திகளாகி, சிருட்டி முதலிய முத்தொழிலும் நடாத்தி, மேல் கீழ் மத்தியென்னும் மூவகை யுலகங்களினும் பிராரத்துவம் சஞ்சிதம் ஆகாமியம் என்னும் மூவினை வயத்தாற் பிறந்திறந்துழலும் விஞ்ஞானகலர் பிரளயாகலர் சகலர் என்னும் மூவகை யான்மாக்களினது முக்குற்றங்களையும், முக்குணங்களையும், அவற்றிற்குக் காரணமாயுள்ள மும்மலங்களையும் நீக்கித் திருவடி முத்தி பெறுதற்காக உயர்த்திய மூன்று கொடிபோல விளங்கலானும், மூவர்க்கும் முழுமுதலாய சிவபெருமானது திருவுருவாகத் தோன்றலானும், "திரிபுண்டரம் வானுதற்றீட்டிற்-கருதவரிய முதற்றேவுந் தரித்ததாகும்" என்று கூறப்பட்டது. அதனை "உற்று நேரென வருந் திரிபதகை போலொளிர்-நெற்றி மேலவிர் திரிபுண்டர நீறு-குற்றம் மூன்றையுங் குணமொரு மூன்றையுங் குலைத்து - வெற்றி யாகவே யுயர்த்தமுப் பதாகைபோல விளங்கும்" என்றதனானும் அறிக. இக்கருத்தமையுமாறு ஸ்ரீமத் மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் "நீறுங் கோடி நிமிர்ந்து காட்டியும்" எனத் திருவாய் மலர்ந்தருளியதனானும் "சோதி மகரக் குழை செறிசுந் தரத்தோ ளீரா றுடையானைச் - சுருதி யிரைக்குந் தண்டையந்தாட் டுணையென் முடியிற் பொறுத்தானை மாது வளருஞ் சமரபுரி வாழ்வை வானோர் சிகாமணியை-வடிவேலரசை மயிலரசை வந்து புறங்காத் தளித்திமோ லாதி பகவன் ஞானவடி வழலிற் பூத்து நித்தியமா-யணிந்தோர் தமக்கு வசீகரமா யருந்தினோர்க்கட் காரமுதாய் - நீதி யறியும் பசுமலத்தை நீக்கு மொருநற் குறிகாட்டி - நிகழும் பேரின்பக் கடலூடாடி நின்ற புகழ்வெண் டிருநீறே" எனச் சந்நிதிமுறை கூறுவதனானு முணர்க. (௬௩)

வருணாச்சிரம தன்மமுறைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் —௧௬௩.

மூன்றாவது
ஆச்சிரம முறையுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது மேல் அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்ட ஆச்சிரமங்களின் கிரமத்தைக் கூறும் பாகமாம். கூர்மமூர்த்தி வருணங்களின் முறைமையையும் அவற்றின் தருமங்களையும், ஆச்சிரமங்களின் தருமத்தையு முரைத்து ஆச்சிரம முறை கூறுமையால், நாரதேந்திராதியர் கேட்க அவற்றை விரித்துக் கூறினமையின் இது வேறாக வைக்கப்பட்டது.

கலிவிருத்தம்.

ஓதுவரு மாச்சிரம யாவையு முரைத்தாய்
தீதிலவ் வாற்றின்முறை செப்புகென நல்யாழ்
மாதவன் முதற்கடவுள் வானவ னுரைப்பத்
தாதவிழ் நறுந்துளவ மாலினிது சாற்றும்.

(இ-ள்) நல் யாழ் மாதவன் கடவுள் முதல வானவன் = நல்ல (மகதியென்னும்) யாழினை யுடைய நாரதரும் தேவர்க்கு முதல்வனாகிய இந்திரனும், தாது அவிழ் நறு துளவ மால் = மகரந்தம் பரந்துள்ள நறிய துழாய மாலையை யணிந்த மூர்த்தியே, ஓது வரும் ஆச்சிரம யாவையும் உரைத்தாய் = வேதமுதலிய நூல்களாற் கூறப்பட்ட வருணங்களினதும் ஆச்சிரமங்களினதும் (தருமங்கள்) எல்லாவற்றையுங் கூறியருளினை, தீது இல அவ் ஆற்றின் முறை = குற்றமில்லாத தவவொழுக்கத்தின் பாற்பட்ட ஆச்சிரமங்களின் கிரமத்தை, செப்புக என உரைப்ப = சொல்லவேண்டுமென்று கேட்க, இனிது சாற்றும் = (அக் கூர்மக்கடவுள்) உவகையோடுங் கூறும் என்க.

துளவமால் என்பது அன்மை விளியாகலின் இயல்பாயிற்று. அதனை "அன்மைச் சொல்லே யியற்கை யாகும்" என்னும் விளிமரபுச் சூத்திரத்தாற் றெளிக. இங்ஙன் விளி வேற்றுமை யென்பதன்றி முதல வேற்றுமை யெனக் கொள்ளுதலுமாம். (௧)

பிரமசரி யங்கருணை பெற்றுமனை வாழ்தன்
மருவரிய கானினிடை மாதவ மியற்ற
லொருவியெவை யுந்தினமு மொவ்வொரு நகர்கட்
டிரிதலென வோதுமுறை யேமுறை தெரிக்கின்

(இ-ள்) தெரிக்கின் = (அன்பர்களே அவ்வாச்சிரமங்களின் கிரமங்களை) அறியுமாறு சொல்லப் புகுந்தால், பிரமசரியம் = பிரமசரியமும், கருணை பெற்று மனை வாழ்தல் = (ஆசாரியனது) கிருபையைப் பெற்று (அவனுத்தரவின்படி) இல்லொழுக்கத்தி னுற்று வாழ்தலும், மருவ அரிய கானின் இடை மாதவம் இயற்றல் = போதற்குங் கூடாத வனத்தின் கணிருந்து பெரிய தவத்தைச் செய்தலும், எவையும் ஒருவி = எவ்வகைப் பற்றுக்களையும் விடுத்து, தினமும் ஒவ்வொரு நகர்கண் திரிதல் = நாடோறும் ஒவ்வோர் நகரங்களிற் சென்று (பிட்சை முயன்று) வருதலும், என ஓதும் முறையே முறை = என்று சொல்லப்பட்ட கிரமமே அவற்றின் கிரமமாகும்.

எனவே முதலாம் ஆச்சிரமம் பிரமசரியம்; இரண்டாவது கிருகத்தம்; மூன்றாவது வானப்பிரத்தம், நான்காவது சந்நியாசம் எனப்படும். கருணை பெற்று மனை வாழ்தலாவது ஆசாரியனை யடுத்து வேதமுதலிய நூல்களைக் கற்றுணர்ந்து, இல்லறவேட்கை யுள்ளதேனும் அவனது அநுமதி யில்லாமல் அக்கிருகத்தாச்சிரமத்திற் பிரவேசித்தல் கூடாதாகலின்,

அநுட்டியுடன் பிரவேசிக்க வேண்டுமென்பது உ காலினிடைமாதவம் இயற்றல் எனப் பொதுப்படக் கூறினேனாயினும், அது வானப்பிரத்தர்களுக்குச் சிறப்புவகையாற் கொள்ளப்படும். எனனை? வானப்பிரத்தர் கோடைகாலத்தில் வெயிலிலும், பஞ்சாக்கினி மத்தியிலும், மாரிகாலத்தில் வெளியிலும், பனிக்காலத்தில் நீரிலும் நின்று தவஞ்செய்தல் வேண்டுமென்பது விதியாகலின். சந்நியாசி யோரிடத்தில் ஒருநாட்கு மேல் இருத்தலாகாமையின் பற்றுண்டாகுமாகலின், இனமும் ஒவ்வோர் நகர்க்களை திரிதல் கூறப்பட்டது (உ)

ஈங்கிவைபி றழ்ந்துவரும் யாவையவை யென்னிற்
கோங்குமுலை மாதரொடு கூடுவதன் முன்னர்
ஓங்கியசந் யாசியென வுற்றிடலு மாகும்
நீங்கெறிமெய்ஞ் ஞானநெறி சிந்தைநிலை பெற்றால்.

(இ-ள்) ஈங்கு இவை பிறழ்ந்து வரும் = இங்ஙனங் கூறப்பட்ட ஆச்சிரம முறைகள் மாறுபட்டும் வரும், அவை யாவை என்னில் = அவை எவை யென்று கேட்கின், கோங்கு முலை மாதர் ஒடு கூடுவதன் முன்னர் = கோங்கம் அரும்பையொத்த தனங்களையுடைய பெண்களோடு சேர்தற்கு முன்னுள்ள பிரமசரியத்திலேயே, நீங்கு எறி மெய் ஞானம் நெறி சிந்தை நிலைபெற்றால் = நிமைக ளைவறறையும் போக்குகின்ற தத்துவ ஞானமாகிய சன்மார்க்கம் இருதயத்து வரப்பெற்று நிலைக்குமானால், ஓங்கிய சந்யாசி என = நான்காம் ஆச்சிரமமாக மேற்பட்ட சந்நியாசி யென்று, உற்றிடலும் ஆகும் = பொருந்தியிருத்தலும் விதியாகும்.

பிரமசரியத்தைக் கிரமமாக அநுட்டித்தவன், குருவின் ஆஞ்ஞை பெற்றுக் கிருகஸ்தாச்சிரமத்தையும், அதை யநுட்டித்து விரத்தி தோன்றியவழி வானப்பிரத்தாச்சிரமத்தையும், அதினின்று சந்நியாச ஆச்சிரமத்தையும் அடைய வேண்டுமென்னும் முறைபிறழ்ந்து வருதலுமுண்டு. எங்ஙனெனில், பிரமசரியத்தில் நின்றவன் சந்நியாசத்திற்குரிய மெய்ஞ் ஞானம் நிலைத்தவழிச் சந்நியாசிஆவான் என்பதாம் (ரு)

இல்லறமு யன்றுகடன் மூன்றுமினி தீர்த்தா
ரல்லலற மேவுமெதி யாகியமர் கிற்பார்
முல்லைநகை மாதர்கடி முற்றிய தினத்தி
னெல்லையெதி யாகியுணர் வுற்றிடலு மாமால்

(இ-ள்) இல்லறம் முயன்று = கிருகஸ்தாச்சிரமத்தினைக் கண் ஒழுகி, மூன்று கடனும் இனிது தீர்த்தார் = தேவர் முனிவர் பிதிரர் என்னு மூவகையாரது கடன்களையுங் குறைவின்றித் தீர்த்துவிட்டோர், அல்லல் அற மேவும் எதி ஆகி அமர்கிற்பார் = பிறவித் துன்பங்கள் நீங்கும்படி விரும்புகின்ற சந்நியாசியாகி இருத்தற் குரியர், முல்லை நகை மாதர் = முல்லை யரும்பு போன்ற பற்களையுடைய பெண்களை, கடி முற்றிய தினத்தில் = விவாகஞ் செய்த அத்தினத்திற்றானே, எல்லை எதி ஆகி = அதிதீவிர பக்குவமுள்ள சந்நியாசியாகி, உணர்வு உற்றிடலும் ஆம் = சிவஞானம் வாய்க்கப் பெறுதலுமாம்.

பிறவித்துன்பம் மூவகைத் தென்பதனை "ஆதி தைவிக மாதி பௌதிக-மாதியத்தி யான்மிக மென்ன - வோதிய துக்கமூன் றிலத்தி யான்மிக - மெய்யின் மனத்தி லையமீ விரண்டே - வளியிற பித்தில் விளையும் வினையி - னூனுகு நோய்நோயி னுதியிற் கொடம்பில - வெம்பிற் குலையின மக்களில் விலங்கி - லலகையிற கள்வரிற் பறவையி னிருதுரின்-மைந்தரின் மகளிரின் மனத்திடைத் தணப்பிற - போரறம் வளர்பயிற் பெருந்திரு நுகர் விற-சீரிய யாக்கை மாதுயர் மாசு-மனத்துறு துயர நினைப்பருஞ் சோக - மறிவுறு வாக்க மடைவனல் பொருண்மையான மாக்கலம் பூணுது மறுதல-இச்சையை நினைத லிருஞ்சினை

யருக விமோசகை முதலா னேரு மொருநலாதி பௌஷிகஞ் சதயமாமறை - யருமயிர் மேவினி துயட்டுருவரு கங்கா-விருள்கீ ழிமினா பெருவிறலசனி-யன்னுயிர்க ருறுகனை டுன ளிய வளுந்துவா தியாய வீவருக திறத்த - வாதி நைவிசுப பேதை யாள்வயின் - கருகதுமி யழுவகல் விறடபுறு பேரது திரைவருந் தீமை வரைவில யேதைமை — மடமக லாருயிர நொடங்கினை வவழி-யாவ்ரும் விழையாக கோள்வாய் கிரயத்து-வீழ்ந்தன வெழாஅ வாமன கழி துன்ப-மினைய மாலைய'' என்னும் ஞானாமிர்தச் செய்யுளானறிக. அமாகிறபாா-இல ஆறற விடைநிலை. (௪)

> ஈங்கிதினு யுயர்ந்தநிலை யெய்திடுவ தல்லா
> லாங்கதினி ழிந்தநிலை யெயதிடுத லாகா
> மூங்கைமுட வர்செவிடர் முற்றுநிதி யற்றோர்
> வீங்கறிவி லாரெனினு மேவுமெதி யாவார்.

(இ-ள்.) ஈங்கு இதின் உயர்ந்த நிலை எய்திடுவது அல்லால்=ஈண்டுக் கூறப்பட்ட ஆச்சிரமங்களுள் (ஒவ்வோராச்சிரமத்தாருந் தந்தமக்கு) மேலாவுள்ள ஆசிரமங்களை யடைதலேயன்றி, ஆங்கு அதினி இழிந்த நிலை எய்திடுதல் ஆகா=நாம் நிற்கும் ஆசிரமத்தினின்றுங் கீழாகவுள்ள ஆச்சிரமங்களை யடைதல் முறையாகாவாம், மூங்கை = ஊமரும், முடவர் செவிடர்=முடவருஞ் செவிடரும, முற்றும் நிதி அற்றோர்= (ஏககாரியத்தை யும்) முடித்தற்குக் கருவியாயுள்ள திரவியமில்லாதவர்களும, வீங்கு அறிவு இலலார் எனி னும்=பேரறிவிலலாதவராயினும், மேவும் எதி ஆவார்=மோக்ஷத்தை விரும்புகின்ற சந்நி யாச ஆச்சிரமிகளாய வருதலு முரியர்

பிரமசாரி தனக்கு மேலான மூன்றாச்சிரமத்தையும், கிருகத்தன் தனக்கு மேலான இரண்டாச்சிரமத்தையும,வானப்பிரத்தன் தனக்கு மேலாவுள்ள சந்நியாச ஆச்சிரமத்தையு மடைதலே முறை. மேலாய ஆச்சிரமத்தான கீழாச்சிரமத்திற் பிரவேசித்தல தகுதியன்று முற்றும் நிதி என்பதனை "வறியா ரிருமை யறியார, முனிவரு மன்னரு முன்னுவ பொரு ளின் முடியும் " எனத் திருக்கோவையாரினும், அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து-தீதின்றி வந்த பொருள்,, எனவும்,அருளென்னு மன்பீன குழவி பொருளென்னுஞ்—செல வச் செவிலியா லுண்டு,, எனவுந் திருவள்ளுவர்குறளினுங் கூறினமையானுங் காண்க ()

> முதுக்குறைவின் ஞானநெறி முற்றியபி னல்லா
> லெதித்திறம டைந்திடி னிழுக்குறு மிவற்றின
> மதித்தொரு நல்லாச்சிரம மன்னிவிளி காறும
> விதித்தநெறி நிற்பினுயர் வீடடைவ ரன்றே.

(இ-ள்) முதுக்குறைவின் ஞானம் நெறி முற்றிய பின் அல்லால்=பேரறிவுடனே தத்துவஞானமாக்சமும் வந்து கைகூடப் பெற்ற பின்னரன்றி, எதித்திறம அடைந் திடின=சந்நியாச வேடத்தைக் கைககொண்டால, இழுக்கு உறும = (அஃது நிலை பெரு மையாற) குற்றங்கள் வந்து சேரும (ஆதலால்) இவற்றின மதித்து=இவைகளையெல்லாம் ஆலோசித்து, நல ஒரு ஆச்சிரமம் மன்னி= (தமக்குத்) தரமாயுள்ள ஒரு ஆச்சிரமத்தைக் கைக்கொண்டு, விளி காறும=இறக்கும் வரையும், விதித்த நெறி நிற்பின் = (அவ்வாச்சிர மககன் அதற்கு) விதிககப்பட்ட ஒழுககவழியில் நிற்பின, உயர் வீடு அடைவர=மேலாய முத்தி யின்பத்தைப் பெறுவர

அன்று, ஏ - அசைகள். முதுக்குறைவு = பேரறிவு அஃதாவது கலவி கேள்விக ளானுயசெய்யுமகை யறிவு ஞானம=இயற்கை யறிவு இவை பொருந்தப் பெற்ற பின்னரே

துறவு மேற்கொண்டோரை (சந்நியாசிகளை) அடைக என்பார் "மானுறங் கிளைப்பினை மனையுற நிறீஇப்-புறத்துணர் கேள்வியின் முதுக்குறை வெய்தி - யொருவழி நின்றுழி யொருவிய பருவ மொடு-பொறையு மாற்றலு நிறைபே ரொழுக்கமும் - வாய்மையுந் தவமுந் தூய்மையுந் தழீஇ யோரறி வுயிர்க்கு முறுதுயர் நோக்கிக்-காலோய நடையுந் தூக்கித் தோலுடுத் - தென் பெழு மியாக்கையனு நுண்புறந் துளங்கா து-வரையுங் காறுமெய்யறிச் சருகொடு-கானி றருந் திக கடைப்பிடிக் காலத்து-மாசீ றழுவ மழுங்கி வேனிலி - லூவகை யழலின் மெய்வருந் துருகி - யிவ்வகை பொழுது மியல்பிற ருண்டே" என்ச **சிதம்பரமும்மணிக் கோவை** யிலும், இவை யில்லாத வழிக் கைக்கொண்ட துறவு பயனில்லாமையோடு குற்றமு முறு விக்கும் என்பதனை, 'நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித் - தாழ்வாரை - வஞ்சக் கொண்டு கூறுவதை - தொன்றே - கருதுக, மடப்புலமை கானமே மெய்ப் புலவு காக்குமற - நிடப்புலமும் கானமாது'' என **நீதிநெறிவிளக்கத்துங்** கூறுதலா லுணர்க (௬)

> கொடுப்பவர் கொடுத்தபொருள் கொள்பவர்கள் யாரு
> மெடுத்துமறை சொல்பிரம மெனறுநனி யீவோ
> ரடுத்தவிர தங்களினி தாற்றுபலன் யாவும
> விடுத்தவர்மெய்ஞ் ஞானநெறி வீட்டடைவ ரன்றே

(இ-ள்) கொடுப்பவர்=(சற்பாத்திரங் கருதித்) தானஞ் செய்வோரும், கொடுத்த பொருள் கொள்பவர்கள் = அவ்வாறு தானஞ் செய்த பொருளை யேற்பவர்களும், யாரும் மறை எடுத்து சொல் பிரமம் என்று=(எத்தன்மையராயினும் அவர்கள்)யாவரும் வேதங்க ளால் வியந்து கூறப்படுகின்ற பிரமமாகிய சிவவியாபக முடையவர் என்று (பாத்திர அபாத்திரங் கருதாது) நனி ஈவோர் = (திரவியங்களை) மிகுதியாகக் கொடுப்பவர்களும், அடுத்த விரதங்கள் இனிது ஆற்று = தமக்கு உரியவாய நோன்புகளை விதிப்படி யநுட் டித்து, பலன் யாவும் விடுத்தவர்=(அவற்றால் வரும்) பயன்களை யெல்லாஞ் (சிறிதாயினும்) விரும்பாது நீத்தவர்களும், மெய் ஞானம் நெறி வீடு அடைவர் = சிவஞானம் வாய்க்கப் பெற்று அதன் வழித்தாய சிவசாயுச்சிய முத்தியையும் அடைவார்கள்.

இதனுள், கொடுப்பவர் என்பது சற்பாத்திரங் கருதிக் காமியதானஞ் செய்வாரை யும், ஈவோர் என்பது அங்ஙன மின்றி யெவர் வந்தபோதிலும் அவர் பாத்திராபாத்திரங் கருதாதும், பலன் கருதாதும், அவர்களைச் சிவமெனக் கருதிக் கொடுக்கின்ற நிட்காமிய தானமுள்ளாரையுங் குறிக்கின்றன. இக்கருத்தமைய "ஆர்க்கு மிடுமி னவரிவ ரென்னன் மின்-பார்த்திருந் துண்மின் பழம்பொருள் போற்றன்மின் - வேட்கை யுடையீர் விரைந் தொல்லை யுண்ணன்மின்-காக்கை கரைந்துண்ணுங் கால மறிமினே" என்பது **திருமந்திரத் துங்** கூறியருளப்பட்டன. (௭)

> போக்குவழி கண்டிடை புகாதுறு முலண்ட
> மாக்கியிடு கூடதனை யாத்திடுதல் போல
> நீக்குக்கரு மம்பல வினைத்துபுரி வோரை
> வீக்கியிடு மக்கருமம வேதனை யுறுத்தே.

(இ-ள்) உலண்டம் ஆக்கியிடு கூடு = கோற்புழுவானது தன்னால் கட்டப்பட்ட கூட்டி னின்றும், போக்கு வழி கண்டு=வெளியே செல்கின்ற வழியைத் தெரிந்து, புகாது இடை உறும்=செல்ல முடியாமல் அக்கூட்டி னிடத்திலேயே கட்டுப்பட்டிறக்கும், (இங் ஙனமே) உலண்டம் ஆக்கியிடு கூடு அதனை யாத்திடுதல் போல=கோற்புழுவாற் கட்டப்

பா சண்டே யடுபேய்க் கட்டழிந்தால் போல, வீக்கு கருமம் பல =(பிறவியை) பொழிக்கச் செய்கின்ற தருமங்கள் பலவற்றையும், நினைந்து புரிவோரை= (அவற்றிற் குரிய பலங்களை யநுபவிக்க) எண்ணிச் செய்கின்றவர்களை, அக் கருமம = அவர் செய்த கருமங்களே, வேதனை உறுத்து வீக்கி யிடும்= துன்பங்களைக் கொடுத்து (மேன்மேலும்)பந்த முறுத்தும்.

"உலண்டம் ஆக்கியிடு கூடு" என்பது பொருள் முறைமாற பின்னருக கூட்டப் பட்டது கோற்புழுவானது தன் பாதுகாப்பினை யெண்ணிக்கட்டிய கூடே தன்னை வெளியில் வரவொட்டாமற் பந்தித்து வேதனை யுறுத்த அதனகட் டங்கி யிறந்தாற்போல, இன்பம் அநுபவிப்பேம் என்னும் எண்ணத்தாற் றருமங்களைச் செய்வோர் அவற்றான் மீட்டும் மீட்டும் பிறவி யெடுத்து வருந்துவ ரன்றிக் கதிசேரார் இதனாற் பலன் விரும்பிச் செய்வார் பாடு கூறப்பட்டது. (அ)

> ஆதலி னறம்பலன் விழைந்திடுத லின்றி
> மேதக வியற்றுநர்கள் விஞ்சையில ரேனும்
> சாதல்பிற வித்துயர் தவிர்ந்துவிட முண்டோன்
> பாதநிழ லுற்றினிது வாழ்வர்திண மன்றே.

(இ-ள்) ஆதலின் = (மேற்கூறிய) காரணத்தினால், அறம் = தருமங்களை, பலன் விழைந்திடுதல் இன்றி = பலனை விரும்பாமல், மேதக இயற்றுநர்கள் = மிகவுந் தகுதியாகச் செய்பவர்கள், விஞ்சை இலர் ஏனும்=வித்தை யறிவு இல்லாதவராயினும், சாதல் துயர் பிறவி துயர் தவிர்ந்து = மரணத் துன்பம் பிறவித் துன்பம் இவற்றினின்றும் நீங்கி, விடம் உண்டோன் பாதம நிழல் உற்று=நஞ்சை யுண்டருளிய சிவபெருமானது திருவடி நீழலை யடைந்து, வாழ்வர்=வாழுவார், திண்ணம்=இது சத்தியமே. அன்றே-அசைகள்.

தருமங்களைப் பலன் விரும்பாது செய்வோர் முத்தி யடைவர். இது சத்தியமே என்றதாம். விஞ்சையாவது சுத்த வித்தையாம் அவவித்தை "அங்கமாறு மறைநான்கு மீமாங் கிசமென் றருள்கொழித்துத் - தங்கு நீதி நூலொன்று புராண மொன்று தவமெறிந்து - பொங்கு தருமநூலொன்று புகன்ற வீரேழ் விஞ்சையினை" என்று பின் வருந் **திருக் கல்யாண அத்தியாயச்** செய்யுளிற் கூறியபடி பதினான் காகும்

இப்பதினான்கனோடு ஆயுள் வேதம், அருத்த வேதம், தனுர்வேதம், காந்தருவ வேதம் என்னும் உபவேதம் நான்கினையுங் கூட்டி விஞ்சை பதினெட்டென்று **சைவபுராணங்** கூறிற்று அது "பொன்னவிர் சடையோ னன்னவா கனைப் படைத்துமுன் புரையற வகுத்த-மன்னிடு பதினெண் விஞ்சையு மறிய வழங்கினன" என்ற **வாயுசங்கிதைச்** செய்யுளானு மறிதற் பாலது. பிறவித் துன்பம் ஐந்தினும் மரணத் துன்பமே யஞ்சத் தக்கது பெரிது மாகலின் முற்கூறப்பட்டது அதனை "வருகிடு மரணத் துன்ப மறித்துரை செய்யப் போமோ-வுக்கிமே லையு மபித்து முணாவொடு பொறிகலங்கி—நகநிடா விருளே மூடி நாவுலர்ந்துலமந் தென்னே - யிந்தமா விறப்பிற் றுன்பம பவத்துன்பந் தென்மடங்கே" என்றதனானும், "யானேதும் பிறப்பஞ்சே னிறப்பதனுக் கென்கடவேன்" எனத் **திருவாசகத்** தொருவாசகத்தானும் அறிக வாழ்வர் பல கற்பம—எனவும் பாடம் சிவபெருமானது திருவடி யழிவிலா முத்தி யாதலின அபபாடமேதத்தை நீக்கினும். ஏனை மூன்றடி போல ஈற்றடியும் மோனை பெற்று வாராமையிற் செந்தொடை யெனக. (கூ)

> பலனவிழை வுறுதுகரு மம்பல வியற்றி
> னலகறு பவத்தினுள பாவமறு மற்று
> நிலவிய மனம்புனித மாமது நிகழ்ந்தா
> னலவிலுயர் ஞானமவரும் வரினடைவர் வீடே.

(இ-ள்.) பலன் விழைவு உறாது = பிரயோசனத்தை விரும்பாமல், பல தருமம் இயற்றின் = பல தருமங்களையுஞ் செய்யின், அலகு அறு பவத்தின் உள்ள பாவம் அறும் = அளவில்லாத பிறவிகடோறுங் கட்டப்பட்டுள்ள தீவினைகளெல்லாம் ஒழியும், அதனால் = அதனால், நிலவிய மனம் புனிதம் ஆம் = (ஆகாமிய வினைகளுக்குக் காரணமாக) விளங்கும் மனமுஞ் சுத்தமாகும், அது நிகழ்ந்தால் = அவ்வகச் சுத்தி வருமாயின், மயலறு இல் உயர் ஞானம் வரும் = ஐயமில்லாத பரம ஞானமாகிய சிவஞானங் கைகூடும், வரின் = அது நிகழ்ந்தால், வீடு அடைவர் = சிவ சாயுச்சிய முத்தியை யடைவார்கள்.

ஒன்றனையும் விரும்பாது செய்யின் அகச்சுத்தி வரும்; அது வரின் சஞ்சிதமும் ஆகாமியமுங் கெடும்; அவை கெடவே சிவஞானம் தோன்றும்; பிராரத்தமுங் கெடுதலால் வீடு அடைவர் என்பதாம். "அகச் சுத்தி யுடையார்க ளறுத்திடுவார் பிறவியினையும்" என்று சிவதருமோத்தரம் உரைத்தலானும், "ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்-வானம் நணிய துடைத்து" எனத் திருக்குறள் உரைத்தலானும் இவை யுணரப்படும். (க0)

பிஞ்சுமதி யஞ்சடை மிலைந்தபெரு மானை
நெஞ்சுற நினைந்துபுல னைந்தையு நிறுத்தி
வஞ்சமுறு மாணவ மெறிந்தமதி வல்லோ
ருஞ்சிடுவ ரென்பதனை யாவருணர் கல்லார்.

(இ-ள்.) பிஞ்சு மதி அம் சடை மிலைந்த பெருமானை = இளஞ் சந்திரனை யழகிய திருச் சடாமுடியின் கண் தரித்தருளிய சிவபெருமானை, நெஞ்சு உற நினைந்து = மனத்தின் கண்ணே நிலைபெறத் தியானித்து, ஐந்து புலனையும் நிறுத்தி = ஐம்புலன்களையு மடக்கி, வஞ்சம் உறும் ஆணவம் = வஞ்சகமுள்ள ஆணவமாகிய மூலமலத்தை, எறிந்த மதி வல்லோர் = அகழ்ந்தெறிந்த மெய்யறிவில் வல்லவர், உஞ்சிடுவர் என்பதனை = முத்தி யடைவார் என்று சொல்லப்படுவதனை, உணர்கல்லார் யாவர் = அறியாதவர் எவரிருக்கின்றனர், (ஒருவருமில்லை யென்றபடி) உஞ்சிடுவார் - போலி. உணர்கல்லார் — கு—சாரியை, அல் - எதிர்மறை யிடைநிலை. பிஞ்சு-ஆகுபெயர். (கக)

நன்னெறியி னாச்சிரம நான்குமுரை செய்தே
னிந்நெறியி னின்றவர்க ளின்பமடை கிற்பா
ரந்நெறி திறம்பின ரழன்றுதழல் கக்கும்
வெந்நரகில் வீழ்வரென விண்டுவுரை செய்தான்.

(இ-ள்.) நல் நெறியின் ஆச்சிரமம் நான்கும் = நல்ல முறையோடும் ஆச்சிரமங்கள் நான்கனையும், உரை செய்தேன் = விரித்துக் கூறினேன், இ நெறியில் நின்றவர்கள் = இந்த ஒழுக்க வழியில் நின்றவர்கள், இன்பம் அடைகிற்பார் = முத்தி யின்பத்தைப் பெறுவார், அ நெறி திறம்பினர் = அந்த மார்க்கத்தினின்றும் வழுவினோர், அழன்று தழல் கக்கும் = உருப்ப மிகுந்து அக்கினியைக் கொட்டுகின்ற, வெம் நரகில் வீழ்வர் என = கொடிய நரகத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர் என்று, விண்டு உரை செய்தான் = திருமாலாகிய கூர்மர் கூறினார்.

விண்டுரை செய்தான் என வரற்பாலது செய்யுளோக்கிய பொது விதியால் வகர வுடம்படு மெய் பெற்று முடிந்தது. விண்டு-விஷ்ணு என்னும் வடமொழித்திரிபு. வியாபக முடையவன் என்பது பொருள். தமக்குரிய தரும நெறியினின்றும் வழுவினாரை யமதூதர்கள் ஆயுதங்களாற் குத்தியும், அக்கினியிற் காய்ச்சிய இருப்புச் சங்கிலியினாற் பிணித்தும், அதனை வேகச் செய்வித்தும், நூறு இருப்புக் குண்டுகளை யவர் காலிற் கட்டியுந் துரத்து

வார்கள் அக்கினியைக் கக்குங் கசையினால் தசைபீற அடிப்பார்கள் இருப்புலக்கையாலே மொத்துகிற குத்துவார்கள் புண்ணான அவர் தேகத்தில் உப்பு முதலிய காரங்களையும், அக்கினிக் குழம்பையும் வார்ப்பார்கள் இரத்த வெள்ளந் திறந்தோட வாள் கொண்டறுத்து உறுப்புகளைச் சின்னாபின்னமாக்கி வெந்நெய்க்குடத்தில் வேக வைப்பார்கள் மலங்கப்பத்துப், ஊனுஞ் சீயும் நிறைந்த நரகங்களிலும் வீழ்த்தி வருத்துவார் எள்ளுப்போல அரைத்தும், கரும்புபோல நசுக்கியும், அக்கினியென்றுஞ் சரீரமென்றுந் தெரியாத வண்ணம் எரிகின்ற அக்கினிச் சுவாலை பொங்குங் கொடிய கும்பிபாக முதலிய நரகங்களில் வீழ்த்துவர் அவர்படுந் துன்பம் மறைந்த கரிதரிதே யெனச் சர்வோத்தம் என்றுபாகரந்தின் முன்னுறுவது உபதேசமாயுள்ள சிவதருமோத்தரஞ் செப்புகின்றது (க)

ஆச்சிரம முறையுரைத்த வத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—கஅுக

நான்காவது

பிரகிருதித் தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது உலகத்திற்கு முதற்காரணமாயுள்ள மூலமாகிய மாயைகளுள் ஒன்றாகிய அசுத்தமாயைக்கட் பிறந்த பிரகிருதி மாயையினின்றுந் தோற்றுவன இவை யெனக் கூறும் பாகமாம் குணமூன்றும் பிருதிவி யீறாகவுள்ள இருபத்து நான்கு தத்துவ குழாங்களுக்கும் முதலாதல் பற்றிப் பிரதானமெனவும், முக்குண சமமுடைமையின் பிரகிருதி யெனவும், பகுதி யெனவுங் கூறப்படும். இருபத்துநான்கு தத்துவங்கள் இவை யென்பவற்றை "மனம்புத்தி யாங்காரம் வருமஞ்சு பூதமிக - நிலைமிடுமாறுணர்வுமம் பின் னிகழ்த்துகண் செவியுஞ்சீர் - பேசுமூக்குணர் தியின் வடிவங்கள் புகலிருபா - முனம்படுமும் பிரகிருதி சம்பந்த மென்மொழிவார்" என்று பின்னாக கூறினமையானுந் தெளிக

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரியவிருத்தம்

இன்னனம வருணச்சிரமங்க லொழுக்கம யாவையும் வழுவற்ற கேட்டுக்
கனிவுமப் படலை துழாய்த்துயல் வருதோட் கருமுகிலனையனை நோக்கிப்
பொன்னவிர் திகழ் மூலகமுந் தொடங்கும் புலோமசை நகைவிருந் தயரு
மன்னவா திலகன் மகதியாழ் முனிவன் மகிழ்சிறந் தீங்கிவை புகல்வார்.

(இ-ள்) பொன் அவிர் திகழ் மூலகமுந் தொடங்கும்=பொன்போலப் பிரகாசிக்கின்ற தேமலையுடைய தனபாரங்களைச் சுமந்து வருந்துகின்ற, புலோமசை நகை விருந்து அயரும்=இந்திராணியினது நகைமுகமாகிய (அமிர்தத்தைப்) பருகி மதுனலீலையைப் புரிகின்ற, மன்னவா திலகன்=நிலைத்தலையுடைய தேவர்களுக்குத் திலகம் போன்றவனாகிய இந்திரனும், மகதி யாழ் முனிவன்=மகதியென்னும் வீணையினை யுடைய நாரத முனிவரும், இன்னனம்=இவ்விதமாக (உரைத்த) வருண ஆச்சிரமங்கள் ஒழுக்கம் யாவையும்=வருணச்சிரமங்களினது நல்ல தருமங்களையும் அவற்றின் முறைகளையும், வழு அற்ற கேட்டு=குற்ற நீங்கக் கேட்டுணர்ந்து, மகிழ் சிறந்து = சந்தோஷப் பெருக்குடையராய், கனிவு அம் படலை துழாய் துயல் வரு தோள்=புதுமையும் அழகு முடைய துழாய்மாலை புரண்டு அசைகின்ற புயங்களை யுடைய, கருமுகில் வண்ணனை நோக்கி = கரிய மேக வண்ணராகிய கூர்ம மூர்த்தியை நோக்கி, இவை புகல்வார் = பின்வரு மிவற்றைச்

முகைப் பருவமாகிய பாலப் பருவத்தை விடுத்து மலர்ந்த பூவாகிய யௌவனப் பருவமுடைமை காட்டுதற்கு ஏதுவாதலின் "புலோமசை நகை விரிக்கும்" என்று கூறினர். அது "முகையில் நிரம்புதலையுடைய நாற்றம் போலப் பொதிந்திருக்கின்ற தளர்ப்பில் காதலர் நினைவால் தோன்றினேன் சிதைந்து போன பருவமுகை காமநோய் கொண்ட (?) இன்பமில்லாப் பாடல் ... [illegible]" என்றதனால் ... மெய்ப்பாட்டினுள் விலையாட்டு முதலிய நகைகளை மலர்த்து திறம்படிந்த ஆசிரியர் தொல்காப்பியனாரும் இவர் "நகையே யழுகை" என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் காணக "செல்வம் புலனே புணர்வு விளையாட்டென - றல்லல் நீத்த வுவகை நான்கே" என்று மெய்ப்பாட்டியற் சூத்திரப்படி, நகைமுதலிய எண்வகை மெய்ப்பாடுகளைத் தோற்றுவிக்கும் பொருள்களைப் பகுத்துப் புலனறிவுடையவர்க்கு இன்னன்ன - படலவென் றுணர்த்தி யுணர்த்தற்கு நகைக்கவரை யென்னவா என்றது, புண்ணிய மேனியனாமே யவிர்ந்த முகத்து ஆயிர ளிக்கிருந்து அமரர் எனக்கூறும் யாழ்க்கினை கொண்ட அமையுடைப் பெயர்ந்து இலக்கண மென ... எனப்பேர் சதுவேத விமுற்றிய விழுதுக்கமின. (௧)

அளக்கரும் புவன மொருங்களிப் பவனியார் ராங்கவை யாருறை யுதிக்கும்
துளக்கற யாமாட டொடுங்கு மெவ்வாறு வியம்பப் படுமவை யெதாகுந்
விளக்குற முணர்வி னியமனஞ் செய்வா னெவனிவை விளம்புதி யெனக்
களக்கனி யனைய திருமறு மார்பன் கருணைகூர்ந் தாங்கவை புகலுவான்.

(இ-ள்) அளக்க அரு புவனம் = அளவு செய்தற்கரிய உலகங்களை, ஒருங்கு அளிப்பவனே யார் = ஒருசேரக் காக்குங் கடவுள் யாவன், ஆங்கவை யார் உறை உதிக்கும் = அவ்வுலகங்கள் எல்லாம் எவரிடத்திலிருந்து தோன்றும், துளக்கு அற யார் மாடு ஒடுங்கும் = (அவை பின்னர்) அழிவில்லாமல் யாவரிடத்துச் சென்று அடங்கும், அவை எவ்வாறு தொகுத்து வியம்பப்படும் = அவை எவ்விதமான பொருளாகித் தொகுத்துச் சொல்லப்படும், விளக்குறும் உணர்வினை = விளக்கைப் போன்று விளங்கும் உருவத்துடன் கூடிய, நியமனஞ் செய்வான் எவன் = இவற்றை வகைப்படுத்துவோன் யாவன், இவை விளம்புதி என்ன = இவைகளை யுபதேசித்தருள வேண்டுமென்று கேட்க, களக்கனி அனைய திருமறு மார்பன் = களாப்பழம் போன்ற நிறத்தையும் ஸ்ரீவத்ஸ மறுவையுங் கொண்ட மார்பினனாகிய திருமால், கருணை கூர்ந்து ஆங்கு அவை புகலுவான் - அருள் சுரந்து அப்பொழுது அவற்றை யெல்லாஞ் சொல்லத் தொடங்கினார்.

விளக்கு = விளக்கத்தை யுடையது, விளக்குவது (சூரியன் முதலிய) பொருள்களையும் விளக்குதல் போல இறைவனும் உயிர்களோடு நின்று அறிவித்து அறிவிப்பதனால் "விளக்குறும் உணர்வினை" என்றனர். அதனை "காண்பார் கண்ணுள் நின்று காட்டாக் காலே" என்ற திருவாசகத்துந் தெளிக. களா என்பது களா எனக் குறுக்கல் விகாரம் பெற்று நின்றது. (௨)

சத்தமுன் னிளக்கும் விடயமோ ரைந்துஞ் சாற்றுதிப் பின் விடயமோ ரைந்தும்
பித்துமீ றுய கரணமோர் நான்கும் பிறந்துநா னொடுங்கிய மைந்தும்
மொய்த்திடு கரும விந்திய மைந்தும் முன்றியே முழுமுத லாகி
நித்தமா யொன்றா யசலமா யொளியாய் நிருமல மாயவெறு வெளியாய்.

(இ-ள்) சத்தம் முன் இளக்கும் விடயம் ஓர் ஐந்தும் = சத்த முதலாகச் சொல்லப்படுகின்ற [illegible] ஐந்தும், [illegible] விடயம் ஓர் ஐந்தும் = பணிவைக்

கொடுக்கும் வசனமுதலிய விடயங்கள் ஐந்தும், சித்தம் ஈறு ஆய காரணம் ஓர் நான்கும் = சித்தத்தினை யிறுதியாக வுள்ள அந்தக்கரணங்கணான்கும், சிறந்த ஞான இந்தியம் ஐந்து ஆய = சிறப்பினவாய ஞானேந்திரியங்களைந்தும், மொழியத்திடு கரும இந்தியம் ஐந்தும் இன்றி = பொருந்துகின்ற வாக்கு முதலிய கருமேந்திரியங்கள் ஐந்தும் இல்லாததாகி, முழுமுதல் ஆகி = முதற் பொருளுக்கும் முதற் பொருளாகி, நித்தம் ஆய = அநாதி நித்தியமாகி, ஒன்று ஆய அசலம் ஆய = ஏகமாகியும் சலனமற்றதாகியும், ஒளி ஆய் நிருமலம் ஆய வெறு வெளி ஆய = சுயஞ்சோதியாகியும் பரிசுத்தமாகியும் பரவெளியாகியும்.

இம்முதல் நான்கு செய்யுட்கள் குளகம். சத்தமுன் கிளக்கும் விடயம் என்றது சோத்திரம் - துவக்கு - சட்சு - சிங்குவை - ஆக்கிராணம் என்னும் ஞானேந்திரியங்களின் விடயங்களை. அவை முறையே சத்தம் - பரிசம் - ரூபம் - ரசம் - கந்தம் என்பனவாம். இவற்றை முறையே ஓசை ஊறு ஒளி சுவை நாற்றம் எனவுங் கூறுப. மற்றைய விடயம் கன்மேந்திரிய விடயங்களாம். அவை வசனம் - கமனம் - தானம் - விசர்க்கம் - ஆனந்தம். இவை முறையே வாக்கு பாதம் - பாணி - பாயுரு உபத்தம் என்னுங் கன்மேந்திரியங்களுக்கு விடயங்களாம். அந்தக்கரணங்கள் மனம் - புத்தி - அகங்காரம் - சித்தம் என்பனவாம். பதிபொருளாகிய பிரமமானது முதற் காரணத்திற்கும் முதற் காரணமாய் நிற்றலின் முழுமுதல் எனவும், தோற்றக் கேடின்றி விளங்கலான் நித்தமாய் எனவும், தன்னை போன்ற வேறோர் பொருளின்றித் தானே தனக்கு நிகராய் நிற்றலின் ஒன்றாய் எனவும், வேறோர் பொருளால் அசலிக்கப்படாது என்றும் ஒருபடித்தாய சுவதந்திரங் கொண்டு நிற்றலின் அசலமாய் எனவும், அருஞ்ஞானமின்றி வேறுபடாத ஞானமே திருமேனியாக வுடைமையின் ஒளியாய் எனவும், இயற்கையாகவே பாசங்களினின்றும் நீங்கித் தூயதாய் நிற்றலின் நிருமலமாய் எனவும், கற்பனைகளொன்று மின்றிக் கடந்த பொருளாய் விளங்கலின் வெறு வெளியெனவுங் கூறப்பட்டது. இவற்றை "ஊரிலான் குணங்குறியிலான் செயலிலான் உரைக்கும்-பேரிலா னொரு முன்னிலான் பின்னிலான் பிறிதோர் - சாரிலான் வரல் போக்கிலான் மேலிலான் றனக்கு - நேரிலா னுயிர்க் கடவுளா யென்னுளே நின்றான்" என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா றறிக. (௫)

தன்னுழைத் தானே யுறைவதாய்த் தன்னைத் தான்பணி கொள்வதா யாக்கு
முன்னைய தாகிப் பிரமமாய்ச் சிவமாய் முதலொடு மந்தமில் லதுவாய
மன்னுமுக் குணமுக் காலமில் லதுவாய் வாக்கொடு மனந்தொடா வரிதாய்த்
துன்னுதற் கரிதா யெங்கணு நிறைந்த சோதியாம் பிரமமென் பதுவும்.

(இ-ள்) தன் உழை தானே உறைவதாய் = தன்னிடத்திற் றானே யிருக்கின்றதாகி, தன்னை தான் பணி கொள்வது ஆய = தன்னைத் தானே தொழிற்படுத்துவது ஆகி, முன்னையது ஆகி = முதன் மூர்த்தியாகியும், பிரமமாய் = பிரம சொரூபமாகியும், சிவமாய = சிவமயமாகியும், முதல் ஒடு அந்தம் இல்லது ஆய = ஆதியந்தமில்லதாகியும், மன்னும் முக்குணம் முக்காலம் இல்லதுவாய = நிலையாய மூன்று குணங்களும் மூன்று காலங்களும் இல்லாததாகியும், வாக்கு ஒடு மனம் தொடா அரிதாய் = சொல்லுக்கும் மனத்திற்கும் அதீதப்பட்டதாகியும், துன்னுதற்கு அரிது ஆய = ஒருபொருளோடுந் தாக்குதல் இல்லதாகி, எங்கணும் நிறைந்த சோதி ஆம் = எவ்விடத்தும் வியாபியாய் விளங்கும் பரஞ்சோதி மயமாகிய, பிரமம் என்பதுவும் = பதிபொருளாகிய சிவம் என்று சொல்லப்படுவதும்.

முக்குணம் - சத்துவாதி முக்குணங்கள். முக்காலம் - இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு இவற்றை வடநூலார் முறையே பூத-பவிஷ்ய-வர்த்தமானம் என்பர். "அவனருளே கண்

றுகக் காணி லல்லா-விட்டிய விகற்பத்த விவ்வனைத்து - மிவனிறைவ னென்றெழு
திக் காட்டொணாதே. " என்ற அருள் வாக்கினடி "வாக்கொடு மனதொடர் வரி
தாய" என்றதாம். ஆகாயம் மற்றை நாற்பூதங்களைப் பற்றியும் பற்றாமலும் இருத்தல்
போல இறைவனும் பிரபஞ்சங்களோடு நிறைந்து நின்றாலும் அவை யாகாமையாலும்
அவைக்குரிய உபாதிகளை யுறாமையாலும் "துன்னிடுதற் கரிதாய" என்று கூறப்பட்டது

பொருவிலவ் வியத்த மாயழி வின்றிப் புனிதமா யனந்தமா யாவர்க்குந்
தெரிவரி தாகி யெங்கணு முகமாய்ச் சிறப்புட னெவற்றினு நிறைந்து
கருதரும் பொருளா மகேசுரனருளுங் காரண மாய்ச் சதசத்தாய்ப்
பெருகுமவ் வியத்த முயர்பிர கிருதி பிரதான மென்றியம் புவதும்.

(இ-ள்) பொரு இல அவ்வியத்தம் ஆய் = தனக்கு நிகரில்லாத சூக்குமமாகியும், அழிவு இன்றி புனிதம் ஆய்=நித்திய மாகியும் பரிசுத்த மாகியும், அநந்தமாய யாவர்க்கும் தெரிவு அரிது ஆகி=முடிவில்லாததாகி யெவர்களுக்கும் அறிதற் கரியதாகியும், எங்கணும் முகம் ஆய்=சர்வதோ முகமாகியும், சிறப்பு உடன் எவற்றினும் நிறைந்து=சிறப்புடனே யெப்பொருள்களினும் நீக்கமற நின்று, கருத அரு பொருள் ஆம் மகேச்சுரனும்=நினைந்தற்கும் அரிய பொருளாகி விளங்கும் மகேசுர மூர்த்தியும், காரணம் ஆய் = பிரபஞ்சத்திற்கு முதற் காரணமாகியும், சதசத்து ஆய=சதசத்தாகியும், பெருகும் அவ்வியத்தம்= பெருக்கத்தை யுடைய அவ்வியத்தம் எனவும், உயர் பிரகிருதி பிரதானம் என்று இயம்புவதும்=மேற்பட்ட பிரகிருதி யெனவும் பிரதானமெனவும் சொல்லப்படுகின்ற பகுதி மாயையும்

சதசத்து - சத்தின் பாற்பட்டுச் சத்தெனவும், அசத்தின் பாற்பட்டு அசத்தெனவும் நிற்பதாம். சிலசாரார் இங்ஙனங் கூறாது பிரகிருதி மாயை அசத்தே யென்றுரைப்பர். இம்மாயை முக்குணங்களுஞ் சமமாய் நின்றவிடத்துப் பிரகிருதி யெனவும், பிரபஞ்ச உற்பத்திக்கு ஏதுவாய் நிற்கையால் பிரதானம் எனவும், காரணம் எனவும், தான் வளர்ந்தும் விரிந்தும் பூதங்களை வளர்த்தலாற் பிரமம் எனவும், பரமன் அருளால் அறிதலால் விருதி யெனவும் பெயர்பெறும். அதனை "முக்குணத்தின் சமத்துவத்தை மொழிந்த பிரதான மென்றும் - தக்கபிர கிருதி யென்றுஞ் சாற்றுவர்கண் மறிவலரோ " எனக் கூறியதனானும், "தானவளர்ந்தும் விரிந்து நின்று-மருவுறு பூதங்க டம்மை வளர்த்தலாற் பிரமமென்றும் வரம்பிலி யாவும் - பரமனதரு ளறிதலா லதனை விருதியென்றும் பகர்வ ராமாதோ " என்னும் இலிங்கபுராணச் செய்யுளானு மறிக.　　(௫)

புருடனு மாக நான்கும்வை குந்தலும் பிரகிரு திக்குமுன் புகன்ற
விரியுமுக் குணமுந் தாக்குபொற் றுலைநா வெனச்சம மேயன சிறப்பின்
வருபிரா கிருதப் பிரளய மாகு மற்றிஃது யாமகேச சுரற்கோ
ரிரவுநற் சிருட்டி பகலிவை மாற்ற மலதவற் கிராயபக லிலையால்.

(இ-ள்) புருடனும் ஆக நான்கும் = புருட தத்துவமும் ஆக நான்கும், வைகுந்தலும்=தத்தம் இயல்பின் படி வெவ்வேறாக அமைந் திருக்கையில், முன் புகன்ற பிரகிருதிக்கு=முற் சொல்லப்பட்ட பிரகிருதி மாயையினிடத்து, விரியும் முக்குணமும் = விரிந்த சத்துவ முதலிய மூன்று குணங்களும், பொன் தாக்கு துலை நா என சமம் மேயன= பொன் னிறுக்குந் தராசு நாக்குப் போலச் சமப்பட்டு நின்றன, சிறப்பின் வரு பிராகிருதப் பிரளயம் ஆகும்=(அவ்வாறுள்ள காலமே) அருமையாக வருகின்ற பிராகிருதப் பிரளயமாகும், இஃது உயர் மகேச்சுரன் கு ஓர் இரவு = இவ்வொடுக்க காலம் மேலாய மகே

சுரருக்குப் பெரு ஓரிரவு ஆகும், நல் சிருட்டி பகல் = நன்மையாகச் சிருட்டி தொடங்குங் காலமே (அவர்க்குப்) பகலாகும், இவை மாறும் அல்லது = இங்ஙனம் இரவு பகலென்று சொல்லப்படுமிவை சொல்ல மாத்திரமேயல்லாமல், அவற்கு இரா பகல் இல்லை = அவ் விறைவனுக்கு இரவென்பதும் பகலென்பதும் இல்லையேயாகும்.

பிரமமும் மகேசுரமூர்த்தியும், பிரகிருதி மாயையும், புருடனுமாகிய நான்கும் இயல்பின்படி யிருக்க, பிரகிருதி மாயையினிடத்தினின்றும் விரிந்த சாத்துவிகம் இராசதம் தாமதம் என்னும் முக்குணங்களும் துலாக்கோலைப் போலச் சமப்பட்டு நின்றன அக் காலமே பிராகிருதப் பிரளயம். அதுவே மகேசுர மூர்த்திக்கு ஓர் இரவு. அதன் பின் சிருட்டிக்கத் தொடங்கும் காலமே பகல். இங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்டிருப்பினும் இரவு பகல் என்பவற்றைக் கடந்து நிற்ற அவர்க்கு உண்மையில் அவைகளில்லையென்பதாம்.

புருட தத்துவமாவது காலம்-நியதி-கலை-வித்தை-இராகம் என்னும் பஞ்ச கஞ்சுகத்திலுள்ளே கூடி நின்று சத்தாதி விஷயங்களை நுகர்வதாம். மற்று-ஆல அனைகளை பிரகிருதி மாயையினிடத்து முக்குணங்களு மொன்று முனைந்து நிற்கின்ற புத்தி தத்துவமும் அதன் வழித்தாக மற்றைய தத்துவங்களுந் தோன்றும் சமப்பட்டு நிற்கின் பிரளயமுண்டாகும் என்க. இப்பிரளயமுண்டாகும் வகை யாவது—நீரானது நிலத்தின் குணமாகிய கந்தத்தைக் கிரகிக்க, நிலமானது ஒடுங்கத் தக்கதாகிக் கந்த தன்மாத்திரை யில்லாமையால் நீராகின்றது. அந்நீர் வளர்ந்து அலைகளுள்ள பிரவாகத்துடன் அண்டமுகடு வரையில் உயர்ந்து நிற்கும். அந்நீரின் இரசதன்மாத்திரையைச் சூரியன் கிரகிக்கச் சுவறி நெருப்பாகிக் கொழுந்து விட்டுப் பரந்து நிற்கும். அவ்வக்கினியின் தன்மாத்திரையாகிய ரூபத்தை வாயு கிரகிக்க, அவ்வக்கினி பிரசண்ட மாருதமாகி வீசாநிற்கும். இதனால் எவ்விடத்தும் ஒளியின்றிப் பேரிரைச்சலோடு வாயு மயமாய் நிற்க, அதன் குணமாகிய பரிசத்தை ஆகாயம் கிரகிக்கும். அதனால் வாயு நாசமாகி ஆகாசமொன்றே யாவரணமின்றி யிருக்கும். இங்ஙனம் அவயவமில்லாத ஆகாயத்தின் குணமாகிய சத்தத்தைப் பூதாதி யகங்காரங் கிரகிக்கும். இந்தப் பூதாதி யகங்காரத்தைப் புத்தியாகிய மகத் தத்துவங் கிரகிக்கும். அந்த மகத்தத்துவத்தைப் பிரகிருதி மாயை கிரகிக்கும். அது முக்குணங்களுஞ் சமப்பட்டு நிற்கு மாறு பிரேரகராகிய மகேசுர மூர்த்தியானவர் புருட தத்துவத்தைக் கலக்கவொட்டாமல் வேறு பிரிப்பர். அதுவும் அவ்வியத்தத்துள் இலயித்தலால் இருள் சூழும். இதனையே பிராகிருதப் பிரளயம் என்றும், மகேசுர மூர்த்திக்கு இரவென்றும், இதன் தொழியச் சிருட்டி தொடங்கும் காலத்தினையே பகல் எனவுஞ் சொல்லப்படும். (௬)

அன்னதோர் கங்குற் புலரியி லுலகுக் காதியா யநாதியா மகேசன்
கன்னியர் முலைமேற் புனிற்றிளந் தென்றற் கன்றுதை வருதலுங் காமம்
மன்னியுள் கலங்கு மாறுபோற் புருடன் வளர்பிர கிருதியை நோக்கத்
தந்நிலை கலங்கு மதனிடை யுதித்த துயர்மக தத்துவந் தானே.

(இ-ள்) அன்னது ஓர் கங்குல் புலரியில் = அவ்வாறாய ஒரு இரவு விடியுங்காலை, உலகுக்கு ஆதி ஆய் அநாதி ஆம் மகேசன் = உலகிற்கு முதல்வராய அநாதியாயுள்ள மகேசுர மூர்த்தியானவர், புருடன் வளர் பிரகிருதியை நோக்க = புருடனையும் பிரகிருதி மாயையினையும் நோக்கி யருள, புனிறு இளம் தென்றல் கன்று = புதிய இளமையாகிய தென்றற் கன்றானது, கன்னியர் முலை மேல் தைவருதலும் = கன்னிப் பருவமுள்ள பெண்களது தனங்களின் மீது பரிசித்தலும், காமம் மன்னி உள் கலங்கும் ஆறு போல = புணர்ச்சி விருப்பந் தோன்றி மனங் கலங்குந் தன்மை போல, தம் நிலை கலங்கும் = தத்தம் நிலைகளினின்றுஞ் சலனப்படும், அதன் இடை மகத்தத்துவம் உதித்தது = (சலனப்பட்டமையால

மூக்குணங்களும் ஏற்றத் தாழ் வுள்ளனவாகி) அதனிடத்திலினின்றும் மக தத்துவந் தோன் றிற்று.தான - ஏ - அசைகள்.

புருட தத்துவத்தையும், பிரகிருதி தத்துவத்தையும் பிரேரிப்பவர் மகேசுராகிய அனந்தேசுர ராகையால்,அவர் புவனக் காலம் வந்தபொழுது புருட தத்துவத்தையும் பிரகிருதி யையும் இணைத்தனர் அப்போது பிரகிருதி தனனிலே கலங்க, அதனிடத்து மக தத்துவந் தோன்றிற்று என்பதாம். அன்னது-வினைமுற்று எச்சப் பொருட்டு. (எ)

அனையநன மகதத் துவத்தினைப் புத்தி மகான்மதி பிரக்கினை யான்மா
வனைதருங் காதி மேதையீச் சுரனென றுரைப்பமற் றிதனில்வை காரி
யினியதை சதம்பூ தாதியாங் காரந் தோன்றுமற் றிவற்றினைக் கருத்தா
புனையபி மானம் புற்கல னான்மாச் சீவன்மந் தாவெனப் புகல்வார்.

(இ-ள்) அனைய நல் மக தத்துவத்தினை = அவ்வாறுயர் நல்ல மக தத்துவத்தை, புத்தி மகான மதி பிரக்கினை ஆன்மா=புத்தி மகான மதி பிரக்கினை ஆன்மா வெனவும், வனை தரும் காதி மேதை ஈச்சுரன என்று உரைப்பர் = சிறப்புடைய காதி மேதை ஈச் சுரன என்றுஞ் சொல்வார்கள், இதனில=இம்மக தத்துவத்தி னின்றும்,வைகாரி இனிய தைசதம பூதாதி ஆங்காரம் தோன்றும் = வைகாரி காங்காரம் தைசதாங்காரம் பூதாதி யாங்காரம என்பன தோன்றும், இவற்றினை=இம்மூவித அகங்காரங்களையும், கருத்தா= கருத்தா வெனவும், புனை அபிமானம = அழகிய அபிமான மெனவும், புற்கலன ஆன்மா சீவன மந்தா என புகல்வார் = புற்கலன ஆன்மா சீவன மந்தா வெனவும் (அறிவுடை யோர்) சொல்வார்கள்

என்று-என என்பவற்றின்கண் எச்ச உம்மைகள் தொக்கு நின்றன பிரகிருதிக்கண் இராசத குணதிக்கமாய்த் தோன்றுவது வைகாரிக அகங்காரம் தாமத குணதிக்கமாய்த் தோன்றுவது பூதாதி அகங்காரம். சத்துவ குணதிக்கமாய்த் தோன்றுவது தைசத அகங் காரம ஆகலின "இனிய தைசதம" என அடைமொழி புணர்த்தி யோதப்பட்டது. (அ)

உரைத்தவாங் கார மூன்றினும் விளங்கு பஞ்சதன மாத்திரை யோங்கி
நிரைந்திடும பஞ்ச பூதமிந் திரியங்க ணிகழ்த்துமிந் திரியத்தினுக் கியைய [தாற்
வரைத்ததெய் வதங்க டோன்றுமவ் வியத்தந் தனின்மனந் தோன்றுமம் மனத்
திருந்தகு கருத்தா யானென தென்னும் விகாரத்திற் சேர்குவ னன்றே.

(இ-ள்) உரைத்த ஆங்காரம் மூன்றினும் = சொல்லப்பட்ட மூவகை யாங்காரங் களினின்றும், விளங்கு பஞ்ச தன் மாத்திரை = பிரகாசிக்கின்ற ஐந்து தன்மாத்திரை களும், ஓங்கி நிரைத்திடும் பஞ்ச பூதம் இந்திரியங்கள் = வளர்ந்து வரிசையாக விருக்கும் பஞ்ச பூதங்களும் ஞானேந்திரிய கன்மேந்திரியங்களும், நிகழ்த்தும் இந்திரியத்தினுக்கு இயைய வரைத்த தெய்வதங்கள் தோன்றும = சொல்லப்பட்ட இந்திரியங்களுக்குமுரிய அதிட்டான தேவதைகளுந் தோன்றுகிறதும், அவ்வியத்தம் தனில மனம் தோன்றும் = அவ்வியத்தத்தி னின்றும் மனம தோன்றும், அம்மனத்தால யான் எனது எனனும் விகா ரத்தில் = அந்த மன தத்துவத்திலே யானென்றும் எனது என்றும் அபிமானிக்கின்ற விகார நிலைமையுடன், திரு தகு கருத்தா சேர்குவன் = சிறப்பின் மிக்க ஆன்மா வெளிப் படுவன. அன்று-ஏ அசைகள்.

தாமத அகங்காரமாகிய பூதாதியிற் பஞ்ச தன்மாத்திரைகள் தோன்றும் சத்த குண மொன்றுடையது சத்த தன்மாத்திரை. சத்த பரிச குண மிரண்டு முடையது பரிச

தன்மாத்திரை சத்த பரிச ரூபகுண மூன்றுமுடையது ரூபதன்மாத்திரை சத்த பரிச ரூப ரச குண நான்கு முடையது இரசதன்மாத்திரை. இநநான்கோடு கந்த குணமு மொன்று சேர்ந்து ஐந்து முடையது கந்த தன்மாத்திரை சாத்துவிகாங்காரமாகிய தைசதத்தி னின் றுஞ் சோத்திர முதலிய ஞான இந்திரியங்கள் தோன்றும். இராசத அகங்காரமாகிய வைகாரியி னின்றும் வாக்கு முதலிய கன்மேந்திரியங்கள் தோன்றும் சத்த முதலிய பஞ்சதன்மாத்திரைகளி னின்றும் ஐம்பூதங்களுந் தோன்றும் அப்பூதங்கள் சூக்குமம் ஆந்தரம் வாகியமென்று மூவகைபவாம் சூக்குமமாவது சூக்கும தேகத்திருந்து இந்திரியங்களுக்கு ஆதாரமாக நிற்பதாம் ஆந்தரமாவது தூலதேகத்தி லிருந்து சரீரத்தை வளர்த்து உள்ளிடங் கொடுத்தல் முதலிய தொழிலை யியற்றுவதாம். வாகியமாவது அண்ட புவன போக்கியப் பொருள்களுக்கு ஆதாரமாகி நின்று, இடங் கொடுத்தல் முதலிய தொழிலை யியற்றுவதாம் பஞ்சபூதம், இந்திரியங்கள் முதலிய வற்றிற்கு அதிட்டான தேவதைகளாவன—புருடன் - சோத்திரம் - வாக்கு-சத்தம்- ஆகாயம் இவற்றிற்கு ஈசானப்பிரமம் எனப் படுஞ் சதாசிவ மூர்த்தியும், பிரகிருதி-துவக்கு-பாணி பரிசம்-வாயு இவற்றிற்கு தற்புருடப் பிரமம் எனப்படும் மகேசுர மூர்த்தியும், அகங்காரம்-சட்சு-பாதம் ரூபம்-அக்கினி யென்பவற்றிற்கு அகோரப் பிரமம் எனப்படும் உருத்திரரும், புத்தி - சிங்குவை-பாயுரு - இரசம்-அப்பு எனபவற்றிற்கு வாமதேவப் பிரமமாகிய விட்டுணுவும், மனம்-ஆக்கிராணம்-உபத்தம்-கந்தம்-பூமி யென்பவற்றிற்கு சத்தியோசாதப் பிரமமாகிய பிரமாவுமாம் இம் மூர்த்திகள் அணுபட்சத்தா ரன்றிச் சம்பு பட்சத்த ரல்லர். இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாம் சைவபுராணம் கைலாய சங்கிதையினும், வாயுசங்கிதையினுங் காண்க இவற்றின் தொழில்களாவன—புத்தி நிச்சயிக்கும் அகங்காரம் யான் எனதென்னும் அபிமானங்களை விளைக்கும் சித்தம் பொருளை விசாரித்தறியும். மனம் சங்கற்பஞ் செய்யும் சோத்திரம் கேட்டறியும் துவக்கு பரிசித்து அறியும் சட்சு பார்த்தறியும். சிங்குவை சுவைத்து அறியும். ஆக்கிராணம் மோந்தறியும் வாக்கு வசனிக்கும். பாதம் கமனஞ் செய்யும் பாணி ஈதலு மேற்றலுஞ் செய்யும். பாயு மல சலங்களைக் கழிக்கும் உபத்தம் ஆனந்திக்கும். ஆகாயம் இடங்கொடுக்கும் வாயு எவற்றையுஞ் சலிக்கச் திரட்டும் தேயு சுட்டு ஒன்றுவிக்கும். அப்பு குளிர்ந்து நின்று பதஞ் செய்யும் பிருதிவி கடினமாகித் தரித்து நிற்கும்()

சொன்னவாங் கார மூன்றினவை காரி துலங்குமரா சதவாங் கார
மன்னதில் வருமிந் தியவதிட் டான தெய்வதங் தைசத மதனின
மன்னுமிந் தியங்க டோன்றிடு மனமு ஞானத்துங் கருமத்தும வழங்கும்
துன்னுபூ தாதி தன்னிலெவான் முதலாம பூதந்தன மாத்திரை தோன்றும

(இ-ள்) சொன்ன ஆங்காரம மூன்றின் = சொல்லப்பட்ட அகங்காரம் மூன்றனுள், துலங்கும ராசத ஆங்காரம் வைகாரி=விளங்காநின்ற இராசத குண அகங்காரம் வைகாரியாகும், அன்னதில இந்திய அதிட்டான தெய்வதம வரும்=அந்த வைகாரி தத்துவத்தினின்றும் (முற்கூறிய) தசேந்திரிய முதலியவற்றின அதிட்டான தேவர்கள் தோன்றுவார்கள், தைசதம் அதனின = (சத்துவ அகங்காரமாகிய) தைசதத்தில், மன்னும் இந்தியங்கள் தோன்றிடும=நிலைக்கின்ற இந்திரியங்கள் தோன்றா நிற்கும், துன்னு பூதாதி தன்னில=நெருங்கிய (தாமத அகங்காரமாகிய) பூதாதியி னின்றும, வான முதல் ஆம பூதம தன்மாத்திரை தோன்றும் = ஆகாய முதலிய பூதங்களுந் தன்மாத்திரைகளுந் தோன்றா நிற்கும், மனமும் ஞானத்தும் கருமத்தும வழங்கும = மனதத்துவமும் ஞானேந்திரியங்களோடும் கன்மேந்திரியங்களோடுஞ் சேர்ந்து நிற்கும (௪0)

கொச்சகக் கலிப்பா.

விளம்பரிய பூதாதி யாமகாரம் விகாரமுறிற்
றுளங்கலறுஞ் சத்ததன்மாத் திரைதோன்று மாங்கதனிற

களங்கமறு மாகாயந் தோன்றுமதன குணங்கருதி
னளந்தறிய வரிதாகுஞ் சத்ததன்மாத் திரையாமால்.

(இ-ள்) விளம்ப அரிய பூதாதி ஆங்காரம்=சொல்லுதற்கு அரிய பூதாதி யகங்காரமானது, விகாரம் உறில்=விகார மடைந்தால், துளங்கல் அறும் சத்த தன்மாத்திரை தோன்றும் = (அதினின்றும்) அசைதல் இல்லாத சத்தம் என்னும் விடயம் உற்பத்தியாகும், அதனில்=அவ்விடயத்தினின்றும், களங்கம் அறும் ஆகாயம் தோன்றும்=மாசில்லாத ஆகாயம் என்னும் பூதந் தோன்றும், அதன குணம் கருதின்=அதனது குணத்தை யாராயுமிடத்து, அளந்து அறிய அரிது ஆகும் சத்த தன்மாத்திரை ஆம்=அளவையிட்டு அறிதற்கியலாத சத்தகுண மொன்றேயாம். ஆங்கு-ஆல் அசைகள்.

ஆகாயம் சூக்கும குணமாக ஐந்தனையு முடையதாயினும் அதன் முக்கிய குணம் சத்தமாம். "வெளியிடை யொன்றாய் விளைந்தாய் போற்றி," என்றார் திருவாசகத்தி லருளப்பட்டன. விளம்ப-என்பதன்கண் அகரந் தொகுத்தல் விகாரம். (கக)

பனிவிசும்பு விகாரமுறிற் பரிசதன்மாத் திரைதோன்று
மனிலமத னிடைத்தோன்று மதன்குணமு மூன்றாகுந்
துனைவின்வளி விகாரமுறி னுருவதன்மாத் திரைதோன்றுங்
கனலதனிற் றோன்றுமதன் குணங்கருதி னுருவமாம்.

(இ-ள்) பனி விசும்பு விகாரம் உறின்=குளிர்மையாகிய ஆகாயம் விகாரப்பட்டால், பரிச தன் மாத்திரை தோன்றும் = பரிச விடயம் பிறக்கும், அதனிடை அனிலம் தோன்றும் = அவ்விடயத்தினின்றும் வாயு வென்னும் பூதம் பிறக்கும், அதன குணம் மூன்றும் ஆகும்=அதனது குணங்கள் சத்தத்துடன் பரிசமுமாகும், துனைவின் வளி விகாரம் உறின்=விரைந்தெழுகின்ற வாயுபூதம் விகார மடைந்தால், உருவ தன்மாத்திரை தோன்றும்=உருவ விடய முண்டாகும், அதனில்=அவ்வுருவ விடயத்தில், கனல் தோன்றும்=தேயு (அக்கினி) என்னும் பூத முண்டாகும், அதன குணம் கருதின உருவம் ஆம்=அப்பூதத்தின் குணத்தை யாராயுமிடத்து (சத்த பரிசங்களோடு) உருவமுமாகும்.

வாயுவுக்குச் சத்தகுண மிருப்பினும் முக்கிய குணம் பரிசமாம். "வளியிடை யிரண்டாய் மகிழ்ந்தாய் போற்றி" என்றருளியதனானு மறிக. அக்கினிக்கு உருவகுணம் முக்கியம். ஸபரிசம் - ரூபம் என்னும் வடமொழிகள் பரிசம் உருவ மென்றாயின. (கஉ)

எய்துமழல் விகாரமுறி னிரததன்மாத் திரைதோன்று
மையபுன லதிற்றோன்று மதன்குணமு மிரதமாம்
பெய்புனலின் விகாரத்தாற் கந்ததன்மாத் திரைபிறக்கும்
வையமதிற் றோன்றுமதன் குணந்தெரிகின் மணமாகும்.

(இ-ள்) எய்தும் அழல் விகாரம் உறின்=தோன்றிய தேயு பூதம் விகாரப்படுமாயின், இரத தன்மாத்திரை தோன்றும் = இரசவிடய முண்டாகும், அதில் = அவ்விரச விடயத்தினின்றும், ஐய புனல் தோன்றும்=அழகிய அப்பு (சலம்) என்னும் பூதம் பிறக்கும், அதன குணம் இரதமும் ஆம்=அதனது குணம் (சத்த பரிச ரூபங்களுடன்) இரச குணமுமாகும், பெய் புனலின் விகாரத்தால் = சொரியப்படுகின்ற நீரின் விகாரப்பாட்டால், கந்த தன்மாத்திரை பிறக்கும்=கந்த விடயந் தோன்றும், அதில்=அவ்விடயத்தினின்றும், வையம் தோன்றும் = பிருதிவி பிறக்கும், அதன குணம் தெரிகின் மணம் ஆகும்=அதனது குணத்தைச் சொல்லுங்கால (நான்கனோடு) கந்த குணமு மாகும்.

"தீயிடை மூன்றாய்த் திகழ்ந்தாய் போற்றி-நீரிடை நான்காய் நிகழ்ந்தாய் போற்றி-பாரிடை யைந்தாய்ப் பரந்தாய் போற்றி" என்றருளிய தனுலு மறிக. பூத உற்பத்திக் கிரமத்தை "சாற்றிய பருச தனமாத் திரைகளிற் சத்த முன்றாத- தோற்றும்வான வளிதீ நீர் மண்டொடக்கியே யொன்றுக் கொன்றங் - கேற்றமா மோசை யாதி யிருகுண மிசைந்து நிற்கு-மாற்றவே விடயம் பூத மங்காங்கிபாவத் தாமே" என்னுஞ் சிவஞானசித்தியார்த் திருவிருத்தத்தானறிக. (௧௩)

> ஒலியுடைத்தா மாகாய மூறுடைத்தாம வளியதனைச
> சுலவுதலாற் றோன்றுமவளி யிருகுணமா மிருகுணத்தி
> னுலவையுரு வமைந்தவழல பொதிந்ததனு லொழிவரிதா
> நிலவுமொரு மூன்றுகுணம் வெய்தாய நெருப்பினுக்கே

(இ-ள்) ஆகாயம் ஒலி உடைத்து = ஆகாயஞ் சத்தகுண மொன்றனை யுடையது, ஊறு உடைந்து ஆம் வளி அதனை சுலவலால் = பரிசகுணத்தினை யுடைய வாயுவைச் சுழற்றி நிற்றலால், தோன்றும் வளி இரு குணம் ஆம=உண்டாய வாயு இரு குணங்களை யுடையதாகும், இரு குணத்தின் உலவை = இரு குணங்களை யுடைய வாயுவானது, உரு அமைந்த அழல பொதிந்ததனுல் = உருவ குணத்தினை யுடைய அக்கினியைச் சூழ்ந்து கொண் டிருத்தலால், வெய்து ஆய நெருப்பினுக்கு = வெப்பமுள்ள அக்கினிக்கு, ஒழிவு அரிதா நிலவும் ஒரு மூன்று குணம் = நீங்குதற கரியதாய விளங்கும மூன்று குணங்கள் உளவாம். (௧௪)

> முக்குணமா மழலிரச குணப்புனலை மூடியதான்
> மிக்கபுனற் கொருநானகு குணமேவு நானகுகுணந்
> தொக்கபுனன மணமுடைத்தாம் புவியதனைச சூழ்தரலாற்
> புக்ககுண மோரைந்து முரியவாம் புவியினுக்கே.

(இ-ள்) முக்குணம் ஆம அழல் = மூன்று குணங்களை யுடைய அக்கினி யானது, இரச குணம் புனலை மூடியது ஆல=இரசகுணத்தினையுடைய அப்புவென்னும் பூதத்தைச் சுற்றினமை யால், மிகக புனல கு = பெருந் தன்மையுள்ள அந்த நீருக்கு, ஒரு நான்கு குணம் மேவும்=நான்கு குணங்கள் பொருந்தாநிற்கும், நான்கு குணத் தொக்க புனல= நான்கு குணங்கள் கூடப்பெற்ற நீரானது, மணம் உடைத்து ஆம புவியதனை சூழ் தரலால் = கந்த குணத்தினை யுடைந்தாய பிருதிவியைச் சுற்றி நிற்றலால், புக்க குணம் ஓர் ஐந்தும்=அதனுல வந்த ஐந்து குணங்களும், புவியினுக்கு உரிய ஆம=பிருதிவிக்கு உரிய வாகும். ஏ-ஆம-அசை.

பூதங்கள் பஞ்சீகிருத பூதம், அபஞ்சீகிருத பூதம என இருவகைப் படுதலின், ஈண் டுரைக்கபபட்ட பூதங்கள் பஞ்சீகிருத பூதங்களாம இதனை "உரைத்திடு பூதங்களோ ரொன்று தன்னி லோர்பாதி நான்கதாகி - விரித்திடு பூதங்க ளொருநான்கி னுளு மேவு மதைமெய்யுமை வேதம் — தெரித்திடு மாமுனிவா பஞ்சீ கிருதமென விரித்தறிவார் செப்பு வாரான்-முருக்கிதழ்வா யுமைபங்கன முன்னாளு மிவவகையே மொழியு மன்றே." எனனும் இலிங்கபுராணச் செய்யுளா னறிக. (௧௫)

> கருதரிய வவ்வியத்தத் தருளாலுங் காண்வருசீர்ப்
> புருடனுறற் றிடலாலும பொருவரிய மகத்தாதி
> மருவியிடும விசேடாந்த மேழுமே வானபுனலி
> னுருவமுறு குமிழியேபாற் பிரமாணட மாயுதிக்கும.

(இ-ள்.) கருத அரிய அவ்வியத்தத்து அருளானும் = நினைத்தற் கரிய மகேசுர மூர்த்தியின திருவருளினாலும், சீர் கான்ற வரு புருடன் உருற்றிடலானும் = சிறப்புக் காணப்பட்ட புருடதத்துவமு முயற்சித்து விகாரித்தலானும், பொரு அரிய மகத்து ஆதி மருவியிடும் விசேட அந்தம் = (உற்பவித்த) நிகரில்லாத மகத்து முதலாகப் பொருந்தியுள்ள விசேடபூத மிறுதியாக நின்ற, ஏழுமே=ஏழுவகைத் தத்துவங்களுமே (சேர்ந்து) வான புனலின் உருவம் உறு குமிழி போல = பெரிய பிரவாக நீரில் வடிவுபெறுந் தோன்றும் நீர்க் குமிழியைப் போல, பிரம அண்டம் ஆய உதிக்கும் = பிரமாண்ட மாகித் தோன்றா நிற்கும்

மகேசுர மூர்த்தியின் அருளாலும் புருடனது செய்கையாலும் உற்பவித்து நின்ற ஏழுவகைத் தத்துவங்களுஞ் சேர்ந்து வெள்ளத்திற் றோன்றுங் குமிழிபோலப் பிரமாண்டமாகித் தோன்றும் என்பதாம். மற்றை யண்டங்களை அளவிடுதல் கூடா தென்பதாம். அவைகளையும் இப்பிரமாண்டத்தையும் நோக்கு மிடத்துப் பெரிய பிரவாகத்தில் ஓர் குமிழிபோன்ற அளவின தென்றதாம். அண்டங்கள் அளவில்லை யென்பதனை "எண்ணரிய வாருயிர்க ளண்டமு மிப்படி தானே - யெண்ணரிய வெனுமல்ல னியலெனின்மற் றோரியல்பி - னெண்ணியவ னளவிடுத லென்னையெனில் வினைவிதத்தாற் - பண்ணிவைத்த விதஞ் சிருட்டிதொறு மிப்படியால" என்றதனா னறிக. விசேடம் என்றது தூலபூதங்களையாம். எழுவகைத் தத்துவங்களாவன—மகத்தத்துவம் - அங்காரம் - ஆகாயம் - வாயு-தேயு-அப்பு-பிருதிவி எனபனவாம். (கசு)

வடமேரு வுயர்கொப்பூழ்க் கொடியாக மற்றதனை
யடைவாகும் வரையனைத்தும பையாக வாழிநீர்
புடைமேவி வருகருப்ப சலமாகப் பொருவின்மறை
நடையாவும் வகுத்தருளு நளினத்தோ னுதித்தனனால்.

(இ-ள்) வட மேரு உயர் கொப்பூழ் கொடி ஆக=வடதிசைக்கணுள்ள மேருமலையானது உயர்ந்த நாபிக் கமலத்தின கொடியாகவும், அதனை அடைவு ஆகும் வரை அனைத்தும்=அந்த மேருமலையைச் சூழ்ந்திருக்கின்ற மலைகள் யாவும், பை ஆக=கருப்பாசயப்பையாகவும், ஆழி நீர் புடை மேவி வரு கருப்ப சலம் ஆக=சமுத்திர சலங்கள் அந்தப் பையினைச் சுற்றியுள்ள கருப்பசலமாகவும், பொரு இல் மறை நடை யாவும் வகுத்து அருளும்=ஒப்பில்லாத வேத விதிப்படியே யெல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டிசெய்கின்ற, நளினத்தோன் உதித்தனன்=தாமரை யாசனனாகிய பிரமன் தோன்றினான்.

தாமரை மலர்போன்ற பூமியின் மத்தியிற் பொகுட்டுபோல நிற்றலின் மேருமலையினை நாபிக் கொடியாக உருவகஞ் செய்யப்பட்டது "விண்ணுயர் சம்புத்தீவி னடுநின்ற மேருவரை செங்கமலப் பொகுட்டுப் போல—நண்ணியிடும்" என்றதனாலறிக. அதனைச் சூழ்ந்துள்ள மலைகளாவன—மந்தரம்-கந்தமாதனம்-நீலம்-சுபார்சுவம்-மாலியவான்-நிசதம்-ஏமகூடம்—இமயம் எனனும் எட்டுமலைகளாம். ஆழிகளாவன—உப்பு-பால் - தயிர்-நெய்-கருப்பஞ்சாறு-மது-சுத்தசலம் என்னுஞ் சத்த சமுத்திரங்களாம். நளினத்தோன் என்றமையால திருமாலது நாபிக கமலத்தினின்றுந் தோன்றினமை பெறப்படும். (கஎ)

முருகவிழுஞ் செழுங்கமலப் பொகுட்டுறையு முன்னவனே
யுருவுடையோ ராவரினு முந்தியநல் லுருவுடையோன்
புருடனிர ணியகருப்பன மறைகிழவன புவனத்துக்
கொருமுதல்வன கஞ்சனென வவனையே யுரைத்திடுவார்.

(இ-ள்) முருகு அவிழும் செழு கமலப் பொருட்டு உறையும் = வாசனை பரந்த செழுமையாகிய தாமரைப் பூவின் பொகுட்டின்கண் இருக்கும், முன்னவனே = முதன்மையை யுடைய பிரமனே, உரு உடையோர் யாவரினும் = சரீர மெடுத்துப் பிறக்கின்ற சீவர்கள் யாவரினும், முந்திய நல உரு உடையோன் = மேலாகிய நல்ல வடிவினை யுடையவனும், அவனையே = அப் பிரமனையே, புருடன் இரணியகருப்பன் = புருடனெனவும் இரணியகருப்பனெனவும், மறைகிழவன் = வேத முதல்வனெனவும், புவனத்துக்கு ஒரு முதல்வன் = யாவர்க்கும் பொதுத் தந்தையெனவும், கஞ்சன் என = கஞ்சனெனவும், உரைத்திடுவர் = பெரியோர் கூறுவர்.

புருடர்களுக்கு மேலானவன் ஆகலின் புருடன். பொன்மயமான கருப்பமுடையவன், கருப்பத்திற் பொன்மயமான பூமியை யுடையவன் ஆகலின் இரணிய கருப்பன். பூமி பொன்னிற மென்பதனை "வன்மை பொன்மை வெண்மை செம்மை கறுப்பொடு நாமம் வன்னம்" என்று **மெய்கண்டசாத்திரங்** கூறியதனா லறிக. மறைகிழவன் = வேதங்களுக்கு முதல்வன். உருத்திரமூர்த்தியானவர் பிரமனைப் படைத்துப் பதினெட்டு வித்தைகளையும் உபதேசித்தனர். பிரமன் தனக்கு உபதேசித்த முறையே கூறுதல் அரிதென்று விட்டுணுமூர்த்தியைச் சுருக்கிச் சொல்லென் றுபதேசிக்க, அவர் வியாசனா யவதரித்து அங்ஙனஞ் சொல்லுவார் என்று புராணங்கள் கூறலால், வேதமுதல்வன் என்றதாம். தாமரையிற் பிறந்தவன் ஆகலின் கஞ்சன். (௧௮)

தோற்றியிடு மண்டத்தின் பதின்மடங்கு புனல்சூழு
மேற்றபுனல் பதின்மடங்காய் எரிசூழு மவ்வெரியைக்
காற்றதுவும் பதின்மடங்கு சூழ்ந்திடுமக் காற்றதனைப்
போற்றரிய தனிவிசும்பு சூழ்போகப் புதைத்திடுமால்.

(இ-ள்) தோற்றி இடும் அண்டத்தின் = இங்ஙனந் தோன்றிய பிருதிவி யண்டத்தைச் சுற்றி, பதின்மடங்கு புனல் சூழும் = பத்து மடங்கு அளவினதாகச் சலம் நிற்கும், ஆங்கு = அதுபோல, ஏற்ற புனல் = மிகுந்த அப்புவைச் சுற்றி, பதின் மடங்கு எரி சூழும் = பத்துமடங்கு அதிகமாகத் தேயு மூடி நிற்கும், அவ் எரியை = அந்த அக்கினியை, பதின் மடங்கு காற்றதுவும் சூழ்ந்திடும் = அதனின்றும் பத்துமடங்கு அதிகமுள்ள வாயு சூழ்ந்து நிற்கும், அக் காற்றதனை = அந்த வாயுவை, போற்ற அரிய தனி விசும்பு = சொல்லுதற் கியலாத குளிர்ச்சியினை யுடைய ஆகாயமானது, சூழ் போகப் புதைத்திடும் = சுற்றுப் பக்கங்க ளெவற்றினுஞ் சூழ்ந்து மூடி நிற்கும்.

பூமியை அதனின்றும் பதின்மடங்கு அளவுள்ள நீர்சுற்றி நிற்கும். அந்நீரை யதனினும் பதின்மடங்கு அளவுள்ள அக்கினியும், அதனைப் பத்துமடங்கு மேலாயுள்ள காற்றுஞ் சூழ்ந்து நிற்கும். அக்காற்றை யாகாயஞ் சூழ்ந்து நிற்கும் என்பதாம். மடங்கு = மடக்கு. பத்து மடங்கு என்பன "நிறையு மளவும் வரூஉங் காலையுங் - குறையா தாகு மின்னென் சாரியை." என்னுந் **தொல்காப்பிய** விதிப்படி பதின்மடங்கு எனப் புணர்ந்தது. ()

அகல்விசும்பு புதைக்குமுய ராங்கார மாங்கதனைப்
புகலுமக தத்துவமே புதைக்குமக தத்துவத்தைத்
துகளறுநல் லவ்வியத்தஞ் சூழ்போது மாங்கதனி
னிகலினுடன் விருப்பெறிந்த சிவசித்த ரினிதுறைவார்.

(இ-ள்) அகல் விசும்பு = அகன்ற ஆகாயத்தை, உயர் ஆங்காரம் புதைக்கும் = மேலாய அகங்கார தத்துவங்கள் மூடாநிற்கும், ஆங்கு அதனை = அங்ஙனமுள்ள அகங்

காரணத்தை, புகலும் மகத்தத்துவத்தைக் கூட்டுமென்பது — மகத்தத்துவம் தோற்றிநிற்கும், மகத்தத்துவத்தை=அந்த மகத்தத்துவத்தினை, குகள் அறுகல் உவமியாத்தம் ஞம்போதும்=குணம் பற்ற நிலைமையாகிய பிரகிருதி தோற்றிநிற்கும், ஆதலால் ஆகுதியில்=அதனையுள்ள அப் பிரகிருதி தத்துவத்தினைகண், இகலின உடனே விரு புனர்நிற்றல் — விருப்பு வெறுப்பையுங் கடந்த நீங்கிய சிவஞான சாதனமுள்ளவர்கள், இனிது உறைவார் — மகிழ்வோடும் வீற்றிருப்பார்கள் தத்துவபோதமென்பதன் கண் பகாரம் பிரிநிலை ஏ சாருகின்ற கண் வந்தது. (உ0)

> எவ்வுயிர்க்கும் வித்தாகு மீசனே மகேசுரனாஞ்
> செவ்வியுரு மவனிரண்டா முருவண்ட மெறிகருவிற்
> றிவ்வியத்தின் முதலுதித்த தேவனுருமூன் றாருவம்
> மவ்விறைநா ன்முகமுறுத லாங்கவனுன் கா முருவம்

(இ-ள்) எ உயிர்க்கும் வித்து ஆகும் ஈசன் — சராசர தோற்றங்கள் எல்லாவற்றுக்கும் முதலவராய் நிற்குங் கடவுள், மகேச்சுரன் ஏயும் = மகேசுரமூர்த்தியேயாகும், செவ்வி உரும் அவன் இரண்டாம் உருவம்=அழகினைக் கொடுக்கின்ற அவரது இரண்டாவது உருவம், அண்டம்=பிரமஅண்டமாகும், மூன்றாம் உருவம்=மூன்றாவது வடிவம், அதனில் செறிந்து திவ்வியத்தினை முதல உதித்த தேவன் — அவ்வண்டத்திற் கருப்பமாக திவ்விய மகிமையோடும் (உயிர்களுள்) முதலாவதாகத் தோன்றிய பிரமனாகும், ஆங்கு அவன் நான்கு ஆம் உருவம்=அந்த மகேசுரரின் நான்காவது வடிவம், அ இறை நால் முகம் உறுதல்=அப் பிரமதேவன் நான்குமுக முடையவனாதலாம்.

மகேசுரமூர்த்தியே விசுவகாரணரும், விசுவாதாரரும், விசுவசேவியருமாகும். அவரது இரண்டாவது வடிவம் பிரமாண்டம் மூன்றாவது வடிவம் பிரமன் நான்காவது வடிவம் பிரமன் நான்குமுகங் கொண்டமை என்பதாம்.

பிரமன் உதிக்கப்பெற்றமையால் இவ்வண்டம் பிரம அண்டமெனப்படும். அண்டம்=முத்துவ வுருண்டை அதாவது முட்டை போன்றுள்ளது. திவ்ய-என்பது தமிழில் திவ்விய என வரும். திவ்=சுவர்க்கத்தில், ய = பிறப்பது, அதனால், தெய்வத்தன்மையை யுடையது என பொருள் கொள்க. "கூன்முகத் திங்க ணெற்றிக் கோதையர் குழுவுக் கெல்லாந்-தான்முத லிறைவியாகத் தனையாற் சமைக்கப்பட்ட-மான்முக நோக்கி முன்னோர் மலரயனைமயலெய்தி - நான்முக மானா னென்ப நாமுணர் ந்தோன்றே" என்பதனால் திலோத்தமை யென்னும் பெண்ணைப் படைத்து அவள் மீது மையல்கொண்ட காரணத்தானே ஓர் தலை யிழந்து நான்கு முகனானான் என்று கந்தபுராணங் கூறலானும், மேருவரைக்கணிருந்த பிரமதேவரைச் சனகர் முதலிய முனிவர்கள் நோக்கி ஐயனே! உலகம் யாவுக்கும் தலைவர் யாரென்று வினவ, அவர் நாமே பிரமம் என்று பேசி முடிக்க விட்டுணு தோன்றி, என்வயிற் பிறந்த குழவி நீயே யாகட் பிரமமாதல் யாங்ஙனம் பொருந்தும் என்று பேச, இருவர் மொழியையுங் கேட்ட இருக்கு முதலிய நான்கு வேதங்களும், குடிலையும் வந்து துரிய பொருள் பரசிவமே எனச் சாட்சி கூறவும், அவைகளைக் கேளாதவனாகி மருண்டானாக, சிவபிரான் அநந்தகோடிசூரியரொருங்கு கூடினாற்போன்ற பிரகாசத்தினை யுடைய தமது திருவடிவைக் காட்டியருளவும் பின்னரும் இகழ்ந்தானாகலின், வைரவக்கடவுள் இகழ்ந்த உச்சித் தலையைக் கிள்ளியதனால் நான்குமுக மானானென்று இப்புராணத்து வைரவன்பலியிரந்த அத்தியாயத்திற் கூறலானும், இது முரணன்றோவெனின், அன்றெனக. என்னை? ஆண்டுக் கூறப்பட்ட பிரமர்கள் வேறுவேறுள்ளார் என்றுணரப்படும். "நூறுகோடி பிரமர்க ணொங்கினா ராறுகோடிநா ராயணரங்ஙனே" என

றருளிய திருவாக்காலும் "மாயோனை பகலி லோர்மறையோனை மாய்வரின் மாயோன மாயமறிவேன்" என்றமையாலும் அறிக நான்கு வேதமுதலிய பதினெண்வித்தைகளையும் வெளியிடுத்து முகங்களின் பொருளைக் குறித்து "நானாமுகவ" என்று கூறியது போலும். (உக)

இரசதத்தின் குணமெய்தி நான்முகனு யுலகீனும்
பரவுற சாத்துவிகப் பண்பினமா லாயளிக்கு
முரைபெற்ற தமோகுணத்தா லுருத்திரனய்த் துடைத்தருளு
மருவுற்றும விசைசயினின மருவாமன மகேச்சுரனே.

(இ-ள்.) மகேச்சுரனே = மகேசுர மூர்த்தியே, விசையினில் மருவுற்றும்= மாயைக்கட் பொருந்தினும், மருவாமல - பொருந்தாமலின்று, இரசதத்தின குணம் எய்தி=இராசதகுணப பிரதானராய, நானமுகன ஆய் உலகு ஈனும்=நான்குமுகங்களை யுடைய பிரமனுகிச் சராசரங்களைப் படைத்தருள்வார், பரவு உற்ற சாத்து விகம் பண்பின மால ஆய் அளிக்கும்=துதித்தலையுடைய சாத்துவிக குணங்கொண்டு விட்டுணுவாகிக காத்தருளுவர், உரை பெற்ற தமோகுணத்தால் = சொலலப்படுகின்ற தாமத குண முற்றதனுல, உருத்திரன ஆய துடைத்து அருளும்=உருத்திர மூர்த்தியாகி அழித்தருளுவர்

இராசதம் — இரசதம் எனக் குறுக்கல் விகாரம் பெற்று நின்றது ஏகாரந் தேற்றப பொருட்டு சாத்துவிகத்தில் சாத்துவிகம் இருமால், சாத்துவிகத்தில இராசதம் பிரமன், சாந்துவிகத்தில் தாமதம் உருத்திரன் எனக் கொள்க (உ௨)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

ஆதியி லுதித்த வாற்று லாதியம பரமன மிக்க
மூதுணா வுடைமை தன்னுன முதுக்குறை வினனெஞ் ஞானறுஞ்
சாதலும பிறப்புந் தோயாத தனமையா லயனமற ருாக்கு
மேதகு விபுவா மாற்றால விணடுவென றுரைபபா மாதோ.

(இ-ள்) ஆதியில உதித்த ஆற்றல=(மகேசுரர்) உலகிற்கு முதனமையாகத் தோன்றிய காரணத்தினுல், அம ஆதி பரமன=அழகிய ஆதிபரமனெனப பெயர்பெறுவா, மிக்க மூது உணர்வு உடைமை தனனுல-மேலாய பேரறி வுடையரா யிருத்தலினுல, முதுக்குறை வினன — சருவஞ்ஞராம், எஞ்ஞானறும் சாதலும் பிறப்பும் தோயாத தனமையால=எக்காலத்தும பிறப்பு இறப்புகளிற பொருந்தாத காரணத்தினுல, அயன் — அயன எனப்படுவா, யார்க்கும மேதகு விபு ஆம ஆற்றல=எவ்வெவர்களுக்கும் மேற்பட்ட தகுதியாகிய வியாபக முடைமையால,விணடு என்று உரைப்பார்=விண்டு என்றும மேலோர் கூறுவர்

மகேசுரர், ஆதிபரமன், முதுக்குறைவினன் (சருவஞ்ஞன) அயன, விபு எனப பெயர் பெறுவா எனக அயன்-அ=இன்மை, ஜம=பிறத்தல,பிறந்தலில்லாதவன என்றலால இறப்பிலலாதவன் எனபதும பெறறும என்னை?"பிறந்தன விறக்கு மிறந்தன பிறக்கும்" என்று திருவெண்காட்டடிகள் அருளியதனு னென்க. விபு என்றதற்குத் தனக்கு நிகரில்லாதிருக்கும் பிரபுத்துவமுடையவன என வுரைத்தலு மொன்று மாது ஓ-அசைகள் முது உணர்வு என்றது முதுணர்வென நீண்டுநின்றது (உ௩)

நாரத்தி லமர்ந்த வாற்று னாரண னிமையோர் தமமிற்
சீருற்ற மகத்தா மாற்றுன மகேசசுரன் சேர்ந்தோர் மாயை
வேரற்று மரித்த வாற்று னிவனவிளை யாட்ட தனறு
நீர்முற்று மண்ட மீன்று காத்தலை நீக்கும் பணபே

(இ-ள்) [illegible] கண்ணே [illegible] னிர்த்திருக்கும் காரணம் [illegible] காரணம் [illegible] [illegible] காரணமாகிய [illegible] [illegible] ஆதலால் [illegible] [illegible] காரணம் [illegible] அவைகளை [illegible] [illegible] என்பது [illegible]

[illegible] பொருள்களை [illegible] [illegible] என்றும் [illegible] கூறி [illegible] எனக் [illegible] [illegible]

இன்னணம் பகுதித் தோற்றங் கருவியிற் றியம்பல் செய்தேன்
மன்னிய புத்தி முன்னா மலர்பவை யருத்தப் பாவத்
தன்னைய துரைப்ப னென்று நாகிள வண்டு பாடுங்
கன்னியந் துளவ மாலைக் கார்முகில் வண்ணன் சொல்வான்

(இ-ள்) இன்னணம் பகுதி தோற்றம் - இவ்வண்ணம் பிரகிருதித் தோற்றத்தை, கருவி இயம்பல் செய்தேன் - தொகுத்துச் சொன்னேன், மன்னிய புத்தி முன்னா - நிலைபெற்ற புத்தி தத்துவத்தை முதலாகக் கொண்டு, மலர் அயன் வகுத்த யாவும் - செந்தாமரை மலரின்மே லிருக்கும் பிரமன் சிருட்டித்தவைகளெல்லாவற்றையும், நல் நயத்து உரைப்பன் என்று - (கேட்போர்க்கு) நல்லியல்பு முண்டாகும்படி சொல்வேன் என்று, நாகு இளவண்டு பாடும் - மிக இளமை பொருந்திய வண்டுகள் (தேனுண்டு) இசைபாடப் பெற்ற, கன்னி அம் துளவ மாலை - புதுமையாகிய அழகிய துழாய்மாலையை யணிந்த, கார்முகில் வண்ணன் சொல்வான் - கரிய மேகம்போன்ற திருமால் கூறுவாராயினர் என்க.

மற்று - அசைநிலை. உரைப்பன் எனப்படுந் தன்மையிடத்திற் படர்க்கை வந்த வழு வமைதியென்பர் தொல்காப்பியனார். ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் "கடந்தவென் னு - மங் கான் சுட்டுக் குன்றிய லுகரமோ - டென்னே னலலென வருஉ மேழுந் - தன்மைச் சொல்லே" எனத் தனித் தன்மைவினைமுற்றுக்கு அன் விகுதி கூறுமை யானும், பிற்காலத்துள்ளார் "குடுதுறு வென்னும் குன்றிய லுகரமோ - டல்ல ஏன்னே னொடு மீற்ற - விகுதியை முக்கூற் றொருமைத் தன்மை" என அன் விகுதி கூறினமையானும், ஆசிரியன் "புதியன புகுதலும் - வழுவல கால வகையி னானே" என்றபடி கூறினன் என்க. நாகிள வண்டு என்டன், துறக்க மீமிசை என்றாற் போல ஒருபொருள் குறித்த இருசொற்களாம் "நாகிள வரிவண் டினெடு நறவுகொட் புளிக்கும் கைதாய்" என்றார் நைடதத்தும்.

பிரகிருதித் தோற்றமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—கஎ௫

ஐந்தாவது
பிரமாயு ளுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிரமசிருட்டி கூற வந்த கூர்ம மூர்த்தியானவர் அப்பிரமனது வயசி னளவைக் கூறிய பாகமாம் என்னை? அப்பட்ட பிரமனாற் சிருட்டிக்கப் படுகின்ற தேவர் முதற் றாவர மீறாயுள்ள எழுவகைப்பட்ட உயிர் வர்க்கங்களுக்கும் விதிக்கப்பட்ட ஆயுட்களினின்றும் அவர்க்கு மேலாக விருத்தல் வேண்டு மாகலின் அதனை முற்கூறினார் என்க.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தாதளாவி மணிவண்டு விளையாடுந் தாமரைமென் றவிசின் மேலோற்
கோதுறுகா லங்கணிப்பி னளப்பிலநாள் கழிந்திடினு முரைக்கலாகா
தாதலினா லிங்கதனை மிகச்சுருக்கி யுரைப்பனவற் கமைந்த கால
முதறிவி னோரெவரு மோரிரண்டு பரார்த்தமென மொழிவ ரன்றே.

(இ-ள்) மணி வண்டு = அழகிய வண்டுகளானவை, தாது அளவி விளையாடுந் தாமரைமென் றவிசின் மேலோன் — மகரந்தத்திற் றோய்ந்து விளையாடுகின்ற தாமரை மலராகிய மெல்லிய ஆசனத்தினைக் கொண்டிருக்கின்ற (உயிர்களுக்குள்) மேலோனாகிய பிரமனுக்கு, கோது உறு காலம் கணிப்பின் = வயசாகச் சொல்லப்பட்ட காலத்தைக் கணிக்குமிடத்து, அளப்பு இல நாள் கழிந்திடினும் உரைக்கல் ஆகாது — எண்ணில்லாத தினங்கள் சென்றாலுஞ் சொல்லுதல் இயலாது, ஆதலினால் — அக்காரணத்தினால், இங்கு அதனை மிகச் சுருக்கி உரைப்பன் — ஈண்டு அதனை மிகவுஞ் சுருக்கிச் சொல்லுவேன், அவற்கு அமைந்த காலம் — அப்பிரமனுக்கு ஆயுளாகச் சொல்லப்பட்ட காலமாவது, முது அறிவினோர் எவரும் — பேரறிவினை யுடையார் யாவரும், ஓர் இரண்டு பரார்த்தம் என மொழிவர் — இரண்டு பரார்த்தம் என்று சொல்வார்கள், என்க.

பிரமனது ஆயுளைக் கணித்துச் சொல்லப் புகின் முடியாது ஆகலால், அதனை மிக வுஞ் சுருக்கி யுரைப்பேன் என்று கூர்மமூர்த்தி கூறினார் என்க. பிரமனது ஆயுளறிதற்கு முன்னர் அவனாற் சிருட்டிக்கப் படுகின்ற தேவர் முதற் றாவர மீறாயுள்ள உயிர்வர்க்கங் களின் ஆயுட்களைப் பற்றிக் கூறப் போமாகலின், ஈண்டுத் தேவர் ஆயுள் தெரிவிக்கப் பட்டமையால் அஃதினை விடுத்து, மொழியப்படாது விட்ட மற்றவற்றின் ஆயுட்களை மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியாததனையு முட்டின்று முடித்தல் என்னும் உத்தியால் தொகுத்து, ஆகம, சிருதி முதலிய நூல்களிற் கூறியாங்குக் கூறுவாம் அவையாவன —

சராயுசத் தோற்றங்களுக்கு வயது நூறும் அண்டசத்திற் பிறப்பவற்றிற்கு முப்பது உற்பிசத்திற்கு ஐந்து பாதம் சுவேதசத் தோற்றங்களுக்கு ஒரு மாதம் மனிதர்க்கு நூறு சிங்கம், யாளி, யானை, காட்டுப்பன்றி, காட்டுப்பசு இவைகட்கும் நூறு வருடம் குரங்குகளுக்குங் கரடிகளுக்கும் முந்நூறு வருடம் புலிகளுக்கு அறுபத்து நான்கு வருடம் நாய்களுக்கு முப்பது வருடம் ஒட்டகங்களுக்கு எழுபத்திரண்டு வருடம் பசு, நாட்டுப்பன்றி, நரி, பூனைகளுக்கு முப்பது வருடம் மான்களுக்கு இருபது வருடம் எருமைகளுக்கு நாற்பது வருடம் குதிரைகளுக்கு முப்பத்திரண்டு வருடம் ஆடுகளுக்குப் பதினெட்டு சவரி மிருகங்களுக்கு இருபத்து நான்கு வருடம் கழுதைகளுக்கு இருபத்தைந்து வருடம் முயல்களுக்குப் பன்னிரண்டு வருடம். சருடப் பறவைக்கு முப்பத்

இரண்டு வருடம் [illegible] பதினெட்டு வருடம் குதிரைகளுக்கு [illegible] வருடம் ஆனைகளுக்கு நூறு வருடம் காக்கைக்கு [illegible] வருடம் கோட்டான்களுக்கு முப்பது வருடம் [illegible] அலகு [illegible] களுக்கும் பன்னிரண்டு வருடம் கிளிகளுக்கு [illegible] வருடம் கவுதாரிகளுக்கு [illegible] களுக்கும் [illegible] வருடம் [illegible] வருடம் [illegible] செம்மறி [illegible] வருடம் கோழிகளுக்கும் பன்னிரண்டு வருடம் [illegible] வருடம் கொக்குகளுக்கு பட்டு வருடம் குருவிகளுக்கு [illegible] பிப்பிலி முதலிய பெரிய மீன்களுக்கு [illegible] முதலியவற்றுக்கு [illegible] சிகைகளுக்கு [illegible] வனவாவிப [illegible] முறு [illegible] மூன்று [illegible] ஆயு [illegible] வருடம் [illegible] களுக்கு [illegible] - [illegible] வேங்கை-ஆலி [illegible] இப்படிகளுக்கு [illegible] இருபது வருடம் ஆச - ஆ[illegible]-ஆல - புளி-புன்னை - [illegible] கருங்காலி-கடு-நாவல் [illegible] வாகை-[illegible] - [illegible] இவைகட்கு நூறு வருடம் [illegible] பருத்து-நெல்லி - கட[illegible] - ஆசோகு - மருது- [illegible] இவைகட்கு ஐம்பது வருடம் வில்வம் - புன்கு - பலா - கோங்கு [illegible] கமுகு [illegible] இவைகளுக்கு எழுபது வருடம் [illegible] என்பவற்றிற்கு நாற்பது வருடம் [illegible] - கொய்யா - [illegible] என்பவற்றிற்கு இருபது வருடம் பனிரீமரம் - கொன்றை முருங்கை - [illegible] என்பவற்றிற்கு முப்பது வருடம் [illegible]-சண்பகம்-வெட்சி [illegible] இவற்றிற்கு இருபத்தைந்து வருடம் வாழைகளுக்கு மூன்று வருடம் கரும்புகளுக்கு ஒருவருடம் துளசி முதலிய செடிகளுக்கு ஏழு வருடம் முல்லை முதலிய கொடிகளுக்கு ஐந்து வருடம் அறுகு முதலிய புற்களுக்கு மூன்று வருடம் நெற்பயிர் முதலிய பூண்டுகளுக்கு ஒருவருடம் இங்ஙனம் நூல்களிலே பேசப்பட்டன வாயினும் காலத்தாலும், இடத்தாலும், மிகுதியுமிகுதியும் வேறுபடு மெனக. (க)

உரைத்தவிரு பரார்த்தமுமே மலரயனுக காயுள்ள வரைசெயுங் காலம்
விரைகமலத் தவனமானத் தாங்கவையும் விளம்பியயாண் டொருநூ றெனப்
வரைத்தபர மிகுதிதனி லொருபாதி பரார்த்தமென வகுப்ப ரீண்டு
நிரைத்துவரு காலங்கள் பிறழாமலுரைப்பமென நிகழ்த்த லுற்றான்.

(இ-ள்) மலர் அயனுக்கு=தாமரை மலர் மேலிருக்கும் பிரமனுக்கு, உரைக்கும் ஆயுள் அளவு காலம்=வரையறுக்கப்பட்ட ஆயுளாக அளவுசெய்யுங் காலமாவது,உரைத்த இரு பரார்த்தமுமே=முற்கூறிய இரண்டு பரார்த்த காலமேயாம், அவையும் = அவ்விரு பரார்த்தமும்,விரை கமலத்து அவன் மானத்து=வாசனை பொருந்திய தாமரைமலராசன னாகிய அப்பிரமானது அளவையின்படி, விளம்பிய ஆண்டு ஒரு நூறு என்ப = கணிக்கப்பட்ட வருடம் நூறென்று கூறுவர், வரைத்த பரம மிகுதி தனனில் = அளவு செய்யப்பட்ட பரம என்னும் பெருங்காலத்தில்,ஒரு பாதி பரார்த்தம் என வகுப்பர்=ஒருபங்கினைப் பரார்த்த மென்று உரைப்பார்கள், ஈண்டு = இப்பொழுது, நிரைத்து வரும் காலங்கள் பிறழாமல் உரைப்பன் என—வரிசையாகி நிகழும் அக்காலப் பிரிவுகளை முறை தவறாமற் சொல்வே னென்று, நிகழ்த்தல் உற்றான்=சொல்லத் தொடங்கினான்

பரார்த்தம்—பர ஆர்த்தம் எனப் பிரிக்க. பரம்=பிரமனது ஆயுள் முடிவுகாலத்தின்பெயர். ஆர்த்தம்=பாதி. பாதியாயுள்ள காலம் பரார்த்தம். இரண்டு பரார்த்த காலஞ் சேர்ந்தால் அவருயுள் முடிவாகும். ஒரு பரார்த்த காலமாவது ஐம்பது வயசு. (௨)

ஈரிரண்டான்முறையிமைத்தலொருகாட் டைகாட்டைமுப்பானியைந்துசேர்த
லோர்கலையக்கலைமுப்பா னென்றியம்புவரோர் முகூர்த்தமுகூர்த்த முப்பான
சேர்தன்மா னுடர்க்கொருநா ளந்நாண்முப் பானுறுதல் சிறந்த பக்க
மாமவ்வொ டிரண்டுபக்க மியைந்ததொரு திங்களென வறைவர் மாதோ.

(இ-ள்) ஈரிரண்டான முறை இமைத்தல் = பதினெட்டு மாத்திரைகளினிடைக்குரிய காலம், ஒரு காட்டை—ஒரு காட்டையாகும், காட்டை முப்பானை இணைந்து சேர்தல்=ஆக காட்டை முப்பது முறையாகப் பொருந்துங் காலமே, ஓர் கலை=ஒரு கலையெனப்படும், அக்கலை முப்பானை புனைதியம்புவர்=அந்தக் கலை முப்பது கொண்டது, ஓர் முகூர்த்தம் — ஒரு முகூர்த்த காலமாம், உயர் முகூர்த்தம் முப்பானை சேர்தல்= உயர்ந்த முகூர்த்தம் முப்பது சேர்ந்தால், மானுடர்க்கு ஒருநாள் = மனுடர்களுக்கு ஒரு தினமாகும், அந்நாள் முப்பது உறுதல்=அந்த நாள் பதினைந்துங் கூடினால், சிறந்த பக்கம்=சிறப்பினையுடைய ஒரு பக்ஷமாகும், ஆயவ்வொடு இரண்டு பக்கம் இயைந்தது = மகிழ்வோடு அப்பக்கமிரண்டு சேர்ந்த காலம், ஒரு திங்கள் என அறைவர்=ஒரு மாதம் என்று (மேலோர்கள்) கூறுவார்கள்.

மனிதர் இயல்பாக இமைத்தலை யொரு மாத்திரை யெனக் கூறுவர். மாத்திரை, இமைப்பொழுது, நிமிஷம் என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள். "உதிர்த்தி நிமிட மோர் பதினைந்து காட்டையெனத் துரைசெய்திட்டடுமால்" என வாயுபுராணத்திற் கூறியது போல, சில நூல்களில் பதினைந்து நிமிடஞ் சேர்ந்த காலத்தை ஒரு காட்டை யெனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. முகூர்த்தம் என்பதனை முகூர்த்தம் எனக் குறிக்கலாம். முகூர்த்தமாவது இரண்டு நாழிகை கொண்ட காலம். அது பகல் பதினைந்தாகவும், இராப் பதினைந்தாகவும் வகுக்கப்பட்டுள்ளது. அவையாவன—ரௌத்திரம் - சார்ப்பம் - மைத்திரம் - பைத்திரம் - வாசவம் - ஆப்பியம் - வைசுவம் - பிராமம் - பிராசேசம் - ஐந்திரம் - ஐந்திராக்கினம் - நைருதம் - வாருணம் - ஆரியமம் - பகி யென்பனவாம். இப்பதினைந்து முகூர்த்தங்கள் பிராதக்காலம், சங்கவகாலம், மத்தியானம், அபராணம், சாயாணம் என ஐந்து காலங்களாகப் பிரிக்கப்படும். (௩)

திங்களோ ராறுகொண்ட தயனமுத் தராயனமுஞ் சிறப்பி னோடு
தங்குதக்கி ணாயனமு மெனவிரண்டா மிவையிரண்டுஞ் சேரவோராண்
டிங்குரைத்த வுத்தராயனம்பகலா மிருவிசும்பி னுறையுந் தேவர்
கங்குறக்கி ணாயனமா மிவைகூட்ட நாளொன்றாய்க் கணிப்பர் மாதோ.

(இ-ள்) திங்கள் ஓர் ஆறு கொண்டது அயனம்=மாதம் ஆறுகொண்டது ஒரு அயனம், சிறப்பினோடு தங்கு உத்தராயனமும் = (அவ்வயனம்) சிறப்புடனே யிருக்கின்ற உத்தராயனமெனவும், தக்கிணாயனம் எனவும் இரண்டாம் = தக்ஷிணாயனம் எனவு மிருவகைப்படும், அவை இரண்டும் சேரவோர் ஆண்டு=அவையிரண்டுஞ் சேர்ந்தால் ஒரு வருடமாகும், இருவிசும்பு உறையும் தேவர்=பெரிய விண்ணுலகத்தி லிருக்கின்ற தேவர்களுக்கு, இங்கு உரைத்த உத்தராயனம் பகல் ஆம் = இவ்விடத்துக் கூறப்பட்ட வுத்தராயனம் பகலாகும், தக்கிணாயனம் கங்குல் ஆம்= தக்ஷிணாயனம் இரவாகும், இவை கூட்ட ஒன்று நாள் ஆய் கணிப்பர்=இந்த இரண்டயனமுஞ் சேர்ந்தால் (அத்தேவர்க்கு) ஒரு நாளாக அளவு படுத்துவார்கள்.

மாசமா சாந்திரமாசம், சௌரமாசம் என இருவகைப் படுதலின், ஈண்டுக் கூறியது சாந்திரமாச மென்பர். ...லை "திங்கள்" எனக் கூறப்பட்டது. அயனம் = இடமும் உத்தராயணம் = ... ஒருமூன்று ... ...செல்லுங் காலம் தக்ஷிணாயனம் = ...ரு வீதியாகச் செல்லுங் காலம் ... கர்மம் பருவமும்மேடம் இடபம் மிதுன மென்னு ... ...வண்ணம் — கர்க்கடகம் ... ...நாள் ... இருதுக்களான ... ... வசந்த... ... ...வென்று கூறப்பட்ட ... ...கூ... ... ...ற்றுயனம் ... ...வென்று, தக்ஷிணாயன மாசக்... ... ... வாயுவின் வழியாகச் செல்லும் ... ...ணிய முள்ளார் பிரமாவின் திவ்யவே வருஷம் ... ... எனும் உபசாரத்... ... ...ருக்கு ஆதித்... ... ... இருக்கு ... ... செய்வோர் ... ... "... ... ..." என்னும் விசேடண மொழிகளா லுணர்த்தப்பட்டிருக்கு கொண்டுரைத்தார் ...-... ...ச் சொல் எனவும் ... (௪)

இன்னதா மொருபூற நாற றாபதுற றிவரியாமான ...
பன்னீரா யிரமாண்ணாதல சதுர்யுக மாகியுதய ...
னையோரா யிரமாயாம படுத்தயுக மொருபூறவை யிரமாமா ...
மன்றாதுவா பரமிரண்டா யிரம வருடம கலியாண்டா யிரமா மென்றே

(இ-ள்) இன்னதா மொரு ... ... காலங்கள் ... ... = ஒரு தேவ வருடம் என்று ... ... பன்னீராயிரம் ... சதுர்யுகம் என்று — இந்த தேவ வருடம் பன்னீராயிரங் கொண்டது ஒரு சதுர்யுகமெனவும், ஆதியுகம் ... அளவை ... இன் = முதலாவது யுகமாகிய கிருதயுக ... கால அளவைக் கணிக்கு மிடத்து, அன்ன நால் ஆயிரம் யாண்டு என்று = அவ்வாறு நாலாயிரந் தேவ வருடம் எனவும், அடுத்த யுகம் இரண்டாவது திரேதாயுகம் ... ... ஆயிரம் யாண்டு ... ... மூவாயிரந் தேவ வருடமெனவும், மன்று துவாபரயும் இரண்டாயிரம் வருடம் என்று = மூன்றாவதாயுள்ள துவாபர யுகத்திற்கு இரண்டாயிரந் தேவ வருடங்களாகுமெனவும், கலி ஆயிரம் ஆண்டு ஆம் என்று என்பர் = கலியுகத்திற்கு ஆயிரந் தேவ வருடங்களாகுமென்றுங் கூறுவர் (மேலோர்)

என்று என்னும் எண்ணிடைச் சொல் இவ்வியம் என்பர் என்றதனோடு கூட்டப்பட்டது இவ்விடம்=தேவ சம்பரத்ம சதுர்யுகமென்பது மகாயுகமெனவும் பெயர் பெறும் இங்ஙனம் தேவ வருடங்களால் அளவை செய்யப்பட்ட யுகங்களுக்கு மானுட வருடத்தைச் சொல்லுங்கால், கிருத யுகத்திற்குப் பதினேழு லக்ஷத்து இருபத்தெண்ணாயிரம் வருடமும், திரேத யுகத்திற்குப் பன்னிரண்டு லக்ஷத்துத் தொண்ணூற்றாறாயிரம் ஆண்டும், துவாபரயுகத்திற்கு எட்டிலக்கத்து இருபத்தினாயிரம் யாண்டும், கலியுகத்திற்கு நாலிலக்கத்து முப்பத்திரண்டாயிரம் வருடமுமாம் இந்த நான்கு யுகங் கொண்ட காலமே ஒரு சதுர்யுகம் (௫)

ஆதியுகந் தனிற்சந்தி நானூறு ... யாசந்தி யஞ்ச நானூ
றோதுதிரே தாயுகத்துச் சந்திமுந்நூ றயாசந்தி யருஞ்ச முந்நூ
றேதிருவா பரசந்தி யிருநூறே ரிருநூறு சந்தி யஞ்ச
மாதாகலி யுகசந்தி நூறுசந்தி யஞ்சநூ றெனப மாதோ

(இ-ள்) ஆதி யுகந் தனில் சந்தி நானூறு ஆண்டு = முதலாவதாய கிருத யுகத்தினது சந்தி நானூறு தேவ வருடமாம், சந்தி அஞ்சம் நானூறு = சந்தியம்சமும் நானூறு வருடமேயாம், ஓது திரேதா யுகத்து சந்தி முந்நூறு = (இரண்டாவதாகச்) சொல்லப்பட்ட திரேதா யுகத்தினது சந்தி முந்நூறு தேவ வருடமேயாம், சந்தி அஞ்சம் முந்நூறு = சந்தியம்சமும் முந்நூறேயாம், ஏதம் இல் துவாபர சந்தி இருநூறு = குற்றமில்லாத துவாபர யுகத்தினது சந்தி இருநூறு வருடமாம், சந்தி அஞ்சம் ஓர் இருநூறு = சந்தியம்சமும் இருநூறேயாகும், மாதர் கலியுக சந்தி நூறு = விரும்பப்படுகின்ற கலியுகத்தினது சந்தி நூறு வருடமாம், சந்தி அஞ்சம் நூறு என்ப = சந்தியம்சமும் நூறேயாமென்று (மேலோர்) கூறுவர். ஏதம்—கடைக்குறை. மாது ஓ அசைகள்.

சந்தி அம்சம் என்பது சந்தியம்சம் எனத் திரிந்தது. சந்தியாவது யுகத்துக்கு முற்பட்ட காலம்; சந்தியம்சமாவது யுகத்துக்குப் பிற்பட்ட காலம். யுகத்தின் கூறு சந்தியும், சந்தியின் கூறு சந்தியம்சமும் எனக் கொள்க. ஆகவே தேவவருடப்படி கிருதயுகத்திற்கு நாலாயிரத்து எண்ணூறு, திரேதாயுகத்திற்கு மூவாயிரத்து அறுநூறு, துவாபர யுகத்திற்கு ஈராயிரத்து நானூறு, கலியுகத்திற்கு ஆயிரத்து இருநூறு. கலியுகமானது பாவயுகமென்பட்டுத் தருமதேவதையும் ஒற்றைப் பாதமுற்றி உலாவப் பெறுவதாயினும், கூர்மாவதாரமெடுத்த காலத்து முனிவர் யாவரும் கண்ணனையடுத்து ஐயனே! கலியுகம் ஏற்படுத்துமாயின் யாமென் செய்வேமென்று முறையிட, அவர் அம்முனிவர் யாவர்க்கும் இக்கலியுகத்தைப் பற்றிய சிறப்பினைக் கூறினர்; ஆகலினன்றே “மாதர் கலி” எனக் கூறப்பட்டது அஃதேல்,

(புராணம்) கண்ணன் வைகுந்த மடைந்த அத்தியாயம்

“போகெழு முகமுகடேறிய பலபக றைசெய்த நாளும் - சாவரு மூர்த்தி யெய்தார் கலியுகம் பிறந்த ருபுகோன் பேராகனை நவருஞ்செய நாளு முதலியி லுறுவ ரென்குற-பாரினில் யுகங்கள் யாவும் கலியுகமே பகாவ நம்பர —திகளங் கண்ணெனி புந்தோள் சேவடிக் கமல முண்டு-கொங்கவிழ் மலரு முண்டு குளிர்தருப் புனலு முண்டு - நமருமந் தெழுத்து முண்டு தளவெண்ணீறு முண்டு - வெங்கலிக் குடைவ தென்னீர் வெளிறற்றி யுடையார் போல —அனைவரும் லந்தை யாதி மலங்களின்னல் செய்யு மனதேற - காணவா வினைடு புகக கலியுகம் புரிவதென்னோ- நாண நா கமல நந்தேவை யென்னை முன வயிறு வாயத்துத-தானு வா யுலக மீன்றோன் முளிலன் புளந்தன யென்றே என்றுஞ் செய்யுட்களா லறிக. (க)

ஆகவுயர் திவ்வியயாண்டாறிரண்டா யிரஞ்சதுர யுகமதாகும்
பாகுபடு சதுரயுக மெழுபானொன் றிறந்தனமன் வந்தரமாம் பண்பிற்
சேகின்மனுப் பதினாலவ ரிறந்திடுகா லத்தளவை திருமா லுந்திப்
போகுயர்தா மரைப்பொகுட்டுப் புத்தேளின் பகலெனப் புகல்வர் மாதோ

(இ-ள்) ஆக உயர் திவ்விய யாண்டு ஆறு இரண்டாயிரம் = இவ்வாறாகக் கூட்டின தேவ வருடம் பன்னீராயிரங் கொண்டது, சதுர யுகமது ஆகும் = ஒரு சதுர யுகமாகும், பாகுபடு சதுர யுகம் எழுபான் ஒன்று இறந்தனம் — நான்கு யுகமாகப் பகுக்கப்படுகின்ற இந்தச் சதுரயுகம் எழுபத்தொன்று முடிந்தால், மன் அந்தரம் ஆம் = ஒரு மனுவந்தரமாகும், சேகு இல் பண்பு மனு பதினாலவர் இறந்திடு காலத்து அளவை = பகைக் குணமில்லாத பதினான்கு மனுவந்தரமும் முடிந்தொழிந்த காலத்தின் அளவையை, திருமால் உந்தி உயர் போகு தாமரை பொகுட்டு = விட்டுணு மூர்த்தியினது நாபியாகிய உயர்ந்து வளர்ந்த தாமரைப்பூம் பொகுட்டினகணுள்ள, புத்தேளின் பகல் என்ன புகல்வர் = பிரமனது ஒரு பகற்பொழுதென்று சொல்வர் (பெரியோர்)

மநுவரசர்களது ஆயுட்காலமும் இந்திரர்களது ஆயுட்காலமும் ஒன்றேயாம். ஒருமநுவந்தரமாவது தேவமானத்திலே எட்டிலக்கத்து ஐம்பத்தீராயிரமாகிய மானுடமுப்பத்து கோடியே அறுபத்தேழிலக்கத்து இருபதினாயிரமாம். பிரமாவின் ஒருபகலிலே பதினான்கு மநுக்களும், பதினான்கு இந்திரர்களும் அதிகாரம்பண்ணி இறப்பார்கள். பதினான்கு மநுக்களின் பெயர்களாவன —சுவாயம்பு, சுவாரோசிஷன், உத்தமன், தாமசன், இரைவதன், சாக்ஷுஷன், வைவச்சுதன், சூரியசாவர்ணி, தக்கசாவர்ணி, பிரமசாவர்ணி, தருமசாவர்ணி, உருத்திரசாவர்ணி, இரௌச்சியன், பௌதியன் என்பனவாம். பதினான்கு இந்திரர் பெயர்களாவன — ஆரி, விபச்சித்து, சுசாந்தி, சிவி, விபு, மனோசவன், புரந்தரன், மாவலி, அற்புதன், சாந்தி, விருடன், இருததாமன், தேவாதி, சுசி யென்பனவாம். விபுவை, வசு இரயி யென்றும், புரந்தரனை ஏசனவி யென்றும் பாடமுண்டு (ஏ)

பகலளவெத் துணைக்கால மத்துணைய கங்குலுக்கும் பகர்ந்த காலம்
புகல்பிரமன் பகற்போதைக் கற்பமென்ப புகல்வரொரு கற்பந் தன்னை
வகைத்தகா லத்தளவே கற்பமெவற் றினுக்குமொரு மநுவின் காலம்
நிகழ்வதெவ் வளவவ்வளவே பதினான்கு மநுவினுக்கு நிகழ்த்தும் காலம்

(இ-ள்) கங்குலுக்கும் = இராப்பொழுதிற்கும், பகர்ந்த காலம் = சொல்லப்பட்ட காலங்கள் (எவ்வளவெனில்) பகலளவு எத்துணை காலம் = பகற்காலத்திற்கு எவ்வளவு காலஞ் சொல்லப்பட்டதோ, அத்துணைய = அவ்வளவு காலமேயாம், புகல் பிரமன் பகல் போதை = முற்கூறப்பட்ட பிரமனது பகற்காலத்தை, கற்பம் என்ப புகல்வர் = ஒரு கற்பம் என்று சொல்வார்கள், ஒரு கற்பந் தன்னை வகைத்த காலத்து அளவே = ஒரு கற்பத்தை வகைப்படுத்திக் கூறிய காலத்தின் அளவே, கற்பம் எவற்றினுக்கும் = எல்லாக் கற்பங்களுக்கும், ஒரு மநுவின் காலம் நிகழ்வது எவ்வளவு = ஒரு மநுவரசனின் காலஞ் செல்வது எவ்வளவோ, அவ்வளவே பதினான்கு மநுவினுக்கும் = அவ்வளவு காலமே பதினான்கு மநுவந்தரங்களுக்கும், நிகழ்ந்த காலம் = சொல்லப்படுகின்ற காலமாகும்

பிரமனது பகற்பொழுதுக்கு எவ்வளவு காலம் வரையறுத்துக் கூறப்பட்டதோ அவ்வளவே இரவுக்குமாம். ஒரு கற்பத்துக்கு எவ்வளவோ அவ்வளவே மற்றைய கற்பங்களுக்கும், ஒரு மநுவந்தரத்திற்கு எவ்வளவோ அவ்வளவே மற்றைய மநுவந்தரங்களுக்குமாம். பிரமதேவரது பகல் முடிவிலே நைமித்திகப் பிரளயம் உண்டாகும். அந்நாளில் இருபத்தெட்டுக் கோடி தேவர்கள் இறப்பார்கள். மநுக்களும் இந்திரர்களும் அதிகாரங்களொழிந்து மகலோகஞ் சேர்ந்து அங்குள்ளாரோடுங் கூடிச் சனலோகஞ் சேர்ந்து வாழ்வார்கள் என்று இலிங்கபுராணங் கூறுகின்றது (அ)

கற்பமுந் நூற்றறுபதுசெல் காலமறைக் கடவுளுக்கோர் வருடமாகுஞ்
சொற்றவாண் டொருநூறு கழிதல்பரம் பரமவற்குத் தொகுத்த வாயுள்
மற்றிவர் ரொருநூறு வருடமுநான் மறையோற்குச் சென்ற காலை
யுற்றசரா சரமனைத்தும் பிரகிருதி யதனிடைப்போ யொடுங்கு மன்றே.

(இ-ள்) முந்நூற்றறுபது கற்பம் செல் காலம் = முந்நூற்றறுபது கற்பஞ் சென்ற காலமே, மறை கடவுளுக்கு ஓர் வருடம் ஆகும் = பிரமனுக்கு ஒரு வருடமாகும், சொற்ற ஆண்டு ஒரு நூறு கழிதல் பரம் = அங்ஙனஞ் சொல்லப்பட்ட வருடம் நூறு சென்றால் பரம் என்னுங் காலமாம், பரம் அவற்குத் தொகுத்த ஆயுள் = அந்தப் பரம் என்னுங் காலமே பிரமனுக்குத் தொகுத்துச் சொல்லப்பட்ட ஆயுளாகும், நான்மறையோற்கு இ

ஆறு ஒரு நூறுவருடமும் சென்ற காலை = பிரமனுக்கு இவ்வண்ணமே நூறு வருடமும் கழிந்த பொழுது, ஊற்ற சர அசரம் அனைத்தும் = தோன்றிய தாவர சங்கமப் பொருள்களை யாவும், பிரகிருதி அதனை இடை போய் ஒடுங்கும் = பிரகிருதி மாயையினிடத்துச் சென்று இலயிக்கும்.

இரண்டாயிரஞ் சதுர்யுகங் கொண்ட காலத்தையே பிரமற்குப் பகல் எனவும், கற்பம் எனவும் போற்றப்பெறும். முந்நூற்றறுபது பகல் கழிந்தால் பிரமற்கு ஒருவருடமாம். இங்ஙனமன்றி, ஆயிரங் கற்பம் கழிந்தால் ஒருவருடம்; அந்த வருடம் எண்ணூறாயிரஞ் சென்றால் ஒரு யுகம்; அந்த யுகம் ஆயிரஞ் சென்றால் ஒரு சவனமாகும்; அச்சவனம் ஒன்பதினாயிரம் கழிந்தால் ஒரு பிரமாவுக்கு ஆயுள் என்று கூறப்பட்டது. ஆதலின் "அதுநா ளேழா யிரங்கட் டதாலவர்க்கோ ரனசங்கோரா வருடமா - மதியோ ரெண்ணூ றாயிரமானேடோர் யுகமா மப்பெரு யுகமா - மதுவா யிரமே லாமோர் சவனமாமத்தொகை பதினாயிரங் கழிந்தா - லெழுமோர் பிரம னாயுளிங் கதுவே மடியும்" என்ற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளானறிக. சராசரப் பொருள்கள் = அசரம் = சலனமில்லாத பொருள்கள்; இவை முறையே இயங்கியற் பொருள், நிலையியற் பொருள், சங்கமம், தாவரம் எனவும் படும். இதனால் தோன்றிய யாவும் இலயிக்கும் முறை கூறப்பட்டது. (௯)

ஆதலினப் பிரளயந் தன்னைப் பிராகிருதப் பிரளயமென் றறைவ ரந்தப்
போதுறை புந் தேனமுதலா மெட்டெட்டுப் பிறந்துவீழ்ந் தழுவலர் போற்று
மேதகு காலத்துருவாய காலவரை கடந்துவெறு வெளியாமெய் யாறுத்
சாதலிறப் பில்லாத் தனிப்பிரம மகேசரனென் றுரைப்பர் தக்கோர்.

(இ-ள்) ஆதலின் = அக்காரணத்தினால், அப்பிரளயந்தனைப் பிராகிருதப் பிரளயம் என்று அறைவர் = அப்பிரளயத்தைப் பிராகிருதப் பிரளயம் என்று சொல்வார்கள், அப்போது உறை புந்தேன் முதலாம் அழுகிய குளிர்ந்த (நாட்டை) பூவினைக் கொண்டிருக்கும் பிரமன் முதலிய, எட்டும் இறந்து பிறந்து உழல்வோர் = எட்டுக் கடவுளரும் செத்துப் பிறந்து உழல்வார்கள், போற்றும் மேதகு காலத்து உருவாய் = புகழப் பெருகுங் கால சொரூபமாகியும், காலம் வரை கடந்து வெறு வெளியாய் = அக்கால எல்லையினையுங் கடந்து பரவெளியுமாகி, என்றும் சாதல் பிறப்பு இல்லாத தனிப்பிரமம் = எக்காலத்தும் சாதலும் பிறத்தலும் இல்லாத ஒப்பற்ற பிரமப் பொருளானது, மகேசுரன் என்று தக்கோர் உரைப்பர் = மகேசுரரே யென்று அறிவுடையோர் கூறுவர்.

இந்தப் பிரமனது அட்டகாலம் (பரார்) முடிந்தால், திருமாலுக்கு ஓர் நாளாகின்றது. திருமால் புராண ஆசிரியராயினும் ஐயத்தால் எதுவும் என்று பொதுவாகக் கூறினர். கூறினுரேனும் திருமாலின் ஓர் பகலின் ஓர் பிரமன் இறப்பன். உருத்திரரின் பகலின் ஒரு மால் ஒழிவர். மகேசுரரின் பகலின் ஒரு உருத்திரர் இலயிப்பர் எனக் கொள்க. இவற்றின் விரிவுகளை யெல்லாம் மற்சபுராணம், சித்தாந்த சாராவளி யென்னும் நூல்களிற் கண்டு தெளிக. (௧௦)

படைத்தருளு மெனவுரைத்த கடவுடனக் காயுளினோர் பரார்த்தம் போகக்
கட்டபதென் னெனிலிரண்டாம் பரார்த்தத்தின் முதற்கற்ப நவின்ற கற்பத்
தெடுத்தக லேழாங்கற்பம் பாற்மகற்ப மினித்தினிணை யுமலும் கற்ப
மடுத்துலகைக் கூரெயிற்றிற் கிணைடுத்த வியாவெள்ளை வராக கற்பம்

(இ-ள்) படைத்து அருளும் என உரைத்த கடவுள் தனக்கு = (உலகங்களைச்) சிருட்டி செய்தருள்வார் என்று கூறிய பிரமனுக்கு, ஆயுளின் நடப்பது எவன் எனில் =

ஆயுட் காலமாகிய இரண்டு (பூர்த்து) அடைகின்றதாக லப்பா மென்று (தீவி) வினவிய தோடு பரார்த்தம் ஏகதேசமாக முதலாம் பரார்த்தம் கடந்து, இவ்வாறு ஓர் பரார்த்தத்தின் முதல் கற்பம் = இரண்டாம் பரார்த்தத்தின் முதலாம் கற்பம், [illegible] எண்ணிக்கைப் படுத்து எடுத்து ஆகல் ஏழாம் கற்பம் — சொல்லப்பட்ட கற்பம் [illegible] ஆகுந்தோறும் [illegible] ஏழாவது கற்பம், பாதம கற்பம் = பத்மகற்பமாம், இனி இனி [illegible] இப்போது நடக்கின்ற கற்பமாவது, உலகை அடுத்து — பூமியிருந்த [illegible], கூர் எயிற்றின் நுனியால் எடுத்துப் பூமியை வெளியே வராக கற்பம் — கூரிய கொம்பினால் இடந்து எடுத்து வந்து (நிறுத்திய) உயர்வாய சுவேத வராக கற்பமாகும்.

கற்பம் என்பது பிரமனது பகலிரவும், இதுவே ஒருநாளும், வருடமும், பரார்த்தமும் என்ற பெயராய் நின்றமையின், இங்ஙனம் முப்பதாம் காலமானது, இரண்டாம் பரார்த்தத்தின் முதலாம் வருடமொன்றும், முப்பதாம் கற்பமும் ஆவது ஆகும் அந்த வருடத்தின் முதல் நாள் என்ற பொருள் [illegible] முதலாம் கற்பமாகும் என்பதுணர்க. அந்தக் கற்பத்தைக் கடந்து நடப்பது கற்பமாகிய சுவேத வராக கற்பம் நடக்கின்றதென்க. எனவே, பிரமனுக்கு ஐம்பது வயது கடந்து இரண்டாம் பரார்த்தத்தில், முதல் ஆண்டின் முதலாம் நாளில், ஏழாவது மனுவின் காலத்தில், இருபத்தெட்டாம் சதுர்யுகத்தில் கலியுக முதற் பாதம் நடக்கின்றதென்றறிதல் வேண்டும் பாகம் - எனப்படும் பாரமம் என்றுரைத்தவாறு. (கக)

ஈங்கிதனைத் தெருளுறுமாறு விரித்துரைப்பன் கேட்டிரென விலங்கு செவ்வாய்
கோங்கமுகை கவற்றுமுலை யயிராணி வரிநெடுங்கட் குவளை பூத்த [யக]
வீங்குதடந் தோட்கடவுள் வளர்கவலை நிறைவாய்ப் பண்ணி
தாங்கிசைய நிவவியாழ் முனிகேட்ப மணிவண்ணன் சொல்லலுற்றான்.

(இ-ள்) மணிவண்ணன் = நீலரத்தினம் போன்ற நிறத்தினையுடைய திருமாலானவர், ஈங்கு = இவ்விடத்திலேயே, இதனைத் தெருளுற = இச்சுவேத வராக கற்பத்தின் தன்மையை (நீவிர்) தெளிந்துணருமாறு, யான் விரித்து உரைப்பன் = நான் விரிவுபடுத்திக் கூறுவேன், கேட்டிர் என = (அதனைக்) கேட்பீராக வென்று, இலங்கு செவ்வாய் = இலவமலரினை யொத்த செவ்விய வாயினையும், கோங்கு அம் முகை கவற்றும் முலை = கோங்கினது அழகிய அரும்பையும் வருத்துகின்ற தனங்களையும் உடைய, அயிராணி வரி நெடுங்கண் குவளை பூத்த = இந்திராணியினது செவ்வரி படர்ந்த நீண்ட கண்களாகிய குவளைப் புஷ்பங்கள் மலர்ந்த, வீங்கு தடம் தோள் கடவுள் - பெருத்து நீண்ட புயங்களாகிய (மலைகளை) யுடைய இந்திரனும், வளர் கவலை நிறைவாய்ப் பண்ணி = காற்றுப் பரிமித்த மாத்திரத்தும் நாதத்தை வெளியிடுகின்ற, பாணி தாங்கு இசைய நிவவியாழ் முனி கேட்ப = தேவபாணி யாகிய இனிய இசைகளைப் பாடுகின்ற கட்டினைக் கொண்ட மகதி யாழினை யுடைய நாரதமுனிவரும் கேட்கும்படி, சொல்லல் உற்றான் = சொல்லத் தொடங்கினார் என்க.

திருமாலானவர் இந்திரனும், நாரத முனிவரும் கேட்பச் சுவேத வராக கற்பத்தின் தன்மையைக் கூறத் தொடங்கினார் எனபதாம். கட்குவளை யென்புழிக் கேட்பத்தோளை மலையென்றும். பாணி = பாட்டு. தேவபாணி யென்றது தேவபாராவுதலையுடைத்து எனவே "ஏனை யொன்றே-தேவபாராவுதன முன்னிலைக்கண்ணே" என்றார் தொல்காப்பியனாராகலின் அது முத்தமிழ்க்கும் பொதுவாகிய பெருந்தேவபாணி, சிறுதேவபாணி யென இருவகைத்து அதனை "கூறிய வுறுப்பிற் குறைபாடின்றித்-தேறிய விரண்டு தேவபாணியும்" என்றதனாலறிக. அவை இசைத் தமிழின் வருங்கால் இசைப்பா எனவும் இசையளவுபா எனவும் இருவகைத்து அவற்றை "செந்துறை வெண்டுறை தேவபாணிய

யிரண்டுமே - வாசனை முற்றகமே வெண்மையே—கைதருவைக், தாமுறுவரி கானல் விரிமுரண் மனைமுலைமாது - தோற்று மிசையிசைப்பாரா சுடுமே '' என இசைநுணுக்க நூலாசிரியர் இயம்புவதனூஉம், ''செப்பரிய சீகந்து நிரிடைக்கீர்ச்சவரீஇ - யொன்று மிலலாச சம பாதமொடைப்பாடியுநூ, செந்துறை வெண்டுறை தேவபாணி வண்ணமெமைப-பைந்தொடியா யிவ்விசையின பா.'' எனப் பஞ்ச மரபுடைய அறிவனார் என்னு மாசிரியர் கூறினமை யானு மறிக (கஉ)

பிரமாயு ளுரைத்த வத்தியாயம்-முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம்—கஅஎ



ஆறவது
சுவேத வராக கற்பமுரைத்த வத்தியாயம்.



இஃதாவது பிரமனது இரண்டாவது பரார்த்தத்து முதலாம ஆண்டிலே நிகழும் முந்நூற்றறுபது கற்பங்களுள், இஃது எட்டாவதாய இப்போது நடக்குங் கற்பமாம் ஏழாவதாய பதுமகற்பப் பிரளயத்தால் மூடப்பட்ட பூமியைத் திருமால் சுவேத வராக மாய்ச் சென்று எடுத்து நிறுத்தியதைக் கூறும் பாகமாகலின் இப்பெயர்த்து. சுவேதம்= வெள்ளை, வராகம்=பன்றி, கற்பம்=பிரமனுடைய முடிவுள்ள நாள் கல்பம் என்னும் வடமொழி கற்ப மெனத் திரிந்து வருதலை ''பொற்பமர் செய்யவ ரொழிப்பரு கற்ப மொத்தெழுந் தாயப் - பற்பல வாகிய திரிவதும் சாற்றினர் பண்டுணர்ந்தோர் '' என்னும் பிரயோகவிவேகச் செய்யுளுரையா னுணர்க

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மீயுயருங் கரைக்குறும்பு பட வெறிந்து மூவுலகும் விழுங்கி மேலபோய்ப்
பாயசெழுந் திரைக்கரத்தா லுயிரனைத்து மெடுத்தருந்தும் பரவை நாப்ப
ணாயிரங்கை யாயிரங்கா லாயிரநீள் முடியினொடு மயன்மா லாகித்
தூயமலர்க் கண்முகிழ்த்துக் கடவுளா யிரம்பருவந் துயின்றா னன்றே

(இ-ள்) மீ உயரும் கரை குறும்பு பட எறிந்து = மேலோங்கிய கரை யென்னும் பகையானது அழியும்படி வீசி, மூ உலகும் விழுங்கி=மூன்று வகை யுலகங்களையுந் தன்னகட்டடக்கி, மேல் போய்=மேலுயர்ந்து, பாய செழு திரை கரத்தால்=பரந்த செழுமை கொண்ட திரைகளாகிய கைகளினால், உயிர் அனைத்தும் எடுத்து அருந்தும் பரவை நாப்பண்=உயிர்களெல்லாவற்றையும் எடுத்து விழுங்கிய நைமித்திகப் பிரளயசலத்தின் நடுவே, அயன் = பிரமதேவரானவர், ஆயிரம் கை- இரண்டாயிரங் கைகளையும், ஆயிரம் கால்= இரண்டாயிரங் கால்களையும், ஆயிரம் நீள் முடியினொடு=ஆயிரம் நீண்ட முடிகளோடும் (அறிதுயில் செய்கின்ற) மால் ஆகி=திருமாலினைப் போன்றவராய், தூய மலர் கண் முகிழ்த்து=சுத்தமாகிய (தமது) மலர்போன்ற கண்களை மூடிக்கொண்டு, கடவுள் ஆயிரம் பருவம் துயின்றான்=தேவமானப்படி யாயிரம் பருவம் அளவும் நித்திரை செய்தனர் என்க.

நைமித்திகப் பிரளய சலத்தின் மத்தியிலே பிரமதேவரானவர் திருமாலைப்போல ஆயிரம் பருவ காலம் வரையும் நித்திரை செய்தனர் என்பதாம். ஆயிரம் பருவம் எனக் கூறினு ராயினும், இரண்டாயிரஞ் சதுர்யுக காலம் என்று கொள்க. பரவை = பரத்தலை யுடையது, சமுத்திரம். ஆயிரங்கால் ஆயிரங்கை யெனக் கூறினும், ஆயிர நீண்முடியென றதற்கேற்ப இரண்டாயிரங் கால் கையென்றுரைத்தாம். திருமால் ஆயிர நீண் முடியன் என்பதனை ''இவனே முகநான் கினையுடைய பிரமனும் பெறுநிலவா யத்தகு-நவனே யோரா

பிரமனுலகத்துள்ளோர் போற்ற ... யாய்ம்" என்று சைவபுராணத்தி சாந்திகாலாறு மறிக "... நிற்கக் ... சாயிர ... லீலிதிக்க கர ... யிரங்கழ ... காலாலை ராயிரம் கரத்திடைச் - ... யாயிரந் தெய்யகையி - லையா யிரங்கொண்ட ... யிரங்களுக்கே " என ... பிருப (க)

துயிலானபழ மறைக்கிழவ னயனிருளே யையந் தொலைந்தபின் புலரிக் காலை பயின்றமுவுலகொருமுன்றாப பண்டபடியாக வெண்ணீத்து மாயையருமேலனைவ யியலாபடியிட பாடலந்த ... பபோதி ... வெண்ணெ யயினமலச் சேர்க்கணியா யாழியால ... செய்தான

(இ-ள்) ... மறைகிழவன் - இருக்காதி ... செய்த பழமையாகிய வேதங்களுக்குரிய பிரமதேவரானவர், அ இருள் போய தொலைந்த பின் = அந்த இராவொன்று சென்று போய்த்து, புலரிப காலை - வியப்புக் காலமுண்டாய பொழுது, பயின்ற மூ ... மூன்று உலகும் - (பிரளயத்துள்) முழுகிய மூன்று உலகங்களையும், பண்டு ... உள்ளதுபோலவே - முன்பு இருந்தபடியே ... பாதகம் ஏலவை ... பாதகம் போது, ... முன்னிருந்தபடியானது ... பனிமதியுலகு இராமன் ... மறைகிருந்தாதகாக ... வெண்ணெய் அபிபா ... களிப்பால் ... யுரை ... மலரையுந்து ... ஆயுதங் ... ஆதித்தலையாய் ... அழைப்புல செய்தான் - ... பொருந்த இயானிகுதனா.

பிரமதேவர் விழியாகாலப வைகறைக்குத் துயிலுணர்ந்து உலகங்களைப் படைப்பரென்று கனறிறாது பாதக ... போது, புதியாய் ... சலந்திருகல மறைபாதுண்டு ... போனமை ... திருமாலின் ... பாதிரிய ...

சனலோகந் தயாவுசு முனிவர்கள் யாவரும் பிரமனைத் துதித்து ஓலமிட்டெழுப்ப எழுந்திருந்தனனெனக் கொள்க. அதனை "உரவுத்தேவணீரிடை மலரோனை மாயோ னுதி யுறங்குவான் - பரவிச் சனலோகத்துறைவோர் பணிந்து பணிந்து துயிலெழுப்ப - விரை வில் துயிலவிட்டெழுந்துலகைக் கடந்து ... பலபடி - யாவச்சடையோனே நினை ... கேட்டு யாரும் ... தொன்றிருந்தனன்" என்றதனாலறிக (௨)

எண்ணிமல ரயன்பழிச்ச வுறிநட வந்தாய்ச்சியரில் லிடங்கடோறும்
வெண்ணெய்கவர்ந் தினிதருந்தி விரித்தவுர லொடுந்தவழ்ந்து மருதஞ்சாய்த்த
வண்ணலெறும் வலிகுறுந்தாட் சுவேதவரா கத்துருவ மமைந்து கீழ்போய்
மண்ணுலக முழுவதுமோர் கூன்பிறைக்கோட் டினிதேந்தி வந்தானன்றே

(இ-ள்) மலர் அயன் எண்ணி பழிச்ச = தாமரை மலராசனராகிய பிரமதேவர் தியானித்துத் துதிக்க, ஆய்ச்சியர் இல் இடங்கள் தோறும் = இடைச்சியர்களது வீட்டி னிடங்கள் தோறும், உறி நடவந்து வெண்ணெய் கவர்ந்து = உறிகளைத் தடவி நவநீதங்களைக் களவாக எடுத்து, இனிது அருந்தி - நன்றாக உண்டு (அதனால்) விசித்த உரல் ஒடு தவழ்ந்து = கட்டப்பட்ட உரலோடு தவழ்ந்து சென்று, மருதம் சாய்த்த அண்ணல் = மருத மரங்களை முரித்து விழுத்திய திருமாலானவர், எறும் வலி = மிக்க வலிமையினையும், குறு தாள் = குறிய கால்களையு முடைய, சுவேத வராகத்து உருவம் அமைந்து = வெள் ளைப் பன்றியுருவங் கொண்டு, கீழ் போய் = கீழே சென்று, மண் உலகம் முழுவதும் = பூமி முழுவதனையும், கூன் பிறை ஓர் கோடு = வளைந்த பிறைச்சந்திரன் போன்ற ஒரு கொம்பினிடத்து, இனிது ஏந்தி வந்தான் = இதமுண்டாக ஏந்திக் கொண்டு வெளிவந் தனர்.

அன்று ஏ - ஆசைகள் பிரமதேவர் விட்டுணுவைத் துதிக்க, அவர் சுவேத வராக மாய்ச்சென்று பூமியைத் தமது மருப்பொன்றி னேந்தி வந்தனர். திருமால் உரலோடு கட்டப்பட்டு மருதஞ் சாய்த்ததையும் பின்வரும் கண்ணனவதரித்த அத்தியாயத்தில் எசஅ-ம், எரு-ம் செய்யுட்களா னறிக. சில புராணங்களிற் பிரமதேவரே சுவேத வராக வுருவெடுத்துப் பூமியை நிறுத்தினர் எனக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. பேருமலையுங் காறு சிலம்பின பருக்கைக் கல்லளவா நிற்ப, அத்துணை யுயர்ந்து பருத்த வராக வுருக்கொண்டார் ஆகலின் கொம்பி னேரா நுனியிற் றுகள் போலக் கொடு வந்தனர் என்பான் "மண்ணுலக முழுவதுமோர் கூன்பிறைக்கோட்டு நுனியேந்தி வந்தான்" எனக் கூறினன். (ரு)

சுறவமெறி கடல்வலய முழுவதுமோர் நுண்டுகளிற் றுலங்கு கோட்டி
னுறைவதனைத் தனிநோக்கிச் சனலோக முதலுலகத் துறைவோர் யாருங்
கறையடிய புகர்முகத்துக் கடகளிற்றி னிடர்தவிர்த்த காயா மேனி
மறைமுதலே முதலேயென் றுளங்கனிய விழிபனிப்ப வாழ்த்தல் செய்தார்.

(இ-ள்) சுறவம் எறி கடல் வலயம் முழுவதும் = மகர மீன்களை வீசுகின்ற சமுத்திரத்தாற் சூழப்பட்ட வட்டமாகிய நிலவுலக முழுவதும், ஓர் நுண் துகளின் துலங்கு கோட்டின் உறைவதனை = ஒரு நுட்பமாகிய அணுவைப்போல விளங்காநின்ற கொம்பினிடத்து இருத்தலை, சனலோகம் முதல் உலகத்து உறைவோர் யாரும் = சனலோக முதலிய உலகங்களில் இருக்கின்றவர்கள் யாவரும், தனி நோக்கி = பராமுக மின்றிப் பார்த்து, கறை அடிய = உரல் போன்ற அடிகளையும், புகர் முகத்த = புள்ளி பொருந்திய முகத்தையும் உடைய, கடம் களிற்றின் இடர் தவிர்த்த = மதம் பொருந்திய கயேந்திரன் என்னும் யானையினது துன்பத்தை நீக்கிக் காத்த, காயா மேனி மறை முதலே முதலே = காயாம்பூவை யொத்த திருமேனியை யுடைய வேத முதல்வரே முதல்வரே, என்று - என்றுகூறி, உளம் கனிய விழி பனிப்ப = மனம் நெகிழவும் கண்கள் (ஆனந்த) பாட்பஞ் சொரியவும், வாழ்த்தல் செய்தார் = துதித்தார்கள்.

இந்நில வுலக மானது சுவேத வராகத்தின் கொம்பின் நுனியிலே ஓர் அணுப் போல இருந்ததைக் கண்டு சனலோக முதலிய லோகங்களி லுள்ளார் யாருந் துதித்தார் என்பதாம்.

பிரளயமானது பூலோகம், கணலோகம், குய்யகலோகம், வாயுலோகம், மேக மண்டலம், சூரியன்-சந்திரன்-நட்சத்திரம்-புதன் - வெள்ளி-செவ்வாய் - வியாழம் - சனி யென்னு மிவர்களின் லோகங்களையும், புவர்லோக சுவர்லோகங்களையுங் கடந்து மேனிற்றலின் "சனலோக முதலுலகத் துறைவோர்" எனக் கூறினர். சனலோக முதலிய லோக மாவன —சனலோகம், தவலோகம், சத்தியலோக முதலியனவாம். கயேந்திரன் என்னும் யானையின் இடர் தீர்த்ததமை யாவது —திரிகூட மலைக்கணுள்ள வாவியின்கண் தேவல முனிவர் ஸ்நானஞ் செய்யும் போது மனைவியரோடு ஜலக்கிரீடை செய்திருந்த ஊகூ வென்னுங் கந்தருவன் விளையாட்டாக நீருண் மூழ்கிச் சென்று அவர்காலைப் பற்றி யிழுக்க, அவர் பெருஞ் சினமுற்று "இத்தொழில் செய்யும் முதலையாகக் கிடக்கக் கடவாய்" என சாபங் கொடுத்து நிவாரணமுஞ் சொல்லி யகல, அவ னங்ஙனே கிடந்தனன். இஃது நிற்க, உலகந் தனிப்புரக்கும் இந்திரத்துய்மம னென்னுஞ் சந்திர குலத்தரசன் உலக வெறுப்புற்றுக் காட்டிற் சென்று, குலபருவதத்தினை யடுத்துத் தவஞ் செய்திருக்க, அங்கு அகத்திய முனிவர் வரக்கண்டும் எழுந்து உபசரித்திலன். அதனால் அறிவர் பெருமாற்கு முனிவு தோன்றி, அரசனே! அகங்கரித்திருந்தமை யடுக்கா வாகலின், அக்குணமுடைய யானையாகத் திரிகக் கடவையெனச் சபித்துச் சென்றனர். அவனும் யானையாகிக் கயேந்திரன் என்னும் பெயரோடு காடெங்கணுந் திரிந்து, சாபநிவாரண சமயம் வந்ததனால், அவ்வாவிக் கரையை

யடைத்து பிமகனோடு கன்றுகளோடு மளவளாவி [illegible] விளையாடுங்கால், [illegible] கூறிய முதலிய [illegible] காலிற் பிடி [illegible] கவு [illegible] கன்றுருவினை பிரயத்தனங்கள் செய்து [illegible] முதலியன பால [illegible] முன்னாத் தவப்பயன் வந்து சார "அழிவிலோ! [illegible] காப்பான்" எனக் கூவி முழக்க, சக்கரபாணி சார்த்து அ[illegible] [illegible] டன் எச்சட பொருட்கண் [illegible] சுவர்க்கம், [illegible], [illegible], அவரவரெச்ச [illegible] காணப்படும், [illegible] [illegible] வருவன போல, மறை முகலே முதலே யென்ற ஆடுகதுப [illegible] ணை [illegible] போலாது, மக்களிரண்டை போல வேறு [illegible] காதலாற்றி [illegible] கொள்க (௬)

கோவரணங்கட் டழித்துக் கொல்லைப்புலிகைக் குறிமிகொண்டிருந்தாய் செம்மேரு
மாவலிபால் குறளுருவின் மூவடிமண் [illegible] குறிகொண்டவாங்கி நீருறு
பூவலய முழுவதுமோர் மலரடிசே நனியகளிற் பொறித்து விட்டுங்
காவல்புரிந் தனைநிலை யாயகாமமேலாகோ [illegible] கவாந்தெருந்தாய

(இ - ள்) கோ [illegible] கட்டு அழித்து [illegible] [illegible] அரக்கருள்ள கட [illegible] டியையும் நீக்கி, [illegible] [illegible] பூமி [illegible] கொண்டு = [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] யுடைய இலங்கையை யடைந்து, [illegible] பெற்றோய் - இராவணனை முதலிய அரக்கரை யழித்தவரே! [illegible] [illegible], மாவலி பால் குறள் உருவின் மூவடிமண் [illegible] [illegible] வாங்கி [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] சென்று மூவடி மண் [illegible] யாக [illegible] கேட்டு வாங்கி, நீர் [illegible] [illegible] முழுவதும் = கடலாற் சூழப்பட்ட பூமி வட்டம் முழுவதையும், [illegible] அடி [illegible] [illegible] பொறித்து விட்டும் = ஒரு தாமரை மலர் போன்ற திருவடியிலே பொருந்திய [illegible] [illegible] போல அடக்கிப் பலவாறல, காவல் புரிந்து - காவல் செய்தும், [illegible] = ([illegible] காலத்து) [illegible] விழுங்கியும், [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] (இப்போதும்) ஓர் கோடு இன் கவாந்து = [illegible] கொம்பில் பொருந்தும்படி எடுத்தருளியது

சேதுபந்தனமிட்டு இலங்கையிற் சென்று, [illegible] கொன்றருளிய எமது தந்தையே! இவ்வுலகை [illegible] காலத்து [illegible] வாங்கி ஓரடியிற் பரமாணுப் போல அடக்கினை, காக்கின்றனை, [illegible] காலத்து விழுங்கி யருளினை, இங்ஙனஞ் செய்தும் [illegible] யடக்காமை யாலோ [illegible] கோட்டிற் கவாந்தனை என்று துதித் தனர் என்க குவடு = திரிகூடம் என்னும் மலை நீருறு = நீருநிறைந்த [illegible]

அரசர்க்குரிய நால்வகை யானைகளுள் முதன்மையாயது [illegible] ஆகலின் "கோவரணம்" என்றதாம் [illegible] வாயுதேவனுக்கும் [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] வாயுவாற் பிடுங்கி யெறியப்பட்ட மேருமலையின் கொடுமுடிகளுள் ஒன்று [illegible] "[illegible] வாயுவைக் கயிலையினை [illegible] போந்து - திகழ்ந்த [illegible] கூடமாகு [illegible] [illegible] - மகிழ்ந்த [illegible] வருகுவம் [illegible] மருங்கிக - திகழ்ந்த [illegible] வடகரை [illegible] பென்றன" என்னும் தக்ஷிண கைலாச புராணச் செய்யுளானு மறிக "குறளிருசீரடி சிந்துமுச்சீரடி" என்பதனாற் குறள் உருவென்பது இரண்டடி யுயர முடைத்தெனக் கொள்க (௭)

நாரண னாகி யொன்றாய் நனந்தலை யுலகுக் கெல்லாங்
காரண னாகி யந்தக் காரணங் கடந்து நின்ற

பூரண னாகிப் பூமே லுறைந்திடும் புனித னாகி
யாரண முடிவாய் நின்ற வமலனே போற்றி போற்றி

(இ-ள்) நாரணன் ஆகி = நாரணன் என்னுந் திருநாமத்தை யுடையவனாகி, ஒன்றாய் = ஏகனாகியும், அனைத்துலகுக்கு எல்லாங் காரணன் ஆகி = எவ்வெவையுள்ள உலக மெல்லாவற்றிற்குங் காரணனாகியும், அந்த காரணங் கடந்து நின்ற பூரணன் ஆகி = அந்தக் காரணத்தையுங் கடந்து விளங்கி நிற்கும் வியாபகனாகியும், பூமேல் உறைந்திடும் புனிதன் ஆகி = தாமரைப் பூவின் மேலிருக்கின்ற பிரமதேவனாகியும், ஆரண முடிவு ஆய் நின்ற = வேதத்தின் முடிந்த பொருளாயுமுள்ள, அமலனே போற்றி போற்றி = (உருத்திர சத்தி விளங்கலால்) உருத்திரனாகியு மிருக்கின்ற கடவுளே யபயம் அபயம் (ரு)

என்றுயர் முனிவ ரேத்த வின்னருள் சுரந்துத் தேன்சோர்
மன்றலந் துளவோ னேந்தும் புவியைமுன் போல வைத்துப்
பன்றியி னுருவ நீத்தான் பங்கய னெரிவாய்ப் பெய்து
குன்றெலாம் படைத்து மீட்டும் படைப்பவை குணித்தா னன்றே

(இ-ள்) உயர் முனிவர் என்று ஏத்த = உயர்ந்த முனிவர் முதலாயினோர் என்றிவ்வாறு துதிக்க, இன் அருள் சுரந்து = இனிய திருவருள் சுரந்து, தேன் சோர் மன்றல் அம் துளவோன் = தேனொழுகுகின்ற வாசனையையுடைய அழகிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமால் (சுவேதவராகர்) ஏந்தும் புவியை முன் போல வைத்து = தாங்கி வந்த பூமியை முன்னைப் போல நிறுத்தி, பன்றியின் உருவம் நீத்தான் = சுவேத வராக வுருவத்தை விடுத்து நின்றார், பங்கயன் = பிரமதேவன், எரி வாய்ப் பெய்து குன்று எல்லாம் படைத்து = அக்கினி வாய்ப்பட்ட மலைகளெல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித்து, மீட்டும் படைப்பவை குணித்தான் = பின்னருஞ் சிருட்டிக்க வேண்டுவனவற்றை (மனத்தில்) கருதினன், அன்றே = என்று (சூதமுனிவர்) கூறினர் என்க.

சுவேதவராக கற்பமுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - கஙச



ஏழாவது

பலவகைச் சிருட்டியுரைத்த அத்தியாயம்.



இஃதாவது பலவகைப்பட்ட படைப்புப் பொருள்களைக் கூறிய பாகமாம். அப் படைப்பு ஆதி சிருட்டி, பூதசர்க்க சிருட்டி, இந்திரிய சிருட்டி, தாவர சிருட்டி, விலங்கு சிருட்டி, தேவ சிருட்டி, மானுட சிருட்டி, பூத சிருட்டி, முனிவசிருட்டி யென ஒன்பது வகைப்படும். அவற்றையும் அவை வழியாய் வந்த பொருள்களையும் இஃதுணர்த்து மெனக்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அங்கவை யெனக்கோ மென்ன வளிமதக் கலுழி யாறு
தாங்குநாற் கோட்டு வெள்ளைச் சூழிமால் யானைப் பாகன்
றிங்களிற் பிழிந்தா லன்ன திவவியாழ் முனிவன் கேட்ப
வாங்குவில் விழுங்கு திண்டோண் மணிநிற வண்ணன் சொல்வான்.

(இ-ள்) அளி படும் கதுப்பின் ஆறு ஆகத்தும் = வண்டுகள் மொய்க்கும் வாசனையுடைய பதுமமாகிய கானையாற்றினது செறிகின்றதும், பல கோடிச் சூழ் பால வெள்ளை யானைப் பாகன் = கணக்கற்ற கொம்புகளை யுடைய முகபடாத்தை யணிந்த வெள்ளை யானையாகிய ஐராவதத்தை யூர்தியாகச் செலுத்தும் இந்திரனும், [illegible] நல்ல முனை நீவு வாளும் முன்னவன் = கூர்மையாகிய முகத்தைப் பிடித்தாற் போன்ற (ஒலியைக் கொண்ட) கட்டமைந்த வீணையையுடைய நாரத முனிவரும், அங்கை யன கொல் மனையான் = சிருட்டித்தற்கு நினைத்தவையென்னையோவென்று வினவ, வாங்கு வில் விழுந்த தின் தோள் = வளைகின்ற வில்லை யேந்துகின்ற தினவுற்ற புயங்களை யுடைய, [illegible] வலவனை = கருநிற வடிவின னாகிய திருமாலானவர், கேட்ப சொல்வான் = (அவர்கள்) கேட்கும்படி சொல்லுவாராயினார் என்க.

இதனகண் ஐராவதத்தை மலையென உருவகப் படுத்துதற் காரணமாக "கல கோட்டு வெள்ளி சூழ்ந்த மால்" என்றதை மலைக்குக் கொள்ளுமிடத்து, கணக்கற்ற சிகரங்களையும் வெண்மையாகிய உச்சியையும் பெருமையையும் (உடைய மலை) எனக் வாங்கு வில் விழுந்த தின் தோள் = பெண்டாற்கு (வளைந்து வருதல்) வளைக்கப்பட்ட வில்லாகிய (மேருமலையினையுடைய) வென்றி யினையுடைய தோளன் என்றுமாம். (க)

முன்னைய படைப்பின் வேதன் படைத்திட முயன்று ழைக்கத்
துன்னிமுன் புத்தியாதி தமோமய சிருட்டி தோன்றிற்
றன்னதின் வகையோ ரைந்தாந் தமமோக மாமோ கந்தா
மன்னு தாமிச சிரமந் தந்தாமிச சிரமென வகுப்பார்.

(இ-ள்) வேதன் = பிரமனானவன், முன்னைய படைப்பின் = முந்திய சிருட்டிகளைப் போல, படைத்திட முயன்றுழி = ஆக சிருட்டி செய்யும்படி பிரயத்தனஞ் செய்ய, முன் = முதலில், துன்னி புத்தி ஆதி தமோமய சிருட்டி தோன்றிற்று = விரைவாக மகத்தத்துவமாகிய ஆதி தமோமய சிருட்டி யுண்டாயது, அன்னதின் வகை ஓர் ஐந்து ஆம் = அவ்வாதி தமோமய சிருட்டியின் பகுதி ஐந்தாகும் (என்னெனில்?) தமம் மோகம் மாமோகம் என = தமம் மோகம் மாமோகம் எனவும், மன்னு தாமிசிரம் அந்த தாமிசிரம் என வகுப்பார் = சிறப்புள்ள தாமிசிரம் அந்ததாமிசிரம் எனவும் பிரிவுபடுத்திக் கூறுவார் (மேலோர்)

ஆதிதமோமய சிருட்டி முதலிற் றோன்றியது அது தமம், மோகம், மாமோகம், தாமிசிரம், அந்ததாமிசிரம் என ஐவகைப் படுமென்று மேலோர் கூறுவர் என்பதாம். தமோமயம் என்றது அவ்விசையின் வேதன் - வேதத்தைச் சொன்னவன், விதியவன் ()

மற்றவை தமஞ்சூழ் போது வாயிலி கும்பத் திட்ட
நற்பொருள் போலத் தோன்று தொழிந்தன முன்னர் நாட்டும்
வெற்பெலாஞ் சிறந்த வாற்றின் முக்கிய மென்று வேத
மன்பினிற் புகன்ற தென்ன வறைந்தன ரறிவின் மிக்கோர்

(இ-ள்) மற்றவை தமம் சூழ் போது = மேற் கூறிய வைந்தும் இருள் சூழ்ந்த காலத்தில், வாய் இலி கும்பத்து இட்ட நல் பொருள் போல = வாய் இல்லாத கடத்தில் வைத்த நல்ல பொருளைப் போல, தோன்று ஒழிந்தன = காணப்படாமற் போயின, முன்னர் நாட்டும் வெற்பு எல்லாம் சிறந்த ஆற்றல் = முன்னர்ச் சிருட்டித்த மலைகள் எல்லாம் சிறந்த தன்மையினால், முக்கியம் என்று = அவை மேலாயதென்று, வேதம் அன்பினில் புகன்றது என்ன = வேதங்கள் அன்போடு சொல்லின வென்று, அறிவின் மிக்கோர் அறைந்தனர் = நல்லறிவினால் மேற்பட்டோர் கூறினர்

இலி=இல்லாதது அது எச்சப் பொருள்பட நின்றது. அளப்பு-அறப்பு என வலித்தல். தம் முச்சலிப்பு ஐந்தும் தோன்றச் சொல்லுந்ததற்கு "வாயிலிருந்து பட்ட நறபொருளே" எடுத்துக் காட்டினமையின் இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை யணியாம். (௩)

சங்கிவை படைப்பிற் கேது வல்லெனக் குறுக்கா நோக்க
வீங்குபல் விலங்கு தோன்ற வெறுத்துமே லாக நோக்க
வோங்கிய விண்ணோ ரியாரு முதித்தன ரேது வன்றென
றாங்கவன் கீழா நோக்க மானுட ருதித்தா ரன்றே

(இ-ள்) ஆங்கு இவை=இப்பொழுது தோன்றிய இவைகள், படைப்புக்கு ஏது அல என=சிருட்டித் தொழிலுக்குக் காரணமானவை யல்லவென்று, குறுக்கா நோக்க=குறுக்காகப் பார்க்க, வீங்கு பல் விலங்கு தோன்ற=பெருத்த மிருகங்கள் பிறக்க, வெறுத்து=அவற்றையும் வெறுத்து, மேலாக நோக்க = மேலாகப் பார்க்க, ஓங்கிய விண்ணோர் யாரும்=உயர்ந்த தேவர்கள் யாவரும், உதித்தனர்=தோன்றினார்கள், ஆங்கு அவன்=அப்பொழுது பிரமதேவன், ஏது அன்று என்று = (இதுவும்) காரணமானதல்லவென்று, கீழா நோக்க = அதோமுகமாகப் பார்க்க, மானுடர் உதித்தார் = மனிதர் பிறந்தார்கள். அன்று-ஏ அசைகள். (௪)

சத்துவ குணத்த ராகித் தணப்பிலா னந்த மேவிச்
சித்தமா செறிந்து மெய்யிற் றிகழொளி யுடையர் தேவர்
மொய்த்ததா மதத்தி னோடு மிராசத குணத்தின் மூழ்கி
மெய்த்தகு மொழியி னோடு மேவுவர் மனுட ராமே

(இ-ள்) தேவர்=தேவர்களானவர், சத்துவ குணத்தர் ஆகி=சாத்துவிக குணத்தை யுடையவர்களாய், தணப்பு இல் ஆனந்தம் மேவி = நீங்குதலில்லாத இன்பத்தைப் பொருந்தி, சித்தம் மாசு எறிந்து = மனத்தின்கணிகழும் குற்றங்களை யெல்லாம் நீக்கி, மெய்யின் திகழ் ஒளி உடையர் = தேகத்தில் விளங்குகின்ற பிரகாசத்தை யுடையவரே யாவர், மனுடர் = மனுடராவார், மொய்த்த தாமதத்தினோடு இராசத குணத்தின் மூழ்கி = நெருங்கிய தாமத குணத்திலும் மற்றைய இராசத குணங்களிலும் அழுந்தி, மெய் தகு மொழியினோடு மேவுவர்=உண்மையாகிய தகுந்த சொற்களுடனே பொருந்தி யிருப்பார்கள்.

மெய்யில் ஒளியுடைமையால் தேவர் எனப்படுவர். தேவர்=பிரகாச முடையவர். திவ்=பிரகாசம். மனிதர் தாமதத்திலும் இராசதத்திலும் மூழ்குவர் எனவே, சத்துவகுணமுஞ் சிறிது பொருந்துவார்கள் எனபது பெறப்படும். (௫)

பின்னுமோர் சிருட்டிக் காகப் பிழிதுகா றறுகால் பாடும்
பொன்னவிர் கமலத் தோடுப் புங்கவ னெண்ணு மெல்லை
கன்னவி றிரடோட் செங்கட் கழிபுலால் கமழும் வெண்பற்
றுன்னிய குறுந்தாட் பூதம் பேயொடுந் தோன்றிற் றன்றே.

(இ-ள்) அறு கால் = ஆறு கால்களையுடைய வண்டுகள், பிழி துகாந்து பாடும்= தேனை யுண்டு ஒலிக்கின்ற, பொன் அவிர் தோடு கமலம் புங்கவன் எண்ணும் எல்லை= பொன் போல விளங்குகின்ற இதழ்களை யுடைய தாமரை மலரின் மேலிருக்கும் பிரமதேவன், பின்னும் ஓர் சிருட்டிக்கு ஆக எண்ணும் எல்லை = பின்னரும் ஒரு சிருட்டி

யைப் செய்தற்காக நினைக்கும் பொழுதில், கல் நவில் திரள் தோள் = மலையைப் போன்ற திரண்ட தோள்களையும், செம் கண் = சிவந்த கண்களையும், கழி புலால் கமழும் வெண் பல் = மிகுந்த புலால் நாற்றம் மணக்கின்ற வெளுத்த பற்களையும், துன்னிய குறு தாள் = நெருங்கிய குறிய கால்களையுமுடைய, பூதம் = பூதகணமானது, பேய் ஒடு தோன்றிற்று = பேயுடனே தோன்றியது.

உம்-அசைநிலை. அறுகால் சினையாகு பெயராய் வண்டினை யுணர்த்திற்று. குறுந்தாள் என்பது, குறுத்தாள் என வலிந்து நின்றது. "குறுந்தாட் பூதஞ் சுமந்த அறக்கதிர் ஆழியெம் அண்ணலைத் தொழுநோ" என்றார் பிறரும். கழி என்னும் உரிச்சொல் முன் சிறவாதுள்ள தொன்று சிறந்ததாகிய மிகுதிப் பொருட்டில் வந்தது. அதனை "கூர்ப்புங் கழிவு முள்ளது சிறக்கும்" என்ற **தொல்காப்பியச்** சூத்திரத்தானறிக. பூதம் = பிரகாசிப்பது. கல்நவில் என்பதற்கு, கல்லை (உவமையாகச்) சொல்லப்படும் எனினுமாம். (௬)

ஆதி சிருட்டி மகானென்ன வறைவ ரிரண்டாஞ் சிருட்டிமிகப்
போதுந் தன்மாத் திரையாகும் பூத சிருட்டி யதிற்றோன்று
மோதியிடுமூன் றாஞ்சிருட்டி வைகாரிகமா மதினுதிக்கு
மேதமறுமிந் திரியசிருட்டி யிவற்றின் றோற்றம் பிராகிருதம்.

(இ-ள்) ஆதி சிருட்டி மகான் என்ன அறைவர் = முதலாஞ் சிருட்டி மகதத்துவ சிருட்டியென்று (பெரியோர்கள்) கூறுவார், இரண்டாம் சிருட்டி மிக போதும் தன்மாத்திரை ஆகும் = இரண்டாஞ் சிருட்டி மிகவும் பொருந்த தன்மாத்திரைச் சிருட்டியாகும், அதில் பூத சிருட்டி தோன்றும் = அதனின்றும் பூதசிருட்டி பிறக்கும், ஓதி இடும் மூன்றாம் சிருட்டி = சொல்லப்பட்ட மூன்றாஞ் சிருட்டியாவது, வைகாரிகம் அதின் உதிக்கும் ஏதம் அறும் இந்திரிய சிருட்டி = வைகாரிகாகங்காரத்தினின்றுந் தோன்றுகின்ற குற்றமில்லாத இந்திரிய சிருட்டியாகும், இவற்றின் தோற்றம் பிராகிருதம் = இவ்வாறாய சிருட்டிகள் பிராகிருதமெனப்படும்.

முதலாஞ் சிருட்டி மகதத்துவ சிருட்டியாகும் இரண்டாஞ் சிருட்டி தன்மாத்திரைச் சிருட்டியாம் மூன்றாஞ் சிருட்டி இந்திரிய சிருட்டியாகும் இம்மூன்றும் பிராகிருதம் எனப்படும்.

மற்று - அசைநிலை. இம்மூவகைச் சிருட்டியும் பிரமனது சங்கற்பமில்லாமற் றோன்றினமையாற் பிராகிருதம் எனப்பட்டன. ஒன்பதுவகைச் சிருட்டிகளும் பிராகிருதம், வைகிருதம், கௌமாரம் என மூவகைப் படுதலின், அவற்றுட் பிராகிருதம் இவையெனப் பிரித்துணர்த்தியதாம். பிராகிருதம் = பிரகிருதி சம்பந்த முள்ளது. கூறப்பட்ட மூவகைச் சிருட்டியும் பிரகிருதி சம்பந்த முள்ளனவாகவும், பிரம சிருட்டியின்பாற் படுத்தியது என்னெனில், ஒருவன் நித்திரை செய்யுங்கால், இச்சையில்லாமற் றோன்றிய உச்சுவாச நிச்சுவாசங்களுக்கும், ஒலி வியாபாரை முதலியவற்றிற்கும், அவனையே கருத்தாவாகக் கூறுதல் போல, இவையும் பிரமாக்கு முன் றோன்றியவாயினும் அவனது கரும விசேடத்தாற் றோன்றுவவாகலின் பிரம சிருட்டியாகப் பேசப்பட்டன. (௭)

நான்காந் தோற்றந் தாவரமா நாலா வதுமுக் கியமெனப
வானசா திகளே முதலிலைய கருசாந் தோற்ற மெனவறைவா
வானோர் தேவர் சிருட்டியினை யாறாஞ் சிருட்டி யெனவகுப்பர்
ஏனோர் மனுடர் சிருட்டியினை யேழாஞ் சிருட்டி யெனவுரைப்ப

(இ-ள்) நான்கு ஆம் தோற்றம் தாவரம் ஆய = நான்காஞ் சிருட்டி தாவர சிருட்டி யாகும், நாலாவது முக்கியம் என்ப = அந்த நாலாவது சிருட்டியை முக்கிய சிருட்டியென்று கூறுவார்கள், ஆன் சாதிகளே முதல விலங்கு = பசுவினங்களையே முதலாகவுடைய மிருக சிருட்டிகளை, அஞ்சு ஆம் தோற்றம் என அறைவர் = ஐந்தாவது சிருட்டியென்று (பெரியோர்) கூறுவர், வான் சேர் தேவர் சிருட்டியினை = ஆகாய பதவியிற் சஞ்சரிக்கின்ற தேவ சிருட்டியை, ஆறு ஆம் சிருட்டி என வகுப்பர் = ஆறாவது சிருட்டியென்று பிரிவுபடுத்திச் சொல்வார்கள், ஊன் சேர் மனுட சிருட்டியினை = தசை பொருந்தப் பெற்ற மனுட சிருட்டியினை, ஏழு ஆம் சிருட்டி என உரைப்பர் = ஏழாவது சிருட்டியென்று கூறுவார்கள்.

தாமத குணமயமாயுள்ள தமம் முதலிய ஐவகைப் பேதங்களையும் பிரமதேவர் கொண்டமையால் விருக்ஷம், புதல், கொடி, புல்லு, புல் என ஐவகைப்பட்ட தாவர சிருட்டிகள் தோன்றினவென்றும், அவைகள் கிரகித்தல், மேய்தல், செழித்தல், கருக்கல் முதலிய வினைகட்கேற்ப ஓரறிவுடையன வாகலின் தாமசத்திற் றாமத குணமயமென்றும், பிரமன் அவற்றை நோக்கி, இவை முன்னர்த் தோன்றியதுபோலன்றென்று சொன்னமையால் முக்கிய சிருட்டியென்ப் பெயர்பெற்றனவென்றும் கொள்க. சிவலோகத்திலே சிவசந்நிதியில் விளங்கும் இடபதேவரின் பக்கங்களிலிருக்கும் நந்தை முதலிய ஐவகைப் பசுக்களையுஞ் சிவபெருமான் திருவுயிர்க்காகப் பூமியில் தோன்றுமாறு ஏவப் பிறந்தமையாலும், பஞ்சகௌவிய பலத்தாலும், உறுப்புக்களில் தேவர்கள் வசிப்பதனாலும், திருநீறாக்குதற்குக் காரணமாய்ச் சாணமளித்தலாலும், பூசிப்பார்க்குப் பலத்தை யடைவித்தலாலும் மிருகங்களுட் பசுக்கள் சிறந்தனவென்பான் "ஆன் சாதிகளே முதல விலங்கு" என விசேடித்துக் கூறினர். விலங்குகள் இரட்டைக் குளம்புள்ளவை யொன்பதும், ஒற்றைக் குளம்புள்ளன ஆறும், ஐந்து நகங்களுள்ளன பதின்மூன்றுமாக இருபத்தெட்டு வகைப்படும் என்ப. (அ)

எட்டாஞ் சிருட்டி பிறையெயிற்றுப் பூத சிருட்டி யெனவறைவர்
முட்டாட் செழுந்தண் பாசடைய முருகு விரிக்குங் கருந்தோட்ட
மட்டார் கமலப் பொகுட்டுறைவோன் மைந்தர் சிருட்டி யைம்புலனு
மொட்டார் கடந்தோ ரொன்பானாஞ் சிருட்டி யென்ப ரஃதுரைப்பாம்.

(இ-ள்) எட்டு ஆம் சிருட்டி = எட்டாவது சிருட்டி, பிறை எயிற்று பூத சிருட்டி என அறைவர் = பிறைபோன்ற பற்களையுடைய பூதசிருட்டியென்று கூறுவார்கள், ஒன்பான் ஆம் சிருட்டி = ஒன்பதாஞ் சிருட்டி, முள் தாள் செழு தண் பசு அடைய = முட்கள் பொருந்திய தாளையுஞ் செழுமையாகிய குளிர்ந்த பசிய இலைகளையும், முருகு விரிக்கும் கரு தோட்ட = வாசனையை வீசுகின்ற பெருமையாகிய இதழ்களையுமுடைய, மட்டு ஆர் கமலம் பொகுட்டு உறைவோன் மைந்தர் = தேன் நிறைந்த தாமரைப்பூம் பொகுட்டினகண் எழுந்தருளியிருக்கின்ற பிரமனது புத்திரர்களாகிய, ஐம்புலனும் ஆம் ஒட்டார் கடந்தோர் சிருட்டி = பஞ்சபுலன்களாகிய பகைவர்களை வெற்றிகொண்ட முனிவர்களது சிருட்டியாம், என்பர் = என்று சொல்வார்கள், அஃது உரைப்பாம் = அதனை (விரித்துக்) கூறுவாம்.

தாவரசிருட்டி, மிருகசிருட்டி, தேவசிருட்டி, மனுடசிருட்டி, பூதசிருட்டி யென்னும் இவ்வைவகைச் சிருட்டியும் வைகிருத சிருட்டி யெனப்படும். பிரமபுத்திரர்களாகிய முனிவர் சிருட்டி கௌமார சிருட்டி யெனப்படும். ஒட்டார் = பற்றில்லாதவர், சேராதவர், பகைவர். ஒட்டார்க் கடந்தோர் என்பது "இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் தியல்பும்" என்ற விதிப்படி யியல்பாக நின்றது. பசு அடை பாசடையெனப் புணர்ந்தது. (கூ)

சனகனருள்கூர் சனந்தனனற் சனற்குமாரன் சனாதனனெசீர்
புனையு மிரிபு முதலாய முனிவர் தோன்றப் பூமேலோன்
றுணைவி லவரைப் படைத்திரென வுரைப்ப வுளந் துகடீர்ந்த
முனிவர் விசனை புரியேமென் றீசன் பாத முன்னினரால்.

(இ-ள்) அருள் கூர் சனகன் சனந்தனன் = கிருபை மிகுந்த சனகர் சனந்தனர், நல் சனற்குமாரன் சனாதனன் = நல்ல சனற்குமாரர் சனாதனர், சீர் புனையும் இரிபு = சிறப்பினைக் கொண்ட இரிபு என்றும், முதல் ஆய முனிவர் தோன்ற = முதன்மையை யுடைய முனிவர்கள் பிறக்க, பூமேலோன் = தாமரைப் பூவிலெழுந்தருளிருக்கும் பிரமதேவன், அவரை துணைவில படைத்திர் என உரைப்ப = அவர்களை (நோக்கி நீவிர் உயிர்களை) விரைவாகச் சிருட்டிப்பீராக வென்று கூற, உளம் துகள் தீர்ந்த முனிவர் = மனத்தினகண் அழுக்காகிய குற்றங்களினின்றும் நீங்கிய அம்முனிவர்கள், விசனை புரியேம் என்று = (யாம்) மாயத் தொழிலாய (சிருட்டித் தொழிலை) செய்யேம் என்று, ஈசன் பாதம் முன்னினர் = சிவபெருமானது திருவடிகளையே (மெய்ப் பொருளாக) மதித்தனர்.

பிரமன் ஐந்து முனிவர்களைச் சிருட்டித்ததையும், அது கௌமார சிருட்டி எனப்படுவதையும் "பின்னே தவிற்றம் காயக்கிட்டப் பெற்றார் குமார சிருட்டியினை - யின்னே யுரை பார் முகைவிரிந்த வெழிற்றாமரைப் பதியின் வாழ்பனைறையோன் - முன்னுடை சனகன் சனந்தனனொன் முதிய வறியார் சநாதனனோடு - மன்ற வுறைந்து மருவு சனற்குமாரனை சிறுவை மகிழ்ந்தளித்தான்" என்றும் வாயுசங்கிதைச் செய்யுளா லுணர்க. (க0)

மைந்த ரறிவின் மிகுத்தா லீசன் பாத மனத்திருத்திச்
சிந்தை தெளிவுற் றேகுதலுந் தெய்வக் கமலப் பொகுட்டுறைவோ
னந்தில் மாயை தனின்மயங்க வலகில் புவன முண்டுமிழும்
பைந்தா மரைக்கட் டிருநெடுமால் பரிவின் மாயை தீர்த்தனனால்

(இ-ள்) மைந்தர் = புத்திரர்களாகிய அம்முனிவர்கள், அறிவின் மிகுத்தால் = ஞானத்தின் பெருமையினால், ஈசன் பாதம் மனத்து இருத்தி = சிவபெருமானது திருவடிகளை மனத்தின்கண் இருத்தி, சிந்தை தெளிவுற்று ஏகுதலும் = மனமயக்கம் நீங்கி (உண்மைப் பொருளைத்) தெரிந்து செல்லுதலும், தெய்வக் கமலப் பொகுட்டு உறைவோன் = தெய்வத்தன்மை பொருந்திய தாமரைப் பொகுட்டாசனத்தில் வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவன், அந்தம் இல் மாயை தனின் மயங்க = ஒழிதற்கரிய புத்திர சோகத்தினால் மயங்க, அலகு இல் புவனம் உண்டு உமிழும் = அளவில்லாத புவனங்களை விழுங்கி வெளிப்படுத்திய, பைந் தாமரைக் கண் நெடு திருமால் = பசிய தாமரைக் கண்ணையுடைய நீண்ட (வடிவுடைய) திருமாலானவர், பரிவின் = அன்புடன் (தோன்றி) மாயை தீர்த்தனன் = அந்த மாயையினை நீக்கினர். ஆல் அசைநிலை. அந்தம் என்பது கடைக்குறைந்து நின்றது.

பிரமதேவர், தமது புத்திரர்களாகிய சனகர் முதலாயினோர் சிருட்டி செய்ய மாட்டேமென்று மறுத்துச் சிவஞான முற்றவராய் அகலுதலும், புத்திரசோகங் கொண்டு வருந்த, திருமால் கருணையுடன் றோன்றி அதனை நீக்கினர் என்பதாம்.

சனகர் முதலிய முனிவர்கள் சிருட்டித்தொழிலை மறுத்துச் சிவபெருமான் திருச்சந்நிதியை யடைந்து, வேதப்பொருளை யுபதேசித்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திக்க, அவர் தக்ஷிணாமூர்த்தியா யுபதேசிக்கக் கேட்டறிந்து, பன்னுடனடங்கிடாதும் ஞானம் வாய்க்கப் பெற்றபின்னரும் அவரது சந்நிதானத்திலென்று வணங்கித் துதித்து,

இருட்பெருங் கடலுள் யாமத் தெறிமருத் திடைப்பட் டாங்குப்
பொருட்பெருங் கடலாம் வேதம் புடைதொறு மலைப்ப விந்நா
ளருட்பெருங் கடலே யெய்த்தே மடைந்தில துணர்வி யாங்கண்
மருட்பெருங் கடலி னீங்கும் வண்ணமொன் றருடி யென்றார்

என்றிவ்வாறு வேண்டுதலும், பரமநாதன் சிவாகம சாரமாயுள்ள சிவஞான போதத்தைக் குறிப்பினாற் காட்டி யருள, சிற்றுஞ் சிவமாகி யொடுங்கல் பெற்றார் என்று கந்தபுராணத் திற் கூறப்பட்டது உலக மளந்த நெடியவனுதலின் "நெடுமால்" என்றான் அந்நில என்பதை யொரு சொன் னீர்மையாக்கி "அந்நி லாங்க வசைநிலைக் கிளவியென் - றாயிரண் டாகு மியற்கைத் தென்ப" என்ற தொல்காப்பிய விதிப்படி யசைநிலையாகக் கோடலு மொன்று மைந்தா=வலிமை, அழகு, இளமை யிவற்றை யுடையவர் (கக)

மாயை யகல நான்முகத்தோன் வரம்பில் காலந் தவம்புரிந்து
மேய சிருட்டி யுணர்ந்திலனால் வெகுளி தோன்றிக் கண்கலுழ
வாய மலரோன் முரிபுருவ நாப்ப ணுலக மனைத்தினையுந்
தாயி னீன்ற மதிக்கண்ணிச் சடையோ னினிதி னுதித்தனனால்.

(இ-ள்) நான்முகத்தோன் = நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமனானவன், மாயை அகல=மாயை யானது நீங்க, வரம்பு இல் காலம் தவம் புரிந்தும்=அளவில்லாத காலம் தவத்தைச் செய்தும், மேய சிருட்டி உணர்ந்திலன் = தனக்குரிய சிருட்டித் தொழிலை யறிந்தானில்லன், ஆல=அதனால், வெகுளி தோன்றி = கோபமுண்டாகி, கண் கலுழ= கண் (கலக்கமுற்று) அழ, ஆய மலரோன் முரி புருவம் நாப்பண்=அந்தப் பிரமதேவனது முரிப்பினை யுடைய புருவ மத்தியி னின்றும், உலகம் அனைத்தினையும் தாயின் ஈன்ற = உலக மெல்லாவற்றையுந் தாயைப் போலப் பெற்ற, கண்ணி மதி சடையோன் = இளம் பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த சடாமுடியையுடைய உருத்திரமூர்த்தி யானவர், இனிதின் உதித்தனன்=நன்மையோடுந் தோன்றினர்

பிரமதேவர் எந்தை யாகிய சிவபெருமானை மறந்து படைத்தற் றொழிலைத் தொடங்க அது முற்றுமை கண்டு, பெருமா னருளின்றி யாகா தென்று நோற்று தவஞ்செய்தனர் அங்ஙனுங் கைகூடப் பெறாது கண்டு ஏக்க முற்று அழ, அதனாற் கண்களினின்றும் நீர் விழவிழ வவை யெல்லாம் பேயும் பூதமுமாய்த் தோன்றின வென்றொரு சரிதமு முளது பிரமாணம் வருமாறு —

கந்தபுராணம் — உருத்திரர் கேள்விப் படலம் கழியுடல் புயமேற் கொண்ட கண்ணுதற் றுறந் தன்னி - மிழைதைய ரென்ன வேங்கி யின்னனுழப் பயினாந்து வலமேல்—யழுதனன் மகவென செயவா னன்னதோர் வேலை கண்ணீர் - விழவிழ வலகை யாகி மிக வெழுந் திலேரடிற் றனவே (கஉ)

தோற்றுங் கடவு டுணைமலரோன் சூழ்வந் திறைஞ்சு மெழுநோக்குங்
கூற்றி னுயிருண் டியாமுற்றி கொழிக்கும் பொன்னங் குரைகழற்றாள்
போற்றும் பணிக்குஞ் செம்மாக்கும் பொருவின் மறைகள் பாடிநற்
றூற்று நறிய மலர்தூவு முள்ளந் திருத்து முவக்குமால்.

(இ-ள்) மலரோன்=பிரமதேவன், துணை = அப்பொழுது, தோற்றுங் கடவுள்= வெளிப்பட்ட உருத்திர மூர்த்தியை, சூழ்வந்து இறைஞ்சும்=வலஞ்செய்து வணங்குவான், எழும்=எழுந்திருப்பான், நோக்கும் = (கண்களாற் பலமுறை) பார்த்திடுவான்

கூற்றின் உயிர் உண்டு=யமனுயிரைக் குடித்து, உயர் முத்தி கொழிக்கும்=மேலாய முத்தியை யளிக்கின்ற, அம் பொன் குரை கழல் தாள் போற்றும் = அழகிய பொன்னாலாய ஒலிக்கின்ற வீரக்கழலை யணிந்த திருவடிகளைத் துதிப்பான், பனிக்கும் = (கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பம்) சொரிவான், செம்மாக்கும் = இறுமாப்புக் கொள்வான், பொருவில் மறைகள் பாடி=ஒப்பற்ற வேதங்களாற் றுதித்து, நறவு ஊற்றும் நறிய மலர் தூவும்= தேனைப் பொழிகின்ற வாசனையை யுடைய புட்பங்களைச் சொரிவான், உள்ளத்து இருத்தும்=மனத்தினகணிறுத்தித் தியானிப்பான், உவக்கும்=களி கொள்ளுவான்

இறைஞ்சும், எழும், நோக்கும், போற்றும், பனிக்கும், செம்மாக்கும், தூவும், இருத்தும், உவக்கும் என்பன செய்யு மென்னும் வாய்பாட்டு நிகழ்காலத் தெரிநிலை வினைமுற்றுக்களாம் அவை பலரோன் என்னும் எழுவாய்க்குப் பயனிலைப்பாய வந்தன மற்றைய சமயிகள் கூறும் முத்திகள் போலாது அழிவிலாத பேரின்ப முத்தியை யளிப்பது இறைவன் கழலடி யென்பான் "உயர் முத்தி கொழிக்கும் பொன்னங் குரை கழற்றாள்" என்றான் மற்றைய முத்திகளாவன —

உலோகாயதன் முழுகுதல், புசித்தல், பூசுதல், புணர்தல் முதலியவற்றோடு பதினாற்றைக் குமரனாகி, அழகு வாய்ந்த மகளிரோடு இன்பந் துய்த்தலே முத்தியென் றுரைத்தனன் அதனை "மங்கை மாரிடத் தின்பமே யின்பமற் றவரோ - டிங்கு வாழ்வுறும் வாழ்க்கையே யியல்புறும் வாழ்க்கை-யங்க வர்ப்பெறு செல்வமே செல்வமாங் கவர்தங் - கொங்கை புல்லுறு மிறைமையே கொடியதோர் வறுமை பற்றி லாதவனை முதிர்முக மடந்தையர் புணர்ப்பைச்-சிறிய வின்பமென் றுரைசெய்வ ரன்னது பிறப்பை - யறிவ ரேயெனி னுங்கதே பேரின்ப மாகு-மிறைவ நீயது கேட்டியென மொழிகுவ னென்றான்" என்னும் **கந்தபுராணச்** செய்யுள்களா லுணர்க உருவமுதலிய பஞ்சகந்தங்களும் அறக்கெடுகையே முத்தி யென்று புத்தர்களுட் பிரதீப நிருவாண வாதி பேசாநிற்பன் அநந்த ஞானம், அநந்த தரிசனம், அநந்த வீரியம், அநந்த சுகம், நிர்நாமம், நிர்க்கோத்திரம், நிராயுஷ்யம், சகல சமயிகளுக்கு பாவம் என்னும் அட்டகுண முடைமையே முத்தி யென்று அருகன் அறையா நிற்பன் பூருவமீமாஞ்சிகன் சுவர்க்கமே யஃதென்பன் தார்க்கிகன் ஞான முதலிய செயற்கைக் குணங்கள் கெட்டு, இயற்கைக் குணமாகிய அஞ்ஞான குண முற்றுப் பாடாணம் போலவதே முத்தி என்பன் சாங்கியன் பிரகிருதி புருட விவேகம் ஆகிய விவேகமே யதுவென் றுறைவன் பிராணனே யான்மா வென்கின்ற கவுளகனும், கன்மமே கடவுளெனக் கூறும் மீமாஞ்சியனும், சோமசித்தாந்திர விந்துகங்களும், சூரியாக்கினி சாமிய வாதிகளுந் தத்தமக்குக் கருமமான பஞ்சபூத புவனப் பேற்றினையே முத்தி யென்பர் சப்தாத்தன் தன்மாத்திரைப் புவனப் பிராப்தியே அது வென்பன் இந்திரியான்மவாதி யிந்திரிய புவனப் பேற்றினையும், மனோவாதி மனோபுவனப் பிராப்தியினையும், அகங்காரான்ம வாதியாகிய வைசேடிகன் பதார்த்தங்களின் பொதுவியல்பு சிறப்பியல்புகளைப் பற்றிய ஞானத்தினைக் காணுதல் நசிக்கு மென்றும், நசிப்பட்ட மனத்தோடு சம்பந்தப்பட்டதன்றோ என்றும் ஞானமில்லாமற் கல்லைப்போலக் கிடப்பதே முத்தி யென்றுங் கூறுவன் காலேசுரவாதி காலதத்துவப் பிராப்தியையும், நையாயிகன் புத்தி புவனப் பிராப்தியினையும், பரிணாம வேதாந்தி பிரகிருதி புவனப் பேற்றினையும் முத்தி யெனக் கூறாநிற்பர் சத்தப் பிரமவாதி சடசித்துக்களாயத் தோன்றும் எல்லாப் பொருள்களும் சத்தத்தி னுடைய விகாரமாகலான், அவையெல்லாஞ் சத்தரூப மென்றறிவதே முத்தி யென்பன். கிரீடாப் பிரமவாதி நானே பிரம மென்றும், நான் ஒருப்படித்தா யிராமல் நானாவித விகாரப்பொருளோடுங் கூடி விளையாடுகின்றே னென்று மறிவதே முத்தியென்பன் யோக உபாய முபதேசிக்கும் பாஞ்சராத்திரனும், சந்நியாச உபாய முபதேசிக்கும் விசாந்த வாதியும் ஞானம் வாதிகளாகலால் புருட புவனப் பிராப்தியே முத்தி யென்பர் பாஞ்சராத்திரிகள் இருபத்தைந்தாந் தத்துவமா யுள்ள வாசுதேவன் பரம்பொருளென்றும், அவன் வழிவாய்ப்

பொருந்தலே முத்தியென்றார் கூறுவர். பாசோமசித்தாந்திகள் வித்தியா புவனப்பேற்றினையே முத்தியென்பர். காபாலர் கலா புவனப்பேற்றினையும், பௌராணிகர் இராக புவனப்பேற்றினையும், சங்கிராந்தவாதி மாயா புவனப்பேற்றையும், மாவிரதர் சுத்தவித்தியா புவனப்பேற்றையும், பிரமோபாசகர் சாத்திருத்துவவாதிகளும் பிரவாகேசசுவரவாதிகளும் ஈசுவர புவனப்பேற்றினையும், சிவசமவாதிகள் சதாசிவ புவனப்பேற்றினையும், சுத்த சாத்தேயர் சத்தி புவனப்பேற்றினையும், சிவபெருமானுக்கு வைந்தவ சரீரம் உண்மையால் பொருள்ளென்னுஞ் சமானிய சைவர் சிவதத்துவ புவனப்பிராப்தியினையும் முத்தியென்று கூறுவர். சித்தாந்த சமயிகளாற் கூறப்படும் முத்தி சிவனடியைச் சேரு முத்தியாம். அதுவே உயர் முத்தி, பரமுத்தி, அத்துவித முத்தி, சிவசாயுச்சிய முத்தியெனவுஞ் சொல்லப்படும். பிரமாணம்:—

சிவஞான சித்தியார்

"இம்மையே யீரெட்டாண்டெய்தி யெழிலாரு போகமிழையாமு முத்தியென்றுமிருஞ் சுவர்க்க முத்தி-பன்னை மேயென்றுமுத்தியைங் கந்தமறக்கெடுகை யென்றுமட்டகுண முத்தியென்று-மேபமைமே பாடாணம் போலகைமுத்தியென்றும் விவேகமுத்தியென றருந்தன மெய்வழிவாற் சிவனை மெய்-செம்மையே பெறுகைமுத்தியென றருசெப்புவர்கள் சிவனடியைச் சேருமுத்தி செப்புவதிங் கியாமே" (கரு)

இனைய புரியு மலரோனை யெல்லா வுயிர்க்கு முயிரானோ
முனைவ னோக்கி யெல்லாநீ கேட்டி யருள்வா னெனமொழியக்
கனைவண் டிரிக்கும் தாமரைமேற் கடவுள் படைத்தி யெனவிரப்பத்
தனைநேராகிய பிறப்பிறப்பொன் றில்லாத கணங்கடனிபடைத்தான்.

(இ-ள்) எல்லாம் உயிர்க்கும் உயிர் அன முனைவன் = எல்லா ஆன்மாக்களுக்கும் பரமான்மாவா யிருக்கின்ற முதல்வராகிய உருத்திரமூர்த்தியானவர், இனைய புரியும் மலரோனை நோக்கி = இங்ஙனம் வணக்கங்களைச் செய்த பிரமனைப் பார்த்து, நீ எல்லாம் கேட்டி = (பிரமனே!) நீ விரும்பிய வெல்லாவற்றையுங் கேட்கக்கடவாய், அருள்வன் என மொழிய = (அவைகளை) கொடுப்பேன் என்று சொல்ல, கனை வண்டு இரிக்கும் தாமரை மேல் கடவுள் = ஒலிக்கின்ற வண்டுகள் மொய்க்கும் தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமதேவன், படைத்தி என இரப்ப = (பெருமானே!) படைத்தற் றொழிலைச் செய்தருள்வாயாக என்று குறையிரந்து வேண்ட, தனை நேர் ஆகி = தம்மைப் போன்று, ஒன்று பிறப்பு இறப்பு இல்லா கணங்கள் = பொருந்துகின்ற சனன மரணத்துழலாத உருத்திர கணங்களை, தனி படைத்தான் = தனிமையாகச் சிருட்டித்தனர்.

உருத்திர மூர்த்தி பிரமனை நோக்கி வேண்டியவற்றைக் கேட்பின் றவருதளிப்பே மென்று கூற, அயன் சிருட்டித் தொழில் செய்தருள வேண்டு மென்று பிரார்த்தித்தனன். அவர் தம்மைப் போலப் பிறப்பிறப்பில்லாத உருத்திர கணங்களைப் படைத்தார் என்பதாம். தனிபடைத்தான் என்றது உருத்திரகணங்களையே யன்றி, பிறந்திறந் துழலும் மற்றை யுயிர்வர்க்கங்களைப் படைத்திலா ரெனுங் குறிப்பினை யுணர்த்தி நிற்கும். எண்டோ தோன்றிய உருத்திரர் ஸ்ரீகண்ட அனந்தேசுர நாயனாரது அநுக்கிரகம் பெற்று, பிரமாண்டத்துட் சிவலோக கயிலாய மேருசிகர நிலையராயக், குணதத்துவ முதற் பிருதிவி யீறுவுள்ள தத்துவ தாத்துவிகங்களுக்கு இறைவராய், ஏவுதற் கருத்தாவாய், சங்கார கிருத்தியராய் நிற்குஞ் சிகண்டருத்திர மூர்த்தியேயாம். அவர் தோன்றி, மாதேவன் - அரன் - உருத்திரன் - சங்கரன் - நீலலோகிதன் - ஈசானன் - விசயன் - வீமதேவன் - பவோற்பவன் - கபாலி - சௌமியன் என்னும் பதினோருருத்திரர்களையுஞ் சிருட்டிக்க, அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு கோடியாகப் பதினொருகோடி யுருத்திரர்களைப் படைத்தனர் எனக்கொள்க. (கச)

மறந்தும் பிறவாக் கணங்களைபல படை பபெயர்ந்து மழுவல்லோ
யிறந்தும் பிறந்துஞ் சகட்டுருளிற் றிரியுங் கணங்க ளியற்றுகென
வறைந்த வவையாம் படைக்கலநீ படைக்கப் பெருமாளுப்புத் தனமென்ன
வுறங்கா வென்றி முத்தலைவே லொருவன் கரந்து போயினனால்

(இ-ள்) மழு வல்லோய = (இங்ஙனம் படைக்கப்படுங் கணங்கட்குப் பிரமதேவனை) மழு வாயுதத்தினை யுடைய வல்ல பெருமானே, மறந்தும் பிறவாக் கணங்களைப் பல படைப்பு ஒழிந்து=மறந்தேனும் பிறவியிற் புகாத உருத்திரகணங்களைப் பலவாறாகச் சிருட்டிப்பதை விடுத்து, சகட்டு உருளின் இறந்தும் பிறந்தும் திரியும்=வண்டிச்சக்கரம் போலச் செத்தும் பிறந்தும் சுழலுகின்ற, கணங்கள் இயற்றுக என்ன – உயிர்க் கூட்டங்களையும் படைத்தருளுக வென்றுவேண்ட, உறங்கா வென்றி முத்தலை வேல் ஒருவன்=நீங்காத வெற்றிபடைத்த சூலாயுதத்தை யுடைய சூலாயுதராகிய உருத்திரக்கடவுள், யாம் அறைந்த அவை படைக்கலம் = (பிரமனே!) நாம் நீ சொல்லிய அவ்வுயிர் வருக்கங்களைச் சிருட்டிக்கமாட்டேம், நீ படைக்க அருள் புத்தனம் என்ன=நீயே சிருட்டிக்குமாறு கிருபை செய்தேம் என்று, கரந்து போயினன்=அந்தர்த்தானமாயினார். ஆல்—அசைநிலை.

உயிர்கள் சக்கரம் போலச் சுழலுமென்பது, மேலும் ஏழுமாகப் பிறந்திறந்துழலுமென்பதனை "பாரிடை யுதிப்பதும் பாரைச் சக்கரம்-நீரிடை யுதிப்பதும் நெருப்பில் வாயுவிற்-சீருடை விசும்பிடைச் சேரு மனைவைக-கோரிடை நிலையென வுரைக்கற் பாலதோ. பிறந்திடு முனசெலும் பிறந்த பின்னர் மெய்—துறந்திடுஞ் சிலபகல் சிறுத்து துஞ்சுமாற-சிறந்திடு காளையிற் பெயு மூப்பினில்-இறந்திடு மதன்பரி சியம்ப லாகுமோ" எனவரும் கந்தபுராணச் செய்யுள்களா னறிக. இப்பகுதி தொகுத்தல் விகாரம். (கரு)

போயபின்னர் மலர்ப்பொகுட்டுப் புத்தேள் வளிதீ யகல்வான
மேய வுலகம் பெறுமுந்தி விரிநீருவரி கலைகாட்டை
யாயு முகூர்த்தம் பகலங்குல் பக்கந் திங்க ளயனமுந்
லேய வெவைக்கும் பிரமாண நெய்வ மினிதி னியற்றினன.

(இ-ள்) போய பின்னர் = (உருத்திர மூர்த்தி) அந்தர்த்தான மான பின்பு, மலர் பொகுட்டு புத்தேள்=தாமரை மலர்ப் பொகுட்டினகணிருக்கும் பிரமதேவன், வளி தீ அகல வானம் = வாயு அக்கினி யகன்ற வாகாயம், மேய உலகம் = பொருந்திய பிருதிவி, உந்தி பெறும் விரி நீர் உவரி=சுழிகளைக் கொண்ட பரந்த நீரினை யுடைய சமுத்திரங்களையும், கலை காட்டை ஆயும் முகூர்த்தம் = கலை காட்டை ஆராயப்படுகின்ற முகூர்த்தம், பகல் கங்குல் பக்கம் திங்கள் அயனம் முதல் ஏய எவைக்கும்=பகல் இரவு பக்ஷம் மாசம் அயனம் முதலிய எவைகளுக்கும், பிரமாணம் தெய்வம் இனிதின் இயற்றினன் = அளவைகளையும் அதி தேவதைகளையுஞ் சிறப்போடு சிருட்டித்தான்.

உந்தி என்பதற்கு யாறு என்பது பொருள் கொள்ளல் சிறப்பன்று. எங்ஙனம்? ஆறு நீர் ஊற்றுநீர் வேற்றுநீர் என்னு மூன்றற்கும் மழையும், மழைக்குக் கடனீருங் காரண மாகலினெனக் பகல்=பகுக்கப் படுவது பக்கமாகுது பூர்வபக்கம் அபர பக்கம். அய னம்=ஆண்டிற் பாதி. பிறப்பித்தல், இறப்பித்தல், மழை பெய்வித்தல், வெயில் செய்வித் தல், வாயுவை யியக்குவித்தல், பயிர்விளைவித்தல், பாவ புண்ணிய மியற்று வித்தல் முதலி யன வெல்லாங் காலத்தாலாகலின் அதனையும் படைத்தியற்றினன் என்பதாம். (கசா)

ஒழுகு கொடிமூக் கினிற்றகக னுளத்தின் மரீசி யுயர்செவ்வி
வழுவில் சிறப்பி னங்கிரா துவக்கிற் பிருகு மறித்தேயும்

விழியிற் புகழத் திரிசிறந்த விவசா யத்தி னுயர்தருமனை
பழிதீர்ந் துயர்ந்த சங்கற்பந் தன்னிற் பரவு சங்கற்பனை.

(இ-ள்) ஒழுகு கொடி மூக்கினில் தக்கனை=நேர்மையாகிய கொடிபோன்ற நாசியினின்றும் தக்கரும், உளத்தில் மரீசி=மனத்தினின்று மரீசியும், உயர் சென்னி=மேலாகிய சிரத்தினின்றும், வழு இல் சிறப்பின் அங்கிரா = குற்ற மில்லாத சிறப்பினை யுடைய அங்கிராவும், துவக்கில் பிருகு=தோலினின்றும் பிருகுவும், மறித்து ஏயும் விழியில் புகழ் அத்திரி = பிறழ்ந்திருக்கின்ற கண்களினின்றும் துதிக்கப் படுகின்ற அத்திரியும், சிறந்த விவசாயத்தில் உயர் தருமனை=சிறப்புப்பொருந்திய கையினின்றும் உயர்வுடைய தருமரும், பழிதீர்ந்து உயர்ந்த சங்கற்பத்தில் = குற்ற மின்றி யுயர்ந்து விளங்கும் மனச்சங்கற்பத்தினின்றும், பரவு சங்கற்பனை=புகழப் படுகின்ற சங்கற்பன் என்பவரும்.

இது முதலிரு செய்யுள் குளகம். ஒழுகல் என்பது நேர்மைப் பொருள் படுதலை "வார்தல் போகல் ஒழுகல் மூன்றும் - நேர்பு நெடுமையுஞ் செய்யும் பொருள" என்ற தொல்காப்பிய விதியா லறிக. மறித்து-விலித்தல். விவசாயம் அருமெய்யா. சங்கற்பம்= நியமம், விருப்பம். இவர்கள் மானச புத்திரர்களென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றது. (கஎ)

மருவு முதானன் றனிற்சிறந்த மறைதேர் தெய்வப் புலத்தியனல்
லுருவ முகத்தி லருட்புலக னபானன் றன்னி லுயர்கிரது
பெருகு சமானன் றனில்வசிட்டன் பிறந்து முனிவ ருருவாகித்
தரும வொழுக்க மெவற்றினையுந் தவறா துலகி னிறுவினார்.

(இ-ள்) மருவும் உதானனில் = பொருந்திய உதான வாயுவினின்றும், சிறந்த மறைதேர் தெய்வப் புலத்தியனை = சிறப்பினை யுடைய வேதங்களை யாராய்ந்த தெய்வத் தன்மை வாய்ந்த புலத்தியரும், நல் உருவம் முகத்தில் அருள் புலகனை = நல்ல வடிவத்தை யுடைய முகத்தினின்றுங் காருணிய முள்ள புலகரும், அபானனில் உயர் கிரது = அபான வாயுவினின்றும் உயர்வாய கிரது வென்பவரும், பெருகு சமானனில் வசிட்டனை = வளர்கின்ற சமான வாயுவினின்றும் வசிட்டரும், பிறந்து=தோன்றி, முனிவர் உரு ஆகி=முனிவர் வடிவுங் கொண்டு, தருமம் ஒழுக்கம் எவற்றினையும்=அறவொழுக்கங்க ளனைத்தையும், தவறாது உலகில் நிறுவினார்=வழுவாவண்ணம் உலகத்திலே நிலைக்கச் செய்தனர்.

உதானன் என்னும் வாயுவானது உதராக்கினியை யெழுப்பி யுண்டவைகளை நாடிகளிற் செலுத்தி, சரீரத்தை வளர்த்து நாபியினின்றும் பிறப்பதாம் கண்டத்தானத்தி னிற்கு மென்பர் ஆசிரியர் **அடியார்க்குநல்லார்**. அபானனுவது குதத்தையுங் குய்யத்தை யும் பற்றி நின்று மலமூத்திராதிகளைக் கழித்து பிறப்பதாம் உச்சத் தலத்தில் நிற்குமென்பர் **பிங்கலந்தையார்**. சமானனுவது அறுவகைச் சுவையையும் அன்னத்தையும் பிரித்து எழுவகைத்தாதுவின் கண்ணுங் கலப்பித்துக் கந்த ரசக் குழியிற் சந்திடைநிற்பது "புடை நின்றானன மலம்போக்கும் - தடையின்றி, யுண்டனநீ ராக்கு முதானன் சமானனெங்குங்-கொண்டெறியு மாதிரத்தக் கூறு" என **இசைநுணுக்க** முடைய **சிகண்டியாசிரியர்** செப்பலானு மறிக. தருமம் ஒழுக்கம் என்பன இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொகை. ()

தேவ ரசுரர் தென்புலத்தோர் மனுட ரிவரைச் சிருட்டிப்பான்
பூவி லயனே ருருவெடுப்பப் பொருந்தவ் வுருவந் தமோகுணமாய்
மேவ வதனி னிடைப்புறத்தி லசுரர் தோன்ற விடுத்தவுடல்
லோவிலாக் கங்கு லாகுமதி லுயிர்க ளனைத்து முறங்குமால்.

(இ-ள்) பூவில் அயன் = தாமரைப் பூவின்கணிருக்கும் பிரமதேவன், தேவர் அசுரர் தெவ்வுபுலத்தோர் மனுடர் இவரைச் சிருட்டிப்பான் = தேவர்களையும் அசுரரையும் பிதிரர்களையும் மனுடரையும் படைக்கும்பொருட்டு, ஓர் உரு எடுப்ப = ஒருவடிவத்தைக் கொண்டு தியானிக்க, அ உருவம் தமோகுணம் ஆமேவ = அந்த வடிவம் தாமத குணமயமாகப் பொருந்த, அதனின் இடையின் அசுரர் தோன்ற = அவ்வுருவத்தின் இடையின் (கீழ்ப்புறத்தினின்றும்) அசுரர்கள் பிறக்க, விடுத்த உடல் = நீக்கப்பட்ட அந்தச் சரீரமானது, ஓ இல் கங்குல் ஆக = ஒழிதலில்லாத இருளாக, அதின் உயிர்கள் அனைத்தும் உறங்கும் = அதிலே உயிர்களெல்லாம் நித்திரை கொள்ளாநிற்கும். (௧௯)

மலரோன் பின்னுமோர் சாத்துவிக வுருவந் தாங்க வவன்முகத்தி
னுலவுத் தேவ ருதித்தனரவ் வுடலம் விடுப்ப வதுபகலா
யலகி றருமமெவற்றினுக்கு மிடமா யதுசத் துவகுணத்தா
னிலகு முருவா யுலகனைத்து மீன்றே னியானென் றெண்ணினனால்

(இ-ள்) மலரோன் = பிரமதேவன், சாத்துவிகம் உருவம் தாங்க = சாத்துவிக வடிவத்தைக் கொண்டு (தியானிக்க) அவன் முகத்தின் = அவனது முகத்தினின்றும், உலவு அத் தேவர் உதித்தனர் = விளங்காநின்ற அந்தத் தேவர்கள் தோன்றினார்கள், அ அம் உடல் விடுப்ப = அந்த அழகிய தேகத்தை நீக்க, அது பகல் ஆய் அலகு இல் தருமம் எவற்றினுக்கும் இடம் ஆயது = அவ்வடிவம் பகல் என்னுங் காலப் பகுதியாகி யளவில்லாத தருமங்களெல்லாவற்றுக்கும் இடமாயிற்று, பின்னும் = பின்னரும், சத்துவ குணத்தான் இலகும் உரு ஆய = சாத்துவிக குணத்தினால் விளங்கும் வடிவத்தைக் கொண்டு, உலகு அனைத்தும் ஈன்றேன் யான் என்று = உலக முழுவதையும் பெற்ற தந்தை நானேயென்று, எண்ணினன் = நினைத்தான்.

பிரமன் சாத்துவிக குணவடிவங் கொண்டு தியானிக்க, முகத்தினின்றுந் தேவர்கள் பிறந்தார்கள். அவ்வடிவத்தை விட அது பகற்பொழுதாகித் தருமமெவற்றிற்கும் இடமாயிற்று. பின்னரும் ஒரு சாத்துவிக வடிவத்தை யெடுத்துத் தன்னை யுலகத்தந்தையாகத் தியானித்தனன் என்பதாம். குணத்தான் — ஆன் கருவிப்பொருளில் வந்த மூன்றனுருபு.

அசுரர்கள் தமோகுண ரூபத்தினின்றும் பிறந்தமையினால் கருநிற மேனியும், மாயை, வஞ்சம், கொலை, பொய்முதலிய பாவத்தொழிலும் பொருந்தப் பெற்றனர். அவ்வுருவத்தை நீக்க அது இருளாய் நின்றமையால், அசுரர்கள் இரவிலே மதிக பல முடையர் எனக்கொள்க. தேவர்கள் சாத்துவிக குணரூபத்தினின்றும் பிறந்தமையால் பிரகாசமுள்ள மேனியும், ஞானம், இரக்கம், உயிர்ப்பயன், சத்திய முதலிய நற்றொழிலும் பொருந்தப் பெற்றார். பிரமன் அவ்வுருவத்தை விட்ட காலத்து அது பகற்காலமாய் நின்றமையால் தேவர்கள் பகலிலே வலியர் எனக்கொள்க. (௨0)

எண்ணு மேலவை யுயர்பிதிர்க்கட் டோன்ற வெடுத்த வுடல்விடுத்தா
னண்ணு முடலு முயர்சந்தி யென்ப நவின்ற விராசதத்தி
னண்ண லுருவ மெடுப்பமக்க ளுதித்தா ரந்த வுடல்விடுப்பத்
தண்ணங் கதிரவெண் ணிலவாய தந்தே புலரிச் சந்தியுமே

(இ-ள்) அண்ணல் எண்ணும் ஏல்வை = பிரமன் (அங்ஙனம்) நினைக்குங் காலத்தில், உயர் பிதிர்க்கள் தோன்ற = உயர்வாய பிதிர் தேவதைகள் பிறக்க, எடுத்த உடல் விடுத்தான் = தானெடுத்த சரீரத்தை நீக்கினன், நண்ணும் உடல் அம் உயர் சந்தி என்ப = பொருந்திய அந்தச் சரீரமே அழகிய சாயங்கால சந்தியாகுமென்று (பெரியோர்) கூறுவர்,

நின்ற இராசதத்தின் உருவம் எடுப்ப = சொல்லப்பட்ட இராசத குணமிக்கமாகிய வடிவத்தைக்கொள்ள, மக்கள் உதித்தார் = மனுடர்கள் தோன்றினார், ஆண்டு அ உடல் விடுப்ப = அப்பொழுதே அந்தச் சரீரத்தையும் நீக்க (அது) அனையாம் கதிர் வெள் நிலவு ஆயது = குளிர்ந்த அழகிய பிரகாசமுள்ள வெள்ளிய சந்திரிகையாயிற்று, புலரி சந்தியும் அதுவே = பிராதக்கால சந்தியும் அதுவே யாகும்.

"பிறாக்க போனர்" என்பது பொதுவாகக் கூறப்படினும், உடலின் பாரிசங்களினின்றும் தோன்றினார் என உயர்த்துணர்க. இது உயர்ந்துணர வைப்பென்றும் முத்தி பிதிராக்களை கௌவிய வர்கனர், அனலர், சோமபர், யமர், அரியமனர், அக்கினிவாக்கர், பொக்கிஷர், ஆசியபர், சோமபர் என்ப பதின்மர் விதக்கப்பட்டவர்களாம். சந்தி = ஒருமிப்பது பகற்காலமும் இராக்காலமும் சந்திக்குங் காலமாய் அது சாயங்கால சந்தி, பிராதக்காலசந்தியென விருவகைத்து. பிதிரர் சாயங்கால சந்தியினும், மனிதர் பிராதக்கால சந்தியினும் தோன்றலுமுடையவராவர். "மக்கடாமே யாறறி வுயிரே - பிறவு முளவே யக்கிளைப் பிறப்பே" என்ற **தொல்காப்பிய** விதிப்படி, மக்களெனப்படுவார் ஐம்பொறியுணர்வேயன்றி மனனென்னுமோர் அறிவும் உடையராய், முப்பத்திரண்டு அவயவத்தான் அளவிறப்பட்ட அறிவொடு புணர்ந்த ஆடூஉ மகடூஉக்களும், அக்கிளைப் பிறப்புக்களுமாம். (உக)

பின்னர்த் தாமதம் இராசதமும் பிரியா வுருவ மெடுத்திடலு
மன்னு மரக்கர் கந்தருவ ரியக்க ரரவம் வளர் பூதந்
துன்னி யுதித்த வுயர் பறவை மறிமா பக்கத்திற் றோன்றினவாற்
பொன்னோனே கமலத் தவன் முகத்திற் கொதிக்குஞ் சரபந் தோன்றியதால்.

(இ-ள்) பின்னர் = (அதன்) பின்பு, தாமதமும் இராசதமும் பிரியா உருவம் எடுத்திடலும் = தாமத குணமும் இராசத குணமும் ஒன்று சேர்ந்த வடிவத்தைக் கொள்ளுதலும், மன்னும் அரக்கர் = நிலைபெற்ற இராக்கதர்களும், கந்தருவர் = கந்தருவர்களும், இயக்கர் = யக்ஷர்களும், அரவம் = சர்ப்பங்களும், வளர் பூதம் துன்னி உதித்த = நீண்ட பூதங்களும் நெருங்கித் தோன்றின, உயர் பறவை மறி = மேற்செல்லும் பறவைகளும் ஆடுகளும், மார்பு ஆகத்தில் தோன்றின — மார்பு முதலிய அங்கங்களினின்றும் பிறந்தன, கமலத்து அவன் முகத்தில் = பிரமதேவனது முகத்தினின்றும், கொதிக்கும் சரபம் தோன்றியது = கோபித்தெழும்புகின்ற சரபப் பட்சியானது வீறுடன் வெளிப்பட்டது. ஆல் இரண்டும் அசைநிலைகள். பறவை = பறத்தலையுடையது.

பிரமன் பின்னரும் படைக்க நினைத்து தாமதராசத குணவுருவெடுத்துச் சிருட்டிக்க வுன்னும்போது, அவனிடத்தினின்று பசி தோன்றியது. அதனால் வேகமான கோபந் தோன்ற, அவனிடத்தினின்றும் விகாரரூபமுள்ளவராய் பயங்கரம் விளக்கு மொருவகைக் கணத்தார் தோன்றினார். அவர்களுட் சிலர் பசியைப் பொறுக்காது, பிரமன்மேற் பாய்ந்தார்கள். அப்போது சிலர் இரக்ஷியுங்கள் என்று சொன்னமையால் இராக்ஷசர் என்றும், சிலர் உண்ணுவோமென்று சொன்னமையால் யக்ஷர்களென்றும் பெயர் பெற்றனர். பிரமன் இவர்களைப் பார்த்து மனத்தில் வெறுப்புற்றுச் சிந்தித்துக் கொண்டிருக்க, அவனது தலைமயிர்கள் ஈனமாய்க் கழன்று வீழ்ந்து மீளவுந் தலையின்மேல் ஏறின. அங்ஙனம் நகர்ந்து ஏறினமையால் சர்ப்பங்களென்னவும், ஈனமானமையால் அகிகள் என்றும் பெயர் பெற்றன. அவன் மறுபடி கோபாவேசங் கொண்டு படைத்தற்கு நினைக்க, கபில நிறமுள்ள பூதங்கள் அநேகந் தோன்றின. அதன்பின் அவனது அங்கங்களினின்றும் ஒருவகைக் கணங்கள் பிறந்தனர். அவர்கள் யாழ்ப்பாடிக் கொண்டிருந்தமையால் கந்தருவர் எனப் பெயர் பெற்றனர். பறவைகள் பக்கங்களினின்றும் பிறந்தமையால் பக்ஷிகள் எனப்பட்டன. மறியென்று கூறினும், செம்மறியாடு, துருவாடு, வெள்ளாடு, பள்ளையாடு, வரையாடு என

னும் பேதங்களுங் கொள்க. சரபமாவது பாணையையுள்ளும் பெருமைக்குரிகினும் பாராக்க அதிவலி கொண்டு, இரு தலையும் இரு சிறகும், எட்டுக் காலும், நீண்ட வாலும், கடுஞ்சினமும், பேரார்ப்பும் பொருந்திச் சிங்கத்தினையு மெடுத்து மேற்செல்லுவதாகிய ஓர் பறவை. அதற்கு "கனன்று விரண்டு திருவடியு நகங்களின் வாலு முகமிரண்டுங்-கொண்டு சிறகு முருத் திரமுங் கொண்டெட்டே ராபபும்" என்வருங் **காஞ்சிப்புராணச்** செய்யுளா னறிக. (௨௭)

இருகா ளிடத்துங் களிறுபுலி யெண்கு மரையொட் டகமிவுளி
திருகு பொரிகோட் டிரலைபன்றி செறியு முழவு மானினொடு
மருவு விலங்கின் கணமுதித்த மயிர்க்கா றோறுங் கனிப்பொறையா
வுருவப் பைந்தாட் கொடியனைத்தும் வேறு வேறா யுதித்தனவே.

(இ-ள்) இரு தாள் இடத்தும் = இரு பாதங்களி லிருந்தும், களிறு புலி எண்கு மரை ஒட்டகம் இவுளி = யானைகள் புலிகள் கரடிகள் மரைகள் ஒட்டகங்கள் குதிரைகளும், திருகு பொரி கோடு இரலை=முறுகிய பொருக்குள்ள கொம்பினை யுடைய மான்களும், பன்றி=பன்றிகளும், செறியும் உழவும்=நெருங்கிய உழுதற்றொழிலையுடைய எருதுகளும், ஆனின் ஒடு=பசுக்கூட்டங்களோடு, மருவு விலங்கின் கணம் உதித்த= பொருந்தியுள்ள (மற்றைய) மிருகசாதிகளுந் தோன்றின, மயிர் கால் தோறும்=உரோமத் துவாரங்களி னிடங்க டோறும், கனி பொறையா=பழங்களாய பாரங்களை யுடையனவாய், உருவம் பைந் தாள் கொடி அனைத்தும்=அழகும் பசுமையு மொழுங்கு முள்ள கொடி முதலிய தாவர வகைகள் யாவும், வேறு வேறாய் உதித்தன=வேறு வேறாகத் தோன்றின.

பொரியாவது தகட்டு வடிவாய் வெடித்துக் கிளம்பி நிற்பதாம். உழவு - காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தது. கொடிகள் என்றமையால் ஓடதிகளும், தானிய வகைகளுங் கொள்ளப்படும். தானிய வகையாவன —நெல்லு, புல்லு, வரகு, தினை, சாமை, இறுங்கு, தோரை, இராகி, எள்ளு, கொள்ளு, பயறு, உழுந்து, அவரை, கடலை, துவரை, மொச்சை யென்னும் பதினாறு வகைக் கூலங்களுமாம். இங்கே கூலம் பதினெண்வகைத் தென்பர் **கூத்த நூலாசிரியர்**, என்னை? "பதினெண் கூலமு முழவர்க்கு மிகுக" என்றாராகலின். தோறும்—இடப்பன்மைப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். (௨௮)

அருமா மறைக ளொருநான்கு மகங்கள் சந்தம் பாவனைத்துந்
திருமா லுந்திக் கடம்பூத்த தேவன் முகநான் கினுமுதித்த
வுரைசெய் பூத மனைத்துமிவ்வா றுதித்து முன்னைப் படைப்பதனின்
மருவுந் தமது தொழிலதனிற் பிறழா தினிதின் வைகினவே.

(இ-ள்) திருமால் உந்தி கடம் பூத்த தேவன் முகம் நான்கினும் = விட்டுணு மூர்த்தியினது நாபிக் கடாகத்தி னின்றும் பிறந்த பிரமனது நான்கு முகங்களி னின்றும், ஒரு நான்கு=நான்காகிய, அரு மா மறைகள் = அரிய சிறந்த வேதங்களும், மகங்கள்—யாகங்களும், சந்தம் பா=சந்தங்களும் பாவின வகைகளும், அனைத்தும் உதித்த = (மற்றைய) யாவுந் தோன்றின, இவ்வாறு உரை செய் பூதம் அனைத்தும் உதித்து=இங்ஙனமே சொல்லப்பட்ட பூதபேதங்க ளெல்லாம் பிறந்து, முன்னை படைப்பு அதனின் மருவும்= முந்திய படைப்புக் காலத்தில் (தாந்தாம்) கொண்டுள்ள, தமது தொழில் அதனின் பிறழாது—தத்தந் தொழில்களி னின்றும் வழுவாமல், இனிதின் வைகின = முறைமையாக விருந்தன.

பிரமனது முகங்களுட் கிழக்கு நோக்கிய முகத்தி னின்றும் இருக்கு வேதமும், அக்கினிட்டோமம் என்னும் யாகமும், காயத்திரி யென்னுஞ் சந்தமும், வெண்பாவும்,

தெற்கு நோக்கிய முகத்தினின்றும் யசுர்வேதமும், உத்தியம் என்னும் யாகமும், திருட்டுபு என்னுஞ் சந்தமும், ஆசிரியப்பாவும், மேற்கு நோக்கிய முகத்தினின்றும் சாமவேதமும், அதிராத்திர யாகமும், சகதிஸ என்னுஞ் சந்தமும், கலிப்பாவும், வடக்கு நோக்கிய முகத்தினின்றும் அதர்வண வேதமும், அப்தோர் யாமம் என்னும் யாகமும், அனுட்டுபு என்னுஞ் சந்தமும், வஞ்சிப்பாவும் ஏனையவுந் தோற்றின வெனக் கொள்க. (௨௪)

பூதப் பகுதி யிருடிகளபோ பொருந்து முடல்சே ரனைத்தினுக்கு
மோதுநாம மிவைவவென்ற குணங்க ளுணர விவையனைத்தும்
வேதாகமங்க ளிடைவகுத்தான் விரைகொப்புளிக்கு நறுந்தோட்டுத்
தாதார் கமலப் பொகுட்டுறையு மொருநான் முகத்துத் தனிமுதலே.

(இ-ள்) விரை கொப்புளிக்கும் நறு தோடு = வாசனையை வெளிப்படுத்துகின்ற நல்ல இதழ்களை யுடைய, தாது ஆர் கமலம் பொகுட்டு உறையும் = மகரந்த நிறைந்த தாமரைப் பூப்பொகுட்டின் கணிருக்கும், தனி ஒரு நால் முகத்து முதலே = ஒப்பற்ற நான்கு முகங்களை யுடைய பிரமதேவனே, பூதப் பகுதி இருடிகள் = பருசு பூதங்கள் அவற்றின் பகுதிகள் முனிவர், போ பொருந்தும் உடல் சேர் அனைத்தினுக்கும் = புகழமைந்த தேகத்தைக் கொண்ட உயிர்கள் முதலிய யாவற்றிற்கும், ஓதும் நாமம் இவை = சொல்லப்படுகின்ற பெயர்க ளிவை யென்றும், நவின்ற குணங்கள் இவை = சொல்லப்பட்ட குணங்க ளிவை யென்றும், அனைத்தும் உணர = அவற்றின் சுபாவங்கள் எவரையும் அறியும்படி, வேத ஆகமங்களின் இடை வகுத்தான் = வேதாகமங்களி னிடத்து விரித்துரைத்தா னென்க.

பகுதி = பூதங்களுக்கு முதலா யுள்ள தன்மாத்திரை முதலியன. ஆகமம் = ஆ- என்பது ஞானமும், க-என்பது மோக்ஷமும், ம - என்பது மலநாசமும் எனப் பொருள் படலால், ஆன்மாக்களுக்குச் சிவஞானத்தை யுதிப்பித்து, மலநாசஞ் செய்வித்து, மோக்ஷத்தைக் கொடுப்பது எனக்கொள்க. அது காமிக முதல் வாதுள மீறாயுள்ள இருபத்தெட்டாம். இவற்றின் வழி நூல் உபாகமங்களும், சார்பு நூல் தத்துவப் பிரகாசிகை, தத்துவ சங்கிரகம், தத்துவத் திரய நிர்ணயம், போக காரிகை, மோக்ஷ காரிகை, நாத காரிகை, பரமோக்ஷ நிராசகாரிகை, இரத்தினத் திரயம் என்பவுமாம். (௨௫)

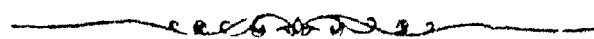
பலவகைச் சிருட்டி யுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௧௬



எட்டாவது

தமோகுண சிருட்டி யுரைத்த அத்தியாயம்.



இஃதாவது முக்குணங்களு ளொன்றாய தாமத குணத்தி னின்றுந் தோன்றி யவற்றை யுணர்த்தும் பாகமாம். தமோ குணம் வடநூன் முடிபு.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

என்று கூறுந் திருநெடுமா லிருதாள் வணங்கி யாழ்முனிவன்
குன்றின் சிறக ளறவெறிந்த கூர்வாய வைரப் படைக்கடவு
ளென்னுஞ் சிருட்டி விரிவனைத்து மீட்டு முரைத்தி யெனத்தொழுது
பன்னல் யாமும் பரந்துளவ மாயன் மகிழ்ந்து கூறுவான்.

(இ-ள்) யாழ் முனிவன் = (மகதி யெனனும்) வீணையையுடைய நாரத முனி வரும், குன்றின் சிறகா அற எறிந்த = மலைகளின் சிறகுகளை அறும்படி வெறிந்த, கூர் வாய வைரம் படை கடவுள் = கூரிய நுதியையுடைய குலிசாயுதத்தைத் தரித்த இந்திரனும், என்று கூறும் நெடு திருமால் இரு தாள் வணங்கி = என்றிவ்வாறு சொற்ற நீண்ட (வடி வுடைய) சூர்மமூர்த்தியின் இரு திருவடிகளையும் பணிந்து, துன்றும் சிருட்டி விரிவு அனைத்தும் = நெருங்கிய (தமோகுண) சிருட்டியின் விரிவுகளெவற்றையும், மீட்டும் உரைத்தி என தொழலும் = பின்னரும் (வகைபடுத்தி) கூறியருள்வை யென்று வணங் கிப் பிரார்த்தித்தலும், மன்றல் கமழும் பசு துளவம் மாயன் = வாசனை வீசுகின்ற பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமால், மகிழ்ந்து கூறுவான் = (மனம்) களிகூர்ந்து சொல லத் தொடங்கினா னெனக.

சிறகா போலி ஓர்காலத்தில் மலைகள் அசுராகட்கு இடங்கொடுத்து, மேறபறந்து சென்று உயிர்களை யழித்தது நோக்கிய இந்திரன் அவற்றின் சிறகுகளை யரிந்தனன் எனப படு சரிதம் குலிசாயுதம் கூரிய நூறு வாயினை யுடையதாகலின் "கூர்வாய வைரப்படை" என விசேடித்தான (க)

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

வள்ளவாய்க் கமலத் தவிசினமீ துறைந்து மறைவினை யாடுநா வலவன
றெள்ளிதின் றெரிந்து படைத்தபல லுயிரு மலங்கிடா தொழிந்திடுஞ் செயலா
லுள்ளமா றாந்து தமோகுணம புதைப்ப வுரையலிர் திருத்தலு மெனனுஞ்
மெள்ளிரா சதருசத் துவகுண மேவத் தமோகுண மகன்றது விரைவின.

(இ-ள்) வள்ளம் வாய் கமலம் தவிசின் மீது உறைந்து = கிண்ணம் போன்ற வாயினையுடைய தாமரை மலராசனத்தினக ணிருந்து, மறை வினை யாடும் நா வலவன் = வேதாத்தியயன வினையாடலைச் செய்கின்ற நாவில் வல்லவனாகிய பிரமனானவன, தெள் ளிதின் தெரிந்து படைத்த பல உயிரும் = தெளிவாக வாராய்ந்தறிந்து சிருட்டித்த பல ஆன்மவாககங்களும், மலங்கிடாது ஒழிந்திடும் செயலால் = பெருகாது குறைந்தொழியுந் தன்மையால், உள்ளம் மாறாந்து = மனவருத்தமுற்று, தமோ குணம் புதைப்ப = தாமத குணமானது மூட, உரை அவிந்து இருந்தலும் = பேசாமல் இருக்குந்தலும், எனனும் = என்று அருளினால், இராசதம் சத்துவம் குணம் மேவ = இராசத சாத்துவிக குணங்களை சிறிது சிறிதாகப் பொருந்துதலும், விரைவின் தமோகுணம் அகன்றது = சீக்கிர மாகத் தாமதகுணம் (அவனைவிட்டு) பிரிந்தது. பௌவ — தொருத்தல் விகாரம் (உ)

விரைவினி னகன்ற தமோகுணம வேற்கட் டெரிவையும் புருடனு மாக
வுருவமெய் தியதப் புருடனா மெய்பாவ மொன்றுறு நுதல் படுகொலை வடிவ
மருமறைக கிழவன றனனுட லிருகூ றாகவு மவற்றினோ கூறு
வருசுவா யமபு மறுவொரு கூறு மகிழ்சத ரூபையா னதுவே.

(இ-ள்) விரைவின் அகன்ற தமோகுணம் = விரைவாக விட்டு நீங்கிய அத் தாமத குணமானது, வேல கண் தெரிவையும் புருடனும் ஆக உருவம் எய்தியது = வேலா யுதம் போன்ற விழிகளையுடைய பெண்ணும் ஆணுமாக இரண்டு வடிவங்களோடு பொருந் திற்று, (அவ்வடிவங்களுள்) அ புருடன் மெய் பாவம் = அந்தப் புருடவடிவம் பாவமெனப் படும், ஒள் நுதல் படு கொலை வடிவம் = அழகிய நெற்றியினையுடைய பெண்வடிவம் அழித் தற்குரிய கொலை யுருவ மெனப்படும், அரு மறை கிழவன் தன உடல் = அரிய வேதங்களுக குத் தலைவனாகிய பிரமனது சரீரம், இரு கூறு ஆகவும் = இரண்டு பாகமாகுதலும், அவற

றினை ஓர் கூறு = அவ்விருவகைப் பாகத்துள் ஓர்பாகம், வரு சுவாயம்புமநு = முதலிற் றோன்றிய சுவாயம்புமநுவாயிற்று, ஒரு கூறு மகிழ் சதரூபை ஆனது = ஒருபாகம் யாவராலும் விரும்பப்படுகின்ற சதரூபை யென்றுமாயிற்று.

பிரமனை விட்டு நீங்கிய அந்தக் குணமானது ஆண்வடிவும் பெண் வடிவுமாய்த் தோன்றிற்று. அவற்றுள் ஆண் வடிவுபாக வெனவும், பெண் வடிவு கொள்ள வெனவுஞ் சொல்லப்பட்ட பிரமனுடலமும் இரு கூறாயின. அவற்றுள் ஒன்று சுவாயம்புவமநுவாகவும், மற்றையது சதரூபை என்னும் பெண்ணாகவுந் தோன்றியது. (௩)

குங்குமந் துதைந்து பிறைவடங் கிடந்த குவிமுலைக் கொடிச்சதரூபை
யங்கணமா ஞால முழுவது மளிக்குஞ் சுவாயம்பு மநுவினை யணைந்து
பங்கமில் பிரிய விரதனை யுலகம் பரவுமுத் தானபா தனைச்சொன்
மங்கைநற் பிரசூதி சிறந்த வாகூதி யிவர்தமை வயிறுவாய்த் தனளால்.

(இ-ள்) குங்குமம் துதைந்து பிறை வடம் கிடந்த = குங்குமம் பூசப்பட்டுப் பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற முத்துமாலை தங்கியிருக்கப் பெற்ற, குவி முலை கொடி சதரூபை = திரண்ட தனங்களையுடைய பூங்கொடி போன்ற சதரூபை யென்பவள், அம் கண் மா ஞாலம் முழுவதும் அளிக்கும் = இடமகன்ற பெரிய நிலவுலக முழுவதையும் பரிபாலனஞ் செய்பவனின்ற, சுவாயம்பு மநுவினை அணைந்து = சுவாயம்பு மநு வென்னும் அரசனைக் கூடி, பங்கம் இல் பிரிய விரதனை = குற்றமில்லாத பிரிய விரதன் என்பவனையும், உலகம் பரவும் உத்தானபாதனை = உலகத்தார் புகழப்படுகின்ற உத்தான பாதன் என்பவனையும், சொல் மங்கை நல் பிரசூதி = சொல்லப்பட்ட பெண்களாகிய நல்ல பிரசூதி, சிறந்த ஆகூதி இவர் தமை = சிறப்பினையுடைய ஆகூதி யென்னு மிவர்களையும், வயிறு வாய்த்தனள் = வயிற்றிற் றரித்துப் பெற்றனள்.

சதரூபை யானவள் சுவாயம்பு மநுவினை மணஞ்செய்து, பிரிய விரதன் உத்தான பாதன் என்னும் இரு புத்திரரையும், பிரசூதி ஆகூதி யென்னும் இரு புத்திரிகளையும் பெற்றாள் என்பதாம். சுவாயம்பு பிரமஅம்சமும், சதரூபை சரசுவதியினம்சமுமெனப.

அழலுயிர்த் தொளிறு பரிதிவேன் மநுப்பிர சூதியைத் தக்கனுக் களித்தா
னழகுகண் படுக்கு மருப்பிள முலையா கூதியை ருசியினுக் களித்தான்
மொழியுமா கூதி ருசியினுக் கெச்சன் றக்கினை முறையினி லீன்றாள்
ஒழிவிறக் கிணையவ் வயிற்றிடை வேள்விக் கியாமர் பன்னிருவரா ணடுதித்தார்.

(இ-ள்) அழல் உயிர்த்து ஒளிறு பரிதி வேல் மநு = அக்கினியைக் கக்கிப் பிரகாசிக்கின்ற சூரியனை நிகர்த்த வேலாயுதத்தை யேந்திய சுவாயம்பு மநுவென்பவன், பிரசூதியை தக்கனுக்கு அளித்தான் = பிரசூதி யென்பவளைத் தக்கனுக்கு (விவாகஞ் செய்து) கொடுத்தான், அழகு கண்படுக்கும் = அழகானது குடியிருக்கப் பெற்ற, மருப்பு இளம் முலை ஆகூதியை = (யானைக்) கொம்பு போன்ற இளமையாகிய தனங்களையுடைய ஆகூதி யென்பவளை, ருசியினுக்கு அளித்தான் = இருசி யென்பவனுக்கு (விவாகஞ்செய்து) கொடுத்தான், மொழியும் ஆகூதி = சொல்லப்பட்ட ஆகூதி யென்பவள், ருசியினுக்கு = இருசி யென்பவனைக் கூடி அவனுக்கே, எச்சன் தக்கினை முறையினில் ஈன்றாள் = எச்சனென்பவனையுந் தக்கினை யென்பவளையும் நிரையாகப் பெற்றனள், ஒழிவு இல் தக்கிணையவள் வயிறு இடை = நீங்குதலில்லாத தக்கிணை யென்பவளின் வயிற்றி னிடத்தே, வேள்விக்கு = எச்சன் என்பவனுக்கு, யாமர் பன்னிருவர் ஆண் உதித்தார் = யாமர் ஆகிய பன்னிரு குமாரர்கள் அடுத்தடுத்துத் தோன்றினார்.

மநுவாகிய தன் புத்திரிகளுள் பிரசூதியைத் தக்கனுக்கும், ஆகூதியை இருசியென்பவனுக்கும் விவாகஞ் செய்தனன். ஆகூதி இருசியென்பவனோடு சேர்ந்து எச்சன் என்னும் புத்திரனையும், தக்கிணை யென்னும் புத்திரியையும் பெற்[illegible] தக்கிணை யென்பவள் தன்னுடன் பிறந்த எச்சனையே சேர்ந்து, பன்னிரண்டு புத்திரரையும் பெற்றாள் என்பதாம். ஒளிறு வேல் என இயைத்துக்கொள்க.

இருசி தக்கிணை யென்னும் வடசொற்கள் இருசி, தக்கிணை யென [illegible] திரிந்து நின்றன. கண்படுதல் = தூங்குதல், [illegible] கௌவி யென்னும் பரியாய நாமத்தால் எச்சன் என்று கொள்ளப்பட்டது. [illegible] தன்னுடன் தோன்றினனைப் புணர்ந்து புண்ணியமூர்த்தி [illegible] "ஆங்குரு நாட்டுறைபவரோர் தொழுதினை யாய்ப்பார் [illegible] தோன்றித் தாங்கள் விழைவிறப் புணர்வராவார்க் கெய்வந் தருமலர்க் [illegible] காயும்" என்னும் கந்தபுராணச் செய்யுளானும் அறிக. (ரு)

ஆங்கவர் சிறந்த சுவாயம்பு மநுவின் காலத்தி லமரரா யுறைந்தார்
வீங்குபல் கேள்வித் தக்கனன் மனையாம் பிரசூதி வேல்கிடந் தொளிர்கண்
கோங்கரும் பிடையச் சுணங்குபூத் தலர்ந்த குவிமுகி ழிளமுலைப் பணைத்தோட்
பூங்குழற் செய்வா யோரறு நான்கு புதல்வியர்ப் பயந்தன ளன்றே

(இ-ள்) ஆங்கவர் = சொல்லப்பட்ட பன்னிருவர்களும், சிறந்த சுவாயம்பு மநுவின் காலத்தில் = மேன்மையுடைய சுவாயம்பு மநுவின் காலத்திலே, அமரராய் உறைந்தார் = தேவர்களாயிருந்தார்கள், பல் கேள்வி வீங்கு தக்கனன் மனையாம் = பல கேள்வியறிவிலே மிகுந்த தக்கனது இல்லக்கிழத்தியாகிய, பிரசூதி = பிரசூதி யென்பவள், வேல் கிடந்து ஒளிர் கண் = வேலாயுதங்களிருந்து விளங்குகின்ற போன்ற கண்களையும், கோங்கு அரும்பு இடை அச் சுணங்கு பூத்து அலர்ந்த = கோங்க முகையினிடத்தே அந்தத் தேமலானது படர்ந்து விளங்குகின்ற போன்ற, குவி முகிழ் இளமுலை = திரண்டு தோன்றும் இளமையாகிய தனங்களையும், பணைத் தோள் = மூங்கில்போன்ற தோளினையும், பூங்குழல் = பொலிவாகிய கூந்தலையும், செய்வாய் = சிவந்த வாயினையும் உடைய, ஓர் அறு நான்கு புதல்வியர்ப் பயந்தனள் = இருபத்து நான்கு புத்திரிகளைப் பெற்றாள்.

முற்கூறப்பட்ட தக்கிணை வயிற்றிற் பிறந்த பன்னிருவர்களாகிய யாமரும் சுவாயம்பு மநு காலத்திற் றேவரா யிருந்தனர். தக்கன் மனைவியான பிரசூதி இருபத்து நான்கு பெண்களைப் பெற்றாள். அவர்கள் பெயராவன — சிரத்தை, இலக்குமி, திருதி, துட்டி, புட்டி, மேதை, கிரியை, புத்தி, இலச்சை, வபு, சாந்தி, சித்தி, கீர்த்தி, கியாதி, சதி, சம்பூதி, மிருதி, பிரீதி, க்ஷமை, சந்ததி, அநசூயை, அருந்ததி, சுவாகை, சுவதை யென்பவர்களாம். தக்ஷன் என்னுமொழி தக்கன் எனத் திரிந்தது. (சு)

அனையரிற் சிரத்தை யிலக்குமி திருதி துட்டிநற் புட்டியம் மேதை
நினைவருங் கிரியை புத்திநாண் வபுச்சாந்தி வாழ் சித்திநற் கீர்த்தி
யெனவொரு பதின்மூன் றரிமதர் மழைக்க ணரிவையர் தம்மை யிலங்கு
கனைகழற் றருமன் கடிமணந் தனனவருங் கவின்பெறு புதல்வரை யுயிர்த்தார்

(இ-ள்) அனையரில் = அப்பெண்களுள், சிரத்தை இலக்குமி திருதி துட்டி = சிரத்தை இலக்குமி திருதி துட்டி, நல் புட்டி = நல்ல புட்டி, அம் மேதை = அழகிய மேதை, நினைவு அரு கிரியை = நினைத்தற்கரிய கிரியை, புத்தி நாண் வபு சாந்தி = புத்தி இலச்சை வபு சாந்தி, வாழ் சித்தி = வாழ்வினையுடைய சித்தி, நல் கீர்த்தி என = நல்ல கீர்த்தி என்று

சொல்லப்பட்ட, அரிமதர் மழைக்கண் இளமுலை = செவ்வரி படர்ந்துள்ள குளிர்மை யாகிய கண்களையும் இளமை பொருந்திய தனங்களையு முடைய, ஒரு பதின் மூன்று மகளிரை = பதின் மூன்று பெண்களையும், இலங்கு கனை கழல் தருமனுக்கு அளித்தனன் = விளங்குகின்ற ஒலியை யுடைய வீரக்கழலை யணிந்த தருமனுக்கு (மனைவிமாராகக்) கொடுத்தான், அன்னவரும் — அப்பதின்மூவரும், கவ்வை பெறு புதல்வரை உயிர்த்தார் = அழியினைக் கொண்ட புத்திரர்களைப் பெற்றனர்.

தக்கனானவன் தன் புதல்வியர்களுள், பதின்மூன்று கன்னியர்களைத் தருமனுக்கு விவாகஞ் செய்து கொடுத்தான், அவர்களும் புத்திரரைப் பெற்றார்கள் என்பதாம். அவற்றை வருஞ் செய்யுட்களா னறிக வடிசு, சாந்தி முதலியோர் கொள்வாருமுளர். (எ)

மற்றைய கியாதி பிருகுவை யணைந்தாள் சதியினை யுருத்திரன் மணந்தா
னுற்ற சம்பூதி மரீசியை யடைந்தாள் மிருதியங் கிராவுட னுறைந்தாள்
குற்றமில் பிரீதி புலத்தியர் புணர்ந்தாள் புலகனற் கமைமணங் கூர்ந்தான்
சொற்றசந் நதியைக் கிரதுவேட் டனனத் திரியநசூயையைத் தோய்ந்தான்

(இ-ள்) மற்றைய கியாதி = மற்றைய கியாதி யென்பவள், பிருகுவை அணைந்தாள் — பிருகு என்னும் முனிவரை மணஞ்செய்தனள், உருத்திரன் சதியினை மணந்தான் = உருத்திரமூர்த்தி சதி யென்பவளைக் கூடினார், உற்ற சம்பூதி மரீசியை அடைந்தாள் = அமைந்த சம்பூதி யென்பவள் மரீசி முனிவரைச் சேர்ந்தாள், மிருதி அங்கிராவுடன் உறைந்தாள் = மிருதி யென்பவள் அங்கிரா என்னும் முனிவரோடு வாழ்ந்தனள், குற்றம் இல் பிரீதி புலத்தியர் புணர்ந்தாள் = குற்றமில்லாத பிரீதி யென்பவள் புலத்தியரைக் கூடினள், புலகன் நல் கமை மணம் கூர்ந்தான் = புலகமுனிவர் நல்ல கமை யென்பவளை விவாகஞ்செய்து களி கூர்ந்தனர், சொற்ற சந்நதியை கிரது வேட்டனன் = சொல்லப்பட்ட சந்நதி யென்பவளை கிரது வென்பவர் மணஞ்செய்தனர், அத்திரி அநசூயையைத் தோய்ந்தான் = அத்திரி முனிவர் அநசூயை யென்பவளைத் தழுவினார்.

ஸ்மிருதி, க்ஷமை, என்னும் வடசொற்கள் மிருதி, கமை யெனத் திரிந்தன. உருத்திரன் என்றது அனுபக்க உருத்திரனை யெனக். (அ)

கன்னியங் கற்பி னருந்ததி தன்னைக் கடிமணம் புரிந்தனன் வசிட்டன் [தார்
வன்னியைச் சுவாகை யணைந்தனள் பிதிர்க்கள் வசுந்தையை யினிதினின் மணந்
முன்னர்யா னுரைத்த தருமதேய வத்தின் மனைவிய ராமொரு பதின்மூன்
றநங்கார் தம்மின் முகிழ்முலைச் சிரத்தை யடக்கரும் காமனை யுயிர்த்தாள்.

(இ-ள்) வசிட்டன் = வசிட்ட முனிவர், கன்னி அம் கற்பின் அருந்ததி தன்னை = அழியாத அழகிய கற்பினை யுடைய அருந்ததியை, கடி மணம் புரிந்தனன் = புதுமை யாகிய மணஞ்செய்தனர், சுவாகை வன்னியை அணைந்தனள் = சுவாகை யென்பவள் அக்கினியைச் சேர்ந்தாள், பிதிர்க்கள் வசுந்தையை இனிதின் மணந்தார் = பிதிர்தேவர்கள் வசுந்தை யென்பாளை யன்போடு கலியாணஞ் செய்தனர், யான் முன்னர் உரைத்த தரும தெய்வத்தின் = யான் முன்னாகக் கூறிய தருமதேவனுடைய, மனைவியர் ஆம் ஒரு பதின்மூன்று நல்லார் தம்மின் = தேவிமாராகிய அந்தப் பதின்மூவருள்ளும், முகிழ் முலை சிரத்தை = அரும்பிய தனங்களை யுடைய சிரத்தை யென்பவள், அடக்க அரு காமனை உயிர்த்தாள் = அடக்குதற் கரிய காமன் என்பவனைப் பெற்றாள்.

வசிட்டன் என்பது வசிட்டன் என்றாயிற்று. ஐம்புலன்களையும் தன்வசப்படுத்தினவன், ஞானத்திற் முடிகொண்டிருப்பவன் என்பது பொருள் கூறுப. கடிமணச் சிறப்

பாகிய மணம் எனவும் பொருள். ஈறு என்றும் உரிச்சொல் அப்பொருள் படுதலை "கடி யென கிளவி" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா னறிக. "அங்கலார்" என்பதனை அம் கலார் என்று பிரித்துக் கோடலுமாம். (கூ)

அருளிலக் குமிவெஞ் செருக்கனை யீன்றா டிருதிநன் னியமனை யளித்தாள்
பொருவறு துட்டி மகிழ்ச்சியை யீந்தாள் புட்டிலோ பந்தனைப் பெற்றா
டருபுகழ் மேதை சுபன்றனை யளித்தாள் கிரியைநற் சமனையுத் தமனை
யரிதினிற் பயந்தாள் புந்திநற் போதன் னப்பிர மாதனை யளித்தாள்.

(இ-ள்) அருள் இலக்குமி=கிருபையினை யுடைய இலக்குமிதேவியானவள், வெம் செருக்கனை ஈன்றாள்=கொடிய அகங்காரனைப் பெற்றாள், திருதி நல் நியமனை அளித்தாள்= திருதி யென்பவள் நல்ல நியமன் என்பவனைப் பெற்றாள், பொரு அறு துட்டி மகிழ்ச்சியை ஈந்தாள் = ஒப்பில்லாத துட்டி யென்பவள் சருக்கன் என்பவனைப் பெற்றனள், புட்டி லோபந்தனைப் பெற்றாள் = புட்டி யென்பவள் உலோபன் என்பவனைப் பெற்றாள், புகழ்தரு மேதை சுபன் தனை அளித்தாள்=கீர்த்தியை யளிக்கின்ற மேதை யென்பாள் சுபனைப் பிரசவித்தாள், கிரியை = கிரியை யென்பாள், நல் சமனை அத்தமனை அரிதின் பயந்தாள்= நல்ல சமன் என்பவனையும் அத்தகைய தமன் என்பவனையும் அருமையாகப் பெற்றாள், புந்தி=புத்தி யென்பாள், நல் போதனை அப்பிரமாதனை அளித்தாள்=சிறந்த போதன் என்பவனையும் அப்பிரமாதன் என்பவனையும் பெற்றாள். இன-சாரியை. (கo)

நாணயன் விநயற் பயந்தனள் வபுநல் விவசாயனை யுயிர்த்தாள்
மாணெழிற் சாந்தி கேமனை யீன்றாள் வாசசித்தி சுகன்றனை யளித்தாள்
காணவருங் கீர்த்தி யசன்றனைப் பயந்தாள் முன்னவள் பயந்திடு காமன்
பேணரு மகிழ்ச்சி தடவு மானந்த னிருவரை யுயிர்த்தனன் பின்னே.

(இ-ள்) நாண் — நாண் என்பாள், நயன் விநயன் பயந்தனள் = நயன் விநயன் என்பவரைப் பெற்றாள், வபுவும் நல் விவசாயனை உயிர்த்தாள்=வபு என்பாளும் நல்ல விவசாயனைப் பெற்றாள், மாண் எழில் சாந்தி கேமனை ஈன்றாள் = மாட்சிமையாகிய அழகினை யுடைய சாந்தி யென்பாள் கேமன் என்பவனைப் பெற்றாள், வாசசித்தி சுகன் தனை அளித்தாள் = வேலாய சித்தி இன்பனைப் பெற்றாள், காண அரும் கீர்த்தி=அறிதற்குரிய கீர்த்தி யென்பவள், யசன் தனைப் பயந்தாள் = யசன் என்பவனைப் பெற்றனள், பின்= பின்பு, முன்னவள் பயந்திடு காமன் = முன்னவளான சிரத்தை யென்பவள் பெற்ற காமன் என்பான், பேண் அரு மகிழ்ச்சி=விரும்பத்தகரிய மகிழ்ச்சி, உள் தடவு ஆனந்தன் இருவரை உயிர்த்தனன் = உட்பொருந்திய ஆனந்தனென்று சொல்லப்படா நின்ற இருவரையும் பெற்றனன். வபுசு-எனவும் பாடபேதம். (கக)

கருதரும் பாவன் கொலையினை மணந்து வஞ்சமாய்க் கன்னியைப் பொய்யா
மருமக வினையாங் களித்தனன் பொய்யோன் வஞ்சனை தன்னொடு மணந்து
வெருவரு நிரய னெனுமைந் தரையும் வேதனை மாயையென் றேந்து
மிருமக விரையு மளித்தனன் மாயை புயந்தழீஇ மிருத்துவீன் றனளே.

(இ-ள்) கருத அரு பாவன்=நினைத்தற்கு ஒண்ணாத பாவன் என்னும் புருடன், கொலையினை மணந்து = கொலை யென்னும் பெண்ணைச் சேர்ந்து, வஞ்சம் ஆய கன்னியை = வஞ்சகமாகிய பெண்ணையும், பொய் ஆம் அரு மகவினை ஆங்கு அளித்தனன்= பொய் ஆகிய (நன்மை) இல்லாத புத்திரனையும் அப்பொழுதே பெற்றனன், பொய்யோன் வஞ்

சனை ஒடிய அணைத்து=பொய்யனை என்பான வஞ்சனை யென்னும் பெண்ணேடுஞ் சேர்ந்து,
வெரு வரும் நிரயா என்னும் மைந்தரையும்=பயமுண்டாகும் நரகர் என்னும் புத்திரரை
யும், வேதனை மாயை என்று ஓதும் இரு மகளிரையும்=வேதனை மாயை யென்று கூறப்
படுகின்ற இரு புதல்வியரையும், அளித்தனன் = உண்டாக்கினன், மாயை புயம் தழீ
இருந்து ஈன்றனள் =மாயை யென்பாள் (நிரயர் என்னும் புருடரது) தோள்களைச் சேர்ந்து
இருந்து துக்கங்களைப் பெற்றாள் தழீஇ என்பது தழீ யென விகாரப்பட்டது

நிரயர் என்றது ஈண்டு நரகங்களை யென்க அவையாவன —கோரம், கீழ்க்கோ
ரம், அதிகோரம், அதிகீழ்க்கோரம், தாளதரம், பயாநகம், காளராத்திரி, பயோற்கடம்,
சண்டம், மகாசண்டம், சண்ட கோலாலம், சண்டதரம், சரோருகம், சலசவதி, வீமம்,
வீமவீடணம், கராளம், விகராளம், குலிசம், முககோணம், ஐங்கோணம், தீர்க்கதரம், ரி
வார்த்துளம், எழுநிலம், எட்டுநிலம், மாயை, தீக்கவொளி, இரௌரவம், மகா ரௌரவம்,
தமம், அதிசீதம், அதிவெப்பம், தீக்கணம், அயபோசம், சஞ்சீவம், சடம், விலோமம்,
கடங்கடம், தீவிரவேகம், கராளம், விகராளம், பிரகம்பம், கமலை, விகாரமுகம், கரும
பாசம், பிரமருத்தனம், சூசிமுகம், நேமிகாதகம், பீடனம், சூடபாகம், அதிபாகம்,
கிரகசம், அசிதாருவம் காரம், இரத்தசசீகருழி, சர்வருந்தம், கிரது, நிரயு, உச்சுவாசம்,
நிசுவாசம், தீக்கம், நாதம், சுடப்பிரவாகம், பிரவகனம், கானம், அதிகிரகம், குபீரம்,
நக்கிராக்கியம், கட்டரவம், புழுக்குழி, அமேத்தியம், அப்பிரதிகாரம், உணணீர்த்தானம்,
தாருணம், சங்கடம், விச்சுரம், விகடம், வைதரணி, ஏகபாதம், கணீராமம், பூரணம்,
அசிதாலவனம், மூத்திரகூபம், மலகூபம், தாலவனம், துயரம், கசுமலம், சமலமலம்,
ஆலாகலம், மிதவிருமம், விசோதம், இயமானுகம், திரிபாதம், ஏகபாதம், அவீசி முதலிய
விரிப்படும் இருபத்தெட்டுக் கோடியெண்ணவாம் (கஉ)

சொல்லிய நிரயர் வேதனை தோயத்திட் டசுபரைத் துக்கரைப் பயந்தா
ளல்லலைசெய் மிருத்து நோய்நரை துன்பம் வெருளிபட் டிமையரை யளித்தா
ளொல்லையிற் சுருக்கித் தமோகுண சிருட்டி யுரைத்தன னெனவருள் சுரந்து
மல்லிடு திணிதோள் வாலிமா றுருவ வடிகளைப் பணிந்தவ னுரைத்தான்.

(இ-ள்) சொல்லிய நிரயர் வேதனை தோயத்திட்டு = சொல்லப்பட்ட நிரயர் என்
னும் புருடர்களை வேதனை யென்பாள் புணர்ந்து, அசுபரை துக்கரை பயந்தாள் = அசுபர்
துக்கர் என்பவரைப் பெற்றாள், அல்லல் செய் மிருத்து = துன்பத்தைச் செய்கின்ற மிருத்து
வென்பவள், நோய் நரை துன்பம் வெருளி பட்டிமையரை அளித்தாள் = பிணி நரை
துன்பம் கோட்டமுதலிய கீழோரைப் பெற்றாள், ஒல்லையில் = விரைவாக, தமோகுண
சிருட்டி சுருக்கி உரைத்தனன் என = தமோகுண சிருட்டியைத் தொகுத்துக் கூறினேன்
என்று, அருள் சுரந்து = கிருபை மிகுந்து, மல் இடு திணி தோள் வாலி மாறு உருவ = மற
போர் செய்யும் வலிய புயங்களை யுடைய வாலியின் நெஞ்சினைப் பிளந்து செல்ல, வடி
கணை பணிந்தவன் உரைத்தான் = கூர்மையாகிய அம்பினைச் செலுத்திய திருமால் கூறி
யருளினார் என்க.

மல்யுத்தமாவது சங்கிபாதம், அவதூதம், பிரக்ஷேபணம், முட்டி, கீலகிபாதம்,
வச்சிரநிபாதம், பாதோத்தூதம், பிரமிருட்டம் என எண்வகைக் கரணங்களானுஞ் செய்
யப்படுவது அவற்றுட் சங்கிபாதம் என்பது முதலிற் கரம்பிடித்துப் பொருசாப் போடுவது
அவதூதம் என்பது புறங்கையால் கீழே தள்ளுவது பிரக்ஷேபணம் இழுத்து வீழ்த்து
வது முட்டி என்பது கையினை முட்டியாகப் பிடித்து இடித்தலாம் கீலகிபாதம் முழங்
கையினாலும் மணிக்கட்டுகளானும் இடிப்பது வச்சிரநிபாதம் கைகளின் ஓரங்களாலும்,
மத்திமை அநாமிகை யென்னும் விரல்களி னடுவே அங்குட்ட விரல் வைத்த முட்டியி

றானும் இட்டபது பாதோத்தமமாவது காலினுற் றாக்கி யெறிவது பிரமிருட்டம் என்பது உடம்பு முழுதினும் இறுகப் பிடித்து விழுத்தி யுழக்குவது வாலிமார்பு உருவ வெய்தமையாவது, திருமால் இராமாவதார மெடுத்தகாலத்துச் சூரிய குமாரனான சுக்கிரீவனது அரசையும் தாரத்தையுங் கவர்ந்து துன்பம் விளைத்திருந்த வாலியை வதைத்தற்கு வாளியேவிய சரிதமாம் அதனை "எடுத்துப் பாரிடை யெற்றுவாம் பற்றியென றிளவல்-கடித்தலத்தினுங் கழுத்தினுந் தனனிரு கரங்களை-மடுத்து மீக்கொண்ட வாலிமேற் கோலொன்று வாங்கித் - தொடுத்தது நான்மறைத் தோன்றிறற் றிராகவன் றுரந்தான்." எனனும் இராமாயணச் செய்யுளானும் அறிக (கஅ)

தமோகுண சிருட்டி யுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம் - ௨௩௨



ஒன்பதாவது

அரியயன் வரம்பெற்ற அத்தியாயம்.



எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

அஃதாவது சிகண்ட ருத்திரமூர்த்தி பிரசன்னமாதலும், திருமாலும் பிரமனும் தத்தம் விருப்பின்படி வரத்தை யடைந்த சரித்திரத்தைக் கூறும் பாகமாம் அரி = சத்துருக்களை யழிப்பவன், அடியவர் பீடைகளைத் தீர்ப்பவன், திருமால் வரம்=மேலாய பேறு.

காலமுங் காலத் தளவையுங் கடந்து கருத்தளந் தறிவரும் பொருளாய்
மூலமா மீசன் மலரய னுதலி னுதித்திடும் புதுமையென் முகுந்தன்
கோலமா ருந்தி மலரயற் பயந்த கொள்கையென் சொல்கெனப் பசும்பொற்
சோலைவா யுறையுங் கடவுள்யாழ் முனிவன் கேட்டலு மாயவன் சொல்வான்.

(இ-ள்) காலமுங் காலத்து அளவையும் கடந்து = கால தத்துவத்தையும் அதன் கூறுபாட்டையுங் கடந்து, கருத்து அளந்து அறிவு அரு பொருள் ஆய = மனத்தினால் அளவை செய்தும் அறிதற் கரிய பொருளாகியும், மூலம் ஆம் ஈசன்=மூலகாரணமாகியும் விளங்காநின்ற உருத்திரேசுரர், மலர் அயன் நுதலின் உதித்திடும் புதுமை என்= தாமரை மலரின்மேல் இருக்கும் பிரமனது நெற்றியி னின்றுந் தோன்றிய அற்புதம் என்னை? முகுந்தன் = திருமால், கோலம் ஆர் உந்தி மலர் அயன் பயந்த கொள்கை என் = அழகு நிறைந்த (தமது) நாபிக் கமலத்தி னின்றும் பிரமனைப் பெற்ற தன்மை யென்னை, சொல்க என = சொல்லி யருள்க வென்று, பசு பொன் சோலை வாய் உறையும் கடவுள்=பசிய பொன் மயமான (கற்பகதருச்) சோலையினிடத்து வீற்றிருக்கின்ற இந்திரனும், யாழ் முனிவன்=யாழாசிரியராகிய நாரதமுனிவரும், கேட்டலும் = கேட்குதலும், மாயவன் சொல்வான்=கூர்மமூர்த்தி கூறுவா ராயினர் என்க (க)

உலகமோர் மூன்று மிடிந்துபா ழாகு மூழியி னிறுதியி னெங்கு
மலைபுரண் டனன வெறிதிரை புரண்டு மறிதரும் வாரியி னுப்ப
ணலர்கதிர்ப் பரிதி யாயிர மெழுந்தாங் கவிர்மணிச் சுட்டரா வணையிற்
கொலைபழுத் தொழுகுநேமியங் தடக்கைக் கொண்டல்கண் டுயின்றனை யனே

(இ-ள்) ஓர் மூன்று உலகமும் இடிந்து பாழ் ஆகும் ஊழி இறுதியின் = ஒப்பற்ற திரிலோகங்களுஞ் சரிந்து அழிவெய்துகின்ற ஊழியாகிய கடைக் காலத்தில், ஓங்கும் மலை புரண்டு அன்ன = உயர்ந்த மலைகள் புரண்டாற்போல, எறி திரை புரண்டு மறிதரும் வாரியில் நாப்பண் = (மணிகளை) வீசும் அலைகளானவை புரண்டு விழுகின்ற பிரளயசலத்தின் மத்தியில், அலர் கதிர் ஆயிரம் பரிதி எழுந்தாங்கு = படர்ந்த கிரணங்களை யுடைய ஆயிரஞ் சூரியர்கள் உதயஞ் செய்தாற்போல, அவிர் மணி சூட்டு அரா அணையின் = பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்களை வாய்ந்த உச்சிந்தலைகளை யுடைய சேட சயனத்தில், கோலேந்து ஒழுகும் அம் நேமி தடம் கை கொண்டல் = கொலைத்தொழில் முதிர்ந்து விளங்கும் அழகிய சக்கராயுதத்தை யேந்திய நீண்ட கையினை யுடைய நீலமேகமானது, கண் துயின்றது = அறிதுயில் செய்தது.

இன் ஐ-சாரியை ஆன்று-ஏ அசைநிலைகள். கற்பமுடிவில் வந்த பிரளய சலமத்தியில் அனந்த சயனத்தின்மீது திருமால் அறிதுயில் செய்தனர் என்பது கருத்து. கொண்டல் போன்றுள்ளனை கொண்டல் என்றது உவமவாகுபெயர். கொண்டல் = நீர் கொள்ளுதலை யுடையது. ஆங்கு என்பது "உலகம் உவப்ப வலனேர்பு திரிதரு - பலர்புகழ் ஞாயிறு கடற்கண்டாங்கு" என்றதுபோல உவமப் பொருளில் வந்த இடைச்சொல். (உ)

பாசடைத் துளவத் துயலவரு தடந்தோட் பண்ணவ னுந்தியந் தடத்தி
னோசனை யொருநூ றகன்றுநீண் டோங்கி யொளிதரு மாயிர மிதழ்த்துத்
தேசுறு கதிரோ ராயிர மெறிக்குஞ் சேட்டிளம் பரிதியிற் பொலிந்து
மூசுவண் டரற்ற முருகுகொப் புளிக்கு முள்ளரை முளரிபூத் ததுவே.

(இ-ள்) பசு அடை துளவம் துயலவரு தடம் தோள் பண்ணவன் = பசுமையாகிய இலைகொண்டு முற்றிய துழாய்மாலை யசைகின்ற பெருத்த புயங்களையுடைய திருமாலினது, அம் உந்தி தடத்தின் = அழகிய நாபியென்னுந் தடாகத்தின்கண், ஒரு நூறு ஓசனை அகன்று நீண்டு ஓங்கி = நூறு யோசனையளவு பருத்தும் நீண்டுயர்ந்தும், ஒளி ஆயிரம் இதழ் விரித்து = ஒளிபொருந்திய ஆயிரமிதழ்களை மலர்த்தி, தேசு உறு ஓர் ஆயிரம் கதிர் எறிக்கும் = விளக்கமுடைய ஆயிரங் கிரணங்களைக் கொண்டு பிரகாசிக்கின்ற, சேடு இளம் பரிதியின் பொலிந்து = ஆகாயத்தினகத்துள்ள இளஞ் சூரியனைப் போலக் காணப்பட்டு, மூசு வண்டு அரற்ற = மொய்க்கின்ற வண்டுகள் ஒலித்தல் செய்ய, முருகு கொப்புளிக்கும் முள் அரை முளரி பூத்தது = தேனைப் பிலிற்றுகின்ற முட்கள் பொருந்திய நாளத்தை யுடைய தாமரை மலரானது அலர்ந்தது.

திருமாலினது நாபியாகிய தடாகத்தில் ஆயிரம் யோசனை அகலமும் அவ்வளவு நீளமுங் கொண்டு ஆயிரங் கிரணங்களை யுடைய சூரியனைப் போல விளங்காநின்ற ஆயிர விதழ்த்தாமரை (சகஸ்திரகமலம்) தோன்றியது யோசனை-யகரங்கெட்டு நின்றது. (௩)

தாமரை யுந்தித் தடத்தினிற் பூப்பத் தாமரைக் கண்டுயில் வோனை
நாமகள் கொழுந னணுகிமண் ணளந்த நளினமென் கரத்தினற் றடவித்
தோமறு யோகத் தருந்துயி லெழுப்பித் துளவினோன் மாயையின் மருளா
வேமுறத் தலைவாய்த் துயின்றநீ யாரை யெனநகைத் திறையவன் புகல்வான்.

(இ-ள்) தாமரை = தாமரை மலரானது, உந்தி தடத்தினில் பூப்ப = நாபியாகிய தடாகத்தின்கண் மலர, தாமரை கண் துயில்வோனை = தாமரைக்கண்ணை முகிழ்த்து அறிதுயில் செய்கின்ற நாரணக்கடவுளை, நாமகள் கொழுநன் அணுகி = சரசுவதி நாயகனாகிய பிரமதேவர் அடைந்து, மண் அளந்த நளினம் மென் கரத்தினால் தடவி = பூமியையளந்த

தாமரை மலர்போன்ற (பாதங்களைத் தனது) மிருதுவாகிய கைகளினால் பரிசித்து, நோய் அறு அரு யோகத் துயில் எழுப்பி = குற்றமில்லாத அரிய யோகநித்திரையினின்றும் விழிக்கச் செய்து, துளவினோன் மாயையின் மருளா = (அநந்தத்) திருமாலினது மாயையினால் மயக்கமுண்டு, ஏயம் உற்று அலை வாய் துயின்ற நீ=உன்மத்தம் (பித்தம்) கொண்டு இச்சமுத்திர மத்தியிற் றூங்குகின்ற நீ, யாவனை என=யாவன் என்று வினவ, இறையவன் நகைத்துப் புகல்வான்=நாராணமூர்த்தி புன்சிரிப்புற்றுச் சொல்வாராயினர்.

அயனங் துயின்ற நாரண மூர்த்தியைப் பிரமதேவ னடுத்துத் திருவடியைப் பிடித்து எழுப்பி, பின்னர்த் திருமாலினது மாயையினால் அவரென் றறியாது மயங்கித் தூங்குகின்ற நீ யாவன் என வினவத் திருமால் நகைத்துச் செப்புவா ரென்பதாம். (சு)

உலகனைத் தினையு மள்ளியுண் டகத்தி னொருபுடை கிடத்துநா ரணனியான்
கலைவலா யாரை நீயென வறியான் போலெதிர் வினவலுங் கடவுண்
மலரய னுலக மனைத்தையு மீன்ற தாதையா னென்மறை வடித்தோ
யலகினின் சீர்த்தி யறிவெனோ வென்ன வகட்டிடை புகுந்துலகனைத்துநோக் குதியால்.

(இ-ள்) யான்=நான், உலகு அனைத்தினையும் அள்ளி உண்டு = உலக முழுவதை யும் வாரியுண்டு, அகத்தின் ஒரு புடை கிடத்தும் நாரணன்=உள்ளிடத்திலோர் பக்கத்து வைத்திருக்கின்ற நாரணனாகும், கலை வலாய் = கலைகளில் மிக்க பயிற்சி யுடையவனே, நீ யார் என அறியான் போல எதிர் வினவலும் = நீ யாரென்று அறியாதார்போல எதிராகக் கேட்டதும், கடவுள் மலர் அயன்=தெய்வத் தன்மை பொருந்திய தாமரை மலராசனனாகிய பிரமன், யான் = நான், உலகம் அனைத்தையும் ஈன்ற தாதை என=உலக முழுவதையும் பெற்றெடுத்த பிதாவென்று கூற, மறை வடித்தோய் = வேதங்களைத் தெளிவாக வறிந்த பிரமனே, நின் அலகு இல் சீர்த்தி அறிவெனோ=உனது அளவில்லாத பெருமையை யானோ அறிவேன், என அகடு உள் புகுந்து — என்று வயிற்றினுட் பிரவேசித்து, உலகு அனைத்தும் நோக்குதி=உலக முழுதையும் பார்த்தறிவாய் யாரை-ஐ சாரியை.

நான் உலக முழுவதையும் வயிற்றினுள் ளடக்கி வைத்திருக்கும் நாரணனென்று கூறி, அறியாதவரைப் போலப் பிரமனைப் பார்த்து நீ யாரென்று கேட்டனர் நானே உலகத்தந்தை யென்று பிரமன் கூற, எனது வயிற்றினுள் உலக மிருத்தலைப் பார்த்தறிவா யாக என்று திருமால் கூறினர் என்பதாம். அறிவெனோ-தன்மை யொருமை வினைமுற்று ()

என்னலும் வயிற்றிற் புகுந்தெழு கடலு மேழுபெருந் தீவுமே ழுலகு
மன்னிய புவன மனைத்தையு நோக்கி மனத்திறும் பூதுறுங் காலைத்
துன்னிய வாயி லொன்பது மாயோன் சுருக்கலும் வரும்வழி யுணரான்
பொன்னிதழ்க் கமலநாள மென்றுளையிற் போந்தயன் பொகுட்டிலவந் தனனால்.

(இ-ள்) என்னலும் = என்று (நாரணமூர்த்தி) சொல்லலும், வயிற்றின் புகுந்து= (பிரமனானவன்) வயிற்றினுள்ளே சென்று, எழு கடலும்=ஏழு சமுத்திரங்களையும், எழு பெரு தீவும் = ஏழாகிய பெரிய தீவுகளையும், ஏழு உலகும் = (கீழ்மேலுள்ள) ஏழுலகங் களையும், மன்னிய புவனம் அனைத்தையும் நோக்கி=நிலைத்துள்ள (மற்றைய) அண்டபுவ னங்கள் எல்லாவற்றையும் பார்த்து, மனத்து இறும்பூது உறு காலை=தன்மனத்தில் அதி சயங்கொண்ட பொழுது, மாயோன் = நாரணக் கடவுள், துன்னிய ஒன்பது வாயிலும் சுருக்கலும் = (சரீரத்திற்) பொருந்திய நவத்துவாரங்களையும் ஒடுக்குதலும், வரும் வழி உணரான் = (வெளியே) வருதற்குரிய மார்க்கத்தை யறியாதவனாய், பொன் இதழ் கம லம் நாளம் மென் துளையில் போந்து = பொன் போன்ற இதழ்களை யுடைய (நாபித்)

தாமரை நாளக்கணுள்ள மிருதுவாகிய துளைவழியாக வெளிக்கொண்டு, உயர் பொகுட்டில் வந்தனன்=உயர்வாகிய தாமரைப்பூம் பொகுட்டினகண் வந்திருந்தனன்.

பிரமன் நாரணக்கடவுளின் வயிற்றிற் புகுந்து உலக மெல்லாவற்றையும் பார்த்து ஆச்சரியங் கொள்ளுங் காலத்து, நாரணர் நவத்துவாரங்களையு மொடுக்க, வெளியே வருதற்கு வழி யறியாதவனாகி உந்திக கமலத் துவார வழியே வந்திருந்தனன் என்க. நவத்துவாரங்களாவன.—கண் இரண்டு, மூக்கிரண்டு, செவி இரண்டு, வா யொன்று, குதமொன்று, குறி யொன்று. உணரான-வினைமுற்று எச்சப்பொருளில் வந்தது. (௬)

போதரு நெறிகள் யாவையுஞ் சுருக்கி யென்னைநுன் னகட்டினிற் பொதியா
வேதமில் வென்றி கொண்டிட நினைந்த தியாதுகொ லுலகனைத் தினுக்கும்
தாதையா னென்னை நிகருறுங் கடவு ளெவர்கொனீ சாற்றுதி யெனலு
மாதவன்முறுவல் கோட்டியோர் விளையாட்டயர்ந்தனன் மனக்கொளேலென்றான்.

(இ-ள்) போதரு நெறிகள் யாவையும் சுருக்கி = போதலைச் செய்யும் வழிகளெல்லாவற்றையும் ஒடுக்கி, என்னை நுன் அகட்டின் பொதியா = என்னையு முனது வயிற்றிலடக்கி, ஏதம் இல் வென்றி கொண்டிட நினைந்தது யாது கொல்=குற்றமில்லாத வெற்றியைக் கொள்ளுமாறு எண்ணியது என்னையோ, உலகு அனைத்தினுக்கும் தாதை யான்=உலகமெல்லாவற்றிற்கும் தந்தை யானே யாகும், என்னை நிகர் உறும் கடவுள் எவர் = என்னையொத்திருக்கும் கடவுள் வேறு யாரிருக்கின்றனர், நீ சாற்றுதி எனலும் = நீ சொல்வாயென்று கூறுதலும், மாதவன்=ஸ்ரீதேவி நாயகனாகிய பதுமநாபன், முறுவல் கோட்டி= புன்னகை செய்து, ஓர் விளையாட்டு அயர்ந்தனன்=(பிரமனே) ஒரு விளையாட்டாகச் செய்தேன் (ஆகலால்) மனம் கொள்ளேல் என்றான் = (நீ) மனத்திற் குறையாகக் கொள்ளாதே என்று. இன் கொல் அசைகள்.

இது முதலிரு செய்யுள் குளகம். நீ என்னும் பெயர்ச்சொல் வேற்றுமையுருபேற்குங்கால் நின் உன் நு உம் எனத் திரிதலன்றி, நுன் எனத் திரிதலு முண்மைகண்டும் இங்ஙனம் "பண்ணிய தழல்காய் பாலளாநீர்போற் பாவமுன் பறைந்துபா லணைய புண்ணியம் பின்சென் றறிவினுக் கரிய புகுந்ததோர் யோகினிற் பொலிந்து - நுண்ணிய பெருமை யென்னிலு நம்பர் பெருமை நுண்ணிடை யொடுங்கவீ வருதேன் — கண்ணினுண் மணியிற் கலந்தனை கங்கை கொண்டசோ ளேச்சரத் தானே" எனக் **கருவூர்த் தேவர் திருவிசைப்பா** முதலியவற்றில் அருளப்பட்டதனாலும் அறிக. (எ)

உலகனைத் தினையு மெளிதினி னுயிர்த்தா யுன்னையார் நிகர்வருங் கடவுண்
மலர்செழுங் கமலத் துதித்தலாற் கமல னெனும்பெயர் மருவிஎன் மகவாய்
நிலைபெற வேண்டு மென்மல ரயனு மகிழ்வுட னுங்கவை நேரா
வலகில்சீர்க் கடவு ளாமிரு வருமே யன்றிவே றிலையென வறைந்தான்.

(இ-ள்) உலகு அனைத்தினையும் எளிதின் உயிர்த்தாய் = உலகமெல்லாவற்றையும் இலகுவிற் சிருட்டித்தனை, உன்னை நிகர்வரும் கடவுள் யார்=உன்னை நிகர்த்த தேவர்கள் வேறியாருளர், செழு கமலம் மலர் உதித்தலால்=செழுமை யாகிய தாமரைப்பூவினின்றும் நீவந்தமையால், கமலன் எனும் பெயர் மருவி=கமலன் என்னு நாமத்தைப் பொருந்தப் பெற்று, என் மகவு ஆய் நிலைபெற வேண்டும் என=எனது குமாரனாக நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும் என்று கூற, மலர் அயனும்=பிரமனும், ஆங்கு அவை மகிழ்வு உடன் நேரா= அவனுரைத்தவைகளை யெல்லாஞ் சந்தோஷத்துடன் அங்கீகரித்து, அலகு இல் சீர் கடவுள் நாம் இருவருமே அன்றி=அளவில்லாத சிறப்பினையுடைய கடவுளர்களாவார் நாங்கள்

இருவருமே யல்லாமல், வேறு இல்லை என ஆர்த்தான் = வேறு (ஒருவரும்) இல்லை யென்றுசொன்னான். நீகா வரும் - இதில் வாதுவின் வினை சேரா - உடன்பாட்டெச்சம். (அ)

பித்தர்போன் மனத்திற் பிறந்தன வாளா பிதற்றுவ தெவன்கொனான்முகத்
தோய், மத்தமுமறுகும்வளர்பிறைக்கொழுந்தும்பவளவார்சடைமிசைவனைந்த
முத்தவெண் முறுவற் கனிபடு துவர்வாய் முகிழ்முலை யொருமருங் கமைத்துத்
தத்துவங் கடந்த முக்கணெம் பெருமான் றனையுண ராதநீ யென்றான்.

(இ-ள்) நால் முகத்தோய் = நான்கு முகங்களையுடைய பிரமனே, நீ = நீ, மத்தமும் அறுகும் வளர் பிறை கொழுந்தும் = ஊமத்தமும் அறுகும் கலைவளரப் பெறுகின்ற பிறைக் கண்ணியும், பவளம் வார் சடைமிசை வனைந்த = பவளம் போன்ற நீண்ட சடாமுடியின்மீது தரித்தருளிய, முத்தம் வெண் முறுவல் = முத்துக்களைப் போன்ற அழகிய வெண்மையாகிய பற்களையும், கனி படு துவர் வாய் = (கோவைப்) பழத்தையும் வென்ற சிவந்த வாயினையும், முகிழ் முலை = அரும்பிய தனங்களையு முடைய உமா தேவியாரை, ஒரு மருங்கு அமைத்து = ஒருபக்கத்தில் வைத்து, தத்துவம் கடந்த முக்கண் எம் பெருமான் தனை = தத்துவங்களையெல்லாங் கடந்து நின்ற திரிநேத்திரராகிய எங்கள் சிவ பெருமானை, உணராது = முழுமுதற் பொருளென்று அறியாமல், பித்தர் போல = பைத்தியகாரரைப்போல, மனத்தில் பிறந்தன வாளா பிதற்றுவது எவன் கொல் = மனத்திற் றோன்றியவற்றையெல்லாஞ் சும்மா பிதற்றுவது என்னையோ.

முகிழ்முலை - வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. தத்துவங்களாவன — ஆன்ம தத்துவம் இருபத்து நான்கும், வித்தியா தத்துவம் ஏழும், சிவ தத்துவம் ஐந்துமாகிய முப்பத்தாறுமாம். இவையே தொண்ணூற்றாறு ஆகவும் விரியும். கொல் ஐயப் பொருளின்கண் வந்தது. (கூ)

எனவுளங் கனன்று நான்முகக் கடவு ளிளங்களி வண்டுபாட் டயரும்
வனைதுழா யலங்கற் கடவுளா நீயு மலர்ப்பொகுட் டுறைதரு மியானும்
நினைவருந் தேவ ரெவரினு மேலாய் நிருபரா நம்மிலுயர்ந்தோர்
கனைகடல் வயிறு கிழியமத் தெறிந்து கடைந்தமு தெடுத்தகார் முகிலே.

(இ-ள்) என = என்று (திருமால்) கூற, நான்முகம் கடவுள் உளம் கனன்று = பிரமதேவன் கோபமுற்று, கனை கடல் வயிறு கிழிய = ஒலிக்கின்ற (பாற்) சமுத்திரத்தினை அகடு கிழியும்படி, மத்து எறிந்து கடைந்து = (மந்தரமலையாகிய) மத்தினைச் சுழற்றிக் கடைந்து, அமுது எடுத்த கார் முகிலே = அமிர்தமெடுத்தளித்த நீலமேகமே, களி இளம் வண்டு பாட்டு அயரும் = (மதுவுண்ணலால்) களிப்புற்ற இளமையாகிய வண்டுகள் பாட்டுக்களைப் பாடாநின்ற, துழாய் அலங்கல் வனை கடவுள் ஆய நீயும் = துழாய் மாலையைப் புனைந்த தெய்வமாகிய நீயும், மலர் பொகுட்டு உறைதரும் யானும் = தாமரைப்பூங் கொட்டையிலிருக்கின்ற நானுமே, நினைவு அரும் தேவர் எவரினும் மேலாய நிருபர் = தியானிக்கப்படுகின்ற தேவர்கள் எல்லாரினும் மேலான கடவுளராய நிருபராகும், நம்மில் உயர்ந்தோர் யார் = எம்மினின்றும் மேலாய கடவுளர் யாவருளர். (கo)

என்றலு முகுந்த னிளநகை கோட்டி நள்ளிரு ளொளியுற விருண்டு
துன்றிய மாயைப் படாம்படுத்துத் திட்டிற் றுரியமாயத் துரியமுங் கடந்து
நின்றபே ரொளியாந் திங்களங் கண்ணி நிமலனை யறிந்திலை போலு
மன்றயா னறிவ னென்றுதற் பரனை மனத்திடை யிருத்துமேல் வையினில்

(இ-ள்) என்றலும் = என்று (பிரமன்) கூறுதலும், முருந்தன இள நகை கோட்டி = திருமால் புன்முறுவல் செய்து, நள் இருள் ஒளி உற இருண்டு துன்றிய = நடுநிசியும் ஒளி யாகி நிறக (அதனினினும்) கருமையுற்று நிறைந்த, மாயை படாம் புதைத்து இடலின் = மாயையாகிய திரை (நினைவினை) மூடி மறைந்ததனால், துரியம் ஆய் = துரியப் பொருளாகியும், துரியமும் கடந்து நின்ற பெரு ஒளி ஆம் = துரிய அவத்தையினையுங் கடந்து விளங்காநின்ற பரஞ்சோதியு மாகிய, அம் திங்கள் கண்ணி நிமலனை அறிந்திலை = அழகிய பிறைக் கொழுந்தை யணிந்த நிருமல சிவத்தை யறிந்தாயல்லை, யான் மன்ற அறிவன் என்று = நான் தெளிவாகத் தெரிந்துள்ளேன் என்று சொல்லி, தற்பரனை மனத்து இடை இருத்தும் எல்லையின் = தற்பரசிவத்தைத் தனது இருதயத்தின்கண் வைத்துத் தியானித்த போதில்.

பிரமதேவன் எம்மிருவரையு மன்றி வேறு உயர்வுடைக் கடவுள் ஒருவரு மில்லரென வுரைக்கத் திருமால் அதனைக் கேட்டுப் புன்சிரிப்புக் கொண்டு பிரமனே! நீ மாயை மறைப்பினால் துரியாதீதப் பரஞ்சோதிப் பொருளை யறிந்திலை யான் நன்குயத் தெரிந்திருக்கின்றே னென்று அந்தப் பரசிவத்தைத் தியானித்தனா என்பதாம் "எல்லையினில்" என்னுஞ் சொல் வருஞ் செய்யுட்களுள்ள "தோன்றியது" என்னுஞ் சொல்லைக் கொண்டு முடிதலாற் குளகமாம் மாயை யானது நள்ளிருளினுங் கரியதாகலின் "நள்ளிருளொளியுறவிருண்டு-துன்றியமாயை" எனவும், இருபொருளி னிடைநின்று மறைந்து நிற்குந் திரைபோல ஆன்மாச் சிவத்தை யறிய வொட்டாது மறைந்து நிற்றலின் "படாம்" எனவும், மறைப்பினால் அவத்தை வயப்பட்ட ஆன்மாவுக்கு அதீதமாய பரம்பொருள் அறியப் படாதாகலின் "நிமலனை யறிந்திலை" எனவுங் கூறப்பட்டது அவத்தை சாக்கிரம், சொப்பனம், சுழுத்தி, துரியம், துரியாதீதம் என ஐந்துவகைப்படும். இவற்றுள் துரியம் துரியாதீதம் என்னும் இரண்டும் கீழாலவத்தையிற் றுரியம் துரியாதீதம் எனவும், மேலாலவத்தையிற் றுரியம் துரியாதீதம் எனவும், மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிர துரியம் துரியாதீதம் எனவும், பிரேரகாவத்தையிற் றுரியம் துரியாதீதம் எனவும் வருக்கப்படும் அவையாவன சித்தஞ் சீவியாதிருப்பப் பிராணவாயு புருடதத்துவ மிரண்டு மாக்கும் நேருதனையைக் காண்பித்து நாபியிற் சீவியாதிருந்தல் கீழாலவத்தையிற் றுரியமாம் பிராணவாயு சீவியாதிருப்பப் புருடதத்துவ மொன்றும் மேல்வருஞ் சாக்கிரத்திற் சுகமாய நான நித்திரை செய்தேனென்பதனாற் சூசிக்கப்பட்டுத் தமோ மாத்திரத்தை விடயிக்கிறது, இலிங்கத்திற் சீவித்து நிற்றல் கீழாலவத்தையிற் றுரியாதீதமாம் ஆன்மா ஞாதுருத்துவத்துக்குக் காரணமாகிய சத்தி தத்துவ மென்னும் விந்துவுடன் சேர்ந்து நாபியில் மாயையுடன் கலந்து சீவியா நிற்றல் மேலாலவத்தையிற் றுரியம் கலாதி பஞ்ச கஞ்சுக புருடன் ஞாதுருத்துவத்துக்குக் காரணமாகிய சிவதத்துவ மென்னும் நாதத்துடன் சேர்ந்து இலிங்கத்தில் மூலமலத்தொடு சேர்ந்து நிற்றல் மேலாலவத்தையிற் றுரியாதீதம் ஒருபொருளைத் தூரத்திற் கண்டு விசாரித் தறிவோமென்பது மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிர துரியம் அங்ஙனம் கண்டவிடத்து நாம சாதிகளினது மறதி மத்தியாலவத்தையிற் சாக்கிராதீதமாம் சின்மாத்திரமாயத் தன்னைக் காண்டல் பிரேரக அவத்தையிற் றுரியமாம் சிவத்திற் கோப்பாகச் சிவதத்துவாபி வியத்திமானாகத் தன்னைக் காண்பது பிரேரகாவத்தையிற் றுரியாதீதமாம். (௧௧)

சேட்டிளம் பரிதி முதலிய கோளு முடுக்களுந் தொடுத்தவீர்ந் தொடைய
ரோட்டுணை மீது துயல்வரத் திங்கட் கண்ணிசூழ் செஞ்சடை மௌலி
யோட்டற நிவந்த வண்டபித் திகையி னூரிருசவேழ பாதல முருவுந்
தாட்டுணை பொருந்து மறைகளு மறியாத் தனிப்பொருடோன்றிய தன்றே

(இ-ள்) மறைகளும் அறியா தனி பொருள் = வேதங்களினாலுந் தேடியறியப் படாத ஒப்பற்ற பரமபொருளானது, சேடு இளம் பரிதி முதலிய கோளும் = பெருமை

யாகிய இளமை பொருந்திய நரியன முதல யபெரகமகளும, உடுக்களும — நடசத்திரங் களுமாகிய புட்பங்களால, தொடுத்தா தொடையல = தொடுக்கப்பட்ட குளிர்ந்த மாலை யானது, துணை தோள மீது துயல வர = இருபுயங்களி லிடத்து அசைபவும, கண்ணி திங்கள சூழ செம சடை பொளயி = இளநசந்திரனைச் சூழந்து விளங்குஞ் சிவந்த திருச்சடா முடியானது, ஒடு ஆற நிவந்த அணடம பித்திகையின உறிநச=(தனக்குமேல)உயாவின்றி யோங்கி விளங்கும அணடச் சுவரில முட்டவும, பாதல ஏழ உருவும துணை தாள பொ யாத்து=பாதந இடமாகிய மூலக பேழையுங் கடந்து விளங்கும இரு திருவடிகளும் எடுத்து நடந்து, தோனறியது=பிரசனனமாயிற்று

பரசிவன அவாகளு முன்னரே தோன்றிக கிரகங்களும நடசத்திரங்களும் சேர்ந்த தொடுத்தமாலைபோல விளங்க,சடாமுடி அணடச் சுவரை யூடுருவச்,சேழுலகங்களையு முருவி விளங்கும் திருவடிகளை யுடையதாய வைகுந்த நடராசனெனபதாம இது வேதநாதனது விசுவரூபத்தை விளக்கிய வாறும இங்ஙனம் பரந்தோங்கி நின்றதுவிபூதி பானமியா முறைந்த விடத்தும் கூடப்படுதல காணக கோளுமுடுக்களுமாலை யெனவே, அம் மணிமலைகள் வரையுந் தோள களிருபான வெனபது குறிக்கப்பட்டமை தோடடுணை, காட் டுணை யென்றன புறககாமு னறில யனறுமபோல வந்த சொன்னிலை மாறலாம "ஏழ பாதலம்" என்பதற்கு ஏழாவதாயுள்ள பாதலத்தையும் எனக் கொள்ளலுமொன்று (க)

பொற்றரு விழுந்து விட்டெனக் கிடந்த புரிசடை வெண்ணிலா வெறிப்ப
நெற்றியங் கண்ணிற் றழற்சுட ரெறிப்ப நீற்றொளி மெய்ம்முழு தெறிப்ப
வொற்றைவெண் சங்கக் குழையழ கெறிப்ப வுருகெழு சூலவேல் திரித்து
முற்றுநீர்க் கடலிற் றமியனாய்ப் போது முதல்வனியா ரெனவயனுரைத்தான்.

(இ ள்) பொன்றரு விழுந்து விட்டென கிடந்த = பொன்னாற் செய்யப்பட்ட மர மானது விழுந்து விட்டாற்போல விளங்கிய, புரி சடை வெண்ணிலா எறிப்ப=முறுகிய சடை முடிக்கண் வெள்ளிய சந்திரிகை வீசவும,நெற்றி அம் கண்ணில் தழல சுடா எறிப்ப - நெற்றி யின்கணுள்ள அழகிய விழிகளி னின்றும அக்கினிச்சுடா வீசவும, மெய் முழுது நீறு ஒளி எறிப்ப = திருமேனி யொருசம விடத்திட பிரகாசந் தோன்றவும், ஒற்றை வெண் சங்கம் குழை அழகு எறிப்ப = (செவிகளி னிடத்து) தனிமையாய வெள்ளிய சங்கக் குண்டலங் களின அழகு பிரகாசிக்கவும, உரு கெழு சூலம வேல திரித்து = அச்சம விளைத்தலை யுடைய சூலாயுதமாகிய வேற்படையைச் சுழற்றி, முற்று நீர் கடலில=வளைந்த நீரினைக் கொணட இக்கடலி னிடத்து, தமியன ஆய் போதும முதல்வன யாா என = தனித்துவ ருப வருகின்ற தலைவன யாவன என்று, அயன் உரைத்தான=பிரமன கேட்டான

விட்டது எனபது விட்டெனத் தொகுத்தல விகாரம பெற்று நின்றது பொன்றரு சடைக்கும், விழுது சந்திரிகைக்கும உவமானமாயிற்று. சடையில் நிலவெறிப்பக்,கண்ணிற் சுடா எறிப்ப, மெய்யில் நீறு எறிப்ப, (செவியில) குண்டலம எறிப்ப, சூலஞ் சுழற்றித் தனிவருப இக்கடற்கண் நடந்துவருந் தலைவன் யாவன என்று பிரமன கேட்டான எனக. கடவுளரென வெண்ணிய தம்மினும் பாரக்க மேலாய ரூபமுஞ் செயகையு முடைமைகலின "முதலவன யாா" எனபட்டதுமன வியப்புற்று மொழிந்தான எனக செவி எனபது சார்பு பற்றி வருவிக்கப்பட்டது (கஉ)

உரைத்தலு மயானன மழகதி ரென்ன வொருமணி கிடந்தநீள மாயன்
னிரைத்தலைத் தலைய பாமபணை துறந்து நீற்றொளி யிளநிலா வெறிக்கும

வரைநெடுந் திணிதோள் மழுவலான் செய்ய மலரடி தொழுதெழுந் தேத்தி
விரைச்செழுங் கமலப் பொகுட்டர சிருக்கும் வேதியர்க் கிங்கிவை புகல்வான்.

(இ-ள்) உரைத்தலும்=(பிரமன் இவ்வாறு) கேட்டலும், உயர் வானப் பரிதிக் கதிர் என்ன=உயர்ந்த ஆகாயத்தின் கண்ணுள்ள இளஞ் சூரியனைப்போல, ஒரு மணி கிடந்த நீள் மார்பன்=ஒப்பற்ற கௌஸ்துப ரத்தினம் தங்கப்பெற்ற நீண்ட மார்பினையுடைய நாராயணமூர்த்தி, நிரைத்த பை தலைப் பாம்பு அணை துறந்து=வரிசையான படத்தலைகளையுடைய பாம்புப் பாயலை விடுத்து, நீறு ஒளி இள நிலா எறிக்கும்=திருநீற்றினொளியாகிய இளஞ் சந்திரிகையைக் காலுகின்ற, வரை நெடும் திணி தோள் மழு வலான்=மலைபோன்ற பெருத்த வலிமையாகிய திருப்புயங்களையுடைய மழுவாயுதங் கொண்ட மாதேவனது, செய்ய மலர் அடி தொழுது எழுந்து ஏத்தி=செம்மையாகிய மலர்போன்ற பாதங்களை வணங்கி யெழுந்து துதித்து, விரை செழு கமலம் பொகுட்டு—வாசனையுடைய செழுமையாகிய தாமரைப் பொகுட்டினன்கண், அரசு இருக்கும் வேதியர்க்கு=வீற்றிருக்கின்ற பிரமதேவனுக்கு, இவை புகல்வான்=இவற்றைச் சொல்லுவார். (கச)

உலகமற் றனைத்தும் படைத்தவை யளித்து மொடுக்கியுங் கடையுகந் தோறு
மலகிலா விளையாட் டயர்பவன் யாவன் யாவனிற் பயந்தனன் ஞால
நிலைபெற வமைந்த சத்தியா னவனே நீறுபூத் தொளிர்தழற் பிழம்பின்
மலைவறத் தோன்றுஞ் சங்கரனிவன்றாள் வணங்கெனப் பேருணர் வளித்தான்.

(இ-ள்) உலகம் மற்று அனைத்தும் படைத்து=உலகங்களையும் மற்றைய எல்லாவற்றையுஞ் சிருட்டித்தும், அவை அளித்தும் ஒடுக்கியும்=அவற்றைக் காத்தும் அழித்தும், கடையுகம் தோறும் அலகு இலா விளையாட்டு அயர்பவன் யாவன்=ஊழிக்காலங்கடோறும் அளவில்லாத் திருவிளையாடல்களைச் செய்வோன் எவன், நின் பயந்தவன் யாவன்=உன்னையும் பிறப்பித்தவன் எவன், அவனே=அங்ஙனமுள்ளவனே, நீறு பூத்து ஒளிர் தழல் பிழம்பின்=திருநீற்றால் மூக்கப்பெற்று விளங்கும் அக்கினிப் பிழம்பைப்போல, மலைவு அற தோன்றும் சங்கரனே=மயக்கம் நீங்குமாறு வெளிப்பட்ட இச் சங்கரனேயாம், யானே=நானே, ஞாலம் நிலைபெற அமைந்த சத்தி=(இக்கடவுள்) உயிர்கள் நிலைபெறுமாறு நியமித்த சத்தியாகும் (ஆகலால்) இவன் தாள் வணங்கு என=இக்கடவுளது பாதங்களைப் பணிவாயாக வென்று, பெரு உணர்வு அளித்தான்=பேரறிவு தோன்றச் செய்தனன்.

உலகமெல்லாவற்றையும் படைத்துக் காத்து அழிப்பவனும், ஊழிக்காலந்தோறும் அளவிலாத் திருவிளையாடலைச் செய்வோனும், உன்னைப் படைத்தவனும் யாவனோ அவனே யிச் சங்கரனாகும்; நானோ அவனது சத்தியேயாகும்; ஆகலால், இவனது பாதங்களை வணங்கக் கடவாய் என்று மெய்யறிவு தோன்றச் செய்தனர் என்க.

பிழம்பின்-இன் உவமவுருபின்கட் சென்றது. சங்கரன்—சம்—சுகத்தை, கரன்=செய்பவன். ஏகாரம் தேற்றப்பொருட்டு. சிவபெருமானுக்குரிய நால்வகைச் சத்திகளுள் சீற்றச்சத்தி காளியும், அழித்தற்சத்தி துர்க்கையும், இன்பசத்தி உமாதேவியாருமாகலானும், ஆண்சத்தி திருமாலாகலானும், அது சிவபெருமான் தாருகவனத்துப் பலியேற்கச் சென்ற போதும், கடலமுதளித்த காலத்தும் பெண்வடிவு முற்றலானும் உணரப்படுமென்க. இதற்குப் பிரமாணம் கந்தபுராணத்தில் "என்று யாய் னிசைத்தலு மொய்யிரா—னென்று நீயு நமக்கொரு சத்திகா—ணென்று தாருகத் தந்தனர் பாயருற்ச—சென்ற போதினுஞ் சேயிழை யாயினை நால்வகைப்பட நண்ணிய சத்தியுண்-மாலு மாதலின் மற்றது காட்டுவா-னால கண்டத்தனச்சுந் தனசசுறுங்-கோல மெய்திக் குறுகினனவ்விடை" என்றருளப்பட்டதனா னறிக. சிவபெருமான் பிரமதேவரைப் பிறப்பித்தாரென்பதற்கு "முன்னை வேதன முடிந்

தனன் போகலு-முன்னே டேவந் துவம்பொடு கூடினேம் பிரான சிகசப் பிரமனையுந்தியா-
லனனையாகி யளித்தனை யல்லையோ " என்றுகூறப்பட்ட திருவிருத்தங்களாம். (கரு)

மருங்கிற வாக முழுவதுங் கவர்ந்து வருமுலைக் கலைமகண மணாள
னொருங்கறி வெய்தி நரைவிடைப் பாக னொண்மலர்ச் சேவடி நோக்கி
விரும்பியுண னெகிழ விழிபுனல் வார மெய்ம்மயிர் சிலிர்ப்பப்பாகக் குளறித்
திருந்துநான் மறைகள் பாடினி னாடித் தேமலர்த் தூயவணங் கினனால்.

(இ-ள்) மருங்கு இற ஆகம் முழுவதும் கவர்ந்து = இடையானது ஒடியுமாறு மார்பினிட முழுவதையுங் கிரகித்து, வரும் முலை கலைமகள் மணாளன் = வளரா நின்ற தனங்களையுடைய சரசுவதிதேவியின் நாயகனான பிரமன், ஒருங்கு அறிவு எய்தி = ஒருமைப்பட்ட மெய்யுணர்வடைந்து, நரை விடை பாகன் ஒண் மலர் சே அடி நோக்கி = வெள்ளிய இடபவாகனராகிய சிவபெருமானது அழகிய மலர்போன்ற செவ்விய பாதங்களைத் தரிசித்து, உள் விரும்பி நெகிழ = மனம் அன்புற்றிளகவும், விழி புனல் வார = கண்களினின்றும் ஆனந்த பாஷ்பஞ் சொரியவும், மெய் மயிர் சிலிர்ப்ப = சரீரத்தின்கணுள்ள உரோமங்கள் புளகங் கொள்ளவும், நா குளற = நாத் தழுதழுக்கவும், திருந்து நால் மறைகள் பாடி நின்று ஆடி = திருந்தியவாகிய நான்கு வேதங்களையுந் தோத்திரமாகச் சொல்லித் துதித்துங் கூத்தாடியும், தே மலர் தூய வணங்கினன் = தேன் பொருந்திய புட்பங்களைப் பெய்தும் பணிந்தான், ஆல் அசைநிலை.

கலைமகள் = சாத்திரங்கட்கு இறைவி, நாமகள் மணவாளன் என்பது மணாளன் என மருவிற்று. மனம் வேறு விடயங்களிற் செல்லாது இறைவனிடம் விடயமாக் கொண்டு நின்றது குறிக்க "ஒருங்கறிவு" என்றான். எய்தி நோக்கி நெகிழ வார சிலிர்ப்பக் குளறப் பாடி ஆடி தூய் வணங்கினன் என முடிக்க. குளறல் = உரை தடுமாறல். (கசு)

வணங்கிய கடவுட் கமலநான் முகத்தோன் வான்முக நோக்கிவா ளெயிற்ற
வணங்கர வசைத்தோ னெமதுகுற் றேவ லடியரிற் சிறந்தனை யுளத்தி
லிணங்குநல் வரநீ கேட்டியென் றுரைப்ப விருகையிற் பவளவாய் புதைத்துப்
பணிந்தென துள்ளப் பருவர லொழியப் பாலனாய் வருதியென் றிரந்தான்.

(இ-ள்) வாள் எயிறு அணங்கு அரவு அசைத்தோன் = ஒளிபொருந்திய பற்களையுடைய அச்சத்தை விளைக்குஞ் சர்ப்பத்தை யாபரணமாகத் தரித்த சிவபெருமான், வணங்கிய கடவுள் கமலம் நான்முகத்தோன் வான் முகம் நோக்கி = பணிந்த தெய்வீகத் தாமரையின்கணிருக்கும் பிரமனது சிறப்பினையுடைய வதனத்தைப் பார்த்தருளி, நீ = (பிரமனே) நீ, எமது குற்றேவல் அடியரின் சிறந்தனை = நமது அடித்தொண்டைச்செய்கின்ற அன்பரைப் போலச் சிறப்புற்று நின்றாய், உளத்தில் இணங்கும் நல் வரம் கேட்டி என்று உரைப்ப = மனத்திற் கொண்ட நல்ல வரத்தைக் கேட்கக் கடவாய் என்றுகூற, இரு கையின் பவளம் வாய் புதைத்து = இரண்டு கைகளினாலும் பவளம்போலும் வாயை மூடி, பணிந்து = வணங்கி, எனது உள்ளம் பருவரல் ஒழிய = என்மனத்தினிகழும் துன்பங்கணீங்க, பாலன் ஆய் வருதி என்று இரந்தான் = புத்திரனாகி வந்தருள்வாய் என்று குறையிரந்தனன்

ஆங்கது நோக்கெவ் வுலகமும் படைக்குந் தொழிலுமற் றவற்கினி தருளித்
தேங்கமழ் கனனிப் பசுந்துழா யலங்கற் றிருமறு மார்பனை நோக்கி
யீங்குநின் னுளத்தி னணபினுக் குகந்தேம் வேட்டன கேளென நின்று
பூங்கழ லிணையி லனபுநா னுறநம் பொலிந்திட வேண்டுமென் றிரந்தான்

(இ-ள்.) அதுபோது = அந்நேரத்தில், அவன்கு = அப்பிரமனுக்கு, எவ்வுலகும் படைக்கும் தொழிலும் இனிது அருளி = எல்லா வுலகங்களையுஞ் சிருட்டிக்கின்ற கிருத்தியத்தையுஞ் செவ்வனே கிருபை புரிந்து, தேம் கமழ் கனிவி பசுந் துழாய் அலங்கல் = வாசனை மணக்கும் புதிய பசுமையாகிய துழாய் மாலையை யணிந்த, திருமறு மார்பனை நோக்கி = ஸ்ரீவத்சம் என்னும் மறு பொருந்திய மார்பினையுடைய திருமாலைப் பார்த்து, வீங்கு நின் உளத்தின் அன்பினுக்கு உகந்தேம் = பெருமையாகிய உனது உள்ளன்புக்காக மகிழ்ந்தனம், வேட்டன கேள் என = விரும்பியவற்றைக் கேட்குதி யென்று கூற (திருமால்) நினது பூ இணை கழலில் = நினது மலரினை யொத்த உன்னுடைய இருதிருவடிகளிலும், நாள் நாளும் அன்பு பொலிதிட வேண்டும் என்று இரந்தான் = தினந்தினமும் அன்பு அதிகரிக்க வேண்டும் என்று பிரார்த்தித்தனன்.

ஆங்கு மற்று - அசை. இறைவன் கழற்கண் அன்பே மற்றெப்பேற்றினுஞ் சிறந்ததாகலின் "பூங்கழலிணையி லன்பு நாடொறும் பொலிந்திட வேண்டுமென் றிரந்தான்" எனக. இங்ஙனமே பார்த்தனென்றும் பசைவேற்றெதிர் பொருது கொண்டு பாசுபதம் பெற்ற வீர மொய்ம்பனும் பிறவிலையே யன்பே வேண்டுமென்று வேறுபடைக்கடவுள் வினவியருள அவனும் "கோல நீடிய நிலப்பெரு வாழ்க்கையுங் குறியேன் - மேலை யிந்திர னரசினைக் கனவிலும் விழைகேன் - மாலயன்பெறு பதங்களும் பொருளென மதியேன் - சால நீடிய நின்பதத் துணையே வேண்டுவ னடியேன்" என்று வேண்டினன். நாள் நாள் என்ற அடுக்குப் பன்மைப் பொருளில் வந்தது. (கஎ)

அளப்பருஞ் சகமாங் காரியம் நீயான் காரண மவிர்மதி நீயான்
றுளக்குறு பரிதி கங்குனீ பகல்யான் சொல்பிர கிருதிநீ யானே
விளக்குறு புருட னறிவுநீ யானே யறிபவன் மாயைநீ விளங்க
வுளக்கணிற் றோன்று மீசனியா னென்ன வுணர்ந்தவர் யாவையு முணர்ந்தார்.

(இ-ள்.) அளப்ப அரு சகம் ஆம் காரியம் நீ = (விஷ்ணுவே) அளவை செய்தற்கு அரிய பிரபஞ்சம் என்னுங் காரியப்பொருள் நீயே யாகும், யான் = நான், காரணம் = அதனது காரணப் பொருளாகும், நீ அவிர் மதி = நீ விளங்காநின்ற சந்திரன், யான் துளக்குறு பரிதி = நான் பிரகாசத்தைச் செய்யுஞ் சூரியன், நீ கங்குல் = நீ இரவு, யான் பகல் = நான் பகல், நீ சொல் பிரகிருதி = நீயே சொல்லப்படும் பிரகிருதி மாயை, யானே விளக்குறு புருடன் = நானே விளக்குதலைக் கொண்ட புருடதத்துவம், நீ அறிவு = நீயே காட்சி, யானே அறிபவன் = நானே காண்பவன், நீ மாயை = நீயே மாயாசத்தி, யான் உளம் கண்ணில் விளங்கத் தோன்றும் ஈசன் = நானே ஞானக் கண்ணிற்குத் தெரியும்படி தோன்றுகின்ற மகேசுரன், என்ன உணர்ந்தவர் = என்று (உண்மை) உணர்ந்து தெரியோர்களே, யாவையும் உணர்ந்தார் = எல்லாவற்றையும் அறிந்தவராவர்.

இதனானே விஷ்ணு முதலிய காரிய காரணங்களாகவும் சத்தி சத்தனாகவும் அபேதப் பொருளின் பாற்பட்டு விளங்குவர் என்பது கூறப்பட்டது. சிவபெருமான் ஊனக் கண்ணால் அறியப்படாது ஞானக் கண்ணொன்றினாலேயே யறியப்படுவர் எனக. அது "ஊனக்கண் பாச முணராப் பதியை - ஞானக்கண்ணினிற் சிந்தை நாடி" என்னுஞ் **சைவசமயநெறிச்** செய்யுளாற் கண்டது. தொழில் அறிவு இச்சை யென்னும் மூன்றனோடுங் **கால** முதலிய ஏனைய தத்துவங்களும் விளக்கின் விட்டத்துப் பஞ்ச கஞ்சுகமாய், **பஞ்சக் கிலேசியாய்,** போக்தாவாய் நிற்பது புருடதத்துவமாதலின் "விளக்குறு புருடன்" என்றனர். மாயை என்றது அவிச்சையினை யெனக்கொள்க. (கஅ)

என்றலு மியம்பி யரவணை கொண்டோன் விருவிசும் பணந்துயர் குடுமிப்
பொன்வரை குழைத்துப் புரமொரு மூன்றும் புகைவெழக் குறுநகை கோட்டி

மின்னவிர் சூல முரட் படை யேந்தும் வேதியன் விழியினை முகிழ்த்துத்
தன்னிலை யுணரும் தக்கவ ருள்ளத் தாமரைத் தடந்தொறுஞ் சார்ந்தான்.

(இ-ள்) இரு விசும்பு அளந்து உயர் குடுமி=பெரிய ஆகாயத்தை யளாவி யுயர்ந்த சிகரங்களை யுடைய, பொன் வரை குழைத்து=மேருமலையை (வில்லாக) வளைத்து, அரவு நாண் கொளுவி = வாசுகியாகிய கயிற்றைப் பூட்டி, ஒரு மூன்று புரமும் புகை எழ குறு நகை கோட்டும்=ஒப்பற்ற திரிபுரங்களும் (எரிந்து)புகை யெழுமாறு திருப் புன்முறுவல் செய்தருளிய, மின் அவிர் சூலம் முரண் படை ஏந்தும் வேதியன் = ஒளிவிளங்குஞ் சூலமாகிய வலிய ஆயுதத்தைத் தரித்த வேத முதல்வராகிய சிவபெருமான், என்ன= என்றியவாறு, தனக்கு இயம்பி = தன்னை யான (வார்த்தைகளைச்) சொல்லி, இணை விழி முகிழ்த்து = (பிரமவிட்டுணுக்களின்) இருகண்களுக்கும் (தெரியாவண்ணம்) மறைந்து, தன் நிலை உணரும் தக்கவர்=ஆன்மாவினது உண்மை நிலையையுமறிந்த சிவஞானிகளது, உள்ளத் தாமரை தடம் தொறும் சார்ந்தான் = இருதயமாகிய தாமரை மலரிடங்கள் தோறுஞ் சென்றடைந்தனர் என்க.

திரிபுர மெரியக் குறுநகை கோட்டிய சரித்திரத்தைப் பின்வரும் **திரிபுரதகன முரைத்த அத்தியாயத்திற்** றெளிவுறக் காண்க. வேதியன் என்பதற்கு (தேவர்களுடைய) பிராமணனுமாகிய சிவபெருமான் என்ப பொருள் கொள்ளலுமாம். சிவபெருமான் பிராமணன் என்பது "விண்ணுளோர் தேவர்க்கு மேலாய வேதியனை, மண்ணுளோர் மறையவனே யறியாதவர்" எனத் **திருவாசகத்தில்** அருளப்பட்டமையானும், பிராமணனே கடவுளாக முதற்பிறப்பாளர் வேனையோர் தம்முடன் - பிராமணன் யானே பிராமணன் மகனாகப் பிராமணன் கழியினைப் பிசைதல் போல - பிராமணனல்லன் றன்குலந் தெய்வம் விண்டிலன் றென்று தொழுமன் - பிராமணனற் கிரண்டும் பயப்பட நிறையப் புருவனென் றியாமுறை பேசுவர்" எனக் **காஞ்சிபுராணத்துட்** கூறப்பட்டமையானும் அறியப்படும். (௧௦)

ஆரியனை வரம்பெற்ற அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௨௫௨



பத்தாவது

அட்டமூர்த்தவியல்புரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது சிவபெருமான் கொண்டருளிய எட்டு வடிவங்களின் றன்மை, அவற்றின் பெயர்களதும், மேனி வைகுந்தாகளதும் இலக்கணங்களைக் கூறிய பாகமாம். அஷ்டம் என்னும் வடமொழி அட்டமெனச் சிதைந்து நின்றது. அட்டம்=எட்டு. மூர்த்தம்=வடிவம். சிவபெருமான் எட்டு மூர்த்தியாயிருப்பது உலகத் துள்ள எப்பொருளாயிருப்பவர் தாமே என்பதைச் செறிவுறு வுயிர்கள் உய்யுந்திறத் துய்யக் காட்டியருளிய பண்பேயாம். அதனை "எண்வகை மூர்த்தி யென்பதிய வுலகினி- லுண்மை யாமென்ன வுணர்த்திய வாறே" என்ப **பதிற்றுப்பத்தந் திருமுறையும்** பகர்கின்றது.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

மரகத வல்லி பாமதிக் குடுமி மாணிக்க மலையகன் றிடலும்
திருமறு மார்ப வயனிழைத் தவற்றைச் செப்புதி யென்பவண் றொழிலசா
புரிதரும் புளரு மகதியா ழிசையும் பொன்னெனக் கிறைவனுங் கேட்பக்
கரைபொரு கடல்வாய் புழுங்குமத் தெறிந்த காந்திர வண்ணனனி துரைப்பான்.

(இ-ள்) திருமறு மார்பன்=ஸ்ரீவத்சம் என்னும் மறுப்பொருந்திய மார்பினையுடைய விட்டுணு மூர்த்தியே, மரகதவல்லி படர் = மரகதக் கொடி படர்கின்ற, மதி சூடும் மாணிக்கம் மலை அகன்றிடலும் = பிறை தவழும் முடியை யுடைய மாணிக்க மலையாகிய சிவபெருமான் மறைந்து போதலும், அயன் இழைத்தவற்றை செப்புதி என = பிரமன் செய்த செய்கைகளைத் திருவாய் மலர்ந்தருளவாய் என்று, பண் நல தொழில் சார் புரி நரம்பு உளரும் = பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில் கொண்டு கட்டப்பட்ட நரம்புகளால் பாடப்படுகின்ற, மகதி யாழ் இசையும் = மகதியென்னும் வீணையை யுடைய இசையாசிரிய ராகிய நாரதமுனிவரும், பொன் நகர்க்கு இறைவனும் கேட்ப = சுவர்க்க லோகத்திற்கு அதிபதியாகிய இந்திரனும் கேட்க, கரை பொரு கடல் வாய் புழுங்க=கரையுடன் பொருகின்ற (மோதுகின்ற) சமுத்திரத்தின் வாயானது வருந்த, மத்து எறிந்த கார் நிற வண்ணன் = (மலையாகிய) மத்தை வீசிக் கடைந்த மேகம் போன்ற நிறவடிவராய கூர்ம மூர்த்தி, ஈது உரைப்பான் = இதனைக் கூறுவாராயினர் என்க

மரகதவல்லி=மரகதக் கொடிபோன்ற உருவுடைய உமாதேவி மலைக் கொடுமுடியிற் பிறை தவழ்தல் போல இறைவனது திருமுடி மீது மிளப் பிறை தவழ்தல் உண்மையாகலின் "மதிக் சூடும்" எனவும், சிவபெருமான் செந்நிறமும், தேவி மரகத நிறமுமுடையராதலால் "மரகதவல்லி படர் மாணிக்கமலை" எனவுங் கூறினர் இங்ஙனமே "பவளமால் வரையி னிலவெறிப் பதுபோற் பரந்தநீற் றழகுபச் சுடர்பிற-திவளமா துடனின்முடிய டரமன" எனக் **கடவுண் மகாமுனிவருங்** கூறினார் சிவபெருமான் என்னும் உபமேயப் பொருளை மாணிக்கமலையென மறைத்துக் கிளத்தினமையால் இஃது **உருவகவுயர்வு நவிற்சி யலங்காரம்** பண்ணல் முதலிய கலைத் தொழில்களாவன —பண்ணல், பரிவட்டனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, விளையாட்டு, கையூழ், குறும்போக்கு என்னுமெட்டுமாம் அவற்றுள் பண்ணலாவது பாட நினைத்த பண்ணுக்கு இணை கிளை பகை நட்பான நரம்புகள் பெயருந் தன்மாத்திரையறிந்து வீக்குதல் பரிவட்டனையாவது அவ்வீக்கின நரம்பை அகவிரலானும் புறவிரலானும் கரணஞ் செய்து தடவிப் பார்த்தல் ஆராய்தலாவது ஆரோகண அவரோகண வகையால் இசையைத் தெரிதல் தைவரலாவது அநுசுருதி யேற்றுதல் செலவாவது ஆளத்தியிலே நிரம்பப் பாடுதல் விளையாட்டாவது பாட நினைத்த வண்ணத்திற் சந்தத்தை விடுதல் கையூழாவது வண்ணத்திற் செய்த பாடலெல்லாம் இன்பமாகப் பாடுதல் குறும்போக்காவது கூடகச் செலவுந் துள்ளற்செலவும் பாடுதல் என்ப. இசை யென்பது அதனை யுடைய முனிவனை யுணர்த்தலின் ஆகுபெயர். இசை யாசிரியர்க்குரிய அமைதியை யுடைமையானும், **பஞ்சபாரதீய** மென்னும் இசைநூலை யியற்றினமையானும் நாரதனை இசை யென்றதாம் இசை யாசிரியர்க்குரிய அமைதியை "யாழுங் குழலுஞ் சீரு மிடறும் - தாழ்குரற் றண்ணுமை யாடலொ டிவற்றி-னிசைந்த பாட லிசையுடன் படுத்து - வரிக்கு மாடற்கு முரிப்பொரு ளியக்கித் - தேசிகத் திருவி னோசை கடைப்பிடித்துந் தேசிகத் திருவி னோசை யெல்லா-மாசின் றுணர்ந்த வறிவின னாகிக்-கவிய தெண்ணங் குறிப்பு மாடற் றொகுதியும் - பகுதிப் பாடலுங் கொளுத்துங் காலை-வசையறு கேள்வி வகுத்தன னுணர்ந்-திசையோன் றானும்" என **அரங்கேற்று காதையில்** அறையப்பட்டதனாற் றெரிக. இது - ஈது என நீண்டது. (க)

கலிநிலைத்துறை.

இரவி யின்றியும் பகற்செயு மெரிமணி கிடந்த
மரகதச் செழுங் குன்றனை மணிகெழு செஞ்சூட்
டரவ ணைப்புறத் தறிதுயில் புரிதலு முடிந்த
திருமலர்ப் பொகுட் டெழுந்தனன் றிசைமுகக் கடவுள்.

(இ-ள்) இரவி இன்றியும் பகல் செய்யும் = சூரியனை வேண்டாது வழியும் பகலைச் செய்கின்ற, எரி மணி கிடந்த பெரு மரகதக் குன்று அன்ன = ஒளியைக் காலுகின்ற கௌத்துவ ரத்தினந் தங்கி யிருக்குஞ் செழுமையாகிய மரகத மலையை நிகர்ந்த திருமால், மணி கெழு செம் சூட்டு அரவு அணை புயத்து = இரத்தினங்களைப் பொருந்தப்பெற்ற சிவந்த உச்சித் தலைகளை யுடைய சர்ப்ப சயனத்தின் மீது, அறி துயில் புரிதலும் = யோக நித்திரை செய்தலும், திசை முகம் கடவுள்=நான்கு முகப் பிரமதேவன், உந்தி நிருமலர் பொருட்டு உறைந்தனன் = (திருமாலின்) நாபியாகிய அழகிய தாமரைமலர்ப் பொருட்டின் கணிருந்தான்.

பகல் செய்யும் - அன்றுன் என்பன செய்யும் அன்ன என்ற தொகுத்தலாய் நின்றன எரிமணி-வினைத் தொகை திசை முகம் தொகைக் குறிப்புணர்த்துஞ் சொல். (எ)

ஆய காலையிற் றாமரைக் காடலர்ந் தென்னப்
பாய தெண்டிரைக் கண்வளர் பண்ணவன் செவியிற்
றீயுந் தண்ணெனக் கொதித்திமை தீந்தெரி செங்கட்
காயுஞ் சூலவேன் மதுவொடு கைடவ னுதித்தான்

(இ-ள்) ஆய காலையில் = அவ்வாறாய சமயத்தில், தாமரை காடு அலர்ந்து என்ன = தாமரைக் காடானது மலர்களைப் புட்பித்தாற்போல, பாய தெள் திரை கண் வளர் பண்ணவன் செவியின் = பரந்த தெள்ளிய திரைகளையுடைய கடற்கண் அறிதுயில் செய்யா நின்ற திருமாலது காதுகளினின்றும், தீயும் தண் என கொதித்து = காயுந் தண்ணீரைப் போல மனங் கொதிப்புற்று, இமை தீந்து எரி செம் கண் = இமைகளால் அக்கினிப் பொறிகளை யுண்டாக்கி விளங்குஞ் சிவந்த கண்களை யுடைய, காயும் சூலம் வேல் = கொலைத்தொழி லுருத்தருஞ் சூலாயுதம் பிடித்த, மது ஒடு=மது என்பவனோடு, கைடவன் உதித்தான்=கைடவன் என்னும் அசுரன் தோன்றினன்

கடலினடுவண் அறிதுயில் செய்யுங் காலைக் கண்ணனுடைய செவிகளினின்றும் மது என்பவனும் கைடவன் என்பவனுந் தோன்றினர். தண் என்னுங் குண்டப்பெயர் நீர் என்னும் குணியை யுணர்த்திற்று ஒடு-உடனிகழ்ச்சி (அ)

மண்டு செங்கன லடவையை யவிப்பினு மவிப்பா
ரண்டம் யாவையு மொருதடக் கையினி லள்ளி
யுண்டு தேக்கெறிந் துலவினு முலவுவா ரிவர்யார்
கொண்டல் வண்ணவென் றனன்மறை மழலைவாய்க் குழவி.

(இ-ள்.) மறை மழலை வாய் குழவி = வேதங்களாய குதலைச் சொற்களை வசனிக்கின்ற வாயினை யுடைய மகவாகிய பிரமன் (அவர்களைப்பார்த்து) கொண்டல் வண்ண=மேக நிறத்த திருமாலே, மண்டு செம் அடவை கனலை அவிப்பினும் அவிப்பார்=நெருங்கிய சிவந்த ஊழித் தீயை யழிக்க வேண்டுமென்றாலும் அழிப்பார், அண்டம் யாவையும்=அண்டங்களெல்லாவற்றையும், தடம் ஒரு கையினில் அள்ளி = நீண்ட தமது ஒரு கையினால் வாரியெடுத்து, உண்டு தேக்கு எறிந்து உலவினும் உலவுவர் = விழுங்கி யேப்பமிட்டு உலாவ வேண்டுமெனினும் உலாவுவர், இவர் யார் = இங்ஙனமுள்ள வலியவர் யாவர், என்றனன்=என்று அபயமிட்டான்.

குழவி என்னும் இளமைப் பண்புச்சொல் தன் பண்பையுந் தன்னை யுடைய பொருளையும் ஒருங்கு தோற்றுவித்துப் பிரியாது நிற்றலின் உயர்திணைப் பொருளையே யுணர்த்துமென்பர் நச்சினார்க்கினியர். அது உயர்திணை யிருபாற்கும் வருதலை "குழவியு மகவு

மாயிரன் டலவவை இரு வலை தககட கனமே" என்றும் தொல்காப்பிய விதியின் காணக படா எனறும் வடமொழி வடவை யெனத் திரிந்து பெண் குதிரை என்று பொருள். அது சமுத்திர மத்தியி னிருக்கும் பெண் குதிரை யொன்றின் முகத்திலுள்ள பெருந்தீயை யுணர்த்துதலால் அங்ஙனம் பெயர். இவ்வடவை மழை முதலியவற்றால் கடல் பொங்காது, நீரை யுறிஞ்சி, யுகமுடிவி லெழுந்து உலகங்களை யழிப்பது என நூல்கள் கூறும். (௪)

தண்ணந் தாமரை யயனைவெரீஇச் சாற்றுதல் கேளா
வெண்ணெ யுண்ட மால்விட் டென்று விட்டென்று வென்ன
நண்ணுறு பேருரு விருவரை வருந்துநான் முகத்தோன்
கண்ண ணங்குற வருமவ ரைக்கடி திரென் றுரைத்தான்.

(இ-ள்) தண் அம் தாமரை அயனை வெரீஇ = குளிர்ந்த அழகிய தாமரை மலர்மே லிருக்கும் பிரமனை யச்சுறுத்தி, சாற்றுதல் கேளா = அப்பயமிட்டதைக் கேட்டு, வெண்ணெய் உண்ட மால் = நவநீதத்தை யுண்ட திருமால், விட்டென்று விட்டென்று என்ன நண்ணுறு பேர் உரு இருவரை = விட்டென்றும் விட்டென்றும் என்னும் பொருந்திய பெயர்களை யுடைய இரண்டு வீரர்களை, வருந்து = உண்டாக்கி, நான்முகத்தோன் கண் அணங்கு உற வருமவர் = பிரமனது கண்களுக்குப் பயமுண்டாகுமாறு தோன்றிய அசுரர்களை, கடிதிர் என்று உரைத்தான் = கொல்வீராக என்று கட்டளை யிட்டனர். (௫)

உரைத்த வாசகம் பிற்பட முற்பட வோடி
வரைத்த டம்புயத் தவுணரை வலியினிற் பற்றிக்
கரைக்கு றும்பெறி வெண்டிரைக் கனைகடன் முகட்டிற்
சிரக்கு வட்டினை யிருகையாற் றிருகின ரெறிந்தார்.

(இ-ள்) உரைத்த வாசகம் பிற்பட = (திருமால்) கூறிய சொற்கள் பின்னாக, முன்பட ஓடி = தாம் அவைக்கு முற்பட ஓடிச் சென்று, வரைத் தடம் புயத்து அவுணரை = மலைபோலும் பெரிய தோள்களை யுடைய அசுரரை, வலியின் பற்றி = வலிமையோடும் பிடித்து, இரு கையால் சிரக் குவட்டினை = இரண்டு கைகளாலும் தலைகளாகிய சிகரங்களை, திருகினர் = சுழற்றிப் பிடுங்கி, கரைக் குறும்பு எறி வெண் திரை = கரையாகிய பகைவரை அழிக்கின்ற வெள்ளிய திரைகளைக் கொண்ட, கனை கடல் முகட்டின் = ஒலிக்கின்ற சமுத்திரத்தின் மீது, எறிந்தார் = வீசினார்.

திருமால் சொன்ன சொற்கள் பின்னாக முன்னே ஓடிச் சென்றனர் என்னும் விரைவினை விளக்க "உரைத்த வாசகம் பிற்பட முற்படவோடி" என்றனர். பின் முன் என்னு மிடைச் சொற்கள் காலப்பொருளில் வந்தன. திருகினர்-முற்றெச்சம். மதுகைடவரைக் கொன்ற காரணத்தால் விட்டுணுவுக்கு மதுசூதனன் என்னும் பெயர்போந்த தெனக். (௬)

மறங்கொ டின்றிறன் மதுவொடு கைடவன் றனையுங்
கறங்கெ னத்திரிந் தாருயிர் கவர்ந்ததற் பின்னர்ச்
சிறந்த மைந்தநிற் றுங்குவ தரிதுதேன் மலர்வீட்
டிறங்கு கென்னலு மிழிந்தன னினிதுகண் வளர்ந்தான்.

(இ-ள்) மறம் கொள் இன் திறல் மதுவொடு கைடவன் தனை = கொலைத்தொழிலை மேற்கொண்ட மது என்பவனோடு கைடவனையும், கறங்கு என திரிந்து = காற்றாடியைப் போல அலைந்து, ஆர் உயிர் கவர்ந்து = (அவர்களது) அரிய உயிர்களை வாங்கி, அதன் பின்னர் = அதற்குப் பின்னர், சிறந்த மைந்த = (பிரமனை நோக்கி) சிறப்பினையுடைய புத்திரனே,

நின் றாங்குவது அரிது = உன்னைச் சுமந்திருத்தல் அரிதாயிருக்கின்றது (ஆதலால்) தேன் மலர் விட்டு இறங்குக என்னலும் = தேனைப் பொருந்திய (நாபிகமல) பூவினின்றும் நீங்கிக் கீழிறங்கக் கடவாய் என்று சொல்லுதலும், இழிந்தனன் = அவன் இறங்கி, இனிது கண் வளர்ந்தான் = சுகத்துடன் நித்திரை செய்தனன்.

திருமால் மதுகைடவரைக் கொன்ற பின்பு பிரமனைப் பார்த்து, மைந்தனே! நின்னைத் தாங்கியிருத்தல் எனக்கு வருத்தமாயிருத்தலால் நாபிக் கமலத்தினின்றும் இறங்கென்பப் பணிப்ப, பிரமனும் இறங்கி நித்திரை செய்தான் என்க. (எ)

கள்ள யாவுயிர்க் குஞ்செழுங் கமலமென் பொகுட்டு
வள்ளல் கங்குல்போம் புலரியிற் கண்மதா நீங்கிப்
பள்ள நீர்கவர்ந் துண்டதொல் லுலகெலாம் படைப்பா
னுள்ள முன்புபோற் சனகனை முதலினோ ருதித்தார்.

(இ-ள்) கள் அயாவுயிர்க்கும் = தேனைச் சொரிகின்ற, செழு கமலம் மென் பொகுட்டு வள்ளல் = செழிய தாமரைப்பூப் பொகுட்டினின்றும் வந்த பிரமன், கங்குல் போம் புலரியில் = இரவு நீங்கிய புலரிக் காலத்தில், கண் மதா நீங்கி = கண்மயக்கத்தினின்றும் நீங்கி, பள்ளம் நீர் கவர்ந்து உண்ட தொல் உலகு எலாம் = ஆழமாகிய சமுத்திரத்தையுடைய கடலாற் கொள்ளப்பட்டு மறைந்த பழமையாகிய உலகமெல்லாவற்றையும், படைப்பான் உள்ள = சிருட்டிக்க விரும்பித் தியானிக்க, முன்பு போல = முன்னாட்போல, சனகனை முதலினோர் உதித்தார் = சனகனை முதலாகவுடைய முனிவர் தோன்றினர். (அ)

தோற்று மைந்தரோர் நால்வரும் படைக்கெனத் தூய
நாற்றி தழ்க்கம லத்திறை நுவலலு மதனைப்
போற்றி லேமென முன்னைய கற்பத்திற் புகன்ற
வாற்ற ருந்தவ மாற்றின ரரனடி பணிந்தார்.

(இ-ள்) தோற்றும் மைந்தர் ஓர் நால்வரும் = (பிரமனிடத்தினின்றும்) பிறந்த புத்திரராகிய ஒப்பற்ற நான்கு முனிவரும், தூய நாறு இதழ் கமலத்து இறை = சுத்தமாகிய நாறிதழ்களையுடைய தாமரை மலராசனத்தமர்ந்திருக்கும் பிரமன், படைக்க என நுவலலும் = சிருட்டித்தொழிலைச் செய்வீராக வென்று ஆஞ்ஞாபித்தலும், அதனைப் போற்றிலேம் என = அந்தத் தொழிலை விரும்ப மாட்டேம் என்று, முன்னைய கற்பத்தின் புகன்ற = முந்திய கற்பத்திற் சொல்லப்பட்ட, ஆற்று அருந்தவம் ஆற்றினர் = செய்தற்கரிய தவத்தைச் செய்து, அரன் அடி பணிந்தார் = சிவபெருமானது திருவடிக்கீழிருத்தலாய பதமுத்தியிலடங்கினர். படைக்க என்பது, படைக்கெனத் தொகுத்தல் விகாரம். ஆற்றினர் - முற்றெச்சம். (௯)

தந்தை யாய்முகில் வண்ணனை யென்னைமுன் றந்தோன்
மைந்த னாவலென் றுரைத்தனன் வந்தில னெனாஅச்
சிந்தை முக்கணன் சேவடி சேர்தலு மகிழ்வுற்
றெந்தை நான்முக னுதவிடை யினிதுதோன் றினனால்.

(இ-ள்) முன் = முற்காலத்தில், முகில் வண்ணனை என்னை = மேகநிறத்திருமாலையும் என்னையும், தந்தை ஆய தந்தோன் = பிதாவாய் நின்று சிருட்டித்த சிவபெருமான், மைந்தன் ஆவல் என்று உரைத்தனன் = புத்திரனாகத் தோன்றுவேனென்று வரஞ்சொற

றான, வந்திலன் என்று = இன்னும் அந்நாள் வந்தானல்லன் என்று, நான்முகனை நினைந்து = பிரமனது மனமானது, முக்கண்ணனே சேவடி சேர்தலும் = திரிநேத்திரங்களையுடைய சிவபெருமானது செவ்விய திருவடிகளைச் சென்றடைதலும், எந்தை = எமக்கெல்லாந் தந்தையாகிய உருத்திரமூர்த்தி, மகிழ்வு உற்று = சந்தோஷங் கொண்டு, நுதல் இடை இனிது தோன்றினன் = (பிரமனுடைய) நெற்றியிடத்தி லின்றும் பெருமையாக வெளிப்பட்டனன்.

விட்டுணுவையும் பிரமதேவரையும் படைத்த வரலாற்றைப் பின்வரும் "மைந்த வுனையு யொளவாப்புறத் தீன்றனன் மாறிய - பைந்துழாய் மாலவனை யொட்டிடப் பாலிற்-றந் தனித்தனன்" என்ற செய்யுளாலறிக சேவடிசேர்த்தலும் - எனவும் பாடம் (கஎ)

தோன்றி யோர்விளை யாட்டயர்ந் தெழுந்தலுந் தூயோற்
கேன்ற வாகுமுற் றுருத்திரன் முதற்பெய ரெட்டும்
பான்ற தானமோ ரெட்டுமோ ரெட்டரி வையருந்
சான்ற மைந்தரோ ரெண்மருஞ் சார்ந்தன ரன்றே

(இ-ள்) தோன்றி = வெளிப்பட்டு, ஓர் விளையாட்டு அயர்ந்து எழுதலும் = ஒரு திருவிளையாடலைச் செய்து எழுதலும், தூயோற்கு = சுத்தராகிய மகேசுரர்க்கு, ஏன்ற ஆகும் உருத்திரன் முதல் எட்டு பெயரும் = இயைந்த வாகிய உருத்திரன் முதலிய எட்டு நாமங்களும், ஆன்ற ஓர் எட்டு தானமும் = அகன்ற எட்டு இடங்களும், ஓர் எட்டு அரிவையரும் = ஒப்பற்ற எட்டு மனைவியரும், சான்ற மைந்தர் ஓர் எண்மரும் = அறிவு மிக்க புத்திரர் எட்டுப்பேரும், சார்ந்தனர் = தோன்றினர் மற்று அன்று ஏ - அசைநிலைகள்

மகேசுரமூர்த்தி ஒரு திருவிளையாடலைச் செய்ததைப் பார்த்து - பிரமனுடைய நெற்றியினின்றும் தோன்றி நல்ல இசையோடழுது ஓடினர் அட்டோது பிரமன் பார்த்து, மெய்யைக் குறித்தாய்! என்ன காரணத்தினால் ரோதனஞ்செய்து திராவணஞ் செய்கின்றாய் என வினவ, அவர் தந்நேயங் கொண்டனைச் சொற்றனர் பிரமன் ஆலோசித்து, குமாரனே! நீ தோன்றி ரோதனஞ்செய்து திராவணஞ்செய்ததனால் உருத்திரன் எனப் பெயர் பெறுவாயாக என்றனன் (ரோதனம் - அழுகை, திராவணம் = ஓடுதல் உருத்திரன் - உருத் = ரோதனம், திரன் = திராவணஞ்செய்தவன் பெயர் இட்டபின்னரும் அவர் முறைமுறை யழுதனர் அவற்றினின்றும் ஏழ்வர் தோன்றினர் அவர்க்கும் பெயர் தானம் (சரீரம்) மனைவியர் எண்டவர் மைந்தர் சிருட்டிக்குக் கொடுத்தனன் என்பர் பற்றி யம்மூர்த்திகளுக்கும் அம்மூர்த்திகளின் முடிபு கொண்டு போதப்பட்டது (கக)

எய்து நாமமென் னெனிற்பவன் சருவனீ சானன்
வைதி கந்தரு பசுபதி வீமனேமா தேவ
னெய்து மிளம்பிறை யணிந்திடு முக்கிர னென்ப
மைதி கழ்ந்தொளிர் கண்டனை வடிவமும் வகுப்பாம்

(இ-ள்) எய்தும் நாமம் என் எனில் = (மற்றைய எழுவருக்கும்) பொருந்திய பெயர்கள் எவை யெனில், பவன் சருவன் ஈசானன் = பவன் சருவன் ஈசானன், வைதிகம் தரு பசுபதி = வேதமார்க்கத்தைப் பரிபாலிக்கும் பசுபதி, வீமன் மாதேவன் = வீமன் மாதேவன், எய்து இளம்பிறை அணிந்திடும் உக்கிரன் என்ப = (தன்னைச் சரணென்று) அடைந்த ஒரு கலைப்பிறையைத் தரித்துக் காத்த உக்கிரன் என்றும் (பெரியோர்) கூறுவர், மை திகழ்ந்து ஒளிர் கண்டனை = கருமை யுற்று விளங்காநின்ற திருக்கண்டத்தினையுடைய உருத்திரமூர்த்தியினது, வடிவமும் வகுப்பாம் = எட்டு வடிவங்களையும் பிரித்துச் சொல்வாம்.

உருத்திரன் என்னும் பெயரோடு இவ்வேழு பெயர்களுஞ் சேர்த்து எட்டாதல் காண்க. இஃதறியாச் சிலர் "பிறையணிந்திடு முருத்திரன்" என்ப பாடத்தைத் திரித்துக் காட்டினர். அது முகனூல்களோடு முரணுதலின் விடுக்க. உயிர்க்கு உடல்போல, உருத்திரர்களும் தாம் இருக்குந் தானங்களையே உருவாகவுங் கொண்டிருத்தலால் எண்வகை யிடங்களையும் வடிவெனக் கூறினர். பவன் = எல்லாவற்றையும் தோற்றுவிப்பவன். சருவன் = பல்லாமுடையவன். ஈசானன் = ஐசுவரியமுடையவன். பசுபதி — ஆன்மாக்களுக்குத் தலைவன். வீமன் = திரிலோகங்களும் பயப்படத்தக்கவன். மாதேவன் = மேலான தேவன். உக்கிரன் = கோபமுடையவன், வலிமையுடையவன். வைதிகம் - வேதசம்பந்தம்.

பரிதி வெண்கதிர்க் கடவுணீர் புவியழல் பணிவா
னுருவ நல்வளி யருமகம் புரிந்திடு முடம்ப
பொருவி லுண்மறை யந்தண னெனப்பர புனிதர்
மருவி வாழ்வுறு மங்கையர் ரெண்மர்பே ருருப்பார்.

(இ-ள்) உருவம் = (அவர்) வடிவங்களாவன, பரிதி வெண்கதிர்க் கடவுள் = சூரியன் வெள்ளிய கிரணங்களையுடைய சந்திரன், நீர் புவி அழல் பணிவான் = அப்பு பிருதிவி தேயு குளிர்ச்சி பொருந்திய ஆகாயம், நல்வளி — நல்ல வாயு, அருமகம் புரிந்திடும் உடம்பு = அரிய யாகத்தைச் செய்து வேள்வி வழிபாடு செய்யும் புருடன், பொருவில் உண்மறை அந்தணன் = நிகரற்ற நான்கு வேதங்களையும் அறிந்த பிராமணன், எனப்பர = என்று (மேலோர்) கூறுவர், புனிதர் மருவி வாழ்வுறும் = ஆகிய பரிசுத்தராய உருத்திரர்கள் கூடிவாழ்கின்ற, பங்கையர் எண்மர் பேருருப்பார் = பசுபதியாதிய எட்டென்னுந் தொகையாராகிய நாமங்களையும் விரித்துக் (பாடம்) கூறுவாம்.

இங்ஙனங் கூறியவற்றுள் முறையாகக் கொள்க. முறையாவது சருவனுக்குப் புவனையுருவாகவும், பவனுக்கு நீரே யுருவாகவும், பசுபதிக்கு அக்கினியே வடிவாகவும், ஈசானனுக்கு வாயு வடிவாகவும், வீமனுக்கு ஆகாயமே வடிவாகவும், உருத்திரனுக்கு இரவி வடிவாகவும், மாதேவனுக்குச் சந்திரனே யுருவாகவும், உக்கிரனுக்கு அந்தணனே யுருவாகவுங் கோடலாம். இதனை "சருவு மண்ணுருச் சோம னகசருவிரி பணவினி நீருருவாஞ் சருவனு - மிருதமனனிந் தெண்ணரீரி நீருவா யுறையு மெரிதிடவுரு - யுருவம் பொருந்திக் கனல்வடிவா யுறமே யுறையும் பசுபதியாய வாறு யலனை யுருவாகி யொழியா துறையீசானனு - யாறு வொலியாய வெளியுருவா யமர்ந்து யுறையும் வீமனும் - வீற வெளிச் சோமன் கிரவியுரு மேவி யுறையு முருத்திரனும் - மாறுயர் திரைநீர் மறைநான் மதியா யுறைமாதேவனும் உரைத்தற்கரிய வியமான னுருவா யோங்கு முக்கிரனும்" ,, என வாயுசங்கிதையும் வரையறுத்து துரைத்தது. பவனுக்குப் பிருதிவியையும், சருவனுக்கு அப்புவையும் கூறுதலுமுண்டு. இங்ஙனமன்றி சைவபுராணத்தில் சருவனுக்கு நிலம், பவனுக்கு நீர், உருத்திரனுக்கு நெருப்பு, உக்கிரனுக்கு வாயு, வீமனுக்கு ஆகாயம், ஈசானனுக்குச் சூரியன், மாதேவனுக்கு மதியம், பசுபதிக்கு இயமானன் இவை யுடலமென்று அட்டமூர்த்த முரைத்த விடத்து அறையப்பட்டது. அந்தணனையே தேவார திருவாசகங்களில் வேள்வி மைந்தன், இயமானன், புலனுப மைந்தன் என்றருளிச் செய்தனர். (கரு)

மிருசுவாச சலேயு ரோணி பாசுசை யருள்சுகேசி
திகழ்சு வாகையென டிசைசிவை தீக்கையா ளைந்தா
மகிழு மைந்தனாம் புத்லோகவி வயங்குறு செய்வாய
ருகம்சு வாககளிலா மனைசிவன் கூறுசந் ததனை.

(இ-ள்) மிகு சுவர்ச்சலை = மேலாய சுவர்ச்சலை, உரோணி = உரோகணி, பசு உசை = பசிய உசை, அருள் சுகேசி = கிருபையையுடைய சுகேசி, திகழ் சுவாகை = விளங்காநின்ற சுவாகை, எண் திசை = எண்ணப்படுகின்ற திசை, சிவை தீக்கை ஆய = சிவை தீக்கையென்னு மிவர்களாம், மைந்தர் = (இவரின்) புத்திரர்களாவார், மகிழ் மந்தன் = களிப்பினையுடைய சனி, நல புதன் = நல்ல புதன், கவி = சுக்கிரன், வயங்கு உறு செவ்வாய் = விளங்குதலையுடைய அங்காரகன், குகன் = கந்தன், சுவர்க்கன் = சுவர்க்கன், நீள் மனோசிவன் = பெரிய மனோசிவன், கூறு சந்தானன் = சொல்லப்பட்ட சந்தானன் என்பவராம்

சுவர்ச்சலை யென்பவளுக்குச் சனியும், உரோகணிக்குப் புதனும், உசைக்குச் சுக்கிரனும், சுகேசிக்குச் செவ்வாயும், சுவாகைக்குக் குகனும், திசை யென்பாளுக்குச் சுவர்க்கனும், சிவைக்கு மனோசிவனும், சிவதீக்கைக்குச் சந்தானனும் புத்திரராமென்றறிக ()

முன்ன ரெய்திய சங்கரன் றனைமுக நோக்கி
மன்னு யிர்த்தொகை படைக்கென மலரய னுரைப்பத்
தன்னை யொப்புற முன்புபோற் சங்கரன் சமைப்ப
வின்ன வாறமைத் திடலொழி கெனவய னிசைத்தான்.

(இ-ள்) மலர் அயன் = தாமரை மலர்மேலிருக்கும் பிரமன், முன்னர் எய்திய சங்கரன் முகம் தனை நோக்கி = முதலிற்றோன்றிய ருத்திரக் கடவுளது முகத்தைப் பார்த்து, மன் உயிர்த் தொகை படைக்க என = நிலைபெற்ற ஆன்மவர்க்கங்களை யெல்லாஞ் சிருட்டித்திடுக என்று, உரைப்ப = வேண்ட, சங்கரன் = உருத்திரபகவான், முன்பு போல் = முந்திய கற்பத்திற் படைத்தது போல, தன்னை ஒப்புற சமைக்க = தன்னை நிகர்க்கும்படி (உருத்திர கணங்களைப்) படைக்க, அயன் = பிரமன், இன்ன ஆறு அமைத்திடல் ஒழிக என இசைத்தான் = இந்த விதமாகச் சிருட்டித்தலை விடுக வென்று கூறினன்

உருத்திர மூர்த்தி முந்திய கற்பத்திலே பிரமன் மயங்கிய பொழுது, கருமையுஞ் செம்மையுங் கலந்த வடிவுடைய நீலலோகிதனாய் வந்து படைத்தாராகலின் "முன்புபோல" எனக் கூறப்பட்டது. படைக்க-ஒழிக என்பன ஈறுதொகுத்தல் (௧௫)

இனைய வாறலாற் பிறந்திறந் துழல்பவர் சிருட்டி
நினைக லேமவை நீபடைத் திடுகென நிகழ்த்தி
முனைவ னான்முகன் முதுக்குறை வெய்துணர் வளிப்பப்
பனிம லர்ப்பொருட் டண்ணன்முக் கண்ணனைப் பழிச்சும்

(இ-ள்) இனைய ஆறு அலால் = இவ்விதமல்லாமல், பிறந்து இறந்து உழல்பவர் சிருட்டி நினைகலேம் = பிறந்தும் இறந்துஞ் சுழல்கின்ற உயிர்களின் படைப்பினை (யாம்) உன்னுதலுஞ் செய்யேம், நீ அவை படைத்திடுக என முனைவன் நிகழ்த்தி = நீயே அவற்றைச் சிருட்டிப்பாயாக என்று உருத்திரபதியானவர் கூறி, நான்முகன் முதுக்குறைவு எய்த உணர்வு அளிப்ப = பிரமனுக்குப் பேரறிவடையுமாறு நல்லறிவைக் கொடுத்தருள, பனி மலர் பொருட்டு அண்ணல் = குளிர்ந்த பூப்பொகுட்டி லுள்ள அவன், முக்கண்ணனை பழிச்சும் = திரிநேத்திரராய சிவபெருமானைத் துதிப்பானாயினன். எய்த-தொகுத்தல். ()

கொண்டன் மேனியான் முதலிய கடவுளர் குப்புற்
றண்டம் யாவையு மிடிந்துபாழ் றாகிய வமையந்
திண்டி றற்கவைச் சூலவே றிரித்துல கீன்றாள்
கண்டு வப்பநின் றாடிய கடவுளே போற்றி.

(இ-ள்) கொண்டல் மேனியான் முதலிய கடவுளோர் குழப்புற்று = நீல மேகம் போலும் வடிவுடைய திருமால் முதலிய தேவர்கள் யாவரும் மடிந்து, அண்டம் யாவையும் இடிந்து=அண்டங்கள் எல்லாம் தகர்ந்து, பாழ் ஆகிய அமையம் = வெறு வெளியாய பிராகிருதப் பிரளய காலத்தில், இணை இறல் கவை சூலம் வேல் திரிந்து நின்று = மிக்க வலியினை யுடைய சூலாயுதத்தைச் சுழற்றி நின்று, உலகு ஈன்றாள் கண்டு உவப்ப ஆடிய= உலகங்களைப் பெற்ற உமையம்மையார் தரிசித்து ஆனந்தங் கொள்ளுமாறு திரு நடனஞ் செய்தருளும், கடவுளே போற்றி=கடவுளே வந்தனம்.

போற்றி - துதித்தலென்னும் பொருண்மை யின்றலால், இகர விகுதியொடு புணர்ந்த தொழிற்பெயர். அன்றி வேண்டிக் கோடற் பொருளில் வந்த யகர விகுதி புணர்ந்து கெட்ட முற்றெனக் கொள்ளு மிடத்துத் துதிக்கக் கடவேன் என்று பொருள் படும் அது "வாழிய வென்னுஞ் செயவென் கிளவி - யிறுதி யகரங் கெடுதலு முரித்தே" என்னுந் **தொல்காப்பியச்** சூத்திரத்தில் ஒன்றென முடித்தலான் உய்த்துணரப் படும் ()

மாலை வெள்ளருவி புனற் குறுந்துளி வாரிச்
சோலை நெற்றியிற் றொடுத்தபூந் துகடுதைந் தடுபோர்க்
கோலுந் தென்றலந் தேர்கடாய்க் கொடியபூங் கழைவிற்
காலகு னித்தவற் செற்றவெங் கண்ணுதல் போற்றி

(இ-ள்) மாலை வெள் அருவி புனல் குறு துளி வாரி = ஒழுங்குபட்ட வெளுத்த அருவி நீரின் சிறு துளிகளை முகந்து, சோலை நெற்றியில் தொடுத்த = பூஞ்சோலைகளின் முகங்களிற் பொருந்தி யுள்ள, பூ துகள் துதைந்து = பூவின் கணுள்ள பராகங்களிற் றோய்ந்து, அடு போர் கோலும்=கொல்லுகின்ற போர்த் தொழிலைச் செய்யும், தென்றல் அம் தேர் கடாய் = தென்றற் காற்றாகிய அழகிய தேரைச் செலுத்தி(போய்) கழை வில் கால் குனித்தவன் செற்ற = கரும்பாகிய வில்லை வளைத்த மன்மதனை யழித்த, வெம் கண்ணுதல் போற்றி=வெம்மை நெற்றிக் கண்ணை யுடைய கடவுளே வந்தனம்

மாலை—ஒழுங்கு என்ப பொருள் படுதல் "மாலைவெள் ளருவி தோன்றி மற்றதா தோன்று கின்ற - சோலைசூழ் வரையி னெற்றி" எனச் **சிந்தாமணியார்** கூறியதனாலும் அமையும். மதனையெரித்த வரலாற்றைக் **கந்தபுராணத்திற்** காண்க. (க ௪)

பறந்து விண்ணிடை விண்ணவர் பருவர லுழப்பக்
கறங்கு போற்றிரி முப்புர மொருங்குதீக் கஞல
நிறங்கொள் பொன்னவிர் குடுமிய நெடுவரை குழைத்து
நறுந்து ழாய்முகிற் கணைதொடு நம்பனே போற்றி

(இ-ள்) விண்ணவர் பருவரல் உழப்ப=தேவர்கள் யாவருந் துன்பத்திற் புரளா நிற்ப, விண் இடை பறந்து = ஆகாயத்தி னிடத்துப் பறந்து, கறங்கு போல் திரி = காற்றாடியைப் போலச் சுழன்று திரிந்த, முப்புரம்=மூன்று புரங்களும், ஒருங்கு தீ கஞல= ஒரு சேர அக்கினி பரந்து அழிய, நிறம் கொள் பொன் அவிர் குடுமிய நெடு வரை குழைத்து = ஒளி கொண்ட பொன் போல விளங்குஞ் சிகரங்களை யுடைய நீண்ட மேரு மலையை (வில்லாக) வளைத்து, நறு துழாய் முகில் கணை தொடு - நறிய துழாய் மாலை தரித்த திருமாலாகிய பாணத்தைச் சந்தித்த, நம்பனே போற்றி=கடவுளே வந்தனம் ()

நோற்ற பாலன தாருயிர் நோவுற வணங்கு
கூற்றி னாருயிர் குடித்தபைங் கழலினாய் போற்றி

யாற்றல் வானவர் வெருவர வலைகட லகட்டிடைத்
றோற்றுறு நஞ்சமுண் டருளிய தோன்றலே போற்றி

(இ-ள்) நோற்ற பாலனை அது ஆர் உயிர் நோ உறா வண்ணம் = தவஞ் செய்த மார்க்கண்டேயரது அரிய உயிர் வருந்தாதபடி, கூற்றினுயிர் குடித்த=யமனது உயிரைப் பருகிய, பைங்கழலினாய் போற்றி = பசிய வீரக் கழலையணிந்த திருவடிகளை யுடையவனே வந்தனம், ஆற்றல வானவர் வெருவர=வலிமையுடைய தேவர்கள் யாவரும் அஞ்ச, அலை கடல் அகட்டிடைத் தோற்றுறு=திரை யெறியுஞ் சமுத்திரத்தி னிடத்துப் பிறந்த, அருஞ் சமழ் நஞ்சினை உண்டு அருளிய=ஆலம் விடத்தினைக் குடித்துக் காத்தருளிய, தோன்றலே போற்றி= பெருமையிற் சிறந்தவனே வந்தனம்.

பாலனை என்பது உருத்திரலோசன முனிவர் புத்திரனும், செபப்பேசுவரர் என்னும் பெயர்கொண்ட இருவரிடத்தும் வரையும், உலகு நன்கு புராதனக் கதைகளையுங் கொள்வாரு முளர்; அது "நோற்ற பாலனை" என்றதற்குப் பொருந்தா தெனக. மார்க்கண்டேயர்க்காகக் கூற்றினுயிர் குடித்ததும், அமரர்க்காக ஆலங் குடித்ததும் அருமையா மென்று, இராமாயணத்தாரும் "பெரியோ ரெல்லாம் பிறருறு வருத்தம் நோக்கி - நகைமுகத்தோ டுருத்திரசன முனைப்புந் தாமே - தாங்கொண்டு சாம் - உருத்திரனே யென்ற வசனமும் - வெருண்டு கூற்றை மாற்று மேன்மையின் மேன்மையுண்டோ" எனவும், "இடையிலாத கடல் முதல் நிறைபெருகி நெளிவேல் - கடைந்தவாக காவியால் முடைவாக கண்டு - லோ-வுடைந்தவாக குரவர் குழி நூளளனான் தீபா துயி - கடைந்தவாக கருளா நூதி யறமெனும் மானமை பெரும்" எனவும், "பெருமைசெனக் கருதி நேரே தாமுமடைக் கடவுருண்டபின் பெருஞ்செல்வ சிறந்த தவரே நாயகராருளி நூமேபண" எனவும் கூறினமை காண்க. கூற்றினுயிர் என்பதனை விகுதி கொடுத்தோதியது இழிவுபற்றி. (உ0)

அருவமா யுருவாகிய வமலனே போற்றி
துரியமா யதுகடந் தொளிர் சோதியே போற்றி
கருது வாருளத் துறைதரும் கடவுளே போற்றி
குருதி கக்குவெஞ் சூலவேற் குழகனே போற்றி

(இ-ள்) அருவமாய் உரு ஆகிய அமலனே போற்றி=அருவமாகியுஞ் சகளமாயு முள்ள மலரகிதனே வந்தனம், துரியம் ஆய் = துரியப்பொருளாகியும், அது கடந்து ஒளிர் சோதியே போற்றி= அதனையுங் கடந்து விளங்கும் பரஞ்சோதியே வந்தனம், கருதுவார் உளத்து உறைதரும் கடவுளே போற்றி = தியானிக்கு மெய்யன்பரது இருதயத்துக் குடிகொண்டிருக்குந் தேவனே வந்தனம், குருதி கக்கு வெம் சூல வேல் குழகனே போற்றி= உதிரத்தைப் பொழிகின்ற வெவ்விய சூலமாகிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த அழகனே வந்தனம். உறைதரும் - தா துணைவினை. தேவன்=தியானிக்கப் படுவோன். (உக)

என்று தாள்பணிந் தெழுந்துநாத் தழும்பபின் னேத்தி
மன்ற றாழ்மலர் தூயவலம் வந்தன னிறைஞ்சக்
கொன்றை தேன்றுளி பிலிற்றுறுநின் முடிக் குழகன்
றன்றுணைக் கையா லவனுடன் றைவந்து சாற்றும்.

(இ-ள்) அயன்=பிரமன், என்று தாள் பணிந்து எழுந்து நின்று=என்றிவ்வாறு திருவடிகளை வணங்கி யெழுந்து நின்று, நா தழும்ப ஏத்தி=நாத் தழும்பு படத் துதித்து, மன்றல் தாழ் மலர் தூய=வாசனையைக் காலுகின்ற புட்பங்களைத் தூவி, வலம் வந்தனன்

நிறப = பிரதக்ஷிணஞ் செய்து நிற்க, கொன்றை=கொன்றைப்பூ மாலை யானது, தேன் துளி பிலிற்ற=தேன் றுளிகளைச் சிந்தா நிற்க, நின்று ஆடுங் குழகன் (சபையி னிடமாக) நின்று திருநடனஞ் செய்தருளும் மகேசுரர், தன் துணைக் கைபால் -- கொண்டு இருகரங்களாலும், உடலைத் தைவந்து=(பிரமனது) சரீரத்தைத் தடவி, ... = பொலிவா ராயினார்.

அருளின் மைந்தனு மருகென வழைத்தனை யப்புறு
புருவ நாப்பணிற் றோன்றினன் விளையுடைப் பட்டலைவ
றுருவ மாயுல கின்றவை யளித்துமீட் டொடுக்கல்
மருவு மெனவிளை யாட்டென வுணர்தியா மலரோய்

(இ-ள்) மலரோய்=பிரமனே, அருளின் மைந்தன் ஆய வருக என அழைத்தனை கிருபையோடு (எனது) புத்திரனாகி வரக்கடவா யென்று வரங் கேட்டனை, ஆதலால் - அக்காரணத்தினால், நின் உடை புருவ நாப்பணின் = உனது புருவ மத்தியினின்றும், புத்தன உருவமாய தோன்றினன்=குமார வடிவத்தொடு வெளிப்பட்டேன், உலகு ஈன்று=உலகங்களைச் சிருட்டித்து, அவை அளித்து=அவைகளைக் காத்து, மீட்டு ஒடுக்கல்=பின்னர் அழிக்குந் தொழிலும், மருவும் என் விளையாட்டு என உணர்தி=தோன்றிய என்னது விளையாட்டென்று அறிவாய். (உ௩)

மைந்த வுன்னையென் வலப்புறத் தீன்றன னறிய
பைந்து ழாயணி வள்ளலை யெனதிடப் பாலிற்
றந்த ளித்தனன் னீயிர்வெப் கரிமுகன் றாழ்வேற்
கந்த னேமெனக் கருணையி னுச்சிமோந் துரைப்பான்

(இ-ள்) மைந்த=புத்திரனே, உன்னை என் வலப்புறத்து ஈன்றனன் = உன்னை எனது வலப்பக்கத்தினின்றுந் தோற்றுவித்தேன், அறிய பைந்துழாய் அணி வள்ளலை= அரியவனாகிய பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த சீல் விட்டுணுவை, எனது இடப்பாலில் தந்து அளித்தனன்=எனது இடப்பக்கத்தினின்றுந் தோற்றுவித்துக் காத்தனன் (ஆதலால்) நீயிர்=நீயிர் இருவரும், வெப் கரிமுகன் = விருப்பப்படுகின்ற யானைமுக விநாயகனையும், தாழ் வேல் கந்தன் = அடியிணைக்குக் கைதாழ் வேலாயுதத்தை யுடைய ஆறுமுகனையும், ஏம் என=ஒத்த தன்மைய ராவீர் என்று, கருணையின் உச்சி மோந்து-அருளோடும் உச்சியை மோந்து, உரைப்பான்—சொல்லுவானாயினான்.

மகேசுர மூர்த்தியின் கண்டத்தினின்று கணேசரும், இருதயத்தினின்று முருகக்கடவுளும், நடுப்பாகத்தினின்று இருபத்தெட்டுக் கோடி யுருத்திரர்களும், இடப்பகுதியினின்று பிரகிருதி மாயையும், புத்தித் தலத்தினின்று புத்தியும், அகங்காரத்தினின்று தன்மாத்திரைகளும், பொறிகளினின்று அவ்வைம்புலன்களும், திருவடியினின்று பிருதிவியும், குய்யத்திலிருந்து அப்புவும், நாபித்தானத்திலிருந்து தேயுவும், கண்டத்தானத்தினின்று வாயுவும், சிரத்திலிருந்து ஆகாயமும், இரு கண்களினின்று சூரிய சந்திரர்களும் பிறந்தனரென்றும், வலப்பக்கத்தினின்று பிரமனும், இடப்பக்கத்தினின்று விட்டுணுவுந் தோன்றினரென்றும் என **வாதுளாகம** முதலிய நூல்களினுங் கூறப்பட்டமையின் பிரம விட்டுணுக்கள் இருபக்கத்தினின்றுந் தோன்றிநிற்கும் மூர்த்தமே ஏகபாதத் திரிமூர்த்தம் எனப்படும். அதனை "அடுப்பாகக் கருணை மொருதாளு மப்பொற் கமல விழியோனும் - பட்டாமம் பணிந்த புயநான்குஞ் சூலப் படையு மெழிலுவாகக - விட்டபா லிரிபை வலத்தயனை யொழாற கோடி யுருத்திரரை-நடு பாதத்தேற்றிப் பையைப்பது வடிவ முடைத்தவடிவி" எனவரும் **காஞ்சிப்புராணச்** செய்யுளானு முணர்க. கந்தன்=கந்தருக்கண் ...

பவன். உமாதேவியாரால் ஆறுவடிவு மொன்றாகச் சேர்க்கப்பட்டவன் எனவும் பொருள். அது "அந்த மில்லதோர் மூவிரு வடிவு மொன்றாகிக் - கந்த னென்றுபேர் பெற்றனன்" எனவும், "சேயவன் வடிவ மாறுந் திரட்டிநீ யொன்றாச் செய்தாய் - ஆயத னாலே கந்த னென்னு நாமம் பெறுவன்" எனவும் கந்தபுராணத்திற் கூறப்பட்டது. (உச)

கனைகருங் கடனஞ்சமுண் டுமதுயிர் காத்த
முனைவனென் னுள்ளத் துதித்தனன் மூவிரு மெனக்குந்
தனயரிவ் வுருச் சதாசிவ னேனைய வுருவம்
புனைவனே வேண்டுருக் குணங்குறி புலனெனக் கிலையால்

(இ-ள்) கனை கரு கடல் நஞ்சம் உண்டு = ஒலிக்கின்ற கரிய சமுத்திரத்திற் றோன்றிய விடத்தை யுண்டு, உமது உயிர் காத்த முனைவன் = நுங்கள் உயிரை யெல்லா மளித்த உருத்திரன், என் உளத்து உதித்தனன் = என் இருதயத்தி னின்றுந் தோன்றினன், மூவிரும் எனக்கு தனயர் - (ஆதலால்) நீங்கள் மூவரும் எனக்குப் புத்திரராவீர், இ உரு = இந்த மகேசுர வடிவத்தையும், சதாசிவன் = சதாசிவ மூர்த்தத்தினையும், ஏனைய உருவம் புனைவன் = ஏனைய வடிவங்களையும் (யான்) கொண்டிருப்பேன், (ஆயினும்) எனக்கு = எனக்கு, வேண்டு உரு = விரும்பப்பட்ட வடிவங்களும், குணம் குறி புலன் இலை = குணங்குறி புலன்களும் ஆகிய கற்பனைகள் இல்லன வாகும். (உரு)

கள்ளயின் றுவண் டறைதரு தாமரைக் கண்ணன்
முள்ளரைச் செழுந் தாமரை முகட்டில்வீற் றிருப்போ
யுள்ளு வந்தெனை நினைப்புழி யுறுவலென் றுரையா
வள்ள னான்மறை யுபநிடத் திடைமறைந் தானால்

(இ-ள்) வள்ளல் = வள்ளற் றன்மையையுடைய மகேசுரமூர்த்தியானவர், வண்டுகள் அயின்று அறைதரும் = வண்டுகள் தேனுண் டிசைபாடும், தாமரை கண்ணன் = தாமரை மலராகிய கண்ணையுடைய விட்டுணுவினது, முள் அரை செழு தாமரை முகட்டில் = முள்ளரையையுடைய செழிய நாபிகமலத்தின்கண், வீற்று இருப்போய் = பெருமையோடுறையும் பிரமனே, எனை = என்னை, உள் உவந்து நினைப்புழி = (நீ) மனம் விரும்பித் தியானிக்குங் காலத்தில், உறுவல் என்று உரையா = வருவேன் என்று கூறி, மறை உபநிடத்து இடை மறைந்தான் = வேதோபநிடதங்களி னிடத்து அந்தர்த்தானமாயினர்.

இறைவனுக்கு வள்ளற் றன்மையாவது அடியார் வேண்டிய வேண்டியாங் களித்தல். கோழரை, பொகுட்டரை, பொரியரை, முள்ளரை யென்பவற்றுள், தாமரை முள் அரையின் பாற்றாகலின் "முள்ளரை" எனப்பட்டது. நான்கு வேதங்களுக்கும் ஆயிரத் தெட்டு உபநிடதங்களுள்ளன. அவற்றுள்ளே அதிசாரமாயும் அதிரகசியமாயு முள்ளன நூற்றெட்டேயாம். அவையாவன—ஐதரேயம், கௌஷீதகி, நாதவிந்து, ஆத்மப்பிரபோதம், நிருவாணம், திரிபுரை, பகவிருசசானே, முற்கலை, சௌபாக்கியம், அக்ஷமாலிகை என்னும் பத்தும் இருக்குவேத உபநிடதங்களாம். முத்திகம், சாட்டியாயனி, யாஞ்ஞவல்கியம், தாரசாரம், அத்தியாத்துமம், துரியாதீதம், பிட்சு, பைங்கலம், அத்துவயதாரகம், மண்டலம், திரிசிகி, நிராலம்பம், மந்திரிகை, சுபாலம், பரமகம்சம், அம்சம், சாபாலம், பிருகதாரணியம், ஈசாவாசியம், சரசுவதி, கலிசந்தரணம், வராகம், பிராணாக்கினிகோத்திரம், பஞ்சப்பிரமம், யோககுண்டலினி, உருத்திர விருதயம், கரம், அவதூதம், அட்சியம், ஏகாட்சரம், யோகசிகை, சாரீரகம், கந்தம், தக்ஷிணாமூர்த்தம், யோகதத்துவம், பிரமவித்தியை, தியானவிந்து, தேசோவிந்து, சுகரகசியம், சர்வசாரம்,

க்ஷுரிகை, காலாக்கினி ருத்திரம், அமிர்த நாதம், அமிர்த விந்து, நாராயணம், கர்ப்பம், சுவேதாச்சுவதரம், கைவல்லியம், தைத்திரீயம், கடவல்லி, பிரமம் எனனும் ஐம்பத் தொன்றும் யசுர் வேத உபநிடதங்களாம். சாபாலம், தரிசனம், உருத்திராக்க சாபாலம், கேனம், சாந்தோக்கியம், ஆருணி, மைத்திராயணி, சாவித்திரி, குண்டிகை, அவ்வியத்தம், சந்நியாசம், மைத்திரேயி, வச்சிர சூசிகம், யோகசூடாமணி, வாசுதேவம், மகத்து எனனும் பதினாறும் சாமவேத உபநிடதங்களாம். காருடம், தத்தாத்திரேயம், அயக்கிரீவம், கிருஷ்ணம், கோபாலதாபனம், பிரச்சினம், திரிபாத்விபூதி மகாநாராயணம், இராம ரகசியம், முண்டகம், மாண்டூக்கியம், அதர்வசிரசு, அதர்வசிகை, கணபதி, மகாவாக்கியம், பஸ்ம சாபாலம், பாவனை, தேவி, திரிபுராதாபினி, பரப்பிரமம், பாசுபதம், ஆத்மம், சூரியம், அன்னபூரணை, பிருகச்சாபாலம், நரசிம்ம தாபனி, நாரதபரிவிராசகம், சீதை, இராம தாபனி, சரபம், சாண்டில்லியம், பரமகம்ச பரிவிராசகம் எனனும் முப்பத்தொன்றும் அதர்வண வேத உபநிடதங்களாம். (உ௬)

திங்க ளினனமுத திறைபபமென கொன்றைத்தேன றுளிக்கும்
கங்கை யருந்சடை க கண்ணுறு நல கரத்ததலும் கடவுட்
பங்க யத்தவி சுறைதரும பணணவன மரீசி
யங்கி ராமுதல முனிவரை யளித்தன னென்றான.

(இ - ள்) திங்கள் இன் அமுது இறைப்ப=சந்திரன் இனிய அமுத கிரணங்களைப் பொழிய, மென் கொன்றைத் தேன் துளிக்கும்=மிருதுவாய கொன்றை மலர் மாலை யானது தேனைச் சிந்துகின்ற, சடை=சடை, கங்கை சடை கண் உறு நல கரத்ததலும்=கங்காநதியைத் தரித்த சடையையுடைய சிவபெருமான அருளால் தான புரிதலும், கடவுள் பங்கயம் தவிசு உறைதரும் பண்ணவன் = தெய்வீகத் தாமரை மலராசனத்தில் விருக்கும் பிரமன், மரீசி அங்கிரா முதல முனிவரை = மரீசி அங்கிரா முதலிய இருடிகளை, அளித்தனன் என்றான=சிருட்டித்தனனென்று (சூதமுனிவர்) கூறினார். (உ௭)

அட்டமூர்த்த வியலபுரைத்த அத்தியாயம் முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம் - உ௭௩



பதினோராவது
தேவி திருவவதார அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிறப்பிறப் பிலலாப் பெருமாட்டி தனக்கெனக் கன்மந் தானில் ளாக லிற் றவங் காரணமாகத் தக்கன றனக்கும மலையரையறகும் மகளாயத் தோன்றுமவதாரந் தனனை யறையும் பாகமாம். தேவி = விளையாட் டுடையவள் இனித் தேவன் எனபதன பெண்பாலாக கொண்டு பிரகாச முடையவள், மகிழச்சி யுடையவள் எனவு முரைப்ப. உயிர்கள் போல வினைவயத்தால யோனிவாய்ப்பட்டுப் பிறக்காது இச்சைவயத்தால் தோன்றி னிைருள் ஆகலின அவதாரம் எனவும், அதுவும் ஆன்மாக்கள் மேல் வைத்த காருணிய மேலீட்டாகலின் "திரு" என அடைமொழி புணர்த்தியுங் கூறப்பட்டது. திரு = உயர்வு முதலிய பலபொரு ளொருசொல. அவதாரம் = இறங்குதல், அயோனி சம்பந்தமாய் வெளிப்படுதல்.

கலிவிருத்தம்.

போதுறை கடவுண்மீட் டுலகம் பூதத்தை
யோதுகென் றின்னரம் புளரும் யாழ்முனி
தீதறு மகபதி கேட்பத் தேம்படு
தாதவிழ் பசுந்துழாய் முகுந்தன் சாற்றுவான்.

(இ-ள்) போது உறை கடவுள் = தாமரை மலர் மேலிருக்கும் பிரமன், மீட்டு = பின்னரும், உலகம் பூதத்தை ஓதுக என்று = உலகத்தைச் சிருட்டித்த விதத்தினைச் சொல்லி யருள வேண்டுமென்று, இன் நரம்பு உளரும் யாழ் முனி = இனிய நரம்புகளில் வார்தல் முதலிய இசைக் கரணங்களைச் செய்யும் யாழினை யுடைய நாரத முனிவனும், தீது அறு மகபதி கேட்ப = குற்றமில்லாத யாக பதியாகிய இந்திரனும் (விரும்பிக்) கேட்க, தேம்படு தாது அவிழ் பசு துழாய் = தேனிறைந்த மகரந்தம் பரந்த பசிய துழாய் மாலையை யணிந்த, முகுந்தன் சாற்றுவான் = திருமால் கூறுவா ராயினார்.

இசைக் கரணங்களாவன — பாடுகின்ற வண்டுகள் போலக் கைவிரல்களால் நரம்புகளில் வார்தல் முதலிய தொழில்களைச் செய்தல். அக்கரணங்கள் வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், தெருட்டல், அள்ளல், பட்டடை யென எட்டு வகைய. அவை "மணிக் காந்தண் மெல்விரல்கள் - பயிர்வண்டின் கிளைபோலப் - பன்னரம்பின் மிசைப் படர - வார்தல் வடித்த லுந்த லுறழ்தல் - சீருட னுருட்டல் தெருட்டல் அள்ளல் - ஏருடைப் பட்டடையென விசையோர் வகுத்த - எட்டு வகையி னிசைக்கரணத்து" எனச் **சிலப்பதிகாரத்திற்** கூறப்பட்டன. இவற்றுள் வார்தல் என்பது சுட்டு விரலாற் றொழில் செய்தல். வடித்தலாவது சுட்டு விரலும் பெருவிரலுங் கூட்டி நரம்புகளை யகமும் புறமு மாராய்தல். உந்தலாவது நரம்புகளைத் தெறித்து வலிவிற் பட்டதும், மெலிவிற் பட்டதும், நிரல் பட்டது மறிதல். உறழ்தலாவது ஒன்றிடை யிட்டும் இரண்டிடை யிட்டும் நரம்புகளைத் தெறித்தல். உருட்டலாவது இடக்கைச் சுட்டுவிர லுருட்டலும், வலக்கைச் சுட்டுவிர லுருட்டலும், சுட்டொடு பெருவிரற் கூட்டி யுருட்டலும், இரு பெருவிரலு மியைந்து டனுருட்டலு மாம் என்பர் **ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லாரும்.** மற்றைய தெருட்டலாவது "தெருட்ட லென்பது செப்புங் காலை - யுருட்டி வருவ தொன்றே மற்ற - தொன்றன் பாட்டு மடையொன்ற நோக்கின் - வல்லோ ராய்ந்த நூலே யாயினும், வல்லோர் பயிற்றுங் கட்டுரை யாயினும் - பாட்டொழிந் துலகினி னொழிந்த செய்கையும் - வேட்டுக் கொண்டு விதியுற நாடி" என இசைத் தமிழ்ப் **பதினாறு படலத்துட் கரண வியலிற்** கூறப்பட்டதாம். (க)

அள்ளிலைக் கமலவீட் டுறையு மந்தணன்
றெள்ளிதி னமைப்பவை சிந்தை செய்கலான்
றுள்ளமா ழாந்துநெட் டுயிர்ப்பு வீங்கிமே
லெள்ளரு மருந்தவ மியற்று மெல்லையின்.

(இ-ள்) அள் இலை கமலம் வீடு உறையும் அந்தணன் = நெருங்கிய இலைகளையுடைய தாமரை மலராகிய வீட்டினக ணிருக்கும் பிரமன், தெள்ளிதின் அமைப்பவை = தெளிவோடு சிருட்டிக்க வேண்டியவைகளை, சிந்தை செய்கலாது = மனத்தி னினைக்காமல், உள்ளம் மாழாந்து = மனமயக்கமுற்று, நெட்டுயிர்ப்பு வீங்கி = பெருமூச்சு அதிகரித்து, மேல் = அதன்பின், எள் அரு அரு தவம் இயற்றும் எல்லையின் = இகழ்தலில்லாத அரிய தவத்தைச் செய்யுங் காலத்தில். இதுமுத லிருசெய்யுள் குளகம். (உ)

பாடரு மிடப்புறம் பணித்திட் டாயினி
நாடரும் வலப்புறந் தானு நல்கென
வேடவிழ் கூந்தலாய் நல்கி னேமென
வாடியிற் காட்டிய வையன் றோன்றினான்.

(இ-ள்) பாட அரு இடம் புறம் பணித்திட்டாய் = (ஐயனே) பாடுதற்கு அரிதாய இடப்பாகத்தைக் கொடுத்தனை, இனி = இனிமேல், நாட அரு வலம் புறமும் நல்கு என = தேடுதற் கரிதாய வலப்பாகத்தையும் ஈந்தருளக வென்று (உமையம்மையார்) கேட்க, ஏடு அவிழ் கூந்தலாய்=இதழ்களுள்ள புட்பங்களைப் பரந்த கூந்தலையுடைய பெண்ணே, நல்கினேம் என=அதனையுங் கொடுத்தேம் என்று, ஆடியின் காட்டிய ஐயன்=கண்ணாடியிற் காண்பித்த சிவபெருமான், தோன்றினான்=பிரசன்னமாயினார்.

ஓர் நாள் உமாதேவியார் எழுந்து, ஐயனே! இடப்பாகத்தைக் கொடுத்தருளினை, மற்றைய வலப் பாகத்தையுங் கொடுத்தருள வேண்டும் என்று பிரார்த்திக்க, அங்ஙன மளித்தே மென்று கண்ணாடியிற் காட்டிய சிவபெருமான் பிரமனுக்கு முன் றோன்றினர் என்பதாம். நல்கினேம் - தனித் தன்மைப்பன்மை வினைமுற்று. (௩)

பெண்ணொரு பங்கினி லமைத்துப் பேரெழி
லண்ணலாங் கெய்தலுங் கமலத் தந்தணன்
கண்ணொடு தொடுத்தென நோக்கிக் காதலிற்
புண்ணியச் சேவடி போற்றிக் கூறுவான்.

(இ-ள்) பேர் எழில் அண்ணல்=பேரழகினை யுடைய சிவபிரான், பெண் ஒரு பங்கினில் அமைத்து = உமாதேவியை யொரு பாகத்தில் வைத்து, ஆங்கு எய்தலும் = அவ்விடத்திற் றோன்றுதலும், கமலத்து அந்தணன்=தாமரை மலரின்மேலிருக்கும் பிரமன், கண் ஒடு தொடுத்து என நோக்கி = தன் விழிகளுடன் பொருந்தினாற் போலப் பார்த்து, காதலின்=அன்போடும், புண்ணியம் சே அடி போற்றி கூறுவான்=தருமமயமாகிய செவ்விய பாதங்களைத் துதித்துச் சொல்வான். (௪)

ஐயவிவ் வுலகினுக் காக்க மெய்துறத்
தையலோர் பங்கினிற் சார்ந்து நின்றனை
மையறு மிவ்வுரு வகுத்துப் பாலிரண்
டெய்தநீ செய்தியென் றினிதி னேத்தினான்.

(இ-ள்) ஐய=ஐயனே, இ உலகினுக்கு ஆக்கம் எய்துற=இவ்வுலகத்துள்ள உயிர்களுக் கெல்லாம் இன்ப முண்டாகும்படி, ஓர் பங்கினில்=ஒரு பக்கத்தில், தையல் சார்ந்து நின்றனை=(சத்தியாகிய)பெண் வடிவங் கொண்டு நின்றாய், மை அறும் இ உரு வகுத்து = குற்ற மற்ற இவ் வடிவத்தைப் பிரித்து, இரண்டு பால் எய்த = இரண்டு பகுதியாகப் பொருந்த, நீ செய்தி என்று=நீ யியற்றி யருள்வாய் என்று, இனிதின் ஏத்தினான் = மகிழ்வுடன் றுதித்தான்.

உலகு - உயிர்மேனின்றதலால் இடவாகுபெயர். ஆக்கம்=பெருவாழ்வு. தையல்= அழகு. அதனை யுடையாட்குப் பண்பாகு பெயர். தேவி யிமயஞ் சென்றிருந்த காலத்து ஒரு யிருங் காமமின்றி யுற்ற தென்னால பெருமான் "போகியா யிருந்துயிர்க்குப் போகத்தைப் புரித லோரார்" என்ற படி யுயிர்க்குப் போக மூட்டுதற்குப் பெண் ணொருபாகம் வைத்தா னென்பான் "ஆக்க மெய்துறத் தையலோர் பங்கினிற் சார்ந்து நின்றனை" என்றான். இத

னுண்மை "கண்ணுதல் யோகிருப்பக் காமனின் றிடவேட் கைக்கு-விண்ணுறு தேவ ராதி மெலிந்தமை யோரார் மாறு-னெண்ணிவேண மகனை யேவ வெரிவிழித் திமவான் பெற்ற-பெண்ணினைப் புணர்ந்து யிாகருப பேரின்ப மளிந்த தோரார்" என்னுஞ் சிவஞான சித்தியார்ச் செய்யுளா னுணரப்படும். (ரு)

பெண்ணொரு பங்கினைப் பிரிந்துப் பேரெழி
லொண்ணுதற் பேதைதன் னுருவ மாக்கிமே
லண்ணரும் வலப்புற மதனை நாடரு
மண்ணலா ணுருவமா யமைத்திட் டானரோ.

(இ-ள்) நாடு அரு அண்ணல் = (பிரம விட்டுணுக்களாலும்) தேடி யறியப்படாத சிவபெருமான், பெண் ஒரு பங்கினை பிரிந்து=பெண்ணாகிய ஒரு பாகத்தைப் பிரிவுசெய்து, பெரு எழில் ஒள் நுதல் பேதை தன் உருவம் ஆக்கி=பேரழகு வாய்ந்த ஒள்ளிய நெற்றியை யுடைய பெண் வடிவ மாக்கியும், மேல்=அதன் பின், அரு வலம் புறம் அதனை=சோ தறகரிய வலப் பாகத்தை, ஆண் உருவம் ஆய் அமைத்திட்டான் = ஆண் வடிவாகவுஞ் செய்தனர் அரோ-அசைநிலை பெண்=கட்புலனுயதோர் அமைதித்தன்மை, ஆண்=ஆளுந் தன்மை யென்பவற்றை யுணர்ந்தாது உயர்திணைப் பெண்பாலையும் ஆண்பாலையு முணர்த்தி நின்றன. (சு)

மதியுற வகுத்தவா ணுருவ மாணுறப்
பதிரொரு கூறறினிற பகுப்ப வாங்கவா
கதிர்மதி முடித்தகா பாலி யாதியாம
விதிமுறை யுருத்திர ராகி மேவினா.

(இ-ள்) மதி உற வகுத்த ஆண் உருவம்=அறிவு பொருந்துமாறு பிரிந்துச் செய்த ஆண் வடிவத்தை, மாண் உற = மாட்சிமை கொள்ள, பதினொரு கூறின் பகுப்ப = பதினொரு பங்காகப் பிரிக்க, அங்கவர்=அவர்கள், கதிர் மதி முடித்த காபாலி ஆதியாம=ஒளி கொள்ளுஞ் சந்திரனைத் தரித்த கபாலி முதலாக, விதி முறை உருத்திரர் ஆகி மேவினர்= விதிக்கப் பட்ட முறைப் படியே உருத்திரராய் இருந்தனர். (எ)

பெண்ணொரு பாதியாய்ப் பிரித்த கூறறினை
யெண்ணறுஞ் சத்தியா வியற்றி னனவாக
கணவழுக் குறுமெழிற கமலை யாதியா
மொள்ணுதன் மகளிரென றுரைக்க லாயினா.

(இ-ள்) ஒரு பாதி ஆய பிரித்த பெண் கூறறினை=ஒரு பாதியாக வகுத்த பெண் வடிவத்தை, என் அறு சத்தி ஆக இயற்றினன் = அளவில்லாத சத்திவடிவாகச் செய்தனர், அவர்=அச்சத்திகளே, கண் வழுக்கு உறும் எழில் கமலை ஆதி ஆய = கண்களுங் கூசுதலடைகின்ற காந்தியினையுடைய திருமகள் முதலாகிய, ஒள் நுதல் மகளிர் என்று உரைக்கல் ஆயினர் = ஒள்ளிய நெற்றியையுடைய பெண்கள் எனச் சொல்லப் படுவா ராயினர்.

கமலையாதியாராவார் மனோன்மணி, மகேசுவரி, உமாதேவி, இலக்குமி, சரசுவதி யென்னுஞ் சத்திகளாம். "எண்ணறுஞ் சத்திகள்" என்றதனால் உன்மனை, சமனை, வியாபினி, வியோமரூபை, அநந்தை, அநாதை, அநாசிருதை, அமிர்தை, அமிர்தாமிர்தை, இந்திகை, தீபிகை, உரோசிகை, மோசிகை, ஊர்த்துவகை, ஆரணி, சனனி, உரோதயித்திரி,

காளி, துர்க்கை, அம்பிகை, சர்வபூததமனி, பலப்பிரமதனி, பலவிகரணி, இரௌத்திரி, சேட்டை, வாமை முதலாயினோராம். (அ)

இன்னண மமைத்திடி னன்றி யாக்கையின்
மன்னுயி ராவையு மல்கி டாவெனாக்
கனனெடுஞ் சிலையிரு காலகு னித்திடு
முன்னவ னயனொடு மொழியு மேல்லையின்.

(இ-ள்) இன்னணம் அமைத்திடின் அன்றி = இவ்வாறு வகுத்தாலன்றி, மன் உயிர் யாவையும் = நிலைபெற்ற ஆன்மாக்கள் எல்லாம், யாக்கையில் மல்கிடா என = உடம்போடு கூடிப் பெருகி நிற்கா வென்று, கல நெடு சிலை இரு கால் குனித்திடும் = மேரு மலையாகிய நீண்ட வில்லின் இருநுனிகளையும் வளைத்த, முன்னவன் = முழு முதற் பொருளாகிய சிவபெருமான், அயன் ஒடு மொழியும் எல்லையின் = பிரமனோடு சொல்லாநின்ற சமையத்தில் இருகால் என்பதற்கு இருபாதங்களினாலும் எனவும் பொருளுரைப்ப (கூ)

மின்னுவீழ் வீழ்த்தெனக் கிடந்த மென்சடை
முன்னவன் பணிதலைக் கொண்டு முற்றிழை
தன்னொரு கூற்றினை வாங்கித் தாழ்சிறை
யன்னமூர் கடவுள்பா லடைந்த மேயினாள்.

(இ-ள்) முற்று இழை = முற்றிய அபரணங்களையுடைய தேவியானவள், மின்னு வீழ் வீழ்த்து என கிடந்த = மின்னல் விழுந்து விட்டாற்போல விளங்காநின்ற, மென் சடை முன்னவன் பணி தலை கொண்டு = மிருதுவாய சடையினையுடைய சிவபெருமானது ஆஞ்ஞையைச் சிரமேற்கொண்டு, தன் ஒரு கூற்றினை வாங்கி = தனது ஒரு பங்கை யெடுத்துக் கொண்டு, தாழ் சிறை அன்னம் ஊர் கடவுள் பால் = தாழ்கின்ற சிறகரையுடைய அன்னத்தை (வாகனமாகச்) செலுத்தும் பிரமதேவனிடத்து, அடைந்து மேயினாள் = சேர்வாளாயினாள் முற்றிழை - வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித் தொகை (கo)

என்னுட னுலகெலா மீன்ற தாயிவண
மன்னிய தெவனென மலர்க டூய்த்தொழு
தன்னைநீ தக்கன்ற புதல்வி யாகெனச்
சொன்னவா றவன்மக ளாகித் தோன்றினாள்.

(இ-ள்) என் உடன் உலகு எலாம் ஈன்ற தாய் = என்னோடு உலகங்களைற்றையும் பெற்ற தாயாகிய தேவி, இவண் மன்னியது எவன் என = இவ்விடத்திற்கு வந்ததை யாது காரணமென்று ஆலோசித்து, மலர்கள் தூய் தொழுது = புட்பங்களைச் சொரிந்து வணங்கி, அன்னை நீ = தாயே நீ, தக்கன் தல புதல்வி ஆகு என = தக்கனுக்கு நல்ல புத்திரியாக வரக்கடவாயென்று வேண்ட, சொன்ன ஆறு = (பிரமன்) சொல்லிய படியே, அவன் மகள் ஆகி தோன்றினாள் = அத்தக்கனுக்குப் புத்திரியாக அவதரித்தாள்

பிரமனது புத்திரர்களுளொருவனாய தக்கன் றவஞ்செய்து, உமாதேவியைத் தனக்கு மகளாகும் வரத்தைச் சிவபெருமானிடத்தினின்றும் பெற்றனன் அதனால் உமையவள் காளிந்தி நதியில் வலம்புரி வடிவாகச் சென்றிருக்கத் தக்கன் மாசிமகத்திற் றீர்த்தமாடச் சென்று ஆடிவருங்கால், ஆங்குத் தாமரைப் புட்பமொன்றிற் சிவபெருமானது சலஞ்சல மென்பெயரிய சங்கிருப்பக்கண்டு அதனைக் கைகளால் எடுக்கும் பொழுது அது பெண்குழவி வடிவாதலும், தேவியென்று அறிந்து அளவிலா மகிழ்வுடன் கொண்டு

சென்று, வேதவல்லி யென்னும் தன்மனைவியிடங் கொடுத்து வளர்த்து வந்தான். தேவி தாக்ஷாயிணி என்னு நாமத்துடன் பருவமடைந்து முற்றி ஆறும் வருடமாகலும், பிரானை மணஞ்செய்யப் பெருந்தவங் கிடந்தனள் என்பது சரித்திரமாம். அன்னை என்பது "அன்னைச் சொல்லே யிபறகை யாகும்" என்ற தொல்காப்பிய விதிப்படி யியல்பு (கக)

தக்கனற் புதல்வியைக் கொன்றை தாழ்சடை
முக்கணற் களித்தனன் முரச மார்ப்பெழ
மிக்கதன் றந்தைதீ வினையி னன்னைபோய்ப்
புக்கனள் மேனைதன் புதல்வி யாகவே.

(இ-ள்) தக்கன்=தக்கனானவன், நல புதல்வியை = அழகினையுடைய புத்திரியை, முரசம் ஆர்ப்பு எழ = முரசவாத்தியத்தின் ஒலி மிக்கெழ, கொன்றை தாழ் சடை முக்கணற்கு அளித்தனன் = கொன்றைமாலை தாங்குஞ் சடையினையுடைய சிவபெருமானுக்கு (மனைவியாக)கொடுத்தான், அன்னை=தாயாகிய தாக்ஷாயிணி யென்பவள், தன் தந்தை= தனது பிதாவாகிய தக்கனின், மிக்க தீவினையின் போய=மிகுந்த பாதகச் செயல்களால் (பொருந்து தன்னுடலை நீக்கி) சென்று, மேனை தன் புதல்வி ஆக புக்கனள்=மேனையினது மகளாக அவதரித் திருந்தனள்

சிவபெருமான் ஓர் பிராமண வடிவங் கொண்டு தாக்ஷாயிணியை மணந்தனர் எனக் கொள்க. தக்கன் தீவினையாவது சிவபெருமானை யிகழ்ந்து அவர்க்கு அவிப்பாகங் கொடாது யாக முதலியன செய்ததாம். இந்த அதிடாகங்களை யறிந்த தேவியானவள் அவனுக்கு மகளாய இவ்வுடலத்தோடும் நாமத்தோடும் யான இருத்தல் அடாதென்று, அவ்வுடலை விடுத்து மலையரையனுக்கும் மனைவியாகிய மேனையென்பாளுக்கும் புத்திரியாகப் பிறந்தனள் என்பதாம். அது "கடலை முதலிய கடந்த கண்ணுதல் றற்பரனினையிகழ் தக்கன் றனனிடைப் - பற்பகல வளர்ந்தவன் பயந்த மாதெனச்-சொற்படு நாமமுஞ் சுமந்து ளேனியான் ஆங்கவோர் பெயரையு மவனகண் ணெபதியே - யோங்கினான் வளர்ந்தவிவ் வுடலந் தனனையுந்-தாங்கினன் மேலவை தரித்தற் கருசினே-னீங்குவ னவ்வகை பணித்திநீ யென்றுன " என்வரும் கந்தபுராணச் செய்யுளானு முணரப்படும். (கஉ)

தோலடி யெகினமீ திவர்ந்த தோன்றலுங்
காலுமிழ் கொடுஞ்சிறைக் கருடப் பாகனு
மாலமுண் டவனுமே யன்றி யார்கொலோ
பாலலோ சனிதிற னறியும் பண்பினார்.

(இ-ள்) பால லோசனி திறன்=நெற்றிக் கண்ணினையுடைய (அந்தத்) தேவியின் பெருமையை, தோல அடி எகினம் மீது=தோலபொருந்திய கால்களை யுடைய அன்னப் புள்ளின் மேல, இவர்ந்த தோன்றலும்=ஏறியிருக்கின்ற பிரமனும், கால உமிழ் கடு சிறை கருடன பாகனும்=காற்றினை வீசாநின்ற வேகமாகிய சிறகுகளையுடைய கருடவாகனனாகிய திருமாலும்,ஆலம உண்டவனுமே அன்றி=விடத்தை யுண்டருளிய உருத்திரக்கடவுளுமே, (அறிவது அல்லாமல) அறியும் பண்பினார் யார் = வேறு அறியுந் தன்மையர் யாவர் உளர் (இல்லை யென்றபடி) ஏகாரம் - பிரிநிலை கொல ஓ - அசைகள். (கஙு)

தேவி திருவவதார அத்தியாய முற்றிற்று.

ஆகத் திருவிருத்தம்—உகஉ.



பன்னிரண்டாவது

திருக்கல்யாண அத்தியாயம்.

அஃதாவது தேவி மலையரையன் மகளாய்த் தோன்றித் தவஞ் செய்யாநிற்ப, சிவபெருமான் ஆங்குச் சென்று உலக முய்ய மணந்தருளிய வரலாற்றினைக் கூறும் பாகமாம்.

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

என்றலுமிவ் வுலகீன்ற டக்கன்மக ளாயுதித்த வியல்புஞ் செம்பொற்
குன்றரையன் மகளாகி மணந்ததுவும் விரித்தெமக்குக் கூறு கென்ன
மன்றல்கமழ் தருவினிழ லுறைவோனு மகதியாழ் முனியுங் கேட்பக்
கன்றுகுணி லாயவிளவின் கனியுதிர்த்த மாமாயன் கழறலுற்றான்.

(இ-ள்) என்றலும் = என்றிவ்வாறு (திருமால்) கூறுதலும், உலகு ஈன்றாள் = உலகங்களைப் பெற்ற உமாதேவியார், தக்கன் மகளாய் உதித்த இயல்பும் = தக்கனுக்குப் புத்திரியாக அவதரித்த வரலாற்றையும், செம்பொன் குன்று அரையன் மகள் ஆகி = செவ்விய அழகினை யுடைய இமய மலையரசன் புதல்வியாகி, மணந்ததுவும் = (சிவபெருமானைத்) திருமணஞ் செய்த வரலாற்றையும், எமக்கு விரித்து கூறுக என்ன = எங்கட்கு விரிவுபடுத்தி யுரைக்க வேண்டுமென்று, மன்றல் கமழ் தருவின் நிழல் உறைவோனும் = வாசனை கமழும் பஞ்ச தருக்களி னிழலில் வீற்றிருக்கின்ற இந்திரனும், மகதி யாழ் முனியும் கேட்ப = மகதி யென்னும் வீணையை யுடைய நாரதமுனியும் பிரார்த்திக்க, விளவின் கனி = விளாம்பழத்தை, கன்று குணில் ஆய உதிர்த்த = பசுவின் கன்றைக் குறுந்தடியாகக் கொண்டு விழுத்திய, மா மாயன் கழறல் உற்றான் = பெருமையைக் கொண்ட திருமால் கூறுவாராயினார்.

விளவின் கனியுதிர்த்த சரிதத்தை மேல்வருங் கண்ணனவதரித்த அத்தியாயத்திற் காண்க "கன்று குணிலாகக் கனியுதிர்த்த மாயவ — னின்றுநம் மானுள் வருமேலவன் வாயிற் - கொன்றையந் தீங்குழல் கேளாமோ தோழீ" எனச் சிலப்பதிகாரத்துங் கூறுதல் காண்க. (க)

மேருவரை யுயர்குடுமி முகட்டிருந்து வேதமுனி விளம்ப லுற்ற
வோரவரிய பவக்கடலின் வீழுமுயிர் கரையேறுந் தெப்ப மோவில்
சீர்கெழுந்தற் பரம்புணருஞ் சிற்சத்தி யெவ்வுலகும் பொதிந்து நின்ற
பூரணநீ டுலகுயிர்ப்ப மலையரையன் மகளாகப் போந்த தன்றே.

(இ-ள்) மேரு வரை உயர் குடுமி முகடு இருந்து = மேருமலையின் உயர்வாய சிகரத்தின் மீது இருந்து, வேதம் முனி விளம்பல் உற்ற = வேதவியாத முனிவர் சொல்லிய உண்மைப் பொருள்களை, ஓர்வு அரிய பவம் கடலின் வீழும் உயிர் = அறிதற் கியலாத பிறவிச் சமுத்திரத்தில் விழுந்து வருந்தும் ஆன்மாக்களை, கரை ஏறும் தெப்பம் = முத்தி யென்னுங் கரைக்கண் சேர்க்கின்ற மரக்கலமும், ஓவு இல் சீர் கெழு தற்பரம் புணரும் சிற்சத்தி = நீங்குதலில்லாத சிறப்பினையுடைய தற்பரப் பொருளைக் கலந்திருக்குஞ் சிவசிற்சத்தியும், எ உலகும் பொதிந்து நின்ற பூரணம் = எவ்வுலகங்களையுந் தன்கண்ணடக்கி நிற்கும் பரிபூரணப் பொருளும் ஆகிய சத்தியானது, நீடு உலகு உயிர்ப்ப = பெரிய உலகங்களை யெல்லாம் பெற்றருளும்படி, மலை அரையன் மகள் ஆக போந்தது = இமயமலை யரசனுக்குப் புத்திரியாகத் தோன்றிற்று.

பொருவரிய சிவையாகி யநந்தையா யேகையாய்ப் புராணை யாகி
விரிகதிரு மொளியுமென மகேசனைவிட் டகலாத விமலை தோன்று
முருவுறுமிவ் வுலகனைத்தும் படைத்தளித்து மீட்டுமவை யொடுக்கி யீசன
திருமுன்விளை யாட்டயருங் காந்தமணி முனமிரும்பு திரியு மாபோல.

(இ-ள்) பொரு அரிய சிவை ஆகி = ஒப்பில்லாத சிவை யாகியும், அநந்தை ஆய் ஏகை ஆய = அநந்தையாகியும் ஏகை யாகியும், புராணை ஆகி = புராணை யாகியும், கதிரும் விரி ஒளியும் என = சூரியனையும் பரந்த கிரணத்தையும் போல, மகேசனை விட்டு அகலாத விமலை தோன்றும் = மகேசுரமூர்த்தியை விட்டு நீங்காத நிமலையாகிய சிவசத்தி இருப்பள், காந்தம மணி முனம இரும்பு திரியும் ஆறு போல = காந்தக்கல்லின் முன்னர் இரும்பு பின்றொடாதல்போல, உரு உறும் இ உலகு அனைத்தும் = தூலமாகிய இந்த உலகங்களெல்லாவற்றையும், படைத்து அளித்தும் = சிருட்டித்தும் காத்தும், மீட்டும அவை ஒடுக்கி = பின்னரும் அவற்றைத் தனவயினடக்கி, ஈசன திரு முன் விளையாட்டு அயரும் = மகேசுரமூர்த்தியின் திருச்சந்நிதானத்தில் விளையாட்டைச் செய்யாநிற்கும்

சிவன், அநந்தன், ஏகன், புராணன், விமலன் எனனும ஆண்பாற் பெயர்களுக்குப் பெண்பாற் பெயர் சிவை, அநந்தை, ஏகை, புராணை, விமலை யென்பனவாம் சிவை = மங்கலமுள்ளவள், சுகரூபமுடையவள் அநந்தை = முடிவில்லாதவள் ஏகை = ஒன்றாயுள்ளவள் புராணை = பழம்பொருளா யுள்ளவள் விமலை = மலமில்லாதவள் "எத்திறநின்றானீசன் அத்திற மவளு நிற்பள்" எனச் சிவஞானசித்தியாரிற் செப்பியபடி, இறைவனெவ்வாறு நிற்கின்றானோ அவ்வாறு அவளு நின்று விளையாடல் செய்வாள் என்றபடி கதிரொளி போலிருப்பார் என்றதனுண்மை "உருவருநா யிறுஞ்சுடரொளியும் போலவே-யிருவரும் வைகுவா ரென்பர் நற்சிலர் - தெரியினிவ் வகையினுஞ் சிவனுந் தேவியும் - பிரிவில ராகியே பிறங்கி வைகுவார்" என்று சைவபுராணஞ் சாற்றிற்று. (ஙு)

கருவிகா ரியமென்ப காலமொரு மூன்றனையுங் கடந்து நின்ற
வொருமுதல்வன் றனையணுகா வுலகமனைத் தினுக்குமுபா தான மாகி
மருவுபரா சத்திதன துருவாகி யொருநான்கு வடிவாஞ் சத்தி
தெரிவுறுபேர் சாந்திவித்தை நிவிர்த்திபிர திட்டையெனச் செப்பு வாரால.

(இ-ள்) கருவி காரியம் என்ப = காரணத்தாற் காரியமாகுமென்று (மேலோர்) கூறுவர் (ஆகலால்) காலம் ஒரு மூன்றனையும் கடந்து நின்ற = மூன்று காலங்களையுங் கடந்து விளங்காநின்ற, ஒரு முதல்வன் தனை அணுகா = ஒப்பற்ற பரம்பொருளைச் சேர்ந்து, உலகம் அனைத்தினுக்கும் உபாதானம் ஆகி = உலக மெல்லாவற்றிற்குங் காரணமாகி, மருவு பராசத்தி தனது உருவாகி = இருக்கின்ற பராசத்தியினது காரியமாகி, ஒரு நான்கு வடிவு சத்தி ஆம் = நான்கு வடிவாகிய சத்திகளுண்டாம், தெரிவு உறு பேர் = அறியப்படும் அவற்றின் பெயர்கள், சாந்தி வித்தை நிவிர்த்தி பிரதிட்டை என செப்புவார் = சாந்தி கலை வித்தியாகலை நிவிர்த்திகலை பிரதிட்டாகலை என்று சொல்வார்

பராசத்தியாகிய பிரகிருதி மாயைக்கு ஐவகைத் தோற்றமுண்டு அவை நிவிர்த்தி கலை, பிரதிட்டாகலை, வித்தியாகலை, சாந்திகலை, சாந்தியாதீதகலை என்பவாம் இவை சொல்லும் பொருளும் போல அபேதமாயும் பேதமாயும் நிற்கும் அவற்றுள் நிவிர்த்தியாவது தன்னிடத்திற் பொருந்தின ஆன்மாக்களுடைய சங்கற்பங்களை நிவிர்த்தி செய்வதாம் பிரதிட்டாகலை ஆன்மாக்களுக்கு முறைகூறுஞ் சங்கற்ப விருத்தி நிலைபெற்றுத் திடமாகப் பிரதிட்டித்து நிற்கும். வித்தியாகலை அங்ஙனம் திடப்பட்ட காலத்துச் சர்வார்த்த ஞானத்தைப் பிரகாசிப்பிப்பதாம். சாந்திகலை சர்வார்த்த ஞானத்தால் இராகத்துவேடம்

நிகழ்வொட்டாது இருந்துவிக்கும் விகற்பருநானற் சாந்தமாயிருக்கு நிலையாம் இவை தத்துவ புவனாதிகள் போலச் சுத்த ரூபமாயிருக்கும். ஆகலால் மாயை படங்குடிலாகும் போலச் சத்தார்த்த ரூபமுடைத்து "கருவி காரியம் என்ப" என்பதற்குக் காரணகாரியம் என்று சொல்லப் படுகின்ற பிரகிருதி மாயையினையும் பிரபஞ்சங்களையும் என்பொருளுரைத்தலுமாம். (௬)

இனையவொரு நாற்கலை புணர்தலாற் சதுர்வியூக ரென்று நாம
நினைவரிய மகேசுரற்கு நிகழ்த்துவரிக் கலைநான்கி னுருவ நான்காய்த்
துனைவினடைந் தருள்புரியுஞ் சோதியாம் பரன்பரையைத் தோய்ந்து நாளுந்
தனைநிகரி லானந்தந் தனின்மூழ்கு மென்மறைகள் சாற்று மன்றே.

(இ-ள்) இனைய ஒருநான்கு கலை புணர்தலால் = இத்தன்மையுடைய நான்கு கலைகளும் பொருந்தப் பெறுதலால், நினைவு அரிய மகேசுரற்கு = நினைத்தற்கும் அரிய மகேசுர மூர்த்திக்கு, சதுர் வியூகர் என்று நாமம் நிகழ்த்துவர் = (மேலோர்) சதுர் வியூகர் என்கின்ற திருநாமத்தைச் சொல்லித் துதிப்பார்கள், இ நான்கு கலையின் நான்கு உருவம் ஆய் = இந்த நான்கு கலைகளினும் நான்கு வடிவ முற்று, துனைவின் அடைந்து அருள் புரியும் சோதி ஆம் பரன் = விரைவாக வந்து கிருபை செய்கின்ற ஒளி வடிவுடைய சிவபெருமான், பரையை தோய்ந்து = பராசத்தியைச் சேர்ந்து, நாளும் தனை நிகர் இல் ஆனந்தம் தனின் மூழ்கும் என் = எந்நாளுந் தனக்கு ஒப்பில்லாத பேரானந்தத்திலே திளைத்திருப்பார் என்று, மறைகள் சாற்றும் = வேதங்கள் கூறாநிற்கும்.

அன்று-ஏ-அசைகள். சதுர்வியூகர்—சதுர் = நான்கு, வியூகர் = கூட்டத்தை யுடையவர் என்றவாறு. உருப்பு நான்கும் கலைநான்கி னுருவநான்காவது—சாந்திகலையில் அநந்தேசுரராகவும், வித்தியாகலையில் உருத்திரமூர்த்தி யாகவும், பிரதிட்டாகலையில் திருமாலாகவும், நிவிர்த்திகலையிற் பிரமனாகவும் நிற்றல் இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது.()

மற்றவட்கு விபூதிபுக லடிப்பாட்டின் றொடர்பாகு மகேசனோடும்
பற்றுறலா னீங்கிவளு மவன்போல வளவிறந்த பான்மை யாள்நீர்
முற்றுலகமுறுசெயலி னுருந்றியுமெம் மைங்கரனை முருகவேளைச்
சிற்றுதரந் தனிலீன்றும் கன்னிமைநீங் காதொளிருஞ் செல்வி யென்பார்.

(இ-ள்) இவள் கு விபூதி புகல் அடிப்பாட்டின் தொடர்பு ஆகும் = இப்பராசத்திக்கு ஐசுவரியங்கள் என்று கூறப்பட்ட வரன்முறையிற் சம்பந்தமுடைய, மகேசனோடும் பற்று உறலால் = மகேசுர மூர்த்தியுடனும் சம்பந்தத்துடைமையால், ஈங்கு இவளும் அவன் போல அளவு இறந்த பான்மையாள் = ஈண்டுக் கூறப்பட்ட இத்தேவியும் அம்மகேசுர மூர்த்தியைப் போல அளவைக் கடங்காத தன்மையை யுடையவள், நீர் முற்று உலகம் உறு செயலின் உருந்றியும் = நீரினையுடைய கடலாற் சூழப்பட்ட உலகங்களைத் தக்க தொழில்களாற் சிருட்டித்தும், எம் ஐங்கரனை முருகவேளை = எமது ஐந்து கரங்களையுடைய விநாயகக்கடவுளையுங் குமாரக்கடவுளையும், சிறு உதரம் தனில் ஈன்றும் = சிறிய வயிற்றினின்று பெற்றும், கன்னிமை நீங்காது ஒளிரும் செல்வி என்பார் = கன்னித் தன்மை யகலாது விளங்குஞ் செல்வமுடையாள் என்று கூறுவார்.

மற்று-அசைநிலை. நீர்-ஆகுபெயர். பராசத்தியானது சிவபெருமான் அதிக்கிராந்த வித்துக பரசிவமாய நின்றவிடத்து அதிக்கிராந்த வித்துக பராசத்தி யாகியும், அநதிக்கிராந்த வித்துக பரசிவமாய நின்றவிடத்து அநதிக்கிராந்த வித்துக பராசத்தியாகியும், சதா

சிவனுமப் போது மனோன்மணி யாகியும், மகேசுரனும்போது மகேசுவரி யாகியும் நிற்பா ளாகலின், "விழுதியுக லடிப பாட்டின ரொடுபாகு மகேச னோடும்—பற்றுதலால" என்று கூறப்பட்டது. அளவை யென்பது பிரமாணம். அஃது பிரத்தியக்கம், அநுமானம், ஆகமம், அநுபலப்தி (இன்மை), அருத்தாபத்தி, உவமை என அறுவகைப் படுமென்று பாட்டனும் வேதாந்தியும், அநுபலப்தி யென்னு மொன்றனைத் தள்ளி யைந்தென்று ஆருகதரும் பிரபாகரனும், அதனோடு அருத்தாபத்திப் பிரமாணத்தையும் நீக்கி நான்கென நையாயிகனும், அவ்விரண்டனோடு உவமையை யொழித்து மூன்றெனச் சாங்கியனும், அம்மூன்றனோடு ஆகமத்தை யகற்றி யிரண்டென்பப் பௌத்தனும் வைசேடிகனும், அந் நான்கனோடு அநுமானத்தையும் நீக்கி ஒன்றென உலோகாயதனுங் கூறுப வாயினும், முற் கூறிய மூன்றனுள்ளே யடங்குமென்பது சைவ சித்தாந்தம். அம்மூவளவும் மனத்தின் வாயிலானே ஐய விபரீத வுணர்வுகளின்றி நிருவிகற்ப வறிவுகொண் டுணரப்படலான் "அளவிறந்த பான்மையாள்" என்றதாம். கன்னிமை நீங்காதொளிரு முண்மையை முன் னுரைத்தாம் ஆண்டுக் கண்டுணர்க. (௬)

காலமுயர் மகேசனரி பிரமனுருத் திரனரனவெங் கனலி யென்ப
வாலமயின் றோனென்ன வருமறையின் பொருடெரிந்த வறிஞர் சொல்வார்
மாலுறுகா லஞ்செயலின் மனனுமுல கனைத்துமிக மதிக்குங் காலை
யேலுறு தொருசெயலு மொருமூன்று செயலுமஃ தியற்று மாதோ.

(இ-ள்) காலம் உயர் மகேசன் அரி பிரமன் = காலதத்துவம் உயர்வாய மகேசுரன் திருமால் பிரமன், உருத்திரன் அரன் வெய்ய கனலி என்ப = உருத்திரன் அரன் வெப்பமுடைய சூரியன் என்று கூறப்படுவன வெல்லாம், ஆலம் அயின்றோன் என்ன = கஞ்சை யுண்டருளிய சிவபெருமானே யென்று, அரு மறையின் பொருள் தெரிந்த அறிஞர் சொல்வார் = அரிய வேதங்களின் பொருளை யாராய்ந்தறிந்த அறிவுடையோர் கூறுவார், மால் உறு காலம் செயலின் உலகு அனைத்தும் மன்னும் = பெருமை பொருந்திய காலக் கடவுளின் றொழில் வேறுபாட்டினாலே உலகமெல்லாம் நிலைபெறும், (ஆயினும்) மிக மதிக்கும் காலை = நுட்பமாக ஆராயுங் காலத்து, ஒரு செயலும் ஏல உறாது = (பராசத்தி) இன்றி ஒருசெயலையு மியலாது, (ஆதலால்) அஃது ஒரு மூன்று செயலும் இயற்றும் = அப் பராசத்தியே (படைத்தல் முதலிய) முத்தொழில்களையுஞ் செய்யாநிற்கும்.

வேதத்துட் காரண வாக்கியங்களிற் சுட்டுணர்வினராகிய நாராயணன், இரணிய கருப்பன், இந்திரன், அக்கினி, சூரியன் முதலியோரைக் குலாலனைப்போல அவாந்தரகாரண ராதலானேக்கி உலககாரணரெனக் கூறப்படினும், அவையெல்லாம் ஆகுபெயராற் சங்கார காரணனாகிய கடவுளை யுணர்த்தி நிற்றலான் "அரிபிரம னுருத்திரனவெங் கனலியென்ப- வாலமயின் றோனென்ன வருமறையின் பொருடெரிந்த வறிஞர் சொல்வார்" என்றதாம். பால் யௌவனாதி பருவங்களை விளைவித்து நிற்கையானும், பிறப்பிறப்புக்களை யுண்டாக் குதலானும், இருதுக்களினும் அவ்வப் பலங்களைத் தப்பாது விளைவிக்கையானுங் காலதத் துவம் முதலில் வைக்கப்பட்டது. இதனால் காலதத்துவமில்லை யென்னும் புத்தனும் உலோகாயதனும் நிராகரிக்கப் பட்டார்கள். அக் காலதத்துவமானது சிவசத்தியுடன் கூடி நின்று இறந்தகாலத் தெல்லையினையும், நிகழ்காலத்துப் பலத்தினையும், எதிர்காலத்துப் புதுமையினையும் பொருந்துவிக்கு மெனக் அதனை "நிகழ்காலங் கழிகால மென்றே- யோசைதர வருங்கால மெல்லைபலம் புதுமை யுறுவிக்கு மிறைசத்தி யுடனுய் நின்றே" எனச் சிவப்பிரகாசத்திற் செப்பியருளியதனானறிக. காலதத்துவருஞ் சத்தியோடு கூடா வழி முத்தொழிலு மில்லையென றுறுத்திக்கூறலால், அதனை நித்தியமென்ற நையாயிக னும் வைசேடிகனும், சடந்தானாகப் பிரவர்த்திக்க மாட்டாதாகலாற் காலேசுரவாதியும் நிராகரிக்கப்பட்டனர். மாது ஓ அசை நிலைகள். (௭)

காரியமா முலகினுக்குக் காரணமா மிறைவனது கலையா மாயை
தீரவருமம் மாயையினான் மாயாவி யாயுறையுந் திங்கள் சூடு
மாரியனெவ் வுலகினையு மயக்குறுத்து மாங்கவன்பா னீங்கா மாயை
யோரவரிய வெவ்வுலகுந் தானாகி யவைதாங்கி யொளிரு மன்றே.

(இ-ள்) காரியம் ஆம் உலகினுக்கு = காரியப் பொருளாகிய பிரபஞ்சத்திற்கு, இறைவன் அது கலை ஆம் மாயை காரணம் ஆம் = பரமேசுரனது கலைகளுள் ஒன்றாய மாயையே முதற்காரண மாகும், தீர்வு அரு அ மாயையினால் = நீங்குதற் கரிய அந்த மாயா சம்பந்தத்தினாலே, மாயாவி ஆய் உறையும் திங்கள் சூடும் ஆரியன் = மாயாவி யாகி யிரா நின்ற சந்திரனைத் தரித்த சிவபெருமான், எ உலகினையும் மயக்கு உறுத்தும் = எவ் வுலகங் களையும் மயக்கஞ் செய்கின்றனர், ஆங்கு அவன் பால் நீங்கா மாயை = அப்பெருமானை விட்டு நீங்காத மாயையானது, ஓர்வு அரிய எ உலகும் தான் ஆகி = அறிதற் கியலாத எவ்வித வுலகங் களுந் தன்மய மாக நின்று, அவை தாங்கி ஒளிரும் = அவற்றைச் சுமந்து விளங்காநிற்கும்

உலகம் கடம்போலக் குணவியங்களை யுடைத்தாகலாற் காரியமெனப் படும். எது காரியமோ அது காரணத்தை யுடைத்து அக் காரணம் முதற்காரணம், துணைக் காரணம், நிமித்த காரணம் என மூவகைத்தெனக் [illegible]ணம்டுக் கூறியது முதற்காரணமே யாம் அது பரம காரணம், உபாதான காரணம், சமவாயி காரண மெனவும் பெயர் பெறும் கலையாம் மாயை எனப் பொதுவாகக் கூறினும் சுத்தம், சுத்தாசுத்தம், அசுத்தம் எனப் பிரபஞ்சம் மூன்றிறப் படுதலால், முதற்காரணங்களும் தம்முள் வேறாகப் பெறும் அவையாவன — மலகன்மங்களோடு விரவாது முதற் காரணமாய் நிற்குஞ் சுத்த மாயையும், மலகன்மங்களோடு விரவி முதற்காரணமாய் நிற்கும் அசுத்த மாயையும், அவ் வசுத்தமாயையின் தூலபரிணாமமாய்த் தோன்றிய பிரகிருதிமாயையு மாம் அதனை “விந்துவின் மாயையாகி” என்ற **சிவஞான சித்தியார்த்** திருவிருத்தத்தானறிக சில சைவாசாரியர்கள் சுத்தமாயை யொன்றுமே நித்தியமாகிய முதற்காரண மெனவும், அசுத்த மாயை பிரகிருதி யென்பன அநித்தியமாகிய அவாந்தர காரண மெனவும், சிலர் சுத்தமாயை போல அசுத்தமாயையும் நித்திய மெனவும், பிரகிருதி அவாந்தரமெனவுங் கூறுபவென்று **இரத்தினத்திரயம்** இயம்புகின்றது கலை = அங்கிசம் மாயாவி = மாயை யில் வல்லவன் அது மேதாவி வாதாவி யென்றாற் போலக் கொள்க ஆரியன் = வழிபடத் தக்கவன். (அ)

சாற்றரிய ஞானசத்தி திகழ்கிரியா சத்தியிச்சா சத்தி யென்னத்
தோற்றுமொரு மூன்றாகித் தோற்றரிய சத்தியிலத் தொல்லோன சத்தி
வீற்றுவீற் றளப்பில பகுதியுறு மாங்கவற்றை விடாது நிற்கு
மாற்றரிய சத்திமான் களையவன்றன் மாயையினால் வகுத்தா னன்றே.

(இ-ள்) சாற்ற அரிய ஞானசத்தி என்ன = சொல்லுதற்கரிய ஞானசத்தி யென வும், திகழ் கிரியாசத்தி என்ன = பிரகாசிக்கின்ற கிரியாசத்தி யெனவும், இச்சா சத்தி என்ன தோற்றும் ஒரு மூன்று ஆகி தோற்று அரிய சத்தியில் = இச்சாசத்தி யெனவும் விளங்கிய மூவகைச் சத்திகளாகத் தோன்றுகின்ற அரிய சத்திகளுள், அ தொல்லோன் சத்தி = அந் தப் பழம்பொருளாகிய பரசிவத்தின் ஞானசத்தி யானது, வீறு வீறு அளப்பு இல பகுதி உறும் = வேறு வேறாகி யளவில்லாத பகுதிகளாய் நிற்கும், ஆங்கு அவற்றை விடாது நிற்கும் மாற்ற அரிய சத்திமான்களை = அப்பகுதிகளை விட்டு நீங்காது நிற்கின்ற ஒழித்தற்கரிய சத்தி மான்களை, அவன் தன் மாயையினால் வகுத்தான் = அந்த [illegible] [illegible] [illegible]யாசத்தியினா லுண்டாக்கினார்.

இச்சாசத்தியாவது முதல்வன் ஆன்மாக்களுக்கு மலபந்தத்தை நீக்கிச் சிவத்தை யளித்தற்கண் உளதாகிய கருணையாம். ஞானசத்தியாவது அதற்குச் செய்யவேண்டிய கிரியைகளை யறிந்தும் அறிவித்தும் நிற்றலாய ஞானமாம். கிரியாசத்தியாவது அருளின் வேறல்லாத தொழில்களால் தனுகரண புவன போகங்களை யுண்டாக்குவதாம். இம் மூன்று முடைமையாற் சிவன் முறையே இச்சிதா, ஞாதா, கர்த்தா எனப் பெயர் பெறு கிறபன். பராசத்தி யொன்றே யைந்தொழில் காரணமாகச் சிறப்பு வகையான வியாபரிக்குங்கால் ஒரு கூற்றினே திரோதான சத்தியென நின்று, ஞானேச்சாகிரியையென மூத்திற முறுதலான "தோற்றரிய சத்தியிலத் தொலலோன சத்தி" என்றதாம். இச்சாசத்தி யுங் கிரியாசத்தியும் ஞானசத்தியின் வியாபார விசேடங்களன்றி வேறன்மையான், "தொல லோன் சத்தி" என்பதற்கு ஞானசத்தி என்ப பொருளுரைத்தாம். அதனை "நீடுபரா சத்தி நிகழிச்சா ஞான நிறைகிரியை தரா" என்னுஞ் சிவப்பிரகாசத் திருவிருத்தத்தானும், "கிரியையறி விச்சை கிளந்தசத்தி யேதோ - பெரியபரா சத்தியென பேசாய்" என்னுந் துகளறுபோதத் தாக்கானு மறிக. தாம் பேதமுறாராமியும், காரிய பேதத்தாற் காரண மும் பேதிக்கும் என்னு முண்மை மொழியானே சிவசத்தியொன்றே அறிதல் இச்சித்தல் பண்ணுதல் என்னும் வியாபார பேதத்தால் மூன்றாகு மென்றும், அவாந்தர பேதத்தால் அநந்தமாகு மென்றும், கிரியாசத்தி ஞானத் தொழிலை மாத்திரத்தைப் பண்ணி ஞான சத்தி ரூபியா யிருந்தபோது சிவதத்துவம் இலயதத்துவம் சத்ததத்துவம் நிட்கள தத் துவம் என்றும், ஞானமுங் கிரியையு மொத்த கிரியைத் தொழிலை யியற்றிக் கிரியாசத்தி ரூபியா யிருக்கின் சதாசிவதத்துவம் போகதத்துவம் உதயுத்த தத்துவம் சகளநிட்கள தத் துவம் என்றும், கிரியை யேறி ஞானங் குறைந்த விச்சைத் தொழிலைச் செய்து இச்சா சத்தி ரூபியா யிருந்துழி ஈசுரதத்துவம் அதிகார தத்துவம் பிரவிர்த்தி தத்துவம் சகள தத்துவம் என்றும், அவ் விச்சைக்குத் தானே ஞானமேறிக் கிரியை குறைந்து இச்சா சத்தி ரூபியாயிருக்கின் வித்தியா தத்துவம் அலவீசுர தத்துவம் அதிகார தத்துவம் அலப்பிரவிர்த்தி தத்துவம் அலசகள தத்துவம் என்றும், இவையிற்றால் சிவன், இலயன், சத்தன், நிட்களன், சதாசிவன், போகன், உத்தியுத்தன், சகளநிட்களன், ஈசுரன், அதிகாரன், பிரவிர்த்தன், சகளன் எனச் சத்திமான்களும் அநேகர் ஆவர் என்றுங் கொள்க. அரசனது சத்தி யொன்றே மாறைப யுவராசன், அமைச்சன், சேனாபதி, சௌவாரிகன், அந்தரவஞ்சிகன், காராகாராதிக கிருத்தன், அர்த்த சஞ்சயகிருது, காரியநியோசகன், பிராட்விவாகன், சேனாநாயகன், நகராதிபதி, கம்பாநிகன், தாமாதிபதிபன், சப்பிபன், தண்டபாலன், துர்க்கபாலன் முதலிய அதிகாரிகளிடத்தும் சென்று நடத்தல் போலச் சிவசத்தி யொன்றே சத்திமான்களிடத்துச் சென்று நின்று கிருத்தியங்களை நடாத்து மென்க. இதனை "சத்திதானபலவோ" என்னுஞ் சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தத் தாற் றெளிக. சாற்ற மாற்ற என்பவற்றின் அகரங்கள் தொக்குநின்றன. (கூ)

ஆங்கவனைப் பிரியாத மாயையுமற் றவனைப்போல வநாதி யாகும்
ஈங்குறுமற் றதனுருவே யெவ்வுருவாஞ் சத்திகளுந் தேவ தேவா
வோங்கியபே ரொளியாகும் பரமசிவன் முனமெய்தி யொழியா மாயை
பாங்குறும்ம மாயைபுரு டனபகுதி யெனமூன்று பகுதி யாமால்.

(இ-ள்) ஆங்கவனை பிரியாத மாயையும் = அப் பரசிவனைவிட்டுப் பிரியாத மாயா சத்தியும், அவன் போல அநாதியாகும் = அம் மூர்த்தியைப்போல அநாதியே யாகும், எவ்வுருவாம் சத்திகளும் அதன் உருவே = பல்வகைப்பட்ட வடிவங்களாகிய சத்திகளும் அந்த மாயையின் வடிவேயாம், ஒழியா மாயை = (இத்தன்மை யுடைய) அழியாத மாயா சத்தியானது, தேவ தேவாய ஓங்கிய பெரு ஒளி ஆகும் பரமசிவன் முன் எய்தி = மகா தேவருக்கு உயர்ந்த பரஞ்சோதி யாகிய பரமசிவனது சந்நிதானத்தை யடைதலால்

பாங்கு உறு நல் மாயை என=தகுதி பொருந்திய சுத்தமாயை யென்றும், புருடன் என பகுதி என மூன்று பகுதி ஆய=புருடன் என்றும் பிரகிருதி யென்றும் மூன்று பிரிவினை யுடைத்தாகும்.

உருவே-ஏ, தேற்றப் பொருளில் வந்தது. தேவதே=தேவர்களுக்கு மேலான தேவன். மாயையை விசாரிக்குங்கால் நால்வகைப் பௌத்தருள் ஒருவனாகிய மாத்தியமிகன் சூனியம் எனவும், கணிகவாதிகள் அநித்தியமெனவும், உலோகாயதன் கண்கூடாயுள்ள பூதம் எனவும், நையாயிகன் உருவாகிய பரமாணுக்களெனவும், சாங்கியன் முக்குணங்களெனவும், பாற்கரியர் பிரமம் என்றும், சிவாத்துவிதர் சிவசத்தியே யதுவெனவும், மாயாவாதிகள் அநிர்வசனீயம் எனவும், பரிணாமவேதாந்தி சித்தாகிய பிரம உபாதானத்தினின்று தோன்றுஞ் சடசித்தெனவும், பாஞ்சராத்திரி நாராயணப் பிரகிருதியினின்றுந் தோன்றுஞ் சடசித்தெனவும், வேதாந்திகளுள் ஓராசாரியர் அசத்தெனவும் பலவாறு கூறுவர். இவ் வாசிரியன் "நித்தமா யருவா யேக நிலையதா யுலகத் திற்கோர் - வித்துமா யசித்தா யெங்கும் வியாபியாய் விமல னுக்கோர் - சத்தியாய்ப் புவன போகந் தனுகரணமுமா யாக்கம் வைத்திடா மலமாய் மாயை மயக்கமுஞ் செய்யு மன்றே" என்னுஞ் சைவசித்தாந்த சாத்திரப்படி சொரூபங் கூறுவான் வேண்டி "ஆங்கவனைப் பிரியாத மாயையுமற் றவன்போ லனாதி யாகும்" என்றும், தீயின் சத்தி யொன்றுதானே சுடுதல், அடுதல், விளக்குதல், உருக்குதல் முதலிய தொழில்வகையால் சுடுஞ்சத்தி, அடுஞ்சத்தி, விளக்குஞ்சத்தி உருக்குஞ் சத்தியெனப் பலவகைப் பட்டாற்போல மாயாசத்தியாகிய சிவசத்தி யொன்றே பரை, ஆதி, இச்சை, ஞானம், கிரியை யென்னு மைவகைச் சத்திகளாயும், மனோன்மணி முதலிய ஐவகைச் சத்திகளாகவும், ஆரணி சனனி உரோதயித்திரி யென்னு மூவகைச் சத்திகளாகவும், நிவிர்த்தி, பிரதிட்டை, வித்தை, சாந்தி, அதீதை யென்னு மைவகைச் சத்திகளாகவும், வாமை, சேட்டை முதலிய நவவகைச் சத்திகளாகவும், பரவாகீசுவரி, அபரவாகீசுவரி, மனோன்மணி, மகேசை, உமை, திரு, வாணி என்னும் எழுவகைச் சத்திகளாகவும், அநந்தியாமிக மெனப்படும் உமாமைந்தன், சாமினை முதலியனவாகவும் பலவேறு வகைப் பட்டு நிற்கு மெனப்பான் "நீங்கரு மற்றைச் சுருவே யவ்வுருவாஞ் சத்திகளும்" என்று கூறினன். பரமசிவனது முன் என்றது அதிகார வாதிகள் கூறும் அபிமுகத்திறையன்றெனக் மாயாசத்தி அவ்வக் காரியங்களின் உன்முகமாதலாகிய சங்கற்பமே மாண்டுமன் எனப்படும். மா=உற்பத்தி, யா=இலயம், மாநியா நீதி மாயா என்வே, எங்கே தோன்றி எதிலே ஒடுங்குகிறதோ அது மாயையாம். இது திராவிடமாபாடியத்திற் கண்டது. ()

ஒன்றாகிப் பலவாகி விபுவாகிச் சிவையாகுஞ் சத்தி யொன்றே
துன்றியதுநீங்காத் துரியாதீ தப்பொருளாஞ் சிவமு மொன்றே
மன்றவுயர் சத்திகளுஞ் சத்திமான் களுமீசன் மருவு மாயை
யன்றறிந்த வாருசத்தி யனைத்துமுமை சத்திமா னெல்லா மீசன்.

(இ-ள்) ஒன்று ஆகி=ஏகமாகியும், பலஆகி=அநேகமாகியும், விபுஆகி=வியாபகமாகியும், சிவை ஆகும் சத்தி ஒன்றே=மங்கலமுடையவளாயும் நிற்கின்ற சிவசத்தி ஒன்றேயாம், அது துன்றி நீங்காத துரிய அதீதப் பொருள் ஆய=அச்சத்தியைத் தரித்துப் பிரியாது நிற்குந் துரியாதீதப் பொருளாகிய, சிவமும் ஒன்றே=சிவபரம்பொருளும் ஒன்றேயாம், மன்ற உயர் சத்திகளும்=மிகவுமுயர்ந்த சத்திகளும், சத்திமான்களும்=சத்திமான்களும், ஈசன் மருவும் மாயை அன்று அறிந்த ஆம்=சிவபெருமானுஞ் சிவசத்தியினாலும் அக்காலத்திற்றானே உண்டாக்கப் பட்டனவாகும், (ஆகலால்) சத்தி அனைத்தும் உமை=சத்திகளெல்லாம் உமாதேவியே யாகும், சத்திமான் எல்லாம் ஈசன்=சத்திமான்களெல்லாம் இறைவனே யாவர்.

தேவி சத்திகளும், இறைவன் சத்திமானுமாக நிற்பர் என்பதனை "விரிந்திடு மொளியை நீங்கியே மதியு ஞாயிறும் விளங்கிட மாட்டா - திருந்திய வொளியு மனனவை தமமை நீங்கியே சோர்ந்திடா ததுபோ லிருந்தநம் மிறையு மிறைவியு மொன்று யுறைகுவ ரிறைவியா லிறைவன் - பொருந்திடப் போக முத்திகள் குதவிப பொறபுறு சத்திமா னுவான் " என்ற வாயுசங்கிதைச் செய்யுளானறிக (கக)

நுகர்பவனெம் மிறையாகு நுகர்பொருணற் கலையந்தக் கலையே நாளு
மகிலபுவ னங்களையு மாக்கியளித் தழிக்கின்ற ததனான் முத்தி
புகநினைவோர் பகிரண்டப் பிறைவடந்தாழ்ந் தழகொழுகிச் சுணங்கு பூத்த
முகிழ்முலைச்செங் கனித்துவர்வாய் முற்றிழைசே வடிக்கமல முன்னு வாரால்.

(இ-ள்) நுகர்பவனெம் இறை ஆகும்=அநுபவிப்பவன் எமது சிவனே யாகும், நுகர் பொருள் நல கலை = அநுபவிக்கப்படுகின்ற பொருள்கள் நன்மையாகிய சத்தியே யாகும், அந்த கலையே=அந்தச் சத்தியே, நாளும்=எந்நாளும், அகிலம் புவனங்களையும் ஆக்கி அளித்து அழிக்கின்றது = எல்லா வுலகங்களையுஞ் சிருட்டித்துத் திதித்துச் சங்கரிக்கின்றது, அதனால்=அக்காரணத்தினால், முத்தி புக நினைவோர் = (சிவசாயுச்சிய) முத்தியை யடைய விரும்புவோர், பகிர் அண்டம் பிறைவடம் தாழ்ந்து = வெளியாகிய ஆகாயத்துப் பிறைச் சந்திரனைப்போல முத்துவடங் கிடந்து, அழகு ஒழுகி சுணங்கு பூத்த = அழகு பொங்கித் தவழ்ந்து தேமல் படரப் பெற்ற, முகிழ் முலை=அரும்பிய தனங்களையும், செம் துவர் கனி வாய்=சிவந்த பவளத்தையும் (கோவைப்) பழத்தையும் போன்ற வாயினையும், முற்று இழை=முற்றிய ஆபரணத்தையு முடைய தேவியினது, சே அடி கமலம் முன்னுவார்=செவ்விய பாதத்தாமரைகளைத் தியானித்து வழிபடுவார். (கஉ)

இத்தகைய மடமயிலை மலையரைய னிழைத்திடுநற் றவத்தாற் றூய
முத்தவடங் கிடந்திமைப்ப வழகுகுடி யிருந்தோங்கு முகிழ்மென் கொங்கை
மைத்தவழுங் கருங்கூந்தன் மேனையினிற் புதல்வியெனப் பெற்றுள்ள மகிழ்ச்சி யோடுஞ்
சித்தநனி செம்மாப்பக் காதலனை வணங்கியிவை செப்ப லுற்றாள்.

(இ-ள்) இ தகைய மடம் மயிலை=இந்தத் தகுதிகளையுடைய இளமயில் போன்ற சிவசத்தியை, மலை அரையன் இழைத்து இடும் நல தவத்தால்=இமய மலையரசன் செய்த நன்மையாகிய தவத்தினாலே, தூய முத்தம் வடம் கிடந்து இமைப்ப=குற்றமில்லாத முத்து மாலை தங்கிப் பிரகாசிக்க, அழகு குடி இருந்து ஓங்கும் = வனப்பு நீங்கா துறைப்பப்பெற் றுயர்ந்த, முகிழ் மென் கொங்கை=அரும்பு போன்ற தனங்களையும், மை தவழும் கருங்கூந்தல்=மேகம் படிந்தாற் போன்ற கரிய கூந்தலையுமுடைய,மேனை இனி துஉயிர்த்து=மேனை யென்பவள் (புத்திரியாகப்) பெற்று, உள்ளம் மகிழ்ச்சி ஓடும்=மனவுவகை யுடனே, சித்தம் நனி செம்மாப்ப=சிந்தையு மிகத் தருக்குற, காதலனை வணங்கி இவை செப்பல் உற்றாள்=(தன்) நாயகனாகிய மலையரசனைப் பணிந்து இவையிற்றைச் சொல்லுவா ளாயினாள்

மயில்-உவமவாகு பெயர். அரையன் போலி அழகு குடியிருத்தலாவது வீற்றுத் தெய்வங் குடிகொளப் பெறுதல் என்பர் நச்சினார்க்கினியரும். இவ் வாறுய தேவியைத் தன் நாயகனது பெருந்தவத்தாற் புத்திரியாகப் பெற்ற மேனை யென்பவள் அவனைப் பணிந்து கூறுவாள் என்பதாம். மைத்தவழும்-என்பது எதுகை நோக்கிய விரித்தல். பர்வதராசன் புத்திரி யானமையாற் பார்வதி எனத் திருநாம முற்றனள் (கங)

மழகதிரி ஞெளிர்மெய்யு மிருஞ்சிலைநாண் மதிக்குழவி வள்ளை வாட்டுங்
குழைபுனையுங் கமலநிகர் நான்முகமு முகக்கணனுங் குலவும் வேயி

னழகழிக்கு மெண்டோளு மவிர்மதிக்கீற றணிசடையுந் தாங்கி யிங்ங
னிழையுயிர்க்குங் கொடியென்ன வெய்துமகட் டனைநோக்கென றியம்பலோடும்.

(இ-ள்) மழ கதிரின் ஒளிர் மெய்யும் = இளஞ் சூரியனைப் போலப் பிரகாசிக்கின்ற திருமேனியையும், இரு சிலை = இரண்டு விற்களினாலும், நாள் குழவி மதி = எட்டா நாட் பிறையினாலும், வள்ளை வாட்டும் குழை = வள்ளைக் கொடியை வருத்துகின்ற குண்டலங்களினாலும், புனையும் கமலம் நிகர் வாள் முகமும் = அலங்கரிக்கப்பட்ட தாமரை மலரை யொத்த வதனத்தையும், முக்கண்ணும் = திரிநேத்திரங்களையும், குலவும் வேயின் அழகு அழிக்கும் எண் தோளும் = விளங்குகின்ற மூங்கிலின் வனப்பினையும் வென்ற எட்டுத் தோள்களையும், அவிர் கீற்று மதி அணி சடையும் = பிரகாசிக்கின்ற பிறைச்சந்திரனைத் தரித்த சடாமுடியையும், தாங்கி = சுமந்து, இங்ஙன் = இவ்விடத்து, இழை உயிர்க்கும் கொடி என்ன = ஆபரணங்களையுயீனுகின்ற வோர் பூங்கொடியைப் போல, எய்தும் மகள் தனை நோக்கு என்று இயம்பலோடும் = அவதாரஞ் செய்தருளிய புதல்வியைக் காண்பாயாக வென்று சொல்லுதலும்.

இது முதலிரண்டு செய்யுள் குளகம். கதிரின்-இன், உவம வுருபிடைச் சொல். இரு சிலைபுருவங்கள் எனவும், நாண் மதிக் குழவி நெற்றி யெனவும், வள்ளை வாட்டுங் குழை செவியெனவுங் கொள்க. ஙனம் என்னு மிடப்பொருணைத்து மிடைச்சொல் கடைக் குறைந்து நின்றது. இழை என்றதனை இறந்தது தழீய வெச்சவும்மைதொக்கது. (கசு)

மலையரையன் குழவிமதி யமுதுறைக்கு மணிமௌலி மகனை நோக்கி
யிலவிதழி னமிழ்தனைய மழலைமொழிப் பேதைநீ யாரை யென்னக்
குலவரையி னுயர்குடுமி குழையவரி யரவநாண் கொழுவி முன்னை
முலவுபுர மெரியூட்டு மொருமுதல்வன் பங்கிலினி துறைகு வேனால்.

(இ-ள்) மலை அரையன் = இமய மலையரசனானவன், குழவி மதி அமுது உறைக்கும் மணி மௌலி மகனை நோக்கி = பாலசந்திரன் அமுத கிரணத்தைச் சிந்துகின்ற அழகிய சடாமுடியையுடைய புதல்வியைப் பார்த்து இலவு இதழின் அமிழ்து அனைய மழலை மொழி = இலவ மலரையொத்த அதரத்தையும் இனிய அமிர்தத்தை நிகர்த்த குதலைச்சொற்களையு முடைய, பேதை நீ யார் என்ன = வாலைப்பருவமுள்ள நீ யாவள் என்று வினவ, (தேவி கூறுவாள்) உயர் குடுமி குலம் வரை குழைய = ஒழுங்காக உயர்ந்த சிகரங்களை யுடைய மேரு மலையானது (வில்லாக) வளையும்படி, வரி அரவம் நாண் கொழுவி = வரிபொருந்திய வாசுகியாகிய கயிற்றைப் பூட்டி, முன் = முற்காலத்தில், உலவு புரம் எரியூட்டும் = சஞ்சரித்த திரிபுரங்களையும் அக்கினிக்கு இரையாக்கிய, ஒரு முதல்வன் பங்கில் = ஒப்பற்ற இறைவனது இடப்பாகத்தில், இனிது உறைகுவேன் = சிறப்புடன் இருப்பவளாகும் ()

மட்பகைஞர் திகிரியென வருவினையின் வாய்ப்பட்டு மம்ம ரெய்திக்
கொட்புறுவெங் கொடும்பிறவி யொழிப்பதென தருளெனது கோலம் யாவுங்
கட்புலனிற் கண்டுவப்பப் பேரறிவு தந்தனனீ காணடி யென்னை
விட்புலம்போய் முடியுரிஞ்சக் கதிர்கோடி யெழுந்தெனவே றுருவங் கொண்டாள்.

(இ-ள்) மட்பகைஞர் திகிரி என = குயவரது தண்டச் சக்கரம்போல, இரு வினையின் வாய்ப்பட்டு மம்மர் எய்தி = நல்வினை தீவினை யென்னும் இருவகை வினையின் வாய்க்குள் அகப்பட்டு (மன) மயக்குற்று, கொட்பு உறுவோர் = சுழலுதலை யுடைய ஆன்மாக்களது, கொடு பிறவி ஒழிப்பது எனது அருள் = தீய பிறவித் துன்பத்தை நீக்குவது எனது அருட்டொழிற் குணமேயாம், எனது கோலம் யாவும் = எனது வடிவத்தின் பல்பு முழு

வதும், கண் புலனில் கண்டு உவப்ப பெரு அறிவு தந்தனை = கண்ணறிவாற் றரிசித்து மகிழுமாறு பேரறிவை யளித்தனை, நீ காண்டி என்ன = நீ தரிசிப்பாயாக என்று, முடி விண் புலம் போய் உரிஞ்ச = கிரீடமானது ஆகாய முகட்டினைக் கடந்து சென்று உரோஞ்ச, கோடி கதிர் எழுந்து என = கோடி சூரியர் உதயஞ்செய்தாற் போல, வேறு உருவம் கொண்டான் = வேறாயுள்ள பரமேசுர ரூபத்தைக் கொண்டனன்.

மடப்பகைஞர் = மனைநுக்குப் பகைவராயுள்ளார். கட்புலன் என்பது கண்ணாகிய புலன் எனக் கருமதாரயமாய அறிவின் மேனின்றது. விட்புலம் என்பதற்கு விண்ணாகிய இடம் எனக. வினைப்பாலகர் வஃறினைப்போல இருவினைகளுள் மிக்க இருவினையாகிய பிரமகொலை பரிமேதவேள்வி போல்வன தம்முள் ஒருங்கே பயன் றருவன வாகலானும், அவற்றுள் நல்வினையான் வரும் இன்பமும் தீவினையால் வருந் துன்பம்போல அழிதன் மாலைய வாயத் தத்துவ ஞானத்தைப் பயவாமை பற்றித் தீவினைபோல அது நீக்கப் படாது தடை செய்து நிற்றலுடைமையானும், விலங்குபோல நின்று மீட்டும் பிறவியிற் புகுத்தி விடலானும் "இருவினையின் வாய்ப்பட்டு மயமயக்கிக் கொட்புறுவோர்" எனக் கூறப்பட்டது. இதனுள் வேதத்துட் கூறிய வேள்வி முதலாய தருமங்கள் தத்துவ ஞானத்தைக் காட்டுமென்று கூறும் பட்டாசாரியன் மதம் நிராகரிக்கப் பட்டது. ( )

தண்டுழாய் முடியோனு நான்முகனு மிந்திரனுந் தாழ்ந்து போற்ற
வண்டகோ டிகளனைத்து மொருகாழ்முத் தெனமுலைமே லணிந்து வெய்ய
துண்டவாட் பிறையெயிறு விலங்கக் கதைநேமி சூலஞ் சங்கம்
கொண்டுநீண் டகைகயினிற் கொடுவரியி னுரியதண்மென் குறங்கிற் சேர்த்தி.

(இ-ள்) தண் துழாய் முடியோனும் = குளிர்ந்த துழாய் மாலையைத் தரித்த கிரீடத்தினை யுடைய திருமாலும், நான்முகனும் இந்திரனும் தாழ்ந்து போற்ற = பிரமனும் இந்திரனும் வணங்கித் துதிக்கவும், அண்டம் கோடிகள் அனைத்தும் = அண்டகோடிகளெல்லாவற்றையும், ஒரு முத்துக் காழ் என முலை மேல் அணிந்து = ஒரு முத்து வடம்போலத் தனங்களி லணிந்து, எயிறு வெய்ய வாள் பிறை துண்டம் என்ன இலங்க = பற்கள் விரும்பப் படுகின்ற ஒழுங்காகிய பிறைத் துண்டங்களைப் போல விளங்கவும், நீள் தடம் கையினில் = நீண்ட பெரிய திருக்கரங்களில், கதை நேமி சூலம் சங்கு கொண்டு = தண்டும் சக்கரமும் சூலமும் சங்கும் என்னும் ஆயுதங்களைத் தாங்கி, மென் குறங்கில் = மெல்லிய அரையினிடத்து, கொடுவரியின் உரி அதள் சேர்த்தி = புலியினின்றும் உரித்த தோலாடையை யுடுத்து.

இது முதன் மூன்று செய்யுள் குளகம். கோடிகள் என்னுஞ் சொல் பன்மைப் பொருளில் வந்தது அன்றி, கோடிகள் என்பதற்கு முடிவு (அந்தம்) எனப் பொருளுரைத்தலுமாம். அது "சதகோடி மந்திரம்" என்று தொல்லாசிரியர் உரைத்தமையானும், "பதினொருகோடி உருத்திரர்களையும், பன்னிரண்டு கோடி சூரியர்களையும், இரண்டு கோடி மருத்துவர்களையும், எட்டுக்கோடி வசுக்களையும்" என இலக்கண விளக்கத்தார் இயம்புதலானும் அமைவுடைத்து. சங்கம்—அம், சாரியை. (௧௦)

வெண்ணிலவு கதிர்கோடி யொளிர்வதென மணிமவுலி விளங்க வோங்கு
மண்ணனைமால் வரையரியிற் பெய்தநூ புரமடிமீ தரற்றி யார்ப்பக்
கணவழுக்கு சுடர்மாலை மெய்ம்முழுதுந் தவழ்ந்திகக் கனன்று வெய்தா
வொண்ணுதற்கட் டழலெறிப்ப வருங்கலன்யா வையுங்கதிர் களொளிப்ப நீட்ட.

(இ-ள்) வெண் நிலவு கோடி கதிர் ஒளிர்வது என = வெள்ளிய சந்திரிகையைக் காலுகின்ற கோடி சந்திரர்கள் (ஒருங்கு கூடிப்) பிரகாசித்தாற் போல, மணி மவுலி

விளங்க = முத்துக்களாலாய கிரீடம் விளங்கவும், ஒழுகும் அளைணல மால்வரை அரியினை பெய்த = உயர்ந்த சிறப்பாகிய பெரிய மலைகளைப் பருக்கைக் கற்களாகப் பெய்யப்பட்ட, நூபுரம் அடி மீது அரற்றி ஆரப்பு - சிலம்பு புகாட்பாங்களின்மேல் நின்று ஒலிக்க, கண் வழுக்கு சுடர் மாலை மெய் முழுதும் வழங்கல் = கண்கள் கூசுகின்ற ஒளியுடைய மணி மாலைகள் திருமேனி முழுதும் துலங்கியாவும், ஒள் நூறல் கலை = ஒளியுள்ள சிறிகண், மிக கன்னறு வெய்து அம் சூழல் எறிப்ப - மிகவும் வெண்மை யாக அக்கினியைக் கக்கவும், அருகலன் யாவையும் = பூரிய வாபரணங்களெல்லாம், கதிர்கள் ஒளிய சிட்ட = ஒளிய பொருள்கள் மறையும்படி (சுடரை) எறிக்கவும்.

சுடர் மாலை என்பதற்கு ஒளியின் றொடர்ச்சி என வுரைப்பாருமுண்டு. கதிர்கள் என்றதனால் சூரிய சந்திர நட்சத்திர முதலிய ஒளியபொருள்களெல்லாம் கொள்ளப்படும். ()

உலப்பரிய வுயிரெவைக்கு முள்ளாகிப் புறமாகி யுலகம் போர்த்து
நலப்பத்த சிறு முகக் கைந்தாமரைக் கண் செவிவா யெங்கு மாகிச்
சொலற்கரிய சிவக்கொழுந்தினைக் கூறு மொரு வல்லிபதந் தொழுது நெஞ்சம்
மலக்கமொடு மகிழ்வெய்த வாங்கவளா யிரம்பெயரு மறைந்து போற்றும்.

(இ-ள்) உலப்பு அரிய உயிர் எவைக்கும் உள் ஆகி = அழிவில்லாத ஆன்மாக்கள் எவைக்கும் உள்ளாகியும், புறம் ஆகி = புறமாகியும், உலகம் போர்த்து = உலகங்களைத் (தன்னிடத்தில்) பொதிந்து வைத்தும், நலம் தரு சிறு அடி முகக்கண் = நன்மையாகிய தருகிற சிறிய பாதங்களும் முகங்களும் கண்களும், நளினம் மலர் கை = தாமரை மலர்போன்ற கைகளும், செவி வாய் எங்கும் ஆகி = செவிகளும் வாயும் எவ்விடங்களுமாகக் கொண்டு, சொலற்கு அரிய சிவக்கொழுந்தினை கூறு ஆய ஒரு வல்லியை = சொல்லுதற்கரிய சிவ சோதிக் கொழுந்தினை ஒருபாகமாயுள்ள தேவியாரை, தொழுது = (மலையரசன்) வணங்கி, நெஞ்சம் அலக்கண் ஒடு மகிழ்வு எய்த = மனத்தில் துன்பமும் உவகையுந் தோன்றுகிறதாக, ஆங்கு அவள் ஆயிரம் பெயரும் அறைந்து போற்றும் = அவளது ஆயிரந் திருநாமங்களையுஞ் சொல்லித் துதிப்பானாயினன்.

ஆன்மாக்கள் பதியையும் பாசத்தையும் போல அநாதியாயுள்ளனவாகலின் "உலப்பரிய வுயிர்" என்றனன். தேவியின் பெருமை யறியாது நீ யாரை யென்கக் கேட்டேனே யென்றதனால் அலக்கணையும், இத்துணை மகிமையுள்ளாள் என் பெருந்தவத்தால் விளங்கு சிறுமியா யெய்தினளே யென்றதனால் மகிழ்வையும், மலையரையன் றன்மனத்துக் கொண்டான் என்க. போற்றும்-உயர்திணை யாண்பா லொருமைப் படர்க்கை யெதிர்கால வினைச் செய்யு மென்முற்று. சிறு அடி என்பன சீறடி என முடிந்தது. உள்ளாதலாவது, அகக்கருவித் தத்துவங்கள் முப்பத்தாறாய் நிற்றல். புறமாதலாவது புறக்கருவித் தத்துவங்கள் அறுபதாக நிற்றல். சொலற்கு என்பது சொலற்கு என நின்றது. (கக)

சிவையநந்தை பராசத்தி நிட்களை கேவலையாயா னிந்தை சாந்தை
கவுரிமகேசுரியமிர்தை யசலைசுமங்கலை நிர்த்தி காளி கங்கை
பவகரைமா தேவிமகா னந்தைநா தாக்கினியைபார் வதிமாமாயை
சுவதைமரணநீந்தை பிரதானை பிரகிருதி துருவை யேகை.

(இ-ள்) சிவை—ஏகை = சிவை, ஆநந்தை, பராசத்தி, நிட்களை, கேவலை, மாயாதீதை, சாந்தை, கௌரி, மகேசுவரி, அமிர்தை, அசலை, சுமங்கலை, நிர்த்தி, காளி, கங்கை, பவகரை, மாதேவி, மகாநந்தை, நாதாக்கினியை, பார்வதி, மகாமாயை, சுவதை, மரண நீந்தை, பிரதானை, பிரகிருதி, துருவை, ஏகை என்பவும்.

சிவை, கௌரி, ஞானதை, பஞ்ச வக்திரை முதலியன; ஏனைவற்றிற்கு முன்னுரை நோக்குக. பராசத்தி—மேலான சத்தி நிட்கலை=அருவ வடிவத்தையுடையவள் கேவலை = தனிமையுடையவள் மாயா தீதை=மாயைக்கு எட்டாதவள், மேற்பட்டவள் சாந்தை = சாந்தமுடையவள் மகேசுவரி=மகத்தாகிய ஐசுவரியமுடையவள் அமிர்தை = மரணத்தைத் தவிர்ப்பவள் அசலை= சலனமில்லாதவள். (சலனம் = அசைவு) சுமங்கலை = நல்ல மங்கலத்தை யுடையவள். நிவிர்த்தி = நிவிர்த்தி ஞானமாயிருப்பவள் காளி=கருநிறமுடையவள் கங்கை=பூமியிற் செல்பவள், கங்காதேவியாயிருப்பவள் பவக்கரை = பிறவிக்கடலுக்குக் கரையாயிருப்பவள். மகாமாயை என்பது மாமாயை எனத் திரிந்து நின்றது மாய அதீதை—மரண அதீதை என்பன, மாயாதீதை மரணாதீதை யென வடநூன் முடிபு அதீதம் = எட்டாதது சிவை முதலிய நாமங்களிலுள்ள ஐகாரங்கள் பெண்பாற் பெயர் விகுதிகளெனக் கொள்க (உ0)

சுத்தை வியா பினிசாவித்திரி சகலை சூக்குமைசுக் கிலைபு ராணை
நித்தை யருப பிரவேசி சுயம்பூதி மகாரூபை நிமலை சோதி
சித்தி சரு வாதாரை பிரகிருதி தருமவித்தை சென்மா தீதை
சத்தியமா லினிதேவி தாமசிமா தவிமேதை சுநீதி நீதி

(இ - ள்) சுத்தை-நீதி = சுத்தை, வியாபினி, சாவித்திரி, சகலை, சூக்குமை, சுக்கிலை, புராணை, நித்தை, அருபப்பிரவேசி, சுயம்பூதி, மகாரூபை, நிமலை, சோதி, சித்தி, சருவாதாரை, பிரகிருதி, தருமவித்தை, சென்மாதீதை, சத்தியை, மாலினி, தேவி, தாமசி, மாதவி, மேதை, சுநீதி, நீதி எனபவும (உக)

சுருதிசரு வாணிசரசு சுவதியுருத் திராணிமா னசிசு வாகை
மிருதியோ கினிசோபை சுந்தரியம் பிகைலோபை விசுவ ரூபை
வரதையதி சோபனைமா பலைசாந்தி விபாவனைவாக் கியைப வானி
பிரமவித்தை புருடமோ கினிநாத ரூபைதுரை பிராண வித்தை

(இ - ள்) சுருதி - பிராணவித்தை=சுருதி, சருவாணி, சரசுவதி, உருத்திராணி, மானசி, சுவாகை, மிருதி, யோகினி, சோபை, சுந்தரி, அம்பிகை, உலோபை, விசுவரூபை, வரதை, அதிசோபனை, மாபலை, சாந்தி, விபாவனை, வாக்கியை, பவானி, பிரமவித்தை, புருடமோகினி, நாதரூபை, துரை, பிராணவித்தை எனபவும

சுருதி=வேதங்களாயிருப்பவள் சருவாணி=எல்லாச் சொற்களுமா யிருப்பவள் சுவாகை=அட்டமூர்த்த சத்திகளு ளொன்றாயிருப்பவள் உருத்திராணி = உருத்திரனது சத்தி யோகினி=யோகத்தை யுடையவள் சுந்தரி = அழகுடையவள் அம்பிகை=தாய் உலோபை = பற்றுள்ளவள் விசுவரூபை = உலகத்தை வடிவாகக் கொண்டவள் விசுவம்=உலகம் வரதை—அருட் கொடையை யுடையவள் அதிசோபனை = மிக்க மங்கள குணத்தை யுடையவள் மாபலை=பேராற்ற லுடையவள், பேராற்றல் = அநந்தவீரியம் சாந்தி=சத்துவகுணமுடையவள் விபாவனை = பாவனை யில்லாதவள் வாக்கியை= மகா வாக்கியங்களின் பொருளாயிருப்பவள், அவை தத்துவமசி முதலியன பவானி= பவனுடைய மனைவி பிரமவித்தை=பிரமவித்தையை யுடையவள் புருடமோகினி=புருடத்துவத்தை மயக்குபவள் நாதரூபை=நாதவடிவுள்ளவள் துரை = உலகங்களைத் தரித்திருப்பவள் பிராண வித்தை=பிராணவறிவா யிருப்பவள், வித்தை=வித்தையுமாம் ()

பகவதிசம் பவைமகிட வாகனியச் சுதைபரம கலையநாதி
மகதிசத்த யோனிபிர தானபுரு டேசுவரிமா வித்தை சாந்தை

குகைசருவ சித்திகலை யவ்வியத்த லக்கணநிர்க் குணிபிராமி
சகமாதா விபாவரிசின் மயையநந்த விபவைசரா தீதை துர்க்கை.

(இ-ள்) பகவதி-துர்க்கை=பகவதி, சாம்பவை, மகிடவாகனி, அச்சுதை, பரமகலை, அநாதி, மகதி, சத்தயோனி, பிரதான புருடேசுவரி, மாவிருத்தை, காந்தை, குகை, சருவ சித்தி, கலை, அவ்வியத்த லக்கணை, நிர்க்குணி, பிராமி, சகமாதா, விபாவரி, சின்மயை, அநந்த விபவை, சராதீதை, துர்க்கை என்பவும்.

பகவதி=ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னும் ஆறு குணங்களை யுடையவள். சாம்பவை = சம்புவின் மனைவி, இது சாம்பவி யெனவும் வரும். மகிட வாகனி=எருமைக்கடா வாகனத்தை யுடையவள்; எருமைத் தலையையுடைய மகிடாசுரனைத் தலையின் மிதித்து நிற்றலின் இப்பெயர் பொருந்தியது. அச்சுதை = அழியாதவள். பரமகலை=மேலான கலையா யிருப்பவள். அநாதி = ஆதியில்லாதவள். மகதி = பெருமையா யிருப்பவள். சத்தயோனி=சத்தத்தை யிடமாக வுடையவள், சத்தயோனி சுத்தயோனி=சுத்தமாகிய இடமுடையவள். பிரதான புருடேசுவரி=பிரகிருதி யாவைக்கும் புருடதத்துவத்திற்குந் தலைமை யானவள். மாவிருத்தை=பெரிய சுத்தவித்தையா யிருப்பவள். காந்தை=நாயகி. குகை=அடியாருள்ளக் குகையிலிருப்பவள். சருவ சித்தி = எல்லாச் சித்திகளையுங் கொடுப்பவள். கலை = கலாரூபமா யிருப்பவள். அவ்வியத்த லக்கணை = சூக்குமலக்கண முடையவள். நிர்க்குணி = முக்குணங்களு மில்லாதவள். பிராமி = பிரமசத்தியா யிருப்பவள். சகமாதா=உலகங்களுக்குத் தாய். விபாவரி=இருளாயிருப்பவள். சின்மயை=ஞானமயமா யிருப்பவள். அநந்த விபவை = அளவிடப்படாத விபவத்தை யுடையவள். சராதீதை = சங்கம பொருளுக்கு மெட்டாதவள். துர்க்கை = துக்கத்தை யிடமாக வுடையவள், துக்கத்தினால் அறியப்படுபவள். (௫)

இவைமுதலா கியநாம மாயிரமு மெடுத்தோதி யிருகை கூப்பிப்
புவிபுனறீ வளிவிசும்பு வெங்கதிரோன் மதியெச்சம் புரிவோ னுருவச்
சிவனுருவி னீங்காத செல்விகம லடிக்கமலஞ் சிந்தை சேர்த்தித்
தவலருஞ்சீர் மலையரையன் மகிழ்பூப்ப வீங்கிதனைச் சாற்ற லுற்றான்.

(இ-ள்) தவலருஞ்சீர் மலையரையன்=கெடுதலில்லாத சிறப்பினை யுடைய இமய மலையரசன், இவை முதலாகிய ஆயிரம் நாமமும் எடுத்தோதி - இவை முதலாகச் சொல்லப்படுவனவாகிய சகத்திர திருநாம மந்திரங்களையும் எடுத்துச் சொல்லி, இருகை கூப்பி=இரண்டு கரங்களையுங் குவித்து, புவி புனல் தீ வளி விசும்பு = மண் நீர் நெருப்பு காற்று ஆகாயம், வெங்கதிரோன் மதி எச்சம் புரிவோன் உருவ=வெப்பமுடைய சூரியன் சந்திரன் வேள்விசெய்யும் ஆன்மா ஆகிய அட்டமூர்த்தங்களாயு முடைய, சிவன் உருவின் நீங்காத செல்வி = சிவபெருமானது திருவுருவினின்றும் வேறுபடாத பரமேசுவரியின், கமலம் மலர் அடி சிந்தை சேர்த்தி—தாமரை மலர்போன்ற திருப்பாதங்களை மனத்தில் வைத்துத் தியானித்து, மகிழ் பூப்ப = சந்தோடம் அதிகரிக்க, இங்கிதனைச் சாற்றல் உற்றான் — இதனைச் சொல்லலாயினன்.

நூலாசிரியன் சுருங்கச் சொல்லல் என்னும் அழகு பற்றி "இவை முதலாகிய நாம மாயிரமும்" எனக் கூறினேனும், "சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மியாப்புற - வின்றி யமையா தியைபவை யெல்லா - மொன்ற வுரைப்ப துரையெனப் படுமே" என தொல்காப் பெரும் புகழ்த் தொல்காப்பியனார் கூறியருளியபடி, சொல்லி னெச்சமுஞ் சொல்லி யாங்குணர்த்த லென்னும் ... யால் ... [illegible]
... [illegible]

தேவி சகத்திர திருநாமம்.

ஓம்
ஸ்ரீமாத்ரே நமஃ
ஸ்ரீ மஹா ராகஜ்ஞை நம
ஸ்ரீமத் ஸிம்ஹாஸனே ச்வரியை நம
சிதக்கினி குண்ட ஸம்பூதாயை நம
தேவகாரிய ஸமுத்ய தாயை நம
உத்யத் பானுஸஹஸ்திராபாயை நம
சதுர்பபாகு ஸமந்விதாயை நம
ராகஸ்வ ரூப பாசாட்டியாயை நம
குரோதா காராங்குசோஜ்வலாயை நம
மனோ ரூபேட்சு கோதண்டாயை நம
பஞ்ச தன்மாத்திர ஸாயகாயை நம
நிஜாருண பிரபா பூர மச்சப் பிரமாண்ட மண்டலாயை நம
சம்பகாசோக புன்னாக ஸௌகந்தி கலசத் கசாயை நம
குருவிந்த மணிசிரேணி கனத்கோடீர மண்டிதாயை நம
அஷ்டமி சந்திர விப்பிராஜ தளிகஸ்தல சோபிதாயை நம
முகசந்திர களங்காப மிருக நாபி விசேஷகாயை நம
வதனஸ் மரமாங்கல்ய க்ருஹதோரண சில்லிகாயை நம
வக்திர லக்ஷ்மி பரீவாஹ சலன் மீனாபலோசனாயை நம
நவசம்பக புஷ்பாப நாஸாதண்ட விராஜிதாயை நம
தாராகாந்தி திரஸ்காரி நாஸாபரண பாசுராயை நம
கதம்ப மஞ்சரி கிலப்த கர்ணபூர மனோகராயை நம
தாடங்க யுகளீபூத தபனோடுப மண்டலாயை நம
பத்மராக சிலாதர்ச பரிபாவிக போலபுவே நம
நவவித்ரும பிம்ப ஸ்ரீநியக்த தாரிரத சசதாயை நம
சுத்த வித்யாங்கு ராகாரத் விஜபங்க்தி த்வயோஜ்வலாயை நமஃ (௨௫)
கர்பூரவீடிகாமோதஸமகாக்ஷதிகந்தராயை நம
நிஜஸல்லாபமாதுர்ய விநிர்ப்பிதஸ்சிதகச்சபியை நம
மந்தஸ்மிதப்ரா பூரமஜ்ஜத்காமேசமானஸாயை நம
அநாகலித ஸாத்ருசியசுபக ஸ்ரீவிராஜிதாயை நம
காமேசபத்தமாங்கல்யசூத்ரசோபித கந்தராயை நம
ஓம
கனகாங்கத கேயூர கமனீய புஜான்விதாயை நமஃ
இரத்னக்கிரைவேய சிந்தாக லோலமுக்தா பலான்விதாயை நம
காமேசுரப்பிரேமரத்ந மணிப் பிரதிபணஸ்தன்யை நம
நாப்யாலவாலரோமாளிலதா பல குஜத்வயாயை நம
இலக்ஷியா ரோமலதா தாரதா ஸமுன்னேய மத்யமாயை நம
ஸ்தனபாரதலன்மத்ய பட்டபந்தவளித்ரயை நம
அருணாருண கௌசும்ப வஸ்த்ர பாஸ்வத் கடீதட்யை நம
ரத்ந கிங்கிணிகா ரம்ய ரசனா தாம பூஷிதாயை நம
காமேசஜ்ஞாதஸௌபாக்ய மார்தவோருத்வயான்விதாயை நம
மாணிக்க மகுடாகார ஜானுத்வய விராஜிதாயை நம
இந்த்ரகோபபரிக்ஷிப்தஸ்மர தூணாபஜங்கிகாயை நம
கூடகுல்பாயை நம
கூர்மப்ருஷ்டஜயிஷ்ணு பிரபதான்விதாயை நம
நகதீதிதிஸஞ்சன்ன நமஜ்ஜன தமோ குணாயை நம
பதத்வயப்ரபா ஜாலபராக்ருத ஸரோருகாயை நம
சிஞ்ஜானமணிமஞ்ஜீரமண்டித ஸ்ரீபதாம்புஜாயை நம
மராளீமந்தகமனாயை நம
மஹாலாவண்யசேவதயே நம
ஸர்வாருணாயை நம
அநவத்யாங்கை நமஃ (௫0)

ஸர்வாபரணபூஷிதாயை நம
சிவகாமேசுராங்கஸ்தாயை நம
சிவாயை நம
ஸ்வாதீனவல்லபாயை நம
சுமேருசிருங்கமத்யஸ்தாயை நம
ஸ்ரீமந்நகரநாயிகாயை நம
சிந்தாமணிக்ருஹாந்தஸ்தாயை நம
பஞ்சப்பிரம்ஹாஸனஸ்திதாயை நம
மஹாபத்மாடவீஸம்ஸ்தாயை நம
கதம்பவனவாஸினியை நம
சுதாசாகரமத்யஸ்தாயை நம
காமாக்ஷியை நம
காமதாயினியை நம

ஓம்
தேவரிஷிகண ஸங்காதஸ்தூயமானாத்மவை டவாயை நமஃ
பண்டாசுரவதோத்தியுகந சகதிஸேனுல மாவிருதாயை நம
சம்பத்கரீஸமாருடஸிந்துவிரஜ ஸேவிதாயை நம
அசுவாருடா திஷ்டிதா சுவகோடி பிராவிருதாயை நம
சக்ரராஜ ரதாருட சர்வாயுதபரிஷ்க்ருதாயை நம
கேயசக்ர ரதாருடமந்திரணீபரிசேவிதாயை நம
கிரிசக்ர ரதாருட தண்டநாதபுரஸ்கருதாயை நம
ஜ்வாலாமாலினிகாக்ஷிப்தவஹ்நிப்ராகாரமத்யகாயை நம
பண்டஸைன்யவதோத்யுக்த சக்திவிக்ரமஹர்ஷிதாயை நம
நித்யாபராக்ரமாடோபநிரீக்ஷண ஸமுத்ஸுகாயை நம
பண்டபுத்ரவதோத்யுக்தபாலாவிக்ரமநந்திதாயை நம
மந்திரிண்யம்பாவிரசித விஷங்கவததோஷிதாயை நமஃ (௪௫)
விசுக்ரப்ராணஹரணவாராஹீ வீர்யநந்திதாயை நம
காமேசுவரமுகாலோககல்பித ஸ்ரீகணேசுவராயை நம
மஹாகணேசநிர்பின்னவிக்நயந்த்ரப்ரஹர்ஷிதாயை நம
பண்டாசுரேந்த்ரநிர்முக்த சஸ்த்ரப்ரத்யஸ்த்ரவர்ஷிண்யை நம
கராங்குளிநகோத்பன்னநாராயண தசாக்ருதியை நம
மஹாபாசுபதாஸ்த்ராக்நி நிர்த்தக்தாசுரஸைனிகாயை நம
காமேசுவராஸ்த்ரநிர்தக்த ஸபண்டாசுரசூன்யகாயை நம
பிரம்மோபேந்த்ரமஹேந்த்ராதி தேவஸம்ஸ்துதவைபவாயை நம
ஹரநேத்ராக்நிஸந்தக்தகாமஸஞ்ஜீவனௌஷதியை நம
ஸ்ரீமத்வாக்பவகூடைக ஸ்வரூபமுகபங்கஜாயை நம
கண்டாதகடிபர்யந்த மத்யகூட ஸ்வரூபிண்யை நம
சக்திகூடைகதாபந்ந கட்யதோபாகதாரிண்யை நம
மூலமந்த்ராத்மிகாயை நம
மூலகூடத்ரயகளேபராயை நம
குளாம்ருதைகரஸிகாயை நம
குளஸங்கேதபாலிந்யை நம

ஓம்
குலாங்கனாயை நமஃ
குலாந்தஸ்தாயை நம
கௌளிந்யை நம
குலயோகிந்யை நம
அகுலாயை நம
ஸமயாந்தஸ்தாயை நம
ஸமயாசாரதத்பராயை நம
மூலாதாரைகநிலயாயை நம
பிரம்மக்ரந்திவிபேதிந்யை நமஃ (௧00)
மணிபூராந்தருதிதாயை நம
விஷ்ணுக்ரந்திவிபேதிந்யை நம
ஆஜ்ஞாசக்ராந்தராளஸ்தாயை நம
ருத்ரக்ரந்திவிபேதிந்யை நம
ஸஹஸ்ராராம்புஜாருடாயை நம
சுதாஸாராபிவர்ஷிண்யை நம
தடில்லதாஸமருசயை நம
ஷட்சக்ரோபரிஸம்ஸ்திதாயை நம
மஹாஸக்த்யை நம
குண்டலிந்யை நம
பிஸதந்துதனீயஸ்யை நம
பவாந்யை நம
பாவனாகம்யாயை நம
பவாரண்யகுடாரிகாயை நம
பத்ரப்ரியாயை நம
பத்ரமூர்த்யை நம
பக்தஸௌபாக்யதாயிந்யை நம
பக்திப்ரியாயை நம
பக்திகம்யாயை நம
பக்திவஸ்யாயை நம
பயாபஹாயை நம
சாம்பவ்யை நம
சாரதாராத்யாயை நம
சர்வாண்யை நம
சர்மதாயிந்யை நமஃ (௧௨௫)
சாங்கர்யை நம
ஸ்ரீகர்யை நம
ஸாத்வ்யை நம
சரச்சந்த்ரநிபானநாயை நம
சாதோதர்யை நம
சாந்திமத்யை நம
நிராதாராயை நம
நிரஞ்சனாயை நம
நிர்லேபாயை நம
நிர்மலாயை நம
நித்யாயை நம
நிராகாராயை நம
நிராகுலாயை நம
நிர்குணாயை நம
நிஷ்களாயை நம
சாந்தாயை நம
நிஷ்காமாயை நம
நிருபப்லவாயை நம

ஓம்
நித்யமுக்தாயை நம:
நிர்விகாராயை நம
நிஷ்பிரபஞ்சாயை நம
நிராசிரயாயை நம
நித்ய சுத்தாயை நம
நித்ய புத்தாயை நம
நிரவத்யாயை நம: (௧௫0)
நிரந்தராயை நம
நிஷ்காரணியை நம
நிஷ்களங்காயை நம
நிருபாதயே நம
நிரீசுவராயை நம
நிராகாயை நம
ராக மதந்யை நம
நிர்மதாயை நம
மதநாசினியை நம
நிச்சிந்தாயை நம
நிரகங்காராயை நம
நிர்மோகாயை நம
மோகநாசினியை நம
நிர்மமாயை நம
மமதாகந்த்ரியை நம
நிஷ்பாபாயை நம
பாபநாசினியை நம
நிஷ்குரோதாயை நம
குரோத சமனியை நம
நிர்லோபாயை நம
லோபநாசினியை நம
நிஸ்ஸம்சயாயை நம
ஸம்சயக்நியை நம
நிர்ப்பவாயை நம
பவநாசினியை நம: (௧௭௫)
நிர்விகல்பாயை நம
நிராபாதாயை நம
நிர்ப்பேதாயை நம
பேதநாசினியை நம
நிர்நாசாயை நம
மிருத்யு மதனியை நம
நிஷ்கிரியாயை நம
நிஷ்பரிக்கிரகாயை நம
நிஸ்துலாயை நம
நீலசிகுராயை நம
நிரபாயாயை நம
நிரத்யயாயை நம
துர்லபாயை நம
துர்க்கமாயை நம
துர்க்காயை நம
துக்க ஹந்த்ரியை நம
சுகப்பிரதாயை நம
துஷ்ட தூராயை நம
துராசார சமனியை நம
தோஷ வர்ஜிதாயை நம

ஓம்
ஸர்வஜ்ஞாயை நம:
சாந்திர கருணாயை நம
சமானாதிக வர்ஜிதாயை நம
சர்வசக்திமயை நம
சர்வமங்களாயை நம: (௨00)
சத்கதி பிரதாயை நம
சர்வேசுவரியை நம
சர்வமயை நம
சர்வமந்திர ஸ்வரூபிண்ணியை நம
சர்வயந்திராத்மிகாயை நம
சர்வதந்திர ரூபாயை நம
மனோன்மனியை நம
மகேசுவரியை நம
மகாதேவியை நம
மகாலக்ஷ்மியை நம
மிருடப்பிரியாயை நம
மகாரூபாயை நம
மகாபூஜ்யாயை நம
மகாபாதக நாசினியை நம
மகாமாயாயை நம
மகாசத்வாயை நம
மகாசக்தியை நம
மகாரதியை நம
மகாபோகாயை நம
மகைசுவரியாயை நம
மகாவீரியாயை நம
மகாபலாயை நம
மகாபுத்தியை நம
மகாசித்தியை நம
மகாயோகேசுவரேசுவரியை நம: (௨௨௫)
மகாதந்திராயை நம
மகாமந்திராயை நம
மகாயந்திராயை நம
மகாசனாயை நம
மகாயாகக்கிரமாராத்யாயை நம
மகாபைரவ பூஜிதாயை நம
மகேசுவர மகாகல்ப மகாதாண்டவ ஸாக்ஷிணியை நம
மகா காமேச மஹிஷியை நம
மகா திரிபுரசுந்தரியை நம
மகாசதுஷ்ஷஷ்டி கோடி யோகினி கணசேவிதாயை நம
மநுவித்யாயை நம
சந்திர வித்யாயை நம
சந்திரமண்டல மத்யகாயை நம
சாருரூபாயை நம
சாருஹாஸாயை நம
சாருசந்திர களாதாராயை நம
சராசர ஜெகந்நாதாயை நம
சக்கரராஜ நிகேதனாயை நம
பார்வதியை நம
பத்மநயனாயை நம

ஓ
பத்மராக ஸமப்ரபாயை நம:
பஞ்ச ப்ரேதாஸனாஸீனாயை நம
பஞ்சப்ரஹ்மஸ்வரூபிண்யை நம
சின்மய்யை நம
பரமானந்தாயை நம: (௨௫௦)
விஜ்ஞான கனரூபிண்யை நம
த்யானத்யாத்ருத்யேயரூபாயை நம
தர்மாதர்ம விவர்ஜிதாயை நம
விஶ்வரூபாயை நம
ஜாகரிண்யை நம
ஸ்வபந்த்யை நம
தைஜஸாத்மிகாயை நம
ஸுப்தாயை நம
ப்ராஜ்ஞாத்மிகாயை நம
துர்யாயை நம
ஸர்வாவஸ்தா விவர்ஜிதாயை நம
ஸ்ருஷ்டிகர்த்ர்யை நம
ப்ரஹ்மரூபாயை நம
கோப்த்ர்யை நம
கோவிந்த ரூபிண்யை நம
ஸம்ஹாரிண்யை நம
ருத்ரரூபாயை நம
திரோதானகர்யை நம
ஈஶ்வர்யை நம
ஸதாஶிவாயை நம
அனுக்ரஹதாயை நம
பஞ்சக்ருத்ய பராயணாயை நம
பானுமண்டலமத்யஸ்தாயை நம
பைரவ்யை நம
பகமாலின்யை நம: (௨௭௫)
பத்மாஸனாயை நம
பகவத்யை நம
பத்மநாப ஸஹோதர்யை நம
உன்மேஷ நிமிஷோத்பன்ன விபன்ன புவனாவள்யை நம
ஸஹஸ்ர ஶீர்ஷவதனாயை நம
ஸஹஸ்ராக்ஷ்யை நம
ஸஹஸ்ரபாதே நம
ஆப்ரஹ்மகீட ஜனன்யை நம
வர்ணாஶ்ரம விதாயின்யை நம
நிஜாஜ்ஞாரூப நிகமாயை நம
புண்யாபுண்ய பலப்ரதாயை நம
ஶ்ருதி ஸீமந்த ஸிந்தூரீ க்ருதபாதாப்ஜ தூளிகாயை நம
ஸகலாகம ஸந்தோஹ ஶுக்திஸம்புட மௌக்திகாயை நம
புருஷார்த்தப்ரதாயை நம
பூர்ணாயை நம
போகின்யை நம
புவனேஶ்வர்யை நம
அம்பிகாயை நம
அனாதி நிதனாயை நம
ஹரிப்ரஹ்மேந்த்ர ஸேவிதாயை நம

ஓம்
நாராயண்யை நம:
நாதரூபாயை நம
நாமரூப விவர்ஜிதாயை நம
ஹ்ரீங்கார்யை நம
ஹ்ரீமத்யை நம: (௩௦௦)
ஹ்ருத்யாயை நம
ஹேயோபாதேய வர்ஜிதாயை நம
ராஜராஜார்ச்சிதாயை நம
ராஜ்ஞ்யை நம
ரம்யாயை நம
ராஜீவலோசனாயை நம
ரஞ்ஜன்யை நம
ரமண்யை நம
ரஸ்யாயை நம
ரணத்கிங்கிணி மேகலாயை நம
ரமாயை நம
ராகேந்து வதனாயை நம
ரதிரூபாயை நம
ரதிப்ரியாயை நம
ரக்ஷாகர்யை நம
ராக்ஷஸக்ன்யை நம
ராமாயை நம
ரமணலம்படாயை நம
காம்யாயை நம
காமகலாரூபாயை நம
கதம்ப குஸுமப்ரியாயை நம
கல்யாண்யை நம
ஜகதீகந்தாயை நம
கருணாரஸ ஸாகராயை நம
கலாவத்யை நம: (௩௨௫)
கலாலாபாயை நம
காந்தாயை நம
காதம்பரீ ப்ரியாயை நம
வரதாயை நம
வாமநயனாயை நம
வாருணீமத விஹ்வலாயை நம
விஶ்வாதிகாயை நம
வேதவேத்யாயை நம
விந்த்யாசல நிவாஸின்யை நம
விதாத்ர்யை நம
வேதஜனன்யை நம
விஷ்ணுமாயாயை நம
விலாஸின்யை நம
க்ஷேத்ரஸ்வரூபாயை நம
க்ஷேத்ரேஶ்யை நம
க்ஷேத்ர க்ஷேத்ரஜ்ஞ பாலின்யை நம
க்ஷயவ்ருத்தி விநிர்முக்தாயை நம
க்ஷேத்ரபால ஸமர்ச்சிதாயை நம
விஜயாயை நம
விமலாயை நம
வந்த்யாயை நம
வந்தாருஜன வத்ஸலாயை நம

ஓம
வாக்வாதின்யை நம:
வாமகேசியை நம
வஹ்நிமண்டலவாஸின்யை நம (௩௫௦)
பக்திமத்கல்பலதிகாயை நம
பசுபாசவிமோசனியை நம
ஸம்ஹ்ருதாசேஷபாஷண்டாயை நம
ஸதாசாரப்ரவர்திகாயை நம
தாபத்ரயாக்னிஸந்தப்தஸமாஹ்லாதன
சந்திரிகாயை நம
தருண்யை நம
தாபஸாராத்யாயை நம
தநுமத்யாயை நம
தமோபஹாயை நம
சித்யை நம
தத்பதலக்ஷ்யார்த்தாயை நம
சிதேகரஸரூபிண்யை நம
ஸ்வாத்மானந்தலவீபூதப்ரஹ்மாத்யானந்த
ஸந்தத்யை நம
பராயை நம
ப்ரத்யக்சிதீரூபாயை நம
பச்யந்த்யை நம
பரதேவதாயை நம
மத்யமாயை நம
வைகரீரூபாயை நம
பக்தமானஸஹம்ஸிகாயை நம
காமேசுவரப்பிராணநாட்யை நம
க்ருதக்ஞாயை நம
காமபூஜிதாயை நம
ச்ருங்காரரஸஸம்பூர்ணாயை நம
ஜயாயை நம: (௩௭௫)
ஜாலந்தரஸ்திதாயை நம
ஒட்யாணபீடநிலயாயை நம
பிந்துமண்டலவாஸின்யை நம
ரஹோயாகக்ரமாராத்யாயை நம
ரஹஸ்தர்ப்பணதர்ப்பிதாயை நம
ஸத்யப்ரஸாதின்யை நம
விசுவஸாக்ஷிண்யை நம
ஸாக்ஷிவர்ஜிதாயை நம
ஷடங்கதேவதாயுக்தாயை நம
ஷாட்குண்யபரிபூரிதாயை நம
நித்யக்லின்னாயை நம
நிருபமாயை நம
நிர்வாணசுகதாயின்யை நம
நித்யாஷோடசிகாரூபாயை நம
ஸ்ரீகண்டார்த்தசரீரிண்யை நம
பிரபாவத்யை நம
பிரபாரூபாயை நம
பிரஸித்தாயை நம
பரமேசுவர்யை நம
மூலப்பிரக்ருத்யை நம
வியக்தாவியக்தஸ்வரூபிண்யை நம
வியாபின்யை நம

ஓம
விவிதாகாராயை நம:
வித்யாவித்யாஸ்வரூபிண்யை நம
மஹாகாமேசநயன குமுதாஹ்லாத சந்திரி
காயை நம: (௪௦௦)
பக்தஹார்த்ததமோபேத பானுமத் பானு
ஸந்தத்யை நம
சிவதூத்யை நம
சிவாராத்யாயை நம
சிவமூர்த்யை நம
சிவங்கர்யை நம
சிவப்ரியாயை நம
சிவபராயை நம
சிஷ்டேஷ்டாயை நம
சிஷ்டபூஜிதாயை நம
அப்ரமேயாயை நம
ஸ்வப்ரகாசாயை நம
மனோவாசாமகோசராயை நம
சிச்சக்த்யை நம
சேதனாரூபாயை நம
ஜடசக்த்யை நம
ஜடாத்மிகாயை நம
காயத்ர்யை நம
வியாஹ்ருத்யை நம
ஸந்த்யாயை நம
த்விஜப்ருந்தநிஷேவிதாயை நம
தத்வாஸனாயை நம
தஸ்மை நம
துப்யை நம
அயை நம
பஞ்சகோசாந்தரஸ்திதாயை நம: (௪௨௫)
நிஸ்ஸீமமஹிம்னே நம
நித்யயௌவனாயை நம
மதசாலின்யை நம
மதகூர்ணிதரக்தாக்ஷ்யை நம
மதபாடலகண்டபுவே நம
சந்தனத்ரவதிக்தாங்க்யை நம
சாம்பேயகுசுமப்ரியாயை நம
குசலாயை நம
கோமளாகாராயை நம
குருகுள்ளியாயை நம
குளேசுவர்யை நம
குளகுண்டாலயாயை நம
கௌளமார்க்கதத்பரசேவிதாயை நம
குமாரகணநாதாம்பாயை நம
துஷ்ட்யை நம
புஷ்ட்யை நம
மத்யை நம
த்ருத்யை நம
சாந்த்யை நம
ஸ்வஸ்திமத்யை நம
காந்த்யை நம
நந்தின்யை நம

ஓம்
விக்ன நாசின்யை நமஃ
தேஜோவத்யை நம
த்ரிநயனாயை நம
லோலாக்ஷி காமரூபிண்யை நம
மாலின்யை நம
ஹம்ஸின்யை நம
மாத்ரே நம
மலயாசலவாஸின்யை நம
ஸுமுக்யை நம
நளின்யை நம
ஸுப்ருவே நம
சோபனாயை நம
ஸுரநாயிகாயை நம
காளகண்டியை நம
காந்திமத்யை நம
க்ஷோபிண்யை நம
ஸூக்ஷ்ம ரூபிண்யை நம
வஜ்ரேச்வர்யை நம
வாமதேவ்யை நம
வயோவஸ்தா விவர்ஜிதாயை நம
ஸித்தேச்வர்யை நம
ஸித்தவித்யாயை நம
ஸித்தமாத்ரே நம
யசஸ்வின்யை நம
விசுத்த சக்ரநிலயாயை நமஃ (௪௭௫)
ஆரக்த வர்ணாயை நம
த்ரிலோசனாயை நம
கட்வாங்காதி ப்ரஹரணாயை நம
வதனைக ஸமன்விதாயை நம
பாயஸான்ன ப்ரியாயை நம
த்வக்ஸ்தாயை நம
பசுலோக பயங்கர்யை நம
அம்ருதாதி மஹாசக்தி ஸம்வ்ருதாயை நம
டாகினீச்வர்யை நம
அநாஹதாப்ஜ நிலயாயை நம
ச்யாமாபாயை நம
வதனத்வயாயை நம
தம்ஷ்ட்ரோஜ்வலாயை நம
அக்ஷமாலாதி தராயை நம
ருதிர ஸம்ஸ்திதாயை நம
காளராத்ர்யாதி சக்த்யௌக வ்ருதாயை நம
ஸ்நிக்தௌதன ப்ரியாயை நம
மஹாவீரேந்த்ர வரதாயை நம
ராகிண்யம்பா ஸ்வரூபிண்யை நம
மணிபூராப்ஜ நிலயாயை நம
வதனத்ரய ஸம்யுதாயை நம
வஜ்ராதி காயுதோபேதாயை நம
டாமர்யாதி பரீவ்ருதாயை நம
ரக்தவர்ணாயை நம
மாம்ஸநிஷ்டாயை நமஃ (௫00)
குடான்ன ப்ரீத மானஸாயை நம
ஸமஸ்த பக்த ஸுகதாயை நம

ஓம்
லாகின்யம்பா ஸ்வரூபிண்யை நமஃ
ஸ்வாதிஷ்டானாம்புஜ கதாயை நம
சதுர்வக்த்ர மனோஹராயை நம
சூலாத்யாயுத ஸம்பன்னாயை நம
பீதவர்ணாயை நம
அதிகர்விதாயை நம
மேதோநிஷ்டாயை நம
மதுப்ரீதாயை நம
பந்தின்யாதி ஸமன்விதாயை நம
தத்யன்னாஸக்த ஹ்ருதயாயை நம
காகினீ ரூபதாரிண்யை நம
மூலாதாராம்புஜாரூடாயை நம
பஞ்சவக்த்ராயை நம
அஸ்தி ஸம்ஸ்திதாயை நம
அங்குசாதி ப்ரஹரணாயை நம
வரதாதி நிஷேவிதாயை நம
முத்கௌதனாஸக்த சித்தாயை நம
ஸாகினீ ரூபதாரிண்யை நம
ஆஜ்ஞாசக்ராப்ஜ நிலயாயை நம
சுக்லவர்ணாயை நம
ஷடானனாயை நம
மஜ்ஜாஸம்ஸ்தாயை நம
ஹம்ஸவதீ முக்யசக்தி ஸமன்விதாயை நமஃ (௫௨௫)
ஹரித்ரான்னைக ரஸிகாயை நம
ஹாகினீ ரூபதாரிண்யை நம
ஸஹஸ்ரதள பத்மஸ்தாயை நம
ஸர்வவர்ணோப சோபிதாயை நம
ஸர்வாயுத தராயை நம
சுக்ல ஸம்ஸ்திதாயை நம
ஸர்வதோமுக்யை நம
ஸர்வௌதன ப்ரீதசித்தாயை நம
யாகினீரூப தாரிண்யை நம
ஸ்வாஹாயை நம
ஸ்வதாயை நம
அமத்யை நம
மேதாயை நம
ச்ருத்யை நம
அனுத்தமாயை நம
புண்யகீர்த்யை நம
புண்யலப்யாயை நம
புண்ய ச்ரவண கீர்த்தனாயை நம
புலோமஜார்ச்சிதாயை நம
பந்தமோசன்யை நம
பந்துராலகாயை நம
விமர்சரூபிண்யை நம
வித்யாயை நம
வியதாதி ஜகத்ப்ரஸவே நம
ஸர்வவ்யாதி ப்ரசமன்யை நமஃ (௫௫0)
ஸர்வம்ருத்யு நிவாரிண்யை நம
அக்ரகண்யாயை நம
அசிந்த்ய ரூபாயை நம
கலிகல்மஷ நாசின்யை நம

ஓம்
காத்யாயன்னியை நமஃ
காலகந்தரையை நம
கமலாக்ஷ நிஷேவிதாயை நம
தாம்பூலம் பூரிதமுகயை நம
தாடிமீகுஸுமப்ரியாயை நம
மிருகாக்ஷியை நம
மோஹின்னியை நம
முக்யாயை நம
மிருடாநிதியை நம
மித்ரரூபிண்ணியை நம
நித்ய திருப்தாயை நம
பக்த நிதயே நம
பயந்திரை நம
நிகிலேசுவரியை நம
மைத்திரியாதி வாஸனாலப்யாயை நம
மகாப்பிரளய ஸாக்ஷிண்ணியை நம
பராயை நம
பராசக்தியை நம
பராநிஷ்டாயை நம
பிரக்ஞான கனரூபிண்ணியை நம
மாத்வீபானலஸாயை நமஃ (௫௭௫)
மத்தாயை நம
மாத்ருகாவர்ண ரூபிண்ணியை நம
மகாகைலாச நிலயாயை நம
மிருணாலம்ருது தோர்லதாயை நம
மகனீயாயை நம
தயாமூர்த்தியை நம
மகாசாம்ராஜ்ய சாலின்னியை நம
ஆத்மவித்யாயை நம
மகாவித்யாயை நம
ஸ்ரீவித்யாயை நம
காமஸேவிதாயை நம
ஸ்ரீஷோடசாக்ஷரி வித்யாயை நம
திரிகூடாயை நம
காமகோடிகாயை நம
கடாக்ஷகிங்கரீ பூதகமலாகோடிஸேவிதாயை நம
சிரஸ்திதாயை நம
சந்திரநிபாயை நம
பாலஸ்தாயை நம
இந்திர தனுப்பிரபாயை நம
ஹிருதயஸ்தாயை நம
ரவிப்பிரக்யாயை நம
திரிகோணாந்தர தீபிகாயை நம
தாக்ஷாயண்ணியை நம
தைத்திய ஹந்த்ரையை நம
தக்ஷயக்ஞ விநாசின்னியை நமஃ (௬௦௦)
தராந்தோளித தீர்க்காக்ஷியை நம
தரகாஸோஜ்வலன்முகயை நம
குருமூர்த்தியை நம
குணநிதியை நம
கோமாத்ரே நம

ஓம்
குஹஜன்மபுவே நமஃ
தேவேசியை நம
தண்டநீதிஸ்தாயை நம
தகராகாச ரூபிண்ணியை நம
பிரதிபன்முக்ய ராகாந்த திதிமண்டல பூஜிதாயை நம
களாத்மிகாயை நம
களாநாதாயை நம
காவ்யாலாப விநோதின்னியை நம
ஸசாமர ரமாவாணி ஸவ்யதக்ஷிண ஸேவிதாயை நம
ஆதிசக்தியை நம
அமேயாயை நம
ஆத்மனே நம
பரமாயை நம
பாவநாகிருதயே நம
அநேககோடி பிரம்மாண்ட ஜநன்னியை நம
திவ்யவிக்ரகாயை நம
க்லீங்காரியை நம
கேவலாயை நம
குஹ்யாயை நம
கைவல்யபததாயின்னியை நமஃ (௬௨௫)
திரிபுராயை நம
திரிஜகத்வந்த்யாயை நம
திரிமூர்த்தியை நம
திரிதசேசுவரியை நம
திரியக்ஷரியை நம
திவ்யகந்தாட்யாயை நம
ஸிந்தூர திலகாஞ்சிதாயை நம
உமாயை நம
சைலேந்திர தனயாயை நம
கௌரியை நம
கந்தர்வ ஸேவிதாயை நம
விசுவகர்ப்பாயை நம
ஸ்வர்ண கர்ப்பாயை நம
வரதாயை நம
வாகதீசுவரியை நம
தியானகம்யாயை நம
அபரிச்சேத்யாயை நம
ஞானதாயை நம
ஞானவிக்ரகாயை நம
ஸர்வவேதாந்த ஸம்வேத்யாயை நம
ஸத்யானந்த ஸ்வரூபிண்ணியை நம
லோபாமுத்ரார்ச்சிதாயை நம
லீலாக்லிப்த பிரம்மாண்ட மண்டலாயை நம
அதிருச்யாயை நம
திருச்யரஹிதாயை நமஃ (௬௫௦)
விக்ஞாத்ரியை நம
வேத்ய வர்ஜிதாயை நம
யோகின்னியை நம
யோகதாயை நமஃ

ஓம்
யோகியாயை நமஃ
யோகானந்தாயை நம
யுகந்தராயை நம
இச்சாசக்திஞான சக்திக்ரியாசக்திஸ்வரூபி
ணியை நம
ஸர்வாதாராயை நம
சுப்ரதிஷ்டாயை நம
ஸதஸத்ரூப தாரிணியை நம
அஷ்டமூர்த்தியை நம
அஜாஜைத்திரியை நம
லோகயாத்ரா விதாயினியை நம
ஏகாகினியை நம
பூமரூபாயை நம
நிர்த்வைதாயை நம
த்வைதவர்ஜிதாயை நம
அன்னதாயை நம
வசுதாயை நம
விருத்தாயை நம
பிரமமாத்மைக்ய ஸ்வரூபிணியை நம
பிருகத்யை நம
பிராமணியை நம
பிராமஹியை நமஃ (௬௭௫)
பிருமாநந்தாயை நம
பலிப்பிரியாயை நம
பாஷாரூபாயை நம
பிருகத்ஸேனாயை நம
பாவாபாவ விவர்ஜிதாயை நம
சுகாராத்தியாயை நம
சுபகரியை நம
சோபனா சுலபாகதியை நம
ராஜராஜேசுவரியை நம
ராஜ்யதாயினியை நம
ராஜ்யவல்லபாயை நம
ராஜத்க்ருபாயை நம
ராஜபீட நிவேசித நிஜாச்ரிதாயை நம
ராஜ்யலக்ஷ்மியை நம
கோசநாதாயை நம
சதுரங்க பலேசுவரியை நம
ஸாம்ராஜ்ய தாயினியை நம
சத்திய சந்தாயை நம
ஸாகர மேகலாயை நம
தீக்ஷிதாயை நம
தைத்திய சமனியை நம
ஸர்வலோக சங்கரியை நம
ஸர்வார்த்த தாத்திரியை நம
சாவித்திரியை நம
சச்சிதானந்த ரூபிண்ணியை நமஃ (௭௦௦)
தேசகாலா பரிச்சின்னாயை நம
ஸர்வகாயை நம
சர்வமோகினியை நம
சரஸ்வதியை நம
சாஸ்திரமயை நம

ஓம்
குஹாம்பாயை நமஃ
குஹிய ரூபிணியை நம
ஸர்வோபாதி விநிர்முக்தாயை நமஃ
சதாசிவ பதிவிரதாயை நம
ஸம்பிரதாயேசுவரியை நம
ஸாதுநே நம
ஈயை நம
குருமண்டல ரூபிணியை நம
குலோத்தீர்ணாயை நம
பகாராத்தியாயை நம
மாயாயை நம
மதுமதியை நம
மகியை நம
கணாம்பாயை நம
குஹிய காராத்தியாயை நம
கோமலாங்கியை நம
குருப்பிரியாயை நம
ஸ்வதந்த்ராயை நம
ஸர்வதந்திரேசியை நம
தக்ஷிணாமூர்த்தி ரூபிணியை நமஃ (௭௨௫)
ஸனகாதி ஸமாராத்தியாயை நம
சிவஞானப்ரதாயினியை நம
சித்கலாயை நம
ஆனந்த கலிகாயை நம
பிரேம ரூபாயை நம
பிரியங்கரியை நம
நாமபாராயண ப்ரீதாயை நம
நந்திவித்தியாயை நம
நடேசுவரியை நம
மித்தியா ஜகததிஷ்டானாயை நம
முக்திதாயை நம
முக்திரூபிணியை நம
லாஸ்யப்பிரியாயை நம
லயகரியை நம
லஜ்ஜாயை நம
ரம்பாதி வந்திதாயை நம
பவதாவ ஸுதா விருஷ்டியை நம
பாபாரணிய தவானலாயை நம
தௌர்பாக்ய தூலவாதூலாயை நம
ஜராத்வாந்த ரவிப்ரபாயை நம
பாக்யாப்தி சந்திரிகாயை நம
பக்தசித்த கேகி கனாகனாயை நம
ரோகபர்வத தம்போளயே நம
மிருத்தியுதாரு குடாரிகாயை நம
மகேசுவரியை நமஃ (௭௫௦)
மகாகாளியை நம
மகாக்ராஸாயை நம
மகாசனாயை நம
அபர்ணாயை நம
சண்டிகாயை நம
சண்டமுண்டாசுர நிஷூதின்னியை நம
க்ஷராக்ஷராத்மிகாயை நம

ஓம்
சுாவலோகேசியை நமஃ
விஸ்வதாரிணணியை நம
த்ரிவர்க்க தாத்ரியை நம
சுபகாயை நம
திரியாமபிகாயை நம
திரிகுணாத்மிகாயை நம
ஸ்வாககாப வர்ககதாயை நம
சுத்தாயை நம
ஜெபாபுஷ்ப நிபாகிரதையை நம
ஓசோவதியை நம
தியுதிதாரயை நம
யக்ஞரூபாயை நம
பிரியவிரதாயை நம
துராராத்தியாயை நம
துராதர்ஷாயை நம
பாடவிகுசும பிரியாயை நம
மகதியை நம
மேருநிலயாயை நமஃ (எஎ௫)
மந்தாரகுசும பிரியாயை நம
வீராராதியாயை நம
விராட்ரூபாயை நம
விரஜஸே நம
விசுவதோமுகியை நம
பிரத்தியக் ரூபாயை நம
பராகாசாயை நம
பிராணரூபிணணியை நம
மார்த்தாண்ட பைரவாராத்தியாயை நம
மந்திரணீன்யஸ்தராஜ்ய துரே நம
திரிபுரேசியை நம
ஜயத்ஸேநாயை நம
நிஸ்திர குணயாயை நம
பராபரையை நம
ஸத்யஞானாநந்த ரூபாயை நம
ஸாமரஸ்ய பராயணாயை நம
கபர்தினியை நம
களாமாலாயை நம
காமதுகே நம
காமரூபிணணியை நம
களாநிதயே நம
காவ்யகளாயை நம
ரஸக்ஞாயை நம
ரஸசேவதாயை நமஃ (அ00)
புஷ்டாயை நம
புராதனாயை நம
பூஜ்யாயை நம
புஷ்கராயை நம
புஷ்கரேக்ஷணாயை நம
பரஸ்மை ஜோதிஷே நம
பரஸ்மைதாமே நம
பரமாணவே நம
பராத்பராயை நம
பாசஹஸ்தாயை நம

ஓம்
பாசஹந்த்ரியை நமஃ
பரமந்திர விபேதினியை நம
மூர்த்தாயை நம
அமூர்த்தாயை நம
அநித்ய திருப்தாயை நம
முனிமானஸ ஹம்ஸிகாயை நம
சத்ய விரதாயை நம
சத்ய ரூபாயை நம
சர்வாந்தர்யாமிணியை நம
சதியை நம
ப்ரஹ்மாணியை நம
ப்ரஹ்மணே நம
ஜநந்யை நம
பஹுரூபாயை நம
புதார்ச்சிதாயை நமஃ (அ௨௫)
பிரஸவித்ரியை நம
பிரசண்டாயை நம
ஆக்ஞாயை நம
பிரதிஷ்டாயை நம
பிரகடாக்ருதியை நம
பிராணேசுவரியை நம
பிராணதாத்ரியை நம
பஞ்சாசத் பீட ரூபிண்ணியை நம
விசிருங்கலாயை நம
விவிக்தஸ்தாயை நம
வீரமாதரே நம
வியத்பிரஸவே நம
முகுந்தாயை நம
முக்திநிலயாயை நம
மூலவிக்ரக ரூபிணணியை நம
பாவக்ஞாயை நம
பவரோககக்னியை நம
பவசக்ர பிரவர்த்தினியை நம
சந்தஸ்ஸாராயை நம
சாஸ்திரசாராயை நம
மந்திரசாராயை நம
தலோதர்யை நம
உதாரகீர்த்தியை நம
உத்தாம வைபவாயை நம
வர்ணரூபிண்ணியை நமஃ (அ௫௦)
ஜென்மம்ருத்யு ஜராதப்த ஜனவிச்ராந்தி
தாயிணியை நம
சர்வோபநிஷதுத்குஷ்டாயை நம
சாந்தியதீத களாத்மிகாயை நம
கம்பீராயை நம
ககநாந்தஸ்தாயை நம
கர்விதாயை நம
கானலோலுபாயை நம
கல்பனாரஹிதாயை நம
காஷ்டாயை நம
அகாந்தாயை நம
காந்தார்த்த விக்ரகாயை நம

ஓம்
காரியகாரணநிர்முக்தாயை நமஃ
காமகேளிதரங்கிதாயை நம
கனத்கனகதாடங்காயை நம
லீலாவிக்கிரகதாரிண்ணியை நம
அஜாயை நம
க்ஷயவிநிர்முக்தாயை நம
முக்தாயை நம
க்ஷிப்பிரப்பிரஸாதின்னியை நம
அந்தர்முகஸமாராத்தியாயை நம
பஹிர்முகசுதுர்லபாயைநம
த்ரையை நம
திரிவர்க்கநிலயாயை நம
திரிஸ்தாயை நம
திரிபுரமாலின்னியை நமஃ (௬௭௫)
நிராமயாயை நம
நிராலம்பாயை நம
ஸ்வாத்மாராமாயை நம
சுதாஸ்ருதியை நம
ஸம்ஸாரபங்கநிர்மக்னஸமுத்தரணபண்டி
தாயை நம
யக்ஞப்பிரியாயை நம
யக்ஞகர்த்தரியை நம
யஜமானஸ்வருபிண்ணியை நம
தர்மாதாராயை நம
தனாத்தியக்ஷாயை நம
தனதான்னியவிவர்த்தின்னியை நம
விப்பிரப்பிரியாயை நம
விப்பிரருபாயை நம
விசுவப்பிரமணகாரிண்ணியை நம
விசுவக்கிராசாயைநம
வித்துருமாபாயை நம
வைஷ்ணவியை நம
விஷ்ணுருபிண்ணியை நம
அயோனியை நம
யோனிநிலயாயை நம
கூடஸ்தாயை நம
குளருபிண்ணியை நம
வீரகோஷ்டிப்பிரியாயை நம
வீராயை நம
நைஷ்கர்மியாயை நமஃ (௭00)
நாதருபிண்ணியை நம
விக்ஞானகலனாயை நம
கல்யாயை நம
விதக்தாயை நம
பைந்தவாசனாயை நம
தத்வாதிகாயை நம
தத்வமயை நம
தத்வமர்த்தஸ்வருபிண்ணியை நம
சாமகானப்பிரியை நம
சௌமியாயை நம
சதாசிவகுடும்பின்னியை நம
ஸவ்யாபஸவ்யமார்க்கஸ்தாயை நம

ஓம்
ஸர்வாபத்விநிவாரிண்ணியை நமஃ
ஸ்வஸ்தாயை நம
ஸ்வபாவமதுராயை நம
தீராயை நம
சைதன்யார்க்கியஸமாராத்தியாயைநம
சைதன்யகுசுமப்பிரியாயை நம
ஸதோதிதாயை நம
ஸதாதுஷ்டாயை நம
தருணாதித்தியபாடலாயை நம
தக்ஷிணாதக்ஷிணாராத்தியாயை நம
தரஸ்மேரமுகாம்புஜாயை நம
கௌளினீகேவலாயை நம
அனர்க்கியகைவல்யபததாயின்னியை நமஃ ()
ஸ்தோத்திரப்பிரியாயை நம
ஸ்துதிமத்யை நம
சுருதிஸம்ஸ்துதவைபவாயை நம
மனஸ்வின்னியை நம
மானவத்யை நம
மகேசியை நம
மங்களாக்ருதியை நம
விசுவமாத்ரே நம
ஜகத்தாத்ரே நம
விசாலாக்ஷியை நம
விராகிண்ணியை நம
பிரகல்பாயை நம
பரமோதாராயை நம
பராமோதாயை நம
மனோமயை நம
வியோமகேசியை நம
விமானஸ்தாயை நம
வஜ்ரிண்ணியை நம
வாமகேசுவரியை நம
பஞ்சயக்ஞப்பிரியாயை நம
பஞ்சப்பிரேதமஞ்சாதிசாயிண்ணியை நம
பஞ்சமியை நம
பஞ்சபூதேசியை நம
பஞ்சஸங்கியோபசாரிண்ணியை நம
சாசுவதியை நமஃ (௭௫0)
சாஸ்வதைசுவரியாயை நம
சர்மதாயை நம
சம்புமோஹின்னியை நம
தராயை நம
தரசுதாயை நம
தன்னியாயை நம
தர்மிண்ணியை நம
தர்மவர்த்தின்னியை நம
லோகாதீதாயை நம
குணாதீதாயை நம
சர்வாதீதாயை நம
சமாத்மிகாயை நம
பந்தூககுசுமப்பிரக்கியாயை நம
பாலாயை நம

ஓம்
லீலாவிநோதின்யை நமஃ
சுமங்கல்யை நம
சுககர்யை நம
சுவேஷாட்டியாயை நம
சுவாஸின்யை நம
சுவாஸின்யர்ச்சனப்ரீதாயை நம
சோபனாயை நம
சுத்தமானஸாயை நம
பிந்துதர்ப்பணஸந்துஷ்டாயை நம
பூர்வஜாயை நம
திரிபுராம்பிகாயை நமஃ (கூஎரு)
தசமுத்ராஸமாராத்யாயை நம
திரிபுரா ஸ்ரீவசங்கர்யை நம
ஞானமுத்ராயை நம
ஞானகம்யாயை நம
ஞானஜ்ஞேயஸ்வரூபிண்யை நம
யோனிமுத்ராயை நம
திரிகண்டேஸ்யை நம

ஓம்
திரிகுணாயை நமஃ
அம்பாயை நம
திரிகோணகாயை நம
அநகாயை நம
அற்புதசாரித்ராயை நம
வாஞ்சிதார்த்தப்ரதாயின்யை நம
அப்யாஸாதிசயஜ்ஞாதாயை நம
ஷடத்வாதீதரூபிண்யை நம
அவ்யாஜகருணாமூர்த்தியை நம
அஜ்ஞானத்வாந்ததீபிகாயை நம
ஆபாலகோபவிதிதாயை நம
ஸர்வானுல்லங்க்யசாஸனாயை நம
ஸ்ரீசக்ரராஜநிலயாயை நம
ஸ்ரீமத்திரிபுரசுந்தர்யை நம
ஸ்ரீசிவாயை நம
சிவசக்த்யைக்யரூபிண்யை நம
பரிபூரணியை நம
ஸ்ரீலலிதாம்பிகாயை நமஃ (க000)

செய்யுளிற் கண்ட திருநாமங்களையும் அநுவாதமுகத்தானே தழீச் சேர்த்துக் காட்டினோம். இத் திருநாமாவலியானது வடமொழிக்கணுள்ள ஸ்ரீபிரமாண்ட புராணத்திலே உத்தர காண்டத்திலே, அயக்கிரீவ அகத்திய சம்வாதத்திலே, ஸ்ரீலலிதா ரகசிய சகஸ்திர தோத்திர நாம முறைத்த அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இத் திருநாம மந்திரங்களை நாடோறும் மெய்யன்புடன் பாராயணஞ் செய்வோரும், கேட்போரும், எழுதுவோரும், செபித்து மலர்கொண்டு அருச்சிப்போரும், கிரகங்கள், யமன், பேய், பூதம், திருடர், அரசர், விலங்கு, விஷசெந்துக்கள் முதலியவற்றான் வரும் துன்பங்களை யணுகப் பெறார்; தீராநோயும் நீங்கப் பெறுவர்; சத்துரு செயம் முதலிய மற்றைய பேறுகளையும் பெற்றுச் சிவசந்நிதி பாதமெய்தப் பெற்று, அருண்முத்தி யடைவர் என உண்மை நூல்கள் அறைகின்றன. (உச)

கலிவிருத்தம்.

குங்கும மெழுகிய கொம்மை வெம்முலை
மங்கையிப் பேருரு வொழித்து மாணுற
விங்குநின் னலனுரு வெடுத்தி யென்னலு
மங்கலுழ் மேனிதன் னுருவ மாயினாள்.

(இ-ள்) குங்குமம் மெழுகிய கொம்மை வெம் முலை மங்கை=செஞ்சாந்து பூசப்பெற்ற திரண்ட விரும்பப் படுகின்ற தனங்களையுடைய பரமேசுவரியே, இ பெரு உரு ஒழித்து=இந்த விசுவ ரூபத்தை விடுத்து, இங்கு மாண் உற நின் நல உரு எடுத்தி என்னலும்=இப்பொழுதே மாட்சிமை பொருந்தும் நினது அழகிய திருவடிவைக் கொண்டருளக் கடவாய் என்று பிரார்த்தித்தலும், தன்=(உரையசை) தனது, அம் கலுழ் மேனி உருவம் ஆயினள்=அழகு பொழியும் வடிவத்தைக் கொண்டனள். (உரு)

மைம்மெழுக் கெறிந்தென வளர்ந்த கூந்தலுங்
கொம்மைவெங் கதிர்முலைக் கோடு தாங்கலா
நம்மென லலமரு மிடையு மாந்தளிர்ச்
செம்மையி னங்கவாந் தொளிருஞ் செங்கையும்.

(இ-ள்) மை மெழுகுறு எழிற்று என = மையைக் கொண்டு மெழுகி விட்டாற் போல, வளர்ந்த கூந்தலும் = வளர்ந்து நீண்ட கூந்தலாகிய (மேகங்களையும்) கொட்டை வெம்முலை கோடு தாங்கலால் = இளமையாகிய விருப்பமுடைய குன்றுகளாகிய சிகரங்களையுஞ் சுமக்க வியலாமல், அம்ம என்று அலமரும் இடையும் = அம்மாவென்று சுழன்று வருந்தும் நுசுப்பினையும், மா தளிர் = மாந்தளிரினது, செம்மையின் அம் கவர்ந்து ஒளிரும் = செந்நிறத்தின் அழகினையுங் கொள்ளை கொண்டு விளங்காநின்ற, செய் கையும் = சிவந்த திருக்கரங்களையும்.

இது முதல் நான்கு செய்யுள் குளகம். கோடு என்பதனைக் கண் எண்ணும்மை தொக்கது. கூந்தலையும், தனங்களாகிய கொம்புகளைத் தரிக்க வியலாது வருந்தும் இடையினையும் எனக் கொள்ளலுமாம். அம்ம என்னும் இடைச்சொல் யாவர் கூறுகின்றதனைக் கேள் என்னும் பொருட்டில் வந்தது. அதனை "அம்ம கேட்பிக்கும்" என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா னறிக. எதிர்முகமாக்குஞ் சொல்லாயுங் கூறுப. (௨௬)

குழைமறிந் தருள்பொழி குவளை யொண்கணுங்
கழையுற ழிருந்தடந் தோளுங் கண்கவ
ரெழில்கனிந் தொழுகிய முகமு மீர்ங்கதிர்
பொழிதரு நித்திலம் பொருவு மூரலும்

(இ-ள்) குழை மறிந்து = காதளவு மோடிச் சென்று திரும்பி, அருள் பொழி குவளை ஒண் கணும் = கிருபையைப் பொழிகின்ற நீலோற்பல மலரை யொத்த திருவிழிகளையும், கழை உறழ் தடம் இரு தோளும் = மூங்கிலை நிகர்த்த பெருமையாகிய இரு புயங்களையும், கண் கவர் எழில் கனிந்து ஒழுகிய = (கண்டவரது) கண்களைக் கொள்ளை கொள்ளும் அழகு முதிர்ந்து பொங்குகின்ற, முகமும் = வதனத்தையும், ஈர் கதிர் பொழி தரு = குளிர்மையாகிய கிரணத்தைப் பொழிகின்ற, நித்திலம் பொருவும் மூரலும் = முத்துக்களைப் போலும் பற்களையும் (௨௭)

தவளையங் கிண்கிணித் தாளு மெல்லிதழ்க்
குவளையின் மணங்கமழ் கோல மேனியும்
பவளவார் கடிகைமெல் லிதழும் பன்மணி
திவள்கதிர் மேகலை திளைக்கு மல்குலும்.

(இ-ள்) தவளை அம் கிண்கிணி தாளும் = தவளைபோல (ஒலிக்கின்ற) அழகிய கிண்கிணியைத் தரித்த பாதங்களையும், மெல் இதழ் குவளையின் மணம் கமழ் = மெல்லிய ஏடுகளையுடைய நீலோற்பல மலரினது வாசனையை வீசுகின்ற, கோலம் மேனியும் = திருமேனியையும், வார் பவளம் கடிகை மெல் இதழும் = ஒழுங்காகிய பவளத் துண்டங்களை நிகர்த்த மென்மையாகிய அதரங்களையும், பல் மணி திவள் மணி மேகலை = பல இரத்தினங்கள் சேர்ந்த மேகலாபரணத்தை, திளைக்கும் அல்குலும் = அணிந்த நிதம்பத்தையும்.

தவளைபோன் றொலித்தலின் "தவளையங் கிண்கிணி" என்றான். கிண்கிணி = கிணகிண என்று ஒலிப்பது. மேகலை - எண்கோவை மணி, மேகலா என்னும் வடமொழித் திரிபு. திவள்கதிர் என்பதற்கு விட்டுவிட்டொளிரும் கிரணமெனலுமாம். (௨௮)

ஆயநல் லுருவினை யன்பி னோக்குறு
மீயுயர் பனிவரை வேந்தன் காதலி
னேயவ ளொடுமுழு துலகு மீன்றரு
டாயிரு சேவடி தாழ்ந்து கூறுவான்.

(இ-ள்) நீடு உயர் பனிவரை வேந்தன் = ஆகாயத்தை (அளாவி) உயர்ந்த இமய மலை யரசனுடைய, ஆய நல உருவினை அன்பின் நோக்கு உறு = (இவ்வாறு) உடையவளாய தேவியின் அழகிய வடிவத்தைப் பத்தியுடனே தரிசித்து, காதலின் ஏய அன்பு ஓடு = விருப்பத்தாலாகிய அன்புடனே, உலகு முழுதும் ஈன்று அருள் தாய் = உலக மெல்லாவற்றையும் பெற்றருளிய மாதா வாகிய, சே இரு அடி தாழ்ந்து கூறுவான் = செவ்விய இருபாதங்களையும் வணங்கிச் சொல்வான. (உகூ)

வருபிர தானநற் புருடன் மானுறத்
தெரிதருங் கானமலர்க் கடவுள் செய்யகண்மால்
பொருவருங் காலநல் லுயிர்கள் புங்கவ
ரரிவைநீ யளித்தன வாகு மென்பரால்

(இ-ள்) அரிவை = தேவியே, வரு பிரதானம் = (பிரபஞ்சங்களைத்) தோற்றுவிக்கும் பிரகிருதி மாயையும், நல புருடன் = நன்மையாகிய புருடதத்துவமும், மான் உற தெரி தரும் கான மலர் கடவுள் = அழகுண்டாகும்படி ஆராயப்படுகின்ற வாசனை பொருந்திய தாமரைப் புட்பத்தினை கண் வீற்றிருக்கின்ற பிரமனும், செய்ய கண் மால் = சிவந்த கண்களை யுடைய திருமாலும், பொரு அரு காலம் = ஒப்பில்லாத காலப் பகுதிகளும், நல உயிர்கள் = சிறந்த ஆன்மாக்களும், புங்கவர் = தேவர்களும் (ஆகிய இவைகள் எல்லாம்) நீ அளித்தன ஆகும் என்பர் = நீ சிருட்டித்தவைகளாகுமென்று (மேலோர்) கூறுவார். (௩0)

பேதமா யபேதமாய்ப் பேதம் யாவையுந்
தீதறப் பரித்திடுஞ் செல்வி நீயுனைக்
காதலின் மகேசுரன் கலந்தி டானெனி
லோதுமிவ் வுலகெலாம் படைக்க வொண்ணுமே

(இ-ள்) பேதம் ஆய் = வேறுமாயும், அபேதம் ஆய் = அபின்னமாயும், பேதம் யாவையும் = பேதப்பட்ட சராசரங்களை யெல்லாம், தீது அற பரித்திடும் செல்வி நீ = கேடு நீங்கத் தாங்குகின்ற ஈசுவரி நீயே யாகும், மகேசுரன் = மகேசுரமூர்த்தியானவர், காதலின் உனை கலந்திடான் எனில் = விருப்புடனே நின்னைச் சேராது விடுவாராயின், ஓதும் இ உலகு எலாம் = சொல்லப்படுகின்ற இவ்வுலகங்களை யெல்லாம், படைக்க ஒண்ணுமே = (அவரால்) சிருட்டித்தல் கூடுமோ? (கூடாதென்றபடி)

ஏகாரம் வினாப்பொருளில் வந்தது. மகேசுரன் கலந்தலாவது அவ்வியத்த சத்தியைப் பொருந்தி நிற்றல். சத்தி கூடாக்கால் சிருட்டி முதலிய கிருத்தியங்க ளில்லையென்றபடி. அதனை "சிவமெனும் பொருளு மாதி சத்தியொடு சேரி னெத்தொழிலும் வல்லதா-மிவள்பிரிந்திடி னியங்குதற்கு மரிதரிதெனுமறை யிரைக்குமா-லவமெ ருப்புவன மெவ்வகைத்தொழி னடத்தி யாவரும் வழுத்துதா-ளவனி யின்கணொரு தவமி லாதவர் பணிய லாவதோ பரவ லாவதோ" என சௌந்தரியலகரிச் செய்யுளானு மறிக. (௩க)

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

உயர்வா னவரி லிந்திரனீ யோதும் பிரம வாதிகளிற்
செயிர்தீர் கமலப் புத்தேணீ மொய்ம்பு ளவற்றிற் றிகழ்வளிநீ
பயிலும் யோகப் பணியினிற் சனற்கு மார னீபரத்தின்
முயலு மறைதோர் முனிவரரி லருள்கூர் வசிட்ட முனிவரனீ.

(இ-ள்) உயர் வானவரில் இந்திரன் நீ = (அம்பிகாய) மேலாய தேவர்களுக்குள் இந்திரன் நீயே, ஓதும் பிரம ஆதிகளில் = (வேதத்தை) அத்தியயனஞ் செய்யும் பிரமா முதலாயினோரில், செயிர் தீர் கமலம் புத்தேள் நீ = குற்றமற்ற தாமரை மலராசன ஞகிய பிரமனீயே யாகும், மொய்ம்பு உள்ளவற்றில் திகழ் வளி நீ = வலிமையுள்ள பொருள்க ளுள் (எங்கும்) விளங்கும் வாயு நீயே யாகும், பயிலும் யோகம் பண்ணினரில் = பழக்கஞ் செய்யும் யோகமாட்சியார்களுக்குள், சனற்குமாரன் நீ=சனற்குமார முனிவர் நீயேயாகும், பரத்தின் முயலும் மறை தேர் முனிவரில் = மறுமைப் பயனை அடைவதிற் பிரயத்தனப் படும் வேத வாராய்ச்சி யுள்ள இருடியர்களுக்குள், வசிட்ட முனிவரன் நீ = வசிட்டன் என்னு நாமமுடைய இருடி சிரேட்டன் நீயேயாகும்

வானவர் = ஆகாய வாசிகள் இந்திரன் = மேலாய செல்வ முடையவன். புத்தேள்=விசேட புத்தியை யுடையவன் வளி = வலிமையை யுடையது. பிரம ஆதிகளில் என்றது அவன் புத்திரர்களாகிய பிரமாக்களை யன்றி, ஒவ்வோர் அண்டங்கடோறும் ஒவ்வோர் பிரமரிருத்தலானும், அவர்களுள் திருமாலி னுந்திக் கமலத்திருக்கும் பிரமனே விசேட முடையான் என்பதை விளக்கியதெனக் கொள்க. அனந்தம் பிரமா இருப்பதனை "தொழுவார்க ளினைய மாற்றஞ் சொற்றலுஞ் சூரன் கேளா - விழுமிது விழுமி தென்னு வெய்துயிர்ப் பெய்திச் சீறி-யழலெழ நகைத்து மற்றை யண்டத்தி னிருந்து நல்குஞ் - செழுமலரயனைப் பற்றிச் செல்லுமின் வல்லை யென்றான். என்பவருங் கந்தபுராணச் செய்யுள்களானுணர்க (௯௨)

சாற்று மறைதேர் முனிவரரில் வியாதனீநற் சாங்கியரிற்
போற்றுங் கபில முனிவரனீ புலவுக் கணிச்சி யுருத்திரரி
லாற்றல் சான்ற சங்கரனீ யாதித் தியரி லுபேந்திரனீ
மாற்றற் கரிதா முயர்சீர்த்தி வசுக்க டமமிற் பாவகனீ.

(இ-ள்) சாற்றும் மறை தேர் முனிவரரில்=சொல்லப்பட்ட வேதங்களை யறிந்தமுனி சிரேட்டர்களுள், வியாதன் நீ=வியாத முனிவன் நீயே யாகும், நல் சாங்கியரில்=நல்ல சாங்கியர்களுக்குள், போற்றும் கபில முனிவரன் நீ=உலகரால் புகழப் படுகின்ற கபிலன் என்னும் இருடி சிரேட்டன் நீயேயாகும், புலவு கணிச்சி உருத்திரரில்=புலால் மணங்கமழும் மழுப்படை தரித்த உருத்திரர்களுக்குள், ஆற்றல் சான்ற சங்கரன் நீ=வலிமை மிக்க சங்கரன் நீயே யாகும், ஆதித்தியரில் உபேந்திரன் நீ=அதிதிபுத்திரர்களுள் வாமனன் நீயே யாகும், மாற்றற்கு அரிது ஆம் உயர் சீர்த்தி வசுக்கள் தமமில் = நீக்குதற்கரிதாய பெருமையை யுடைய வசுக்களுக்குள், பாவகன் நீ=பாவகன் நீயே யாகும்

சாங்கியம், நிரீச்சுர சாங்கியம் ஈச்சுர சாங்கியம் என இருவகைத்து எண்டுக் கூறப்பட்டது கபில முனிவனாற் சொல்லப்பட்ட நிரீச்சுர சாங்கியமாம். இது கபில மதம் எனவும் படும். அதன் சங்கற்பமாவது, பிரகிருதி மாயையானது மூலம், புரியட்டகம், விகிருதி யென மூவகைத்தாகி, தூலமாகியுஞ் சூக்குமமாகியும் பரமாகியும் நிற்கும் புமானாகிய சுத்த புருடன் பாலன் போல அறியாமையைப் பொருந்திப் பிரபஞ்சமும் யோனி பேதங்களும் நானென விரிந்து நின்றவிடத்துத் தனக்கு விவேக ஞானந்தோன்றி அவையெல்லாம் பிரகிருதி மாயைக்குள்ளதன்றித் தனக்குள்ள தன்றென்று அறிவானாயின் பிரபஞ்ச வியாபாரம் நீங்கு மென்றும், அப்போது புருடன் வேறற்று நிற்பதுவே முத்தியென்றுங் கொள்ளுவதாம். திதியின் புத்திரர் தைத்தியர் என்றாற்போல, அதிதியின் புத்திரர் ஆத்தியர் எனத் தத்திதாந்த பதம் உபேந்திரன்=இரண்டாம் இந்திரன், அவன் திருமாலி னவதாரத்து ளொன்றாய வாமனன் என்க விஷ்ணு என்னுஞ் சூரியனைக் கொள்வாரு முளர் (௯௩)

தவலின் மறையிற் சாமநீ சந்தச் சினிற்சா வித்திரிநீ
நவிலும் விச்சை தனிற்பிரம விச்சை நீநற் சத்திகளி
னுவலற் கரிய மாயைநீ வருணத் தனினூன் மறையோனீ
யெவரும் விரும்பு மாச்சிரம நான்கி னில்வாழ் வுடையோனீ.

(இ-ள்.) தவல் இல் மறையில் = தவறுதலில்லாத வேதங்களுள், சாமம் நீ = சாமவேதம் நீயே யாகும், சந்தசினில் சாவித்திரி நீ = சந்தசுகளுட் சாவித்திரி நீயே யாகும், நவிலும் விச்சை தனில் = சொல்லப்படாநின்ற வித்தைகளுள், பிரமவிச்சை நீ = பிரமவித்தை நீயேயாகும், நல் சத்திகளில் = நல்ல சத்திகளுக்குள், நுவலற்கு அரிய மாயை நீ = சொல்லற்கரிய மாயா சத்தி நீயே யாகும், வருணத்தில் = வருணங்களுள், நூல் மறையோன் நீ = பூணூல் தரித்த பிராமணனீயே யாகும், எவரும் விரும்பும் ஆச்சிரமம் நான்கின் = யாவராலும் இச்சிக்கப்படுகின்ற ஆச்சிரம நான்கனுள், இல் வாழ்வு உடையோன் நீ = கிருகஸ்தாச்சிரமி நீயே யாகும். (௫௪)

ஈசர் தம்மின் மகேசுரனீ புருடர் தம்மி லீர்ந் துளவோனீ
யாசின் றுயர்ந்த கற்பத்தி லருளீ சான கற்பநீ
பேசு முகத்தி லாதியுக நீபே ரொளியிற் கதிரோனீ
மாசில் கவியிற் பாரதிநீ மாயா விகளின் மாதவனீ.

(இ-ள்) ஈசர் தம்மில் மகேசுரன் நீ = தேவர்களுள்ளே மகேசுரமூர்த்தி நீயே யாகும், புருடர் தம்மில் = புருடர்களுள், ஈர் துளவோன் நீ = குளிர்மையாகிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமால் நீயே, ஆசு இன்று உயர்ந்த கற்பத்தில் = குற்றமில்லாமல் மேலாயிருக்கின்ற கற்பகாலங்களுள், அருள் ஈசான கற்பம் நீ = கிருபை பொருந்திய ஈசான கற்பம் நீயே, பேசும் உகத்தில் ஆதி யுகம் நீ = (நான்காகச்) சொல்லப்படும் யுகங்களுள் கிருதயுகம் நீயே, பெரு ஒளியில் கதிரோன் நீ = பெரிய (ஆகாய) சோதிகளுட் சூரியன் நீயே, மாசு இல் கவியில் பாரதி நீ = குற்றமற்ற பாவலருட் சரசுவதி நீயே, மாயாவிகளின் மாதவன் நீ = மாயையில் வல்லாருள் திருமால் நீயே யாகும்.

புருடர்களுட் சிறந்தவன் திருமால் என்றது சிவபெருமானுக்கு ஆண் சத்தியா யிருத்த னோக்கியாம். கதிரோன் = கிரணங்களை யுடையவன். பாரதி = பாவிற் பிரியமுடையவள், பரத முனிவரால் கொண்டு வரப்பட்டவள். கவி ஆகுபெயர். (௫௫)

கற்பு ளாரி லருந்ததிநீ பறவை களில்வெங் கலுழனீ
வெற்பி லுயர்ந்த பொலங்கிரிநீ வெவ்வா யரவி லனந்தனீ
யற்பி னிற்ப நடப்பவைக ளனைத்து நீமற் றாதலினாற்
சிற்ப மாகிப் பெரிதாகிச் செறிந்த பிரம நீயாமால்.

(இ-ள்) கற்பு உளாரில் அருந்ததி நீ = கற்புடைய மாதர்களுள் அருந்ததி தேவி நீயே, பறவைகளில் வெம் கலுழன் நீ = புட்குலங்களுள் வெவ்விய கருடனீயே, வெற்பில் உயர்ந்த பொலம் கிரி நீ = மலைகளுள் உயர்ந்த மகாமேருமலை நீயே, வெம் வாய அரவில் அனந்தன் நீ = கொடிய வாயினையுடைய சர்ப்பங்களுள் ஆதிசேடனீயே, அற்பின் நிற்ப நடப்பவைகள் அனைத்தும் நீ = அன்புடன் நிற்பனவும் நடப்பனவுமாகிய சராசரப் பொருள்களெல்லாம் நீயே, ஆதலினால் = ஆகிய காரணத்தால், சிற்பம் ஆகி = சொற்பம் (சிறிது) ஆகியும், பெரிது ஆகி = பெரிய பொருளாகியும், செறிந்த = சிறிதும் பெரிது மாகியும் வியாபித்த, பிரமம் நீ ஆம் = பிரமப் பொருளும் நீயே யாகும். ஆல்-அசை. (௫௬)

என்று மிருகைம் மலர்கூப்பி யிதய நெகிழக் கணபனிபபத்
தன்னுத் தழும்ப நின்றேத்திப புவன மனைத்துந் தனியீன்ற
வின்னைப் பயந்த மேனைக்கு மெனக்கு நிகரா ரெனவியந்து
பொன்னார் கமலச் சேவடிகள் போற்றுந் நந்தைக் கிவைபுகல்வாள்.

(இ-ள்) என்று=என்றிவ்வாறுகூறி, இரு கை மலர் கூப்பி=இரண்டு கைகளாகிய புட்பங்களை முகிழ்த்து, இதயம் நெகிழ=மனமிளகி யுருக, கண பனிப்ப=கண்கள் ஆனந்த பாஷ்பஞ் சிந்த, தன் நா தழும்ப=தனது நாத்தழும்பப்பட, நின்று ஏத்தி=நின்று துதித்து, புவனம் அனைத்தும் தனி ஈன்ற = உலகங்களெல்லாவற்றையும் பொதுவின்றிப் பெற்ற, நின்னை பயந்த மேனைக்கும் எனக்கும் = உன்னைப் (புத்திரியாகப்) பெற்ற மேனையாகிய, என்மனைவிக்கும் எனக்கும், நிகர் ஆர் என வியந்து=ஒப்பானவர் யாவர் என்று புகழ்ந்து, பொன் ஆர் கமலம் சே அடிகள்=பொன் போன்ற அரிய சிவந்த திருவடிகளை, போற்றும் நந்தைக்கு=துதித்த பிதாவாகிய மலையரசனுக்கு, இவை புகல்வாள் = இவற்றைச் சொல்லுவாளாயினள் (கஎ)

புரியுங் கருமப் பலனவிழையா துள்ளம் புனித மாய்நாளு
மரிய மகங்க ணனிதாற்றி யென்னை யினிதி னடிபோற்றிக்
கருதற் கரிதா முத்திநினக் களிப்ப லெனக் கருணையொடும்
வரமாணடளித்து மீண்டுளம் மகிழ்ச்சி கூர்ந்திவ் விவைபுகல்வாள்.

(இ-ள்) உள்ளம் புனிதம் ஆய்= (நீ) மனஞ் சுத்த முற்று, புரியும் கருமம் பலன விழையாது = செய்கின்ற கிரியைகளுக்கு வரும் பிரயோசனத்தை விரும்பாமல், நாளும் அரிய மகங்கள் நனி ஆற்றி = நாடோறுஞ் சிறந்த அக்கினி காரியங்களை மிகவுஞ் செய்து, என்னை இனிதின் அடி போற்றின்= என்னை, இயானித்து அன்புடன் பாதங்களையும் துதித் தால், கருதற்கு அரிது ஆம் முத்தி=சிந்தையால் நினைத்தற்கு மரியதாய வீட்டின்பத்தை, நினக்கு அளிப்பல் என்ன—உனக்குக் கொடுப்பேன் என்று, நண்டு கருணை ஒடு வரமும் அளித்து = அப்பொழுதே கிருபையுடன் வரத்தையுங் கொடுத்து, மீண்டும் = பின்னரும், உளம் மகிழ்ச்சி கூர்ந்து=மனத்தில் உவகை சிறந்து,இவை புகல்வாள்=இவற்றைச் சொல் லுவாள் (கஅ)

அருமா மறைகண் முழுவதுமென் சத்தி யாகு மாங்கவைக
டிருமா லுந்தித் தடம்பூத்த செல்வன் முன்னைப் படைப்பதனி
லொருநான் மறையாம் பெயரோடு நடக்கு மந்நூல் வழியொழுகார்
மருவார் முத்தி வீடதனின் மம்ம ருறுநூல் வலைப்பட்டே.

(இ-ள்) அரு மா மறைகள் முழுவதும்=அரிய சிறந்த வேதங்க ளெல்லாம், என் சத்தி ஆகும் = எனது சக்திகளேயாகும், அவைகள் = அவ் வேதங்கள், திருமால் உந்தி தடம் பூத்த செல்வன்=விட்டுணு மூர்த்தியின் திருவுந்தித் தடாகத்தினின்றுந் தோன்றிய கமலாசனனது, முன்னை படைப்பு அதனில்=பிரமசிருட்டி காலத்திலே, ஒரு நால் மறை ஆம் பெயர் ஓடு நடக்கும் = ஒப்பற்ற நான்கு வேதமாகிய தொகையும் பெயருமாகப் பொருந்தி யோதப்படும், அ நூல் வழி ஒழுகார்=அந்த வேத நூல்களில் (விதிக்கப்பட்ட) ஒழுக்க நெறியினின்று ஒழுகாதவர்,மம்மர் உறு நூல் வலை பட்டு=மயக்கமுள்ள மற்றைய நூல்களாகிய வலையில் அகப்பட்டு, முத்தி வீடு அதனின் மருவார் = முத்தி யாகிய பேரின் பத்தை யடையமாட்டார் ஆங்கு - உரையசை யிடைச்சொல் (ககூ)

வேத வொழுக்க மிகழ்ந்துபுலரா விரகி னறம்போற் றனிபுனையுங்
கீது நூலின் வழிசென்றோர் செல்வர் நரகாங் கதிதிகளா

யாதனைனுஞ் புன்சமயங் கற்றோர் முகத்தினை யருமறைக
ளோதி யுணர்ந்த முதுக்குறைவி னுரவோர் சிறிது நோக்காரால்.

(இ-ள்) புல்லர் = அறிவீனர்கள், வேதம் ஒழுக்கம் மிக இகழ்ந்து = வேதங்களையும் (அவற்றிற்) கூறப்பட்ட நல்லொழுக்கங்களையும் நிந்தித்து, விரகினை = (தத்தம் மனக்) கருத்தின்படி, அறம் போல தனி புனையும் = தருமமார்க்கம்போலப் பொதுவின்றிச் செய்த, தீநூலின் வழி சென்றோர் = தீமையைத் தரும் பொய்ந்நூலினது நெறியினின்று ஒழுகினோர், நரகர்க்கு அதிதிகள் ஆய செல்வர் = நரகமாக்கட்கு விருந்தினராகிப் போய (வேதனையை) புசிப்பார்கள், ஆதல் தனால் = ஆதலினால், புன்சமயம் கற்றோர் முகத்தினை = இழிந்த சமயங்களிற் பயின்று நிற்பவரது முகத்தை யாயினும், அருமறைகள் ஓதி உணர்ந்த முதுக்குறைவின் உரவோர் = அரிய வேதங்களை (ஆசிரியனிடம்) கற்றறிந்த பேரறிவினை யுடைய பெரியோர், சிறிதும் நோக்கார் = சிறிதேனும் பார்க்கவும் மாட்டார்.

சமயங்கள் புறப்புறச்சமயம், புறச்சமயம், அகப்புறச்சமயம், அகச்சமயம் என நான்கு வகைப்படும். புறப்புறச்சமயம் உலோகாயதம், சௌத்திராந்திகம், யோகாசாரம், மாத்திமிகம், வைபாடிகம், ஆருகதம் என அறுவகைப்படும். இவற்றுள் ஆருகதர் நிகண்டவாதி, ஆசீவகர் என இருவகைப்படுவர். புறச்சமயம் தருக்கம், மீமாஞ்சை, ஏகான்மவாதம், சாங்கியம், யோகம், பாஞ்சராத்திரம் என அறுவகைப்படும். அகப்புறச் சமயங்கள் சைவம், பாசுபதம், மாவிரதம், காளாமுகம், வாமம், வைரவம் என அறுவகைப்படும். அகச்சமயம் பாடாணவாத சைவம், சங்கிராந்தவாத சைவம், அவிகாரவாத சைவம், பரிணாமவாத சைவம், சுத்தசைவம், பேதசைவம் என அறுவகைப்படும். இவற்றுள் புறப்புறம் புறம் என்னுஞ் சமயங்களும் நூல்களுமே யீண்டு தீநூல் எனவும், புன் சமயம் எனவும் புகலப்பட்டன. "தீயாரைக் காண்பதுவுந் தீதே திருவற்ற - தீயார்சொற் கேட்பதுவுந் தீதே" என வரூஉந் தெய்வப் புலமை ஒளவையார் திருவாக்கானே, தீயாரைச் சேர்தல் முதலியன வன்றி யவரைக் காண்டலுந் தீமை பயப்பதாதலின், "புன்சமயங் கற்றோர் முகத்தினை—உரவோர் சிறிது நோக்காரால்" என்று கூறப்பட்டது. (௬௦)

சாறுவாகம் பாகரமுஞ் சாற்றும் பாஞ்சராத்திரநூன்
மாறு செய்யும் பாட்டமுள மயக்கச் செய்த நூலாருந்
தேறி யிந்நூற் படிநின்றோ ரிவற்றை யுலகிற் செப்புவோர்
பாறு தொடரு நரகவற்றி னளப்பில் காலம் படிந்திடுவார்.

(இ-ள்) சாறுவாகம் பாகரமும் = உலோகாயதமும் பிரபாகரமும், சாற்றும் பாஞ்சராத்திரம் = சொல்லப்பட்ட பாஞ்சராத்திரமும், நூல் மாறு செய்யும் பாட்டம் உள = நூலை மாறாகக்கொண்டு செய்த பாட்டமும் முதலாக வுள்ளனவாய சமய நூல்கள், மயக்க செய்த நூலாரும் = உலகங்களை மயக்குமாறு செய்யப்பட்ட நூல்களாரும், இந்நூல் தேறி படி நின்றோர் = இந்நூல்களிற் பயின்று தெளிவடைந்து (உண்மையெனக் கொண்டு) அவற்றின்படி நின்றவரும், இவற்றை உலகில் செப்புவோர் = இவைகளை உலகர்க்கு எடுத்துப் போதிப்பவரும், பாறு தொடரும் நரகு அவற்றின் = பருந்துகள் மொய்க்கின்ற நரகங்களிலே, அளப்பு இல் காலம் படிந்திடுவார் = எண்ணில்லாத காலங் கிடந்து வருந்துவர்.

சாறுவாகம் எனினும், சார்வாகம் எனினும், உலோகாயதம் எனினும் ஒக்கும். அஃது இந்திரனானவன் காலந்தோறும் அசுரரால் படுந்துன்பங்களை நினைந்து, அழிதன் பாலவாய சுவர்க்க போகங்களை விரும்பாது சிந்தையு நிலையுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாய அநுத்தமின்பத் தழிவில் வீட்டை யடைவான் வேண்டித் துறவுறுங்காலை, இந்திர புரோ

கிதனீதறிந்து, தனஞ்சயன் றவம்புரிய வாசுதேவனை வையக்கணிருந்து கீதை யொன்றனை யோதி மயக்கிக் கொலலுவித்ததற் கொப்பப் போகமே முத்தியென்ப புரிவித்து மயக்கில் வீழ்த்தச் செய்த மதமாம் அதனை "மறுத்தனன் சசியுடன் வைகும் வாழ்க்கையை-வெறுத்தனன் வெறுக்கையை வேந்தி யற்கையுஞ்-செறுத்தனன் றவத்திருஞ் சோவன் வீடெனுந்-துறத்தலை யுன்னினன் றறக்க வேயினுன் இந்திர னிபற்கைப யெண்ணி வானவா-மந்திரி யாகியு மன்ன னாகியு - மந்தண னாகியு மமரும் பொன்னவன் - புந்தியி லீதொரு புணர்ப்பை யுன்னினன் புன்மொழி லாகிய பொய்யும் வாய்மையா - மொன்மொரு பெரும்பய னுதவு மாயிடை-யென்றனா சுரகுரு விந்தி ரன்பத - நின்றிட வீதொரு நிகழ்ச்சி கூறுவான" எனவரும் **கந்தபுராணச்** செய்யுளா னறிக இதற்கு நால் மதனுகம் மாம்

ஆகவே, சார்வாக மதமாவது மனக்காட்சி, ஐயக்காட்சி, வாயிற்காட்சி, விகற்பக் காட்சி, அனவயக்காட்சி, திரிவுகாட்சி, வெதிரேகக் காட்சி என அளவை அறுவகைத்தாக கோடல் வேண்டும் எனவும், இவ் வறுவகை யானும் இவற்றின் விகற்பத்தானும் கண்டு கைக்கொண்ட பொருள் பூதங்கள் நான்கே எனவும், தெய்வமாகத்தொழும் இவை நான்கும் அழியா வியல்பினை யுடையன வெனவும், இவற்றின் சொரூபங்களுங் குணங்களுந் தம்மி லொத்துக் கூடுகிற கூட்டத்தானே பலவுருக்கள் தோன்றும் எனவும், புத்தி குணம் இந்திரியம் விடயம் என்பன நீரிலெழுங் குமிழிபோல உருக்களி னின்றுந் தோன்றுமெனவும், பூதமே தெய்வம், அப் பூதக் கூட்டத்தின் மிகுதி குறைவே காமம், அவற்று ளிகழ்முணர்வே ஆன்மா, இவையன்றித் தெய்வமுங் கன்மமும் ஆன்மாவும் வேறில்லையெனவும், பூமியிலே மெய்யாகப் பெண்கள் போகத்தைக் கண்டும் அதனை யநுபவிக்காது சுவர்க்க முத்தி யொன்றுண்டென்று தவங்கிடந்து நடுமாறுவா ரியாரும், தாகித்த விடத்திற்றனே நீரிருக்கவும் அதனை யுண்ணாது, தூரத்தில் ஒருவன் உண்டெனக் கூறிய நீரை யருந்த விரும்பிச் சென்று, வழியிற் றடுமாறித் துன்புறுவாரை யொப்பார் எனவும், கொலை களவாதி கொள்ளத் தக்கன வென்றும், மாதரோடிறங்காது கூடி வாழ்தலே பேரின்ப மெனவும், தையலார் பாதத்தைத் தலையிற் சூட்டலே தவம் எனவும், அலகுற நடந்தின முழ்கிச் செவ்வா யமுதுண்டு அவர் நோன்மீ தணைதலே முத்திச் செல்வம் எனவும், அதனை விடுத்து மறுமை யென்று கூறல் மயக்கு எனவுங் கொள்ளுவ தென்க

பிரபாகர மென்பது பாகரமென நின்றது பிரபாகரன் என்பவனாற் சொல்லப் பட்டமையின் பிரபாகரம் எனும் பெயர்த்து அஃதாவது அரிதாகச் செய்யுஞ் சோதிட்டோமமுதலிய கன்மத்தை யொழிந்த விடத்திலே அபூர்வமென்பது தோன்றி, அறிவு கூடி நின்று தொழிற்பட்டுக் கன்ம முடிந்த போது தொழிலொன்று மின்றி, மண்போலவுங் கல்லும் போலவு மிருப்பதே முத்தி யெனக் கொள்வதாம்.

சோமுகாசுரன் என்பவன் பிரமனது கரங்களிலிருந்த வேதங்களை யெல்லாங் கவர்ந்து சென்று கடலி லொளிப்ப, அவ்வமர தேவர் முனிவரும் இரங்கி வேண்டத் திருமால் மச்சவடிவு கொண்டு அவனைக் கொன்று கொண்டு வருதற்கு முன்னரே காமசிமித்தும் அவ்வேதங்களின் கருத்தை யெல்லாம் நமக்குச்சொல்லினரே னென்று ஐந்திரவினைக் கணவனாற் கூறப்பட்டமையின் பாஞ்சராத்திரம் எனும் பெயர்த்து அஃதாவது இருபத்தைந்தாந் தத்துவமாக நிற்பவன் வாசுதேவன் எனவும், அவனே கடவுள் எனவும், அவன் றன் னிச்சைப் படியே உருவு கொண்டும், யோகநித்திரை செய்தும், இரட்சிப்பானெனவும், அநாதியாகிய வேதமு மவனா லருளப்பட்ட தெனவும், சிருட்டி காரணமாகத் தனது திருவுந்தியி னின்று பிரமனையும், அவன் முகத்திலிருந்து உருத்திரனையுந் தோற்றுவிப்பன் எனவும், தசாவதாரங்களை யெடுத்து உயிர்களைக் காப்பவனும், ஆதிமூலமே என்ற யானையை யிரட்சித்தவனும், முதலைக்கும் வைகுண்டபத மருளினவனும், கடல் கடைந்து அமுதளித்தவனும் அப்பரமபுருடனே யெனவும், பதிவிரதையைப் போல மற்றொரு தெய

வத்தை நீங்கியாமல் அவனை யன்புடன் வழிபடின் மாயையகலு மெனவும், அஃதகன்றால் அவனை விரசை யாற்றினிடத்ததாகிய நன்னீராலே ஆன்மாவைச் சுத்த மாக்கி வைகுண்டத்திலே சாரூபியமாக வைப்பனெனவுங் கூறுமாக்கமாம்

பாட்டம் = பட்டாசாரியனாற் பாட்டமாகச் சொல்லப்பட்ட தாகலின் இப் பெயர்த்து அஃதாவது ஆன்மாக்களுக்கு அநாதியே காமம் குரோதம் உலோபம் மோகம் மதம் மாற்சரியம் இடும்பை யென்னுங் குணங்கள் கூடியிருக்கு மெனவும், இக்குணங்கள் ஆன்மாவுக்கு அறிவைத் தருமாயின் வேதவசனத்தாற் பிரயோசன மில்லை யெனவும், கற்ற நூல் எவ்வளவோ அவ்வளவே யறிவு முண்டாம் எனவும், ஆதலாற் கல்வியில்லார் பாலரென்றும் ஊமையர் என்றுங் கூறப்படுவார் எனவும், வேதஞ் சொற்ற கர்த்தா ஆன்மத் தன்மையன் எனவும், வேதம் சுயம்பு வெனவும், அது சொன்னபடி கன்மத்தைச் செய்யின் பாச நீங்கி முத்திகிடைக்கும் எனவும், பிரபஞ்சம் என்று முள்ள தெனவும், ஆன்மா அழிவில்லாததாய், நிறை வுடைத்தாய், அருவமாய், கன்மத்துக் கேற்கச் சரீரம் பெற்று அநுபவிக்குமெனவும், சந்தியா வந்தனம், காயத்திரி செப முதலியனவற்றைத் தக்கபடி செய்தார் நன்மையினையும், இச்சா கன்மமாகிய வைசுவதேவபலி கரணாதிகளைச் செய்தார் இட்ட சித்தி யினையும், சோமயாக முதலியவற்றைச் செய்தார் வீட்டின்பத்தை யும் அடைவர் எனவுங் கூறு மாக்கமாம். இவை **பரபக்கத்திற்** கண்டது. (சுக)

வேத நூல்க ளவற்றின்வழி விராட்டாஞ் சுவாயம் புமநுமுன
னோது நூல்கள் வியாதமுனி யுரைத்த நூல்க ளவற்றின்வழி
தீதி லருமா மறைக்கிழவர் செப்பு நூல்க ளனைத்துமே
நீதி நூல்க ளவற்றின்வழி நின்றோர் நெறியி னின்றோரே.

(இ-ள்) நீதி நூல்கள் = நியாயமான நூல்கள் (எவை யெனில்) வேதம் நூல்கள் = வேத சிவாகமங்களாகிய முதனூல்களும், அவற்றின் வழி = அவைகளின் வழிநூலாக, விராட்டு ஆம் சுவாயம்பு மநு = விராட்டு ஆகிய சுவாயம்பு மநுவேந்தன், ஓதும் முன் நூல்கள் = சொல்லிய மநுமிருதியை முதலாக வுடைய தரும சாத்திரங்களும், வியாதமுனி உரைத்த நூல்கள் = வியாசமுனிவர் சொல்லிய (பதினெண்) புராண நூல்களும், அவற்றின் வழி = அவைகளின் வழியாக, தீது இல அருமா மறை கிழவர் = தீவினையில்லாத அரிய பெரிய வேதங்களையறிந்த மறைமுனிவர்கள், செப்பு நூல்கள் அனைத்துமே = சொல்லிய (உபாகம உபபுராண முதலிய) நூல்கள் யாவுமேயாம், அவற்றின் வழி நின்றோர் = அந் நூல்களிற் (கூறப்பட்ட) ஒழுக்க வழியி னின்றவரே, நெறியில் நின்றோர் = நன்னெறியில் நின்றவர் எனப்படுவர்

வேத நூல்கள் எனப் பன்மை கொடுத்தோதினமையிற் சிவாகமங்களையுஞ் சேர்த் துரைத்தாம் என்னை? அவையிரண்டும் பொது சிறப்பெனப்பட்டு இறைவனருளப்பட்டு முதனூல்களாய சிறப்பின் என்க. இதனை "வேதநூல் சைவநூ லென்றிரண்டே நூல்கள் வேறுரைக்கு நூலிவற்றின் விரிந்த நூல்க - ளாதிநூ லநாதி யமலன்றருநூ லிரண்டு மாரணநூல் பொதுசைவ மருஞ்சிறப்பு நூலாம்" எனவருஞ் **சிவஞான சித்தியார்த்** திருச்செய்யுளானு முணர்க. சிவாகமவழி உபாகமங்களும், புராணவழி உப புராணங் களுஞ் செப்பப்பட்டன வென்க. (சஉ)

அங்க மாறு மறைநான்கு மீமாஞ் சையமொன் றருள்கொழித்துத்
தங்கு நீதி நூலொன்று புராண மொன்று தவநெறிக்குப்
பொங்கு தரும நூலொன்று புகன்ற வீரேழ் விஞ்சையினை
யங்க ணுலகின் றவனளித்தா னவற்றை யுணர்ந்தோ ரறிவுடையோர்.

(இ-ள்) அங்கம் ஆறும்=வேத அங்கம் ஆறும், மறை நான்கும்=வேதங்கள் நான்கும், மீமாங்கிசம் ஒன்று = மீமாஞ்சை ஒன்றும், அருள் கொழித்து அங்கும் நீதி நூல் ஒன்று = காருண்ய நெறிகளை வடித்து அமைந்த நியாய சாத்திரம் ஒன்றும், புராணம் ஒன்று=புராண மொன்றும், தவறு எறிந்து போகத் தரு நூல் ஒன்று = குற்றங்களை நீக்கி மேலாய விளக்கும் தருமசாத்திரம் ஒன்றும், (ஆக) புகலுற நாலேழ் விஞ்சையிலே= சொல்லப்பட்ட பதினான்கு வித்தைகளையும், ஆய கலை உலகு ஈன்றவன் அளித்தான்= அழகிய இடத்தினையுடைய உலகங்களெல்லாவற்றையும் சிருட்டித்தருளிய பிரமதேவன் மொழிந்தனன், அவற்றை உணர்ந்தோர் அறிவுடையோர்=அவைகளின் உண்மைப்பொருளை யறிந்தவர்களே யறிவுடையவராவர்.

வேதபுருடனுக்கு அங்கமாறனுள் சந்தோவிசிதி பாதங்களும், கற்பம் கைகளும், சோதிடம் கண்களும், நிருத்தம் காதுகளும், சிட்சை நாசியும், வியாகரணம் முகமுமாம். மீமாங்கிசமாவது உபநிடதப் பொருளை யிலகுவி னறியும் சிமித்தம் வியாசமுனிவ ரியற்றிய சூத்திர நூலாம் இது உத்தர மீமாஞ்சை, பிரம மீமாஞ்சை, சாரீரக சூத்திரம், வேதாந்த சூத்திரம் எனவும் பெயர் பெறும் நான்கு அத்தியாயங்களையும், பதினாறு பாதங்களையும், நூற்றைம்பத்தாறு அதிகரணங்களையும், ஐந்நூற்றைம்பத்தைந்து சூத்திரங்களையும் உடையது முதலாம் அத்தியாயத்திலே பிரமமாகிய சிவத்தின் இயல்பும், இரண்டாம் அத்தியாயத்திலே சாங்கிய முதலிய புறச்சமய விரோத நிகாரமும், மூன்றும் அத்தியாயத்திலே வித்தியா சாதன நிர்ணயமும், நான்காம் அத்தியாயத்திலே ஞானசாதன பலமாகிய வீடுபேறுங் கூறப்படும் வித்தைகள் பதினெட்டு என வாயு சங்கிதையிற் பகரப்பட்டது மற்ற பிரமன் அளித்தமையாவது சிவபெருமானிடங் கேட்டு மொழிந்ததுவாம் ()

இன்ன விஞ்சைத் துறைபோய வியாதன முதலா மிருந்தவத்தோ
ரன்ன மிவரு நான்முகனோ டழியா முத்தி யடைவரவா
பன்னு மறையின் பொருடெளிந்தோர் பாழ்கள் ளொருமூன் றினையிகந்து
துன்ன வரிதாய்ச் சுடர்கொழுந்தாந் துரியா தீதந் தனிலடைவார்.

(இ-ள்) இன்ன விஞ்சை துறை போய=இவ்வாறாய சுத்த வித்தைகளின் பகுதிகளிற் றோய்ந்து நின்ற, வியாதன் முதல் ஆம் இரு தவத்தோர் = வியாதமுனி முதலிய பெரிய தவத்தையுடையார் யாரும், அன்னம் இவரும் நான்முகனோடு—அன்ன வாகனத்திலேறும் பிரமனோடு, அழியா முத்தி அடைவர்=அழிவில்லாத சிவசாயுச்சிய முத்தியைச் சேர்வார்கள், அவர் பன்னும் மறையின் பொருள் தெளிந்தோர் — அவர்களாற் சொல்லப்பட்ட வேதப் பொருளமைந்த நூலினை நன்குணர்ந்தோர், ஒரு மூன்று பாழ்களை இகந்து=ஒப்பற்ற முப்பாழ்களையுங் கடந்து, துன்ன அரிது ஆய=(யாவராலும்) சேர்வதற் கரிதாகியும், சுடர் கொழுந்து ஆம் துரியாதீதம் தனில் அடைவார் = சோதிப்பிழம்பாயு மிருக்கின்ற துரியவவத்தைக்கு மேலாயுள்ள நிலையை யடைவார்கள்.

நான்முகனோடு முத்தியடைதல் பிரளயகாலத்து முப்பாழாவன —அசுத்தமாயைப் பாழ், சுத்தமாயைப்பாழ், மகாமாயைப்பாழ் எனபனவாம் இவையன்றி சகப்பாழ், சீவப் பாழ், பரப்பாழ் எனவும், சீவப்பாழ், சிவப்பாழ், பரப்பாழ் எனவுங் கொள்வாருமுளர்.()

அருவாய்ச் சித்தா மெனனிலைமை யுளத்தி லிருந்த வரிதென்னி
னுருவா நினைதி யெனனுருவ முணாதற் கரிதே லுனனுளத்தின்
மருவா நின்ற வெத்தேவி னுருவா வேனு மனத்திருத்திற்
றருவன் முத்தி யத்தேவி னுருவாய் விபுவாந் தன்மையால்.

(இ-ள்) என நிலைமை=எனது சொரூப நிலைமையானது, அரு ஆய் சித்து ஆம்= அவ்வியத்த மாகியுஞ் சித்துருபமாகியும் இருக்கும், உளத்தில் இருத்த அரிது என்னின்=

அதனை நீ மனத்திற் றியானிக்க வியலாதென்று சொல்லில், உரு ஆ நினதி = உருவமாக வேணுந் தியானிக்கக் கடவாய், என் உருவம் உணர்தற்கு அரிதேல்=என் வடிவத்தையும் அறிதற்குக் கூடாதாயின், உன் உளத்தின் மருவாநின்ற எ தேவின் உருவாவேனும்=நின் மனத்துத் தோன்றிய எந்தக்கடவுளின் வடிவமாகவேனும், மனத்து இருத்தில=நீ மனத்திற் றியானிப்பாயானால், விபு ஆம் தன்மையால = நான் வியாபகமாயிருக்குந் தன்மையினால், அ தேவின் உருவாய் = அந்தக் கடவுளின் வடிவமாகி (வந்து) முத்தி தருவேன= கைவல்லியத்தை யளிப்பேன்

முதல்வனது பரத்துவ நிலைமைக்கேற்ப முதல்வியும் அவனதபின்ன சத்தியாகலின் விபுவாய் நின்று, அந்தேவாய் வந்து முத்திகொடுப்பள் எனபது விளக்கப்பட்டது. அதனை "யாதொரு தெய்வங் கொண்டீ ரத்தெய்வ மாகி யாங்கே-மாதொரு பாகனார்தாம் வருவர்மற் றத்தெய்வங்கள் - வேதனைப் படுமி றக்கும் பிறக்குமேல் வினையுஞ் செய்யு-மாதலா லிவையி லாதா னறிந்தருள் செய்வ னன்றே" என்னுஞ் சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தத்தா னறிக. (௪௫)

என்று தனது நிலையனைத்து மியம்பித் தக்கன் புனிற்றிளமான்
கன்று தனதோர் கரத்தேந்துங் கருணைக் கடலை யிகழ்ந்தனனால்
மன்ற மற்றுன் மகளாக வந்தே னென்னை மதிக்கண்ணிக்
குன்ற வில்லிக் களித்தியென வுலகம் பூத்த கொடியுரைத்தாள்.

(இ-ள்) உலகம் பூத்த கொடி = உலகங்களைப் புட்பித்த கொடிபோன்ற தேவியானவள், என்று=என்றிவ்வாறு, தனது நிலை அனைத்தும் இயம்பி=தனது இயல்பு முழுவதையுஞ் சொல்லி, தக்கன்=தக்கனென்பான், புனிறு இள மான் கன்று=மிக்க இளமையாகிய மான் கன்றை, தனது ஓர் கரத்து ஏந்தும் = தம்முடைய ஒரு திருக்கையிற் றாங்கும், கருணை கடலை இகழ்ந்தனன்=கிருபைச் சமுத்திரமாகிய பரசிவப் பொருளை நிந்தித்தனன், ஆல = அதனால், உன் மகள் ஆக மன்ற வந்தேன் = (அவன் மகள் உரு என்பன கழித்து) உன்னுடைய புத்திரியாக (உலகங்கள்) தெளியும்படி யிவ்விடந் தோன்றினேன், என்னை = என்னை, மதி கண்ணி குன்றவில்லிக்கு அளித்தி என = பிறைக்கொழுந்தைத் தரித்த மலைவில்லியாகிய சிவபெருமானுக்கு மனைவியாகக் கொடுப்பாயாக என்று, உரைத்தாள்=சொல்லினள். மற்று-அசைநிலை. (௪௬)

களிக்குங் கயல்போற் குழைதடவுங் கண்ணி பவளக் கனிமலர்ந்து
தெளிக்கும் பழைய மறைமழலைச் சிலவென் கிளவி கேட்டுவகை
தளிர்க்கும் பசும்பொற் குடுமிவரைத் தலைவ புனிற்று மதியமிர்தந்
துளிக்குங் கடுக்கை வேணியனைத் தொழுது தவமாற் றிடுமெல்லை.

(இ-ள்) களிக்கும் கயல் போல=தருக்குங் கயன்மீனைப் போல, குழை தடவும் கண்ணி=குண்டலத்தை யளாவப் பிறழுகின்ற கண்களை யுடைய தேவியானவள், பவளம் கனி மலர்ந்து தெளிக்கும் = பவளமும் கோவைப் பழமும் போன்ற திருவாய் மலர்ந்து அறித்த, பழைய மறை மழலை சில என கிளவி கேட்டு = தொன்மையாகிய வேதாந்தங்கள் செறிந்த குளிர்மையாகிய மழலை மொழியைக் கேட்டு, உவகை தளிர்க்கும்=மகிழ்ச்சியதிகரித்த, பசு பொன் குடுமி வரை தலைவ=பசிய பொன்மயமான சிகரங்களை யுடைய இமயமலையரசனே, புனிறு மதி அமிர்தம் துளிக்கும்=இளஞ்சந்திரன் அமிர்த கிரணத்தை (தேனுகச) சிந்துகின்ற, கடுக்கை வேணியனை தொழுது = கொன்றை மாலை பொருந்திய சடாமுடியைக் கொண்ட சிவபெருமானை வழிபட்டு, தவம் ஆற்றிடும் எல்லை=தவத்தைச் செய்யுங் காலத்தில்.

வரையை யடலைக் களிறென உருவகித்தான். சில்லெனலும் குறிப்பிடைச் சொல் பண்புப் பொருட்டில் வந்தது. இது முதற் பதின்மூன்று செய்யுட்கள் குளகமாம். (சஎ)

இமையாச் செங்க ணேற்றெகினப் பாகன் கவரி புடையிரட்ட
வமுதூற் றிருப்பக் கடல்கடைந்தோ னண்ணலேற்றுக் கொடியெடுப்பத்
திமிரம் பருகி வெயிலுமிழுஞ் செங்கேழ்ப் பரிதி விளக்கெடுப்பக்
குமுத மலர்த்துங் குளிர்கதிரோன் கொற்றக் கவிகை மிசைநிழற்ற.

(இ-ள்) இமையா செம் கண் ஏறு எகினம் பாகன் = இமைத்தல் செய்யாத சிவந்த கண்களை யுடைய சேவலாகிய அன்னத்தை வாகனமாக நடாத்தும் பிரமன், புடை கவரி இரட்ட = பக்கத்திற் சாமரை யசைக்கவும், அமுது ஊற்று இருப்ப கடல் கடைந்தோன் = அமுதஞ் சுரந்து தோன்றுமாறு பாற்சமுத்திரத்தை மதித்த திருமால், அண்ணல் ஏறு கொடி எடுப்ப = பெருமையாகிய இடபக் கொடியை யுயர்த்திப் பிடிக்கவும், திமிரம் பருகி வெயில் உமிழும் செம் கேழ் பரிதி = இருளைக் குடித்து ஒளியைக் கக்குகின்ற செந்நிற முடைய சூரியன், விளக்கு எடுப்ப = தீபம் ஏந்தவும், குமுதம் அலர்த்தும் குளிர் கதிரோன் = ஆம்பல் மலரை மலர்த்துகின்ற குளிர்மையாகிய கிரணங்களை யுடைய சந்திரன், மிசை கொற்றம் கவிகை நிழற்ற = மேலே வெற்றிக் குடையால் நிழலைச் செய்யவும்.

ஏறு என்பது "ஆற்றலொடு புணர்ந்த வாண்பாற் கெல்லா—மேற்றைக் கிளவி யுரித்தென மொழிப" என்னுந் தொல்காப்பிய விதியானே ஆண் அன்னத்தை யுணர்த்தி நின்றது. எகினம் — அம், சாரியை. இமையாச் செங்கண், என்றதனால், அன்னத்தின் தேவத்தன்மை கூறப்பட்டது. (சஅ)

அண்ண லயிரா வதப்பாக னடைப்பை தாங்க வெய்தினுயி
ருண்ணுங் கூற்றங் குற்றுடைவா ளேந்த வீர்ந்தண் டுளியுறைப்பத்
தண்ணென் சிவிறி யிரங்குகடற் றலைவன் றாங்கச் சாந்தாற்றி
வண்ணப் புரிகோட் டேற்றிரலைப் பாகன் போந்து மருங்கசைப்ப.

(இ-ள்) அண்ணல் அயிராவதம் பாகன் அடைப்பை தாங்க = பெருமையிற் சிறந்த ஐராவத யானைவாகனனாகிய இந்திரன் வெற்றிலைப்பையை யேந்தி வரவும், வெய்தின் உயிர் உண்ணும் கூற்றம் = கொடுந்தொழிலாக வுயிரை வாங்கும் யமனானவன், குறு உடைவாள் ஏந்த = குறிய உடைவாளைத் தாங்கவும், இரங்கு கடல் தலைவன் = ஒலிக்கின்ற சமுத்திரராசனாகிய வருணன், தண் என் சிவிறி தாங்க = தண்ணென்றிருக்கும் நீர்த்துருத்தியைத் தாங்கி, ஈர் தண் துளி உறைப்ப = மிக்க குளிர்மையாகிய நீர்த்துளிகளைச் சிந்தவும், வண்ணம் புரி கோடு ஏறு இரலை பாகன் = அழகாகிய முறுகிய கொம்புகளையுடைய கலைமானையூர்தியாகச் செலுத்தும் வாயுதேவன், போந்து = சென்று, சாந்தாற்றி மருங்கு அசைப்ப = ஆலவட்டத்தைப் பக்கத்தினின்று இரட்டவும். கூற்றம் = கூறுபடுத்தல், அது ஆகுபெயராய் யமனை யுணர்த்திற்று. தாங்க எச்சத்திரிபு. சிவிறி - எழுத்து நிலைமாறல். (சகூ)

நிலவுக் கதிர்கான் முத்தவடங் கிடக்குந் தடந்தோ ணிதிக்கிழவன்
மலர்வாய்த் தம்ப லுமிழ்பொன்னம் வட்டி றாங்கிச் செம்மாப்ப
விலகு கதிர்வாள் பிறையெயிற்று நிருதி வேந்த னெரிகான்று
புலவு கமழு முத்தலைவேன் முடிமேற் றாங்கி முன்போத.

(இ-ள்.) நிலவு கதிர் கால் முத்தவடம் கிடக்கும் = சந்திரிகையின் ஒளிபோல (ஒளியை) காலுகின்ற முத்துமாலை யானது தங்கியிருக்கப் பெற்ற, தடம் தோள் நிதி கிழ

வன் = பெரிய புயத்தினையுடைய குபேரன், பலர்வாய்ப் புடைபெற்ற பொன் அம் வட்டில் = தாமரை மலரையொத்த திருவாயிற் றம்பலத்தை யுமிழ்தற்குரிய பொன்னாலாய அழகிய படிக்கத்தை, தாங்கி செம்மாப்ப = கையிற் றரித்துத் தருக்கவும், வான இலகு கதிர் பிறை எயிற்ற நிருதி வேந்தன் = ஆகாயத்தில் விளங்கும் ஒளியைக் கொண்ட பிறைச் சந்திரனைப் போலும் பற்களையுடைய நிருதியென்னும் அரசன், எரி கான்று புலவு கமழும் முத்தலை வேல் = அக்கினியைக் கக்கி நிணங்கமழு மூன்று கிளையுள்ள சூலப்படையை, முடி மேல் தாங்கி முன் போத = சிரத்தின் மேலே சுமந்து முன்னாச் செல்லவும் ()

சீற்றத் துப்பிற் பொருகோட்டுச் செங்க ணேற்றுத் தகரூர்வோன
கூற்றை யுதைத்த சேவடியிற் றொடுபா துகைகைக் கொண்டேக
வேற்றை யுயர்த்த வீசானன் பிணக்க மேற்றிச் செல்லயர
போற்றி யமரர் முடியுழுதாள் வியாழன் விசயம் புகழ்ந்தேத்த.

(இ-ள்) சீற்றம் துப்பின் பொரு கோடு = கோபவலியிற் பொர் செய்யுங் கொம்புகளையும், செம் கண் தகர் ஏறு ஊர்வோன் = சிவந்த கண்களையு முடைய ஆட்டுக்கடாவை வாகனமாக நடாத்தும் குமாரக்கடவுள், கூற்றை உதைத்த சே அடியின் தொடு = யமனை யுதைத்த செவ்விய திருவடிகளிற் புனைபடுகின்ற, பாதுகை கை கொண்டு ஏக = பாதுகுறட்டைத் (தமது) திருக்கையிற் றாங்கிக் கொண்டு செல்லவும், ஏற்றை உயர்த்த ஈசானன் = இடபத்தை வாகனமா நடாத்தும் ஈசானருத்திரன், பிணக்கம் ஏற்றி செல்வு அயர = பிணக்கமென்னும் வில்லைத் தாங்கி நடத்தலைச் செய்யவும், அமரர் போற்றி முடி உழு தாள் வியாழன் = தேவர்கள் துதித்து (தம) கிரீடங்களால் உழுதலைச் செய்யும் பாதங்களையுடைய பிருகற்பதி, விசயம் புகழ்ந்து ஏத்த = வெற்றிப் பாட்டுக்களை யெடுத்து வியந்து துதிக்கவும்

நாரதமுனிவர் செய்த யாகத்தி னின்றும் ஓர் ஆட்டுக்கடா தோன்றி யுலகமெங்கணுந் திரிந்து, தன் கொம்புகளால் உயிர்களை யலைத்து நலிந்து வருங்காலைத் திருமால் முதலிய தேவர்களும், நாரதாதி முனிவர்களுங் குன்றமெறிந்த குமரவேளாகிய கடவுளை யணுகி அச் சந்நிதிக்கட் சென்று தங்குறைகளையெல்லா முறையிட, அவர் வீரவாகுதேவரால் அதனைப் பற்றுவித்து, அதனை வலியடக்கி வாகனமா வூர்ந்தா ரென்றது கந்தபுராணம் (௫க)

அவுண ரியக்கர் கந்தருவர் வசுக்கண் முனிவ ரருந்தவத்தோர்
நவையில் சித்தர் மருத்துவர்கள் வரைகள் கோட்க ணிரந்தங்க
ளுவலு நாட்க ளனந்தன்முத லுரக வேந்தர் நோன்றருக்க
டுவலை படுதெண் டிரையாழி யாவுந் தொடர்ந்து பின்போத

(இ-ள்) அவுணர் இயக்கர் கந்தருவர் = அசுரர்களும் யக்ஷர்களும் கந்தருவர்களும், வசுக்கள் முனிவர் அரு தவத்தோர் = வசுக்களும் இருடிகளும் அரிய யோகிகளும், நவை இல் சித்தர் மருத்துவர்கள் = குற்றமில்லாச் சித்தர்களும் பரிமருத்துவர்களும், வரைகள் கோள்கள் நிரந்தரங்கள் = மலைகளும் கிரகங்களும் நதிகளும் ரதங்களும், உவலும் நாட்கள் = சொல்லப்பட்ட நக்ஷத்திரங்களும், அனந்தன் முதல் உரக வேந்தர் = ஆதிசேடன் முதலிய நாகராசர்களும், நோன் தருக்கள் = வலிய விருக்ஷங்களும், துவலைபடு தெண் திரை ஆழி யாவும் = துளிகளுண்டாகும் தெளிந்த அலைகளையுடைய சமுத்திரங்களும் மற்றைய வெல்லாமும், தொடர்ந்து பின் போத = இடைவிடாது பின்னாகச் செல்லவும்

கந்தருவர் = துதிப்பாவைத் தரித்தவர், இசைபாடுவ தொரு சிறகுடைத் தேவசாதியர் சித்தர் = மந்திரசித்தி பெற்றவர். உரகர் = மார்பினால் நகர்ந்து செல்வோர், இவர் பாமும் வாலு முடையரா மனிதவடிவுந் தெய்வப் பிறப்புமான வொருவகைச் சாபசாதி

யாரம் அனந்தன் முதலாக வேந்தர்களாவார்—அனந்தன், வாசுகி, தக்கன், சங்கபாலன், குளிகன், பதுமன், மகாபதுமன், கார்க்கோடகன் என்றுயர் எண்மர்களாம். தருக்கரும் ஆழிகளுமாகிய அசரபொருள்களெங்கும் சென்ற வெண்மை, அவ்வவை இடந்தொறும் வருவாய்ச் சென்ற வெண்க. (டு)

சனகன் முதல முனிவர்கண் மரீசி முதலா வுலகு தந்தோர்
புனைதிகழ் தொடை யாழ்க் கின்னரர் வானொருபாலுறையு மியக்கர்
கனைகுரல் சுழல் கட்பேய் பூதங்கள் பொற்கழற் காற் குய்யகர் வெவ்
வினைதீர் கருடர் பறவைகள் பல் விலங்கு தொழுது துன்னநகேக

(இ-ள்) சனகன் முதல முனிவர்கள்=சனகர் முதலாய இருடி சிரேட்டர்களும், மரீசி முதலா உலகு தந்தோர்=மரீசமுனி முதலாகவுள்ள உயிர்களைப் படைத்த தவப்பிரமர்களும், திகழ் தொடை புனை யாழ் கின்னரர்—விளங்குகின்ற நரம்புகளையுடைய (மலர்) யாழை வாசிக்கும் வீணையையுடைய கின்னரர்களும், வான் ஒரு பாலில் உறையும் இயக்கர்=மேலாய மலையில் வசிக்கும் இயக்கர்களும், கனை குரல் சுழல் கண் பேய்—ஒலிக்கின்ற குரலையும் சுழலாநிற்கும் கண்களையும் உடைய பேய்களும், பூதம்—பூதங்களும், கழல் பொன் கழல் கால் குய்யகர்=ஒலிக்கின்ற பொன்னாலாகிய வீரக்கழலை அணிந்த பாதங்களை உடைய குய்யகரும், வெம் வினை தீர் கருடர்=கொடுந் தொழிலில்லாத கருடர்களும், பறவைகள் பல விலங்கு=பறவைகளும் பல விலங்குகளும், தொழுது துன்னுநடேக=வணங்கி நெருங்கிச் செல்லவும்.

சனகன் முதல முனிவர்கள் என்றது சனகர், சனந்தனர், சனற்குமா, சனற்குமரர் என்ற நால்வரையாம். யாழிற்குக் கோட்டின் மாலையணிந்த உரிமையான "திகழ் தொடை யாழ்" என்றும் அஃதை "சித்திரப் படத்துட் புக்குச் செழுங்கோட்டின் மலர் புனைந்து" எனச் சிலப்பதிகாரத்திலும், "விழுமணி வண்டு பாயந்து மிழற்றிடக் கிடந்த யாழை—குழற்றணிக் கோட்டு வீணை" எனச் சீவகசிந்தாமணியிலும் கூறப்பட்டவாறு அறிக. இதுவே பதினெண் கணங்களின் வருகை சொல்லப்பட்டது. முவாறு கணங்களாவன "கின்னரர் கிம்புருடர் விச்சாதரர் கருடர் - பொன்னமர் பூதர் புகழியக்கர்-மனனு முரகர் சுரர் சாரணர் முனிவர் மேலாம்-பரகதியோர் சித்தர் பலர்" "காந்தருவர் தாரகைகள் காணுப் பைசாசகணம் - ஏந்துபுகழ் மேய விராக்கதரோ - டேய்ந்த திறல், போகா வியல்புடைய போகபூமியோருடனே - யாகாச வாசிகளா வார்" என விவர் எனப் அடியார்க்கு நல்லார். (டுஅ)

தக்கன் மகத்திற் புகுமமரர் தலைதோ ளுடலக் கணவிழுங்கி
கக்குங் குடுமி முத்தலைவேல் வீரன் கடவுட் சிலைமணிமான்
மிக்க சீறத் தெறுழ்வலித்தோட் சண்டன் முதலாம் விளங்குசுடர்
முக்கட் பெருமான் கணமனைத்து மிருபாற் றொடர்ந்து முன்செல்ல.

(இ-ள்) தக்கன் மகத்தில் புகும் அமரர் = தக்கனுடைய யாகத்திற் பிரவேசித்திருந்த தேவர்களது, தலை தோள் உடல் = சிரம் புயங்கள் சரீரம், அம் கண் விழுங்கி = அழகிய விழிகளையும் விழுங்கி, கக்கும் குடுமி முத்தலை வேல் வீரன்=உமிழ்கின்ற வாயினையுடைய சூலாயுதத்தைத் தரித்த வீரபத்திரக்கடவுளும், கடவுள் சிலை மணிமான்=தெய்வத் தன்மையுடைய வில்லையேந்திய மணிமானும், மிக்க சீறத்து எறுழ் வலி தோள் சண்டன்=மேலாய கோபத்தினையும் ஆண்போன்ற வன்மையாகிய புயங்களையுமுடைய சண்டனும், முதல் ஆம் = அவன் முதலாகிய, விளங்கு சுடர் முக்கண் பெருமான் கணம் அனைத்தும் - பிரகாசிக்கின்ற முச்சுடரையும் முக்கண்களாகக் கொண்ட சிவபெருமானது

கணங்கள் எல்லாம், இரு பால் தொடர்ந்து முன் செல்ல = இருபக்கமும் வரிசையாக நின்று முறபோகவும், (ருச)

அண்ட முகடு மோழைபடப் பானு கம்ப னதிர்குரல்வான்
கொண்ட லுருமி னுயிரம்வெண குடவாய்ச் சங்க மெடுத்தூத
மண்டு திறலகூர வெஞ்சினத்த வாண ஞோரா யிரங்கரத்தால
விண்ட துலக மெனசசதியின மயிாக்கண முழவ மிகமுழக்க.

(இ-ள்) பானுகம்பன் = பானுகம்பனென்பவன், அண்டம் முகடு மோழை பட= அண்டத்தி னுச்சியும வெடிபடுமாறு, அதிர் குரல் வான கொண்டல உருமின்=பேரொலி யுடைய பெரிய மேகவிடி முழககத்தைப போல, வெண குடம் அம் ஆயிரம சங்கு வாய் எடுத்து ஊத=வெண்மையாகிய குடமபோன்ற அழகிய ஆயிரஞ் சஙகுகளை (ஆயிரம்)வாயி லும்வைத்து ஊதவும, மண்டு திறல கூர் வெம சினத்த வாணன = மிகக பராககிரம மதி கரித்த கொடுங்கோப முடைய வாணுசுரன எனபான, உலகம விண்டது என=உலகஙகள் வெடிபட்டதோ வெனறு சொலலுமபடி, ஓர ஆயிரம கரத்தால = (தனது) ஆயிரஙகை களினலும், சதியின=தாள வொத்துடன, மயிா ககண் முழவம மிக முழகக=மயிாககணை களை யுடைய முழவினை மிகவும் ஒலிததல செயயவும.

பானுகம்ப னென்பான் ஆயிரமுகமும் ஈராயிரங் கைகளு முடையனும் மேருமலை போன்ற பொனனிற முடையனுய,நூறறைமபது கோடி கணவீரரக கடிபபனுபச் சிவ சந நிதியிற சஙகவாத்திய முழககுஞ் செலவததைப பெறறவனும அதனை "ஆன னஙகளோ ராயிர மிராயிர மஙகை-மேனி வநதபொன மாலவரை புரைநிற மேவித் - தானை வீரா நூற றைம்பது கோடியோர சாரப-பானு கமபனுந் தலைவனென் கயிலையிற படாநதான "என னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்ததது னறிக வாணன சரிதையைப பின்னாக காண்க மயிர்ககண முரசமாவது புலியோடு பொருது அதனைககொனறு நினறு சிலைத்துக கொம பின் மண கொண்ட ஏறு இறநதுழி யதனறோலை மயிா சீவாமற போாதத முரசு ஆது "புனைமருப பழுநதக குததிப புலியொடு பொருது வெனற - கனைகுர லுருமுச சிறறக கதழ்விடை யுரிவை போாதத-துனைகுரன முரசத் தானைந தோனறலைந் தமபி னெனறு- னனைமல ரலஙகற கணணி நநதனுந தொழுது சோந்தான " எனச சிந்தாமணியிற் கூறபபட்டது "கொலலேறறுப பசுநதோல சிவாது போாதத-மயிாககண் முரச மோவல விரஙக" எனறு ஆசிரியர் அடியார்க்கு நல்லாரும் ஆண்டமை யறிக இம்முழவு அக முழவு, அகப்புற முழவு, புறமுழவு, பண்ணமை முழவு, நாளமுழவு, காலை முழவென்று மெழுவகையவுள, அகமுழவு ஜொனறுப குடமுழா வென்னு முதற கருவியாய அஃது, "தரிதத மதஙக மத்தளஞ் சலலி-பெருந கரடிகையே பேரியுரந்த, படகங் குடமுழவை பாஙகாயவேழு - மடைவே முதற்கருவி யாம் " எனச் சுந்தாநந்தப் பிரகாச பாத நூலார் கூறியதனுற பெறபபடும முழவம-அம், சாரியை (ருரு)

ஆள்வழக கொழிய நீணட வரிமதர் மழைக்கட் செவ்வாய
நாளிள மதியை நகக நறுநுத னகைவெண முத்த
நீளவடஞ் சுமந்த கொஙகை யுருபபசி முதலோர நோபோயத்,
தாளிணை பெயாத்து முன்னஞ் சதிமுறை பிறழா தாட.

(இ-ள்) ஆள் வழக்கு ஒழிய = ஆளும வழக்கமானது நீங்குமாறு, நீணட அரி மதர் மழை கண = நீடசியை யுறற செவவரியும களிபபுங் குளிர்ச்சியு முடைய கண்களை யும, செம வாய=சிவந்த வாயகளையும், நாள இள மதியை நகக நறு நுதல=புதிய விளஞ் சந்திரனையு மிசழநத நலல நெறறியையும், வெண நகை= வெள்ளிய நகைகளையும, நீள் முதது

வடம் சுமந்த கொங்கை = நீண்ட முத்து மாலையைத் தாங்கிய தனங்களையும் உடைய, உருப்பசி முதலோர் நேர் போய் = ஊர்வசி முதலிய தேவப்பெண்கள் எதிரே சென்று, இணை தாள் பெயர்த்து = இருகால்களையும் எடுத்து வைத்து, சதி முறை பிறழாது ஆட = தாள முறை விலகாமல் நடித்தல் செய்யவும்.

உருப்பசியை வியந்தது, ஆடி முதிர்ந்தார் பின்பு ஆடன் மகளிர் காலிற்கு ஓரொராறுவாரம், ஈரொராறுவாரமென்னும் செய்யுளை ஒற்றறுத்துப் பாடுந் தோரிய மடந்தையாகலானும், தலைக்கோற் றுனைந்து நீங்கிய மாறுபடுதற்கரிய சிறப்பினை யுடைய அரமையரில் வரிசையிற் குறைவற்ற நாடகத்தொழிலைக் கொண்டுள்ளா ளாகலானு மெனக் "சதி முறை பிழாது" என்றதனால் அவிநய வாடலு ளொன்றாய பலவகைக் கூத்தின் விகற்பங்களுள் வென்றி விளையாட்டுக் கொள்ளப்படும் வென்றி யாடலாவது "மாற்றருஞ் சேட்கமு மன்ன னுயர்ச்சியு - மேற்படக் கூறும் வென்றிக் கூத்தே" என் றெகை நூலார் விதந்ததாம் பாணியென்னுந் தாள மென்னு மொக்கும் எனவே? "கொட்டு மசையுந் தூக்கு மளவு - மொட்டப் புணர்ப்பது பாணி யாகும்" என்றாராகலின் தாளினை பெயர்த்த என்றது நடித்தற்குச் சுற்றுதல், எறிதல், உடைத்தல், மாறுகால் இறு, கடிசரி, முதலியன செய்ய வேண்டலின் எனக. (௫௪)

கன்னலி னமிழ்தின் றேனிற் கனியினிற் கனிந்த பாட
லின்னிசை மகதி வீணை நாரத னிசைவ ழாத
கின்னர மிதுன நாணக் கிளைநரம் புளருநல்யாழ்ப்
பன்னருஞ் சிறப்பின் மிக்க தும்புரு முதலோர் பாட

(இ ள்) கன்னலின் அமிழ்தில் = கருப்பஞ் சாற்றினும் அமிர்தத்தினும், தேனில் கனியினில் கனிந்த பாடல் = தேனினும் பழத்தினும் சுவை முதிர்ந்த தேவபாணிகளை, இன் இசை மகதி வீணை நாரதன் = இனிய விசைகளைப் பாடும் மகதி யாழினையுடைய நாரத முனிவரும், இசை வழாத கின்னர மிதுனம் நாண = இராகத்தின் றவறுபடாத கின்னர மிதுனமென்னும் பறவைகளும் வெட்கமடைய, கிளை நரம்பு உளரும் நல் யாழ் = கிளைகளாய தந்திரிகளாற் பண்ணுளர்கின்ற நல்ல யாழினை யுடைய, பன்ன அரு சிறப்பின் மிக்க = சொல்லுதற் கரிய சிறப்பிலே மேற்பட்ட, தும்புரு முதலோர் பாட = தும்புரு முதலிய பாடகர் பாடிச்செல்லவும்.

யாழிற்கு நரம்பு கொள்ளுங்கால் பேரியாழிற்கு இருபத் தொன்றும், மகரயாழிற்குப் பதினேழும், சகோடயாழிற்குப் பதினாறும், செங்கோட்டி யாழிற்கு ஏழுமாகக் கொள்ளப்படுதலின், "கிளை நரம்பு" என்றனர் இசையாவது ச ரி க ம ப த நி என்னு மேழு எழுத்தினையும் மாத்திரைப் படுத்தித் தொழில் செய்ய வவற்றுளே சட்சம், இடபம், காந்தாரம், மத்திமம், பஞ்சமம், தைவதம், நிடாதம் எனப் பிறந்து நிற்பதாம் இவ் விசையுடன் பண்பிறக்கும் எனக் கொள்க. (௫௭)

மருக்கிளர் துளவத் தண்டார் வானவர் முதல விண்ணோ
ரருக்கரி னழகு காட்டு மவிர்மணி மவுலி தோற்ற
நெருக்கினமின் போர்வின் காணமி னீங்குமி னிம்மி னென்னுந்
தருக்குடை நந்தி தாக்கும் பிரம்பொலி நரணி போயப்ப.

(இ ள்) தருக்கு உடை நந்தி = வீரப்பாடுடைய திருநந்தி தேவர், மரு கிளர் தண் துளவம் தார் வானவன் முதல விண்ணோர் = வாசனை மிகுந்த குளிர்ந்த துழாய் மாலையை யணிந்த விட்டுணு முதலாய தேவர்களது, அருக்கரின் அழகு காட்டும் = சூரியனைப் போல

அழகைச் செய்யும், அவிர் மணி மவுலி தோறும=பிரகாசிக்கின்ற இரத்தினங்க ளிழைத்த கிரீடங்க டோறும், நெருக்கனமின=நெருக்கா நிர்கள, போமின=நடவுங்கள், காண்மின=தரிசியுங்கள், நீங்குமின=அகலப் போமின, நிலமின = நில்லுங்கள, என்று = என்றிங்ஙனங் கூறி, தாக்குப பிறப்பு ஒலி=அடிக்கின்ற வேத்திரத்தா லுண்டாகுஞ் சத்தமானது, தரணி போயப=உலகமனைத்தையும் தனவயப்படுத்தவும.   (ருஎ)

> வெள்ளிவே தண்டத் துசசி யரசுவீற் றிருக்கும் தூய
> பிள்ளைவெண் டிங்கட் கண்ணி வார்சடை முடித்த பெம்மா
> னொள்ளழற் செங்கட் பேழ்வாய நரைவிடை துனையி னூர்ந்து
> தள்ளருந் தவத்தோர் வைகு மிமயமால் வரையிற் சார்ந்தான.

(இ-ள) வெள்ளி வேதண்டத்து உச்சி=கயிலை மலையின் றலை நகரில், அரசு வீற்றிருக்கும் = (எம்மை மெல்லாம்) ஆண்டருள வீற்றிருக்கின்ற, தூய பிள்ளை வெண் திங்கள் கண்ணி=சுத்தமாகிய இளமை வாய்ந்த வெள்ளிய பிறைச்சந்திரனை, வார் சடை முடித்த பெம்மான=நீண்ட திருச்சடாமுடியிற் றரித்த சிவபெருமான, ஒள அழல செம் கண் = ஒளி பொருந்திய அக்கினி போன்ற சிவந்த கண்களையும, பேழ வாய் = பெருத்த வாயினையு முடைய, நரை விடை துனையின் ஊர்ந்து=நரைத்த இடப வாகனத்தின் மீது விரைவாகச் சென்று, தள் அரு தவத்தோர் வைகும = நீக்குதற்கரிய தவத்தினை யுடைய முனிவர்க ளிருக்கின்ற, மால இமயம வரையில சார்ந்தான = பெரிய இமய மலைக்கட் சேர்ந்தனர்.

சிவபெருமான் இமய வெற்பரசன் தவஞ்செய்தலறிந்து, கவரியிரட்ட, கொடியெடுப்ப, விளக்கெடுப்ப, கவிகை நிழற்ற, அடைப்பை தாங்க, உடைவாளேந்த, சிவிறி தாங்க, சாந்தாற்றியசைப்ப, வட்டிருங்கிச் செம்மாப்ப, முன்போத, கைக்கொள்வேட்க, ஏந்திச் செல்வயர், புகழ்ந்தேத்த, பின்போத, துறைத்தேக, முன்செல்ல, சங்கமுழக்க, முழவ முழக்க, பிறழாதாட, பாடல்பாட, ஒலிபோப்ப, விடையூர்ந்து வரைச் சார்ந்தார் என முடிக்க. வெள்ளி=வெண்மையை யுடையது. ள-முதலிலேத் தொழிற் பெயர். (ருகூ)

> மழவிடை யிழிந்து முக்கட் பண்ணவன மலரி னோனும
> பொழிகதிர் நேமி யோனும பொருப்புறழ தடக்கை தாங்க
> விழைவுடன் போந்து மாமன வியப்பொடுந் தொழுது நல்கு
> மழலுமிழ் தறுகட் பேழ்வா யரியணை யினிதி வர்ந்தான.

(இ-ள) முக்கண் பண்ணவன் = திரிநேத்திர தேவராகிய சிவபெருமான், மழ விடை இழிந்து=இளமையாகிய விடபத்தினின்று மிறங்கி, மலரினோனும = பிரமனும், கதிர் பொழி நேமியோனும = ஒளியைக் காலுஞ் சக்கரத் தெய்வமாகிய விஷ்ணுவும, பொருப்பு உறழ தடம கை தாங்க=மலையை நிகர்த்த பெரிய திருக்கரங்களைத் தாங்காநிற்ப, விழைவு உடன போந்து=விருப்பொடுஞ் சென்று, மாமன வியப்பு ஒடும தொழுது நல்கும்=அதிசயத்தோடும வணங்கி யிட்ட, அழல் உமிழ் தறு கண பேழ வாய = அக்கினிப் பொறிகளைச் சிந்துங் குரூரமாகிய விழிகளையும பெருத்த வாயினையு முடைய, அரி அணை இனிது இவர்ந்தான = சிங்கத்தினாற் சுமக்கப்பட்ட ஆசனத்தினைக் கனமையுடனேறி வீற்றிருந் தருளினார்.

இடபத்தினின்று மிறங்கி, நந்திகொடுத்த பாதுகைகளைப் பதமலர் சேர்த்தி, போத னும பதுமநாபனும் கரங்கொடுக்கப் பொலிவு நோக்கிக் கோயிற் போந்தான் என்று கந்த புராணத்திற் றிருக்கல்யாணப் படலத்துக் கூறப்பட்டது.   (சு0)

மருகனைத் தொழுது வாழ்கவென மலர்நாட்டங் கண்களே வாயாப்
பருகுவான் போல் நோக்கிப் பன்னரு முனிவர் யார்க்கு
முருகியுள் குழைந்து செம்மாந் துவப்புற முகமன் கூறி
யரிவைமீ ருலகம் பெற்ற வன்னையைக் கொணர்மி னென்றான்.

(இ-ள்) மருகனை தொழுது வாழ்த்தி = (இமயமலையரசன் றனக்கு) மருகராக வந்த சிவபெருமானை வணங்கித் துதித்து, மலர் நாட்டம் கண்களே வாயா = மலர்போன்ற நீண்ட கண்களே வாயாகக் கொண்டு, பருகுவான் போல் நோக்கி = உண்பவனைப்போல (அவரது அழகையெல்லாம்) பார்த்து, உள் குழைய உருகி செம்மாந்து = மனமிளகும்படி யுருகி இறுமாந்து களிப்புற்று, பன்னரு முனிவர் யார்க்கும் உவப்பு உற முகமன் கூறி = தேவர் முனிவர் முதலிய எவர்க்கும் ஒழிதலில்லாத உபசார வார்த்தைகளைச் சொல்லி, அரிவையீர் = நங்கையர்களே, உலகம் பெற்ற அன்னையை கொணர்மின் என்றான் = உலகங்களையெல்லாம் பெற்ற தாயாகிய பரமேசுவரியைக் கொண்டு வருவீராக வென்று சொல்லினன். (கூக)

என்னலுங் குருதிக் காந்தண் முகிழ்விர லிருகை கூப்பி
யன்னமு மயிர்வாய்ச் செங்கட் பிடியுமொப் பயர்ந்து சோரப்
பொன்னடிச் சிலம்பு பைம்பொற் கிண்கிணி புலம்ப வேகி
மன்னவ னுரைத்த மாற்ற மேனையை வணங்கிச் சொன்னார்.

(இ-ள்) என்னலும் = என்றிவ்வாறு கூறலும், (அவர்கள்) குருதி காந்தள் முகிழ் விரல் இரு கை கூப்பி = செங்காந்தளரும்பு போன்ற விரல்களை யுடைய இருகைகளையுங் குவித்து, அன்னமும் = அன்னப்பட்சியும், மயிர் வாய் செம் கண் பிடியும் = உரோமங்கள் பொருந்திய சிவந்த கண்களை யுடைய பெண் யானையும், உள் அயர்ந்து சோர = மனமயங்கித் தளர்ந்திருக்க, பொன் அடி சிலம்பு = அழகிய பாதங்களிற் றரித்த சிலம்புகளும், பைம் பொன் கிண்கிணி புலம்ப ஏகி = பசுமையாகிய பொன்னாற் செய்யப்பட்ட சதங்கைகளு மிரங்கும்படி சென்று, மன்னவன் உரைத்த மாற்றம் = மலையரசன் சொல்லிய வார்த்தைகளை, மேனையை வணங்கிச் சொன்னார் = மேனையைப் பணிந்து (ஆயக்குழாம்) சொன்னார்கள்.

அங்ஙனிருந்த மங்கையர் அன்னமும் பிடியு முள்ளயர்வுற்றுச் சோர நடந்து, சென்று மேனா தேவியை வணங்கி மலையரையன் மாற்ற முரைத்தார் எனக் அன்னமும் பிடியும் அயர்ந்து சோருதல் நமக் கநடை வாராமையா லென்கக்கோடல் சாலும். (கூஉ)

மைதவழ் கூந்த னல்லார் கூறலு மகளைப் புல்லி
யைதெழின் மேனி யெங்கு மரில்தபுந் திருநீ ராட்டிக்
கொய்தளிர்த் தாமஞ் சூட்டிக் குங்கும முலையிற் கோட்டிப்
பெய்தொளிர் பைம்பொற் பூணிற் பேரெழின் மறைத்திட் டாரால்.

(இ-ள்) மை தவழ் கூந்தல் நல்லார் = மேகம் படிந்தாற்போலுங் குழலவாய்ந்த நங்கையர், கூறலும் = (அவற்றைச்) சொல்லுதலும், மகளை புல்லி = (மேனை) தனது புதல்வியாராகிய உமையம்மையாரைத் தழுவி, ஐது எழில் மேனி எங்கும் = (நங்கையர் தேவியாரது) மிக்க அழகினை யுடைய திருமேனியெவ்விடத்தும், அரில் தபும் திரு நீர் ஆட்டி = குற்றத்தை நீக்கும் உயர்வாய கங்கை நீரால் அபிடேகஞ் செய்து, கொய் தளிர் தாமம் சூட்டி = கொய்யப்பட்ட மலர்களாலுந் தளிர்களாலுந் தொடுத்த மாலைகளை யணிந்து, முலையில் குங்குமம் கோட்டி = தனங்களிற் கஸ்தூரிக் குங்குமத் (தொய்யில்) எழுதி, ஒளிர் பசு

பொன் பூண் பெய்து = பிரகாசிக்கின்ற பசிய பொன்னாலாய ஆபரணங்களை யணிந்து, பெரு எழில் மறைத்திட்டார் = இயற்கை யழகை மறைத்தனர்.

ஐது எழில் என்பன ஒருபொருள் குறித்த விருசொல்லாகலின், மிக்க அழகென்றும் தற்சேர்ந்து முழுகினாரது குற்றங்களை யெல்லாந் துடைக்குங் கங்கை நீரெனப்படுந் தோன்ற "திருநீர்" என்றனர் கொய் என்பது முதனிலைத் தொழிலாகு பெயராய்ப் புட்பங்களை யுணர்த்திற்று கோட்டுதல் = வளம்பெற எழுதுதல் "ஒருமொழி யொழி தன்னினங் கொளற் குரித்தே" என்ற விதிப்படி, "ஒருங்கும் முலையிற் கோட்டி" என்றதனால் கரும்பையும் வல்லியையுந் தோளி லெழுதிய தூஉம் பெறும் என்னை "சுரும்புணக் கிடந்த நறும்பஞ் சேக்கைக் - கரும்பும் வல்லியும் பெருந்தோ ளெழுதி" என்றாராக லின். இயற்கை யழகைச் செயற்கை யழகான் மறைத்தார் என்பார் "பேரெழில் மறைத் திட்டார்" என்றனர் அல்-அசை (௯௩)

எரிமணி முகடு வேய்ந்திட் டிளங்கதிர் கற்றை காலுங்
குருமணி யடைப்பை தாங்கிக் கூற்றொளி யிட்டு வைகும்
அரிமதர் நெடுங்கட் செவ்வாய்ப் புலோமசை யலங்கு காந்தண்
மருமலர் கரத்தாற் றூய வெள்ளடை மடித்து நல்க

(இ-ள்) கூற்று ஒளி இட்டு வைகும் = இயமன் ஒளித்திருந்தாற் போன்ற, அரி மதர் நெடு கண் = செவ்வரியும் மதர்ப்பும் வாய்ந்த நீண்ட விழிகளையும், செய் வாய் = சிவந்த வாயினையு முடைய, புலோமசை = இந்திராணி யானவள், எரி மணி முகடு வேய்ந்திட்டு = ஒளி விடுகின்ற இரத்தினங்களால் உச்சி வேயப்பட்டு, இளம் கதிர் கற்றை காலும் குரு மணி அடைப்பை தாங்கி = இளமையாகிய கிரணத் தொகுதியைப் பொழிகின்ற நிறமுள்ள முத்துக்களாலாய வெற்றிலைப் பையை யேந்திச் (சென்று) அலங்கு மரு காந்தள் மலர் கரத்தால் = பரந்த வாசனையுடைய செங்காந்தட் பூவொத்த கைகளினால், தூய வெள் அடை மடித்து நல்க = சுத்தமாகிய வெற்றிலையை மடித்துக் கொடுக்கவும் (௯௪)

அழகுபூத் தொசிந்த கொம்பி னம்பகட் டல்குற் செவ்வாய்க்
குழைபுறங் கண்ட வேற்கட் டிருவுநெய்த் திருண்ட கூந்த
னுழைநுசுப் பலங்கு வேய்த்தோள் வாணியு நொய்தி னெய்திப்
பொழிகதிர் நிலவு காலுஞ் சாமரை புடையின் வீச.

(இ-ள்) அழகு பூத்து ஒசிந்த கொம்பின் = வடிவு என்னும் (பூக்களை) மலர்ந்து வளைந்த பூங்கொம்பினைப் போல, அம் பகடு அல்குல் செய் வாய் = சிறந்த பெருமையாகிய நிதம்பத்தையுஞ் சிவந்த வாயினையும், குழை புறம் கண்ட வேல் கண் திருவும் = குண்டலங்களின் பின்புறத்தையும் பார்த்த வேலாயுதத்தை நிகர்த்த கண்களையு முடைய இலக்குமி தேவியும், நெய்த்து இருண்ட கூந்தல் = பசுமையுற்றுக் கறுத்த குழலையும், நுழை நுசுப்பு = நுட்பமாகிய இடையினையும், அலங்கு வேய் தோள் வாணியும் = அசைகின்ற மூங்கிலை நிகர்த்த புயங்களையு முடைய சரசுவதி தேவியும், நொய்தின் எய்தி = மெல்ல நடந்து, பொழி நிலவு கதிர் காலும் சாமரை புடையின் வீச = பொழிகின்ற சந்திரிகைபோல ஒளியைக் கக்குஞ் சாமரைகளைப் பக்கங்களில் நின்றிரட்டவும்

அம் பகட்டல்குல் என்றார், மகளிர்க்கு நுதலுங் காலும் இடையுஞ் சிறுகி, அல்குலுந் தோளுங் கண்ணும் பெருத்தன மரபாதலின் என்னை? "இகல் வேந்தன் சேனை யிறுத்த வாய்போல - வகலல்கு றோள்கண் ணெனமூ வழிப்பெருகி-நுதலடி நுசுப்பென மூவழிச்சிறுகி,, என எட்டுத் தொகையு ளொன்றாய கலித்தொகையில், முல்லைக்கலி யின் மொழிந்தா ராகலின். கொம்பின்-இன், உவம வுருபிடைச்சொல். (௯௫)

கன்னியங் கற்பு வாய்ந்த வருந்ததி வாழ்த்தக் கங்கை
பன்னரு மறைகள் பாடி யினியபல் லாண்டு கூறப்
பொன்னகர்க் கிறைவற் றந்த வதிதிபூம் பொரிகள் சிந்த
முன்னருந் தவத்து லோபா முத்திரை யாசி கூற.

(இ-ள்) கன்னி அம் கற்பு வாய்ந்த அருந்ததி வாழ்த்த = அழியாத சிறந்த கற்பினைக் கொண்ட அருந்ததிதேவி துதிகளைச் சொல்லவும், கங்கை=கங்கையானவள், பன்ன அரு மறைகள் பாடி = சொல்லுதற்கு அரிய வேதங்களைச் சொல்லி, இனிய பல்லாண்டு கூற=நன்மை யாகிய திருப்பல்லாண்டுகளைச் சொல்லவும், பொன் நகர்க்கு இறைவன் தந்த அதிதி = சுவர்க்காதிபனுகிய இந்திரனைப் பெற்ற அதிதி யென்பாள், பூ பொரிகள் சிந்த=பொலிவாகிய பொரிகளைத் தூவவும், முன் அரு தவத்து உலோபாமுத்திரை=இளைத் தற்கரிய தவத்தினை யுடைய உலோபா முத்திரை யென்பாள், ஆசி கூற=வாழ்த்துக்களைச் சொல்லவும்.

அருந்ததி வசிட்ட முனிவர் மனைவி. அதிதி-காசிபமுனிவர் மனைவிகளுள் ஒருத்தியாய், இந்திர உபேந்திராதி தேவர்களை யீன்றவள். உலோபா முத்திரை யாவாள்-அகத்திய முனிவர் மனைவி. விதர்ப்பராசன் மகளாய இவளை முனிவர் பெருமான் மகப்பேறு வேண்டி வேட்டுச் சிறந்த முனிமையைப் பெற்றுனென்க. அது "அந்தணர் கொருவ னன்று னருளடைந் நயக்க ணீங்கி - மெய்ந்தரு மகனே வேண்டி விதர்ப்பர்கோன் பயந்த லோபா - முத்திரை தனைமுன் வேட்டு முதுக்குறைத் திண்மை சான்ற - சித்தனை யளிக்க வுள்ளத் தென்றிசை நோக்கிச் சென்றான்" என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தாற் கண்டது.

தாழ்தடக் கையின யார்க்குந் தழுமுற்று வாரா தோங்கும
வீழ்முலை யரம்பை செம்பொற் சிவிறிநீர் விறைவிற் றூற்றக்
கேழ்கிளர் மயிலஞ் சாயற் றிலோத்தமை கிளக்குஞ் செய்ய
சூழ்சுடர்ப் பரிதி மானுஞ் சுடர்மணி விசிறி யேந்த.

(இ-ள்) தாழ் தடம் கையின் யார்க்கும் தழுமுற்று=(பாதமளவும்) நீண்ட கைப் பரிசத்தில் யாவர்களுக்கும் அமைவுற்றும், வாராது ஓங்கும் வீழ் முலை அரம்பை=சரியாதுயர்ந் திருக்கின்ற விரும்பத்தக்க தனங்களை யுடைய அரம்பை யென்பாள், விறைவின் செம்பொன் சிவிறி நீர் தூற்ற=விருப்புடன் சிவந்த பொன்னுற் செய்யப்பட்ட நீர்த்துருத்தியா னீரை யிறைக்கவும், கேழ் கிளர் மயில் அம் சாயல் திலோத்தமை=நிறந்தான் மிகக மயில்போலும் அழகிய சாயலினை யுடைய திலோத்தமை யென்பாள், கிளக்கும் சூழ் செய்ய சுடர் பரிதி மானும்=கப்புவிட டெழுந்து சுற்றுஞ் செவ்வொளி யுடைய சூரியனை நிகர்த்த, சுடர்மணி விசிறி ஏந்த=ஒளியுடைய விரத்தினங்கள் பதித்த விசிறியைத் தாங்கி வரவும்.

அரச யோக முடையார்க்குக் கைகள் பாதமளவும் நீண்டிருக்குமென்று சாமுத்திரிகா லக்கண நூலார் சாற்றலால் "தாழ் தடக்கையின" என்றும், அவர்கள் இராசசூயம் பரிமேத முதலிய வேள்விப் பயனுனே சுவர்க்கம் புக்கு ஆண்டுள்ள போக்கியத்துளொன்றாய அரம்பை முலைப் போகமும் துய்த்த லொருதலையாகலின் "யார்க்குந் தழுமுற்று" என்றும், அங்ஙனம் பலர் வேண்டிப் புல்லியக்காலும் முதிரா தோங்கிய பின்னருங் கண்டார் புதுமையா விரும்புந் தனத்தா ளென்பான் "வாரா தோங்கும் வீழ் முலை யரம்பை" என்றுங் கூறினுன். வீழ்தல் விரும்புதற் பொருள் படுதலை "தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டுயிலி னினிதுகொல்" என றருளியதற்குப் பரிமேலழகர் உரைத்ததனு லுணர்க. சாயல் என்னும் உரிச்சொல் மெய் வாய் கண் மூக்குச் செவியெனனு மைம்

பொறியா னுகரு மென்மையை யுணர்த்துத னுதலும அது "சாயன் மென்மை"என்னுந் தொல் காப்பிய விதியாற பெறபபடும. (௯௭)

புல்லிதழ்க குவளை யுணகட் காளிபொற் பிரமபு தாங்கி
மெல்லென நடததி யெனறு வியநதடி யீடு போறற
மலலலம் புவனம யாவு மீனறசிற் றுதர வலலி
பலலியங் கறங்க மனறல பயிலுமண டபத்துட் புக்காள.

(இ - ள்) புல் இதழ் குவளை உண் கண் காளி = சிறிய வேடுகளை யுடைத்தாய நீலோறபல மலரையும வென்ற விழிகளை யுடைய காளிதேவி, பொன பிரமபு தாஙகி = பொன்னாற செயயப்பட்ட வேத்திரததைத் தரிந்து, மெல என நடததி எனறு = (அனை, ஐயே!) மெதுவாக அடி பெயாததரு ளென்று, வியநது அடி ஈடு போறற=எச்சரிக்கை செய்து திருவடியிணைகளைத் துதித்துச செலலவும்,பல இயம கறஙக=பல வாததியஙகள் முழஙகவும், மலலல அம் புவனம யாவும் ஈனற= வளபப மிகக வழகிய அணட புவனங களை யெல்லாம பெற்ற, சிறு உதரம் வலலி = சிறிய வயிற்றினை யுடைய உமா பிராட்டியார், மனறல் பயிலும மண்டபததுள் புககாள்=திருமண மணடபத்துட் சென்றனா

மெல்லென நடத்தி யெனறது, பதமலா நொநது இடுகிடையு மொசியு மென்னு மெண்ணத் தானும பலலியஙகளாவன —"பேரிகை படக மிடககை யுடுக்கை-சீரிகு மத்தளஞ் சல்லிகை கரடிகை - திமிலை குடமுழாத் தககை கணப்பறை-தமருகந் நணனுமை தாவி றடாரி-யந்தரி முழவொடு சநதிர வளயம்-மொநதை முரசே கனைகுடு ஆ பது-நிசாளந் துடுமை சிறுபறை யடக்க - மாசி றருணிசசம் விரலேறு பாகம் - தொககவு பாஙகம் துடி பெருய பறையென-மிக்க நாலோா விரிததுரைததன" ஆகும காழும தருவு மேயபபத் தாழுஞ் சடையோ னுடன் அபினனமா வாழுநதேவி யுலகா போலத் தமமின புள்ளி மணஙகோடாது மனபதை யுயயு மாறே யிவவிழை வினைநதா ளெனபது போதர "மல லலம் புவனம யாவு மீனறசிற றுதரவலலி-மணடபததுடபுககாள" எனறுன (௯அ)

வேய்நெடுந் தோளி யெய்த விண்டுவை முதல தேவா
தூயினா மலாகள் கணணீா துளிததன ருவகை பொஙக
வாயிர நாமம பாடி யாடின ரடியின வீழ்ந்தா
தாயினைக காணின மைந்தா மகிழ்வது தக்க தன்றே.

(இ-ள்) வேய் நெடு தோளி எயத=மூஙகில போலும நீண்ட தோளகளை யுடைய வுமாதேவி யெழுநதருள, விணடுவை முதல தேவா=விட்டுணுவை முதலாக நின்ற தேவர் கள், மலாகள் தூயினா=புட்பஙகளைச் சொரிநதாாகள, கண நீா துளிததனா = கணகளி னினறும (ஆனநத) அருவி நீரைச சிந்தினா, ஆயிரம நாமம உவகை பொஙக பாடி ஆடி னா் = (தேவியின) சகததிர திருநாமஙகளையும மகிழசசி மிககூரப பாடிக கூததாடினா கள், அடியின வீழ்ந்தா=திருவடிகளில விழுநது வணஙகினாாகள், மைந்தா=புததிராகள், தாயினை காணின மகிழ்வது தககதே = (தம) அனனையைக கண்டககால் உவகை கொள் வது தகுதியே யாம.

அன்று-அசைநிலை. தூயினா முதலிய வினைமுற்றுக்களை யெச்சப் படுத்தி யுரைத் தலுமாம். ஆயிரநாம முனனுரைததாம் தோளி, இ-எனனும பெண்பால விகுதி பெறறு நினற பெயர் என்பது "செய்யுண் மருஙகினும் வழககியன் மருங்கினு-மெய்பெறக் கிளநத கிளவி யெலலாம-பலவேறு செயதியி னானெறி பிழையாது - சொல்வரைந தறியப் பிரித் தனர் காட்டல் " என்னும் தொல்காப்பிய விதியாற காணக (௯௯)

கடிமணக் கருமம யாவு நானமுகக் கடவுள் காட்ட
விடிமுர சிரங்கி யாாபப வினவளை யலறி யோங்க
வொடிவிலசீ ரிமய வேநதன வாக்கிய வுதகத் தோடும
வடிமலாக கணணி ஞளை மகேசனுக குதவி ஞனே.

(இ-ள்) ஒடிவு இல சீா இமயவேநதன=குறைத லிலலாத சிறபபினை யுடைய இமயமலையரசன், கடி மணம கருமம யாவும=புதிய திருமணச சடஙகுக ளெலலாவற றையும், நான்முகக கடவுள் காட்ட = பிரமதேவன றெரிவித்துச செயய, இடி முரசு இரஙகி ஆாபப=இடியைப போல முரசவாத்தியம ஒலித்து முழங்கவும், இனம் வளை அலறி ஓங்க = கூட்டமாகிய சங்குகள் வாயவிட்டு மிககொலிககவும், வாககிய உதகத் தோடும் = (தனறேவி) வார்த்த அருக்கிய தீர்த்தத்துடன், வடி மலா கணணிஞளை= கூரிய மலாபோலும விழிகளை யுடைய மகேசுவரியை, மகேசனுககு உதவிஞன = மகே சுர மூர்த்திககுத் தத்தஞ் செயது கொடுத்தான

மலையரையன உதக முயதததமையை "பூசனை புரிநத பின்னா்ப புவனமீன் ருடன் கையைப்-பாசம தகன்ற தொலசீாப பரஞ்சுடா கரததுள வைதது - நேசமோ டளித்தே னெனறு நெடுமறை மனுககள கூறி - வாசநல லுநக முயததான மருகனென் றவனை யுன்னி" எனபதனுலுமறிக இத் திருமணநிகழ்நதது பஙகுனிமதியில உததரநாளி னெனக.

எஙகணும் பொருளுங கோளு மீதலுந் தானே யாகுங்
கஙகையா னகில மெலலா மளித்தருள கனனி தனனைச
செஙகையிற பறறித் தீயை வலமபுரீஇச செய்தா னெலலா
மெஙகடம பொருட்டே யெனப விதுவனறே வதறகுச சானறு.

(இ-ள்) எங்கணும பொருளும=எவ்விடத்து முளள பொருள்களும், கோளும்= (அவற்றை யுடைமையாகக) கொளளுதலும, ஈதலும தானே ஆகும் கஙகையான= கொடுத்தலுந் தாமாகவே யிருககுங் கஙகாநாக கடவுளாகிய சிவபெருமான, அகிலம எல லாம அளிதது அருள கனனி தனனை = உலக மெலலாவறறையும பெறறருளுங் கனனி யாகிய உமாபிராட்டியாரை, செம கையின பறறி=செவ்விய கைவிரலிற பிடிதது, தீயை வலம்புரீஇ=அககினியை வலம வந்து, எலலாம செயதான = (மணவினைக் குரிய கிரியை கள்) எலலாவறறையுஞ் செய்தேறறனா, எலலாம எஙகள் தம பொருட்டே எனப=(அக் கடவுள் செய்யுஞ் செயலகள்) யாவும (ஆனமாக்களாகிய) நமபொருட்டே யெனறு(மெய் யுணர்ந்தாா கூறுவா) அதறகு சானறு இது அனறே=அதறகுச் சாட்சி யிதுவலலவோ.

கொள் எனனும் முதனிலைத் தொழிறபெயா "அநநாற சொல்லுந் தொடுக்குங் காலை-வலிக்கும்வழி வலிததலு மெலிககுமவழி மெலித்தலும் விரிககுமவழி விரித்தலுந் தொகுககுமவழித தொகுத்தலும் - நீட்டுமவழி நீட்டலும" எனவருந் தொல்காப்பிய விதியாற் கோள எனநீண்டது விவாகஞ் செயயுங் காலத்திற பிராமணர் கையைப பிடித் தலும், அரசா கணை - வாள் பறறுதலும, வைசியா தாழி - தாறறுககோல பிடித்தலும், சூத்திரர் பெண்ணின முன்றானை பிடித்தலும முறையாகலின, ஈணடுத் தேவருட் பிரா மணன் சிவனே யாகலின், அவனும் அவ்வொழுக் கறிககச் செஙகையிற பறறிஞன என் பான் "கனனி தனனைச் செங்கையிற பறறி" எனறான் எலலாம் எனபது தீவகம. சிவன் செய்யுந் தொழிலக ளெல்லாந திருவருட் செய்கை யென்பது "அழிபபினைப் பாறற லாக்க லவ்வவா கன்ம மெலலாங்-கழித்திட னுகரச செய்தல காபபது கன்ம வொப்பிற்-றெழித் திடன் மலங்க ளெலலா மறைபபருள் செய்தி தானும - பழிபபொழி பந்தம வீடு பார்த் திடி னருளே யெனறும்" என்னுஞ் சிவஞான சித்தியார்த் திருவிருத்தத்தாற றெளிக. எனப வென்பது, பகரவீறறுப பலரறிசொல. இதனியலைச சூத்திரவிருத்தியிற் காண்க.()

அன்பினர்க் கெளிவந் துள்ள வாதியம் பரமன் மாது
தன்புடை வைத்து வெள்ளிச சயிலத்திற் பொனமன் றுற்றே
யின்பிய றெரிப்பான் கூடி யிருந்தன னுயிரி யாவு
மனபொடு போகங் கூடி யழுந்தின வினபத் தனறே.

(இ-ள்) அன்பினர்க்கு எளி வந்து உள்ள = அன்பினை யுடையார்க்கு எளிதாக வந்தருட் செய்யும், ஆதி அம் பரமன்=முதல்வராகிய அழகினை யுடைய சிவபெருமான், மாது தன் புடை வைத்து=உமையம்மையாரைத் தமது வாமபாகததில வைத்து,வெள்ளி சயிலத்து இல பொன மனறு உற்று = கயிலை மலைக்கணுள்ள கோயிலின பொற்சபைக் கெழுந்தருளி, இன்பு இயல தெரிபபான் = இனபப பகுதியை யறிவிக்கும்படி, கூடி இருந்தனன = (தேவியுடன) சோநதிருந்தனா, உயிர யாவும = (அதனால) ஆன்மாக்க ளெல்லாம், அன்பு ஒடு போகம் கூடி=அன்போடு இணைவிழைச்சுறறு, இனபததது அழுந் தின=இன்பத்தில மூழ்கி யிருந்தன

அன்பாவது சிவன் முத்தி நிலையிற செய்யப் படுவ தொருசாதனம் போலு மென மயங்கித் தத்தமக்கு வேணடியவாறே பொருளுரைப்பா இச்சை நிகழாவழிச் சிவபோகம அநுபவ மாதல செலலாமையான அதனை மறுதது, அத்துவித நிலையை மறவாது கடைப பிடித்துச் செயயும அனபினை யுடையார்க்கு இறைவனறன திருவடியாகிய சிவானந்தாநு பூதியைத் தலைப்படுத்து மாகலின "அனபினாக் கெளிவந் துள்ள வாதியம பரமன" என றுன இனபமாவது பிறப்பு முதலிய பந்தங் தமமுளொந்து ஒருவனும ஒருத்தியுங் கூடு கினற காலத்து இவவாறிருந்ததெனக் கூறப்படாததாய் நிகழுமஅகம எனபா நச்சினார்க் கினியர். (எஉ)

தூயவிக் காதை கற்றோா வீட்டின்பந் துய்ப்ப ரினனு
ளாயிர நாம மோதி யாரழற கருமஞ் செயவோா
மாயிரு ஞாலங் காததுப பின்னாவான றருவி னீழற்
மீயுயா பசும்பொன னாட்டு மேவிவீற றிருபப ரெனறான்.

(இ-ள்) தூய இ காதை கற்றோா = பரிசுத்தமாகிய இச்சரிததைக் கற்றறிந் தோர், வீடு இனபம துயபபா=முத்தி யின்பததை யநுபவிப்பா, இனனுள ஆயிரம நாமம ஓதி=இததேவியின சகஸ்ர திருநாமங்களைச் சொலலி, ஆா அழல கருமம செயவோா= ஆரிய வக்கினிகாரிய மியறறுபவா, மா இரு ஞாலம காதது = அழகிய பெரிய பூமியை யரசுகொணடு, பினனா=மறுமையில், மீ உயா பசு பொன நாடு மேவி=மேலே யுயாந திருக்கும் பசிய பொன்மயமாகிய சுவாககலோகததை யடைநது, வான தருவின நீழல வீற்றிருபபா எனறான=சிறநத பஞ்ச தருக்களி னிழலில (இநதிரனாக) அரசிருபபா எனறு (திருமால) கூறினா எனக

மாயிரு - மீயுயர் எனபன கோயில போல நினறன அவற்றை "இளந்த வல்ல" என்னும எழுத்ததிகாரப் புறனடை விதியா னியைகக யா - கருமை யெனனுமுபாம இச்சரிதங் கறறோா, சுவாககவினபததை யநுபவித்தபினனா தவஞ்செயசாதியிற பிறநது ததுவஞான முதிா்ந்து சாயுச்சியமடைவாரெனறு உயததுணாக. (எங)

திருக்கலயாண அததியாயம முறறிறறு.

ஆகத் திருவிருத்தம்—௲௩௫



பதின்மூன்றாவது

முனிவர்வமிச முரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிருகுமுதலாகிய முனிசிரேட்டர்களது பிறப்பு வரலாற்றைத் தேவர் முனிவர் கேட்பத் திருமால் செப்பியவற்றைக் கூறும் பாகமாம்.

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அன்னணங் காதை யாவு முரைத்தனை யைய வென்றுப்
பொன்னகர்க் கிறையு நல்யாழ் முனிவனும் புகழ்ந்து வேதம்
பன்னிய பிருகு வாதி முனிவரர் படைப்பு முற்று
நன்னயந் தியம்பு கென்ன நாரணன் னவிற லுற்றான்

(இ-ள்) பொன் நகர்க்கு இறையும் = சுவர்க்க வுலகிற் கதிபனாகிய இந்திரனும், நல் யாழ் முனிவனும் = நல்ல வீணையை யுடைய நாரத முனிவரும், (திருமாலை நோக்கி) ஐய = ஐயனே, அன்னணம் காதை யாவும் = தேவியினது சிறந்த சரித்திரங்களை யாவற்றையும், உரைத்தனை என்று புகழ்ந்து — (தெளிவுற) சொற்றனை யென்று வியந்து, வேதம் பன்னிய பிருகு ஆதி முனிவரர் படைப்பு முற்றும் — வேதப் பொருளை யுபதேசித்த பிருகு முதலிய முனி சிரேட்டர்களுடைய சிருட்டி முழுவதும், நன் நயந்து இயம்புக என்ன — குண முதலிய நன்மைகளைப் பொருந்தச் சொல்லியருளுக வென்று கேட்ப, நாரணன் நவிறல் உற்றான் — திருமால் கூறுவாராயினார். (க)

பிருகுமுனிக் கணிவளைத்தோட் குழையலைக்கும் பிணைநெடுங்கட் கியாதியென்பா
டிருவயிற்றி னருக்கணங்கார்ந் தழகுகுடி யிருந்துகனி செம்மாந் தோங்கும்
வருமுலைச்செந் துவர்க்கனிவாய் வாரொலிமென் கருங்கூந்தன் மயிலஞ்சாயன்
முருகுயிர்க்குஞ் செழுங்கமலப் பொகுட்டுறையு முதல்வியினி துதித்தாளன்றே.

(இ-ள்) பிருகு முனிக்கு = பிருகு என்னு முனிவருக்கு, வளை அணி தோள் = தொடியினைத் தரித்த கைகளையும், குழை அலைக்கும் பிணை நெடு கண் கியாதி என்பாள் = குண்டலங்களை (அளாவி) வருத்தும் மான்போன்ற நீண்ட விழிகளையு முடைய கியாதி யென்பவளது, திரு வயிற்றின் — அழகிய வயிற்றினிடத்தே, அருக்கணங்கு ஆர்ந்து = செவ்விய தேமல் படர்ந்து, அழகு குடி இருந்து = வனப்பு நீங்காதுறையப் பெற்று, கனி செம்மாந்து ஓங்கும் வரும் முலை = மிகவுந் தருக்குற்றுயர்ந்த பருத்த தனங்களையும், செம் துவர் கனி வாய் = சிவந்த பவளம்போலுங் கனிந்த வாயினையும், வார் ஒலி மெல் கரு கூந்தல் = நீட்சியுஞ் செறிவு முடைய மெல்லிய கருமையாகிய கூந்தலையும், மயில் அம் சாயல் = மயில்போலும் அழகிய சாயலையு முடைய, முருகு உயிர்க்கும் செழு கமலம் பொகுட்டு உறையும் முதல்வி = வாசனை வீசுகின்ற செழிய தாமரைப் பொகுட்டினகணிருக்குந் தலைவியாகிய இலக்குமிதேவி, இனிது உதித்தாள் = நன்மையுடன் றோன்றினள்.

பிருகு முனிவர் மனைவியாகிய கியாதியென்பவள் வயிற்றிலே இலக்குமிதேவி யுதித்தனள் "அருக்கணங்கார்ந் தழகுகுடியிருந்து" என்றதுபோல "ஆமணங்கு குடியிருந் தருக்கணங்கு பரந்தனவே" என்று நாமகளிலம்பகத்து நவிலப்படுதலு மறிக. (உ)

பின்னரும்மம் முனியளித்த தாதாவும் விதாதாவும் பிறங்கு கோட்டுப்
பொன்னெடுமால் வரையுயிர்த்த வாயதியை நியதியைவெம் பொறிகள் சிந்து

மணியசெந் தழலசான்றாய் மணம்புரிந்து பிராணன்மிரு கண்டு வென்னும்
பன்னருஞ்சீர்ப் புதல்வர்தமை மகிழ்வினொடு முலகேத்தப் பயந்தா ரன்றே

(இ-ள்) பின்னரும் அ முனி அளித்த தாதாவும் விதாதாவும் = பின்பும் அந்தப் பிருகு முனிவர் பெற்ற தாதா வென்பவனும் விதாதா வென்பவனும், கோடு பிறங்கு பொன் நெடு மால் வரை உயிர்த்த = சிகரங்கள் விளங்கும் பொன்மயமாகிய நீண்ட பெரிய மேருமலைபெற்ற, ஆயதியை நியதியை = ஆயதி யென்பவளையும் நியதி யென்பவளையும், வெம் பொறிகள் சிந்தும் மணிய செம் தழல சான்றாய் மணம் புரிந்து = வெப்பமாகிய பொறிகளைச் சிதறுகின்ற நிலைபெற்ற செந்நிறமுடைய அக்கினி சாட்சியாக விவாகஞ் செய்து, உலகு மகிழ்வின் ஒடு ஏத்த = உலகத்தார் உவகையோடு புகழும்படி, பிராணன் மிருகண்டு என்னும் = பிராணன் மிருகண்டு என்னும் பெயருடைய, பன் அரு சீர் புதல்வரை பயந்தார் = சொல்லற்கரிய சிறப்பினை யுடைய புத்திரர்களைப் பெற்றனர்.

பிருகுமுனிவர் கியாதி யென்பாளை மணந்து இலக்குமி தேவியைப் பெற்றதன்றி, தாதா விதாதா வென்னும் இரு குமாரரையும் பெற்றனர். அது "பிருகு வென்பான் மனைவியாங் கியாதி யெனச்சொல் பெண்ணணங்கு - கரிய கூந்த லிலக்குமியாங் கன்னற் குதலைக் கன்னியையு-முரைசெய் தாதா விதாதாவென் றுரையும் புதல்வ ரிருவரையு-மரிய தவங்கண் மிகவாற்றி யன்பால் வயிறு வாய்ந்தனளால்" எனனும் வாயு சங்கிதைச் செய்யுளானும் பெறப்படும். இலக்குமிதேவி விட்டுணு மூர்த்தியை விவாகஞ் செய்து கொண்டனள். அதனை "சீதள வனசங் கொண்ட செந்திரு வையுமுன் றந்து - மாதவன் றனக்கு நல்கி மாதவத் திருந்தான் மன்னோ" எனக் கந்த புராணத்தில் அருளிச் செய்யப்பட்டதனானறிக. தாதா வென்பவரும் விதாதா வென்பவரும், தரணி யென்னும் பென்னுக்கும் மேருமலையரசனுக்கும் பிறந்த ஆயதி நியதி யென்பவரை முறையே மணந்தனர் எனவும், தாதாவுக்குப் பிராணன் என்பவரும், விதாதாவுக்கு மிருகண்டு என்பவரும் பிறந்தனர் எனவுங் கொள்க. (௯)

போற்றரிய மிருகண்டு புரமூன்று மொருங்கெரித்த புனிதற் போற்றி
யெற்றெருமைக் கடும்பாகன் றனியாணை யரனடியார்க் கெய்தா வண்ண
மாற்றியிடு மார்க்கண்ட முனிவரனை மகிழ்ந்தளித்தான் பிராண னென்போ
னாற்றலரு மறைதேரும் வேதசிர செனுமுனியை யளித்தா னன்றே.

(இ-ள்) போற்று அரிய மிருகண்டு = (யாவராலும்) வணங்கப்படுகின்ற பெருமையிற் சிறந்த மிருகண்டு முனிவன், மூன்று புரமும் ஒருங்கு எரித்த புனிதன் போற்றி = திரிபுரங்களையும் ஒருசேர வெரித்த பரிசுத்தராகிய சிவபெருமானைத் துதித்து, அரன் அடியார்க்கு = (தனக்கன்றி மற்றையச்) சிவனடியார்க்கும், எருமை ஏறு பாகன் தனி ஆணை எய்தா வண்ணம் = எருமைக்கடா வாகனத்தை நடாத்தும் யமனது ஒப்பற்ற கோலுரிமை பொருந்தாதபடி, ஆற்றி இடும் மார்க்கண்ட முனிவரனை மகிழ்ந்து அளித்தான் = (தவத்தைச்) செய்த மார்க்கண்டேயன் என்னும் பெயருள்ள விருத்த சிரேட்டனை யுவகையோடும் பெற்றனன், பிராணன் என்போன் = பிராண னென்று சொல்லப்படு முனிவன், அருமறை தேரும் ஆற்றல வேதசிரசு எனும் முனியை அளித்தான் = அரிய வேதப்பொருளை யாராய்தலில் வல்ல வேதசிரசு என்னும் முனிவனைப் பெற்றான்.

மிருகண்டு முனிவர், தமக்கும் அரனடியார்க்கும் அந்தகனாணை யடையா வண்ணந் தவமாற்றிய மார்க்கண்டேய முனிவரையும், பிராண முனிவர் வேதசிரசு என்னு முனிவரையும் பெற்றனர் என்பதாம். கந்த புராணத்திலே, குச்சக முனிவர்க்குக் கவுச்சிகர் என்னும் மிருக கண்டூய முனிவரும், அவர்க்கு விருத்தை யென்பாள் வயிற்றில் மிருகண்டு

முனிவரும், அவர்க்கு முற்கல முனிவர் புதல வியாகிப மருத்துவதி வயிற்றில் மார்ககண் டேயமுனிவரும உதித்தனா எனக கூறபபட டிருககினறது காசியம்பதியிற் றிருமணி கனறிகைச செமபொ ஞலயத தெனபா லடைநது சிவபூசை யுருறறி யிருநத மார்ககண் டேயர்ககாகக காலனே யுதைத்தது அங்ஙனுகவும், கடவூரெனக காட்டும் பேதம்போல, இஃதுங் கறப பேத மெனப வேதசிரசைத துதிமான எனவும், அவாககு அசாவான் என்னும குமாரன பிறந்தான எனவும் விண்டு புராணத்திலே விளமபபபட்டது (ச)

தழல்வேளவி யினிதாறறு மரீசிமுனி சம்பூதி யிடததிற றாய
நிழனமேவு பௌரணபபோ மைந்தனேயுந திருட்டிமுத னிகழத்து நானகு
குழைமேவு மதாநெடுங்கண மகளிரையு மினிதளிந்தான கோதில சீரததிப
பழமறைதோ பவுரணனும விரசனொடு பாவதனேப் பயந்தா னனறே.

(இ-ள்) தழல் வேள்வி இனிது ஆற்றும் மரீசி முனி=அக்கினி கொண்டு செய்யப் படுமயாகங்களைச செபபமாகச் செயது முடிககும மரீசி முனிவன(தான மணநத) சம்பூதி இடத்தில=சம்பூதியெனபவ ளிடததி னினறும,தூய நிழல மேவு பௌரணன பேர் மைந் தனேயும = சுததமாகிய சாயையினைக கொணட பௌரணன எனனும் பெயரை யுடைய புத்திரனேயும, திருட்டி முதல நிகழ்த்து=திருட்டி முதலாகச் சொலலப்படுகினற, குழை மேவு மதா நெடு கண நானகு மகளிரையும = குணடலஙகளை யளாவும மதாத்து நீணட கண்களையுடைய நானகு புத்திரிகளையும, இனிது அளிந்தான=நன்மையுடன பெறறனன, கோது இல சீர்நதி பழ மறை தோ பவுரணனும = குறற மறற புகழினையும பழமை யாகிய வேதஙகளை யாராயதலையு முடைய பௌரண முனிவன, விரசன ஒடு பாவதனே பயந்தான=விரசனேயும பருவதனேயும பெறறனன

மரீசி முனிவா சம்பூதியைக கூடிப் பௌரணன என்னும புத்திரனேயும், திருட்டி முதலிய நானகு மகளிரையும பெறறனா பௌரணா விரசனேயும பருவதனேயும பெற றனர் எனபதாம. பௌரணரைப பௌர்ண மாசன எனவுங் கூறுப. திருட்டி முதலிய புத்திரிக ளாவார்—திருட்டி, சிரேட்டை, பூரணை, கிரிசி எனனு மிவர்களாம. அதனே "அரி தவழ் நெடுங்க ணணஙகு சமபூதி யருநதவ மரீசியை மருவி-புரைபெறு சிரேட்டை பூரணை திருட்டி கிரிசியா மிவாகளை யுயிாததாள" என இலிங்க புராணங் கூறி யதனு னறிக. துட்டி, திருட்டி, கிருட்டி, அபசிதி யெனவும பெயா கூறுவாருமுளர். (ரு)

புலத்தியற்குக் கமைவயிற்றிற கருததமனுரு சயிட்டினுவும பொருவி லாத
வுலப்பறுசீா மிகவோஙகு மருவரீ வானுமுவந துதித்தா நாளு
மலக்கணறு மத்திரிநல லனசூயை யவவயிற்றி னலங்கு சோமன
கலககமிறத் தாததிரயன றுருவாச னெனுமிவரை களிபபிற றந்தான்.

(இ-ள்)புலத்தியன் கு கமை வயிற்றின=புலத்தியமுனிவர்க்குக் கமையென்பவள் வயிறறினினறும், கருத்தமனும் சயிட்டினுவும் = கருத்தமமுனிவனுரு சயிட்டினு முனிவ னும், பொருவு இலாத உலப்பு அறு சீா மிக ஓங்கும்=சமான மில்லாத அழிவறற புகழை மிகச் செய்யும், அருவரீவானும் உவந்து உதிததாா=அருவரீவான என்பவனும் மகிழ்வோ டுந் தோன்றினர், நாளும அலககண அறும் அத்திரி=எந்நாளும் (பிறவித)துனப மிலலாத அத்திரி முனிவன, நல அனசூயை அ வயிறறின=நனமை தரும அனசூயை யென்பவளது உதாத்தி னின்றும, அலங்கு சோமன=விளககமுடைய சநதிரனும்,கலககம் இல் தத்தாத் திரயன் துருவாசன எனும் இவரை களிபபின தந்தான் = மனககலக்க மில்லாத தத்தாத் திரயனுந் துருவாசனு மாகிய இம்மூவரையு முவகையோடும் பெற்றனன.

புலத்தியர்க்குக் கருத்தமனும், சயிட்டுணுவும், அருவரியானும் பிறந்தனர் அத்திரிக்குச் சந்திரனும், தத்தாத்திரயனும், துருவாசனும் உதித்தனர் என்பதாம் காத்தமன், சகிஷ்ணு, அருவரியான் எனவும் பெயர். அனசூயை யென்பாள் சத்திநேத்திரன், பவவியன், ஆபோமூர்த்தி, சனீசன், சோமன் என்னும் ஐந்து புதல்வர்களையும், தத்தரி சுருதி யென்னும் இரு புதல்வியரையு முயிர்த்தனள் என்றுங் கூறுவர். அதனை "அத்திரி மனைவியாமன சூயை யறைந்திடு சத்திநேத் திரன்சொன - மெய்த்தவம் புரியும் பவ்விய னாபோமூர்த்தியெய் தெரிந்திடு சனீச-னெத்திசை யேனும் விளக்கிடு சோம னெனுமிவ ரைவரோடெழில் சோ-தத்தரி நெடுங்கட் சுருதி யென் றுரைக்கும் தாழ்குழ லணங்கையு முயிர்த்தாள்" என்வருஞ் **சைவபுராணச்** செய்யுளாற் றெரிக. சிலவிடத்தில் சத்தி நேத்திரன், சோமன், சனி, சங்கதானன் என நால்வர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. (௬)

அங்கிரா வெனுமுனிவற் கமிழ்துயிர்த்து விடமுமிழு மலங்கு வேற்கண்
மங்கையா மிருதிகுகு சினீவாலி யிராகையநு மதியென் றோதுங்
கொங்குசோ நறுங்கூந்தற் குழைதடவுந் துயிர்பருகுங் கொடிய வேற்கட்
டிங்களா மெனவரவம் பைந்தெழுவாண் முகத்தசிறு மியரை யீன்றாள்.

(இ-ள்.) அங்கிரா எனும் முனிவன்கு = அங்கிரா வென்னும் பெயரையுடைய இருடிக்கு, அமிழ்து உயிர்த்து விடம் உமிழும் அலங்கு வேல் கண் = அமிர்தத்தைக் கொடுத்துப் பின்னர் நஞ்சைக் கக்காநிற்கும் பிரகாசமுடைய வேலாயுதத்தை நிகர்த்த விழிகளையுடைய, மங்கை ஆம் மிருதி = மங்கைப் பருவத்த ளாகிய மிருதி யென்பவள், குகு சினீவாலி இராகை அநுமதி என்று ஓதும் = குகு சினீவாலி இராகை அநுமதி யென்று சொல்லப் படுகின்ற, கொங்கு சோர் நறு கூந்தல் = வாசனை யமைந்த நறிய குழலையும், குழை தடவந்து உயிர் பருகும் கொடிய வேல் கண் = குண்டலத்தை யளாவி யாவியைக் குடிக்குங் கொடிய வேலாயுதத்தைப்போன்ற கண்களையும், அரவம் = இராகு வென்னும் பாம்பானது, திங்கள் ஆம் என பைந்து எழும் = சந்திர னென்று நினைத்துப் படம் விரித்து எழும்புகின்ற, வாள் முகத்த சிறுமியரை ஈன்றாள் = (அத்துணை) ஒளி கொண்ட முகத்தினராகிய பெண்களையும் பெற்றாள்.

அங்கிரா முனிவர்க்கு குகு, சினீவாலி, இராகை, அநுமதி யென்னும் நான்கு புத்திரிகள் பிறந்தனர் என்க. இவர்களோடு அங்கிரீசன், பரதனென்னும் இரு புத்திரர்களையும் பெற்றனர் என வுய்த்துணர்க. அது "அங்கிரா மிருதி யென்னு மாயிழை தனைமணந்து - பங்கமி லங்கி ரீசன் பரதனு மகாரைப் பெற்று - மங்கையர் நால்வர் தம்மை மகிழ்ந்துட னளித்தா னன்னோர் - தங்குடிப் பிறந்த மேலைத் தவத்தரு மளப்பி லோரால" என்னும் **கந்தபுராணத்** திரு விருத்தத்தா னுணரப்படும். (எ)

மறைபயிலும் புலத்தியன்ற பிரீதிநல மகிழ்வெய்தி வேத வாகு
திறல்கெழுசீர்க் குமபோனி யெனுமைந்த ரிருவரையுஞ் சிறப்பி னல்கி
நறைகமழுங் கருங்கூந்தற் சந்நதியை யுயிர்த்தனளச் சந்நதியென் பாளு
மறுபதினா யிரமவால கில்லியரைக் கிரதுவினை யணைந்து பெற்றாள்.

(இ-ள்.) மறை பயிலும் புலத்தியன் = வேதாத்தியயனஞ் செய்யும் புலத்திய விருடி, நல் பிரீதி நலம் மகிழ்வு எய்தி = அழகிய பிரீதி யென்பாளின் போகவின்பத்தைக் களிப்புடன் அடைந்து, வேத வாகு = வேதவாகு முனியும், திறல் கெழு சீர் குமபோனி எனும் மைந்தர் இருவரையும் = வலிமையைக் கொண்ட கும்பயோனி யென்னும் அகத்திய விருடியும் ஆகிய இரு புத்திரர்களையும், சிறப்பின் நல்கி = மேன்மையுறப் பெற்று, நறை கமழும் கரு கூந்தல் சந்நதியை உயிர்த்தனள் = வாசனை வீசுங் கரிய குழலினை யுடைய சந்

நதி என்னும் புதல்வியையும் பெற்றனள், சந்நதி என்பாளும் கிரதுவினை அணைந்து = சந்நதி யென்னும் புத்திரியும் கிரது வென்னும் முனிவனைச் சேர்ந்து, அறுபதினா யிரம் வாலகில்லியரை பெற்றாள் = அறுபதினாயிரம் வாலகில்லியரை யீன்றாள்.

புலத்திய முனிவர் பிரீதி யென்பாளைச் சேர்ந்து வேதவாகு கும்பயோனி யென்னு மிரு புத்திரரையும், சந்நதி யென்னு மொரு புதல்வியையும் பெற்றனர் அவருட் சந்நதி கிரது முனியைச் சேர்ந்து அறுபதினாயிரம் வாலகில்லியரைப் பெற்றனள் என்பதாம்.

கும்பயோனி கும்போனி யென மருவியிறுதி ஓர் யாக குண்டத்திற் றோன்றினு ராகலின் முனிவராகக் கொள்ளப் பெயர் மொழியப்படும் கும்போனி என்பதை "தெய்யோனி, தேம்போனி" எனப் பாடங்கொள்வாரு முளர் அது முரணென விடுக்க வென்னை? "புலத்தியன் மனையாள் பிரீதியென் றுரைக்கும் பொற்கொடி பொருவறு சிறப்பா நலத்தகு தவத்தி னகத்தியன் றன்னை நவையற வளித்தனள்" என வாயு சங்கிதை கூறுவதனானும், "தத்தோத்திரி யென்னு மகத்தியனைப் பிரீதி பெற்றனள்" என விஷ்ணு புராணம் விளம்பலானு மென்க அற்றேல், "அகத்தியனாரும் தென்றிசைக்குப் போதுகின்றவர் கங்கையா ருழைச் சென்று காவிரியாரையும், யமதக்கினியாருழைச் சென்று அவர் மகனார் திரணதூமாக்கினியாரையும் வாங்கிக் கொண்டு, புலத்தியனா ருழைச் சென்று அவருடன் பிறந்த குமரியார் உலோபா முத்திரையை யவர் கொடுப்ப நீரேற்று இரீஇப் பெயர்ந்து" என உச்சிமேற் புலவர் கொள் மொல்காப்பியத்திற்கு நச்சினார்க்கினியர் வேதமதுரை நச்சினார்க்கினியருரைத்தன மாறுமோ வெனின், பிரீதி வயின் தத்தோத்திரி யெனப் பிறந்த விவரே சுவாயம்பு மனுவந்தரத்தில் அகத்தியரா வவதரித்தனர் என வடமொழிப் புராணத்திடமிருத்தலா லென்றெனக வாலகில்லிய ராவார் ஊர்த்துவ ரேதசராய், அங்குட்ட விரலிறைப் பிரமாண வடிவினராய், சூரியனைப்போன்ற பிரகாச முடையரா யிருக்கு மொருவகை யிருடி கூட்டத்தவர். (அ)

கற்புருவு கொண்டனைய வருந்ததிநல் வசிட்டனருள் கலந்து மேவிச்
சொற்றசவ னனாசனூர்த்த வாகுகாந் திரன்புகலுஞ் சுநபா வோடு
மற்புடைய சுக்கிரன்பின் னங்கனென்று மெழுமகவை யயில்வே லொண்கட்
பொற்புவழிந் தொழுகுமுகப் பூவையையிவ் வுலகுய்யப் பொலிவி னீன்றாள்.

(இ ள்) கற்பு உருவு கொண்டு அனைய அருந்ததி = கற்பே யொரு வடிவு கொண் டுற்றாற் போன்ற அருந்ததி யானவள், நல் வசிட்டன் அருள் கலந்து மேவி = நன்மை பொருந்திய வசிட்ட முனிவரை யன்புடனே தழுவிச் சேர்ந்து, சொல் சவனன் ரசன ஊர்த்தவாகு காந்திரன் = புகழப்படுகின்ற சவனன் இரசன னூர்த்தவாகு காந்திரன், புகலும் சுநபா ஓடு = சொல்லப்பட்ட சுநபா வென்பவனோடு, மற்பு உடைய சுக்கிரன் = (யாவரிடத்தும்) அன்பினை யுடைய சுக்கிரன், பின் அங்கன் என்னும் = கனிட்டனாகிய அங்கன் என்று சொல்லப்படுகின்ற, எழு மகவை = ஏழு புத்திரர்களையும், அயில் வேல் ஒண் கண் = கூர்மையாகிய வேலாயுதம் போலும் ஒள்ளிய விழிகளையும், பொற்பு வழிந்து ஒழுகும் முகம் பூவையை = அழகு நிறைந்து தேங்கும் முகத்தினையு முடைய பூவை யென்னும் பெயருள்ள புதல்வியையும், இ உலகு உய்ய பொலிவின் ஈன்றாள் = இந்த நிலவுலகம் உய்யுமபடி சிறப்போடு பெற்றனள்.

"சொற்றரசன னிரனூர்த்த வாகுசவ னன்புகலுஞ் சுநபா வோடு" என்வும் பாடம் பூவை யென்பாளுக்குப் புண்டரீகை யெனவும் பெயர் அதனை "பழுதறு தவத்தான் மிக்குயர்ந் துறையும் வசிட்டமா முனிவரன் றனைத் தொழுதகு கற்பி னூர்ச்சசை யென்ற றுவைக் குரு துணையலாகக் கொம்பரன் னவட்டான் - மழைமதர் நெடுங்கட் புண்டரீகை யென்னுட வாணுத

தன் மடந்தைதன்னையுமால் - விழைவுற வமரும் புதல்வரோ ரெழுவர் தம்மையு மேதக வளித்தாள்" என்னும் **வாயுசங்கிதைச்** செய்யுளா னறிக. (௯)

வன்னியெனு மழற்கடவுள் சுவாகையெனு மனைவியிடத் தன்பு கூர்ந்து
பன்னுதிறற் பாவகனைப் பவமானன் றனைச்சுசியைப் பரிவி னீன்றா
னன்னவரி லரணிதனிற் பிறந்தவழல் பவமான னழன்று வீசு
மின்னிடத்திற் பிறந்தவழல் பாவகனாமென் சுசியெனுந்தீ வடவைத் தீயே.

(இ-ள்.) வன்னி எனும் அழல் கடவுள்=வன்னி யென்னும் பெயரை யுடைய அக்கினி தேவன், சுவாகை எனும் மனைவி இடத்து அன்பு கூர்ந்து = சுவாகை யென்கின்ற தனது தேவியினிடத்து விருப்பு வைத்துப் புணர்ந்து, பன்னு திறல் பாவகனை = புகழ்ந்தக்க வெற்றியை யுடைய பாவகனையும், பவமானன் சுசியை பரிவின் ஈன்றான் = பவமானனையும் சுசியென்பவனையும் பெற்றனன், அன்னவரில் = அம்மூவர்களுள், பவமானன் = பவமானன் (யாரெனில்) அரணி இல் பிறந்த அழல் = தீக்கடைகோலி னின்றுந் தோன்றும் அக்கினியாம், பாவகன்=பாவகனுவான், அழன்று வீசும் மின் இடத்தில் பிறந்த அழல்= வெடிபடுசெய்து ஒளியைக் காலுகின்ற மின்னலி னின்றுந் தோன்று மக்கினியாம், மென் சுசி எனும் தீ=மிருதுவாய சுசி யென்னு மக்கினி, வடவை தீயே = வடவையி னின்றுந் தோன்றும் நெருப்பேயாம்.

வன்னி = ஓமிக்கப்பட்டவைகளைத் தேவர்களை யடையச் செய்பவன். இவனைப் பிரம தேவனின் பிரதம புத்திரன் என்பர். "காருமிழ் மின்னி னனலிபா வகனு மரணியிற் கனல் பவமானன் சூரிய னிடத்தி னழலினைச் சுசியென் றுரைப்பரா றுகளற வுணர்ந்தோர்" என்ற **சைவபுராணக்** கூற்றினால், சுசி யென்னு மக்கினியைச் சூரியனிடத்தினின்றுந் தோன்று மக்கினியாகவுங் கொள்ப. பாவகன்=சுத்தமாக்குகிறவன். சுசி = சுத்தமுடையவன், சுத்திகரிக்கச் செய்கின்றவன். தன் இரண்டுஞ் சாரியை. ஏ-தேற்றம். (௰)

அன்னவழற் கடவுளர்கள் மூவர்களு மொவ்வொருவ ரைம்மூன் றாக
மன்னியநாற் பானைந்து மகவீன்றா ரவர்மூ தாதை யோடுந்
துன்னுமழற் கடவுளர்தந் தொகையோதி னொன்றொழித்த வைம்பா னாகப்
பன்னிடுவ ரீங்கிவர்கள் சிவநெறியி னினிதொழுகும் பண்பி னோரே.

(இ-ள்.) அன்ன அழல் கடவுளர் மூவர்களும்=அந்த அக்கினிதேவர் மூவரும், ஒவ்வொருவர் ஐம்மூன்று ஆக=ஒவ்வொருவர் பதினைந்தாக, மன்னிய நாற்பான் ஐந்து மகவு ஈன்றார்=நிலைபெற்ற நாற்பத்தைந்து புத்திரர்களைப் பெற்றனர், அவர் = அம்மூவருடன், மூதாதை ஒடும் துன்னும் அழல் கடவுளர் தம் தொகை ஓதின் = பிதா மகனாகிய அக்கினியையுங் கூட்டி வந்த அக்கினி தேவர்களின் தொகையைச் சொல்லுமிடத்து, ஒன்று ஒழித்த ஐம்பான் ஆக பன்னிடுவர்=நாற்பத்தொன்பதின்மராகச் சொல்வார்கள், ஈங்கிவர்கள் சிவ நெறியில் இனிது ஒழுகும் பண்பினோரே=இவர்கள் யாவருஞ் சைவ நன்னெறியிற் சிறந்து நடக்குந் தன்மையை யுடையவரேயாவர். மற்று அசை.

பாவகன், பவமானன், சுசியென்னும் அக்கினிதேவர் மூவரும் ஒவ்வொருவர் பதினைந்து புத்திரர்களாக நாற்பத்தைந்து குமாரரைப் பெற்றனர். ஆக அக்கினி தேவர்களது தொகை நாற்பத்தொன்பதாம்.

பாவகனுக்கு ஆவியவாகனும், பவமானனுக்குக் கவ்வியவாகன் என்பவனும், சுசிக்கு சகரக்ஷகன் என்பவனும் பிறந்தனர் என்றும், இவர்களுள் ஆவியவாகன் தேவர்க

கும், கவ்வியவாகளை தென்புலத்தார்க்கும், சுகாக்களை அசுரர்க்கும் அக்கினியாக விருப்பர் என்றும், அவர் வழித்தாக மற்றைய அக்கினிதேவர் தோன்றினர் என்றுங் கூறுப. சிவ நெறியி லினி தொழுகும் பண்பாவது—பாவராயினும் வேள்வி கொண்டு அவிசொரியின், அதனை முழு முதற்கடவுளாய சிவபெருமானுக்கு ஆக்கிப் பயன்படச்செய்து, சொரிந்தவரின் பழவினைகளைப் போக்கி முத்திகூட்டச் செய்தலாம். அதனை "இயம்பி யிவர்தம் மரபுதித் திரண்டோ டிருபத்திற் திரட்டி செந்தழல்கள் - வயங்கியே யுறையு மவற்றினின் முறையே மாசற வவியினைச் சொரியிற்-பயங்கமென்ன டோரும் புனைந்துறை கின்ற புரிசடை யண்ணலுக் காக்கிப்-பயன்படு மதனாற் பழவினை முழுதும் பற்றுவிட் டகன்றிடு மன்றே" என்றும் வாயு சங்கிதைச் செய்யுளா னறிக (கக)

மறைகிடந்து விளையாடுஞ் செந்நாவே தியனிடத்தின் மகிழ்வினோடு
முறையின்மகம் புரிந்தாரும் புரியாரு மாயபிதிர்க்கண மொய்ம்பினோடு
மறைதருமக் கினிசுவத்தர் வருகிடத்த ரெனும்பெயரோ டமைந்தார் தேவர்
செறிதருமா னுடரிவர்தம் பிதிர்க்களென மற்றிவரைச் செப்பு வாரால்

(இ-ள்) மறை கிடந்து விளையாடும் செந்நா வேதியன் இடத்தில் = வேதங்கள் குடிகொண்டுலாவுஞ் செவ்விய நாவினை யுடைய பிரமனிடத்தினின்றும், மகிழ்வினோடு முறையின் மகம்புரிந்தாரும் புரியாரும் ஆய=உவகையுடன் விதிப்படி யாகத்தைச் செய்தவருஞ் செய்யாதவருமாகி, மொய்ம்பினோடு அறைதரும் அக்கினிசுவத்தர் வருகிடத்தர் எனும் பெயரோடு பிதிர்க்கள் அமைந்தார் = உறுதியுடன் மொழிகின்ற அக்கினிசுவத்தர் வருகிடத்தர் என்னு நாமத்துடன் பிதிரர்கள் தோன்றினர், இவரை=இவ் விருவகைப் பிதிரர்களையும், செறி தரு தேவர் மானுடர் இவர் தம் பிதிர்க்கள் என செப்புவார் = நெருங்கியுள்ள தேவர் மனிதர் என்னு மிவர்களது பிதிர்க்களென்று (மேலோர்) கூறுவர். மற்று ஆல அசைகள்

அக்கினிசுவத்தர் யாகஞ் செய்தவராய தேவபிதிர்க்கள் எனவும், வருகிடத்தர் யாகஞ் செய்யாதவராய மானுடபிதிர்க்களெனவுங் கூறப்படுவர். இவ் விருவகையருடன் சவுமியர் என்றும் ஒருவகைப் பிதிரரையுங் கூட்டிப் பிதிரர்கள் மூவகையராக விஷ்ணு புராணத்தில் விளம்பப்பட்டது. அக்கினிஷ்வாத்தா, பர்ஹிஷத்தா என்னும் வடமொழிகள் அக்கினிசுவத்தர் வருகிடத்தர் எனத் தற்பவமாயின (கஉ)

உரைத்திடுமக் கினிசுவத்த ரெனுந்தேவர் பிதிர்க்களுநீ ளுலப்பில் சீர்த்தி
நிரைத்தவரு கிடத்தரெனு மானுடர்தம் பிதிர்க்களுநன் னெறிவழாது
முருக்கிதழ்மென் சுவைத்துணை முலைமுகட்டுப் புயந்திளைப்ப முயங்கிச் செய்ய
திருக்கிளர்மே னியைத்தூய வைதரணி தனையிதயஞ் சிறப்ப வீன்றார்.

(இ-ள்) உரைத்திடும் அக்கினிசுவத்தர் எனும் தேவர் பிதிர்க்களும்=சொல்லப்பட்ட அக்கினிசுவத்தர் என்கிற தெய்வப் பிதிரரும், நீள் உலப்பு இல் சீர்த்தி நிரைத்த=மேம்பட்ட அழிவில்லாத புகழினை வரிசையாகக் கொண்ட, வருகிடத்தர் எனும் மானுடர் தம் பிதிர்க்களும் = வருகிடத்தர் என்னும் மானுடப் பிதிரர்களும், நல் நெறி வழாது=நல்லொழுக்கத்தினின்றுந் தவறாமல், முருக்கு இதழ் மென் சுவை=முருக்க மலர்போன்ற அதரங்களையுடைய மிருதுவாய சுவை யென்றவளது, துணை முலை முகட்டு புயம் திளைப்ப முயங்கி=இரு தனங்களினுச்சியுந் (தமது) தோள்களிற் றோயும்படி சேர்ந்து, செய்ய திரு கிளர் மேனியை = செவ்விய அழகு விளங்கும் மேனியென்பவளையும், தூய வைதரணி தனை= சுத்த முடைய வைதரணி யென்பாளையும், இதயம் சிறப்ப ஈன்றார்=மனங் களிக்கப் பெற்றனர். (கங)

மேனையெனு மணங்கரசி மலையரையன் புயந்தழுவி வியப்பினோடு
மூனமறு மைந்நாகம் பறவைப்பேர் வரைகங்கை யொளிகுலாய
பானிலவுக் கதிர்பரப்பி நள்ளிருண்மேயந் தழுகொழுகும் பனிமென்கோட்டுக்
கூனன்மதி வடந்தாழ்ந்த கொம்மைமுலை யுமையிவரைக் குறிப்பினீன்றாள்

(இ - ள்) மேனை எனும் அணங்கு அரசி = மேனை யென்னும் பெயரை யுடைய பெண்ணரசியானவள், மலை அரையன் புயம் தழுவி = இமய மலையரசனது தோளைச் சேர்ந்து, ஊனம் அறு மைந்நாகம் பறவை பேர் வரை = குற்ற மற்ற மைநாகமுங் கிரவுஞ்சமலையும், கங்கை = கங்கையும், ஒளி குலாய பால் நிலவு கதிர் பரப்பி = ஒளி விளங்கும் வெள்ளிய சந்திரிகையை விரித்து, நள் இருள் மேய்ந்து அழகு ஒழுகும் = நடு நிசியையும் விழுங்கி அழகு ஒழுகுகின்ற, பனி மென் கோடு கூனல் மதி வடம் தாழ்ந்த = குளிர்ந்த மிருதுவாய சிகரத்திற் பொருந்திய வளைந்த பிறைச் சந்திரனைப்போல முத்து மாலை தங்கப் பெற்ற, கொம்மை முலை உமை இவரை குறிப்பின் ஈன்றாள் = இளங் கொங்கைகளை யுடைய உமாதேவியாரும் ஆகிய இவர்களைப் பயனடையுமாறு மகிழ்வுடன் பெற்றாள்

மொழிந்த பொருளோ டொன்ற வவ்வயின் மொழியா ததனையு முட்டின்றி முடித்தலால், வைதரணி யென்பவள் மேரு மலையைச் சேர்ந்து நியதி, ஆயதி, வேலை யென்னும் புதல்வியரையும், மந்தர மலையென்னும் புத்திரனையும் பெற்றனள் எனக் கொள்க. நீருக்கும் நெருப்புக்கும் இறையாயுள்ள தெய்வங்களை யப்பெயராற் கூறல் போல, மலையை யிடமாக வுடைய தெய்வத்தை மலை யெனக் கூறலும் வழக்கு (௧௪)

கொம்மைமுலை வேய்நெடுந்தோட் குழையலைக்கு மதர்நெடுங்கட் கொவ்
வைச்செவ்வா யெம்மையா ளுடையவள் கதைமுன்ன ரிசைத்தனம்பின் னி
யம்பு தக்கன், செம்மைசேர் புதல்வியர்தம் மக்கள்வருந் தோற்றமனந் தெளி
யச் சொற்றேம், மம்மர்நீர் கேட்பனகள் யாவையுநன் கியம்புவமென் றறைந்த
லோடும்

(இ-ள்) கொம்மை முலை = இளந் தனங்களையும், வேய் நெடு தோள் = மூங்கில் போன்ற நீண்ட தோள்களையும், குழை அலைக்கும் மதர் நெடு கண் = குண்டலங்களைத் தாக்கும் மதர்ப்புள்ள நீண்ட விழிகளையும், கொவ்வை செம் வாய் = கோவைப் பழம்போன்ற சிவந்த வாயினையு முடைய, எம்மை ஆள் உடையவள் தன் கதை = எம்மை யடிமையாக வுடைய பார்வதி தேவியின் சரித்திரத்தை, முன்னர் இசைத்தனம் = முன்னாகக் கூறினேம், பின் = பின்னர், இயம்பு தக்கன் செம்மை சேர் புதல்வியர் தம் மக்கள் வரும் தோற்றம் = சொல்லப்பட்ட தக்கனது அழகு பொருந்திய புதல்வியரின் சந்ததிகள் தோன்றிய வரலாற்றையும், மனம் தெளிய சொற்றேம் = மனந் தெளிவடையுமாறு கூறினேம், நீர் கேட்பனகள் யாவையும் = (இன்னும்) நீவிர் கேட்கின்ற வைகளெல்லாவற்றையும், நன்கு இயம்புவம் என்று அறைதலும் = தெளிவாகச் சொல்லுவேமென்று (திருமால்) கூறுதலும்

இதுமுதல் இருசெய்யுள் குளகம். அம்ம ஓடு - அசைநிலைகள் (௧௫)

வாளமரி னறம்புரியு மன்னவர்தந் தோற்றநனி வழங்கு கென்னப்
பாளைகமழ் நறுங்கூந்தற் புலோமசைவெம் முலையானைப் பாகனாய
கோளரியி னற்றுறைபோய மகதியாழ் முனிவணங்கிக் கேட்ட லோடு
மாளரியா யிரணியன்ற னுரம்பிளந்த நெடுமாய னறைதலுற்றான்.

(இ-ள்) பாளை கமழ் நறு கூந்தல் புலோமசை = (கமுகம்) பாளைபோல வாசனை மணக்கின்ற நல்ல அளகத்தினை யுடைய இந்திராணியினது, வெம் முலை யானை பாகன் =

விருப்பமிக் கனமாகிய யானையைக் கைபற்றும் மித்திரனும், தாபசேனாவியின் நல் துறை போய—பரிசுத்தமுடைய கேள்வியறிவாகிய நல்ல பகுதியில் நேறுதலடைந்த, மகதி யாழ் முனி=மகதியென்னும் யாழினையுடைய நாரதமுனிவரும், வணங்கி=பணிந்து, வாள் அமரின் அறம் புரியும் மன்னவர் தம் தோற்றம்=வாட்போரிற்றமது (தமது) தருமத்தை நடாத்தும் அரசர்களது பிறப்பு வரலாற்றை, நவில் வழங்குக என்ன கேட்டலும்=விரிவாகச் சொல்லியருளுக வென்று கேட்டலும், வாள் எரி அய—வலிய நரசிங்க வடிவாகி, இரணியன் தன் உரம் பிளந்த=இரணியனது மார்பினைக் கிழித்துக் கொன்ற, நெடு மாயன் அறைதல் உற்றான்=நீண்ட வடிவினையுடைய திருமால் கூறுவாராயினர் என்க

மகதி என்றது பெரியாழ் எனக் கொள்க. அருங்கலம், பெருங்கலமெனபவு மது. அஃதாவது கோட்டினளவு பன்னிரு சாணும், வணரளவு சாணும், பத்தரளவு பன்னிரு சாணும், இப்பெற்றிக் கேற்ற ஆணிகளும், திவவும், உந்தியும் பெற்று, ஆயிர நரம்பு தொடுத்து நடப்பது. அது "ஆயிர நரம்பிற் றியாழாகு - மேனை யுறுப்பு மொப்பன கொளலே பத்தரளவுங் கோட்டினளவு-மொத்த வென்ப விருமுன் றிரட்டி-வணர்சாணொழித்தென வைத்தனர் புலவர்" என்ற **நாடகத்தமிழ்நாற்** சூத்திரத்தாற் கண்டது. இசையிற் பெரியோன் நாரதமுனி யாகலானும், "நல்முறத் யாழியிற் றானவர் தருக்கற்ப - டுலமக ளாளர் புரிநரம் பாயிரம் - வலிபெறத் தொடுத்த வாக்கமை பேரியாழ் - செலவு முறை யெல்லாஞ் செலகையிற் றெரிந்து-நாரத கீதக் கேள்வி நவிற்று" என்பது பெருங் கதை யென்னும் **உதயணகாவியந்** துரைத்தனராகலானும், பேரியாழ் முனிவருக்கே பொருந்தியதா மெனக. (க௯)

முனிவர் வம்சமுரைத்த அத்தியாய முற்றிற்று

ஆகத் திருவிருத்தம்—௩ ௧௧



பதினொன்காவது

தக்கனைச் சபித்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது தக்கனது சந்ததிகளின் வரலாற்றைக் கூறி, மனுவரச மரபு சொல்லைந்தார் தக்கன் சிவபெருமானாற் சபிக்கப்பட்டு மாசிலந்து மாறுட வேந்தராய் பிறந்த சரித்திரத்தைக் கூறிய பாகம்.

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

அலங்கிலைவேற் சுவாயம்பு மநுவெனபோன் சதரூபை யாக மேவி
யிலங்குபுகழ்ப் பிரியவிர தனைப்புகழுத் தானபா தனையாவ கின்றான்
வலங்கெழுதோ ளுத்தான பாதனியற் றருவனையுண் மகிழ வின்றான்
றுலங்கியசம புவைமணந்து தானியனைச் சிட்டனையுந் துருவ னீன்றான்

(இ-ள்) அலங்கு இலை வேல் சுவாயம்பு மநு என்போன் = அசைகின்ற இலை போன்ற வேலாயுதத்தை யுடைய சுவாயம்பு மநு வென்பவன், சதரூபை ஆகம் மேவி= சதரூபை யென்பவளின் மார்பினைப் புல்லி, புகழ் இலங்கு பிரிய விரதனை=கீர்த்தி விளங் கும் பிரியவிரதனையும், புகழ் உத்தான பாதனை ஈன்றான்=கீர்த்தியை யுடைய உத்தான பாதனென்பவனையும் பெற்றனன், (அவருள்) வலம் கெழு தோள் உத்தானபாதன்= வெற்றி பொருந்திய புயங்களை யுடைய உத்தானபாத னென்பவன், இயல் துருவனை உள மகிழ ஈன்றான்=அழகின் மிக்க துருவன் என்னும் புத்திரனை மனங்களிப்புறப் பெற்றான்,

ஆ துருவன் = அந்த துருவனென்பவன், துலங்கிய சம்பூவை மணந்து = பிரகாசிக்குஞ் சம்பூ வென்பவளை விவாகஞ் செய்து, தானியனை சிட்டனை ஈன்றான் = தானியனையுஞ் சிட்டனென்பவனையும் பெற்றனன் என்க.

உத்தானபாதனுக்குச் சுருசி, சுநீதி யென்று இருமனைவிய ரிருந்தனர். அவருள் சுருசியிடத்திற் றான் உத்தானபாதன் அதிக பற்றுடையவன். சுருசிக்கு உத்தமனென்பவனும், சுநீதிக்குத் துருவனென்பவனும் பிறந்திருந்தனர். ஒருநாள் உத்தமன் றன் றந்தை தொடையிலிருக்கத் துருவனு மவனொருடையிலேறி யிருந்தனன். அது கண்ட சுருசி யென்பவள் பல்லைக் கொறித்துத் துருவனே! அவர் தொடையில் என் புத்திரனுடன் ஒப்பாக விருத்தற்கு நீ தகுந்தவனல்லை ஆதலின் இறங்கக்கடவை யென்று மொழிந்தது கேட்ட துருவன் தந்தையின் முகத்தைக் கண்ணீர் சொரிந்து பார்த்தான். தந்தை சுருசி மீது கொண்ட மோகத்தினாலே சிறிது மிரக்கமின்றி வாளா விருந்தனனாக அழுதழுது தாய்பாற் சார்ந்தான். அவட்கு நிகழ்ந்த வெல்லாங் கூறித் துக்கமும் நாணமும் மானமும் ஒருங்கு பிடித்து மனத்தை யலைப்பத் தனனுள்ளக் கருத்தை யன்னைக்குத் தெரிவித்து, கௌசிக முனிவர்பாற் சென்று உபதேசம் பெற்றுத் தவஞ்செய்தான். தவநிலையில் வியாபக பரம்பொருள் அவனுளத்திற் குடிகொண்டிருந்த விசேடத்தால் இடக்காலைத் தூக்கி நின்ற போது பூமியின் வலப்பாகமும், வலக்காலைத் தூக்கி நின்றபோது பூமியினிடப்பாகமுந் தாழ்ந்தது. பாதத்தின் அங்குட்ட விரலை யூன்றும் போது தன்னிடத்துள்ள பொருள்களோடு பூமண்டல மெங்கும் நடுங்கிற்று. அதனை யறிந்த யாமதேவர்கள் இந்திரனுடன் சொல்ல அவன் தவத்திற் கிடையூறாக அநேக விக்கினங்களைச் செய்வித்தனன். அவைகளுக் கெல்லாங் கலங்காத மனத்தை யுடையவனாய்த் தவஞ்செய்தலைக் கண்ட இந்திராதி தேவர்கள் திருமாலிடம் முறையிட அவர் நோன்றி, மைந்த! நினக்கு வேண்டிய தென்னென்ன வினவ, அவன் உன்னதபதவி வேண்டுமென்றனன். திருமால் குமார! மூவுலகங்களுக்கும் மேற்பட்டதாய நட்சத்திர கிரகங்களெவற்றுக்கும் ஆதாரமாய, சூரிய சந்திராங்காரக புதகுரு சுக்கிர மந்த மண்டலங்களுக்கும் மேலதாய விளங்கும் துருவபதத்தை யுனக் களித்தேம். நீடித்த ஆயுள் முதலிய பேறுகளைப் பெற்று நின் றாயுடனிருக்க வரந்தந்தேம் என்று மறைந்தனர். அவன் துருவ பதத்தைப் பெற்றமையால் துருவன் எனச் சிறப்புப் பெயர்கொண்டான். அவன் புத்திரர்களைச் சிஷ்டி, பவ்யன் எனவுங் கூறுப.(க)

எட்டானைத் தம்பத்தோ டிகல்புரிதன் சயத்தம்ப மினிதி னாட்டுஞ்
சிட்டனில்வி தழ்ச்சுமதி முலைதோய்ந்து ரிபுவிருக தேசன் விப்ரன்
மட்டவிழ்தா ரிபுஞ்சயன்சொல் விருகலனென் பவர்ப்பயந்தா னிரிபுவும்வாய்ந்த
பெட்பினொடும் பிருகதிதன் முலைதோய்ந்து சக்குசனைப் பெற்றானன்றே.

(இ-ள்) எட்டு ஆனை தம்பத்தோடு = அட்டதிக்கு யானைகளை(க்கட்டப்பட்ட)த் தூண்களோடு, இகல்புரி தன சயத்தம்பம் இனிதின் நாட்டும் = பகை கொள்கின்ற தனது வெற்றித்தம்பத்தை நிலைபெற நிறுத்திய, சிட்டன் = சிட்ட னென்பவன், இலவு இதழ் சுமதி முலை தோய்ந்து = இலவ மலர்போன்ற அதரங்களை யுடைய சுமதியின் றனங்களைப் புல்லி, ரிபு விருகதேசன் விப்ரன் = இரிபு விருகதேசன் விப்பிரன், மட்டு அவிழ் தார் ரிபுஞ்சயன் = தேன் சிந்துகின்ற மாலையை யணிந்த இரிபுஞ்சயன், சொல் விருகலன் என்பவர் பயந்தான் = சொல்லப்பட்ட விருகலன் என்று மைந்து குமாரரைப் பெற்றான், ரிபுவும் = (அவருள்) இரிபு வென்பவன், வாய்ந்த பெட்பினொடும் பிருகதி தன் முலை தோய்ந்து = பொருந்திய ஆசையோடும் பிருகதி யென்பவளது தனங்களைப் புல்லி, நன்று சக்குசனைப் பெற்றான் = நன்மையாகச் சக்குசன் என்பவனைப் பெற்றனன்.

சிட்டனென்பவன் சுமதியுடன்கூடி இரிபு, விருகதேசன், விப்பிரன், இரிபுஞ்சயன், விருகலன் என்னும் ஐவரைப் பெற்றான். அவருள் இரிபு வென்பவன் பிருகதி

யைச் சேர்ந்து சக்குசனைப் பெற்றான் சக்குசனோடு சாவதேசனை யென்பவனையும் பெற்றா னென்று சிலவிடத்துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது (௨)

தீய்த்துமிழும் வெள்வேற்கைச் சக்குசனு மனமருட்டுஞ் சிறப்பு வாய்ந்த
வேய்த்தடந்தோட் புட்கரணி முலைதோய்ந்து சாக்குடனை விருப்பி னீன்று
ளேத்துபுகழ்ச் சாக்குடனு மறைக்கிடந்து கதிரெறிக்கு மைந்நூ லல்குல்
வாய்ந்தபொலங் கொடியனைய நாடுவலை தனையினிதின் வதுவை செய்தான்.

(இ-ள்) தீய்த்து உமிழும் வெள் வேல் கை சக்குசனும்=தீயச்செய்து பொறிக்கும் வெள்ளிய வேலாயுதத்தைத் தாங்கிய கையினையுடைய சக்குசனென்பவனும், மனம் மருட்டும் சிறப்பு வாய்ந்த=மனத்தை மயக்கும் அழகினைக் கொண்ட, வேய் தடம் தோள் புட்கரணி முலை தோய்ந்து=மூங்கில் போன்ற பெருமை யமைந்த தோளை யுடைய புட்கரணி யென்பவளின் தனங்களைத் தழுவி, சாக்குடனை விருப்பின் ஈன்றான் = சாக்குடனென்பவனை யுவகையோடு பெற்றனன், ஏத்து புகழ் சாக்குடனும்=துதிக்கப்படுகின்ற கீர்த்தியினை யுடைய சாக்குடனென்பவனும், மறை கிடந்து கதிர் எறிக்கும் ஐது ஏந்து அல்குல் வாய்ந்த—அரைப்பட்டிகை கிடந்து ஒளியை வீசுகின்ற அழகை வைத்திருக்கும் நிதம்பத்தைக் கொண்ட, பொலம் கொடி அனைய நாடுவலை தனை=பொற்கொடிபோன்ற நாடுவலையென்பவளை, இனிதின் வதுவை செய்தான்=சிறப்புடன் மணஞ் செய்தனன்.

புட்கரணி யாவாள் வருண சந்ததியிற் பிறந்த வீரணப் பிரசாபதியின் புதல்வி. சாக்குடன்-ஆறுவது மனுவந்தரத்திற் கதிபதி நாடுவலையாவாள் வைராசன் என்னும் பிரசாபதியின் புத்திரி பொன் என்னுஞ் சொல் பொலம் என்றாய், வருமொழிக் கேற்பத் திரிந்ததனை "பொன்னென் கிளவி யீறுகெட முறையின் - முன்னர்த் தோன்றும் லகார மகாரஞ் - செய்யுள் மருங்கிற் றொடரிய லான" என்னுந் தொல்காப்பிய விதியா னமைக்க (௩)

ஐதெழிலார் நாடுவலை யன்பினொடு மலங்கலந்தா ரூரு வெய்ய
நெய்திகழ்வேற் சுசிபூரு வக்கினிசத் தியவான்சூழ் நிலனேழ் போற்றச்
செய்தவங்கூர் சுத்துய்மமன் சத்துய்மம னுடனதிராத் திரனே யோங்கு
மெய்தருஞ்சீ ரபிமன்யு தபசுவியிப் பதின்மரையு மினிதி னீன்றாள்

(இ-ள்) ஐது எழில் ஆர் நாடுவலை = மிக்க அழகினை யுடைய நாடுவலை யென்பாள், அன்பின் ஒடு=அன்புடனே, அலங்கல் அம் தார் ஊரு=விளங்குதல் கொண்ட அழகிய மாலையை யணிந்த ஊருவும், வெய்து ஆய நெய் திகழ் வேல் சுசி பூரு அக்கினி சத்தியவான்=கொடிய நிணம் விளங்கும் வேலேந்திய சுசியும் பூருவும் அக்கினியுஞ் சத்தியவானும், சூழ் ஏழ் நிலன் போற்ற செய் தவம் கூர் சுத்துய்மமன் = (கடலாற்) சூழப்பட்ட ஏழுதீவிலுள்ளாரும் புகழும்படி செய்யப்படுகின்ற தவத்திற் சிறந்த சுத்துய்மனும், சத்துய்மமன் உடன் அதிராத்திரன்=சத்துய்மனும் அதிராத்திரனும், ஓங்கும் மெய்த அரு சீர் அபிமன்யு=உயர்ந்த அடைதற்கரிய சிறப்பினை யுடைய அபிமன்யுவும், தபசுவி இ பதின்மரையும்=தபசுவியும் ஆகிய இந்தப் பத்துச் சந்ததிகளையும், இனிதின் ஈன்றாள்=நன்மையுடன் பெற்றாள்

உம்-ஏ-அசைநிலைகள் அக்கினியை அக்கினிட்டோமன் எனவும் வழங்குவர் நாடுவலை யென்பாள் ஊரு, பூரு, அக்கினி, சத்தியவான், சுசி, சுத்துய்மன், சத்துய்மன், அதிராத்திரன், அபிமன்யு தபசுவி யென்னும் பத்து மைந்தரைப் பெற்றாள் என்பதாம்.()

ஆங்கவரி லூருவென்போ னமப்பலைக்குக் கருந்தடங்க ணாக்கி னேயி
வீங்குதட முலைபுணர்ந்திட் டங்கனந்ற் சுமனசனை விளங்கு வேற்கை

யோங்குதிற லுக்கிரனைக் கிரீசனைச்சா ரனைக்கயனை யுவப்பினின்ற
னீயிவரி லங்கனெனப்போன் வேனனெனும் புகழ்வேந்தையினிதினீன்றான்.

(இ-ள்) ஆங்கவரில் = அவர்களுள், ஊரு எனப்போன் = ஊருவென்பவன், அர்ப்பு அலைக்கும் கரு தடம் கண் ஆக்கினேயி = அம்பினையும் வென்ற கருமையுற்ற நகன்ற விழிகளை யுடைய ஆக்கினேயி யென்பவளது, வீங்கு தட முலை புணர்ந்திட்டு = பூரித்துப் பெருத்த தனங்களைத் தழுவி, அங்கனை நல சுமனசனை = அங்கனையும் நல்ல சுமனசனையும், விளங்கு வேல் கை ஓங்கு திறல் உக்கிரனை = பிரகாசிக்கின்ற வேலாயுதத்தை யேந்திய கைகளை யுடைய மிக்க வலிமையமைந்த உக்கிரனையும், கிரீசனை சாரனை கயனை உவப்பின் ஈன்றான் = கிரீசனையுஞ் சாரனையுங் கயனையும் மகிழ்வுடன் பெற்றான், ஈங்கு இவரில் = இவ்விடத்திற் கூறப்பட்ட இவர்களுள், அங்கன் எனப்போன் = அங்கன் என்பவன், வேனன் எனும் புகழ் வேந்தை இனிதின் ஈன்றான் = வேனனென்னும் கீர்த்தியுள்ள வரசனைப் பயனுண்டாகப் பெற்றான்.

ஆக்கினேயி = அக்கினியின் மகள். அங்கன் மிருத்துவின் புத்திரியான சுநீதையைக் கூடி வேனனைப் பெற்றனன் என்பதாம். (௫)

அரசு விழுங்கி வாய்காய்ந்த வயிலவே லுழவன் வேனெனப்போன்
கரைகொன் றிரங்கு கடல்வலய முழுது மகவான் கன்றாக
வுரிய பொருள்க ளனைத்தினையும் பாலாய்க் கறந்தின் னுயிர்புரந்த
பிருது வெனனு மணிமவுலிப் பெரியோன் றனைப்பெற் றனனால்.

(இ-ள்) அரசு விழுங்கி வாய் காய்ந்த அயில் வேல் உழவன் = (பகை) அரசர்களை விழுங்கி (பின்னரும் அவர் கிடையாமையால்) வாய் வற்றிய கூரிய வேலாயுதத்தைத் தாங்கும் போருழவனாகிய, வேன் எனப்போன் = வேனன் என்னும் அரசனானவன், கரை கொன்று இரங்கு கடல் வலயம் முழுதும் = கரையை யழித்து இரங்குகின்ற சமுத்திர வட்டமாகிய பூமிதேவியைப் (பசுவாகவும்), மகவான் கன்று ஆக = இந்திரனைக் கன்றாக வுங்கொண்டு, உரிய பொருள்கள் அனைத்தையும் பால் ஆக் கறந்து = அநுபவித்தற் குரிய பொருள்களெல்லாவற்றையும் பாலாகக் கறந்து, இன் உயிர் புரந்த = இனிய வுயிர்களைப் பாதுகாத்த, பிருது எனனும் மணி மவுலி பெரியோனை = பிருது என்னும் பெயரை யுடைய இரத்தின கிரீட மணிந்த பெருமையிற் சிறந்த நரேந்திரனை, பெற்றனன் = பெற்றனன்.

வேனனின் வலக்கையைக் கடைந்து பிருதுவை யுண்டாக்கிய சரிதமாவது—வேனனென்பவன் மாதாமகனான மிருத்துவின் ஜேஷ்டத்தால் தானம் தவம் யாகமுதலிய புண்ணியச் செய்கைகளை யொருவருஞ் செய்யக் கூடாதென்று ஆஞ்ஞாபித்தனன். அதனைய றிந்த இருடிகள் பற்பல புத்திகளைச் சொல்லியுங் கேளாமையால் அவர்க்குக் கோபமுண்டு தருப்பையினா லடித்தனர். அதனால் அரச னுயிர்துறக்கச் சனங்க ளொருவரை யொருவர் வருத்திப் பொருளை யபகரிக்கத் தொடங்கினர். அதுகண்ட விருடிகள் அரசனில்லாமையா லன்றோ இத்தீங்குகள் நேர்ந்தன வென்று வருந்தமுற்று அரசு செய்ய ஓர் புத்திரனிமித்தம் வேனனின் றொடையைக் கடைந்தனர். அதிலிருந்து கருநிறமும், விகாரமுகமும், குறுத்த சரீரமுங் கொண்டு ஒருமனுடன் றோன்றி, நான் என்னசெய்ய வேண்டுமென்று முனிவரை வினவ, அவர்கள் (நிஷீத) உட்காரு என்றனர். அதனால் அவன் நிஷாதன் எனனும் பெயர் பெற்றனன். அன்றுமுதல் நிடாதர் என்னு மொருவகைச் சாதி யுலகத்தி லுண்டாயிற்று. பின்னர் வேனனுடைய வலக்கையைக் கடைந்து அக்கினியை யுண்டாக்கிப் பிரமனைக் குறித்து யாகஞ் செய்ய வக்கினியினின்றும் பிருது தோன்றினன். அந்த யாகயாக

தின சுத்திய காலத்திலே சூதனும் மாகதனும் பிறந்தனர். இங்ஙனமாகப் பிருதுமன்னன் அரசாட்சியைக் கைக்கொண்ட போது பிரசைகளெல்லாரும் வந்து, அரசனே! பூமிதேவி நுந்தந்தை யிறந்தமையால் ஔஷதிகளைத் தனக்குள்ளே யிழுத்துக் கொண்டனள். அதனால் ஆகாரமின்றி வருந்துகின்றோம் என்று முறையிட்டனர். அதனைக் கேட்ட பிருதுராசன் கோபங்கொண்டு அசகவ மென்னும் வில்லையுந் தேவ பாணங்களையுங் கையி லெடுத்துப் பூமியின்மே லெதிர்த்தான். பூமிதேவியானவள் பயந்து பசுருபத்தைத் தரித்தோடினள். இவனும் பின்றொடர்ந்து வருவதை யறிந்த பூமிதேவி என் பிராணனைக் கொல்லாமல் விடவேண்டு மென்று அபயமிட்டு, அரசனே! ஒரு கன்றை யுண்டாக்கிக் கொடுப்பையேல் ஔஷதிகளை யெல்லாம் பாலாகக் கொடுப்பே னென்றனள், அரச னதற்கிசைந்து இந்திரன் சந்திரன் முதலாயினோரைக் கன்றுகளாக்கி, ஔஷதிகளை யெல்லாம் பாலாகக் கறந்து வேண்டிய வளங்களையு முண்டாக்கிப் பூமிதேவியையுங் கொல்லாமல் முன்போல வைத்துக் காத்தான். அதனாற் பூமிக்குப் பிருதிவி யென்ற நாம முண்டாயிற்று என்பதாம். பிருதுராசனுக்கு வைணியன் எனவும் பெயர், வேனனுடைய மகனாதலின். (௬)

அன்னோன் வேள்விச் சாலைதனிற் காதை நவில்வா னழனேமி
முன்னோன் சூத முனியாகப் போந்தா னென்பர் முதுக்குறைந்தோர்
பைந்நாகத்தின் கதிர்பொழியு நெற்றிக் கிடந்த பாரேழுந்
தன்னோ ராணை தனிசெலுத்தும் பிருது மாழ்கி யிவைசாற்றும்.

(இ-ள்) அன்னோன் வேள்வி சாலை தனில்=அந்தப் பிருதுமன்னனது யாகசாலையினிடத்து, காதை நவில்வான் = புராண சரித்திரங்களைச் சொல்லும்படி, அழல் நேமி முன்னோன்=வெப்பஞ் செய்யுஞ் சக்கராயுதத்தை யுடைய திருமால், சூத முனி ஆக போந்தான் = சூதமுனி வடிவு கொண்டு தோன்றினர் என்று, முதுக்குறைந்தோர் என்பர் = அறிவுடையோர் கூறுகிறார், பை நாகத்தின் கதிர் பொழியும் நெற்றி கிடந்த ஏழு பாரும்=படங்களை யுடைய ஆதிசேடனது ஒளியைக் கானுகின்ற தலையிற் றங்கிய ஏழுலகங்களினிடத்தும், தன் ஓர் ஆணை தனி செலுத்தும்=தனது ஒப்பற்ற செங்கோலைப் பொதுவின்றி நடாத்தும், பிருது மாழ்கி இவை சாற்றும் = பிருதுராசன் வருத்த முற்று இவற்றைச் சொல்வான் (௭)

மழலைத் தீஞ்சொற் கிண்கிணிக்கான் மைந்த ரில்லா வரசாட்சி
விழையே னென்ன வலங்குளைய சிங்கா தனம்விட் டிழிந்தேகி
மழைவீழ்ந் துறங்கு நெடுங்குடுமிக் கோவர்த் தனமால் வரையெய்திக்
கழையா லானின் கணங்குவித்த கண்ணற் பழிச்சித் தவம்புரிந்தான்.

(இ-ள்) தீம் மழலை சொல் கிண்கிணி கால்=இனிமை யாகிய குதலைச் சொற்களையுஞ் சதங்கை புனைந்த கால்களையு முடைய, மைந்தர் இல்லா அரசு ஆட்சி=புத்திரரில்லாத அரசுரிமையை, விழையேன் என்னா = விரும்ப மாட்டே னென்று, அலங்கு உளைய சிங்காதனம் விட்டு இழிந்து = விளங்குகின்ற பிடர் மயிரினை யுடைய சிங்கத்தாற் றாங்கப்பட்டுள்ள ஆசனத்தி னின்று மிறங்கி, ஏகி= (நகரத்தை விட்டு) சென்று, மழை வீழ்ந்து உறங்கும் நெடு குடுமி = மேகம் படிந்து துஞ்சுகின்ற நீண்ட சிகரங்களைக் கொண்ட, மால் கோவர்த்தனம் வரை எய்தி=பெரிய கோவர்த்தன மென்னு மலையை யடைந்து, கழையால் ஆனின் கணம் குவித்த=வேய்ங்குழலாற் பசுக் கூட்டங்களைத் தொகுதி செய்த, கண்ணனை பழிச்சி தவம் புரிந்தான்=கண்ண மூர்த்தியை (நினைத்துத்) துதிசெய்து தவத்தைச் செய்தனன்.

குழலிசை யாழிசையினும் மிக்க இனிமை பயப்பது மழலை யாகலின் "மழலைத் தீஞ்சொல்" என்றான் இங்ஙனமே "குழலினிது யாழினி தென்பதம் மக்கண் - மழலைச்சொற் கேளா தவர்" என மாதானுபங்கியும், "சொன்ன கலையின் றுறையனைத்துந் தோய்ந்தாலு - மென்ன பயனுடைத்தா மின்முகத்து - முன்னம், குறுகுதலைக், கிண்கிணிக்கால் கோமக்கள் பால்வாய்ச் - சிறுகுதலை கேளாச் செவி" என நாவேண்பாவாரும், ஓதி யருளினர் மகப்பேற்றின் சிறப்பை "படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டுண்ணு - முடைப் பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக் - குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி - யிட்டுந் தொட்டுங் கௌவியுந் துழந்து - நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து - மயக்குறு மக்களை யில்லோர் - பயக்குறை யில்லைதாம் வாழு நாளே" என்ப புறநானூற்றினும், "உயர்குடி நனியிற் றோன்ற லூனமி லியாக்கை யாதன் - மயர்வறு கழிந்த கேள்வித் தன்மையால் வல்ல ராதல் - பெரிதுணர் வறிவே யாதல் பேரறங் கோட லென்றும் - கரிதிவை பெறுதல் கூடா பெற்றவர் மக்க ளென்பார்" என வளையாபதியினும், உந்து நீர்க்கட லுடுத்தபார் முழுவது மொருங்கே - வந்து தாடொழு மாசியல் வளனெலாம் பெறினு - மிந்தி ராதியர் பெரும்பதந் திருக்கைபெற றிடினு மைந்த ரின்றியே வாழ்வது வாழ்வுமற் றன்றே" என்ப பிரமோத்தர காண்டத்தும், ஏனையவற்றும் இயம்பியவா றறிக (௮)

இழுக்கு தேறற் செஞ்சேற்றிற் பெடைவண் டெய்திச் சேவன்முன்ம
வழுக்கி வீழ்ந்து நாணெய்தும் வண்டா மரையாள் புணர்மார்ப
வொழுக்கந் தன்னி னிகரில்லா வரச னுஞற்றுந் தவநோக்கிப்
பழுத்த கனிவிண் டமுதுகுக்கும் பான்மை போல விவையுரைப்பார்.

(இ-ள்) பெடை வண்டு = பெண் வண்டானது, இழுக்கு தேறல் செம் சேற்றின் = நாக்கும் குணம் வாய்ந்த தேனுலாகிய செந்நிறச் சேற்றின்கண், சேவல் முன்ம வழுக்கி வீழ்ந்து = ஆண் வண்டின் முன்னர் வழுவி விழுந்து, நாண் எய்தும் வண் தாமரையாள் புணர் மார்ப = வெட்க மடைதற் கிடமாயுள்ள வளவிய செந்தாமரைப் பூவின்கணிருக்கும் திருமகள் நாயகனாகிய விட்டுணுமூர்த்தி, ஒழுக்கம் தன்னில் நிகர் இல்லா அரசன் உஞற்றும் தவம் நோக்கி = அறவொழுக்கத்தி லொப்பில்லாத பிருது மன்னன் செய்யுந் தவத்தை யறிந்து, எய்தி = (அவர்க்கு முன்) தோன்றி, பழுத்த கனி விண்டு = முதிர்ந்த பழம் வாய்விட்டு (வெடித்து) அமுது உகுக்கும் பான்மை போல = அமிர்தத்தைப் பொழியுந் தன்மை போல, இவை உரைப்பார் = இவற்றைக் கூறுவார் (௯)

பாற்றி னுடனவெங் கழுதுதொடர் பரிதி வேலோய் பன்னெடுநா
ளாற்றுந் தவங்கண் டுளமகிழ்ந்தே மமுதும் கனியுந் தனிகுலவி
யூற்று மழலை மொழிச்சிறுவ ரிருவர் தந்தே மெனவோதிக்
கோற்றேன் குதலைச் செழுங்கமலைக் கொழுநன் மறைந்து சென்றனனால்.

(இ-ள்) பாறு உடன வெம் கழுது தொடர் = பருந்துகளோடு வெவ்விய பேய்களுஞ் சூழ்ந்து திரிகின்ற, பரிதி வேலோய் = சூரியனைப் போன்ற வேலேந்திய மன்னனே, பல நெடு நாள் ஆற்று தவம் கண்டு = பற்பல நாளாக நீ செய்யுந் தவத்தை யறிந்து, உளம் மகிழ்ந்தேம் = மன வுவகை யுற்றேம், அமுதும் கனியும் தனி குலவி ஊற்றும் = தேவாமிர்தமும் (கற்பகக்) கனியு மொருங்கு சேர்ந்து துளித்தாற்போல, மழலை மொழி சிறுவர் இருவர் தந்தேம் = குதலைச் சொற்களை வசனிக்கின்ற புத்திர ரிருவரை யளித்தேம், என ஓதி = என்று சொல்லி, கோல தேன் குதலை = கொம்புத்தேனை யொத்த (இனிய) மென் சொல்லை யுடைய, செழு கமலை கொழுநன் மறைந்து சென்றனன் = செழுமை யாகிய தாமரை மலரில் வீற்றிருக்குந் திருமகணாயகன் கரந்து போயினர். இன் னூல் சாரிபைகள

மழையி னுதவுங் கொடைததடக்கைப் பிருது வெனனுமம வாளவேந்த
னழகு முலையுஞ் சுமக்கலா இடுகு மிடையந் தாதகாளை
கழைமென் பசுந்தோ ணலனுகாந்து தானன சிகண்டி தனைக்கண்டா
னிழைவே யந்தாத் தானனவிாத் தான னெனுஞ்சேய தனையீனறான.

(இ-ள்) மழையின் உதவும் கொடை தட கை = மேகத்தைப் போற் கொடுக்குங் கொடை வாய்ந்த பெருமை யாகிய கையினிடத்து, வாள பிருது எனனும வேந்தன = வாளேந்திய பிருது வெனனு மரசன, அழகு முலை சுமக்கலாது = அழகிய தனபாரத்தைத் தாஙகமாட்டாது, இடுகும இடை அந்தாத்தாளை = தேய்ந்த மருங்கினை யுடைய அந்தாத் தாள எனபவளது, கழை மென பசு தோள நலனை நுகாந்து = மூங்கிலபோனற மெல்லிய பசுமையாகிய தோளினபத்தை யாாந்து, தானன சிகண்டி தனை கண்டான = அந்தாத் தானன சிகண்டி யெனனும புத்திராக்ளைப் பெறறான, (அவருள) இழை வேய அந்தாத்தா னன = ஆபரணங்களை யணிந்த அந்தாத்தானன எனபவன, அவிர்த்தானன எனும சேய தனை ஈனறான = அவிாத்தானன எனனும புத்திரனைப் பெறறனன

பிருது மனனன் அந்தாத்தானன, வாதியெனனு மிருபிளளைகளைப் பெறறான என றும், அவருள அந்தாத்தானன சிகண்டினி யெனனும் பெண்ணைச் சோந்து அவிாத்தான னைப் பெறறு னெனறும, வேறோர் புராணம் விளமபா நிறகும முலையும-உம, சாரியை. என்பாளை—ஐ, உருபு மயக்கம (கக)

ஒனனாா மகளிா கலன்கழிபப வொளிறும வடிவா ளுறைகழிக்கும
பொனனாா தடந்தோா சிகண்டியெனபோன பொருவிலசுசீலனறனைபபயந்தா
னனனோ னிமய வரையடைந்து கஙகை யாறறி னகனகரையின
மினனு கதிரோன மணடலததின விருப்பி லீசன றாளபோறற.

(இ-ள்) ஒன்னாா மகளிா கலன கழிபப = பகைவாது மனைவியா (தத்தம) மங கிலியத்தை நீக்கும்படி, ஒளிறும வடி வாள உறை கழிக்கும = பிரகாசிக்கும் கூரிய வாளா யுததத்தை யுறையினினறு மெடுத்தருளும, பொன ஆா தடம தோள் சிகண்டி என்போன = வீரலக்குமி குடிகொளளப் பெறற பெரிய புயங்களை யுடைய சிகண்டி யெனபவன, பொரு இல் சுசீலனை பயந்தான = ஒபபிலலாத சுசீலன எனபவனைப் பெறறனன, அனனோன = அச் சுசீலன, மினனு கதிரோன் மணடலத்தின் விருபபில = ஒளிாகினற சூரிய மணடல பத வியை யடையும் இச்சையினால, இமயம வரை அடைந்து = இமய மலையைச் சாாந்து, கஙகை ஆறறின அகன கரையின = கங்கை நதியி னகனற தீரத்தின்க ணிருந்து, ஈசன தாள் போற்ற = சிவபெருமானது திருவடிகளைத் துதிகக

ஒன்னாா=ஒன்றாதவர் மகளிா அணிகளுட சிறந்தது மங்கலவணி யாதலின கலன எனபதறகு மங்கிலியம எனறாம சுசீலன=நலலொழுக்கமுடையவன இது முதலிரணடு குளகம எலலா விடும்பையினுங் கலன்கழி யிடுமபை பெரிதாதலின விதந்தனன அதனை "மகக ளிழந்த விடும்பையினு மனையா ளிழநத விடும்பையினு - மிகக விடும்பை யோவாத விதவை யிடும்பை யெனவினவித் - தக்க வதனு லெனகழுதது முலி நீதந் தருளெனறு- தொகக மணிநீள முடியானைத் தொழுது பினனு மிவை சொலலும்" எனறாா பிறரும.()

பால வெண்ணீற் றொளிபழுத்த சுவேதாச்சுவனும பாசுபதன
சால வருமா தவமபுரியு மரசன முனனாத் தானனுகி
மாலோ னீசன றாள்போற்றி வரம்பெற றனனினை டாமபொருத
வேலோ யெனனத் துறபபித்து விழுமா மறையு மொழிந்தனன.

(இ-ள்.) பாலம் வெள் நீறு ஒளி பழுத்த=நெற்றியின்கண் வெள்ளிய திருநீற்றின் விளக்க மிகுத்த, சுவேதாச்சுவன் ஆம் பாசுபதன் = சுவேதாச்சுவனென்னும் பாசுபத சமய முனி யொருவர், சால அருமா தவம் புரியும் அரசன் முன்னா அணுகி=நெடுநாளாக அரிய பெரிய தவத்தைச் செய்கின்ற சுசீலன் முன்னாகச் சென்று, அரம் பொருத வேலோய் = அரத்தால் அராவப்பட்ட வேலேந்திய அரசனே, ஈண்டு = இவ்விடத்தில், மாலோன் ஈசன் தாள் போற்றி=பெருமையை யுடையராய சிவபெருமானது திருவடிகளை (யானும் முன்னா) வழிபட்டு, வரம் பெற்றனன் என்ன = (மேலாய) வரங்களைப் பெற்றனனென்று கூறி, துறப்பித்து=(உலகப் பற்றுக்களை)விடுவித்து, விழுமா ஒன்று மறையும் உரைத்தான்=சிறந்த பெருமை யுடைத்தாய ஒரு மந்திரத்தையு முபதேசித்தனா

பாசுபதம் - அகச்சமய மாறனு ளொன்று அத னிலக்கணத்தைப் பின்னர் வரும் உத்தரகாண்டக்கண் செவ்வனே விளக்குதும் மாலோனீசன்-என்பதனைத் துவந்துவனுக் கொள்ளலுமாம் மறை = இரகசியப் பொருளுடையது, மந்திரம் "நிறைமொழி மாந்த ராணையிற் கிளந்த - மறைமொழி தானே மந்திர மென்ப" என்றார் ஆசிரியர் தொல் காப்பியனாரும் துறப்பித்தலாவது அகப்புறப் பற்றுக்களை வெறுப்பித்தல். (கங)

அருமா மறையா லுளந்தெருளுற் றன்னோ னாங்குத் தவம்புரிந்தான
மருடீர் கேள்வி யவித்தான னெனப்போ னுலக மகிழ்தூங்கப
பெரியோ ரேத்தும் பிராசீனப் பருகிச் சனபோன் றனைப்பயந்தான்
றெருளா லவனுங் கடலுயிர்த்த தெரிவை மூலயிற் றினைத்தனனால.

(இ-ள்) அனனோன்=சுசீலன், அருமா மறையால்=அரிய பெருமையை யுடைய மந்திரோபதேசத்தினால், உளம் தெருள் உற்று = மனந் தெளிவடைந்து, ஆங்கு தவம் புரிந்தான் = அவ்விடத்திலே யிருந்து தவத்தைச் செய்தனன், மருள் தீர் கேள்வி அவித்தானன் எனப்போன் = மயக்க நீங்கிய கேள்வி யறிவுள்ள அவித்தான னெனப்பவன், உலகம் மகிழ் தூங்க = உலகத்தார்க்குக் களிப்பெருக, பெரியோர் ஏத்தும் பிராசீன பருகிச்சு எனப்போன் தனை பயந்தான்=உயர்ந்தோரால் புகழப்படும் பிராசீன பருகிச்சு எனப்பவனைப் பெற்றனன், அவனும்=அப்பிராசீன பருகிச் செனப்பவனும், தெருளால் = தெளிவுடனே, கடல் உயிர்த்த தெரிவை முலையில் திளைத்தனன்=சமுத்திரனாற் பெறப்பட்ட பெண்ணின் றனங்களிற் றோய்ந்தான

அவித்தானன் அக்கினியின் குமரியான திஷணை யென்பாளைச் சேர்ந்து பிராசீன பருகிச்சைப் பெற்றன னெனக முதல் சிறப்பி னிமித்தம் பிராசீனபருகிச்சைக் கூறினு னேனும், அவனுக்குத் துணைவராகச் சுக்கிரன், கபன், கிருட்டிணன், விரசன், அசினன் என்னு மைவரையும் பெற்று னென றுயத்து உணாக பிராசீனுக்கிரங்களான் தருப்பை களைப் பூமி யெங்கணும் பரப்பி எக்கியங்களைச் செய்தமையாற் பிராசீன பருகிச்சு எனப. அவன் சமுத்திரன் பெற்ற மகளாகிய சாவன்னி யெனப்பவளை மணஞ் செய்தான் அது "தெண்டிரைக் கடலைப் புணர்ந்து சாவன்னி யெனுமகடனைச்சிறந் தளித்தாள-விண்டவள் புகழ்சோ தருப்பிரா சீன பருகிச்சினை விரைப்புய மணந்து" எனறுஞ் சைவ புராணக் கூற்று னறிக சுவாணை யென்று மிவட்குப் பெயருண்டு திளைத்தனன எனனும் வினை முற்றினை யெச்ச மாக்கி வருஞ் செய்யுளோடு முடித்தலுமாம. (கச)

இமையோர் பரவும் புகழ்ப்பிரசே தசராம பெயரி னொருபதின்மர்
தமையார் களித்தா னம்மைந்தர் பதின்மர் தாமுந் தவலருஞ்சீ
ரமையார் தடந்தோண் மாரிடையை யனபின் வதுவை யாற்றிநறுங்
குழுதச் செவ்வாயப் புத்தமுதங் கூட்டினை டமா ரெனக்களித்தார.

(இ-ள்) இமையோர் பரவும் புகழ் பிரசேதசர் ஆம் பெயரின் = தேவர்களாலுந் துதிக்கப்படுகின்ற கீர்த்தியைக் கொண்ட பிரசேதசர் என்னும் பெயருடன், ஒரு பதின் மர் தமை ஆங்கு அளித்தான் = பத்து மைந்தர்களை யடபொழுது பெற்றான், அ மைந்தர் பதின்மர் தாமும் = அந்தப் புத்திரர்கள் பதின்மரும், தவல் அரு சீர் அமை ஆர் தடம் தோள் மாரிடையை=கெடுதலில்லாத சிறப்பினை யுடைய மூங்கில் போலும் பெரிய தோளி னைக் கொண்ட மாரிடை என்பவளை, அன்பின் வதுவை ஆற்றி = அன்புடன் விவாகஞ் செய்து, நறு குமுதம் செம் வாய் புது அமுதம் = நறிய வாம்பற் பூப்போன்ற சிவந்த வாயினின் றூறும் புதிய அமிர்தத்தை, கூட்டு உண்டு = சேர்ந்துப் பருகி, அமரர் என களித்தார்=தேவர் போலப் போக வின்பங் கொண்டனர்.

பிராசீன பருகிச் செனபான சாவனனி யென்னும் பெண்ணைச் சேர்ந்து பிராசேத சர் என்னும் பத்துப் புத்திரர்களைப் பெற்றான் பின்னர் அவர்களைப் பார்த்து மைந்தர் காள்! சிவபெருமானை நினைத்துத் தவஞ்செய்து பிரசைகளை விருத்தி செய்யுங்க ளென்று கூறப், பிதாவின் சொற்படி யவர்களும் பதினாயிரம் வருடஞ் சமுத்திர சலத்துண் மூழ்கி யிருந்து தவங் கிடந்து, சிவபெருமான் திருவருளைப் பெற்று வர, பிதா நாரத முனிவரின் உப தேசத்தால் அரசு துறந்து சிவஞான நிட்டையி லமர்ந்திருந்தான் அப்போது அரசனின் மையால் மழை குறைந்து குடிகள் பயிர்த் தொழில் செய்யா ராயினர் அதனால் மரங்க ளெல்லாம் விண்ணளா வியார்ந்து கிளைத்துப் பூமியை மூடியிருந்ததைக் கண்ட பிரசேதசர் கள் கோபங் கொண்டு தங்கள் முகத்தி னின்றும் வாயுவையும் அக்கினியையுந் முண்டாக்கி அவைகளை யெல்லாம் முரிப்பித்து எரிப்பிக்க, அக்கினிச் சுவாலையால் நட்சத்திர கணங் கள் நலிவதை நோக்கிய சந்திரன் அவர்களைத் தடுத்து,விருக்ஷங்களுக்கு முங்கடகுரு சந்தி செய்கின்றே னென்று தான் வளர்த்து வந்த மாரிஷை (மாரிடை) என்னும் கன்னியை மனைவியாகக் கொடுத்தா னென்க.

மாரிடையின் சரித மாவது - கண்டு வென்னும் முனிவர் கோமதி நதிக்கரையிற் றவஞ் செய்ய, அதற் கிடையூறாக விந்திரன் பிரம்லோசை யென்னுந் தேவமகளை யனுப்பி னன் அரமடை யங்ஙனே சென்று முனிவனை மயக்கி, தொள்ளாயிரத் தேழியாண்டும் ஆறுமதியும் மூன்று தினமும் அவனுடன் போகம் புரிந்து கருப்ப முற்றனள் இவள் சூதறிந்த விருடியனூர் வெகுண்டு துரத்தினாராகத் தேவலோக நோக்கி யோடுகின்றாள் கருப்பங் கலங்கி மயிர்க்கா ற்றோறும் வியர்வையா யொழுக வவற்றை மரங்க டரித்தன. அவை வாயுவாற் சோக்கப்பட்டுச் சந்திரனால் வளர்க்கப்பட்டு மகவாயத் தோன்றின அம் மகவே மாரிடை யெனப்படுவள் இவளை விருக்கங்களைச் சந்தி செய்யும் பொருட்டுச் சந் திரன் கொடுப்ப மன்றல் செய்து கொண்டனர் என்று புராணங் கூறிற்று (கரு)

களிக்கும் வேந்த ரொருபதின்மராக கலந்து கடவு ளருங்கற்பிற்
றுளிக்குந் தேனறு நறுங்கூந்தற் றுவர்வாயத் தீஞ்சொன் மாரிடையாய்
களித்தாள் தக்கன் றனைமகவா யென லுமவனீன் டுதித்ததென்னை
தெளித்தீண் டுரைத்தி யெனலோடுந் திருமா லதனை யுரைசெய்வான்.

(இ-ள்) கடவுள் அரு கற்பின் = தெய்வத் தன்மை பொருந்திய அரிய கற்போடு, தேன் துளிக்கும் தார் நறு கூந்தல் = தேன் சிந்தும் பூமாலை யணிந்த வாசனை யமைந்த அளகத்தையும், துவர் வாய=பவளம் போன்ற வாயினையும், தீம் சொல் மாரிடை=இனிய சொற்களையு முடைய மாரிடை யென்பவள், களிக்கும் வேந்தர் ஒரு பதின்மர் கலந்து= தருக்க முற்ற பிரசேதசர் என்னும் அரசர் பதின்மரையுஞ் சேர்ந்து, தக்கன் தனை மகவாய் அளித்தாள் எனலும் = தக்க னென்பவனைப் புத்திரனாகப் பெற்றாள் என்று சொல்லு தலும், அவன் ஈண்டு உதித்தது எவன் — (பிரமா வகையிற் சேர்ந்துள்ள) தக்கன் இவ

விட்டதுப் பிறந்தது எப்படி, ஈண்டு தெளிதது உரைத்தி எனலும் = இப்பொழுதே தெளிவு படுத்திச் சொல்லி யருள வேண்டுமென்று (இந்திரனாதியர்) வேண்டுதலும், திருமால் அதனை உரை செய்வான்=கூர்ம மூர்த்தி கூறுவா ராயினார்.

பத்துப் புருடரைக் கலந்தாளைக் கடவுளருங் கற்பின ளெனக் கழறினமை சிறந்தன்றோ வெனிற, சிறந்ததெனக என்னை ? விவாக காலததது அககினி முதலிய சாட்சிகளால் அப்பதின்மரும ஒரு மணவாளன போன்று நியமிககப்பட, அவளும ஆட்டைக்கொருவராகச் சோந்து, அவ்வவரிடததும் ஒரு படித்தாய் நீங்காத அன்பு வைத்து இல்லொழுக் கியன்றாளாகலின இங்ஙனமே ஐம்புலனகள் போல ஐவரையுங் கொண்ட திரௌபதியையும அருந்ததி நிகர்த்த பெருங் கற்பாள் என்று **மாபாரதத்தும்** பேசப்பட்டதறிக தம்மிச்சை வயத்தாற சேறலின்றி யுரிமையிற கூடலொப்பாகும். (கசு)

கடவுட் பொன்னங் குடுமிநெடுங் கயிலை வரையி னமராதொழ
வுடலக கண்ணனொடுந் தக்க னுவப்பி னெய்தி முக்கணனை
முடியின வணங்க வவாக கியன்ற முகம னோடு மருளபுரிய
விடைகொண் டேகித் தந்தமது பதியின விரைவிற் சென்றடைந்தார்.

(இ-ள்) தக்கன=தக்கனென்பவன, உடலம் கண்ணன் ஒடு=சரீரத்திற் கண்களையுடைய இந்திரனுடன, அமரா தொழ = தேவாகள வணங்கி வர, கடவுள் பொன் அம் குடுமி நெடு கயிலை வரையின = தெய்வத் தன்மை பொருந்திய பொன்மயமான அழகிய சிகரங்களை யுடைய நீண்ட வெள்ளி மலையி னிடத்து, உவப்பின எய்தி = மகிழ்வுடன சென்று, முக்கணனை முடியின வணங்க = திரிநேத்திர ராகிய சிவபெருமானைத் தந்தலை தாழ்த்திப் பணிய, அவாக்கு இயன்ற முகமன் ஒடு அருள உம் புரிய = (பெருமான) அவ்வவர்க்குத் தகுந்த உபசார மொழிகளுடன திருவருளையுஞ் செய்ய, விடை கொண்டு ஏகி= (அவரிடத்தி னின்று) அநுமதி பெற்று நீங்கி, தம் தமது பதியின விரைவின் சென்று அடைந்தார்=தங்கள் தங்களது நகரத்தில வேகத்துடன போய்ச் சேர்ந்தனர்.

இந்திரற்கு உடலத்தில ஆயிரங் கணகள் வந்தமை கௌதம விருடியின மனைவியாகிய அகலிகை மாதின கற்பழித்த காரணத்தால எனக. அதனை "நின்றவாசவன முகத்தினை நெடுந்தவ னோக்கி - யின்று காமபலசெய்திடுகுவ னிந்திர னென - யொன்று வேட்டுவந் தாயககுடன முழுவதுமயோனி-நன்று மேவுக வெனட பெருஞ் சாபநாட டினனால. திருந்தகு மந்திரஞ் செவியி னேற்றும - வருந்திய சாபமுன மருவி னாலெனப-பொருந்திய பயனதாயட் புரையி னொலலைதீர - துருத்தகுய யோனிக ளொளிர்கண ணாயினன" எனனும **பார்க்கவ புராணச்** செய்யுள்களா லறிக (கஎ)

காம னுடலம வெந்தொழிய நுதற்கண் விழித்த காபாலி
மாம னெனவு மதித்திலனென் றுள்ள மாழ்கு மமையத்திற்
றேமென் கூந்த லுலகீன்ற செலவி தாதை மனையெய்தித்
தாமம் பிறக்கத் தனிநோக்கிச் சொல்லாச் சுடுசொற் பலசொன்னான்.

(இ-ள்) காமன் அம உடல் வெந்து ஒழிய = மன்மதனது அழகிய சரீரம் நீறாய் வெந்து அழிய, நுதல கண் விழித்த காபாலி=நெற்றிக் கண்ணைத் திறந்த சிவன், மாமன் எனவும் மதித்திலன் என்று = (தனது) மாமன் எனறேனும் (என்னை)உபசரித்தா னல்லனென்று, உள்ளம மாழ்கும அமையத்தில்=(தக்கன) மன வருத்தமுற றிருக்கும்போது, தேம மென் கூந்தல உலகு ஈன்ற செல்வி=தேனமைந்த மெல்லிய அளகத்தினை யுடைய வுலகங்களைப்பெற்ற உமை யம்மையார், தாதை மனை எய்து=தந்தையாகிய தக்கனது இல

விற்கு வர, காமம் பிறக்கத் தனி நோக்கி — (வாய கலைமென்று பிவைகளிற்) கோபம் புகை யுண்டாகத் தேவியை யெதிராகப் பார்த்து, சொல்லா சுடு சொல் பல சொன்னான்= சொல்லத்தகாத கடுஞ்சொற்கள் பலவற்றைச் சொன்னான்

காபாலி=பிச்சா பாத்திரமாகக் கபாலத்தைக் கொண்டவன் சுடுசொல் - வினைத் தொகை தக்கன் மகளாகப் பிறந்து தாக்ஷாயிணி, சதி என்ட பெயர் பெற்ற அம்மையை மணம் புணர்ந்தமை நோக்கி மாமன் என்ற நாம் தக்கன் கயிலைக்குச் சென்ற போது சிவ பெருமான் சாலவு மதியாமையால் மனவருத்தங் கொண்டு, அவரை யிகழ்ந்து ஓர் யாகஞ் செய்யத் தொடங்கினன் அதனை நாரதரால் அறிந்த தேவியார் பெருமானிடம் விடை பெற்று விருப்புடன் போகத் தக்கன் இகழ்ந்தான் எனக் கொள்க (கஎ)

திங்கட் கண்ணி முழுமுதலை யிகழ்ந்த மாற்றஞ் செவிப்படலு
மங்க ணீங்கி யுலகீன்ற வன்னை யிமவான் மகளாகிக்
கொங்கு விரிக்கும் பசுங்கொன்றை நறவூற் றிருப்பக் குளிர் தூங்குங்
கங்கை வேணி யனின் மருங்கின் மகிழ்வி னோடுங் கலந்தனளால்

(இ-ள்) கண்ணி திங்கள் முழு முதலை=இளம் பிறைச் சந்திரனைத் தரித்த முழு முதற் பொருளாகிய சிவபெருமானை, இகழ்ந்த மாற்றம் செவிப்படலும்=நிந்தித்த வார்த்தை கள் (தமது) செவிகளிற் பொருந்துதலும், உலகு ஈன்ற அன்னை = உலகங்களைப் பெற்ற தாயாகிய உமாதேவியார், அங்கண் நீங்கி=அவ்விடத்தினின்று மகன்று, இமவான் மகள் ஆகி=இமய மலையரசன் புத்திரியாகி, கொங்கு விரிக்கும் பசு கொன்றை = வாசனையைப் பரப்பும் பசிய கொன்றை மாலையின், நறவு ஊற்று இருப்ப=தேனூற்றுன்று நிலை பெற, குளிர் தூங்கும் கங்கை வேணியனின் மருங்கின் = குளிர்மை கொண்ட கங்கை நதியைத் தரித்த சடாமுடியை யுடைய சிவபெருமானது இடப்பாகத்தில், மகிழ்வினோடு கலந் தனள்=உவகையுடன்சேர்ந்திருந்தனர் ஆல்—அசைநிலை (க௮)

உலக மீன்ற பொலங்கொடியைத் தக்கன் முனிந்த வுரைகேளா
வலகில் சோதி யெம்பெருமான் சீற்ற மெய்தி யவனிதனி
லிலகு மவுலி மானுடவேந் தாகிப் பிறக்க வெனச்சபித்தான்
புலவு வேற்கண் மாரிடைபா லதனாற் புதல்வ னாயினான்.

(இ-ள்) அலகு இல சோதி எம்பெருமான் = அளவிடப்படாத ஒளிவடிவுள்ள எமது கடவுளாகிய இறைவன், உலகம் ஈன்ற பொலம் கொடியை=புவனங்களைப் பெற்ற பொற்கொடி போன்ற தேவியை, தக்கன் முனிந்த உரை கேளா = தக்கன் கோபித்துச் சொல்லியவற்றைக் கேட்டு, சீற்றம் எய்தி=கோபமுற்று, அவனி தனில்=பூமியினக்கண், மவுலி இலகு மானுட வேந்து ஆகி பிறக்க=கிரீடம் விளங்கும் மானுட வரசனாகிப் பிறக்கக் கடவன், என சபித்தான்=என்று சாபஞ் சொற்றனர், அதனால் = அக்காரணத்தால், புலவு வேல் கண் மாரிடை பால்=நிணம் வாய்ந்த வேலாயுதத்தை யொத்த விழிகளையுடைய மாரிடையினிடத்து, புதல்வன் ஆயினான்=புத்திரனாகத் தோன்றினன்

சிவபெருமான் தக்கன் றமதுதேவியை யிகழ்ந்தமையைக் கேட்டு, மானுடவேந்த னாயப் பிறக்கும்படி சாபஞ் சொற்றமையால் மாரிடைவயிற்றில் மகனாகிப் பிறந்தனன் என்பதாம் "அலகில சோதிய னம்பலத்தாடுவான்" என்றார் பெரியபுராணத்தும் ()

ஈரைந் தரசிற் கொருத்திவயிற் றுதித்த தக்க னிழைத்தவைகள்
பாரின் விளங்க வுரைத்தியெனப் பகரு மயிரா வதப்பாகன

நேருமுதுநான மறைவடித்த தெய்வ முனிவனை கேட்டிடலும்
காரிற கரிய திருமேனிக் கருணைக் கடலாண டுரைசெய்வான்.

(இ-ள்) பகரும் அயிராவதம பாகன=சொலலப்பட்ட ஐராவத யானையை வாகன மாகச் செலுததுமிநதிரனும, தேரும முது நான மறை வடித்த தெய்வம முனிவன்= ஆராயப்படுகினற பழைய நான்கு வேதஙகளையுந் தெளிவாக வறிந்த தெய்வத்தன்மையை யுடைய நாரத விருடியும், ஈர் ஐநது அரசின் கு ஒருததி வயிறு உதித்த தக்கன = பதது அரசாகளுககு (மனைவியான) மாரிடை யென்னு மொருததியி னுதரததி னின்றுந தோன றிய தக்கன், இழைததவைகள = செய்தவைக ளெலலாவறறையும, பாரின விளங்க உரைததி என = பூமியினக ணுள்ளாரும அறியுமாறு புகலவேணடு மெனறு, கேட்டிட லும=கேடகுதலும, காரின கரிய திரு மேனி = மேகத்தினும கரிய அழகிய தேகததை யுடைய, கருணை கடல ஆண்டு உரை செயவான=கிருபைச சமுததிரமாகிய திருமால அப் போது கூறுவாா என்க.

இழைத்தவைகள் என்பதிற் கள் விகுதி பலவற்றையு மறிதற்கு உரிமைபட நின் றது, "கள்ளொடு சிவணு மவவியற் பெயரே-கொள்வழி யுடைய பலவறி சொறகே" என்ற தொல்லதிகாரச் சூத்திரத்தா னமையும ஒருததி யென்பது ஒருமை யெனனு மெண் ணினை யுணர்த்தும் ஒருவரென்னு ம பொதுமையி னினறும நீஙகிய பெண்பாலுணாததுஞ் சொல "ஒருமை யெணணின பொதுபபிரி பாறசொல - லொருமைக கலல தெண்ணு முறை நிலலாது" எனவும, "பெண்மை சுட்டிய வெலலாப பெயரு - மொன்றறகு மொருததிககு மொனறிய நிலையே" எனவும், தொல்காப்பியனாும் ஏனையுரையாசிரியரும், விதித்தமையானும, மகவேப் பெயர்கள் டகர தகரஙக ளிரட்டியும், இச்சுப பெறறும், இடைநிலை பெறறும் இயலும் என உரையாசிரியர் உரைத்து நிறுததமையானும, பெறப படும. பார்-கடல என்பன ஆகுபெயர்கள் செய்-துணைவினை. (உக)

தககனைச சபித்த அத்தியாய முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம—௬௦௨.

பதினைந்தாவது

தக்கன் வேள்வியழித்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது சிவபெருமானை யிகழ்ந்து தக்கனாற் செய்யப்பட்ட யாகத்தை வீரபத் திரக் கடவுள் தோனறி யழிதத சரிததததைக கூறிய பகுதி யெனக. தக்கன்-தக்ஷன என் னும் வடமொழித் திரிபு

அறுசீர்க் கழி நெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

கரைபொரு கடலந தானைக் காவலன் றக்க னென்போ
னுரவுநீ ருலக மேழுங் தனதடிப் படுத்தி யொன்னா
தருதிறை யளப்ப விண்ணோர் தனித்தனி யேவல் கேட்ப
வரியணைப் புறத்து வைகி யாழியொன் றுருட்டு நாளில்.

(இ-ள்) கரை பொரு கடல அம் தானை காவலன = கரையோடு மோதுகின்ற சமுத்திரம போனற அழகிய சேனைகளை யுடைய அரசனாகிய, தக்கன என்போன = தக்

கன் என்று சொல்லப்படுவோன், உரவு நீர் ஏழு உலகமும் = ஒலிக்கின்ற நீர்க் கடலாற் சூழப்பட்ட சப்த லோகங்களையும், தனது அடி படுத்தி=தனது ஆட்சிக் குட்படுத்தி, ஒன்னார் தரு திறை அளப்ப = பகையரசர்கள் கொடுத்தற்குரிய பகுதிப் பொருளை யளந்து கொடுக்கவும், விண்ணோர் தனி தனி ஏவல் கேட்ப=தேவர்கள் வெவ்வேறுயுள்ள பணிகளைக் கேட்டுச் செய்யவும், அரி அணை புறத்தின் வைகி = சிங்காசனத்தி னிடத்து வீற்றிருந்து, ஒன்று ஆழி உருட்டும் நாளில் = ஏகச் சக்கிராதிபதித்துவஞ் செய்துவரும் காலத்தில்

நாளில் என்பது வருஞ் செய்யுட்கணுள்ள தொடங்கினன் என்னுஞ் சொல்லின் முதனிலை கொண்டு முடியும். நீர் என்பது ஆகுபெயராய்க் கடலை யுணர்த்திற்று. (க)

முன்னைய பவத்தி லீசன் வைதமை யுளத்தின் முன்னி
யென்னையா ளுடைய முக்கட் கடவுளை யின்றி யோங்கும்
பின்னலவெண் டிரைதாழ் கங்காத் துவாரத்திற் பெட்பி னெய்தித்
துன்னரும் வேள்வி மற்றொன் ருற்றுவான் றொடங்கி னானே.

(இ-ள்) ஈசன் = சிவபெருமான், முன்னைய பவத்தில் = முன்னர்ப் பிறவியில், வைதமை உளத்தில் முன்னி = நிந்தித்தமையைத் தனமனத்தி னினைத்து, என்னை ஆள் உடைய முக்கண் கடவுளை இன்றி=என்னை யடிமையாக வுடைய திரிநேத்திர ராகிய சிவ பெருமானை வெறுத்து, ஓங்கும் பின்னல வெண் திரை தாழ் = உயர்ந்த வரிசையாகிய வெள்ளிய அலைகள் மறிகின்ற, பெட்பின் கங்கா துவாரத்தின் எய்தி = விருப்புடனே கங்கை நதியின் முகத்துவாரத்தைச் சார்ந்து, துன்ன அரு வேள்வி ஒன்று=செய்தற்கரிய யாகமொன்றை, ஆற்றுவான் தொடங்கினன்=செய்யும்படி யாரம்பித்தான்.

கங்காத் துவார மென்பது அரித்துவாரம் அதன் வரலாற்றைப் பின்வரு **மாவலி மூவடி மண்ணளித்த அத்தியாயத்தில்** உஎ-ம் செய்யுளிற் காணக. அரித்துவாரத்தின்கணுள்ள கனகல மென்னு மிடத்தில் ஆயிரம் யோசனை யகலமும் நீளமு முள்ள சாலை யொன்றியற்றிப் பரிமேத வேள்வி செய்தனன் எனக "அரிய மாதவ ரமாந்தகங் காத்துவா ரத்திற - றரையின் மிக்குயர் **கனகல** மெனுந்தல மதனிற - புரவி மேதநல் கியற்றுவா னெண்ணினன் புகுந்தான்" என **வாயு சங்கிதையிற்** கூறப்பட்டது. மற்று - ஏ அசைகள். (உ)

குறுமுய லரத்த மேய்க்குங் கோசிகந் தாழ்ந்த வல்குல்
சிறுமருங் குமையாள் பாக னின்றியா னாற்றும் வேள்விக்
கறிதுயி லமர்ந்த மாயோன் முதலிய வமரர் யாரு
முறுகென முடங்கல் போக்க யாவரு மொல்லை யுற்றார்.

(இ-ள்) குறு முயல் அரத்தம் ஏய்க்கும்=சிறிய முயலினது இரத்தத்தை நிகர்த்த, கோசிகம் தாழ்ந்த அல்குல் = செம்பட்டாடை கிடக்கும் நிதம்பத்தையும், இறு மருங்கு உமையாள்=தேய்ந்த இடையினையு முடைய உமையவளை, பாகன் இன்றி = ஒரு பாகத்தி லுடைய சிவனை யில்லாமல், யான் ஆற்றும் வேள்விக்கு = நான் செய்யும் யாகத்திற்கு, அறிதுயில் அமர்ந்த மாயோன் முதலிய அமரர் யாரும் = யோகநித்திரையை விரும்பிய திருமாலை முதலாக நின்ற தேவர்கள் எல்லாரும், உறுக என = வரக்கடவர்க ளென்று, முடங்கல் போக்க=ஓலை யனுப்ப, யாவரும் ஒல்லை உற்றார்=எல்லாரும் விரைவாக வந்து சேர்ந்தனர்.

ஏய்க்கும் என்பது ஒட்ட, ஒடுங்க, நிகர்ப்ப என்றாற்போல உவமையும் பொருளு மொன்றென வுணர்வு தோன்ற நின்ற மெய்யுவம வுருபிடைச்சொல் முடக்கல்-ஓலை(திரு முகம்) என்னும் பொருள் படுதலை "எற்பயந் தோக்கிய மன்னுடை முடக்கல - போற் புடைத் தாகப் பொருளுரை பொருந்தியது" என்றவற்றில் அடியார்க்கு நல்லார் உரைத் ததனு மோர்க முயலிரத்த மற்றையவற்றினுஞ் சாலச்சிறப்பாகலின் உவமை கூறினர்.

> தாக்கணங் கமர்ந்த மார்பிற் றண்டுழாய் முகுந்தன் வெள்ளைக்
> கோக்களி றூரும் விண்ணோர் கோன்முத லமரர் நாளுந்
> தீக்குண வருந்தி யுண்ணு முனிவர ரியக்கர் சித்த
> ரேக்கற வெய்த வீங்கு மிளமுலை யமரர் மாதர்.

(இ-ள்) தாக்கணங்கு அமர்ந்த மார்பின் = (வந்தார் யாவரெனின்) இலக்குமி வீற்றிருக்கும் மார்பினை யுடைய, தண் துழாய் முகுந்தன் = குளிர்ந்த துழாய் மாலையை யணிந்த விட்டுணுவும், வெள்ளை கோ களிறு ஊரும் = வெண்ணிறமுடைய ஐராவத மென்னும் அரச யானையை வாகனமா நடாத்தும், விண்ணோர் கோன் முதல் அமரர் = தேவேந் திரன்முதலிய தேவர்களும், நாளும் தீக்கு உண அருந்தி உண்ணும் முனிவரர் = நாடோறும் அக்கினிக்குப் பலியூட்டிப் புசிக்கின்ற விருடி சிரேட்டர்களும், இயக்கர் சித்தர் = இயக்கர் களுஞ் சித்தர்களும், ஏக்கறவு எய்த வீங்கும் இள முலை அமரர் மாதர் = (கண்டார்) மிக்க ஏக்க முண்டாகும்படி பெருத்த விளமை தங்கிய தனங்களை யுடைய தேவ மகளிரும் (௪)

> குவளைநாண் மலரை வென்று குழைபொரு தலைக்கு மொண்கட்
> டுவரிதழ்க் கமலை வாணி பழமறை யினிது தொக்க
> வவையினிற் பால்வெண் ணீறு கண்டிகை யணிந்து மிக்க
> தவமொரு வடிவுற் றன்ன ததீசிமா முனிவன் வந்தான்.

(இ-ள்) குவளை நாள் மலரை வென்று = நீலோற்பலத்தின் அன்றலர்ந்த புதிய புட்பத்தையும் வெற்றி கொண்டு, குழை பொருது அலைக்கும் ஒண் கண் = குண்டலங்க ளோடு மோதி வருத்தா நிற்கு மழகிய விழிகளையும், துவர் இதழ் கமலை வாணி = பவளம் போலும் அதரங்களையு முடைய இலக்குமியுஞ் சரசுவதியும், பழ மறை = பழமை யாகிய வேதங்களும், இனிது தொக்க அவையினில் = உவகையோடு கூடி யிருக்குஞ் சபையி னிடத்து, பால் வெண் நீறு கண்டிகை அணிந்து = பால்போலும் வெண்ணிறமுடைய திரு நீற்றினையும் உருத்திராக்க மாலையினையும் தரித்து, மிக்க தவம் ஒரு வடிவு உற்று அன்ன = மேலாய தவமே யொரு உருக்கொண்டு வந்தாற்போல, மா ததீசி முனிவன் வந்தான் = பெருமை பொருந்திய ததீசி முனிவர் வந்தனர்.

திருமான் முதல் வேத மீறாகக் கூடியிருந்த தக்கன் சபைக்கண் சிவசின்ன மணிந்து தவமொரு வடிவு கொண்டு வந்தாற்போலத் ததீசி முனிவர் வந்தனர் என்பதாம். பதிவிர தைக்கு நீங்காக் கலன்போலச் சிவனடியார்க்கு மிவை நீங்காக் கலன்க ளென்க. அது "பரமசிவ னமலன் பத்தர்க்குச் சின்ன - முருவுடலிற் கண்டியு நீறும்" என்னுஞ் சைவ சமயநெறித் திருச் செய்யுளாற் போதரும். (௫)

> தொள்ளைப்பூந் தலர்ந்த நெஞ்சிற் றக்கனீ கேட்டி தூய
> வள்ளிலைக் கமல வீட்டி லந்தண னாதி யாரு
> மெள்ளருந் தருக்க ளீறு வியைந்திடு முயிர்கட் கெல்லா
> முள்ளுறை சோதி தன்னை யிகழ்ந்ததென் னுரைத்தி யென்றான்.

(இ-ள்) தொள்ளை பூத்து அலர்ந்த நெஞ்சினை = வெளிறறிவே விரிந்து பரந்த மனத்தையுடைய, தக்கனே நீ கேட்டி = தக்கனே நீ கேட்பாயாக, தூய தளை இல் கமலம் வீட்டில் அந்தணன் ஆதி = சுத்தமாகிய நெருங்கிய இலைகளையுடைய தாமரைப் பொகுட்டாகிய வீட்டினகணிருக்கும் பிரமன் முதலாக, யாரும் எள் அரு தருக்கள் ஈறு = எவரானும் இகழ்தற்கரிய தாவரங்களிறுதியாக, இயைந்திடும் உயிர்கட்கு எல்லாம் = பொருந்தியுள்ள ஆன்மவர்க்கங்களுக்கெல்லாம், உள் உறை சோதி தன்னை இகழ்ந்தது என் = அந்தரியாமியாய் வியாபித்திருக்கின்ற பரஞ்சோதியாகிய சிவபெருமானை நிந்தித்தது என்னை, உரைத்தி என்று = சொல்வாயாக வென்று

தொள்ளை என்னும் இசைச்சொல் வெறுமைப் பொருள் பட நின்றது. தொள்ளைக் காது என்னும் வழக்கானுமுணர்க. நெஞ்சிற்கு வெறுமையாவது அறிய வேண்டுவனவற்றை யறியாமை. இது முதலிரண்டு குளகம். "சோதி தன்னை யிகழ்ந்ததென்" எனத் ததீசி முனிவர் வினவியமை அறிவுறுத்தற் பயத்ததாகிய வினாவாதலால் அவனறிவு தானுங் கண்டுமெய்யவற்குக் காட்டலினடங்கும். அதனை "செப்பும் வினாவும் வழாஅலோம்பல்" என்னும் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தானறிக. (௩)

தவத்துறை படிந்த நெஞ்சிற் றதீசிமா முனிவன் சாற்ற
வுவப்புடன் மறைகள் யாவு முருத்திர பாகந் தன்னை
நிவப்புட னுரைத்த தில்லை நீயவை கேட்டி யென்னா
வவத்துறை போய நெஞ்சத் தக்கனு மறைந்திட் டானே.

(இ-ள்) தவம் துறை படிந்த நெஞ்சின் = தவவழியினிலைபெற்ற மனத்தையுடைய, மா ததீசி முனிவன் சாற்ற = பெருமையையுடைய ததீசிமுனிவர் கேட்ப, ஆங்கு = அப்போது, அவம் துறை போய நெஞ்சம் தக்கன் = தீயவழியிற் புக்க மனத்தினையுடைய தக்கனென்பான், மறைகள் யாவும் = (முனிவரே) வேதங்களெல்லாம், உருத்திர பாகம் தன்னை = உருத்திரனுக்கு அவிப்பாகமுண்டென்பதனை, உவப்பு உடன் நிவப்பு உற உரைத்தது இல்லை = விருப்புடனே யுயர்வு பொருந்தச் சொல்லவில்லை, நீ அவை கேட்டி என்னா = நீவிரே அவ்வேதங்களைக் கேட்பீராக வென்று, அறைந்திட்டான் = சொன்னான்.

பழுதுணர் தக்க னாங்குப் பகர்தலு நடுக்க மெய்தி
யிழுதைநீ மடமை நெஞ்சத் தியைந்தவா றிசைத்தி கொல்லோ
மழவிடை யூர்தி யின்றி மகம்புரிந் திடறீ தென்னாத்
தொழுதகு மறைகள் யாவுஞ் சொல்லியாண் டகன்ற மாதோ.

(இ-ள்) பழுது உணர் தக்கன் ஆங்கு பகர்தலும் = பொருளல்லாதவற்றைப் பொருளென்றறிந்த தக்கன் அவ்வாறு கூறுதலும், தொழு தகு மறைகள் யாவும் = வணங்கத்தகுந்த வேதங்களெல்லாம், நடுக்கம் எய்தி = நடுக்கமுற்று, இழுதை நீ = அறிவிலியாய தக்கனே நீ, மடமை நெஞ்சத்து இயைந்த ஆறு இசைத்தி கொல்லோ = அறியாமை கொண்ட மனத்திற் றோன்றியபடி சொல்லினையோ, மழ விடை ஊர்தி இன்றி = இளமை பொருந்திய இடபவாகனராகிய சிவபெருமானையில்லாமல், மகம் புரிந்திடல் தீது என்னா = வேள்வி செய்தல் கொடுமையாகும் என்று, சொல்லி = இடித்துச் சொல்லி, ஆண்டு அகன்ற = அவ்விடத்தை விட்டுப் போயின.

மாதோ வியப்பிடைச்சொல். வேதங்கள் சிவதூடணத்தைச் சகிக்காமையால் நடுங்கிய வென்க. இங்ஙனமே பிரமதேவன் அகங்கரித்த போதும் இருக்கு முதலிய நான்கு வேதங்களும், குடிலையும் வெளிப்பட்டுச் சிவபெருமானே பரமபதி யென்று சாட்சி கூறின. அவை வருமாறு.—

்வதம் உரைத்தது

இருவர் மொழியுங் கேட்டிகழா விருக்கு வேத மாஙகெய்திப்
பருவ முகிலபோ னிறத்தோயும் பஙகே ருகமே லுறைவோயும்
விரியும் புவன மனைத்தினுக்கும கடவு ளல்லீர் விரிகடலிற
கருகும் விடமுண் டுமையளித்த கருணைக் கடலே முதலாவான்.

யசுர் வேதம் இயம்பியது.

என்று விருக்கு மறைபகர விரண்டாம வேத மாங்கெய்தி
யொன்னூர் புரமூன் றெரியகெரிய முறுவல கோடடு மொருமுதலே
முன்னோன் முனனோ னெனமேறகோள் காட்டி முதிர்ந்த முதுசுகுறைவாற்
றனனுத் தழுமப முறையிட்டுக கனமபோ லதிர்நது சாறறியதே.

சாமவேதஞ் சாற்றியது.

இறந்தும் பிறந்து மெவ்வுயிரு மொழியா துலவி யெஞ்ஞான்றுங்
கறஙகு போலத் திரியவெவ னியறறுங கருணைக் கடலயாவன
சிறந்த வநதச் சங்கரனே தேவ தேவ னெனபதல்லான
மறந்தும பிறரை யெண்ணறக வெனறு சாமம வழஙகியதே.

அதர்வணவேதம் அறைந்தது.

ஒனறுயப் பலவா யுயிக்குயிரா யுலக மனைத்துந தானுகி
நின்றுங் கவறறிற பொருந்தாத நீறு பூதத செழுமபவளக்
குனறு யனப ரிதயமலர்க கோயி றேறு மினிதமரும
பொனறுமு சடையோன முதலவனென னானகாம வேதம் புகன்றதுவே

துடிலே கூறியது

என்று கமலத் திறைகூறக குடிலே யெழுநது நகைகோட்டி - நனறு சொன்னு யெனவெள்ளி நாதன் டரையோ டிபைநதிடுந - றனறு மாபோ லிருப ததலலாற றேயந் தும் தோயான் பரைகன்னி-குன்ற விலலி யெஞ்ஞான்றும் பிரம சாரியெனகுறிப்பார — இமிலே றிவர்ந்தா னெனவுரைததா யெனறுந தரும மாதலினு-லமலனதனி னினிதுறைந் தா னன்றிச் சுடலே யாடியெனக் - கமல யோனி யிகழந துரைததாய் புவன முழுதுங் கனறறிய நாள் - விமல னுறையப புறங்காடே யனறி வேறே ரிடனுண்டோ. (அ)

மன்பெருஞ் சிறப்பு வாய்ந்த மலரயன் முதலி னோத
மெனபணிந தீமத் தாடி யேறிவாந் தைய மேறகுங்
கொன்படு சூல வேற்கைக் கூத்தனுங் கருத்தன கொல்லோ
பொன்புனே யறுவை யாாதத பூவைமே னியனே யலலால்.

(இ-ள்.) பொன் புனே அறுவை ஆர்த்த=பொன்னுற் செய்த உடையை யணிந்த, பூவை மேனியனே அலலால்=காயாம்பூப போனற வடிவினராகிய திருமாலே யன்றி, மண பெரு சிறபபு வாய்நத = நிலைபெறற பெரிய சிறபபினைக கொண்ட, மலர் அயன முதலி னோர் தம் என்பு அணிந்து = தாமரை மலராசனனுகிய பிரமன முதலிய தேவாகளது எலும்புகளைத் தரிதது, ஈமத்து ஆடி = சுடுகாட்டிற கூத்து ஆடி, ஏறு இவர்நது=இட பததி லேறி,ஐயம ஏற்கும=பிச்சை யெடுத்துண்ணும, கொன படு சூலம வேல் கை கூத் தனும்=அச்சததை விளைககும சூலாயுதத்தைத் தாங்கிய கையினை யுடைய உருத்திரனும், கருத்தன கொல்லோ=கடவுளாவானே.

இங்ஙனங் கூறியவற்றிற் கெல்லாந் ததீசி முனிவரிரங்கி யுறுதி பொருந்த வுரைத்த வுத்தரங்களைக கந்தபுராணத்திலே ததீசி யுத்தரப் படலம, சுயமுக னுற்பத்திபபடல முதலியவ[ற்]றிற கண்டு தெளிக. (கூ)

என்னவெந் தக்கன் கூற விருந்தவ முனிவர் தாமு
மன்னுயி ரனைத்துங் காக்கு மணிநிற வண்ணன் யாருக்கு
முன்னையோ னென்ன நெஞ்சின் முதுக்குறை வனைத்து நீங்கித்
துன்னிய மாயை யுள்ள மறைப்பமா ழ்ந்து சொன்னார்.

(இ-ள்) என்ன வெம் தக்கன் கூற = என்றிவ்வாறு கொடிய தக்கன் சொல்லுதலும், இரு தவம் முனிவர் தாமும்=அங்ஙன மிருந்த பெரிய தவத்தை யுடைய இருடியர்களும், நெஞ்சின் முதுக்குறைவு அனைத்தும் நீங்கி=மனத்தினகத்துள்ள பேரறி வெல்லாமிழந்து, துன்னிய மாயை உள்ளம் மறைப்ப = நெருங்கிய மாயையானது மனவுணர்ச்சியை மறைக்க, மாழ்ந்து = அதனால் மயக்க முற்று, மன் உயிர் அனைத்தும் காக்கும் மணி நிறம் வண்ணன்=நிலை பெற்ற வுயிர்களெல்லாவற்றையுங் காத்தருளும் நீலரத்தினம் போன்ற நிறவடிவினராகிய விட்டுணு மூர்த்தியே, யார்க்கும் முன்னையோன் என்ன=எவர்க்கும் முதன்மையாய பதிப்பொருளாவரென்று, சொன்னார்=கூறினர் ()

என்றலுந் ததீசி நெஞ்ச மெரியெழக் கனன்று சீறிக்
குன்றவிற் கடவு டன்னை யிகழ்ந்திடுங் குற்றந் தன்னாற்
பொன்றிவெந் நரகந் தன்னிற் புகுந்துநெஞ் சழிதி ரென்னாத்
துன்றிய முனிவ ருள்ளஞ் சோர்வுற முனிந்து வைதா .

(இ-ள்) என்றலும்=என்றிவ்வாறு (முனிவர்களும்) கூறுதலும், ததீசி = ததீசி முனிவர், நெஞ்சம் எரி எழ கனன்று சீறி=மனத்தினின்றும் அக்கினி யெழும்படி கோபித்துப் புழுங்கி, குன்றம் வில் கடவுள் தன்னை = மேருமலை யாகிய வில்லை யுடைய பரமபொருளை, இகழ்ந்திடும் குற்றம் தன்னால் = நிந்தித்த அதிபாதகத்தினால், பொன்றி= (நீவிர் யாவரும்)அழிந்து, வெம் நரகம் தன்னில் புகுந்து=கொடிய நரகங்களில் விழுந்து, நெஞ்சு அழிதிர் என்னா=மனவருந்தமுறக் கடவீரென்று, துன்றிய முனிவர் உள்ளம்= வந்திருந்த முனிவர்களது மனங்கள், சோர்வு உற முனிந்து வைதான் = வாட்டமடையுமாறு கோபித்துச் சபித்தனர்

ததீசி முனிவர் கோபித்துத் தக்கனுக்கும் முனிவர் தேவர் முதலாயினோர்க்கும் கொடுத்த சாபங்களின் விரிவாவது.—

அக்கணமே முனிவரன்றன் பெருஞ்சீற்றந் தனைநோக்கி யந்தோ வென்னு
லெக்குவடு மெங்கிரியு மெக்கடலு மெவ்வுலகும் யாவும் யாருந்
தக்க னொருவன் பொருட்டாற் றளர்ந்திடுமோ வெனமுனிவு தணிந்து தற்சூ
ழொக்கலொடு மவனெழுந்து சிறுவிதியின் முகநோக்கி யொன்று சொல்வான்.

சங்கரனை விலக்கி யின்று புரிகின்ற மகஞ்சிதைக்க தக்க நின்னோ
டிங்குறையு மமரரெலா மழிவுறவின் னேயென்று விசைத்துப் பின்ன
ரங்கணுறு மறையோர்தம் முகநோக்கி யந்தணரி லழிந்தவாநீ
ருங்கள்குலத் துலைமைதனை யிழந்திட்டீர் கேண்மினென வுரைக்க லுற்றான்.

பேசரிய மறைகளெலாம் பராபரனே யெனவணங்கப் பெரிது போற்று
மீசனையு மனபரையு நீறனுகேண் டிகையினையு மிகழ்ந்து நீவிர்
காசினியின் மறையவரா யெங்காளும் பிறந்திறந்து கதியு றாது
பாசமத னிடைபட்டு மறையுரையா நெறியதனிற் படுதி ரென்றான்.

என்று கந்தபுராணத்தி லருளப் பட்டனவாம், (கக)

மெல்லிய வணுவைச் செம்பொன் மேருவோ டிணைத்து நோக்கும்
புல்லறி வாளர் போலப் பூவைபோன் மேனி யானை
யெல்லையில் குணக்குன் றாய வீசனுக் கிணையென் றோதுங்
கல்வியின் மடமை நெஞ்சக் கடவுளர் தம்மைச் சீறி.

(இ-ள்) மெல்லிய அணுவை செம் பொன் மேரு ஓடு இணைத்து = (அஃதறிந்த பிரமன், தேவர்கள்) நுட்பமாகிய அணுவொன்றைச் சிவந்த பொன்மயமாகிய மேருமலையுடன் ஒப்பிட்டு, நோக்கும் புல்லறிவாளர் போல = அறிகின்ற சிற்றறிவினரைப் போல, பூவை போல் மேனியானை = காயாம்பூப் போலும் வடிவுடைய மாயவனை, எல்லை இல் குணம் குன்று ஆய ஈசனுக்கு = அளவைக் கடவாத குணமலையாகிய சிவபெருமானுக்கு, இணை என்று ஓதும் = ஒப்பென்று மொழிந்த, கல்வி இல் மடமை நெஞ்சம் கடவுளர் தம்மை சீறி = கல்வியறிவில்லாத மூட மதியுடைய தேவர்களைக் கடிந்து (௧௨)

விழுமிய நல்லார் கேண்மை வெந்துயர்ப் படுத்து மென்னா
வழிமதுக் கமழுஞ் செய்ய மரைமலர்ப் பொகுட்டில் வாழும்
பழமறைக் கிழவ னீங்கப் பனியிரு விசும்பி னீங்கி
யுழையுறை தேவ ரியாருந் தனித்தனி யுள்ளஞ் சோர்ந்தார்.

(இ-ள்) வழி மது கமழும் = தேங்குகின்ற தேனைக் கொண்டு வாசனை வீசும், செய்ய மரை மலர் பொகுட்டில் வாழும் = செந்தாமரைப் பூம்பொகுட்டின்கண் இருக்கும், பழ மறை கிழவன் = பழமையாகிய வேதங்களை யறிந்த பிரமதேவன், விழுமியர் அல்லார் கேண்மை = கீழோர் நட்பு, வெம் துயர் படுத்தும் என்னா = வெவ்விய துன்பத்துள் ஆழ்க்கச் செய்யும் என்று, நீங்க = (அவ்விடத்தை விட்டு) போக, பனி இரு விசும்பின் நீங்கி = குளிர்ந்த பெரிய சுவர்க்க லோகத்தி லிருந்து வந்து, உழை உறை தேவர் யாரும் = (தக்கன்) அருகிருந்த தேவர்களெல்லாரும், தனி தனி உள்ளம் சோர்ந்தார் = தாந்தாமே (ஆலோசித்து) மனத்தளர்ச்சி யுற்றனர். (௧௩)

வருவன வெண்ணி வேதன் போயது மனங்கொண் டுள்ளம்
வெருவர லின்றித் தக்கன் வேள்வியை யியற்ற நோக்கி
யருமறை வடித்த செஞ்சொற் றதீசிமா முனிவ னாங்கட்
கருமிடற் றெந்தை செம்பொற் கழலிணை நினையு மெல்லை.

(இ-ள்) வேதன் = பிரமன், வருவன எண்ணி போயது மனம் கொண்டு = பின் சம்பவிப்பனவற்றை நினைத்துச் சென்றதை யறிந்தும், தக்கன் உள்ளம் வெருவரல் இன்றி = தக்கனானவன் மனத்துப் பயப்படாதிருத்தலால், வேள்வி இயற்றல் = யாகஞ் செய்வதை, அரு மறை வடித்த செம் சொல் = அரிய வேதங்களினின்றுந் தெளிவாக்கி யெடுத்த செவ்விய சொற்களையுடைய, மா ததீசி முனிவன் = பெருமை வாய்ந்த ததீசி முனிவர், நோக்கி = பார்த்து, ஆங்கண் = அவ்விடத்து நின்று, கரு மிடறு எந்தை = கரிய திருக்கண்டத்தினை யுடைய எம்பிதாவாகிய சிவபிரானது, செம் பொன் கழல் இணை நினைக்கும் எல்லை = சிவந்த பொன்னாற் செய்யப்பட்ட வீரக் கழலை யணிந்த இரு திருவடிகளையுந் தியானிக்குங் காலத்தில். (௧௪)

முன்னைய பவத்தி லென்னை யிகழ்ந்த முனிந்த தக்கன்
மன்னுமிப் பவத்து மென்னை யிகழ்ந்தரு மகஞ்செய் கின்றா
னன்னவ னுற்ற மெச்ச மழித்திட வேண்டு மென்ன
வென்னையா ளண்ணல் கூற விறைவனு மதனை நேர்ந்தான்.

(இ-ள்) என்னை ஆள அன்னை = எனனை யடிமையாக கொண்ட மாதா வாகிய உமையம்மையார் (எழுந்து இறைவரே!) என்னை முன்னைய பவத்தில இகழ=என்னை முற்பிறப்பிலே நிந்திக்க, (அதனால்) நீ=நீயிர், முனிந்து தக்கன = சாபங் கொடுத்த தக்க னெனபவன், மனனும் இ பவத்தும நின்னை இகழ்ந்து=தோனறிய இந்தப பிறவியிலும் நம்மை நிந்தித்து, அரு மகம செய்கின்றான = அரிய யாகத்தை யியற்று கின்றான், அன்னவன் ஆற்றும எச்சம=அவன செய்யும யாகத்தை, அழித்திட வேண்டும என்ன கூற= அழிக்க வேண்டு மென்று பிரார்த்திக்க, இறைவனும அதனை சோர்ந்தான = தலைவராகிய சிவபெருமானும அதனை ஒப்புக்கொணடனர் (கரு)

ஆயிர மௌலி யண்ட முகட்டினை யளப்பச் செய்யி
ராயிரங் கமலப பொற்றா ளகனில மளந்து செலல
வாயிரந் தடந்தோ ளெட்டுத் திகையையு மளப்ப மூவொ
ராயிரங் கணக ளூழி யழற்சிகை பரப்பி மண்ட.

(இ-ள்) ஆயிரம மௌலி அணடம் முகட்டினை அளப்ப = ஆயிரங் கிரீடங்களும் அண்டத்தி னுச்சியைத தொட்டு நிரப்பவும், செய கமலம பொன இர ஆயிரம் தாள = செந் தாமரை மலர் போன்ற அழகிய வீராயிரந் திருவடிகளும், அகன நிலம அளந்து செல்ல= பெரிய பூமியைத் தாண்டி யப்பாற போகவும், தடம் ஆயிரம தோள் = பெருத்த இரண டாயிரம் புயங்களும், எட்டு திக்கையும அளப்ப = அட்ட திசைகளையுங் கடந்து தோன்ற வும், மூ ஓர் ஆயிரம் கண்கள்=மூவாயிரம விழிகள், ஊழி அழல சிகை பரப்பி மண்ட= உகமுடிவிற் றோன்றும அக்கினிக் கொழுந்தை விரித்து நிறைக்கவும

இது முதன மூன்று குளகம. வீரபத்திரக் கடவுட்கு ஆயிரந் திரு முக மெனவே ஈராயிரந்தோள எனல அமையு மாகலின் "ஆயிரந் தடந்தோள" என்றும, அவர்க்கு முக மொன்றிற்கு மூன்று கண்க ளுளவாகலின "மூவொராயிரங் கண்கள்" என்றுங் கூறப்பட் டது. இஃது "இராயிரங்கொள் புயமெண் டிசை யெலாஞ் செறியவே" எனவும, "மூன்று கண்களாமுக மாயிரமு மேவி" எனவும கந்தபுராணத்திலும் பேசப்பட்டது (கசு)

பொழிகதிர் நேமி சங்கங் கப்பணம புகையு மொள்வா
ளெழுவழல கவிழக்குஞ் சூலந் தோமர மெறியும வைவேல
மழுமுதற் படைகள் யாவுங் கரந்தொறும வயங்கித் தோன்ற
முழுமதி வகிர்ந்தா லன்ன முளவெயிற் றொளிவில வீச.

(இ-ள்) கரம் தொறும் = கைகடோறும், கதிர பொழி நேமி சங்கு கப்பணம்= ஒளியைக் காலுகின்ற சக்கரமுஞ் சங்குங் கைவேலும், புகையும ஒள வாள் = புகைக் கின்ற ஒளி கொணட வாளும், எழு=பரிகாயுதமும, அழல கவிழக்கும் சூலம = அக்கினி யைக் காலுகின்ற சூலமும், தோமரம=பெருஞ்சவளமும், எறியும் வை வேல=வீசுகின்ற கூரிய வேலாயுதமும், மழு முதல் படைகள யாவும=கோடரி முதலிய ஆயுதங்க ளெல்லாம, வயங்கி தோன்ற=பிரகாச முறறுக காணப்படவும், முழு மதி வகிர்ந்தால அன்ன=பூரண சந்திரனைப் பிளந்து வைத்தாற போன்ற, முள் எயிறு ஒளி வில வீச = மயி லிறகி னடி முருத்தை நிகர்த்த தந்தங்களி னொளியானது வில்லைப போல விட்டெறிக்கவும். (கஎ)

புவன கோடிகளுந் தியக்கும் புராரிவெகு சீற்றத் தீயிற
கவைபடு சூல வைவேற் காய்சின வீரன் றோன்றித்
துவரிதழ்க் கனிவாய்த் தீஞ்சொற் றோகையோர் பங்கன் றானி
னுவகையின வணங்கிச் சூழ்போந் தினியன வுரைக்க லுற்றான்.

(இ-ள்) புவனம் கோடிகளும் தீயக்கும புராரி வெம் சீற்றம் தீயில் = உலகங்க ளெல்லாவற்றையும் தகிக்கின்ற சிவபெருமானது வெவ்விய கோபாக்கினிக்க ணின்றும், கவை படு வை சூலம் வேல் காய் சினம் வீரன தோன்றி=கிளைபட்ட கூரிய சூலாயுதத்தால் (எதிர்த்தாரை) கொல்லுங் கோபத்தை யுடைய வீரபத்திரக் கடவுள் அவதரித்து, துவர் இதழ் = பவளம் போன்ற வுதடுகளையும், வாய் கனி தீம் சொல=வாயி னின்று வருகு கனிந்த தித்திப்பாகிய சொற்களையு முடைய, தோகை ஓர் பங்கன் தாளில்=மயில்போன்ற உமா தேவியை யோர் பாகத்துடைய சிவபெருமானது திருவடிகளில், உவகையின வணங்கி = மகிழ்வுடன பணிந்து, சூழ போந்து = வலம வந்து, இனையன உரைக்க லுற் றான=இவற்றைச சொலலுவா ராயினர். (கஅ)

கலிநிலைத்துறை.

அண்ட கோடிகண் மிதக்குமலை யாழி யொருகைக்
கொணடு மறறவை பொதிந்தகனல கொட்பு றல்செயு
மணடு காலதனை முறறுமவெளி முற்று மடைவே
யுண்டு மீளவு மளித்திடுவ னெநதை யுரையாய்.

(இ-ள்) எந்தை=எம்பிதாவே! கோடி அண்டங்கள்=அளவிலலாத அண்டங்களை யும், மிதக்கும அலை ஆழி = பொங்குகின்ற திரைகள் செறிந்த சமுத்திரங்களையும், ஒரு கை கொண்டு=ஒரு கையினு ளடக்கி, மறறவை பொதிந்த கனல = அவற்றைத் தன்னு ளடக்கி யுள்ள அககினியையும், கொட்புறல செயும மண்டு கால் = சுழலுதலைச் செய்யும் நெருங்கிய காறறினையும், அதனை முற்றும் வெளி = அக்காற்றினைச் சூழ்ந்திருக்கும் ஆகா யததையும், மற்றும்=ஏனையவற்றையும, அடைவே உண்டு = ஒருசேர வாய்ப்ப பெயது, மீளவும் அளித்திடுவன் = பின்னரும் (அவறறை) வெளிப படுத்துவேன், உரையாய்= பணித்தருள்வாய்

எமது தந்தையே! அண்டங்கள், சமுத்திரங்கள், அககினி, வாயு, ஆகாய முத லிய எல்லாவற்றையும விழுஙகுவேன், அவற்றைப பின்னரும் வெளிப் படுத்துவேன். இவையிற்றுள யான செய்வதைப் பணித்தருள வேண்டும் எனறு வீரபத்திரக் கடவுள் வேண்டினர் என்பதாம்.

இக்கருத்தமைய "மால யன்றனைப் பற்றிமுன் றந்திடோ மறவெங-கால னாவியை முடித்திடோ வசுரரைக் களைகோ-மேலை வானவா தம்மையுந தடிநதிடோ வேலை-ஞாலம யாவையும் விழுஙகுகோ வுலகெலா மடுககோ மனனு யிாதொகை துடைத்திடோ வரம பில வாகித-துனனு மணடஙக டகர்த்திடோ நுமதுயா மலாததாள்-செனனி யிறைகொடே யாவதொன றெனனினுஞ் செய்வ-னெனனை யிஙகுநீர் நல்கிய தெப்பணிக் கென்றான்" எனக கந்தபுராணத்துஞ் சொலலபபட்டது (கக)

என்று கூறலு நகைத்துலகம் யாவு மழியேல்
வென்றி வீரவுயா தககனழல் வேள்வி விரைவிற்
கொன்று போதுக வெனவிடை கொடுப்ப வவனு
மன்று வீரமென நாவொடு நடந்த னனரோ.

(இ-ள்) என்று கூறலுய=எனறிவ்வாறு (வீரபததிரக்கடவுள்) வேண்டுதலும், நகைத்து = (சிவபெருமான) புன்முறுவல பூத்து, வெனறி வீர=வெறறியைக் கொணட வீரனே! உலகம் யாவும் அழியேல் = உலகஙக ளெவறறையும் அழியற்க, உயர் தக்கன அழல் வேளவி=அகஙகரித்த தக்கன் அகினி கொணடு செய்யும் யாகத்தை, விரைவின

கொன்று போதுக என = கணப்பொழுதில் அழித்து வரக்கடவா யென்று, விடை கொடுப்ப = அநுமதி செய்ய, அவரும் = வீரபத்திரக் கடவுளும், வீரம் நன்று என= (எனது) ஆண்மை நன்று நனறென்று, நாண் ஒடு நடந்தனன = வெட்கத்துடன் சென றனர்.

அரோ—அசை தக்கனது யாகத்தை யழித்தல தம் வீரத்திற் கிலககலலாமையால் வீரத்தை யிழித்து வெட்கமுற்றா என றபடி. அழல வேளவி-மூன்றாவதனுருபும் பயனும் உடன் றொகக தொகை (உ0)

மாலை வெள்ளருவி தாழிமய வலலி கடிதிற்
கால னுஞ்சமரி னஞ்சவரு காளி யையுயிரத்
தால முணடெரி கவிழத்துமுடை நாறு மழலவாய்ச்
சூல நல்கவிடை கொணடுதொழு தேகி னளரோ.

(இ - ள்) மாலை வெள் அருவி தாழ் இமயம் வலலி = ஒழுங்கு பட்ட வெள்ளிய அருவி நீா தூஙகு மிமயமலைக் கொடியாகிய பார்வதி தேவியாா, கடிதில = விரைவில், சமரின் காலனும அஞ்ச வரு காளியை உயிாதது=யுத்தத்தில யமனும் பயமுறத் தகக காளி தேவியைத் தோறறுவிதது, ஆலம உணடு எரி கவிழ்த்து= நஞ்சினைப பருகி யககினியைக் கககி, முடை நாறும அழல வாய சூலம நலக=புலால கமழும வெவ்விய வாயினையுடைய சூலாயுததகதை யளிகக, தொழுது விடை கொணடு ஏகினள்=வணங்கி யநுமதி பெற்றுச் சென றனள்

அரோ அசை காளியைத துணையாக விடுத்த தெற்றிற்கு? சிறுவிதி மகநு சிதைக்க வீரனு லியலாதோவெனின, அறறனறு ஆணடுத தேவர் முனிவரது தேவிமாரு முற றுள்ளா ராகலானும், அவரியாரையும வீரனுந் தானையும வெருள லியலபன றாகலானும் அவரை யடர்க்க வடுததது விடுததார் எனக (உக)

எரிக விழ்ககுமயில கபபண முசுண்டி யெறிவேல்
குருதி ககருகதை கொணடுகண நாதா தொடர
நரைவி டைக்கணவரு காளியொடு மேறி நகைகால்
பரிதி வேலுழவன விணணவாகள பால னுகினன்.

(இ-ள்) நகை கால் பரிதி வேல் உழவன்=ஒளி கக்குஞ் சூரியனைப் போன்ற சூலா யுதத்தை யேநதிய போரில வலல வீரபததிரக் கடவுள, எரி கவிழக்கும அயில = அககினி யைக காலும வேலாயுதமும, கபபணம் முசுணடி = இருடபுமுளளும் வளைதடியும, எறி வேல = எறிகினற வேலாயுதமும், குருதி கக்கு கதை கொண'டு = இரததத்தைக் கொப் புளிககினற தண்டாயுதஙகளையுந தரிதது, கணம நாதர் தொடர=உருத்திர கணத்தலைவா கள சூழ்நதுவர, வரு காளி ஒடு=வநத காளி தேவி யுடன, நரை விடை கண் ஏறி=வெள் ளிய இடப வாகனத்தி லிவாந்து, விண்ணவாகள் பால அணுகினன = தேவாகளிருககும் இடத்திற்குச் செலவா ராயினர். (உஉ)

சேட்டி ளமபரிதி கோடிகதிர் சிந்தி யெனலா
மோட்டு மாமணி யணிந்திடு முகுந்தன் முதலோா
கூட்ட மெய்துமுயா சாலையிடை சென்று குறுகி
வாட்டி றற்குரிசி றக்கனுள மாழ்க நவிலவான.

(இ-ள்) வாள் திறல குரிசில=வாட போரில் வலல வீரபத்திரக் கடவுள், சேடு இளம் பரிதி கோடி கதிா சிநதி எனல ஆம்=உயர்வாயுள்ள இளஞ்சூரியன் கோடிகிரணங் களைக் கான்றதென்று சொல்வதற கிலக்காகிய, மோடு மா மணி அணிந்திடும் முகுந்தன முதலோர்=பெருமையாகிய சிறந்த கௌத்துவ ரத்தினததைத் தரித்த திருமால் முதலாயி னோர், கூட்டம் எய்தும் உயர் சாலை இடை சென்று குறுகி = கூட்டமாகச சோநதிருந்த யாகசாலையி னிடத்துப் போய் (அவர்களைச்) சமீபித்து, தக்கன் உளம் மாழ்க நவில் வான் = தக்கனது மனம் வருந்தச் சொலவாா (௨௩)

எநதை பூசனை யிகழ்ந் துனது வெள்ளை யறிவி
னநது மாமக நடத்துதிகொ லென்ன நகையா
வநதின் மநதிர மறைந்ததிலை யென்று மறையோ
ருயந்தி டாதவழி தக்கனுரை யாடு பொழுதின.

(இ-ள்.) உனது வெள்ளை அறிவின் = (தக்கனே) நினது வெளிறறுணர்வினுல், எநதை பூசனை இகழ்நது=எமது பிதாவாகிய சிவபெருமானுக்குரிய பூசையை(செய்யாது) நிநதித்து, நநது மா மகம நடததுதி கொல் என்ன = பெரிய பரிமேத யாகததைச செய் கின்றனையோ வெனறு கூற, தககன=தககனெனவன, ஓ மறை அநதில் மந்திரம் அறைந் தது இலை என்று=வேதங்களின் இடத்துள்ள மந்திரஞ் சொல்ல வில்லை யென்று, உயந் திடாத வழி உரையாடு பொழுதின = பிழைககா வண்ணம வார்ததைகளைச் சொலலும் போது.

அந்தில் என்பது "வருமே சேயிழை யநதில" என்றாற போல இடப் பொருளில் வந்தது, "அந்திலாங்க வசைநிலைக் கிளவியென் றாயிரண் டாகு மியற்கைத தென்ப,, என் னுந் தொல்காப்பிய விதியாற கொள்க மறையோர் உயந்திடாதவழி எனப் பிரித்து, (அங்குள்ள) வேத வொழுக்கத்தவராய தேவா முனிவர்கள் உயயாத வண்ணம் என்றுங் கொளப (௨௪)

அடைவின வேதமுதன மநதிர மனைததும் முதவுங
குடிலை தக்கனை வெகுணடரிமுன வநது குறுகி
விடைவ லானொழிய நீகடவு ளோவி டைவலா
னிடம ருங்குறையு மங்கையுனை யனறி யெவரே.

(இ-ள்) அடைவின் வேதம் முதல் மந்திரம் அனைத்தும உதவும = முறையாக வேத முதலிய மநதிரங்க ளெவற்றையுந் தோறறுவிககும, குடிலை தககனை வெகுணடு= பிரணவ மானது தககனை முனிநது பேசி, அரி முன் வநது குறுகி=விட்டுணு மூர்த்திக்கு முனனர்ச் சென்று சமீபித்து, (விண்டுவே) விடை வலான ஒழிய நீ கடவுளோ = இடப வாகனததை யுடைய சிவபிரானை யன்றி நீ பதிபபொரு ளாவையோ, விடை வலான்=சிவ பெருமானது, இடம மருங்கு உறையும் மஙகை = இடப்பாகத்தினக ணிருக்குஞ் சத்தி, உனை அனறி எவா=நினனை யல்லாமல வேறியாவா

தககன் சிவபெருமானுக்கே அவிப்பாக முரித்தென்று வேத முதலியறறிற கூறப் பட விலலை யென்று சொல்ல, பிரணவந தோன்றித் தககனை வெகுண்டு, அவனாற் கடவு ளாகக் கொள்ளபபட்ட திருமால முன்னரடைந்து, விண்டுவே! நீ கடவு ளல்லையே பதிப் பொருளாய சிவபெருமான் சத்திகளுள் நீயு மொன்றனறோ வெனறது. விட்டுணு சிவசத் திகளுள் ஒன்றென்பதனை முன்னர்க காட்டினும் (௨௫)

எனறு கூறுதலும் விண்ணவாகள யாரு மிகழா
நனறு நனறென விலாவிற நகைப்ப மிடல்கூ

வென்றி வீரனும் விழிக்கடை சிவப்ப முனியா
வன்று சாலையழ லுண்டிட வளித்த னன்றோ.

(இ-ள்) என்று கூறுதலும்=என்றிங்ஙனங் கூறுதலும், விண்ணவர்கள் யாரும் இகழா=தேவர்களெல்லாரு மிகழ்ந்து, நன்று நன்று என விலா இற நகைப்ப= நல்லது நல்லது என்று விலாவெலும்பு ஒடியுமாறு சிரிக்க, மிடல் கூர் வென்றி வீரனும்= வலிமை மிகுத்த வெற்றிப்பாடுடைய வீரபத்திரக்கடவுளும், விழி கடை சிவப்ப முனியா = கண்ணின்கடை சிவப்புறக் கோபித்து, அன்று=அப்பொழுதே, சாலை அழல் உண்டிட அளித்தான்=யாகசாலையை யக்கினி யெரிக்கும்படி செய்தனர் (௨௬)

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

இரும்பு குதட்டி விலாழியுமி ழிவுளி வீக்கு மணியூபங்
கருந்தா தெனனக் காய்ப்பிருந்த கரத்தான் முரித்தோர் குறும்பூதம்
பொருந்து மவிகள் பெய்குழிசி புடைத்தாங் குடைத்து முத்தழற்கும்
பருந்திற் படுத்த சயனமிசைப் பருஉத்தா ளதனாற் புடைத்ததே.

(இ-ள்) ஓர் குறு பூதம்=ஒரு குறிய பூதம், இரும்பு குதட்டி விலாழி உமிழ இவுளி வீக்கும்=இருப்புக் கடிவாளத்தைக் கறித்து வாய்நுரையைக் கக்குங் குதிரை கட்டப்பட்ட, மணி யூபம்=அழகிய தூபத்தை,கருந்தாது என்ன காய்ப்பு இருந்த கரத்தால் முரித்து=இரும்பென்று சொல்லும்படி தழும்பு பேறிய கையினால் ஒடித்து, பொருந்தும் அவிகள் பெய் குழிசி புடைத்து உடைத்து=சேர்க்கப்பட்ட அவிசை பெய்த குடங்களை யடித்துடைத்து, மு தழற்கும் பருந்தின் படுத்த சயனம் மிசை = மூவகை யக்கினிகளுக்கும் (அவியூட்டுமாறு) பருந்துப் பறவை போலச் செய்யப்பட்ட பாயலின்மீது, பருஉ தாள் அதனால் புடைத்தது=பருத்த காலா லுதைத்தது (௨௭)

உரறு சீற்றத் தெரிகுஞ்சிக் குறுந்தாட் பூத முமிழ்கனற்கட்
டிருகு சினத்த பேய்க்கணங்கள் செருவேற் றெதிர்ந்து திசையளக்கு
மிருதோள் கொட்டி மகமாற்று முனிவர்ப் பற்றி யெறிதிரைய
விரிநீர்க் கங்கை யிடையமிழ்த்தி விளையாட் டயர்ந்து துள்ளுமால்.

(இ-ள்) உரறு சீற்றத்து=மிக்க கோபத்தையும், எரி குஞ்சி=அக்கினி போன்ற குடுமியினையும், குறு தாள் பூதம்=குறிய கால்களையு முடைய பூதங்களும், கனல் உமிழ கண் திருகு சினத்த பேய கணங்கள்=அக்கினியைக் காலுகின்ற கண்களையும் மாறுபட்ட கோபத்தையு முடைய பேய்க்கணங்களும்,செரு ஏற்று எதிர்ந்து=யுத்தஞ் செய் தெதிர்த்து, திசை அளக்கும் இரு தோள் கொட்டி=திக்குகளை யளக்கின்ற (தத்தமது) இருபுயங்களையுந் தட்டி, மகம் ஆற்றும் முனிவர் பற்றி = யாகத்தைச் செய்யும் இருடிகளைப் பிடித்து, எறி திரைய விரி நீர் கங்கை இடை அமிழ்த்தி=மோதுகின்ற அலைகளை யுடைய பரந்த நீர் கொண்ட கங்கையாற்றி னிடத்து ஆழ்த்தி, விளையாட்டு அயர்ந்து துள்ளும் = விளையாட்லைச் செய்து துள்ளா நிற்கும்.

ஆல்-அசை எமகமெமக் கென்று முந்துவதிற் பூதங்களுக்கும் பேய்கட்கும் யுத்தம் விளைந்ததெனக் கொள்க. குறுந்தாள்-வலிந்து நின்றது. (௨௮)

கடவுட் சாலை தனிலமரர் களிப்பக் குனிக்கு மாமகளி
ருடலுங் கூற்றுங் கணபுதைப்ப வொறுக்குங் கணங்கள் வரவெருவி

வடிவே னெடுங்கண் புதைப்பவவை குடங்கைக் கடங்கா வாற்றினுற்
படர்கூர்ந் துள்ள நடுங்கவயி றதுக்கி மயிலிற் பதைபதைப்பார்.

(இ-ள்) கடவுள் சாலை தனில் = தெய்வத்தன்மை பொருந்திய யாகசாலையினிடத்து, அமரர் களிப்ப குனிக்கும் அரமகளிர் = தேவர்கள் மகிழ்வடைய நடனஞ் செய்யுந் தேவப் பெண்கள், உடலும் கூற்றும் கண் புதைப்ப ஒறுக்கும் = வருத்துகின்ற யமனும் (பயந்து) கண்களை மூடும்படி தண்டஞ் செய்யும், கணங்கள் வர வெருவி = கணங்கள் வருதலைக் (கண்டு) பயந்து, வடி வேல் நெடு கண் புதைப்ப = கூரிய வேலாயுதத்தைப் போன்ற (தமது) நெடிய விழிகளை மூட, அவை குடங்கைக்கு அடங்கா ஆற்றினால் = அவைகள் உள்ளங்கைகளுக்கு அடங்காத தன்மையினால், உள்ளம் படர் கூர்ந்து நடுங்க = மனத்திற் றுன்பம் மிகரித்து நடுக்கங் கொள்ள, வயிறு அதுக்கி = வயிற்றைப் பிசைந்து, மயிலின் பதை பதைப்பார் = மயிலைப்போலத் துடிதுடித்து வருந்துவார்கள். (உகூ)

அஞ்சி லோதி சுவல்பிறழ வம்மென் சிலம்பு கிடந்தலற
வஞ்சி மருங்குல் போயொளிப்ப வளர்மென் முலைமே லுத்தரியம்
பஞ்சி யூட்டு பதம்பிணிப்பப் படாதற் கரிதென் றிடைவீழ்ந்து
நஞ்சு மமிழ்துங் கலந்தன்ன நகுவே னெடுங்கண் பனித்தயர்வார்.

(இ-ள்) அம் சில் ஓதி சுவல் பிறழ = அழகிய சில் வட்ட மொத்த கூந்தல் பிடரிற் றாங்கவும், அம் மென் சிலம்பு கிடந்து அலற = சிறந்த மிருதுவாகிய சிலம்புகள் கினைலிக்கவும், வஞ்சி மருங்குல் போய் ஒளிப்ப = கொடிபோன்ற இடை யில்லாது மறையவும், வளர் மெல் முலை மேல் உத்தரியம் = வளர்ந்த மிருதுவாய தனங்களின் மீதணியப்பட்ட உத்தரியமானது, பஞ்சி ஊட்டு பதம் பிணிப்ப = செம்பஞ் சூட்டிய காலகளைக் கட்டவும், படாதற்கு அரிது என்று இடை வீழ்ந்து = போதற் கியலாதென்று அவ்விடத்திலேயே விழுந்து, நஞ்சும் அமிழ்தும் கலந்து அன்ன = விடத்தையு மமிர்தத்தையுங் கலந்தாற்போல, நகு வேல் நெடு கண் பனித்து அயர்வார் = ஒளிர்கின்ற வேலாயுதத்தைப் போன்ற நீண்ட கண்களினின்றும் நீர் சொரிந்து சோர்வார்

கண்களுக்கு நஞ்சு மமிர்தமுங் கலந்த குணமாவது - நோக்கினாரை விடம்போல மயக்கி வருத்தலும், அமிர்தம் போலப் போகம் விளைத்தற் குறியா லவை நீர்த்தலுமாம் அதனை "அணியு மமிழ்துமென் னாவியு மாயவன் றில்லைச் சிந்தா - மணியும் பராபரி யாமறை யோனடி வாழ்த்தலரிற் - பிணியு மதற்கு மருந்தும் பிறழப் பிறழுமின்னுட்-பணியும் புரைமருங் குற்பெருந் தோளி படைக்கண்களே" என்னுந் **திருக் கோவையார்க்** குறிப்பறிதற் றுறையிற் கூறி யருளப் பட்டதனாற் கொண் டுணர்க (கூ0)

பாழி நெடுந்தோட் காளியெதிர் படர வெருவிக் கடைகாண்பா
னூழி யூழி யளந்திடினு முலவாத் தடக்கட் புலோமசையு
மாழை பொருங்கட் டிருமகளும வயவாள் வயிரப் படையோனை
யாழித் தடக்கைத் துளவோனை யலமந் தோடித் தழீஇக்கொண்டார்.

(இ-ள்) பாழி நெடு தோள் காளி = பருத்த நீண்ட புயங்களை யுடைய காளிதேவி, எதிர் படர = எதிர்த்து வர, கடை காண்பான் = எல்லையைக் காணும்படி, ஊழி ஊழி அளந்திடினும் உலவா தடம் கண் புலோமசையும் = பல ஊழிக் காலங்கடோறு மளவை செய்யினும் அறியப்படாத கடிதடப் பரப்பினை யுடைய இந்திராணியும், மாழை பொரு கண் திருமகளும் = மாம்பிஞ்சின் வடிப் பொருகின்ற விழிகளை யுடைய இலக்குமியும், வெருவி-

(கண்டு) பயந்து, வயம் வாள் வைரம் படையோனை=வெற்றி பொருந்திய வாளாயுதத்தை யுங் குலிசாயுதத்தையு மேந்திய இந்திரனையும், ஆழி தடம் கை அளவோனை=சக்கரந் தாங்கியபெரிய கையினை யுடைய விஷ்ணுவையும், அலமந்து ஓடி தழீஇ கொண்டார் = சுழன்றோடிச் சென்று சேர்த்துப் பிடித்தனர்.

காளி யெதிரில் வந்ததைக் கண்ட இந்திராணியும் இலக்குமியும் பயந்து ஓடிச் சென்று, தங்கடங்கள் நாயகரைச் சேர்த்துப் பிடித்தார் எனபதாம். "அல்குறேன் கண்ணென முவழிப் பெருகி" என்று ராகலின், தடக்கண் என்பதற்குக் கடிதடப் பரப்பென்றும் விழி யெனக் கோடல் அத்துணைச் சிறப்பன்று இங்ஙனமே ஆசிரியன் "செங்கரம வருந்த மலரயன் வகுத்த திகிரியோ செய்ய பொறறடடோ - வங்கர வல்குலதனள வுரைகளி னுடவ ரவாவின தளவே." என்று நைடதத்தும் நவின்றுள்ளன (௩௧)

தண்ணங் கமலத் திருவுமலர்த் தடங்கட் செவ்வாய்ப் புலோமசையு
நண்ணுந் துயரந் தனைநோக்கி நகையாச் சினவி யிதழதுக்கிக்
கண்ணின் வடவைக் கனலொழுகக் கனன்று கடைவாய்ப் புகைதவழ
வண்ண லைரா வதப்பாக னமரர் தொடர வமரேற்றான.

(இ ள்) தண் அம் கமலம் திருவும் = குளிர்ந்த அழகிய செந்தாமரைப் பூவின்கணிருக்கும் இலக்குமியும், மலர் தடம் கண் செம் வாய புலோமசையும் = (குவளை) மலர் போலும் நீண்ட விழிகளையுஞ் சிவந்த வாயினையு முடைய இந்திராணியும், நண்ணும் துயரம் தனை நோக்கி=அடையுந் துன்பங்களைப் பார்த்து, நகையா சினவி இதழ் அதுக்கி=சிரித்துக் கோபித்து உதடுகளைக் கடித்து, கண்ணின் வடவை கனல் ஒழுக கனன்று=விழிகளினின்று வடவா முகாக்கினி சிந்த வுக்கிரங் கொண்டு, கடை வாய புகை தவழ=கடைவாயினின்றும் புகை தோன்ற, அண்ணல் ஐராவதம் பாகன் = பெருமையிற் சிறந்த ஐராவதயானை வாகனனாகிய இந்திரன், அமரர் தொடர அமர் ஏற்றான் = தேவர்கள் சூழ்ந்து வர யுத்தத்திற் கெதிர்ந்தான் (௩௨)

செருவேட் டுறங்காப் பகடுகைக்குந் தறுகண மறலி தீக்கடவுள்
வெருவாத் தானைத் திறலவருண னுலவை வேந்த னீசான
னிருதி யுயர்புட் பகநடவு நிதிக்கோன முதல புத்தேளிர்
குருதி கவிழ்க்கு முத்தலைவேற் கூற்றின கூற்றத் தெதிர்சென்றார்.

(இ ள்) செரு வேட்டு உறங்கா= யுத்தத்திற்கு அவாவிக் கண்படை கொள்ளாத, பகடு உகைக்கும் தறுகண் மறலி=எருமைக் கடாவை வாகனமாச் செலுத்தும் அஞ்சாமையுள்ள யமனும், தீக்கடவுள்=அக்கினி தேவனும், வெருவா தானை திறல் வருணன் = பயப்படாத சேனைகளை யுடைய வலிய வருணனும், உலவை வேந்தன் = வாயுதேவனும், ஈசானன்=ஈசான ருத்திரனும், நிருதி=நிருதியும், உயர் புட்பகம் நடவும் நிதி கோன்=மேன்மையாகிய புட்பக விமானத்தை யூருங் குபேரனும், முதல புத்தேளிர் = முதலாய தேவர்களும், குருதி கவிழ்க்கும் முத் தலை வேல்=இரத்தத்தைக் கக்கும் மூன்று தலைகள் வாய்ந்த சூலாயுதத்தை யேந்திய, கூற்றின் கூற்றத்து எதிர் சென்றார் = யமனுக்கு யமனான வீரபத்திர மூர்த்தியை எதிர்த்து வந்தனர் (௩௩)

கலிநிலைத்துறை.

மண்டு வெஞ்சம ருடற்றவெதிர் வந்த னிர்கொலோ
கொண்ட லூர்திமுதல் விண்ணவாக ளென்று குறுகி
யண்ட கோளகை வெடிப்பவய லண்ட முழுதும
விண்டு மோமறைபட விரனகை யார்த்த வெகுளா.

(இ-ள்.) வீரன் = வீரபத்திரக்கடவுள் (அவர்களை நோக்கி) கொண்டல் ஊர்தி முதல் விண்ணவர்கள் = மேகவாகனனாகிய இந்திரன் முதலிய தேவர்களே, மண்டு வெம் சமர் உடற்ற = நெருங்குங் கொடிய போரினைச் செய்ய, எதிர் வந்தனிர் ஓ = எதிர்த்து வந்தீர்களோ, என்று குறுகி = என்று (அவர்க்கு) சமீபித்துப் போய், அண்டம் கோளகை வெடிப்ப = அண்டச் சுவரானது பிளக்கவும், அயல் அண்டம் முழுதும் = (அதற்கு) அப்பாலுள்ள அண்டங்களனைத்தும், விண்டு மோழை பட = பிளவுபட்டு வெடிப்புறவும், நகை ஆடி வெகுளா = வீர நகை செய்து கோபமுற்று.

விண்ணவர்கள் - அண்மை விளி. கொல் - அசை நிலை. எள்ளல், இளமை, பேதைமை, மடன் என்று நால்வகைப்பட்ட நகையுள் ஈண்டு வீரபத்திரக் கடவுட்குத் தோன்றியது, "நகுதக் கனரே நாடுமிகக் கூறுநர்" என்றற் போல வந்த வீரத் தெழுந்த வெகுளி நகையாகிய எள்ளனகையாம். (௩௪)

> கள்ளு லாநறிய கற்பக நகாகதி றைவனை
> யள்ளி மண்ணிடை களிற்றொடு மரைத்த தொருகை
> பிள்ளை வெண்பிறை யெயிற்ற பிலவாய் மறலியை
> யுள்ள மென்புதசை நைந்திட நெரித்த தொருகை.

(இ-ள்.) ஒரு கை = (வீரபத்திரக்கடவுளின்) ஒரு திருக்கரமானது, கள் உலாம் நறிய கற்பகம் நகாகது இறைவனை = தேன் விளங்கும் வாசனை பொருந்திய கற்பக தருவுள்ள சுவர்க்காதிபனாகிய இந்திரனை, அள்ளி = வாரியெடுத்து, மண் இடை களிறு ஒடும் அரைத்தது = பூமியினிடத்து ஐராவத யானையோடுந் தேய்த்தது, ஒரு கை = ஒரு திருக்கரமானது, வெண் பிள்ளை பிறை எயிற்ற = வெள்ளிய இளம் பிறைச் சந்திரனைப் போன்ற பற்களையும், பிலம் வாய் மறலியை = குழிந்த வாயினையுமுடைய யமனை, உள்ளம் என்பு தசை நைந்திட = நெஞ்சும் எலும்புகளுந் தசையும் நசியும்படி, நெரித்தது = நெரித்தலைச் செய்யா நின்றது.

மண்ணிடைக் களிறு என்பது சந்தநோக்கி யியல்பு. கையரைத்தது எனக் கூறியது, வாள் எறியும் என்றற் போலக் கருவியைத் தானே செய்வதாகக் கூறிய கருவிக் கருத்தாவாம். மற்றவைக்கு மிலக்கண மிதுவே. (௩௫)

> ஆர முற்கடவு ளுகளை யகழ்ந்த தொருகை
> காரி றத்தநிரு திகடவுள் கைகள் விழிதோ
> ளீருண மூளைகுடர் சிந்திட வெறிந்த தொருகை
> வாரி திக்கிறையை வாரியின மடுத்த தொருகை.

(இ-ள்.) ஒரு கை = (வீரபத்திரக்கடவுளின்) ஒரு திருக்கரம், ஆர் அழல் கடவுள் = அரிய அக்கினி தேவனது, நாககளை அகழ்ந்தது = நாக்களைப் பிடுங்கிற்று, ஒரு கை = ஒரு திருக்கரம், கார் நிறத்த நிருதி கடவுள் = கருமையாகிய நிறத்தினையுடைய நிருதியினது, கைகள் விழி தோள் = கைகளுங் கண்களும் புயங்களும், ஈருள் மூளை குடர் சிந்திட எறிந்தது = ஈரலும் மூளையுங் குடலுஞ் சிதறும்படி வீசிற்று, ஒரு கை = ஒரு திருக்கரம், வாரி திக்கு இறையை = சமுத்திரராசனாகிய வருணனை, வாரியின் மடுத்தது = சமுத்திரத்தில் எறிந்தது.

வீரபத்திரக் கடவுளது ஒரு திருக்கரம் அக்கினியின் நாக்களைப் பிடுங்கிற்று, ஒன்று நிருதியின் கை முதலிய உறுப்புக்கள் சிதறும்படி யெறிந்தது. ஒன்று வருணனைச் சமுத்திரத்தி லெறிந்தது என்பதாம். குடல் என்பது குடர் என்பது போலியாயிற்று.

அக்கினி தேவனுக்கு நா ஏழாகலின் "அழற்கடவு ளுக்கவை" என்று கூறப்பட்டது. அவையாவன.—காளி, கராளி, மனோசவை, சுலோகிதை, சுதூம்பர வருணை, புலிங்கினி, விசுவரூபி யென்பனவாம். அவியைத் தனக்கு ஏயயின் அவற்றை யெல்லாஞ் சிவத்துக்கு ஆக்குதல் அக்கினிக்கு நியதமாகவும், அதனைச் செய்யாது அவற்றை விரும்பித் தனனுவாற் றானே சுவைத்துண்ட பாதகத்திற்காக நாக்கள் சேதிக்கப்பட்டன.

அதனை "கறுத்திடு மிடறுடைக் கடவுட் டேவனை - மறுத்தவ னலகிய வரம்பி லுண்டியும் - வெறுத்திலை யுணடியா னென்று வீரனு - மறுத்தனன் னெழுநிறத் தழலி னுக்கனை." என்னுங் கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா னறிக (ந-ஈ)

மண்ட மாகலை யுகைத்தெதிர் வளிக்கி றைவனை
யண்ட கோளகை முகட்டினி லடித்த தொருகை
கண்டெ றித்துயிர் சிதைந்திட நிதிக்க டவுளைச்
செண்ட டித்தன வெறிந்தெதிர் திரிந்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு திருக்கர மானது, மண்டு அமர் கலை உகைத்து=நெருங்கும் போர்த் தொழிலில் வல்ல கலைமானை வாகனமாகச் செலுத்தி, எதிர் வளிக்கு இறைவனை = எதிர்த்துவந்த வாயுராசனை, அண்டம் கோளகை முகட்டினில் = அண்டச்சுவரி னுச்சியில், அடித்தது=எடுத்தடித்தது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரமானது, கண் தெறித்து உயிர் சிதைந்திட=விழிகள் பிதுங்கிப் பிராணன் அழியும்படி, நிதி கடவுளை=இருநிதிக்குந் தலைவனாகிய குபேரனை, செண்டு அடித்தன எறிந்து = செண்டடித்து விளையாடுவது போலத் தூக்கி யெறிந்து, எதிர் திரிந்தது=எதிராகச் சுழன்று நின்றது

கலை யென்னும் விலங்கி னுணபாற்பெயர், முசுவிற்கு வருதல் சிறுவரவிற்றாக லானும், "கலையென் காட்சி யுழைக்கு முரித்தே" என ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார் விதந் தாங்கு மானேற்றுக்கு வருதல் பெரு வரவின வாகலானும், வாயுதேவற்கு வாகனம் அது வாகல் றாற் றுணி டாகலானும் மானே றென்றும். இரு நிதி-சங்கநிதி, பதுமநிதி ()

பாயொ ளிப்பகன் விழித்துணை பறித்த தொருகை
யாய்க திர்த்தொகை பரப்பரிய மாவி னிருதோள்
சேய வெங்குருதி சிந்திட வொடித்த தொருகை
காய்க திர்க்கடவுள் பற்றொகை கடிந்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு திருக்கரம், பாய் ஒளி பகன் துணை விழி=பரந்த ஒளியையுடைய பகன் என்னுஞ் சூரியனது இரு கண்களையும், பறித்தது= பிடுங்கிற்று, ஒரு கை= ஒரு திருக்கரம், ஆய் கதிர் தொகை பரப்பு அரியமாவின்= நுண்ணிய கிரணத் தொகுதியை விரிக்கும் அரியமா வென்னுஞ் சூரியனது, இரு தோள் = இரு புயங்களையும், சேய வெம் குருதி சிந்திட ஒடித்தது=செந்நிறமாகிய வெவ்விய இரத்தங் கக்குமாறு முரித்தது, ஒரு கை=ஒரு திருக்கரம், காய் கதிர் கடவுள் பல் தொகை கடிந்தது=சுடுகின்ற கிரணங்களை யுடைய பூடா வென்னுஞ் சூரியனது பற் றொகுதிகளை யுடைத்தது

பகன் என்னுஞ் சூரியன் பதினோராயிரங் கிரணங்களை யுடையவன். அரியமா வென்பவன் பதினாயிரங் கிரணங்களை யுடையவன் பூடா ஆறாயிரங் கிரணங்களை யுடையவன் பகன் பூடா என்னும் ஆதித்தியர்க்கு முறையே விழிகளையும், பற்களையும் கடிந்தா ரெனபதனை "உண்ணப் புகுந்த பகனொளித் தோடாமே - கண்ணைப் பறித்தவா றுந்தீ பற - கருக்கெட நாமெலா முந்தீபற" எனவும், "சூரியனார் தொண்டை வாயினிற் பற

களை-வாரி சொரித்தவா றுந்தீபற - மயங்கிற்று வேள்வியென றுந்தீபற" எனவும் திருவா சகத்திற் திருவாய் மலர்ந்தருளப் பட்டதனுணர்க. (௩அ)

மருத்து வத்தலைவர் வாய்குருதி கக்கி மறிய
வுருத்து மென்கனியி னாருயிர் பிழிந்த தொருகை
செருக்க ளத்தெழு வசுக்களிரு நால்வர் சிதைய
நெருப்பெ ழும்படி பிசைந்துட லெரித்த தொருகை.

(இ-ள்) ஒரு கை=ஒரு திருக்கரமானது, மருத்துவ தலைவர் வாய் குருதி கக்கி மறிய = பரிமருத்துவர்களது வாயினின்று பிரத்தஞ் சொரிந்து ஓடும்படி, உருத்து= கோபித்து,மென் கனியின் ஆர உயிர் பிழிந்தது=மிருதுவாய பழத்தைப்போல அரிய உயிரைப் பிழிந்தது, செரு களத்து எழு வசுக்கள் இருநால்வர் = யுத்தகளத்தி லெதிர்த்த வசுக்க ளெண்மரும, சிதைய=அழியுமாறு,நெருப்பு எழும்படி பிசைந்து=அக்கினி தோன்றப் பிசைந்து, உடல் எரித்தது=சரீரத்தை யெரித்தது

பரிமருத்துவர் இருவராவார் ததிரன், நாசத்தியன் எனபவராம் வசுக்களை முன்னுரைத்தாம. எழு வசுக்கள்-வினைத்தொகை. (௩௯)

இன்ன வாறுதிறல் வீரனுயர் கைக ளெவையு
மன்னும வானவ ரியக்காமுனி வோர்கண மறிய
முன்னி யோரிமை யொடுங்குமுன முடித்தி டுதலுங்
கன்னி யந்துளவ மாயனது கண்டு வெகுளா.

(இ-ள்) இன்ன ஆறு திறல் வீரன் = இவ்விதமாக வலிமையை யுடைய வீரபத்திரக் கடவுளது, உயர் கைகள் எவையும்=நீண்ட திருக்கரங்கள் யாவும, மன்னும் வானவர் இயக்கர்=நிலைத்திருந்த தேவர்களும் இயக்கர்களும, முனிவோர்கள் மறிய=இருடியர்களும் வீழ்ந்திறக்கும்படி, முன்னி = முற்பட்டு, ஓர் இமை ஒடுங்கும முன முடித்திடுதலும் = ஒரு இமைப்பொழுது முடியுமுன்னர் அழித்தலும், கன்னி அம துளவம் மாயன் = வாடாத அழகிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமால, அது கண்டு வெகுளா= அதனைப் பார்த்துக் கோபித்து

வெகுளா என்னு முடன் பாட்டு வினை யெச்சம் வருஞ் செய்யுட்கணுள்ள எதிர்ந்து என்பதன் முதனிலையையும், அது உடற்றினன் என்பதன் முதனிலையையுங் கொண்டு முடியும் இங்ஙனம் இவர்க்குச் செய்த தன்றி, சந்திரனைத் தமது திருவடியொன்று லுதைத்து வீழ்த்தி யுடலைத் தேய்த்தும், அக்கினியின் பாரியான சுவாகையை வலப் பக்கத்து நாசியைக் கிள்ளியும், உருத்திர கணங்களை யோட்டியும, ஈசான ருத்திரரை வைது விடுத்தும், சோணித புரத்து வேந்தனது தலையைக் கொய்தும், யாகதேவன (எச்சன) பயந்து மான போல வுருவங் கொண்டு போதலும ஒரு கணையால அவன் சிரமற விழுத்தியும், பின்னர்த் திருமா லெதிர்க்க வவற பொருவா ராயினா பத்திரகாளி தக்கன மனைவி மகளிராய வேதவல்லி முதலிய பெண்களது தலைகால கர முதலியவற்றைக் களைந்தும, தேவர் முனிவர்களின் மனைவியரைக் கொன்றும உயிர் போக்கினள். இவர்களுடன் வந்த பேய பூதம் காளி யென்னு மிக்கணங்கள் செய்தவற்றைக் கூறுதல் விரியும் என்று விடுத்தாம அவற்றைக் கந்தபுராணம் யாக சங்காரப் படலத்திற் காண்க (௪0)

மறிதி ரைக்கடல்க ளொன்றின்மிசை யொன்று மறியச்
சிறைய டந்தொரு கணத்தினிடை யெண்டி சைசெலு

மெறுழ்வ லிக்கலுழன் மேலினி திவர்ந்து முனியா
வுறுசமத் திடையெதிர்ந்தம ருடற்றி னனரோ.

(இ-ள்) திரை மறி கடல்கள்=அலைகள் மோதுகின்ற சமுத்திரங்கள், ஒன்றின் மிசை ஒன்று மறிய=ஒரு கடலின் மீது ஒருகடல் சென்று பாயும்படி, சிறை அடித்து=சிறகுகளை வீசி, எண் திசை ஒரு கணந்து இடையின் செலும்=அட்டதிக்குகளிலும் ஒரு மாத்திரைப் பொழுதினுட் பறக்கின்ற, எறுழ் வலி கலுழன் மேல் = மிக்க வலிமையையுடைய கருடப் பறவையாகிய வாகனத்தின் மீது, இனிது இவர்ந்து=விரைவாக வேறி, முனியா=பெரிதுங் கோபித்து, உறு சமத்திடை எதிர்ந்து = பொருந்திய யுத்தகளத்தினிடத்து வந்து எதிர்த்து, அமர் உடற்றினன்=போர் செய்தனர். அரோ அசை.

திருமால் கருடவாகனத்திலேறி யுத்தகளஞ் சேர்ந்து வீரபத்திரக் கடவுளோடு போர் செய்யத் தொடங்கினர் என்பதாம்.

"எறுழ் வலி யாகும்" என்ற உரிச்சொல்லியற் சூத்திரப்படி, எறுழ் என்னும் உரிச் சொல் வலியாகிய குறிப்புணர்த்தலின், எறுழ்வலி என்பதற்கு மிக்கவலி யென்றும்.

மாயி ரும்புவி யருந்துமணி வண்ணன்வடி வேற்
சேயின் மிக்கதிறல் வீரனெதிர் சென்று சினவா
வாயி ரங்கதி ரொருங்கெழுவ தென்ன வழல்கால்
பாயொ ளிப்பரிதி வெம்படை பணித்த னனரோ.

(இ-ள்) மா இரு புவி அருந்தும் மணி வண்ணன் = கருமையாகிய பெரிய மண்ணையுண்ட நீலரத்தினம் போன்ற நிறத்தினராகிய திருமால், வடி வேல் சேய் இன்= கூரிய வேலாயுதத்தை யேந்திய குமாரக் கடவுளைப் போன்ற, மிக்க திறல் வீரன் எதிர் சென்று=மேற்பட்ட வலிமையையுடைய வீரபத்திரக் கடவுளுக்கெதிர் வந்து, சினவா= கோபங்கொண்டு, ஆயிரம் கதிர் ஒருங்கு எழுவது என்ன = ஆயிரஞ் சூரியர்கள் ஒன்று சேர்ந்து உதித்தாற் போல, அழல் கால் = அக்கினியைக் கக்கும், பாய் ஒளி வெம் பரிதி படை=பரந்த ஒளியையுடைய வெவ்விய சக்கரா யுதத்தை, பணித்தனன்=ஏவினர்.

எந்தை யாகிய கந்த நாத னேந்தி யருளும் வேலாயுதத்தின் பெருமையை:—

சீர்கெழு செந்திலுஞ் செங்கோடும் வெண்குன்று
மேரகமு நீங்கா விறைவன்கை வேலன்றே
பாரிரும் பெளவத்தி னுள்புக்குப் பண்டொருநாட்
சூர்மா தடிந்த சுடரிலைய வெள்வேலே

அணிமுகங்க ளோராறு மீராறு கையு
மிணையின்றித் தானுடையா னேந்திய வேலன்றே
பிணிமுகமேற் கொண்டவுணர் பீடழியும் வண்ணம்
மணிவிசும்பிற் கோனேத்த மாறட்ட வெள்வேலே.

சரவணப்பூம் பள்ளியறைத் தாய்மா ரறுவர்
திருமுலைப்பா லுண்டான் றிருக்கைவே லன்றே
வருதிகிரி கோலவுணன் மார்பம் பிளந்து
குருகுப் பெயர்க்குன்றங் கொன்ற நெடுவேலே.

எனச் சிலப்பதிகாரத்துச் செப்பப்பட்டமை காண்க. (௯௨)

ஊழி வெங்கனலு மாலமு முயிர்ப்ப துடலும
பாழி வாய்மற லியைக்கொலே பயிற்று வதுவெஞ்
சூழ்சு டாப்பரிதி யன்னதொரு சூல மதனு
லாழி யமபடை செருககற வகற்றி னனரோ.

(இ-ள்) ஊழி வெம் கனலும் ஆலமும் உயிர்ப்பது=உக முடிவினகட் டோற்றும் வெவ்விய தீயையும் நஞ்சினையு முண்டாக்குவதும், உடலும் பாழி வாய் மறலியை கொலே பயிறறுவது = வருத்துகின்ற பருத்த வாயினே யுடைய யமனுக்குக் கொலேத் தொழிலை பழக்குவதும, வெம் சூழ் சுடர் பரிதி அன்னது = வெப்ப முள்ள சுறறிய கிரணங்களேக் கொண்ட சூரியனே யொத்ததும் (ஆகிய), ஒரு சூலம் அதனுல=ஒரு சூலப் படையினுல, ஆழி படை செருககு அற அகற்றினன்=சககராயுதத்தின் வலிமை நீங்க வழித்தனர்

அம் என்பதனேச் சாரியை யாககாது அழகெனக் கோடலுமாம். வீரபத்திரக்கடவுள் ஆழிப்படைச் செருககை யகற்றினர் எனக. (சாரு)

நேமி வெமபடை யகற்றிநிக ரற்ற விறலோன்
றாமரைக்கடவு ளோடுலகு தநத முகிலேக
காமா மென்சிறை யினிறபொரு திறற்க லுழனே,
தூம வெங்கணே தூர்ந்துட றுளேத்த னனரோ.

(இ-ள்) நிகா அறற விறலோன்=ஒப்பிலலாத வீரபத்திரக கடவுள், வெம நேமி படை அகறறி=வெவவிய சககராயுததைதச் சிதைத்து, தாமரை கடவுள் ஓடு=தாமரைப பூம்பொகுட்டினக ணிருககும் பிரமனுடன, உலகு தநத முகிலே=பிரபஞ்சஙகளேயுந தோற் றுவிதத மேகமாகிய திருமாலினேயும், காமா மென சிறையினில பொரு = அழகிய மிருது வாய சிறகாரற் போர் புரியும, திறல கலுழனே=வலிய கருடனேயும, தூமம் வெம் கணே தூர்ந்து = புகை காலும் வெவவிய பாணஙகளேச் செலுத்தி, உடல துளேததனன= சரீரங களேத் துவாரப படுததினா.

ஈண்டு உலக மெனறது, பிரகிருதி தத்துவத்திற குடபடட தத்துவ தாத்துவிக மாய சகஙகளே யெனறுணாக திருமாலே முகில எனறது உருவக மனறி யுணமை யானு மாம். எனனே? அவன, கயிலேயி லமலாந தருளுந கணணுதற பரனுகிய சிவபெருமானே மேகமாய நின்று ஆயிரந தேவ வருடம வரையுஞ் சுமந்து திரிந்தான என்றும், அதனுற் பெருமான கிருபை கூாநது பிரமனேயும உலககஙகளேயும் பெறுஞ் சத்தியைக் கொடுததார் எனறும, அநதக் கறபம மேக வாகன கற்பம் எனப பெயா பெறு மென்றுஞ் சரித மிருததலா லெனக இதனே "உரைசெயு மேக வாகன கறபத தொளிகிள ராழியங் தடக் கைக்-கருமுகில வண்ணன விரிதிரை பருகு கருவிமா முகிலுருத் தாஙகி-யருவியஞ் சாரற் கயிலேயம் பொருப்பி லமர்நதுறை கடவுளே யமரா-பருவமீ ரைஞ்னூ றுளஙகுழைந துருகிப் பழுததபே ரனபினிற சுமநதான்." எனவரும இலிங்க புராணத் திரு விருததத்தா னறிக.

வினதை புததிரனுய கருடன் அமிர்த மெடுபபான் சென்று தேவர்களே யலேத்துக் கவர்நது வரும் வழி, அவாக்காக வெதிர்த்த விண்டுவையும் பொருது வென்ற விறலான எனபது தோன்ற "திறற் கலுழனே" எனருன. (சச)

வரைபொ யாந்துகலு முனசிறை வழங்கு வளியாற்
சருகி னிறறிரிய வோடியெதிா சென்று தளராக

செருவி ளைத்தகண நாதரை யுடனறு சினவிக்
குருதி ககருமவளை வாய்கொடெதிா குத்தி யிடலும்.

(இ-ள்) கலுழன் = (அப்போது) கருடன, சிறை வழஙகு வளியால்=சிறகுகளா லுண்டாகுங காற்றினல், வரை பெயாநது=மலைகள் யாவு பெயா்பட்டு, சருகின் திரிய ஓடி எதிா சென்று = சருகைப் போலச் சுழலுயபடி யோடி யெதிர் வநது, சினவி தளரா = கோபித்துச் சோா வுறாமல, செரு விளைந்த கணநாதரை உடனறு = போா செய்த கணத தலைவரை வருநதச் செயது, குருதி ககரும வளை வாய் கொடு=இரத்தம பொழியா நினற வளைந்த (தனது) வாயினல, எதிா குததி யிடலும=தாககிக கொததுதலும் (௬௫)

கலுழன வெஞ்சம ருடற்றவது கணடு வெகுளா
வலகில வீரனுயா புளளரசொ ராயி ரமவரு
துலகம் யாவையுமு ணுணடவன லூாதி யுடனே
மலைக வெனனவவை சென்றமா மலைநத பொழுதில.

(இ-ள்.) அலகு இல வீரன = அளவிடப்படாத வீரபத்திரக கடவுள், கலுழன= கருடன, வெம் சமா உடற்றுவது கண்டு வெகுளா = கொடிய யுத்தத்தைச் செய்வதை யறிநது கோப முறறு, உயா ஓா் ஆயிரம புள அரசு வருத்து=உயாவாய ஆயிரங் கருடப் பறவைகளை யுணடாககி, முன = முனனாக காலத்தில, உலகம யாவையும உணடவன= உலகஙக ளெவறறையு முணட திருமாலினது, நல ஊாதி உடனே=சிறநத வாகனமாகிய கருடப் பறவை யுடன, மலைக எனன = போா செயக வென்று கூற, அவை சென்று = அப பறவைகள் போய், அமா மலைநத பொழுதின=யுததத்தைச் செயத காலத்தில.

அரசு என்னுஞ் சொல "அரசுவா வீழ்ந்த களத்து" என்புழி போல அஃறிணைப் பொருளை யுணர்ததிறறு அஙஙனமாதலை "குடிமை யாண்மை" எனனுங் கிளவியாக்கச் சூத்திரத்திலும் உரைத்துள்ளாா நச்சினாா்க்கினியா் இது முதலிரு செய்யுள் குளகம். ()

அறுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்.

திருகு சீறற வெந்துபபின வீரன விடுத்த திறற்புளளேற்
றரசி யாவு மணிவணண னிவருமா புள்ளேற் றினையடாப்ப
வெருவந் தமரி னாறறாது மேக வண்ணன றனைவீழ்தது
யிரியல போக வதுநோககி யிகழ்நது வீர னிவைசெய்வான.

(இ-ள்) வீரன=வீரபத்திரக கடவுள், திருகு சீறறம வெம் துபபின = மாறு பட்ட கோபத்தினை யுடைய வெவவிய பகையினால, விடுதத=ஏவிய, திறல ஏறு புள் அரசு யாவும்=வலிமை மிகக கருடப பறவைகள் எலலாம், மணி வணணன இவரும்=நீலநிறத் தின ராகிய விண்டு ஏறி யிருநத, புள் ஏறினை அடாபப = கருடனைச் சாட, வெரு வநது= (அது) பயமுற்று, அமரின ஆறறாது=போர் செயநற கியலாததாய, மேக வணணன தனை வீழ்த்தி = மேகம் போனற வடிவினராய திருமாலைக் கீழே விழுததி, இரியல போக= பறநது செலல, வீரன் அது நோககி=வீரபத்திரக கடவுள அதனைப பார்தது, இகழ்ந்து இவை செய்வான்=நகை செய்து இவை யிறறைச் செய்வா ராயினர். (௬௭)

அண்ண லேற்றுப் புள்ளரசு வீழ்த்த வாவி தீர்நதானபோற்
றண்ணம துளவோன கிடந்திடலுந தகக னெதிாபோய்ச் சிவனின்றி
நணணும வேள்வி யாற்றியது நனறு நனறென் றிகழ்ந்துரையாத்
துணணெனன றுடலம் வெருககொளளச் சரிமென குஞ்சி பற்றினான.

(இ-ள்) தண் அம் துளவோன் = குளிர்மையாகிய அழகிய துழாய் மாலையை யணிந்த விட்டுணுமூர்த்தி, அண்ணல் ஏறு புள் அரசு வீழ்ந்த = பெருமையாகிய ஆண்டன்மை வாய்ந்த கருடனாகிய பறவை வேந்து விழுதத, ஆவி தீர்ந்தான போல் கிடந்திடலும் = உயிர் நீங்கினர் போலக் கிடத்தலும், தக்கன எதிர் போய = தக்கனுக்கு எதிரே சென்று, சிவன் இன்றி நண்ணும் வேள்வி ஆறறியது நன்று நனறு எனறு = சிவபரம் பொருளை யில்லாமல பொருந்திய யாகததைச் செய்யத் தொடஙகியது வியப்பு வியப்பாயிருக்கிற தென்று, இகழ்ந்து உரையா = இழிததுக் கூறி, உடலம் துண் எனறு வெரு கொள்ள = (அவனது) சரீரம் திடீரென்று பயமுற, சுரி மென குஞ்சி பற்றினன = சுருண்ட மிருதுவாய குடுமியைப பிடித்தனர்

துண் என்பது விரைவுப பொருட்கு மோர் குறிப்பிடைச் சொல். (சு அ)

சுரிமென் குஞ்சி யொருகையாற் பற்றி யவன்றன றலைதுமிப்பான
பருமவடிவா ளுறைகழிப்பப் பணிமென கமலப் பொகுட்டுறையு
மருமா மறையோன வந்தெய்தி வீரற் போற்றி யளியேற்காக்
கருணை கூர்ந்திங் கிவனுவி கடியே லெனறு மேல்வைதனில.

(இ-ள்) சுரி மென் குஞ்சி = சுருண்ட மெல்லிய குடுமியை, ஒரு கையால் பற்றி = ஒரு திரு கரத்தாற பிடித்து, அவன் தலை துமிப்பான = அதத்க்கனது சிரத்தை வெட்டும்படி, பருமம் வடி வாள் உறை கழிப்ப = ஒப்பனை யமைந்த கூரிய வாளாயுதத்தை யுறையினின்று எடுப்ப, பனி மென் கமலப் பொகுட்டு உறையும் = குளிர்மை யாகிய மெல்லிய தாமரைப்பூம் பொகுட்டினகணிருக்கும், அரு மா மறையோன வந்து எய்தி = அரிய சிறந்த வேதங்களில் வல்ல பிரமன அங்கண வந்தடைந்து, வீரன போற்றி = வீரபத்திரக கடவுளைத் துதித்து, அளியேன் கு ஆ கருணை கூர்ந்து = (ஐயனே) எளியவனாகிய என பொருட்டாகத் தயை சிறந்து, இஙகு இவன ஆவி = இப்போது இவனது உயிரை, கடியேல் என்னும் ஏலவையினில = நீககா தருளவேண்டும் எனறு பிரார்த்திக்குஞ் சமயத்தில.

வீரபத்திரக் கடவுள், தக்கன் குடுமியை யொரு திருக் கரத்தாற பிடித்து அவன தலையை வெட்ட வாளை யெடுக்கும் போது, பிரமன வந்து பணிந்து, அடிகளே! அடியேன் பொருட்டாக விவன உயிரை நீககாது காத்தருள வேண்டு மெனறு பிரார்த்தித்தான்

உலகர்க்கு மக்களாசை பெரிதாதலின பிரமனும் தன மகனாய தக்கனைத தடிதற் குளஞ் சகிக்காது வேண்டினன எனவும், வேண்டியும வீரபத்திரக கடவுள் கொண்ட வெகுளி தணியும் பொருட்டு, சிவனை யின்றிய இந்த யாகத்தை யான் உடன்பாடு அகன்று, தேவரீருக்கு அடியவனா யிருக்கின்றே னாகலின, அடியவனாய என்பொருட்டாலாயினும் கொல்லாது காத்தருள வேண்டுமென்று பிரார்த்திகக, அதனால சிறிது தாழ்த்தினர் எனவுங் கொளக (சு கூ)

எணடோண் முக்க ணெமபெருமா னிமய முயிர்த்த வல்லியொடுந்
தொணடார் குழுவி னெடுமெய்தி ட தக்கன சென்னி துமித்திடேல
விணடு முதலாந் தேவர்களும் விளியா தளித்தி யெனவுரைப்பத்
திணடோள் வீர னுயர்தக்கன் பங்கி விடுத்துச் செருவொழித்தான்.

(இ-ள்) எண் தோள் முக்கண் எம் பெருமான் = எட்டுப் புயங்களையும் திரிநேத்திரங்களையு முடைய எமது சிவபெருமான், இமயம் உயிர்த்த வல்லி ஒடும் = இமய மலையரசன் பெற்ற கொடி போன்ற உமா தேவியா ரோடும், தொண்டு ஆர் குழுவின் ஒடும் = ஏவல் செய்யும் கணங்களோடும், எய்தி = அங்கு தோன்றி, தக்கன் சென்னி துமித்

திடேல் = (வீரனே!) தக்கன் றலையை யரியற்க, விண்டு முதல் ஆய தேவர்களும் = திருமால் முதலாகிய தேவர்களும், விளியாது அளிதி = இறவாமற் காப்பாயாக, என உரைபட = என்று திருவாய் மலர்ந்தருள, திண் தோள் வீரன = திண்ணிய புயத்தினராகிய வீரபத்திரக் கடவுள், உயர் தக்கன் பங்கி விடுத்து = உயர்வுடைய தக்கனது குடுமியை விட்டு, செரு ஒழித்தான = யுத்தத் தொழிலையும் நிறுத்தினார்.

வீரபத்திரக் கடவுள் தக்கன் றலையை வெட்டி, அங்கு அலமந்திருந்த அக்கினியை விளித்து இதனைத் தின்றி யென்று கொடுக்க, அவன் ஓர் கணத்தி லெரித்தானென்றும், பின்னர்ச் சிவபெருமானது ஆஞ்ஞைப்படி யிறந்தவர்களை யெல்லாம் எழுப்பிய காலத்துத் தக்கன் றலை யெரிந்தமையால் ஆட்டுத் தலையை வைத்தெழுப்பினா ரென்றும், தேவாரம், திருவாசகம், கந்த புராணம், இலிங்க புராணம் முதலியவற்றில் வெளிவிடை மலைபோற் றெளிதின் விளக்கி யிருப்பவும் ஈண்டுக் கூறிய தென்னெனில், புராணங்கள் முற்பட்ட கற்ப விருத்தாந்தங்களைச் சுருக்கியும், பிற்பட்ட கற்ப விருத்தாந்தங்களை விரித்தும் பேதாபேதங்க டோன்ற விளக்குவன வாகலானும், இப்புராணம் திருமால் முன் இந்திரத்யும்னனுக்கு உரைத்த இலக்குமி கற்ப விருத்தாந்தங்களையே பிற்பட்ட பதும கற்பத்திலே கூர்ம ரூபமாய் நின்று நாரத நைமிசாரணியர்க்கு நவின்றதாகலானும், அதனையே பின்னர்ச் சுவேத வராக கற்பத்திற் சூதமுனிவர் நைமிச வனத்துள்ள முனிவர்கட்கு உபதேசித்தன ராகலானும் கற்ப வேறுபாடெனக. அதனை "முன்னுள கற்பங் களிலவருத்தப் படியே முளரி நான்முகத்தோன் - மனனு நின்ற கற்பங்க டொறிலு முறையே வகுத்திடுவர் - னிகழாநெய்தும பருவப்போ லெய்தும பருவ மெவைகளினும் - துன்னு சிறக்கும பலவு முன் போற் றோன்ற வெடுத்தியங் குரைத்திடுமே" என்னும் வாயு சங்கிதைச் செய்யுளானு முணர்க. ஆகவே முந்திய கற்பத்தில் அவன் றலையை யரியாது விட்டதும், பிந்திய கற்பத்தில் அரிந்து ஆட்டுத்தலை கொடுத்ததும் எல்லா முடைய பெருமானார் திருவிளையாட்டாக, "அருவு மாகுவ ருருவமு மாகுவ ரருவு-முருவு மில்லதோர் தன்மையு மாகுவ ரூழின் - கரும மாகுவ ரிமித்தமு மாகுவர் கண்டாய் - பரம னுடலை யாவரே பகர்ந்திடற் பாலார்." என்ற திருவாக்கிருத்தலின் அதனை யாரறிவாரென்று விடுக்க. (௫௦)

வெயிலேற் றெழுந்த முத்தலைவேல வீர னமர ருயிரளிப்பத்
துயிலேற் றவர்போன் முகில்வண்ணன் முதலாந் தேவர் துணைவினெழுந்
தயிலேற் றுலைந்த தொடுசினவி யமிர்தின் பழகு மரிநெடுங்கண்
மயிலேற் றிருந்த விடைப்பாகன் பாத முறையின் வணங்கினார்

(இ-ள்) வெயில் ஏற்று எழுந்த முத்தலை வேல வீரன் = சூரிய கிரணத்தோடும் எதிர்த்து ஒளிசெய்யும் மூன்று தலைகளையுடைய சூலாயுதத்தைத் தரித்த வீரபத்திரக் கடவுள், அமரர் உயிர் அளிப்ப = (சிவபெருமானது ஆஞ்ஞைப்படி) தேவர்கள் யாவர்க்கும் உயிர் கொடுப்ப, முகில் வண்ணன் முதல் ஆய தேவர் = மேகநிறத் திருமால் முதலாகிய தேவர்கள், துயில் ஏற்றவர் போல் துணைவின் எழுந்து = நித்திரைவிட் டெழுவாரைப் போல விரைவாக வெழுந்து, அயில் ஏற்று = வேலாயுதத்தை யெதிர்த்து, ஆலத்து ஓடு சினவி = நஞ்சுடன் பகைத்து, அமிர்தின் பழகும் அரி நெடு கண் = அமிர்தத்துடனுறவு கொள்ளும் அரிபரந்த நீண்ட விழிகளை யுடைய, மயில் ஏற்று இருந்த விடை பாகன் = மயில்போன்ற உமா தேவியை (வாமபாகத்திற்) கொண்டு விளங்கிய இடபாரூடராகிய சிவபெருமானது, பாதம் முறையின் வணங்கினார் = திருவடிகளை விதிப்படி பணிந்தார். ()

குடைந்தம் பாட்டுச் சூழ்போந்து குழைந்து வழுத்தி நின்பாத
மடைந்த தேவ ரிழைத்தபிழை பொறுத்தி யென்ன வழுகொழுகும்

கடைந்த மணிச்செப் பெனவீங்குங் கதிர்மென கொம்மை முலைக்கனிவாய்
மடந்தை வேண்ட மதிக்கண்ணி மறையோ னிதனை வழங்குவான.

(இ-ள்) அழகு ஒழுகும்=சுந்தரந் துலங்கப் பெற்ற, கடைந்த மணி செப்பு என வீங்கும்—ஒப்பனை செய்யப்பட்ட இரத்தினச் செப்பு என்று (கண்டார்)சொல்லப் பூரித்த, கதிர் மென கொம்மை முலை = ஒளிவாய்ந்த மிருதுவாய இளமுலைகளையும், கனி வாய் மடந்தை = (கோவைப்) பழம் போலும் வாயினையு முடைய உமையம்மையார் (இறைவனை நோக்கி) குடந்தம் பட்டு=வணக்கம் படடு, சூழ போந்து=வலம் வந்து, குழைந்து வழுத்தி=உருகித் துதித்து, நின பாதம் அடைந்த தேவர்=நுமது திருவடியை (சரணாக) புகுந்த தேவர்கள், இழைத்த பிழை பொறுத்தி என்ன = செய்த குற்றங்களைப் பொறுத் தருள்வீராக வென்று, வேண்ட = குறையிரக்க, மதி கண்ணி மறையோன = பிறைக் கொழுந்தைத் தரித்த வேத முதல்வராகிய சிவபெருமான், இதனை வழங்குவான்=இதனைக் கூறி யருள்வாராயினர்.

குடந்தம் பட்டு என்பதில்,குட என்பது தட வென்றாற போல வளைவை யுணர்த்து வதோ ருரிச்சொல் லாகலின், அதனடியாகப் பிறந்த பெயருமா மென்றும், அதற்கு வழி பட்டு, வணக்கம் படடு எனவுரை கொள்ப வென்றும்,பத்துப் பாட்டில், ஆற்றுப்படைத் தொடர்க்கண் ஆசிரியர் நச்சினார்க்கினிய ருரைத்தன ருணர்க (ருஉ)

அவுணர்ச செகுத்த சுடர்நேமி யண்ணன முதலோ ரிழைத்தபிழை
துவர்வாய்ப் பேதை நினருளாற பொறுத்தே மென்றை தொழுதிறைஞ்சு
முவண்ப புள்ளேற் றுயர்பறவை யுயர்த்தோன முதல தேவர்களு
நவையற் றிடவின னருளபூத்து நாத னினிதின விடையளித்தான்.

(இ ள்) துவர் வாய் பேதை=பவளம் போலும் வாயினையுடைய நங்கையே, அவுணர் செகுதத சுடர் நேமி=அசுரர்களை மாய்த்த ஒளிபொருந்திய சக்கரத்தை யேந்திய, அண்ணல முதலோர் இழைதத பிழை = பெருமையை யுடைய விஷ்ணு முதலாயினோர் புரிந்த குற்றங்களை, நின் அருளால பொறுத்தேம=உனது இரக்கத்தினாற் பொறுத்தனம, என்று=என்று, நாதன=சிவபெருமான, தொழுது இறைஞ்சும=கைகூப்பி வணங்கும, உயர் புள் ஏறு உவணம் பறவை உயர்த்தோன முதல=உயர்ந்து செலலும் பறவைகளுக்கு அரசனாகிய கருடப பட்சியைக் கொடியாகத் தூக்கிய திருமால முதலாகிய, தேவர்களும நவை அற்றிட=தேவர்களும குற்ற மிலலாதவராக, இன அருள பூத்து=மேலாய திருவருளைச் செய்து, இனிதின் விடை அளித்தான=மகிழ்வுடன் விடை கொடுத்தனர்.

அண்ணன முதலோர் என்பதற்கு (நினக்கு) மூத்தோனாகிய திருமால் முதலாயினோர் எனப் பொருளுரைத்தலுமாம் திருமால மூததோன எனபதனை "நின்மலை தனக்கு மூத்த நீலமா மலைக்கும வேதப - பொனமலை தனக்கு காப்பட் புரைதவிர் பதும ராக-மனமலை நினற தென்ன மாறுகொண் டவர்தம் மிறமுந் - சொனமலை வுருத வண்ண தோன்றிய சுடரைக் கண்டார்" எனனுஞ் சிவராத்திரிபுராணத் திருவிருத்தத்தினறிக.

எரிகொப் புளிக்கு மணிமவுலிந தக்கன முகம்பார்த் தெம்பெருமா
னரிகொப் புளிக்கு மதர்நெடுங்க ணணங்கின னருளா லெமதுகணத்
தொருவ னாகிக் கற்பாந்தத் துறைதி யென்ன வரநலகி
மருவும் வீரன் முதற்கணங்க ளோடு மறைந்து போயினனால்.

(இ ள்) எம் பெருமான்=எமது கடவுளாகிய சிவபெருமான், எரி கொப்புளிக்கும் மணி மவுலி தக்கன முகம பார்த்து = ஒளியைக் கா லுகினற இரத்தினங்க ளிழைததுச்

செய்யப்பட்ட கிரீடத்தை யணிந்த தக்கனுடைய முகத்தை நோக்கி, அரி கொப்புளிக்கும் மதர் நெடு கண் அணங்கு இன அருளால் = செவ்வரி பரந்த மதர்த்த நீண்ட விழிகளை யுடைய சத்தியின இனிய கிருபையால், கற்ப அந்தத்து=கற்ப முடிவில், எமது கணத்து ஒருவன ஆகி = நமது கணங்களுள் ஒருவனாகி, உறைதி என்ன வரம் நல்கி = வாழ்வா யென்று வரங் கொடுத்து, மருவும் வீரன முதல கணங்கள ஓடு=சூழ்ந்து நின்ற வீரபத்திரக் கடவுள் முதலிய கணங்களுடன், மறைந்து போயினன=மறைந்து சென்றனர்.

ஆல்-அசை கற்பாந்தம் – வடநூன் முடிபு அஃதாவது பிரகிருதி மாயைகளுள் அண்டமொடுங்கும் காலம் அதனைப் பிராகிருதப் பிரளயம் என்ப. (ருச)

வள்ளக கமல வட்டவணைக் கடவு டக்கன முகநோக்கி
யெள்ள லீசன றனைமறந்து நெடுமா லீச னெனுமவாக
ளுள்ளி லொருவா திருநெடுமா லுமைபோ லீச னுயாசத்தி
வெள்ளை யறிவின மாயோனை யிகழி லீசன் வெகுணடிடுமால.

(இ-ள்) வள்ளம் வட்டம் கமலம் அணை கடவுள - கிண்ணம் போல வட்டமாகிய தாமரை மலராசனனாகிய பிரமன், தக்கன முகம நோக்கி = தக்கனது வதனத்தைப் பார்த்து, ஈசன் தனை மறந்தும் எள்ளல்= (புத்திரனே!) சிவபெருமானை மறந்தேனு மிகழற்க, உள்ளில=நினைக்கு மிடத்து, நெடு மால ஈசன எனும அவாகள ஒருவா = நீண்ட வடிவினராகிய விணடு சிவபெருமா னென்னு மவரிருவரும் ஒருவரே யாவா, திரு நெடு மால் = (அன்றியும்) அழகிய நெடுமால, உமை போல ஈசன உயர் சத்தி = உமா தேவி யாரைப் போலச் சிவபெருமானது (ஆண்மைச்) சத்தியே யாகும், (ஆகலால) வெள்ளை அறிவில=அறிவின்மையால, மாயோனை இகழில = விட்டுணுவை (யாவரேனும்) நிந்தித்தால, ஈசன வெகுண்டிடும=சிவபெருமான கோபமுறுவா ஆல அசை

சிவபெருமானை நிந்திப்பது அதிபாதகம் எனபதற்கும், அது செய்தார் கொடிய நரகத்திற் கிடந்து வருந்துவா எனபதற்கும பிரமாணம

சிவதருமோத்தரம்

தாரகன் றன்னைச் சாதத தடங்கடற் றளாவா நமமைப்
பாரகன் றனையும் பாரும் படைத்தவன் றனையும் பாங்காற
காரகன றனனை வாங்குங் கடவுளைக் கயந்த நெஞ்சா
நாரகர் மீளு நாளும் பிறிதிய னவிறறு வாமே

சிவபெருமானும் விட்டுணுமூர்த்தியும் ஒருவரே யெனபதற்குப் பிரமாணம.

கந்தபுராணம்.

அன்னதோர் பரிசா லீச னருடபெருஞ் சத்தி யென்னிற
பின்னமன் றவற்கி யானும் பெரிதுமன புடையேன் முக்கண்.

பாரதம்

ஓலிடு புராரியு முராரியு முணர்ந்தோாக்
கேலுற வொரேபொரு ளெனும்படி தெளிந்தான்.

சிவபெருமானுக் குரிய அழித்தற சத்தி துர்க்கை, சிறறச் சத்தி காளி, இன்ப சத்தி உமையம்மை, ஆண்மைச் சத்தி விட்டுணு வெனக் கொள்க, அது பின்வருவனவற் றாற் றெளியப்படும்.

கந்தபுராணம் - யாகசங்காரப்படலம்

இறுதிசெய் திடலே சேற மின்பமே யாண்மை யென்று
வறைதரு சத்தி நான்கா மரன்றனக் கையை காளி
முறைதரு கவுரி யினனோர் முப்மையும பெறுரு ரேனைப்
பெறலருஞ் சத்தி யாணிப் பெற்றியு மறைகள பேசும்.

தேவாரம்—நான்காந்திருமுறை

எரியலா லுருவ மில்லை யேறலா லேற லில்லைக்
கரியலாற் போர்வை யில்லைக் காண்டகு சோதி யார்க்குப்
பிரிவிலா வமரர் கூடிப் பெருந்தகைப் பிரானென் றேத்தும்
அரியலாற் றேவி யில்லை யையனை யாற னார்க்கே

சத்தியுஞ் சத்தனும், மரமும் வைரமும் போலக் குணகுணி பாவமா நிலைத்த லானும், ஒளியின்றிச் சூரியனும், சூடின்றி அக்கினியும் விளங்காவாறு போலச் சத்தியை யின்றிச் சத்தன் விளங்காத தன்மையானும் அபேதமன் றெனக.

சிவஞான சித்தியார்.

வரும்வடி வெல்லாஞ் சத்தி சத்திதான் மரமுங் காழ்ப்பு
மிருமையும் போல மன்னிச் சிவத்தினோ டியைந்து நிற்கும்.

வாயு சங்கிதை.

விரிந்திடு மொளியை நீங்கியே மதியு ஞாயிறும் விளங்கிட மாட்டா - திருந்திய வொளியு மன்னவை தம்மை நீங்கியே சோந்திடா ததுபோ - லிருந்தகம் மிறையு மிறைவியு மொன்று யுறைகுவ ரிறைவியா லிறைவன - பொருந்திடப் போக முத்திகள் குதவிப் பொற்புறு சத்திமா னவன. (௫௫)

தன்னை யிகழ்தல் பொறுத்திடினுந் தனதிற் கிழத்தி தனையிகழின்
மன்னுஞ் சீற்றமிகு மெவர்க்கு மற்றுங் கதுபோன மாயோனை
யுன்னிச் சிறிதே யிகழ்ந்திடினு மொறுக்கு மீச னாதலாற்
கன்னித் துளவோ னிறைவனெனப் பிரிந்தோ திடுதல கடனன்றே.

(இ-ள்) தன்னை இகழ்தல் பொறுத்திடினும் = தன்னை நிந்திப்பதைச் சகித்துக் கொண்டாலும், தனது இல் கிழத்தி தனை இகழின் = தனது மனையாளை (ஒருவர்) நிந்திப்பாராயின், எவர்க்கும் மன்னும் சீற்றம் மிகும் = யாவர்க்கும் நிலைபெற்ற கோபமதி கரிக்கும், அங்கதுபோல = அதைப் போல, மாயோனை உன்னி சிறிது இகழ்ந்திடினும் = திருமாலை நினைத்து (யாவராயினும்) சற்று நிந்திக்கினும், ஈசன் ஒறுக்கும் = சிவபிரான் றண்டனை செய்விக்கும், ஆதலால் = அக்காரணத்தினால், கன்னி துளவோன் இறைவன் என பிரித்து ஓதிடுதல் = புதுமையாகிய துழாய் மாலையை யணிந்த திருமாலென்றுஞ் சிவ பெருமா னென்றும் வேறுபடுத்திச் சொல்வது, கடன் அன்று = முறை யல்லவாம்

மற்று - அசைநிலை ஏ யிரண்டனுள் முன்னையது இசைநிறையும், பின்னையது ஈற்றசையுமாம் ஒறுக்கும் என்பதிற் பிறவினை விகுதி தொக்கது கிழத்தி யென்னுஞ் சொல் கிழவன் என்னும் ஆண்பாற் குரிய பெண்பாற் பெயர். இல் கிழத்தி = மனைக்குரியவள், மனைக்குத் தலைவியுமாம்

யாவரேனும் தம்மை யிகழ்தலைச் சகித்தாலும், தம் மனையாளை யிகழ்வதைச் சகிக்காது வைரங் கொள்வர். அதுபோலச் சிவபெருமான் றமது சத்தியாகிய திருமாலை நிந்தித்தாரைத் தண்டிப்பர் என்பதாம். இது **எடுத்துக்காட்டுவமையணி.**

"ஆறறலவடி வாட்டடங்கை யவுணரா லுமகல்விசும்பு தனிபுரக்கு மமரராலு-
மாற்றரிதா யெவ்வுயிர்க்கு மயக்கஞ் செய்யு மாயைபிணக் களிநடனமெம் மிடப்பா னீயே -
யூறறிருந்து நறவொழுகு துளவத் தாரோ யுனையிகழ்ந்தோ ரெமையிகழ்ந்தோ ரென்ன
வோதி - யேறறையிரும் கொடியுயர்த்த கஙகைவேணி யிறைவனுயர் தடங்கையிலே யெய்தி
னானே" என்னும் காசிகாண்டத் திருவிருத்தப்படி திருமாலை யிகழ்ந்தோர் சிவபெரு
மானை யிகழ்ந்த பாவத்திற் கிலக்காவா ரெனக இங்ஙனம் கூறப்பட்ட விட்டுணு பிரமாண
டக்கனுள்ள விட்டுணு வாகாது, குண தத்துவத்துக்கு மேற்பட்ட மாகேசு மூர்த்தியின
சத்தியாய் எண்ணப்பட்ட விட்டுணுவாம். (௫௬)

என்று கூறிச் செழுங்கமலப் புத்தேள் ளகல வீற்றுளைந்து
சென்ற வண்டு பொறையுயிர்த்துச் செழுந்தோட் டகட்டி னடைகிடக்கு
மன்றல் கமழுந் துணர்க்கொன்றைத் தொடையோன் செய்ய மலரடியி
னொன்று முள்ளத் தொடுந்தக்கன் பன்னாள் வழிபட் டுறைந்தனனால்.

(இ-ள்) செழு கமலம் புத்தேள்=வளப்ப முடைய தாமரையாசனனாகிய பிரமன்,
என்று கூறி=என் றிவ்வாறு சொல்லி, அகல=போக, தக்கன்=தக்கனென்பவன், சென்ற
வண்டு = மொய்த்த வண்டுகள், ஈற்று உளைந்து = கருப்ப வேதனைப்பட்டு, பொறை
உயிர்த்து=ஈன்று, செழு தோடு அகட்டின் அடை கிடக்கும்=செழுமை யாகிய இதழ்களி
னிடத்து அடை கிடக்கின்ற,மன்றல் கமழும் கொன்றை துணர் தொடையோன்=வாசனை
வீசும் கொன்றைப் பூங்கொத்துக ளாலாய மாலையை யணிந்த சிவபெருமானது, செய்ய
மலர் அடியின் ஒன்றும் உள்ளத்தொடும் = செந்தாமரை மலர் போன்ற திருவடிகக
ளொருப்பட்ட மனத்துடன், பல் நாள் வழிபட்டு உறைந்தனன் = பலநாளாக உபாசித்து
இருந்தனன்.

தக்கன் பிரம னுபதேசத்தால் நல்லறிவுற்றுக் காசியம் பதிக்க ணுள்ள மணிகன்
றிகை யென்னு மாலயத்தி னோர் பக்கத்திற் கங்கைக் கரையில் ஆலயமொன்று செய்வித்
துச் சிவபூசை செய்து தன் பாதகங்க ணீங்கி யருள் பெற்றனன் இதனை "சென்றனன்
காசியிற் சிறந்த மெய்தானமணி-கன்றிகை யொருபுடை கங்கை வேலையிற்-பொன்றிகழ் செஞ்
சடைப் புனிதற் காலய - மொன்றுமுன் விதித்தன னுணர்வு சோகதுளான்" என வரும்
கந்தபுராணத் திருவிருத்தத்தா னறிக (௫௭)

கொண்ட சீற்றத் தொடுமுனிந்து ததீசி வைத குலமுனிவர்
மண்டு கலியி னல்குரவின் மறையோ ராகி யுடனீத்துப்
புன்றோய் நரகத் தழுந்திமலர்ப் புத்தே ளருளா லுளந்தெருண்டு
பண்டு போல முனிவரராய்ப் பரமன் பாதம் பழிச்சினார்.

(இ-ள்) ததீசி=ததீசி முனிவர், கொண்ட சீற்றத்து ஒடு முனிந்து=வந்த கோபத
தினாற் கடிந்து பேசி, வைத குலம் முனிவர்=சபித்த கூட்டமாகிய விருடிகள், மண்டு கலி
யின்=நெருங்கிய கலியுகத்தில், நல்குரவின் மறையோர் ஆகி=வறுமை பிடித்த பிராமண
ராய்ப் பிறந்து, உடல் நீத்து = உடலைத் துறந்து, புன் தோய் நரகத்து அழுந்தி = புண்
பட்ட நரகத்தின் மூழ்கி, மலர் புத்தேள் அருளால் = (பின்னர்)தாமரை மலரில் வீற்றிருக்
கும் பிரமதேவனது கிருபையினால், உளம் தெருண்டு=மனந் தெளிவுற்று, பண்டு போல
முனிவரராய்=பழமை போல முனி சிரேட்டர்களாய், பரமன் பாதம் பழிச்சினர் = சிவ
பெருமானது திருவடிகளைத் துதித்து வழிபடுவா ராயினர். (௫௮)

தக்கன் வேள்வி யிவ்வாறு புகன்றேந் தக்கன் முனமீன்ற
மக்கண் மரபினை யுரைத்துமென மகதி வீணை முனிவோற்கு
நக்க வைரப் படைக்கடவுண் முதலா னாகத் திமையோர்க்கு
மைக்கார் நிறத்த மணிவண்ணன் மகிழ்வி னோடு மிவையுரைப்பான்.

(இ-ள்) இவ்வாறு தக்கன் வேள்வி புகன்றேம் = இங்ஙனமே தக்கன் யாகத்தை யழித்த சரித்திரத்தைக் கூறினோம், தக்கன் முனம் ஈன்ற மக்கள் மரபு = தக்கன் முற்பிறப்பிற் பெற்ற சந்ததிகளின் வரலாற்று முறையை, உரைத்தும் என = இப்பொழுது கூறுவேமென்று, மகதி வீணை முனிவோற்கு உம் = மகதி யாழினை யுடைய நாரதமுனிவருக்கும், நக்க வைரம் படை கடவுள் முதலா = பிரகாசிக்கின்ற குலிசாயுதத்தை யேந்திய இந்திரன் முதலாகவுள்ள, நாகத்து இமையோர்க்கும் = சுவர்க்க லோகத்து வசிக்குந் தேவர்கட்கும், மைக்கார் மணி நிறத்த வண்ணன் = கருமேகம் போன்ற அழகிய நிறத்தினையுடைய திருமால், மகிழ்வினோடும் இவை உரைப்பான் = உவகையோடு மிவற்றைக் கூறுவாராயினார் என்க. (௫௬)

தக்கன் வேள்வி யழித்த அத்தியாய முற்றிற்று
ஆகத் திருவிருத்தம்—௪௬௧



பதினொருவது
தக்கன் வமிசமுரைத்த அத்தியாயம்.

அஃதாவது பிரமனிடத்துத் தோன்றிய தக்கனது வமிச வரலாற்றைக் கூறிய பாகமாம். ஈண்டையது பிரசேதசருக்கும் மாரிடைக்கும் மகவாய்த் தோன்றி வைவச்சுதன் எனும் பெயர் பெற்ற தக்கனது சந்ததிக் கிரமமென்று.

எழுசீர்க் கழிநெடிலடி யாசிரிய விருத்தம்

தாளதா மரையி னரசுவீற் றிருக்கு மந்தணன் றக்கனை நோக்கி
மீளவு முயிர்க ளளித்தியென் றுரைப்ப விதித்தவை மலகிடா வதனு
லாளவழக் கறநீண் டம்பலைத் தொழுகு மரிமதர் வடிக்கணா ரமைமென்
றோளிணை தழுவிப் பெறுமக வல்லான் மல்கிடா தெனவுளந் துணிந்தான்.

(இ-ள்) தாள தாமரையின் அரசு வீற்றிருக்கும் அந்தணன் = நாளத்தினை யுடைய தாமரைப் பூவின்கண் தலைமையுடன் வீற்றிருக்கின்ற பிரமன், தக்கனை நோக்கி = தக்கனைப் பார்த்து, மீளவும் உயிர்கள் அளித்தி என்று உரைப்ப = பின்னரும் உயிர்களைப் படைப்பாயென்று சொல்லவும், விதித்தவை மலகிடா அதனால் = சிருட்டித்தவைகள் பெருகாத காரணத்தினால், ஆள் வழக்கு அற நீண்டு = ஆளும் வழக்கில்லாமல் நீண்டு, அம்பு அலைத்து = கணையை வருத்தி, அரி ஒழுகும் மதர் வடி கணார் = செவ்வரி பரந்த மதர்த்த மாவடுப் போலுங் கண்களை யுடைய மகளிரது, அமை மென் இணை தோள் தழுவி பெறும் மகவு அல்லால் = மூங்கிலொத்த மிருதுவாய இரு புயங்களையுஞ் சேர்ந்து ஈனுகின்ற சந்ததியே (பெருகுவது) அல்லாமல், மல்கிடாது என உளம் துணிந்தான் = மற்றைய படைப்புயிர் வர்க்கம் விருத்தி யாகாதென்று மனத்தில் நிச்சயித்தான் என்க. (௧)

மாரனை யழகு மறலியை விறலுங் கவர்ந்திடு மலையுறழ் தடந்தோள்
வீரணப் பிரம னரிதினிற் பயந்த வேய்ப்பசுந் தோளசிக் கினிதனை

னொடுகுடி யிருந்து சுணங்குபூத் தலர்ந்த விளமுலை யிணைநலம் பருகிப்
போர்கெழு திறல்வேற் றக்கனென் றுரைக்கும் புதல்வரா யிரவரைப் பயந்தான்.

(இ-ள்) போர் கெழு திறல் வேல் தக்கன் = போர்த்தொழிலைக் கொண்ட வலிய வேலாயுதத்தைத் தரித்த தக்கனென்பவன், மாரனை அழகும் = மன்மதனை அழகினாலும், மறலியை விறலும் கவர்ந்திடு = யமனை வலிமையினாலும் வென்ற, மலை உறழ் தடம் தோள் வீரணப் பிரமன் = மலையை நிகர்த்த பெரிய புயங்களை யுடைய வீரணப் பிரசாபதி, அரிதின் பயந்த = அருமையாகப் பெற்ற, வேய் பசுந் தோள் அசிக்கினி தன்னொடு = மூங்கிலைப் போலும் பசிய தோள்களை யுடைய அசிக்கினி யென்பவளோடு, குடி இருந்து = அழகு தங்கியிருக்கப் பெற்று, சுணங்கு பூத்து அலர்ந்த = தேமல் செறிந்து பரந்த, இள முலை இணை நலம் பருகி = இளமை வாய்ந்த தனங்களான வருமினிய வின்பத்தை நுகர்ந்துகொண்டு, என்றுரைக்கும் ஆயிரம் புதல்வரைப் பயந்தான் = மிருதுவாய மழலைச் சொற்களை வசனிக்கின்ற ஆயிரம் புத்திரரைப் பெற்றான்.

தக்கன் வீரணப் பிரசாபதியின் மகளாகிய அசிக்கினியைச் சேர்ந்து ஆயிரம் புத்திரரைப் பெற்றான் என்பதாம். (௫)

ஆயிர மகவு நாரத னுணர்வி னகன்றுமெய் யுணர்வுறீஇச் சேர
வேயமருள் பசுந்தோ ளசிக்கினி யென்னும் வேற்றடங் கண்ணியோ டாடி
மாயிரு ஞால முழுவதும் பல்க மீட்டுநான் மறைபயி றக்கன்
காயெரி கவிழ்க்கும் பூண்சுமந் தொல்கு மறுபது கன்னியர்ப் பயந்தான்.

(இ-ள்) ஆயிரம் மகவும் = ஆயிரம் பிள்ளைகளும், நாரதன் உணர்வின் அகன்று = நாரத முனிவரது உபதேசத்தினால் (தக்கன் சொல்லைக்) கடந்து, மெய் உணர்வு உறீஇ சேர = சிவஞானத்தைப் பெற்று (முத்தி) யடைய, நால் மறை பயில் தக்கன் = நான்கு வேதங்களையு மாராய்ந் தறிந்த தக்கன், மீட்டும் = பின்னரும், வேய் மருள் பசுந் தோள் அசிக்கினி என்னும் = மூங்கிலும் மருளுகின்ற பசிய தோள்களை யுடைய அசிக்கினி யென்னும் பெயர் கொண்ட, வேல் தடம் கண்ணியோடு ஆடி = வேற்படை போன்ற நீண்ட விழியளுடன் சேர்ந்து, மா இரு ஞாலம் முழுவதும் பல்க = சிறந்த பெரிய உலகத்துயிர் வருக்கங்கள் விருத்தியாகும்படி, காய் எரி கவிழ்க்கும் பூண் சுமந்து ஒல்கும் = சுடுகின்ற அக்கினியி னொளியையுங் கீழ்ப்படுத்து மாபரணங்களைத் தாங்கி மெலிகின்ற, அறுபது கன்னியர்ப் பயந்தான் = அறுபது பெண்களைப் பெற்றான்.

முன்னர்ப் பெற்ற ஆயிரம் பிள்ளைகளும் நாரத முனிவரி னுபதேசத்தாற் சிருட்டித் தொழிலை விரும்பாது சிவஞானத்தான் முத்தி யடைய, பின்னருந் தக்கன் அறுபது பெண்களைப் பெற்றானென்க.

தக்கன் மைந்தரைப் பெற்று, அவரை நோக்கி நீயிர் தவஞ் செய்து சிருட்டிக்கும் வலிமையைப் பெற்று வருவீரென்ன, அவரும் மானத தடாகக் கரைசென்று நோற்றுழி, நாரத முனிவர் அணுகித் தோன்றி, மைந்தர்காள்! ஆணவம், மாயை, கன்மம் என்னு மும்மலந் தடைகளும் மறத் தவஞ்செய்து சிவஞானப் பேறுற்ற பேரானந்தப் பெருவாழ்வு புகாமற் குற்றமிக்க படைப்புத் தொழிற் காசை வைத்தீர் அதனால் நுமக்கு மீட்டும் மீட்டும் பிறப்புந் துன்பமும் இறப்பும் உண்டாகும் அதுவன்றி நும்போலத் தவஞ் செய்து படைப்புத் தொழிலைப் பெற்றும் பிரமதேவர் தந்தலையைச் சிவபெருமான் கிள்ளுவிக்க, அதனைப் படைக்கும் வல்லமை யில்லா ராயினர். ஆகலின் பெருமானது திருவடிக் கீழிருத்தலாய வாழ்வே பேரின்ப மெனப்படும் அதனை யடைந்தவரே மேலோர். என் றின்னவா றுறுதி கூற, அவர் கருதியவவா றுற்றனர் என்று **பதின் மூன்றம் புராணங்** கூறிற்று. பின்னரும் ஆயிரம் புத்திரரை யளித்து விடுத்தா னென்றும், அவர்களையு

மவ்வாறே யிருடியனோர் உணர் வளித்து வீடுறு வித்தா ரென்றும், அதனை யறிந்த தக்கன் கோபங் கொண்டு நாரதன் உலகந்தோறு முழன்று திரியக் கடவ னென்று சபித்து, இனிப் புத்திரரை வேண்டே னென்று புதல்வியரைப் பயந்தான என்றுஞ் சரிதம் (௩)

ஆங்கவர் தம்மிற் பதின்மரைத் தருமதேவதைக் களித்தன னருளா
னீங்கரு முவபயிற் காசிபற் கொருபான் மூவரை நெறிவழா தீந்தா
னீரமகதிர்த் திங்கட் கடவுளுக் கிருபா னெழுவரைச் சிறப்பொடு வளித்தான்
கோங்கிளமுலையார் நால்வரை யரிட்ட நேமிக்கைக் கொள்கெனக் கொடுத்தான்.

(இ-ள்.) ஆங்கவர் தம்மில் பதின்மரை = அவ்வறுபதின்மருட் பத்துப் பெண்களை, தருமதேவதைக்கு அளித்தனன் = தருமதேவதைக்கு (மனைவியராக) கொடுத்தான், அருளால் நீங்கு அரு உவபயின் காசிபன்கு = கிருபையுடன் பிரிதலில்லாத மகிழ்வினையுடைய காசிப முனிவருக்கு, ஒருபான் மூவரை நெறி வழாது ஈந்தான் = பதின் மூவரை வேதவிதி தவறாமல் விவாகஞ் செய்வித்தான், ஈர் கதிர் திங்கள் கடவுளுக்கு = குளிர்மையாகிய கிரணங்களை யுடைய சந்திரனுக்கு, இருபான் எழுவரை சிறப்பு ஒடு அளித்தான் = இருபத்தேழு பெண்களைச் சிறப்புடனே கொடுத்தனன், கோங்கு இள முலையார் நால்வரை = கோங்க முகை போலும் இளமையாகிய தனங்களை யுடையராய நான்கு பெண்களை, அரிட்ட நேமி கைக் கொள்க என கொடுத்தான் = அரிட்டநேமி யென்பவன் கையில் ஏற்றுக் கொள்க வென்று (தத்தஞ்) செய்து அளித்தனன்

பதின்மர்-மர், பலர் பாற் பெயர் விகுதி நான்கனுருபுகள் கொடைப் பொருட்கண் வந்தன சிறப்பொடு அளித்தான் என்பது, "இறுதியு முதலு முயிர்நிலை வரினே-யுறுமென மொழிப வுடம்படு மெய்யே" எனவும், "உடம்படு மெய்யே யகார வகார-முயிர் முதன் மொழிவருஉங் காலை யான" எனவும் அகத்தியத்திற் கூறி யருளியபடி உடம்படு மெய் பெற்று முடிந்தது (௪)

வருமுலை சுமந்து தேம்புநுண் மருங்குல் மதியுறழ் நிதிலமுறுவ
லிருவரை வெகுபுத் திரற்கினி தளித்தா னிருவரைப் பிருசுவற் கீந்தா
னரிமதர் நெடுங்க ணிருவரை மகிழ்பூத் தங்கிரா வினுக்குவந் தளித்தான்
பொருவரு மிவர்தம் பெயருமற் றவர்தம் புதல்வர் நாமமுமினிப் புகலவாம்.

(இ-ள்) வரு முலை சுமந்து தேம்பும் நுண் மருங்குல் = வளராநின்ற தனங்களைச் சுமந்து வருந்துகின்ற நுண்ணிய இடையையும், மதி நிதிலம் உறழ் முறுவல் இருவரை = சந்திரனையும் முத்தினையு மொத்த பற்களையுடைய இருபெண்களை, வெகுபுத்திரற்கு இனிது அளித்தான் = வெகுபுத்திரன் என்பவனுக்கு மகிழ்வுடன் கொடுத்தான், இருவரை பிருச்சுவற்கு ஈந்தான் = இரு புதல்வியரைப் பிருசுவனுக்குக் கொடுத்தான், அரி மதர் நெடு கண் இருவரை = செவ்வரி படர்ந்து மதர்த்த நீண்ட விழிகளையுடைய இருபெண்களை, மகிழ் பூத்த அங்கிராவினுக்கு = ஆனந்த முற்ற அங்கிரா முனிவருக்கு, உவந்து அளித்தான் = மகிழ்ந்து கொடுத்தான், பொரு அரு இவர் தம் பெயரும் = ஒப்பில்லாத இவர்களது பெயர்களையும், மற்றவர் தம் புதல்வர் நாமமும் = அவர்களது புத்திரர்களின் பெயரையும், இனி புகலவாம் = இனிமேற் கூறுதும். (௫)

அருந்ததி யிலங்கை சியாமிசய் கற்பை யருண்மருத் துவதிநல் விசுவை
முருந்திள முறுவன் சாத்தியை பானு முகூர்த்தையும் வசுவென்த் தருமன்
பொருந்திய மடவார் பெயரினித் துறைப்பாம் புணர்முலை விசுவைதன் புதல்வர்
திருந்தொழில் விசுவ தேவர்சாத் தியைதன் சிறுவர் சாத்தியரெனத் தெரிப்பாம்.

(இ-ள்) தருமனைப் பொருந்திய மடவார் பெயர் = தருமனைச் சேர்ந்த பெண்களின் பெயர்கள், அருந்ததி இலங்கை சியாமி சங்கற்பை = அருந்ததி இலங்கை சியாமி சங்கற்பை, அருள் மருத்துவதி = காருணியமுடைய மருத்துவதி, நல் விசுவை = நல்ல விசுவை, முருந்து இள முறுவல் சாத்தியை பானு முகூர்த்தை = மயிலிறகின் அடிபோன்ற இளம் பற்களையுடைய சாத்தியை பானு முகூர்த்தை, அம் வசு என இனிது உரைப்பர் = அழகிய வசுவென்று (மேலோர்) தெளிவாகச் சொல்வார், புணர்முலை விசுவை புதல்வர் = பொருந்திய கொங்கைகளையுடைய விசுவையின் புத்திரர், திருந்து எழில் விசுவதேவர் = திருத்தமாகிய அழகிய விசுவதேவர்களாம், சாத்தியை தன் சிறுவர் = சாத்தியை யென்பவளின் புத்திரர், சாத்தியர் எனத் தெரிப்பர் = சாத்தியர் என்று கூறுவர். (௬)

அருந்ததி மைந்த ரருந்ததர் வசுவின் மைந்தரெண் வசுக்களென் றறைவார்
பொருந்திய பானு மைந்தர்பா னுக்கண் முகூர்த்தைபுத் திரர்முகூர்த் தராந்
திருந்தெழி லிலங்கை புதல்வனே சுகோடன் சியாமிதன் மைந்தர்போ தெரிக்கின்
மருந்தினு மினிய நாகவீ தியரென் றுரைப்பர்நான் மறைமுழு துணர்ந்தோர்.

(இ-ள்) அருந்ததி மைந்தர் அருந்ததர் = அருந்ததியின் புத்திரர்கள் அருந்ததர் எனவும், வசுவின் மைந்தர் = வசு என்னும் பெயருடையவளின் புத்திரர், எண் வசுக்கள் என்று அறைவார் = அட்டவசுக்களென்றுங் கூறுவார், பொருந்திய பானு மைந்தர் பானுக்கள் = அழகமைந்த பானுவென்பவளின் புதல்வர்கள் பானுக்களாம், முகூர்த்தை புத்திரர் முகூர்த்தர்கள் = முகூர்த்தையின் சிறுவர்கள் முகூர்த்தர்களாம், திருந்து எழில் இலங்கை புதல்வன் = திருத்தமாகிய அழகுவாய்ந்த இலங்கை யென்பவளின் புத்திரன், சுகோடனே = சுகோடன் என்பவனேயாம், சியாமி தன் மைந்தர் போ தெரிக்கின் = சியாமியினது புதல்வரின் நாமங்களைச் சொல்லுங்கால், மருந்தினும் இனிய நாகவீதியர் என்று = அருமருந்தினுஞ் சிறந்த நாகவீதியர் என்று, நான் மறை முழுது உணர்ந்தோர் உரைப்பர் = நான்கு வேதங்களை முழுவதும் ஆராய்ந்தறிந்த பெரியோர் கூறுவர்.

ஈண்டு அருந்ததி யென்பது வசிட்டரது மனைவியார் ஊர்ச்சை யன்று. இவளிடத்தில் பூமியைச் சேர்ந்த பொருள்கள் தோன்றினவென்றுஞ் சிலநூல் கூறும். முகூர்த்தை - குறுக்கல் விகாரம். சுகோடன், சுகோஷன் என்பதன் திரிபு. சியாமிக்கு ஜாமியெனவும் பெயர். நாகவீதியர் = சுவர்க்கலோகத்திற்குச் செல்லும் மார்க்கங்களுள்ள ஒருவகைத் தேவசாதியாரெனத் தெளிக. நாகம் = சுவர்க்கலோகம். (௭)

குலிகமென் செப்பு முலைமருத் துவதி குமரர்கோ டிகண்மருத் துவத
ரிலகுசங் கற்பை மைந்தர்சங் கற்ப ரென்னநற் றருமதெய் வத்தி
னலகுறு புதல்வர் பெயரினி துரைத்தே மாங்கவர் தம்மினெண் வசுக்கண்
மலைவறு நாமம் யாவரு முணர மகிழ்வுட னினிதெடுத் துரைப்பாம்.

(இ-ள்) குலிகம் செப்பின் மென் முலை = சாதிலிங்கச் செப்பினை யொத்த மிருதுவாய தனங்களை யுடைய, மருத்துவதி குமரர் கோடிகள் = மருத்துவதியின் பிள்ளைகள் கோடிகள் என்பவரும், மருத்துவதர் = மருத்துவதர் என்பவருமாம், இலகு சங்கற்பை மைந்தர் = விளங்காநின்ற சங்கற்பை யென்பவளின் புதல்வர், சங்கற்பர் = சங்கற்பராம், என்ன = என்றிவ்வாறாக, நல் தரும தெய்வத்தின் = நன்மையுள்ள தருமதேவனின், அலகு உறு புதல்வர் பெயர் = அளவுற்ற புத்திரரின் அபிதானத்தை, இனிது உரைத்தேம் = தெளிவாகச் சொற்றனம், ஆங்கவர் தம்மின் = அவர்களுள், எண் வசுக்கள் மலைவு அறு நாமம் = அட்டவசுக்களது சந்தேகமற்ற பெயர்களை, யாவரும் உணர = எவரு மறியுமாறு, மகிழ்வுடன் எடுத்து இனிது உரைப்பாம் = உவகையுடன் விரித்துத் தெளிவுறச் சொல்லுதும்.

ரண்டைய மருத்துவதி, முனிவர் வமிசமுரைத்த அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டவ ரல்லர் 'மருத்துவதா என்பார் தேவர்க்கு வியாதியைப் பரிகரிப்பவர் என வுரைத்தல் சாலுமென்க "தக்கனூரு சுரத்தினை யுடலிற் றாங்கினன் - றொக்கிடத் தலைவலி யரியுந் தூக்கினன் - மிகக்குறச சலோதரம வருணன வீறில-னுக்குடற பழுதுள ளுதய பானுவும" என னுஞ் சிவதருமோத்தரத் திருவிருத்தத்தானும, "குருடன் புகரா மாரத்தாணடன குட்ட ரோகி யாமெருரு - புரு ன றலைநோய புரந்தரறகுப புயத்தில வாதந தக்கனுக்குச்-சுர நோ யுண்டு கயரோகஞ் சோமனுக்கு நீரிழிவு-வருணற கிவவா றமரர்க்கு நோயுண் டுண்டே மருத்துவரும்" எனனும விருத்தத்தானும, "வலாரிதோள வாத நோயன் வண்மதி கயநோ யாளன்-சுலாவுறு வெப்பு நோயிற றொட்டகுண்டான றககனெனபா-லுலாவுறு காலிலாத முடவனே யுரங்கொண் மந்தன - சலோதர நோயக்கோட பட்டான றண புனற கரையன் மாதோ" எனனுந் தணிகைப் புராணத் திருவிருத்தத்தானும தேவர் கட்கு நோயுண்டென்பதும், பரிகரிக்க மருத்துவதா உண்டெனபதும் பெறப்பட்டது (அ)

குங்கும மெழுகுங் குலவரைத் தடநதோ ளாபனவேற் றுருவனற் சோமன
றிங்களங் கவிகைத் தரனுய ரனில னனலனமெய தெளிபிரத் யூடன்
றுங்கவேற பிரபா சனனென வுரைப்பா சொலலுமாங் கவரிலா புன்றன
பங்கமில புதலவா சிராந்தன வைதத்தன சிரமனற் றுனியெனப் பகாவாா.

(இ-ள்) குங்குமம மெழுகும் குலம் வரை தடம தோள் ஆபன் = செஞ்சாந்து பூசப்பட்ட குலமலை போன்ற பெரிய புயங்களை யுடைய ஆபனும, வேல துருவன்=வேலா யுதத்தை யேந்திய துருவனும, நல சோமன = நன்மை மிகக சோமனும, அம திஙகள் கவிகை தரன = அழகிய சந்திரவட்டக் குடையை யுடைய தரனும, உயர் அனிலன அன லன=மேலாய அனிலனும அனலனும, மெய தெளி பிரதயூடன=உண்மைப் பொருளைத் தேர்ந்த பிரதியூடனும, துஙக ம வேல பிரபாசன என = பெருமை பொருந்திய வேலா யுதத்தை யேந்திய பிரபாசனும என்று, உரைப்பர் = (அறிவுடையோா) கூறுவா, சொல லும ஆங்கவரில = சொல்லப்பட்ட அவாகளுள, ஆபன தன பங்கம் இல புதலவா=ஆப னது குற்றமில்லாத புத்திரர்கள்,சிராந்தன வைதத்தன சிரமன நல துனி என பகாவா= சிராந்தன வைதத்தன சிரமன நன்மையுள்ள துனி யென்று கூறுவா

வசுக்களாவாா புவலோகத்தினகணுள்ள விசய வாத்த னெனனும வாயுபதக்கனை வீற்றிருக்கும முப்பான முக்கோடி தேவர்களுள ஒருவகையா எனக. (கூ)

துருவனமெய்ப்புதலவன பொருவில்சீாக்காலன சோமனற் சேயருள்வாச்சன
றரனியல மைந்தன றிரவிண னனிலன றனமகன புரோசவ னோடு
வருள்விக்கி யாத கதியன லனசேய தேவசே னாபதி யாகும
வருபிரத் தியூடன குழவிதே வலனபர பாசனசேய் விசுவ கர்மன்

(இ-ள்) துருவன மெய புதலவன=துருவனது உண்மைமிகக மைந்தன், பொரு இல சீர் காலன = ஒப்பில்லாத சிறப்பினையுடைய காலனுக்கும், சோமன் நல் சேய் அருள் வாச்சன=சோமனது நலல புத்திரன கருணைசெறிந்த வருச்சனும, தரன இயல் மைந் தன = தரனுடைய அழகமைந்த புதலவன, திரவிணன = திரவிணனும, அனிலன் தன மகன=அனிலனது குமாரன், புரோசவன ஓடு அருள விக்கியாத கதி=புரோசவனுடன இருமைமிகக விக்கியாத கதியுமாம், அனலன சேய் தேவ சேனாபதி ஆகும் = அனலனது குமாரன தேவசேனாபதி யாகும், வரு பிரத்தியூடன் குழவி = பொருந்திய பிரதியூட னது மைந்தன, தேவலன=தேவல முனிவனும், பரபாசன் சேய் விச்சுவகர்மன = பிர பாசனது குமாரன விசுவகாமனுக்கும.

காலன் என்பவன் யமனுக்கு மந்திரியா யுயிர்களின் வீறுதியறியுந் தொழிலை யுடையவன் வருச்சன் என்பவன் சகல சனங்களுக்கும் வர்ச்சஸ் என்னும் ஒளிவகைய பிரகாசமுண்டாக்குவோன் தரன் என்பான் மனோகரை யென்னும் பெண்ணைச் சேர்ந்து திரவிணனோடு சிசிரன், இரமணன், பிராணன், உதவகன் என்னும் புத்திரர்களைப் பெற்றனனென்றுங் கூறுமோர்புராணம் அனிலன் சிவை யென்பாளைச் சேர்ந்து இருவர்பபயந்தனன் என்க அனலன் என்றுல அக்கினி தேவசேனாபதி=குமாரக்கடவுள் அனலன் சிவபெருமானிடத்தினின்றுந் தோன்றிய பொறிகளைச் சுமந்து சென்று சரவணவாவியிற் றங்க விட்டமையால் தேவசேனாபதியைப் புத்திரனென்றதாம் அஃது உமாதேவியாரை மலைமகள், தக்கன்மகள், மலயத்துவசன் புதல்வி யென்பன போலவும் முருகவேளைக் கார்த்திகேயன், கங்கைமைந்தன் என்பன போலவும் உபசாரமன்றி யுண்மையன்று. பிரத்தியூடனுக்குத் தேவல விருடி தோன்றினர் அவ விருடிக்கே பிரகற்பதியாகிய தேவகுருவும், ஒரு புத்திரியும் பிறந்தனர் அவளையே பிரபாசன் மணம்புணர்ந்தான் எனக் கொள்க (க0)

அதிதிவேற் றடங்கட் டிதிதனு சிறந்த வலர்முலைக் கத்துரு வரிட்டை
மதர்விழிச் சுரசை சுரபிவார் கூந்தல் வினதைதாம பிரைவனப் பொழுகுங்
கதிர்முலைக்குரோத வசைமுனி யிளைபொற் கமலைநோ கிரீடையென் றுரைக்கு
மெதிரறு மிவர்க ளொருபதின் மூவர் காசிபன் மனைவிய ரென்பார்.

(இ-ள்) அதிதி=அதிதியும், வேல தடம கண் திதி = தனுவேற் டடை போன்ற விழிகளை யுடைய திதியுந் தனுவும், சிறந்த அலர் முலை கத்துரு அரிட்டை = சிறப்புற்ற பரந்த தனங்களை யுடைய கத்துருவும் அரிட்டையும், மதர் விழி சுரசை சுரபி= மதர்த்த கண்களை யுடைய சுரசையுஞ் சுரபியும், வார் கூந்தல் வினதை தாமபிரை=நீண்ட அளகத்தினை யுடைய வினதையும் தாம்பிரையும், வனப்பு ஒழுகும் கதிர் முலை குரோத வசை முனி இளை=அழகு ஒளிருங் காந்தியாகிய தனங்களை யுடைய குரோத வசையும் முனியும் இளையும், பொன் கமலை நோ கிரீடை=அழகிய இலக்குமியையொத்த கிரீடையும், என்று உரைக்கும் = என்று சொல்லப்பட்ட, எதிர் அறும் இவர்கள் ஒருபதின் மூவர் = நிகரற்ற இவர்கள் பதின்மூவரும், காசிபன் மனைவியர் என்பார்=காசிபமுனிவரின் இல்லக் கிழத்தியர் என்று சொல்லப் படுவார்கள் (கக)

அள்ளிருள் பருகு மங்கிசன் றாதா வலர்கதிர்ப் பகனுயர் துவட்டா
வொள்ளொளி விரிக்கு மித்திரன் வருண னரியமா விவச்சுவா னுலகந்
தெள்ளரு ந் சவிதா விசைகெழு பூடா விந்திரன் விட்டுணு வென்னத்
தெளி ன டுரைத்த பன்னிரு வரையு மதிதிதன் சிறுவரென் றுரைப்பார்.

(- ள்) அள் இருள் பருகும் அங்கிசன் தாதா = செறிந்த இருளைக் குடிக்கும் அங்கிசனுந் தாதாவும், அலர் கதிர் பகன் = பரந்த கிரணங்களை யுடைய பகனும், உயர் துவட்டா=மேலாய துவட்டாவும், ஒள் ஒளி விரிக்கும் மித்திரன்=அழகிய சுடரைப் பரப்பும் மித்திரனும், வருணன் அரியமா விவச்சுவான் = வருணனும் அரியமாவும் விவச்சுவானும், உலகத்து எள் அரு சவிதா=உலகத்தினர்கள் நிந்தித்தலில்லாத சவிதாவும், இசைகெ ா=கீர்த்தி மருவிய பூடாவும், இந்திரன் விட்டுணு என்ன = இந்திரனும் விட்டு ுமென்று, ரண்டு தெள்ளி உரைத்த பன்னிருவரையும் = இவ்விடத்துத் தெளிவாக் கூ சொற்ற பன்னிருவரையும், அ தி தன் சிறுவர் என்று உரைப்பார்=அதிதி யென்பவளது புத்திரர்களென்று கூறுவார் (கஉ)

சாகுட மங்வங் தரத்தினிற் றுடிதப் பெயரொடுஞ் சார்ந்தன ரிவர்கள்
வீங்கிய கழற்கால் விறல்கெழு வடிவேல விளங்குவை வச்சுத மநுவின்

சாக்குடா ளதிதி புதல்வரா தவிறு திக்தியப் பெயரொடுங் களிப்பிற்
போக்கருஞ் செலவத் தொடுமிரு விசும்பிற் புங்கவ ரேத்தவாழ் கின்றார்.

(இ ள்.) இவர்கள்=இப்பன்னிருவரும், சாக்குட மந் வந்தரத்தில்=சாக்குட மநு வந்தரத்திலே, துடிதப் பெயர் ஒடு சார்ந்தனர்=துடிதர் என்னும் பெயருடன் இருந்தனர், கழல் வீக்கிய கால விறல் கெழு வடி வேல் விளங்கிய = வீரக்கழலைப் பூட்டிய பாதங்களை யுடைய வலிமை கொண்ட கூரிய வேலாயுதந் துலங்கும், வைவசுத மநுவின் காக்கும் நாள்=வைவச்சுத மநுவின் அரசாட்சிக் காலத்தில், அதிதி புதல்வர் ஆதலின்= அதிதிக்குப் புத்திரரா யுதித்த காரணத்தினுலே, ஆதித்தியப் பெயர் ஒடும்=ஆதித்தியர் எனனும் நாமத்தோடும், களிப்பின் போக்க அரு செல்வத்து ஒடும் = மகிழ்வுடனே நீக்குதற் கரிய செல்வத் தோடும், இரு விசும்பின்=பெரிய ஆகாயத்தின்கண், புங்கவர் ஏத்த வாழ் கின்றார்=தேவர்கள் யாவருந் துதிக்க வசிக்கின்றனர்

சாக்ஷு ஷ மநு, துஷிதர் என்னும் வடமொழிகள் சாக்குடமநு, துடிதர் எனத் திரிந்தன. அதிதியின் புத்திரரானமையால் ஆதித்தியர் எனப்பெயர். அவர்கட்குரிய செல்வத்தையும் தேவர் முதலாயினோர் ஏத்துதலையும் பின்வரும் ஆதவர்ச் சிறப்புரைத்தஅத்தியாயத்திற் காண்க இதனால் அதிதியின் புத்திரர் இனையர் எனபதும் அவர்களது பெயரின காரணமுங் கூறப்பட்டது (கஙு)

கருங்கடல் போழ்ந்து வல்லவா குளித்த கதிர்மணி நித்திலந் தாங்கி
மருங்குதேய்த் தகல்வான் போகுற வீங்கும் வருமுலைத் திதியெனு மடந்தை
யருந்தவம் புரியுங் காசிப னருளா லாடல்வே லிரணியன் றனையும்
பருந்துவீழ் நெடுவே லிரணியாக்கனையும் விண்ணவர் வெருவுறப் பயந்தாள்.

(இ-ள்)கரு கடல் போழ்ந்து=கரிய சமுத்திரத்தைக் குடைந்து, வல்லவர் குளித்த கதிர் மணி நித்திலம் தாங்கி=முழுக வல்லாரால் முழுகி யெடுக்கப்பட்ட ஒளிபொருந்திய அழகிய முத்துக்களைச் சுமந்து, மருங்கு தேய்த்து=இடையினையும் குறைத்து, அகல வான் போகு அற வீங்கும் வரு முலை = அகன்ற ஆகாயத்தில் இடையில்லை யெனனப் பூரித்த வளர்ந்த தனங்களை யுடைய, திதி எனு மடந்தை=திதி யெனனும் பெண்ணனவள், அரு தவம் புரியும் காசிபன அருளால = அரிய தவத்தைச் செய்யுங் காசிபமுனிவரின் கிருபையினால், ஆடல் வேல் இரணியன தனையும் = வெற்றியைக் கொண்ட வேலாயுதத்தை யேந்திய இரணியன என்பானையும, பருந்து வீழ் நெடு வேல இரணியாக்கனையும்=பருந்துகள் மொய்க்கின்ற நெடிய வேலாயுதத்தை யுடைய இரணியாக்க னென்பவனையும், விண்ணவர் வெருவுற பயந்தாள=தேவர்கள பயமடையுமாறு பெற்றாள்.

இரணியனை இரணியகசிபு என்றுங் கூறுப இதனால் திதியெனபவளின் புத்திரர் இனையரென்பது கூறப்பட்டது குளித்தல்=கடலுள்மூழ்கி யிப்பி யெடுத்தல். (கச)

ஆங்கவர் தம்மின் மறங்கனிந் தொழுகு மாடல்வே லிரணிய னென்போன்
வீங்கொளி விரிக்கும் வெள்ளிநல் லருளால் விரிசிகை யைந்தழ றுப்பா தலை
டேங்கமழ் கமலப் பொகுட்டில்வீற் றிருக்குந் தேவனைத் தனதுளத் திருனி
நீங்குகமம் புலனு மொருவழிப் படுத்தி நினைவரு மருந்தவம் புரிந்தான.

(இ-ள) ஆங்கவர் தம்மின்=அவ்விருவருள், மறம் கனிந்து ஒழுகும் ஆடல் வேல் இரணியன் எனபோன=வீரமுதிர்ந்து தேங்கும் போர்த் தொழிற் குரிய வேலாயுதத்தை யேந்திய இரணியன என்று சொல்லப் படுவோன், வீங்கு ஒளி விரிக்கும் வெள்ளி நல்